

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

ÖZEL SAYI 28

1999-2003

Bariş ve demokrasi şehitleri albümü

Engin SİNCER (Erdal) 2003 Kandil

Filiz YERLİKAYA (Gulan) 2002 Kandıll

Seril YALCIN (Mahir) 2003 Beşiri

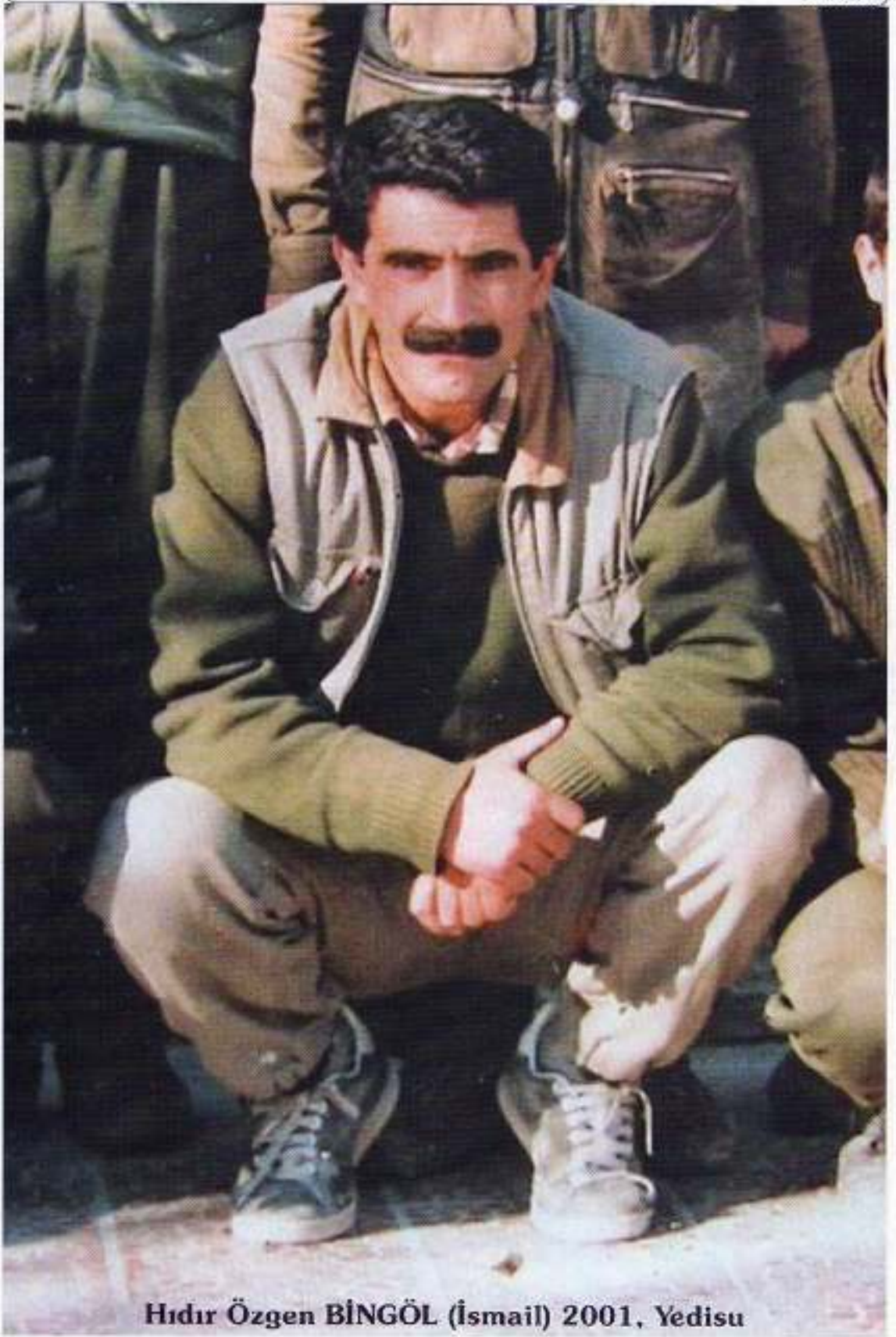

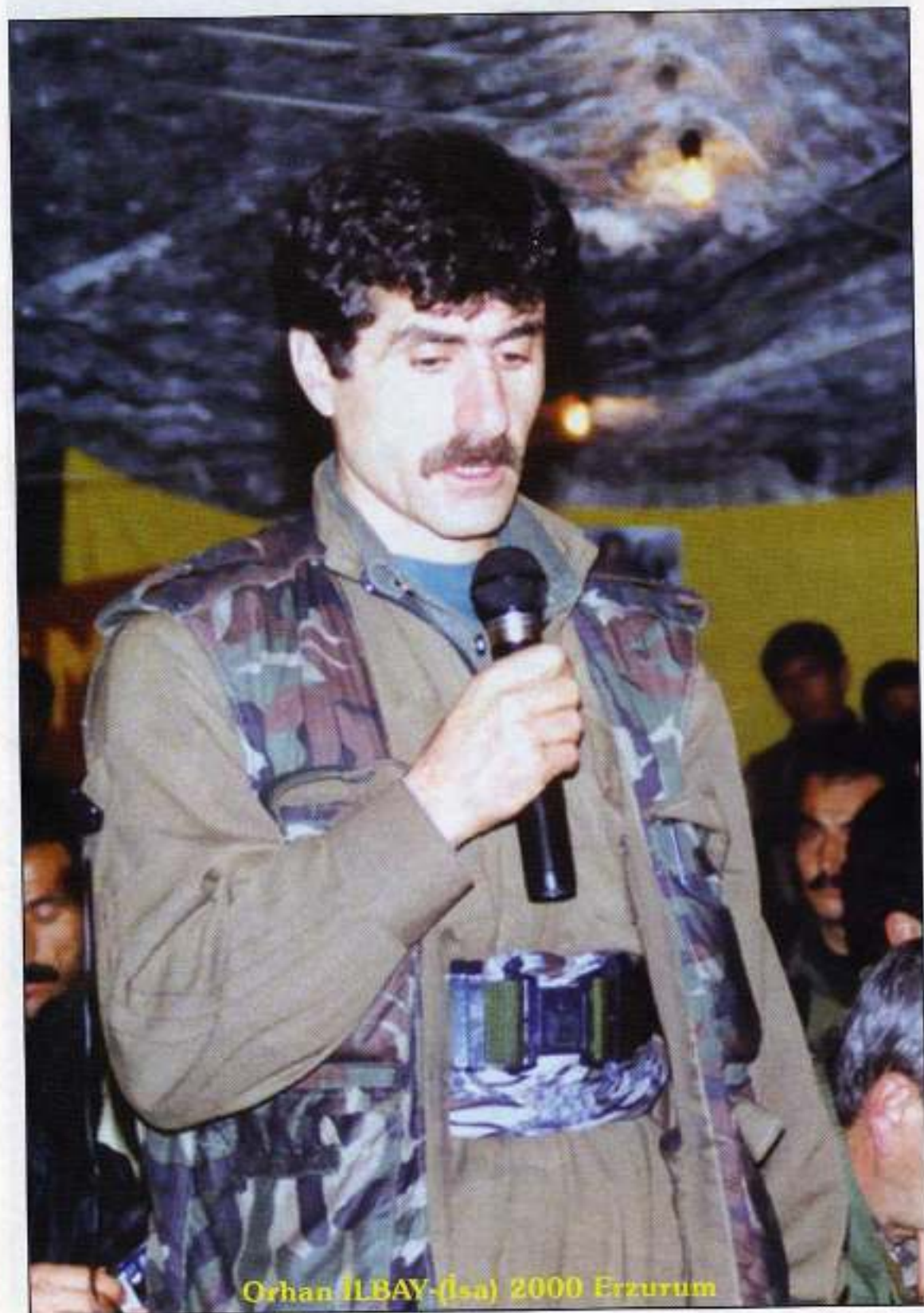
Hevraman ALI (Xelat) 2003 Kandil

Fatma S. KILANCI (Bawel) 2003 Çewherê-êveç

Hıdır Özgen BİNGÖL (İsmail) 2001, Yedisu

Orhan ILBAY (İsa) 2000 Erzurum

ŞEHİT İLKEDEN TAVİZ VERMEMEKTİR

Zilan (Zeynep Kınacı) daha teorik ve daha ilkeliyken, Sema'da (Sema Yüce) daha fazla sorunlarla boğuşma ve pratikleşmeye doğru bir tamamlama olayı var. Fikri'de de (Fikri Baygeldi) tutarlı bir erkek kişiliğinin nasıl yeniden şekillenmesi gerektiğine dair çok duyarlı ve anlamlı bir yanıt var.

Eskiden kitabi olmak derlerdi. Biz buna anlama gücüne saygı göstermek ve ona göre bir işin sahibi olmak diyoruz. Kürt olayında en çok öğrenilmesi gereken, kitapsız bir halk gerçeği olmasıdır. Çok değerli sözlerin kitabileşmesiyle birlikte, yürüyen ve gelişen insanlık yarışında kitapsız olmamız, anlayışsız olmamız, yap-

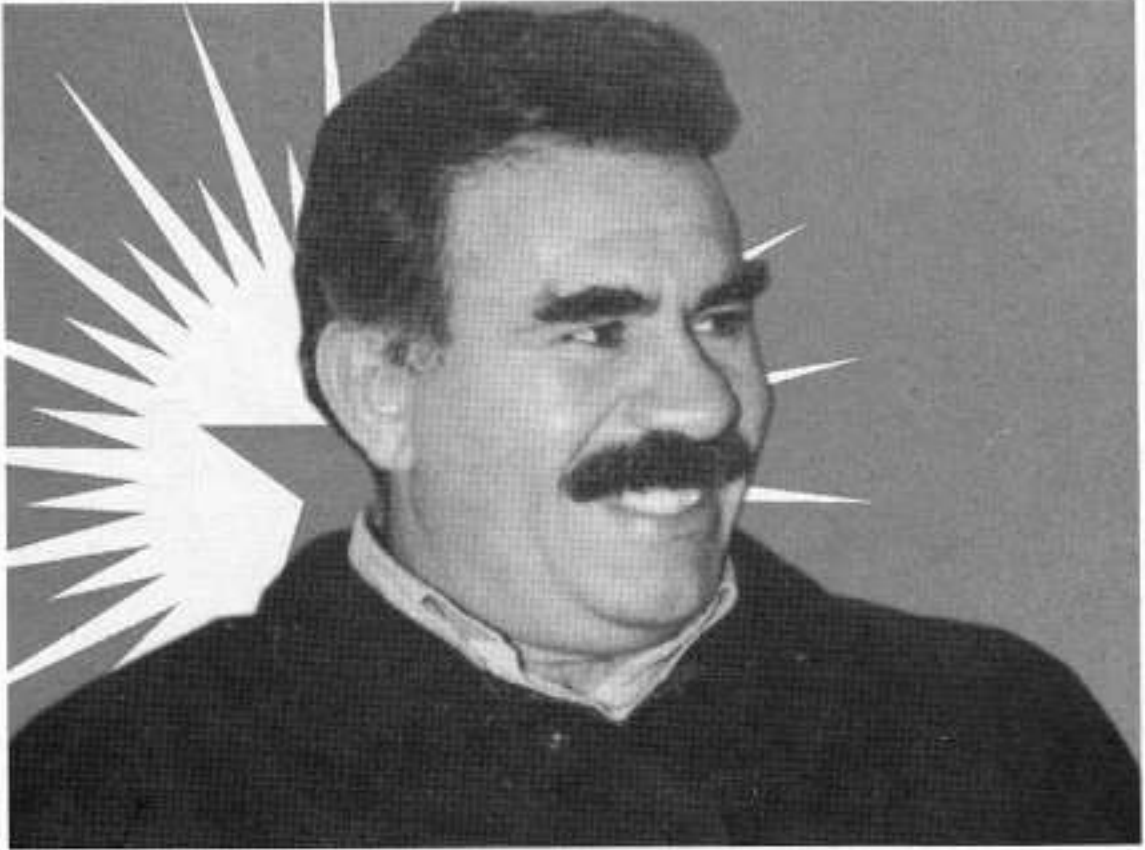
tığımız işlerin değerinin neredeyse olmaması ve kendisine karşı olması gibi bir gerçeğimiz vardır. Şunu hemen belirtelim ki, pratiğiniz kitaplarında ki doğrulara olduğu kadar, bizim yazmaya çalıştığımız kitaplara göre de olamıyor. Başboşsunuz ve tüm kitapların yazdığı doğrulara terssiniz. Sizin en temel sorunuz budur.

Şehitler gününde, kendi bedeninde kızıl köprüler kurarak büyük dirence ulaşmaya çalışan Sema Yüce kişiliği hakkında en çok söylenmesi gereken şudur: Onlar kitaba göreydiler. Sizin durumunuza bakıldığında görüyoruz ki, mücadelemize bir türlü yanıt veremeyenler kitapsızdılar, doğrusuz ve anlayışsızdılar. Bun-

dan sonra yapmamız gereken, ne yapıp edip kendimizi bu kitaba kavuşturmadır. Hayatın kitabını okumayı da bilmiyorsunuz, o yeteneğiniz gelişmemiştir; dolayısıyla bütün direniş değerleri unutulup gidiyor. Böyle yargılanma günlerinde hesap vermeniz gerçekten çok zordur. Ulusal değerler karşısında hesap vermesini bilmeyenler de ancak lanetliler, ikiyüzlüler, münafıklar ve sefil grubuna girer.

İlkeli olmanız için çok büyük güç harcadık, fakat isyan pratiğiniz bunu en az düşman kadar zorluyor. Her sahada çalışma hususlarında ulusal değerlere doğru bir yaklaşım tarzımız, gücünüz ve samimi bir sözünüz varsa, artık zarar ver-

mayerek, biraz da yararlı olabilecek bir yeterliliği yakalamalısınız. Tarihte Kürtler, insanın yarıştığı ve kazandığı konularda en anlayışsız duruma düşürülmüştür. Tabii bu, Kürtlerin doğal karakterleri değildir. Kürtler, düşmanları tarafından bu duruma düşürülmüş bir halk olarak da değerlendirilebilir. Siz daha çok bu gerçeği yansıtıyorsunuz. Ama bu yanlış bir gerçektir, düşmandan kalmış, lanetli, belleği yitirilmiş ve tam da düşmanına göre oluşturulmuş sahte bir gerçekliktir.

Parti savaşımız ilk elden kendimizdeki sahteliğe karşı savaştır. Burada iyi niyet o kadar önemli değildir. İyi niyet gereklidir; ama iyi niyetin içi

yüksek anlayışla doldurulmazsa, belki de kötü niyetten daha çok zarar verebilir. Doğrusuz, savaşı ve aşksız bir yaşam gerçeğini bir cümleyle tarif edersek, bu, yanlışlar ve yenilgilerle dolu, anlamlı olmayan bir savaş ve güdülerin sınırlarına takılmış çirkin bir yaşamdır diyebiliriz. Bu büyük ayıbı biraz olsun aşmak için partileşelim diyoruz. Eskiden dinimizi kuralım, mezhebimizi kuralım derlerdi; şimdi de çağımızın modasıyla partimizi kuralım deriz ve böyle yapmak isteriz.

Bu büyük bir savaştır. Bu savaşın bize çok gerekli olan ve esasta da doğru bir çizgisi vardır. Ama halen gerçekliğimizle birleştirmeye çalıştığımız bu

çizgiye karşı büyük bir homurtu var. Körce bir bağlılık kadar, çoğunlukla düşmana hizmet edenler, yine kör bir çabayla savrulmalar var. Burada en büyük savunma gerekçeleriniz, "Beynim ve yüreğim fazlasını kaldıramıyor" oluyor. İşte bu da yenik düşmenin diğer bir ifadesidir. Fazlasını kaldıramıyorsanız, neden kendinizi geliştirmiyorsunuz? Neden günleri böyle harcıyorsunuz? Bu halde tarih karşısında, insanlık karşısında kendinizi savunamazsınız. Hatta sırf tanınmaz bir duruma geldiğiniz için, en başta kendini kandırmadan totalim ipe sapa gelmez her türlü dili, her türlü dayatmayı herkese ve her yerde çekmeksiniz, hatta gözü kara-

lıkla sergilemekten geri durmuyorsunuz. Ama hayat da size hep bu temelde vurdukça vuruyor. Yararlı olmamanız sizin yüksek anlayışsızlığınızla izah edilebilir.

Bu günlerde bir anlayış geleceği özellikle pratik yaşam ve savaş pratiğine damgasını vurmadıkça, kendinizi affetmeniz asla mümkün değildir. Cezai anlamda affetmekten bahsediyorum, yaşamın her yürüyüşünde bizi kahredecek engellerle karşılaşmaktan kurtulamazsınız ve öyle de oluyor. Başınızı nereye çevirirseniz dikenler batar, kendinizi nereye atarsanız oraya yapışıp kalırsınız. Bu sizin gerçeğiniz oluyor. Hangi özgür yaşam ilkesine, savaş ilkesine başarıyla bir yürüyüş gerçekleştiriyorsunuz? Nerede ve yaşamınızın hangi döneminde? Bu günlerde bunları sorgulamak gerekiyor.

Sizlerde çokça gördüğümüz diğer bir husus da böyle günleri ağlama günlerine ve ucuzca tersinden dinsel günlere, duygu günlerine dönüştürmenizdir. Bu hiçbir şeyi kurtarmaya yetmez. Önceleri halkımız bazen zoraki çok ağlar, zoraki çok sahte gülerdi. Oysa ikisinin de değeri yoktur. Halbuki bu şehitler belki de insanlığın en zor denediği kahr olma ve kahretme biçimini gerçekleştirdiler. İnsanların birilerinin, düşmanın eliyle ateşlere atıldığı ve derilerinin yüzüldüğü görülmüştür. İbrahim Halil peygamberden tutalım, Hallacı Mansur'lara kadar bunun örnekleri vardır.

Ama onlar sadece düşmanları tarafından öldürülmüştür. Hem de en genç yaşta, hayatın baharında ve çok rahatlıkla başka mücadele biçimlerini de deneyecek imkânları olduğu halde, kendi özgür iradesiyle ateşlenme gibi bir olayı hatırlamıyorum. Öyle tahmin ediyorum ki, böyle bir olay iltir ve bu bizi çok büyük düşünmeye zorluyor ve zorlamak mecburiyetindedir.

Şahadet gerçekliği, özellikle PKK şahadet gerçekliğinde diğer birçok hususta çalışmalarından geri durmamakla birlikte, anlamından kopmamaya çalıştığım esas gerçekliktir. Diyebilirim ki, anlayış ve uygulama esaslarında ciddi bir yetersizliği yaşamamak için, buna en büyük özeni gösterdim ve istenildiği kadar olmasa da bağlı kalmayı ucuz bir söz olmaktan çıkardım. Savaşsallaştırmada da, bir iki adım attım. Kişiliklerde daha fazla güç olsaydı, şüphesiz daha fazla bir gerçekleştirmeyi de sağlamaktan çekinmezdim. Ama bizde böyleyken, sizde nasıl oldu? Durumlarınıza baktığımızda, iç açıcı olmadığını görüyoruz. İşte burada sizlerle bu büyük boğuşmayı yaşadık ve yaşamak zorundayız. Çünkü bu değerler öyle kolay çiğnenecek, körce bir kavgayla anlamı yerine getirilecek değerler olamaz. Kürt çeyrek asrı geçen bir sürede kendini tanıdı tanıyalı, kendi canlarını halklar uğruna gözü-nü kırpmadan feda eden insanlar gibi olmayı belki başaramadım; ama onların anısının

sağlam bir takipçisi olmada da nefes nefese bir yürüyüşü gerçekleştirmekten kendimi geri tutmadım. Darağaçlarında sallandırılan, ölüm kusan mermilerin delik deşik ettiği vücutlara saygılı olmak için gücümü çok iyi kullanmaya çalıştım ve gelinen noktada sözümde ve eylemimde ciddiye alınan bir konuma geldim. Bunda en belirleyici etki bu şehitler gerçeğinin ta kendisidir.

Şüphesiz şehitler gerçeği için bunları belirtmek kendi başına yetmiyor. Şehitler bundan ibaret değildir. Bir dava takipçiliği ve hatta savaşımına bir yere kadar da mesafe aldirmek tam bunları ifade etmez. İçerisini sorgulamak daha büyük önem taşıyor. Bunlar genelde özgürlük kavramıyla açıklanmak isteniyor. Bu gerçekten çok genel bir kavramdır. Onun nasılı çok daha yakıcıdır ve gerçekleştirmesi de bir o kadar zordur. Şehitlerin birçok takipçisi var. Benden daha fazla kendini adayanlar da var. Ama dikkat edilirse, bazen bunlar bile onları unutturmaktan ve hatta anlamsız bulmaktan ileriye gidemiyorlar. Demek ki takip etmek ve uğruna ölmek yetmiyor, daha başka şeyler gerekiyor. Bu, başka şeylerle içini doldurmaktır. Çünkü hiçbir şahadet çok büyük bir yaşam gayesi ve gerekçesi olmadan gerçekleştirilemez. Bizim biraz da bu zor olanı çözmeye, noksanlığı varsa gidermeye, en ağır bir savaşla da olsa yaşamsallaştırmaya çaba göstermemiz, genelde birçok kişiyle olan farkımızı ortaya koyuyor.

Bunu başarmasaydık, şehit değerlerine bağlılık ağırlıklı olarak laf olmaktan öteye gitmeyebilirdi.

Hesap verilmesi en zor olan nokta, kendi kendini sorgulayıp yanıt olmayı sağlama noktasıdır. Şehidin seni fiili olarak denetleyebilecek bir sözü, bir iradesi yoktur. Ama bunun yol açtığı yamılgı, onlar adına istediği keyfi sözü söyleme ve işi yapma yamılgısıdır. Bu bizim gerçekliğimizde ağırlıklı olarak tersliğe götürür. Hele kişilerin çok keyfiliği, neredeyse onların ihanetini bile iyi niyetle geliştirir. Bu nedenle iç sorgulama, şehitlik gerçeğinde çok önemlidir. İç sorgulamayı tek kaldığında da geliştirmek ve bunu başarı düzeyine taşımak en zor olanıdır. Bunun gücünü gösterenler azınlıktır, fakat en değerli olanlardır.

Arsız insanlar üzerinde şehit-

din dili yoktur ve fazla etkili olamaz. İnsanların en fazla güç aldıkları nokta da, en fazla güç yitirdikleri nokta da, bu dili olmayan şehit gerçeği karşısındaki duruşlarıdır. Bunlar bizde sayılamayacak kadar çoktur, fakat bir o kadar da üzerinde durulması gereken büyüklükler var. Kaç kişinin şehitlere verdiği sözün hakkını vermek istediği çok kuşkuludur. Burada da sorun iyi niyetten ziyade, bitik kişiliğin yanıt olamayışıdır. Çünkü gücü yoktur, beyinde ve yürekte kendini çoktan vurmuştur. Bununla neyi yapabilir ki? Kendisine güveni, terbiyesi ve bir iradesi kalmamış ki şehidi anlasın. Bu tehlikeyi bertaraf etmeye çalışıyoruz. Bizim bu konudaki sloganımız, şehitlerin komutası altında bu son yıllardaki savaşı yürütmektir. Eğer neden keyfimizce değer-

lendirilemiyoruz diyorsanız, benim de söyleyeceğim, şehitlerin komuta gerçeğinin ne olduğunu anlamamız gerektiğidir. Böyle bir komutayı tanımayacaksanız, o zaman benim size söyleyeceğim fazla bir şey yoktur.

Bu rezil yaşama karşı bir darbe olan şehitliği yeni yaşamımızın düzeltilmesinde etkili bir silah olarak kullanamazsanız, hiç kimsenin sizi ciddiye alması ve hayatın kendisinin sizi bağışlaması mümkün değildir. Şehitlere kara cehalet örneği olarak alabildiğine tıkanmış duygularla, sözde kalan ucuz gözyaşları ve duygularla yanıt olamazsınız. Çünkü şehit gerçeği kadar kesin, yalansız dolansız olan başka bir gerçek yoktur. Bu gerçeğe göre kendinizi ısrarla gerçekleştiremezseniz, kabulünüz mümkün değildir. Onlar ki,

yaşamın yeniliğini kendi bedenlerindeki ateşle küllerinden yaratmayı söz olarak veriyorlar. O zaman acaba sizin için bu ne anlama geliyor? Çünkü bu katı bir gerçektir. Onun için bireysel hevesler ve keyfi duruşlar bu gerçeğe tezat teşkil ediyor diyorum. Birileri bu kadar büyük fedakârlık eylemi ortaya koyacak, sen de bunun tersiyle onun mirası üzerinde yaşayacağını iddia edeceksin! Buna kargalar bile güler.

PKK ve onun askeri savaş birliklerinde ortaya çıkan laf anlamazlık, bildiğini kuralı ve fazlasıyla bencilik temelinde dayatmalar bir başkaldırıdır; ama daha çok da bu kutsal değerlere bir başkaldırıdır. Bu tutum sahipleri çoğunlukla zarar verdiler. Anlayışı kıt olanlar kendilerini kaybettiler ve büyük kazanmadıkları da ortadadır. Bunun anlaşılır kılınması için çok çaba harcadık. Dağları taşları kitaplar ve çözümlemelerle doldurduk. Ama siz birkaç tane ilkeye göre yürümeyi yine beceremediniz, ya da güdülerin kendini biraz serbest gördüğü bu dağ havasında, bencilikte ve keyfilikte çok ileri gittiniz. İşte burada bizim şehit gerçekliğimiz bunlara karşı durma hareketi, doğruya gelme hareketi oluyor. Bütün yüce dinlerde, halkımızın gerçeğinde, hatta toplumsal insani birimlerde bile olduğu gibi, eğer böyle günlerde bir değerlendirmeye gücü, yine kendinizi dürüstçe affettirme ve ıslah etme kararlılığı yarat-

mak istiyorsanız, bu bağışlanma siyaseti doğru olabilir.

Bunu da aşırı zorlamamak gerekir. İşi gücü kötülük olanların bağışlanması doğru olmaz. İncir çekirdeği kabilinden değersiz şeylerle birileri yüce yaşamı ve onun araçlarını bozuyorsa, böylesi bir tutum ve davranış varsa, kesinlikle ona yer vermemek, bağışlanmak kurumunu da anlamak açısından çok gereklidir. Ama illa birileri güzel bir iş yapmak istiyorsa, ona bir affetme olanağı sunmak, böyle günlerde anlamlı olabilir. Kişinin kendini affetmesi, bağışlatması ve ıslah etmeye yönelmesi mümkün olabilir. Bunu böyle değerlendirmek gerekir. Eskiden tanrılar karşısında bunu yaparlardı. Biz şimdilik şehitler karşısında yaparsak, bu bizim için fazlasıyla yeterlidir.

Şehitlik gerçeğinde birkaç hususu daha belirtmek gerekebilir. Özellikle bizim için çok trajik olan bu şehitliklerde bir derin zayıflık var. Hele böylesine şahadetlerden kaçamamak, kendini buna mahkûm görmek tam bir trajik zemine dayalıdır. Bu büyüklüktür, fakat trajiktir. Bu nasıl bir nokta, bir zemindir ki, insanı insanlık tarihinin en ender olabilecek bir eylemine böylesine zorluyor? Bunu mutlaka anlamak ve bir de bu zemini kurutmak gerekiyor. Bunu çok düşünmek ve bu büyük zayıflık zemininin kişiyi böyle en kahramanca trajik bir eyleme zorlayan gerekçelerini, nedenlerini ortadan kaldırmak gerekiyor. Benim biraz yapmaya çalıştım

ğım buydu. Benim böyle bir eylemi göze almam mümkün değil. Ama bu zemini kurutmak için de benim kadar bu işin ustası, hem de amansız savaşçısı olmak gerekiyor. Bu, tarihte hiç görülmeceği gibidir ve kaldı ki, bu ikisi de birleşti. Bir yerde bu büyük duruş, büyük trajik eylemi zorlayan gerçek, tarz ve bir de benim bunu ortadan kaldırma çabam korkunç bir buluşmayla kendini ifade ediyor. Bunu önlemek için çok büyük bir çaba harcadım.

Ama esasta sadece bu sembol eylemlerde değil, yoğunca yaşanan şahadetlerde de bu vardır. Bu bir ana ilkeye bağlılığın götürdüğü bir eylemken, diğer yandan ilkenin uygulanmasında kişilikteki yetersizlik olmadık yerdeki şahadeti gerçekleştiriyor. Bizim şehit adayımız ilkeye müthiş bağlıdır. Ancak bu işin gereklerini büyük bir savaş ustalığıyla gidermek söz konusu olduğunda bunu yapamıyor ve çok trajikçe düşüyor. Şimdi benim yaptığım, biraz daha farklı bir biçimde ilkeye bağlılıktır. O zeminde yakılmamak için korkunç bir politik sezgi ve asker olmanın gereklerini inanılmaz bir tarz ve tempoyla birleştirerek, en zor anda en önemli çıkışı yapmak ve başarmayı sağlamak önerilirdi. Bizim sanatımız budur. Birinci ve en temel işim, bütün insanları ilkeye uyarlamaktır. Ama bu ilke yakan ilkedir. Bu ilkenin eğer ciddi bir hazırlığı, ciddi bir iradesi, askeri, siyasi, örgütsel ve yaşamsal eğitimi

yoksa feci olacağı açıktır. Bunu çok erkenden biliyordum. Benim bütün yürüyüşüme, tarzuma ve tempoma damgasını vuran, aslında bu gerçekliğin ta kendisidir. Hayret ediyorum, bu gerçekliği neden göremiyorsunuz? Korkunç bir şey! Haydi şehit, gerçeğiyle bunu ödedi diyelim. Peki, ya siz nasıl ödeyeceksiniz? En büyük soru benim için budur. Neyinize güveniyorsunuz da öyle yaşıyorsunuz?

İhaneti Bol Bir Gerçeklikten Büyük Şahadetler Yaratın Bir Gerçekliğe Ulaştık

İlkeleri zorlayarak yaşamak ve savaşmak, ilke egemen olduğundaysa tutuşup feci düşmek! Bu nasıl bir gerçekliktir ki, halen dehşetle etkisi altında kalıyorum? Neden aşma gücünü gösteremiyorsunuz? İmdadınıza yetişmek için dağları taşları ilkelerle doldurduk. Ama orali bile olmamak, hatta tersinde ısrar etmek nasıl izah edilecek? Bunu neyle sonuçlandıracaksınız?

Trajik ihanetler de, çok aşağılık ihanetler de çıkıyor. O da bununla bağlantılıdır. Burada ihanet ve hain gerçeği nedir? Şehit gerçeği nedir? Şehit, il-keden taviz vermemekse; hain ve ihanet de tam bu noktada en zorlu zeminde ilkeyi amansız çiğnemedir. Hain, en çok gerekli olduğu yerde ilkeye bağlılığı en gözü kara çiğneme kişiliğidir. Tarihimizde şchitlerimiz ne kadar çoksa, bunlar da o kadar boldur. Öyle ki, sanıyorum burada da bir diyalektik bütünlük var. İhaneti bol olan,

acımasız ve utanç verici bir gerçeklikten büyük şahadeti yaratan bir gerçekliğe ulaşmamız ve partileşmemiz bir bütünlüktür, gerekli olandır.

Hiçbir ihanet bizdeki kadar ilkeye ters düşemez ve böylesine aşağılık bir biçimde gerçekleştirilemez. Ama hiçbir şahadet de bu kadar cesaret ve fedakârlık temelinde gerçekleştirilemez. Bizim görevimiz, bu ikisinin de hakkından doğru gelebilmektir. Hainin ve ihanetin üstesinden doğru gelebilmek kadar, bu şahadetin de üstesinden gelebilmek önemlidir. Bunu düşünmeniz gerekir. Çünkü sizin gerçeğiniz bu iki ilke arasında ve bir ilkeye sınırsız bağlılıkla birlikte, ona sınırsız karşıtlık temelinde düğümlenmiştir. Gerçeğinizin bu ikilemden kurtulması imkânsızdır. Tanrısal ilkeleşme dediğimiz husus artık bu noktaya gelip dayanmıştır. Ruh kadar düşünme gücünü göstermeniz gerekiyor. Gerisi bu ilke arasında savrulmalar, boş laflar, boş yaşam, çirkinlikler ve her gün birbirinizi yıpratmalar, yormalar oluyor. Ama esas olarak sonuçta belirleyici olacak olan ya ihanet ya da direnişin zaferidir.

Hesabı kesin doğru ve yeterli yapmak bu günlerde en çok gerekli olandır. Bu çerçeve temelinde eğer söz konusu olan Zilan kişiliğiye, onun en güçlü ardılı Sema Yüce ve Fikri Baygeldi yoldaşlarsa, daha özgü olanı dile getirmekte gereklilik vardır. Bu yoldaşların genel ilkeye bağlılığı tartışmasızdır ve yüce değerde, yüce

kuvvette, cesaretle ve fedakârlıktadır. Özgün olan yanını da bizim açmamız gerekir. Özellikle benim için kendilerini adamaktan bahsediyorlar. En büyük güvenceleri olarak, biz-zat ismen bizi zikrediyorlar. Bir yerde bu eylemlerini bize vasiyet ediyorlar. Esasta bu eylemin büyüklüğünü halka, insanlığa ve partiye taşıyabileceğime çok büyük bir güven duyuyorlar. Daha da önemlisi, çözmeyi ve gereken sonuçları çıkarmayı bana yüklüyorlar. Bunlar yazılmıştır ve hepsi de belgelidir. Özlü mektuplarla söylenmesi gereken tüm doğruları yalın bir şekilde yazmışlar. Bu mektupların her cümlesi çok değerlidir ve içinde en güzel cümleler var.

Zilan arkadaş mektubunda şunları yazıyor:

"1995'te Dersim'de ordu saflarına katıldım. Ordu saflarında içerisinde olduğum süre içerisinde, geçmişe oranla kendi kişiliğimi tüm yönleriyle tanıyarak belli bir gelişmeyi sağladım. İddia, kararlılık, moral, netleşme gibi konularda güçlendiğimi belirtebilirim. Partimiz, PKK öncülüğünde gelişerek tüm insanlığa mal olan ve gidercek ezilen halkların yüce sosyalizm yolundaki tek umudu haline gelen mücadelemiz, bir bütünen ulusal yok oluş sürecini yaşayan, soysuzlaşmanın eşiğine getirilen bir halkı tarihte ilk defa yücelterek hak ettiği yere getirmiştir. Böylesi ulusal değerlerini, beynini, ruhunu, öz kimliğini düşmana kapturan bir halkı yeniden diriltmenin ağır görev,

sorumluluk, tarihi bilinç ve üstün öngörü, büyük cesaret ve fedakârlık, yüce azim gerektirdiği açıktır. Yurtseverlik rolünden uzak, düşmana tabi, vatansız, tarihi egemenler tarafından yok sayılan, gerçek aydınlarını ve önderlerini istenilen düzeyde çıkaramayan yitlik bir ülke ve halk gerçekliği karşısında PKK ve onu var eden Başkan APO, aleyhte gelişen bu gelişmeyi tersyüz ederek sadece kimliği değil, beyni de egemenler adına çalışan, ona hizmet eden, onun için savaşan ve giderek hayvanlaşmanın eşiğine getirilen ve emperyalizmin de hizmetine sunulan Kürt halkını ölüm uykusundan uyandıran, diriltten, kendi özgürlüğü için savaşan, savaştıran bir konuma getirmiştir. Büyük Kürt şairi Ahmede Xani 'Eğer bizim de dürüst, namuslu önderimiz olsaydı, Arapların, Acemlerin ve

Türklerin kölesi olmazdık' diyor. Kendi bireysel, ailesel, aşiretsel çıkarlarını esas alan, ulusal gerçeklikten kopuk, Kürdistan tarihindeki sahte önderlerin varlığı bu lanetli gerçeğin uzun bir süre devam etmesine neden olmuştur.

"Her halkın tarihine bakıldığında, özellikle devrim süreçlerinde mücadele veren, başarıya ve kurtuluşa götüren, yaşadıkları döneme damgasını vuran önderleri vardır. Tarih, öndersiz hiçbir ulusal ve sınıfsal hareketin gerçek anlamda başarıya gitmediğini doğrulamaktadır. Önder, yaşatılmak istenen yenilik ve gelişmeleri en üst düzeyde temsil eden, yani yeni insan, yeni toplum düşüncesine denk, bütün yaşamını bir halkın yaşamına göre düzenleyen, kendi kaderini halkın kaderinde bulan ve o halkın acılarını, duygu ve taleplerini en derinden yaşayan ve kurtu-

luş için pratik görevleri en üst düzeyde omuzlayandır.

"Hayati gerçekliği olmayan, her alanda bitirilmiş, hiçbir halkla kıyaslanmayacak kadar kendisine yabancılaştırılmış, ulusal, kültürel, sosyal, siyasal değerleri sömürülen bir halk gerçekliği karşısında PKK Önderliği kuşkusuz çok farklı olmak zorundadır. Bu anlamda Parti Önderliği birçok yönüyle daha özgün, daha yeni, daha gelişkin yaşamıyla yaşatan ve kendi yaşamını adeta koskoca bir insanlığın yaşamına adayan bir durumdur. Belirleyiciliği ve önemi bu noktada kesin ve tartışmazdır.

"Dünya devrim tarihine baktığımızda gerek ulusal, gerekse sınıfsal kurtuluş mücadelesini veren halkların, devrimin gerçekleşme olanağını yaratan tarihi, sosyal, sınıfsal, kültürel bir zemin ve birikimi vardır. Ulusal inkâr yoktur. Kişilik

sorunları bizdeki kadar derin değildir. Tarihleri bizdeki kadar çarpıtılmamıştır. Kadın cinsi bu kadar sömürülmemiştir. Dini olgular bizdeki kadar kesinlikle kötü tarzda işlenmemiştir. O halkların mevcut konumlarına tepkileri vardır. Onlarda özgürlük, eşitlik vardır. Önderlerinin güç aldıkları az çok aydınları vardır. Kürdistan Devriminde ise bu belirtilen hususların tümü bitmiş bir durumdaydı.

"Parti Önderliği çok zayıf bir gerçeklikten yola çıkmıştır. Din sorununa, kişilik sorununa, kadın ve aile sorununa yaklaşımı oldukça özgün ve bilimseldir. Rus devriminin önderi Lenin bile kadın sorununun çözümünde oldukça yüzeysel kalmıştır. Kadının ordulaşması, gerçekleşen Kadın Konferansı ve Kadın Kongresi, dünya devrim tarihinde ilk kez bizde gerçekleştirilmiştir. Parti Önderliği'nin yaşam tarzı, fedakârlık, cesaret, derinlik, duyarlılık, zekâ, öngörü, yorumlama gücü, bağlılık, bilimsellik, tecrübe, birikim düzeyleri hiçbir önderlikle kıyaslanmayacak boyuttadır. Olayı ele alış tarzı dogmatik değildir. Parti Önderliği Kürdistan gerçeğini, dünya devrimlerini çok iyi tahlil edip sonuç çıkarmış ve Kürdistan Devriminin özgünlüğünü ortaya çıkarmıştır. Sorunları taklitçi, kalıpcı, dogmatik bir tarzda değil, oldukça yaratıcı bir tarzda ele almıştır. Gerçekleşen sosyalizmi çok iyi tahlil etmiş ve kendi halk gerçekliğine uygun bir tarzda uyarlamıştır.

PKK, Parti Önderliği'nin şahsında ifadesini bulmuştur.

"Kürdistan tarihinde sağlanan bu gelişme, onun emeği, onun gelişmesidir. Kendisi sevgi kaynağıdır, birleştirici ve bütünleştiricidir. Kendi şahsında yeni insan tipini-profilini çizmiştir. Bir insanın ne kadar gelişebileceğini kanıtlamıştır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş mücadelesinin bugünkü düzeyi "Partileşelim, Ordulaşalım, Cepheleşelim, Zaferi Kazanalım" şiarına denk düşen, bütün tali sorunları bir kenara bırakarak bütün Kürt halkıyla düşman gerçeğine doğru yaklaşma temelindedir. Gelişen noktada hemen hemen bütün Kürt halkıyla beraber milyonlarca insanı sıcaklığıyla sarmış, ulusal kurtuluş devrimine ve sosyalizmin hizmetine sokmuş, faşist TC'yi askeri, siyasal, kültürel, ekonomik her konuda goriletilmiş, çözümsüz bırakmıştır.

"Zaferin öngünlerini yaşadığımız yeni süreçte halkın kurtuluş umutları olan bizlerin, Parti Önderliğimizin yaşamı, düşünceleri ve mücadelesine yakışır bir biçimde dönemsel bütün görevlerimizi en iyi bir şekilde yerine getirmemiz gerekiyor. Sıkça tekrarlanan küçük burjuva, köylülük, feodal anlayışların kişiliklerimizdeki yer etmişliği, düşmanın şekillendirmesi, özel savaşın etkileri ve buna benzer gerekçelere sığınarak çeşitli özeleştirilerin bizleri ilerletmediği açıklık kazanmıştır. Verilecek en iyi bir özeleştirin doğru bir pratikten geçtiğine inanıyor-

rum. Düşman topyekûn üzerimize geliyor. Bizim de olanca gücümüzle düşmana yüklenmemiz, özgürlüğün bedelini en kararlıca ödeyeceğimizi düşmana hissettirmemiz gerekiyor. Mücadele tarihine baktığımızda PKK, akıl sınırlarının anlamakta zorlandığı büyük kahramanlık, direniş, emek, kararlılık ve inançla yaratılmıştır. Direniş, PKK'nin temel karakteri olmuştur.

"Bizlerin bu tarihi mirasa sahip çıkmamız ve sürecin gereklerini yerine getirmemiz gerekiyor. Süreç, intihar eylemlerini gerekli kılıyor. Bu hem bir taktiksel çıkış olacak, hem de bizim açımızdan büyük moral etkileri olan bir eylemlilik olacaktır. Düşmanın, Önderliğimize suikast girişiminde bulunarak sonuç almaya çalıştığı bu süreçte düşmana verilecek en iyi bir cevap olacaktır. Bu tür bir eylemlilik, moralmen bozguna uğrayan düşmanı çıldırtmak, düşmanı bulunduğu her alanda çepçevre kuşatmak, ülkeyi ona zindan etmek anlamına geliyor. Bizim açımızdansa başta halkımıza, bütün savaş güçlerimize moral vermek, cesaret ve direnişi güçlendirmek, dost-düşman herkese davamızda ne kadar kararlı olduğumuzu ve bu uğurda özgürlüğün bedelini bombaları kendimizde patlatarak gerçekleştireceğimiz mesajını bir kez daha vermek, halkımızın özgürlük istemini bütün dünyaya duyurmak ve ileriki süreçte halkımızın bu yönlü direnişler geliştirmesinin öncülüğünü

yapmak, savaşın her yerinde ivme kazandırmak anlamına gelmektedir.

“Başkanım!

“Kendimi intihar eylemini gerçekleştirmek için aday görüyorum. Bizler, sizin bitmez tükenmez emek ve çabalarınıza karşılık canımızı bile versek yeterli değildir. Keşke canımızdan başka verecek şeylerimiz olsaydı. Siz yaşamınızla bir halkı yeniden yarattınız. Bizler sizin eseriniziz. Tüm Kürdistan halkının ve dünya insanlığının geleceğinin teminatısınız. Yaşamınız bize onur veriyor, sevgi, cesaret, inanç veriyor. Tüm Kürdistan halkı ve milyonlarca insan size ölümlüne bağlıdır. Sizin bu çekiciliğiniz bizi de oldukça etkilemektedir. En zorlandığımız anlarda sizin bizlere olan sevginizi düşünüyor ve manevi güç alıyoruz. Şehide en çok bağlı olan sizsiniz. Bu temelde gözümüz kesinlikle arkada kalmayacaktır. Bu eylemi gerçekleştirmem gereken bir görev olarak görüyor ve kendimi sorumlu hissediyorum. Mevcut geriliklerimi aşmanın, özgürleşmenin ve kendini gerçekleştirmenin savaştan geçtiğini ve bu savaşın da gereğinin yerine getirilmesinin gerektiğine inanıyorum. Mazlum, Hayri, Kemal, Ferhat, Bese, Beritan, Berivan ve Ronahi yoldaşların direnişlerine sahip çıkmak ve onların takipçisi olmak istiyorum. Halkımın özgürlük isteminin ifadesi olmak istiyorum. Emperyalizmin kadını köleleştiren politikalarına karşı, bombayı

kendimde patlatarak hıncımın ve öfkemin büyüklüğünü göstermek ve Kürt kadınının dirilişinin sembolü olmak istiyorum. Yaşam iddiam çok büyük. Anlamli bir yaşamın ve büyük bir eylemin sahibi olmak istiyorum. Başkan APO önderliğinde yürütülen Ulusal Kurtuluş mücadelemiz çok yakında zafere ulaşacak ve mazlum halkım dünya insanlık ailesi içerisinde hak ettiği yerini alacaktır.

“Bu temelde Başkan APO’ya, tüm Kürdistan şehitlerine, tüm savaş ve cephe güçlerimize, zindandaki yoldaşlarımıza, Kürdistan halkına ve insanlığa bağlılığımızı bir kez daha ifade ediyor ve onlara layık olmaya çalışacağımıza dair söz veriyorum.”

Zilan, “Yaşam iddiam çok büyük. Anlamli bir yaşamın ve büyük bir eylemin sahibi olmak istiyorum. Yaşamı ve insanları çok sevdiğim için bu eylemi gerçekleştirmek istiyorum” diyor. “Yaşamı ve insanları çok sevdiğim için bu eylemi gerçekleştirmek istiyorum”: İkinci sefer tekrarladığı cümle budur. Mükemmel söylenmesi gereken bütün doğruları söylemiş.

Onun ardılı Sema Yüce’den de bir iki alıntı almak istiyorum.

“Mevcut durumda, düşman bu politikalarında sonuca ulaşmak için son bir hamle hazırlığındadır. Türk Genelkurmaylığının son hareketliliği bunu ifade ediyor. Açık ki, yine kirli politikaların merkezinde Başkan APO’yu etkisiz

kılma, sınırlandırma bunun politik çizgisini, ona rağmen işlevsiz kılma yaklaşımı vardır. Bu politikalarındaki ısrarın nedeni, parti içindeki bir türlü özgür yaşam seçeneğine, doğru bir merkezileşmeye ve kurumlaşmaya gelmeyen erkek ve kadın kişiliklerine duyulan güvendir.”

Bu yoldaşın son iki yılda açığa çıkan bu gerçekliği vurgulaması anlamlıdır: “Ancak Kürt kadını Başkan APO’nun emrini almıştır. Kendini düşmana, onun kirli emellerine alet etmeyeceğini göstermiştir. Başkan APO’nun 8 Mart’ta tüm kadınlara seslendiği konuşmasında ifade ettiği, kadın cksenli bir kurtuluş ideolojisinin geliştirilmesi gerektiği, böylesi bir öğretinin savaş sorunlarında kalıcı bir barışa, özgür insana kadar birçok soruna çözüm olacağı temelindeki açıklamalarını Kürt kadını kavramıştır. 8 Mart’tan başlayıp 21 Mart’ta doruğa çıkan eylem yürüyüşünde bunu ispatlamıştır.

“Başkanım!

“Bu temelde beynimi, yüreğimi ve bedenimi 8 Mart’tan 21 Mart’a ulaşan ateşten bir köprü yapmak istiyorum. Çağdaş Kawa Mazlum Doğan’ın ve diğer tüm şehitlerimizin iyi bir öğrencisi olmak için Zekiye gibi yanmak, Rahşan gibi Newrozlaşmak istiyorum. Diğer Newrozlaşan Berivan, Ronahi, Mirza Mehmet, Esir yoldaşların izinde kararlıca yürümek istiyorum. Kadının yaşam gücünün, zafer gücünün olduğuna, kadının da

yoldaş olabileceğine olan inancımı soylu bir eylemle taçlandırmak istememin nedeni, soyluluğu bilinen tüm tanımlarından arındırarak basit düşlerin büyük insanın erdemi olduğunu haykırmak isteğimdir. Öğrencisi olmaya çalıştığım şehitlerimizin eylemleri üzerinde çok düşündüm. Her gün, her an devrim ateşinde yürüyerek yanmayı, bunun sırrını kavramayı çok istedim. Gördüm ki, bu kendini aşan insanın eylemidir. Bu kararı verdikten sonra, tekrar tekrar büyük bir iç savaşı yaşadım. Kendimde bütün beşeri zaafıların ayartıcı gücünü son bir kez daha gördüm ve yendim."

İşte sizin yenemediğiniz gerçekliğinizi, burada bu büyük insan yeniyor.

"Özgür yaşam, özgür kadın tutkum bana bunu emrediyor. Başkan APO'ya bağlılık andımın bu tutkumun ateşinde kül olmak ve küllerden kendimi yeniden yaratmak olduğunu, şimdi daha iyi anlıyorum. Kendimde yaşamı yaratma kararında en önemli güç kaynaklarından biri de kadının partileşme silahı olan YAJK'tır. YAJK hem Başkan APO'nun kadının yoldaş olabileceğine inancının eseridir, hem de inanıyorum ki, Başkan APO'nun öğretisinin kurumlaşmasının, yayılmasının ve derinleşmesinin önemli silahlarından biri olacaktır. Bu yüzden YAJK'ı daha da büyütmek, her Kürt kadınının, hatta bölge halklarının kadınlarının asli görevidir.

"Başkanım,

Zafer tarıncamız Zilan yoldaşın vasiyetine bağlılığımın bunun görkemli eylemine sadece özüyle değil, biçim itibarıyla da cevap olmak isterdim."

Biçim derken pratik yaşam, savaşımı noktasında diyor. Fakat zindan koşullarında bu mümkün değil. Yani "Zindanda olmasaydım taktikte, savaşta zaferi, yaşamda özgürlüğü denerdim" diyor. Yani "Böyle bir eylemim olmadan da ben bunun gereklerini özgür savaş, yaşam koşulunda yapmayı da çok isterdim" diyor. "Bu Newroz'da ayağa kalkın binlerce çocuk yüreğinin masumiyetiyle buluşmak bu vasiyetin takipçisi olmakla mümkündür. Bu büyük savaş istemi özgürlük istemiyle birlikte zindanın tutsaklaştırdığı koşullarda özgürlük tutkum çok büyük, bu tutkuyu yaşam gücüne dönüştürebilmek için tek varlığımı, kendimi Başkan APO'ya adıyorum." Dönüştürebilmek için, yani bir yerde bu özgürlük tutkusunun yaşamsallaştırılmasının, buna dönüştürülmesinin bir gereği olarak kendini adamaktan bahsediyor. Buna güveniyor.

"Kadınlar küllenene Kürt ateşinin kıvılcımlarıdır. Küllerinden yeniden doğmayı başaran, bunun kıvılcımı olabilen her kadın, özgür Kürdistan'ın dokuyucusu olacaktır. Ancak bu bile Başkan APO'ya cevap olmaya yetmez. Cevap olabilmek için karartılan her yüreğin ateşte arınması gerekir. Ancak kendimi, kendi yüreğimi verebilecek güçteyim.

Kendimi Newrozlaştırırken, beynimi ve yüreğimi, bedenimin her hücresini bu öğretinin yoluna adadığımı bir kez daha belirtiyorum. Bağlılık andımı yineliyorum."

Halka hitabı var, emekçi Anadolu halklarına da hitabı var. Hepsi çok değerli ve bir manifesto gibi. İnsanlığa, herkese ve en son kadın yoldaşlara da hitabı var:

"Başkan APO'nun öğretisi ve Zilan yoldaşın vasiyeti bizlere yürütmemiz gereken yolu göstermiştir. Bize düşen görev anlamak, kavramak ve uygulamaktır. Bunun yolu günlük parti içi sınıf mücadelesini yürütmek, kadın savaşçıları olarak bu mücadelenin öznesi haline gelmektir. Bu savaşta temel silahımız YAJK'tır. YAJK'ı büyütmek, kurumlaştırmak için her kadın savaşçı bugüne kadar gelişen deneyimleri iyi özümsemeli, şehitlerin öğrencisi olmalı, günlük yaşam içinde kendini her an yaratmanın savaşımını vermelidir. Kadının öncüleşmesi cins kurtuluşunun basit bir gerçekleşmesi değildir. Sistem bunun binlerce düşkünelştirici seçeneğini sunmaktadır. Başkan APO her şeyden önce kadının ve erkeğin hareket ettiği zemini değiştirmek iddiasındadır. Bunun pratik öncülüğünü her an Parti Önderliği'nin şahsında görmek mümkündür. Bu anlamda her YAJK üyesi, Parti zeminini farklı yaşam anlayışlarının, ideolojik-politik örgütlenmenin fırsatı olarak gören ve değerlendiren tüm anlayışlar karşısında mücadele et-

meli; yoğunca bir kesimin yaşadığı çok sahte, keyfi yaşam zeminleri olmaktan kendilerini çıkarmalı diyorum.”

Kadın savaşçılara bunu vasiyet ediyor. “Kadın şehit yoldaşlarımız bunun mümkün olduğunu soylu eylemleriyle ispatlamışlardır. Onlardan öğrenmeyi bilelim. Büyük tutkuların savaşçısı olalım” diyor. Aslında sıradan bir duyarlılığı olan, sıradan bir yüreği olan için bile sadece sarsıcı da değil, bir kutsal kitap kadar hayli öğretici değerlendirmeler yapıyor.

En güzel anlamayı bilen bir yoldaş olarak Fikri Baygeldi’den de bir iki alıntı yapmakta büyük yarar vardır. Fikri, “Amed’in Lice ilçesinde iyi halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldim” diyor. “Sakarya cezaevinde kaldım, Sakarya’dan İstanbul’a getirildim, 1994’te örgüt üye-

liğinden ceza aldım ve yaklaşık olarak dört yıldır Çanak-kale cezaevinde bulunmaktayım. Başkanım, seni çok seviyorum. Sana karşı duyduğum sevgiyi ancak senin çerçevesini belirttiğin aşk kavramlarıyla açıklayabilirim. Bu yüce ve kutsal bir aşktır. Senin şahsında insanlığa, halka ve şehitlere aşık olma olayıdır. Çünkü sen hepsinin toplamısın. Hepsini yaşatan ve üst düzeyde yaşayan bilge bir kişiliksin. Sen bir birey değil, bir toplumsun, bir sınıfsın. Bir toplum, bir sınıf olduğun içindir ki, emperyalizm bu kadar pervasızca sana yöneliyor. Emperyalizm ve onun uzantılarının en çok korktuğu şey Kürd’ün iktidar gücü olmasıdır. Bugün Kürd’ün bu aşamaya gelmesinde en temel şey, senin büyük çabalarla kararlı ve inançlı bir biçimde köle Kür-

distan üzerine gitmendir. Senin bu büyük çabaların büyük meyvelerini tek tek veriyor.

“Partiye dayatılan marjinalleştirme olayı boşa çıkarılmıştır. Senin uyguladığın tarz, UNİTAcılığı ölü doğurmuştur. Şemdin unsuru şahsında boşa çıkarmıştır. Hiçbir güç artık PKK’yi durduramaz. Çünkü PKK insanlığa mal olmuştur. İnsanlığın ve doğanın kurtuluşunu hedefliyor ve bunu pratiğinde kanıtlayan bir harekettir” diyor. ‘Doğanın kurtuluşu’nu da eklemesi önemlidir

Başkanım!

“Ben kişiliğimde birçok parti dışı anlayışlar taşıyorum. Bu taşıdığım anlayışlar genelde eski Kürt gerçekliğinden farklı değildir. Yani Amed kişiliği için belirttikleriniz en çok benim için geçerlidir, ki bunları çeşitli süreçlerde yaptığın çözümlerle dile getirmiş, geniş geniş çözümlemesini

yapmışsındır. Bu nedenle sorunları tekrar dile getirmek istemiyorum. Konferansa sunduğum raporunda bunların hepsini açmışımdır. Artık bilinen sorunları tekrar tekrar dile getirmekten ziyade, bunun pratiğini gerçekleştirmemiz gerekiyor. Biz ancak ve ancak bu yöntemle yaşamda gerçek özgürlüğü ve savaşta zaferi yakalayabiliriz. Şehitlerimiz bizden birer demagog olmamızı istemiyorlar. Bizden sözüyle kişiliğine kavuşmuş erdemli kişilikler olmamızı istiyorlar.” Yani söz ve eylemin birleştiği kişilikler.

“Ki, Sema yoldaş son bıraktığı mektupta bu sorunlara özellikle dikkati çekiyor. Sema yoldaş benim komutanımdır ve ben, bu eylemiyle komutanlaşan Kürt kadınının sadece bir askeriyim. Asker komutanının talimatı doğrultusunda hareket etmek zorundadır. Ve ben bu zorunluluğun bilincindeyim. Gerçekleştireceğim eylem bilincine vardığım şeyi hayata geçirmektir. Sana ve kahraman şehitlerimize layık olmanın yolunun da buradan geçtiğine inanıyorum. Bu eylemimle Sema yoldaşın eylemini daha da görkemli kılacağım ve düşmanın beyninde bir B-7 roketinin patladığı gibi patlayacağım.” Buradaki fark ve derinlik varolan bazı eksiklikleri tamamlamasıdır. Erkek kişiliğindeki eksikliği, hem de çok çözümlendiğimiz Amed kişiliği temelinde böyle kahramanlık eylemiyle tamamlamayı hem düşünmesi, hem de onu muaz-

zam hazırlıkla pratikleştirmesi gerçekten destansıdır.

Bir de eylemiyle komutanlaşan Kürt kadınının sade bir askeri olmaktan bahsediyor. Şimdi burada anlam derinliği var. Büyüklük buradadır. Bu arkadaşımızın çok okuduğunu ve bu eylemi için yıllarca düşündüğünü bir yazıdan biliyorum. Öyle hemen bir günde hisse kapılarak eyleme geçmemiş. Yıllardır bütün kahramanlık eylemlerini okumuş. Türkiye’de de kendini yakan, ölüm orucuyla şahadete giden değerli bir kadın militanı oldukça özümsemiş, ondan etkilenmiş ve bizim bütün diğer şehitlerimizi de özümsemiş aydın bir kişiliktir. Sınıf sorunundan, yani maddi zorluklardan dolayı da katılmamış. Son derece inancın ve bilimsel ilkenin bir gereği olarak katılmış ve bu partileşmeyi gerçekleştirmiş. Hayli farklı biri ve daha çok da bizim çözmeye çalıştığımız insan olmayı bilmiş. Eminim ki yaşasaydı, bu büyük irade, büyük düşünce gücüyle en sevilen bir yoldaş olacaktı. Keşke yaşayabilseydi, onları yetiştirebilseydik veya en azından biraz katkımız olabilseydi! Sizin değerini fazla takdir edemediğiniz nokta budur. Bu da çok çarpıcıdır.

Eğer bu yaşananlardan halen etkilenmiyorsanız, bizim gerçeğimize yaklaşmanız saygısızlık olur. Bakın, “Biz dışarıda olsaydık” diyorlar. Dışarıda olsalardı, sanıyorum komuta kişiliğinin gereklerini her savaşta, her çalışmada en iyi bir şekilde sergilerlerdi. Biz bunu

esas almak zorundayız. Bunların gerisinde olanlar için, “sah-te öz eleştirilerle, hele hele bir de düşmanın bel bağladığı kadın ve erkek ilişki tarzlarıyla olamayız” diyor. Bu şahadetlerin ikisinin de anlamı buradadır. Size çok sert bir eleştiri vardır. Bunu kesinlikle dikkate almanız gerekiyor. Tabii ki ben de oportünistlik yapmayacağım. Bunun gereklerini yerine getireceğim.

Daha ilginç bir paragrafı da alalım. Almakta şunun için yarar var: Kendi içinde yoğun bir şekilde hem cins savaşını hem de sınıf savaşını yaşamış bir yoldaş. Sanırım yanı başındakiler bu savaşımın derinliğini halen anlamamışlardır. Onu açmakta yarar görüyorum. Cezaevinden sorumlu olan M. Can Yüce yazıyor: “Önderliğin 8 Mart’ta yaptığı konuşma Sema arkadaşı çok heyecanlandırmış ve etkilemiştir. Bunun üzerine düşünce ve duygularını 9 Mart 1998 tarihinde günlüğüne şu şekilde yazıyor: ‘Başkanın değerlendirmesi bir eylem kılavuzu, yeni bir yaşam manifestosuydu. Önderlik bugüne kadar yaptığı kadın çözümlemelerini ve sosyalizm, ulusal kurtuluşçuluk, özgür yaşam tespitlerini bu gece oldukça cesaretli tespitlerle taçlandırarak bir kez daha hepimizin özlemlerinin ve tutkularının dili ve yüreği oldu. Bu, kim ne derse desin, APO öğretisinin olgunlaşmış ifadesidir. Kadın eksenli kurtuluş ideolojisi tanımı, sözcükler yeni gelse de, bizlerin kavrayamadığı Önderlik çizgisinin kısa ve net

bir özetidir. Özgürlük arayıcısı olan her insanın, her Kürd'ün ve her kadının kölelikten büyük arınma yolunun müjdesi ve çağrısıdır. 8 Mart'ta atılan bu şiarı, verilen müjdeyi, yapılan çağrıyı, Newroz'lara taşımak, 8 Mart'tan 21 Mart'ta insan bedenleriyle kurulmuş kızıl köprülerle bağlamak insanlığa, Kürtlere ve kadınlara taşımak gerekiyor."

Burada günlükten yaptığım alıntıya ara vererek, hemen hemen aynı ifadenin son mektubunda da geçtiğini belirtmem gerekiyor. Son mektubunda da şunlar yazılı: "Başkanım, bu temelde beynimi, yüreğimi, bedenimi 8 Mart'tan 21 Mart'a ulaşan ateşten bir köprü yapmak istiyorum." Arkadaş 9 Mart tarihli günlüğüne düştüğü notta şöyle devam ediyor: "Milyonlarca insanın, kadının ve erkeğin basit ve ucuz yaşam alışkanlıkları içinde tükenmekte olan özlerinin bir zerrecik olsun sağ, canlı ve temiz kalan yönüne yapılan yeniden diriltme, kendini zaferin teminatı yapma ve bu erdemli yolda büyüme çağrısıdır. Ben bu çağrıda kendimi, kendi arayışımı, Bese'nin arayışını, Delal'in arayışını, bizi Lübnan sahasında bir araya çeken arayışı gördüm. Bu gece hep şehitlerimizle olacağım. Benim için oldukça güç veren kadın şehitlerimizden Mine, Delal ve Bese'leri anma cesaretini kazandıran bir güç oldu.

"Nasıl ki gökyüzünde iki güneş olmayacaksa, bizler için

de iki kurtuluş çizgisi, iki ideolojik merkez, iki politik güç olamaz. Kendimize her türden geleneksellik aşarak tek merkeze bağlanmak zorundayız. Ufkumuzda tek güneş Parti Önderliği olmalıdır."

Belli ki, Sema arkadaş eylemine karar vermeden önce, düşünsel ve ruhsal hazırlığını önceden yapmış ve tamamlamıştır. Kendisini çok daha güçlü örgütleyiyor ve başarıyla tamamlıyor. Diğer özeleştirici raporu, 19 Mart raporu var; orada yaşadığı cins ve sınıf savaşımı kırgınlıklarını anlatıyor. Bulamadığı yanıtları ve onun yarattığı acılar ve üzüntüleri dile getiriyor. Bir kez daha son cümle: "Partinin her türlü kararını saygıyla karşılayarak irademi katacağımı belirtiyorum, bağlılık andımı tekrarlıyorum" diyor.

Burada sadece bu eylem değil, "partinin belirteceği her tür karar" diye bir belirleme var. 'Her tür kararım' içinde, eğer orada partiyi temsil edenler, "Senin böyle bir eyleme hazırlandığın belli oluyor; biz bundan sonra bir partili gibi yapabileceğin işlerin daha da başarılı olacağına inanıyoruz" deseler, bu eylemi gerçekleştirebilir. Ama derinlikten yoksun oldukları için onunla bu hususu tartışmıyorlar. Buna uzun süreden beri güç getirememişler.

Dikkat edilirse çoğunuzun tarzında intiharvari yan ağır basıyor. Ama bizim sürekli yaptığımız çözümlemeler, bu intihar eyleminizi durduruyor ve uzun vadedeki bir savaşa

dönüştürüyor. Bunu bilen bir arkadaş, "Dışarıda olsam, uzun süreli savaş militanlığını tercih ederim" diyor. Ama orada da mutlaka bir büyüklük yapmak istiyor. Onu da çok büyük bir iki seçenekte ortaya koyuyor. Yani bir seçeneğe kendini mahkûm etmiyor. Bir büyüklük de buradadır. Tercihini daha zor olandan yana yapması, büyüklüğünü çok çarpıcı olarak bir kat daha artırıyor. Eğer sizin konumunuzda olsaydı, bunu da başarıyla yürütecekti. Bu dönemde yapıya, kadro adaylarımıza en çok ulaştırmaya çalıştığımız bir husus da, süreci en iyi anlayan ve ona yanıt olan kişiliktir diyebilirim. Bir düşünce derinliği kadar, dürüst bir partili olmanın da çarpıcı ifadesi söz konusudur. Kendisiyle boğuşmuş, sonuçta çok güçlü bir karar ve kendini terbiye etme gücüne ulaşmıştır.

8 Mart konuşmaları önemliydi. Sizin çıkarmadığımız bütün sonuçları o zor koşullarda çıkarmış bulunuyor. "Kim ne derse desin, kadın kurtuluş ideolojisi, özgür yaşam manifestosudur" diyor. Bu konuyu en iyi anlayanlardan biri olduğunu söylemek mümkündür. Orada oldukça çarpıcı ve yenilik içeren birçok değerlendirmeler yapmıştım. Hepsini çok büyük özüksüyor. Bunu da ideolojik-politik merkez ve Parti Önderliği'nin temsili tarzında dile getirmesi, çok büyük bir karar ve değerlendirme gücüdür.

Görüldüğü üzere, bu şahadetler çok büyük bir biçimde

güçlendiren şahadetlerdir. Burada en önemlisi de, onların bir umutsuzluğun değil, muazzam bir yaşam tutkusunun, bir zafer tarzının şehitleri olmalarıdır. Burasını çok iyi açığa çıkarmamız gerekiyor. En ufak bir yetersizliğin şahadetleri değil, kendilerini en çok tamamladıkları, en çok kusursuz kıldıkları noktanın şahadetleridir. Bu şehitler bu partinin, bu ordunun en üst düzeyde gerçek komuta ve savaşçı kişilikleri oluyorlar. Gözlerimizin önünde bunu savsaklamak, bunu başka kılıflara büründürmek kesinlikle mümkün değildir. Hiçbirinin gücü de, kurnazlığı da buna yetmez. Ama hepinizi de gereklerini yerine getirmeye çağırıyorlar.

Benim için söyledikleri, daha anlamlı ve daha ağır görevlere çağrı oluyor. Başımızı her zaman büyük sorunlarla uğraştırdık. Unutmayın, sizin çözüm diye dayattıklarınızın hepsi yerle bir edilmiştir. Sevgi ve kadın-erkek ilişkisi boyutunda yapılanlara büyük eleştiri de var. Ama diğer yandan çok büyük bir aşka çağrı da var. Bunların nasıl altından çıkacaksınız? Bunlar inkâr gelmez gerçeklerdir. Burada öyle uyduruk duygular, fikirsiz, ucuz yaşamalar yoktur, savaşız aşk yoktur, ilkesiz ve ucuz güdülere dayalı hiçbir şey yoktur. Çok büyük sevgi ve çok büyük yaşam tutkuları vardır. Bunların hepsine yanıt olamazsanız, sizi bu değerlerle kıyaslayacağım ve o büyük vasiyetlere karşı hükmümü vereceğim.

Sema Yüce -kısmen Zilan'da da vardır-, mücadelesinde, özellikle parti içi savaşımında, gereken yeterli yaklaşımları bulamıyor. Etrafındakiler de partili ve doğruları söylüyorlar, ama bunları biraz da ideolojik kurulum temelinde söylüyorlar. Gereklerini çok somut ve gerekli olduğu kadar yerine getiremiyorlar. Bu çok genel bir durumdur ve saflarımızı da zorluyor. Ancak çok zor bir gerçekleştirme biçimidir. Benim tarzımda bu cevap iyi yakalanıyor. Özgürlükte buluşma olarak değerlendiriliyor. Yalnız bunu taklit etmeniz birçok çarpıklığa yol açmıştır. Bence bu uyarıdan da yola çıkarak bu taklitçiliğe son vermek gerekiyor.

Nereden bakılırsa bakılışın, Fikri Baygeldi de hem çok değer veriyor, hem çok seviyor. Dikkat edilirse sevgi, aşk sözcüklerini çok değerli anlamda kullanmıştır. Bu kadın yoldaşları çok iyi incelemiş ve onları özümsemiştir. Öyle cahil birisi değildir. Onları ulusallık derecesinde görüyor ve bağlanıyor. İşte bizim özlediğimiz bağlılık bu temeldedir. Saflarımızda bunu acaba ne kadar uyguluyorlar? Aslında birçok kadın militan var. Onları ne kadar inceliyor ve somutta olduğu gibi değerlendiriyorlar? Erkek kişiliklerinin de bu yönlü çok önemli görevleri var.

Zilan ve Sema (Serhildan) kişilikleri, ucuz bir kadın olmak istemiyorlar. Mektubunda "Başlangıçta 'kadın düşürücüdür' sözünü büyük bir rahatsızlıkla karşıladım ve asla

böyle bir kadın olmayacağıma o zaman karar vermiştim. Ne düşen, ne de düşürülen bir kadın olmamaya çok büyük bir çaba harcadım" diyor ve sonuna kadar bunun savaşımıyla yürüyor. Oradaki yoldaşlarla bir sevgi paylaşımını doğru temelde, sanırım biraz bizim gerçekleştirmek istediğimiz temelde gerçekleştirmek istiyor. Yanıt alamayınca iki duygu arasında eziliyor: Bir doğru sevgiye ulaşamama, bir de yanlış anlaşılma. Bu, şiddetli kırılmalar ve acılara yol açıyor ve karşı taraf bunu anlamıyor. Hep ideolojik doğruları dayatma adı altında, kuru ve anlama derinliği olmayan bir yönetim, bir merkez dayatıyor. Onun için orada "İki merkez olmaz, merkez tektir, güneş tektir" diyor. Sanırım bunu kastetmek istiyor. Sonuca buradan gidiyor ve burada biraz da hatasının telafisi söz konusu. Neden, böyle bir kişilik şahsında bir merkez gördüğünün özeleştirisidir. Son şehit bunu dile getiriyor ve zaten bir iki cümle sonra kökten kopuştan bahsediyor. Bu anlayışta onu belirtmesi önemlidir. Bireysel ve keyfi kişiler ve merkezler seçmeyi ve partiyi kişilerin şahsında tanımayı şiddetle mahkûm ediyor. Kendisine de son bir noktayı koyuyor. Bu çok çarpıcıdır.

Önderlik olayında gerçekleşen özgürlük, bütünüyle ilkesi ve uygulamalarıyla güneş kaddardır ve katılmamız gerekir gibi kesin bir sonuç var. Zaten kendisi de bunu söylüyor. Bunlar büyük gerçekleştirmeler-

dir. Sadece büyük sözler değil, büyük eylemlerdir. Bize düşen, bunun ne kadar gerçekleştirebileceği sorunudur. Sizlere de bir halk olarak, bir partili olarak, bir kadın olarak vasiyetleri var. Ama vasiyetleri en çok da banadır. Kendilerini adamaktan bahsediyorlar, o zaman ben kendi gücümü bunun için kullanacağım. Sınırsız adamaya karşı, sınırsız bir yanıt olacağım. Yani hem erkekte, hem kadında kendi devrimciliğimle, kendi savaş ustalığımla yaşamda özgürlük düzeyini gerçekleştirme adına neler yapabileceğim biraz da bana kalıyor. Dogmatik bağlanmamak gerekir. Zaten bu, vasiyetlerin içinde de var. Yine çok somut olmak gerektiği dile getiriliyor. Çok sahte özelleştire dilinin kullanılmaması gerektiğini belirtiyorlar. Bu da çok çarpıcıdır.

Çok büyük yaşam isteği, çok büyük eylem isteği var ve bu gerçekleşiyor. Çok büyük yaşam isteğinden, yaşamı çok büyük sevmekten ve aşk düzeyinden bahsediyorlar. İlkesi olmadan, örgütsel çabaları olmadan, bu büyük yaşam gerçekleşemez. O halde ben deli değilim. Neden bu kadar örgütsel olabiliyor, milyonları bile her tür fedakârlığa yatırbilecek kadar ilkeleri uygulayabiliyorum? İşte örgütsel gücümle bunu yapıyorum. Bunlar çok küçümsediğiniz, hep sıkıldığımız örgüt ilişkileriyle oluyor. Büyük yaşamın başka bir yöntemi yoktur. Sizin bütün yaptığımız; örgüt gücünü dağıtarak bir yaşama ulaşmak,

bu düşmanın ezeli uyguladığı 'sen köle kalmaya mahkûmsun' ilkesine göre yaşamaktır.

Güzelleşen Kadınla Güzelleşen İnsanla

Bir Bütün Olabilmek En Büyük Tutkumdur

Güçsüzleşenin, güçlü ve büyük yaşamı olamaz. Hanginiz ağır bir cezaya çarptırılırsanız, birisinin yüreği ah bile demez. Çünkü örgütsüzsünüz. Örgütölülük, yoldaşlarınızla kurduğunuz ilkeli bir bağlılıktır. Buna sevgiyi de, duyguyu da katmalıyız; ama ilkeli olmak esastır. İlkellik nedir? İlkellik, bir savaş için gerekli olan bütün örgütsel bağları, yani köprüleri kurmaktır. Ancak hazır örgütlü bile dağıtmak sizin en çok hoşlandığınız işlerdendir.

Büyük özgür yaşam için en gerekli olan, kendini Önderlikte ifade eder. Örgütselliğin yoldaşlarla ve halkla bağlaşmasının ilkeli, çok örgütlü biçimini kişide yakalamak önemlidir. Herkesin biraz değer verebileceği şey aslında güneşin parlıyor olması, herkesi sonuna kadar temsil etmesi, akıllı olması, yaptığı işin bilincinde ve gücünde olmasıdır. Seviyeli, saygılı ve sevgili bir yaşamın bundan başka yolu yoktur. Örgüt yetkilerini gasp ederek, örgütün kuru tüzük esaslarına dayanarak, hatta ve hatta biraz da gözü karaca kendi köhnemiş güdülerini dayatarak, büyük bir yaşamın sahibi olmak bir yana bırakın, büyük emekle hazırladığımız özgür yaşam ola-

nakları da yerle bir edilir. Hele bir de hamalca yaklaşımlarla, güdüler sınırına inmiş davranışlarla, yaşam adına bir kırıntı da bulsa buna razı bir kimlikle büyük yaşam talebine asla ulaşamaz ve layık olunamaz. Bunlar da yetmiyor. Bunlar işin asgari düzeydeki gerekleriyken, büyük yaşam aynı zamanda güzel geliştirilmesi gereken yaşamdır.

Güzel yaşamın büyük ve kutsal ilkeleri olması yanında, onun gergef işler gibi ilmi ilmi dokunması gereği vardır. Gözle, davranışlarla her şeyin estetik, yani güzellik sınırlarında yürütülmesi gerekir. Büyük yaşamın özü örgütse, örgütölülük düzeyiyse, bunun elbisesi de güzel nakışlardır veya böyle bir dokumayı gerektirir. Bunlar da dildir, davranış güzelliğidir. Böyle olunmadan, sayılan ve sevilen bir yaşamın sahibi olunamaz. Hayret ettiğim nokta, neden bugüne kadar bunları düşünmediğinizdir. Çok sevmek ve sevilmek istiyorsunuz, ama bunun gereklerine de bu kadar ters davranıyorsunuz. Bu günde en çok sorgulamanız gereken yönünüz budur.

Bu yoldaşların bana kendilerini büyük adaması acaba boşuna mı dersiniz? Tabii ki değil! Ben onlardan daha fazla, eskiden beri kendimi adamışım. Onların ki bir yanıtıdır. Kendimi nasıl adadım? Bunu açtım, ancak bu gün dolayısıyla biraz daha açmakta yarar var. Genel geçer ölçülerle ne kendimi beğenirim, ne de beğendirtirim. Ama çok eskiden

beri hem bana hakim olan bir duygu hem de giderek kişilik özelliği olarak geliştirdiğim husus, özgür veya özgürleşmesi gereken bir kadın kişiliğine göre kendimi nasıl müthiş yapacağımıdır. Bu yoldaşların dile getirdikleri benim bu çabalarımın olmuştur. Ben henüz çocukken, bizim erkeklerimizin kendilerini beğendirmeye ölçülerini halen hatırlıyorum. Bazıları isim düzeyinde bile aklımdadır. Ceplerinde yuvarlak, küçük bir aynaları, bir de tarakları vardı. İkide bir bunları açar, saçlarını tararlardı. Bunun pek fazla bir çekicilik yaratacağına o zamandan beri inanmadım. Ama o güne göre ölçüler bunlardı. Kadının ölçüleri de bundan farklı değildi.

Şüphesiz kendimi bir insan olarak yalnız kadına değil, halka da beğendirmek için akıl almaz bir savaşım yürüttüğüm biliniyor. Bu her düzeydeki bir savaştır. Her boyuttadır, tek bir boyutta değildir. Çok yönlü ustalıkla işlenmiş bir yaşamdır. Bazıları halen bunu benim bir sırrım olarak değerlendirmek istiyorlar, ama öyle değildir. Kendimi emekle hazırladım. En çok eleştirilen bendim; ama genelde, ama giderek halkımızın ve muarızlarımızın bile bize öykünmekten geri durmadıklarını, hatta düşmanımızın da oldukça saygılı olmaya çalıştığını biliyorum. Halkımızın da derinden bağlılığı, onun büyük bir boşluğunu, zihinsel ve ruhsal açlığını gidermenin büyük ustalığını göstermekle bağlantılıdır.

Şimdi kadın söz konusu olduğunda bu biraz daha derinleştirilmiştir ve özgün bir kişiliği gerektiriyor. Çok değişik bir kadın kazanım dilim vardır. Hem kültürü hem de pratiği oldukça kapsamlıdır. İçinizde bu konuda biraz araştırma yapmak isteyenlerin olduğunu sanmıyorum. Bu yoldaşlar - bunu biraz partiyle olan yoldaşlar olduğu için belirtiyorum - bu konuda kendi içinde çok eleştirel ve savaşıldır. Bunu halen de sürdürüyorum. Benim için beğenmek ve beğenilmek bitmiş bir savaş değildir. Bunun için de ilkeler giderek tanrısal sınırlara kadar dayanır. Tarihin ilk dönemlerine kadar dayanır ve geleceği de kuşatır. Bu, hoşlandığım bir savaş türüdür.

Erkek, tarih boyunca egemenlik silahını iyi kullanır, bu onun hoşuna da gider. Erkek egemenlikli çirkin anlayış dediğimiz de budur. Kadının zayıflıklarını kadına karşı bir silah olarak kullanır. Ben bunda hep çirkinlik gördüm. Başından beri herhangi bir öğretiyi okumadan önce bile, erkeğin kadının zayıflıklarını kullanmasını, tek yönünü değerlendirmesini ve kendisine bundan avantaj çıkarmasını kesinlikle kendime yakıştırmadım. Farklı olmak gerektiği kararını o zaman verdim. Kadınların alıştırılmış olduğu erkek olmamayı daha o günlerde kafama koydum. Bu nedenle anam, kadının bana göre ve benim de kadına göre bir kişilik olamayacağını dile getiriyordu. Yani ne bu kadına gö-

redir, ne de kadın buna göredir diyordu. "Bizim oğlan akrabaları gibi olamayacak, oğlum aile sahibi olamayacak" anlamında endişeleri vardı. Aslında çok ahım şahım bir kişilik olduğumu söyleyemem. Ama toplumun bütün bireylerinin, kadın ve erkeklerinin rahatlıkla içine girdikleri yaşam benim için Kaf dağına, Ağrı dağına çıkmak kadar zor geliyor. Ben sizi esas alamam, ben böyle olamam diyordum ve bu beni hep arayışlara itti.

Hemen şunu da belirteyim ki, kadından uzak durmak kadar ilgi yüksekliği de at başıydı. Feodal, dini ideolojiye göre Fatma'nın günahkârlığını halen çok iyi hatırlıyorum. Gerektiğinde üç yüz metre mesafeden kadına bakıyor, ama diğer yandan daha gizli duygularla neden böyle oluyor, neden şu kızı şu erkek istiyor, şu adamın şu kızı şöyle oldu, bunlar böyle olmamalı gibi değişik duygular altında da kalıyordum. O günün düzeyi böyleydi. Bunlar devam etti. Ortaokulda ve lisede değişik aile ve sınıflardan gelen kızlara ulaşmak ve onlara ulaşmayı kabul etmem çok zordu. Başkaları için çok rahat olan bir iki söz söylemeyi bile gerçekleştireceğimi düşünmüyordum. Bu üniversite son sınıfa kadar da devam etti. Ankara gibi bir merkezde bu gücü nasıl gösterdim? Kendimi de oldukça iyi sakladım. Kadına bu düzeyde verdiğim bir değer de vardı. Yani başımdakilerin çok gözü karaca, çok rahat bir şekilde kendilerini

düşürdüklerini görüyor ve ben yeni umutlarımı yitirmeden bir yaklaşımı elde ediyordum.

Parti çalışmalarına başlamadan önce, kadın gerçeği şahsında bir yurtseverlik duygusunu yakaladığımı ve bir yurtseverlik duygusunun sonuç olarak gerekli olduğunu kavradım. Yani sevebilmenin bir şartının yurtseverlikle bağlantılı olması gerekir dedim. Daha sonra partileşmeyle birlikte kadınla işe başlamam söz konusudur. Bu biraz güçlendiğimiz, ama aynı zamanda en zorlandığımız bir süreçtir de. O ilişkiye yönelmemin içinde yurtseverlik vardı, sosyalizm vardı, hesaplaşma vardı. Bu büyük bir cesaretti, fakat yalnız bu kapsamda ele alınamaz. Sonuçları da biliniyor. Bizi devletle savaşa kadar götürdü. Kadın savaşı nedir dersanız, her el attığımız ilişki beni TC'yle en büyük savaşa kadar sürükledi diyebilirim. Bu savaşın sonuçları, özellikle '76'dan '86'ya kadar çok iç içeydi, adeta cephe savaşı gibiydi; daha sonraki yıllarda cephe gerisinde yürütülen savaşlara benzer. Sizin bu savaşları sıradan, basit vermenize şaşıyorum. Herhalde diğer savaşları da büyük vermeyişinizin bir nedeni budur.

Bu süreç özellikle ruhsal iradeyi ayakta tutmayı, özgürlük ruhunu satmamayı, kadın konusunda genel geçer ölçülerle yetinmemeyi, kendini ne kullanma ne de kullandırma gibi bir duruma yer vermemeyi beraberinde getiriyor. İçinde bambaşka birçok şey var. En

önemlisi de, devletin kendisi var. Şunu da hiçbir zaman unutmayın: Kadın-erkek ilişkilerinde, bu ilişkilerin merkezinde, kalbinde devlet vardır. Bu büyük gerçeği şahadetlerimiz dolayısıyla ifade etmem gerekir. Bu ilişkilere devlet, yani düşman sızıştır. Bunun bilinçli bir ajanlıkla ilgisi yoktur. Objektif olarak devletin en iyi sindiği ve sızdığı noktadır. Buradaki devleti göremeyen - görülmesi de büyük bir anlayış ve duygu gücü istiyor-, bu savaşta herhangi tutarlı bir başarıya gidemez. Ben el yordamıyla, biraz daha baskın çıkan yurtseverlik ve partisellik görevlerimle kendimi yenilmekten alıkoydum. Farkımız buradadır. Kendimi yenilmekten alıkoyduğum gibi, biraz da devleti yenmeye çalıştım.

Şimdi devleti yenmek sadece onun kaba istihbaratını, polisi-ni, JİTEM'ini, MİT'ini, özel savaş birliklerini atlatmak değildir. Bundan daha fazla güç istiyor. Duyguya güç getirmek, ilişki tarzını yakalamak, onu yenmekten daha zordur. Bildiğiniz gibi, bir alışkanlığı yenmek, kurulmuş bir savaş düzenini yenmekten çok daha zordur. Einstein bile "Bir alışkanlığı yenmek atomu parçalamaktan daha zordur" diyor. Burada bunlar var. Kendi alışkanlıklarımı yenmek, en zor savaşlardan biridir. En ilginç olanı da kendi erkekliğini yenmedir. Ben de bir Kürt erkeği olduğuma göre, o gerçekliğin bazı özelliklerini mutlaka kapmışımdır ve o erkeği yenmek gerçekten atomu parçalamak-

tan daha zordur. Nasıl yendim? Bu konuda kendimi sorgulamam gerekiyor.

Eğer sizin böyle bir kadınla ilişkiniz olsaydı ne yapardınız? En zavallı bir çoban bile, "Ben anında başımdan atardım" diyor. Oysa giderek ünlü ve adı yayılan bir örgüt, bir hareket önderliği söz konusudur. Bir çoban bile bu kadar düşürülmedi. Burada büyük bir farklılaşma var, bir ayrışma var. Hakim erkeklik dünyasından kopuyorum. Büyük darbelerle duyguda, düşünce ve örgütlenmede vuruluyorum, ama yenik düşmüyorum ve daha sonra bir özgürlük alanı kazanıyorum. Bu savaş belli bir aşamaya geldikten sonra, TC büyük oranda ölümcül bir darbe almıştı. Köleleştirici birçok ilişki ve savaşmayan erkek öldürücü bir darbe yemişti. Tıkanan PKK merkezi bir darbe yemişti. Her şey kaçışla sonuçlandırılmak isteniyordu, ama kaçış eğilimi de büyük bir darbe yemişti. Bunun için kullanılan kadın hem objektif hem de sübjektif anlamda en gelişkin ajan tipi olarak ölümcül bir darbe almıştı. Benim halim de çok zayıftı, ama yine de ayakta kaldım.

Bu durumlardan sonra, '87 Martı'nda kadın çözümlemelerine başladım. Bu çözümlemeleri yapmam, o büyük savaşımın etkisiyle yakından bağlantılıdır. Her çözümlemeyle birlikte bir kadın çözümlemesi geliştirdim ve bu bugüne kadar da devam etti. Herhalde iyi olmuştur. Çünkü büyük kadın kahramanlıkları-

nın ortaya çıkışı, yine uzun vadeli savaş gerçeğinin gerçekleştirilmesi bu savaşla da oldukça bağlantılıdır. Bunu çözemeseydim ondan sonraki süreci çöremezdim.

Unutmayın ki, merkezimiz ve kadrolarımızın ezici bir çoğunluğu halen bu çözüm gücüne ulaşmaktan uzaktır. Tam tersine, merkezimiz ya kof güdülerine yenik düşmüştür -bir liberalizm de demiyorum-, ya da düzenin bile gerisinde bir yaşam ve ilişki alışkanlığı içerisinde. Çok dogmatik, hatta Sema arkadaşımızın öfkesine de yol açan, kof bir ideolojik sınırdaki takılmış kalmışlardır. Birileri süper ihanete gidiyor, diğerleri örgütü içinden çıkılmaz, pratiksiz ve kurutucu bir konumda bırakıyorlar. Bundan istifade, yeni yetme kadrolar ve savaşçılar olarak da sizler akıl almaz hatalar yapıyor, düşmanın veremeyeceği zararları başta kendinize vererek, çok tehlikeli bir konuma kadar gelebiliyorsunuz. Bu büyük çözümleme gücümüz, kazandığımız irade ve sabır, belki de PKK'yi ve onun savaşım ordusunu çoktan bin defa yerle bir edebilecek bu tutum ve davranışlarınızın en üstten en alta kadar her düzeyde yıkıcı etkisini önlememizi sağlamıştır. Yani herkesin 'sırdır, bunu nasıl yaşıyor, nasıl yürütüyorsun' dediği noktayı, kendimi hazırlama gücümle bu sabır mücadelesinin öğrettiklerinin ışığında yürütüyorum.

Gelelim bunun bir parçası olarak kadın yoldaşların adan-

ma gerçeğine. Burada özgürlük olayını netleştirdim. Hatta birçok yoldaşın kişiliğini en kahraman kişiliğe ulaştırdık, özellikle kadını sembol olabilecek özelliklere kavuşturduk. Siz belki buna biraz çarpılarak ve sersemleyerek bakıyorsunuz. Ama bana göre bu çok önemlidir. Sema yoldaş buna ilim ve öğreti derken, kadın kurtuluş öğretisini kastediyor. Bu öğretiyi başvurmadan, kadınla herhangi bir alışverişiniz olamaz. Özellikle YAJK somutundaki kadınla ilişkilerneniz mümkün değildir. Fikri Baygeldi kadar yiğitlik ve mütevazılıkla bu öğretinin erkek boyutunda bir öğrencisi olmazsanız, sizin için kadın yoktur. Kadın için 'ateşin küllelerinden kendini yaratma' deniliyor. Büyük parti kişiliğinde, örgütlülük düzeninde ve büyük yaşam tutkularında arzular da dahil her şeyde büyük bir yenilenme var. Ona ulaşmadıkça, kadının Önderlik gerçeğinde, dolayısıyla tüm insan ilişkilerinde kendini yenilemesi mümkün değildir. Böylesine çok çarpıcı bir noktaya gelinmiştir.

Özgürlük tanrıçası adeta bağlılık istiyor, sadakat istiyor. İşte yurtseverlik sadakati, çeşitlik sadakati, güzellik sadakati! Bu sadakati, bu bağlılığı göstermeyen kadını da, erkekliliği de beş para etmez. Bu, soylu yaşamın gerçekleştirilmesidir. Ben tam ulaşamadım diye üzülüyorum. Belirttiğim gibi, ben bunun bir savaşçısıyım. Kendimi sembolize etmiyorum ve bundan

da hoşlanmıyorum. Ama savaşçı kurnazlığı benim çok bayıldığım bir noktadır. Böyle sembolleşen veya özgürleşen yaşam taçlanmasına karşı durumunuza çok üzülüyorum. Yetersizliklerle savaşmak benim en gizliden yürüttüğüm bir savaştır. Bu çok kıskanç, çok ilkeli ve çok yenilikli bir savaştır. İşte adanmışlığı bu biraz izah ediyor. Güzel kadınlarla düşüp kalkmaktan ziyade, güzelleşen kadınla ve güzelleşen insanla bütün olabilmek benim bir tutkumdur. Çürümüş yaşam geleneklerinin, çoktan rezil olmuş ahlak kurallarının ne mal olduğunu çözmüş durumdayım. İster tanrı kaynaklı olsun, ister toplumumuzun kendine göre olmazsa olmaz kabilinden gördüğü kurallar olsun, bunları Önderlik gerçeğinde aştık. Daha çok tercih edilen yön, bu işin zaferini sağlamaktır.

Şunu söylemek hiç ayıp değildir: Ben özgür bir kadın, biraz da güzelleşen bir kadın olsam, beni öldürseler dahi mevcut erkekliliği paylaşmam imkânsızdır. Hatta nasıl oluyor da özellikle tutsak edilmiş kızlar bu erkeklerle olabiliyor diyorum? Bu henüz olur diyebildiğim veya yanıtını olumlu verdiğim bir soru değildir. Olamaz gibi bir yaklaşımdır var ve olamaz da. Dikkat edilirse bu, ideolojinin ayrılmaz bir parçasıdır. Erkek için de benzer bir sonuç çıkarırım. O kocaman erkekliliği köleleşme yolunda bir kadında nasıl tüketiyor, nasıl hemen her şeylerinin odak noktasına alı-

yorlar diyorum. Bu en çok yadırgadığım ve utanç duyduğum bir yaklaşımdır. İdeolojimizde buna da çok etkili bir yer verilmiştir.

Geliştirmeye çalıştığım bir husus da, yarışı geliştirmeye kesinlikle devam etmektir. Bu belki insanı çok zorlar, ama halen geliştirilmesi gereken bir yarış türüdür. En güzel heykelleri bile aratmayacak kadar en güzel olan kimdir; yiğitlik ve güçlülük başta olmak üzere, söz ve davranış güzelliği kimde ne kadar gerçekleşiyor diyorum. Böyle bir çabam da var. Bu güzel bir çabadır ve tabii ki sizi zorlar. Çünkü bu aynada kendinizi seyrettiğiniz de, ah vah demekten başka bir çareniz kalmıyor. Ama güzellik tanrıçası ve tanrısı yolunda olmaktan da vazgeçmiyoruz. Ah vah edeceğinize bir çare bulun ve doğru yola girin.

Özellikle bu yoldaşların söylediği kadar adanmış ve adanması gereken bir kişi olmaya bilirim, ama öyle olmaya çalışıyorum. Fikri'de de kendini çarpıcı adama yaşıyor. Değerlilik adına yarışı sürdürmek gerekiyor. Zaten mevcut halıyla beğenilecek hiçbir yanınız yoktur. Bu vesileyle şunu da açıkça belirtmekten geri durmayacağım: Birçok beklentileriniz sizi hayal kırıklığına uğratacak. Çünkü Önderlik öğretisinde bunların gerçekleşmesi çok zordur. Kızları çok büyük bir yarışa zorladığımız kesindir ve zorlamak mecburiyetindeyim. Çünkü bu büyük utancı, bu büyük zayıflığı

ve bu büyük yaşam dışılığı aşmanın başka bir yolu yoktur. Çok sınırlı bir aşma gücünü göstermeniz bu adanmışlığa yol açtığı gibi, bu en büyük kazanımlarından birisidir dememiz de doğrudur ve yerindedir. Artık buna dayanarak yarışı sürdürürseniz, bu değerli yaşam, uğruna bu kadar adanılan yaşam kazanılabilir.

Kadınları kendime çekmek zorundayım. Sanırım bu da birçok soru işareti yaratıyor. Neden bütün kadınların çekim merkezi haline geliyorum? Bu biraz gerekiyor, ben ne yapayım. Kadının bağlanacağı doğru erkek gerçekleşmiyor. Bu konuda kesinlikle kıskanç değilim. Bunu büyük bir sorumluluk ve ağır bir görev olarak görüyorum. Bu aşamada kadın cehenneminden kadem cennetine yol almak için bu yapmam gereken bir iştir. Zaten bu yoldaşlar bunu bildikleri için, "Kendimizi feda etsek de bu yetmez" diyorlar. Sanırım bu noktayı bir vefa, bir bağlılık olarak dile getirmek istiyorlar. Siz erkeklerin yarattığı ağırlığı durdurmak insanüstü bir çaba ister. Ben bunun ustalığını gösterdim. Siz her gün bunu delmek istiyorsunuz. Özgür kadının yükseleşine karşı geliştirilen haksızlığı, çirkinliği, anlayışsızlığı ve zoraki irade dayatmalarını durduruyorum. Bu çok büyük bir çabadır ve gereklidir. Zaten bu yoldaşlar bana bunu vasiyet ediyorlar. Bunu çokça dile getiriyorlar. Düşürcülük rolünüzü oynamayacaksınız.

Cinsel açlık da en azından

diğer açlık kadar gözü karalığa yol açar. Bunu biliyorum. Bu durum bizim soyumuzda, genelde de günümüz dünyasında bütün sınıf mücadelelerinin emperyalizmin lehinde halledilmesinde en etkili faktör olarak kullanılmıştır. Kadının hiçbir dönemle kıyaslanmayacak kadar topyekûn sınıf savaşımına karşı sermayenin ve emperyalizmin bulduğu en tehlikeli araç durumuna getirilmiştir. Zilan yoldaş bunu da dile getiriyor. Emperyalizmin kadını kullanmasına çok daha ilkel dönemlerden kalma ve bu son model baştan çıkarma yollarını eklersek, tutarlı bir sosyalizm savaşçısının bu sorunu çözmeden milim kadar adım atamayacağı açığa çıkar. "Zaten Lenin de bu sorunun üstesinden gelememişti. Mao bir küçük burjuva ilişkiye sahip olmaktan kendini alıkoyamamıştı" demesi de bundan ileri geliyor. Bu iş çok zordur.

Kadını düşüren ve düşürülen bir nesne olmaktan çıkarmak bizim savaşımızın en önemli bir yönünü teşkil ediyor. Kadını böyle terbiye etmek zorundayız. Başka türlüünü hiç kimse bizden beklememelidir. Kendimi bu konuda cins savaşımının da en yoğunlaşmış ifadesi haline getirdim. Tıpkı ulusal savaşın, tıpkı sosyalizm savaşımının, diğer yönüyle eşitlik ve özgürlük noktalarında yoğunlaşan o dağ gibi cins savaşımının bir odağı durumundayım. Sosyalizmi ilerleteceksak, ulusal kurtuluşta çok ciddi engelleri ortadan kaldıracaksak, örgütlemeyi bir yıkılma

ve çözülme nedeni olmaktan çıkıp bir sürüklenme nedeni haline getireceksek, cins savaşımının yoğunlaşmış ifadesi olmaktan başka çaremiz yoktur. Önderlik öğretisinin kadın boyutunda anlaşılması gereken bir yanı da budur. Sema yoldaşın bahsettiği noktada da yine budur. Bu gücü göstermek gerekir. Bu konular bu mektuplarda çok büyük değerdendiriliyor.

Bu, İsa'nın havarilerinde ve rahibelerinde görüldüğü gibi ne cinsel perhizle, ne de tutkuları uğruna dağları delen Ferhatlarla halledilebilir. Bu konu bunların çok üstünde olmayı gerektiriyor. Daha büyük bir aşamayı -mektuplarda bu dile getiriliyor- ve insanüstü olma gibi bir durumu istiyor. Ne yapayım? Böyle bir görev de başa düştüğüne göre, elden gelen yapılmak durumundadır. Bu, YAJK'nın oluşumuna ve kadının Önderlikle buluşmasına götürdü. Önceden bunu çok mu istiyordum? Hayır. Ama özgürleşme adımları geliştikçe, çare olmaktan vazgeçemediğimiz için bu noktaya geldik. Bu sizleri zorluyor. Zaten hiçbir sorun zorlamadıkça, insanı çözüme yaklaştırmaz. Dolayısıyla zorlama kötü bir şey değildir. Ama çözümsüz bırakırsanız bu çok kötü olur. Zorlanma çözüme işaretler, çözümü yakalamaktır ve ayrıca bir uğraş ister.

Görüldüğü gibi bu iş insanlıkta ender rastlanan böylesine büyük eylemlerle yanıtını bulurken, bu yoldaşların şahsında daha değişik bir biçimde

kendini yakma demeyeceğim de, kendini erimeye ve gidererek ilkenin en ustalıklı güce dönüşmesine yol açıyor. Kadın gücüne dönüşümü çarpıcıdır. Şüphesiz kadın gücü elimizde bir silahtır. Zaten vasiyet ediliyor. Bu silahı çok etkili kullanacağız. Çünkü vatanına, özgürlüğüne ve gücüne sahip çıkmayan, bu köhnemiş gücünü en kaba bir cinsellik -ki, o da ne kadar güçlüdür, belli değil- gücüne kadar düşüren bir erkeği yenmek bizim şeref borcumuzdur. Bunu biraz YAJK'la sürdüreceğiz. Bir de düşen ve düşüren kadın var. Bunu yenmeyi de YAJK'la yürüteceğim. Belli bir dönem için bunlar çok gereklidir. Gerektiğinde bir tanrı ve tanrıça kadar bu gerçekleştirmeyi sağlayacağız.

Bunları toplumun hafızası almıyorsa ben ne yapayım? Bu toplum sonuna kadar valansız, sonuna kadar güçsüz, sonuna kadar çirkindir. Bu yönleriyle değer verilecek hiçbir yanı yoktur. Mevcut erkek ve kadın, mevcut düzenin, mevcut statükonun bir parçasıdır. Bunları ne yapacağız? Ağlamaktan, sızlamaktan, çirkinleştirmekten başka hiçbir yanı yoktur. İşte tanrı ve tanrıçanın hükmü bundan sonra başlar. Sen kaybetmişsin, çok alçaklarda seyreden bir durumdasın. Buraya yücelikler gerekir. Biz onun bayrağını kaldırıyoruz. Büyüklükleri, çekim güçleri buradadır ve biz de böyle olacağız. Biz köhnemiş değer yargılarına göre hareket etmeyeceğiz. Sema yoldaş, "Baş-

kan APO hakkında ne denirse denilsin, biz kendi yolumuzda yürümeye devam edeceğiz" diyor. Bazıları bizim için yazdıkları şeylerde, kadınlara şöyle yapmaktan tutalım -ki, bazıları böyle erkek mi olur diye eleştiriyor- her tür eleştiri ve saldırıyı yapıyorlar.

Bu yol, oldukça farklı işlemlerle çıkışlarla dolu bir yücelişme yoludur. İşte kadın için çekim gücü olmak kadar, bir öğreti olacak ve yeni bir ahlakı oluşturacak ölçüde her şeyin üzerinde duracağız. Cinsi yönden tutalım, onun beynine ve duygularına kadar her şeyi yeni bir terbiye, yeni bir ahlak, yeni bir ideolojik öğreti olarak yaklaşabiliriz. Neden? Çünkü varolanın yanına yaklaşılabilecek tarafı yoktur. Bana belki de yapılacak en ağır işkence, böylesine bir kadınla birkaç saat geçirmektir. Bundan daha başka ruhumu baskı altına alabilecek bir işkence türü görmüyorum. Ama tersi de biraz doğrudur. Beni sınırsız bir biçimde yaşama çekecek ve savaş da dahil her tür işe koşturacak en güçlü itim gücü nedir? Beni sınırsız bir biçimde yaşama çekecek ve savaş dahil her türlü işe koşturacak en büyük itim gücü, özgürleşen ve güzelleşen kadınla bu yaşam ve savaşta yol almaktır. Buna da varım ve daha doğrusu bunu yaratıyorum. Hayallerimi gerçekleştirerek savaş gücümü gerçekleştiriyorum. Bu zor bir iştir. Belki herkesin gücü buna yetmez, ama bu büyük savaş başka türlü yürütmenin de yolu yoktur.

Üzüldüğüm nokta; çok geri, küçük amaçlı, biraz da bizi taklit eden tarzda “Başkanın yanında da kızlar var, gel sicil amirim ol, mutfak memurum ol, büyük komutana bir şeyler hazırla” biçimindeki yaklaşımlarımızdır. Bu çok ayıptır. Bende bu yoktur. Hiçbir kadını kendi hizmetimde, kendi istemimde çalıştırma gibi bir amacım olamayacağı gibi, hiçbir kadınla böyle bir ilişkim de olamaz. Hatta güdülerimi tatmin etmede dahi olamaz. Ben bu işte yokum. Ama bir güzelliği geliştirmeye sıra geldiğinde, böylesi bir durum söz konusu olduğunda, büyük bir savaş ustalığıyla hiçbir genel geçer ahlaki ilkeyi dinlemeden, ona sızar ve onunla yol almaya çalışırım. Görüldüğü gibi, sonuçları fena değildir. Bu bizi halen bu savaşın en başında tutuyor. Ne kinimizde, ne çalışma aşkımızda azalma vardır. Aynı zamanda düşünce derinliğimizde ve güzel davranışların sahibi olmakta da durum fena değildir. En karıştırlarımız bile bize uzattıkları dili artık geriye çekiyorlar. Bir güzelliği ve çekiciliği kabul ediyorlar. Bu yaptıklarımız bir çağ sonra anlaşılrsa da, anlaşılmasa da o kadar önemli değildir. Önemli olan bizim kendimizi tatmin etmemizdir.

Bu savaş, doğruluğunu ortaya çıkaracak kadar ileri ve seviyeli bir savaştır. Gücünüzün bunu kaldıramayacağını biliyorum. Ama bize tanı hükümü kadar, yücelik hükmü de gereklidir. O çok büyük yaşama

saygı denilen noktada tam olarak böyle olmak gerekiyor. Büyük yaşam tutkusundan ve öğretisinden vazgeçmem söz konusu bile olamaz. Hepinizden, hatta toplumdan ve halkın kendisinden de vazgeçebilirim, ama bu büyük yaşam tutkumdan ve onun öğretisinden vazgeçmem beklenmemelidir. Zaten bunu esas alarak bu büyük savaşı göze aldık. Geriye söylenecek fazla bir söz yoktur. Bunu daha da kesinleştirecek zaferlere götürmek isteyeceğiz. Bu yoldaşlarımızın büyük bir soğukkanlılıkla seve seve ilgi duydukları ve gerçekleşmesi için her şeylerini ortaya koydukları yaşam savaşımının gereklerini, ister bir Önderlik olarak, isterse sıradan bir askerlik ve militanlık olarak hem de çok boyutlu bir şekilde yerine getireceğim. Şimdiye kadar yaptıklarımız sözlerimize bağlılığın sınırlı bir örneğidir. Daha fazlasını da daha sonra yapacağız.

Kesinlikle sizleri herhangi bir baskı altına almıyor, herhangi bir zorlayıcılığın içine çekmiyoruz. Ancak bu savaşta siz de yer almak istiyorsanız, -güdüsel olanından tutalım düşünsel olanına kadar- sorunlarımız ne kadar ağır olursa olsun, sıcak savaşından tutalım ruhunuzun derinliğindeki bir acının savaşımına kadar hepsinin hal yoluna girmesinin yolu, bu Önderlik tarzındaki savaşla bütünleşmekten geçiyor. Eğer bunlar en büyük eylemse ve düşmanı da en çok korkutansa, sınırsız güç, feda-

kârlık ve cesaret kaynağıysa, bununla bu düşman vurulup bu savaş kazanılacaktır. Eğer biz de savaşçıysak, bunun kazanım tarzından başka bir tarza yer vermeyeceğiz.

Yaşamın güzelleşmesi de bunun taçlanmasıdır. Güzellik tacımız çoktan başımızdan alınmış ve yere çalınmıştır. Bu savaşla bu tacı tekrar başa geçireceğiz. Zaten başka türlü yaşam öğrenilecek, yanına bile varılamayacak kadar ayaklar altında çürütülmüştür. O halde aşkı da, onun savaşımını da bu kadar müthiş veren bu şehitlerimizin huzurunda, doğru olmak kadar olağanüstü irade keskinliğiyle, tarz ustalığı, örgütlülük ve güzellikle yürütülen bu savaşıma hiç olmazsa bundan sonra -madem bu onların emridir- bu Önderlik tarzıyla layık olmaya çalışmanız için, mutlaka gücünüzü kusursuz ve iyi ölçüp biçerek şimdiye kadar verdiğiniz zararları telafi etmek kadar, borçlarınızı da ödemeyi bilerek yüklenmenizi dileyeceğim.

Şüphesiz bundan sonra sizlere güç vermeye çalışacağım gibi, sizin de yaklaşımlarınızın güce güç katma temelinde olmasına özen göstermeniz gerektiğini vurgulayacağım. Eminim ki, bu yoldaşlarımızın şahsında aldığımız güçle her tür zorluğu aşacağız, özgür yaşamın savaşımını başarıyla vereceğiz ve mutlaka kazanacağız. Bu şehitlerimiz güzel yaşamın gerçek sahipleri ve ölümsüzleridir.

2003 şehitleri yeni dönemde Apocu ruhun meşru savunma çizgisindeki tezahürüdür

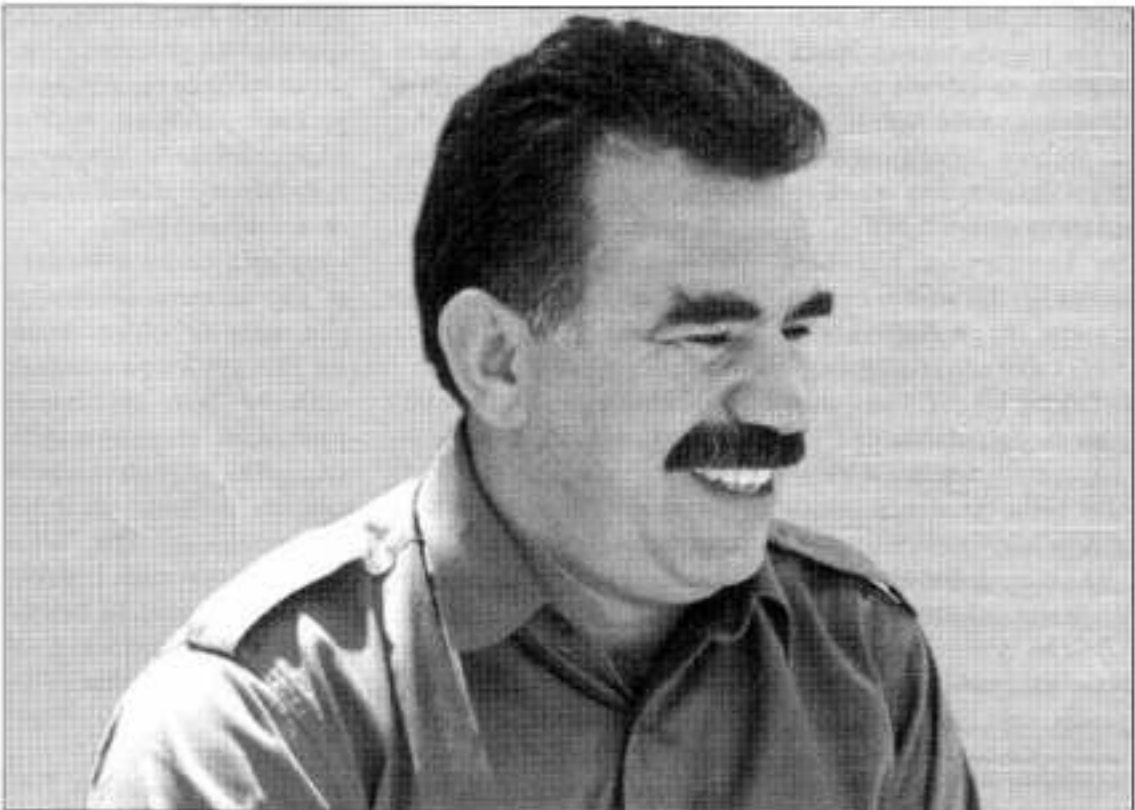
2003 şehitleri yeni dönemde Apocu ruhun meşru savunma çizgisindeki tezahürüdür

Kürdistan tarihinde, Apocu hareketin 31 yıllık mücadelesi bir kahramanlık destanı olarak tarihe mal olmuş bir gerçekliktir. Bu destan, harcanan büyük emek, çaba ve dökülen kanla yazılan bir destandır. Böyle bir kahramanlık çıkışı olmadan; büyük bir inanç, bilinç, cesaret ve fedakarlıkla o görkemli direnişler sergilenmeden, Kürt halkını ve toplumu sürüklenmiş olduğu uçuşumun eşiğinden çevir-

mek, tarihin baş aşağı gidişini durdurarak tersine çevirmek ve ölüm döşeginde yatan, can çekişen bu halkı bugünkü çözüm sürecine taşımak, onu sadece çağla bütünleştirme değil, çağın temel amacı olan demokratik uygarlıksal gelişmenin öncüsü haline getirmek de mümkün olamazdı.

Kürdistan özgürlük hareketi, bugün eğer KONGRA-GEL gibi bir zirveye ulaşmış ve büyük bir iddia ile tarih sahnesine çıkmışsa, bunun altında büyük direniş destanının kahramanlıkları, fedakarlıkları yatmaktadır. En başta Önderliği-

mizin büyük emek ve çabası, kahraman şehitlerimizin görkemli direnişi ve halkımızın büyük fedakarlığı bizleri bugünlere taşımıştır. Bugünlere kolay gelinmemiş, büyük bedeller ödenmiştir. On binin üzerinde militan ve gerillanın şehadeti söz konusudur. Sekiz bin civarında milis ve yurtsever halkımızdan çeşitli düzeydeki insanımızın şehadeti yaşanmıştır. Toplam on sekiz bin şehit, beş bin köyün yakılıp yıkılması, yüz binlerce insanımızın sürgüne tabi tutulması ve sürgün koşullarında yaşadığı büyük zorluklar, gösterilen

fedakarlıklar vardır. Yüzbinlerce insanımız işkenceden geçirilmiş, on binlercesi uzun yıllar zindan koşullarına mahkum edilmiştir. Binlerce yoldaşımız zindan koşullarında yirmi yıl yatmıştır ve halen beş bin civarında yoldaşımız ile bütün bu değerleri ve bu süreci yaratan Önderliğimiz esaret koşulları altındadır. Bir taraftan halkımızın büyük fedakarlığı ve halen devam etmekte olan demokratik direniş mücadelesi, diğer taraftan on sekiz bin şehidimiz ve Önderliğimiz ile beraber esaret koşullarında yaşayan binlerce yoldaşımız; bütün bu gerçekliklere dayanarak bugün burada, bu koşullarda ve bu düzeyde bir örgütsel ve siyasal performansı yakalamış bulunmaktayız.

Çok acılı, büyük fedakarlıklarla dolu bir tarih yaşanmıştır ve bu tarihin yaratılmasında yurtsever halkımızın her ferдинin şu veya bu düzeyde gösterdiği bir emek ve çaba vardır. Kürdistan halkı, Başkan Apo'nun önderliği ve kahraman şehitlerin büyük fedakarlığı ve cesareti temelinde halk olarak emek sarf ederek söz konusu düzeyi ortaya çıkarmıştır. Bunun için ağır bedeller ödenmiş ve küçümsenemeyecek bir düzey ortaya çıkarılmıştır. Ölümün eşliğinden kurtulup bu noktaya gelmek kolay değildir. Ancak tamamen dürüstçe bir katılım, çaba, emek ve dökülen kan temelinde bu noktaya gelinebilmiştir.

Bugün Kürt halkının ulaştığı

düzey bir çözüm düzeyidir. Artık gelinecek aşama, özgürlük yürüyüşüne katılım düzeyini yükseltip maratonu sonuçlandırma aşamasıdır. Bütün bu tarihin bir devamı olan kararlı, tutarlı, bilinçli, öngörülü ve çağdaş bakış açısıyla kahramanca bir duruş ve mücadeleye ihtiyaç vardır. Tarihin bu önemli aşamasında bu kadar kutsal değerın takipçisi olan, başta biz kadrolar olmak üzere, tüm yurtsever halkımızın, taşıdığı büyük sorumluluğu iliklerine kadar hissedip bu tarihi yürüyüşün mirasçısı ve tamamlayıcısı olabilmek için elinden gelen bütün fedakarlığı ortaya koyması gerekmektedir. Bu kutsal yürüyüşü zirveleştirerek halkımızın büyük rüyası olan özgürlük, demokrasi ve barış içinde insanca bir arada yaşamının imkan dahiline girdiği demokratik bir yaşam sistemini gerçekleştirmek, her militanın önündeki en önemli görevdir. Bu, boynumuzun borcu olan en temel insani görevimizdir. Söz konusu görevleri yerine getirmeden, şu veya bu ad altında yaratılan değerlerin üzerine yarmaya çalışmak, bu büyük kahramanlık yürüyüşünü zirveye ulaştırmamak, başarılı zafer yürüyüşüne bütün gücüyle katılmamak, tarih karşısında affedilmez bir duruma düşmek olacaktır.

Her yeni sürecin
yeni yaratıcıları vardır

Özellikle tarihimizin bu gerçekliğini iliklerine kadar ve

yaşamın her alanında hissetmeden, günümüzün temel güncel görevlerine doğru yaklaşmak ve pratik politikayı doğru ele almak da mümkün olmayacaktır. Güncelin anlamını bilmek, hakkını vermek ve güncel görevlerin gerektirdiği bir pozisyona ulaşmanın çabası içine girmek, onun gerektirdiği doğru çizgi temelinde bir siyasal çizginin uygulayıcısı olabilmek de, öncelikle tarihsel gerçekliğimizi olumlu olumsuz bütün yönleriyle bilince çıkartmaktan geçmektedir. Bu çok açık ve temel bir gerçekliktir. Bu noktada fedakarlıkları ve direnişleriyle en başta şehitlerimizin bugün gelinecek düzeyi yarattıkları çok açık ortadadır.

Kürdistan'da hiçbir gelişme, hiçbir değer kolay yaratılmamıştır. Ortaya çıkartılan her değerın ve her yeni gelişmenin altında büyük bir emek, çaba ve direniş söz konusudur. Bunun için Önderliğimiz, Kürdistan'da mücadeleyi 'iğne ile kuyu kazma'ya benzetmiştir. Her şeyin bitmez tükenmez emek, çaba, ısrar ve kararlılık temelinde bedel ödcyerek yaratıldığını her an bilinçte tutmak, Apocu hareketin bu gerçekliğini hiçbir zaman unutmamak, bir militanın her koşul altında doğru duruşu sergilemesi için büyük bir önem ifade etmektedir. Her şehadet ve her direniş, bu mücadelenin geliştirilmesinde bir kilometre taşı rolünü oynamıştır. Diriliş ve varolma mücadelesi bu temelde gelişmiş, boyutlanmış ve vücut bulmuş-

tur. Başta Haki Karer olmak üzere, ilk şehadetler, hareket içerisinde direnme kararlılığını geliştirmiş ve partileşme mücadelesinin yükseltilmesine zemin olmuştur.

12 Eylül faşist hareketinin büyük bir jenosid ve vahşet uygulayarak yok etme saldırısına karşı büyük cezaevi direnişleri, dirilişe çağrı mesajı olmuştur. Mazlumların, Dörtlerin ve büyük 14 Temmuz Direnişi'nin başta tüm harekete olmak üzere, tüm Kürdistan halkına büyük çağrısı, diriliş mücadelesine sanılma çağrısıdır. Bu çağrı, şanlı 15 Ağustos Atılımı'yla pratik ifadesini bulmuştur. 15 Ağustos ile birlikte başlayan gerilla hareketi, özü itibariyle Kürt halkının diriliş kararlılığının ifadesi olmuştur. Başta bu diriliş sürecinin büyük komutanları olan Agit, Erdal ve Bedran arkadaşlar olmak üzere, yüzlerce militanın kahramanca şehadeti sonucunda Kürdistan halkı, yeniden varolmaya güçlü bir biçimde inarak kendisini toparlamış, kendisine, değerlerine ve kurtuluş ümidine yeniden sınırlar olarak geleceğe büyük bir umutla bakmanın ve bunun için gerekli örgütsel sorumluluğa ulaşmanın idrakını kendisinde yaratmıştır.

1990 sonrası gelişen şehadet kervanı, -ki mücadele tarihi-mizde nicel olarak en fazla şehadetlerin yaşanmaya başladığı bir süreç olmaktadır- bu değerleri katbekat arttırmış ve özellikle halk nezdinde mücadelenin daha da fazla sahiplenilmesini geliştirmiştir. Bu sü-

recin en önemli özelliği, bir özgürlük arayışı süreci olmasıdır. '90'dan itibaren art arda gelişen kahramanca direniş, halkalarının temel hedefi, dirilişi yaşamış Kürdistan halkını özgürlük ve demokrasi ile bütünleştirmek ya da özgür bir ülke yaratmaya dönük mücadelenin gelişmesini sağlamak olmuştur. Bunun temel harcı olarak da her türlü fedakarlık ve kahramanlığı göze alan bir pratik sergilenmiştir. En baştan itibaren hareketimizin özünde varolan fedai ruhu, bu dönemin ortalarından itibaren Şehit Zilan ile birlikte bir taktik aşamaya ulaşarak fedai ruhunun artık sistemleşmesini ve mücadelenin gelişmesinde temel bir düzey olarak rol oynamasını beraberinde getirmiştir. Büyük inanç ve büyük kararlılık olmadan kişinin kendini bile bile feda etmesi mümkün değildir. Ancak Mazlum ve Dörtler ile başlayan, 14 Temmuz direnişçileri

ile devam ettirilen ve daha sonra gerilla mücadelesinde birçok kahramanca eylemsel girişimle pratikleştirilen Apocu fedai ruhu, Şehit Zilan ile birlikte artık formülleşerek bir düzey kazandığını ortaya koymuştur. Nitekim uluslararası komplonun geliştiği 9 Ekim 1998'den itibaren fedai ruhunun Apocu harekette yükselecek Önderliği savunma, Önderliğe sahip çıkma temelinde "Güneşimizi Karartamazsınız" sloganıyla ya kendini yakarak ya da kendisinde bombayı patlatarak büyük kahramanlık eylemlerini ortaya çıkardığını tarih kaydetmiştir.

Her yeni sürecin yeni yaratıcıları vardır. Başkan Apo'nun perspektifleri ve yoğun pratik çabası temelinde, her tarihsel hamlenin büyük tarihsel direnişlerle pratikleştirilerek tarihe mal edilmesi yaşanmıştır. Hareketimizin mücadele tarihi, bu biçimde şehadet halkalarını yaratarak onların görkemli di-

renişleri temelinde yeni süreci şekillendirmeyi başarmıştır. Tarihin ilerlemesi kesinlikle bu çerçevede gelişme göstermiştir.

Bilindiği üzere uluslararası komplonun gerçekleşmesi ile birlikte mücadele tarihimize yeni bir dönem başlamıştır. Özellikle bu dönemin ruhunun komplo süreci ve sonrasında gelişen fedai eylemliliklerle vücut bulduğunu, yüksek bir kararlılıkla Önderlik çizgisi etrafında kenetlenen ve sürecin amaçları doğrultusunda gözünü kırpmadan fedaice mücadeleye atılıp kendini feda eden büyük şehadetlerin yeni bir sürece yürümenin temel harcı olduğunu belirtmek gerekiyor. Mücadele tarihimize Başkan Apo'nun İmralı Savunmaları ile birlikte gelişen yeni sürecin ruhu, bu dönemde yaratılan büyük direniş halkalarında gizlidir. Apocu hareket bu süreçte olmazsa olmaz kabilinden başarıya kilitlenmiş bir gücün mücadele tarzı ile beraber, zafere ulaşma yolunda her türlü değişim ve dönüşümü de gerçekleştirebileceğini ortaya koymuştur. Bu temelde gelişen geri çekilme süreci ve bu süreçte yaşanan 1999-2000 şehadetleri, meşru savunma çizgisi yeterince anlaşılmamış olsa da, meşru savunma döneminin teslim olmama ve direniş geleneğini sürdürme şehadetleri olmuşlardır. 2001-2002 yılı şehitleri ise yeni dönemin temel stratejik yaklaşımı olan meşru savunma çizgisini daha bilinçli bir şekilde pratikleştirerek

meşru savunma anlayışının derinleşmesinin öncülleri olarak şehadete ulaşmışlardır.

Mücadele tarihimiz boyunca nicel olarak en az şehadetin yaşandığı 2001-2002 yıllarının şehitleri, meşru savunma çizgisinin uygulama ve pratiğe geçirilmesinin şehitleri olmuşlardır. 2003 şehitleri ise, artık meşru savunma çizgisinde birçok açıdan netleşmiş, bilinçlenmiş, yetkinlik kazanmış bir düzey ile yeni dönemin ihtiyaçlarına cevap vermek üzere geliştirilen 2003 planlaması temelinde kapsamlı özgürlük yürüyüşünün uygulayıcıları ve öncü komutanları olmuşlardır. Mücadele tarihimize ilk kez üç dört yıllık bir yoğunlaşma, derinleşme ve yeniden yapılanma projesi temelinde modern gerillanın meşru savunma çizgisi çerçevesinde pratikleştirilmesi süreci başlamıştır.

20 yıllık gerilla mücadelesinin tecrübesine dayanan 2003 yılı planlama ve hamlesi, Kürdistan özgürlük mücadelesinin geleceğe dönük planlarını hayata geçirmede en büyük güvence ve teminat olmuştur. Bu planlamayı büyük bir kararlılık ve cesaretle uygulamaya geçiren, fedai bir tarzda bunun pratiğine yönelen şehitlerin de yeni dönemin yaratılmasında büyük rolleri olduğu tartışmasızdır. Meşru savunma çizgisinin komutanları olan Erdal, Mahir, Munzur, Hüseyin, Nemrut, Şevger ve Berxwe-

dan yoldaşların meşru savunma çizgisinin uygulama gücü ve komutası oldukları tarihe mal olmuş bir gerçekliktir.

Önderliğimizin geliştirdiği meşru savunma stratejisi yeterince anlaşılamamıştır

İmralı savunmaları temelinde yeni bir süreci resmen başlatan Başkan Apo, savaşı tümüyle durdurmak, barış, diyalog ve demokratik çözüm çizgisinin zeminini olgunlaştırmak ve bunun pratiğe geçmesinin koşullarını yaratmak üzere 2 Ağustos 1999 çağrısını yapmış, bu çağrı temelinde de güçlerimizin önemli oranda Türkiye sınırları dışına, Güney Kürdistan'a çekilmesi projesi hayata geçirilmiştir. Bununla aynı zamanda olası provokasyonlara zemin vermemek ve devlet içindeki rantçı, çeteci, savaş yanlısı eğilimleri boşa çıkarmak da hedeflenmiştir. Güçlerimizin bu temelde geri çekilmeye başladığı süreçte, oligarşik Türk devleti bunu fırsat bilecek kapsamlı yönelimlerle güçlerimizi darbelemek istemiş ve bu yönelimler sonucunda birçok şehadet yaşanmıştır. Teslim olmama ve ne olursa olsun direnme çizgisinin şehitleri olarak tarihe geçen bu değerli şehitler halkasıyla beraber, güçlerimiz önemli oranda geri çekilmeyi başarmışlardır. Ancak bunu olumlu koşulların yaratılmasının zemini olarak değerlendirip barış ve çözüm sürecini geliştirme yerine, hareketimi-

zin bir zaafı olarak değerlendirilen Türk oligarşik devleti, çeşitli düzeydeki yönelimlerle güçlerimizi Güney'de de darbelemek istemiştir. Bununla birlikte Türk devletinin, göreceli de olsa çatışmasız ve sakin bir ortamı yaratan, böylece Türkiye'nin kendini çok çeşitli açılardan toparlamasına imkan ve zemin sunan Önderliğimize verdiği cevap ise, toerit koşullarını günbegün ağırlaştırma olmuş, çürütme politikası temelinde yeni bir konsepte ulaşarak kendini çözüme kapatma, Kürdistan özgürlük hareketini adım adım eritme ve göstermeyi hedeflemiştir.

Tüm bunların dışında 2002 sonu ve 2003 başı itibariyle, uluslararası güçlerin Irak şabında Ortadoğu'ya müdahale durumu da gündeme gelmiştir. Müdahaleyle birlikte Irak genelinde yaşanan bütün gelişmeler, Kürdistan özgürlük mücadelesinin yeni bir aşamaya doğru evrilmekte olduğunu

göstermiştir. Özgürlük mücadelesinin bu yeni süreçte hem Kuzey'de hem de Güney'de daha güçlü bir giriş yapması ve süreci Kürdistan halkının özgürlük davası doğrultusunda doğru değerlendirebilmesi için yeni bir mevzilenme düzeyine ulaşması gerekliliği olmazsa olmaz kabilinden kendisini dayatmıştır. Böyle bir gelişme sürecinin içinde barındırdığı tehlikeleri giderek arttırabileceği gibi, yaratılacak yeni fırsatları değerlendirilmemesi de beraberinde getirebileceğinden, hareketimiz 2003 yılı başlarında güçlerimizin dengeli mevzilenmesi amacıyla yeni bir planlama ve mevzilenme projesi geliştirmiştir. Esas olarak iyi eğitilmiş, donatılmış, meşru savunma çizgisini bilince çıkarmış ve meşru savunma çizgisi temelinde yeni gerilla tarzını yaşama geçirebilecek düzeye gelmiş komuta ve savaşçı yapısından oluşan belirli sayıda-

ki bir gücü Kürdistan içlerindeki çeşitli eyaletlere kaydırma biçiminde pratik ifadesini bulan bu planlamanın hayata geçmemesi, engellenmesi için Türk ordusu çok yönlü tedbirler almıştır. Alınan bütün tedbirlere rağmen, sözü edilen planlamanın Kürdistan özgürlük mücadelesi için birçok açıdan büyük önem taşıdığı ve özellikle de geleceğin kazanılması için önemli bir teminat ve güvencenin yaratılması anlamına geldiği gerçeğine dayanarak güçlerimiz, her türlü zorluğa göğüs germe temelinde önlerine konulan hedefe doğru özgürlük yürüyüşünü kararlı bir şekilde pratikleştirme sürecine sokmuşlardır. Büyük bir kararlılık, inanç ve cesaret olmadan böylesine zor koşullarla boğuşa boğuşa bu yürüyüşü gerçekleştirmek mümkün olamazdı. Öncelikle Önderliğimizin geliştirdiği demokratik çözüm, barış ve özgürlük hamlesinin başarıya ulaşması için meşru savunma stratejisinin doğru kavranılması ve ona tüm gücüyle inanma temelinde tereddütsüz bir katılımı gerçekleştiren komuta ve savaşçı yapısının kahramanlık ve cesaret esaslarına dayalı yürüyüşü sayesinde bu planlama pratiğe geçirilmiştir. Fakat bu planlamanın pratiğe geçirilmesi esnasında ülke tarihinde çok yönlü saldırılar gelişmiş, çok sayıda operasyon, pusulama vb yönelim olmuş ve bütün bu yönelimlerde yaşanan çatışmalarda büyük kahramanlıklar yaratılarak çok değerli şehadetler yaşan-

miştir. Bu şahadetlerin doğru anlaşılması, tüm yapımız ve halkımız açısından büyük bir önem taşımaktadır. Meşru savunma çizgisine doğru yaklaşılmadığı takdirde, bu şahadetlerin doğru anlaşılması da mümkün olmayacaktır. Her şeyden önce şunu vurgulamakta büyük yarar vardır ki; geri çekilme sürecinin yarattığı yılgınlık, aşınma ve bilinç muğlaklığını aşarak çok net bir düşünce sistemi, kafa yapısı, kararlılık ve güçlü bir inanca sahip olunmadan böyle bir yürüyüşe istek ve coşkuyla katılmak da söz konusu olamazdı. Bu yüzden özellikle 2003 özgürlük yürüyüşünü gerçekleştirecek arkadaşlar, sadece isteğini belirten değil, isteğini pratikleştirmek için ısrarla kendini dayatan arkadaşlar arasından seçilmiştir. Meşru savunma çizgisine tümüyle inanan, buna yüksek bir kararlılıkla sarılan, ülkenin en ücra köşelerinde, en zor koşullarda

bunu pratikleştirmenin militanı olma iddiasını taşıyan ve bu temelde kendisini öneren, dayatan militanlar, meşru savunma çizgisinin yeni dönemdeki uygulama ve öncü güçleri olarak düzenlenmişlerdir. Bu temelde gerçekleşen 2003 özgürlük yürüyüşü büyük bir anlam ve önem kazanmıştır.

Meşru savunma stratejisi bir siyasal mücadeledir

Birçok çevre, "madem siyasal sürece geçiş yapılmışsa, bu gerilla hareketi niye? Özellikle Kuzey'de gerillanın bulunması ne anlam taşıyor?" gibi sorular temelinde yaklaşım göstermiş ve halen de göstermektedir. Aslında hem içimizde hem de dışımızda bu tür yaklaşımlar söz konusudur. Bunun ana nedeni, Önderliğimizin geliştirdiği meşru savunma stratejisini yeterince anlamamaktır. Hareketimizin silahlı mücadele stratejisinden siyasal mücadele

stratejisine doğru geçiş yaptığı bir gerçektir ve bunda herhangi bir kuşku söz konusu değildir. Artık mücadele stratejimiz silahlı mücadele stratejisi değil, siyasal mücadeledir, ama bu nasıl bir siyasal mücadeledir? Kendisine şiddetle yönelindiğinde, varlığı tümüyle hedeflendiğinde çözümsüz kalan, teslim olmakla karşı karşıya kalan bir siyasal mücadele değildir. Yeni mücadele stratejimiz, her olasılık ve her gelişme karşısında çözüm gücü olabilen bir stratejidir. Her türlü olasılığı hesaba katan onurlu insanın mücadele stratejisidir. Siyasal mücadeledir, ama meşru savunma çizgisine dayanan bir siyasal mücadeledir. Yani esas olarak siyasal mücadele yürütülecek, karşı güçlerin saldırıları karşısında imkanların elverdiği kadar, yasaların olduğu alanlarda anayasal hukuksal savunma mücadelesi verilecek, kişinin onur ve haysiyetinin bu temelde korunması esas alınacaktır. Hukukun ve anayasanın yetmediği yerlerde ise kitlenin örgütlü gücü ile savunma gerçekleştirilerek hem varlık hem de onur, haysiyet ve değerler korunacaktır. Bütün bunların yetmediği yerde ise teslim olma ve çözümsüz kalma değil, gelişen saldırılar karşısında demokratik kitlenin kendisini savunabilmesi için silah dahil her türlü yöntemle kendisini savunması esas alınacaktır. Bu koşullarda, bu tür yönelimlere maruz kalan bir halkın savunma mü-

cadelesi yürütmesi, meşru ve uluslararası yasalar tarafından kabul edilmiş bir haktır. Bir kişinin veya topluluğun haysiyetine, değerlerine, diline, kültürüne, insan olma gerçeğine yönelik saldırı geliştirildiğinde, buna karşı savunmaya geçmek, savunma direnişini örgütleyip yürütmek en kutsal bir görevdir. İşte bizim siyasal mücadele anlayışımızın dayandığı meşru savunma çizgisi budur. Kürt ulusal hareketi, şiddetle değil, siyasal mücadele yürüterek sonuç almayı esas almaktadır. Ancak özellikle de Kürdistan gibi inkar ve imhanın söz konusu olduğu, Önderliğimiz dahil bütün ulusal değerlerimizin tehdit ve tehlike altında olduğu bir yerde, bu tehlikeleri bertaraf etmek ve değerlerimizi korumak için kendimizi her bakımdan örgütlemeyi esas alan bir perspektifle örgütlenecek ve mücadele yürütülecektir.

İdeolojik, politik ve felsefi açıdan bu çerçevede yaklaşımımızda yeni dönem mücadelemizin stratejisi, yani mücadele stratejisinin en doğru tanımlanması, meşru savunma stratejisi biçiminde ifadesini bulmaktadır. Buna siyasal mücadele stratejisi demek de doğrudur, ama böyle bir tanımlama eksik kalan bir tanımlama olacaktır. Daha doğru olanı, mücadele stratejimiz, meşru savunma çizgisine dayanan siyasal mücadele stratejisidir biçimindeki tanımlamadır. Diğer bir deyişle veya kısa tanımı, meşru savunma

stratejisidir. Meşru savunma stratejisi, bir siyasal mücadeledir. Ama hukukun çiğnendiği, baskının gelişerek saldırıların imhaya dönüştüğü yerde de kendini savunma anlayışıdır. Bu çizgide teslim olmak, çözümsüz kalmak yoktur. Baskının, şiddetin geliştiği ve bunun imhaya dönüştüğü bir yerde hukuksal temelde insanın en vazgeçilmez hakkı olan savunma hakkını geliştirme anlayışını ifade etmektedir. Yoksa gidip silahla bazı sorunları çözme ve bazı sonuçlar alma olarak anlaşılmamalıdır. Özgürlük mücadelesi siyasal demokratik yöntemlerle mücadelesini yürütecek ve sonuca gitmeyi esas alacaktır. Ancak kendisine şiddetle yöneldiğinde de örgütlü güçleriyle bu şiddete karşı meşru savunmayı geliştirecektir. Bu biçimiyle gelişecek olan siyasal mücadele stratejisi, teslimiyete tüm kapıları kapatan bir çizgidir. Teslimiyete tüm kapıları kapatma veya direniş çizgisidir. Demokratik ekolojik toplum ve onurlu, ilkeli insan duruşunu esas alan, hukuksal temele dayalı insani bir direniş çizgisidir. Mücadelemize karşı geliştirilen saldırılar karşısında, hukuksal temele dayalı bir biçimde kendimizi savunacak ve cevap vereceğiz. Değerlerimize yönelik gelişecek imha amaçlı saldırılar karşısında kendimizi savunmamız, evrensel hukukta da yeri olan meşru bir haktır. Bu yüzden siyasal mücadelemizin dayandığı bu çizgiye doğru yaklaşmak önemlidir.

Birçok yoldaşımız halen bu konuda yanlış yaklaşımlar içerisinde olabilmektedir. Hele hele birçok merkezlerimizde bu ekseninde bir kadro bilinçlenmesi, yoğunlaşması yeterince geliştirilemediğinden, eksik bir kavrama durumu ortaya çıkmaktadır. Meşru savunma anlayışında yeterince bir kavrayış ve perspektifin gelişmemesinin ana nedeni budur. Yetersiz kavramanın kadrolar üzerinde yarattığı önemli etkiler vardır. Hareketimizin mücadele perspektifi, meşru savunma çizgisine dayanan bir siyasal mücadeledir. Onurlu, ilkeli bir mücadele anlayışıdır. Bu mücadele anlayışı, teslimiyetin, ihanetin dayatıldığı yerde kutsal direniş anlayışını taşıyan ve bu temelde bütün örgütsel yapılanmasını geliştiren bir kavrayışa, bir perspektife sahiptir. Ulusal demokratik mücadeleyi yürüten tüm kadroların bu perspektifler ışığında bilinçlenmesi veya yetersiz bir perspektifle pratiğe yönelmesi, beraberinde tek yönlü yaklaşımları getirmekte ve bu da mücadeleye birçok açıdan zarar vermektedir. Bu dönemde siyasal mücadele içerisinde bulunan arkadaşlarımızın siyasal mücadele perspektifimizi meşru savunma çizgisine dayalı bir biçimde kavramaları, salt kitlelerin örgütlenmesi ve propagandanın geliştirilmesi olarak anlamaları sonucu, HPG örgütlenmesi ve gerillaya, onun yürüttüğü faaliyetlere çoğu yerde yeterince anlam verememe durumu geli-

şebilmektedir. Bu arkadaşlarımız, bizzat yürüttükleri örgütsel faaliyetlerde de meşru savunma çizgisini öngörmediklerinden, bu durum aynı zamanda yetersiz bir örgütlenmenin geliştirilmesine de yol açmaktadır.

Meşru savunma çizgisi hukuksal ve onurlu bir direniş çizgisidir

Bununla birlikte gerilla yapısı içerisindeki birçok arkadaşta yeterince kavramama, "biz eskiden çeşitli hatalardan dolayı yapamadığımızı, şimdi kendimizi daha güçlü eğiterek, donatarak daha iyi bir şekilde yapacak ve bu şekilde sonuca gideceğiz" gibi yanılgılı bir yaklaşımın gelişmesine yol açmaktadır. Bu, tek yönlü bir yaklaşımdır. Ne meşru savunma güçlerince yönelik, her şeyi ona atfedip mücadelenin tüm merkezinde meşru savunma güçlerini görme, ne de yürütülmekte olan siyasal mücadeleyi meşru savunma çizgisinden koparıp onu soyut bir biçimde kendi başına ele alma tutumu doğrudur. Salt meşru savunmanın örgütlü güçlerini ele alıp onu her şeyin merkezinde gören yaklaşım bir sapmaya yol açacağı gibi, bu tarz bir yaklaşım yeniden eskiye dönme, şiddete, zora dayalı bir mücadele anlayışına kayma tehlikesini de beraberinde getirmektedir. Bununla birlikte siyasal mücadeleyi yalın bir biçimde, salt kitlenin örgütlen-dirilmesi, bunun propaganda-sı ve demokratik mücadelesi

ile sınırlayan, bunun dışında herhangi bir yaklaşımı öngör-meyen tutum ise gelişebilecek zorluklar, özellikle karşıt güçlerin kapsamlı yönelimleri karşısında teslimiyet ve çö-zümsüzlükten başka yol bulamayan bir duruma düşecektir. Oysa bizim çizgimiz, direnişi de esas alan bir siyasal mücadele çizgisidir. Siyasal mücadele yürütülürken, onun esasında meşru savunma yaklaşımının yer alması, bu temel perspektifle mücadelenin geliştirilmesi gerekmektedir. Zaten bu tam olmadığından, birçok kadromuz tutuklandığında gereken direnişi göstermemektedir. Çünkü onun düşünce dağarcığında her türlü duruma karşı kendini koruma, kendini savunma ve meşru savunma çizgisi anlayışı yeterince oturmamıştır. Dolayısıyla çözümsüzlüğe, çaresizliğe her zaman düşebilecek bir düşünce sistemine sahip olabilmektedir. Böyle bir düşünce sistemine sahip olan bir kişi, büyük bir saldırı karşısında ya gizlenip çözümsüzlük içinde kalacak ya da teslim olacaktır. Bu açıdan özgürlük mücadelesinin bütün kadrolarının siyasal mücadelenin neye dayandığını, meşru savunma stratejisinin ne anlama geldiğini anlamaları büyük bir önem taşımaktadır. Meşru savunmayı doğru anlamak, doğru yaklaşımı geliştirmek, hem gerilla cephesinden hem de siyasal mücadele alanında faaliyet yürüten kadrolar cephesinden, ne sağ ne de sol, doğru bir kavrayışla

mücadele yürütmek ve bu temelde gelişecek olan örgütlenmelere yön, biçim ve ruh vermek bizi yenilmez bir güç haline getirecektir. Aksi durumda gelişebilecek olası farklı yönelimler karşısında çözümsüzlüğe düşen ya da tersi bir biçimde marjinalleşen gruplar olmaktan çıkılamayacaktır.

Meşru savunma çizgisini doğru anlamak, 2003 şehitlerini de doğru anlamak olacaktır. Aynı şekilde 2003 şehitlerini anlamak da, meşru savunma çizgisini anlamaktır. Meşru savunma çizgisi, hukuksal ve onurlu bir direniş çizgisidir. Demokratik mücadeleye tümüyle inanma, kendisini bütün yönleriyle ona katma, ama saldırılar karşısında teslim olmayıp hukuksal temele dayalı bir meşru savunmayı geliştirme tutumudur. Hareketimizin baştan beri dayandığı gelenek ve duruş da bu çerçevede gelişmiştir. "Teslimiyet ihanetc, direniş zafere götürür" sözü, bu temelde tarihe mal edilmiştir. Apocu hareketin özünde demokrasiye, özgürlüğe, barışa ve insana inanma vardır. İnsanı yüceltme vardır. İnsanın değer yargılarına yüksek bir saygı vardır. İnsanın haysiyetiyle, onuruyla oynandığı yerde demokrasiden, insanlıktan ve özgürlükten bahsedilemez. Bu anlamda siyasal mücadele anlayışımızın özü, insan haysiyetine sahip çıkmayı öngören bir mücadele anlayışıdır. Bunun için de, buna meşru savunma anlayışı ya da meşru

savunma stratejisi demektedir.

Bu temelde ister yurtiçinde, ister yurtdışında nerede olursak olalım, tutumumuz, demokratik mücadele ekseninde sonuç almayı esas almak, hukuka dayanmak, hukuk dışılığına karşı çıkmak, bu temelde özgürlüğe ve adalete dayalı bir sistemi geliştirmektir. Sadece insanlar arasındaki bir eşitlik, özgürlük ve bu temelde tüm toplum kesimleri arasında eşitlik ile kadın erkek eşitliğinin değil, aynı zamanda insanla doğa ve insanla diğer canlılar arasındaki uyumun da sağlandığı, demokratik ekolojik özgürlüğün olduğu bir toplum eksenindeki paradigmaya dayalı olarak gelişen bir mücadelenin militanı, her koşul altında insanın değer yargılarını koruyan, ona bağlı olmayı bilen bir militan olmak zorundadır. Bunun için Şehit Erdal yoldaş, Avrupa'dan gelir gelmez HPG'ye gelmek istemiş, bunu dayatmış ve onun fedai ruhunu taşımıştır. Çünkü meşru savunma çizgisini doğru kavrayan herhangi bir kadro, her koşul altında gerektiğinde siyasetçi, gerektiğinde de asker olmayı bilecektir. Bu nedenle değerli komutan Erdal yoldaşımız, iki yılı aşkın bir zaman yurtdışında kalmış olmasına rağmen, HPG faaliyetlerine geldiğinde onun tarzı, temposu ve esprisinden hiçbir eksiklik göstermeden kendisini en kapsamlı bir biçimde HPG faaliyetlerine katabilmiştir. HPG II. Konferansı'nın Erdal

yoldaşı meşru savunma çizgisinin öncü komutanı olarak kabul etmesi de bu gerçeğe dayanmaktadır. Hem bir asker, hem bir diplomat ve hem de bir siyasetçi olması, O'nun dönem militanı olma halkasını yakaladığını ve meşru savunma çizgisinin öncü bir komutanı ve kadrosu olduğunu göstermektedir. Bu nedenle bu değerli arkadaşımız böyle bir rolü, meşru savunma çizgisinin öncü komutanı olma onurunu hak eden bir yoldaşımız olarak tarihe geçmiştir. Eğer meşru savunma stratejisi çerçevesinde bir kavrayışa sahip olmasaydı, bu yoldaşımız gerektiğinde bir asker, gerektiğinde bir diplomat ve gerektiğinde de bir siyasetçi olma tutumunu geliştiremezdi. Bu noktada, Erdal arkadaşın meşru savunma stratejisi doğrultusundaki kavrayışı yeterli olmuş ve bu konuda büyük bir kararlılık ve cesaretle yürüyüşü her türlü çalışmada gösterebilmiştir.

Aynı şekilde Mahirlerin direnişi de vardır. Yüksek bir kararlılık ve fedai ruh olmasaydı, bu direnişin bu biçimde geliştirilmesi mümkün olamazdı. Dümdüz bir ovada, kurtuluşun imkan dahilinde olmadığı bir zeminde 26 saat boyunca direnebilen fedai komutan Mahir ve beraberindeki yoldaşların direnişinin, bu kadar fedai ve yüksek kararlılıkla olmasının ana nedeni meşru savunma çizgisine sonuna kadar bağlı olmalarıdır. Yine Şevger ve Berxwebûn yoldaşların grubu da ça-

tışmaya girmiş, mevsim koşullarından ve araziye tanımadan dolayı hemen hemen kurtuluşun imkansız olduğu koşullarda dahi herhangi bir biçimde teslimiyeti değil, fedai bir şehadeti tercih etmişlerdir.

Bu yüksek kararlılıkla Karadeniz'e açılan Hüseyin ve Munzur yoldaşların direnişi de bu temeldedir. Yüksek kararlılık, cesaret, keskinlik ve Apocu çizgiye sonuna kadar büyük bir inanç gücü olmasaydı, üç dört ay içerisinde Kandil'den Ordu'ya kadar yürümenin ve son noktada fedaiye çarpışarak şehit düşmenin kolay olmayacağı çok açık bir gerçektir.

Nemrut yoldaşımız da baştan beri Özel Kuvvetler örgütlenmesinde yer alan bir fedai komutandı. Daha önce gittiği görevlerde başarılı olmuş ve talimat kendisine ulaşır ulaşmaz da derhal temel üs sahasına başarıyla dönmüş, kendisini Apocu çizgi ve onun fedai ruhuyla tümüyle donatmış bir yoldaşımızdı. Bütün bu kahraman ve öncü komuta güçleri, tek yönlü, belli bir şeye kendisini adapte etmiş yoldaşlar değildi. İdeolojide derinliği olan, siyaseti bilen, tecrübe sahibi, dönemi kavrayan ve dönemin gereklerince meşru savunma çizgisinde fedai tarzda bir yürüyüşe sahip olan, yeni dönemin büyük yaratıcıları ve komutanları olmayı başaran değerli Apocu militanlar olduklarını pratikleriyle ispatlamışlardır.

2003 yılı boyunca gerçekleş-

şen bütün temaslarda, çatışmalarda direniş çizgisi esas alınmıştır. Oysa bilindiği gibi Türk devleti, pişmanlık yasası çıkarıp aileleri de devreye koyarak çeşitli özel savaş yöntemlerini uygulamıştır. Buna karşı meşru savunma çizgisinde örgütlü güçlerimizden ve Apocu hareketin tüm çalışanlarından hiç kimse teslim olmadığı gibi, kurtuluşu mümkün olmayan kuşatmalar altındaki bu değerli yoldaşlarımız da herhangi bir biçimde teslimiyeti değil, direnişi seçerek abideleşmişlerdir. Kahramanlıkları bu biçimde tarihe geçmiştir. 2003 direniş halkalarının en çarpıcı özelliği, hiç kimsenin teslim olmamasıdır. Kuşatıldığı ve artık kurtuluşun mümkün olmadığı yerde ise fedaileşerek yücelik mertebesine, şehadete ulaşmayı tercih etmeleridir. Bu husus, önemle dikkat çekilmesi gereken bir husustur.

2003 yılında 98 şehidimiz vardır. Bu şehitlerimizin 78'i Kuzey'de ve Türk ordusuyla ön cephece çatışarak şehit düşen yoldaşlardır. Diğer 20 şehidimiz ise, Güney sahalarında ve çeşitli afet, kaza vb olaylarda şehit düşmüş arkadaşlar olmaktadır. Ama bütün bu yeni dönem şehitlerinin en önemli özelliği, tereddütsüz bir biçimde direniş çizgisinde tutum belirlemeleridir. Hem modern gerillanın profesyonelleşmiş düzeyine ulaşmayı pratikte girdikleri direniş süreciyle, ortaya çıkardıkları direniş dozajıyla göstermişlerdir ve hem de mücadeleye sonsuz

bağlılıklarını fedaice direnip şehadete ulaşarak ortaya koymuş ve bu şekilde kahramanca şehit düşmüşlerdir. Bütün bu yoldaşların kişilik özelliklerini, meziyetlerini, halka, devrime ve değerlere bağlılık düzeylerini ve pratikteki yetenek ve becerilerini burada tek tek izah etmeyeceğiz. Bu başka bir çalışmanın konusu olacaktır. Ama burada kısaca şunu belirtmekte yarar vardır ki, bütün bu değerli şehitlerimizin her biri bir destan yaratmıştır ve her biri için izahat ancak bir romanla olabilecektir. Bütün bu şehitlerin her birinin bir roman konusu olabilecek düzeyde büyük ve destansı bir pratiği sergileyerek şehadete ulaşmaları tarihe geçmiş bir gerçektir. Bu şehitlerimiz, yeni dönemde Apocu ruhun meşru savunma çizgisindeki tezahürü olarak değerlendirilmelidir. Hakilerin, Mazlumların, Agitlerin takipçisi olma, Onların takipçiliğini meşru savunma çizgisinde yüksek bir kararlılık ve ruhla pratikleştirmenin ifadesi olmuşlardır. Bazı kişilerin şurada burada yaşam arayışı içerisinde olduğu bir dönemde, Sema (Fatma Sağlamgöz) yoldaşın ortaya koyduğu cylem de Apocu ruhun Avrupa cephesinden yükselişi olmuş, çok anlamlı mesajlar vermiştir.

Bir bütün olarak 2003 yılı şehitleri şunu bir kez daha bize kavratmıştır; yeni koşullarda Apocu ruhun meşru savunma çizgisi temelinde fedaileşmesi daha da gelişmektedir. Demokratik ekolojik toplum pa-

radigmasına dayanan yeni mücadele perspektifi ekseninde halkların kardeşliği, birliğine dayalı olarak barış içerisinde bir arada yaşama mücadelesi, Apocu ruhla donanarak ve fedai kişiliğiyle kaynaşarak zafere ulaşacaktır. Demokratik uygarlık mücadelesi, KONGRA-GEL şahsında kitleselleşerek demokrasi ve özgürlük çizgisinde büyük bir ruh, inanç ve kararlılıkla sonuca gitmeyi mutlaka başaracaktır. Her şeyden önce Apocu hareket bir ruh hareketidir ve nasıl bir ruh hareketi olduğunu 2003 yılı şehitleri pratikleriyle bir kez daha ispatlamışlardır. Apocu fedai ruh temelinde çağdaş, demokratik, uygar yöntemlerle mücadeleyi geliştirecek olan bu hareket, insanlık onurunu her zaman koruyan, yükselten ve çağdaş insanlığı yaratma mücadelesinde her türlü engeli aşan, engel tanımayan bir mücadele anlayışıyla sonuç almayı bilecektir.

Nasıl ki, ilk şehidimiz Haki Karer yoldaşın şehadeti partileşmeye yol açmışsa, yine nasıl ki büyük komutan Agit yoldaşın şehadeti ordulaşmaya yol açarak diriliş mücadelesinin zemini olmuşsa, meşru savunma dönemindeki bu değerli ve kahraman şehitlerimiz de, meşru savunma stratejisinin halkımızın siyasal ordulaşmasının, demokratik ekolojik toplum ekseninde büyük bir siyasallaşmanın, örgütlenmenin ve meşru savunma ordusunun gelişmesinin zemini ve temel güç kaynağı olacaklardır.

Bu anlamda Kuzey'e yürü-

yüş, mücadelemizin bu tarihi döneminde büyük bir anlam ifade etmektedir. Siyasal demokratik mücadelenin zeminini koruma ve demokrasiyi geliştirme gücü olarak rantçı, çeteci, savaş çığırtkanlığını kendisine bir yaşam ve menfaat sağlama yolu olarak gören rejim içerisindeki oligarşik güçlerin planlarını boşa çıkaracaktır. Böylece Kürdistan ve Türkiye'de demokratik mücadelenin gelişmesinin teminatı olma bakımından Kuzey'e yürüyüşün ve Kuzey'deki meşru savunma temelindeki mevzilenmenin tarihsel bir önemi vardır. Hem Türkiye'deki demokrasi hareketinin gelişimi açısından hem de başta Güney olmak üzere tüm Kürdistan'da Kürt sorununun demokratik çözümü açısından önemli bir mevzilenme düzeyini ifade etmektedir. Böylece yeniden mevzilenme ve demokratik mücadelenin teminatı ve motor gücü olma temelinde meşru savunma güçlerinin daha etkili bir rol oynaması imkan dahiline girmiştir.

Bu yeni dönemin büyük şehitleri, meşru savunma çizgisinin teminatı, güçlü inancı ve kararlılığı olmayı başarmışlardır. Bu şehitlerimizin göstermiş olduğu yolda, yeni çizgi temelindeki mücadelenin yolu da netleşmiştir. Demokratik örgütlenme ve demokrasi hareketinin ulusal toplumsal boyutta gelişmesinin; özgürlüğün, barış ve kardeşlik çizgisinin, eşit ve özgür birlik çözümünün temeli güçlü bir biçimde atılmıştır. Her hareketin ve

her yeni dönem planlamasının gelişmesi, güçlü bir inanç ve kararlılığa dayanmadan başarıya ulaşması mümkün değildir. Ancak güçlü bir inanç ve kararlılığa dayanan dönemsel planlamalar pratikte hayat bulabilecektir.

2003 yılı şehitlerinin mücadelemiz için yarattığı, meşru savunma çizgisinde büyük bir kararlılık duruşu olmuştur. Bu inanç ve kararlılığa dayanarak hareketimizin güç alması, bu temel üzerinde büyük bir büyümeyi yaşaması, mevzilenmeyi geliştirmesi ve böylece geleceği kesin kazanması artık imkan dahiline girmiştir. Bu değerli şehitlerimizin kararlılıkları, direnişleri, büyük fedakarlık ve fedai ruhlarıyla yarattıkları bu zemin üzerinde yürümek artık daha da kolaylaşmıştır. Bu zemine dayanarak bu değerli dönem şehitlerini yaşatmak, Onların büyük bir inanç ve kararlılıkla yürüdükleri, gözünü kırpmadan uğruna şehadete ulaştıkları çizgiyi yaşama geçirmek boyumuzun borcu ve temel dönemsel görevimiz olarak önümüzde durmaktadır. Bu değerli şehitlerin bizlere verdikleri talimat, meşru savunma çizgisi temelinde Önderlik çizgisinin yılmaz bir savunucusu ve uygulayıcısı olmaktır. Bu şehitlerin anılarını yaşatmanın yolu da, meşru savunma stratejisinde en kapsamlı bir biçimde ve yüksek bir kararlılıkla örgütlenmek ve zafere kazanmaktır. Halkımızın siyasal demokratik mücadelesinin dayandığı meşru savun-

ma çizgisini bu biçimde anlamak ve bu çizginin sağlam, dürüst ve kararlı bir uygulayıcısı olmakla şehitlerin anısını yaşatabilir ve Onların yüce amaçlarına, kişiliklerine layık olabiliriz.

Bu şehitlerin yarattığı zemine dayanarak yeni dönem görevlerini omuzlamak, her militanın en temel görevidir. Özellikle de 2004 yılının bir kader yılı olacağı gerçeğinden hareketle, 2004 yılının en büyük hazırlığı olan ve şehitlerin kanyla ortaya çıkmış bu düzeyi temel dayanak yaparak bu yılın kazanılması için her türlü fedakarlığı pratikte sergilemek ve kahraman şehitlerin iyi birer izleyicisi olmak, böylece Başkan Apo'nun yeni dönem paradigmasının iyi bir militanı olmayı başarmakla şehitlere gereken karşılığı verebiliriz. 2003 yılı şehitlerinin bize verdiği mesaja doğru karşılık vermek, ancak Onların yarattığı zemin ve ruha dayanarak 2004 yılının kazanılması ile mümkün olacak ve böylece 2003 yılının kahraman şehitleri mücadelemizde yaşayarak tarihsel rollerini oynayacaklardır.

Bu temelde Önderliğimizin ve şehitlerimizin çizgisinde 2004 yılının bir kazanma yılına dönüşeceği inancıyla, şehitleri ölümsüzleştireceğimizin sözünü bir kez daha yenileyerek diyoruz ki,

ŞEHİT NAMIRIN ! ŞEHİT NAMIRIN !

28 OCAK 2004

ERDAL, MAHİR VE MUNZUR ARKADAŞLAR

Tasfiye dayatmasını boşa çıkararak tarzan şehitleridir

Erdal ve Mahir arkadaşların şehadeti, içinden geçtiğimiz kritik dönem açısından önemli kayıplarımız oldu. Bu kayıpların ne anlama geldiğini ve değerini anlamak için, içinden geçtiğimiz süreçle bağlantılı olarak değerlendirmek gerekiyor.

Onların kişilikleri, bizim için önemli derslerle dolu olduğu gibi, bu süreçte yol gösterecek. Kürdistan özgürlük devriminin kazanmasına yol açacak çok önemli özellikler taşımaktadır. Her iki arkadaşın kişiliği, hem genel özgürlük mücadelesi hem de bu dönemde yaşadığımız imkanlar ve zorluklar açısından ışık tutucu niteliktedir.

21. yüzyılın başında, bölge ve dünyadaki gelişmeler, Kürtler ve Ortadoğu halkları açısından çok önemli fırsatları ortaya çıkardığı kadar, birçok zorluğu da beraberinde getirmiştir. Bu durum en çok da Kürtler için geçerlidir. En çok Kürt halkına imkanlar sunan bir dönemden geçiyoruz. Şu çok açık ki, Kürdistan coğrafyası ve tarihi, Kürtler için hep zorluklarla dolu olmuştur. Tarih içinde ilk işgal ve istilaya uğrayan halklara beşiklik etmiştir.

Kölecî uygarlık ilk başta Mezopotamya'da gerçekleşmiştir. Daha sonra da imparatorlukların fethedeceği, egemenliklerini yayarak daha büyük imparatorlukların kurulacağı hakimiyet mücadelesi, bu coğrafya üzerinde tarihin ilk dönemlerinden itibaren

varolagelmıştır. Aynı zamanda egemen güçlere ve imparatorluklara karşı tarihin ilk özgürlük mücadelelerinin verildiği coğrafya olma özelliğini de taşımaktadır. Bu, tarihsel olarak kanıtlanmış bir gerçektir. 20. yüzyılda gelişen kazılar ve arkeolojik bulgularla, sınıflı toplum uygarlığı öncesi ilk insanın yerleşim alanları olduğu, neolitik devrim dediğimiz devrimin de Kürdistan coğrafyasında gerçekleştiği ortaya çıkmıştır. Bunlar bizzat bilim adamları tarafından tespit edilmiş gerçeklerdir.

Bu gerçekler Kürtler açısından birçok olumluluğu ve olumsuzluğu beraberinde getirmiştir. Bu coğrafyada yaşamak hiçbir zaman kolay olmamıştır. Başkan Apo, Demokratik Uygarlık Ma-

nifestosu'nda tarihsel süreci, Kürtlerin yaşadığı coğrafyayı, bu coğrafya üzerinde kurulan uygarlık çerçevesinde gelişen durumu, imparatorlukların buradaki müdahalelerini ve Kürtlerin durumunu "Kürt Kapanı" olarak değerlendirmiştir.

Gerçekten de Kürtlerin yaşadıkları tam bir kapandır. Doğu'da ve Batı'da gelişen uygarlıklar ve İslam imparatorlukları bu coğrafyada büyük bir mücadeleye girişmişlerdir. Kürtler tarihlerinde, yalnızca Medler döneminde biraz güçlenip ittifaklar kurarak büyük bir imparatorluğa, Asur'a karşı mücadele etmiş ve etkili bir topluluk, bölgenin başat halkı haline gelmiştir.

Bu coğrafyada güç olmak için büyük bir mücadele ve savaş içinde olmak, en önemlisi de ittifaklar gerçekleştirmek gerekmektedir. Bu coğrafyada küçük güçler değil, her zaman büyük güçler iktidar savaşı içinde olmuşlardır. Dünyanın başka yerlerinde de egemenler ve egemenlik savaşları, sömürgeler ve sömürgecilik olmuştur. Ama büyük devletlerin hepsinin sürekli mücadele ettiği alan Ortadoğu olmuştur. Bu ilkçağda da, ortaçağda da böyledir.

20. yüzyılda, yani kapitalist çağda da durum böyle olmuş ve Kürtler açısından çok ağır sonuçlar ortaya çıkarmıştır. Kapitalizm ile birlikte milliyetçilik ve bundan kaynaklı olarak şovenizm eklenince, Türkler, Araplar ve Farsların ellerine geçirdikleri ulus devletler, Kürt halkı açısından belki de tarihinin hiç bir döneminde olmadığı kadar tehlikeli bir durum ortaya çıkmıştır.

Batı'dan gelen milliyetçiliğin Kürtler açısından yok edici bir eğilim taşıması söz konusudur. Her ne kadar kölecilik ve feodal dönemde imparatorluklar olsa da, kölecilik ve feodal egemenliğin ihtiyaçlarıyla kapitalist egemenliğin ihtiyaçları ya da yönetme biçimleri arasında niteliksel bir fark söz konusudur. Kölecilik veya feodal imparatorluklar bir yere egemen olduğunda kasabalara, köylere kadar ya da ailenin içine, bireye kadar nüfuz etme ihtiyacını duymamışlardır. Kölecilik ve feodal sömürgeciliklerin böyle bir karakteri yoktur.

Feodaller gittikleri yerde egemen sınıf ve işbirlikçilerle ilişki kurup, onlar eliyle orada egemen olmaya çalışmışlardır. Çünkü feodal sömürgecilik hücrelere kadar nüfuz etme ihtiyacında değildir. Bu durum, kölecilik ve feodal sömürge altında da olsa halkların nefes almalarına, en azından topluluk olarak varlıklarını korumalarına imkan sağlamıştır. Yok edicilik, inkarcılık eğilimi yoktur.

Son üç yüzyılda durum değişmiştir. Kapitalist sömürgecilik çok farklı bir sömürgeciliktir. Bütün şehirlere, köylere, evlere kadar nüfuz ederek, egemenliğini yayma eğilimi taşır. Sömürü ve egemenlik ihtiyacı bunu gerektirmektedir.

Kapitalist çağın bir diğer özelliği de, burjuvazi iktidarı ele geçirdiği zaman, hakimiyetini tam sağlamak için, diğer halklar ve topluluklar üzerinde çok ezici bir egemenlik kuruyor olmasıdır. Klasik dönem milliyetçiliği, feodal ve kölecilik dönemindeki gibi ötekini özerkli-

ğini, varlığını kabul etme değil de, ötekini reddetme, yok sayma eğilimini taşımaktadır.

Sadece Kürdistan'da değil, kapitalist sömürgeciliğin gittiği birçok yerde kendine benzeştirme, kendi parçası haline getirme durumu görülüyor. Fransa'nın Cezayir'i kendi ulusal parçası yapmak istemesi; İngiltere'nin Hindistan'ı giderek kendi toprağı yapmak istemesi, kapitalizmin bu özelliğinden ileri gelmektedir.

Böyle bir milliyetçilik anlayışı son iki yüzyılda Ortadoğu'ya da sokuldu. Hem de milliyetçiliğin gericileştiği feodalizme karşı mücadele özelliğini kaybettiği bir dönemde Ortadoğu'ya girdi. Demokratik devrimini yapmayan, demokratik değerleri olmayan bir coğrafyaya milliyetçilik girince ve bunu da biraz daha etkili olan kavimler ele geçirince, diğer halklar için -başta da Kürt halkı- çok büyük tehlikeler ortaya çıkardı.

Türk egemenlerinin varlık nedeni, gittiği yerde diğerlerini tasfiye edip ezme, kendini hakim kılma anlayışı, zor ve şiddetle başka topraklara girerek diğerlerini ortadan kaldırma, Türk yapma, Türkleştirme anlayışıdır. Türk egemenlerinin bu geleneği milliyetçilikle birleşince halklar için daha da vahim sonuçlar ortaya çıkaran bir hal almıştır.

Araplar da milliyetçi özellikleri olan bir toplumdur. İslam devrimi biraz da İslam milliyetçiliğinin devrimidir. Her ne kadar Muhammet diğer toplulukların varlığını kabul eden bir yaklaşım sahibi olsa da, İslamiyetin çıkışında Arap kavmiyetçiliği vardır.

Farslar zaten devlet geleneği olan güçlü bir topluluktur.

Böyle bir coğrafyada dış güçler de burada büyük bir mücadele içerisine giriyorlar. Rusya, Fransa, Almanya ve İngiltere Ortadoğu'ya hakim olabilmek için işbirlikçiler arıyorlar. Bir taraftan da Osmanlı İmparatorluğu'nu dağıtmak istiyorlar. Onun için İngiltere ve Fransa Arap milliyetçiliğini geliştiriyor. Diğer taraftan Almanya, Osmanlı İmparatorluğu'na dayanarak Ortadoğu'da egemenlik kurmaya çalışıyor. Yine İran ile İngiltere arasında bağımlılık kuruluyor.

Ortadoğu'da Türklerle Farslar önemli güçlerdir. Araplar da Ortadoğu'nun belirli yönleriyle kendini güçlendirmiş bir ulusal topluluktur. Böyle olunca, emperyalistler bölgede egemenlik kurmak için, Kürtler gibi binlerce yıl egemenlik altında kalmış, ezilmiş, güç olmamış bir topluluğu tercih etme yerine Türk'ü, Arap'ı, Fars'ı tercih ediyorlar.

20. yüzyılın başında, Irak'ta Osmanlı İmparatorluğu dağıldıktan sonra, Mahmut Berzenci ayaklanmasının İngilizler tarafından bastırılması, Kürtler yerine Arapların tercih edilmesi bununla ilgilidir.

Osmanlı İmparatorluğu'nun dağılışı sürecinde, Birinci Dünya Savaşı sonrasında, Kürtler etkili bir güç olmadıklarından, bilindiği gibi Lozan Antlaşması'yla Kürdistan dört parçaya bölünüyor. Lozan'la, Türkiye'de, Suriye'de, İran'da ve Irak'ta Kürtlerin varlığını kabul etmeyen bir sistem kurulmuştur. Son yüzyıl boyunca bunun acısını yalnız Kürtler değil, tüm bölge halkları çekti, hala da çekmektedir.

Kapitalist sistem ile sosyalist sistem arasında soğuk savaş sürdüğü müddetçe işbirlikçilere daha fazla ihtiyaç duyulmuştur. Herkes kendisine bağladığı güçlerle ilişki içinde bölgeye bir hançer gibi girmişlerdir. Bu da ulusal devletlerin şoven milliyetçi güçlerinin arkasının sağlamlaşmasına, halklar üzerinde daha baskıcı bir biçimde egemenlik sürdürmelerine yol açmıştır. Kürtler bu durumdan en büyük zararı gören halk olmuştur.

Kürt özgürlük hareketi böyle bir süreçte ortaya çıktığından, tarihsel önemde sonuçlar yaratmıştır.

Özgürlük hareketi başlamadan önce Kürt egemen sınıflarının, dış güçlerin desteğiyle geliştirdiği bir Kürtçülük vardır. KDP'nin Irak'taki hareketi bu niteliktedir. Çağdaş ulusal kurtuluş hareketlerinde görüldüğü gibi, esas niteliği halk hareketi değildir. Büyük devletlerin ve bölge güçlerinin, diğer güçleri zorlamak için değerlendirdikleri olgu olmaktadır. Kürtlerin bölge halklarıyla çelişkisinden yararlanmak isteyen

güçler bu hareketlerle ilgili olmuşlardır. İran, İsrail, ABD'nin '60'lar ve '70'lerin başında bu hareketle ilgilendikleri biliniyor. Ancak, bu hareket Ortadoğu'daki siyasal dengeleri çok fazla etkilemediği gibi, Kürt halkında demokratik değişim ortaya çıkaramıyor. Kürt halkını güç ve irade sahibi haline getiremiyor. Ortadoğu toplumlarının sosyal, siyasal, ekonomik olarak değişiminde ya da egemenleri zorlamada herhangi güçlü bir etkisi olmuyor. Kısmen Kürt varlığını, ismini ayakta tutma açısından bir değeri olsa bile, o da yanıltıcıdır. Neden? Çağ, ulusal kurtuluş savaşları çağıdır. Herkes ayağa kalkıyor. Büyük halk devrimleri ortaya çıkıyor. Toplular irade kazanmak istiyor. Böyle bir dönemde dış güçlerin desteğini alan KDP ve feodal güçler dışında, çağdaş bir hareketin ortaya çıkma imkanı doğmuyor. Bu durum, avantajdan çok dezavantaja dönüşüyor. Kürt'ün güç olması gerekiyor. Güç, demokratik devrimdir, halkın ayağa kalkmasıdır.

Bütün dünyada uluslar böyle güç sahibi oluyorlar. Feodalizme dayanan KDP Kürtlük adına çıkan ilk güçlerden olduğu için Kürt ulusal hareketinde, Kürt'ü güç yapacak demokratik devrimi ortaya çıkarmada bir hadikab oluyor. Karihsel ve bilimsel olarak değerlendirildiğinde, çağa göre ele alınıp kıyaslama yapıldığında ağırlık basan yönü, çağdaş hareketlerin gelişmesi önünde engel olma konumu oluyor.

Bu handikabı ciddi biçimde ilk aşan güç, Başkan Apo önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi oldu. Bizim hareketimizin çıkışı şundan önemlidir: Soğuk savaşın çok şiddetli sürdüğü, her gücün Türkiye'yi, İran'ı, Irak'ı, Suriye'yi desteklediği, onlara dayanarak bölgede varlığını sürdürmek istediği, onların da büyük bir işbirlikçilik, uşaklık yaptığı, bu temelde statükonun katılaştığı bir dönemde mücadeleyi geliştirerek önemli bir güç haline gelmesindendir. '70 ve '80'lerin başı çok katıdır. Hiç kimsenin beş altı yıl sonra bir dağılmayı düşünmediği dönemde, yine ulusal kurtuluş savaşlarının eski düzeyini kaybettiği bir süreçte bu hareket ortaya çıktı. 1984-85'lerden sonra Sovyetler Birliği'nin dağıldığı, ulusal kurtuluş savaşlarının genel sistem içinde gelişme imkanının olmadığı bir dönemde, biz çıkışımızı daha da geliştirdik ve önemli bir güç ortaya çıkardık.

Bunları şunun için vurguluyoruz: 21. yüzyılın başında ABD'nin Irak'a müdahalesi oldu. ABD böyle bir müdahaleye ekonomik ve siyasal ihtiyaçları nedeniyle gerek gördü. Sistem

içi çelişkilerin çözülmesi gerekiyordu. Çünkü, uluslararası sistem ağırlıklı olarak soğuk savaş döneminden kalma dengelere dayanıyordu. Sovyetler Birliği dağılmıştı, ama soğuk savaşa dayalı dünya dengelerinin etkileri devam ediyordu. ABD, Sovyetlerin dağıldığı, bunun getirdiği siyasal çalkantıların kendi sistemini zorladığı, sermayenin serbest ve güvenli dolaşımı ve bunun yeni bir siyasal dünyayı zorunlu kıldığı bir dönemde böyle bir müdahalede bulundu. Çünkü küreselleşen kapitalizm ya da sermayenin serbest ve güvenli dolaşımının dayattığı bir gerçeklik söz konusudur. Bunun halklar için getirdiği olumsuz etkiler ayrı bir değerlendirme konusudur. Ama nasıl ki kapitalizm 17. ve 18. yüzyılda feodal çitleri kendisinin gelişmesi önünde engel gördüyse, günümüzde de ulusal devletler, uluslararasılaşan ve büyük bilimsel tekniğe dayanan kapitalizmin önünde engel oluyor. Ulusal devletlerin de kendi ayrıcalıkları var. Bunun sonucunda karşı karşıya geliyorlar.

Siyasal nedenler de var. Sistem içi sorunların çözümsüzlüğü sonucunda ortaya çıkan tıkanma, kendisini Ortadoğu'da açığa vurdu. Filistin-İsrail sorununda bu görülmektedir. Sistem içi çözümsüzlük kendisini en fazla da bölgede etkisini hissettiren İslamcı akımlar olarak dışa vurdu. Sonunda 11 Eylül olayı patlak verdi. 11 Eylül olayı, sistem içi sosyal, siyasal sorunlara bir çözüm kanalının bulunamaması, sorunların bir yerde sıkışması –yeraltında, kömür ocaklarında gaz sıkışmasından

meydana gelen grizu patlaması gibi– sonucunda patlaması biçiminde ortaya çıkmıştır.

ABD müdahalesinin, bizim açımızdan birçok anlamı var. Bu müdahale, Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra İngiltere'nin öncülüğünde kurulan 20. yüzyıl sistemini dağıttı. 20. yüzyıl Ortadoğu sisteminin dağılması –kim dağıtırsa dağıtsın–, bundan hiç bir fayda görmeyen Kürt halkı açısından yeni fırsatların ortaya çıkmasıdır. Kürtler bundan hak elde eder mi, etmez mi, bunu değerlendirir mi, değerlendirmez mi? Bu ayrı bir konudur. Ama eski statükonun dağılması, yeni fırsatların ortaya çıkması anlamına gelir. Bölge yeniden düzenlenecektir. Eğer iyi değerlendirirlerse, en fazla zarar gören Kürtler açısından çok olumlu sonuçların elde edilmesi imkanı vardır.

Burada bizim mücadelemizin önemi ortaya çıkıyor. Bu koşullarda, statükonun dağıldığı böyle bir dönemde Kürtler çok büyük mücadeleler vererek önemli bir halk gücü, örgüt gücü ve askeri güç ortaya çıkardılar. Yani bu dönemi zayıf bir konumda karşılamıyorlar. Çağın en ileri ve en gelişmiş ideolojisiyle karşılıyorlar. Ayrıca özgürlüğünü ve demokrasiyi isteyen, hevesli ve coşkulu bir halk gücü yaratılmıştır. Bununla birlikte dünyanın her yanında, Kürdistan'ın dört parçasında örgütlenmiş, yenilmeyen bir askeri güç yaratılmıştır. Bu durum PKK'nin tarihsel önemini, değerini ortaya koymaktadır. Zorlukların ve büyük imkansızlıkların olduğu, statükoların çok katı olduğu bir dönemde kıran kırana, dışı dış fe-

daice bir savaşla bu imkanları ortaya çıkarması, tarihsel ve kutsal bir değerdedir. Kürtler 20. yüzyıl sisteminin dağılmasını böyle bir imkan, güç ve konumda karşıyorlar. Bunun bizim için anlamı çok büyüktür. Ama bu coğrafyada hala demokratikleşmeyen Türkiye, İran ve Arap devletleri gerçeği vardır. Bunların ilişkide olduğu devletler vardır. Dolayısıyla demokratikleşmeye karşı direnen güçleri küçümsememek lazım.

Ayrıca bölgede büyük devletlerin savaşı var. Irak için, Ortadoğu için BM dağıldı. Demek ki burada çok büyük bir mücadele yürütülüyor. Bu statüko dağıldı, ama böyle bir mücadele içinden başarıyla çıkmanın da büyük zorlukları var. Bunun içinden ancak büyük çaba, emek ve duyarlılıkla çıkılabilir.

Burada, bizim açımızdan önemli olan şudur; Kürtler tarihlerinde hep zorlukları yaşadılar. Zorlukların, sıkıntıların Kürtler için çok yeni bir anlamı yoktur. Ya da "zorluklar var, sıkıntılar var, ne yapacağız, ne edeceğiz?" demek çok anlamlı olmasa gerek. Kürtler zaten üç bin yıldır hep eziliyor, hep sıkıntı içerisinde. Önemli olan, belki de Medlerden sonra ilk defa Kürtlerin kendileri için özgür ve demokratik bir toplum yaratacak koşullara sahip olmasıdır.

Bu durumu Kürtlerin çok duyarlı biçimde ele alması önemlidir. Kürt sorunu uluslararası ve bölgesel birçok gücü ilgilendiren özelliklere sahiptir. O bakımdan, sadece kendi durumumuzla sonuçlara ulaşmak kolay olmuyor. Bazen sizin örgütlü gücünüz var,

ama dünya koşulları müsait değildir. Dünya koşulları müsaittir, ama siz örgütlü değilsiniz. Ya da dünya koşulları müsait, ama bölge müsait değil. Ama şimdi gelişen noktada kazanmanın koşulları aynı anda ve bir arada Kürtlerin önüne gelmiş bulunuyor. Bu bizim açımızdan en fazla değerlendirilmesi gereken durumdur.

Bu imkanları nasıl değerlendireceğiz? Bu imkanları değerlendirmeye duyarlılığını nasıl göstereceğiz? Burada tarihsel olarak hepimizin üzerine büyük sorumluluklar düşüyor. Kürt militanları, siyasetçileri ve halkı olarak ilk defa böyle bir fırsatı elde etmiş bulunuyoruz. Bütün bir tarihin, geçmiş binyılların yükü ile gelecek binyılların yükü gelip bu dönemin militanlığına, sorumlu siyasetçiliğine, yurtseverliğine dayanmış bulunmaktadır. Böyle bir noktadayız. Tarih bize, istesek de istemesek de, gücümüz olsa da, olmasa da böyle bir görevi yüklemiştir. Böyle bir sorumlulukla karşı karşıyayken "gücümüz yetmez, yapamayız" deme şansımız yoktur. Yapılacak tek şey, söylemek tek söz, "madem bu noktaya gelmişiz, yapmak zorundayız. Bu fırsatları Kürt ve Ortadoğu halkları için demokrasi ve özgürlük çerçevesinde değerlendirmek zorundayız" olmalıdır.

Bizim hareketimizin baştan itibaren özgünlükleri olacaktı, olmak zorundaydı. Özgünlükleri bizim niyetlerimizden kaynaklanmadı. Başkan Apo'nun da niyetlerinden kaynaklanmadı. Başkan Apo'yu büyük yapan, yoğunlaştıran gerçeklik yaşadığımız koşullardı. Nedir bu koşullar? Büyük bir inkarcılık var.

İsmi, dilin bile yok sayılmakta. Bu değişmeyen bir gerçek olarak Kürt halkının karşısında varlığını korudu. Bu yüzden Kürdistan gerçekliğine göre bir örgüt ve mücadele geliştirerek, Türkiye inkarcılığını aşacak düzeyde bir tempo ve tarz yaratarak ancak kurtulaşa ulaşabildik.

PKK neden her yönüyle çok farklı bir örgüt olarak ortaya çıktı? Bu kesinlikle bizim niyetlerimizden bağımsızdır? Sosyalist ideoloji ve mücadeleler her yerde vardı. Ama bu kadar inkarcılık ve yok saymaya karşı Kürt'ün tek yaşama şansı, ancak PKK gibi bir örgütte olabilirdi. Yani fedailik çizgisinde her şeyini vererek, her şeyini ortaya koyarak dayatılanı aşabildik. Inkarcılık bu kadar katmerliken, başka türlü yaşam şansı bulamazdık. "Neden bu kadar fedakarlık, neden bu kadar farklı biçimde ortaya çıkış?" diye soruyorlar. PKK farklı bir biçimde ortaya çıkmasaydı, zaten PKK olamazdı. Şu anda varolmazdı.

Bu nedenlerle ve kendi gerçekliğini bilince çıkaran böyle bir yaklaşımla Apocu hareket ortaya çıktı. İnkâr sistemini biraz kırdı, nefes aldı ve bugünlere getirdi. Bu günlere gelmemizi sağlayan mücadele tarzı, örgüt ve yaşam anlayışını da yaratan Kürdistan koşullarına cevap olan Apocu ruh, yaşam ve mücadele felsefesi oldu. Bu bizim için bir tercih değil, zorunluluktur. Belki bize kalsa tercih etmeyebilirdik. Böyle bir hareketi, böyle bir mücadele ve örgüt çizgisini yaratmayı tercih etmezdik. Bu kadar zorluğu ve sıkıntıyı niye tercih edelim ki? Ama zorunluluklar vardı. Bu

zorunluluğu da sadece Apocu hareket kabul ettiği için gelişti. Başka hiç bir güç bu zorunluluğu kabul edemediği –kolay değildi tabii–, bunun gereklerini yerine getiremediği için yaşamadı, yaşayamadı.

Bu açıdan geçmişimizi, bugünümlü, geleceğimizi ve şehitlerimizi değerlendirirken, bu gerçekliğimizi gözden uzak tutamayız. Biz, biziz. Bizim mücadele gerçekliğimizin ya da Kürdistan Devrimi'nin kanunları vardır. İşte biz buna Apocu yaşam felsefesi, Apocu mücadele felsefesi dedik. Cezaevinde 14 Temmuz Ruhu dedik. 14 Temmuz Ruhu, Kürdistan Devrimi'nin en zor koşullarda mücadele etme ve yaşamasını bilme tarzıydı. Başka türlü Kürdistan'da hiç bir şey olamazdı. Yaparak bile kıpırdamazdı. Bu inkarcılığa, büyük kapana karşı böyle bir mücadele verildi ve büyük bir güç ortaya çıkarıldı.

Şimdi dünyadaki bilimsel teknik devrim, siyasal gelişme ve

çatışmalar 20. yüzyıl sistemini dağıttı. Eğer Kürtler için bu imkanları değerlendirme koşullarının varlığından bahsediyorsak, PKK böyle bir güç olduğu için bahsediyoruz. Yoksa ABD sistemi dağıttığı için değil.

Sistemler tarihte her zaman değişir. Hiç bir sistemin birkaç yüzyıldan fazla ömrü olmamıştır. Sosyal, siyasal, ekonomik gelişmeler durmuyor. Tarih durmuyor. Tarih durmadığı için de bir statüko kurulduktan birkaç yüzyıl sonra anlamsız hale geliyor. Yeni ekonomik, siyasal, kültürel koşullara göre yeni sistem kurmak gerekiyor. Sistemler her zaman değişen koşulların dayatmasıyla karşılaşmıştır. Daha önce de bölge ve dünyada yeni değişiklikler olmuş, statükolar yıkılmış ve yeniden kurulmuştur, ama Kürtler açısından hiçbir şey değişmemiştir. Şimdi bizim açımızdan büyük bir değişiklik var. O da mücadelenin geldiği düzeyle ortaya çıkan koşulları lehimize değerlendirme gücümüzdür.

Başkan Apo, "Ben ne kandırıyorum, ne de kandırılıyorum" diyordu. Ama Kürt gerçeğinde kendini kandırma ve kandırılma yaygındır. Bu nasıl ortaya çıkıyor? Kendi gerçekliğini başka gerçekliklerle karşılaştırıyor. Herhangi bir Arap, Türk, Balkan gerçekliğiyle karşılaştırıyor. Orada bir yanıltma ve yanıltma ortaya çıkıyor. Böylece ya kendini ya da başkasını kandırıyor. Neden? O kandırmanın zemini var; çünkü Kürdistan gerçeğine normal bakıyor, genel bakıyor. Kürt kapanımı, Kürt gerçeğini, özgürlük ve demokrasi hareketinin gerçeğini, özgünlüklerini göremiyor. Kendisini başkalarıyla karşılaştırıyor. Onunla karşılaştığı anda kaybediyor. Başkan Apo bunun mücadelesini çok verdi. Kürt gerçeğini doğru tanımaya ve tanıtmaya çalıştı. Diğer ulusal kurtuluşçu hareketlerle, sosyalizmle, şu toplumla ya da bu toplumla kıyaslayarak kendini hiç kandırmak istemedi. Kürt gerçeğinin özgünlüğünün farkına vardı.

Biz çok mücadeleler, savaşlar verdik. Büyük fedakarlıklar da yaptık. Ama oldukça da zorlandık. Çünkü kendimizi aldatma ve aldatılma durumumuz vardı. Kendimizi diğer halkların devrimcisi gibi görme yaklaşımımız vardı. Onunla kendimizi kandırdık. Kürdistan Devrimi'nin tarzına, ihtiyacına uygun militanlık yapamadık. Fırsatları, imkanları değerlendiremedik. Ama sistemi büyük oranda çözdük. Başkan Apo çözdü. Ama yetmedi. Komple çözemedik.

İmralı'nın ya da uluslararası komplonun bizim için anlamı ve önemi, hem dünya sistemini,

hem bölge sistemini, hem de Kürt gerçeğini çözmede yeni veriler ortaya çıkarmasındandır. Bir nevi Kürdistan Devrimi'nin tarzını, yöntemini, ilişkilerini, yaklaşımını tam olarak kavramada bir kilometre taşı oldu. Daha önce bizim için eksik ve kör nokta olarak kalan alanlar netleşti, taşlar yerli yerine oturdu. Başkan Apo İmralı'ya düştükten sonra "en rafine düşünceye ulaştım" belirlemesiyle bu gerçeği ifade ediyordu. İmralı'da ulaştığı rafine düşüncesiyle tüm Ortadoğu ve dünya sistemini çözdü. Kürdistan ve Ortadoğu'da özgürlük ve demokrasiye ancak ve ancak Başkan Apo'nun Demokratik Uygarlık Manifestosu'nda geliştirdiği çizgiyle ulaşılabilir.

Kürt gerçeğinde başaracak çizgiyi bulmak çok önemlidir. Bunu bulmak kolay değildir. Bu kadar karışık, dünyanın kördüğümünün olduğu yerde, bu düğümleri çözüp Kürdistan devriminin, Kürt ve Ortadoğu özgürlüğünün nasıl olacağını ortaya koymak çok önemlidir ve başarının garantisidir.

Dünyanın, Ortadoğu'nun ve Kürt sorununun tüm şifreleri çözüldü. Başkan Apo eskiden de büyük oranda doğru çözümlemeye ulaştırmıştı. Ama, şimdi tam çözdü. Çözülmemiş ne bölge devleti, ne bölge sistemi, ne ideolojisi, ne de tarihi bıraktı. Bütün yaşamı çok karmaşık ve çok boyutlu mücadele içinde geçti. Başkan Apo'nun büyüklüğü bu mücadele içine cesaretle dalmasından ileri geldi. Çocukluğunda da böyle bir mücadele içinde büyüdü. Dünya ve bölge sistemiyle kavga etti. Bu da O'nu en güçlü

niteliğe ulaştırdı. Yoksa Başkan Apo Afrika'da, Latin Amerika'da büyüseydi böyle bir önder olmazdı. Bu kadar derinlik ve kapsamda olmazdı. Yine belki kişiliği olurdu, ama böyle olmazdı. Böyle bir ideolojik-politik çizginin ortaya çıkması ve diğer güçlerin de çözümsüz olması sonucunda, bölgede inisiyatif kazanacak hazırlıklı tek çizgi Başkan Apo'nun çizgisi olmaktadır. Sorunlara çözüm bulacak güç, ne ABD, ne AB, ne Suriye, ne Türkiye, ne İran, ne de Irak'tır.

Kürt'ü özgürleştirecek ideolojiyi, politikayı netleştirmiş bulunuyoruz. İnisiyatif kazandıracak esas etken budur. İnisiyatifi kazanmak askeri güçlerle gerçekleşmez. Askeri güçler ne kadar büyük olursa olsun, siyasal, ekonomik, sosyal ve kültürel ihtiyaçlara paralel bir çizgiyle tamamlanmazsa anlamlı bir sonuca ulaşamaz, hatta çöker. Doğru çözüm yaklaşımı olmadan inisiyatifi ele geçirmek, geleceği kazanmak mümkün değildir.

Bu karışık ortamlar çözümleyici, müdahale edebilecek, inisiyatif kazanabilecek ideolojik politik berraklığı gerektirir. Bu yalnızca bizde vardır. Bu da otuz yıllık mücadelemizin birikimi, örgüt gücümüz, askeri ve siyasi gücümüzle, halk gücümüzle birleşince, bizim açımızdan geleceğe umutla bakmanın, geleceği kazanmanın şansını veriyor. VII. ve VIII. Kongrelerimizi yaparak, kendimizi böyle bir mücadeleye hazırlıklı hale getirdik. Birçok bakımdan da önemli gelişmeler sağladık, sağlıyoruz.

Dünyadaki ve bölgedeki eski statüko dağıldı. Bu da bizim açı-

mızdan önemli oldu. Bu sistemi sadece ABD aşmak istemedi. Biz de zorlayan bir sistemdi. Bu aşılmaya önümüz açıldı. Burada şu nokta önemlidir: İmkanlar var, ama tehlikeler de vardır.

Gelinen aşamada Türkiye ya Kürt sorununu çözecek ya da eski politikada ısrar edecektir. Anlaşıyor ki, tercihi ikinci şıktan yanadır. Görünürde bazı değişiklikler yaparak zamana yayılmış bir tüketmeyi -eskiden çok yoğunlaşmış bir şekilde birden tüketmeyi esas alırken- esas alıyor. İçerde böyle bir politikayı sürdürürken, dışarıda da kendisi gibi demokratikleşmeyip Kürt sorununu çözemeyen İran ve Suriye ile ittifaklar geliştirerek, mücadelemizi tasfiye etmek istiyor.

Bu durum içeride olduğu gibi bölgede de çatışma ve çekişmeyi şiddetlendirecek sonuçlar ortaya çıkarabilecektir. Türkiye'nin oligarşik yönetimi mevcut durumda çözümünden yana değildir. Başkan Apo, "imha ve inkar dayatılırsa isyanlar başlar. Yeni mücadele dönemi başlar. Yeniden inkar ve imhayı dayatırsan savaş başlar. İran, Suriye, dünya da bir araya gelebilir. Hatta ABD ittifak içine girebileceği gibi, bize karşı yönelebilir de" diyor. Yani böyle tehlikeli bir dönemden geçiyoruz. Böyle bir dönemin sorumlu ve militan devrimciliği; fırsatları değerlendirebilecek, tehlikelere karşı ise, hazırlıklı ve tetikte olacak bir yaklaşımı gerektiriyor. Bu dönemdeki fırsatlar, gevşek yaklaşımlarla kaçır edilemez, kaçırılamaz. Çünkü statüko yıkıldı, bölge yeniden yapılacak ve sistem kurulacak. Bir kurulur da

yerine oturursa, bir daha yerinden kıpırdatmak zor olur.

Şimdi statüko dağılmışken nasıl değerlendirecek, nasıl yaklaşacağız? Bu tabi hepimize önemli görev ve sorumluluklar yüklüyor. Tam da bu noktada Erdal ve Mahir yoldaşlarımızın şehadetlerinin anlamı ve kişilikleri, hepimiz açısından çok önemli özellikler taşıyor. Nasıl bir militanlıkla, bir duruşla, devrimcilikle, nasıl bir mücadele çizgisiyle başarılabilir konusunda, bu arkadaşların yaşam ve mücadele çizgisi bizim açımızdan çok önemli, çok değerli birer örnektir.

Erdal arkadaşın şehadeti şöyle gerçekleşiyor. 15 Ağustos'un yıldönümü münasebetiyle tören düzenleniyor. Ateşkesin kalktığı ve savaşın kapıda olduğu bir dönemde askeri gösteri yanına da ağırlık verilerek isteniyor. Başkan Apo'nun, "ateşkes biter, savaş başlayabilir" açıklaması vardı. Bunun da etkisiyle, 15 Ağustos tarihini de temsil eden bir gösteri düzenleniyor. Eğitim mermilerinin kullanıldığı silahlı

gösteriler de oluyor. Silahlara başlık takılmış. Mermi sıkıldığında yalnızca ses çıkarıyor, herhangi bir zarar da vermiyor. Sabah epey gösteri yapılmış ve herhangi bir şey olmamış. Akşam da devam ediliyor, o zaman da herhangi bir olumsuzluk olmamış. Bitişe doğru folklor gösterisi yapılıyor. O anda gösterinin pratik sorumlusu olan arkadaş, folklorlarda yer alanlar "biz de mermi sıkamak istiyoruz" diyorlar. Sorumlu arkadaşlar daha önce, "bundan sonra mermi sıkılmasın" dedikleri için, pratik sorumlu arkadaş "olmaz" diyor. Ancak arkadaşlar ısrar edince, "hadi birkaç tane sıkın" diyor. O zaman gösteride mermi sıkıyorlar. Bir bayanın şarjöründeki birinci mermi eğitim mermisi değilmiş. Gerçek mermi olunca başlığı paramparça ediyor. Tek mermi olmaktan çıkıp en az altı yedi mermi oluyor. Her bir parçası bir tarafa gidiyor. Bir parça Büyük Güneyli Xelat isimdeki bayan arkadaşına isabet ediyor. Arkadaşlar hemen onunla uğra-

şıyorlar. Bayan arkadaş şehit düşüyor. Tüm yönetim kurulu üyeleri de önde oturuyorlar. O sırada Erdal arkadaş yanındaki arkadaş "ben ayağa kalkamıyorum" diyor. Arkadaş bakıyor ki Erdal arkadaş da yaralanmış. Arkadaşlara "Erdal da vurulmuş" diyor. Erdal arkadaş giderek ağırlaşıyor. Yalnızca bir parça isabet ediyor. Göğsünden girip omurluğa saplanıyor, hemen felç ediyor. Arkadaşı hemen hastaneye kaldırıyorlar, hastaneye ulaşmadan şehit düşüyor. Olayın gelişimi böyle. Soruşturma yapılıyor. Olay bir kazadır. Ama sahici merminin silaha nasıl yerleştirildiği bilinmiyor. Mermi başlığı parçalandığından ve her parça bir mermi haline geldiğinden başka arkadaşlara da isabet edebilirdi.

Erdal arkadaşın şehadeti duyulunca, hepimizden çok büyük bir parça gitti. Ama dönem açısından böyle bir kişiliği anlamlandırmak, bu şehadetin ne anlama geldiğini kavramak hepimiz için çok önemlidir.

Arkadaş yönetim kurulumuzun en genç üyelerindendi. Otuzunu aşmıştı. VI. ve VII. Kongre'de Merkez Komite Üyeliği'ne, VIII. Kongre'de de Genel Yönetim Kurulu Üyeliği'ne seçilen bir arkadaştı. Avrupa'da okurken gençlik hareketine katılıyor. Daha sonra kitle çalışması ve diplomatik faaliyetler içerisinde aktif bir şekilde yer alıyor. '92'de ülkeye geliyor. Diploması faaliyetlerimizin en iyi çalışanlarından biriyken ülkeye geliyor. '93'te Avrupa'da dış ilişkiler çalışmamız çok zayıflamıştı. Erdal arkadaşın dışında dış ilişkiler komitemizde olup da ülkeye gelen

sekiz dokuz arkadaş daha vardı. O zaman biz Önderliğe, "dış ilişkiler komitemiz zayıftır, bütün arkadaşlar oraya gelmiş, belli bir eğitim de görmüşler, bunların hepsi gönderilirse, dış ilişkilerde bir hamle yapılabilir" dedik. Zaten ateşkes vardı '93'te. Başkan "tamam" dedi, "hepsini göndereyim." Tabi ülkeye bildirildi. İstediklerimizin hepsi geldi. Erdal arkadaş gelmedi. O zaman ismi Hayriydi. Biz yine Önderliğe, "bu arkadaş gelsin" dedik. En sevilen, ilişki kurabilen, pozitif enerji saçan -hem arkadaşlar arasında hem de ilişkilerinde- bir arkadaş. Başkan yine istemişti, yine gelmedi. "Ben dağdan gitmeyeceğim" demiş. Avrupa'ya gelmedi. Orayı tercih etmedi. Mücadelenin asıl değerlerinin kazanıldığı alanın Kürdistan dağları olduğunu ve burada savaşa çağını söyleyen Erdal arkadaş, Özgürlük alanında kaldı.

Kaldı ama nasıl kaldı? Erdal arkadaş, ülkeye geldiği günden şehit düştüğü son ana kadar hiçbir zaman, "parti bana yardım etsin, arkadaşlar bana destek versin" ya da "örgüt bana yer açmıyor, yer vermiyor" dememiştir. On yıllık mücadele hayatında tek bir gün bile böyle bir sözü söylememiş bir arkadaş. Bir arkadaş.

Apocu hareketin mücadele tarihinde inkarcılık bu anlayışla kırıldı. Apocu hareket bu anlayışla gelişti. Erdal arkadaş savaşçılıkla başlamış, sırasıyla manga, takım, bölük komutanı; eyalet yöneticisi ve Merkez Komite Üyesi olmuştur. Tek başına eyalet komutanlığının sorumluluğunu üstlenecek bir niteliğe ulaşmıştır. Bu çok önemlidir.

Kürdistan gibi zorlukların bol, değerlerin kolay yaratılmadığı bir ülkede, esas yaratıcı kişilik budur. Yaratmak değer üretmek, kendisini üretmektir.

Başkan Apo "İğne ucu kadar imkan" diyordu. Hareket böyle yaratıldı. Erdal da savaşçı mı oldu, onu en iyi biçimde değerlendirdirdi. Manga komutanı mı oldu, en iyi biçimde yapardı. Örgütün içerisinde olmak en büyük destektir anlayışındaydı. Dolayısıyla hiç bir zaman "bana destek olunsun" dememiştir. "Hakkım yenildi, şöyle yaklaşıldı" dememiş ender kadrolardan, militanlardan biridir. Bu bir duruştur, ruhtur, kişiliktir.

Belki hepimiz öyle olmayabiliriz. Ama bu Apocu hareketin temel ve en özgün damarıdır. O ideolojinin, çizimin yarattığı kişiliktir. Zaten onlar, o kişilikler bizi ayakta tutuyor, bizleri yaşıyor. Bizleri bağlayan, ayakta tutan bu şehitlerimizdir. Onlar sadece bir kişi olmuyor, bir çizgi oluyorlar. Erdal arkadaşın kişiliğini değerlendirirken bir bireyi

değil de, bir Apocu duruşu, bir militan duruşu, bir örgüt anlayışı, 'yoldaşlık anlayışı nasıl olur, arkadaşlarla nasıl ilişkililir, halkla nasıl ilişkililir?' gibi temel özellikleri değerlendirilmelidir. Bunların hepsi Erdal arkadaşta vardı. Kimsenin incindiği bir arkadaş değildi. Kimseyi incitmedi. Erdal arkadaşın incittiği, negatif etki yaptığı bir arkadaş yoktur. Herkesin üzerinde olumlu iz bırakan, ilişkilerinde, tüm çalışmalarında böyle bir duruşu, üslubu sergileyen bir arkadaş. Böyle bir özelliği vardı.

Bu arkadaş en zor yerlerde kaldı. Botan'da kaldı. Birkaç sefer yaralandı da. Savaşın en şiddetli yerlerinde kaldı. Öyle kıyısında, köşesinde değil, içinde kaldı. Ve hep verdi. Kendinden vererek kendini yarattı. Biraz da kendini yaratandı. Üreterek, geliştirerek, sürekli mücadelenin içinde, örgütün varlığını kendini yaratma açısından yeterli gördü. Zaten genç yaşta merkez üyesi olması da bu özelliklerinden kaynaklanmaktadır.

Avrupa'ya çağrıldığında, "tam da büyük komutan olacakken, beni alıp Avrupa'ya gönderiyorsunuz" demedi ve gültü. Orada da bütün çalışmaların hepsinde çalıştı ve tüm çalışmaları da olumluydu. Avrupa'da (şehit düştüğü için söylemiyoruz) tüm halkın da, dostların da, herkesin de sevdiği, çalışmalarından memnun olduğu bir arkadaştı. Örgüt çağırı, geldi bir iki ay kaldı ve tekrar Avrupa'ya gönderildi. Bir buçuk yıl sonra örgüt çağırıldı ve tekrar ülkeye döndü.

Bizim hareketin en önemli özelliklerinden biri de şudur: Herkes komple gelişmek durumundadır. Zaman zaman bizde çok spekülasyonlar yapıp tartışıldı. İşte, "diplomatu asker yapıyorlar, basıncıyı asker yapıyorlar, şunu asker yapıyorlar, bunu asker yapıyorlar. Her şey askerlikle mi olur?" diye. Tabii bunlar geçmişte çok söylendi. Ama Başkan Apo her zaman herkesi mücadelenin bütün boyutları içine soktu. Çünkü tek boyutlu gelişen ne Kürdistan Devrimi'nin tarzını, ne çağı, ne Kürdistan Devrimi'nin özelliklerini kavrayabiliyor, ne de bunun ihtiyaçlarını karşılayabiliyordu. Tek boyutlu geliştiğinde ya kendini ya da halkı ve örgütü kandırıyor veya kandırılıyor. Bu yüzden mücadelemiz herkesi, her alanda yetkinleştirmekle gelişti. Buraya diplomatu da geldi, basıncısı da geldi, herkes geldi ve herkes de savaştı. Başkan Apo hiç kimseyi bulunduğu yerde tutmadı. Bu yanlış değildi, hareketimiz böyle gelişti. Eğer böyle gelişmeseydi, kadrolar tek boyutlu kalsaydı hareketimizin bugünkü siyasal

derinliği, olgunluğu, ideolojik politik anlama ve kavrama düzeyi bu kadar yükselemezdi. Başkan Apo bu tercihi, bu tarzı bilinçli uyguladı.

Erdal arkadaş, bu tarzın en zirveleşmiş kişiliklerinden biriydi. Gençti ama nasıl bir genç? Genç olmak var. Ama nitelikli genç olmak veya her şeye hazır olarak genç olmak da şu vasıfları gerektirir; örgüt hafızası, yaşam hafızası, siyasi hafızası, diploması hafızası ve askerlik hafızası. Şehit Erdal bütün bunları beyininde barındıran bir arkadaştı. Yani hepsi Onda vardı. Hepsinin hafızasını, birikimini kendinde somutlaştıran bir militandı. Örgütümüzün genç yönetim kurulu üyesiydi. Ama örgütün tüm birikimini ve hafızasını kendisinde somutlaştıran genç bir üye idi. Bir örgütün hem de bütün hafızası olmak, hepsini bir arada bulundurmak, tabii her arkadaşına nasip olmayan bir durumdur. Başkan Apo'nun dediği gibi, "Kürdistan tarihini geçmişi ve günceliyle kendinde somutlaştıran, çok boyutlu yetişen militanlar ancak Kürdistan Devrimi'nin ihtiyaçlarına cevap verebilir." Kürdistan gerçekliğini, Kürdistan'da siyaset yapmanın, mücadeleyi yürütmenin kavrayışının böyle olabileceği anlayışını somutunda gerçekleştiren bir arkadaştı. Bu nedenle bizim için çok büyük bir kayıptır.

Özgürlük hareketini gençleştireceğiz diyoruz. Bunu nasıl yapacağız? Böyle arkadaşlarla yapacağız. Bu özellikleri bularak yapacağız. Toparlayıcı olanlarla, itici olmayanlarla yapacağız. Ruhunu mücadele etme ve kazan-

ma isteğiyle dolu olanlarla yapacağız. Konseyden bir arkadaş, Erdal yoldaşın şahadetinden sonra yaptığı bir değerlendirmede, "şeker gibi bir arkadaş" demiştir. Gerçekten de şeker gibi bir arkadaştı. Bir bütün olarak bu birikimi alan ve bu dönemi de en iyi karşılayabilecek bir özelliğe sahipti.

Erdal arkadaş mücadele yorgunu değildi. Gençlerden de yorgun olanlar vardır. Bakmayın, sadece yaşlılar yorgun olmazlar. Bazıları genç yaşta yorulmuşlardır. Erdal arkadaş ne ruhen, ne fiziken, ne de düşünsel olarak yorulmuştu. Yani bir nihilist, olmazdı ve gerekçeci değildi. "Şu olmaz bu olmaz, şu zordur bu zordur" demeyen, bir işe girişti mi, emeğiyle içine girip mutlaka başarmak isteyen bir arkadaştı. En son beraber çalıştık. Geldi, hemen bütün işlere girdi ve yorgun bir tempoyla çalıştı. Hiçbir işini erteleyip aksatmadı. Her işi yaptı, hiç birisine de herhangi bir gerekçe göstermedi.

Behdinan karargahına gidecekti. Konferanstan dolayı Kandil'de kaldı. Behdinan'da Konsey Üyemiz Baho arkadaşla birlikte Behdinan eyalet komutanlığı içinde yer alacaktı. KADEK Yönetim Kurulu Toplantısı'ndan sonra Cemal arkadaşla yola çıkıyor. Cemal arkadaş yol üzeri bazı toplantılar yaptığı için Erdal arkadaş önceden karargaha gidiyor. Cemal arkadaş, "biz Erdal arkadaştan bir gün sonra geldik, karargahıtan ayrılacak olan Şahin arkadaştan görevi hemen devralarak işlere girişiyor. Geldiğimizde, bütün tekmi- li Erdal arkadaş verdi" demekte-

dir. Yani gelir gelmez hemen yönetimin içinde sorumluluğu üzerine alarak çalışmaya girmiş. Yani "bana görev verecekler, şu olacak bu olacak, geldim bir iki gün misafir kalayım, diğer arkadaşlar da biliyor onlar yapsın" demiyor. Gelir gelmez içine giriyor, bütün çalışmalara katılıyor. Bu tabii bir mücadele anlayışıdır. Bir işe, çalışmaya yaklaşım anlayışıdır. Biz devrimi başka türlü kazanamayız. Başka türlü fırsatları, imkanları değerlendiremeyiz.

Başkan Apo bize hep şunu söylüyordu, "Ben düşmanın nefesinin sıcaklığını ensemden, tam ensemden hissediyorum. Yakalanmamak için koşuyorum. Tarzım, tempom, bu kadar çalışmam ondandır. Ben bir saniye duramam, durursam ensemden yakalayacaklar." Yani nereye gitse orayı çalışma alanı yapardı. Başkan Apo her zaman öyleydi. Erdal da bir devrimci gibi çalışıyordu, bir memur gibi değil. 24 saat çalışan biriydi. Bir yönetim kurulu üyesiydi, onun sorumluluğunu taşıyan biriydi. Devrimci, yetkiyi değil, sorumluluğu kullanandır. Yönetim kurulu, bütün alanlarda sorumluluk ona aittir, genel sorumluluk, hepsinden de sorumluluk duyuyor, hepsinde de çalışıyor. Çalıştı da.

Avrupa'da da tanıyanlar anlatırını anlatsınlar, KNK'liler de, halk da anlatsın, bizim söylediklerimize benzer şeyler söyleyeceklerdir ve hiç kimse de inanamayacaktır şehadetine. Böyle bir arkadaşı kaybedince değerini daha iyi anlayacaklardır. Gerçekten biz de şimdi değerini daha iyi anıyoruz. Geçmişte bu kadar

anladık mı? Anlamadık. Niye? Onun öyle bir sorunu yoktu. O, mücadelenin bir nevi sessiz, isimsiz kahramanı gibi çalışan, gösterişe, yetkiye girmeyen bir yoldaşı. Onun için gerçekten yaşadığı zaman, itiraf ediyoruz ki değerini bu kadar anlayamadık. Çünkü hissettirmede. Mütevazı idi. Herhangi bir kompleksi yoktu. Çalışma isteği ve "örgüt ne verirse ben onu yaparım" yaklaşımı vardı. Örgüt ve yönetimimiz içinde en mütevazı olan arkadaşlardan biriydi. Hiçbirimizde olmayan mütevazılık On'da vardı. Düşüncesini ve eleştirisini açık söylerdi, ama eleştirisini yaparken de o mütevazılığı hissedilirdi. Bir doğruyu söylerken, "işte ben bu doğruyu söylüyorum, ben de bu doğrunun sahibiyim" yaklaşımı içinde olmadı hiçbir zaman. Doğrusunu söylerken bile mütevazıydı.

Bu tutum mücadelemizin yaşaması ve gelişmesi açısından çok önemlidir. "Apoculuk ve bu örgüt niye ayakta kalıyor?" Böyle arkadaşlarımız var, ondan ayakta kalıyor. Böyle bir ruh, bir damar var bu hareket içinde, ondan ayakta kalıyor. Apocu mücadele, şehitlerimiz, geleneklerimiz bize böyle bir kültürü verdi. Bir yerde yanlış olsa da, bir yerde bozan olsa da hiç de önemli değil. Bin bozan olsa bile, bir doğru olduğunda o doğru hakim olur. Bazen biz diyoruz ki, "biz yapıyoruz başkaları bozuyor." Öyle değil. Bin tane bozan olsun, ama bir tane doğru olsun, iyi, doğru olur ve yürürse o yaşıyor. Biz de öyle, biz öyle yaşıyoruz. O değerlerimizle yaşıyoruz, içimizdeki militan ruhla, arkadaşları-

mızda varolan ruhla yaşıyoruz. Bunu bileceğiz. Apocu hareketin özelliği budur.

Bazen, "biz de zorlanıyoruz, nasıl edeceğiz, nasıl olacak?" diyoruz. Sonunda "bu örgütte bir damar vardır ve nasıl olsa bu doğru hakim olur" diyoruz ve bizi ayakta tutan da o oluyor. Kendimiz zorlandığımızda bile bu ruha güveniyoruz. Bu harekette böyle bir ruh vardır. Bu kadar şehit, bu kadar mücadele böyle bir kişilik yetiştiriyorsa, demek ki bir damar vardır. Onun için bu tür arkadaşlar bizim temel moral değerlerimiz oluyor.

Toplumlar, uluslar, örgütler ve kişilikler moral değerlerle yaşarlar. Moral değerler ölçüdür, yoksa bin kişi, milyon kişi temsil etmiş önemli değil. Bir kişi temsil etmiş ve onun moral değerini almışsan, o seni güçlendirir. O senin için çok önemli bir güç kaynağıdır.

Binlerce şehidimiz var. Bazı şehitlerimizin şehadetlerinin anlamı daha derindir. 14 Temmuz şehitleridir, Agit'tir, Zilan'dır ve Erdal arkadaşdır. Bunlar tabii gerçekten anlamlı şehadetlerdir. Bunlar bir nevi moral değerlerimiz olan şehitlerimizdir. Yani bizim için moral ölçüler olan, bizim mücadelemizde her zaman örnek alacağımız arkadaşlardır.

Onun için büyük imkanların yanında sıkıntıların da olduğu, tarihin Kürtlere "yürü kazanırsın" dediği böyle bir zor dönemde, böyle militanların varlığının ortaya çıkması, bizim açımızdan kazanma kılavuzudur. Kazanabileceğimizin göstergesidir. Kesinlikle Erdal yoldaşın kişiliğini ve şehadetini iyi değerlendirecek,

kazanmamızı sağlayacak kılavuzu ve garantiyi elde etmiş oluruz. Bu dönemi böyle karşılamalı ve böyle yaklaşmalıyız.

Erdal arkadaş şu dönem, bu dönem demedi ve tüm çalışmalarına böyle bir ruhla yaklaştı. Şehit düşene kadar da görevliydi. Bu açıdan Erdal arkadaşın şehadetiyle yaşadığımız dönemin anlamını, iç içeliğini bütünlüklü kavramak önemlidir. Böyle kavrayarak şehadetlerini anlamlandırırız. Şehadetlere anlam vermek böyle olur.

Haki yoldaşın şehadetine nasıl anlam verildi? Haki'ye ancak o dönemin koşullarıyla anlam verildiği zaman büyük bir çıkış yapabildik. Agit'e kendi koşulları içinde anlam verildiği zaman büyük bir çıkış yapılabildi. Erdal'a da bu koşullarda, "kendi koşullarındaki bu militanlığın anlamı nedir, bu militanlığın hepimize gösterdiği yol nedir?" sorularını yanıtlayarak doğru anlamlandırabiliriz. Tabii bunu çok önemli değerlendirmemiz gerekir. O da şöyle olur: İmkanlar da, sıkıntılar da var. İkisi de militanlık ve hedefe kilitlenme gerektiriyor. Erdal ve Mahir arkadaşlar bunu gerçekleştirdikleri için birer fedaiydiler.

Fedailik bizim yaşam tarzımızdır. Fedai olmadan Ortadoğu'da yaşayamayız. O'nun yaşam tarzı da fedaiydi. Kendisini tamamen vermişti. Kendisi için yaşamaya zamanı yoktu. Yani fedailik derken, "işte niye Apocu hareket fedailik yaptı, niye hala yapmak istiyor?" deniyor. "Fedai olmalıyım, biraz da kendimizi yaşayalım, fedai olmasak da bu işler yürür, hep fedailik bize mi düş-

rur?" dememek lazım. Bu zorlu görev bize düştü tabi. Bu PKK'ye düşmüş Kürt halkına ancak böyle yaşama şansı kazandırılır. Böyle bir militanlık ortaya koyamazsak, ister savaş dönemi olsun, ister demokratik mücadele dönemi, bu halka yaşamı imkanı tanımazlar.

Türkiye'de yetki adına birbirine ne yapıyorlar, görülmektedir. O kadar şehit var, böyle insanlar var, oradaki ne peşinde? Kendi mevkisini ve yaşamını garantiye almaya çalışıyor. Kendine göre bir örgüt, kendi yaşamına göre bir örgüt, kendi anlayışına göre, temposuna, tarzına göre bir örgüt istiyor. Tabii bu her yerde zorlar. Orada da zorlar, burada da zorlar.

Bu açıdan Erdal arkadaşı değerlendirirken, "imkanlar nasıl değerlendirilir, zorluklar nasıl aşılar?" sorularının yanıtını da görebilmekteyiz. Zorluklar yok diyebilir miyiz? Vardır. Kürt devrimi, hem de Ortadoğu'da olsun da zorluk olmasın? Kendimizi kandırmayalım. Kolay ola-

cağına sanmak aldanmaktır. İşte, "bu işler kolay da olur, kendimize bir dünya kuralım, bir teori kuralım böyle yapalım" diyemeyiz. Biz de isteriz; yani, kendimize göre bir örgüt, kendimize göre bir dünya, kendimize göre bir ideoloji kuralım, çalışalım, kazanalım. Ama açık söyleyelim, kimse bu lüksü, bu şansı Kürtlere vermez. Hangi çalışma olursa olsun; ister kültür, ister basın olsun, ne olursa olsun, her yerde bizim çalışmaya yaklaşımımızın ruhu, özü aynı olmak zorundadır. Tabii her alanın, her koşulun kendine göre farklılıkları vardır. Ama özü, ruhu, tarzının aynı olması gerekir. Bu da kendini verme tarzındadır. Kendini hesapsız vermeyi gerektiriyor. İşte Erdal yaşamını, bütün her şeyini böyle verdi.

Erdal'ı tanyan herkes anlatsın; Avrupa'da nasıl yaşadı, dağda nasıl yaşadı? Yönetim kurulu üyesidir, tabi ki yetki ve otorite sahibidir. O otoriteye nasıl yaklaştı? Bunları örnek alacağız, şehitlerimizi örnek alacağız. Eğer

bu güne kadar geldiysek, onlar bizi bu güne getirdi. Bu şehitlerimiz olmazsa, bu mücadele olmazsa kim bize beş kuruş verir? Avrupa'da para versinler bakayım. Hadi kampanya aç para topla! Bu ölçüler olmasın, bu değerler olmasın kim bize beş kuruş para verir, karnımızı doyurur? Hiç kendimizi kandırmayalım. Biz bunların ölçülerine, bunların yaşamının yarattığı birikime değer vermezsek, hakkını verip layık olmazsak açık söyleyeyim, kimse bize beş kuruş vermez, selam da vermez. Hala selam veriyorsa, hala para veriyorsa PKK'nin böyle bir yaşam ve mücadele gerçekliğinden dolayı veriyor. Halkımız "PKK bu mücadeleyi bırakmaz, yüz yıl da sürse bırakmaz" güvenini bu değerlerimizden aldı.

Başkan Apo, "binyıl da sürse biz bu mücadeleyi sürdürürüz" diyordu. Binyıl da sürebilir, ne yapalım yani? "Niye o kadar uzun sürdü, bu dünyanın bütün çilesini, zahmetini biz mi çekeлим" diyemeyiz. Bir militan bunu diyemez. Dememesi gerekir. Halk ayrıdır, dost ayrıdır, başkası ayrıdır. Ama militansak, öncüysek tabii bizim söylemimiz, duruşumuz, her şeyimiz farklı olmak zorundadır. Militansak tabii! Bu sözleri militanlara, her şeyini halka vermek isteyenlere ve Kürt devriminin gerçeğini anlayanlara söylüyoruz. Kürt devriminin tarzının yüklediği sorumlulukları kavrayanlara söylüyoruz. Erdal yoldaş bunu derinden hissetmiş ve kavramış bir arkadaşta. Önderlik gerçeğine, değerlere, maddi ve manevi bütün değerlere bağlıydı.

Hareketimizin çok önemli özelliklerinden biri de yoldaşlık bağlılığı, saygı ve sevgidir. Bu mücadelede yoldaşlık ilişkileri, saygı ve sevgi de önemlidir. Saygı ve sevgi olmadan bu seviyeye gelemezdik, bu mücadele buraya saygı ve sevgiyle geldi. Başkan Apo onun için, "bizim devrimimiz saygı sevgi devrimidir" dedi. Kürtlerde bir birbirlerini çok sevecek ortak değerler Apocu mücadele ile yaratıldı. Eskiden birbirine söz söylemesini ve ortak iş yapmasını bilmezlerdi. Şimdi o saygı sevgi devrimi, bir saygı sevgi kişiliği olan Erdal'ı ortaya çıkardı. Bu açıdan Apocu hareket ideolojik süreçte, büyük bir yoldaşlık ve sevgi saygıyla kazandı. Şimdi de o gereklidir. Bu olmadan olmaz.

Yalnızca teknik ve teorik insanla Kürdistan Devrimi yürütülemez. İnsan moral bir dünyadır, moral bir güçtür. İnsanın yetenekleri ve bildikleriyle sadece olmaz. Üst düzeyde teknik biliyor, tarih, coğrafya, matematik, felsefe biliyor, öyle olmaz. Yani moral değerler, insanın yeteneklerini en üst düzeye çıkarır. Yoldaşlık ilişkileri gücümüzü, yeteneklerimizi beş on kat artırır. Üç beş kişilik topluluk olsun, çok moralli olursa on bin kişinin görevini görür. Ama on bin kişilik bir topluluk olsun ve sevgi saygı olmasın, yüz kişinin işini göremez. Onun için biz Kemal Pir'i anlattığımız zaman (Kemal Pir bir moral kaynağıydı, sevgi saygı sembolüydü), "Kemal Pir'in elinde bir tabur olsaydı, herhalde bütün ordumuz kadar savaşırdı" diyorduk. Bütün ordumuz kadar bir güç olurdu. Ni-

ye? Kemal'in yanındaki bir kişi kendisini bir tabur gibi güçlü hissederdi. Her şeye inanırdı ve güvenirdi. Bu yönüyle tabii sevgi saygı önemlidir.

Sevgi saygı da nerden kaynaklanır, biz birbirimize niye sevgi saygı duyarız? Bazı şeyleri ortak kazanacağımıza inanırsak saygılı sevgili oluruz. Yani yaşama iyimser bakacağız. Bu dönemde de, o dönemde de eğer Erdal yoldaşta sevgi saygı oluyorsa, yaşama iyimser bakmasındandı. İyimser bakmayalım, ortak davayı kazanacağımıza inanmayalım, birbirimize sevgi saygı duyar mıyız? Duymayız. O nedenle, O'nun anısından çıkaracağımız en önemli bir ders de, "hayalci olmayalım, ama iyimser olalım" sonucudur. Bir devrimci, bir militan iyimser olmazsa, yaşama iyimser gözle bakmazsa hiç bir şey yapamaz. İyimserlik bütün zaferlerin, bütün başarıların temelidir. Tedbirli olalım, ama iyimser de olalım, Apocu hareket böyle kazandı. Hiç kimsenin inanmadığı şeye inanarak kazandı. Zaten devrimcilik de odur, başkasının inanmadığına inanmaktır. Yani iyimser olmak. İyimser olursak, "birlikte her şeyi yaparız" dersek, tabii sevgi ve saygıyla, o zaman her şeyi de yapabiliriz. Sevgimiz de olur, saygımız da olur, militan da oluruz.

Bunu da şehitlerin anısına, Erdal yoldaşın anısına söylüyorum. Bakıyoruz bazıları kötümser, "olmaz, bu iş bu kadar" diyerek hep olmazları, yani engelleri, olumsuzlukları gösteriyor, ama imkanları görmüyorlar. İmkanları iyimser olanlar görür,

kötümser ise ofumsuzluğu görür. Erdal yoldaşa verilecek en iyi karşılıklardan biri de kesinlikle iyimser olmak, imkanları görmektir. Tabii tedbirli olacağız.

Bu dönemde bu ruhla, Erdal arkadaşın kişiliği ve ruhuyla kazanacaksa, tabii kötümser ve mücadeleye yorgunu eğilimleri de mahkum etmek gerekir. Kötümser, "olmaz, bu kadar olur, şundan şu olmadı bundan bu olmadı" dememek, olacağına mutlaka inanmak lazım. Eğer bir devrimci öyle düşünmüyorsa, devrimci olamaz. Bu düşüncede olanlar hele Kürdistan'da hiçbir şey kazanamazlar.

Bizde de var. Bazı arkadaşlar Türkiye'den geliyorlar. "Şu sorun, bu sorun, şu sıkıntı, bu sıkıntı" diyor. Açık söyleyelim bazen tepki de duyuyoruz. Eksikler yok mu, sıkıntılar yok mu? Var tabii. Eksiklik de, sıkıntı da, zorluk da, kötü düşünen de, yanlış anlayışta olan da var; var da var. Ama bizim imkanlarımız düşünüldüğünde, imkanların üzerine yürürsek, devrimcilik yaparsak o sıkıntılar, o zorluklar önümüzde kaçır gider, duramaz. Ama bunun tarzını ve anlayışını gösteremiyorsak, militanlığını, örgüt ve moral gücünü gösteremiyorsak, o zaman da sıkıntılar bizim üzerimize hücum eder, biz ona hücum edemeyiz. Niye hücum edemeyiz? Çünkü tarzınızda kazanma, iddialı olma yok. Apocular gibi bir şey yokken bile kazanırız gücünü gösteremediğimizden. Ortada hiçbir imkan görülmezken bile "kazanacağız" dememiz lazım. Neden? Apocular bunu söylediler ve kazandılar da ondan.

Biz de yaşadık. Harekete ilk katıldığımızda, Başkan Apo'yu dinlediğim zaman çok oluyordum. "Gerçekten bunlar olacak mı?" diyordum. Ve bunun somut bir örneğini anlaşılması için söylüyorum. '76 da Nizip'teydik. Başkan geldi işçiler ve öğretmenlerle toplantı yapıldı. O zaman biraz ilişkilerimiz vardı, bir evde kırk elli kişi toplanmıştı. Toplantıdan sonra dışarı çıktık, yürüyorduk. Karakolun önünde geçiyorduk, geçerken karakolu gösterdi Başkan, "yakın bir zaman gelecek bu karakolu buradan süpürüp atacağız, silahları da alıp gideceğiz" deyince, ben o zaman şaşırardım. Bugüne kadar hep lafını söylüyorduk, yapacağız, vuracağız diyorduk, çok iddialı da konuşuyorduk, ama somut söyleyince acaba nasıl olacak diye düşündük. Çünkü o güne kadar isyan olmuş hemen ezilmiş, Denizler çıkmış idam edilmiş. Her halde bunların üzerimizde bıraktığı etkilerle ben o zaman acaba nasıl olacak diye düşünüyordum. Başkan öyle iddialı konuşunca o zaman anladım ki kendimi tam buna hazırlamamışım, o zaman kendimdeki eksikliği hemen gördüm. Hareket o sözle kazanıldı. Daha hiç bir şey yokken, "yakın zamanda Nizip'te o karakolu basacağız ve silahları da alıp götüreceğiz" demekle kazanıldı.

İnsan niçin çok çalışır, bir şeyler elde edeceğine, kazanacağına inandığı için çalışır. Herkes şunu iyi bilmeli ki, az çalışsan, kazanacağına fazla inanmadığı için geriye çekilir. Kazanacağına inanan çok çalışır, Başkan Apo gibi çalışır. İnsan kazanacağına ne

kadar inanırsa, temposu o kadar yükselir. Kazanacağına inanç zayıfsa o zaman az çalışır tabii.

Erdal arkadaş çok çalışıyordu. Her işe giriyordu, mücadelenin mutlaka kazanacağına inanıyordu. Bu yönüyle, bu arkadaşın şehadetinden bu dersleri çıkarmamız gerekir. Yani O'nun ruhunu kendimizde yaşatmamız gerekir. Demokratik Aydınlanma Birliği'ndeki edebiyatçı arkadaşların bu kişilikleri, bu şehadetleri işlemeleri gerekir. Bunlar bizim en büyük moral değerlerimizdir. Eskiden babalarımız, dedelerimiz, "bu dünya iyilerin yüzü suyu hürmetine yaşıyor" derlerdi. Biz de öyle yaşıyoruz.

Moral değerlerimizi kadrolarımıza ve topluma verirken ölçüler yükselir, ölçüler yükseldikçe insanlar geri ölçülerini kabul etmezler. Ölçülerini yükseltmediği için insanlarımız geri ölçülerini kabul ediyorlar. Gidiyorlar, bir tabak çorbaya da gidiyor, birkaç söze de gidiyor, bir cv reisliğine de gidiyor, gidiyor da gidiyor. Erdal arkadaşımızın anısının bizim açımızdan ölçülerin yükseltilmesi olarak anlaşılması lazım.

Bir daha tekrarlıyoruz, biz arkadaşlara her zaman değer verirdik, ama değerini şimdi daha da iyi anlıyoruz. Bunu rahatlıkla itiraf edebiliriz. Her zaman değer veriyorduk, her türlü görevde de güvendik. Ama şimdi bu arkadaş iyi değerlendirsek hepimizin ölçülerinin yükselmesine inanıyoruz.

Türkiye Cumhuriyeti pişmanlık yasası çıkarmış bulunuyor. Türkiye ABD'yi üzerimize saldırtmak istiyor. İran-Türkiye-Suriye'nin tasfiye amaçlı itti-

faklarının geliştirildiği bu dönemde tasfiye çabalarını, böyle bir mücadeleyle kıracağımıza inancımız tamdır.

Mahir arkadaşla birlikte yedi arkadaşın şehadeti de var. Bunlar Amed ve Dersim gruplarına mensup arkadaşlardı. Şehit olanların yarısı Amed, yarısı da Dersim grubundandı. Mahir yoldaş fedailerde komutanlık yapan bir arkadaş. Daha önce de Dersim'de yıllarca savaşmıştı.

Şehit Mehmet Karasungur ile İbrahim Bilgin yoldaşların naaşlarının gömülü olduğu şehitliğe gidip, Erdal ve Mahir yoldaşların anısına saygı duruşunda bulunup değerlendirme yaptık. Daha sonra fedai kampını da ziyaret ettik. Gerek sorumlu, gerekse diğer arkadaşlar, "Mahir arkadaş bizim, fedailerin belkemiğiymiş" dediler. Yani çok çalışın, emekçi yanı olan, fedai ruhu yaşayan ve yaşatan bir arkadaş.

Fedai güçlerimiz var, gerçekten de fedaidirler. Eleştireceğimiz bazı yanları vardır. Onlar da

öyle olumsuz yanlar değil. Bir aile gibi duygusal olarak birbirine çok bağlılar. Mahir'den çok da etkilenmişlerdi. Yıllarca orada emek vermiş. Şu anda özel kuvvetlerimiz var, gerçekten de tam fedai kuvvetlerdir. Mahir yoldaş o ruhun oluşmasında kendini tam vermiş, özel kuvvetlere tam inanmış; sıradan yaklaşılmamıştı. Tabii bu şimdi fedai gücüne dönüştük. Nasıl oluştu bu? İşte bu arkadaşların emekleriyle, çabalarıyla, inanarak oluştu. Yani fedailiğin, özel kuvvetin bu mücadele için, Önderlik çizgisi için gerekli olduğuna inanarak, Apoculuğun özünü fedailik olduğuna inanarak kendini vermiş; sadece kendini fedaileştirmemiş, bütün yapıya da, bütün savaşçılara da kendini yansıtmış Mahir arkadaş. Mahir arkadaş, bizim fedailik kültürümüzü, fedailik çizgimizi hem kendi yaşayan, hem de arkadaşlara yaşatan bir arkadaş.

En önemlisi de, pişmanlık yasasının dayatıldığı, bizim barış

ve demokrasi çizgimizi, dört yıllık demokratik mücadele çizgimiz için "ezdik, bitirdik, yendik, savaşmıyorlar" denildiği bir dönemde; yani karşıtlarımızın kendilerini de buna inandırdıkları, ya da başkalarını inandırmaya çalıştıkları bir dönemde, bu arkadaşlar güçlü bir yanıt oldular. "Gerçek öyle değil, bu hareket fedai bir harekettir, bu hareket her zaman her yerde savaşabilir" iddiasıyla yola çıkan bir arkadaş Mahir arkadaş. Şehit düşen yoldaşlar, "geliyoruz işte, bu hareketi ezmek, yok etmek, bu hareketin yenildiğini söylemek mümkün değil" iddiasıyla yola çıktılar. Böyle bir şeyin yapılamayacağını, bunun olamayacağını Dersim'e, Amed'e giderek göstermek isteyen arkadaşlardı ve bizim en son giden kuvvetlerimizdi.

Türk devleti çok zorlanmasına rağmen neden çözüme yanaşmıyor? İşte, "Önderlikleri yakalandı bunlar bitti, barışı ve demokrasiyi onun için istiyorlar" diyorlar. Yani barış ve demokratik çözüm anlayışımızı ideolojimizden, politikamızdan kaynaklı olarak değil de, bizim zaafığımızdan kaynaklanan bir yaklaşım olarak değerlendiriyorlar. İşte onlar da bu yanlış yaklaşıma cevap olarak giden arkadaşlardı. Bizim üzerimizde tasfiye planlarının yapıldığı bir dönemde, yeni bir mücadele hamlesi kişilikleri oluyorlar.

15 Ağustos Hamlesi'ne de böyle kişilikler gitti. Üç yüz kişi gitti, hamleyi başlattı, süpürdü attı. Bu arkadaşlar da o ruhla gittiler. Yani mücadeleyi bastırma hareketine, tasfiye ve imha hare-

ketine karşı, örgüt "yürü" dediği zaman her şeye fedai olarak hazır ve yürüten arkadaşlardı. Örgütün bütün emirlerini anında yerine getirmek üzere harekete geçen arkadaşlardı. Nasıl ki 15 Ağustos'a gidenler fedai ruhuyla gittilerse, bu gidenler de o ruhla gittiler. Başkan Apo, "giderken onlara söylemiştim, hepiniz fedaisiniz, çoğunuz şehit düşeceksiniz, ama halkın kan damarları, yaşam damarları açılacak" diyordu. Öyle gittiler. Şimdi bu arkadaşlar da böyle giden arkadaşlardı. Yeni bir mücadele dönemi ortaya çıktığında, savaş gerekli olduğunda, en güçlü fedaice savaşı verip, eskisinden daha şiddetli -Başkan Apo diyor ya, "yeni savaş eskisi gibi olmayacak"- daha etkili bir mücadeleyi pratikleştirmek için giden arkadaşlardı. Bu yönüyle de 14 Temmuz ve 15 Ağustos Apocu militan ruhunun ölmediğini ve diri kaldığını hem dosta düşmana gösteren, hem de bu ruhu kendi varlıklarıyla yaşatan arkadaşlar oluyorlar. Bizim güç kaynağımız onlardır tabii ki.

Mahir yoldaş da bizim önemli komutanlarımızdandı. Bu komutanlar, bu militanlar olduğu müddetçe hepimiz inanacağız ki; dünya da üzerimize gelse, bu militanlık kesinlikle savaşır ve kaybetmez. İsterse ABD gelsin, isterse dört devlet birleşsin, bu ruhla savaşıldığı taktirde, bu topraklardan, halkımızın içinden kimse bizi sökemez. Bu dağlara kök salarak yapılabılıriz. Mahir arkadaşı da böyle anlamak lazım.

Birçok birliklerde arkadaşlar Dersim'e ve Amed'e gidemediği için bunalıma girdiler derssek

abartı olarak anlaşılmamalıdır. Bir ara özel kuvvetlerden birisini Erzurum gurubuna vermişlerdi, sonradan fazla olduğu için çıkarmışlardı. Toplantılara gitmiştik. Taburda dediler ki, "eski özel kuvvetlerden bir arkadaş konuşmak istiyor." Gittik, konuştuk. Daha önce özel kuvvetlerdeymiş, Erzurum'a gönderilmediği için bunalıma girmiş. Onu ikna etmek için uğraştık ve ikna ettik. Başka bir arkadaşı daha varmış, o zaman tepedeydi. Onunla konuşamadık. Daha sonra "niye beni Dersim'e göndermediniz?" diye intihar ediyor. Tabii biz intiharı kabul etmiyoruz, intiharı bizim mücadele felsefemize ters, bu mücadele felsefesine ihanet olarak kabul ediyoruz. Yani çözümsüzlüktür o. Kürt insanı artık çözümsüz olamaz, intiharı seçmez. Konuştuğumuz diğer arkadaş, şunu diyordu; "geldik bu dağlara, ülkemizde savaşmak istiyoruz." İntihar eden de bıraktığı notta gerekçesini böyle ortaya koymuştu.

Peki bu ruh nasıl ayakta kalıyor? Mahir arkadaş gibi, şehit düşen arkadaşlar gibi, en zor dönemde karşıtlarımızın tasfiye planlarını yaptığı süreçlerde şehitlerimiz bu tür saldırılara, mücadele ve yaşam anlayışlarıyla tavır koyduğu için, bütün yapımızda da militan ruh ayakta kalıyor.

Pişmanlık yasası çıkardılar. Büyük gürültüyle patırtıyla televizyonda ve basında her gün gündemlerinde tuttular. ABD'yi, Suriye'yi devreye soktular. Ne oldu? Fiyasko. Niye fiyasko? İşte şehitlerimizin, fe-

dailik ruhunu taşıyan bu arkadaşlarımızın, düşmanın pişmanlık yasasıyla yürürlüğe koyduğu tasfiye saldırılarına karşı, ona militanlıkla cevap verme anlayışının tabii ki bütün yapımızdaki yansımasıdır. Yani Mahir yoldaşı pişmanlık yasasına, tasfiye planlarına, inkarcılığı devam ettirme anlayışına karşı bir çıkış olarak görmek; 15 Ağustos atılım ruhu gibi görmek gerekir. Yani ruh o. "Beni inkar mı ediyorsun, yok etmek mi istiyorsun?" denilerek ona verilen cevaptır. 12 Eylül'de cunta geldi, "yok ederim, inkar ederim, sen artık bitmişsin, savaşılamazsın bir daha, kılıcı vurdum, darbeyi vurdum, sen dışarı gittin artık savaşılamazsın" dediler. Şimdi bu süreçte de "Önderliğiniz yakalandı savaşılamazsınız" deniliyor. 15 Ağustos 12 Eylül cuntasına verilen bir cevaptır; bu arkadaşlarımızın şehadeti de çözümsüzlükte ısrar eden oligarşiye verilen bir cevaptır.

Kendimizi önümüzdeki mücadele sürecine hazırlarken, hangi alanda olursa olsun, mücadele biçimleri nasıl olursa olsun şehitlerimizin tarzını, ruhunu kaybetmeyelim. Yani militan ve fedai ruhunu kaybetmeyelim. Hepimiz öyle geldik, hepimiz fedailik için geldik, Apoculuğun fedailik olduğunu bildiğimiz için geldik. Biliyordum, Apocu olursam ev de gitti, okul da gitti, aile de gitti, her şey gitti. Yani Apoculuk fedailikti, bunu biliyordum ve hepimiz bunu bilerek geldik. Bu hareket hiç kimseye, hiç bir şey vaat etmedi. Demokratik Uygarlık Manifestosu'nda da vardır. Zorluklardan başka bir

şey vaat ettiyse, birisi gelsin, "bu hareket bize zorluklardan başka bir şey vaat etti." desin. Biz de, tamam başka bir şey vaatetmiş diyelim. Etmemiştir. Zorluktur, fedailiktir, halkın için her şeyi vereceksin denmiştir. Hep zorluk vardı, sıkıntı vardı ve bu hareket bunu açıkça söyledi.

Başkan Apo, daha '76'da, "Kürdistan'da tam insan bulamazsınız. Bu kadar egemenlik altında yaşayan bir toplumda nasıl tam bir insan bulacaksınız? Tam kadro, akıllı insan bulamazsınız. Böyle bir ortamda tam kadro, akıllı bir insan yetişir mi? Yarım insanta, eksik insanlar varsa onunla iş yapacaksınız ve ortaya çıkaracaksınız" dedi. İnsan malzememiz böyledir. Hiçbir konuda, ne insan malzemesi, ne de gelecek konusunda hiçbir vaatte bulunulmadı. Zorlukları vaat ediyordu. Eskiden peygamberler de sadece zorlukları vaat ediyorlardı, ama sonunda güzellik gelecek zorlukları vaat ediyorlardı. Birçok peygamber felsefesinde öyledir. Ve Apocu hareket de zorlukları vaat etmiştir.

Atatürk, Çanakkale Savaşında, "size ölmeyi emrediyorum" demiş. Öyle diyorlar, artık doğruluğu, yanlışlığı ayrı bir konu. Gerçekten bizde öyledir. Bu dönemi de ancak böyle militan bir ruhla karşılayabiliriz. Önemli olan yöntemi değil, ruhudur. Yönteminiz doğru olsa da, ruh olmadığında en basit işi bile yapamazsınız. Ama, ruhunuz olursa en zor işi de yaparsınız. Sorun burada devrimci tarz ve ruhtur. Bunu da bize verenler şehitlerimizdir. O açıdan her

dönemin şehitlerini anmak önemli. Mahir ve Erdal yoldaşların şehadetlerinin de bizim için böyle bir anlamı var.

2001'de yüz yoldaşımızı şehit verdik. YNK'ye karşı savaştık, YNK İran'la birlikte bizi teslim almaya çalışıyordu. O yüz şehit, "bizi teslim alamazsınız. İster devlet olun, ister ne olursanız olun, bizi sıkıştırırsınız ama teslim alamazsınız" demenin şehitleridir. Yani İran yolunuza kapatarak sıkıştırıyordu. YNK yolunuza kapatıyor, bizi sıkıştırıyordu. Bizlere dar bir alan dışına çıkmamamızı dayatıyorlardı. Gaziler ve hasta arkadaşlar vardı. Bizi böyle zor durumda bırakarak sıkıştırıp teslim almak istiyorlardı. Eğer o teslim almaya karşı isyan olmasaydı, "teslim alamazsınız, biz teslim olmayız" denen ruh olmasaydı, sıkıştırır ve teslim alırlardı. Ama öyle bir şey oldu ki, arkadaşlar fedaiçe savaştılar. YNK iki hamlede bozguna uğrayıp kaçtı. O fedai ruh olmasaydı, şimdi böyle burada olur muyduk? Tasfiye olurduk, teslim alırlardı bizi.

Her şehidimiz bir dönemi kurtarmanın hamlesinin şehitleri oldu. Erdal, Mahir ve Munzur arkadaşları da bu dönemi kurtarmanın, bu dönemde hamle yapmanın, bu dönemin imkanlarını doğru kullanıp mutlaka başarılı olmanın ve düşman politikalarını da boşa çıkarmanın yaklaşımı, kişiliği haline getirmemiz gerekir. Bu şehitlere bağlılık, hepimize böyle bir görev yüklüyor. Böyle bir görev yüklenmek ise, Erdal, Mahir ve Munzur gibi arkadaşların özelemlerine karşı bir gerekliliktir. Erdal, Mahir, Mun-

zur ve tüm şehit yoldaşlarımız her şeye layıktır. Eğer, bırakalım devrimciliği biz insansak, bazı ölçülerimiz ve değerlerimiz varsa; bir moral güç olmamız için, kişilik olmamız için, kendimize karşı saygımızı ve sevgimizi yitirmememiz için, bu yoldaşlar şehit düştüyse, bizim de onlara layık olup gereklerini yerine getirmemiz gerekir.

Erdal, Mahir ve Munzur yoldaşların şehadeti hepimize çok ağır geldi. Gerçekten tüm yönetim, bütün arkadaşlar zorlandı, hala da kabul edemiyoruz. Nasıl oldu da aramızdan ayrıldı, uçtu gitti? Ama bu bir gerçek. Kazalar da oluyor. Görünmeyen kaza, istenmeyen kaza başımıza geldi. Herkes zorlanıyor. Biliyoruz Avrupa'daki halkımız da zorlanacak. Çok zorlanacak, belki de şok yaşayacak. Yani onlar da uzun süre belki O'nun hayalini unutamayacaklar. Hayali gözleminin önünden hiç gitmeyecektir. Çünkü Erdal arkadaş her yere girip çıkmıştır. Bunu da mücadelede yoğunlaşarak unutmamamız gerekir. Tabii ailesi de zorlanacak, gerçekten zorlanacak. Öyle bir kişiyle yan yana yaşamak tabii ki zorlar.

Biz bu temelde hem partinin, hem halkın, hem de ailesinin başı sağolsun diyoruz. Bu temelde bütün arkadaşları, Erdal, Mahir ve Munzur yoldaşların anılarına saygının gereği ve Onların her şeye layık olduğu bilinciyle örnek almaya, bu dönemdeki mücadeleyi Onların kimliğiyle, kişiliğiyle kurtarmaya ve başarmaya çağırıyor; bir kez daha bu şehit yoldaşlarımızı saygıyla anıyoruz!

KADEK Genel Başkanlık Konseyi Üyesi Murat Karayılan Değerlendiriyor

YENİ DÖNEMİN ÖNCÜ KOMUTANI ERDAL YOLDAŞI ANLATMAK

İnsanlık tarihinin bütün önemli gelişim evrelerinden, tarihsel kişiliklerin ortaya çıkarak sürece damgasını vurduğu, böylece tarihin ve insanlığın büyük sıçrama yapmasında, tarihsel süreçlerin gelişmesinde ve toplumsal gelişmelerin sağlanmasında önemli roller oynadıkları bilinmektedir. İnsanlığın gelişip bugünkü uygarlık düzeyine erişmesinde ve toplumların halklaşarak değişik kültürler biçiminde ulusal varlıklarını sürdürmesinin altında bu tür tarihsel kişiliklerin ve önderliklerin belirleyici rolleri yatmaktadır. Tarihi, günceli ve geleceği kişiliğinde yaşayan, onu düşüncede programlaştırıp strateji ve taktiklerle toplumu daha ileri hedeflere yönelten, toplumun sesi, kulağı ve gözü olmayı bilen, bir yürekte birleşiren, bir kişiliğe sığdıran, ideolojik, felsefi, derinliği ve öngörüsüyle toplumda heyecan yarutup ayağa kaldıran önderlikler ve kişilikler olmadan toplumsal sıçramaların olması ve tarihsel ilerlemenin gelişmesi mümkün değildir. Bu kişilikler yaşam, eylem ve mücadeleleriyle bir kişi olmaktan çıkarak toplumsallaşan ve kurumsallaşan gerçeklikleriyle tamamen toplumun amaçlarıyla bütünleşen ve artık tümüyle onlar için yaşayan, böylece tarihsel kişilik olarak kişisel özellikleriyle sürece yön veren bir

● Adı, soyadı: **Engin SINCER**

Kod adı: **Erdal**

Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık, 1969**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **17**

Ağustos 2003, Kandil 15

Ağustos kutlamasında kaza ile

gerçekliğe sahip olmuşlardır.

Tarihsel önderlikler bir kişi olarak doğar ve düşünsel sistemleri temelinde geliştikleri ileri düzey kadrolarla da bir önderliksel hareket haline gelirler. Onlara ileri düzey kadro şahsında kendini cisimleştiren tarihsel önderlikler, onların zengin, çok yönlü ve güçlü meziyet ve yeteneklerine dayanarak milyonlar ve böylelikle zaferi kazanır. Ancak böyle yapanlar, tarihe damgasını vurarak gerçek önderlikler haline gelebilirler. Bu ileri düzey kadroların yüksek fedakarlığı, cesaret ve ye-

teneği, büyük zaferlerin ve başarıların temeli haline gelir.

Tarihe mal olmuş bu kişiliklerden birçoğunu yeterli bir düzeyde anlatmak ya da yazmak, en zor konulardan birisidir. Çünkü bu kişiler, birkaç yönüyle değil birçok yönüyle insan yaşamına ve eylemine damgasını vurarak kapsamlılaşan ve gelişkin insani meziyetleri kişiliklerinde ve davranış biçimlerinde yaşatan kişilerdir.

Birçok girişimlere rağmen, bugüne kadar Önderliğimiz Başkan Apo'yu yansıtan yeterli bir kitap veya yazı ortaya çıkmış değildir. Çünkü Önderliği yazmak ve yansıtmak kolay bir olay değildir. Bunun için ileri düzeyde bir derinlik ve güç gerekmektedir. İleride bu büyük göreve nail olacak kişiler mutlaka çıkacaktır. Ama henüz böyle sanatsal bir yüceliğe erişmiş kişiliklerden söz etmek mümkün değildir. Yörüngemiz dışarıda ve değişik ilgi sahalarında bu denli gelişkin kişilikler olabilir. Fakat konuyla ilgili gereken performansı gösterecek kişilerin ortaya çıkmasına halen şiddetle ihtiyaç olduğu açık ortadadır. Kürdistan'da yeni bir önderliksel hareketi geliştiren Başkan Apo'nun yetiştirdiği, ideoloji ve felsefesiyle değiştirmiş, dönüştürücü eğitim tarzıyla ortaya çıkardığı, Önderlik izinde yürüyen, yüksek fedakarlık,

kahramanlık, cesaret ve gelişkin insanlık erdemleriyle donanmış, kırılmaz bir iradeyle yetişen birçok önder militanı anlamak ve yazmak da çok güç bir olaydır. Hareketimizin önderliksel mevzilenmesinde yer alan, mücadelenin çeşitli aşamalarında zindanlarda ve dağlarda tarihsel çıkışların öncü gücü olan büyük kahramanları anlatabilmek, gerçekten de güç bir olaydır. Haki Karer'i, Halil Çavgun'u, Salih Kandal'ı yeterli düzeyde ifade edebilmek, kendi başına çok güç bir olaydır. Mücadelemizin abideleşmiş ismi Kemal Pir'in profilini çizmek, O'nun mücadelecî ruhunu yansıtmak için kelimeler ne kadar yeterli olabilir. Kararlılık, fedakarlık, cesaret ve Apocu fedai ruhun temsilcisi olan Mazlum Doğan'ın, Mehmet Hayri Durmuş'un, Kemal Pir'in, Akif Yılmaz'ın, Ali Çiçek'in, Ferhat Kurtayların, Mehmet Karasungurların devrimci yaşantıları, mücadeleleri ve görkemli eylemlilikleriyle ortaya koydukları militan ölçüleri ve örnek tutumları izaha ka-

vuşturmak, ancak sanatsal bir yetenekle mümkün olacaktır.

Silahlı mücadele tarihinin öne çıkmış mimari ve örnek komutanı olan Agit (Mahsum Korkmaz) yoldaşın ve O'nun takipçileri olan Erdal (Mustafa Yöndem), Bedran (Mehmet Sevgat) gibi daha onlarca komutanın her birinin ayrı ayrı kişilik özellikleri, üstün cesaret ve yüksek kararlılıklarıyla örnek komuta özellikleri, silahlı mücadele tarihimizi belirleyen özellikler olmuştur. Daha sonra devam eden direniş halkalarından Harun'un, Dişsiz Mahmut'un, Cemşitlerin, Otomatik Mervan'ın ve Hayrilerin, yine Mahir, İsmail, Azime, Berivan, Cemal, Kemal, Halil, Harun, Ahmet gibi değerli komutanların izah edilmesi, mücadelemizin militan özünü yansıtmak olacaktır. Bu noktada Zilanların kahramanlık çıkışı, Apocu fedaileşme noktasında ulaştığı bir zirveyi ifade etmekteydi. Apocu hareketin özgür kadın çizgisi ve fedai ruhunun temsili durumundaki Beritan, Zilan ve Gulanların kahraman-

lık çıkışları, hareketimizin özgürlükçü iradeleşmiş gücü ve insanlık değerlerinden ulaştığı düzeyi göstermektedir. Bütün bunların dökümünü yapmak ve izahatını geliştirmek, Kürdistan topraklarında fişkıran çağdaş insanlık hareketinin nasıl bir özveri, fedakarlık ve insanlık erdemlerinde zirveleşme ile mücadele yürüttüğünü, nasıl yüce amaçla bütünleşmiş kahramanlık abidelerini yarattığını, bu büyük insanların şahsında Kürt halkının cüceleşmeden yüceleşmeye doğru tarihsel yürüyüşünü nasıl gerçekleştirdiğini, bu kahramanlar şahsında Kürt halkının düşüncede, ruhta ve kişilikte yaşadığı turmanış destanının nasıl şekillendiğini ortaya koyacaktır.

Bütün bunlar, halen önümüzde büyük değerler olarak dururken, mutlaka izaha kavuşturmak görevi de, bizlerin ve bizlerden sonra gelenlerin önünde durmaktadır. Bu kahramanlıkları ve onların yarattıklarını yeteri düzeyde yansıtmak, izaha kavuşturmak, sıradan bir olay olmaya-

caktır. Bunun için mutlak suretle derinlik, yoğunluk ve yaşamsal bütünlük gerekmektedir. Kürdistan'da çağdaş demokratik uygarlık çizgisinde ilerleyen önderlik-sel hareketin ortaya çıkardığı büyük kişiliklerin, önder militan komutanların tarihsel yitirilişinin son halkası da Engin Sincer (Erdal) yoldaş olmuştur.

15 Ağustos'un 19. yıldönümünün 11. 15 Ağustos atılım ruhuy-la karşılandığı ve bizzat kendisinin komuta ettiği kutlama töreni esnasında beklenmedik bir anda yaşanan vahim olay sonucu şehadete ulaşmış olması, hareketimiz, tüm halkımız ve halkımızın dostları için acı ve büyük bir kayıp olmuştur. Mücadele tarihimiz boyunca her büyük acı ve ölüm, şehadet halkası, yeni bir dönemin başlangıcı ve hamlesel çıkışın ruhu, güçlü ve talimatı haline dönüşmüştür. Haki Karer yoldaşın bir komplo ile '77'de şehit düşmesi, ideolojik çizgide daha da kararlaşmasına ve aynya bağlılığın gereği olarak partileşme hamlesine ve kararlaşmasına

zemin olmuştur. Yoldaşlık ve aynya bağlılığın bir gereği olarak yürüyüşün daha da sarsılmaz bir kararlılıkla gelişmesine ve kararlaşmasına en güçlü ideolojik politik temel olmuştur. Zindan direnişinin büyük şehadetleri, o zaman da bir geri çekilme sürecini yaşayan hareketimizin yeniden ülkeye dönüşünün kararlaşması ve şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın temel gücü ve talimatı olmuştur. Bununla birlikte özellikle ideolojik grup döneminin öncü kadroları ve Önderliğin en çok eğittiği Apocu militan özellikleri kişiliklerinde cisimleştiren Haki Karer, Mazlum Doğan, Hayri Durmuş ve Kemal Pir gibi büyük militanların Apocu militan özellikleri ve karakteri, Apocu hareketin bütün militanları için militanlaşmada temel ölçü olmuştur. Apocu militanlaşma ölçüsü olan bu yoldaşlar, Apocu militanlaşma, önderleşme ve komutanlaşma özelliklerini kişilik ve yaşamlarında somutlaştırarak Apocu militan düzeyin temelini

pratikte atmışlardır. Başta Agit ve Erdal gibi silahlı mücadele döneminin büyük şahadetleri ise, gerillalaşma ve gerillanın Kürdistan'da oturtulmasının ve Apocu askeri çizgide militanlaşma, ordulaşma ve komutanlaşmanın temel ölçüsü ve gücü olmuşlardır. Bu temelde gelişen diriliş devriminde uzun süreli halk savaşı stratejisinin öncü komutanı, Agit yoldaş olmuştur. Bir öncü komutanın nasıl olması gerektiği, yaşamı, eylemi, dürüstlük ve sadeliği ile Agit yoldaşa temsilini bulmuştur.

Erdal yoldaş ise, meşru savunma stratejisinin öncü komutanı olarak tarihe geçmeyi başarmış bir kişiliktir. Meşru savunma stratejisi, 21. yüzyılın mücadele stratejisi olarak, temelde demokratik siyasal mücadeleyi esas alırken, ulusal, toplumsal yaşamın bütün alanlarında örgütlenme ve mücadeleyi öngören siyasal, sosyal, kültürel, diplomatik ve askeri mücadelenin bütününe kapsayan bir mücadele stratejisidir. Erdal yoldaş, bütün bu alanlarda yürüttüğü mücadelesi, çağdaş demokratik mücadelecilik kişiliği ve önder militanlık vasıflarıyla yeni dönemin öncü komutanı olarak temel bir ölçü ve yeni dönemin zafer talimatı haline gelmiştir. Çizgiyi her yönüyle ve her alanda yaşamsallaştıran kişilik özellikleriyle, gerçek bir militan, önder ve meşru savunma çizgisinin sarsılmaz bir komutanı olarak Agitlerin gerillalaşma, ordulaşma ve diriliş devrimini tamamlama talimatını vermesi gibi, O da demokratik kurtuluş devrimini tamamlama talimatını bizlere vermiş bulunmaktadır.

Ağa KAHRAMAN (Ayhan)

FIRTINA GİBİ ESTİN KARADENİZ'DE

Ulusal Kurtuluş savaşımızda öyle kahramanlar var ki, insan Onları tanımakta, Onları anlamakta, Onları ifade edebilmekte yetersiz kalıyor.

Ayhan arkadaş da bu arkadaşlardan birisi. Onunla kaldığım süre belki de yaşamın en güzel günleriydi. Birlikteliğimizin bir saati bir ömre bedeldi.

Ayhan arkadaş mücadeleye 1992 yılında Amed eyaletinden katılmıştı. Katılmadan önce okumuş olduğu İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden direkt tutkularının ifadesi olan gerillaya katılım göstermişti.

İlk gerillacılığını Amed'te yapmış, eğitimini ve gerilla yaşantısını burada öğrenmişti. Bunu çok önemsiyordu Ayhan arkadaş. Ülkesinin başkentini görmek ve burada gerillacılık yapmak çok önemli bir semboldü. Amed'te

✪ Adı, soyadı: Ağa KAHRAMAN

Kod adı: Ayhan

Doğum yeri ve tarihi:

Çemişgezek, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Schadet tarihi ve yeri: Eylül

1999, Beşdere köyü-Niksar-

Tokat (PKK MK)

bir yıl kaldıktan sonra Dersim'e gelmişti. Sade, dürüst, altın gibi bir yürek taşıyordu. Çok özlü, gelişkin, anlama düzeyi oldukça yüksek ve çabuk gelişim gösteren bir yapıya sahipti. O, Dersim'in direnişçi özünü taşıyordu yüreğinde, kemalizmin geriliklerine hiç bulaşmamıştı.

Gözlerinden adeta ateş saçıyordu. İnanc, kararlılık, başarma hırsı bu ateşle çevresine yayılıyordu adeta. Bu yüzden çok kısa bir sürede takım komutanlığına yükselmişti. Ama bu O'nun için yetinilebilecek bir konum değildi. Yetenekleri, varolan enerjisi daha fazla görev almayı dayatıyordu O'na.

Bulunduğu taburda herkesi hayretler içerisinde bırakan eylemler ve örgütsel çalışmalar geliştireyordu. Bu kadar kısa bir zaman içerisinde askeri bakış açısına, öngörü ve disiplinine sahip olmak kolay değildi. Bu yüzden oldukça saygı duyulan bir konuma ulaşmıştı.

Sürekli Önderliği ve parti belgelerini okuyordu. Partiyi anlamadan, ideoloji ve politikasına hakim olmadan güçlü bir pratik yapılamayacağını iyi bilince çıkarmıştı ve çevresine de sürekli bunu aşıyordu. Varolan korkunç enerjisini çevresine o derece yayıyordu. O'nun yanında boş kalmak imkansız gibiydi. Çünkü herkesten çok O çalışıyor, yapıyordu. O'nun bu çalışma temposunu gören herkes kendiliğinden harekete geçiyordu.

Hedefine öyle kilitleniyordu ki başarmak için en ince noktaları bir bir irdeleyip taktik içinde taktik geliştiriyordu. Bir yıl içerisinde O'nun birliği düşmana büyük darbeler vurmuş, kayıplar verdirtmişti. Çünkü ne engel ne de gerekçe tanıyordu. Yapısını çizgi keskinliği ile bütünleştiriyordu. Hep şunu söylüyordu. Eğer buna kavrarsanız önümüze hangi hedef çıkarsa çıksa süpürürsünüz. Bunu yapmadan ne devrimcilik, ne de güçlü bir pratik yapılabilir." Bununla birlikte eylemlerde de her zaman en öndeydi. Keşif, planlama ve harekatta nasıl rol oynuyorsa, eylemlerde de ön saflarda yerini alarak kimse-den geri kalmıyordu.

Moral ve coşkusu hiçbir gün eksilmezdi Ayhan arkadaşın. Oldukça açık, insana güven veren, alçak gönüllü, insana değer veren ve hassasiyetleri erkenden fark ederek insanı kırmadan gücendirmeden geliştiren bir öncüydü.

"Zeka, cesaret ve sabır" derdi. "İşte bu düşmanını alt edebilmenin en temel özellikleridir. Asker-

de olmazsa olmaz kurallarıdır. Bunları öğreneceksiniz!"

Bir tutkuydu. Ayhan arkadaş için Kürdistan dağlarında adım adım dolaşmak. Her yeri gezmek, herkesle tanışmak, bir şeyler verebilmek ve bir öğrenci gibi öğrenmek O'nun en önemli özelliklerinden biriydi.

Zamanla savaşırdı Ayhan arkadaş. Her anı, her geçen dakikaya bir dünya sığdırmak gerekir derdi. Öyle el atardı her işine. Titiz, en iyi olmalıydı, her görev O'nun için. Çünkü Önderlik böyle derdi.

1997 yılında Dersim'de yapılan düzenlemelerden sonra Ayhan arkadaş bu defa yönünü Kürdistan'a değil, Karadeniz dağlarına çevirmişti.

Fethedilmesi gereken bir alan, fethedilmesi gereken bir halk, başarılmaması gereken görevler vardı. Ve durulamazdı. Partinin Türkiyelileşme hedefleri gerçekleşmeli. Türk halkı gerici oligarşik rejimin cenderesinden kurtarılabilmeliydi. Hedef Kürt'ü, Türk'ü ortak bir vatanda kardeşçe, öz-

gürce, barış ve demokrasi içerisinde yaşatmaktır.

Alana ilk kez giriliyordu. Arazi tanınmıyor, halk tanınmıyor, her şey çok yabancıydı. İlk girişin, bilmezliğin, alana amatörülüğün kaygısızca adımlarını atarak girmişti. Giresun, Ordu, Samsun, Gümüşhane vb adım adım dolaşıyorlardı Karadeniz coğrafyasını.

Aşk, inanç, irade, yaratıcılık!.. Böyle yöneliyordu Ayhan arkadaş çalışmalara ve bütün yoldaşlarını da bu temelde motive ediyordu. Kısa bir zamanda her zamanki başarmaya mahkumuz şairiyle sonuç alınmaya başlanmıştı.

Alan açılmaya başlanmıştı. Artık halk O'nu tanıyor, devletin anlattığı gibi "Eli kanlı teröristler vs...vs..." olmadığını anlıyordu. Hatta bu tür propagandalara tepkilerini dile getiriyorlardı.

Bu başarılarından dolayı Parti Önderliği Ayhan arkadaşın PKK'nin özünü, onun felsefe ve çizgisini kavradığını söylemişti. Ardından da Önderlik Sahası'na gelmesini istemişti.

Mutluluktan uçuyordu Ayhan yoldaş. Önderliği görmek, O'nun eğitiminden geçmek, Onunla aynı havayı solumak rüya gibi bir şeydi.

Ama koşullar el vermedi Ayhan arkadaşın Önderlik Sahası'na gitmesine. Düştüğü hain bir pusuda vurularak şehitler kervanına katıldı. Ayhan arkadaşın firtına gibi pratiğini değerlendiren VI. Kongremiz O'nu Merkez Komite Üyesi seçerek onurlandırdı.

Anısı mücadelemizde önder olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Munzur'dan Tokat'a bir ışıklı yolculuk...

Munzur'u en iyi gerilla bilir. Ne şairi, ne ozanı, ne yazarı... Binlerce yıllık tarihin izine rastlarsın her yerinde. İsteyenin istediğini bulabildiği bir canlı cennet-cehennem parçasıdır Munzur. Bakıp da görmek isteyen gözlere, hissedip de çarpmak isteyen yüreklere, tarihin bütün gizemini mistik bir havayla yansıtır doğası ve insanı. Binlerce metre yüksekliğindeki masmavi gölleri, gözelerinden akan süt gibi berrak, köpüklü, buz gibi suların aktığı ve incecek dereleri ile cennet bahçelerini andıran rengarenk çayırıları ve bunları bir kale misali çevreleyen çelik mavisi asi kayaları ile bir cennet.

Cennet insanla anlamlı, insanla güzeldir. Büyük ışık bilgesinin dediği gibi; *"kimsenin içmediği suya ne mutlu, yollardan uzaklarda çiçek açan ağaca ne mutlu. Ama mutluluğunu nasıl bilecek?"* İnsan olmazsa cennet nedir ki? Anlamsız ama uyumlu ve şatafatlı, ıssız derin bir boşlukta, güzelliği bile farkedilmemiş kadar yabancı, susuz bir çöl kadar ıssız, güzel ama cansız bir tablo bakılan, ama hiçbir duygu ve heyecan yaratmayan.

Munzur'un bu cennet güzelliği hiç bir zaman donuk kalmadı. Şimdiye kadar en güzel insanlar, en büyük yiğitlikleri, en büyük aşkları, en büyük hasretleri, en büyük tutkuları ve cehennem kadar acıları, ayrılıkları, ölümleri, sonsuz uçurumların göğesindeki büyük cennet güneşi altında, tarihin bütün gizlerini paylaşarak birbiriyle ve doğayla yaşadılar.

Bir koçer çadırı çevresinde küçücük maviş gözlü Kürt kızlarının hüznünlü gözlerinden bir ışık kadar berrak akan bir damla yaştadır hayat. Tulum peyniri ya da tuz taşıyan kervanlardaki ekme parçasındadır umut. Ve sevinç bazen bir ceylan kadar ürkek koşar bu insanların yüreğine. Yiğit delikanlıların ve genç kızların düşleriyle ısınır yürekler. Çoban ateşiyle aydınlanır, kutsal güneşten önce gökkubbe. Ve hepsinin, idrak etme anlamında toplamı insan, insan sadece insan...

Sonbahar erken gelir Munzur'a. Eylül ayıyla beraber sarararak dökülecek yaprakları olmayan Munzur, güzün ayrılık ve hüznünü doğanın değişik bir sesiyle, sonbahar çiçekleriyle haber verir. Patlamaya hazır bir yanardağ volkanı öncesi sessizliğe bürünür doğa. Son ve en önemli cennet kalıntısı insan da göçünce bir cehennem kadar korkunçlaşır Munzur. Ama şanına layık ve güzelliği kadar görkemli. Cehennem ateşleri yanmaz fakat rüzgarın uğultusundan, sadece küçük diller değil, akıllar bile yitirilir. Munzur'un rüzgarına dair çok öykü anlatılır civar köylerde. Bunlardan birine göre; zamanında dağın cennet güzelliğinden kopmak istemeyen bir Keşiş, Xaçur boğazı civarında kendine iyi bir kulübe yaptırarak, kışı da bu sevdiği dağda geçirmek istemiş. Köylüler ne kadar ikna etmek istemiş ve kışın, Munzur'un korkunçluğunu anlatmak istemişlerse de, Keşiş bana mısın dememiş ve

kararından dönmemiş. Erzağını, odununu, korunmak ve yaşamak için ne gerekiyse alarak yanına, dağda kalmış. Kulübesine yerleşerek kışı geçirmeye başlamış. Uzun kış geceleri bitmek bilmez bir biçimde devam ederek sürmüştü. Soğuğu, açlığı, her şeyi tatmış, ama hiç bir şey kendisine yalnızlığını kudurtan dağın rüzgarı kadar acı ve korkunç gelmemiş. Yaz olup da köylüler cenneti süslemeye gittiğinde Keşişi ölü bulmuşlar. Bozulmamış cesedinin yanında, kulübesinde uygun bir yere yerleştirilmiş bir kağıt parçasında *"ben ne soğuktan, ne de açlıktan ölüyorum, beni rüzgarın sesi öldürtüyor"* yazısını bulmuşlar. Kışın Munzur'da en korkunç olan dağın konuşur gibi, haykırır ve çığıklarındır. Bir yandan sert rüzgarların yalçın kayaları yalarken çıkardığı dehşet verici ses, öte yandan kopan çığların sesi, tarif edilmez derecede korkunç ve heybetlidir. İşte o an buz gibi bir cehennemdir Munzur. Tanrıya, insana ve her şeye başkaldıran, ama yalnızca kendi cehennemini...

Ayhan yoldaş bu dağda büyüdü. Çemişgecek'in Deşt sessizliği ile Munzur'un dağ asiliğinin bir bütünüydü. Bir yanı durgun derin bir ırmak sessizliği, öte yanı Munzur'un coşkun suyu kadar hırçın, cennet güzelliği kadar insan ve karşısına cehennem korkunçluğu kadar öfkeli... Demokritus'un dediği gibi *"o bir insandı ve insana ait hiçbir şey ona yabancı değildi. Bir çocuk, bir yetişkin, bir*

ihitiyar bilge, bir asi dağ parçası".

1997'nin Eylülü'nde yola çıktık kendisiyle. Biz kutsal akademi ocağına o ise Karadeniz'e gidiyordu. Ama Munzur'un cennet güzelliğinden geçiyordu yolumuz. Bir müminin uğruna kendini feda ettiği cennete ulaşma istemi gibi büyüktü istemimiz. Yol boyu söylenen neşeli türküler güz başlangıcı da olsa Munzur'a cennet güzelliğini kazandırıyor. Zaten bu dağlarda açılan isyan bayrağı ardından, Munzur'un cennet ömrü biraz daha uzamıştı. O her şeyiyle bu dağa, bu kutsal Alevi Babası'na aitti. Hem öncümüz hem de komutanımızdı. Dağı karış karış tanıyor, kanunlarını en az arazisi kadar biliyordu. *"Bu dağın kanunlarını bilmeyen, burada yaşayamaz"* diyordu. Zaman zaman Karadeniz ağzıyla söylediğimiz türküler sıcak yoldaş kahkahalarıyla daha bir canlanıyordu. Bu arada yanımızda bulunan bir grup TDP'li Türk arkadaşla takılmaktan da kendimizi alamıyorduk. Onların Karadeniz'e varınca gerçekleştirmek istediklerini anlatmaları, bir çocuğun oyuncağına kavuşması gibi mutlu ve heyecanlıydı.

Gecenin buz gibi soğukunu, sıcacık yoldaş sohbetleri ile ısıtıyor, umutlarımızı bir kez daha ekiyoruz dağın doruğuna. Asi Fırat'ın suyunu, dudağımızda *"Şu Fırat'ın suyu akar derindir"* türküsüyle üç gün bekledikten sonra geçerek, vardık Koçgiri toprağına.

Koçgiri'de zorlu günler yaşadık. Önce hepimizi saran bir hastalık ardından oldukça zorlu bir çatışma. Mahkum bir dereye hiçbir şey elimizde yokken karşımıza çıktılar. Ve ölüm bu insan güzelliğini bütün vahşiliğiyle kana boyamak

istiyordu. Ölüm bu kadar yakın olmasına rağmen, umudu ve öfkeyi söndüremiyordu. Ayhan yoldaş her zamanki soğuk kanlılığıyla, bu çaresiz ortamın bile çaresi olmayı biliyordu. Dağın çocuğu yanımızdaydı. bu hepimiz için yeterliydi. Onunla beraberken hepimizin akla dahi iyi çalışıyor. yüreği daha büyük atıyordu. Ve bütün umutları kursağında kalan karanlık, işığa boyun eğerek deliniyordu. Ve dingin derin su, yarılan dağların göğsüne hızla boşalarak kayboluyordu gecenin içinde...

Ve ayrılık vakti... İnsana ait, savaşa aykırı gözyaşı ve hüznün. Fakat bir daha görüşme umudu Munzur gibi yüksek ve güzel. Ayhan arkadaş her zamanki şakacılığıyla *"git-gel senin güvenliğine gireriz"* diyordu. Bu şakanın mütevaziliğinden utancından mıydı ama bazen dökecek gözyaşlarını, bir söz söylemeden, konuşmadan bazen daha iyi anlaşılan insanlar gibi öptü ve ayrıldı yoldaşlarından.

O, abartısız bir kahramandı, '93'te saflara katılmasına rağmen, kararlılığı, azmi, soğukkanlılığı, ve cesaretiyle bir asker; mütevaziliğiyle ve moral üstünlüğüyle bir APO'cu ışık olmayı çok kısa sürede başarmıştı. Herkesin çok sevdiği bir komutandan da öte, bir insan güzeliydi Ayhan...

İşte böyle bir sonbahar ayrılık günü Munzur'un bütün görkemliliğini doldurarak içine yürüdü Suphiler'in, Mahirler'in memleketine. Kızıldere'de Mahirler'in intikam çığı, Karadeniz'de derya kuzuları Suphiler'in ilk gözağrısı, insanlığın umudu.

Çok iyi tanıdığı, özdeşleştiği Munzur'dan, daha önce hiç ayak basmadığı, havasını solumadığı,

suyunu içmediği, gölgesinde yatacağı çam ağaçlarını görmediği Tokat dağlarına... Bir yabancı fatih kadar her şeye yabancı ve büyük devrimci CHE gibi her şeyle tanıdık...

Burası onu, o burasını çok sevdi. Kavgası, tutkuları. milliyetinden çok insan kimliği ile bu yabancı fatih, bir yerli kadar oraydı. Bu halkın, yoksulluğunu, acısını, kültürünü, kimliğini, özlemlerini ve umutlarını, hatta aşklarını belki bir yerlisinden çok daha sıcak yaşıyordu, yüreğinin bir yerinde. Bütün kültürleri kalbine sığdıracak, Karadeniz deryası kadar geniş, Anadolu dağları kadar büyüktü yüreği. Hatta uğrunda ölecek kadar... Ve sıcak bir yaz gecesi ölümün soğukluğu sarsa da yüreğini, insan güzelliğinin öğretisi, kutsal bir dinin ilk ışığı gibi tanıdık yüreklerde, hiç ölmemesine taşıdı.

Herhalde Munzur'a gömülmeyi isterdi. Tıpkı o efsanevi Keşiş gibi. Ama O buraya Munzur'un cennetini taşıyarak aynı şeyi yaptı.

O'nu tanıyanlara buruk bir acı ve ondan daha büyük, ışıklı, apaydınlık bir umut bırakarak gitti.

Gittiğinde 25'indeydi henüz ve ömrü ne İskender, ne de Mani kadar sürdü. Ama her ikisinden de birer parça sığdırarak ömrüne. Zaten *"Önümde ha sonsuzluk, ha bir saniye ne fark eder, zaman karanlığın tuzağıdır, bu tuzağa düşme. Sadece görevini düşün. Her gün, her gün"* dememiş miydi Mani. Ve o da tam da bunu yaparak an'a büyük yaşamlar ve kutsal güzellikler sığdırarak yaşadı. Zamanın tuzağına düşmeyen, bu büyük idealin müridiydi. Çağdaş mani Apo'nun müridi ve savaşçısı.

FİLİZ YERLİKAYA (Gulan)

“En büyük değerimiz yaşamımızdır”

Bir şeyler yazmak hemen hemen hepimizin zorlandığı bir husus. Hele hele can pınarımızı kanlarıyla besleyen, pınarımıza güç katan şehitlerimizi anlatmak, yazmak....

Bazen Kürtlerin neden yazılı edebiyatta gelişmediklerini sorar, bu konuda verip veritiririz. Ama yazılı edebiyatımızın gelişiminde pay sahibi olmak hiç aklımızdan geçmez. Herkes bu işi birilerine havale eder... Aslında biz de öyle değil miyiz? Görevimiz olmasına rağmen, düşünmekten ve düşündüklerimizi kağıda dökmekten çoğu zaman korku duymuyor muyuz? Yaşanılanları geleceğe miras olarak taşımak, yaşanılanları ölümsüzleştirmek gibi bir sorumluluğumuzun olduğunu unutmamak kadar, bu işin bir devrimcinin yerine getirmesi gereken vazgeçilmez görevlerin başında geldiğini de hiç akıldan çıkarmamak gerekmektedir. Ve biz birkaç arkadaş da uzun zamandan beri gidip geliyor, tartışıyoruz ve her seferinde bir arkadaşımıza “sen yaz” deyip kaçıyoruz bu sorumluluktan. Ama O, kaçışların sahteliğinde bizi yakalıyor, gözleri, o keskin ve emredici gözleri vazgeçirtmiyor bizleri ve yine bir arada buluyoruz kendimizi...

- Peki konu olarak belli mi nasıl yazacağız?

● Adı, soyadı: **FİLİZ YERLİKAYA**

Kod adı: **Gulan**

Doğum yeri ve tarihi: **Adana, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **7**

Haziran 2002, Kandil

- Elbette. Büyük şehidimiz Gulan arkadaş üzerine, O'nun mücadelesini herkese aktararak ölümsüzleştirmek, yüreklere işlemek istiyoruz.

- Hangi yönlerini yazacağız?

- Yaşamını, kararlılığını, bağlılığını, samimiyetini, dürüstlüğü, mücadeleciliğini, bir kadın olarak komutanlaşmasını....

- Peki, ne zaman partiye katılmış?

- 1990'lı serhildan yıllarında UKM ile tanışmış. Zaten kendisi o dönemde Ankara'da öğrencidir. Birkaç yıl öğrenci komitelerinde ve kitle faali-

yetlerinde bulunduktan sonra 93 yılında ordu saflarına katılmış ve 98 yılına kadar Garzan-Amed eyaletlerinde kalmış. Önderlik sahasına gittikten sonra da (95) yine aynı eyaletlerde dönemin YAJK sorumluluğunu da yürüten Gulan yoldaş, her türlü gericiliğe karşı mücadele yürüttüğü gibi, ordu içinde çıkan çeşitli tasfiyecilik eğilim ve çizgi dışı anlayışlara karşı da kararlı ve dürüst bir duruşun sahibi olmuş ve bu tür anlayışlara karşı mücadelesini her dönemde yürütmekten de geri durmamış. 98 yılının sonbaharında VI. Kongre'ye katılmak için Güney alanına gelmiş, Kongre süresince de, iradesi kırılanları etrafında toplayarak “olmaz” teorisini dayatan Nasır şahsına ve yine iç eyaletlerde kadroya dayatılan çizgi dışı anlayışlara karşı mücadele etmekten de geri durmamıştır.

- Kongre sonrası?

- Sonra mı?... O kara gün.... Bir sis perdesi gibi üzerimize çöktü. Yetmez yoldaşlığın bedelinin ödeneceği gün gelip çattı. O an en açık biçimde gördük dizlerin bağlarının çözülüşünü, yere yığılıp kalmayı... Yani sarsılmaz anların içilmesi, yani karar verme gerekliliği anlamına gelen yıkılışların enkaz görüntülerini.... Ya elini vicdanına koyup sonuna kadar savaşacaktın ya da yaptıkların-

dan pişmanlık duyup bindiğin geminin en önünde yer alarak ayrılacaktın.

- Gulan arkadaş, peki onun kararı ne idi?

- Birçoklarının gemiden ayrıldığı, bazılarının ise "biz ne olacağız?" kaygısıyla "mirası paylaşalım, istediğimiz gibi yaşayalım" ihtiraslarına kapıldıkları bir anda, O, sadakat yeminini ab-ı hayat gibi içen Şehit Dilan yoldaş gibi

kan Apo'ya sadık kalarak fedailikte karar kıldı. Yani komplocuların örgüt bütünlüğünün altı ay içinde bozularak dağılacağımızı, parçalanacağımızı hesaplamalarına karşılık, o, "madem komplocular örgüte saldırıp sonuç almak istiyorlarsa, o zaman onlara karşı tek duruş var, o da örgüt bütünlüğünü korumak ve bu bütünlüğe zarar verecek her türlü iç ve dış saldırılara

kendisinde somutlaştıran fedai çalışmanın bir elemanı, fedaisi tarzındaydı.

Daima öğrenmek isteyen ve öğreten, yoğunlaşan ve yoğunlaştıran bir duruşu vardı. Bilgeliliğin bu topraklarda ana tanrıçalarımız tarafından geliştirildiğinin bilincine varmaya başlamış bir Mezopotamya kızı olarak öğrenmenin anlamını sezmış, önemini kavramıştı. Öğren-

kararını hemen vermişti. "Ya hep ya hiç" veya "olacaksa Başkan Apo ile özgür Kürdistan, olmayacaksa düşmanı da yaşatmamacasına savaş" şiarına bağlı kalarak sonuna kadar mücadele yolunu seçmişti. Kongreden önce ve kongre zemininde Başkan Apo yeni sürecin fedai kişilik özelliklerini ve fedainin nasıl yaşaması gerektiğini ortaya koymuştu. Gulan yoldaş da Baş-

karşı örgütlerle birlikte olduğunu göstermektir" diyordu. Ona göre sadece göstermek de yetmiyordu. Önderliğin esaretine noden olanlardan intikam almak gerekiyordu. Bunun için bir intikam örgütü olarak kurulan Özel Kuvvetler örgütlenmesinde yönetim düzeyinde yer aldı.

Yöneticilik gerçeği öyle bildik klasik yöneticilikten ziyade, dönemin özelliklerini

mek, kendini bulmanın, yolunu aydınlatmanın gereği idi. Özgürlük için yollara düşüldüyse, öğrendiklerini öğretmek vazgeçilmezdi....

Kış süreci olmasına, koşulların zorlayıcılığına, imkanların kıt olmasına, hatta okumak için sadece bir kitabımız olmasına aldırmadan sürekli aydınlanmaya çalışıyordu. Ve her akşam, fanus ışığında saatlerce o tek kita-

na ulaştığı anda, partimiz 2 Ağustos geri çekilme kararını almış ve O da bu karar doğrultusunda geldiği yere geri dönmüştü.

- Yani eylem yapamadan geri mi döndü?

- Doğru. Eylem yapma şansına erişmeden süreç değişmişti ve bu, O'nun örgüte bağlılığının öyle sözde olmadığı gösteren bir süreç de olmuştu.

O bir fedai idi. Aldığı talimatı kendisine göre yorumlama hakkı yoktu ve bunu yapmayacak kadar bağlıydı. Tabii bu süreç herkes için bir sınav niteliğindeydi. Herkesin çok rahatlıkla, açık açık "değişim stratejik mi, taktik mi, teslimiyet mi, direniş mi?" diye tartıştığı bir dönemdi. Ve o, hiçbir ikircikliğe kapılmadan geri dönmesini bilmişti. Hatta çoklarının gemiyi terketmekte olduğu bu süreçte, o geri gelirken saflara yeni bir arkadaş da katmıştı.

Aslında bu süreci iki ayrı

biçimde ele almak daha doğru olur...

- Nasıl?

- Şöyle ki; birinci süreç Parti Önderliğinin esaretinden sonra gelişen süreçtir. Bu süreç, çoğunluğu duygusal temelde katılımı beraberinde getirdi ya da ayrılmayı. Duygusal temelde bağlı olduğunu iddia edenler, sürecin değişmesi ile birlikte ne için gittiklerini ve görevlerinin ne olduğunu unutarak geri dönmeler ya da bazıları döndüyse de çok sonraları döndü.

İkinci süreç ise; geri çekilme talimatından sonraki süreçtir.

Geri çekilmenin sağlıklı yapılabilmesi örgüt otoritesi açısından oldukça önemli bir virajdı. Ne yazık ki, herkes Gulan arkadaşın gösterdiği duyarlılığı ve sorumluluğu gösterememişti. Birçoğu bu durumu bir taktik veya teslimiyet olarak değerlendirdiğinden, hem geri çekilme istendiği gibi olmaması hem de

istenmeyen, olmaması gereken şehadetler yaşanmıştı. Bu durum, örgüt otoritesine ve bütünlüğüne gölge düşürüyordu. Bireysel kaygılar örgüt kaygısının önüne geçmişti. Ardından VII. Kongre'de de kadro istenen tavrı sergileyemediğinden, örgüt bir kez daha parçalanma ve dağılma ile yüz yüze gelmişti. Tabii parti yönetimimizin bu noktada çok yoğun bir mücadele durumu oldu ve bugüne böyle gelebildik. İşte burada Gulan arkadaşın durumuna ilişkin belirtilecekler, fedai bir kişilik için oldukça önem kazanmaktadır.

VII. Kongre öncesi ve sonrasında ortaya çıkan tasfiyeci ve provakatif eğilimlere karşı kadro yapımız tavrısız kalırken, Gulan arkadaş her militanın sergilemesi gereken tavrın sahibiydi. Çizgi dışı eğilimler örgüte saldırırken, o, örgüte sarılarak ve örgüt bütünlüğü için Özel Kuvvetler zemininde mücadelesini artırarak sürdürdü. O; mücadelesiyle, keskin ve net duruşuyla bütün çizgi dışı eğilimlerin boy hedefi olmasına rağmen, asla geri adım atmadı. Hatta PJKK yönetimi şahsında ortaya çıkan tasfiyeciliğe karşı duruşu salt, kuru bir cins savunmacılığı olmaktan ziyade, örgütsel siyasal bir duruş ve tavır olmuştu. Yani Gulan arkadaş, çizgi militanlığının duruşunun nasıl olması gerektiğini bize somut olarak göstermişti.

- Peki Gulan arkadaşın ya-

şamdaki duruşu nasıldı?

- Çok okuyan, tartışan ve pratik olarak uygulamasını bilen bir arkadaşı. Onunla çok doğal ilişkilenebildiniz, ama bu asla resmîyeti aşındıracak düzeyde olmazdı. Yoldaşlarının moral kaynağıydı. Hiçbir işe kaba yaklaşmaz, mutlaka planlı, programlı ve düşünerek en başta kendisi olmak üzere işe giriyordu. Sonuçsuz, yüzeysel bir iş yaptığını görmedik. Devamlı olarak kendisini geliştiren, değiştiren bir yapısı vardı.

Yaşam, onun için kesinlikle taviz vermediği, vermeyeceği bir husustu. Yaşamın gereklilerini uygulayan ve aynı zamanda uygulatan bir arkadaşı. Özellikle yaşam içinde öne çıkan, başta feodal yaklaşımlar olmak üzere, çizgi dışı anlayış ve yaklaşımlara geçit vermiyor, tavırsız kalmıyordu.

İlişkilerinde doğal, ilkeli, ölçülü, sıradanlığı hiçbir zaman kabul etmeyen, yoldaş sıcaklığında bir duruşun sahibiydi. Yaşam, değerlerimiz ve özcesi çizgi karşısında oportünizmi kesinlikle reddeden ve savaşım veren bir duruşu vardı.

- Özel Kuvvetler aynı zamanda askeri alanda da iddialı olan bir kurum. O anlamda Gulan arkadaşın askerliğe yaklaşımı nasıldı?

- Aslında bu sadece Özel Kuvvetler için geçerli olan bir ilke değil. HPG içindeki her asker adayı için geçerlidir. Çünkü PKK militan özelliklerinin en temel halkala-

rından biridir. Onun için her yoldaşımızın asker olma gibi bir zorunluluğu vardır. Parti Önderliğimiz bunu şöyle formüleştirmiştir: "Askerlik işi bir aşk işidir, tutku işidir." Eğer bireyde bu aşk ve tutku yoksa, zaten asker olamaz ve öyle bir iddiası da olmaz. Tamamen tutku ile bağlantılıdır. O, askerliği gerçekten severek ve isteyerek yapıyordu. Askerliğe tutku ile yaklaşımını, üslubunda, tarzında, yaşamında, savaşımında her an görmek mümkündü.

Gulan yoldaş, gerek cins olarak gerekse de devrimci olarak olarak böyle bir süreçte kadının meşru savunmasının askerliksiz ve komutasız olamayacağını görmüş, askeri duruşu bir ilke haline getirerek tüm olumsuzluklara karşı bir cevap ve bir duruş olmuştur.

Ortadoğu gibi bir coğrafyada askeri olarak varolmadıkça ayakta durulamayacağı

ve bir değer yaratılamayacağı gibi kadın özgürlüğünün de meşru savunma olmadan olmayacağını bilincinde olduğundan askerlikte ısrarını ve askeri kişilikte kararlılığını ortaya koymuştur. Askeri başarının uzmanlaşmak ve yetkinleşmekten geçtiğinin bilincinde olmuş, bunu, kadının işi olmadığını düşünenlere inat, kendisinde ve yoldaşlarında ısrarla geliştirmeye çalışmış, komutanlaşmayı kadın açısından önemli görmüş ve titiz yaklaşmıştır.

Kadın özverililiğini, fedakarlığını, sadakatini, kolektivizmini, vericiliğini, mütevaziliğini yitirmeden, aksine bu özelliklerle harmanlayarak, sentezleyerek yetkin komutanlığa ulaşmaya çalışırken, temposunu Önderliksel tarza kavuşturma azminden de vazgeçmemiştir.

Yenilgili Ortadoğu kişiliğinin kültürel özelliği haline getirilmiş olan keyfiyet, han-

talılık, ertelemecilik, havalecilik özelliklerine karşı yılmaz temposu ile karşı durmuştur.

Gulan arkadaşı tanımlamak....

Onu sürekli gelişmeye çalışan, feodalizme –her türlü iç ve dış gericiliğe– karşı durmaya çalışan, bu anlamda korkmaz bir kadın, parti ve örgüt değerlerini bilincinin, gücünün, iradesinin yeltiği kadarıyla her yerde herkese karşı korumaktan çekinmeyen asi bir kadın olarak görüyoruz....

Kürdistan'ın yeniden resmedildiği tabloda yaptığı işin ciddiyetini taşıyan, kendisine, savaşına, yoldaşlarına ciddi yaklaşan bir savaşçı... Arayışçı....

O'nu anlatan en belirgin tanım, yoldaşlığı olabilir. Yoldaş sevgisi, yoldaş kaygısı.... Öyle sıradan ve biçimsel değil, gerçekten derinden, inanmışlıktan, adanmışlıktan kaynağını alan bir bağlılık.... Kadın yoldaşlığını en dolaysız, sağlam, daimi ve gerçeklere dayalı yaşayan arkadaşlarımızdan biriydi O.

Şehidi unutmayan, Onları daima yüreğinde taşıyan Gulan yoldaş, şehadetin kutsallığını yaşamında daima korumaya çalışırdı. Daima “en büyük değerimiz yaşamımızdır” derdi. Yaşam ve eğitim değerlerimize karşı hor-savurgan yaklaşımları hep reddeden tavizsiz bir komutandı.

Komutanlığı asla bireysel bir yaşam alanı olarak gör-

meyen engin bir kişilikti. Komutanlığı hep daha fazla yük kaldırmak, taşımak, daha fazla hizmet etmek için üstlenen yiğit bir kadındı.

Gerilikler karşısında cesurdu, kendi iradesine ve gücüne dayanmayı ilkesel olarak ele alır ve bu yüzden de savaşımında cesaretini yitirmezdi.

O, bağlarını güçlü kurmuştu, istese de vazgeçemezdi. Özden bağlar gelişmişti ve vazgeçebilmesi için kendisi olmaktan çıkması gibi tek bir seçeneği vardı ve o da geçersiz bir seçenek. Yani O, özgürlüğe mahkum edilmiş, kendisini özgürlüğe mahkum kılmıştı. Her şey özgürlük için, özgürlüğe göre olmalıydı. Yani özgürlüğü ellerinde taşıyan kutsal ışığımıza, Güneşimize yönelmeliydik hepimiz. Ve O daima Güneşimize dönük bir ay çiçeği gibiydi. Kürdistan devrimimizin güllerinden biriydi.

Tıpkı ülkemizi bereketlendiren berrak sularımız gibiydi, sürekli akan, akmaya çalışan, aktıkça arınan ...

Kir tüm sulara karışmaya, bulaşmaya çalışır, ama onlar ne yapıp edip akarak kendilerini arındırırlar. İşte Gulan yoldaş da öyle bir Kürdistan pınarıydı.

Özgürlük imparatorluğunun özgürlük neferlerinden biri olmaya kendisini sonsuz, katıksız, hesapsız yatırmış, özgürlükle onurlanmak, namuslu olmak isteyen ve bu uğurda verdiği direniş, müca-

dele ve dönüşüm gerçeğinden dolayı korkak, hain düşmanlarının tahammül edemediği bir militanımızdı O.

Korkuları akıllarını başlarından aldığı için, zavallılıkları onlara başka çareler buldurtmadığı için iğrenç kölelerin zavallı çarelerini denediler ona karşı.

O'nu 7 Temmuz 2002'de kallesçe katlederek Ondan kurtulacaklarını sandılar, kendilerini böyle bir yalana inandırdılar.

Özgürlüğümüzün kaynağını, bizim ruhumuzu anlayanların gafleti bir kez daha zavallı arayışlar şeklinde gözümüze görünmüştü.

Bu ruh, Başkan APO'nun iğne ucuyla kazıyarak yarattığı ruhtur. APOCU RUH... Apocu ruh hain saldırılar karşısında yılar mı? Apocular sadece fiziksel varlıklarıyla varolmazlar. Onlar tarihsel kahramanlık şiiirimizin birer mısrası olurlar; yaşamlarında ve her geçen gün, her geçen zaman diliminde mısralarımız çoğalır. Şiiirimiz dünyaya yayılmıştır bizim...

Gulan yoldaş, şehadetiyle de, tıpkı yaşarken olduğu gibi güç kattı yoldaşlarına, özgürlük hareketimize. Ve şimdi O'nun adına kurulan tablolarla, eğitim devreleri ile onlarca ruh Ondan beslenmekte...

Korkun!

Korkun, çünkü korktuğunuz ruh her an çoğalmakta, Sarmakta her yanı...

ZİLAN'IN ARDILI ÖZGÜRLÜK SAVAŞÇISI

Kürt halkının acı bir gerçeği olmuş sürgünler; kökten, ana toprağından koparılmış ve bilinmeyen bir yaşama mahkumiyet... unutulmuş... ve sonu gelmez bir hasret... Kürt halkı için bir yaşam tarzı olan sürgün yaşamı, insanı bir daha yüze çıkmamak üzere derinliklere sürükleyen bir fırtına. Kendi ülkesiyle, kendi tarihiyle arasında doğan zorunlu kopuş. Her Kürdistanlının ortak yazgısı, sömürgeci sistemin Kürt halkına reva gördüğü tek yaşam seçeneği, aileler akrabalar birbirinden kopararak bilinmeyen, duyulmayan ve çok uzaklarda her öyküde, her masalda adı geçen efsanevi "Welatê Xerîbîye'de" kurtuluş umudunun arayışına koyulmuş, parçalanmış, kendisine yabancılaştırılmış bir halk gerçeği.

Gulan yoldaş da milyonlarca Kürt insanı gibi sürgünlerde büyüyen bir Kürt kızıydı. Bitlis'in ufak ve şirin bir köyünde dünyaya gelmişti. Ama aşiret kavgaları ve kan davaları yüzünden daha çok küçükken ayrılmıştı ülkesinden ailesi ile. Bu zorunluluk sonucu aynı dili konuşan, aynı kültürü olan yeni insanlar arasında büyümüşü. Kültüründen koparılan birçok insanda derin izler kalır. Ne geldiği yerin insanlarına benzeşebilir ne de kendi gerçekliğine dönebilir.

Gulan yoldaş da sürgünde büyüyen her çocuk gibi köyünü, kültürünü, geleneklerini yaşama hasretiyle yaşamıştı yıllarca. Arayışları, özlemleri, hasreti ve acıları O'nun derin yurtseverlik duygularının olgunlaşmasını sağlamıştı. Çünkü o artık katliamlara gebe ül-

kesinin acısını yüreğinin derinliklerinde yaşamaya başlamıştı. Tarihini, halkının yaşadığı trajediyi, ülke hasretini sürgünde öğrenmişti. Çocukluğun saf dünyasından uzaklaştıkça kültürünü, dilini ulusal kimliğini ve en önemlisi de öz benliğini bilince çıkarıyor, unutturulmaya çalışılmış, gözden uzak tutulmuş tarihini öğreniyor ve tarihine yüce, kutsal dönüşünün kararına ulaşıyordu.

Aşiret yapılanması güçlü olan Bitlis'te başlayan ve Türkiye şehirlerinde devam eden yaşam kavgasında Gulan yoldaşın yaşadığı ulusal ve sınıfsal çelişkiler, O'nun devrim saflarına katılma arzusunu güçlendiriyordu. Mücadeleciliği yaşamı boyunca kendisine ilke edinmiş olan Gulan yoldaş mücadelenin ana toprağını çocukluğunu doyarsıya yaşamadığı köyüne, kutsal ülkesine dönüş olduğunun derin bilincindeydi. Bu bilinçle, 1991 yılında PKK saflarına katılmıştı. Bundan sonra her şey gericiliğe, sömürgeciliğe karşı amansız bir mücadeledir diyerek tüm düzen, aile ve aşiret bağlarını kopararak Ulusal kurtuluş davasıyla güçlü, kararlı ve bilinçli bir temelde sözleşmişti. Onun için artık aile, aşiret bağlılığı değil, ülke aşkı yoldaş aşkı ve savaş tut-

kusu vardır, yüreğinde ve bey-ninde. O'nun yüreğinde artık sadece Bitlis değil, zengin, ef-sanevi tanrıçalarının yurdu Kürdistan vardır.

Tutkularının, duygularının arayışlarının yaşam kaynağına ilk adımlarını atmaya hazır-landığı bir anda şansızlık so-nucu sömürgeciler tarafından tutuklanarak gözaltına alınır. Faili meçhul cinayetlerin yo-ğun yaşandığı böylesi bir dö-nemde gözaltında kaybettiril-meyle karşı karşıya iken, hal-kın duyarlı yaklaşımı ve Gu-lan yoldaşın direngenliği, dire-nişçiliği düşmanın hesaplarını boşa çıkarır. Serbest bırakıl-dıktan sonra başlatmış olduğu maratonuna kaldığı yerden de-vam eder. Özlemini hasretini çektiği Önderliğine kavuşma-yı başarır. Artık mücadeleyi yaratanından, kaynağından öğrenmektedir. Öğrendikçe daha fazla bağlanır, mücade-leci kişiliği daha da keskinleşir.

Gulan yoldaşın derin yurt-severliği, yoldaşlara bağlılığı, mücadele tutkusu daha da gü-zelleştiriyordu O'nu. Coşku-

nun, sevginin samimiyetin ve doğallığın kaynağıydı. Bu özellikleriyle yıllarca sürece-k mücadele yaşamında saygı du-yulan, sevilen bir yoldaş ola-rak tüm yoldaşların bey-ninde ve yüreğinde yer edinmişti. Mücadele yaşamında adeta akışkan bir ırmak misali Kür-distan'ın dört bir yanına akışı-nı sürdürüyordu.

Yaşam Gulan arkadaş için akışın sürekli olması gereken bir mücadele ve paylaşımdır. Önderliğin öğretisinden öğ-rendiği öz bilinç olay ve olgu-ları algılayabilme, çözümleye-bilme gücüne ve bakış açısına ulaşmanın yoğun mücadelesi-ni vermiştir. Düşünce ve eyle-min iç içeliğini kendisinde so-mutlaştırarak gelişimini sür-dürmüştür. Apocu felsefesinin, anlayışının şaşmaz, dirayetli bir takipçisi, uygulayıcısı ola-bilmek ve Önderliğin doğru bir yoldaş olabilmek için en zorlu kritik dönemlerde bile hiçbir bireysel kaygıya düş-mededen militanca bir duruşun sahibi olduğu tartışmasız bir gerçekliktir. Yetersiz yoldaşlı-

ğının bilincindedir. Önderliğin esaretine sebep olan bu yeter-siz yoldaşlığı aşmanın yoğun çabasını verir. Bilinçsizliği öz-bilince, umutsuzluğu umuda insanlığı yok eden anlayışları insanlık sevgisine dönüştürebilme gücünü gösterebilmiştir. Yoldaşlığa ve insanlara verdi-ği değer sonsuzdur. İnsanın değişim dönüşümünü glâce dönüştürerek militan kişiliğine ulaşmayı esas alarak, Önderli-ğin ilkelerine, yaşam tarzına bağlı yaşamaya büyük özen ve itina göstermiştir. Önderliğe mücadelenin yaratmış olduğu kutsal değerlere ve çizgiye bağlı kalarak yanlış eğilim ve anlayışlara karşı keskin bir tavrın sahibi olabilme gücünü gösteren Gulan yoldaş Parti Önderliği'nin, "*anın devrim-cisi olun*" belirlemesini geliş-menin, partileşmesinin ve çiz-gi militanlığının ana kaynağı olarak ele almış ve özünde bir gelişmeyi yaratabilmiştir.

Gulan yoldaş hiçbir zaman sağladığı gelişmeyi yeterli görmedi. Yarattığı gelişmeyi sürekli eksik, yetersiz görek her gelişmeyi başka yeni bir gelişmenin zemini yaptı. Her zaman daha iyisi için yoğun bir emek harcar, PKK'nin sos-yalist emek anlayışını esas alır. Sınırsız katılımıyla Apocu fel-sefenin sınırsızlık anlayışı Gu-lan yoldaş için bir yaşam tarzı olur, sınırsız bir mücadele ile çizginin esaslarına göre ilerle-yen bilimsel, kendisini dar çerçevelere, kalıplara koyma-yan kişiliği, çalışma tarzı ve temposuyla kendisini her za-man net bir şekilde göstermiş-

tır. Emek, çaba, mücadele ve sınırsızlıkla özdeşleşmiş.

Gulan yoldaş, 15 Şubat sonrası PKK yapısında gelişen fedaileşme ile birlikte, Önderliğe yoldaşça bağlılığın gereklerini yerine getirebilme fırsatını da yakalar. O ilk fedaileşen militanlardandır.

Ama bu dönemde partiyi içten çökertmeye çalışan yoğun bir çaba da vardır. Çeteci çizgi partiyi bütün kazanımlarıyla yok etmeye çalışıyor, komplo-nun içten uzantıları olarak faaliyetlerini gittikçe yoğunlaştırıyorlardı. Böylesi bir dönemde partiye dayatılan çizgi dışı anlayış ve yaklaşımlara karşı tavrını fedaileşmeden yana koymuştu Gulan arkadaş. Önderlikle özde buluşmanın, Zilan çizgisinin bir savaşçısı olmakla mümkün olacağını çok iyi biliyordu. Bu temelde sözünü ve kararını vermişti. Ve anın devrimcisi olabilmenin sınırsız çabası içerisine girmişti. İşbirlikçi çete çizginin kendisini meşrulaştırıp, parti yapısını parçalamaya çalıştığı

bu kritik dönemde, parti çizgisinden taviz vermeden keskin bir mücadele ile bütün yönelimlere rağmen, her zorluğu göze alarak korumuştur. Her dönemde olduğu gibi mücadelelenin bu kritik döneminde de devrimci sorumluluğunu anı adına yerine getirerek işbirlikçi çeteci anlayış sahiplerine karşı çok açık bir şekilde savaşmıştır. Elbette ki bu anlayışlara karşı savaşırken, kendi yetersiz, yetmez yaklaşımlarına karşı da savaşmayı ihmal etmemiş, değişim ve dönüşümünün zemini olarak değerlendirmiştir. Kendisini Önderliğe, Önderliğin yaşamına, özgürlüğüne kilitleyen Gulan yoldaş, İmralı'dan insanlığa ve özelden de kadına sunulan özgürlük ve özgürleşme perspektifleriyle daha zengin ve geniş bir bakış açısıyla değişim dönüşümünü hızlandırır. Büyük bir inanç ve bağlılıkla sınırsız mücadelesini daha da anlamlaştırır. Kürt kadının, özellikle tanrıça Zilan'ın ardılları olan PJA militanlarının ba-

rışın, özgürlüğün ana güvencesi olduğunun bilinciyle fedai bir kadın olarak sürecin kadına yüklediği tarihi misyonun gereklerini yerine getirmek, değişim ve dönüşümü kendi kişiliğinde yaratarak, kendisini kadının özgürlüğüne adayarak gelişimini bir aşama daha ileriye, geleceğe taşır.

21. yüzyıl insanlığına sunulan kutsal özgürlük manifestosu her insanı etkilediği gibi Gulan yoldaşı da bir kadın olarak oldukça etkilemiş ve binlerce yıllık kayıp tarihini özünü, tanrıçalaşan Mezopotamya kadının dirilişinin bir halkası olduğunu derinden hissetmektedir. Böylece özgürlük koşusuna daha da bir hız verir.

Ama zalimler yine devreder. Bin yıllardır unutturmak için her yola başvurdukları, ama bir türlü unutturamadıkları tanrıça kültürünü unutturmak, özgürleşen kadını tekrar köleleştirmek için, yeni kompolar planlıyorlardı. Hedef bu defa özgürleşen, fedaileşen Kürt kadınıydı. Gulan yoldaşı.

Gulan yoldaş, özgürleşen, fedaileşen Kürt kadınının güzel bir temsilcisiydi. Parti içine sızan uluslararası gerici ve komplocu güçlerin uzantıları tarafından bir komplo ile haince katlettiler. Ama özgürleşen, fedaileşen kadının mücadelesini hiçbir güç engelleyemeyecektir.

Anısı mücadelemize önderdur.

Mücadele arkadaşları

BENİM ANNE; GULAN

(Qendil'den anneme
mektup)

Bugün sana bir mektup yazmak istedim anne. Yıllardır bana korumalık yapan dağların en güzeline sırtımı dayadım ve yüreğimi Qendil dağının en doruklarında, sevgimle yaptığım bir iple uçurmaya başladım. Çünkü kalem bulamadım, kağıdım yoktu zaten. Hem onları bulsaydım anne sana mektubumu ulaştıracak bir postacı da bulamazdım. Turnaları sorarsan anne, hainlik çıktık-tan beri onların kanatları kırık-tır. Bilirsin anne her yol kapanabilir, ama yürekteki sevginin yolunu asla kimse kapatamaz. Baktım bu özlem, bu hasret artık çok olmaya başladı, yüreğimi sana göndermeye başladım.

Anne, hatırlıyormusun, beni Ankara'dan ülkemın kalbine uğurladığında kendi kendine bir şeyler mırıldan-mıştın, hani demiştin ki, 'eğer arkasına bakarsa geri gelecek, yok bakmazsa geri gelmeyecek' ve ben arkama bakmadan gitmiştim. Tabii bu kendi kendine mırıldandıklarını kulaklarım duymamıştı, sadece yüreğim bunları bana fısılda-mıştı.

Mektubuma öncelikle bir-kaç soru ile başlamak isti-

yorum. Ankara nasıl anne? Hani ben olmadığım zamanlarda; Karantil sokağı, Sakarya, sonra Tuzluca-yır, Mamak, Abidinpaşa ve de Mutlu mahallesi. Hepsi yerli yerinde mi?

Nedendir bilinmez anne, genellikle egemenler her şeyi tersinden adlandırır-lar. Mutlu mahallesi diyorlar senin kaldığın yere. Yani aç insanların yaşadıkları o mahalleye mutlu adını vermişler. Peki anne, açlık yoksa mutluluk mu? Yoksa karnı aç olanlar mı mutluluğu biliyorlar. Ya sen anne, sen mutlu musun? Umarım en kısa zamanda bu konularda merakımı giderirsin.

Şimdiden sana kendim-den bahsetmek istiyorum anne. Ordan ayrılalı tamı tamına on bir yıl oldu. Bu süre zarfında sevdalı olduğum dağlarda deli bir tay gibi durmadan özgürlüğe koştum. Dağ dağ, vadi vadi dolaştıktan sonra en son Qendil dağında konaklamaya karar verdim.

Sana biraz Qendil dağını anlatabayım anne. Keskin bir kekik kokusu her mevsimde vardır. Rengarenk çiçeklere bezenir her bahar, bir genç kız gibi. Hem çok nazlı, hem alımlı, güzel ve de bir kısrak kadar asidir duruşu. Geldiğimden beri hiç kükürt kokusu genzimi yakmadı.

En çok su kenarındaki dere otu beni alır götürür.

Sonra kuşların civıltısı ve şakır şakır kayalıklardan akan su sesiydi en çok yüreğime işleyen. Bir tek, zaman zaman bomba ve uçak sesleri bu doğal olan ortamı bozardı. Sonra sevgi ve seveda için söylenen şarkılarla çekilen halayların ardından günün doğal akışı yerini alır.

Güneş yeni ışıklarını Qendil dağının doruklarına uzattığında yüreğim her zamankinden daha çok sevgi ile taşmaya başladı. Sonra dudaklarımı hafiften bir gülümseme aldı ve ellerimi hiç bırakmayan silahımı bir kenara bıraktım. Yattığımız yerin 20 metre kadar uzatıldığı kar suları ile yıkanan ve ısıtılar saçan kumlara basarak dere kenarına indim. İtina ile yetiştirdiğin yüzümü, avuçlarıma buz gibi soğuk, ama yüreğinin sevgisi kadar temiz su ile yudum. Yüzümü iyice yuduktan sonra iki avuç kadar da içtim. Her şey çok güzeldi anne; güneş, gün, hava, su, kuş sesi, doğa ve de yüreğim.

Ben dönünceye kadar arkadaşlar kahvaltayı hazırlamışlardı. Yer sofrasına bağdaş kurdum, otlu peyniri ekmek arasına sıkıştırdım ve sonra misk û amber ko-

kan tavşan kanı çayı peş-peşe yudumladım. Karnımı biraz olsun doyurduktan sonra, tabancamı belime bir aksesuar gibi taktım. Yıllardır taşıdığım silahıma son bir bakış attım ve takım arkadaşlarımla özgür kadın savaşçıların toplantısının yapıldığı vadiyeirmek için hareketlendik.

Salonda toplanan özgür kadınların arasına karıştırdım da kendimi daha güçlü ve daha emin hissetmeye başladım. Saat 8.00 gibi toplantı resmi olarak başladı. İki arkadaş konuştuktan sonra söz aldım ve özgür kadından ne anladığımı, yaklaşık iki saat anlattım anne. Biliyor musun anne

ben bunları anlatırken bazen sen oluyor, senin gibi bakıyordum ve konuşmam senin bakışlarında son buldu.

Gözlerimi bütün arkadaşların üzerinde gezdirerek, onların sevgi dolu bakışlarını yüreğime almaya çalıştım. Bu sevgi dolu bakışlarla dopdoluyken, nasıl oldu bilmiyorum anne, ama sanki burnuma kötü bir koku geldi. Sanki kem bir göz durmadan beni izliyordu.

Bir süre sonra anne bu gözün kokusunu aldım. Evet anne bunlar karanlıkta koşmak isteyenlerin gözleri idi. Onlar karanlıktan koşmaktan hoşlanıyorlar ve bu yüzden de anne, karanlığı

seviyorlar. Ama anne senin bana verdiğin bu yürek, bu gözler karanlığa tahammül edemez ki, onları karanlığı anlatayım diye bana vermedin mi? Ama benim karanlığa tahammülsüzlüğümün onları rahatsız ettiğini biliyordum ve bu yüzden o kem gözü üzerimde hissediyordum. Ama onlar istedikleri gibi karanlıkta koşsunlar diye bırakamazdım ki! Sonra ben Zilan'a, Sema'ya, Zekiye'ye, Mazlum'a, Hayri'ye, Kemal'a Agit'e... ne diyecektim. Ben onların yoldaşı değil miydim? Onlar karanlıkta koşanlara izin verdiler mi ki, ben de vereyim. Neyse ane anlatmak istediğim, her zaman ve her yerde kem gözlü hain takımını bulmak mümkündür.

Sonra anne saat 11.30'da toplantıya ara verdik ve ben arkadaşlarımla yine bağdaş kurdum toprağa, öğle yemeğimi yedim. Yemek bana dokunmuştu, herhalde biraz yağlı gelmişti. Arkadaşlardan izin isteyerek, kaldığımız çadırlara, uzanmaya gittim.

Tatlı bir uyku arasındaydım anne, düşlerimde saçlarım ellerinin arasında, çocukluk günlerimdeydim, başım ise dizlerimdeydi. Oysa daha birkaç saat önce sana hasret ve özlem dolu yüreğimi göndermek için neler düşlemiştim.

Hasretime o anda nokta koydum anne ve sonsuzluk uykusuna yattım.

Karanlıkta koşmak isteyen hain takımı bu düşümden de uyandırmak istedi anne, ama güçleri yetmedi ve ben her 7 Haziran geldiğinde Qendil'de yeniden çiçeklerle filizleneceğim. Her çiçek benim gözlerimden bakacak ve her çiçek yüreğimde filizlenecek.

İşte böyle anne, karanlığı seven hain takımı, gözlerim ve yüreğimi çalacaklarını sandılar ve böylece karanlıkta rahat bir şekilde koşmaya devam edecekler. Ve o hain takımı gözlerim ve yüreğimi çalmak için daha çok yollar deneyecek anne, biliyorum. Ama yılgınlık yok, panik yok, hele teslim olmak ise hiç yok. Bilesin ki anne ben GULAN olduktan sonra, bu hain takımından hiç korkmadım. Çünkü ben biliyorum ki anne her bahar çiçeklerle açacağım, ama onlar ise bir hazan yaprağı gibi her rüzgarda savrulacaklar ve işleri bittiği anda da unutulacaklar.

Evet anne tam sana özlem ve hasret dolu yüreğimi göndermeye karar vermiştim ki, o hain takımı ansızın, bir ikindi vakti canımı aldı ecelsiz. Ama inanıyorum ki, anne, yolu sevgiden geçen her yolcu, bir gün buluşacak. Bu yolculukta ve en güzel mutluluklar işte o zaman yaşanacak! Sana son olarak yazdığım şiirimle veda etmek istiyorum, seni çok özledim anne..!

Hosça kal...

“En büyük değerimiz yaşamımızdır”

Bir şeyler yazmak hemen hepimizin zorlandığı bir husus. Hele hele can pınarımızı kanlarıyla besleyen, pınarımıza güç katan şehitlerimizi anlatmak, yazmak....

Bazen Kürtlerin neden yazılı edebiyatta gelişmediklerini sorar, bu konuda verip veritiririz. Ama yazılı edebiyatımızın gelişiminde pay sahibi olmak hiç aklımızdan geçmez. Herkes bu işi birilerine havale eder... Aslında biz de öyle değil miyiz? Görevimiz olmasına rağmen, düşünmekten ve düşündüklerimizi kağıda dökmekten çoğu zaman korku duymuyor muyuz? Yaşanılanları geleceğe miras olarak taşımak, yaşanılanları ölümsüzleştirmek gibi bir sorumluluğumuzun olduğunu unutmamak kadar, bu işin bir devrimcinin yerine getirmesi gereken vazgeçilmez görevlerin başında geldiğini de hiç aklıdan çıkarmamak gerekmektedir. Ve biz birkaç arkadaş da uzun zamandan beri gidip geliyor, tartışıyoruz ve her seferinde bir arkadaşımıza “sen yaz” deyip kaçıyoruz bu sorumluluktan. Ama O, kaçışların sahteliğinde bizi yakalıyor, gözleri, o keskin ve emredici gözleri vazgeçirtmiyor bizleri ve yine bir arada buluyoruz kendimizi...

- Peki konu olarak belli mi nasıl yazacağız?

- Elbette. Büyük şehidimiz Gulan arkadaş üzerine, O'nun mücadelesini herkese aktara-

rak ölümsüzleştirmek, yürek-
lere işlemek istiyoruz.

- Hangi yönlerini yazacağız?

- Yaşamını, kararlılığını, bağlılığını, samimiyetini, dürüstlüğü, mücadeleciliğini, bir kadın olarak komutanlaşmasını....

- Peki, ne zaman partiye katılmış?

- 1990'lı serhildan yıllarında UKM ile tanışmış. Zaten kendisi o dönemde Ankara'da öğrencidir. Birkaç yıl öğrenci komitelerinde ve kitle faaliyetlerinde bulunduktan sonra 93 yılında ordu saflarına katılmış ve 98 yılına kadar Garzan-Amed eyaletlerinde kalmış. Önderlik sahasına gittikten sonra da (95) yine aynı eyaletlerde dönemin YAJK sorumluluğunu da yürüten Gulan yoldaş, her türlü gericiliğe karşı mücadele yürüttüğü gibi, ordu içinde çıkan çetitel tasfiyeci eğilim ve çizgi dışı anlayışlara karşı da kararlı ve dürüst bir duruşun sahibi olmuş ve bu tür anlayışlara karşı mücadelesini her dönemde yürütmekten de geri durmamış. 98 yılının sonbaharında VI. Kongre'ye katılmak için Güney alanına gelmiş, Kongre süresince de, iradesi kıranları etrafında toplayarak “olmaz” teorisini dayatan Nasır şahsına ve yine iç eyaletlerde kadroya dayatılan çizgi dışı anlayışlara karşı mücadele etmekten de geri durmamıştır.

- Kongre sonrası?

- Sonra mı?... O kara gün.... Bir sis perdesi gibi

üzerimize çöktü. Yetmez yoldaşlığın bedelinin ödeneceği gün gelip çattı. O an en açık biçimde gördük dizlerin bağlarının çözülüşünü, yere yığılıp kalmayı... Yani sarsılmaz antların içilmesi, yani karar verme gerekliliği anlamına gelen yıkılışların enkaz görüntülerini.... Ya elini vicdanına koyup sonuna kadar savaşıyor ya da yaptıklarından pişmanlık duyup bindiğin geminin en önünde yer alarak ayrılacaktın.

- Gulan arkadaş, peki onun kararı ne idi?

- Birçoklarının gemiden ayrıldığı, bazılarının ise "biz ne olacağız?" kaygısıyla "mirası paylaşalım, istediğimiz gibi yaşayalım" ihtiraslarına kapıldıkları bir anda, O, sadakat yeminini ab-ı hayat gibi içen Şehit Dilan yoldaş gibi kararını hemen vermişti. "Ya hep ya hiç" veya "olacaksa Başkan Apo ile özgür Kürdistan, olmayacaksa düşmanı da yaşatmamamacasına savaş" şiarına bağlı kalarak sonuna kadar mücadele yolunu seçmişti. Kongreden önce ve kongre zemininde Başkan Apo yeni sürecin fedai kişilik özelliklerini ve fedainin nasıl yaşaması gerektiğini ortaya koymuştu. Gulan yoldaş da Başkan Apo'ya sadık kalarak fedailikte karar kıldı. Yani komplocuların örgüt bütünlüğünün altı ay içinde bozularak dağılacığımızı, parçalanacağımızı hesaplamalarına karşılık, o, "madem komplocular örgüte saldırıp sonuç almak istiyorlarsa, o zaman onlara

karşı tek duruş var, o da örgüt bütünlüğünü korumak ve bu bütünlüğe zarar verecek her türlü iç ve dış saldırılara karşı örgütle birlikte olduğunu göstermektir" diyordu. Ona göre sadece göstermek de yetmiyordu. Önderliğin esaretine neden olanlardan intikam almak gerekiyordu. Bunun için bir intikam örgütü olarak kurulan Özel Kuvvetler örgütlenmesinde yönetim düzeyinde yer aldı.

Yöneticilik gerçeği öyle bildik klasik yöneticilikten ziyade, dönemin özelliklerini kendisinde somutlaştıran fedai çalışmanın bir elemanı, fedaisi tarzındaydı.

Daima öğrenmek isteyen ve öğreten, yoğunlaşan ve yoğunlaştıran bir duruşu vardı. Bilgeliliğin bu topraklarda ana tanrıçalarımız tarafından geliştirildiğinin bilincine varmaya başlamış bir Mezopotamya kızı olarak öğrenmenin anlamını sezmış, önemini kavramıştı. Öğrenmek, kendini bulmanın, yolunu aydınlatmanın gereği idi. Özgürlük için yollara düşüldüyse, öğrendiklerini öğretmek vazgeçilmezdi....

Kış süreci olmasına, koşulların zorlayıcılığına, imkanların kıt olmasına, hatta okumak için sadece bir kitabımız olmasına aldırmadan sürekli aydınlanmaya çalışıyordu. Ve her akşam, fannus ışığında saatlerce o tek kitabımızı arkadaşlara okuyup yoğunlaşmalarına yardımcı oluyordu.

Askeri eğitimlerde de aynı coşkuyu, morali, isteği sergili-

yordu. Bayan arkadaşlarını zorlandıkları, yapamadıkları bazı eğitim hareketleri olduğunda, o mutlaka eğitim bitiminde onları toplar, saatlerce birlikte yaparak çalıştırır ve sonunda öğretirdi. Hatırlıyorum, eğitim esnasında yapamadıkları bir eğitim hareketini bir gün sonra çok rahat ve çok güzel yapabiliyorlardı. Bu da herkesi şok ediyordu. "Nasıl olur, dün hiç yapamıyorlardı, bugün bu kadar iyi yapabiliyorlar" soru ve tartışmalarına giriliyordu. İşin esası ise Gulan arkadaşın günün 24 saatini eğitimle geçirmesini bilen ve uygulayan bir kişilik olmasının da yatıyordu.

- Herhalde çok bilinçli bir arkadaştı.

- Çok bilinçli miydi bilemiyorum. Belli bir bilinç düzeyi vardı bu kesin ve bunu çok doğru bir temelde kullanabiliyordu. Özellikle bugün dönüp de o döneme baktığımızda, bilinçten daha fazla ahlaki duruşunun ön planda olduğu rahatlıkla görülebilir. Çünkü Parti Önderliği esaret altına alınmıştı ve uluslararası komplocu güçler Parti Önderliğimizin yarattığı değerlere ve partiye amansız bir yönelim içindeydiler. Bitirilmek istenen bir halkın iradesi ortadaydı. Onun için de bilinçten çok kendisine militan diyen herkesin elini vicdanına koyup "yaratılan bu değerleri ne kadar koruyabildim, yok olmaması için ne yaptım?" sorularını kendisine sorup yine "gereklerini ne kadar yerine getirdim?" demesinin zamanıydı. Yoksa parti ta-

rihimiz bize birçok kez göstermiştir ki, bilinç düzeyi olup da viedan sahibi olmayanlar böylesi süreçlerde mücadele içerisinde kalmakta oldukça zorlandıkları gibi, doğru ve inançlı bir duruşun sahibi de olamamışlardır. Yani inanç ve bilinç birbirini tamamlayan, birbirinden ayrılmaz iki öge olmuştur.

Gulan yoldaş, Parti Önderliğimizin "PKK bir ahlak hareketidir" belirlemesini çok iyi anlayan ve pratikte de gereklerini yerine getiren bir arkadaştı. Bu yanı eğitimlerde de, yaşamda da öne çıkabiliyordu.

Eğitimde "öğrenebildiğin kadar öğren, öğretebildiğin kadar öğret", yaşamda da "yardım edebildiğin kadar yardım et, yardım alabildiğin kadar al" ilkesini çok güzel uyguluyordu. Çünkü bir intikam örgütü olara örgütlendirilen Özel Kuvvetler çalışmasının esasları ve yine dünyadaki örnekleri konusunda hiçbirimizin bilgisi yoktu. Tek miras, tek kaynak, Parti Önderliğimizin Apocu Fedai Birliklere ilişkin belirttikleri ve parti yönetiminin geliştirdiği perspektiflerdi. O da, Parti Önderliğimizin ve parti yönetimimizin sunduğu perspektifler doğrultusunda yoğunlaşıyor ve bu yoğunlaşmalarını arkadaş yapısıyla paylaşıyordu.

Apocu fedailerin nasıl yaşayacağı ve zaferi elde edecekleri, bu yoğunlaşmalarla ortaya çıkan yoğun tartışmalar sonucunda ortaya çıkarılan ölçü ve ilkelerin belirlenmesiyle

anlaşılmaya çalışılıyordu. Her kelimde, her davranışta bir doğrunun bulunmaya çalışıldığı bu tartışmalarımızın içerisinde kısmen sonuçlar alınmışsa da 20 Mayıs 1999'da, kendisini Zagros'un eteklerinde var etmiş olan noktamızda, rüzgarın bıçak gibi kestiği, dolunun Parti Önderliğimizin her sözü gibi kafamıza çarptığı bir havada en güler ve kendinden emin sesiyle fedailik andını içiyor, herkesin önünde söz veriyordu. Bu yoldan dönmeyeceğini ve eylemini zaferle sonuçlandıracağını haykırıyordu Gulan yoldaş.

Artık gitme zamanıydı, O'nu kimse durduramazdı. Yol güzergahının en zor yeri Xedare'ydı. Çünkü 31 Mayıs günü ulaştığı Xedare'de gaddar düşmanın gaddar görünümü mahkeme salonunda düşman bakışlar altında -televizyonda- Parti Önderliğimizi görmüştü ve kendi deyimiyle hiç unutamadığı o görüntüleri beynine kazıyordu. Zaman, intikam zamanıydı ve kimse O'nu engelleyemezdi.

Temmuz ayının ilk günlerinde, bin bir zorluk ve kontrol noktasını geçerek yerine ulaşabilmişti. Hedef noktasına ulaştığı anda, partimiz 2 Ağustos geri çekilme kararını almış ve O da bu karar doğrultusunda geldiği yere geri dönmüştü.

- Yani eylem yapmadan geri mi döndü?

- Doğru. Eylem yapma şansına erişmeden süreç değişmişti ve bu, O'nun örgüte bağlılığının öyle sözde olmadığını gösteren bir süreç de olmuştu.

O bir fedai idi. Aldığı talimatı kendisine göre yorumlama hakkı yoktu ve bunu yapmayacak kadar bağlıydı. Tabii bu süreç herkes için bir sınav niteliğindeydi. Herkesin çok rahatlıkla, açık açık "değişim stratejik mi, taktik mi, teslimiyet mi, direniş mi?" diye tartıştığı bir dönemdi. Ve o, hiçbir ikircikliğe kapılmadan geri dönmelerini bilmişti. Hatta çoklarının gemiyi terketmekte olduğu bu süreçte, o geri gelirken saflara yeni bir arkadaş katmıştı.

Aslında bu süreci iki ayrı biçimde ele almak daha doğru olur...

- Nasıl?

- Şöyle ki; birinci süreç Parti Önderliğinin esaretinden sonra gelişen süreçtir. Bu süreç, çoğunluğu duygusal temelde katılımı beraberinde getirdi ya da ayrılmayı. Duygusal temelde bağlı olduğunu iddia edenler, sürecin değişmesi ile birlikte ne için gittiklerini ve görevlerinin ne olduğunu unutarak geri dönmeler ya da bazıları döndüyse de çok sonraları döndü.

İkinci süreç ise; geri çekilme talimatından sonraki süreçtir.

Geri çekilmenin sağlıklı yapılabilmesi örgüt otoritesi açısından oldukça önemli bir viyaydı. Ne yazık ki, herkes Gulan arkadaşın gösterdiği duyarlılığı ve sorumluluğu gösterememişti. Birçoğu bu durumu bir taktik veya teslimiyet olarak değerlendirdiğinden, hem geri çekilme istendiği gibi olmamış hem de istenme-

yen, olmaması gereken şehadetler yaşanmıştı. Bu durum, örgüt otoritesine ve bütünlüğüne gölge düşürüyordu. Bireysel kaygılar örgüt kaygısının önüne geçmişti. Ardından VII. Kongre'de de kadro istenen tavrı sergileyemediğinden, örgüt bir kez daha parçalanma ve dağılma ile yüz yüze gelmişti. Tabii parti yönetiminin bu noktada çok yoğun bir mücadele durumu oldu ve bugüne böyle gelebildik. İşte burada Gulan arkadaşın durumuna ilişkin belirtilecekler, fedai bir kişilik için oldukça önem kazanmaktadır.

VII. Kongre öncesi ve sonrasında ortaya çıkan tasfiyeciler ve provakatif eğilimlere karşı kadro yapımız tavırsız kalırken, Gulan arkadaş her militanın sergilemesi gereken tavrın sahibiydi. Çizgi dışı eğilimler örgüte saldırırken, o, örgüte sarılarak ve örgüt bütünlüğü için Özel Kuvvetler zemininde mücadelesini artırarak sürdürdü. O; mücadelesiyle, keskin ve net duruşuyla bütün çizgi dışı eğilimlerin boy hedefi olmasına rağmen, asla geri adım atmadı. Hatta PJKK yönetimi şahsında ortaya çıkan tasfiyeciliğe karşı duruşu salt, kuru bir cins savunmacılığı olmaktan ziyade, örgütsel siyasal bir duruş ve tavır olmuştu. Yani Gulan arkadaş, çizgi militanlığının duruşunun nasıl olması gerektiğini bize somut olarak göstermişti.

- Peki Gulan arkadaşın yaşımdaki duruşu nasıldı?

- Çok okuyan, tartışan ve pratik olarak uygulamasını bi-

len bir arkadaştı. Onunla çok doğal ilişkilenebilirdiniz, ama bu asla resmiyeti aşındıracak düzeyde olmazdı. Yoldaşlarının moral kaynağıydı. Hiçbir işe kaba yaklaşmaz, mutlaka planlı, programlı ve düşünerek en başta kendisi olmak üzere işe girerdi. Sonuçsuz, yüzeysel bir iş yaptığını görmedik. Devamlı olarak kendisini geliştiren, değiştiren bir yapısı vardı.

Yaşam, onun için kesinlikle taviz vermediği, vermeyeceği bir husustu. Yaşamın gereklerini uygulayan ve aynı zamanda uygulatan bir arkadaştı. Özellikle yaşam içinde öne çıkan, başta feodal yaklaşımlar olmak üzere, çizgi dışı anlayış ve yaklaşımlara geçit vermiyor, tavırsız kalmıyordu.

İlişkilerinde doğal, ilkel, ölçülü, sıradanlığı hiçbir zaman kabul etmeyen, yoldaş sıcaklığında bir duruşun sahibiydi. Yaşam, değerlerimiz ve özcesi çizgi karşısında oportünizmi kesinlikle reddeden ve savaşım veren bir duruşu vardı.

- Özel Kuvvetler aynı zamanda askeri alanda da iddialı olan bir kurum. O anlamda Gulan arkadaşın askerliğe yaklaşımı nasıldı?

- Aslında bu sadece Özel Kuvvetler için geçerli olan bir ilke değil. HPG içindeki her asker adayı için geçerlidir. Çünkü PKK militan özelliklerinin en temel halkalarından biridir. Onun için her yoldaşımızın asker olma gibi bir zorunluluğu vardır. Parti Önderliğimiz bunu şöyle formülleş-

tirmiştir; "Askerlik işi bir aşk işidir, tutku işidir." Eğer bireyde bu aşk ve tutku yoksa, zaten asker olamaz ve öyle bir iddiası da olmaz. Tamamen tutku ile bağlantılıdır. O, askerliği gerçekten severek ve isteyerek yapıyordu. Askerliğe tutku ile yaklaşımını, üslubunda, tarzında, yaşamında, savaşımında her an görmek mümkündür.

Gulan yoldaş, gerek cins olarak gerekse de devrimci olarak olarak böyle bir süreçte kadının meşru savunmasının askerliksiz ve komutasız olmayacağını görmüş, askeri duruşu bir ilke haline getirerek tüm olumsuzluklara karşı bir cevap ve bir duruş olmuştur.

Ortadoğu gibi bir coğrafyada askeri olarak varolmadıkça ayakta durulamayacağı ve bir değer yaratılamayacağı gibi kadın özgürlüğünün de meşru savunma olmadan olmayacağını bilincinde olduğundan askerlikte ısrarını ve askeri kişilikte kararlılığını ortaya koymuştur. Askeri başarının uzmanlaşmak ve yetkinleşmekten geçtiğinin bilincinde olmuş, bunu, kadının işi olmadığını düşünenlere inat, kendisinde ve yoldaşlarında ısrarla geliştirmeye çalışmış, komutanlaşmayı kadın açısından önemli görmüş ve titiz yaklaşmıştır.

Kadın özverliliğini, fedakarlığını, sadakatini, kolektivizmini, vericiliğini, mütevaziliğini yitirmeden, aksine bu özelliklerle harmanlayarak, sentezleyerek yetkin komu-

tanlığa ulaşmaya çalışırken, temposunu Önderliksel tarza kavuşturma azminden de vazgeçmemiştir.

Yenilgili Ortadoğu kişiliğinin kültürel özelliği haline getirilmiş olan keyfiyet, hantallık, ertelemecilik, havaalecilik özelliklerine karşı yılmaz tempolu ile karşı durmuştur.

Gulan arkadaşı tanımlamak....

Onu sürekli gelişmeye çalışan, feodalizme –her türlü iç ve dış gericiliğe– karşı durmaya çalışan, bu anlamda korkmaz bir kadın, parti ve örgüt değerlerini bilincinin, gücünün, iradesinin yettiği kadarıyla her yerde herkese karşı korumaktan çekinmeyen asi bir kadın olarak görebiliriz....

Kürdistan'ın yeniden resmedildiği tabloda yaptığı işin ciddiyetini taşıyan, kendisine, savaşımına, yoldaşlarına ciddi yaklaşan bir savaşçı... Arayışçı....

O'nu anlatan en belirgin tanım, yoldaşlığı olabilir. Yoldaş sevgisi, yoldaş kaygısı.... Öyle sıradan ve biçimsel değil, gerçekten derinden, inanmışlıktan, adanmışlıktan kaynaklı bir bağlılık.... Kadının yoldaşlığını en dolaysız, sağlam, daimi ve gerçeklere dayalı yaşayan arkadaşlarımızdan biriydi O.

Şehidi unutmayan, Onları daima yüreğinde taşıyan Gulan yoldaş, şehadetin kutsallığını yaşamında daima korumaya çalışırdı. Daima "en büyük değerimiz yaşamımızdır" derdi. Yaşam ve eğitim değer-

lerimize karşı hor-savurgan yaklaşımları hep reddeden tavizsiz bir komutandı.

Komutanlığı asla bireysel bir yaşam alanı olarak görmeyen engin bir kişilikti. Komutanlığı hep daha fazla yük kaldırmak, taşımak, daha fazla hizmet etmek için üstlenen yigir bir kadındı.

Gerilikler karşısında cesurdu, kendi iradesine ve gücüne dayanmayı ilkesel olarak ele alır ve bu yüzden de savaşımında cesaretini yitirmezdi.

O, bağlarını güçlü kurmuştu, istese de vazgeçemezdi. Özden bağlar gelişmişti ve vazgeçebilmesi için kendisi olmaktan çıkması gibi tek bir seçeneği vardı ve o da geçersiz bir seçenek. Yani O, özgürlüğe mahkum edilmiş, kendisini özgürlüğe mahkum kılmişti. Her şey özgürlük için, özgürlüğe göre olmalıydı. Yani özgürlüğü ellerinde taşıyan kutsal ışığımıza, Güneşimize yönelmeliydik hepimiz. Ve O daima Güneşimize dönük bir ay çiçeği gibiydi. Kürdistan devrimimizin güllerinden biriydi.

Tıpkı ülkemizi bereketlendiren berrak sularımız gibiydi, sürekli akan, akmaya çalışan, aktıkça arınan ...

Kir tüm sulara karışmaya, bulaşmaya çalışır, ama onlar ne yapıp edip akarak kendilerini arındırırlar. İşte Gulan yoldaş da öyle bir Kürdistan pınarıydı.

Özgürlük imparatorluğunun özgürlük neferlerinden biri olmaya kendisini sonsuz, katıksız, hesapsız yatırmış,

özgürlükle onurlanmak, namuslu olmak isteyen ve bu uğurda verdiği direniş, mücadele ve dönüşüm gerçeğinden dolayı korkak, hain düşmanlarının tahammül edemediği bir militanımızdı O.

Korkuları akıllarını başlarından aldığı için, zavallılıklarını onlara başka çareler buldurtmadığı için iğrenç kölelerin zavallı çarelerini denediler ona karşı.

O'nu 7 Temmuz 2002'de kallesçe katlederek Ondan kurtulacaklarını sandılar, kendilerini böyle bir yalana inandırdılar.

Özgürlüğümüzün kaynağını, bizim ruhumuzu anlayanların gafleti bir kez daha zavallı arayışlar şeklinde gözümlüze görünmüştü.

Bu ruh, Başkan APO'nun iğne ucuyla kazıyarak yarattığı ruhtur. APOCU RUH... Apocu ruh hain saldırılar karşısında yılar mı? Apocular sadece fiziksel varlıklarıyla varolmazlar. Onlar tarihsel kahr, ramanlık şiirimizin birer mısrası olurlar; yaşamlarında ve her geçen gün, her geçen zaman diliminde mısralarımız çoğalır. Şiirimiz dünyaya yayılmıştır bizim...

Gulan yoldaş, şehadetiyle de, tıpkı yaşarken olduğu gibi güç kattı yoldaşlarına, özgürlük hareketimize. Ve şimdi O'nun adına kurulan taburlarla, eğitim devreleri ile onlarca ruh Ondan beslenmekte...

Korkun!

Korkun, çünkü korktuğunuz ruh her an çoğalmakta, Sarmakta her yanı...

Benim anne; Gulan

Gözlerimi çalmaya gelmişler anne

Ama onları veremem ki

Onlar senin

emanetindir anne

Onları bana sen verdin ki

Onlar senin şefkatindir anne

Onlar senin basretin özlemin

Onlar senin sevgindir anne

Onlar benim sevdam ülkendir anne

Onları çaldıramam ki

Bak şuracıkta duruyor bاین takımı

Azrail gibi iğrenç nefesleri ensemdə

Çalmak istiyorlar bana verdiğin

gözleri

Peki ben sonra nasıl bakarım

çocuklar gibi

Hayır anne onları çaldıramam ki

Onlar senin eserin

Çaldırırsam gözlerimi

Sonra nasıl yatacağım gözlerimi

Qendil'den ıraklara

Sen uyurken nasıl göndereceğin

gözlerimi usulcaak koynuna

Ve ber GULAN nasıl açacağım

oradan SOSIN SOSIN anne

Gözlerimi çaldırmam ki

Onlar çocuklardan bana emanet

Biliyor musun anne bir de

Yüreğimi çalmak istiyorlar

Ama benim yüreğim

onların içine yaramaz ki

Yüreğim seoda ve sevgi dolu anne

Tıpkı senin yüreğin gibi

Peki çaldırırsam yüreğimi

bu bاین takımına

Kim şevkat dağıtacak çocuklara

Sonra

kim yeticecek gariban

bikeslerin imdadına

Peki çaldırırsam bu yüreğimi kim

sevgi taşıyacak anne

Ben gözlerimi ve yüreğimi

çaldıramam anne

Yoksa ben nasıl koşarım

Aç kalmış bir çocuğun sevine

Nasıl kurtarabilirim bir çocuğun

çığlığını

Mayına basmaması için

Kürdistan'da

Çaldıramam ki ben bu bاین

takımına gözlerimi anne

Onlar bana lazım

Peki çaldırırsam gözlerimiSonra

kim su taşıyacak annelerin

Yangın yeri yüreklerine

Ya kanayan yüreklerle kim

kim merhem çalacak anne

Ben çaldırırsam bu bاین takımına

gözlerimi

Nasıl oynarım seksek

Körece saklambaç

Sonra onlar senden emanettir bana

Yarınki çocuklara

Çaldırırsam gözlerimi anne

O zaman ben GULAN olamam ki

GULAN olamazsam

şeker dağıtamam ki çocuklara

Ve de uçurtma uçuramam ki

bozkırlarda

Deli tary gibi koşamam ki özgürlüğe

Biliyor musun anne

Gözlerimi ve yüreğimi çalmak için

Bir ikinci vakti sapladılar yüreğime

bir bاین kurşunu

Aldılar canımı anne

vakitsiz ve ecelsiz

Ama bاین takımı bilmiyordu ki

Ben ber GULAN açacağım çiçeklerle

Ve ben doğacağım ber şafak

Her çocuğun ilk çığlığında

Her annenin ilk sancısı ben olacağım

Ve ben anne

Aydınlığa açılan her çocuğun

ilk bakışı olacağım

Çaldıramam ki bu bاین

takımına gözlerimi

Çaldırırsam gözlerimi

GULAN olamam ki

GULAN olamazsam

açamam ki SOSIN SOSIN

Al yüreğine gözlerimi anne

O bاین takımı oraya

giremez ki

O zaman ber GULAN

açacağım SOSIN SOSIN

Aç kapsıyı anne

Benim; GULAN...

Fatoş SAĞLAMGÖZ (Sema)

Halklar arasındaki barış köprüsü

SEMA

PARTİ ÖNDERLİĞİNE

1970Urfa viranşehir doğumluyum. İşçi kesiminden gelen 9 çocuklu bir ailenin son ferdiyim. Ailem Türk kökenlidir. Herhangi bir aşirete bağlı değildir. Kendi ulus kimliğini fazla öne çıkarmayan dil, din, kültür, ırk gözetmeyen, diğer uluslardan insanlardan kız alıp vermiş bir ailedir. Devlete askerlik yapmayı reddetmiş, ama Fransa işgali döneminde başlayan halk hareketinde fiili olarak yer almıştır. Bütün bu özelliklerden dolayı 1978-79 yıllarında Viranşehir'de gelişen Apocu harekete de yakınlık duymuş, ve fiili olarak içinde yer almıştır. Abim (Şaban Sağlamgöz) militanlık düzeyinde, Annem ve babam kur-yelik düzeyinde hareket içerisinde yer almıştır. Viranşehirde ağa aşiretlerin hedefi durumuna gelince aile esas geldiği yer olan Urfa merkezine geri dönmek zorunda kalmıştır.

Ailem en ağır darbeyi 12 Eylül'de Kürtlerle birlikte yaşadı. Abim işkencede şehit düştü. Aile baskı ve işkencelere maruz kaldı. Devletin gözünde Kürtler ne kadar isyancıysa, biz de o kadar vatan hainiydik. '86'da babam

● Adı, soyadı: **Fatoş SAĞLAMGÖZ**

Kod adı: **Sema**

Doğum yeri ve tarihi:

Viranşehir-Urfa, 1970

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **17-18**

Kasım 2003, Göteborg-İsveç

nedeni belli olmayan bir şekilde işyerinde ölü bulundu. Parti ile ilişkiler kopuktu. '88'lerde ben üniversitede diğer abim de Urfa örgütü aracılığıyla yeniden parti ile ilişki kurduk, Abim (Mehmet Sağlamgöz) '90'da gerilla saflarına katıldı. '91'in sonlarında Uludağ Üniversitesi'nde yürütülen YCK faaliyetlerinden sonra Dersim eyaletinde saflara katıldım. Dersim, Erzurum, Amed eyaletlerinde kaldım. '96 yılında

yaralandım, tedavi için metropole gönderildim. Burada yakalandım. Gerçek kimliğimin açığa çıkmaması üzerine 8 ay sonra serbest bırakıldım. Cezaevi örgütünün talimatı üzerine Avrupa'ya çıktım. '98'den beri Avrupa'da PJA faaliyetlerinde bulunmaktayım. Komplö sürecini Avrupada yaşadım. Yetersiz yoldaşlığımızın sonuçlarını daha yakından görebildim.

Önderliğin esaretinden sonra Başkanlık Konseyi'nin partiyi en iyi şekilde sürdürme çabası, Başkan APO'nun yarattığı sistemin yıkılmaz gerçekliğini daha iyi görmeme neden oldu ve Parti Yönetimi'ne güven ve bağlılığım daha da pekişti.

Değerli Başkanım

Sizin kadına verdiğiniz önem, kadınlara olan güzel yoldaşlığınız tüm dünya tarafından biliniyor. Bir adada dört duvar arasına hapsedmeye çalıştıkları, aynı zamanda tüm Ortadoğu kadının özgürlüğüdür de. Bu özgürlüğü hapsedmeye çalışanlar o adamın etrafındaki engin denizleri göremeyecek kadar körler. Tarihsel gerçeklikle bağlantılı olarak kadına bir misyon biçtiniz. Bu misyonu en iyi şe-

kilde oluşturmak artık bizim görevimizdir.

Bir rüya gördüm. Toprak kokulu bir mağarada uzanmış yatıyordunuz. Beş bayan arkadaş size yakın bir yerde oturmuştuk. Arkadaşlar mücadele içerisinde tanışmış olduğum farklı uluslardan arkadaşlardı. Sanki her birimiz bir halkı temsilen oradaydık. Elinizi uzattınız. Tek tek gelerek elinizi tuttuk. Yanınıza yaklaşan herkesin başına bir avuç toprak döküyordunuz. Hangi arkadaşla elleriniz birleştiyse hem biz canlanıyorduk hem de siz iyileşiyordunuz. Sonunda hepimiz sizinle birlikte ayağa kalktık. Bilinçaltına yerleşmiş umudun ifadesidir. Ama umut soyut bir kavram olarak kalmayacak bir olgu. Özellikle biz militanlar ve kadınlar açısından pratik gereklerinin yerine getirilmesi

gerekıyor. Siz bu konuda yapılması gereken her şeyi yaptınız. Bizim ise yetersiz kalan yoldaşlık yanlarımızı gidermemiz gerekiyor.

Yeni girmiş olduğumuz süreç, fedai bir ruh, ateşten daha kızgın bir yürek gerektiriyor. Ancak bu şekilde size şehitlerimize ve halkımıza layık olabiliriz. Uygulayacağım eylem tarzını kabul etmeyeceğinizin bilincindeyim. Ama bazı noktalarda halklar arası köprü olmak gerektiğine inanıyorum. Belki o köprünün tahtalarından birisi olabilirsem ne mutlu bana. Mensubu olduğum halkın milliyetçi ruhunda kendi cephemden bir gedik açmaya çalışacağım. Ateş topları ve küllerin karıştığı bir noktada bedenler kardeşleşebilir.

- Bijl SEROK APO
- Bijl KADEK
- Bijl PJA

9 Kasım 2003
SEMA
(FATOŞ SAĞ-
LAMGÖZ)

KÜRDİSTAN VE TÜRKİYE HALKLARINA

Tarihsel önemi büyük bir süreçten geçmekteyiz. Öyle bir süreç ki önümüzde iki yol var; ya kardeş halklar olarak omuz omuza verip birlikte mücadele vererek yıllardır bizi sömüren, attığımız en küçük bir hak arama mücadelemizi bile baskı ve şiddetle bastırarak kendini yaşatan, her türlü dil, din, kültür farklılıklarına tahammül etmediği gibi, bunları tüketmeye çalışan ulusal zenginlikleri bütünleştirmek yerine düşmanlık aracı olarak kullanan elimizdeki ekme kırıntılarına bile göz dikerken kendileri her geçen gün zenginleşen kendi çocuklarını zengin ülkelerde okuturken bizim çocuklarımızı kardeş halk olan Kürtlere karşı savaştırarak öldürten zamane padişahlarını

tahtlarından indireceğiz ve bu cennet ülkede birlikte güzel bir yaşam süreceğiz. Ya da İsrail-Filistin sorunu gibi sonu gelmeyecek şekilde birbirimize kırdırılırken kan tüccarı ölüm tellaları kendilerini yaşatmaya devam edecekler.

Ben bu süreci Osmanlı devletinin yıkılış dönemlerine benzetiyorum. O dönemde yabancı işgallere karşı savaşım yine Kürtlerden başladı ve giderek Türkiye illerine sıçradı. İlk halk kongrelerinin (Erzurum ve Sivas) Kürdistan'dan başlamasının nedeni de budur.

Dört yıllık süreçte Kürt halkında bir zihniyet dönüşümünün gerçekleştiğine inanıyorum. Kürt halkı olarak öncülük yaparak eylemlerimizi serhildan sürecini ortak platformlarda birleşti-

rebilirsek, önemli gelişmeler sağlayabiliriz.

Her gün meydanlara dökülen halkımızı özellikle de kadın ve gençlerimizi selamlıyorum. Yalnız bu eylemlerin daha da aktif ve etkin hale getirilmesi gerektiğini düşünüyorum. Bir duruma alıştırmak isteniyoruz: 'Önderliğin yokluğuna.' Alışmadık, alışmayacağız. Böyle bir durumu kabullenmek kendi (halk olarak) yokluğunu kabullenmek anlamına gelir. Önderlik böyle bir yaklaşıma karşı kendi tavrını koydu. Bu tavrı geliştirmek ve başarmak da bizim en temel yaşam gerekçemiz. Süreç, birilerinden bir şey beklemeden halk inisiyatifi çerçevesinde özgür iradeyi açığa çıkarma sürecidir. Ben kendime halklar arası barış meşalesi olma görevi biçiyorum.

Közleşmiş birkaç kalp varsa, onlara bir ısıltı, ruhsuzlaşmış birkaç beden varsa onlara bir canlılık katabilirsem amacıma ulaşmış olurum. Eylemi başardığımda, ailem, partim, yoldaşlarım ve Kürt halkıdır. Yerime ulaşmak için ayaklarım Kürt ve Türk kadınlarının omuzlarıdır. Son sözüm meydanlarda hiç dinmemesi gereken 'Biji Serok Apo' sloganlarıdır. Toprağım, demokrasinin kalesi haline getireceğimiz Amed toprağıdır. Döşediğim, silah arkadaşların yattıkları yerin yanındaki mevzidir.

Hepinizi ulaşmamız gereken Apocu ruhun caskusuyla saygıyla selamlıyorum. Başarı hedefiyle serhildanlarda buluşmak dileğiyle.

11 Kasım 2003
Sema SERHAT

1999

Bîranîna Heval Xebat

Hevalê Xebat him di jiyanê de him di fedakarî û cesaretê xwe de, hevalekî nîmûne bû û bi van taybetmendiyên xwe jî, bawerî dida der û dora xwe. Gelek caran jî bo ku hevalên xwe xilas bike, bi ser mirinê de diçû.

Ev heval bêhtir li seheyê Tirkiyeyê di pratîkê de ma. Cihê ku lê pratîk meşand, pîr zehmetî û zoriyên xwe hebûn. Ji ber ku li ew derên ku gerilatî dimeşand, ne axa Kurdistanê bû û grubên biçûk bûn.

Heval Xebat, hevalekîzewicandî bû. Lê bi hemû hebûna xwe jî bo xizmeta şoreşê xwe amade kiribû. Li cem Serokatîyê jî perwerde ditibû û bi pêşniyara xwe hate vê seheyê. Li vir tevli gelek çalakîyan bû. Her wiha demekê, faliyetên bajaran meşand. Hinek şervan jî tevli partiyê kirin û li bajêr xebatake serketî meşand.

Amanos, jî bo gerîla xwedî girîngiyeke mezin bû. Bi taybet partiyê dixwest di ser Amanosê re di şoreşê de pêşketineke mezin çêbike û rîya çareseriyê bi vir ve bike. Lê, ji aliyê provakasyonên hinek kesan ve, ev yek hat pûçkirin. Ji destpêkê û heta niha di nêzîkbûna xwe ya Serokatîyê de bi dîtî-

Adi, soyadî: Xebat

Kod adr: ...

Doğum yeri ve tarihi: Erûh-Sêrt

Mücadeleye katılım tarihi: 1997

Şehadet tarihi ve yeri: 1999,

Amanos

na xwe ya jî bo yekitiya gelê Kurd û Tirk, timî di xetê de bû.

Lî gorî vê esasê, gerillayên li wir hindek rewşa xwe cuda bû. Yanî di aliyekî de, erkeke wan î enternasyonalistî hebû. Ev yek jî hêla kesên mîna unsurê Kerem û Zekî ve hat têkbin. Lê, digel hemû asteng û provakasyonên li vir, bingehek jî hate danîn.

Nêzîkbûn û xwestekên partiyê li ser vê esasê bû. Heval Xebat jî dixwest ev pêşketinên ku partî dixwest pêş bixe, hewl dida ku xwe tevli

bike û pêk bîne. Di milê cesaret û haziriyên vê rewşê de, me tu kêmasî nedîtîn. Ji ber ku bi rastî, bi biryardariyeke mezin xwe tevli hemû karan dikir.

Bi taybet dijmin, li ser seheyê xebateke ajantîyê dimeşand. Di nav van şertan de hevalê Xebat gelek caran grubên hevalan jî xeterên mezin rizgar kir. Xwedî pêjinkariyeke mezin û pîr bişyar bû.

Piştî ku Serokatî hate girtin, jî bo ku li bajaran çalakîyên fedaî pêş bixe, gelek pêşniyar kirin. Lê belê, piştî ku jî hêla partiyê ve şer hate rawestandî û vekîşîna piştî sînor dest pê kir, dijmin li ser sînoran tedbirên pîr mezin digirt. Vekîşîna gruba van hevalan, dema ku jî deşta Hatayê derbas dibûn, ketin kemîna dijmin. Hevalê Xebat û hevalek ku nû tevlibibûn jî bo ku nekevin destê dijmin, şehîd ketin. Li ser wî gelek belgeyên partiyê hebûn. Ev heval jî bo ev belgeyên partiyê nekevin destê dijmin rîya şahadetê hilbijart.

Bîranîna Heval Xebat û tevahiya şehîdên şoreşê jî bo erkeke ye û ewê ronahiya rîya me bin.

Dijwar Herêkol

Yaşar Aslan

Dağlarda yaşayan özgürlük savaşçılarından bir yoldaşın anısına

Yaşar yoldaş, İdil'e bağlı Ortaköy'de (Şeh Hasan) dünyaya geldi. Yurtsever, maddi durumu normal ve feodal özelliklere sahip bir aile yapısı içerisinde büyüdü. Köyde normal köy yaşamının çalışmalarına her aile ferdi gibi O da katılıyordu. Çobanlık da yapıyordu. Bu dönemde özel savaş güçlerinin yoğun baskıları vardı. Yurtsever olan aile sürekli özel savaş güçlerinin baskılarına maruz kalıyordu. Babası faşist ordu güçleri tarafından yakalamp işkence ile şehit edilmişti. Yaşadığı şeyler, Onda, devlete karşı büyük bir tepki doğurmuştu. Partiyeye katılması da büyük oranda bu olayın etkisiyle olmuştu.

Bu sebeple '91 yılında gerilla saflarına katıldı. Bir

Adı, soyadı: **Yaşar ASLAN**

Kod adı: **Yaşar**

Doğum yeri ve tarihi: **Ortaköy İdil, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1999 Amanos**

süre Botan'da kaldıktan sonra Haftanın alanına gönderildi.

Orada ilk askeri ve siyasi eğitimini aldı. Bir dönem yaşının küçüklüğünden dolayı tecrübeli arkadaşların yanında kalan Yaşar yoldaş, birkaç yıl sonra pratik grupların içerisine alınarak savaş pratiğine gönderildi. Kısa sürede yapının sevgisini kazanan Yaşar yoldaş, '94'te manga komutanlığı görevini aldı. Uzun dönem savaş alanında tecrübe sahibi olan Yaşar yoldaş, birçok eylem ve çatışmaya katılmış ve birkaç defa da yaralanmıştı.

1996-97 yılında Kele Memê alanında kış aylarında girdiği bir çatışmada tekrar yaralanmıştı. Ama yarası bu defa oldukça ciddi idi. İki gözünden yara aldığı için Önderlik Sahası'na hem tedavi hem de eğitim için gönderilmişti. Bir dönem Önderlik Sahası'nda kalan Yaşar yoldaş, sahadan aldığı güçle, Amanos sahasına giden gruplar içerisinde yer almıştı. Amanos pratiğinde fedakarlığı ve cesaretiyle her zaman en önde olan Yaşar yoldaş, Türk ordusunun yaptığı bir operasyonda vurularak şehit düştü.

Anısı mücadelemizde yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

adına Serkeştin Zana

Abdulkerim Ekinçi

BAĞLILIK PRATİK VE VEDAT

Önderliğin 2 Ağustos geri çekilme talimatıyla kuzey güçlerimiz güneye doğru harekete geçmişlerdi. Ancak 1999 yılında geri çekilmesi gereken güçlerimizin tümü geri çekilememişlerdi. Duruma fırsat bilen düşman bulduğu tüm açıkları değerlendiriyor ve saldırılarını artırıyordu. Bu yönelimler karşısında sürecin sabote olmaması için gerilla güçlerimiz mümkün oldukça temas durumlarını meydan vermiyordu. Geçiş hatları üzerindeki tüm alanlarımız ve bu alanlarda bulunan kurye ve lojistik birimlerinin rolleri can alıcı biçimde artmıştı.

Genç aları Koçgiri, Karadeniz, Derşim ve Erzurum güçlerimizin geçişlerinin önemli kısmının yapıldığı bir alan konumundadır. Bu konumundan ötürü arkadaşlar barada özel kurye ve lojistik örgütlemeye birimleri yerleştirmişti. Bu durum hakkında tabii ki düşman da alanın önemini biliyor ve ona göre yönelim gerçekleştiriyordu.

İşte sürecin kutsal görevini yerine getirmek amacıyla Genç alanımıza bir birim yerleştirilmişti. İki tim halinde örgütlenmiş olan timlerin birinin başında Vedat arkadaş bulunuyordu.

Komutan özellikleriyle tüm arkadaşların güvenini, saygısını kazanmış, arkadaşlar arasında sevilen, sayılan bir arkadaş Vedat yoldaş. Pratik yaşamı göz önüne getirildiğinde neden böyle sevilip sayıldığı daha iyi anlaşılacaktır. Sabah kalkışından tatalım gün içindeki tüm yaşamına, yaklaşımına, yol yürüyüşüne kadar her yerde, her işte örnek bir pratiğin sahibiydi Vedat yoldaş. Yaşam içinde fedakarlığı işte PKK yaşamı budur dedinecek düzeyde örnek niteliğindeydi. Yoruldu, uykusuz kaldım demeden yapılması gereken ne ise onu yapar,

✪ Adı, soyadı: **Abdulkerim EKİNCİ**

Kod adı: **Vedat**

Doğum yeri ve tarihi: **Erurh, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ekim 1999, Serilla köyü-Genç**

kendini bir kenara vermezdi. Yaptıklarından da mutluluk duyardı. Çünkü O ne yaptığını bilincindeydi. Yaşamda örnek olan Vedat yoldaş, aynı zamanda düşman konusunda da gerekli tüm dayanışma, hassasiyeti gösterir, tedbirleri alırdı. Yol yürüyüşlerinde hep en öndeydi. Hem araziye tamıyor hem de yanında bulunan diğer kısmen tecrübesiz arkadaşlara eğitici yaklaşarak bir gerillanın yapması gerekenler konusunda örnek teşkil edecek davranışlarda bulunuyordu. Yolda nasıl yürünür, gizliliğe nasıl dikkat edilir, dikkat edilmezse ne gibi olumsuzluklarla karşılaşılır gibi hususlarda hep eğitici yaklaşır ve arkadaşlara kavrattırdı. Çünkü bir gerillanın yaşamı artık sadece o bireyi değil bir halkı ilgi-

lendiriyordu. Bunun bilincindeydi ve ona göre yaklaşıyordu.

Tüm pratiği boyunca defalarca çatışmalara, eylemlere ve onlarca kez düşmanın pusu durumlarıyla karşılaşmıştı. Hepsiinden başarıyla çıkmasını başarmış, birçok grubun sağlam bir şekilde ulaşması gereken yerlere ulaşmasını sağlamıştı. En son yine bir görevden döerken tam da nokta olarak kullanılacak yere ulaşırken 26 Ekim 1999 günü saat 21:30'da düşmanın hain bir pususunda O ve Arman arkadaş şehitler kervanını katıldılar. Bu vesileyle Arman arkadaş da saygıyla anıyoruz.

Senin nasıl biri olduğunu anlatmaya kalkışmanın yetersiz olduğunu çok iyi biliyorum. Ne kadar insancıl biri olduğunu, arkadaşına, halkına, mücadeleye değerlerimize ne kadar bağlı olduğunu, tüm yaşamında, anı anına nasıl yerine getirdiğini kendi gözlemlerimizle gördük. Bundan kendim ve diğer arkadaşlarımızın da inarılmaz derecede güç aldığımızı ve bu gücü pratiğimizde süredileştireceğimizi bilmeni istiyorum. Senden ve diğer şehitlerimizden aldığımız gücün bizi yürüten temel moral kaynaklarımızdan en önemlilerinden biri olduğunu biliyoruz. Senin sağlığını, dütüdüğünü, tüm pratiğini düşündükçe eksikliklerimizden utanyorum. Bu eksikliklerden kurtulmanın adresi de yine sizler oluyorsunuz.

– Şehitler daima yolumuzu aydınlatan meşaleler olacaktır.

– Yaşasın bizi biz eden şehitler ve tüm değerlerimizin büşkesi Başkan APQ

Mücadele arkadaşları adına
Nuri

Ayşe ÇILGIN

Baharın gülümseyen günyüzü BERİTAN

Her halkın yaşamı farklı farklı olsa da birbirlerine benzerlikleri oldukça fazladır. Ancak Kürt halkının yaşamı benzerliklerden ziyade farklılıklarıyla doludur.

Ne dirilişi benzer diğerine ne de acı ve mutluluğu anımsatır başkasını. Güzelliğin tarifi, yaşamın anlamı; sevginin, bağlılığın ve inancın düzeyi bir başka filizlenir, dile gelir. Umudun büyümesi, özlemin dirilmesi andırmaz kimselerinkini. Onun için ne ararken yaşamı ne de sorarken insanımı verilecek cevaba şaşmamak gerekir. Çünkü Kürdistan'da yaşamı dağlarda doğmuş, oralarda büyümüşür. Bundandır Kürdün aşırı gururu, başeğmez dik başlılığı; bundandır özgürlüğe aşkı. Bundandır;

*"Eğer yüreğinde sevgi
gözlerinde inanç
ellerinde nasır"
Zümrüt yeşili umutların
kehribar sarısı
düşlerin varsa
ve ben insan olmak
istiyorum diyorsan
bir tek yolu vardır bunun.
Dağlarda yaşamasını
öğrenmek.*

Çünkü;
dağlar, sımsıcak korur seni
zalimin zulmünden, mazlumu-
nun ahından.

Çünkü;

❖ Adı, soyadı: **Ayşe ÇILGIN**

Kod adı: **Bêrîtan**

Doğum yeri ve tarihi: **1975**

Meydan köyü-Çinar/Amed

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Amed

Şehadet tarihi ve yeri: **1999**

Dorşin-Muş

"dağlar ana gibi büyütür,
bakar
sevdalı gibi paylaşır
içten sıcak, dürüst.
Arkadan vurmaz,
hançerlemez
yeter ki biraz anla onu.
İnsanlığı öğretir sana
insan olmanın gereklerini.
Ama!

Yapamadın mı! İşte o za-
man ihanetten önce, düşman-
dan önce o vurur seni.

Çıplak kayalarına dokun-
durtmaz, parçalar, yol ver-
mez.

Bitirir

doymaz
öldürür
böyledir dağlar."

Bilirim, benden iyi tanır-
sın sen dağları. Kim bilir,
kaç kez Koe Spi'nin doruk-
larına çıkıp tuttuğun güneşi al-
tın sarısı ışıklarından. Kim-
bilir, kaç kez gecenin duru
maviliklerinde parıldayan
yıldızları seyrederek daldın
uykuya.

İşte bunun için anlatmak
istedim dağları. Yalnız dağ-
ları değil, bir de anlatmalı
baharı.

Çünkü bahar, binbir renge
bürünmüş fistanıdır dağla-
rın.

Bêrîtan ise, bahar tazeli-
ğinde dağ vurgunu Kürt kı-
zıdır.

İşte bunun için anlatmak
istedim baharın gülümseyen
günyüzü Bêrîtan'ı.

Bililir; bazen dağ sevdalı-
sı bahar güzeli insanı anlat-
maya yetmez sözcükler.

Bêrîtan heval, '75 yılında
dünyaya gelir. İlkokulu Çi-
nar'a bağlı Meydan köyünde
bitirir. Öğrenimini devam et-
mesi için ailesi onu, önce
Amed'te bulunan akrabaları-
nın yanına yollar. Annesi ve-
fat edince, ailece Amed'e ta-
sınırlar.

Bêrîtan heval, dinin ağır
etkilerini taşıyan bir ortamda
büyür. Köyde imamlık yapan
bir babanın ve babası müder-

ris olan bir annenin son çocuğudur. İçine kapanık, fazla konuşmayı sevmeyen, oldukça utangaç bir yapıya sahiptir. Bu yapısı, son çocuğa duyulan ilgi ve sevgiyle bütünleşince ağır başlı, mütevazî ve oldukça tutarlı bir kişiliğe sahip olur.

Amed, Bêrîtan heval için yeni bir dünyadır. Okul yılları mücadelenin giderek yükseldiği ve kitleselleşmeye başladığı bir döneme denk gelir. Bu, kendisini ve ülkesini tanımasını sağlar. Ruhunun derinliklerinden yükselen bir ses yüreğini okyanus dalgaları gibi dövmeye başlar. Artık sırrı çözülmemiş gizemli bir dünyanın keşfine çıkmış kaşif gibidir. Öğrendikçe coşkusu artar, bilinci parıltır. Bu Onda, özgürlüğe müthiş bir susamışlığı doğurmuştur. Amed, bu susamışlığa akan ırmak gibidir. Gittiği her yere hayat taşır.

Bêrîtan heval, arkadaş çevresinin en çok sevilenidir. Coşkulu ruh hali ve ağır başlılığıyla saygı duyulan, güven beslenen biri olmayı başarmıştır. Bu, kendisini kaybetmesini değil, daha da güçlenmesini sağlar. Gerçeği, yalnızca gerçeği bilmek, öğrenmek ve sahipliğini yapmak, O'nun bitmeyen sevdasıdır. Bu sevdâ, onu bitmez tükenmez bir arayışın sahibi kılar.

Her arayış, Onda tarifi imkansız bir coşku uyandırır. Kürdistan'ın dört bir yanına yayılan serhildan dalgaları, yükselen gerilla eylemlilikleri, Bêrîtan hevalin yüreğindeki

ateşi harlandırır. Serhildanların en önünde yürür. Büyük bir azim ve kararlılıkla görev ve sorumluluklarını yerine getirir. '90'lı yılların serhildan gençliğinin örnek militanı olmayı başarır. Yaptıklarını yeterli bulmayıp özgürlüğün diyarı dağlara, gerillaya ulaşmak ister. İstemi kabul edilince '94'te Amed eyaletinde gerillaya katılır.

Artık O, serhildan yalınlarında korlaşan yüreğini volkanlaştıran dağların kartalı gerilladır.

"Görebilmek için onları gökyüzünde nöbet tutacaksın, fethedilmez dağları seçmişlerdi çünkü yaşamak için kendilerine."

"Tek sığınacağımız yer, özgürlük silahı ve ülkemizin yaşam gerçeği olan dağlardır" der Önderlik.

Dağ, Kürt'ün yaşamındaki en büyük tutkudur. Medeniyetten uzak kalma pahasına özgürlük için dağ doruklarını seçmesi, bu tutumun dinmeyen çılgılığıdır. Bêrîtan heval, bu çılgılığı Kürt kadınında en güzel biçime kavuşturmanın yaşamıdır. Çünkü O, düşmanın başlattığı terör kasırgasına en büyük cevabın dağlardan verileceğini anlar. Koyu karanlığın, dağlardan yükseltilen ateşle yırtılacağını bilir ve yıllardır yüreğinde büyük bir özenle büyütüp sakladığı sevdası gerillaya, dağlara ulaşır. Dağları mesken tutar.

Dağlar, özgürlüğe tutkun Kürt halkının dinmeyen ateşi, sönmeyen ocağıdır. En büyük sevdalar buralarda büyütülür. İradenin zaferi, onurun yücelmesi buralarda mayalanır.

Alır başını gider Kürt gençleri, özgürlük ateşinin harlandığı dağlara.

Yüreğinin deli dolu akışım dinler, alır başını gider Kürt genci, nehirlerin çağıldayan şarkısını söylemeye.

Kürt gencinin ütopyası dağların diğer adı gerilladır. Gerilla; dağın direnci, yaşam efsanesinin ateşidir.

Ateş, Kürdün dinsel kutsallığı, yaşam tutkusudur.

Araplar için Mîhrac'ın, Yahudiler için Kudüs'ün kutsallık derecesindeki yükselişi, Hindular'ın Nirvana'daki görkemli mabedleri ne ise, Kürtler için de dağlar odur.

Her halkın kendine özgü bir yücelik sahası vardır. Kürt'ün yücelik sahası da dağlardır. Agiri'den Munzur'a, Zagroslar'dan Nemrut'a, Cudi'den Sipan'a uzanan her dağ insan yaşamının göğe erdiği kaynak gibidir.

Bêrîtan heval, bu kaynaktan aldığı güçle gerilla yaşamının zorlu koşullarına göğüs germek için azami çaba sarf eder. İlk başlarda zorlanırsa da mücadele azmi ve kararlılığıyla bunları aşar. Yeni katılmasına rağmen, uyumdaki başarısından dolayı yeni olduğu fazla anlaşılmaz. Bilmeyenler O'nun yıllardır gerilla ortamında olduğunu sanır. Yaşamda ağır başlılığı ve yoldaşlarına verdiği önem-

den dolayı, gerillada da saygı uyandıran biri olmayı başarır. Yüzünden eksik etmediği gülümsemesi ve esprili sohbetleriyle hep moral kaynağı olur. Canlı ve atak olması, gerçekleri ısrarla dillendirip sahiplenmesi O'nu güven duyulan biri haline getirir. Yapılan bir toplantıda haksız eleştirilere muhatap olan ve mahkum edilen bir yoldaşı hakkındaki değerlendirmelere karşı çıkarak doğru olanı ortaya koyar. Bu tavrıyla yoldaşlarının beğeni ve sevgisini pekiştirir.

Tarifi imkansız bir öğrenme arzusuyla doludur. Özellikle Önderliği anlamaya büyük önem verir. Öğrendiklerini sadece kendisiyle sınırlamayıp, arkadaşlarına da taşır. Onları da öğrenmeye teşvik eder. Önderliğin çözümlemelerini okumalarını ısrar-

la dayatır.

Bir başka tutkudur Bêrîtan hevalde öğrenmek. Hani derler ya;

Bitmeyen azmin yükselen inancıyla öğrenmek...

Dinmeyen tutkunun gem vurulamaz coşkusuyla öğrenmek...

Öğrenmek, tanrıçalaşan kadının sınır tanımaz canfedallığıyla,

öğrenmek, ne aradığını, niçin aradığını bilen insanın bilgeliğiyle,

ya da hayat veren umudun güzelliğiyle...

Öğrenmek, güneşin parıltıdan ışıklarında kendini kutlayan iradenin yücelten direnciyle,

Öğrenmek, öğretme arzusunun onurlandıran gururuyula.

Öğrenirken; savaşmanın özgülleştiğini, özgürleşenin gü-

zelleştiğini, güzelleşenin sevildiğini görmek ve yaşamak,

Bêrîtan heval gerilla yaşamında oldukça kısa denilecek bir zaman diliminde manga komutanı olur. Komutanlık, Bêrîtan hevalin engel tanımaz öğrenme arzusunu bilir. Genel sorumlulukları yanında kadına geleneksel bakışı kırma gibi bir sorumluluk yürüttüğünü de unutmaz. Bu çabasını daha da hızlandırır. Bir gün gerillada ilkokulu birlikte okuduğu bir yoldaşıyla karşılaştığında, yoldaşı Bêrîtan hevale "*sen ne arıyorsun burada*" diye sorar. Bêrîtan hevalin yanıtı, "*kaybedilmiş kendimi arıyorum*" olur. Bu kısa ama anlamlı yanıtın ardından "*hatırlıyor musun bana hep sen bu halinle gerilla olamazsın derdin. İşte buradayım. Belki*

hala Başkan Apo'nun öngördüğü bir gerilla, özgür kadın olamadım, ama bu andımı yerine getirmek için bütün gücümü vereceğim" der. Bu söylemde kadına bakışın, gelenekselleşen erkek egemenliğine duyulan öfkenin büyüklüğü ve kararlılığı çok nettir. Yine O'nun bu söyleminden de anlaşılacağı gibi, aslında Bêritan hevalin gerilla olma tutkusu, gençliğinin ilk yıllarında büyüttüğü sevdadır. Özgür kadın olma iste mi, Onda uzun bir arayışın birikimidir.

1995'in yazı oldukça hareketli geçer. Yoğun bir pratik faaliyet sürecinden sonra diğer güçler gibi, Bêritan hevalin bulunduğu grup da kış üstlenmesinin hazırlıklarına girer.

Kürdistan'da kış, zemheri soğuğunun iliklere kadar işlediği bir zaman dilimidir. Dağlar tekmil beyaza boyanır. Koca nehirler buz keser. Yaşam, adeta bahara ertelenir. Her yanı derinden ürperten

bir sessizlik kaplar. Dağ yamaçları, vadi ve dere kenarlarına kurulan köyler dışında, hayat belirtisine rastlanmaz. Doğanın kanunu gibi tekrarlanan bu durum, gerilla ile başka anlama bürünür. Dağlar gerilla ile buluştuğundan beri Kürdistan'da kış, yeni anlamlara kavuşmuştur. Artık kış sadece karın, tipinin, fırtınalı zamanların hakim olduğu, kurdun kuşun bir cümle zamana gömüldüğü mevsim değildir. Yaşam, sadece köy evlerine, kar altına, ayaz gecelerin ürküten soğuğuna teslim değildir. Ne dağlar suskun, ne doruklar sakin, ne de karanlık ayaz geceleri sessizdir. Gerilla dağların erişilmez yüceliğinde acımasız soğuğu inat bahara hazırlıksız yakalanmak için hummalı çalışmaya girer. Yoğun bir eğitim sürecini başlatır. Hatalar ortaya serilir. Ruhların derinliklerine sinen gerilikler sökülüp atılır. Kış kampları eğitim platformlarına dönüştürülür. İntikam antları yenilenir. Öfkeler, kin-

ler bilenir; geleceğin umudu ve özlemi mayalanır. Günlerce durmadan yağan karlı gecelerde, sonu gelmez sanılan zamanlarda bahar demlenir. Bazen gökyüzüne asılı duran dolunaylı gecelerde yolculuğa çıkılır. Böylesi anlarda gerillalar kar beyazının aydınlığına bulanmış sıra halinde ilerleyen gölgeler gibidirler. Bazen de ölüm melodisini andırıcasına ısıltı çalan rüzgarlı tipilerde verilen görevi yerine getirmenin uğraşına girilir.

"Görebilmek için onları gökyüzünde nöbet tutacaksınız, fethedilmez dağları seçmişlerdi çünkü yaşamak için kendilerine."

1995 kışı Bêritan heval için bulunmaz fırsat olur. Eğitimlerde azami verimi almaya çalışır. Kadın özgürleşmesine yönelik derinleşmesi arkadaşları arasında örnek alınır. Derinleştikçe, geleneksel kadın ve erkek anlayışının ne kadar kökleştiğini, aşılmasının zorluklarını kavrar. Bunun içindir ki O, arkadaşlarıyla ısrarlı tartışmalara girer. Köylere indiklerinde kadınların aydınlatılmasına önem verir. Her uğraş yeni şeyleri öğrenmesini sağlar. Öğrendikçe tutkusu gelişir. Öğrendiklerini pratiğe aktarmanın sabırsızlığıyla baharın diriltiren rengine bulanmak ister.

Bahar, gül pembesi zamanların en nadide çiçeğidir. Bütün renkler onda açar.

Ebedi, ebedsiz her şey baharda tekmil yaşama durur.

Süslü bir gelin heyecanını andırır bahar, kırılgan, hassas...

Baharda zaman ertelenmez başka anlara. Her şey daha fazla o andır baharda. Yakalar-san baharda anı, sonsuz akışın çağıldayan nehri olursun.

Çünkü bahar, korkunç bir dengenin en hassas noktası gibidir. Dokunduğunda, tılsımı bozulan gizemli düşler dünyasını andırır.

Bir yanı incinmeye gelmez düşlerin, hassas ve kırılgan duyguların güzelliği,

Diğer yanı, kızıl kıyamet vuruşmanın arenasıdır bahar.

Bêrîtan, baharın gülümseyen günyüzü, dinmeyen acının vurulan umududur. Bendi aşan ırmak gibi çağıldayarak akar ha akar.

1996 baharı bir türlü gelmek bilmiyordu. Aylardan nisan olduğu halde hala toprak bahar kokmuyordu. Tepeler hala karlı beyazlıklarından silkinmemişlerdi. Hava hala dışarıda kalınamayacak kadar soğuktu. Bahar, eli kulağında göz kırpsa da, bitmeyen kış ağır bir kuşatmadır gerilla için.

Böylesi havalarda, bir fırsattır özgürlük düşmanları için. Büyük güç ve teknik üstlükleriyle, hareket edemeyen gerillalara darbe vurmak böylesi havalarda uygundu. Bu amaçla yine bir operasyon başlatmışlardı. Gerillalar, büyük hava gücü desteğiyle başlatılan operasyon üzerine öncelikle düşmanın ilk uğrak yerlerine uygun tarzda gözlerini mevziledirdiler. Henüz operasyon başlamadan, gerillalar 1 Nisan

1996'nın ilerleyen saatinde Karıncak köyündeki düşman birliğine karşı bir sızma operasyonu ile saldırdılar. Gerillalar Dizayne'den Hedik'e uzanan vadiyi saran kalın soğuk bir sis örtüsünden yararlandılar. Gerillanın bu sızma darbesine karşı, Türk ordusu operasyon gücünü daha da artırdı. Gerillalar ise baharın diriltti umudunu kuşanarak, gerçekleştiren büyük saldırılara yürekleriyle karşı koyuyorlardı. Düşman bölgenin bütün stratejik alanlarını tutmak istiyordu. Gerillalar buna karşılık daha çok vadilerin tepelerini tutuyordu. Ancak tek bir mevzide çakılıp kalmak olmazdı. Bu yüzden bazı küçük bir tepeler de ölümüne tutulur, elden gelince bırakılmazdı.

Bêrîtan heval, bu kapsamlı operasyonun başladığı ilk andan itibaren sarsılmaz inancı, yıkılmaz direnciyle en önde savaşıyordu. Günlerce süren ve aralıksız devam eden çatışmalar, karşılıklı bir taktik savaşıma dönüşmüştü. Her an değişen koşullar, el değiştiren dengeler, amansız bir akışın şiddetiyle sürüp gidiyordu. Olumlu bir an diğerini koşullar ya da yadsır. Bazen Şato suyu kızıl kana bulanır. Sarın vadisi geçit vermez. Mezra Miho ve Bloka boğazı saklar gerillayı. Bazen Karat dağı, Vartinik tepesi kanat gerer, korur gerillayı. Bazen de Renga Sor ve Riz vadisi geçit vermez, boğar düşmanı. Bêrîtan heval bu amansız savaş alanında, kah Gürmük dağı, Xızginoz vadisini tutan grup-

tadır, kah Bloka boğazının savunulması planında.

Gerillalar, sabaha doğru düşman pususuna düşerler. Bêrîtan heval beş yoldaşıyla birlikte çatışmayı sürdürür ve diğer arkadaşlarının pusudan çıkmasını sağlar. Büyük bir özveriyle savaşa tutuşan gerillalar, arkadaşlarının kurtulduğunu anlamanın rahatlığıyla geri çekilmek isterlerken, ölümsüzler kervanına katılırlar.

Bir kez daha bahar kana bulanır. Kürt kadınının özgürleşme savaşına destansı bir halka daha eklenir. Bêrîtan heval, devrime ve yoldaşlarına olan bağlılığın yücelten onuruyla Kürt kadınına özgürleşmenin bilincini, canı pahasına taşır. Her şafak kızılığında ölümsüzleşmekle özgürleşen Kürt kadınının parıldayan güneşi olur.

Söz sana Bêrîtan heval, Nasıl ki siz şehitler, Başkan Apo'nun ışıklı yolunda bahara doğan binbir renkli güzellik olmayı başardınızsa, biz de Başkan Apo'nun eseri olan siz özgürlük tutkunu şehitlerin bayrağını düşürmeyeceğiz. Yine Başkan Apo'nun esaretinden dolayı yarım kalan özgür kadın yaratma düşüncesini ve İmralı'da başlattığı Barış Projesi'ni zaferin onurlu tacını giyene kadar kararlıca yürüteceğiz.

*Mücadele arkadaşları
S. Yardımcı- A. Akalp
Bartın Cezaevi*

Bedrettin ALDAN (Fırat)

GİTTİĞİN YER BAHAR OLSUN YİĞİDİM

Biz baharda yitiriyoruz yigitlerimizi. Bu coğrafyanın çocukları baharlarda göçerler. Bir yıldız daha küstü bize... Gittiğin bahar olsun yığidim, gittiğin mayıs, gittiğin yer umut, sevinç olsun. Kürt halkı yıllardır yigitlerini doğanın cennet olduğu bahar mevsiminde, yaşamın en saf ve en delikanlı çağında kaybediyor. İşte bu kervana katılanlardan biri de Bedrettin yoldaşır.

Bedrettin yoldaş, mayıs çiçeklerinin çok olduğu, baharın tüm çömertliğini sunduğu uçurumlarla dolu bir dağ köyünde doğar. Buralar direnişe, ölüme, dirilişe yabancı değildir. Şeyh Said'in yarım ve yitik kalmış özleminin mekanıdır. Her dağına, her taşına direniş işlenmiştir.

Bedrettin yoldaş, ilkokulu köyünde okuduktan sonra ailesi Diyarbakır'a göç emek zorunda kalır. Bu yüzden or-

Adı, soyadı: **Bedrettin ALDAN**

Kod adı: **Fırat**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **7 Mayıs 1999, Piran-Gorse dağı, Şikefte**

taokul ve liseyi Diyarbakır'da 'Ben u sen' mahallesinde bitirir. Arkadaşları, ailesi ve komşuları tarafından çok sevilmiştir. O arada üniversite sınavlarına hazırlanır. Sınav sonucunda Cumhuriyet Üniversitesi'ni kazanır. Burada varolan yurtsever duyguları bilinçle daha da pekişir. Özellikle alçak gönüllülüğü, mütevazılığı, cesareti ve her zaman yüzündeki o güneş gibi gülüşüyle örnek bir kişilik sergiler. İlişkilerindeki sevgi temelinde derinlik, içtenlik dostluğa bakış açısıyla kısa zamanda çok sevilen bir kişi konumuna gelir.

Her Zaza'da olduğu gibi Bedo'da da inat vardır, hiçbir şeyin yarıda kalmasını sevmez ve bu inadını dağlara taşır. 1996'da mücadeleye katılır. '99'da Pıra Gori'da bir çatışma'da ölümsüzlüğü yakalar. Hiç ölmemiş gibi yaşayan Bedrettin yoldaşın gözlerinin mayıs çiçekleriyle beraber açar.

Gittiğin bahar olsun yığidim,

Gittiğin mayıs
şimdi hangi uçurum sona küsmez

Hangi dağ sana ağlamaz
hangi nehir sensiz coşar
Ben u sen, sensiz nasıl kavuşur

Amed'in küçük generalleri
seni özler Bedo!...

Mücadele arkadaşları

Leyla YALÇIN (Rodin)

KIZGIN İKLİMİN NAZLI ÇELİĞİ

Cemre; sadece bir isimden ibaret değil. Gerçi en çok isim olarak kullanılır. Ancak anlamındaki gizemdir onu cazip kılan. Düştü mü, kış uykusuna dalan hava, su, toprak peş peşe sırasıyla uyanmaya başlar. Ağaçlar daha başka başka canlılar bahar ile uyanmaya başlar. Tabi ki hepsi de uyanamazlar. Dünya bir kez daha dönmüştür güneşin etrafında, bir kez daha yeni bir yaşama gebe kalır. Kimileri de vardır ki bir daha uyanmamacasına kışta, sonsuzluk uykusunda kalmış olabilirler.

Tabii toprağın bağına bir karabasan gibi çöken örtü tutunmaya çalışır çalışmasına ancak, ısı ve ışığın gücü ile onun bütün tutunma çabaları eriyip gözyaşı gibi toprağa sızan su olmaktan öteye gide-

Adı, soyadı: **Leyla YALÇIN**

Kod adı: **Rodin**

Doğum yeri ve tarihi: **İstanbul..**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs**

1999, Gorse-Amed

miyor. Toprak hızla canlanıyor. İlk önce bademler beyaz

gelinlik giymiş, gelinler gibi göz kırpar diğerlerini kışkandırmak için. Ardından tomureklenen gül dalı patlar ve doğa yeşillığe boğulacağı günlere doğru hızla çoğalır. Mayıs böcekleri ile birlikte kurbağaların bile barınmadığı dereler artık çaylar gibi akmaya başlar. Çaylar mı? Hiç söz etme. Geçit vermiyorlar. Nice ömürlere doğru, nice ömürleri kendisiyle sürükleyerek akıyorlar.

İlk önce havada gözü-kür. Daha sonra büyük çayın kumsalındaki tek ağacın üzerinde bulunan yuvasında gözüken leylek bahar sevincidir. Köy çocukları artık dere tepe

demedən yarı aç, yarı tok, yarı çıplak, yırtık ayakkabıları da olsa dolaşabilirler. Çiğdem toplar, kuş yuvalarını ararlar. Leyleğini zaten bilirler. Akşama eve doğru dönerlerken kimileri ağlamaklı, kimileri de ağlamaklıları ağlattıkları için cezalı olurlar. Ağlayanlar salya, sümük gözyaşlarını silerek kapıdan içeri girerken, cezalıları kapının karşısında suçlarından dolayı tünemiş keskin bakışlarla kapıdan içeri doğru bakarak, olup bitenleri anlamaya çalışırlar. Zaman geçtikçe

birkaç adım daha kapıya yaklaşmış olurlar. Sonunda işlenen suçtan dolayı yenilecek dayağa razı olunur, işaret parmağı ağızda, yavaş yavaş içeri girilir.

Cinayet;

Doğa yeşil gelinliğine büründü. Her yer yemyeşil. Adımı sayısını bilemediğin çokluktaki çiçekle doğa duvağını süslemiş olur. Kuşlar yuvalarını tamamlamış, yumurtlama ve kuluçka günlerini yaşar. Çocuklar yine grup grup dolaşır. Okul mu? O da ne? Zaten gitseler de gitmeseler de sonuçta sınıfı geçecekler. Kayıtları olsun yeter. Çok çocukludur evlerin hepsi nasıl olsa. Bazıları okula, bazıları hayvanları gütmeye gider, bazıları köydeki arkadaşlarıyla rahatça dolaşabilirler. Yine yuva tespit ve kontrolleri ile geçer günler. Ve haylazlık. Çocuklardan biri tavuk kümesinden çaldığı yumurtayı kuluçkadaki leyleğin altına bırakma

fikrini öne sürer. Yumurtayı bırakırlar. Erkek leylek her zaman olduğu gibi yuvaya dönüşünde yumurtaları kontrol eder, sayar. Fazla yumurta dişinin ölüm nedeni. Fazla yumurtayı görünce aldatılmışlık hırsıyla dişinin kafasını gagalamaya başlar. Dişi yumurtalarını bırakıp gitmek istemez, ölüm de olsa. Erkek kafasını gagalaya gagalaya dişiyi öldürür. Ve yuvayı terk etmek üzere havalanır. Başka bir iklime doğru uçup gider. Gözleri önünde eşi tarafından kafası gaganarak öldürülen ana leyleğin ölümü karşısında çocuklar ürker, kaçışarak eve doğru gider ve dehşet içinde dedelerine, nenelerine, analarına anlatırlar.

Bu iklim; görünen çocukluk özgürlüğü ötesinde yasak aşkların, yasak sevdaların, bazen yasak ölümlerin ve hol cinayetlerin iklimidir. O, böyle bir iklimin çocuğu olarak büyük hayretlerden çatlarcasına ağlayarak dünyaya gözlerini açmıştı. Bu iklimin insanıydı, ama bu iklimde

doğmamıştı. Bu iklimden kaçışı yaşayan ailesiyle sürüklenerek başka bir iklimde doğmuştu.

Doğduğu iklimde ise ötekileşme vardı. Yani ne olduğu, kim olduğu, rengi, dili, kültürü, tarihi, cinsi önemli değildi. Önemli olan doğduğu iklimdeki insana benzeşerek, ötekileşmesiydi.

Adını Leyla koymuşlardı. Nedenini kendisi de bilmiyordu. Ama ne ilginç ki ilk dört harfi leyleğinkiyle aynıydı. Belki de Leyla Qasım veya Leyla Xalid'in isminden dolayıydı. Kim bilir belki de anneannesi ya da babaannesinin adını taşıyordu. O da bunu bilmiyordu. Öğrenmek istiyordu. Leyl'den geldiği belliydi.

Gece, sınırsız cesaretin olduğu siyahlık. Hiç bitmesi istenmeyen mutluluklarla dolu siyahlık. Ama bir o kadar da mutsuzluk ve korku dolu siyahlıktı. Yıldız salınacağı gibi siyahlık. Ayın gümüş renkli ışığıyla ağlar gibi gözüküyü siyahlık. Bitmesi istenilmeyen siyah ve karalıktı anlamı.

Kendisini, geldiği iklimi, merak ederek büyümüşü. Merakı arttıkça daha çok arar olmuştu.

Artık bir genç kızdır.

Geziliyor, eğleniyor, okuyor, araştırıyor. Ama kendini arayan merakı hep beyninin bir köşesinde saklı duruyor. Artık Cerrahpaşa'nın kapısında beyaz önlüklü bir tıbbiyelidir. İkliminin yaramaz, haylaz, aç, çıplak, hastalıklı çocuklarına şifa götürmeyi

düşünüyor önce. Ardından bin bir uğursuzlukla da olsa 'yasak ölümlerine dur demek gerekiyor' diyor kendi kendine. Ve bir gün annesi, babası istediği kadar beklesin, O, eve gitmiyor. Bulduğu yaşam kanalından yetişen bir çelik olarak kendi iklimine kendisini atmaya başlıyor.

Bu iklim ki; yeryüzünde birçok zorluğun yaşandığı iklimdir. Karı, yağmuru, çamuru, fırtınası, asiliği ve korkunçluğu ile dolu bir iklimdir. Ses ve çığlık olan bir iklimdir. Asi ve isyan olan bir iklimdir. Hep de böyle kalan bir iklimdir. Yaban da yetişen çiçeği zorlar. Ve oldukça da zorlanır. Ağlamakla, sızlanmakla günler geçirir alışmak uğruna. Hele hele bir de geldiği yaban iklimine geri gönderilmek istenince dövünerek ağlamaya başlar. İklimi kızgın, kendisi nazlıdır.

Rodin;

Leyl'den çoktan vazgeçmiş zaten. 'Artık adımlarımı kendim alabilirim' demiş ve "de-

li gün" anlamına gelen "Rodin" adını almış.

Gün delirdi. Gün dirildi.

'Hiç gün delirir mi?' denir. Tabi ki delirir. Bazen dondurucu soğuğuyla, bazen de kavurucu sıcakıyla delirmişe döner. Bazen bereket getiren gürlemesiyle, bazen de karararak deliye döner. Sonuçta insanlar için gerekli olan havayı, suyu, toprağı, ateşi sunmak için delirmişe döner. Aydınlıkla, karanlığı sunmak için delirmişe döner. Zaten insanlar Ona bunu yakıştır-mamış mı?

Gün gördü;

Adının bir diğer anlamı da, 'gün gördü'dür. Yaşadıklarında gün gördüğüne inanmamış. Görmek istediği ve ikliminin çocuklarına bahşetmek istediği günü aramak için gelmiş ve bu ismi almış.

1996 sonbaharı idi. Doğa gireceği üç aylık uykusunun hazırlıklarını yapıyordu. Ağaçlar yapraklarını dök-müş, yağmurla toprak küf

kokmaya başlamıştı. Siyah bulutlar ağlıyordu. Bulutların gözyaşları yağmur gibi gühahlarımız ve arayışlarımıza yağdığı bir günde arkadaşların yanına sırlıklam bir halde yetişmişim. Harabe köy yıkıntıları arasında çıkan ot-lar epey uzamış, kurumaktan kendilerini kurtaramamışlardı. Arkadaşlar ayakta kalan okul iskeletinde kalıyordu. Açık pencerelerine naylon çekilmiş okulda barınıyorlardı bir kısmı. Bir kısmı da aç-tıkları naylon çadır önünde ateşlerini yakarak yerleşmişlerdi. Çadırlardakileri gördükten sonra okuldakilerin yanına gittim. İlk gittiğim yer küçük odadaki basın biriminin yeri idi. Sefkan ve Agir arkadaşlar ayakta karşıladılar beni. Rutin sözler ve esprilerle bir süre devam etti kısa sohbetimiz. Ardından, "hadi çabuk, şu bir iki hafta içerisinde tüm işleri bitir de gel beraber çalışmaya başlayalım" dediler.

Kapıda biri göründü.

Kısa boylu, giydiği parke dizlerine kadar inmiş ellerini kollarını içine çekmiş, bir çocuk gibi durmuş bize bakıyordu.

- "Merhaba heval! Buyurun içeri gelin. Sizi yerinize davet etmemi beklemiyorsunuz herhalde" dediğimde gü-lerek içeri girdi.

İçeri girmesine girdi, ama ben onu tanııyordum. Eyalet gücünden değildi. Sefkan'la çalışmalar üzerine konuşmaya başlayınca onun da o birimde olduğunu anladım.

Kaş göz işaretiyle Agir'e "bu kim? diye sordum. Agir merakımı da bildiğinden cevap vermeden herhangi bir şeyi bahane ederek gülüyordu arada bir. Bozuntuya vermemeye çalışıyordu. Sıkıldığını anlayınca kafasını kaldırıp bana doğru baktı. Her zaman olduğu gibi sağ gözünü hafiften kısmış, sol gözüyle yukarı bakar gibi yaptı ve bana;

- "Hadi seninle dışarıda bir sigara içip gelelim" dedi.

Ben dünden hazırdım. Ama sigara içmek için dışarıya çıkmanın hiçbir mantığı yoktu. İçeride sigara içme yasası gibi bir şey de yoktu. Ama olsun önemi yok dedim, kendi kendime.

Agir'in söyledikleriyle Rodin'i tanıdım.

İçeri girdiğimizde sohbeti açmanın ön girişimleriydi süren. Ve ilk sorular, ilk cevaplar. Ardından gelen kırk yıllık dostluk gibi samimiyet.

Agir, kısa boylu, hafiften tombul, öğrenci kökenli, Elbistan'lı bir arkadaştı. Neşe ve gülmenin tombul yüzünde eksik olmadığı biriydi. Çok ender taradığı saçları her zaman kirpinin tüylerini andırırdı.

Sefkan arkadaş da öğrenci kökenliydi. Hatta Rodin ile meslektaştı. Yani o da bir tıbbiyeliydi. Uzun boylu, esmer tenli bir arkadaştı.

İlk günü tamamlamak üzereydik. Yani Rodin ile karşılaştığımız ilk gün. Zaten geç ulaşmıştım. Kısa bir öğrenci muhabbetti, esprileri ve ortak

tanıdıklarıyla gün tamamlanmıştı. Yağmur hala yağıyordu. Rodin biraz ilerimizdeki bayan arkadaşların yanına gitmek için dizlerine kadar inen parkesinin içinde kollarını içine çekerek, çıkıp gitti.

Sabah Sefkan'ın çabaları sonucu uyandım. Soğuktan kaskatı kesilmiştim. Kıpırdanmam durumunda buz gibi kırılabileceğimi sanıyordum. Buz kalıplarından çıkan çatur çatur seslerini duyacak beklentisiyle doğrulmaya çalıştım. Ama öyle bir ses duymadım. Kaldı ki buz filan da değildim. Dışarı doğru baktığımda beyaz kristal tanelerinin kelebekler gibi havada uçuşmakta olduğunu gördüm. Rodin gelmişti. İçeri girmek için uykudan kalkmamı bekliyordu. Beyaz örtünün içinde kırmızı bir gül gibi görünüyordu. Ama o beyazlık içinde o gülün solma ihtimali de vardı bu iklimde. Çabucak toparlandım. İçeri girerken de göğsüne defter, kitaplarını bastıran Cerrahpaşa kapısındaki tıbbiyeli gibi göründü bana. Ama bir anda düşündüklerim yerini gerçeğe bırakmıştı. Ne bulunduğu-muz yer İstanbul'du ne de içinde bulunduğumuz okul Cerrahpaşa'ydı. Kapı ve pencerelerin pervazlarının bile kalmadığı bir köy okuluydu.

Ateş bizi çekiyordu.

Agir'in büyük, ama damlayan salonda yaktığı ateşe doğru ayaklarımız bizi sürük-lüyordu. Başında dumana rağmen oturmuş kaynama sancılarını çeken kara çay-

danlığa bakıyorduk. "Kayna-sa da bir çay içsek" diye geçiriyordum içimden. Rodin'in bana sigara tabakasını uzatmakta olduğunu gördüm. Tersten sardığı sigarasının kağıdını daha yapıştırmamıştı. Sol elinde tutarak sağ eliyle kutuyu bana uzatıyordu. Böylece sessizlik bozuldu.

"Aman tanrım ne görüyorum" diye geçirdim içimden. Elinin üstünü görünce iyice baktım, evet yanılmamıştım. Ve çocukluğuma yolculuğu başlatan işaretler. Yani elinin üzerindeki siğiller. Ninemi, annemi getirdi gözlerimin önüne. Bana, "sakın yıldız saymayasın ha!" diye sıkı sıkıya yaptığı tembihler. İşte "yıldız sayanın elinde siğiller çıkar. Onlar da insanın ellerini çirkinleştirir" söylemleri. Ardından yıldızlar üzerine anlattıkları birbirinden güzel hikaye ve masallar. Bir filmin şeridi gibi gelip geçtiler. Ellerinin üzerinde çok fazla çirkin görünmemelerine rağmen gökyüzündeki gibi de değil-lerdi.

Gözlerimi kırpmadan baktığım eline bir şeyler söylemeden duramazdım. "Ama onlar yerinde daha güzeldir" sözcükleri mırıltı halinde dudaklarımdan dökülmüştü. Şaşırmıştı. "Sana ne oldu, ne demek istiyorsun" diyen gözlerle bakıyordu.

- "Elindeki siğiller" dedim.

Gülerek; "Ee.... ne olmuş onlara!" dedi.

- "Niye yıldızları saydın? Nerede saydın? Hem geldi-

ğin yerde yıldız saymayı bırak, görmek bile meseleydi" dedim.

Biraz anlar gibi oldu. Ama yine de tam anlayamamıştı.

Ve ninem anlatıyor.

Güldü. Ağır, Sefkan ve ben O'nun gülüşüne ortak olduk. Elini evire çevire bakıyor, söylemese de, çocukluğuna bir yolculuğa çıktığı belli oluyordu. Belki de yıldızları nerede saydığını düşünüyor. Bakıp bakıp gülüyordu.

Sır çözüldü.

– “Ve biliyor musun ben de bunlar nereden çıktı diye düşünüyordum. Tıbbi cevaplar arıyordum. Ve bir tane de bulup yapıştırmıştım. Herhalde kent yaşamı içinde vücudumda biriken mikropların güzel katıksız doğal havada dışa vurumudur diyordum. Meğerse değilmiş. Biliyor musun? Ben yeni geldiğimde çok zorlanıyordum. Yürüyemiyordum. Ronahi diye bir arkadaş vardı. O da benim gibiydi. Birbirimize sarılıp ağlıyorduk. Bir de bize, ‘sizi evc göndereceğiz’ diyorlardı. İşte ben o sıralarda gece gökyüzündeki yıldızları işaret olarak belirleyip yürüyordum. Onlardan yardım istiyordum. Ve bazen de sayıyordum. Bir süre sonra baktım elimde böyle şeyler çıkmış. Meğer onları kızdırmışım. Onlar da gelip ellerimin üstüne siğil olarak konmuşlar” dedi.

İçindeki çocuğu serbest bırakmıştı. Nasıl gülüyordu ama... Sevinip duruyordu. Zor bela oturtup bir çay içirebilmiştik. Bir şeylerin sırrını

çözmüş gibi. Ve bundan duyduğu mutluluktan kabına sığamıyordu. Kanatlanıp uçacak gibiydi.

Ninesini anlatıyor.

– “Biliyor musun, benim bir tane ninem vardı. Babaa-nem. Halen yerel giysilerini giyyordu. Bazen tüm çamaşırlarını yıkayıp başka şeyler giydirdiğimizde hastalanır gibi oluyordu. Elbiseleri kurur kurumaz onları giyerdi. Oldukça ilgimi çekmişti. Babam da nereden buluyorsa ona o giysileri diktirebilecek kumaşları bulup getiriyordu.

Bazen annem veya babamla pazara çıkıyordum. Ve her çıktığımda mutfaka benden bir şeyler istiyordu. İsteddiği şeylerde böyle ufak tefek şeyler olurdu. Unutmamam için de parmağıma ip bağlıyordu. İlk önce çok garipsedim, koca kentin içinde bunu yapmasını. Teknolojinin bu kadar geliştiği bir yerde bunu yapmasına anlam verememiştım. ‘Unut-san bile telefon açar isteriz’ demiştim kendi kendime. Ama daha sonra alıştım ve hoşuma da gitmeye başlamıştı. Her ip bağlayışında da, ‘bir gün alyansını da böyle takmak isterdim’ diyordu. Beni utandırmıştı. Ben görmesem de yanaklarımın kızardığını hissediyordum. Babamın yanında bunu söylüyordu. Erkek arkadaşımın babamın yanına gelmekten utanmıyordum, ama onun bu sözünden utanmıştım. Ben geldiğimde daha yaşıyordu. Şimdi ne oldu bilmiyorum” dedi.

Dalıp gitmişti. Kendisini

herhalde güzel masallar dinlemek için ninesinin dizinin dibinde hissetmek istiyordu. Gitmişti. Oralardaydı. Oraları yaşıyordu. Hissetmek yaşamaktır. Ama onlar gibi yaşamak istememişti. Giden yolların ve yılların ardından hayıflanarak bakakalan biri olmak istememişti. Onlarla birlikte yürümek istememişti. Onların insafına kendisini teslim etmemişti. Onlara yön vererek onlarla yürümek istemişti. Yıllara ve yollara verdiği bu yönün yürütişüyüdü yanımıza kadar O’nu getiren.

Yıldızlar üzerine daha başka hikayelerde anlattım. Bu iklimden hikayeler çeşitlemesiyle söylencelerle devam ettim. Leylek ve haylaz çocuklar hikayesini de anlattım. Sıra beyaz örtü üzerine olan sohbe gelince O da dalıp gerilere öğrencilik yıllarına götürdü. Öğrencilik yıllarındaki beyaz örtü ile şu an gördüğü beyaz örtü arasında büyük farklar olduğunu söyledi. “Sızan acımasız soğuklarına karşılık onunla bir olmakla cevap verilebilir. Diğer türlü ona dayanılmaz, diyordu.” Gün boyu süren çalışmalarını bu sohbetlerimiz süslemişti. Bu küçük ayrıntılar o günkü mutluluklarımıza yetmişti.

Ertesi gün uyandırıldım, alanıma gitmem gerektiği aktarıldı. Ve ben Rodin, Ağır ve Sefkan yoldaşlarla vedalaştıktan sonra dağlardaki beyaz örtüde kulaç atarcasına yürümeye koyuldum. Rodin ile tanışmamız ve ilk anımız böyle geçmişti. Zamana ait

bir gerçek olmuştı. Zamanın içindeki gerçekler arasındaki yerini almıştı.

O, daha sonra saatler, günler, haftalar, aylar, mevsimler ve yıllar geçirdi, bu sert ve kırgın iklimde.

Yasaklar ve ölümler iklimiydi. Çok sevdiği nazlı çeliklerini kendisi için kırabilen iklimdi.

Ve zehir zemberek saçan zemheri.

1998-99 kışı yine bir araya geldik. Çok kısa zaman olmuştı. Benim yanlarına gidişimin üzerinden henüz bir ay bile geçmemişti. Ama Rodin eski Rodin değildi. O, artık zorlanan, ağlayan, sızlayan, hep basında çalışan Rodin değildi. Fiziği, düşüncesi, ruhu, kişiliği güçlenmişti. Yere sağlam basan biriydi. Ve eski basıncı, yeni takım komutanıydı. Bir gün ateşin başında oturmuş konuşuyorduk. Yanımızdan usulca geçen bir arkadaş "Hop... hop!... durun bakalım, ahabap çavuşluk yapmayın" demez mi. Rodin'in yanakları yine kızardı. Ve her zaman konuşmadan önce yaptığı gibi öne arkaya bir beşik gibi sallanmaya başladı. Konuşacaktı. Konuştu. Gece siyahı büyük gözleri yarı ciddi bakarak "heval biz ahabap yoldaşlık yapıyoruz, eski günlerimizi anıyoruz sadece o kadar" dedi. Zemherinin karanlıkları daha silinmeden kara haber duyuruldu. Ortam ustura keskinliğindeki sessizlikteydi. Ve ben yine yollardaydım. Alanıma geçtim.

Gorsê reyhan kokuyor.

Bir cemre daha. Ardından leylekler geldi. Rodin'de baharla birlikte Gorsê'deydi.

Gorsê'nin Elazığ'a bakan eteklerinin alt kısımlarında barındırdığı köylerdeki mutlu ve mutsuz yaşamlar sürüyordu. Cıvı cıvıydı. Zaman zaman sevinç uğultuları, zaman zaman da hüznün uğultuları duyulurdu o köylerden. Diyarbekir'e bakan eteklerinde ise hayalet köyler barınırdı. Üzüm kokulu geceleriyle Şingırık, Kırk pınarlı, her türlü meyve kokulu geceleriyle Heridan ve Prejman harabe, viran duruyordu. Daha aşağılarda ise bilinen ve bilinmeyenleriyle hala '25'teki Şeyh'immin adıyla anılan mağaralarıyla ürktüyor, hemen dip tarafındaki Şingırık karakolunun biraz ötesindeki Pıran'a daha ötesindeki Diyarbekir'e ve en ötedeki Ankara'ya duruşuyla tehdit savuruyordu. Rodin ve onun gibilerini yıllardır bağrında barındırıyor. Ana kucakını, yar sıcaklığını sunuyor onlara.

Reyhan ve kekik kokulu günler başlamıştı. Artık Gorsê reyhan kokuyordu.

Gün döndü...

Leylek hikayesindeki gibi oldu. Bir ihanetçi iz sürüyor. İhanetin izleri üzerinde yürüyor. Ve askerlerle birlikte Şeyh'immin mağaralarından ikisinde saklanan Rodin ve on arkadaşına onların orada olduğunu net bilmemesine rağmen patates fırlatır gibi bombalar fırlatıyor. Ardından lav silahları. Ve Rodin on can yoldaşlarıyla Gorsê'nin kekik,

reyhan kokulu topraklarına gömülüyor.

Gorsê çığlıklı bir tehdittir.

Çok sevdiği ninesinin yeni hikayelerini dinlemeden. Görmeye can attığı Karakoçan'ı göremeden. Hiçbir yabancılık çekmeden alıştığı iklimdeki ihanet gazabına uğramıştı.

Kızgın, hırçın, öfkeli ve sert iklimin istemlerini yerine getirdi. Namert önünde eğilmektense nazlı bir çelik olarak kırılmayı uygun gördü.

Çat, çat... kırıldı.

Ellerinin üstündeki siğiller hala duruyordu. Herhalde yıldızları saymaya, yürüyüş mesafesi olarak işaret yapmaya devam etmişti.

Size güzel düşlerle dolu
Bir dünya kurmak için
düştüğ yollara
Haydin gidelim dedik
Ve çıktık
Bir daha dönemedik
dönemezdik de
Geçtiğimiz yolların
hepsinden
sizde geçeceksiniz.
Geçmek
istemeyebilirsiniz
Ama ayaklarınız sizi
götürür
sizi getirir bize.
Bekliyoruz çocuklar
bekliyoruz...
Çabuk büyüyün
Gün yanmasın,
Ay boğulmasın,
Su kararmasın.

*Mücadele arkadaşları
adına
S. Mahmut Evran*

Mukkades İpek

Ayrılık tam da orada başlıyor

Ben seni hiç tanımadım. Seninle bir kez bile konuşmadım. Oturup güzel bir sohbet edemedik. Ya da bir arada oturup şakalaşıp gülmüşemedik. Ben seni sana çok yakın bir insanın anlatımlarıyla tanıdım. Sen küçük kız, partiye katılarak biz büyüklerle hem güzel bir ders verdin hem de bugüne kadar çalışmalarında güç kaynağımız oldun. En zor anlarımızda can dostumuzla seni düşündük. Senin özlemlerine, umutlarına, inançlarına saygılı olmaya çalıştık. Hatta kimi zaman biz de partiye katılır, senin komutanda sıradan bir gerilla olmayı hayal ederdik. Ama bir gün şehadet haberini, bilmeden kendi ellerimle verdiğim *Serxwebun*'la can dostumuza ilettim. Can dostumuz ise, *Serxwebun*'u kapıldığı gibi hemen kalbi küt

Adı, soyadı: **Mukkades İPEK**

Kod adı: **Zilan Rewşen**

Doğum yeri ve tarihi: **1979**

Batman

Mücadeleye katılım tarihi:

İstanbul (YXK'İ)

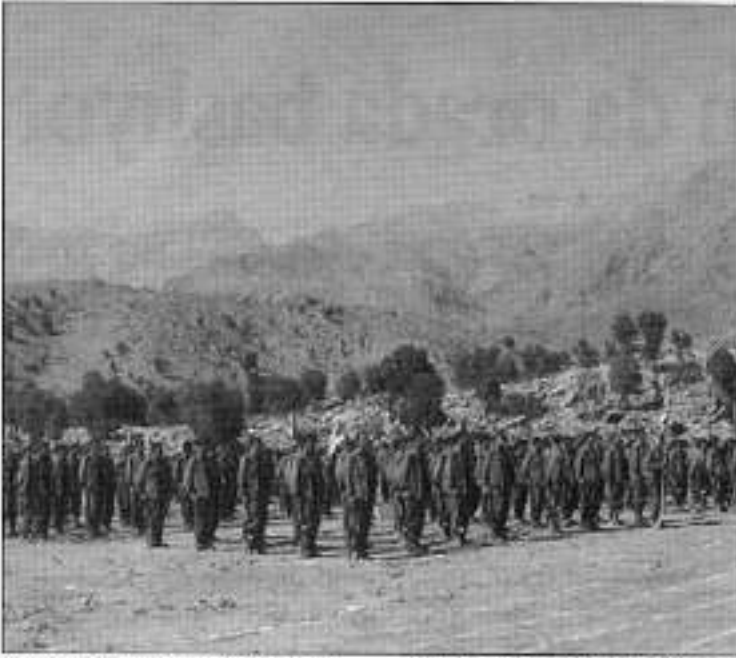
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Mart 1999, Amed**

küt atarak şehitler sayfasına bakmış. Birden senin ismini

görerek çarpılmış. İçinde fırtınalar kopmasına rağmen, yüreği sessiz çılgınlara gebe, susuyor. Arkadaşlarını olumsuz etkilememek için acısını yüreğine gömüyor. Müthiş bir iradeyle içinde bulunduğu ortamdaki arkadaşlarına moral veriyor. Can dostumuz gerçekten çok güçlü bir arkadaş. Üzülmez mi? Çok üzülüyor. Ama içinde bulunduğu duygusal ruh hali onu yıkmıyor. Aksine inanamayacağın kadar büyük bir inanç ve coşkuyla çalışmalara itiyor. Haberi ben aldığımda şok oldum. Ondan daha fazla yıkıldım. Ondan beter ağlamak istedim. Karşılaştığımızda birbirimize sıkıca sarıldık ve sonra sana ve tüm şehitlere bağlılık yemini ettik. Can dostumuz, inanki bunu layıkıyla yerine getiriyor. Şu anda ben de can dostumuzla farklı mekanlardayım. Ama hayatımda ne kadar yer etmiş! Kardeşten öteye, belki de her zaman yakalamaya çalıştığımız hevallik ilişkisine yakın bir duyguyla onu seviyorum.

Küçük kız, sana "*Güneş'in kızı*" diyorum. Gerçekten de sen ve diğer şehitlerimiz dünyada eşi görülmemiş bir güzelliğe sahipsiniz. Senin şehit düştüğünü biz dört ay sonra öğrenmiştik. Gazetede

7 Mart'ta şehit düştüğün yazıyordu. Can dostumuzla oturup 7 Mart'ta neler yaptığımızı düşündük. O gün iki-miz de müthiş canlıydık. Bir şeyler yapmanın ihtiya-

cını hissediyorduk. Belki sen de aynı saatlerde aynı duyguları paylaşıyordun. Kutsal Güneş'i bir komployla esir etmişlerdi. Kürtler için çok acı günlerin yaşandığı tarih-

lerdi. Aynı zamanda en çok kenetlenmenin, duygusal birliğin yaşandığı tarihlerdi de. Dedim ya, o gün can dostumuz sanki bunun hesabını sorma peşindeydi. Seni senden değil, başkasından, bir can dostumuzdan öğrendim. Sana bir de şiir seçtim. Bu şiir ayrılıkları anlatıyor. Sen içimizden usulca eylülde ayrıldın. Eylül benim yaşamımda da önemli dönüm noktalarını ve ayrılıkları anlatıyor. Sürekli seni ve şehitleri düşünüyor ve ona göre yaşamı anlamlandırmaya ve ölçü kazandırmaya çalışıyorum. Sizlere (şehitlere) doğru yaklaşımın buradan geçtiğine inanıyorum.

Şimdilik hoşçakal
Güneş'in güzel kızı...

Besê

AYRILIK AYIRACI

Bütün ayıraçları kaldırdım
Ama unuttuğun bir şey vardı
yine de
Çiçekleri sulamadım
Gökyüzü sarardı o zaman
Bulutlar kirlendi
Ve ne kadar az konuşur oldun
gün boyu
Birden ayırsadık ki
Ayrılık orada başlıyor
Tam da suçların birbirine
eklendiği yerde

Ezberlenecek bir şey yok
bu dünyada
Kirlenilmemiş
bir bulut bile yok artık
Öyle diyordun her yolculuğa
çıkışında
Yaşadığın şehir de
sana benziyor git gide

Ne zaman dönmeyi düşünsem
Yangın çıkıyor ya da
Erteletiyorum biletimi
son anda

Uzun bir sessizlik arıyorum
Dağlara baksam
Karşılıksız mektuplar kadar
Bırakuluyor kalbim
Yazdığım şiirler de
canımı sıkıyor
Fotoğraflarımı
yırıp atıyorum tek tek
Ve ben bütün yapraklarımı
döküyorken şimdi
Eylül diyorsun
tam da orada başlıyor ayrılık

Uşşylünece ağlıyorsun
Yalnızım dememek için
Uçaklar, gemiler

trenler çiziyorsun,
duvarlara
Kendine bir deniz bul
bir de rüzgar
Parçalanacağın bir
uçurum bul bu dünyada
Tek tutkun o kenti bırakıp
gelmek olmalı

Ve gelirken havaya uçurmak
bindiğin otobüsü
Birden ayırsadık ki
ayrılık orada başlıyor
Derim ki
ayrılık gündemdedir
Ve sen bütün ayıraçları
kaldırdığını sanıyordun
Ama unutmuşsun
Ayrılık ayıracını...

Ahmet Tellî

Nihat YAKUT / Samet

SAMET'İN SİLAHI YERDE KALMAYACAK

Nihat yoldaş maddi durumu çok düşük olan bir aile ortamında doğdu. Ailesi yıllardan beri mücadeleyle iç içe olduğu için, büyük baskılara maruz kalmış, işkence görmüş, yurtsever bir aileydi. Ailesinin yurtsever oluşu Nihat yoldaşın çocukluktan itibaren olumlu yönde bir gelişimine sebep olmuştu. Ailenin maddi durumunun iyi olmaması küçük yaşlardan itibaren emekle tanışmasına, emek, emeğe sahip çıkma, ona değer verme gerçeğini de ortaya çıkarmıştı.

Nihat yoldaş ailesine çok bağlı ve dürüst bir çocuktur. İlkokula giderken günün yarısını okulda, diğer yarısını ise çalışarak geçirirdi. Zeki, kavrama düzeyi yüksek bir

Adı, soyadı: **Nihat YAKUT**

Kod adı: **Samet**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice**

Amed, 1980

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **Kulp,**

Amed

öğrenciydi. Öğrenme konusunda büyük azmi ve çabası vardı. Ama ilkokulu bitirdikten sonra para sıkıntısından dolayı okuldan ayrılmak zorunda kalmıştı. Para kazanması gerekiyordu Nihat yoldaşın. Ailesine küçük de olsa maddi bir katkı yapmalıydı. Bu okula gidememe pahasına da olsa, bunu yapacaktı.

Amca çocukları Türkiye'de çıkan ve daha çok Kürdistan'da yaşanan olayları konu edinen günlük bir gazetenin dağıtımını yapıyorlardı. Bu yüzden sık sık da göz altına alınıyor, işkence görüyorlardı. Bu dönemler amcasının üç oğlu ve mahalleden tanıdığı bir grup gerillaya katılmıştı. Onların katılımı Nihat yoldaş çok

derinden etkilemişti.

Amcasının çocuklarının gerillaya katılması üzerine üzerine gazete dağıtıcılığına O yapmaya başlamıştı. Bu sayede mücadeleyi de daha yakından tanıma imkanı bulmuştu. Bu süreçler devlet güçleri gazetenin dağıtımını engellemeye çalışıyor, gazeteyi okuyan ve dağıtanlara karşı yoğun baskılar yapıyordu. Hatta bazı dağıtımıcılar 'faili meçhul' cinayetlerle katledilmişti. Bu zorlu süreçte Nihat yoldaş asla görevini bırakmamış, "gerçeklerin karanlıkta kalmasına" mücadele etmemişti.

Nihat yoldaşın gerillaya giden amca çocuklarından Yahya(Samet)'in şehadet haberi O'nu derinden etkileyen bir olaydı. Bu temelde görevlerine daha sıkı sarılmış, gazete dağıtıcılığının yanı sıra doğal bir propagandacı olmuştu. Defalarca göz altına alınmasına, işkence görmesine rağmen mücadeleden asla vazgeçmiyordu. Çünkü kafasında tek bir düşünce

vardı: Samet'in ve O'nun şahsında tüm şehitlerin intikamını almak. O düşünceyle oturup kalkıyor ve her defasında ailesine "Samet'in silahını yerde bırakmayacağım" diyordu.

Nihat yoldaş gerillaya gitmeden önce, gideceğini hareketleri ve tavırlarıyla hissettiriyordu. Daha önce iki defa girişimde bulunmuş, ama aksilikler bir türlü peşini bırakmamıştı. Birinci gidişinde gerillaları bulamamış, ikincisinde ise yaşı küçük olduğu için geri gönderilmiştir. Ama O asla isteminden vazgeçmemiş, arayışlarını sürdürmeye devam etmişti.

1994 yılında Nihat yoldaş sonunda en büyük sevdası olan gerillaya ulaşmıştır artık. Daha önce olduğu gibi gene yaşı küçük olduğu için O'nu almak istemez gerillalar. Ama bu defa Nihat yoldaş pes etmez. Kesinlikle geri dönmeyeceğini, gerillalarla kalacağını belirtir. Gerillalar saatlerce O'nu ikna etmeye çalışmalarına rağmen bunu

yapamazlar. İnatçılığıyla herkesi bıktırır ve gerillalar pes etmek zorunda kalır.

Nihat gerilladır artık. Şehirde gösterdiği cesaret ve kararlılığın aynısını dağlarda da gösteriyordu. Küçük yaşta olmasına rağmen çok güçlü bir iradesi vardı. Her türlü göreve hazır, fedakar, ciddi bir gerillaydı. Dört buçuk yıl boyunca birçok eylem ve çatışmada yer alan Nihat yoldaş, hem şehirde hem de gerillada her zaman korkusuzca savaştı ve mücadele için yapması gereken birçok şeyi gerçekleştirdi.

Nihat yoldaş bir grup gerilla arkadaşıyla yaptıkları bir eylem sonrası köye inmişlerdi. Ama Türk ordu güçleri onlardan daha erken davranmış ve pusu kurmuştu. Pusedan habersiz eylem coşkusuyla yürüyen gerillalar Türk ordu güçlerinin pususuna düşerler. Uzun bir çatışma sonrasında, çembere alınan gerillaların Türk ordusunun güçlü tekniği karşısında daha fazla direnemeyerek bir bir şehit düşmektedir. Havadan ve karadan yapılan saldırılarla Nihat yoldaşın da içlerinde bulunduğu toplam 17 gerilla bu çatışmada şehit düşerek, isimlerini altın harflerle tarihe yazdırmıştır.

Nihat yoldaş ve on yedi arkadaşın anıları önünde saygıyla eğiliyor, onları mücadelemizde yaşatacağımıza söz veriyoruz. Anıları mücadelemizde önderdir.

Mücadele arkadaşları

ŞEHİTLERE BAĞLILIK PKK'NİN ÖZÜNE BAĞLILIKTIR

Toplumların tarihsel gelişim süreci içerisinde "an" gelir bireyler önemli değişim ve gelişmeler yaratabilirler. Ulusal ve toplumsal kurtuluş uğruna adanan "can"ların bu doğrultuda içerdiği temel gerçeklik önem kazanır. Halkı aydınlatan, öncülük eden, ulusal toplumsal kurtuluş uğrunda gerektiğinde kendini feda etmekten çekinmeyen "can"lar, değişim dönüşüm ve gelişmenin kilometre taşı olurlar. Kendi yaşamlarını halkı ve davası uğruna feda edenler savaş ve yaşam ilişkisini doğru temellerde yakalamış, "Ölümsüzlük çizgisi"nde sembolleşmiş kanla tarih yapıcılarıdır.

Şehadet onurlu bir mertebeye ulaşmak olduğu gibi, partimiz PKK'de şehadet çizgisini yakalamak; devrimci militan ölçülere ulaşmanın da güçlü bir ifadesidir. Uğruna mücadele verilen davada şehitlerin sayısı ne kadar çoksa yaratılan değerler de bir o kadar kusursuz hale gelir. Şehitlerimiz güçlerini yaşama sevgisinden alırlar.

Çünkü Onlar, "Yaşamı uğrunda ölecek kadar çok seven" **Kemal Pir**'in yoldaşlarıdır.

Çünkü Onlar, "Direnmek yaşamaktır" şiarıyla halkı-

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Lokman Amed**

Doğum yeri ve tarihi: **Kamışlo**

K. Güney

Mücadeleye katılım tarihi: **1986**

Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım 1999, Hani-Amed**

mıza mücadeleyi öğreten özgürlük güneşinin ilk şafak ışınları olan **Mazlum ve Dörtler**'in yoldaşlarıdır.

Çünkü Onlar, sınırsız fedakarlık ve halka bağlılığın çizgisi, "Öldüğümde mezar taşına halkına borçlu olarak öldü diye yazın" diyen **Mehmet Hayri Durmuş'un** yoldaşlarıdır.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin büyük direnişçileri **Haki, Mazlum, Kemal, Hayri** ve daha nice yoldaşlar gerektiğinde kendi yaşamlarından bile feragat etmesini bildiler. Devrimci militanın

iradesi, onuru kirlenilemezdi ve partimizin savunulması zafere yürüyecek olan Kürt halkına ışık tutacaktı. Teslim olunamazdı. Onuru ve insanlığı savunmanın tek yolu ölümse; ölüm kahramanca karşılanarak, sevinçle içilecek ab-ı hayat suyu olmalıydı ve binlerce şehidimiz, ölümü kahramanca karşılamının adı oldular.

Şehitlerle yaratılan mücadele geleneği tohum olup tüm Kürdistan'a yayıldı. Bu kutsal yolculuk binlerin yolu oldu. Bugün yaşadığımız stratejik değişim ve dönüşüm ile birlikte demokratik birlik ve barış çizgimizin bütün dinamikleriyle gelişim ve sonuç alma sürecine girdiği bir aşamada en büyük özveri ve katkının sahibi olan şehitlerimizi anmak, anlamak, emirlerini yerine getirmek ve bunun çabası içinde olmak büyük önem taşımaktadır.

Her dönemin direnişini kendinde somutlaştıran şehitlerimiz vardır. Savaşta direnişleriyle sembolleşen şehit yoldaşlarımıza bağlı kalmanın gereklerini yerine getirme konusunda çaba her zaman olagelmıştır. Lokman yoldaş da partimizin stratejik değişim ve dönüşüm kararı ile yeniden yapılandır-

ma, demokratik mücadele ve barış çizgisinin geliştirilmesi çabalarının ilk adımlarının atılmaya başlandığı yıllarda verdiğimiz ve direnişle sembolleşen ilk şehitlerimizdendir.

İlk, orta ve lise öğrenimini Kamışlo'da tamamlayan Lokman yoldaş, bu bölgede parti ideolojisiyle ilk tanışan arkadaşlardan biridir. Parti ideolojisi ve yaşam gerçeğinde Kürdistan halkının kurtuluşunu gören Lokman yoldaş, kısa bir süre sonra aktif olarak çalışmalarda yer alır. Çalışmalara katılımındaki coşku, aktivite ve pratikçi özellikleriyle belli bir gelişme sağlayan Lokman yoldaş, eğitim almak ve parti kadrosu olmak amacıyla '86 yılında Lübnan'daki Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Eğitimlerde partinin ideolojik, örgütsel ve askeri çiz-

gisine ulaşmak için kendisini mücadeleye kilitler ve Akademi'de güçlü bir performans gösterir.

Akademi'deki eğitim devresini başarıyla tamamladıktan sonra kitle faaliyetlerinde görevlendirilir. Görev yürüttüğü alanlarda başarılı bir pratik sergileyen Lokman yoldaş, parti ölçülerini esas alan örgütsel sorumluluk anlayışı, halkın değer yargılarına karşı gösterdiği duyarlı yaklaşım ve yaşamdaki militan duruşu ile halk tarafından oldukça sevilen bir arkadaş olur.

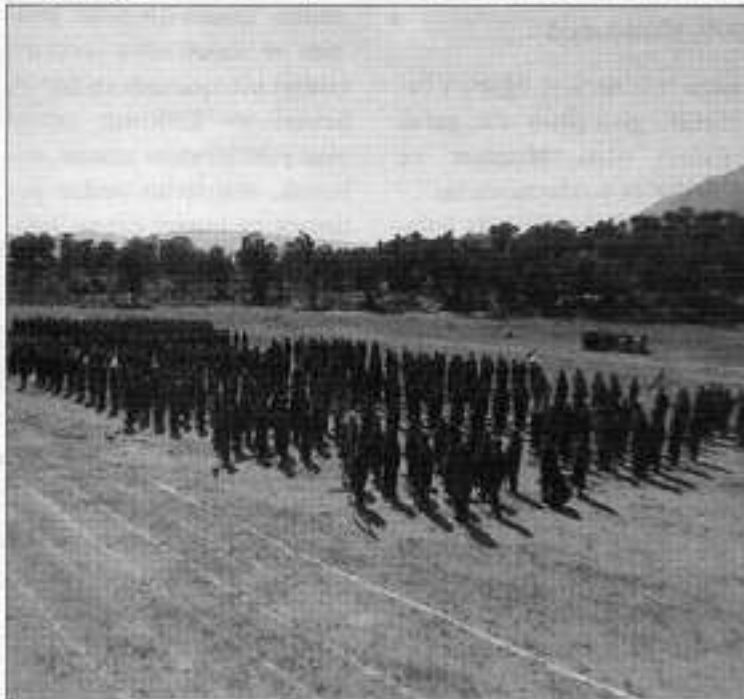
Kitle çalışmalarındaki başarısının ardından 1989 yılında Haftanın bölgesine gönderilen Lokman yoldaş, burada kısa bir süre kalır ve yapılan düzenleme ile Amed eyaletine yönetim düzeyinde gönderilir. Ulusal kurtuluş mücadelemizde Amed

eyaletinin rolü ve önemini kısa sürede bilince çıkaran Lokman yoldaş, özellikle parti tarzı ve gerilla ordulasmasını yaratacak çalışmaların geliştirilmesini eyalete taşırmada büyük bir çaba sahibi olur.

Çalışmalara katılımındaki temposu, yoldaşları ile olan ilişkilerindeki özlü yaklaşımlarıyla kısa sürede Amed eyaletinde de sevilen Lokman yoldaş, parti çizgisinin oturulmasındaki çabaları, ideolojik ve örgütsel olarak hakimiyeti göz önüne alınarak partimizin IV. Kongresi'nde Parti Merkez Komitesi Yedek Üyelğine seçilir.

1991 yılının nisanında Muş'un güneyindeki Kospi dağında düşman güçleriyle çıkan çatışmada on yoldaş şehit düşerken halen crime-miş olan karda yapılan manevrada Lokman yoldaşın bir ayağı yanar. Müdahalenin hemen yapılamamasından dolayı bir ayağının parmakları kesilir. Düşmanın tüm engelleme girişimlerine rağmen yaşanan bu çatışmada şehit düşen on yoldaşın cenazelerini almak için Kulp ve yöre halkı serhildana başlar. İki günlük yolu yürüyerek şehit gerillaların cenazelerini alan halk, cenazeleri Kulp'un merkezine getirir ve törenle toprağa verir. Halkın geliştirdiği serhildan esnasında askerler ateş açar ve halktan da şehit düşenler olur.

1991 yılına kadar Amed eyaletindeki gerilla sayısı sı-

nırlıdır. Bu yıllarda partiminin yaşadığı gelişmeye paralel olarak Kospî dağı çatışması, kitlenin cenazelere sahip çıkması ve Vedat Aydın'ın katledilmesinden sonra başlayan serhildanlar süreci ile birlikte gençler akın akın dağlara gelmeye başlar. Partimizin kitleselleşme sürecine denk gelen bu yıllar, eyalette gerilla ordulaşmasının gerçekleşmesinde önemli bir rol oynamış, yeni savaşçı adaylarının yoğun katılımıyla sayı binlere varan rakamlarla ifade edilmeye başlanmıştır. Sınırlı sayıda bir kadroyla süreci karşılamaya çalışan eyalet yönetimi bir yandan büyük bir çabayla yeni savaşçıları eğitime tabi tutarken diğer yandan da gelişen serhildanların örgütlenmesini ve dönemin pratik faaliyetlerinin yürütülmesini sağlamaya çalışır.

Lokman arkadaş yanıktan dolayı kesilen ayağının tedavisi için bir süre metropole gider ve partinin istemi üzerine oradan tekrar Akademi sahasına geçer. Bir süre Önderlik Sahası'nda kaldıktan sonra güçlenmiş ve yenilenmiş olarak ülke sahasına tekrar gönderilir. '96 yılına kadar Güney Kürdistan'ın çeşitli alanlarında görev yapan Lokman yoldaş, bir grup arkadaşla birlikte Amed eyaletine gönderilir.

Amed'de bir süre yeni savaşçılara eğitim verir ve kısa bir süre sonra eyaletin cephe sorumluluğuna getirilir. Sakatlığına rağmen örgütsel

çalışmalarındaki çaba ve coşkusuyla halka güven asırlar. Çalışmalarında gösterdiği duyarlılığı, partinin ideolojik-politik doğrultusundaki tutarlılığı ve örgütlü militan tavırlarıyla kısa bir sürede halkın sevgisini kazanmayı başarır. Lokman yoldaş, cephe çalışmalarında sağlam örgüt ve ilişki ağı ile eyalete büyük katkılar sağlar. Ayrıca yöre halkı üzerinde yarattığı olumlu etkiyle halktaki yurtseverlik duygularının tekrardan canlanmasını başarır.

Lokman yoldaş bir grup arkadaşıyla birlikte '99 yılının kasım ayında, Hani'ye bağlı Şelê dağında düşman güçleriyle girilen çatışmada yaralı olarak ele geçer. Hani merkeze götürülerek işkenceye alınır. Düşmanın teslimiyeti dayatması karşısında gördüğü ağır işkencelere rağmen teslimiyeti kabul etmez,

çözülmez ve çok vahşi bir biçimde şehit düşürülür.

İnsanı insan yapan özelliklerin başında ülke, halk ve toprak sevgisi gelir. O, ülke, halk ve toprak sevgisiyle yoğrulmuş bir militan olarak şehitler kervanına katıldı. İnsanı insan yapan özelliklerine ihanet etmedi, teslim olmadı ve davanın değerli bir evladı olarak kutsallık mertebesindeki yerini aldı. O, Kemallerin, Hayrilerin, Mazlumların ve Agitlerin yanında saf tuttu. O, inandığı değerler için, onuru için vahşice katledilmeyi göze aldı, direndi ve ölümü kahramanca karşılayarak ab-ı hayat suyunu sevinçle içti.

Onlar, direnç, bilinç, onur ve gururumuz olarak daima yaşayan ve yaşayacak olanlardır.

Mücadele arkadaşları

Başır ... Sipan

Sürgün yüreğin dilinden BİR DAĞ TÜRKÜSÜ

Önceleri Mamke, ardından Dersim ve şimdiki adıyla Tunceli diye bilinen bir yerde güzel bir köyümüz varmış. Güzel dağların arasında, gür ve yemyeşil ormanların içindeymiş. Köyün orta yerinde de şipşirin bir evimiz.

Köpeklerimiz, tavuklarımız, kedimiz, koyun ve keçilerimiz varmış. Köpekler geceleri bizimkiler uyuduktan sonra başlanmış evin etrafında fır dönüp havlamaya. Horozlarımız ise gece yarısında öterek zamanı bildirirlermiş.

Köpeklerimiz hep uzaklara havlamış, dorukların yalnızlığına doğru... Babam köpeklerimizin neye havladıklarının bizimkiler tarafından bilindiğini anlatırdı. İnsanlara mı, hayvanlara mı havladıklarını biliyorduk diyordu. Havladığı canlıların uzak ya da yakın oldukları da biliniyormuş.

O zamanlar o dağlarda doluşanlar varmış. Dağı mekan tutanlar, dağı yaşam alanı olarak seçenler. Dağı sevenler, dağ ile yatıp dağ ile kalanlar varmış. Köpeklerimiz hep dağları doğru havlamış. Dağda uzak kalmış insanlara.

Uzağa doğru giden insanlara. Gözlerini ufuklara dikip, dağ kızlarına doğru yola çıkan insanlara, bir de dağ-

❖ Adı, soyadı: Barış ...
Kod adı: Sipan
Doğum yeri ve tarihi: Sarız-
Kayseri, ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1999,
Avruva
Şehadet tarihi ve yeri: 4 Nisan
1999, Xankurkê

da uluyan kurtlara havlamış. Ve köyümüzün alt tarafındaki dereye durmadan türkü söyleyen askerlere de.

Dağda uzağa doğru gidenler ufukta kayboldular. Ufukun kızılığında yitip gittiler. Ormanların içindeki ince patikalardan geçip gittiler. Ve patikalar da gitgide kapanmaya başladı. Çünkü o yolları sadece onlar biliyor, sadece onlar kullanıyordu.

Ve patikalar sadece onların geçebileceği yollardı.

Halkımızın türkülerini, zılgıtlarını ve ağıtlarını kuşanarak gittiler.

Gittiler arkalarından geleceklerin olacağını bilerek gittiler...

Gitmek zorunda kaldıkları için gittiler...

Ve bir gün arkalarından halkının türkülerini, zılgıtlarını, ağıtlarını, halaylarını ve acılarını çantalarına doldurarak, o patikalardan birilerinin gelip geçeceklerini bilerek ufuk çizgisine doğru yola çıktılar.

Yok edildiler.

Yok sayıldılar.

Yasaklandılar.

Kaçığa çıktı adları.

Kendilerinden sonra kaybolan patikaları bulup açacak birilerinin ortaya çıkacağı günlere kadar yitip gittiler.

Kayboluşlarıyla mevsim değişti. Dört mevsim de kışa döndü. Sürgüne hazırlanan bedenler üşümüş, sürgün ise ısınmış. Fırtınalar birbirini izlemiş, dağlardan yurtlarından sökün ettiren fırtınalar. Süren ve kıran fırtınalar, kıtlık kıranı getiren fırtınalar. El kapılarına süren fırtınalar. Fırtınalı hayatlar, fırtınalı hayatların fırtınalı günleri, aylar yıllar şeklinde akıp geçmiş zaman.

Bu fırtınalardan birine kapılarak Sarız'a sürüklenen dedelerimizin hikayesi de işte böyle çok uzaktır kalmış bir hikaye gibi. Çok uzakta

kalmış gibi gözükse bile uzaklar hep yakını anlatmış. Ve bu günler yarının uzakları olmuş.

İnsanların arasına giren uzaklıklar yakını anlatır olmuş.

İşte Kürt'ün son 30 yıllık hikayesi budur. Ne kadar topraktan uzaklaştırılırsalar da, daha fazla toprağa, anayurda yakınlaşmayı ifade ediyor bu hikaye.

Derine saldıkları köklerini koparmadan sürülen dedelerimizden belleklerimizde kalan hikayemiz.

İşte Sarız'a yerleşenlerimizin, Binboğalar'ı yaşama açanların ve Binboğalar'da yaşamış olsa da Siphon'a dönüşenlerimizin hikayesi.

Sarız... Bir küçük kasaba. Kayseri, Sivas, Maraş arasına sıkışmış küçücük bir kasaba. Türkler, Afşarlar, Çerkezler ve Kürtlerin birlikte

yaşadığı mozaik bir coğrafya. Kürtler artık yerli sayılsa da Osmanlı döneminin sürgünleridir. Sürgün canlar topluluklarıdır. Sürgün yüreklerde, sürgün hayatlar mevsimi başlamıştı onlar için. Nefesler sürgün, bedenler sürgün kokmaya başlamıştı. Türküler, sürgünü ve sürgün olmanın acısını anlatıyordu. Alev-sünni çatışmalarının sonucu Dersim ve çevresinden katliamlardan geçirilip geri kalanları sürgüne gönderilmişti. Dersimden başlayan sürgün Malatya, Maraş, Kayseri-Sarız, Sivas-Gürün çevrelerine kadar yayılmıştı. Bu nedenle günümüzde Malatya, Maraş, Sarız ve Gürün Kürtleri birbirlerinin akrabalarıdır. Sarız'a gelen aileler daha çok Dersim'e geri dönmenin hayaliyle Binboğalar'a sığınan alevi Kürtlerdir. Yaşama yabancı Binboğa eteklerini ya-

şamla tanıştıran onlardır. Buralarda yerleşik hayata önce onlar başlamış, köyler kurmuş, bahçeler ve evler yapmışlardır. Sürgün olmanın acısı yetmiyormuş gibi Afşarlarla kavgaya da tutuşmuşlardır. Yerleşik hayata tam geçmeyen ve talan kültürünü hala sürdürmek isteyen Afşarlara karşı büyük kavgalara, çatışmalara tutuşmuşlardır. Sayıca çok olan Afşarlara karşı mecbur birlikte mücadele etmeleri gerekmektedir. Bu yüzden bütün Kürt köyleri ortak mücadele kararı alarak Afşarlara karşı birleşmiştir. Ne de olsa bulundukları coğrafya yabancıdır. Ya bir güç olup kendilerini yaşatabilecekler, ya da çevre köy ve aşiretlerin denetimine gireceklerdi. Bu yüzden birleşme kararı alan Kürt köyleri Afşarlara ve kendilerine saldıran diğer kesimlere yönelik ortak mücadele kararı alırlar. İşte öncelikle Afşarlara karşı bu ittifakla mücadele ederler. Mücadele öncesi onlarla konuşarak anlaşmayı düşünürler. Ama aralarında Türkçe bilen yokmuş. Sadece bir kişi çok az Türkçe biliyormuş. Afşarlar tekrar talana geldiklerinde Türkçe bilen talan etmemeleri için ısrar edecek, ama ona rağmen devam edilirse Zazaca "Prodo" (vur) komutu ile tüm köylüleri talancılara karşı saldırtacak. Ve böylece talanın önüne geçilecek. Tüm ısrarlara rağmen Afşarlar talana devam edince anlaştıkları planı ha-

yata geçirmişler. Afşarlar tekrar saldırıya geçince tercüman bir yandan Zazaca "Prodo", diğer yandan da Türkçe "yapmayın" diyor. Ama bir kere komut verilmiş. Komutu alan köylüler talancıları vurmaya başlamışlar. O günden sonra Kürtlerin durumu daha iyi olmuş. Ve o köyün ismi de Prodo olarak kalmış. Bugün de o köyün ismi Kürtler arasında Prodo olarak bilinir.

Bir de Dalıkavak köyü vardır. Yöredeki Kürt köylerinin en güzeldir. Sırtını Binboğalar'a yaslanmıştır. Ve el emeğiyle cenneti haline getirilmiştir. Köyün tam ortasından şah damarı gibi bir ırmak akar. Ama buna rağmen köy sakinleri tek tek Türk metropollerine göç etmiştir. Köy yalnızca yazları dolup taşar. Kaşlarını ise sessiz geçirip, baharı, baharla birlikte gelecekleri bekler durur.

Dersim'den başlayan göç Sarız'la da bitmedi. Avrupa ülkelerinden, Kanada ve Avusturalya'ya kadar Sarızlı Kürtler göç etti. Göç eden kendisi ile de sınırlı kalmadı. Tüm akrabalarını da birer birer o ülkelere çekti.

Dalıkavak'ta her evin duvarına bir saz asılıdır. Bu köyün insanları hasretlerini ve özlemlerini hep sazın telleriyle dile getirmişler. Sanatçısı, yazarı ve okuyanı çok olan bir köydür. Eskiden her gece bir evde toplanıp hep bir ağızdan deyişler söylerlermiş. Acılarını üzüntülerini sazın telleriyle birbirlerine

anlatırlarmış. Türkülerinde toprağı, aşkı, ezilmişliği dile getiren ezgiler söylenirmiş. Bu toprağın insanları sürgünün sızısını yüreğinin en derininde yaşadıkları için, türkülerini de hep acı, keder ve üzüntüyü içermekteymiş. Gözyaşları içerisinde söylenen türküler, bugün de hala söylenmekte, sürgün yüreklerle nakşolmaktadır.

Sipan arkadaş da Binboğalar'ın bu verimli köyünün genç bir evladıdır. Sipan işte böyle bir gerçeklikten ortaya çıkıp kendi yatağını arayan bir ırmak gibidir.

O da nice sürgünler yaşayan binbir yürekten biriydi. Yaşanan sürgünlerin intikamı olmak için düşmüştü yollara. Öyle kolay da değildi, bunca sürgünden sonra intikam için yollara düşmek. Yaklaşık iki yüz elli yıllık bir sürgün yaşamının geri

dönüşünü öncelikle kendi genç bedeninde, yüreğinde ve beyninde gerçekleştirmeliydi. Sipan, dedelerimizin fısıltıyla söyledikleri "burası bizim topraklarımız değil, toprağımıza dönmeliyiz" sözlerine bağlı kalarak, ülkesine dönüşü gerçekleştirmek istemişti.

O, Kürdün kendisinin olma fısıltısını duyan Binboğalar'ın asi kayalıklarından kanatlanmış bir şahindi.

Bir şahin gibi önce bulunduğu yerde kanat çırpmış, konacak dalın nerede olduğunu aramış ve en son Zagroslar'ın isyan kokan uçurumlu coğrafyasına konmuştu. Ve şimdi de Zagroslar'da bulunan ağaçların dalında özgürlük türküsünü söylemişti. Sipan sürgünde de olsa barış gününde doğmuştu, anası adını Barış koymuştu. Ve barışı yaratmak için verilen sa-

vaşta, adıyla barış elçisi olmuştur.

Sürgünde okumuştur Barış. Kendisine ve kendisini milyonlarca Kürde zorla öğretilen bir dille öğrenimini yapmıştı. Öfkeliydi bu yüzden. Ama bireysel öfkenin hiçbir anlam taşımadığını bilecek kadar da bilinçliydi. Bu yüzden gelişen Özgürlük mücadelesini çabuk benimsemişti. Sadece Kürt olduğu için değil, bütün ezilen halk ve sınıfların kurtuluşun Apocu çizgide olduğunu öğrenmekte gecikmemişti. Bu yüzden hiç zaman kaybetmeden ülkesine ulaşmak istiyordu. Dedelerinin hala kulaklarında çınlayan fısıltılarını hatırlıyor ve bu fısıltıların gösterdiği yolu takip ediyordu. O yol atalarının koparıldığı dağlara, topraklara götürüyordu O'nu. Ve sürgün çarpan yüreği, sürgünü anlatan dili, sürgünü düşünen beyni büyük bir coşkuyla dağları arzuluyordu. Bu özlem okulu bırakarak dağlara doğru yola düşmesine sebep olmuştu. Ama dağlara gitmek için ilk durak Balkanlar olmuştu. Burada kısa bir eğitim sürecinden sonra özgürlük dağlarına ulaşmıştı.

O artık bir gerilla, bir özgürlük arayışçısı, bir özgürlük kavgacıydı. Barış adını, barışın kendisini çok sevdiği halde adını Sipan yaptı. Dağa olan sevdasını, Siphan dağının adını alarak gidermek istiyordu. Hiç görmediği, ama ölümüne tutkulusu olduğu Siphan, adı olmuştu.

Ülkeye yani topraklarına ulaştığı günler ateşten libasa sarıldığı günlerdi. Önderliğin esaret altına alındığı günlerdi. Her şey yanıyordu. Canlar, yürekler ve insanlar yanıyordu. Gözler kan ağılıyordu.

Şanslıydı. Çünkü parti yeni bir kongre sürecini yaşıyordu. Böyle tarihi bir süreci yaşaması O'nun gelişimini hızlandırmıştı. Kongre ardından yapılan kapsamlı toplantılar ve Kongre aktarımları O'nu oldukça heyecanlandırmıştı.

Ardından da düzenlemeler yapılmış, pratik gruplar yavaş yavaş alanlarına doğru harekete geçmişti.

Bu süreci Sipan arkadaşla kalan bir gerilla şöyle anlatıyordu:

"VI. Kongre sonrası Xankurkê alanına geçtik. VI. Kongre sürecinde Önderliğin esir edilmesi yapı içerisinde büyük bir kin ve öfke yaratmıştı. Büyük bir zorlukla kongre tamamlanmıştı. Bizimle birlikte Botan eyaletine bir tabur güç aktarılacaktı. Bu taburla Xankurkê'de aynı alanda üstleniyorduk. Bir müddet askeri eğitim için hazırlık yapıldı. Bu Nisan ayına kadar sürdü.

1 Nisan 1999'da sabah saat dörtte Türk ordu güçlerinin operasyonu başladı. Bu operasyon imha amaçlıydı. Önderlik yakalanmış, gerilla moralsiz bir şekilde yakalanıp imha edilmek isteniyordu. Daha nice savaşlara analık eden Xankurkê gerilla sa-

vaşı açısından oldukça elverişlidir. Çatışmalar başladı. Bu yoğun operasyona karşı en etkili savunma geri çekilmeydi ve biz de geri çekildik. Bununla düşmana büyük darbe vurma inisiyatifi ni yakaladık. Düşmanın diğer kayıplarının dışında iki tane de skorsky helikopterini düşürdük. Bu kayıplar düşmanın moralini bozdu. Hesapları tutmadı. Darbe vurmayı düşünürken kendileri darbe yedi. Bizim güçlerimizde de kayıplar yaşandı. Harun isminde bir bölük komutanı arkadaş bu çatışmada şehit düştü. Bir taburumuzda ise on üç arkadaş şehit düştü. Sipan arkadaş da bunların içindeydi. Yeni bir arkadaştı. Kongre sürecinde yeni savaşçı eğitiminde yer alıyordu. Xankurkê de de ilişkimiz devam etti.

Partiye Avrupa üzeri katılmıştı. Botan eyaletine gidecek güç içerisinde kalıyordu. 2 Nisan'a kadar bu arkadaşlara bir şey olmamıştı. 3 Nisan'da bir takım arkadaş çatışmaya girdi. Sipan arkadaş bu çatışmada şehit düştü. Operasyonun sonunda 9 Nisan'da dört arkadaşla arazi taraması yaptık. Arkadaşların cenazeleriyle karşılaştık. Karşılaştığımız cenazelerin içinde Sipan arkadaşın cansız bedeni de vardı.

Sipan arkadaş birikimli partiyi tanıyan bir arkadaştı. Parti yaşamına erken adapte olmuştu. Şehadetleri arkadaşları oldukça etkilemişti. Sipan arkadaş Önderliğimi-

zin doğum günü olan 4 Nisan 1999'da şehit düştü. Operasyon esnasında aynı yerde üç gün kalıyorlar, Türk ordu güçleri geri çekilirken onlara pusu atıyorlar. Ardından da çatışma çıkıyor. Ben o sırada cihazı dinliyordum. Ordu güçleri büyük bir grupla çatışmaya girdiğini söylüyordu. Oysa ki yalnızca bir takım arkadaş çatıştıyordu. Bu çatışmada bir de skorsky helikopter düşürülmüş, Şemdinli çevresinde düşmüştü. Operasyona on binlerce asker katılmıştı. Otuz altı Skorsky indirme yapıyor altı kobra destek veriyordu. Buna rağmen arkadaşların bu direnişi ordu güçlerini şaşkına çevirmişti. Bu şaşkınlıklarını cihazlarda da dile getiriyorlardı. Bu çatışmalar gerillanın kolay kolay vurulamayacağını mesajını iletiyordu. Önderliğin tutsak edilmesinin ardından kin ve öfkeyle yüklü bir gerilla gücünün imha edilmesinin mümkün olmadığını kanıtlıyordu. Her arkadaş intikam duygusuyla dolup taşmıştı. 8 Nisan'da ordu güçleri geri çekildi. Arkadaşlar tuttukları tepede son kurşunlarına kadar çatışmış ve şehit düşmüşlerdi. Sipan arkadaş göğsünün sağ tarafından dört mermi almıştı. İşaret parmağı tetikte donakalmıştı. O işaret parmağı bize hep intikam almayı işaret ediyordu. Sipan belki yeni idi, ama O militanlığa ve dağlara çabuk alışan bir Binboğa çocuğuydu.

Sipan arkadaşın çantasında bir günlük, bir albüm ve bir de çekilmiş bir poz duruyordu. Sipan arkadaş ülkeye geldiğinden bu yana sürekli günlük tutuyordu. İster istemez elim albümüne uzandı. Daha önceden Sipan'la birlikte baktığımız albümdü. Annesi, babası ve ablaları ile çekilmiş bir fotoğrafı duruyordu. Öylece bakıyorlardı. O an Sipan'ın daha önce bana ailesini tanıttığı günleri hatırladım. İşte onları da dağa getirdim der gibiydi. Çünkü hep fotoğrafa bakıp bakıp "annemi, babamı ve ablalarımı da dağa getirdim" diyordu.

Balkanlar'da arkadaşlarıyla çektiği resimler vardı içinde. Bir de içinde yaşadığı yer olan dağların resimleri. O, dağlara sevdalıydı. Dağı yüreğine almak istiyordu, ama dağ büyük yüreğe sığmaz ki ondan dolayı dağların suretini yüreğinde taşıyordu.

Öyle canlı ve güler yüzlüyle Xankurkê dağlarından bana ve yoldaşlarına bakıyordu sanki. Bir de çantasındaki çekilip tab ettirilmemiş filme baktım ve içinde nelelerin olabileceğini düşünmeye başladım. Kim bilir orada gizlenenler nelerdi. O filmde gerilla yaşamı, dağ yaşamının kısa öyküsü gizliydi. Belki de en değerli anlarını oraya gizlemiş ve bize bırakmıştı. Orada Sipan gizliydi ve Xankurkê'ye bir sır bırakmıştı.

Günlüğüne ilk geldiği günden itibaren yazılar yazmıştı.

Günlüğünde sınırsız özleminden bahsediyordu:

"Geldim, işte ülkeme geldim. Ben sürgün bir Kürt, kendi gerçeğime geldim. Dağ benim ana yurdum. Dağ Kürt'ün yurdu..."

Dağlar! Keşke sizinle Kürtçe konuşabilseydim, biliyorsunuz ben bir sürgün Kürdüydüm, unuttum her şeyi, dilimi, gerçeğimi, ama yüreğimde hep bir özlem vardı. Bir şeyler beni çağırıyordu. Geç buldum, ama beni çağıran bu topraklardı. İşte geldim, belki Türkçe konuşuyorum, ama size söz, en kısa zamanda sizinle Kürtçe konuşacağım" diye yazmıştı.

İşte o zaman gözyaşlarımı tutamadım. Bu dağlarda yaşam öyle kolay değildi. Ve Sipan daha bir ay önce gelmiş gencecik bir yoldaşı, belki bir kere olsun dağlarla Kürtçe konuşma istemini ve arzusunu yerine getiremedi. Ama biliyordum ki o toprakla bütünleşmişti. O hepimizden önce dağın ve toprağın dilini konuştu. Asıl O, Kürtçe konuştu, çünkü dağın ve toprağın dili yürektir ve o yüreğiyle konuştu. Ne mutlu Ona. O hepimizden çok konuştu. Hem de ne yiğitçe."

Adı Barış'tı ve barış için koştu dağlara. O görmese de barış gelecek. O barış günün de kafasını Xankurkê tepesinden kaldırarak bize bakacak. Bizimle gülecek, bizimle ağlayacak, bizimle yaşayacak ve hiç unutulmayacak.

Mücadele arkadaşları

Behzat ERASLAN (Yılmaz)

BİR DİYARBAKIR SEVDALISI

Yeni ölüm haberleri taşıyor bizlere komplocu zaman. Alışmadıysak da yenilmedik gelen ölüme; dahası karan kırına girdik, çığlık olduk haykırdık, gün oldu özgürlük ezgileriyle mırıldandık. Bizimki tüm zamanları delen bir yaşam ve destan olmuştu.

Dilden dile dolaşan direniş destanımızda bize kalanlar; 27 Ekim'de tüm şiddetiyle yağan yağmur dindirmek istese de acımızı, çoktan uğurlamıştık nemli ülke topraklarına yoldaşımızı. Özgürlük türkümüzün son mısraları Diyarbakirli Şehit *Yılmaz*'ı söylüyordu. Akademi'ye geldiğim daha ilk günlerde, ders arası voltalardaki o heybetiyle gözümde ilk iliştiğinde, "Hah, işte tam bir gerilla tipi!" demiştim içinden. Güneş yanığı bir ten ve yüzünün neredeyse yarısını kaplayan pala beyik. Öne eğik omuzları ve uzun adımlarıyla bir öne, bir arkaya doğru gidip gelen yürüyüşü Diyarbakirli delikanlılık yıllarını ele veriyordu. Nerede olsa, uzun boyu ile arkadaşlar içerisinde onu hemen seçebiliyordum. Voltalarda çevresi daima kalabalık olduğundan ilk günlerde tanışma fırsatını pek yinkalayamadım. Baş başa konuşabileceğimiz bir an için fırsat kolluyordum. İşte ilk selamlaşmamız da yine ders arası voltalarda oldu. Yanına yaklaştığımda

◉ Adı, soyadı: Behzat Eraslan

Kod adı: Yılmaz

Doğum yeri ve tarihi: 1966,

Pasur

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 27 Ekim 1999, Garé

hissedilir bir samimiyet ve sıcaklıkla elini omzuma koyup beni de kattı voltasına. Ders başlayana kadar hızlı adımlarla gidip-geldiği volta ya ayak uydurmaya çalışıyordum. Bir yandan da merak giderici sonlar sonuyordum. Soru yağmuruna tutmuş olmalıyım ki, bir ara yavaşladı ve halen omzumda olan eliyle beni kendisine doğru çekip, "Ne acele var, dur hele birkaç şey de biz soralım" dedi. Birkaç soru ve ayak üstü birkaç keli-

meyle başladı tanışmamız.

Şehit Yılmaz'ın, Kürdistan ve Kürdük ile yakınlaşması 1980'li yıllarda yer aldığı DDKO içerisinde başlar. '84'lerde Kürdistan'da silahlı mücadelenin başlamasıyla kendisini PKK'ye daha yakın bulur. Bu sıralar İstanbul'da PTT'de memur olarak çalışmaktadır. PKK'ye duyduğu ilk sempati ile birlikte çalışmaya koyulur. İstanbul'dan Kürdistan'a kurye olarak gidip gelir. Cezaevleriyle ilişkilendirir ve komiteler içinde yer alır. Bir yandan memurluk yapıp, bir yandan çalışmalarını sürdürürken, '89 sonlarında deşifre olur ve gözaltına alınır. Tutuklama kararı ile İstanbul'dan Diyarbakır'a sevk edilir. Ve cezaevine konulur. Yurtseverliğinin bu ilk yıllarını anlatırken şöyle diyor:

"Vallahi parti sayesinde uçağa da bindik. '89'da İstanbul'da yakalandığımda beni askeri helikopterle Diyarbakır'a getirdiler."

Saz tutkusu da bu yıllarda cezaevinde başlar. Sazı ne zaman eline alsa, "Sazım konuştuğunda yüreğim sızar" derdi Yılmaz yoldaş.

1990'larda cezaevinden çıkınca kan davasından dolayı annesini, babasını alır ve Mersin'e yerleşir. Bundan böyle mücadeleye daha aktif ve örgütlü katılır. Çukurova'da öğrenci gençlik komiteleri ile ilişkilendirir.

Cudi'nin heybetli duruşuna gömdüm yaşam öykümün acılarını. Gözlerim yorgun, dudaklarım çatlağı ve tek bir göz yaşı oldu bana kalanlar. Önce ufak taşlar, sonra ağaçlar ve giderek yüksek tepeler, aşılamayan dağlar girdi aramıza. Nereden bilirdim ki, ihanet çemberinin seni saracak kadar daraldığını! Yılmaz yoldaş, sözüm sana! Özlemini ileteceğim Diyarbakir'e...

Gurbetelli Ersöz arkadaş ile semt komitelerinde faaliyet yürütür. Artık özel savaş güçleri tarafından iyi tanındığından Gurbetelli arkadaş ile birlikte tekrar yakalanır ve '93 ortalarına kadar da cezaevinde kalır.

Cezaevinden çıktığında artık gerillaya ulaşma kararındadır. Öfkesi O'nu Botan'da gerillayla buluşturur. Her şeyini devrime adanmış, irade ve kararlılıkla hep önde yer alan bir militandır. Edindiği tecrübe, siyasal donanım ve kavradığı parti çizgisini yoldaşlarına kavratmak için siyasi komiser olarak eğitim çalışmalarını üstlenir. Akademi'ye gelinceye kadar da ağırlıklı olarak Botan ve Güney alanlarında kalır.

Albumünün ilk sayfasında Şehit Sinan ve Şehit Amed arkadaşlar ile çekilmiş fotoğrafları beklemeyen amansız ayrılıkların habercisiydi sanki. Kim bilir belki de o güzel yoldaşlara duyduğu derin özlem, derin kavuşma arzusu bu...

Önderliğin yoğun çözümlemeleri, yürütülen tartışmalar, yapılan diyaloglar içinde başladı Diyarbakır arzumuz. Yaşam okulumuzun öncüsü Amed arkadaş, "Hele bir ulaşalım çok şey başaracağız, siz devreyi bitirinceye kadar ben Amed'e ulaşır tüm hazırlıkları tamamlarım, sonrasında güçlü bir atılımla başlarız yeni bir yıla." Hayallerimiz, Diyarbakır'da buluşma sevincimiz bizi her gün daha derin bağlılıklara götürürken, Akademi devresi henüz sona ermeden Amed arkadaşın bize gelen şehadet haberiyle sarsıldık. Ardıllarıydık şüphesiz. Amed arkadaşın yanında olmanın verdiği buruklukta dayanılmaz olan. Ki bu aman tanımayan sessiz gidiş yaşanacak olanların da kendisiydi. Ağız dolusu küfürle kovdum gelen bu ölümü. O anda takıldı peşimize bitmek bilmeyen ayrılıklar.

Yürütülen uluslararası komploya karşı Parti Önderliği'nin Akademi'den ayrılmak zorunda kalmasıyla eğitim devremiz de sona erdi.

Devre arkadaşlarının büyük bir kısmı ile Güney'in çeşitli alanlarında pratiğe yöneldik. '99 baharıyla birlikte Kuzey'e geçecek gruplar olarak harekete koyulduk. Amed arkadaşın şehadetinden sonra grup sorumlusu Şehit Sinan arkadaş. Sinan arkadaş daha önce de Amed eyaletinde üst düzeyde görev yürüttüğünden, mütevazı kişiliği ve saygınlığı ile grup içerisinde öncü konumundaydı. Amed arkadaşın şehadetinden sonra Sinan arkadaşla bağlılığımız daha da gelişmişti.

Yeminliydi adeta, geç kalmadı randevusuna ölüm. Metina'dan gelen şehadet haberiyle sarsıldık. Şanssızlık mı diyelim? Yoksa kara yazgı mı? Yarından sonrasını düşünememiştik, sonrası büyük suskunluk ve göz yaşı oldu.

Sinan arkadaş bizim için yaşam öncüsüydü. Sabah kalktığımızda nasıl ki tüm arkadaşlar ateşin etrafında kümeleniyorsa, Sinan arkadaş da bizim için öylesine bir çekim merkeziydi.

Kuzey'e geçişte grup sorumlusu olarak düştü yola Şehit Yılmaz. Devralınan öfke, dahası intikam yemini, anıya bağlılık vardı. Ulaşmalıydı Diyarbakır'a.

Şehit Yılmaz, ayrıldığı her yerde intikam yemini verirdi içtima önünde. Şehit Sinan'dan kalan kendisinde patlattığı bombanın pimi ve kolundaki saate bakınca derin bir içlenmeyle sürüklenirdi yaşanmış günlere.

Yazdığı şiir uzunca bir kağıt parçasında cebinde katlı kaldı.

Hani Diyarbakır'ı anlatan o şiiri birlikte okuyacağımızı söylemiştin Heval Yılmaz. O gün o şiiri okuyamadığım için kendime kızıyorum. Bir Diyarbakır sevdalı neyi anlata-

bilirdi ki! Kendisinin ve bir de en yakının sırdaşının bildiği gençliğinin "Diyarbakır aşkı", akşam serinliğinde takıldığı çınar altındaki çay sohbetleri, sabahın erken saatlerinde kokusu tüm sokağa yayılmış ciğerciler, kahvecilerin siyasi abileriyle yürütülen gergin tartışmalar, serhildanlarda boğazını yırtarcasına attığı sloganlar...

"Sessiz ev..." Üç gün sonra açtığım da çantasımı, orta sayfalarda kuru bir yaprak vardı, sayfa 127... Kitabın kalan kısmını kendisi yazmaya karar vermiş olmalı. İlk satırdan başladım okumaya.

"Tüm gruplar geri dönsün! Kuzey'deki askeri güçlerimiz Güney'e çekilsin." Sınırı aşarken gelen bu talimat ile anlamsızlaşmış cevap bekleyen sorular. Ne oluyor? Neden? Doğru mu? İnandıramadım kendimi. Bu son veda olmalıydı Diyarbakır'a.

Cudi'nin heybetli duruşuna gömdüm yaşam öykümün acılarını. Gözlerim yorgun, dudaklarım çatıktı ve tek bir göz yaşı oldu bana katanlar. Önce ufak taşlar, sonra ağaçlar ve giderek yüksek tepeler, aşılamayan dağlar girdi aramıza. Nereden bilirdim ki, ihanet çemberinin seni saracak kadar daraldığını! Ölüm bizi sinayacaktı iki yüzürlüğü ile. Altı yoldaşı ile birlikte Harika köyünde komployla şehadete ulaşan Yılmaz yoldaş, sözüm sana! Özlemimi ileteceğim Diyarbakır'a...

*Gün kurşunlanmış bedendir
İhanetin ayıbına yenik
Henüz gündüzün selamında
Vurdular hançeri sırtımıza
Baharımızı kanattılar
bir köşesinden*

**Mücadele arkadaşları adına
Doğan**

Bülent ATAY (Cudi)

Mahşerde de olsa o resmi tamamlayacağız

Rê heval;

Önderlik felsefesini yaşamak ve yaşatmak için bizlerden ayrılalı, neredeyse dört yıl oldu.

Bir yıl kaldığın Avrupa sahasından Önderlik Sahası'na gidişini Jiyan yoldaşın kulaklarımda hoş sedalar bırakan bir yudum gülüşüyle öğrendiğimde ne kadar da sevinmişim, bir bilebilisen... Sanki bütün dünyalar benim olmuştu. Ara sıra Jiyan yoldaşın devam eden gülüşleri duygu dünyamı müthiş beslediğini söylememe gerek var mı dersin?

Böylesi yüce duyguların alevlendiği zindan ortamında, ateşin yakıcılığı bir başka oluyor. Yoldaşlar topluluğuyla, derinliğine inmeye çalıştığımız ideolojik politik beslenme, ruhsal duruşumuzda açığa çıkardığı moral ve maneviyat, tarihsel, güncel siyaseti anlama ve kavramanın günlük periyodik temeli ni oluşturuyor.

Yine öylesi bir gündü.

● Adı, soyadı: **Bülent ATAY**

Kod adı: **Cudi**

Doğum yeri ve tarihi: **1978**

Kırşehir

Mücadeleye katılım tarihi: **4**

Ağustos 1997

Şehadet tarihi ve yeri: **29 Kasım**

1999, Gare

Bir büyü şokuyla yüreğimi dağılayarak zindanın karanlıklarına ulaşan o kısacık not, çok açık ve net olarak her şeyi açıklıyordu. Tarihi günümüze bağlayan halkımızın gencecik bir çığlığı daha Ga-

rê'de kahpe bir tank pusu-sunda ölümsüzleşerek Güneş'yle bütünleşmiş ve tıpkı onbinlerce yoldaşı gibi kutsal topraklarımıza ışık olmuştu.

Tarihsel ve toplumsal kinimin ve öfkemin güncel kin ile yoğunlaşıp zirveye tırmandığı anı bir bilebilisen... Sımsıcak olan koğuşumuzun havası, zindanın ağır duygusal bakışlarıyla yerini, buz gibi bir havaya terk etti.

Güneş ışık felsefesindeki yaşam arayışım, geleneksel baba felsefesinde önemli bir değişimi yarattıysa da, beklediğim bir anda gelen o acı habere, bir an da olsa inanmak istemedim. O an, duvarlarımızı süsleyen, ilham kaynağımız onlarca şehit yoldaşımıza gözlerim takılınca, bilincim ve savaş gerçeğimiz, kutsallaşarak ölümsüzleşen gülen gözlerini, diğer yoldaşlarımızda gördüm. Ve sen orada, onların içindeydin. Duvarlarımızı süsleyen, zindanın karanlığını aydınlatan bir ışık olmuş-tun yüreğimde.

Hep söyledi ve söylüyor Güneşimiz: "**Barış, savaştan daha zordur**" diye. Şimdi daha iyi anladım. Pusmuş ihanetin, ölüm kusan makinaların en kahpe ve haince nasıl da barışa saldırdığını! Oligarşik devletin, nasıl da barıştan

● Işıl ışıl parlayan gülen gözlerinin derinliğinde, mavi okyanusların dinginliğini görüyor, gülüşü eksik olmayan pürüzsüz yüzünde ve güven verici bakışlarında zulme inat, bütün sevecenliğiyle tarihin emirlerini yerine getirmenin heyecanını görüyorum.

korktuğunu, şimdi daha iyi anladım.

Savaşın en karanlıklara boğdurularak yürütülmek istendiği Amed'de işittim seni... Ve sarışın insan harcı olmak için sınır ötesinde... Ne de çabuk olmuştu bütün bunlar, onlarca yıla sığdırılacak zamanı, nasıl da küçültmüş-tün koca yüreğinde...

İşte, en zor ve acı gelen de bu oldu. Ama olsun be yoldaş, şimdi daha iyi anladım ki, bizler, acılarımızla yaşamak zorundayız. Çünkü acılarımız, özgür yarınlarımızın mayası ve bizleri Güneşimizle buluşturan ışık huzmelerinizdir. Ve sen şimdi en büyük acım olurken, özgür yarınlarımızın aydınlığı, demokratik sosyalizme yürümenın en büyük dayanağı olacaksın.

Hatırlıyor musun yoldaş, sözleşmiştik seninle. Ütopya-larımızı süsleyen en kutsal yaşamın fotoğrafını hep beraber çekecektik. Giderken bana verdiğin son fotoğrafa kendimi de ekleyerek nakşedecektik köklerimizden mayalandığı kutsal topraklara.

Ama, sen erken davrandın. Ve şunu daha iyi anladım ki, ütopyalarımız ne kadar gerçekçi olsa da, mücadele gerçekliğimizin yakıcılığı karşısında bazı hasaplarımız tutmayabilir. Ama olsun be yoldaş, bireysel bazı masumane hesaplarımız tutmadıysa bile, yüreği büyük ülkemiz, sana ve on binlerce yoldaşına sonsuzca açık, masmavi gökyüzü ile üstünüzü örterken, bana da kıyısında köşesinde verebilecek bir yerleri olacaktır herhalde. Ve sana söz veriyorum yoldaşım; *mahşerde de olsa resmi tamamlayacağız!* Bahsettiğim o son fotoğraf ellerimde. Karşımda can yoldaşlarımız kardeşin Jiyan ve sevgili annemle birlikte çektiğin o son fotoğraf var ya, işte ona bakıyorum. Hani özgür topraklarda buluşup kendimi de ekleyip nakşedeceğimiz fotoğraf. İşte o fotoğrafa bakıyor sürekli.

İşıl işıl parlayan gülen gözlerinin derinliğinde, mavi okyanusların dinginliğini görüyor, gülüşü eksik olmayan pürüzsüz yüzünde ve güven ve-

rici bakışlarında zulme inat, bütün sevecenliğiyle tarihin emirlerini yerine getirmenin heyecanını görüyorum.

Geçmişin bir film şeridi gibi gözlerimin önünden akıp geçerken, bazı fotoğraf kareleri silik ve gözle okunmasa da, yüreğimin yatağında kurmuş olduğun kutsal tahtın muhteşem yüceliği, o silik kareleri, duygu dağırcığının istençleri doğrultusunda hemencecik dolduruyor. Ve peşi sıra dolu akan kareler. Gençcek o fidanca bedene, neler sığdırmışsın be yoldaşım. Meğer, 21 yıl, 3 ay ve 3 güne sığdırdıkların, halkımızın geçmişi, şimdiki ve gelecek tarihiymiş.

Adın kadar yüceleşip büyüdüğün yüreğimde, nereden başlayayım, bilmem ki Heval.

Göçmen kuşlar misali, hasretine yandığımız ülke toprağının çok uzağında, Anadolu'nun geri bırakılmış, toplumsal yapısının önemli bir kesidini diasporalara uğramış halkımızla tamamlayan Kırşehir'deki yaşama ilk merhaba deyişinden mi? Yoksa, daha güneşin ne anlama geldiğini bilmeden, o küçücük bakışlarıyla 12 Eylül karanlığının sürgün yatağına uzandığımız Antep'i mi? Ya da, yeni bir arayışla yola koyulduğumuz Ankara'da geçen birkaç yıldan mı başlasam?

Biliyor musun, şu an 47 yıllık bir tarihe dayanan yaşantımın monoton geçmesini çok isterdim. Hiç değilse, monoton yaşamın iç dünyası

karmaşık olsa da, dış sadeliği açısından daha kolayca yazıya dökebilirdim. Gel de gör ne hallerdeyim.

Antalya'da başlayıp Muğla-Fetیه'de bitirdiğin ilkokul, ardından büyük bir başarıyla bitirdiğin Ortaokul ve yine, aynı başarılı performansla Antalya'da bitirdiğin lise yıllarını hatırlıyorum. Bazen, değişik yer ve mekanları görmenin heyecan ve sevincini yaşarken, bazen de kızılıyordun. "Ne zaman bizim de bir yerleşik mekanımız olacak" diye. Haklıydın tabii, hem de yerden göğe kadar.

Koca bir tarihi sığdırdın kısacık yaşam maratonunu. Devrim ve karşı devrim güçlerinin kıyasıya çatıştığı; her taraftan devlet kaynaklı şiddetin ayyuka çıktığı ve sivil faşist, paramiliter grupların kulakları tırmalayan ulumalarıyla kurulan hain pusular, işkence ve darağaçları, diğer taraftan da durdurulamayan Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketlerinin gelişimi. Ve sonuç olarak nereye varacağı belli olmayan bir sloganlar anafonda gözlerini yaşama açtığında, nereden bilecektin ki, uğruna yaşamını adayacağın "insanlık hareketi"nin 3 ay sonra kurulup, karanlıkları aydınlatarak, 21'inde seni resmi üyesi olarak dağlara ışık yapacağını. Ama sen, daha o çocuk yaşında bile yüceleşeceğinin sinyallerini vermiştin.

Bir çocuk için yurtsever devrimci aile geleneklerine ayak uydurmak zor olsa da,

daha ilkokuldan başlayarak o acılarla tanıştın. Zaten o acılar değil miydi ki, sana güç veren ve seni yıldızlaştırarak gökleri kalına çıkaran. Daha o günlerde kararını vermiştin. Şöven, milliyetçi duygularla harekete geçirilen sivil faşist odaklara karşı daha o günlerde dişlerini bilemiş, kucığına aldığı birkaç taşı fırlatmıştın. Daha o günlerde evimize yapılan bir polis baskınında illegal sandığın video kasetleri, kaşla göz arasında ortadan kaybetmekle ilk sınavını başarıyla vermiştin.

Can yoldaşım, aile kültüründen edindiğin terbiye ve çocukça yaşında tanıştığın ilişkilerle kısa sürede kaynaştın. Künyende kazılı olan Şeyh Said'in isyan kenti Piran'dan fiziki olarak çok uzaklarda kaldıysan da, duyguda, düşüncede ve ruhunda hep oralarla kucak kucığa, yürek yüreğeydin. Her faili belli kontra saldırısının acı nefesini ensende bissetin. O kutsal topraklara düşen her bombayı, bir toz bulutuyla kirleterek yemyeşil ormanlarımızın cehennem ateşindeki çatırtılarını, havar sesleriyle inleyen anaların feryadı kulaklarını çınlatırken, içini de parçaladı. "**Dörtleri**" okurken, **Amed**'in kan ağlayan sokaklarını ve zindanın karanlık çığlıklarını, ateşte harlayan bedenlerin ısıltısında gördün ve ben, o an gözpınarlarından akan sellerin fırtınasında yıkacağın karanlıkların krallarını gördüm.

Aile ve yiğit insanların yü-

kü hep ağır olur derler. Doğrudur yoldaşım. Sen de, o asil duruşunla, hep ağır yüklerin altına girdin. Yaşından olgun tavırlarınla, ciddi, samimi ve sorumluluk anlayışınla, kendinde yarattığın özdisiplininle gözlerimizi hiç ama hiçbir zaman arkada bırakmadın. Daha 12-13 yaşlarındayken, kol kanat gerip, gözün gibi korumaya çalıştığın küçük kardeşlerin Jiyan ve Sinem'le geldiğin Antalya ve Buca Zindanlarındaki bakışlarını hatırlıyorum. Bir tarafta üçünüz, diğer tarafta da annemle ben ve diğer tutsak yoldaşlarımız. O an, aramızdaki soğuk beton duvarların ve kör pencerelerin parmaklıklarından nasıl da morali aşıladığına tanık olmuştu arkadaşlar. "Merak etmeyin" diyordun, "Ben, kardeşlerime hem analık, hem babalık ve hem de abilik yapacağım" diyordun. Ve öyle de yaptın. Acı dolu ağır bir yükü omuzlarında taşıırken, ortaya koyduğun dürüst, emekçi tavrınla karpuz tezgahlarında hem para kazandın, hem okuluna devam ettin ve hem de, konu komşu tüm uzak yakın akrabaların sevgisini kazandın.

Düzenin dayattığı en büyük onursuzluğu kabul eden itirafçı birinin devrimci yaşama ve ahlaka aykırı davranışlarını parti kültüründe edindiğin küçücük bilgi ve tecrübelerle hemen sezip, o aşağılık kontranın daha büyük tahribatlar yapmaması için duyarlı çabanı ve o heyecanını hatırlıyorum. Duyarlı, fedakar

kar tutumunla Mersin işken-
cehanelerinde Dr. Kemal yol-
daşın katledilişini önleyeme-
dinse de azımsanmayacak sa-
yıda yurtsever devrimciyi
kurtardığından haberin var mı
yoldaş? Ya, o soğukkanlılı-
ğınla ne de şaşırtmıştın beni.
Çok sevdiğin, sürekli oynayıp
sakındığın küçük Sinem'i tra-
fik kazasında ölüme uğurlar-
ken bile, benden çok daha
fazla güçlenmiştin. O körpe-
cik yüreğinde gizleyip küçült-
tüğün onca yükün acısını, ba-
na azıcık olsun bile hissettir-
memiştin. Can yoldaşımız an-
neni taşıırken, zindanda üzül-
meyeyim diye paylaşmadın
benimle. Ben öğrendiğimde,
trafik kurallarına, zamansız
ve yerinde olmayan ölümlere
isyan ederken, isyanımı hafif-
letip, daha teskin olmamı sağ-
lardım. Ve "böyle ölümler har-
ram olsun bizlere" derken, as-
lında daha o zaman, sıradan
bir ölümü kabul etmeyeceği-
nin işaretini vermiştin. Ve sen
o sözlerin bütün gereklerini
noksansız yerine getirdin.

Ré Heval;

Mayıs 1997'de son görüş-
memiz oldu Bartın Zinda-
nı'nda. Hani, şu son fotoğrafı
verdiğin gün... Hala o fotoğ-
rafa bakıyor ve seni düşünü-
yorum.

Bir günde dört mevsimin
yaşandığı, saati saatine uy-
mayan Bartın Zindanı. Baha-
rı, yazı ve kışı belli olmayan;
sisi pusu, nemi ve rutubeti
eksik olmayan Bartın Zinda-
nı. Nasıl da o gün, baharla
buluşmuşsun. Ülkesine sev-

dalı gelin ve damatların
önünde eğilmiş, 1.90'lık fi-
dansı boyunun gölgesinde
nasıl da küçülmüştü ziyaret
kabinleri. Jiyan yoldaşla bir-
likte halayın başına geçip
dağlara gülümseyişinizi nasıl
da kıskanmıştım. Güneş'le
yürümenin, O'nunla kucak-
laşmanın sabırsızlığını defa-
larca dile getirirken, yaşadığ-
ın sıkıntıları unutmuş, bir
şahin gibi hafiflemiştin.

Soro arkadaşın kendi prati-
ğinden hareketle, savaş koşu-
larında uzun boyluların avan-
taj ve dezavantajlarını anlatır-
ken nasıl da gülmüştük. Ve
sen, "merak etmeyin, uzun ba-
caklarımı geride unutmam"
diyerek, son espirinle bizleri
kahkahalara boğmuşsun. Ne
kadar da onure etmiştin bizle-
ri biliyor musun? Hep gurur
duyduk seninle.

Bir akrobat maharetiyle ar-
ka tekerleği üzerinde şaha
kaldırdığın bisikletinle, taşın-
ması bombalardan daha tehli-
keli olarak gösterilmeye çalı-
şılan Özgür Gündemi abone-
lerine ulaştırmak için kullandığ-
ın o ince taktikleri, bir
dalgıç gibi kulaçladığın Ak-
deniz ve Ege sahillerini, Dic-
le ve Fırat'la birleştirecektin
ve seninle Küpeli ve Dıngıl-
hava'nın serin sularında öz-
gürlüğün tadını çıkaracaktık.

Bir praktisyen doktor ka-
dar tıp bilginle, oyun oynar-
casına ustalaştığın teknolojik
aletleri kullanmakla, şöförlü-
ğün ve az da olsa kullandığın
sazınla esprisel yanın birle-
şince, tadına doyum olmaz
bir yaşam gerçeğin ortaya çı-

kıyordu. Bütün bu güzel ye-
teneklerini sevdalandığın
dağlarına taşıyacaktık.

On parmağında on marifet
olan o güzel ve kibar uzun
elini soğuk demir parmaklık-
lar arasından uzatıp, son kez
elimi sıktığında, "bütün bu
yeteneklerimi sonuna kadar
kutsal amaçlarımız için kul-
lanacağım" derken, uzanıp
yanağını öpmeye çalıştığım-
da, aramıza giren soğuk de-
mir parmaklığa ne de çok
kızmıştık. Ve bir yıldız gibi
avuçlarımdan kayıp biraz
uzaklaştığında, arkana dönüp
tatlı bir tebessümle el sallar-
ken, adeta şunu söylüyordun
bana; "kusura bakma baba,
özgürlük aşkı, insanı çok ça-
buk büyütür ve olgunlaştırır,
seni sollayıp önüne geçtiy-
sem, acelemiz olduğundan-
dır." Ve ben, sana yol açtığım
için değil kusura bakmayı,
sadece imrenerek baktığımı
ve sessizce, yolun açık olsun
dediğimi hatırlıyorum.

Şimdi ise, bütün gücümle
haykırıyorum: Sen gerçekten
de çok çabuk büyüdün be
yoldaş. Özgürlük aşkının ılık
nefesiyle büyüyen sen, adın
kadar büyürken yüreğimde,
beni de nasıl büyütüp gür-
büzleştirdiğini anlatmama
gerek var mı dersin?

Yüreğim, Güneş'le aram-
za kurduğun ışık huzmelerin-
le daha da büyüyüp gelişir-
ken, seni sürekli yaşayıp ve
yaşatacağımın sözünü veri-
yorum.

*Mücadele arkadaşları
adına babası*

Bülent BARAN

Wekî mîlîtanekî Apocî bersiva dijmin bidin

Heval Bülent, di nav malbateke welatparêz de mezin bû. Ev taybetmendiyê welatparêz li ser heval Bülent jî bandora xwe çêkir. Him li dibistanê him jî di nav civakê de jî ber taybetmendiyê xwe yê xebatkar û jêhatî pir dibate hezkirin. Ji her hat û çûyîna hevalan, îdeolojiya partiyê hîn bêhtir nas kir. Bi taybet şahadata heval Gezgör li ser malbatê, her wiha li ser Heval Bülent tesîreke mezin çêkir. Li gel vê yekê zexta dijmin li ser malbatê, ew hîn zêdetir bi dozê ve girêda. Her wiha dest bi karê cepheyî kir. Dest jî mekteba xwe jî berda hîn bêhtir bi awayekî aktif ket nava kar. Heta 1993'yan bi milistî kar kir. Di dumahika 1993'yan tevli partiyê bû û derbasê sehaya Serokatîyê bû. Li wir perdewerdeya destpêkê dît. Li vir hîn zêdetir parti nas kir. Di 1994'an de derbasê milê Heftanîn bû. Li heftanînê perdewedaya wî ya destpêkê Şehîd Ehmed Repo dabûyê. Di vir de di hemû perdewerdeyê de bi serketî bû.

1995'an derbasê Metina bû û di nav bilûka hereketlî de cih girt. Bi taybet gava mirov jiyana wî ya mal û nav gerîla dîda berhev, guhertinek pir mezin hatibû çêkirin. Di gelek milan de xwe pêşxistibû, di gelek milan de,

● Adî, soyadî: **Bülent BARAN**

Kod adî: **Şoreş**

Doğum yeri ve tarihi: **Suruç**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999,**

Başkale

rastiya têkoşînê ew kemilandibû û giraniya şer û têkoşînê mirov dikariya bi hêsanî bidita. Piştî demekê derbasê Zagros bû li wir pratik meşand.

Wekî tê zanîn di dema girtina Serokatîyê de, him gel û him gerîla ji bo ku bersiva vê komployê bide di nav çalakîyên mezin de bûn. Me jî dixwest wekî mîlîtanekî Apocî bersiva dijmin bidin. Ji bona vê yekê me dixwest, çalakîyên nû pêş bixin. Bi vê armancê em derbasê sînorê Özalp bûn. Hêzên Başkale û Özalp hatin cem hev, me xwest

bi hev re hin çalakîyan li dar bixin. Heval Şoreş yek ji wan hevalan bû, di van çalakîyan de şehîd ket. Çalakîya ku Heval Şoreş şehîd ket li ser sînor bû. Ev cih eskeran bi roj digirtin, bi şev berdidan. Li gorî vê yekê, hevalan wê bi şev biçûna di van mevziyan de bisekiniyan û serê sibê, dijmin bihata wê li wan bixistina. Bi vî rengî heşt heval hatin amadekirin. Heval çûn di wan mevziyan de bi cih bûn, Heval Şoreş jî di nav de bû. Heval Şoreş jî ber girtina Serokatîyê pir aciz bû û ev yek jî wî pir germ kiribû. Ev yek tesîra xwe li çalakîyê jî kir. Esker wekî her roj hatin mevziya xwe. Esker berî ku werin mevziyê di pêş de esker dişandin. Heval Şoreş, hîn berî ku hemû esker werin, ew esker gulebaran kir. Ew esker di cih hate kuştin û ji bo biçe sileha li ser esker rabike, ji hêla eskerên din ve hate şehîdkirin.

Piştî şahadata Heval Şoreş bi taybetî li ser gelê me yê Rojhilat bû sedema xemgîneyek mezin. Lê dû re gelek çalakî hate lidarxistin, ev yek jî di nav gel de moral û şadiyeke mezin da avakirin. Ji bo bîranîna Heval Şoreş, niha jî gelek kes navê zarokên xwe kirine Şoreş.

Ciger Hekarî- Ferhat Siruç

Dünya AHMET (RAHIME)

Jineke serbilind dixwest bimeşe

Dîroka nû bi xwîna şehîdan tê nivîsandin. Ew dîrok tê paqij kirin ji hemû qurêj û kulan, ew mirovê şoreşgere, ku kar dike û naweste... Keda wê bê sinor e. Her demê xwe perwerde dike û derûdorê xwe ji perwerde dike.

Ji ber vê yekê, xwe gihandina jiyaneke azad ji bo miroveke şoreşger hêsan nîne... Jinek bixwe ji bo azadî û xelasiya vî welatî, hêsan nîne xwe bigihîne. Gelek jinan di nava van çiyayê azadiyê de ew dîroka reş û kevin dan guhertin... Heval Rehîme Engîzek ji bû bingehêk ji bo xweşik bûna vî welatî... Şehîd Rehîme mîna jineke neçar û bêhêvî li xwe mîze nedikir... Ji ber ku her wextê xwe ji bo lêgerîna azadiya bê dawî bû...

Her dem digot: "Gihîştina azadiyê ne ewe ku ez tenê azadbûm lê belê azadî ewe ku her jinek li

Adî, soyadî: **Dünya AHMET**

Kod adî: **Rahime Engîzek**

Doğum yeri ve tarihi: **Efrin-Cinderes, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **18 Tirmeh 1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Gare (KDP pusu)**

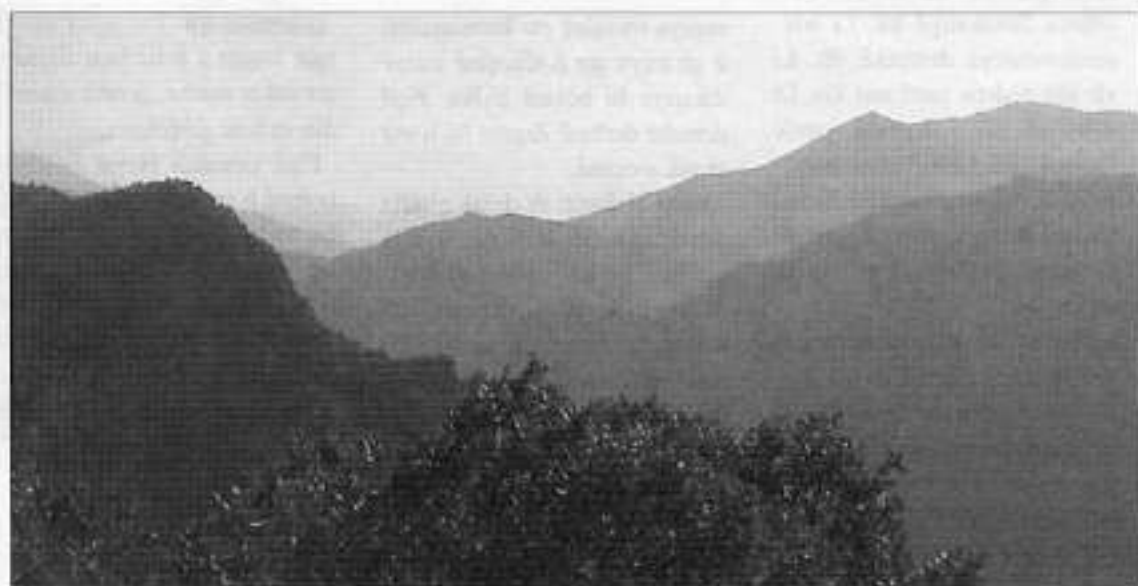
ku derê be... azad bibe."

Heval Rehîme girêdana xwe bi azadiyê re li ser xeta serokatîyê û dilsoziya pê re nîşan dida... Di nava hemû mercan de li ber xwe dida û bê moral ne dima... Her wextê hevaltîya xwe û evindariya xwe di jiyana xwe de nîşan dida... Ji bindestî û koletîyê hez nedikir... mîna jineke serbilind dixwest bimeşe...

Heval Rehîme ne dixwest erzan bijî yan seranser, her dem bi ramanê xwe û hestên xwe... azadî dijiya... heya dawiyê... Bî gotina Bijî Serok Apo rihê wê ezmanê welat himbêz kir.

Lê belê çîroka xwe di dilê hemû hevalan de û di nava rûpelên jiyana azad de hişt...

Wisa... yên dîroka me dinivîsîn û me digihînin azadiyê... Şehîdin...

Rahime ısrar ve azimdir

Çağ değişimine hissedilir bir nokta seyrindeydi. Hisler, hayaller gerçeklere bürünürdü. Ulusal yurtseverlik duygusuyla özgürlük tutkuları kabarmıştı Kürdistan'da. Özgürlük, bağımsızlık için Kürdistan dağları savaş arenasıydı. Kürt halkı bu arenada birleşiyor, örgütleniyor, savaşıyor Başkan Apo ve özgürlük hareketi önderliğinde. Savaş bir kurtuluş özgürlük için. Her kesim bu kurtuluşta yerini görebiliyordu. Bu önderlik, özgürlük ve kurtuluş maratonuydu. Aydınlandıkça kendini büyütüyor, savaştıkça özüne dönüyordu. Kaybedilen her şey yeniden bulunuyordu.

Rahime yoldaş kaybedilen kadın özgürlüğüne ve Kürt yurtseverliğinde yeniden kendini bulma yıllarında aydınlanan ve yurtseverleşen bir ailede dünyaya gelir. Özgürlük için mücadele araçları ve orta-

mı gelişmişti. Öğrencilik yıllarına geldiğinde kendisi ve halk için düşünebiliyordu artık. Daha partiyi tanımış ve tanırtanmaz da katılma kararını vermişti. Kuşkusuz O'nu en çok etkileyen husus partinin, partili olan arkadaşların diğer reformist partilerden ayrı özellikte olup farklı yaşam biçimleri idi. Ama yaşı küçük olması nedeniyle arkadaşlar O'nu almak istememişti.

Rahime yoldaşın yüreğindeki özgürlük ateşi, O'nu büyük bir inatçılıkla partiye katılmaya yöneltir. Bu hususta ısrar eder ve sonunda da partiye katılır. Şansızlığı, Mahsum Korkmaz Akademisi henüz yeni kapatılmıştı. Böylesi bir şanstı nasibini alamaz ve böylesi akademik bir eğitim sürecinden geçemez. Ancak halkın evlerinde küçük gruplar biçiminde eğitime alınır. Birçok konuda bilgilendikten sonra kitle faaliyet-

lerinde görev alır. Bu süreç O'nun için hem bir sınama dönemidir hem de büyük bir tecrübe kazandırır. En önemli olan da halkla olan ilişkisi ve sevgisi daha da derinleşir.

Rahime yoldaşda ısrar ve azim zirvedeydi. Gerillaya ve mücadeleye katılışı da kendi ısrarı üzerinde gerçekleşti. Bu temelde O'nun savaşa girişi ve gerillaya katılışı ve hatta O'nun doğayı tanıması sanki kafesteki kuşun kapısından çıkıp uçuşuna benzer. Bu büyük ısrar ve azim O'nu öğrenmeye, okumaya, tartışmaya ve özverili bir tutku içinde tutmaya yeter. Büyük sevgiye sahipti. Her zaman morali yüksektir, bu sayede O'nun yanına gelen herkes bu enerjiden payını alır. Sıcak bir kişiliğe sahip olduğu için çok sevilir. Hizmet ve görevler karşısında sınırsızdır. Pratik sahada her ne kadar fiziki olarak zorlansa da özgürlük dağlarından ayrılmayı keslikle kabul etmemiştir. İrade ve sevgi gücüyle her sorunu aşabileceğini çok iyi biliyordu.

Rahime yoldaş Gare alanında arkadaşların içinde sevilen, kabul gören, itibar kazanmış bir konumdaydı. Kürt işbirlikçi güçlerin haince kurmuş olduğu pusuda son kurşununa kadar çatışır ve şehit düşer.

O şimdi ölümsüzlerin kervanındadır. Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Elif BINDAL (Zeynep)

Jiyan mîna baxçeyekî gulan e

Bi nivîsandina çend gotinan, yan tijikîrîna çend rûpelan mirov nikare heqê wan mirovên can, dil û mejiyê xwe fedayî axa walat kirine bide. Ji ber kû insanên mezin jiyan bi koda wan tê nivîsandin. Dibe sedeme gohartinên nû. Lê belê ew mirovê vê xuluqandinê dikin, ne tenê navê wan li dirokê dimîne... Ji ber ew çirok bixwîne.

Yek ji wan hevalên ku her wextî kar û xebata xwe ji bo gîhandina azadiyê û têkoşîna jinê... Ev heval Zeynep bû. Berî ku xwîna xwe li ser axa Garê birijîne... Gelek taybetmendiyên azadiyê di xwe de çandin. Heval Zeynep digot: "Jiyan mîna baxçeyekî gulan e, heger jin ew gulbe wê ew baxçe pir xweşikbe." Heval Zeynep ne tenê azadi û xelasiya jinê bi ziman digot. Lê belê di raman û hestên xwe de dijiya. Her demê heval Zeynep xwediyê coşek û dilovaniyê mezîn bû, di heval-

✦ Adî, soyadî: **Elif BINDAL**
(İldeş)

Kod adî: **Zeynep Pazarcık**

Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **29**

Mîjdar 1999, Gare-Çemenke

tiya xwe de her dem bigirêdana xwe ya bi Serokatîyê re xwe dida

pêxistin. Heval Zeynep xîlasiya mirovahiye di azadiya jine de didit. Her wiha di nivîsandinên xwe de ev yek nîşan dida.

Heval Zeynep bi van ramanên xwe û bawerîya xwe, xwe gîhand komutantiyek pir mezin û bi pîvanên xwe herdem jiyan dida meşandin. Xwe her wextê mîna jineke xebatkar ji bo azadiyê didit. Bê bawer nêzîkî we nedibû. Di nava her zorahîyan de xwe dişoz didit. Heval Zeynep ne dixwest mîna her mirovekî, yan jî jinekê erzan bijî. Dixwest her wextê quwetek be ji bo tişên nû.

Di nava gerilla de rastiya jinên azad û rastiya serokatî herdem dişopand.

Mirov dikare bêje ku hevalên mîna heval Zeynep li serê çîyayên Kurdistanê bûne xwêdana xuluqariyên gelek mezin.

Cewherê jîna azad mirov dikare di rastiya heval Zeynep de bibîne.

“En değerli tarih kanla yazılmış tarihtir”

Tarihimiz her zaman acılarıyla yazılmıştır. Aynı zamanda kayıp bir tarih. Belki hiç kimse Kürtlerin varlığından haberdar değildi. Kürdistan tarihi denildiğinde akıllara savaşlı, destansı bir tarih gelir. Bu savaşlar içinde en büyük zorluklar çeken ve zorluklara katlanan Kürdistanlı kadınlardır. Ulusal Önder Başkan Apo'nun silahlı savaşı başlatmasıyla Kürt kadını için de bir umut ışığı ortaya çıkmıştır. Şehitlerimiz kanlarını döktükleri an, insanlık mücadelelerini başlatmış oluyorlar. Şehitlerimiz Kürdistan ve dünya tarihinde de birer semboldürler. İşte bu örneklerin, sembollerin içerisinde bir tanesi de Şehit Newroz arkadaştır.

Şehit Newroz, Kürdistan'ın kalbi Botan'da dünyaya gelmiştir. O'nun şahsında Kürt kadının gerçekliğini, Kürt kadının özgürlük isteğini görmek mümkündür. Newroz arkadaş toplumdaki diğer Kürt kadınları gibi olmak istemiş, daha çocuk yaşta siyasal arayışlarını başlatmıştır. Bu arayışlarını tüm isteğiyle kucaklayana kadar son vermemiş ve devam etmiştir. Bu dönem, kimsenin tanımadığı ve gerillada yaşam koşullarının zor olduğu bir dönemdir. Bayan arkadaşlar da gerillada az bulunmaktadır. Yine de 1989 yılında Kürdistan dağlarıyla özgürece buluşmuş ve kucaklaşmıştır.

Kalbi ve beyni tertemizdir. Aynen bir çocuk yüreğinin çıplaklığındadır. Parti Önderliğimizin ideolojisini okumaya başlamıştır. Bir

● Adı, soyadı: **Fatma ÜSTÜN**

Kod adı: **Newroz Govend**

Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **24 Kasım 1999, Çıray-Gare**

çocukluğundan sonra oldukça güçlü ve ideolojik bir arkadaş olarak ortaya çıkmıştır. Bu konuda derinleşmiştir. Newroz arkadaş savaşçılığını Botan alanında çok zorlu yaşam ve zorlu savaş koşullarında geçirmiştir. Baş sürekli yüksek ve düşmana dönüktür. Gözleri sürekli mevzi-deydi. Vücudu düşman memilerine hedef olmuştu, ama yine de O'nu yıldırmamıştı. Dağlardan vazgeçmemiştir. Çünkü dağlarla bütünleşmişti. Newroz arkadaş birçok değerli arkadaşını savaşta kaybetmişti. Tartışmalarında sürekli şehit arkadaşların anılarından bahsediyordu. Onların yoldaşlığına devam

etmeye, kendine amaç ediniyordu o ruhu yaşıyordu. “En değerli tarih, kanla yazılmış tarihtir” diyordu. Her zaman bu ilkeyle yaşamayı esas alıyordu. Newroz arkadaş okumamıştı, yine de değişmek, gelişmek, öğrenmek için büyük çabalar gösteriyordu. Parti Önderliği'nin şöyle bir sözü var, “Ben köylü bir gençtim, ama şimdi tüm halkıma Önderlik ediyorum.” Newroz yoldaş bu sözü kendisine temel bir kaynak olarak ele alıyordu. Ve bu inançla kendini eğitiyordu. Newroz yoldaşın Önderliğe bağlılığını dile getirmek çok zor bir olaydır. Bu sözleriyle herkesin dikkatini çekiyordu; “Biz Önderlikle, mücadeleyle tanışmadan önce yaşamayı bilmiyorduk.” O'nun bu sözünde devrime bağlılığını, özgürlüğe bağlılığını görebiliriz. Dağlardan hatırlı isteyeceğini hissetmiş ve rüyasında görmüştü. Düşmanın üzerine gittiği zaman tüm arkadaşlarına sarılmış, son sözlerini şöyle belirtmişti; “ben yaşamı çok seviyorum, kahraman şehitlerin yazdığı tarih hiç unutulmasın.” Newroz yoldaş düşmanın kirlili bir memisi değdiği zaman son sözü; “Yaşasın Başkan Apo!” oldu. Bu söz ve Newroz arkadaş, varoluşumuz sürece unutulmayacak ve anısı yaşatılacaktır.

Şehit Newroz ışık olup kendisini Gare'nin Çıray alanına serpiştirdi. Şehitler dünyanın hiç tükenmeyen, yaşam veren ışıklardır.

Mücadele arkadaşları

Hevala Newroz keçîkek ji dilê Kurdistan Botanê ye

Dîroka me herdem xwe bi eşkul û azaran hatiye nivîsandin. Dîrokekê winda û tu kes nedizani gelek bi navê Kurd heye. Dema dibêjin dîroka Kurdistan, dîrokek bi şer û xwîn tê bira mirovan...

Di nava vî şerî de, ên herî zêde zor û dard dîkşînin, jînên Kurd û Kurdistanê ne.

Bi derketina Serok Apo, despekirina şerê çekdarî hêviyek jibo jînên Kurdistanê ji ava bû. Dema xwîna xwe rijandin, jibo jiyane têkoşan û reza xwe ya li ser jiyane pêş xistin. Herwisa di dîroka Kurdistan û ehanê da bûn rêber û sembola serkeftinê.

Yek ji van nûnayan a binav û denk ku ji bona me tevan bûye simbol, hevala Newroze.

Hevala Newroz keçîkek ji dilê Kurdistan Botanê ye. Di jiyana hevala Newroz de mirov ewherê keçîkên Kurd û rastiya çiyên dibîne.

Dema ku jiyana kevin a dardora xwe dît, nexwast mîna keçîkên ci-

vaka kevnar bîji.

Hin ew zarokek bû dest bi lêgerîna xwe ya jiyaneke azad kir. Her tim pîrsî û kete nava hewldanan ji bo jiyaneke bi rûmet û serfiraz.

Hêna kêm kes gerilla nas dikir, şert gelek zorbûn û hevlên keç gelek kêmbûn, hevala Newroz di salên 1989'an de bû mîvana çiyayên Kurdistanê. Dilê wê, mejiyê mîna zarokan pak û zelal bû, dema dest bi xwandina romana Serokatî kir; bû militaneke xurt û ji aliyê siyasî ve pêş ve çû.

Heval Newroz tekoşîna xwe ya çekdarî li çiyayên Botan û di

Şerên gelek dijwar de derbas kir.

Fermendar bû. Dem ku çavên wê li çeperên dijmin diket, hewl dida ku hemû tecrubeyên xwe bikar bîne û dijmin têk bibe.

Lase wê ji ber guleyên dijmin bûbû mîna seradê, lê dîsa dest ji çiya ber-nedida, ji ber ku rîhê wê bûbû parçeyê çiyayên bilind.

Gelek hevalên Heval Newroz, ên

qehreman di şer de jiyana xwe ji dest dabûn. Dîsa ku mirov li nîqaşên wê temaye dikir, her dem behsa hevalên şehîd dikir û hevalbendiya wan bûbû rengê jiyana wê.

Mirov dikare rîhê Serok Apo, di heval Newroz de nas bike. Heval Newroz nexwenda bû, lê ji bo pêşveçûna xwe tekoşîneke gelek mezin dida.

Gotîneke Serokatî: "Ez xurîkê gundî bûm, lê min kesayetîya xwe afirand û îro rêvebri ji tevahî mirovahiye re dikim ji bo hevala Newroz bûbû nûnîneyeke yekda.

Heval Newroz ev gotina Serokatî ji bo xwe kiribû erkeki bingelîn û bi vê haweriyê xwe perwerde dikir.

Mirov nikare girêdana heval Newroz ya jibo Serokatî bi çend rêzikan hine ziman. Gotina wê ya "beriya ku em Serokatî nas bikin û tevî Partî bin, em mîna lawiran dijiyan.

Di vê gotina wê de mirov girêdana heval Newroz ya bi azadî û Partî ve pirr baş dîdî.

Dema êrişê ser dijmin kir, hevalan ji dil hemêz kir û gotînen xwe ya dawî jibo hevalan wiha anî ziman: "Ez ji jiyane pîr hesdikim, dîroka mirovên qahraman nayê ji bîrkirin.

Dema guleyên dijmin, li hevala Newroz û hevalên wê ket, gotina wê ya herî dawî ev bû: "Biji Serok Apo" ev gotin hîç nayê ji bîrkirin û emê vê yekê bikin hêzaq jiyana xwe.

Ew bû tav û xwe reşand axa Garê û Çirav.

Jinên simbol ji bo hemû ehanê ro-nahî tînin, emê heya dawiyê li ser xeta wan bimeşin

GİDENLERİN ARDINDAN

Adı, soyadı: **Kamuran ...**

Kod adı: **Şirvan**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi:...

Şehadet tarihi ve yeri: **25**

Şubat 1998, Xazır-Gare

Adı, soyadı: **Cemal A. Kerim SELİM**

Kod adı: **Veysi**

Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **17**

Haziran 1998, Devriye-Gare

Adı, soyadı: **Hafif ORAL**

Kod adı: **Dilbirin**

Doğum yeri ve tarihi: **Serenli**

Köyü-Savur, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Eylül**

1998, Çarboti-Gare

Adı, soyadı: **Ahmed**

A. Rahman Yusuf

Kod adı: **Şores**

Doğum yeri ve tarihi: **Şirnak, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **15 Şubat 1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ocak 1999, Hefttebax-Gare**

Uzun soluklu yolculuğumuzda birçok yolcu bıraktık tarihe. Daha gencecikti birçoğu ve ömürlerine doymamışken bu yolculukta uğurlandılar. Kimi Reyberlerin, Bekoların çok olduğu yerlerden, kimi Agitlerin, Mazlumların, Zilanların yeşerdiği yerlerden geldiler ve dilana katıldılar,

adımlarını türkülerin ahengi-ne uydurarak. Ve büyük bir coşkuyla çağırdılar ardındakileri.

Belki yoktan başlayacak-tık yürüyüşe; ama umudun günbegün yeşerdiği ve Hay-kırışların daha çok yükseldi-ği bu dilan güçlendi ve yayıldı ülkenin tüm dağlarına ve yakıldı ateşi Newroz'un, çağdaşlarını yaratarak.

Elini koynunda gizleyenler, tetik uçlarında bekliyor bugün ve dimdik tutuyor başını, şahin bakışlarını diki-rek doruklara. Düştü birço-ğu, ama yılmadı ardındakiler. Daha da büyütürük yü-reklerini, devam ettiler yol-culuklarına.

Gözlerini kırpmadan üstüne gittiler umarsızların. Vurdular, vurdular! Hepsi bir küçük gülüş, bir büyük umut için.

Yakınmadı hiçbir zaman çıplaklığından, açlığından, direndi işkencesine soğugun. Biliyordu köksüzlüğünü ve yeşermek zorunda olduğunu... Acı dolu hülyalarından uyandırmak gerektiğini halkının...

Yek vücut olduğunda bedenleri, dilana durmanın güzelliğini duyumsuyorlardı, taa derinliklerine yüreklerinin. Bir başka yol yoktu alt etmek için düşmanını. Kınından çıkardığı kılıcıyla, Roma arenalarında vuruşanları düşünüyordular. Başkaldıran Prometheuslar'ı, belki de bereket tohumlarını dört bir yana savuran tanrıça İştârlar'ı. Hepsi de "Dostum dostum"a,

"Berivanê"ye ulaşmak için. Bir çılgılık uğruna belki de: dağ dağ, ova ova dolaşmak, yüreklerini ayaklarında hissederek. Belki de Ferhat gibi, sevdasını dağları delerek ulaştırmaktı, Şirin'e ve Botan beyine başkaldıran Mem û Zîn destanıydı onları sürükleyen. Van'dan Kirmanşah'a, Kerkük'ten Botan'a ulaşma arzusuymuş belki de onları deli divane eden.

Sevdalıydılar toprağın ve bu toprağa düştüler. Birçoğu mezarsızdır ve bilinmeyendir. Birçoğu adsızdır ve sessiz bir akıntı gibi uyandırmadan önümüzden geçip gidendir. Birçoğu gürül gürül akan ilkbahar deresidir ve denizlere bırakarak kendilerini, bizleri terk edenlerdir. Kapılıp gitmek değil akıntısına dünyanın, insanlığı selinde sürükleyip götürenlerdir.

Piriz'e bir yılda beş yoldaşımızı verdik; beş açmamış gonca gülü. Yaşıtları henüz gözleriyle dünyaya bakmasını bilmezken, Onlar tetik ucunda tek tek halaya durdular, zılgıtlar eşliğinde. Kimini nergizler daha yeni açmışken, kimini kanlı bir pusuda, kimini en ortasında ateşin ve kimini de karlı bir kış sabahında uğurladık. Biri Şirnak'tan, diğeri Çukurca'dan ve diğeri Kesnezan'dan...

İnsanın ateşle dansının en çok yükseldiği günlerde bıraktık ve adımlarımızı sıklaştırarak yürüyoruz arkalarından.

Başta Piriz şehitleri olmak üzere, tüm Kürdistan şehitleri önünde saygıyla eğiliyor ve anılarına sahip çıkacağımıza söz veriyoruz.

Mücadele arkadaşları

O BİR ÖZGÜRLÜK ŞARKISIYDI

Rengin yoldaş 1979 yılında Cizre'nin Kavak köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi feodal-aşiretçi ve dini dogmalardan yoğun etkilenmiştir. Bu etkiler Rengin yoldaşın kişiliğinin şekillenmesinde belirleyici olmuştur.

Ailesi 1982 yılında köyden Cizre'ye taşınmalarına rağmen aynı sosyal yapı olması nedeniyle aşiretsel ve dini etkiler olduğu gibi kendini korumuştur. Rengin yoldaş bu koşullarda büyür ve şekillenir. Bu da kişiliğinde kapalı, çekingen özelliklerinin oluşmasına neden olur. Kürdistan'ın birçok yerinde olduğu gibi Rengin yoldaşın ailesi de O'nu Kur'an okumaya zorlar. Sürekli örtünmesini, aile dışın-

● Adı, soyadı: **Hamdiye AVŞAR**
Kod adı: **Rengin**
Doğum yeri ve tarihi: **Kavak köyü-Cizre, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **Mart 1993, Cûdî**
Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Gare**

daki hiç kimseyle (ana-baba izni olmadan) konuşmaması, yürürken sürekli başının öne eğik olması vb gerici dayatmalarda bulunulur.

Rengin yoldaş ruhuyla, iradesiyle bu yaklaşımları hiçbir zaman kabul etmez. Ama karşı gelip baş kaldırma gücünü de kendinde bulamaz.

Mücadelenin Cizre'de de etkisini göstermeye başlamasıyla birlikte Cizre'deki bu katı dini ve feodal sosyal yapı çatırdamaya başlamıştır. Özellikle 1989'dan itibaren serhildanların gelişmesi ve en önde de kadınların rol oynaması Cizre'de olduğu gibi aslında tüm bölgede kadının yeniden kendini bulması, özgürlüğüne kavuşması ve ilerici bir sosyal yapıya ulaşması için büyük etkide bulunur. Özellikle de Be-

rivan (Binevş Agal) yoldaşın Cizre'de şehadetiyle yaşanması, adeta kadının üzerindeki tüm sömürgeci ve feodal kalıpları parçalar. Ondan sonra onlarca genç kız Cizre'de gerilla saflarına akın eder.

Rengin yoldaş da küçük yaşına rağmen bu gelişmelerden etkilenir. Ve her serhildana katılmaya çalışır. Serhildanda atıldığı her slogan, fırlattığı her taş kendisini bağlayan zincirleri ve prangaları parçalamıştır.

Rengin yoldaş da saflara katılmak ister, ancak yaşının çok küçük olması nedeniyle bu dileği biraz geç gerçekleşir.

Mart 1993 yılında Cudi üzeri fiili katılımını gerçekleştirir. Hem yaşının küçük olması hem de gelişmeye açık bir konumda olmasından hareketle Akademi'ye gönderilir.

Rengin yoldaşın mutluluğu sevinci kelimelere sığmayacak derecededir. Yıllarca posterlerini her serhildanda en ön

saflarda büyük özlemle taşıdığı Başkan'ın hemen karşısındadır. En büyük dileği gerçekleşmiştir artık.

Bu sevinç ve mutluluğunu pratiğine de yansıtır. Arkadaşları arasında çok sevilen bir konuma ulaşır. Gözüaçık, eleştirici parti çizgisini savunan ve ona sahip çıkan yaklaşımlarıyla tüm arkadaşlarının gönlünü fetheder. Bazen kendisi de o eski kapalı ve sindirilmiş kişiliğinin böylesine değişmesine şaşırır kalır. Ancak Parti Önderliği'nin eğitimiyle gün geçtikçe kendini daha iyi çözümler.

Akademide bir yıla yakın bir süre kaldıktan sonra artık pratik sahaya Botan'a gelir. Pratik sahada da savaşçılığı, cesurluğu, atik, fedakar ve eyleci kişiliğiyle ön plana çıkar. Uzun bir süre Botan'da Haftanın'de sıcak savaş ortamında pratik yürütür.

En son 1999 yılında Garê dağında on sekiz bayan arkadaşıyla birlikte hain KDP peşmergelerinin kuşatması içinde kalırlar. Hainler kendilerini teslim almak isterler. Ancak Rengin yoldaş ve on sekiz yoldaşı büyük bir kahramanlık örneğiyle büyük bir direniş sergilerler. Fakat kurşunları onlara yetmez. Ve Besêlerin Beritanların, Berivanların saflarında yer alarak şehitler kervanına katılırlar.

Onları saygıyla anıyoruz, anıları mücadelemizde önder olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Baş eğmez duruşuyla bir meşale oldu bize

Sosin yoldaş, Şırnak'ta yurtsever bir aile ortamında büyüdü. Ailesi Ulusal kurtuluş mücadelesine son derece bağlı olduğu için daha küçük yaşlarda bir militan gibi büyür. Bu temelde henüz çok küçük bir yaşta '89 yılında gerilla saflarına katılır. Yaşının küçük olmasından dolayı kabul edilmemesine rağmen zorla gerilla saflarında kalır.

Sosin yoldaş '89 yılının olumsuz pratiklerini görmesine rağmen çok fazla etkilenmeden, açık yüreğiyle ve iradesiyle ilk günkü heyecanını yıllar geçtikçe daha da bilyiterek mesken eder dağları. Savaş tutkusu oldukça

❖ Adı, soyadı: İnayet YATAK

Kod adı: Sosin

Doğum yeri ve tarihi: Gilondar Şırnak, 1976

Mücadeleye katılım tarihi: 1989

Şehadet tarihi ve yeri: 9 Kasım 1999, Bêgava ovası

büyük ve yürüyüşünde amacına ulaşmak için sürekli çaba harcayan bir kişiliğe sahipti. İçindeki sınıf savaşımını amansızca yürütmekteydi. Özgürlük umudunda yetkin ve paylaşımcıydı. Bulunduğu ortamda çizgi dışı anlayışlara baş eğmeyecek kadar cesur ve ınatçıydı. Bu yüzden uzun yıllar gerilla saflarında olumsuz bir pratik içerisine girmemişti.

1995 yılında yapılan Kadın Kongresi'ne katılan Sosin yoldaş, kadın ve cins savaşımında da büyük çabaları olan birisiydi. Kongreden aldığı büyük güçle pratiğe yöneliyordu. Önderliğin özgür

kadın amacına ulaşmak için yoğun çaba sarf ediyordu. Cins bilinci ve sevgisiyle kendisini güçlendiriyor, yürüşünü sağlam zemine oturtuyordu.

Gerillada kazandığı bu özellikler sonrası Önderlik Sahası'na gönderilmişti. Önderlik Sahası'nda gördüğü kapsamlı eğitimle daha da güçlenerek pratiğe yönelen Sosin yoldaş, Önderliğin çabalarına büyük bir militanlaşma ile cevap vermek istiyordu. Ve pratiğe bu bilinçle yaklaşıyordu.

Parti Önderliğimizin yakanmasına neden olan uluslararası komplo sonrasında gelişen stratejik değişiklik sonrası geri çekilen gerilla güçleri ile birlikte Haftanın alanına gelen Sosin yoldaş, takım komutanlığı görevini yürütüyordu.

Küçük yaşta saflara katılmadaki ısrarına, attığı her adımda özgürlük tutkusunda ısrar ederek bağlı kaldı. Yaşıyla beraber tutkusunu da, yüreğini de büyüttü dağlar kadar. Bêgava ovasında tank pususuna düşerek ölümsüzler kervanına katılan Sosin yoldaş, Kürdistan'ın özgür dağlarında özgür bir militan olarak yaşamına devam edecektir.

*Mücadele yoldaşları adına
Fayık Cudi*

Çıkayım dağlara

bir anam eriyor karanlığında
göhrlerin n'olur bir yol yoldaşlar
bir yol ben de çıkayım dağlara
sözcükleri patlarsa patlarsa
harut kokuyor ağzım
biraz da dağ doruklarında
arımak isterim
vadi ağızlarında
kan izleri
ayak izleri
çağırarak renkli kurşunlarla
karanlıklardan
varsın yansın ayagım
uzun erimli kar
yolculuklarında

Şehit Yasli

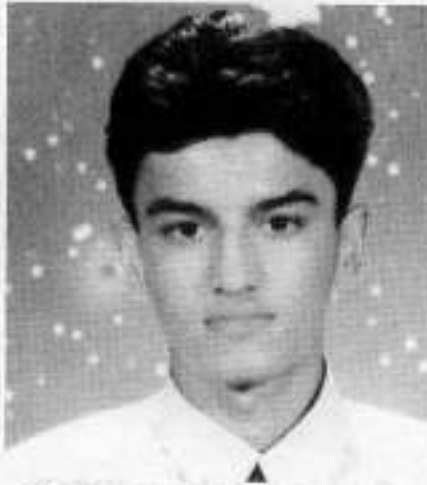
Ölümsüz bir umut yolcusunun anısına

Fırtınaya kapılmış bir yaprak, ya da kanatları açılmış bir kuş kadar hafif uçuyordu masmavi semalarda. Esintiye bırakmış kendini doyarsa gezmek, görmek, yaşamak istiyor özgürlüğün tadını. Yaşamı ve güzelliği birlikte yaşama tutkunuymuş ve asla bu fırsatı bırakmaya niyeti yoktu. Onun için de hiç yılmadan uçuyordu. Onun düşüncesi ideallerinde kenetlenmişti. Gılgamış kadar iradeli, Mani kadar sabırlıydı. Hedefine ulaşmaya kadar hiç durmaya niyeti yoktu. Tüm zorluklara rağmen yüzünde hiçbir yılmama ya da yorgunluk belirtisi olmadan, umut yürüyüşünde her gittiği yerde bir iz bırakarak ve oranın nefes alışlarına daha bir rahatlık verirdi. Kendi umutlarını gönüllere serpiştirirken, sevgi tohumları ekiyordu. Bu görevi bir mürid ya da İsa'nın bir havarisi zevki ile yapıyordu. Çünkü kendi öğretisinden bunu böyle öğrenmişti. Doğru bir sosyalist yaşam için ille de ilişki diyerek, ilişki ile kendine bu doğrultuya yakalamıştı. Kendi iç dünyası yaşamına yansıdığı zaman ne kadar öz bir kişiliğe önem verdiği daha da ortaya çıkıyordu.

Evet Çekdar yoldaş! Sen bir fırtına kişiliğiydin!

O bir fırtına kişiliğiydi. Öyle dememiş miydi kendi öğretisi: "Fırtınalı yürüyüşler, fırtınalı kişilikler ister."

Çekdar yoldaş, Kürdistan'ın kalbi Botan'ın eski tarihi merkezlerinden biri olan Şaxê köyünde büyür. İlk orta ve lise eğitimini Cizre'de ta-

Adı, soyadı: **Lokman Bedirhanoglu**

Kod adı: **Çekdar**

Doğum yeri ve tarihi: **Şaxê köyü-Şirnak, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Kasım 1999, Garc-Büyük Güney**

mamladıktan sonra, bu kadar eğitimin kendisi için yeterli olduğunu iddia eder ve daha ilkökul çağlarından beri yakından tanıdığı özgürlük savaşçılarına ulaşmanın tutkusu ve ateşiyle saflara katılmak ister. Ancak sık sık ısrar etmesine rağmen yaşından dolayı bu isteği geri çevrilir. Liseyi bitirdiği zaman artık amacına ulaşabileceğinin sevinciyle yıllarca milislik yapmış olduğu görevini bir kademe daha ileri götürerek, direkt ordu saflarına katılır. Artık Çekdar arkadaş yıllarca özlem duyduğu amacına ulaşmıştır.

Dedesi Bedirhan Bey'in tarihteki

sorumluluğunu da, yarım kalmış görevleri de tamamlamak istiyordu. Daha ilk katılımında kendisi de derdi: "Sizler yeni başladınız ve işiniz kolay. Benim görevim ise sizinlike göre daha ağır. Çünkü tarihi sorumluluk taşıyan mirası benim tamamlamam gerekecek."

Çok genç olmasına rağmen onu farklı kılan birçok özelliği vardı. O yaşta bu kadar çabuk yetkinleşmesi de bu farklı özelliklerinden geliyordu.

Botanlıydı, bu da onun tabiata karşı savaşını daha da kolaylaştırıyordu. Toprağı, ateşi, suyu ve bitme-yecemmiş gibi gelen sonsuz karanlık orman yürüyüşlerine alıştı. Cudi'nin zirvesinden Besta'ya, Herkol'u, Şirnak'ı ya da Şaxê'nin eşsiz güzelliğini seyretmek ona büyük bir zevk verirdi ve fırsat buldukça zirvelere tımanır, bu zevki yanındaki birkaç yoldaşıyla paylaşırdı. Mücadeleydi, pes etmenin ölüm olduğunu her zaman belirtirdi. "Ya onurlu, başı dik, özgür bir nefes, ya da sessiz bir ölüm aykusu." Bu inatla da üzerine gittiği her görevi başarıyordu. Bir avcı yeteneğine sahipti. Bazen şahin kadar keskin, bir yılan kadar kıvrak, bir aslan kadar yarıcı olabiliyordu. Gözlemlerinin net ve ikirciksiz olması bu özelliklerinden kaynaklanıyordu.

Tüm çalışmalarına kaygısız yaklaşırdı. Hiç kimseye öncülüğü vermez, kaba günlük işlerden tutalım, örgütsel çalışmalara kadar, en kızgın savaş meydanında bile ilk adımı atar, ondan sonra diğer can yoldaşlarını buna ortak ederdi.

Partinin gelişme çizgisinde ilerici bir görüşe sahipti. Kendine duyduğu güvenden dolayı, kendisine verilen hiçbir sorumluluktan, yetkiden çekinmezdi. Görevin büyüklüğü ne olursa olsun çekinmeden onu kabul eder ve başarmak için de tüm zorlukları göğüslerdi.

1997 sonlarında Çekdar yoldaş, bir grup arkadaşla Parti Merkez Okulu'na gönderilir. Bu alanda ilk eğitim devresini bitirdikten sonra; yoldaşlık ilişkileri, okuma zevki, uyumluluğu, çalışma hürsının yanında Önderliğe olan içten bağlılığı göz önünde bulundurularak (belki de yaşamı boyunca en çok özlem duyduğu, ulaşmak istediği doruk, Önderliğine daha yakın olabilmek ve onunla bizzat yaşamak ve ilk eğitim devresi sonunda Çekdar yoldaşın bu rüyaları birer gerçek olarak karşısına çıkıyordu) yeniden dirilişin kaynağı, ölümsüzlüğün sembolü olarak tarihe yeni yaşam umutlarını bahşeden büyük öğreticisinin yakın güvenliğinde kalmasına karar verilmişti. Bunun kendisi açısından hiçbir zaman hiçbir şeyle ölçülemeyecek kadar manevi bir değeri vardı. Kendisi için yeni bir katılım dönemi olarak değerlendiriyordu. Onu ilk defa bu durumda görüyordum. Hareketleri bir çocuğunki kadar sevimli görünürken, gözlerinde ise birçok şey ifade edecek ışıltılar görülüordu. Kendisinin çok değişik kutsal bir yaşamın yolcusu olduğunu biliyor ve nasıl bir rol oynaması gerektiğini ve bu tarihi şansı en iyi şekilde, layıkıyla nasıl yerine getireceğini düşündükçe de umut ve özlemlerin bileşkesi olarak her devrimciye nasip olmayacak içten bir mutluluk ifadesi yüzünden okunuyordu. Öyle ki, ilk günde okuldan Önderlik'le birlikte arabaya binilmesi için okul yönetimi onları uyarmış ve yanında gelecek arkadaş-

larla birlikte Önderliğin arabasının yanında beklemişlerdi. Önderlik onları arabanın önünde görünce birkaç soru sormuş, bu sorulara çok kısa cevaplardan sonra Önderlik arabaya aniden binmişti. Fakat güvenliğe gidecek arkadaşlar arabaya binmeleri gerekirken, sadece aniden hareket eden ve hızla kendilerinden uzaklaşan arabayı seyrede kalmışlardı. İşte o zaman her üç arkadaş birbirlerine şaşkın şaşkın bakakalmışlardı. Ne gülebiliyor, ne acı duyuyorlardı. Çünkü, ancak araba okulu terk ettikten sonra ilk sınavda Önderliğin temposuna karşı çok zayıf olduklarını anlamışlardı içten bir utangaçlık içinde. Bir süre sonra araba yeniden geri dönüş yapıp almıştı onları. Buna benzer heyecanlı birkaç olaydan sonra Önderliğe alışması çok zor olmadı ve dünyada eş görülmeyecek kadar çabuk alışabildi. Öyle ki kendine en yakın hissettiği bir dost sıcaklığı ile yeni bir yaşama başlamıştı. Ki bunu sağlayan Önderliğin kendisiydi. Yaşam temsilcisi her türlü imkanla insana gelişme, açılma, diyalog yolu açıyordu. Bir taraftan sosyal etkinliğe çekerken, bir taraftan da devrimcinin kendine güven duygusunu geliştiriyordu. Ne yaşta olursa olsun, hangi kişilikte olursa olsun onu etkiliyor ve sosyalist bir kişiliğe dönüştürüyordu.

Yaşam temsilcisi o kadar planlı çalışıyordu ki, O'nunla aynı ortamda bulunan kişinin bu tempodan uzak kalması düşünülemezdi. Yanında bulunanları tüm çalışmalarına ortak ediyor; düşüncesinden, pratiksel yaşamın tüm ayrıntılarına kadar her şeyi paylaşıyordu.

Çekdar yoldaş da, günden güne etkileniyor ve Önderliğin en küçük hareketlerine bile dikkat ediyordu. Her gün yapılan diyaloglara kendini hazırlıyordu. Başkan bugün hangi

konulara değinecek diye arkadaşlarla bir ön yoğunlaşma yaşıyordu. Kendisi, Botan eyaletinin en acımasız pratiklerinde savaşmıştı. Birçok zorluk ve anıları yeniden gözden geçiriyor ve geçmişteki yanlışları şimdi eline geçen fırsatla Önderlik tarzı ile somut olarak karşılaştırma tartışmaları yapıyordu. Öyle ki, bir süre sonra Çekdar yoldaşın yüz hatları sevecenliği kadar ciddiyetiyle de bir o kadar gelişmişti. Değerlendirmeleri daha keskin ve somutlaşmış, daha planlı olmuştu. Özellikle kaba savaş tarzı anlamında kendisine yıllarca kaybettiren konular üzerine yapılan çözümlemeleri, perspektifleri takip ediyordu ve eyalet tarzının kendi kişiliğindeki yansımasını tek tek gözden geçiriyordu. Sanki eline bir ince elek almış ve tüm geçmiş pratiğini, kişilik ve pratik yetersizliğini eleğe vuruyordu. Kendine öyle çok güveniyordu ki, devre sonu sözleşmesinde Önderlik, "Senin yükünü ağırlaştıracağız, sakın altında ezilmeyesin, tarih tekerkür etmesin" demişti. Çekdar yoldaşın bu sorumluluk karşısında bir an bile tereddüt etmeden verdiği cevap tarihi önemdeydi: "Başkanım, Önderlikten aldığım güçle her türlü görevin üstesinden gelebileceğime ve en önemlisi de doğru bir Önderlik çizgisi takipçisi olacağıma sonsuz bir inancım var ve yaşam umudundan aldığım güçle kaleme aldığımız 'Ölümü Yenmek' kitabında da çözmeye çalıştığımız sonsuzdur ve bu hürsia da ÖLÜMÜ YENECEĞİM."

Bu tutum Çekdar yoldaş için her şeyi ifade ediyordu. Çünkü, devre boyunca Önderlik'le günlük diyaloglar gerçekleşmiş ve bu çözümlemeler ışığında Çekdar yoldaş "Ölümü Yenmek" üzerine bir kitap çalış-

ması yapmıştı. Tamamıyla devrim kahramanlarının, yaşam uğruna kendini feda eden devrim önderlerinin çizgisini yazmıştı. Sözleşmedeki kararlılığı da bu çizginin takipçisi ol-
maktı ki, bu da en büyük karardı.

Evet, Çekdar yoldaş ülke yolculu-
ğuna çıkarken tüm arzularına ulaş-
mış olarak Önderlik'ten ayrılıyordu.

Ükeye giriş için Irak sınırını ge-
çerken Saddam'ın askeri güçlerine
denk geliyorlar ve askerler onları
teslim olmaya zorluyor. Ancak Çek-
dar yoldaş ve yanındaki bir arkadaşı
kendilerini öne atıyorlar ve bomba
pimlerini tutarak buna karşı tavır ge-
liştiriyorlar. Karşı gücün tüm ısrarla-
rına rağmen onlar pimlerini bırakmı-
yor, taviz vermiyorlar. Ta ki bir üst
rütbeli subay gelip onlara güvence
verinceye kadar. Buna rağmen onlar
yine de bombalarını yanlarından
ayırıyorlar. Sloganları da, "*Ölüm
var, teslimiyet yok!*" oluyor. Böylece
başı dik özgürlük topraklarına yürü-
yüşleri devam ediyor.

Cudi, Besta, Gabar, Bagok ve da-
ha nice Botan'ın aşılmaz diye bilinen
dağlarını tek tek feth ederek yıllarca
buralarda özgürlük türkülerini yan-
kılantırmış, onlarla bütünleşmişti
Çekdar yoldaş. Özellikle Gabar Da-
ğı'nı kendine ana şefkati kadar yakın
bissediordu.

Akademi sonrasında Gabar'da bir
dönem özelemlerini giderdikten son-
ra, Bagok'ta bir sezon yöneticilik
yaptı. Bölge komutanıyken kendisin-
den önce yaşanan şehadetlerin intika-
mını almak için büyük bir öfke
içindeydi ve bunu kat be kat ödetme-
ye yeminliymişçesine planlamalar
üzerine yoğunlaşıyordu. Çekdar yol-
daş "*Bagok'un tarih boyunca hiçbir
zaman dirençsiz kalmayacağını*"
karşı gücün beynine kazarcasına ya-
zıyor ve tarihi intikamı alıyordu.

Bu pratikten sonra nihayet içinde
her zaman ayrı bir önemi olan Gabar
Dağı'nın şefkatli kollarına giriyordu.
Partinin alan hakimiyeti daha geli-
miş bir konumdayken. Öndertğin
esareti kendine çok büyük acılar veri-
yorsa da, öğretisine layık olmak ve
ona verdiği sözün takipçisi olmaya
daha büyük bir güçle yüklenerek,
partinin yeni geliştirdiği sürece ken-
dini katma, "*Özgür savaş kişiliğinden,
özgür barış kişiliğine dönüşme*",
bir an önce bunu gerçekleştirme ça-
basına yöneldi. Parti Merkez Karar-
gahı kendisini VII. Kongre çalışması
için isteyince hile, Gabar'dan, yol-
daşlarından ayırlamıyor, küçük de ol-
sa belki bir pratiksel desteği olur
diye Gabar'da bir süre daha kalmak
istiyordu. Fakat parti, Çekdar yolda-
şın daha da gelişmesi ve Kongre'ye
katılması için kesin talimat gönderin-
ce, yanına bir grup arkadaş alarak
Kongre yolculuğuna başladı.

Grup ülkenin birçok bölgesinde
askeri güçlerin, geçişleri engelleme
ve bastırın koşullarına rağmen sı-
nırı başarıyla geçti. Kongre'ye adım
adım yaklaşmanın sevincini yaşıyor-
lardı. Bu sevinç grubun hepsine ha-
kimdi. Çünkü, bu kongrenin diğer
kongrelerden çok farklı yönü vardı. O
da birçok stratejik kararın alınacağı
Olağanüstü Kongre olmasıydı. Yani
tarihin yeni bir yüzyıla girişi ile parti-
nin de kendini yenilemesi idi. Onun
için de daha ulaşmadan, ona katılma-
nın heyecanını yansıtıyordu. Kendile-
rini nasıl katabileceklerinin planlarını
yapıyor, her yaklaşılacak adımda yo-
ğunlaşmaları daha da artıyordu. Tüm
süreçler gözönünde bulundurularak,
düşüncelerini toparlıyor ve Güney
topraklarında ilerliyorlardı.

Ve işte kalles ihanet!

Bir daha kusuyor yeryüzüne!
Tüm çirkinliğiyle kutsal topraklara

taze kanlar döküyor! Boğazına kadar
işbirlikçilik batağına sapmış KDP
ihaneti pusuda yatmış avını bekliyor!

Hangi fidanlarını koparacak Kür-
distan'ın? Hangi en yüce, en değerli
mihenk taşlarını koparacak? An geli-
yor ve bir av köpeği gibi saldırıyor-
lar umut yolcularının üzerine ve 14
can yoldaş haykıyor son özgürlük
türküsünün dizesini:

"*Bi can. bi xwîn, em bi terene ey
Serok!*"

Onlar ki, hiçbir şeyden habersiz.
Daha güzel günler için, barış için,
kardeşlik için, dünyadaki tüm ezilen
insanlık için, bir adım daha ilerle-
mek ve umutlarını kararlaştırmak
için ilerliyorlardı. Belki de yanılga-
rı vardı, KDP ihaneti için. Ama onlar
umut yolcusu idi ve ihanetin bile
umutları vardı.

Evet, ihanet avını yakalamıştı ve
14 yoldaşa kıymıştı. Çekdar yoldaş
da bunlardan taze bir fidandı. Altı yıl-
lını tüm savaş meydanlarında göğsü-
nü mermilere siper ederek geçirmişti
ve hepsinden de zaferle çıkmıştı. Fa-
kat ihanetin kendisine bu kadar ko-
lay ulaşabileceğini belki de tahmin
etmemişti.

Fiziki olarak aramızdan ayrılmış
olabilir, fakat Çekdar yoldaş tüm ru-
huyla, benliğiyle, umutlarıyla, gön-
lümüze serpiştirdiği yoldaşlığıyla,
pratiğiyle her zaman aramızda ola-
caktır. O ki bir Gılgamış ve Enki-
du'nun arkadaşlığı kadar bizimle
olacak ve tarihselleşecektir. O, gön-
lünden gönüle ÖLÜMSÜZLÜK
ÇİZGİSİ'nin takipçisi olarak yaşı-
yacaktır. Elbet ihanet de, er geç bu-
nun bedelini tarih önünde, halk ve
toplum önünde verecektir.

Halk kahramanlarının intikamını
yine halk alacaktır!

Mücadele arkadaşları

Murat Demirhan (Sinan)

Militan komutan SİNAN

Ağaçlardaki her şey O'nu dinliyordu. Çünkü hepsinin yaşamını ilgilendiren şeyler anlatıyordu. Önderliğin yanında kaldığı süreçlerde edindiği kazanım ve birikimleri hep zor günlerde verirdi arkadaşlarına. Her yönüyle çekirdekten yetişmiş bir gerilla komutanı izlenimi veriyordu duruşuyla. Kuşlar ve sincaplar bile bunu anlamıştı. İşte bu yaşamın bir portresi oluyordu. Geleceğe yönelik perspektifleri ardı ardına sıralıyordu. İki saatlik konuşmasında toplantının sonlarına doğruydı.

– “Evet arkadaşlar soru sormak isteyen, yanlış anlattığımız konular olduğuna inanan varsa söz hakkı sizindir” deyip sustu. Ve belli bir süre gözleriyle takibe başladı gelecek sorular için.

❖ Adı, soyadı: **Murat DEMİRHAN**

Kod adı: **Sinan Amed**

Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, 1968**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran 1999, Metina**

Gerilla yapısında yer alan bayan-erkek birçok devrimci savaşa, geleceğe, düşmana, halka, parti için sınıf savaşımına dair sorular sordu.

O yılmadan cevaplıyor, yorulmuyordu. Çelişkileri çözmeyi çok seviyordu. Bulduğu çözümler O'na başka bir hız veriyordu. Gerilla ordusunda mütevazılığıyla sembol değerindeydi.

Toplantı bitmişti herkes takım takım, kamp yerlerine doğru hareket ediyordu. O ise sırtını bir kayaya yaslanmış vaziyette, taktik şeyleri anlamakta zorluk çeken gerillalara anlatıyordu. Onları savaştaki yaratıcılık ve atılacak konusunda aydınlatıyordu. Geç saatler olmasına rağmen o yoldaşlarına hala bir şeyler anlatmaya çalışıyordu.

Korkma iradeli ol

Karanlığın perdesi aralanıyordu aydınlığa doğru. O saatlerde gecenin zemheri soğuğu tüm yakıcılığıyla silah namlularında yansırı. Namluya değen parmaklar acı içinde hemen kaçıyorlardı, cephelerin en sıcak köşelerine sancıldı şafağın doğuşu.

Stratejik tepelerden birine yerleşmişlerdi, uzun gece yürüyüşünden sonra. Sırt ve ya-

maçlar kar altındaydı, kayaların geniş çatlakları sıcak birer ortam sağlıyordu gerillalara. Her vakit güneşten önce uyanan, elinde dürbünü ile uzak yakın tüm çevreyi gözleyen el ve gözler vardı bu havalarda.

Ağzından çıkan buhar dürbünün camıyla birleştiğinde görüntü de bir sis bulutu yaratıyordu. Bıkmadan sürekli temizliyordu camını dürbünün. Ötüm sessizliği kar altındaydı ve soğuktan daha da ağır geliyordu.

Geçmiş günlerden kalan birkaç parça sönmüş odun kömürüne sarılan bir el

– Eğer izin verirsiniz ışıksız ve sessiz bir ateşle yakarım, biraz ısınırız. Kesinlikle deşifre olmayız izin verersen bu işi ben hal ederim.

Elindeki dürbünü bir kaya parçasının üzerine bırakıp etraftan gözlerini çeken manga komutanı dikkatlerini arkadaşlarının üzerine düşünceli olarak çekmişti, aniden.

– Tamam, olur. Eğer bir olumsuzluk çıkarsa hesabım verirsin. Bu ateş kurallara aykırı olsa da esnekliği kullanabiliriz. Güneş de birazdan doğabilir.

Bu sözlerden sonra elinde odun kömürü olan hemen kuytu bir köşede üzerine attığı iki kefiye ile iğne deliği kadar bile ışık vermeden çakmağıyla kömürleri tutuşturdu. Yanan kömür parçasının üzerine diğer sönmüş olanları koyduktan sonra üzerlerine eğilip hızlı bir şekilde üfür-

meye başladı. Her üfürdüğünde kor parçası parlayarak diğer kömürleri de yakıyordu. Yardımına gelen arkadaşlarıyla üfürerek geriye kalan tüm parçaları da tutuşturmuşlardı. Mavi alev olarak çıkan sıcaklık tüm elleri ısıtıyordu. İbadet edeceğine uzanan eller her ısındığında soğuktan donmuş yüzlere de sürülüyordu. Isındıkça çocuk gülüşleri yüzlerden yansıyor, kar beyazlığının üzerine... Yükseldikçe gördüğü bu manzardan kıskanarak karşılık veriyordu, tüm dünyayı saran sarı sıcak güneş... Gerilla kampı çok fazla uzakların da değildi. Görevleri hem kampı korumak hem de hakim oldukları araziye nöbetçi olmaktı.

Sabahın ilk saatleriydi.

Sarımsılaşan kızılık tüm doğaya sırtarak bakıyordu. Bu esnadayken;

– Ya heval kampımızdan yükselen şu duman da neyin nesi? Bunu yapan her kimse şiddetle eleştirilmelidir. Bana kalsa ben tutuklarını nedir bu

yaa? Neredeyse düşman karakolunun üzerine çökecek dağ gibi duman bulutu. Akşam üzeri kampa döndüklerinde sobanın etrafına oturmuş ısınan tepeciler aynı zamanda keşifçi gerillalar sıcak çaylarını yudumluyorlardı ki kapıdan içeriye altın çocuk girdi. Misafirperverliğinde karıştığı askeri duruşlu saygıyla herkes ayağa kalkıp onu selamlayıp oturma yeri gösterdiler. Köşede bardağa kar suyundan demlenen çayı dolduran gerilla;

– “Heval Sinan biz bugün tepede keşifçiyyken burada yani kampımızdan büyük ve rahatsız edici bir duman yükseldi ve ben diyorum ki bunu yapan cezasız kalmamalı siz ne dersiniz?”

– “Doğru diyorsun arkadaşım. Gerilla kurallarını ihlal edenlerden hesap sorulmalıdır. Askerlikte gaflet affedilemez peki eleştirini yaptın mı? Bir de bunu yapan kim bilgi aldın mı? Herkes üzerine düşen sorumluluğu büyük bir ti-

tizlikle taşıyıp gereğini yerine getirmelidir.

Özgürlüğümüz bunu bizden şiddetle istemektedir. En küçük bir boşluk bizi uçurumdan aşağı atabilir. Irmağa düşen kuru bir yaprak gibi iradesiz olmak yenilgilerin en acısını bize yaşatacaktır. Sence de öyle değil mi?

– “Katliyorum dediklerinize. Zaten ben de bu konuda eleştirimi yapacağım her kim yapmışsa öğrenmeye çalışacağım.”

Tekrar söze giren altın çocuk:

– “Tamam işte aslında o dumana sebep olan ben ve diğer iki arkadaşım. Kontrolümüzden çıkan ateş kuru bir ağaca ulaştınca büyük bir duman çıkardı. Yani bunu yapan benim. Bilemiyorum daha söyleyeceklerin var mı?

Utanma ve sıkılmanın vermiş olduğu bir kızarıklıkla uzunca sessiz kalan gerilla

– “Yani ben şimdi sizin olduğunuzu bilmiyordum”

– “Neden renkten renge girdin? Nedir bu senin kaygın? Benim sorumluluğum altındaki gerilla korkusuz ve kaygısız bir şekilde olumsuzlukların üzerine gitmelidir. Önderliğimizin çizgisinde özgür irademizi hiçbir bireysel kaygı altında kalmadan halkımızın çıkarları için kullanmalıyız. Bunu yapan bölge komutanı değil padişah da olsa affetmemelisiniz. Gidin öldürün demiyorum, fakat hayatımızı ve omuzladığımız dünyanın en ağır yükünü kü-

çük bir duyarsızlıkla tehlikeye atamayız. İşte canım yoldaşım ne kadar sonuç çıkarırsak o kadar da geleceği belirleriz. Korkusuzca yaklaşmak gerekir sorunlara, iradeli olursak kazanırız. Doğru olan neyi emrediyorsa gözümüzü kıpmadan onu yerine getirmeliyiz. Daha doğrusu rotadan çıkılmamalı. Hedef ufukta selamlanmalıdır. Yani engellere takılmak olsa da dönem dönem yol şaşırılmamalıdır. Geceyi yırtan yıldızlar gibi parlayın hayatın içinde. Yarın kalkıp herkesin önünde öz eleştirimi vereceğim...

Konuşmaları ardı ardına devam ediyordu. Ben ise O'na bakakalmıştım. O'nun muhteşem ihtişamı ve mütevazılığı aynı dünyaya gitme vesile oluyordu.

Yeşil yaprağa düşen, kızıl damla ...

Hiz. İsa öleli tam 1999 yılı olmuştu. Bu yılın 12. gecesini yaşayan mayıs, hazine bir

havadaydı. Dokunsan sağanak yağmurlar yağdıracak bulutlarla kaplıydı gözyüzü.

– Heval, şu telsizi getir buraya. Bölge deryalarıyla muhabere yapınam gerek. Daha sonra bölük komuta yöneticileri uygun bir yerde toplansınlar saat 20: 00'de orada olacağım tamam mı?

– “Tamam heval!”

Talimatı alan gerilla hemen koşarak telsizi getirdi, altın çocuğa verdi. Oradan uzaklaşıp diğer komuta yapısını toplantı konusunda bilgilendirdi. Elinde telsiziyle yüksek bir kayanın başında ay ışığının yansıdığı yüzü kartal heybetindeydi. Bir sağa bir sola hareket ediyordu Altın çocuk. Elindeki telsizinden diğer deryalara sesleniyordu.

– “Sesimi almakta zorlanan derya var mı?”

Tüm cihazlardan olumlu yanıt gelmişti herkes sesi alıyordu.

– “Tamam gelen istihbaratlar var. Bölgemize ve diğer

bölgelere karşı düşmanın başlatacağı büyük bir operasyon durumu söz konusudur. Gelen bilgiler en fazla da bu operasyonun bizim bölgeye yönelik olacağı yönündedir. Herkes güvenlik tedbirlerini sağlamlaştırmalıdır. Yine gerilla taktiklerinin hemen tümü üzerinde yoğunlaşıp gücünüzü mevzilendirin. Gece ve gündüz koşullarını iyi değerlendirin. İşbirlikçilerin de katılacağı geniş bir savaş olacak. Hazırlıklarınızı bu temelde yapın. Selamlar saygılar.

Diğer deryaların cihazlarından da aynı şekilde selam ve saygılar sunulmuştu. Muhabere bittikten sonra doğrudan saat 20:00'deki toplantısına gitmişti.

Bulutlar dağılıyordu, dağıldıkça yıldızlar geceye inciler gibi saçılıyorlardı. İri baykuşların, Phu'lerin sesleri geceyi yırtan barutlu topların gürültüsü gibi geliyordu kulaklara...

İçeriden gelen soğuk hisli titreşimler vücutları rahatsız

ediyordu. Nöbet mevzisindeki nöbetçiler dağ silsilesine dahi uzaklara ve yarınlara dair hayaller kuruyorlardı. Kalaşnikoflar bir konuşsalar, bir dile gelselerdi acaba neler anlatırlardı. Nöbet saatlerine, gördükleri kanlı çatışmalara, savaşlara, üzerlerine düşen barut kokulu kan sıçrayışlarına ilişkin neler neler anlatırlardı acaba? Gerillalar uykularına çoktan girmişlerdi. Manga manga, takım takım konaklamışlardı... Kayalıklarda, ağaç diplerinde, melek saflığında, karanfil narinliğinde uyuyorlardı. Sadece uyumayanlar nöbetçiler ve Altın çocuktur.

Gecenin karanlığında küçük el feneriyle cindeki cep defterine bir şeyler yazıyordu. El fenerinin ışığına üşüşen gece kelekleri O'nun etrafında pervane olmuşlardı. Başını bazen kaldırıp Kuzey yıldızlarına bakardı. Aniden kayan kuyruklu yıldız içinden bir şeyleri söküp götürmüş gibi titretti dudaklarını, kelimeler

çıkarsa da ağzından kimse duymadı, anlamadı O'nu...

Ellerini Metina'nın kızıl toprağı üzerinde küçük bir Kürt çocuğunun başını okşar gibi ileri geri sürerek bazen de avuçladığı toprağı sıkarak hafifçe yere bırakırdı. Gece çekilmez bir hal alıyordu artık. Kurt kayalığında uzunca bir uluma sesi geliyordu. Orman çevreye küflü bir koku saçarak, gelen Kurt ulumasına aheng olmuyordu. İnsan viedanının şiirini kim yazabilir? Kan tüküren bir tarih sızlatır mıydı taşların içindeki cemreyi? Bunları düşünürdü uyumadan önce. Yıllardır küçük bir ev gibi sırtında taşıdığı sırt çantasını başının altına bir yastık gibi yerleştirmişti. Baş bağı olan kefiyesini battaniye genişliğinde olmasa da açıp üzerine atmıştı. Onun için kutsal olan silahını hemen yan tarafında uyutmuştu. Ürpertici sessizlik meltem havasında doğaya hakim olmuştu. Baş ucunun yan tarafında bıraktığı el telsizi otomatik aramada düşman muhaberesini arıyordu. Yan uykulu, yarı düşünceli iki büküm olmuş vaziyette uzanmıştı, yağmurluk çadırının üzerine.

Sabah saatlerine doğru bir zamanda yanına yaklaşan ayak seslerini işitmişti. Bir süre dinledikten sonra ayak sesleri ona doğru iyice yakınlaşmıştı. Yerinden hemen doğrularak:

– “Kimdir o?” diye sordu.

– “Heval benim, gece su-

bayı, size gelen bazı bilgileri vermek için geldim. Takip edebildiğim kadarıyla yol bo-yu askeri düşman araçlarının konvoy halinde hareket etti-ğini gördük."

- "Sayıları ne kadardı?"

- "Yaklaşık 60-70 kamyon civarındaydı. Yine aralarında tank ve panzer gibi zırhlılar da yer alıyordu."

- "Tamam. Gecedan önce yaptığımız toplantıda kararlaştırdığımız gibi mevzilen-dirme yapıldı değil mi? Pusucular ve tepeciler yerlerini aldılar mı? Yine mayınlamaya giden grup tamam mı, işleri bitmiş mi?"

- "Doğrudur heval, bölük komutanı arkadaş ta bu konuda bilgiler vermişti."

- "Oldu yoldaş, daha du-yarlı olun. Bu dağlar düşman-ca gelenlere dar edilmeli. El kol sallayarak topraklarımız-da yürümek kolay olmayacak, savaş bulanıklığı gideren bir klor gibidir. Kör düğünler de genelde bu yolla çözülür. Biz herkese şunu göstereceğiz;

kör düğüm haline getirilmek istenen halkımızın özgürlük ve demokrasi sorununun çö-züm yolu budur diyeceğiz. Kılıcımızı hiç çekinmeden düğümün kör noktasına indireceğiz... Bak şu görünen yıldız en parlak yıldız ne kadar da cesur gece karanlığında. Korkusuzca parlıyor, her ne kadar önüne bazen bulut geç-se de o hep öyle alev alev ya-nıyor! Düşünsel ve felsefik olarak yoğunlaşmaların en aydınlık olanını temsil ediyor. Evet yoldaşım, çok farklı bir değişiklik olmazsa görünüyor ki, yarın güneşin doğuşuyla, tarih bize de bir sayfa yer ve-recek. Bu kez de kan tükürecek toprağın, taşların ve yeşil ağaçların üzerine. Sonra da ağzına yapışan kanları sağ eliyle temizleyecek anlıyor-sun değil mi? Düş değil tam anlamıyla yaşadığımız ger-çekliktir bu. Kadere boyun eğmeyeceğiz, elimizde kalan onurlu yaşamayı son nefeste de koruyacağız. Savaşçılar suskun olmayacak. Bedelsiz

havayı bile soluyamazsın, vü-cuda yapılan sülükleri söküp atmak için dahi kan dökülür."

Bu konuşmadan sonra otu-rup sabah şafağını beklemeye başladı. Bu bekleyiş esnasın-da düşman silahlarının devre-ye girdiğini duyuyordu. Ci-hazlarda birbirlerini uyarı ve ikaz yoğunluğu dikkatini çekmişti. Sayılarının ne ka-dar olduğu, nereye yönelecekleri, hareket tarzlarının ne olabileceği yine işbirlikçile-rin katılıp katılmadığını an-la-mak istiyordu.

Anlaşıldığı kadarıyla işbirlikçi Kürtlerin de yer alacağı geniş bir düşman kuvvetiyle karşı karşıyaydılar. Artık sa-bah çatmıştı ve saatler 5:00'i gösteriyordu. Metina dağına mevzilenen gerilla gücü çok-tan uyanık ve sabahı bekler haldeydi. Saatler yelkovanla-rını salladıkça zaman da geçi-yordu. Helikopterlerin sesi ve görüntüsü net olarak hissediliyordu. Sabahla hava aydın-lanınca stratejik tepelerde bü-yük ateşler yanmaya başla-mıştı. Dağın en batısından en doğu ucuna ateşler yoğunla-şıyordu. Bu da düşmanın ni-cel gücünü gösteriyordu. Beklenenden daha da fazla bir güçle yönelmişlerdi, Me-tina dağına. Güneşin doğu-şuyla ortalığı saran kurşun sesleri, köylü kadınlarının şen şakrak seslerini aynı anda kesmişti. Yani güne doğada bulunan her canlı sessiz baş-layacaktı bugün.

Kobra helikopterlerinin ge-lişleyle etraf tam anlamıyla kat-

liamlara açık hale geliyordu. Büyük oranda ormanlar yananak soyu tükenmekle yüz yüze olan bir çok hayvan ölecekti. Masum Kürt köylüleri mal ve canlarından olacaktı. Düşman çoğu kez halkı ve gerillayı aynı kefeye koyarak kurşun yağdırıyordu. Panik halinde ağlayan çocukların hıçkırık sesleri Metîna dağının gerçek yüzüne yansıtıyordu. Bu ölümün ve kanın soğuk olduğunu andı. Büyük kan dökülecekti, fakat onur ve özgürlükten taviz verilmeyecekti. Bu büyük komutan, büyük yoldaş Sînan'ın Önderlikten aldığı güçtü. Bunu tüm yoldaşlarına nakş etmeye çalışıyordu.

- Haydi yoldaşlar, herkes sorumluluğunu biliyor, bu savaş kazanmak için çok sistemli taktikler uygulamalıyız. Araziyi tanıyoruz, yani evimizi tanıdığımız gibi tanıyoruz. Gelen yabancılara bunu kavratmalıyız. Silah ve cephaneler üzerinde hakim olun. Rastgele tek bir mermi atılmamalı. Tüm gücünüzü uya-

rın hedef yakın ve net olduğu anda vurun. Apocu cesaret ve kararlığımızla savaşacağız."

Sözlerini bitirdikten sonra komutanlığındaki keskinliği yanında, geceye düşen bir ay gibi gülümseyerek;

- "Herkes üstün başarılar! An serkeftin an serkeftin!" deyip, yanındaki komuta gücünü selamlayarak oradan uzaklaşıp savaş mevzisine doğru yol almıştı. Omzundaki silahı geride kalanlara gülüyor ve el sallıyordu. Savaş başlamıştı.

Her tarafında yoğun çatışmalar yaşanıyor Metîna'nın. Elinde telsiziyle güçlerinden sürekli tekmiller alıp ve onlara talimatlar verene komutan Sînan'ın olduğu alan üzerine, düşman gücünü yoğun gönderiyordu. Gelen düşman kollarının üzerine durmadan kurşun yağdırıyordu. Hedefine giren askerleri bir bir vurup yere indiriyordu. Yanında taşıdığı bombaların birini alarak karşısında duran taşın arkasına geçti. Bomba-

sını düşmanın üzerine gerilla inceliğiyle bıraktı patlayan bombanın sesine haykırıştı acı dolu düşman sesleri karışmıştı. Panik halindeki askerler daha toparlanmadan O ve yanındaki gerillalar kaleşnikoflarını tekrardan onların üzerinde çalıştırarak büyük kayıplar verdirmişlerdi. Savaşırken bile soğukkanlılığını yitirmeden yoldaşlarına moral ve cesaret vermeyi biliyordu.

Gerilla gücü yoğun saldırılara geçmişti. Düşmanın attığı dar çemberler bir bir yırtılıyordu. Hava kan ve barut kokusuyla iyice ağırlaşmıştı. Karşı tepelerden sürekli tank atışları, havan ve obüs toplarının şiddetli patlamaları oluyordu. Atılan toplar kimi zaman köylülerin yakınlarına değiyordu. Yapılan bir çok atış yüz iki yüz metre başlarının üzerinden geçiyordu. Ağlayan kadın seslerini sadece ağlayan çocuklar duyuyordu. Yaşlılar dualar ederek tarihe ve düşmana lanetler yağdırıyorlardı. Büyük acılar yaşamışlardı, onlara kez köyleri yakılıp göçertilmişlerdi yurtlarından. Katliamların birçok çeşidini görmüşlerdi. Sineye çekilen acılar bir bir yeniden yeşeriyordu.

Düşmanla kol kola girmiş olan işbirlikçi Kürt çeteleri, Türk ordusuna savaşta öncülük yapıyordu. Kurdukları hain pusularda gerillalara acı kayıplar verdirdikleri oluyordu. Vurdıkları her gerilla başına prim parası alıyorlardı. Saldırıya geçtiklerinde gözlerinin kapakları dinarlarla do-

lu görüntüler oluşturunuyordu. Bu hırs kimi zaman mantıksız hareket etmelerine sebep oluyor, bu da onların hayatlarına mal oluyordu.

Batı yönündeki tepelerden birinde yer alan gerilla mangalardan birinin çatışmaya ve gelen saldırıya daha fazla dayanmadığı görülüyordu. O manganın komutanı olan Mervan mevzisini ve manganını bırakmıştı. Mangada yer alan gerillaları çatışmayı sürdürmüşlerse de moralmen yenilmek üzereydiler. Bu tepe aynı zamanda komutan Sinan'ın savunması halindeydi. Savaş ve çatışma ortamında ilk teslimiyet Mervanla başlamıştı. Tepe mevzisi düşman tarafından düşürülmüştü. Bu durumu gören komutan Sinan gerilla mevzilendirmesini yeniden değiştirerek hemen hakim bir yere doğru hareket etti. Yüksek kayalıklarda ve sık ormanın içinde zorlukla yürüyordu. Hem çatışıyor hem de ilerlemeye çalışıyordu. Yürüyüş esnasında gözü kalın ve yüksek bir ağacın dibine ilişti, yerde parçalanmış bir bayan yoldaşın cesediyle karşılaşmıştı. Yaralanınca düşmanın eline geçmemek için bombasını kendisinde patlatan Zilan yoldaşı bu. Hemen eğilerek dağılan Siyah saçlarını avuçladı ve onları birleştirdiği cesedin üzerine bıraktı. Diğer taraftan da kuru ağaçlarla ve yeşil yapraklarla onu saklamaya çabaladı. Yanında yer alan bir mangalıklı gerilla gücü hem savaşıyor hem de savunma ha-

linde O'na yardım ediyordular. Kin ve öfke şaha kalkmıştı. Zilan daha yeni katılmıştı gerilla saflarına, bu haliyle teslimiyeti kabullenmemiş ve kendisini imha etmişti. Bu büyük felsefeye giden yolu bombayla taçlandırmıştı.

Elindeki telsizi açıp;

- "Sesimi alan deryalar cevap versin!"

Birçok derya O'na olumlu cevap vermişti. Şifreli olarak onlardan tek tek tekmil alıyordu. Kimisinde başarı, kimisinde ihanet, kimisinde şehit, kimisinde de yaralılar olduğu belirtiliyordu. Ayrıca düşman kayıpları ve kaldırılan silahlardan da kimi zaman haber veriliyordu.

- "Tamam. An Serkeftin An Serkeftin!" sözleriyle kayalıklardaki mevzisine yerleşmişti. Cephesini çok dikkatli ve isabetli kullanıyordu. Metına dağı adeta ateş topu haline gelmişti. Tank ve toplar her tarafını dövüyordu. Dağın doğu yakasında çatışan gerillalardan biri yaralı olarak düşmanın eline geçmişti. Bir yılını henüz doldurmuştu gerilla saflarında genç Agit. Düşman leş kuşları gibi kuşatmıştı çevresini. Ve ardından da işkence ve infaz...

Çiseleyen yağmur yaradan akan kanla karışıp Metına topraklarının üzerine bir tarih gibi damlıyordu. Her damla yüzyılları saklıyordu bir sır gibi... Mayıs ayı hafif soğukla o gün titriyordu. Yakılan cesetler ve kan kokusu ağır ağır havaya yükseliyordu, ya-

nan ormanların büyük ağaçları çatırdama sesleri içerisinde bir bir yığılıyorlardı. Gerilla mevzileri bütün güçleriyle savaş halindeydi, sömürgeci ve ihanetçi güçlere geçit vermemek için var güçleriyle savaşıyorlardı.

Komutan Sinan'ın çatıştığı alanda düşman gücünü yoğunlaştırmıştı. Teslim olanlardan alınan bilgiler dahilinde ona yöneliyorlardı. Kobra helikopterleri de havadan saldırıya geçmişti. Cephesinin azaldığının farkına varmıştı. Dönüp etrafındaki gerillalardan mevzilenme değişikliği isteyeceği bir anda uzak düşman mevzilerinden gelen bir suikast mermisiyle bacağın- dan kötü vaziyette yaralanmıştı. Bacak kemiği parçalanmıştı. Yürümesi neredeyse imkansız hale gelmişti. Yardımına gelen gerillalara kızarak;

- "Hemen yerlerinize geçin, imha mı olmak istiyorsunuz?" Yeri iyice tespit edilmişti. Düşman O'nun nerede olduğunu görüyordu artık. Yoğun bir saldırı ateşi altında idi. Sürünerek karşıdaki kayalık alana gitmeye çalışıyordu. Ona doğru gelen askerleri bir bir vurmaya başlamıştı. Son kalan bombasını eline almıştı. Ama atıp atmamak konusunda karar verememiş, tekrardan cebine koymuştu. Bu haldeyken diğer yoldaşlara;

- "Siz burayı çabuk terk edin!" diye talimat vermişti. 2-3 kişi kalan gerillalar şaşkınlık halinde O'nun yanında kalmak için ısrar etmemişlerdi;

- "Hayır gitmeyeceğiz!" demişlerdi.

- "Size söylüyorum hemen burayı bırakın diğer yoldaşların olduğu mevzilere gidin ben peşinizden gelirim, hadi hemen gidin" Düşman ağır silah kullanarak O'na doğru yönelmişti. Neredeyse göğüs göğüse gelmişlerdi. Çatışma O'nun etrafında büyüyordu. Kalan gerillardan birisi daha aldığı kurşunlu yaralanmıştı. Yarası ağır olduğundan 2-3 dakika içinde şehit düşmüştü. Diğer iki gerilla çatışa çatışa çaresiz olarak oradan uzaklaşmak zorunda kalmışlardı.

Yerde uzanmış savaştan altın çocuk, bu haldeyken 3-4 mermi daha yara almıştı. Kurşunlar kol ve bacaklarına isabet etmişti. Zorlukla sırtını yüksekçe bir kayaya yaslamıştı. Yağmur gibi yağın kurşunlara artık cevap veremez olmuştu. Hem cephanesi bitmişti hem de ağır yaralı halde kan kaybediyordu. Derin uçurumlu vadilere gözü takılı kalmıştı. Metîna bir efsane gibi elinin altındaydı. Gökyüzü kimi zaman karabulutluydu kimi zaman ise utangaç güneşin ışınlarıyla parlıyordu. Yağmur şiddetlenmeye başlamıştı. Kızıl toprak çamur olmaya başlamıştı ki, O üzerindeki bilgi ve raporları çıkarıp zorlukla yakmıştı. Az miktarda üzerinde taşıdığı örgütün parasını da ateşe atmıştı. Acı içinde silahını taşlara vurarak parçalamak istemişti. Bir iki parçası kırılan silahına bakıp onu tekrar yanına aldı. Telsizini, sila-

hını, jarjörlerini her şeyini baş ucuna bırakıp tekrar gökyüzüne bakmıştı, mırıldandığı dudaklarından çıkan sözlere ağaçlar, kuşlar ve sırtını dayadığı kayalıklar, yine yerdeki yoldaşlarının cesedi, asker ölüleri, ağaç kavuklarına saklanmış korkak sincaplar, doğadaki her şey tanrıktı sadece.

Bıraktığı, o atmadığı son bombasını nazikçe parmaklarının arasına almıştı. Önce okşar gibi elini üzerinde gezdirdi daha sonra sımsıkı sardı. Diğer elinin işaret parmağıyla fiyinenin halkasını çekmişti. Son bir gayretle başını silahının üzerine bıraktı. Sımsıkı tuttuğu bombayı getirip başının altına yerleştirdi. 20-30 metre yakınına gelen düşman ona çağrı yapıyordu.

- "Sînan teslim ol! Teslim ol!!

Bu sesleri, çağrıları duydukça tam sinir küpü haline geliyordu.

Silahına diktığı gözlerinin önünden Akademi sürecini ve Önderliği bir film şeridi gibi geçiriyordu aklından. Elde kalan onurlu yaşam düşman botlarının altında ezilmeyecekti. Gerekli olan en son şeyi yapıyordu. Parmaklarını tıpkı bir kuşun özgürlüğüne bırakır gibi bombanın üzerinden çekti. Büyük ve soylu davranışını baş ucuna bıraktığı bombanın altı, beş, dört geri sayım saniyelerle taçlandırmak O'nun için gece gökyüzünde en parlak yıldız olmak gibi bir şeydi...

O hayatı içinde hep parla-

yacaktı. Sönmemek neyse, onu başarmıştı. Bombanın şiddeti ve sesi ile en güzel düşüncelerini Metîna'nın üzerine salıvermişti. Havada uçan kelebekler gibi her yerinde dolanıyorlar. Metîna dağı o an irkilerek geleceğe haykırır gibi bağırıyordu. Dağın gözlelerinden akan yaşlar derin vadilerine bir bir akıyordu. Gerçeğin tek yalın şahidi dağların oğlu Metîna'ydı.

- Anlat, sen anlat nice kahramanları, nice hainleri anlat... Konuş, Susma! Tarihini gizleme bizden. Oğulların eteklerinde yaşıyorlar bak! Onlara anlatmalısın altın çocuğunu Başkan Apo'nun sana emanet ettiği yoldaş Sînan'ı anlatmalısın.

Türk devleti boşuna dememişti "Altın çocuğu PKK'ye kapturdık!" diye. Onların üniversitelerinde birinciliği elde tutan en zeki öğrenciydi. Değeri altınlarla ölçülemeyecek derecede değerliydi Kürtler için. Büyük komutan, ölümsüz yoldaş, altın çocuk, heval Sînan'ın anısında tüm şehitlerimizin anısını yaşadığımızın bilinciyle geleceğe daha umutla bakıyoruz. İnanç denilen kavramın içini en iyi doldurandı. Söz ile adım ancak bu kadar birlikte olur denilecek düzeydeydi. Gülüşünde çocuk saflığı, dudaklarının arasında cesaret kaynağı taşırdı.

Mayıs'ın kızıl damla yağmurlarında; Seni saygıyla anıyor ve selamlıyoruz!

Mücadele arkadaşları

MUTLAKA AMED'E

Yunan televizyonu Başkan'la röportaj yapmak için sahaya geldiğinde, o gün kurul sözcüsü olan Sinan heval Parti Merkez Okulu'nu onlara gezdirdiyordu. Kürtçe okunun kamelyasında masaya sendiği büyük bir haritadan, Amed Eyaleti'nin coğrafyasını anlatıyordu Sinan. Gazeteciler Yunanlı oldukları için Sinan, haritada stratejik bir noktayı arıyordu ve sonunda "işte burası, İskender tepesi." Aradan yıllar geçmesine rağmen, unutmadığı İngilizce'siyle "Great Alexander Hill" dedi. Tarihi seferi sırasında Büyük İskender'in bu tepeyi çetin savaşlar sonucu ele geçirerek karargah kurduğu için, günümüze kadar onun adıyla anıldığını anlattı. Aradan 2400 yıl geçmesine rağmen; İskender Tepesi'nin Amed Eyaleti'nde hem

ARGK gerillaları ve hem de Türk ordusu açısından hâlâ stratejik önemini yitirmediğini anlatıyordu.

Sinan övünerek "Yunanlılara *"biz bu tepeyi kaptırmadık"* dedi. İki hafta sonra Yunan televizyonunun yayınladığı "haritabaşı" görüntüler Türk televizyon kanallarında da sık sık çıkmaya başlayınca, - "ya heval Sinan tam bir general gibi çıkmışsın" diyorduk. O da sıcak gülümsemesiyle "fazla abartmayın" diyordu.

Her nedense o günden bugüne heval Sinan'ı hatırladığımda Büyük İskender aklıma gelir. Kitaplarda büyük İskender'in ismiyle karşılaştığımda da Sinan'ı hep hatırlarım. Hiç şüphesiz güçlü zekası, askeri kişiliği, doğal komutan özellikleri ve insanları etkileme gücüyle bu benzetmeyi çağrıştıran ve İskender tepesi'ne olan bağlılığı.

Sinan Amed veya sivildeki ismiyle Murat Demirhan '72 yılında Amed'in Kulp ilçesinde dünyaya geldi. '90 yılında yapılan üniversite sınavlarında Türkiye sıralamasında üçüncü olmuştu. Zamanın Türk gazetelerinde kendisinden "harika çocuk" diye bahsediliyordu. Ama böylesi bir zekadan kendisine hizmet etmesini bekleyen devleti yamıltı. Öyle yanılttı ki; Türk basını onu bir kez daha yaz-

mak zorunda kaldı. '91'in sonlarında okuduğu akademi Mahsum Korkmaz Akademisi'ne geçen Sinan arkadaşla ilgili Hürriyet gazetesi; "Harika çocuk PKK'ye katıldı" başlığıyla bir haber-yorum geçmişti. TC yetkilileri ve basını Sinan'ın PKK katılımıyla şaşkına uğramışlardı.

Sinan, Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitim gördükten sonra kendi deyimiyle "eyalet'e" gitti, yani Amed'e. Anılarını anlatırken hep "biz eyaletteyken..." sözüyle başlardı. '96 Amed operasyonu esnasında üçyüz gerillayla birlikte "ölüm zemininde" ünlü çember yarma eylemini gerçekleştiren komutanlardan biriydi.

Türk ordusu '96 yılında Amed Eyaleti'nde onbinlerce askeri gücüyle başlattığı operasyon sırasında, birçok taraftan ARGK güçlerine saldırıyordu. Sonunda üçyüzü aşkın gerilla bir vadiye çembere alındı. Dört bir yandan etrafı sarılı olan gerillalar artık, "ölüm zemin" olarak adlandırılan bir durumda savaşmak zorundaydı. Komutanları gerillalara, çarenin tek bir yönden saldırıya geçerek çemberi yarmak olduğunu anlattılar. Üçyüz gerilla tek bir güç halinde bir tepeye saldırarak çemberi yarmayı başarmışlardı. Tepe de 57 Türk

MIRAS

geçen zamanlardan
bir kaç satır
ve dilsiz şiirler kaldı geriye
umudumdan
helki de kör kuyum
ama olsun
zamamın bir yanı müzik
diğer yanı
kör başına tünemiş
umutlar şamatası

askeri öldürülmüş, 8 gerilla da şehit olmuştu. Yanlarına kaldırdıkları TC silahları ve mühimmatlarını alan gerillalar, güvenli bir alana ulaşmışlardı. Eyleme katılan gerillalar çember yarma eylemini "meydan muharebesi gibiydi" diye değerlendirdiler. Başkan Apo, bu eylemden dolayı Amed Eyaleti'ne özel bir kutlama mesajı yolladı. Operasyon sonrası 24 yaşındaki Sinan da, Amed Eyaleti Koordinatör Yardımcısı olmuştu.

Bilinen uluslararası komplo nedeniyle Başkan Apo, Ortadoğu'dan ayrıldıktan sonra, cyaletlerden ve diğer sahalardan gelen arkadaşların hemen hemen tümü dağılarak Güney'e geçtik. Sinan'la Önderlik Sahası'ndan ayrıldığı-mızda kongrede görüşmek üzere kendisiyle vedalaşmış-tık. Güney'deki geçiş kampına geldiğimizde Sinan'ın Ga-

rê'ye geçmek üzere yola çıktığını öğrendik. Ancak aynı gün bir haber geldi; "Sinan dönüyor." Ertesi gün kampa geldiğinde üzerinde gabardin gerilla elbisesi vardı. Merhabalaştıktan sonra moralini bozmadan ve sıcak gülümse-mesiyle "hainleri yolu tutmuşlar" dedi.

Başkan Roma'dan gönderdiği bir talimatla Sinan'ı Metina bölge komutanı olarak görevlendirmişti. Çünkü Metina gibi zor ve ateş hattında-ki bir bölgeyi sadece Sinan'ın tecrübe ve cesaretine sahip olan birisi yönetebilirdi. Sinan, talimatı "kongre görevlendirmesidir" şeklinde yorumlayarak "kongreden sonra mutlaka Amed'e döneceğiz" diyordu. Amed'den gelen Hogirê Sor ile Numan'a bakarak onların da bu konuda onayını aldı. Sinan arkadaş Amed'den birlikte geldiği arkadaşları hiç yanın-

dan ayırmazdı. Çünkü Amed şervanları tercibe ve savaşkanlıklarıyla her Güney komutanının kapmaya çalıştığı gerillalardandı. Bundan dolayı Başkan'ın Roma'dan gelen talimatını alır almaz hiç tereddüt etmeden Hogir ve Numan arkadaşları da yanına almıştı.

Amed'i müthiş özliyordu. Bazen bölgedeki yuriseverliği bütün güzelliğiyle anlatırdı: "Halkı göreceksin halkı... Liceli analar ambar-goyu delerek bize erzak ulaştırmak için birer oyuncu olmuşlar..."

Okuldaki son günlerimizde Ciwan Haco'nun "min navê xwe kola li burcên Diyarbekir" şarkısını sık sık mırıldanırdı. Bu şarkıyı bilenlere ısrarla söyletir ve yanındaki arkadaşların teybine kaydet-tirirdi. Başkan'ın Parti Merkez Okulu'nda popülerleştirdiği Gılgamesh Destanı'nda Enkidu Gılgamesh'e "korkunç canavarı yendiğimizde Uruk halkı adımızı surlara yazacak" diyor. Bu sözleri bir gün Sinan'a hatırlattım. O da "tabii biz de birgün mutlaka şehitlerimizin isimlerini Diyarbakır surlarına yazacağız öyle değil mi?" dedi.

Aradan birkaç gün geçtikten sonra bir sabah Sinan yanımıza gelerek, "yollar açıldı, öğleden sonra Garê'ye geçiyoruz" dedi. İsrarlarımız sonucu röportaj teklifimizi kabul etti. Amed Eyaleti tarihi üzerine kendisiyle elli dakikalık bir röportaj yapabildik. Henüz bitir-

meden araba geldi ve yarıda kesmek zorunda kaldık. Ayrılmadan önce bu sayfadaki fotoğrafı çektik. Yanında Hogir ile Nûman arkadaşlar vardı. Asfalt yolları geçeceği için sağda solda bulduğumuz bazı sivil elbiseler giymişti. Gabardin gerilla elbisesini dağa ulaşıp ulaşmaz giymek üzere sırt çantasına yerleştirmişti. Sinan arkadaş Amed'e dönme umuduyla Metîna'ya gidiyordu. O kadar umutluydu ki, bir gün bizi Amed'den aramak için telefon numaralarımızı bile almıştı yanına.

Altı ay sonra, kongreden döndükten sonra tekrar Sinan'la karşılaştığımız geçiş kampına geldim. 13 Mayıs günü ayrılırken, kampın muhaberecisi Garê'de çatışmaların olduğunu söyledi. Detaylı bilgi yoktu. Kamptan ayrıldım ve yaklaşık iki ay sonra o gün Garê'nin Metîna bölgesinden çıkan çatışma-

larda Sinan arkadaşın da şehit düştüğünü haber aldım.

Önderlik sahasında bir sohbetimiz esnasında; Amed'den gelen Farqîn arkadaş; "Amed'de hiç şehit düşmem. oranın dağılı-taşını avucumun içi gibi biliyorum" demişti ve Sinan arkadaş da onu bir göz kırpmayla onaylamıştı.

Bilmiyorum, Sinan arkadaş hiç öğrendi mi; 6. Kongre'de Merkez Komite seçimleri esnasında "eyaletten" gelen Serxwebûn arkadaş O'nu Parti Merkez Komitesi'ne önermişti. Amed grubu kongre tartışmalarında Sinan'ın boşluğunu derinden hissediyordu. Bazen cevap olmadıkları sert tartışmalardan sonra aralarında, "keşke Sinan burada olsaydı" diyorlardı. Evet, Sinan orada olsaydı Amed Eyaleti'nin sorunlarını ve çözümlerini mutlaka çok

gerçekçi ve somut bir şekilde dile getirecekti. Ama O yoktu, olmadığı için de kongre delegeleri Merkez Komite'ye önerilen Sinan'ı tanımıyordu. O'nun kapasitesi ve yiğitliğine tanık olsalardı mutlaka O'nu merkeze layık görürlerdi. Ama yine de o bizim merkezimiz, o sıcak gülümsemesiyle merkezimizi gösteriyor.

Birgün yine Önderlik Sahası'nın kurul odasında bir Türk arkadaş bize, uzun uzun sosyalizmi ve nasıl bu ideolojiyi öğrenerek partiye katıldığını anlatıyordu. Sonra Sinan hevale PKK'ye katılmadan önce sosyalist olup olmadığını sordu. Sinan da "valla sadece Kürt olduğumu biliyordum, sosyalizmi PKK'de öğrendim" demişti. Bu sözler üzerine Türk arkadaşla "önce ideoloji mi, yoksa milliyetçilik mi?" tarzında bir tartışma başladı. Sinan "PKK'ye katılan her şeyi öğrenir. Ön şartlar aramamak lazım" diyerek gereksiz gördüğü tartışmayı kesmeye çalışıyordu.

Gerçekten de Sinan heval kendisini PKK içerisinde mükemmel bir şekilde geliştiren kadrolardan biriydi. Bu PKK'nin sürekliliğini sağlamak açısından önemli bir faktördü.

Sinan gibi kendisini yetiştiren arkadaşları gördükçe insanın devrime olan inancı ve umudu daha da artıyor. Ve ARGK saflarında Sinan gibi birçok arkadaşla karşılaştık, tanıştık.

Mücadele arkadaşı Zana

Rojin Hasan (Bêritan)

TELDEKİ İKİ GÜL

Bêritan arkadaş 1977 yılında Küçük Güney'in Afrin şehrinde dünyaya geldi. Fakat Şam'da ailesinden uzak ağabeyinin yanında büyüdü. Arap kültürünün oldukça yoğun olduğu Şam'da kendi kültürünü ve kimliğini koruyabilmek için yoğun bir mücadele verdi. Ailesinin yurtsever ve mücadeleye bağlı olmasından dolayı küçük yaşlardan itibaren Kürdistan ve mücadele gerçekliğini öğrenerek büyüdü. Ve henüz 16 yaşında iken mücadele safılarına katıldı.

Katıldıktan sonra aldığı temel eğitim ardından 1993 yılının ortalarında ülke sahasına geçti. Gerillada ilk geldiği alan Botan oldu. Tanrıların mekanı olan Cudi

Adı, soyadı: **Rojin HASAN**

Kod adı: **Bêritan Cûdî**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **16**

Haziran 1999, Geliya Zap-Çukurca

dağında kalmak O'nu büyük bir güç veriyordu. Bu yüzden ismini Bêritan Cûdî yapmıştı.

Cudi dağında düşmanın gerçekleştirdiği bütün perasyonlara karşı yoldaşlarıyla birlikte dış dış bir mücadele veriyordu. Henüz çok genç ve yeni olmasına rağmen yaşamdaki uyumu, doğal ve sade oluşu sayesinde kısa bir zamanda gerilla yaşamına alışmıştı. Bêritan arkadaş müziği çok seviyor ve sık sık söylediği şarkılarla mücadeleye duyduğu sevgiyi ifade ediyordu. Oldukça güzel bir sesi vardı. Söylediği bütün şarkıları içten gelen duygularla söylüyordu. Bu yüzden gerilla morallerinin vazgeçilmez üyesiydi. O da asla bu konuda yeteneğini gizlemiyor, yoldaşlarına şarkı söylemekten geri durmuyordu.

Yaşamdaki duruşu oldukça fedakardı. Varolan bütün görevlerde her zaman en önde idi. Ne kadar yorgun olursa olsun üzerine düşen görevleri yerine getirmekten geri kalmazdı. Bu özellikleri savaş için de geçerliydi. Hiç bir zaman yoldaşlarından geri kalmaz, eylemlerde ve çatışmalarda her zaman ön safalarda yerini alırdı.

Birçok çatışma ve eyleme katılan Bêrîtan yoldaş, 1996 yılında girdiği bir çatışmada yaralandığı için tedavi amacıyla Behdınan alanına geçti. Tedavisini yaptıktan sonra, hemen pratik grupların içine dahil olarak bu defa Geliye Zap alanına geçti.

Bu alanda da aynı duruşunu sergiler. Bu yüzden yoldaşları tarafından oldukça sevilen ve saygı duyulan birisi haline gelir.

Parti Önderliğimizin Türkiye'ye teslim edildiği o kara günlerde Bêrîtan yoldaş büyük bir sessizliğe bürünmüştü. Bu durum yoldaşlarının gözünden kaçmıyordu. Çünkü her zaman moralli olan Bêrîtan 'ın son günlerdeki durgunluğu gözler görür bir gerçektir. Bütün gerillalarda Önderliğin yakalanmasından dolayı bir şok vardı, ama Bêrîtan 'ın ki daha farklıydı. Fedai olmak ve düşmanın yüreğinde patlamak istiyordu. Bu yüzden de yönetime öneri yapmıştı. Önderliği uzanan elleri kırmamız gerekir diyordu sürekli. Ama önerisi parti tarafından reddedildi. Yönetimde bulunan arkadaşların yoğun ilgilenmeleri sonucu ikna olan Bêrîtan genel yaşama katılım göstermeye tekrar başladı.

Ama yüreğindeki intikam ateşi sönmyordu ve sönmeyecekti. Geliye Zap o dönemler yoğun bir saldırı altında idi. Düşman güçler sık sık taciz atışı yapıyor, ope-

rasyonlara çıkıyordu. Bu operasyonlara karşı önlem alınması gerekiyordu. Bêrîtan arkadaşın da içinde bulunduğu tecrübeli arkadaşlardan oluşan gruplar her gün pusu atacak, ani operasyonlara karşı etkili bir vuruş yapacaklardı. Yapılan operasyonlar bu sayede boşa çıkarılacaktı. Bu taktik işe yaramıştı. Ani saldırı ve operasyonlar pusulara düşmüş, düşman güçleri birçok kayıp vermişti. Bêrîtan arkadaş da bu pusularda ve düşmana verdirilen kayıplarda önemli roller oynamıştı.

Planları gerillalar tarafından boşa çıkartılan düşman güçleri, farklı taktikleri denemeye başlamıştı. Öncelikle gerillaların yerini öğrenme ve ardından da oraya saldırı yapma şeklinde bir taktik izliyordu. Pusuları boşa çıkartmak içinde yanıltma taktikini kullanıyordu. Yani kendisini farklı yerde göstererek, asıl hedefe yöneliyordu.

Bu temelde kapsamlı bir hareket başlamıştı. Bölüğün üslendiği alana sızmalar yapılmış, pusular etkisiz kılınmıştı. Çemberde kalan bölük her şeyden habersiz bir mağarada üstlenmişti. Düşmanın öncü kolları üs alanını tam olarak tespit edemiyor, bu yüzden yönlerini tepeye doğru veriyorlar. O sırada Reyhan arkadaşın mangesinde bulunan Bêrîtan arkadaş tepededir. Çatışmalar başlar. Tepecilerin elinde cihaz olmadığı için bölüğün

durumu bilinmez, üs alanına yakın bölgelerden yoğun çatışma sesleri gelmektedir. Binlerce askerin çemberinden çıkmak mümkün değildir. Tepeciler bölüğün imha olduğunu düşündükleri için bütün öfkeleriyle savaşmaktadırlar. Üs alanını bulamayan Türk askerleri bütün güçleriyle tepeye yüklenmektedirler. Reyhan ve Bêrîtan aynı mevzide canla başla çatışmaya devam etmektedirler. Kurtuluş umudu yoktur. Zaten kurtulma düşünceleri de yoktur. Bütün yoldaşlarının şehit düştüğünü düşündükleri için sonuna kadar çatışacaklardı. Tepeyi ele geçiremeyen özel savaş güçleri tepeyi yoğun top atışına tutmuştu. Bêrîtan ve Reyhan arkadaş ön mevzide savaşıyordu. Ve en büyük yönelim de onların üzerineydi. Düşmanın bu yönelimleri sonucu Bêrîtan ve Reyhan arkadaş mevziye düşen bir top mermisiyle şehadete ulaşırlar. Saldırıya geçen özel savaş güçleri diğer arkadaşları da imha etmek ister. Ama kendilerini uçurumdan aşağıya bırakan gerillalar, kendilerini kurtararak birliklerine geri dönerler.

Bêrîtan ve Reyhan arkadaş mücadelemizde yaşayacaktır.

*Mücadele arkadaşları adına
Peyman Çelle*

Şirîn ÎSA (Xanê)

BABAM GERİLLA ...

Gerillada çok rastlamışındır, iki veya üç kardeşin aynı alanda, bazen aynı taburda birlikte olduklarına. Aile ortamında bizden önce ayrılan büyüklerimizle hiç de umulmadık anlarda karşılaşırız.

Aslen Mardin'li olan Botan arkadaşla iki yıldır birlikteyiz. Sekiz yıl önce daha 11 yaşındayken, Botan'ın ablası Sosin çıkmış dağlara. 1999 yılının sonbaharında yıllar sonra karşılaşmış ablasıyla. Aradan bir yıl geçmeden en küçük erkek kardeşleri Fikri de ulaşmış onlara. Aynı taburda üç kardeş ile birlikteydim.

Ama bir baba ile çocuğuna gerillada ilk defa Gare'de rastladım. Baba ve kızı ile

● Adı, soyadı: **Şirîn ÎSA**

Kod adı: **Xanê İsmail**

Doğum yeri ve tarihi: **1979**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Kasım**

2000, Gare-Xeft Tebax

bir yıla yakın, aynı taburda Piriz alanında kaldım. Birlikte kaldığımda, daha yakından tanıma fırsatım da oldu. 18 yaşında ve babasına silah arkadaşı olan Xane arkadaş, daha üç yaşındayken babası ayrılmış onlardan.

45 yaşlarında, alnı epey açık kalan, saçları da beyazlaşmış İsmail arkadaş, gerilla ortamında "İsmail Beşikçi" olarak tanınır. Siyasi birikimi ve eğitime yoğun katıldığından olmalı ki, arkadaşlar bu isimle hitap ediyorlar. Yaşı ileri olduğundan İsmail arkadaşın uzun ve yorucu görevlere gitmesine, günlük işleri yapmasına fırsat tanımazlardı.

2000 yılının yazıydı. O yaz sonbahara kadar çok yoğun bir pratik sürece girdik. Köylere girdiğimizde sürekli pusu veya çatışma ile karşılaşılıyorduk. Sonbahara doğru yaprakların dökülmesi ile KDP ve Türk askerlerinin katıldığı kapsamlı bir operasyon olasılığını tüm arkadaşlar tahmin edebiliyordu. Özellikle sonbahar aylarında başlayan operasyonlarda amaçlanan, tümünden imhadır. Diğer taraftan kış üstlenmesini engellemek, hava da iyice soğduğundan dışarıda bırakıp iradesini kırmak, yapraklar döküldüğünden

yerini daha kolay tespit etmek daha da avantajlıdır.

Beklendiği gibi gökyüzünde dolunayın olduğu bir gece 24 Kasım'da başladı operasyonlar. KDP'nin başlattığı operasyona, Türk askeri güçleri de yoğun hava desteği veriyordu. Düşmanın olası tutaacağı stratejik tepe ve boğazlara attığımız pusularda havanın

il arkadaşın da içinde bulunduğu bölük bizden ayrıldı.

Kalan bölük ise, havanın kararması ile hareket edecekti.

Saat 16.00'a yaklaşıyordu. Bir saat kadar sonra bulduğumuz yeri terk edecektik. Bulduğumuz noktanın üst tarafında Garê sırtını tutan tepelerimizin yeri fark edil-

gileyeceğin tepki, zorda olan arkadaşlara yardım edemediğin için zayıf ve çaresiz olduğun hissine kapılmaktır.

Yarım saat kadar sonraydı. Bir ara sesler kesildi. Kafamı kaldırdığımda ölüm kokan iki canavar tekrar Gare dağının ardında yitip gitti. Tüm gözlerin çevrildiği tepe ise, dağılmış bir toz bulutu ile ör-

aydınlanması ile etkili sonuçlar alındı. Daha çok Skorski helikopterler ile o yüksek tepelere indirme yapıyordu.

Tabur olarak sayımız kalabalık olduğundan hem hareket esnasında hem de olası çatışmalar için büyük tehlike oluştuyordu. Düşman, henüz bulduğumuz alana ulaşmadan bir bölüğün operasyon boyunca ayrı hareket etmesi uygun bulundu. İsmâ-

miş olmalı ki, Xane arkadaşın da içinde bulunduğu tepe noktasını, Gare sırtının arkasından aniden beliren iki kobra helikopteri havada birkaç çember çizdikten sonra yarım saate yakın yoğun tarama ve roket atışına tabi tuttu.

Tepenin alt tarafındaki vadide bölük olarak 40'a yakın arkadaş her biri uygun yerlere gizlendi. O an göstereceğin en güçlü duygu veya ser-

tülüydü. Daha önce bir saate yakın zar zor çıktığımız tepayı altı arkadaş ile hiç patikaya girmeden çalı ve kayalıkların arasında koşar adım nefes nefese daha kısa sürede ulaştık. Olası yaralanma durumuna karşı ilk yardım ile kurtarabilirdik. İkkin Rızgar arkadaşı, bir insanın yarı vücudunun içine ancak sığabileceği bir kaya oyuğunda bacağı yaralı halde bulduk.

Xane arkadaş yamaçta yığılıp kalmış bir ağacın kuru dalları arasında başının düştüğü yerde kanlar içerisinde rastladık. Göz kapaklarını zorla kaldırıp bize bakabildi. Kafasından yara aldığından, durumunun çok ciddi olduğu anlaşılıyordu. Doğrusu bu gibi anlarda ilk yardım olarak yapabileceğimiz fazla bir şey yoktu. Uzandığı yerden fazla kıpırdatmadan omzundaki kefiyeyi sıyrıp kafasına sardım. Kısık ve boğucu bir ses tonuyla ilkin su istedi. Alnından süzülüp, her iki yanağını ve göz kapakları üzerinde kurumuş kanı sildim.

Dört arkadaş ile yardımlaşa yardımlaşa sırtımızda taşımak dışında yapacağımız bir şey yoktu. Yolum yarısına daha varmadan, kafasına sardığım yeşil kefiye kızıla boyanmıştı. Yeni bir kefiye ile tekrar kafasını bağladım. Sık sık mola vermek zorunda kaldığımızdan yere her indirdiğimizde gözlerine süzen kanı siliyordum.

Düzlüğe eski kış kamplarının bulunduğu manga yerlerine ulaşana kadar da durmadan İsmail arkadaş sayıklıyor ve ismini tekrarlıyordu.

Hava karardığından rahat hareket edebiliyorduk. Bölüğün sağlıkçısı Helin arkadaş çağıracaktık.

İndirdiğimizde kuru otlar üzerinde bir ara iniltileri duyulmaz oldu.

Piriz, Gare ve Hefttebax sırtları boydan boya yanan düşman ateşleri ile kızışla-

mıştı. Geceyi açan aydınlıkta ateşin etrafındaki peşmergeleleri de fark edebiliyorduk.

Tekrar gözlerine süzen kanı temizledim. Nabzını kontrol ettim. Atmıyordu. Operasyon bitene kadar uygun bir yere saklayıp bir an önce bölüğe ulaşmamız gerekiyordu. Baharın köpüklü kar suları ile yatağı beyaz çakıl taşları ve kayalıklarla kaplı Kafya ovasına uzanan dereye kadar tekrar sırtımızda taşındık.

Kuytu bir kaya dibini elimizle temizleyip üzerine yeni bir kefiye örüp, üzerine kuru yaprak ve küçük ağaç dalları ile kamufle ettim.

Bölüğe ulaştığımızda tüm arkadaşlar sırtlarında çanta ile bizi bekliyordu. Biraz daha gecikseydik belki de hareket edeceklerdi. Xane arkadaşın yanımızda olmadığı görülünce şehit düştüğü anlaşıldı. Bölük komutanı Mazlum arkadaşaya yaşananları kısaca anlattık. Harekete geçildi.

Sekiz gün süren operasyon geri çekilince iki bölük yine Kafya ovasında buluştuk. Kızının şehit düştüğünü iki gün İsmail arkadaştan gizledik. Göreve giden arkadaşlar ile olduğu söylendi. Bir babaya kızının şehit düştüğünü söylemek ne kadar zor olsa da, daha fazla gizleyemedik. Mazlum arkadaş söyleyecekti bu acı haberi. Birkaç dakikalık kısa konuşması ile şehitlerden ve mücadeleden söz açtı. Gözleri-

ni İsmail arkadaşaya doğrultup "Halkımızın başı sağ olsun. Xane arkadaş şehit düştü..." Bir anlık karşılıklı suskunluk ve bakıştan sonra İsmail arkadaş oturduğu yerden ayağa kalkıp, peş peşe sloganlar kamp üzerinde yankılandı. Kızına ilettiği son selamıydı bu sloganlar...

Aynı gün bir grup arkadaş ile vardık dere yatağına. Eski kamp meydanında yürüdükten sonra Xane arkadaş bıraktığımız kaya dibine ulaştık. Üzerindeki kuru yaprakları ve ağaç dallarını da kaldırıp kefiyeyi de yüzünden sıyırdığımızda bedeni hala çürümemişti. Aralık ayının soğukluğu vücudunu diri tutmuştu. İsmail arkadaş da yaklaşp diz çöktükten sonra her zamanki gibi elini kızının saçlarında ve yanaklarında gezdirdi. O an gözyaşlarını tutamadı. Kana bulanmış yeğelinin üst cebinde kızına ait ayna ve küçük defterini yanına aldı.

Orada, Gare yamacına gömmüştük, Xane yoldaşı... Gözleri Kafya'nın uzanan sarı düzlüğündeydi. Her gerilla yaşarken gördüğü en güzel yerde vurulmak ister. Bazen bir su koyu, bazen de Çarçela'ya karşı, Avaşın'ın maviliğinde yitip gitmek ister.

Özgürlük savaşçılarının anıtları önünde saygıyla eğiliyoruz.

*Mücadele arkadaşları
adına
Zeynel Doğan*

SERÜVEN YILDIZI

Gökyüzündeki en parlak yıldızın ulaşmak için yola çıkanlardandı heval Sarya. Gecenin zifiri karanlığında gökyüzüne sanki nakış gibi işlemiş Sarya'sız desenler oluşturan, her tarafı sisleyebilen milyonlarca yıldız kımeleri... Her biri farklı bir destanı anlatırmışçasına insanın düşüncelerinin derinliğindeki kapıları aralıyor. Yıldızları seyredip hayallere dalmakla başlayan düşünceler sonu hep umut olan yürüyüşe dönüşüyor. Küçük Sarya arkadaşın yürütüşü de bir çocuk saflığında ve coşkusunda on yedi yıllık bir yürüyüşü. Van'da yaşamaya ilk merhaba dediği andan şehadetine kadar heyecanlı, coşkulu, inançlı ve sevgi dolu bir yürüyüşteydi. Mücadeleyle önceden tanışmış yurtsever bir ailenin kızıydı. Hatırlayamayacağı kadar ufak yaşlarda anasını kaybetmiş, üvey anası olan Sultan anayı hep öz annesi bilerek büyümüşü. Sultan ana toprağa bağlı, düşmana kinli büyük, Önderliğe, partiye inancı güçlü olan ve çocuklarını parti için büyüten bir anaydı. Sarya da çocukluğundan düşman gerçekliğini bilerek büyümüş, öfkesi güçlü, sevgisi bül-

Adı, soyadı: **Şükran YILDIZHAN**

Kod adı: **Küçük Sarya (Sakine)**

Doğum yeri ve tarihi: **Çaldıran-Van, 1983**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1999, Metina**

yükü. Babası Van'da milis olarak çalışıyordu ve düşmanın devamlı tehdidi ol-

undaydı. 1990'larda başlayan halk serhildanlarıyla birlikte bilinçli yurtsever ailelere devletin yoğun baskısı, ana topraklarda özgür yaşamın inkamı tanınıyordu. Sarya da böyle bir ailenin çocuğuydu. Özgür yaşam ancak dağlarda mümkündü. Aile gerilla ile birlikte Güney'e Nakurk2 alanına yerleşmişti. Yaşam artık gerilla ile birlikte devam edecekti. Aile geçimini sağlamak için bu alanda tarımla uğraşıyordu. 1992'de Türk ordusunun işbirlikçi güçlerle ortak yaptığı hava saldırısı, bu alanda ailesinin barınmasına imkan tanımadığı için, yine yollara düşmek zorunda kalmıştı. Ateskes olduktan sonra gerillayla birlikte Zele'ye geçmiş ve Kuzeyli diğer aile ile birlikte yaşamını Zele'de sürdürmüştü. Bir süre sonra Zele'ye de yapılan hava saldırısında ailenin evinde isabet alır; aile zorunlu olarak bu alandanda ayrılmak zorunda kalır, Ranya'ya yerleşir. Yaşamın ilk arandan itibaren direnmesinin gerektiğini bilen ve tüm acıların karşı güçlü duran Sarya'yı bu sefer daha büyük bir ayrılık bekliyordu. Ranya'ya yerleştikten sonra babası (Nâif) ilkel milliyetçi güçler tarafından kağırlarak Türk ordusuna teslim edilir. Sarya babasının akıbeti konusunda 2-3 yıl haber alamaz ve onun şehit olduğunu zanneder. Babası için şehadet ilanı verilmiştir. Babası üç yıl sonra ortaya çıkar ve yeniden ailesine ulaşır. Aile 1994'de Hewler'e yerleşir ve 1996'ya kadar Hewler'de kalır. 1996'da KDP Saddam desteği ile Hewler'i ele geçirince aile Erzurum'a yerleştirilir. Ailenin durumu, Sarya'nın dramıdır. Çocukluğu böyle zor bir yaşam mücadelesi içinde geçmiştir. Gerillaya çok bağlı olan Sarya gerilla-

dan hiç ayrılmak istemez. Her bir gerillayı Önderliğin bir değeri olarak görür. Ve onlarla birlikte savaşmak ister. Etruşta bir grup gençle eğitim amaçlı Zap'a gerillanın yanına geri dönme koşuluyla gider. Zap'ın Sarya için farklı bir anlamı olacaktır. Özgürlüğünün militanı olmaya burada karar vermiştir. Artık yaşam yolculuğu O'nun için farklı bir seyir izleyecektir. Gerillaya katıldığında arkadaşlara, ailesini ikna ettiğini anlatırken, espiri ile şöyle demişti: "ben babamı kandırdım. Arkadaşları çok özledim. Bir süre yanlarında kalıp geleceğim dedim."

Sarya arkadaş gerillaya katıldığında daha çok küçüktü. Bundan dolayı arkadaşlar O'nu eyleme götürmüyor, korumaya çalışıyorlardı. Yoldaşlarının bu yaklaşımlarını kabullenmiyor ve tepkileniyordu. Çocukluğun tüm temizliğini, güzelliğini taşıyordu. Partiye katıldıktan sonra Önderliğe bağlılıktan dolayı okuma yazma öğrenmişti. Devamlı Önderlik ile ilgili düşüncelerini yazıyor, çözümlemelerini satır satır okuyordu. Açık gözlü idi. Bir çocuğun kaygısızlığı hissediliyordu Onda. İlkeliydi. İlkelere sonuna kadar bağlıydı ve ilkesiz insanlardan nefret ediyordu. Birazda çocukluğunun verdiği afacanlığı yaşıyordu. İki üç kez izinsiz eylemlere bile gitmişti. YAJK yönetiminin yanında kalıyordu. Bulunduğu tabura yeni gelen gençlerle ilgileniyordu. Yaşına göre olgun ve cinsini seven biriydi. En büyük isteği Önderliği görmektir. Hasreti Önderliği idi, yaşam kaynağıydı... "Başkanım sana hasretim" Önderlik Sahası'ndan gelenlerle hep konuşuyor, "bende bir gün başkanın yanına gideceğim" diyordu. Önderliğin yanına gidemediği için bir çokların yapmadığını yapıyor, kızıyor, devamlı parlayan gözlerinden yaşlar akıyordu. Sarya moral ve sevgi kaynağıydı. Yoldaşlarına çok bağlıydı. Bağlılığı gözlerindeki ışıltıya, gülüşüne, hareketlerine kadar yansıyor. Görevden gelen

arkadaşlara vermek için su kaldırıyordu. Her yoldaşı O'nun için bir yaşam gücüydü. Kadına inancı büyüktü. Önderliğin kadın özgürlüğü üzerine olan değerlendirmeleri üzerine yoğunlaşıyor, geri, ilkesiz kadınla korkusuzca savaşıyordu. Silahı her şeyiydi. "Her çocuk oyuncaklarıyla oynarken, ben silahımla oynadım" diyordu. Asker olmak O'nun için yaşamı tercihiydi. Bu istemini her yerde belirtiyor, eylemlere katılmam için devamlı öncerde bulunuyordu. 1997'nin sonunda Metina'ya askeri güçler ile birlikte gitmişti. Beritan ve Zilan arkadaşlardan çok etkilenmiş, hep bu yoldaşlara nasıl layık olacağını düşünmekteydi. Her göreve en önde gidiyor, mücadele etmekte, zorluklardan asla kaçmazdı. Yaşamda kendisini güçlü hissettirendi. Her eğitime, toplantıya katılıyor, önerilerini, düşüncelerini ve eleştirilerini söylemekten asla çekinmiyordu. Yaşamda kendisine güvenli duruşu diğer bayan arkadaşları etkiliyor, onlara moral veriyordu. Bir süre sonra Sarya manga komutan yardımcısı olmuştu. O'nun için bu büyük bir sorumluluktur ve sorumluluğunun bilinciyle hareket ediyordu. 1998'de Sarya sonunda Önderlik Sahasına gidecek, yoğunlaşılacak için oluşturulan gençlik gurubuna katılacaktı. Artık hasreti sona eriyordu. Nihayet beklediği en gelip çatmıştı. Fakat Önderlik 1998'de Roma'ya çıkınca Sarya Metina'da kaldı. Bu O'na büyük acı ve öfke veriyordu. Önderliğin cesaretini hiçbir zaman kabullenemedi. Öfkesini eylemlerle dökerek intikamını alma arayışındaydı. Tüm gençler eylem hazırlığı içerisindeymişti. Sarya da bir keşif gurubundaydı. Grupta Medya ve üç erkek arkadaş bulunuyordu. Medya arkadaş takım komutanı ve aynı zamanda bir fedai idi. Cesur ve güçlü bir komutandı. Sarya ile aralarında derin bir bağlılık vardı. Sarya Medya'yı kendisine örnek olarak alıyordu, onu yürekte seviyordu. Sar-

ya'nın içinde bulunduğu eylem gurubu hazırlıklarını yapmış üç defa keşfe gitmişti. Eylemi yapacakları gün öğlen saat üçte son keşfe gidecekti.

Ağustosun sıcak bir günüydü... mesafeli yürüyorlardı. Güneş sanki hiç batmayacakmış gibi onlara kılavuzluk ediyordu. Büyük arayışın düşmanları pusudaydı. Grup düşman pususunu fark edememişti. Düşmanın ilk tarayışıyla en önde komutan Medya yaralanır ve yere düşer. Medya arkadaş büyük bir öfke ile ayağa kalkıp cevap verirken ikinci bir taramayla şehit düşer. Sarya Medya'nın yaralı olduğunu düşünüyor, O'nun şehit olabileceğine inanmıyordu. Medya'sız yapamazdı, O'nu orada tek başına bırakamazdı. Buna yüreği dayanmazdı Sarya'nın. Yaralandı Sarya... Medya'yı en sevdiği yoldaşını kurtarmaya giderken, şehit düştü Sarya... yoldaşına ve Önderliğine duyduğu büyük vefa duygusuyla düşmana esir düşmemek için yaralı bedeninde bombayı patlatarak ölümsüzleşti. Şehit düşerken "Kahrolsun İhanet Biji Serok Apo" son sözüydü. Yaşı küçük yüreyi büyük genç devrinci Sarya, direnişinin tanığı peşmergeler. O'nun şehadet anını köylülere anlatılar. O günden bu güne Sarya'nın direnişi hiç düşmedi köylülerin dilinden.

Heval Sarya! Partinin genç, sevgi dolu, yaşam sevinci büyük, gözlerinde umudu okuyabildiğimiz küçük çocuğu. Tarih O'na da bir çok görev yüklemişti. Görevleri sorumlulukları büyüktü ve direnişi, yaşamda ısrarda büyüktü. Yolculuğuna hayallerle başlamıştı. Sonunda; mutluluğun, özgürlüğün olduğu hayaller. Gökyüzündeki en parlak yıldız, güneşe ulaşmak için korkusuzca yola çıkmıştı. Özleminden hiç vazgeçmeden yürüyüşünü sürdürdü. O cesaretle, inançta güçlü bir yürüyüşçüydü. Yürüyüş halen ısrarla devam ediyor. Gözyüzündeki yıldızlar halen çok parlak, güneş ılıklerimize kadar ısıtıyor bizi

Sultana NISKOTA

"Welatê me gelekî xweşik bûye"

Gelek miro jiyan dikan, lê nika-
rin jiyanê bixuluqin, mirov
tenê, ewe kû canê mirovan ji ho-
le rabe. Mirovên kû bi canê xwe
jiyan dibe û nikare jiyanê xwe-
şikbake, mirov nikare beje ew
mirov jiyan dikan. Ji ber kû jiyan
kirina rast herdemê lêgerinek
mezin ji bo xweşikbûna wê jiya-
nêye.

Ji bo wê di jiyanê mede mirin
tûneye û herdemê mirovên heja
derdikevin mirovên bi dengê
xwe jiyan xweşikkirine, bi pênu-
sa xwe û bi çeka xwe ew heval
nehûn çurban lê bûn xelata xwe-
şikbûnê ji hoy jiyanê.

Yek ji van hevalan, heval Berçem
bû. Lêgera wi ji bera azadiyê bê si-
norbû. Bi denê xwe û nivîsên xwe
li aşatiyê digeriya. Di dilê wide
herdem Bahar hebû. Çawan çuk û
fixanên Kurdistanê ji azadiyê hes-

✦ Adî, soyadî: **Sultan NISKOTA
Muhammed Kadir**

Kod adr: **Berçem Engizek**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin,
1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **29 Kasım
1999, Gare-Çemenke**

dikirin, hevala Berçem ji azadiyê
hesdikirin... Herdem xwe xeyaldikir
hiwanara difire..

Zimanê heval Berçem herdem
xweşikbûna Serokati tîna ziman.

Herdem digot: "Welatê me gelekî
xweşik bûye... Ew xweşikbûn ji Se-
rok Apo çêkirîye... Ji bo wê pêwîs-
te em eibek Serok Apo çêbikin."

Heval Berçem tenê ji çekê hes-
nedikir, lê belê di hestên xwe hes-
kirin xweşi jiyan dikan... Ewji di
nav nivîsandin û stranên xwede
jiyan dikan.

Di rastiya wê jiyanê de heval
Berçem canê xwe diyari vi axê
kir lê belê aramî û dilovaniya xwe
û dengê xwe yê jiyanê ji bo hemû
mirovan jiyanê hesdikan hişt.

Çiqas bibe bera bibe heval Ber-
çem nayê ji bir kirin.

Di diroka jinên azad û ya gelê
Kurdistanê da.

Zekeriya ALP (Şervan)

GÜNEŞE ULAŞAN YİĞİT

Emperyalist ülkelerin kendi çıkarları doğrultusunda başlatmış oldukları I. Dünya Savaşı sonrasında gerçekleşen Lozan Antlaşması'yla Kürdistan dört parçaya bölünmüştü. Aynı aşiret ve aileye mensup insanlar bu bölünmeden sonra ayrı devletlerin egemenliğinde iki ayrı ülkenin vatandaşı olmuşlardı. Ve aralarına görüşmemeleri için tel örgüler, mayın tarlaları, karakollar yapılmıştı. Aynı dili konuşan bir halk daha sonra Türk, Arap, Fars gibi ülkelerin asimilasyon politikalarıyla ya Türkleştirilmek, ya Araplaştırılmak ya da Farslaştırılmak istenmişti.

Her ne kadar engellenmeye çalışılsa da, hiçbir engel Kürtlerin birbiriyle ilişkisini sınırlayamamıştı. Sınırın hemen öte yakasındaki akrabaları, aşiret üyeleri ile ilişkiler her zaman devam etmişti. İyi ve kötü günde sığınacak yerler olmuştu. Bazen Güneyliler kaçarak Kuzeylilere sığınmış, bazen de Kuzeyliler kaçarak

Adı, soyadı: **Zekeriya ALP**

Kod adı: **Şervan**

Doğum yeri ve tarihi: **Azaz-**

Ehras, G. Kürdistan ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **23 Kasım 1998, Gare**

Güneylilere sığınmıştı.

Ana ulusal birlik, ulusal düşünce hiçbir zaman gelişmemişti her dört parçada da. Her parçanın egemeni aynı baskıyı yapsa da, her parça kendine göre dirense de, Kürdün bölük pörçük durumu, ulusal düşüncenin egemen

olamayışı yüzünden birbirine düşmüşler ve kazanan hep egemenler olmuştu. Ta ki Başkan Apo önderliğinde Kürdistan ulusal Kurtuluş Mücadelesi gelişene kadar.

Bütün Kürtlerin özlemle beklediği bu müjdeli haber 1978 yılında Kuzey Kürdistan'dan gelmişti. Başkan Apo ve örgütlediği bir avuç arkadaşının başlattığı mücadele büyük zorluklara rağmen gelişmiş, dört parça Kürdistan'a ve Kürtlerin yaşadığı her yere ulaşmıştı. Kürtler de gelişen bu mücadeleye kayıtsız kalmayarak PKK'nin geliştirdiği mücadeleye katılmışlar, destek vermişlerdi.

1970'lerden 1980'lere kadar Kuzey'de örgütlenme çalışması yapan, 1980'den sonra Küçük ve Büyük Güney'de faaliyetlerini genişleten ve ardından Doğu'ya ulaşan partimiz bugün on tane Kürdün bile yaşadığı ülkede örgütlenmiş durumdadır.

İşte Şervan yoldaş da gelişen bu mücadeleye kayıtsız kalmayarak ARGK saflarına katılan Güneyli bir Kürtü. Daha önce parti saflarına katılan ve kahramanca savaşarak şehit düşen Güneyli yoldaşlarımız gibi Şervan yoldaş da ulusal birleşimi PKK'nin şahsında görerek partiye katılmıştı.

Bütün Kürtlerin özlemle beklediği haber '78 yılında Kuzey Kürdistan'dan gelmişti. Başkan Apo ve örgütlediği bir avuç arkadaşının başlattığı mücadele, büyük zorluklara rağmen gelişmiş, dört parça Kürdistan'a ve Kürtlerin yaşadığı her yere ulaşmıştı.

Belli bir eğitim devresinden sonra Metina'ya gelerek ARGK saflarına katılan Şervan yoldaş, kısa bir zamanda hem arkadaş yapısına hem de doğa şartlarına uyum sağlar. Düşünerek hareket etmesini seven, işini bilinçli yapan ve her giriştiği işi başarıyla bitirmek isteyen bir kişiliğe sahipti.

Metina'da kısa bir süre kaldıktan sonra Haftanın'e geçer. Bu alanda da üzerine düşen tüm görevleri başarıyla yerine getirmeye büyük özen gösterir. Hiçbir pratik çalışmadan kendisini geri bırakmaz. Tüm çalışmalara ise büyük bir istek ve moralle katılırdı. Daha sonra Garê alanına geçer. Burada fedakarlığı ve çalışkanlığından ötürü manga komutanlığına

getirilir. Büyük bir coşkuyla bu görevini yapmaya, sorunları çözmeye, hatalara ise devrimci bir tarzda müdahale etmeye çalışır. Doğal bir yapıya sahip olduğu için bol espiri yapar, arkadaşlarının moral kaynağı olurdu. Her zaman "şehit düşersem cenazem düşmanın eline geçmesin" derdi. Çünkü onların vahşiliğinin birçok örneğini pratikte görmüştü.

1998 yılında Önderliğe karşı geliştirilmek istenen 9 Ekim komplosunun bir ayağı olan gerillanın tasfiye edilmesi için yoğun askeri hareketler yapıyordu. Bunlardan bir tanesi de Gare'ye düzenlenmişti. Türk devleti ve KDP ihanetçilerinin işbirliği ile geliştirilen operasyonun tek bir amacı vardı. Gerillayı

tasfiye etmek. Bu yüzden her taraftan onbinlerce asker ve KDP ihanetçisi Gare'yi çembere almıştı.

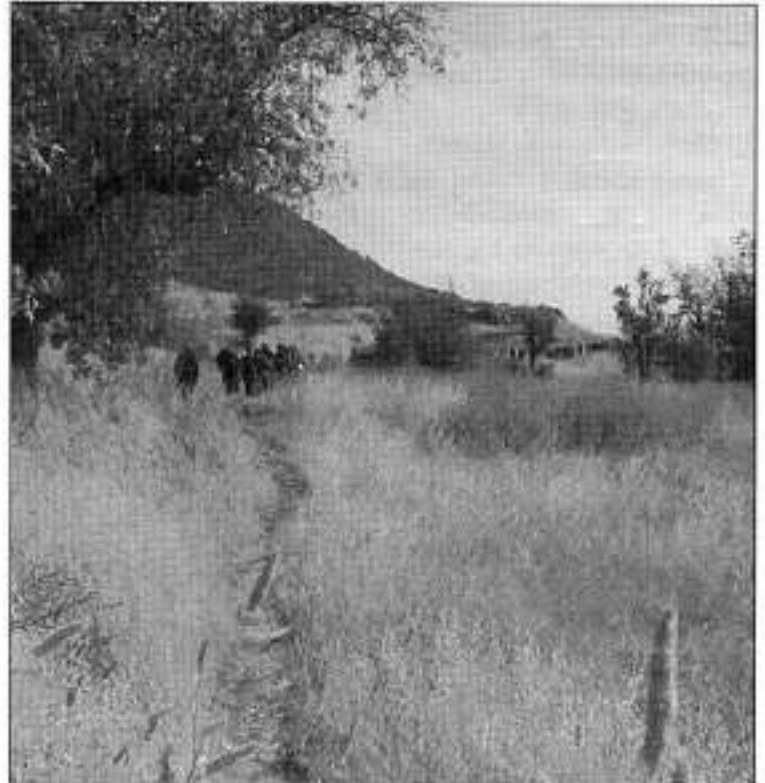
Şervan arkadaşın da içinde bulunduğu takım, operasyon güçlerine karşı eylem geliştirmek için başka bir alana gidiyorlardı. Ama yolda askerlerle karşılaşır. Ve çatışma çıkar. Gün boyu devam eden çatışmaya kobra helikopterleri, uçaklar da katılır. Çatışma alanı yoğun bir bombardıman altında bırakılır. Bu bombardıman sonrası Şervan arkadaş şehit düşerek ölümsüzler kervanına katılır.

Anısı mücadelemize önderdirdir!

Mücadele arkadaşları

Güneşle bir olana dek

hiç kopmayacak gibi
vedalaşmaya gelince bu iş
çünkü kopmayacağız
gönüller tek parçadır
dağılmaya gelmez
öyle ki her mekanda
her mevsimde
aynı gülüşler canlıdır
yollar ayrılrsa bile
yine aynı yollardan
aynı deryaya gelir
aynı ruhla birleşiriz
gam yemeye gelse de ayrılık
hiç olmamış gibi kabul et
öyle geldik öyle yürüdük
öyle gördük
ta ki Güneş tülkesinde
Güneş'le bir olana dek

... Sema

Gönüllerimizin en kutsal yerindesin Sema yoldaş

Sema yoldaş, aslen eski Eruhlu'du. Mersin'den parti saflarına katılan, yurtsever bir ailenin çocuğuydu. Babası ve bir abisiyle birlikte mücadeleye katılmışlardı. Bir süre sonra babası cephe faaliyetlerinde yakalanarak cezaevine gönderilmişti. Ağabeyi Agit yoldaş, 1997 Güney Savaşı'nda Metina'da şehit düşmüştü.

Sema yoldaş 14 yaşında gerilla saflarına katıldı. 1998'de Haftanın bölgesinde savaşı eğitimi gördü. 1999 yılının başlarında Garisa bölgesine geçti. Besta'da kapsamlı bir operasyonun başlamasıyla Bilozer köyünde şehit düştü.

Genç olmasına rağmen düşünce olarak gelişkin, savaşı bir ruha sahipti. Herkesi sevgi ve saygıyla karşılar-

Adı, soyadı: ...

Kod adı: Sema

Doğum yeri ve tarihi: Eruh-Siirt, 1986

Mücadeleye katılım tarihi: 1998

Şehadet tarihi ve yeri: 1999, Bilozeri köyü-Besta

En çok istediği şeylerden birisi ağabeyini görmektir, O'nun için ağabeyi partiyi ta-

myan ve O'nu eğiten ilk öğretmenlerinden biriydi. Metropollerde büyüdüğü için Garisa'ya çok bağlıydı ve hep görmek isterdi. Her şeyini yoldaşlığın hizmetine sokuyordu Sema yoldaş. "Özgürlük dağlarda savaşmayla elde edilir" diyor, emek harcamaktan, çalışmaktan büyük zevk alıyordu.

Sema yoldaş yapı tarafından çok sevilen ve saygı duyulan bir gerillaydı. Emegiyle yaşamdaki yerini yaratmıştı ve her gönülde yer etmişti. Kadın gücüne çok bağlıydı. Kadının savaşmasından büyük gurur duyuyordu.

Şehit düştüğü zaman bütün yoldaşları derin bir üzüntüye boğan Sema yoldaş, mücadelemizde yaşamaya devam edecektir.

Serkeftin Zana

"Ararat duruşlu
Munzur bakışlı
gül açan yüzlü
yoldaş
tekrar merhaba
diye bilmek için
hoşçakal"

Kürt'ün dili yüreği olmuştur hep

Halk olarak yaşadıklarımızı, gördüklerimizi, duyduklarımızı, bir bütünen yüreğimizin isteklerini dillendiremedik bir türlü. Derin bakışlarımız ve masomane yüz ifadelerimizdi, yaşadıklarımızı dile getiren. O da anlayanlarıydı tabii. Anlaşıldıkça Kürdün acısı ve sevinci paylaşıldı. Paylaşıldıkça halkımızın ifade zorluğu ortaya çıktı. Gerillada da benzer durumları çokça yaşadık. Konuşmak isteyip de zorlanıp ya da konuşup da tam ifade edemeyen çok arkadaşlarımız vardı içimizde. Hele okuma-yazma bilmeyen yoldaşları, Önderliğin talimatlarını çoğu kez kendi kendine okuyamayan arkadaşları görmek bizim açımızdan en içler acısı bir durumdu. Bir de gerillada bir kültür haline gelen günlükler vardı. O kadar çok şey bulunurdu ki günlüklerde, komedi, trajedi türünden yüzlerce roman çıkabilecek günlüklerdi bunlar. Ama işte yaz-

Adı, soyadı: **Abdulaziz KAYRAN**

Kod adı: **Rêber**

Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1983**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **22**

Ağustos 1999, Berêperik-Çatak

masını bilmeyen arkadaşlarımız, yazarlardan çok daha fazla acıyı, zorluğu yaşayanlar oluyordu çoğu zaman. Yaşadıklarını belgelendirmek kim bilir belki de tek istekleriydi onların. Fakat bir şey vardı ki, onların yaşadıklarını kimseler okumasa bile onlar yaşadıklarını beyinlerinin ve yüreklerinin ta derinliklerinde hissederlerdi.

Rêber'e haktığımda işte ben hep bu duyguları yaşıyordum. Neden böyle bir gerçekliğimiz var diye kahrlandırdım içten içe. Ama benim O'na üzüldüğüm kadar, O kendisine böyle üzülmeydi. Anası ve babası da okumamıştı, ama bunca yıl tılim zorluklara rağmen yaşamışlardı. Felsefesi böyleydi O'nun. Kendisi sessiz yaşarlardı; itibaren hep çobanlık yapıyorlardı ailesine. Ve sıkıldığı hiçbir günü de olmamıştı bu yaşamdan. Bazen şehirden akraları köylerine geldiklerinde hayvanları görmeyen, onlardan korkan, ormanlığı, karanlığı sevmeyen çocuklara kahkahayla güler geçermiş. Bisküvi çocukları işte, bunlar ne anlarlar şirin ve küçük evimizdeki yaşamımızdan diyerek bir de iç çekermiş. Geçmişte böyle bir yaşamı olan Rêber yoldaşın gerilladaki yaşamı da pek farklı değildi. O sessiz değil, tümünden sessiz-sedasız biriydi. Hiçbir toplantıda kalkıp konuşmayı denememiştir. Sinirlenip dile getirmek ve eleştirmek istediği çok konular vardı, ama bir türlü kalkıp konuşma cesaretini gösteremezdi. Konuşmak, hayatı boyunca hep çobanlık yapmış birinin haddi değildi. Burada kendi değerini göremiyordu işte. Herkesin göze alamadığı

bir ölümlü göze alması Onun yüceliği idi, Onun karırlığıydı. Daha küçük yaşlarda çobanlık yaparken, yanlarına erzak almaya gelen gerilla arkadaşları görmüş ve yaşadıkları zorlukları onların ağzından dinleyerek ilk kez kendisi ve halkı için göz yaşları dökmüştü. Bunun üzerine babasına verdiği söze uyarak, gerilla arkadaşların yaşadıkları zorluklara ortak olmaya gelmişti. Bunun içindi, yaşamdaki değeri ve yüceliği. Halkı için mücadele veren her bir arkadaşın, yeni, eski, genç yaşı, okumuş okumamış olsun her birinin ayrı bir yeri olacaktı tarih sayfalarında. Her birine ayırdığımız ayrı bir sevgi ve saygımız vardı kalplerimizde. Ann

bunları Rêber göremiyordu.

Biz Rêber'in yüz ifadesiyle konuşurduk hep. Bir görev, bir eylem, başka bir alana gidip gitinemedeki isteğini, biz Onun yüz ifadesinden anlardık hep. Çünkü o itiraz etmeyi bilmezdi, ya da çok dayatmadan bir şeyi anlamazdı. Anlasa bile konuşup ikna edilemeyeceğini iyi biliyordu. Ki her zaman öğüt kişiler hakkında en doğrusunu düşünürdü.

Sessizliği, temizliği ve duruluğuyla tanınan Rêber kaldığı bölüklerde en fazla sevilen kişi durumuna gelirdi. Onun komutanları Rêber'i kendisine bağlamış diye mutlaka eleştiri alırlardı. Duygusal bir yapıya sahip olduğu için kendisine sevgi ve şef-

katle yaklaşan komutanlarına hemen bağlanırdı. Yaşının küçük olmasından dolayı herkes Onu çok sevdi.

En son 22 Ağustos'ta Berêperikte çıkan operasyona takviyeye giderken yaralı olarak Türk askerlerinin eline esir düştü. Yapılan bütün işkencelere rağmen asla konuşmaz. Bu yüzden askerler tarafından kurşuna dizilir. Yoldaşları ile konuşmayan Rêber faşist usaklara hiç konuşmazdı haliyle. Ama bu seferki sessizliği içten bir sessizlikti, PKK iradesinin verdiği sessizlikti. Rêber son nefesini barış için akıtanlardan olmuştu.

Şehit Ahmet Rapo Bölüğündeki Mücadele Arkadaşları

Abdulaziz VARİŞ (Rojhat)

KELA MEMÊ'NİN ASİ ŞAHİNİ

Rojhat yoldaş daha çocukluğunda sakinliği ve rahatlığıyla tanınırdı. Yaşına göre çok olgun ve herkese karşı saygılıydı. Mütevazı kişiliği ve aldığı aile terbiyesi ile daha çocuk yaşlarında çevresinden büyük sevgi ve ilgi görüyordu. Yaşına göre olgun, soğuk kanlı sakin kişiliğin altında yüreğinde taşıdığı cevher alev alev kanını kaynatıyordu.

Diğer bir özelliği ise oldukça zeki idi; parıldayan gözlerine bakan anlayabilirdi bunu. Hem melle olan babasından aldığı dini eğitim hem de lisede okuduğu için dünyayı tanıma merakı gelişmiş, olayları görme ve yorumlamaya başlamıştı. Acele etmiyor, ölçüp biçerek en doğru kararları vermek istiyordu.

❖ Adı, soyadı: **Abdulaziz VARİŞ**

Kod adı: **Rojhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere-**

Ballı (Şuwê) köyü-Şırnak ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1988**

Şehadet tarihi ve yeri: **1**

Haziran 1999, Hilal-Uludere

Yaşadığı coğrafya "sınır" diye tabir ediyordu. Partimizin ilk çalışma alanları da bu "sınır" kesimi olduğundan Rojhat yoldaş daha ilk dönemlerinde parti ile tanışmıştı. Mücadelenin gün gün genişleyip halka açıldığı bu günlerde, özgürlük savaşlarının sıcaklığı Rojhat yoldaş da etkilemiş ve yüreğinde mücadelenin tohumları yetirmeye yüz tutmuştu.

Botan'da dönemin öncül komutanlarından Otomatik Merwan (Aydın Adsay) arkadaşın aracılığıyla da Özgürlük mücadelesiyle yakından tanışan Rojhat yoldaş çok geçmeden '88 yılında kendi köyünde bir grup arkadaşıyla birlikte gerilla saflarına katılır. Rojhat yoldaş, yaşama dağlarda başladı. Gözlerini açar açmaz Botan'ın zirvesi, bulutları delen Kêla Memê dağlarını gördü. Kato'ya selam durdu. O Kato ki, İskender'e diz çöktürmüştü. Asî Cudi'yi tanıdı daha emeklerken. Dağ yavrusu olarak şekillendi. Kişiliği asî, direngen ve baş eğmezdi. Kişilik olarak böyle şekillenen Rojhat yoldaş, saflara katıldığında yeniden doğuşun sancılarını çok yaşamadı. Aksine kendini bulmanın moral, istek ve coşkusıyla bazen ılık bir meltem bazen hırçın bir fırtına gibi esti. Kêla Memê'den, Here-

kol'a, Besta'dan Cudi'ye, Pi-ro'dan Kato'ya.

Fedakarlık bir halk savaş-çısının en temel özelliğidir. Rojhat yoldaş bulunduğu her alanda fedakarlığıyla tanı-mırdı. O'nun için yaşam, halkı için alın teri dökmektir. Ancak büyük emek ve çaba-nın sahibi olanlar gerektiğin-de kanını dökebilirdi.

Bir ulusal kurtuluşun mü-cadelesinin, hele Kürdistan gibi bir yerdeki mücadelenin intikam duygularıyla olması gerektiğini söylerdi sürekli. "Kürt vatanın namusuna sürü-len lekeyi temizlemek için... İNTİKAM!" diyordu Dr. Nu-ri. Rojhat yoldaşın andıydı in-tikam... Soğuk kanlı yanlışla-ra haksızlıklara karşı isyan-kardı. Başkan Apo'nun güler yüzlü, moralli ve bağlı bir öğ-rencisiydi. Şehitlerin iyi bir ardı olmaya yeminliydi. Ve zaman gittikçe saflarda pişen, savaş içinde kendini tanıyan Rojhat yoldaş, ideolojik ola-rak da kendini geliştiriyor, is-yankar ruhunu devrimci bi-linçle donatıyor, büyütüyordu. Çünkü bir halka ve bir ülkeyi o yumruk büyüklüğündeki yüreğinde saklamak istiyordu.

Daha katılımın ilk yılların-da başarılı bir grafik çizmiş, gelecek vaat eden bir komu-tan olacağını göstermişti. Sa-vaşın en yoğun ve şiddetlen-diği dönemlerde cesareti, yi-ğitliği ve yetenekleriyle göz doldurmuştu. Sadece kaba savaşçılıkla da değil, yaşamı bozan PKK'nin ideolojik po-litik çizgisine ters düşen an-layışlarla da kıyasıya savaş-

mıştı. Bu yönüyle de Başkan Apo'nun sadık bir öğrencisi olduğunu ispatlamıştı.

1992'deki Büyük Güney operasyonunda hem sömür-geciliğe hem de ilkel milli-yetçi KDP ve YNK gericiliği-ne karşı verilen savaşta, tüm zorluklara rağmen başarılı bir tablo ortaya çıkaran Roj-hat yoldaş, savaşdaki fede-karlığı, yiğitliği ve özverili savaşçılığı ile manga komu-tanlığı görevini almıştı.

Bu zorlu savaştan sonra verilen bu görev, yoldaşları-nın güvenini partinin ondan beklentilerini gösteriyordu ve bu görevden sonra omuz-ladığı devrimci sorumluluk iki katına çıkmış, çaba, emek ve duyarlılığı da iki kat daha fazla artmıştı. Rojhat yoldaş bütün yaşamını ulusa ve onun öncüsüne adanmış ve iç huzurla kendini aşıyor ve öz-gürleşen Kürdistan'da özgür-leşen kişiliğin havasını saklı-yor, kendini gerçekleştiriyor-du. Emek ve insan onun için en kutsal kavram oluyordu.

Gittikçe olgunlaşan ve yet-kinleşen kişiliğiyle birlikte mevziden mevziye, baskından baskına koşan Rojhat yoldaş, kısa süre sonra takım komu-tanlığına yükseldi. Her zaman Parti Önderliği'nin "en büyük komutan en çok hizmet veren komutandır." "Bizim için ko-mutanlık özellikleri(ölçüleri) sadece parti yaşamında yaratı-lan değerlere sahip çıkmaktır, böyle olduğu müddetçe komu-tan oluna bilir" sözünü söyler-di. O'nun görev ve sorumlu-luktan anladığı buydu.

Yapı içinde çok sevilen Rojhat yoldaş, feodal bir or-tamda yetişmesine karşın ka-dının özgürlük mücadelesine büyük değer biçiyor bu konu-da elinden gelen desteği su-nuyor. Başkan Apo'nun "ka-dının özgürleşmesi, toplu-mun özgürleşmesidir" belir-lemesini şiar edinen Rojhat yoldaş, eski toplumdan kal-ma küçümseyici ve güvensiz yaklaşım ve anlayışlara kar-şın "özgürleşen kadın, özgür-leşen Kürdistan"dır belirle-mesiyle bu konuda da öncü-lük misyonunun gereklerini yerine getirirdi.

Botan'ın hemen tüm alan-larında, savaşın kızgın olduğu dönemlerde savaştı. Özellikle "yapay sınır" üzerinde Kêla Memê alanında savaşçı ve komutan özellikleriyle büyük başarılar gösterdi. Düşman artık Kelê Memê'de rahat ne-fes alamaz duruma gelmişti. Savaşdaki taktik ustalığı ve kopartıcı özellikleri; her za-man dile getirdiği "dağlarda her gerilla bir kurt gibi olma-lıdır" sözünde ifadesi buluyor ve "öyle olmazsa her zaman zaafiyetler ortaya çıkar ki, za-af savaşta ölümdür" diyerek nasıl olunması gerektiğini ifa-de ediyordu. Kısa zamanda örgütücü ruh yöneticiliği ma-nevra ve gücü harekete geçir-mede ustalığını gösteren Roj-hat yoldaş Uludere alanına düşmana saldırdı korkunun yanı sıra halk içinde de sevi-len güven duyulan bir komu-tan bir öncü haline geldi. Düşmana korku, dosta güven veren bir şahindi artık.

1993 yılında Botan hareketli taburunda bölük komutanlığına yükseldi. Sayısız eylemler geliştiren Rojhat yoldaş, koordine özellikleri ile de başarılı olduğunu göstermiş, zorlukları göğüsleyip aşabilecek birikimde olduğunu kanıtlamıştı.

İntikamcı, asi yüreğini, ideolojik bilinciyle büyüten Rojhat yoldaş, bir fırtına gibi hareketli bölüğün başında eyaletin dört bir yanında esmişti. Bölük komutanıyken gerçekleştirdiği bir eylem sırasında namlusu çatlayınca ya kadar parmağını tetikten kaldırmamış ve arkadaşlarına moral vermek, yüreğini yatıştırmak için "intikam, intikam" diye haykırıyordu. O'nun bu coşkulu yaklaşımları eylemin başarılı geçmesini sağlamıştı.

Yaşamda kolektivizme her şeyden çok değer verirdi. Sabırlı ve olgundu. Her arkadaşı dikkatle dinler, düşüncelerden iyi yönleri alır, tartışarak geliştirdi. Bir eyleme gitmeden önce tüm arkadaşlarla en ince ayrıntılarına kadar tartışır, ondan sonra harekete geçerdi. Her arkadaşına görev yerini ve ne yapması gerektiğini iyice kavratırdı. Bu nedenle savaşta başarılı bir grafik sergilerdi. Çünkü tüm olasılıkları hesaba katar ve arkadaşları ona göre hazırlardı. Plansız ve programsız hareket etmekten kaçınırdı.

Savaşta disiplinsizlik en ağır sonuçları getirir. Disipline çok önem verirdi. Sadece düşman karşısında değil, ya-

şamın korunması için de disipline önem verirdi. "Savaşta disiplin olmazsa yaşam da ayakta kalmaz" derdi. Güler yüzlü mizacı ve hoş sohbetçiliği ile öz disiplin anlayışı tüm yapıca takdir edilen ve örnek alınan bir yönüydü.

1996'da Kêla Memê alanında bölge sorumluluğuna getirildi. İstikrarlı, başarılı grafiği ve sürekli gelişen pratikçiliğiyle alanda başarılı sonuçlar almış 1996 yılları sonlarında Akademi'ye, Parti Önderliği'nin yanına gitmeye hak kazanmıştı.

Akademi'deki üç aylık Önderlik eğitiminden sonra tekrar Botan'ın asi dağlarına dönen Rojhat yoldaş, iki yıl Kêla Memê alanlarında bölge sorumluluğu yaptıktan sonra, 1998'de Haftanın bölge so-

rumluluğunun yanı sıra Botan eyaleti yönetiminde de yer alır.

"Madem ki devrimciyiz, yapmak istiyoruz, halk ve özgürlük için savaşıyoruz, o zaman bunun kutsallığına, onuruna yakışır bir pratik sahibi olmakla borcumuzu ödeyebiliriz" sözü en çok tanınan bilinen yönlerini ifade ediyordu. Yine "özgürlüğüm kutsallıktır, halk için savaşmak ise yüce bir onurdur. Bu nedenle daha çok partileşmeliyiz, ideolojikleşmeliyiz, savaşmalı ve pratikleşmeliyiz" derdi. İşte Rojhat yoldaşın, temel felsefesi bu sözler üzerinde şekillenmiş, kendini buna adanmıştı.

1999 yılı partimiz açısından önemli bir süreçti. Tüm dünyanın başımıza kalktığı,

bizi boğmak istediği bir sürecekti. Başkanımız Roma sürecinde iken bir genel af çağrısı yapmıştı.

Bu çağrı üzerine içine girdikleri ihanet ve gafletten kurtulmak isteyen pek çok işbirlikçi-çete (korucular) da partimizle ilişkilenecek ve af çağrısına olumlu yanıt vermişti.

Bu karşıt komplo peşinde koşan Uludere'ye bağlı Hilâl köyü korucuları alçakça bir plan hazırlamaktaydı. Hilâl köyü korucuları jitemcilerle birlikte bir plan hazırlayarak İran'daki Kelareş kampındaki arkadaşlarla ilişkilenecek ihanetten kurtulmak istediklerini, gaflet uykusundan uyandıklarını söylüyorlardı. Bu nedenle partinin adaletine sığındıklarını, Önderliğin çağrısı nedeni ile koruculuktan vaz geçeceklerini belirtiyorlardı. Arkadaşlar da bu isteklerini dikkate alarak "bulunduğunuz alanla ilişkilenecek, biz arkadaşlara bildireceğiz, onlar da sizinle ilişkilenecek" diyorlar.

Bu bilgi Botan eyaletine aktarılmış, eyalet yönetimi bu alanı en iyi tanıyan arkadaş olduğu için Rojhat arkadaş bu konuda görevlendirmişti. Rojhat arkadaş bu görevi alsa da uzun yıllar bu alanda çalışmanın verdiği tecrübe ile "bunlara güvenilmez" diyor. Buna rağmen bu korucuları düşmandan koparmanın halk ve mücadele için yararlı olduğunu bildiği için, bütün şüphe ve kaygılarına rağmen bir deneme yapmak gerektiğini düşünüyordu.

Bunaltıcı bir sıcaklık vardı

o gün. Yaz mevsiminin başlangıcıydı, takvimler yoktu, ama nedense o günün haziranın ilk günü olduğunu biliyorduk. Ve bir daha unutmayacaktık o günü.

Her zaman olduğu gibi ince uzun boyu güçlü bacakları ve gülümseyen yüzüyle en önde yürüyordu Rojhat arkadaş. Arkadaşlara moral veriyordu. Ama sanki şehadet zamanının geldiğini biliyor, hissediyordu. Doruktan vadiye inerken "bunlara güvenilmez" diyordu. Arkadaşlara tedbirinizi iyi alın, keşfinizi iyi yapın diye tekrar tekrar vurguluyordu.

Randevu yerine giderken yolda bir ayı ile karşılaştık, Rojhat yoldaş şakayla karışık "azrail yolumuzu kesmiş" diyordu, gülümseyerek. Konuşkan olmamasına rağmen o gün tüm arkadaşlarla bol bol sohbet etti. "Arkadaşlar, uzun yıllardır bu mücadele içindeyim, her türlü zorluğu ve acıyı göğüsledim. Ancak hiç bir zaman korku, ürkme, tiksime yaşamadım. Hep partiyi esas aldım. Ama bu yolculukta ayaklarım yerde durmuyor" diyordu. Bu sözleri ustalikle esprilerinin arasına yerleştirdiği için o an tam olarak kavrayamamıştık.

Şafak sökmüştü. Saat sekiz dolayında korucular randevu yerine geldiler. Rojhat yoldaş, arkadaşları mevzilen-direrek yanına bir arkadaş olarak korucuların yanına gitti. İhanet alçakça kendini gösterecekti. Rojhat yoldaş büyük (ama sahte) bir 'say-

gıylal' karşıladılar. İki yüzlülüğün en alasını sergilediler, boyuna af dileyip yalvardılar, istemeden zorla ihanette buluştıklarını söylediler. Kendilerini af ettirmek için partinin vereceği her tür göreve hazır olduklarını anlattılar...

Korktuklarını, kimsenin kendilerini tanımasını istemediklerini, bu nedenle yalnızca bir tek arkadaşın denetiminde çalışmak istediklerini belirttiler.

Bundan dolayı Rojhat yoldaş yanındaki Segvan arkadaş da diğer arkadaşlarının yanına gönderdi. Yalnız kalmışlardı. Saat on biri beş geçiyordu ve artık her şey konuşulmuş, partinin kendilerini bağışladığı bildirilmiş ve yapılması gerekenler anlatılmıştı.

Rojhat yoldaş, onlardan ayrılacağı esnada daha birkaç adım atmadı ki, ihanet alçaklığını göstermiş ve Rojhat arkadaş sırtından vurmuştu.

Kêla Memê'nin şahini Rojhat yoldaşın şehadeti, halk içinde büyük bir üzüntü yaratmış, koruculuğa ve koruculara yönelik tepki ve öfke büyümüştü. Böylesine değerli bir yoldaş, yetenekli bir komutanı kaybetmenin üzüntüsü O'nu tanıyan bütün gerillaların yüzünden okunuyordu. Ama O'nun intikamının alınması da mutluluğunu yaşıyorlardı.

Kêla memê şahini, asi yürekli Rojhat yoldaş! Anın yolunuzu aydınlatan meşaledir.

Mücadele arkadaşları

Aziz Tanti (Hamza)

Büyük savaşanların şهادeti zaferi yaratarak olur

Bilinmezliklerin ve güzelliklerin diyarı katolarda bir farklıdır yaşam. Her kayasında bir arkadaşın hatırası, anısı ve kendisiyle beraber yaratacağı yeni dünyası bulunurken, bizleri karşılamının sevincini yatağından taşarak dereler haykırmak istiyor gibiydiler. Karların erimesiyle dahada gürleşen valar, buz gibi akarken, yanı başımızda akan derenin saflığı alıp uzaklara götürüyor. Bir kuş uzaklardan gelip suyun kenarında mola veriyor, herşeye rağmen suyunu içip, bizlere bakıyor, anlam veremeyen bakışlarıyla kanatlanıp gidiyor. Doğanın güzelliğini anlatacak hiçbir kelime bulamıyor insan. Hepsini yarım, sözcükler anlatamamanın hüznüyle kalemin ucuna takılı kalıyor. Defterimle paylaşmak istesemde varolan tablo o kadar etkileyici ki insan kendinden habersiz aşık oluyordu. Arazi baştan başa çiçeklerle süslenmiş gibi, her tarafa yayılan sahar kokusu yaşamın gerçek özyle insanı buluşturuyor.

Karşımda oturan arkadaşları izliyorum. Bir grupun günlerle çay pişirmeye çalışırken, onların ilerisinde bulunanlar derin bir sahabe dalmış bulunuyorlar. Araziye hakimiyetiyle tanınan zozanların sevdalı Hamza arkadaş haş oyuncu olurken, diğer arkadaşlar samimiyetini, bazılarında yedek rolünü oynuyorlar. Kendinden emin sesini duyuyorum ve not defterime yazıyorum sözlerini hiç vakit geçirmeden. "Zozanların herşeyini seveceksin, sevdiğin insan buralara ait olabiliyor, yoksa seni kabul etmez. İnde-

Adı, soyadı: **Aziz TANTI**

Kod adı: **Hamza Cudi**

Doğum yeri ve tarihi: **Gundikê**

Ramo-Şırnak, 1975

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şهادet tarihi ve yeri: **12 Mayıs**

1999, Kimyasal silah sonucu

dir buralarda insanı yürüten, arkadaşların dile getirdikleri ihtiyaçlar etkilendiriyor, belirleyen değildir."

Evet, bu dağlarda yaşamak, savaşmak ve kendini umudun yolcusu yapmak, inanarak başarmak.

Yapılan düzenlemeyle kendisi Levine alanına kalırken, biz Bervar-Sevdin alanına geçiş yaptık. Toplandığımızda sürekli kendini eğiten ve savaşarak yaratan bu yolda hep imrendim. Savaş sanatında ustalasma çabaları, yoldaşlarına yaklaşımı ve bağlılığı çok farklıydı. Şırnaklı olan Hamza arkadaş, küçüklüğünü arkadaşlar içerisinde geçirecek büyüdüğünden, doğal bir portili gibi davran-

ıyor, petiğinde bunun yaşamsallaşması için var gücüyle çaba sarfediyordu. En çok yaşamı bozan anlayış ve alışkanlıkları kırıyor, yer yer dar yaklaşıp sınırlansede, uzun ömürlü olmayıp, tekrardan arkadaşlarla konuşarak-tartışarak halletmeye çalışıyor, insanları anlamak lazım diyerek yükleniyordu.

Söz ve eylem bütünselliğini en iyi biçimde kişiliğinde somutlaştıran Hamza yoldaş, vermeyi bildiği kadar almayı da esas alarak kendini geliştirmeye, katmaya çalışırken, sürekli

Yağan bombalarla

ıslanırsam eğer

Kurultmadan gömün beni

Ben,

ülke ve özgürlük

kokmak istiyorum

Ben, savaşın terini taşıyorum

Dağların heybetini,

halkımın umudunu taşıyorum

Ben deniz görmedim,

dağlara gömün beni

Cudi'ye, Hakkari'ye,

Botani'a gömün beni.

Yavaş yavaş gömün beni,

Zafer türkülerini duyuyam

Darağaçlarının

yandığını göreyim

Taprağın sıcaklığını

biraz daha hissedeyim

Gömün beni mavzenlerle

kurşunlarla

Yitik ülkemizin sevgi dolu yüreğine

gömün beni...

Önderlikle görüşmeyi hayal ediyordu. Ailece parti safalarında bulunmalarıyla övünürken, babasının onun platformunda çok üzerine geldiğini anlatıyor, hapimizi güldürüyordu. Bir ara babası bölük komutanı, kendisi takım komutanı, kız kardeşi manga komutanı olarak aynı bölükte yer aldıkları günleri şöyle anlatıyordu: "Anlayacağınız arkadaşlar biz aile düzenini kıramadık, yine baba hakimiyeti ele geçirmişti" diyerek, o günlerin çok anlamlı olduğunu vurguluyordu. Kız kardeşinin Zagroslarda şehit düşmesinden çok etkilenmiş, bayan arkadaşlarla arasında eskiden varolan kopukluk gün geçtikçe giderilmiş, yerini sıcak bir yoldaşlığa bırakmıştı. Şehit Arşen'i anlatırken, hep gözleri dolar, onun intikamını almanın daha fazla savaştan geçtiğini anlatıyordu. Yakın akrabalarının çoğu şehit veya saflarda savaşan yoldaşlardan oluşmaktaydı. Diğer kalanlarda düşmanın baskıları sonucu topraklarını terketmiş, Etruş kampında bulunuyorlardı.

Yaklaşık iki yıllık pratiğimizde hep sevilen ve sayılan Hamza arkadaş. 97 kiş eğitim sürecinde geçmiş pratiği tartışırken, kendisini en çok koyan ve dönüşüm yapmak isteyen arkadaşların başında geliyordu. Zorlanıyordu, yıllarca kendini eğitimsiz bırakmanın, savaş pratiğini bilinçle donatamamanın sonuçlarını yaşıyordu. Ama iddiası ve kararlılığı insana güç veriyordu. Ayrıldığımızda en çok başarının kendisi olacağına olan güvenle vedalaşırken, ilerde mutlaka diyerek uzaklaşmıştık.

Aradan bir yıl geçti ve bu sefer kutsal Ortadoğu üniversitesinin bahçesinde buluşmuştu. Dağlardaki bütün güzellikleri, yoldaşları, sevgileri kendisiyle beraber getirmişti. Anlatıyordu, ayrıldıktan sonraki pratiği ve savaşı. Yanlışlıklarımızı ve burada

Önderlikle buluşmanın tarifsiz sevincini. Kaybedip de bulmanın sevinciyle anların arkasına gizlenmiş bütün günleri tekrardan yaşayarak, uğramadığımız nokta, sohbet etmediğimiz arkadaş ve anısını derin iç çekişlerle anmadığımız yoldaş kalmıyordu her sohbetimizde. Böyle devam etti Hamza arkadaşla olan okul pratiğimiz. Her okula gittiğimizde tartışıyor, kişiliğinde ve pratiğe ilişkin yeni bilince çıkarıldığı noktaları ve önerileriyle her geçen gün gelişimine yeni bir derinlik kazandırıyor. Hırslıydı, başarmanın ve kazanmanın iddiasıyla ülkeye yöneleceği güne hazırlanıyordu.

Önderlikle sözleşmenin yapılacağı sabahı hiç unutmuyacağım. Gülen gözleriyle, bir çocuk heyecanıyla yaklaşarak "Çok heyecanlıyım, dağlara geri dönmek çok güzel. Ama özellikle Önderlikle sözleşmek beni çok heyecanlandırıyor" diyordu. Gerçekten güzeldi ve anlamlıydı. Ve işte Önderliğin karşısında yeniden katılımların ve savaşımın sözünü veriyordu. Sözleşmesinin en çarpıcı bölümünü yazmadan geçemeyeceğim.

Önderlik: Erken şehit düşmeyeysin.

Hamza: Hayır Başkanım, şehit düşsem de zaferi yaratarak, büyük şehit düşeceğim.

Evet büyük savaşın şehadetleri de zaferi yaratarak olur. İçtimadan sonra bütün arkadaşlara sevgilerimizi ve kendimizden bir parçaya göndererekten uğurladık. Ağustos 1998'de ülkeye yönelirken, Önderliğe layık olacağını ve mutlaka intikamın adı olacağını yazmıştı hatıra defterimde.

1999 bizim açımızdan her yönüyle yeni bir süreç olurken, tarihimize milad olarak kendini yazdırmıştı. Uluslararası kompo Önderliğimizi

tasfiye etmeye çalışırken, dağda savaşan yoldaşların üzerinden amansız operasyon ve hava saldırılarıyla yüklenmeye, mücadelemize her alanda darbe vurmaya çalışıyordu. Öyle ki, hiçbir savaş kuralını tanımadan, her yola başvurmadan geri durmuyordu. En son Cûdî'de 16 arkadaşımızın kimyasal kullanılarak şehit düşürüldükleri haberini okuyoruz Özgür Politika sayfalarında. Bir yandan karşımızda bulunan düşmanın geçmişiyile bağlantılı ele aldığımızda her şey beklenir diyerek, onun karanlık yüzüne lanet yağdırırken, bir yandan kimlerin olabileceğini merak ediyorduk. Bu insanlık dışı uygulamaya hiç ses çıkarmıyor dünya. Onlar bilmiyorlar ki, yüreği Önderlik ve ülke sevgisiyle bütünleşenlere karşı teknik hiçbir şey yapamaz. Onlar anlamaz ki, bir gidenin ardından onların katıldığını, bu özgürlük türküsünün her yerde yankılandığını.

Kısa bir süre sonra şehit düşen arkadaşların sicilleri geldi. En başta Tabur Komutan Yardımcısı olarak görev olan Hamza arkadaşın sicilini görmek, hem çok ağır geliyor, hemde şehit düşeceksem büyük düşeceğim sözü kulağlarında bir kez daha yankılandı. Önderliğe bağlılığın ifadesi ve Cûdî doruklarında bir abide, savaşarak yeni yaşama merhaba diyor. Düşman senin yürekliliğin karşısında ancak kimyasal kullanarak başarı kazandığını sanıyor. Oysa yine oyunun başrol oyuncusu sensin, hem de bu sefer yanında bulunanlar yardımcı veya yedek olarak değil, bizzat oyunda yer alarak, seninle oyunu içselleştirerek, kendini katarak ve severek yol alıyorlar.

İntikamın adı olduğunu sana müjdelerken, paylaştığımız günlerin anısıyla seni selamlıyorum.

Mücadele arkadaşları

Bagir BAYIK (Bedran)

CANIMDAN KOPAN BİR PARÇA

İnsanın parmağında bir yara açıldığı zaman acısı günlerce sürer. Hatta birkaç gün elim ağrıyor diye hiçbir işe karışmaz. Bu acı kendisine göre büyük bir acı, çünkü başka acılar görmemiştir. Başkalarının acılarını bir bilse, belki inanmaz, ama acının ne olduğunu o zaman anlardı.

Evet, bizim her gün çektiğimiz acıyı, canımızdan kopan parçaları, yanan yüreğimizi, parçamparça olan kalbimizi bilemezler. Bizim acılarımız öyle sıradan acılar da değil. Vücudunun herhangi bir yerine zarar gelse zamanla iyileşir. Belki topal kalırsın, veya vücudun uzuvlarından birisi eksilebilir. Ama yine de yaşamaya devam edebilirsin. Yani vücudunun herhangi bir parçası koptu mu acısı diner ya da o parça olmadan yaşamaya alışırın. Benim bahsettiğim acı ise bambaşka bir şey. Baza parçalar koptumu iyileşme imkanı yok, acısı da bitmez yara kapanmaz sürekli kanar, tedavi edilemez ve acısı bir an bile unutulmaz.

Dünyada varımız yoğunumuz yoldaşlarımızdır. Yaşamımızda onlardan başka hiçbir şeyimiz yok. Onlarsız yaşamayı düşünemiyorum, yoldaşlarımızı birbirimizin uğ-

❖ Adı, soyadı: **Bagir BAYIK**

Kod adı: **Bedran**

Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **Temmuz**

1999, Masiro-Beytüşşebap

runa ölecek kadar çok seviyoruz. Onlar için her şeyimizi feda ederiz. Tabii bu duygular karşılıksızdır. Her gerilada mevcut olan karşılıksız sevgidir.

Fiziki olarak senden ayrıldıkları anda ise onları asla unutamıyorsun, onlar senin yüreğinde sürekli kanayan bir yara olarak kalıyor. Hiçbir tedavi, ilaç bunu iyileştiremiyor. Sürekli de acısını çekiyorsun. Çünkü yoldaşlar insan yüreğinin bir parçasıdır. Ayrılan her arkadaş senin yüreğinden kopan bir parça oluyor. Yürekten kopan parça da

iyileşmiyor, acısını ömür boyu hissettiriyor.

1999 yılında Kesrê alayındaydım. Bu yılın bir özelliği de "Önderlik Yılı" olmasıydı. Bundan dolayı iş yapma, arkadaşlara yardımcı olma istemi, büyük moral ve coşkuyu da beraberinde getiriyordu. Birlikteki tüm arkadaşlarla büyük bir uyum ve anlayış birliği içerisindeydik. Yalnız arkadaşlardan biri hepsinden fazla dikkatimi çekmişti. Bu arkadaş Şırnaklı Bedran yoldaşı. 1989 yılında gerilla saflarına katılmış olan Bedran yoldaş, 10 yıldır düşmana karşı amansız savaşmış, düşmanın üzerine gözünü kırpmadan gitmiş ve onlarca saldırıya katılmış bir arkadaştı. Birçok kez müthiş başarılarla imza atmıştı. Farkında olmadan içine girdiği bir suç durumundan dolayı parti O'nu yargılayarak suçlu bulmuştu. Aldığı ceza Parti Önderliği'nin af kararıyla kendisine verilen bir şansa dönüşmüştü. Uzun savaş pratiği ve emeklerinden dolayı kendisini değiştirip geliştirmesi için her türlü imkan ve olanak sunulmuştu. İşte bu arkadaş da, parti tarafından kendisine verilen değere sunulan imkan ve olanaklara layık olabilmek için tüm gücünü sarf ediyor,

kendisini en iyi şekilde katmaya çalışıyordu. Yoldaşlığın bir gereği ve arkadaşın özgün durumundan dolayı herkesten daha çok konuşup tartışıyorduk. Bu tartışmalarımızda Bedran yoldaş ısrarla bir noktaya dikkat çekiyordu. "Önderlik çizgisine yanlış yaklaşanlara karşı kesinlikle ideolojik mücadele vermek gerekir. Bizim en zayıf kaldığımız nokta aslında bu. Parti Önderliği insanların değişip dönüşüme hep inanmış, bunun için insanlara sonuna kadar şans vermektedir. Zaten kendisinin, tüm çabası da bu yönlüdür. İnsanların kazanılması ilkesi esastır. Yalnız, birçok insan savaşmak yerine, bana tepki duyuyor, bana neden şans verildiğini anlamak istemiyorlar. Aksine be-

nim ikinci bir suçu işlememi bekleyenler var. Bu kişilerin tüm istemi, işlenecek ikinci bir suçta şunu söyleyebilmek; 'Ben size söylemedim mi? Bu insan değişmez.' İşte ben amacı bu olanların beklentilerini boşa çıkartacağım. PKK'nin değişim dönüşüm ilkesini esas alacağım. Önderliğin yaklaşımlarını kendi kişiliğimde somutlaştırmanın yoğun çabasını göstererek, herkesi; 'demek ki, parti bizden daha iyi biliyor, insanlar değişebilirmiş biz yanılmışız,' demek zorunda bırakacağım." Bunu sadece sözle de değil pratiğiyle de yansıtıyordu. Büyük bir değişim ve dönüşümü sağlayabilmek için ısrarla mücadelesini yoğunlaştırıyordu. Böylelikle Önderliğin büyüklüğünü bir

kez daha, kendi kişiliğinde sağlayacağı değişimle ispatlamak istiyordu. Bu sıcak tartışmalarımız bizi birbirimize oldukça yakınlaştırmıştı. Her şeyi tartışıyor, duygularımızı paylaşıyorduk. Artık Bedran'sız düşünemiyordum. Bedran arkadaş da tüm çalışmalarına büyük coşku ve istekle katılıyordu. Tek istediği kendisine bir şans, bir inisiyatif verilerek Apocu fedailiği en üst düzeyde ispatlamaktı. Bu inancıyla ve büyük hırsıyla Apocu fedailiği düşmana ve içimizdeki savaşa inançsız olanlara göstereceğim diyordu.

Gerçekten de Bedran yoldaşın inancı ve hıncı O'nu gerçek bir fedai haline getirmişti. Artık herkes O'nun kendisinde gerçekleştirdiği değişimi hayranlıkla izliyordu. Bu gelişim yapı içinde uyandırdığı hayranlıkla izleniyordu. Bu yüzden yapının önerisiyle arkadaş manga komutanı seçilmişti. Daha önce daha üst düzeyde görev almış birisinin böyle sevineceği belki düşünülmeydi. Ama bu aldığı görev O'na duyulan güvendi. Bu yüzden oldukça mutluydu. Artık herkese güven veren, herkeste kendisiyle göreve gitme istemi doğuran, herkesin tartışmak istediği biri haline gelmişti Bedran yoldaş. Her işe koşuyor, yaptığı her işin üstesinden başarıyla geliyordu.

Yine bir eylem hazırlığımız vardı. Keşif grupları eylem yapılacak yeri en ince

ayrıntısına kadar keşfediyordu. Bedran yoldaş da keşif grupları içerisinde yer almıştı. Daha sonra planlama yapıldı. Eylemde saldırı komutanlığını üstlenmek istiyordu. Yoğun ısrarlarımıza rağmen, O'nu ikna edememiştik. Bizim korkumuz kendisini ispat etmek için, yanlış bir şey yapmasıydı. Bu tereddütlere rağmen O'na istediği görevi vermiştik.

Eylem grupları yola çıkmıştı. Sabırsızlıkla dönüşü bekliyorduk. Uzun bir zaman sonra gruplar gelmeye başladı. Ama Bedran arkadaş aralarında yoktu. Bütün arkadaşların başı eğik. Bedran arkadaşın şehit düştüğünü söylüyordu.

Kasır'da bir tepe düşür-

dükten sonra arkadan aldığı darbeye şehit düşmüştü. Artık Bedran aramızda değildi.

Dünyam yıkılmıştı. Hemen bir grupla tepeye gidip cenazesini düşman cenazeleri arasından bulduk. Yine O'nun vurduğu askerlerin silahlarını alarak geldik. Kendime gelemiyordum. Çünkü yüreğimden bir parça kopmuştu artık. Acılarım artık dinmek, bitmek bilmiyordu. Artık O'nsuzdum. O'nu Şehit Fırat'ın mezarının yanına getirdim orada bıraktım, tüm güç ulaştıktan sonra büyük bir törenle arkadaşları uğurladık. Ama yüreğimdeki acı dinmiyordu. Ağlamamak için kendimi zor tutuyordum. Ağlamam gerekiyordu. Çünkü

arkasından ağlamakla olmazdı bu iş. Bazen içimden bir deliğe girip ağlayabildiğim kadar ağlayayım diyordum. Böylelikle içimdeki acının dinceceğini sanıyordum. Ama içimden bir ses hayır diyordu. Şehitlerin ardından ağlanmaz! Onu da yapamıyordum. Bu sefer yüreğimdeki acı daha da artıyordu. Dayanamayacak duruma geliyordum.

Evet Bedran yoldaşı kaybettik. Yalnız, O'nu sürekli mücadelemizde yaşatacağız.

Seni unutmayacağız, sen içimizde sürekli yaşayacaksın. Sen hepimizin öncüsü komutanısın ve her zaman öyle kalacaksın.

Mücadele arkadaşları

güneşe sevdalı yüreklere

*bey ısyan dağları
benim ben
kim miyim
sevdası yazam
öpücülüğü soğuk
fırtınalar
beşiği silah
binyılların külleri
altında çıkan
ısyanlarla coşan halkım*

*bey ısyan dağları
benim ben
yazgısı kan ve barut*

*aşkları toprak olan
yüreği sevdâ kokan
cantyla ateşi büyüten
ve gözlerinde
ırmaklar
akan anayım
sevginin adağryım*

*bey ısyan dağları
benim ben
özlemi insan olan
gözleri sevgi sağan
canından can yaratan
mağrur insanım*

*bey ısyan dağları
biziz biz
Dicle gibi derin
Fırat gibi taşkın
ikisi gibi asi tanımaz*

*bey ısyan dağları
biziz biz
sevdâyla ısyan yaratan
senden bir parça olan
özgür güneşe sevdalı
yüreklerez*

Ozan Serbat

... Berivan

UÇTUM BOTAN'A KONDUM

Berivan yoldaş, Yüksekova'nın Lora köyünde doğmuştur. Yurtsever bir aile ortamında büyümüş, mücadeleyi de henüz küçük yaşlardan itibaren tanımıştır. Bu yüzden mücadeleye de erkenden 1993 yılında katılmıştır. Katıldığında henüz genç bir kızdır ve oldukça saf ve temiz bir ruha sahiptir.

Mücadeleye duygusal bir katılımı vardır. Özellikle köylerine gelen kadın gerillalardan ve genç kızlardan oldukça etkilenmiş, onlar gibi olabileceğini düşünerek mücadeleye katılmıştır.

Katıldığı dönem ilk geldiği alan Zagros'tur. İlk temel eğitimini -askeri ve siyasi olarak- bu alanda almıştır. Ayrıca bir devre PJKK eğitimi görmüştür. Daha sonra Zagros ve Botan'da savaş pratiklerinde yer almıştır.

Berivan yoldaşın en belirgin özelliği kadının özüne dönüşüdür. Her zaman bir özgürlük arayışı içerisinde. Her şeyini özgürlüğün hizmetine sokmaya çalışıyor, her koşul altında cins gerçeğini anlamaya, savunmaya çalışıyor. PKK'nin ve Başkan Apo'nun kadına verdiği değeri anlamaya çalışıyor ve kendisini de bu çerçevede geliştiriyordu.

En büyük özlemi Başkan Apo'nun eğitiminden geçmekti. Ama koşullar bir türlü buna imkan tanımamıştı. Elinde olan imkanlarla kendini geliştirmeye çalışıyor, Parti Önderliği'nin kadın çözümlemelerini sürekli inceliyordu.

15 Şubat komplosunun bütün

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Bêrivan Gever**

Doğum yeri ve tarihi:

Yüksekova, ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **22**

Ağustos 1999, Bereperik-Çatak

Kürt halkı ve gerilla güçlerinde yarattığı sarsıntıyı O da çok derinden yaşıyordu. Sürekli 'Önderliği bu duruma getiren biziz' diyor ve bunun nasıl düzeltililebileceği üzerine yoğunlaşıyordu. Önderliğe, halka ve şehitlere olan bağlılığı sonsuzdu. Bunun için kendini fedaî eylemine hazırlıyordu. Eylem için partiye öneri sunmuştu, ama aileden şehit olduğu için parti bu öneriyi kabul etmemişti. Önderliğin yakalanmasından sonra üzerine düşen görevi hissederek devrimci sorumluluğuyla yaşıyor ve partinin çizmiş olduğu çizgiye sahip çıkıyordu, her şeyde kendini sorumlu görüyordu. Halka karşı çok saygılıydı, kazancı yaklaşıyordu.

Yaşam içerisinde sevilen sayılan saygı duyulan bir kişiliğe sahipti. Emekçi bir arkadaştı. Kendi emeğiyle büyülemek istiyordu. Görevine oldukça bağlı ve sürekli başarılmayı esas alan bir duruşu vardı. Yaşamıyla, savaşıyla, fedakarlığıyla, alçak gönüllülüğüyle, öncelikleriyle bulunduğu bütün ortamlarda yoldaşlarını sevgisini kazanmıştı. O da bu sevgiye bütün kalbiyle cevap veriyor, yoldaşlığı her şeyin üstünde tutuyordu.

2 Ağustos 1999 geri çekilme kararıyla bütün gerilla güçleri Türkiye sınırları dışına çıkıyordu. Berivan arkadaşın içinde bulunduğu grup partinin talimatıyla geri çekilme gruplarının rahat geçmesi için uygun alanlara mevzilenmişti. Ama geri çekilen gerilla güçlerine darbe vermek isteyen özel savaş güçleri birçok alanda operasyonlarını yoğunlaştırmıştı. Ve bu defa hedef Çatak'tı.

Berivan arkadaşın içinde bulunduğu grubun çevresine helikopterlerle indirme yapılıyor ve bunun sonucunda da çatışma çıkıyor. Her türlü tekniği devreye sokan özel savaş güçleri bir avuç gerillanın direnişini kıramayarak geri çekilmek zorunda kalıyordu. Ama bu çatışmada kahramanca direnen Berivan yoldaş vurularak Çatak-Perik'te şehitler kervanına katılıyordu.

Anısı mücadelemize ışık olacaktır.

**Mücadele arkadaşı
Evin Herekol**

Edibe AKSEVEN (Cahide)

YOLDAŞLIĞIN KIR ÇİÇEĞİ

*Yeni yıldan sadece bir
soluk alıp öyle gittin
Kato'nun koynunda
yatmak istemiştin
balbuki
tertemiz çocuk
saflığıyla yüreğinde
büyütlüğün
bırsın ve kinin ne
büyükmüş öyle...
Ware Kurdo'nun
siriklerini
toplayıp tuzuyla katık
yapıtığımız ve
o görev yorgunluğunun
tadını bir daba
duyamadım sensiz
Yoldaş tomurcuğu,
yoldaşlığın kır çiçeği...*

Mücadelemizin ilk ge-
liştiği alanlardan biri-
si olan Cizre, gerillalarla ve
gerilla mücadelesiyle 1982'-
den beri tanışlıyordu. Müca-
deleden önce ilkel milliyetçi
de olsa bir Kürtlük bilinci bu-
lunduğu için, kemalizmin et-

Adı, soyadı: **Edibe AKSEVEN**

Kod adı: **Cahide**

Doğum yeri ve tarihi: **Bedare
köyü-Cizre, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi:
1991

Şehadet tarihi ve yeri: **1999,
Germavê köyü-Beytüşşebap**

kisini çok fazla yaşamayan bir alandı. Bu yüzden müca-
deleye ilk kucak açan yerler-
den birisi olmuştu. Hem sınır
olması, hem Cudi, Bestler,
Gahar gibi dağların eteğinde
olması sayesinde, mücade-
leyi daha yakından tanıma ve
birçok evladını bu mücade-
leye verme imkanını bulmuştu.

Cahide yoldaş, 1976 yılın-
da Cizre'nin Bedare köyünde
dünyaya geldi. Maddi duru-
mu normal, feodal ve yurtse-
ver bir aile ortamında bü-
yüdü. Oldukça emekçi ve fe-

dakar özelliklere sahip bir
insandı. Kazandığı veya ka-
zanacağı her şeyi kendi eme-
ği ile sağlamak isterdi. Bu
yüzden hiç okula gitmediği
halde okuma yazma öğren-
mişti. Öğrenme ve kavrama
yönü çok gelişkin ve zeki bir
insandı. Cahide yoldaş, dü-
rüstlüğüyle, partiye olan
bağlılığıyla her zaman ör-
nekti. Coşkusu, morali yapı-
yı da etkiliyor, O'ndan coşku
ve moral alıyordu herkes.

Uzun bir süre Beytüşşebap
alanında pratik faaliyetlerde
bulunan Cahide yoldaş, alanın
tecrübeli gerillaları arasında
yer alıyordu. Bu yüzden her
göreve gönüllü olarak katılı-
yordu. Yine bir gün görev için
gittikleri bir köyde ihbara uğ-
ramaları sonucu askerler köye
operasyon düzenlemişti. Ev-
de, olanlardan habersiz olan
arkadaşlar küçük bir çocuğun
bağırmasıyla askerlerin geldi-
ğini öğrenirler ve hemen köyü
terk etmek için harekete geçer-
ler. Arkadaşlar köyden uzak-
laşmak isterken çatışma çıkar
ve Cahide yoldaş vurularak
yaralanır. Ağır yaralı olduğu
için arkadaşlarına ulaşamaya-
cağını anlayan Cahide yoldaş,
üzerindeki bombayı kendisin-
de patlatarak şehitler kervanı-
na katılır.

**Silah arkadaşı
Evin Herekol**

Fetlek AKTABAK (Nesrin)

Çırav'ın doruklarında yaşayan bir Şılan'sın

Yüreğine umudu nakşeden, özgürlüğe sevdalı, Çırav'ın doruklarında yaşam mücadelesi veren bir şilani yazmak ve anlatmak... Uğruna gökyüzünde zuhal yıldızı olabilecek kadar sevmek ve yücelmek... Yaşamı ararken, kendi bilinmezliklerini keşfetmek, özüne inebilmek ve onunla buluşmanın seveciliyle yeniden yüklenmek... El değmemiş güzellikteki zozanlarda savaşırken, içindeki bilinmezliklerin kapısını aralamak, paylaşmak ve inanarak katılmak... Ber-var-Sevдинin uçsuzluğuna vurulan gözlerini yüreğine gömerken, ıslanmamaları için Katoların asiliğine sığınarak korumayı istedim bugün. Karşıdaki yoldaş okumaya devam ediyor alandaki şehitleri, ismin o kadar ağır geliyor ki sonrasını duymama izin vermiyor, gerillada güzelliğine vurgun olduğum Çırav'da sonsuzluğu uğurlanmışsın. Bir pusuda ayrıldığını söylüyor arkadaşlar, namert düşman hiçbir zaman mert olmadı ki bugün olsun. Hep karanlıklardan yararlanarak üzerimize gelir, sürekli arkadan vurur. Senin sonsuzluğa olan yolculuğun değildir beni yaralayan, seninle beraber olmamamandır böyle sessizce yüreğimde kendiliğinden kana-

Adı, soyadı: **Fetlek AKTABAK**

Kod adı: **Nesrin Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **Başkaya köyü, Dargeçit, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **5**

Haziran 1999, Çırav (pusu eyleminde)

yan, ağlayan...

Paylaşımın ve sevmenin kendini en zor anlarda yazdır-
dığı günlüğümün sayfalarını
çeviriyorum. 13.10.96 Gece-
nin tüm misafirperverliğine
rağmen, soğuktan yaramıyor
bütün gece dilan tutuyoruz.
Alabildiğine uzanan zozanlar-
da her tarafı örten karlar ve
onu daha bir güzelleştiren, çe-
kicileştiren can yoldaşlar. Tek
sıra halinde kendini bırakan
arkadaşlar içinde gözlerim
hep seni arıyor ve işte gülen
gözlerinle ilerliyorsun. Yor-

gun olmana rağmen, araziye
tanıdığından bizimle yola ko-
yuluyorsun, tepeye gitmek
başlı başına bir romandı.
Karlı arazide yolalmak, iler-
ledikçe rüzgarın korkutucu
ıslığı daha da gürleşiyor, yü-
rümümüzü değil engelleme,
bizi kendisiyle beraber sür-
rüklüyordu. Elimizdeki su bi-
donu çoktan buz tutmuş, her
adım başı yere düşen bir ar-
kadaşın sesinin yanısıra **Nes-
rin** arkadaşın kahkahasını
duymak her ne kadar zorlan-
sakta moraldir güvendi, diren-
mekti.

Sabah keşfi ve ıslak guni-
lerle çay pişirmek, tam bir
savaştı ve bu savaşın isyanı
olan kendiliğinden kızaran
gözlerin yaşları. Tepedeki
tüm soğukluğu moraliyle gi-
deren, canlı, hareketli ve sü-
rekli yaşanan pratikleri anla-
tarak yetkinleşen bu dağ çi-
çeğinin yeri benim yanımda
çok özeldi. Takım komutanı-
mızdı ama tam bir yaşam öğ-
retmeniydi. Özümseterek,
insanları severek, anlayarak
sonuç alınabilineceğini sü-
rekli söyler ve bunu pratik-
leştirmek için üstün bir çaba-
emek serfederdi. Emegün so-
mut ifadesi ve yaşamsallaştı-
ranydı. Uzun saçlarını rahat-
nın üzerine bırakıp, elinde
silahıyla uzaklara baktığını ve
en büyük istemi olan Önder-

likle buluşmanın yollarını yitireğinde, düşüncesinde yaratma eyleminin adı olurken; yaşamımızda, yaşam komutanlığıyla örnek alacağımız yoldaşların arasına çoktan yeralmamın sevinciyle yüklenirdi sorunlara, yaşama, savaşa ve kendisine...

1974 yılında Mardin'in Kerboran ilçesine bağlı Filfele köyünde dünyaya gelen Nesrîn arkadaş bir aylık iken babası vefat ettiğinden ailesi ona Felek ismini verir. Felek ailenin en küçüğü ve öksüz büyümesinden dolayı kimse karışmaz, kendine göre bir büyümenin içinde olsada çevredeki gelenek-göreneklerin dışına çıkamaz ve oraya göre şekillenir. Bagok direniş şehitlerinden bazı arkadaşların sürekli onlarda olmaları, kendisini yanlarında gezdirmeleri, küçük yaşlarda kur-yelik yapmaya başlaması, ve arkadaşların şehadetleri onda büyük bir etki yaratır. Çevre-

de gelişen serihuldanlar, ailesinden çok kişinin gözaltına alınmasıyla 1991 yılında amcasının oğluyla beraber saflara katılmaya karar verir ve Haftanın alanına geçiş yaparlar. Felek artık sevda olacaktı, umut olacaktı, Ş.Mahir kampında Nesrîn ismini alarak eğitime başlar. Olgunluğu ve samimiyetiyle arkadaşların ilgisini çeker, okuma-yazmayı burada öğrenmeye çalışır ve en kısa zamanda manga komutanı olarak pratiğe yönelir.

1992 Güney savaşından sonra Silopi merkeze faaliyetlere gönderilir. Halk içinde kısa sürede sevilip-sayılan Nesrîn ark. sürekli dağlara dönme-yi, sevdalı olduğu Cudi yi uzaktan izlemeyi değil, içinde yeralarak, onunla omuz omuza savaşarak özgürlük yoluna devam ettirmek istediğini belirtiyor, gerçekleşmesi için ısrar ediyordu. Onun bu istemi kabul edilip, dağlara döndüğü

günü şöyle anlatıyordu: Kanatlarım yoktu ama ben uçuyordum. İçimde tutsak edilen kuşun özgürlüğe kanat çırpışını duyar gibiydim. Özgürdüm ve can yoldaşlarımlaydım. Birde bütün bayat arkadaşlar toplanmış, bölük çalışmalarına başlamışlardı, isimsiz bir mutluluk ve gerçekleşen bir rüya.

Nesrîn arkadaş, kadın ordulaşmasında önemli bir yer aldı. Sürekli Önderliğin çözümlemelerini okuyarak, savaş pratiğinde bunu uygulamaya ve yapısıyla bütünleşmeye çalıştı. Girdiği her ortamda mütevazılığı, alçakgönüllüğü, eylem tarzıyla arkadaşların güvenini kazandı. Araziyi tanı-mada ve eylem planlamasında düşüncelerini sistemlice ve bilinçlice koyması, her koşul altında öncülük etmekten kendini uzak tutmamasıyla bütün arkadaşların saygısını, sevgisini almıştı. Onun için imkansız hiçbir şey yoktu, yeter ki insan istesin, sevsin, inansın.

Eyleme gidiş onun için tam bir ödüldü. O kadar moralli hazırlanırdı ki, noktada kalan bütün arkadaşlar isyan ederlerdi gitmediklerine. Burada tekrar günlüğüme dönüyorum.

1996 Başkale. Üçüncü bölümümüzün pratiksizliği eleştirilirken, çok rahatsız olduğunuzu gözlemliyorum. Hiç ses çıkarmadan dinliyor, ara verildiğinde bir dahaki sefere buraya böyle dönmeyeceğim derken, uzaklara bakıyor. Akşam harekete geçip alanlarına dönerlerken; arkadaşlar Nesrîn ark. kesin birşeyler yapar diyerek güvenlerini dile getiriyorlardı, başaracaktı bu kesindi. Arada üç gün geçmişti ki, tepede eylemlerini tekmilini alıyoruz. Esendere-Başkale civarında yol kesme eylemi yapmışlardı ve kol komutanı da Nesrîn arkadaşı. Cihazdan sesi geliyordu, tekmili verirken kendinden emin sesi hemen anlaşılıyordu. Her zaman güvendi, inandı, arkadaşları-

nın gücüne kendini katarak savaşı esas aldı ve başardı.

Hakkari'den geldikten sonra bir daha görüşemedik, kendisi Şikefta Birindara tarafında konumlanan bayan taburunda yönetim düzeyinde yerini almış, cinsiyle bütünleşerek kendini varetmiştir. Savaş deneyim ve tecrübesiyle arkadaşlarını tamamlamıştır. Bir süre yeni adaylara askeri eğitim vererek geleceğin komutanlarını hazırlamanın sevincini ve gururunu taşımıştır. En büyük özlemi tekrardan Botana dönmektir, ben ayrıldığımda bu özlemle geleceğe yükleniyordu.

Aradan geçen zamanda uzaktanda olsa sürekli kendisinden haber almaya, beraber geçirdiğimiz günlerin anısıyla buluşmaya çalıştım. Son aldığım haber sevindirmişti, özleminle buluşmuş, Botana geçmiştin. Savaşarak güzelleşen kadının iddiasıyla yeni yaşamın adı olan Çıray'a yolal-

mıştın. Çıray yazılmamış tarihin tanığı ve sahibi. Çıray bilinmezliklere açılmanın adı. Çıray koynunda yattığı yüzlerce can yoldaşla özgürlük diyardı. Ve sen şimdi Çırayın doruklarında yeşeren, tüm doğayla savaşan, yaşam mücadelesi veren şilan olmuştun. Belki sule noktasında akan buz gibi pınarın suyuna karışmış durmadan akıyorsun. Belki de Şoreşger ile Tekoşinin kaldığı tepede araziye keşfediyorsun. Belki de Çırayın yüksekliklerine dikilen bir abide olup, hasretini büyüttüğün Cudi'yi izliyorsun. Bizde seni yüreğimizde saklayarak, bilincimize ışık yaparak uğurlayacağız. Unutma yine yaşam ve savaş komutanımızsın. Seni ve senin şahsında şehadete ulaşan özgürlük sevdalılarını sevgiyle, saygıyla selamlıyor, anınız önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Pênûs nikare li ser heval Nesrîn binivîse

"Herdem li azadiya rast digirim... Heskirina rast...li hevaltîya rast, coşa di dilê min de bê dawîye. Jiyan çêbûye xweşî û xweşîkbûn têdaya... kul û eş jî têdane... Lê belê lêgerîna min berdewam dike. Ji bo ez jiyanê xweşîktir bikim"

Ev rastiya heval Nesrîn e! Heskirin û girêdana xwe di rûbar û geliyên van çîyan de da çandin. Rastiya jinek azad di dilê xwede hêşîn kiribû. Nedixwast ji bo armancên biçûk bijî, girêdana bi

walat re, bi gel re û bi serokatî yê re di ser hemû nirxan re didît.

Girêdana bi malbetê re kiribû jiyaneke kêrhatî. Her dem di kesayetîya xwe de li azadiyê digeriya û xwe perwerde dikir. Jiyan kû xwe bigihîne, têybetmendiyên azadiyê heskirin û xweşîkbûna xwezayê di dilê xwe de neqîş kiribû û wiha digot: "Mîna ku ev xweza bi gul û darên xwe xweşîke, pêwîste jin jî xweşîk be, ji bo ku walat xweşîk bibe"

Rastî pênûs nikare li ser heval

Nesrîn binivîse, ji ber ku hemû salên xwe ên di nava jiyana gerîla de, bi şer û hewldanên nûjenîyê derbas kir. Di cîhana wê de Zîlan û Serok Apo hebû.

Belkî canê xwe diyardî axa Garê kir, lê li pişt xwe çîroka azadî û bîngeha xweşîkbûna jiyaneke bi rûmet hîşt.

Li vî walaatî tu mirov nayên ji bîr kirin, lewma wê hevala Nesrîn jî di dilê gelê kurd û yên pêşverû de cihê xwe ya bi rûmet wergirtiye.

Hacı CAN (Ağit)

Öze dönüşü sağlayan yiğit Kürt evladı

Ağit yoldaş parti ile '96 yılında Avrupa'da tanıştı ve kısa bir süre sonra mücadele saflarına katılmı gösterdi. Bu alanda belli bir süre cephe faaliyeti yürüttükten sonra, yıllarca özlemini duyduğu ülkesine gitmek için sayısız öneri yaptı. Önerisinin kabul edilmesiyle özgür dağlarına gelen Ağit yoldaş, gerilla saflarında fedakarlığı, cesareti ve sıcaklığı ile kısa sürede silah arkadaşları arasında sevilen, sayılan birisi oldu. Yenilgiyi kabul etmeyen, bir işi tamamlamadan bırakmayan ve güçlü bir iradeye sahip olan Ağit yoldaş, birçok eylem ve çatışmada önemli yararlılıklar gösterdi.

1999 yılına kadar devam gerilla pratiğinde önemli başarılar yakalayan Ağit yoldaş, Türk ordu güçlerinin Xankürkê alanına yaptığı bir operasyonda vurularak şehitler kervanına katıldı.

❖ Adı, soyadı: **Hacı CAN**

Kod adı: **Ağit**

Doğum yeri ve tarihi: **Akkuyu**

Köyü-Besni, Adıyaman, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: **Ocak**

1997, Almanya

Şehadet tarihi ve yeri: **18 Nisan**

1999, Xankürkê

Söz konusu operasyonda bir grup arkadaşıyla birlikte askerlerin çemberine düşer Ağit yoldaş. Uzun süren çatışma sonunda yaralanır, ama çatışmayı bırakmaz. Kısa bir sürede de kan kaybından dolayı şehit düşer.

Ağit yoldaş, henüz ülkesine olan o büyük özlemini gidememişti. Ama ülkesine dönerek özüne dönüşü gerçekleştirmişti. Ve şehitler kervanına katılarak da ülkesine olan özlemini birleştirmeyi başarmıştı.

Ağit yoldaş, seni ve tüm şehit yoldaşlarımızı hiçbir zaman kalbimizden, beynimizden ve düşüncemizden çıkarmayacağız. Amaçlarınız amaçlarımız, yolunuz yolumuzdur. Şehitler ölümsüzdür!

Silah arkadaşları adına
Şahin, Serhildan, Ferhan
teyze oğlu Bawer

*"bir beyin
bir yürek depremi
yaratıp kendimizde
ve sıyrılarak
geriliklerimizin
çirkinliklerimizin
enkazı altından
tutku dolu bir yürek
bilinçle taşmış
bir beyin
yollamak gerek
o güzel vatana"*

O yüreğini dağlara nakşetmişti

Doğa ve insan... Etle tırnak gibi birbirine bağlı iki terim.

İlk insanlar doğaya karşı verdikleri savaşı evrimleşmişti. Bir bebeğin gelişimi için ana rahmi tek şartsa, insan gelişimi için de doğa tek şarttı. İlk insandan teknik insana... Günümüzde doğa ve tabiat anlamını yitirmiş; insan gelişimi için doğal bir gereklilik arz etmiyor artık. Dağların asiliği, suların çığlığı, doğanın tümünden el değmemiş sade güzelliği ve insanların çirkinliklerine bulaşmamış, hatta insanları görünce bir kilometre uzaklaşan hayvanların, bin bir dilden sevgi, güzellik, dostluk, kardeşlik türkülerini şakıyan kuşların dilleri anlaşılıyor artık. PKK bu gerçeklerden hareketle, doğa ve insan gücünün gerekliliğini tekrardan ortaya çıkardı. Doğa gerillanın yüreğinden bir parçaydı artık. Her şeyin doğadan yaratıldığı bir yaşamdı gerilla yaşamı.

Xebat da böyle bir insandı işte! Gözlerini Botan'ın Cizre dağlarında hayata açmıştı. O sadece dağların penceresinden bakmayı öğrenmişti dünyaya. Sadece dağlarla arkadaşlık etmiş, onlardan öğrenmişti yaşamın sırrını. Tekniğin yarattığı kirliliğe bulaştırmamıştı ruhunu. '93'te

● Adı, soyadı: **Hüseyin İşlek**

Kod adı: **Xebat**

Doğum yeri ve tarihi: **1977,**

Cizre

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Aralık**

1999, Bestler operasyonu-Botan

partie katılırken o, ailesinden, toplumdaki kopmamıştı; yirmi dört saat dağlarla arkadaşlık etmeye gelmişti. Daha küçük yaşta olmasına rağmen gerilla yaşamına adapte olmakta herhangi bir zorluk çekmemişti. Onun hareketliliği ve doğaya bağlılığı tüm arkadaşlarının imrendiği bir nokta olmuştu. Arkadaşları ona *suvori* (sincap) adını takmışlardı. Tıpkı sincap gibi bir tepeden bir tepeye bir solukta çıkar ve geçtiği yollardan tekrar dönebilmesi için bir kez geçmesi yeterdi. Hare-

ketsiz durmak ona göre ölümün diğer bir adıydı. Bir insan hiçbir zaman rutin bir yaşam sürdürmemeliydi; hep kıpır kıpır olmalıydı. Biz böyle tanımıştık Xebat'ı. Onun yaşamına imrenirdim çoğu zaman.

İlkokulu köyünde okumuştur. Bazen Önderliğin çözümlerini okur, ona ağır geldiği zamanlar kalkar bulunduğumuz noktanın çevresinde dolaşırdı. Çünkü geçmişte beynini fazla zorlamamış, çelişkileri yaşamamıştı.

Önderliği görmeyi çok hayal ederdi. Saha'dan gelen arkadaşları saatlerce dinlemekten usanmazdı hiç. Özellikle Önderliğin insana verdiği değeri hayranlıkla dinler ve habire sorular sorardı. Çünkü o, geldiği ortamda insan değerinin ne denli düşük olduğunu yakıcı bir biçimde görmüştü. Ancak Xebat'ın kendisine layık olmayan bir özelliği vardı. Keyfiydi çoğu zaman. Gerillayı içten bir kurt gibi kemirip, sonradan birden deviren bir alışkanlık. Yaz aylarından bir gün çete köylerinde iki yüz elliye yakın hayvanı kamulaştırmıştı. Eyalet koordinatörü ona kamulaştırılan hayvanları üç günlük uzak bir alana götürmesi görevini vermişti. Alana oldukça hakim olduğundan, kuryelik görevlerinde en çok

güvenilen arkadaşlardan biriydi. Ancak bölüğümüzde o gün az arkadaş kaldığından sadece Xebat ve iki arkadaş gideceklerdi. Manga komutan yardımcısı olduğundan tim komutanı O'ydu.

Akşamdan sabaha dek hareketli olduklarından, oldukça uykusuz ve yorgun düşerler. Nöbetçi olarak ilk kendisi olması gerekirken ilk olarak yeni bir arkadaşı nöbetçi yapar. Zozanların kızgınlığında yorgun vücutlarını güneşe teslim ederlerken nöbetçi de iradesini uygunsuzluğun yorgunluğuna teslim eder ve her üçü de uyumaya başlar. Uyandıklarında koyun falan bulamazlar. Gündüz olduğundan fazla hareket edemeyerek, araziye keşfederler, an-

cak sonuçsuzdur. Noktaya dönmenin en üst derecede bir gurur kırılması olduğunu düşünür. Çok güven veren birinin böyle yerine getirmemiş bir görevden dönmesi operasyon veya pusu ihtimalini

varsayarak noktaya zorunlu olarak dönerler. Geldiklerinde inanmak istememiştik. Ancak Onun moralsizliği her şeyi ifade ediyordu bizlere. Yüzümüze bakamıyordu, hem utanma ve hem de suçluluk psikolojisi çökertmişti Xebat'ı. '93'ten bu yana ilk kez keyfililiğine kurban gitmişti. Sincap kafası ve hareketli gözleri durgunlaşmış, üstelik üç günün yorgunluğu ve açlığıyla oldukça halsizleşmişti. Tahmin ettiği gibi bizler onu affetmeyip, üç

günlük bir ceza vermiştik. Soruşturmaya alınarak en ağır hesap da Ondandır istenmişti. Daha sonra platform karşısına çıktığında hiçbir şey konuşamamıştı. Sadece ilk kez böyle bir suçu işlediğini ve yaşadığı müddetçe bir daha böyle bir suçu işlemeyeceğine dair söz vermişti. Kapsamlı bir özelleştire vermemesine rağmen Onun içten bir viedan azabı çekişini ve içten verildiği sözü bizleri ikna etmişti.

Xebat denince aklımıza ilk canlılık ve doğaya bağlılık geliyordu. Dağlardan bıkmayan, her suyun akışından anlayan ve saatlerce ormanlıklarda gezip, doymak bilmeyen biriydi O. Zorlukları yaşamak da Ona göre gerilla yaşamının en anlamlı ve en güzel anlarını yaşamaktı. Şehit düşmeden önce arkadaşları tarafından manga komutanı olarak terfilendirilir. Ancak yeni aldığı komutanlık görevini uzunca devam ettiremez. 8 Aralık günü bölüğün etrafını çembere alan Türk ordusuyla, kıyastıya bir çatışmadan sonra O da kızıl kanını Botan'ın beyaz örtülü karlarına karıştırır. Ama O rahattı. Dağlarından kopmamış, beton içerisine hapsedilmemişti. Doğduğu topraklarda henüz saf, temiz, yürekli ceylanlara, kuşlara, suvorilere ve Kato'nun asiliklerine teslim edilmişti Xebat.

**Şehit Ahmet Rapo
Bölüğü'nden
Mücadele arkadaşları**

M. Salih GEÇMEZ (Ahmet Rapo)

ESİNTİN İÇİMİZDE DİPDİRİDİR

2000 yılına girişi görmeyi, birçok değerli yoldaşla beraber hayal etmiştik. Çok şaşkın, şok yaratan ve hüznün dolu 20. yüzyılın son yıllarını yaşadıkdan sonra, 2000'in getirecek ve götürececeklerini ateşli ateşli az tartışmamıştık. Çok acı ki, bu tartıştığımız yoldaşlardan bir kısmı, daha 2000'e 23 gün kala, yeni yüzyılı kutlayamadan ayrıldılar aramızdan. Ahmet yoldaş da, yeni yüzyılı göremeyenlerden biriydi işte.

Biz, Ahmet'siz ve daha birçok kaybımızın acı veren duygusuyla karşıladık yeni yüzyılı. İşte böyledir savaş ve yaşam. Yaşam ve ölümün beraberliği. Öyle canlar verdik ki bu toprağa, her bir can bir hançer yarısı gibi işledi içimize. Yüreğimiz sömürgeciler tarafından yaralanmadı hiçbir zaman. Yaralanmayacak da. Ne var ki, yüreği, beyni ve bir bütünden yaşamıyla mücadelemize renk veren bu yoldaşların aramızda olmayışı yaralıyor yüreğimizi. "Keşke şereflice bir yaşamın yolu ölmek ve öldürmekten geçmeseydi" diye binlerce kez tarihimize ve yaşanan gerçeklere isyan ettik diğer yoldaşlarla. Ama neylersin, böyle akıp gitti tarihimiz, durmak bilmez ırmaklar misali.

İçimde duyduğum acıyla kalemim uçmuyor artık satırlarımdan. Ağır ağır ilerleyen

❖ Adı, soyadı: **Mehmet Salih Geçmez**

Kod adı: **Ahmet Rapo**

Doğum yeri ve tarihi:

Omyanus-Perwari, 1982

Mücadeleye katılım tarihi: **Ekim 1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Aralık 1999, Bestler operasyonu**

kalemimle bu satırlara öyle çok şey sığdırmak istiyorum ki... Doğru, Ahmet heval bir bahar fırtınası gibi çok erken esti gerillada, ama bu kısa esintisi taa yüreğimize işledi.

Ahmet heval, Şırnak'tan Sirir'te göç eden yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1982'de dünyaya geldi. O daha iki yaşındayken ağabeyi Ahmet Rapo, Ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına katılmış, bu yüzden küçük yaşlardan beri yurtsever duygularla büyümüştü. Henüz

çok genç yaşlarda olmasına rağmen gerillaya katılma isteği, yüreğinde yanan bir ateş gibiydi. Ama gerillada ün salan abisinin şehadet haberini aldıktan sonra daha fazla beklemeden gerillaya katılma kararı almıştı. İlkokulu henüz yeni bitirmişti. Küçük yaşına rağmen abisinin intikamını almadan yaşamak çok zoruna gidiyordu. Onun silahını yerde bırakamazdı.

Uzun bir süre bir yandan ailesini yoksulluğun pençesinden kurtarma ve bir yandan da abisinin intikamını alma istemleri arasında epeyce boğuşmuştu. Çok geçmeden ailesinin kurtuluşunun bireysel bir çalışmadan değil, genel bir mücadeleden geçtiğini fark etmişti.

Bir akşam işten döndükten sonra, tım parasını anasına bırakır, son bir kez doyusıya sarılmak ister, ancak dikkat çekmemek için duygularını bastırır, ak saçlı anasına hüznü bir bakışla ne yapmak istediğini anlatmaya çalışır ve sonra üç arkadaşıyla birlikte yollara düşer. Ailesi sıkı gözetim altında tutulduğundan Ahmet yoldaşın hiç kimseyle (milis vb.) bağlantısı yoktur. Kendilerini günlerce açlığa ve uykusuzluğa hazırlayan üç arkadaş, Şırnak'a dört saat uzaklıktaki Cudi'ye doğru yol alırlar.

O, bir dağın tepesinde veya bir vadinin ortasında arkadaş-

ları mutlaka görebileceğine dair sözler vererek yürütür arkadaşlarını. İlk gün Cudi'nin eteklerinde arkadaşların noktalarını ararlar. Terk edilmiş noktalarda sonuçsuz kalırlar. 2-3 gün boyunca aç ve uykusuz, dur durak bilmeksizin arkadaşları arar dururlar. Üçüncü gün artık halsiz düşüklüklerinden boşaltılmış Nevava Köyü'ne giderler. Orada ekim ayının tam olgunlaşmış kan-kırmızı elmalarıyla karınlarını doyurduktan sonra, arkadaşlarının yeni izlerini bularak heyecanlanırlar. Daha hızlı adımlarla izleri takip etmeye çalışırlar. Bu takip sonucunda görevden dönen bir grup arkadaşla karşılaşılır. Ancak sivil kıyafetli olduklarından, yorgun olan arkadaşların kendilerini çete sanıp ateş edeceklerinden korkar ve seslerini çıkartmadan beş saat boyunca arkadaşları arkadan takip ederler. Bu takipte, gerilla arkadaşların yürüyüşü karşısında kan ter içinde kalsalar da, arkadaşları görme sevinci ve tekrardan kaybetme korkusu onları patikalardan uçurur

adeta. Sonuçta arkadaşlar noktaya ulaşırken, bunlar ıslık çalarak işaret verirler. Geride kalan görevli arkadaşlar sese doğru yaklaştıklarında, sivil kıyafetli, silahsız 16-17 yaşlarında gençlerle karşılaşılır. Şaşkınlıklarını gizlemeden onları alarak sorumlu arkadaşların yanına götürürler. Ahmet Rapo'nun kardeşi olduğunu söyleyerek kendini tanıtan, geliş amaçlarını ve durumlarını ateşli bir şekilde açan Ahmet yoldaş, arkadaşları kendine hayran bırakır. Arkadaşlar içinde müthiş bir saygı ve hayranlıkla değer görür üç genç.

Ahmet heval ve üç arkadaş eğitimlerini görmek üzere Haftanın'e gönderilir. O, bu ilk eğitiminde keskin nişancılığı, zeka kıvraklığı ve bitmeyen coşkusuyla tüm arkadaşların dikkatini ve beğenisini kazanır. Tıpkı bir balık gibi kıpır kıpırdır. Yaşamıyla gittiği her yere moral ve coşku taşırır. Henüz 16 yaşında olmasına rağmen birçok yerde büyük saygı görür. Çünkü o yeri geldiğinde, kiminle nasıl konuşacağını, neler yapaca-

ğım iyi bilen biridir. Eğitimi bitirdikten sonra, korumak amacıyla eyalet koordinatörü O'nu yanına alır. İlk olarak O'na hiç kullanılmamış yepyeni bir kannas verilir.

Ahmet heval silahına gözü gibi bakardı; toz bile kondurtmaz, her üç günde bir yağlayıp temizlerdi. O'nun silaha yaklaşımı da herkesi şaşırtmıştır. Ama ne var ki, karargah gücü olduğundan kannasını bir kez bile kullanamaz. Savaşa girememe, pratikleşememe O'nu günden güne kahreder. Artık yoğun ilgi ve tecrübeden sonra kendi önerisi üzerine Botan, Ş. Ahmet Rapo Hareketli Birliği'ne geçer. Artık O'nun keyfine diyecek yoktur. Hem Botan'ın sıcak savaş alanlarına geçmiş, hem abisinin ismini taşıyan birlikle birliktedir. O'nun şehit düştüğü noktaya gider, sessizce ve intikam yeminiyle gözyaşı döker.

Haftanın'den tanıdığım Ahmet hevali, daha yakından birliğimde (Ş. Ahmet Rapo Birliği) tanıdım. Zeki, atik ve coşkulu olan bu arkadaşın bölüğümüze gelişi beni hem çok sevindirmiş ve hem de korumadan çıktığı için az da olsa üzümüştü. Birliğimize gelişle her göreve gönüllü gidişi, duyarlılığı ve fedakarlığıyla gene tüm arkadaşların sevgisini kazanmıştı.

Birkaç eylem düzenlemesinde olmadığı için komuta kademesine çok öfkeli olduğu bir gün, ani bir planlamayla birkaç arkadaşı ve mecburiyetten Ahmet'i de alıp operasyona çıkan düşman gruplarına

vurmaya gidilir. Ahmet'in şehit olduğu aynı operasyonda akibeti bilinmeyen (yaralı esirdir, ya da şehittir) bölük komutanımız Ari yoldaş, Ahmet'e dikkat etmem için bana ısrarla tembihlediğinde omzumda ağır bir yük hissetmiştim. Hem karşı güce yakından yedi arkadaşla saldırarak ve hem de Ahmet'e dikkat edecektik. Düşman tepesine yaklaşırken, O'nu yanımda bırakmıştım ve ne pahasına olursa olsun koruyacaktım. Çünkü ailesinden hiçbir genç kalmamış, hepsi de bu savaşta kanını dökmüştü. Bundandı O'na dikkat edişimiz. İlk eylemi olduğundan heyecanını görmek istedim. Ancak en ufak bir heyecan görememiştik hareketlerinde. Sanki Ahmet Rapo şehit olmadan savaşkan ruhunu O'na teslim etmiş gibiydi. Tariflerle acilen mevzisini yaparken, elleri artık tutamadığından habire uzun boylu oluşuna kahırlanıyor ve gülüyordu. 1.70 cm boyunda olduğu için hepimizin mevzisinden daha derin bir mevzi kazmak zorunda kalmıştı. Ancak Ahmet'in ilk eylemi şansızdı, çünkü düşman tepesi boş çıkmıştı. Biz büyük bir moralsizlikle nokta yolunda ilerlerken, o habire "*E heval Kurdistan, tu ji bindeste u dujmin ji zafe*" deyip moral veriyordu bize. Böyleydi işte Ahmet! Hiçbir zaman moralsizliği kabul etmezdi gerillada.

Eğitime yaklaşımı da pratiğinden çok farklı değildi. Hemen hemen Ahmet hevalin konuşmadığı toplantı ve eği-

tim olmazdı. Bazen eğitimler çok soğuk geçcr, arkadaşlar uyurdu. Bunu kabullenmeyen Ahmet heval, hemen el kaldırır ya konuyu iyice vurgular, ya da soru sorarak yapıyı mecburi düşünmeye iterdi. Kısa süre sonra bölüğümüzün listecisi oldu. İlk kez onun kadar titiz, duyarlı bir listeci görmüştüm. Tek tek tepci, görevli, mutfakçı arkadaşların ismini alır, en son manga manga dolaşarak hasta veya rahatsız arkadaşların isimlerini alır ve ona göre hiç düzeni bozulmayan bir liste yazardı. Çoğu zaman O'na öyle çok güveniyordum ki, listelerini kontrole getirirken ben kontrol etmezdim. Her sabah 4-5 saatlerine kendini nöbetçi yazar, komutanlardan önce ilk sabah keşiflerini o yapardı. Evet, Ahmet iddialıydı. O bir Ahmet Rapo olacağına dair kararını vermişti bir kez.

Son güçlerin geri çekilme talimatını o da bizim gibi önce anlayamamış, ama sonradan kavramaya başlamıştı. Tüm eyaletlerden güçler çekilirken Şehit Ahmet Rapo Birliği geri çekilmeyecek, aynı mekanında (Botan'da) kalarak, gelen gruplara kurye ve erzak yetiştirmek üzere orada üslenecilerdi. Buna en çok sevinenlerden biri de Ahmet olmuştu. Çünkü abisinin mezarı başında yağmurda, karda ve fırtınada nöbet tutacaktı, ayrılmak istemiyordu oracıktan. Ama o halen aynı toprağa gömüleceğinden habersizdi. Belki de sezmişti bunu, belki de bundandı gelmek istemeyişi.

Bölük artık üslenmesini tamamlar ve habire gruplara erzak ve kurye yetiştirmek için çabalar. Bazen deşifre olmamak için kar ve fırtınalı günlerde sobasız, ateşsiz kahırlar. Ama yürekleri sıcaktır onların. Çünkü Şehit Ahmet Rapo Bölüğü adına sahiplenmiş, Rapo'yu terketmemiştir Ahmet heval.

Güneşin çocuklarının mutluluğunu kıskanan düşman, 8 Aralık günü akşamdan birliği çembere alıp sabahı bekler. Sabahın beşinde "Barış ve Demokrasi" diye slogan atan gerillalar ve faşist rantçıların talimatını alan dağ komandolarının "kan... kan... kan..." sloganları eşliğinde, "Savaş ve Barış" çatışması kıyasıya devam eder. Tüm çirkinlikleri örten süt beyazlığındaki Botan karı, kızıla boyanır şafakla birlikte. Bir kez daha Besta, ihanetin saldırısına tanık olur o gün. Kahramanca çarpışıp şehit düşen yoldaşlar arasında Ahmet'de vardır. Barışa rağmen savaşı isteyen faşistlere doğru uzattığı namlusundan, yüzlerce, ama yüzlerce mermi patlatır kallesliğe. Böylelikle bizlere ve '99'un son ayına elveda diyen Ahmet heval büyük bir iç rahatlığıyla abisine "merhaba" diyerek ayrılır aramızdan.

İşte böyle canların, 2000'e 23 gün kala toprak altına gömülmeleri halen de kabullenemeyeceğimiz bir gerçeğimiz oluyor...

**Mücadele arkadaşları adına
Sorxwin Munzur**

... Mahir

ÖZGÜRLÜĞÜN BEDELİ OLDU MAHİR YOLDAŞ

*Yaşama olan özlemin
götürdüğü yerde
özgürlüğün tadına
varmadan, yitip giden bir
yürekti Mahir yoldaş...*

Kürdistan ve dünya insanlık tarihinde kara bir leke olan Önderliğin esareti döneminde zindanda yaşam normalinden daha da ağırlaşıp insanın içinde ikinci bir zindan yaratmasına neden olmaktaydı. Kafalarda oluşan muğlaklıkların nasıl aşılacağı soru işaretlerinden ibaret iken, herkesin derinden etkilendiği, içinin yanıp tutuştuğu, ızdıraplı günlerin başlangıcı olarak da bilindiği günlerdi.

Mahir yoldaş da bugün-

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mahir**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice-
Amed, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **Besta-
Botan, 1999**

lerde "Na..." Cezaevi'ne geldi. Mahir yoldaş 18 yaşında, uzun boylu, esmer, tipik bir Lice delikanlısıydı. Geldiği yeni çevreye uyum sağlayamayan bu genç arkadaşın ürkekliği bakışlarında hemen okunabiliyordu. O, mücadeleyi tanımasıyla beraber; dünya keşfine daha yeni çıkmış, taptaze, yeni yaşamı kendi mücadele düzleminde yaşamak, varlığını geliştirmek isteyen bir insandı. Lice'de köylerin yakılmasından sonra O ve ailesi de göç kabileleriyle metropollerde hayat savaşı verenlere katılmış, ezilseler de direnmiş yenilmemişlerdi.

Aynı süreç içerisinde tutuklananların sayısı epeyce artmıştı. Her gün halktan in-

"umudum sevdam
tek tasam veda edişin
ağut yakarım
ağıldım gidişin
savaşımı yaşam
kavgam barış içindir
can yoldaşım
yüreğim kan pıhtısı
bir can pahasına da olsa
bu kavga bitmesin isterim
er meydanında teke tek
kan ter içinde kalana dek
kan döktüğün topraklara
adımı yazacağım
kalbime gömeceğim seni"

sanların yakalanmasıyla koğuşlar dolmuştu. Her koğuşta 40-45 kişi kalmaya başlamıştık. Her gelen kendi yaş renkliliği ile büyüdüğü şehrin, köyün havasıyla cezacisini coşturuyor, tutsakların çoğalmasıyla da kaygı uyandırıyorlardı. Zaten artık yakalananlara da, bırakılanlara da askerler hem büyük bir baskı uyguluyor hem de yeni yöntemlerle geliyordu. Sindirebildiklerini sindirdiktikten sonra koğuşlara gönderiyor, diğerlerine ise yoğun baskılarla hayatı zindan etmeye çalışıyorlardı.

Mahir arkadaş ilk geldiğinde suskun ve içine kapandı. Ama O da diğer yoldaşlar gibi kısa sürede çilingirin sesine, koğuşun doluluğuna, hiç alışılmayacak tutsaklığa ve içindeki küçük özgürlük alanına alışmış, neşe kaynağı

haline gelmişti. Hiç sıkılmadan zayıflamış bedenini açlık grevine, yine kendi deyimiyle "ikinci direnişine" yatırmıştı. En büyük hayali de bu büyük direnişini daha da büyütmek, dağlarda sürdürmekti. Bunun için hiç durmadan işe koyuldu. Bir ay gibi kısa bir sürede askerlerin tehditkar bakışları altında okumayı sökmüşü bile. Ve ayrılık zamanı gelmişti. Zaten hiç "suçlu" da değildi. Salıverildi, dağlara gidiyordu. Uçuyordu.

Mahir'in gözleri güneşin doğuşundaydı. İlk günü idi. Özgürlüğün tadını ilk böyle alıyordu. Artık hayallerini süsleyen gerillaya gideceği an gelmişti. Hapishaneyi düşündü, bir an onların da yanlarında olmalarını istedi tüm içtenliğiyle. Ve bir an onların bu duyguyu tatmalarını

istedi. Aklına askerler demir parmaklıklar koca duvar, cop ve silah geldi. Olmamacak şeydi, yürümeye başladı. Uzun yolculuktan bu. Bu yolculukta güneşi izleyenleri gördü. Onlarla yürümeye başladı. Biri bayandı ve önlerinde yol göstericisi ise bir milisti. Otobüse bindi, diğerlerini tanıması gerekiyordu. O da öyle yaptı. Zaten gerilla olabilmek için tüm rollere girebilirdi; yeter ki özgürlük savaşçılarından biri olsun. Yol çok uzundu, otobüste zaman geçmez olmuştu. Sanki aksine yollar git gide daha uzuyor, bitmeyecekmiş gibi geliyordu O'na. Hayallerini düşünürken, yeni kurgular yaparken uykuya daldığı bir anda O'na bir el dokundu. Ani bir biçimde uyanınca karşısında muavini gördü ve rahatladı

"Mahir'in gözleri güneşin doğuşundaydı.

İlk günü idi.

Özgürlüğün tadını ilk böyle alıyordu. Artık hayallerini süsleyen gerillaya gideceği an gelmişti. Hapishaneyi düşündü, bir an onların da yanlarında olmalarını istedi tüm içtenliğiyle. Ve bir an onların bu duyguyu tatmalarını istedi. "

“hemşerim geldik. Burada ineceksin.”

Arabadan indiğinde değişimi ciğerlerine dolan temiz havadan, nefes almak istemesinden anladı. Savaşçılara yetişmek için hemen yola koyulmak gerek diye düşündü. Koşar adımlarla yürüdü. Hayal ve özlemlerine bir adım daha yaklaşmıştı.

Milis arkadaşlar, dinlenmesi için eve götürdü onları. Mahir bu kadar yakında olup da dinlenmenin anlamını çıkaramıyor, sabırsızlanıyordu. Kuryenin ısrarına rağmen yerinde oturamıyordu. İçindeki ateş O’nu Güneş’e, halk için daha da olgunlaştırmaya alev alev yakıyordu. Mahir sabırsızlığından dolayı aldığı eleştiriyi nedeniyle susup oturdu. Kimseye ne düşündüğünü söylemedi artık.

Yine yürüyüş başlamıştı. İstikamet Bagok dağı idi. Üç saatten sonra gerillalara ulaştılar. Mahir tek tek, sevinçle kucakladı onları. İnanamıyordu vardığına. Ama sonra onlara başka bir yere gidileceği, onun için yarın sabah erkenden yola çıkacakları söylendi. Herkes yattı, ama Mahir sevincinden gözünü bile kırpmadı sabaha kadar. Rojbaş olduğunda Mahir halen uyanık elini başının altında kenetlenmiş düşünüyordu. Hemen kalkıp çevreyi gözledi. O, dağlarda çiğ tanesi serin bir rüzgardı artık.

İnişli çıkışlı üç günlük yoldan sonra Gabar’a yetiştiler. Gabar’da bir grup arka-

daş onlarla yürüyüşe katılacağından ve yolların durumu iyi olmadığından bir aya yakın kalacaklardı. Mahir buna çok sevinmişti. Hayallerini süsleyen büyük gerilla Komutanı Agit arkadaşın mekanını ziyaret edebilirdi artık. Ayrıca büyük komutan Agit arkadaşınla aynı toprağa ayak basmış olmanın da mutluluğunu yaşıyor, heyecanlanıyordu. O’na kalsa burada kalacaktı. Büyük komutanın mekanını görmek için ısrar etmesine rağmen yoldaşları izin vermedi. Tehlikeli olabileceği düşünülüyordu. Mahir neredeyse ağlayacaktı.

Gruba katılanlarla birlikte sayı 9 oldu. Artık gece yürüyor, gündüz dinleniyorlardı. Ayakları yanmış, kan ter içinde kalmışlardı. Henüz üzerlerinde kot pantolonlarla yürüyorlardı ve kiminin ayakkabısı daha kundura idi. Yine de kimse dert etmiyor ve söylenenlere de en çok kızan Mahir oluyordu. Özgürlüğün bedelini biliyordu. Bestler dağına olan yolculukları o gün gündüzden devam edecekti. Mahir yürüyemeyenlerin yüklerini almış, ama bir adım bile geri kalmıyordu. Grubun yürütmesi için elinden geleni yapıyordu. Gündüz yürünmesi yorgunluğu iki katına çıkaracak hem de tehlikeyi artıracaktı. Çünkü geniş çaplı bir operasyon başlamış ve düşman araziye yayılmıştı. Herkes heyecanlanmıştı. Dokuz kişiden sadece iki kişide silah

vardı. Korunmak epey zor olacaktı. İki saatlik bir yürüyüşten sonra askerlerini içine girdiklerinden habersizdiler. Aniden patlayan silah sesleriyle kendilerini yere attılar. Onlara öyle söylenmişti. Kurye onlara geriye doğru kaçmalarını söyledi. Bayan yoldaşlardan koşmakta zorlanan birinin kolundan tutup arkasından sürükledi. Mahir arkadaş o anda vücudunda bir sıcaklık hissetti. Ama durmadan, bayanı önüne takıp yürüdü. Belli etmek için elinden geleni yapıyordu, vücudu epeyce kan kaybediyordu. Bir an önce savaşçılara yetişmek için ses çıkarmıyor, yürüyor ve kimse bilmesin diye en arkada yürüyordu. Operasyon dışına çıkmışlardı ki, Mahir’in gözleri karardı, rengi sarardı, hareketsiz kaldı.

Kendini özgürlüğün mekanını, baş kaldırmış dağların kollarına bırakıverdi. Agit yoldaş yanına geliyordu, gülümsüyordu, elinde bir silah. Mahir tanıdı bu silahı; kleşti. Ve diğer elinde bir gerilla elbisesi vardı, ikisini de Mahir’e uzattı. “Giyin de gel işimiz var” diyerek arkasını dönüp yavaş yavaş yürüyordu güneşe doğru. Mahir tez elden giyindi ve silahı kapığı gibi büyük komutanın arkasından koştu.

Grup üzgün, kinle ve hırs-la yürüdü, yürüdü Mahirlerin yolunda...

Mehmet BABAT (Şeş)

Yurtseverliğin zirvesi militanlaşan YURTSEVERLİĞİN BÜYÜK ÖRNEĞİ

Büyük komutan AGİT yoldaşla ilk karşılaşmadan günümüze dek kesintisiz bir yurtseverleşmeyi, Ulusal kurtuluş mücadelemize büyük özveri, kararlılık ve cesaretli katılımı yaşam edinen, partiye, Parti Önderliği'ne ve devrimin mutlak zaferine büyük bağlılıkla inanç getiren, çeteciliğe, ihanete, tasfiyeciliğe, düşmanın teslimiyet dayatmalarına karşı güçlü bir iradeyle, ölümüne direnerek yitip giden, görevlere bağlılıkta, mücadeleye katılımda, yaşamı devrimcileştirme, militan çizgide seyretmeyi esas alan Şeş yoldaş, halkımızın yüreğinde, mücadelemizin her anında ebediyen yaşayacaktır.

Şeş yoldaş, büyüklerine saygılı, küçüklerine karşı sevgili yaklaşım ve üsluba sahipti. Görevlere bağlılığı itirazsız ve dakikti. Bütün yetenek ve imkanlarını devrimin hizmetine sunması, büyük cesaret, kararlılık ve fedakarlığı, disiplini, resmiyeti esas alan yaşamı, devrimin mutlak zaferine olan sarılmasız inanç ve Parti Önderliği'ne duyduğu kesintisiz bağlılık ve güvenle, bunları salt düşüncede değil, tüm yaşamında hem davranışlarıyla, hem pratik çabalarıyla sergi-

Adı, soyadı: **Mehmet BABAT**

Kod adı: **Şeş**

Doğum yeri ve tarihi: **Aval**

köyü, Şırnak, ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1984**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Nisan**

1989, Segirke (Üçyaka) köyü

Şırnak

lemeyi yaşam biçimi edinen bir kişilik olarak, her yönüyle militanlaşan yurtseverliğin büyük örneğiydi.

Evet O, sıradan bir insan değil, bir militandı. Her an gerillanın hizmetinde yaz kış demeden, yorulmadan, dinlenmeden, itiraz, red nedir bilmeden ve gözünü budaktan sakınmadan devrimin hizmetine koşmuştu. İç çetecilik denilen komplocu, tasfiyeci kişilikler eliyle ailesi vurulmuş, düşman ve işbirlikçi hain çetecilik O'nu partiye

karşı kullanmak istemişti, ancak o her şeye rağmen inanç getirdiği bu kutsal yolda yürüme kararlılığından asla taviz vermemiş, boyun eğmemişti.

O Agit yoldaşın bir öğrencisiydi ve O'na layık bir yaşam ve mücadele pratiği sergileyerek şehadet mertebesiyle onurlanmayı bildi.

1984 yılı başlarında tanıştı Agit yoldaşla. Botan'ın erişilmez dağlarının boyun eğmemiş adamıydı. Kela Memê'nin karlı esintileriyle çelikleşmişti bedeni. Derin vadilerinde, engin doruklarında tatmıştı özgürlüğü ve aşık olmuştu özgürlüğe, PKK ile tanışmış ve kavuşmuştu özlemlerine. Artık kenarlarında büyüdüğü Hezil gibi ölü alınamaz bir sel olmuş, akmıştı devrim deryasına, binyılların kirini pasını önüne alıp temizleyerek. Ter-temizdi yüreği, sahibiydi ter-temiz duyguların. Bir tek karcıyı ezmeyecek denli titiz basardı toprağa, bir tek yüreği kırmayacak kadar tatlı dille konuşurdu insanlarla.

1984 yılı başlarında Bestler alanında Agit yoldaşla tanışarak, ilgi duymuştu mücadeleye. Evini gerillaya açmış ve ardından da kuryelik, erzak ve cephane taşıma, öncülük dahil birçok görevi yapmıştı. Ajan ve çete olan akrabalarının ak-

sine yurtseverleşmede kararlı bir çizgi izlemişti.

1985 yılında, bir akrabası tarafından Bestler-Xware Şero muntakasında bir sığınakta tedavi gören beş gerilla haince katledilmişti. Bu ihanet karşısında akrabalarına tavrı koymuş, onlarla ilişkisini kesmişti. Ancak Hogır tasfiyeciliği döneminde "şahadetlerin infikamı" adı altında hainin akrabası olduğu gerekçeyle Şêx yoldaşın evi basılmış ailesi katledilmiş, hayvanları telef edilmişti. Kendisi eve döndüğünde "bunu PKK yapmaz, bu PKK'li olmayanların eylemidir" biçiminde en doğru tavrı koymuştu. Gerek akrabası olan ajan ve çeteler, gerekse düşman bu olumsuz eylemi, fırsat yaparak O'nu da çeteleştirmek istemişti. Ancak O, PKK'yi, Agit yoldaşın şahsında tanımış, duyduğu güvenin getirdiği inançla doğru ile yanlış birbirinden ayıracak bilince ulaşmıştı. Bu yüzden partiye karşı silah almamakta

direnmişti. Ama Hogır çetesi tarafından kendisine tehditler gönderilmeye devam ediliyor ve gerillayla ilişki kurma istemlerine ölüm tehdidiyle cevap veriliyordu. Düşmanın ajanlaştırma dayatmaları ve akrabalarının çetecilik dayatmaları buna eklenince hem bir zorunluluk hem de can güvenliği amacıyla köy korucusu olmayı kabul etmişti.

Şêx yoldaş bir yıl kadar köy koruculuğu yaptıktan sonra 1988 yılında koruculara yönelik partinin af kararını duyunca bunu fırsat bilerek, hemen silahını bırakır ve gerillayla ilişkiye geçer. Kendi deyişiyle "zorunlu zehir içme"den böylece kurtulmuş olur. Koruculuk yaptığı sırada gerillaya karşı tek kurşun sıkmadığı gibi kendisine verilen cephaneliği de artırarak milisler aracılığıyla gerillaya ulaştırır.

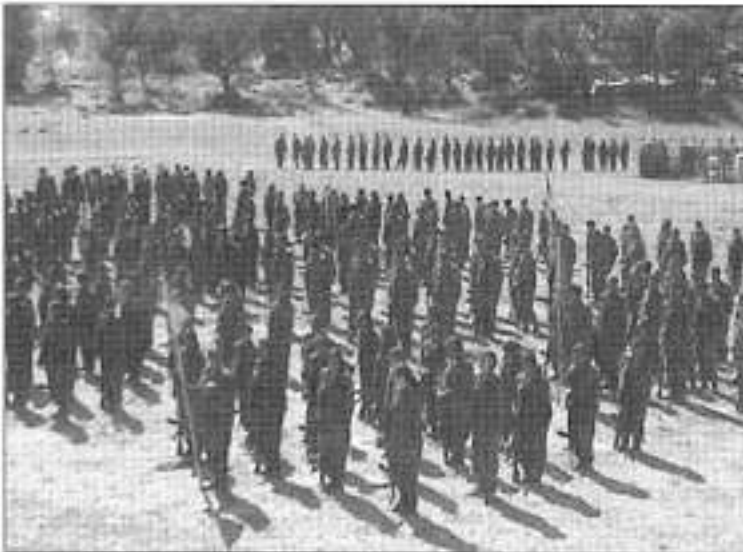
Silahını bırakmasına rağmen ve gerillaların şehadetinde hiçbir sorumluluğu olmamasına rağmen yaşanan

süreçten suçluluk duyar, afedilmesinin ifadesi olarak partiye bir kleş, bir tabanca ve bir miktar cephane hediye eder.

Bölge gerilla güçlerinin "arkadaşlarımızı katledenlerin akrabasıdır" biçimindeki şüpheli yaklaşımlarına rağmen, kendisi büyük bağlılık ve temiz yüreklilikle milislik görevine devam eder. Zaman zaman bölgedeki gerilla güçleriyle ilişkisi çeşitli nedenlerle kesildiğinde çevre yerlerdeki gerilla güçleriyle bağlantıya geçer ve hizmetlerini sürdürür. Gerillaya hizmeti kutsal bilir.

O Agit arkadaşın şahsında tanıdığı devrimci çizginin, mutlak zafere ulaşacağına inandığı için her türlü özveriyi göstermeyi görev biliyordu. Agit yoldaşla tanışmasının, öncesi ve sonrasını şöyle anlatıyordu.

"Çala köyü(Bestler)'nde duvar örme işiyle uğraşan bazı işçiler vardı. Ben de o gün Şırnak'tan gelirken onları ziyaret ettim. Baktım üç genç, işçileri toplamış konuşuyorlar. Silahlıydılar, dikkatimi çekti. Yanaştım dinledim. 'Kürdistan, savaşmak kurtulmak' diyorlardı. Çok ilgimi çekti, toplantıdan sonra bu gençlerle ayrıca oturup konuştum, sonra da evimize geldiler. Hep bir ağacın altında oturuyor, uzun uzun yazılar yazıyordu. Ben de nöbetini tutuyordum. Benim daha önce de Kürt örgütlerine hizmetim vardı. Fakat hiçbirini aklıma yatmıyordu. KDP'li-

ler geliyor, 'YNK'lilere yardım etmeyin, bize edin' diyorlardı. Sonra YNK'liler geliyor, 'Barzanilere yardım etmeyin, bize edin' diyorlardı. Onların bir gün gelip bize Agit arkadaş gibi Kürdistan tarihinden, kurtuluş savaşından, Türk devletinin sömürgeci zulmünden söz ettiğini duymadım. Yine de Kürtler diye onlara yardım ettik. Ama PKK başka, PKK Kürt'ü insan ediyor."

Şêx yoldaş, Bestler ve çevresindeki tüm alanların gerilla komutanlarıyla çalışmış, herbirisinin PKK'yi temsil eden özelliklerini alıp kişiliğinde somutlaştırmış, yaşamlarında gördüğü güzellikleri kendine yaşam tarzı edinmiş, mümince bir bağlılıkla militanlaşmıştı. "Ben" diyordu, "Başkan Apo'ya inanıyorum. O çok büyük bir insan. Kürtler için her şeyi yapıyor. Bu kadar eğitim, bu kadar düzen, bu kadar örgüt hep onun işi. Bizde hangi önder böyle yapmış? Mesele benim ne okumam ne yazmam var. Ama insan sizlerden çok şey öğreniyor. İnsan sizin yanınızda aydınlanıyor, kafası çalışıyor. Bilmediği şeyler bile aklına geliyor, konuşuyor, cesaretleniyor. Bütün bunlar Başkan Apo'nun sayesinde oluyor. Onun için ben, O'nun Kürdistan'ı kurtaracağına inanıyorum."

Bu inaçla her dönemde, her koşulda sarsılmadan gerilemeden çalışmalarını sürdürdü. Çete olan köylülerini devrimin hizmetine koşturmak için çok çaba harcadı.

Yakın çevresini bu yönde harekete geçirdi. Gerilla nezdinde olduğu gibi köyünde de halk içinde onurlu, saygın yaklaşımı, mücadeleye bağlılık ve hizmetiyle büyük saygı ve değer görüyordu. Ancak aynı zamanda köydeki çete, ajan, akraba çevresinin de nefretini kazanıp boy hedefi oluyordu.

1985-86'ya bağlayan kış, gerillanın erzak sıkıntısını gidermek amacıyla yurtsever dost akrabalarıyla birlikte çok çalıştı. Kar kış demeden erzak taşıdı, düşmanın çok sıkı ambargosunu delmeyi başararak gerillayı bahara ulaştırdı. Bahar günlerinde yurseyver akrabasıyla birlikte Şırnak'tan gelirken askerlerin pususuna takıldı. Ancak büyük cesareti ve atılganlığıyla erken davranıp biri subay on askeri esir aldı. Aslında esirlerini partiye teslim etmek istiyordu, ama akrabası korktuğu için serbest bırakmak zorunda kalmıştı. Bu olayın hemen ardından askerler köye baskın yapar. Askerlerin asıl hedefi Şêx yoldaştır, ama O'nu bulamazlar. Bu yüzden olay sırasında yanında hulan akrabasını ve diğer bazı yakınlarını turuklayarak önce Şırnak'ta, sonra Diyarbakır'da yoğun işkencelerden geçirirler.

Bu olaydan sonra Şêx yoldaş için firar hayatı başladı. Zaman zaman gizlice eve gidiyor, ailesinin ihtiyaçlarını temin etmeye çalışıyor, zaman zaman da gerillayla buluşuyordu. Silahı omuzunda tek

başına sırtını dağa dayamıştı. Ailesinden dolayı geriillaya katılmasını istemiyorduk.

Köylülerin O'na sahip çıkmasıyla düşman geri adım atmış ve evinde "rahat durması" koşuluyla O'na karışmayacağı sözünü vermişti. Düşmanın sözlerine fazla güvenmeye de gündüzleri köye inmeye başladı. Akşamları ise yine milislik görevlerine devam etti.

Şêx yoldaş, partinin hizmetinde hep karşılıksız çalıştı. Kendisine 1988 yılı başlarında tanışmamızdan kısa bir süre sonra, "çalışmaların hakkında Parti Önderliği'ne bir rapor yazalım, emeğin örgüte mal olsun" dediğimde, "Ben çalıştığım için örgüte minnet mi edeceğim" diyerek reddetti. Sonra örgüt işleyişi üzerine, raporun işlevi, örgüt açısından önemi üzerine uzun uzun konuştuk. Ondan sonradır ikna oldu ve bunun bir görev olduğunun bilincine vardı ve kabul etti.

Tüm yaşamını anlattı. Kimlerle hangi tarihlerde çalıştığını, hangi alanlarda bulunduğu, hangi arkadaştan nasıl etkilendiğini bir bir söyledi. Sözünü tamamladıktan sonra "Parti Önderliği'nden ne gibi bir istemin var" sorusunu yönelttim. Bu kez kızgınlığını gizleyemeyerek açığa vurdu. "Ben nasıl Parti Önderliği'nden istekte bulunabilirim hiç olurmu?" dedi. "Benim Başkan Apo'dan isteğim önce O'nun sağlığı ve başarısıdır. Önce PKK'nin ve Başkan APO'dan zafere ulaşmasını is-

tiyorum. Ben bu istemimi ölüme dek..." bekledi ve ardından ekledi, "Sonra da ailemizin bağışlanmasını istiyorum."

Ailesi dediği kimlerdi? İhanete bulaşmış çete akrabaları mıydı? Haksız yere öldürülmüş kendi ailesi miydi? Sormadım. Ancak söylemini çok anlamlı buldum. Onun gibi alçakgönüllü bir insanın yüreği çok büyük çok geniş olmalıydı. Büyük yürekler affedici olurdu.

Aradan çok zaman geçmeden Parti Önderliği, Botan eyalet komutanlığıyla bir telefon konuşmasında "Şêx'in raporunu okudum. Çok değerli bir insan. Mutlaka korunması değer verilmesi gerekir" diye mesaj iletecek, selamlarını gönderecekti ve bu, Şêx yoldaşın yaşamında ulaştığı en büyük sevinç, mutluluk, onurlanma olmuştu. Bu onun için çok anlamlıydı. Partiye kabulü, partiyle bir olması, bütünleşmesiydi. Özlem ve istemlerine kavuşması, emek ve hizmetlerinin karşılık bulmasıydı. Yurtseverlikte militanlaşmaya sıçraması, Parti Önderliği'nce onurlandırılmasıydı.

1988 Mart'ında Botan Eyalet komutanlığı'na misafir olup bu mesajı aldığı anda gerillalarla birlikte, yaşamında ilk kez bu kadar çok sayıda gerillayı bir arada görüyor ve güç olmanın büyük anlamına varmanın heyecanını, mutluluğunu gizlemeyerek açığa vuruyordu.

Şêx yoldaş, saflardan kaçan bir ihanetçinin ihbarıyla

düşman tarafından yakalanır. Köylüler buna serhildanla karşılık verir ve onu düşmanın elinden zorla alırlar. Düşman, halkıyla bütünleşmiş bu yiğit insanı esir alamayacağını, tehdit ve şantajlarla boyun eğdiremeyeceğini, teslim alamayacağını artık anlamıştır. Bunun için köydeki çetebaşı olan Hazo ve tüm komutanı Şehmus'u devreye koyarak haince bir planla seçim arifesinde Şêx yoldaşı kallesçe katlederler. Bu hain çeteler, silahı elindeyken asla onunla karşılaşmaya cesaret edememişlerdir. Türk silahlı güçleri bir kez daha tarihi karakterine uygun çok haince, çok kallesçe yine namuslu Kürt'ü, namussuz Kürte vurdurtmuştu.

Ancak Şêx yoldaş daha yaşamında ölümsüzleşmeyi başarmış bir yurtseverdi. O'nun şehadeti Botan'dan taşıp tüm Kürt insanların yüreğine serpilen bir özgürlük tohumu olmasından aşağı bir işe kesinlikle yol açamayacaktı. O artık Botan'da değil, bütün Kürdistan'da ve onurlu her Kürt'ün yaşadığı toprakta ekilen militan bir yurtseverlik ruhudur. Çünkü düşman direnen Kürt'ü, onurlanan Kürt'ü, teslim alınamayan Kürt'ü, PKK'lılaşan Kürt'ü sevmez; ihanetçi, işbirlikçi Kürt'ü sever. Düşmanı tarafından sevilmemek en büyük onur değil mi! Şêx yoldaş, asla teslim olunamayan direnen, onurlanan ve PKK'lılaşan Kürt insanının ta kendisiydi. O yazmamış, okumamıştı, ama gördüklerinin iyi bir gözlemcisi,

kavrayıcısı ve uygulayıcısıydı. O'nun tüm davranışlarında, üslubunda ilk Apocuların davranış ve üslubunu rahatlıkla görebilirdiniz. Bu da gerillayı özüyle tanıdığını, özüyle kavradığını ve kendini özden kattığını gösteriyordu. Onda yapmacık hiçbir şey yoktu. Botan'ın sarp dağlarının çelikten yürekli insanıydı. Binlerce yılın istila ve işgallerine boyun eğmeyen, hep direnen medeniyetten uzak kalma pahasına özgürlüğe tutkuyla sarılan, Kürt insanını temsil ediyordu. O saf temiz, mütevazı Botan insanının PKK ile yeniden özünü yakalayan yurtsever kişiliğini temsil ediyordu. O yurtseverlikte militanlaşmanın sembolüydü. Ne gerilla O'nu unutabilir, ne fiziki ayrılış O'nu gerillanın kalbinden sökebilir. O mücadeleyle varoldu, mücadeleyle yaşayacaktır.

Ne düşman, ne çetecilik sanmasın ki, yanlarına kar kalacaktır. Düşman, çetecilik, ihanet, yedi kat mezarın dibine de girseler, ordan çıkartılıp hesabı sorulacak ve intikamı alınacaktır. Bu halk en büyük değerleri olan şehitlere ve onların amaçlarına sahip çıkacak ve tüm devrim şehitlerimiz gibi Şêx yoldaşı da mücadelesinde yaşatacak, özlemi olan özgürlük ve bağımsızlığı sağlayacaktır.

Bütün şehitlerimizin anılarını önünde saygıyla eğiliyoruz. Devrim şehitleri ölümsüzdür.

Mücadele arkadaşları

Selahattin KEREMETTİN (Seyidhan), Ahmet ALİZADE (Xemgin)

İNANCIN MİLİTANLARI

Adı, soyadı: **Selahattin KEREMETTİN**

Kod adı: **Seyidhan**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi:

1999 İran-Kutur

Şehadet tarihi ve yeri: **06**

Haziran 1999, Başkale

Onlar, 1999 yılında, Önderliğin esaretinden sonra partiye katılırlar. İran'ın Kutur şehrinde katılan her iki arkadaş üniversite mezunudur. Seyidhan ve Xemgin öyle insanlardı ki, canlarını Önderlik, ülke, Kürdistan ve halkları uğruna feda ettiler. Onlar öyle kişilerdi ki, sözlerine sonuna kadar bağlı kaldılar. Yeni olmalarına rağmen

men Önderlik çizgisine olan bağlılıkları sonsuzdu, ki bu hiçbir zaman unutulmayacaktır. Düzen yaşamlarında bile ezilmeye, baskıya sürekli karşı durmuş ve kabul lenmemişlerdi. Ve halkları için de ezilmeyi hiçbir zaman kabul etmiyorlardı. Onlar öyle kişilerdi ki, sözüyle, pratiğiyle insanı etkileyen ve öğretenlerdi.

Onlar katıldıktan sonra, bir devre yeni savaşçı eğitimi gördükten sonra Botan'a gitmek için öneri geliştirmişler, büyük bir heyecan, coşku, istemle Botan'a yönelmişlerdi. Henüz yolda iken, Gundiki dağında bir

Adı, soyadı: **Ahmet ALİZADE**

Kod adı: **Xemgin Savaş**

Doğum yeri ve tarihi: **1978**

Mücadeleye katılım tarihi:

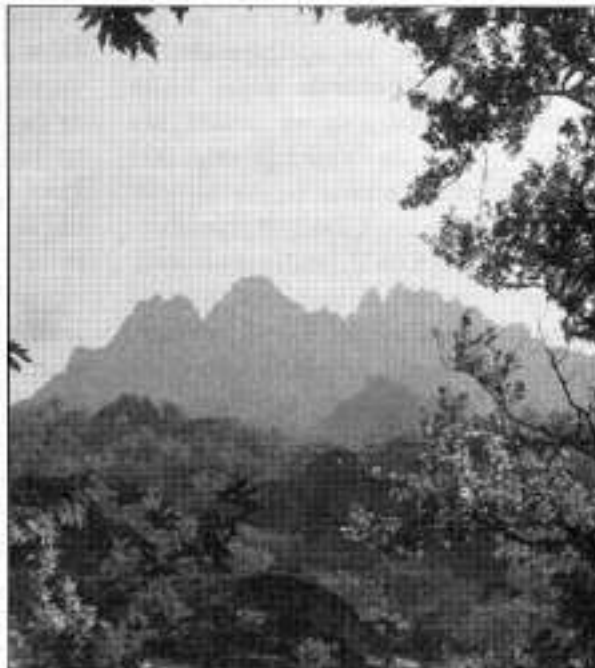
1999 İran-Kutur

Şehadet tarihi ve yeri: **06**

Haziran 1999, Başkale

köyün yakınında özel savaş güçlerinin kuşatmasına girerler. Teslim olmak için, şehadete ulaşana kadar canla başla çatışırlar. Onlar canlarını ülke ve halkın bağımsızlığı için feda ederek, Önderliğe sonsuz bağlılık içerisinde şehadete ulaşırlar. Seyidhan ve Xemgin arkadaşlar ölümsüzdür.

Anıları mücadelemize önderdir!

GÜZEL BİR EZGİYDİ SERHAT

Cûdî yolculuğunun başladığı o zamanlarda, güzel açılmalarla bezenmiş bir ilişki içindeydik. Şimdi onu söylemek için iyidir. Yolculukta Serhat'ı yitirdik. Dağlara ve vadilere karıştı ve bir daha dünya gözüyle görünmedi. Daha onlarca, belki yüzlerce insanın yanubaşımızda toprağa karışıp kaldığını ve bir daha topraktan, toprağın eğilimlerinden, dağlarından ve vadilerinden ayrılmadıklarını gördük. Hiçbiri için 'ölmek' deyimi yerinde değildi. Toprakla birleşme isteklerini her zaman taşıyorlardı, zaman içinde öyle geçtiler. Ve zaman içinde hep orada, geçtikleri o Kürdistan'da kaldılar.

Şimdi, yağmur içindeyken, yeni bin yılın bu son sağırmasında sizlere Serhat'ı söyleyeceğim. Bende anlatan yağmurdur diyeceğim ve bunu böyle bileceksiniz.

Şimdi, bir zamanların Med ve Pers soylularının kaplan avına çıktıkları Zagros'un güneydoğu eteklerinde, sararan bir vadi içindeyiz. '98 kışında ve '99 başlangıcında da burada, fırtınanın güzel oluşması içindeydik. 15 Şubat fırtınasında da burada, karşımızdaki tepeler, üstümüzdeki Zagros dorukları kar savrulması içindeydi.

Adı, soyadı: **Süleyman ALPDOĞAN**

Kod adı: **Hozan Serhad**

Doğum yeri ve tarihi: **Kars, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **Temmuz 1999, Eraban dağı, Faraşın yaylası-Beytüşşebap**

Rüzgar esmesi ve onun öfkeli bağırması içindeydi. İşte o zaman Serhat da buradaydı. Bu yerin bütün kayalarında ve ağaçlarında birlikte türkü söylerdik ve bakardık. Sis ve bahar içinde uzakta dolaşırdık. O geniş ve serinlik dolu günler içinde, uzak tepelerde akşamı beklerdik.

Serhat, batıda Şekif dağı ufuklarının üstündeki Venüs'e bakardı ve sevinirdi. "Benim yıldızım işte orda" derdi. "Sadece senin değil, o

herkesin yıldızıdır" deyişimi duymazlıktan gelir, ruhunun kapılarını o yıldız süresince kapatırdı. Venüs, akşamın uzağında kaybolduktan sonra, karanlık daha soğurdu ve eski yüzlerimizi giyinirdik; o eski şarkılar söylerdi: "Bilirim yok senden bana bir fayde ey gül..." veya "siyah kanatları koskocaman açılan - ve arkasında güneş doğmayan büyük kapıdan- geçince başlayacak bitmeyen hüznün bu gece..." diye söyler ve sürerdi. Sonra herhalde söz toprağa gelirdi; topraktan konuşmamı sever, isterdi: "Toprağın! Bazen keşfedilmemiş bir ülke oldu bana -ve bazen mezar-, dönüp bir çocukluğu öldüğüm sürekli..."

Şimdi onun son öyküsünü söylüyorum:

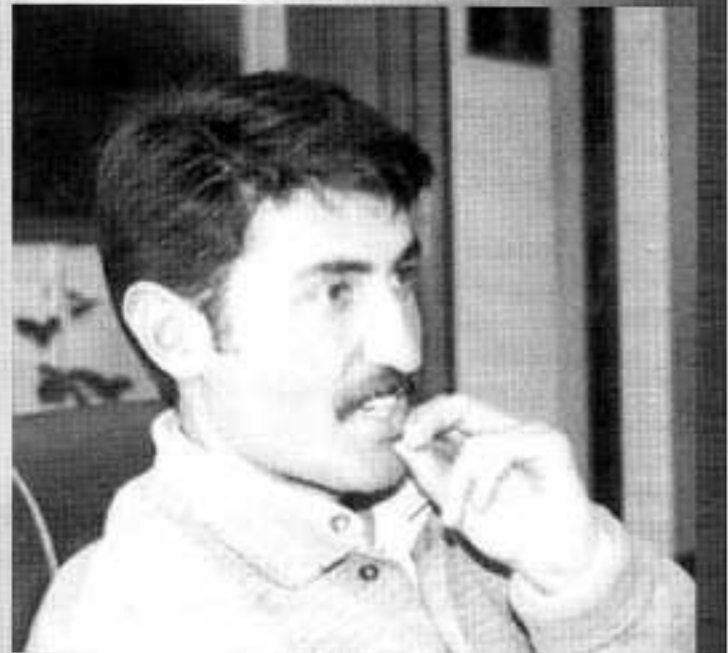
Bahar ayları çıktığı zaman, yürüyüşe geçtik. Bir menzili-miz yoktu, yürüyüş bizim verili sınırları ihlal ederek girdiğimiz bir ülke idi, bir yurt idi. Hep onda, yani yürüyüş ve Kürdistan içinde kalacaktık. Serhat ikircikliydii önceleri; belki söylemeye dilinin varmadığı bir sevgisi vardı. O acı günlerde, Ammar idam sehпасının altında beklerken, yaşamak korkunç bir acıydı; daha da dayanılmaz olanı, utanç veriyordu. Hiç kimse-nin dönüp küçük ayrıntıları konuşmaya zamanı yoktu.

Şimdi söylediğim bu yerden Van ve Urmiye arasında ki dağlara, oradan Van topraklarına ve Hakkari'ye geçtik. Aylar sürdü yürüyüş. Vardığımız her yerde Serhat, gerilla topluluklarına şarkılar söylüyordu. Güzel bir ezgiydi Serhat; Onun sesindeki içtenlik dağlarda söylediği şarkılarda daha açıktı.

at batıda daha yüksek ve sivri bir doruk karşılar sizi. Kato Jirkan'a varmak için önünden geçmeniz gereken bu dağın adı Nismo'dur ve doruğunun hemen dibinde yaban ördeklerinin yurt edindiği bir göl vardır. Bu da Nismo gölüdür. Gerillalar bu göle çok bağlanmıştı. Bu gölün başında yapılan bir toplantının resmini

dar vadide. Serhat ile son yemeğimizi yedik: Salyangoz çorbası. Toplaması bendendi. Serhat ile birlikte temizledik ve pişirdik. Rehberimiz Sadık. "Şeytana henzeyen" bu küçük yaratıkları yemeyi, hatta bu yemeği yaptığımız kabı bir daha kullanmayı kesin bir dille red etti. Birkaç metre arkamızda, gerçek bir kuş köyü

*"ben taribin terk edilmiş
yerinden geliyorum
ve açık çağındayken benüz
yaşamaya doyamadan
yüreğim gençken
ayrılıyorum sizden
biç korkmadan giderken
doğrudan tilili çektim buna
ve tereddüt etmedim
eğilmedim duymadınız mı
giderken kabkabanı
anlayın artık
her ölüm bir yaşamdır
ve ben bu yaşamı
yar eyledim delicesine"*

Temmuz ayı başlarında Faraşın yaylalarındaydık.

Faraşın, Başkale-Çatak-Beytüşşebap üçgeninin güney köşesindedir. Faraşın köyü ile Kato Jirkan arasında en yüksek dağ, Serhesin doruğudur. En yüksek noktasında demir bir sütun bulunan Serhesin ve çevresindeki bazı tepelerin dorukları, Mısır piramitlerine benzer. Doğudaki Faraşın yaylalarından çıkarak Serhesin'e vardığınız zaman, üç sa-

bulduk. Komutan Nismo gölünün kıyısında, sırtını Nismo doruğuna yaslanmış, ders veriyor. Gerillalar, bu eşsiz göle karşı kutsal kelimeleri dinliyorlar.

Serhat'la biz 11 Temmuz günü akşamı, Faraşın'dan Kato Jirkan'a geçiş yapacaktık. Yanımızda Kamereman Halil Dağ ile rehberimiz ve güvenlik sorumlumuz Sadık vardı. Serhesin dağı eteklerinde, Kûna Hıvê denilen küçük ve

vardı. Korunaklı bir uçuruma, yan yana, alt alta, üst üste çöpten ve çamurdan yuvalar kurmuş, neşe ve hareket dolu iç içe, bir arada yaşayan ve yüzlerce kırlangıçtan oluşan bir kuş sosyetesine, ilk kez burada tanık olduk. Serhat'ın bu yabani ve güzel kanatlılar toplumunu oturup saatlerce seyrettiğini gördüm. Kuşlar, gerillaların kendilerini izlemelerinden hiç rahatsızlık duymuyorlardı.

Akşamın gölgeleri batı yamaçlarından vadilere indiği zaman, biz kırlangıç köyünden hareket ettik. Serhesin doruğuna vardığımızda, zaman akşam çökmüştü. Serhat, yürüyüşte hep yaptığı üzere, teybinden "Titanik" filminin müziğini dinliyordu:

"Every night in my dreams
I see you, I feel you
That is how I know you go on.

Far across the distance and
spaces between us

You have come to show
you go on.

Near, far, wherever you
are..."

Benim tedirginliğim burada başladı. Yüksek yamaçlarda henüz erimemiş kar benekleri ve bir kartal, daha ileriye gitmememiz gerektiğini söylüyordu. Halil ve Sadık, o gece Nismo gölü yakınlarında kalmamız ve yarın gün içinde, Karayılan'ın çok sevdiği Nismo'yu görüntülememizi istiyorlardı. Ben ise, Nismo gölünü dönüş yolculuğuna bırakmaya, hemen bu gece beklemeksizin Kato Jirkan veya daha kuzeydeki Masiro yönüne geçmeyi istiyordum. Halil ile kavgaya edecek dereceye gelene kadar tartıştık. Beklemeksizin geçme önerisini Serhat'a götürdüm. Hiç beklemediğim halde, Serhat da kalmayı istiyordu. Çaresiz, o gece orada, Serhesin doruğunun iki saat kadar batısında bir yamaçta kaldık.

Tam o gece Türk ordu güçleri ve korucular operasyona çıkmışlardı. Bizim bundan haberimiz yoktu. 12 Temmuz sabahı erkenden, saat 00:4 sıralarında, Sadık arkadaş keşif için biraz yukarıya çıktı. Bu arada Serhat'ı da uyandırdık. "Çok ilginç dört düş gördüm" dedi, "Annem buraya gelmişti birinde, tam burada konuşuyorduk." Diğer düşlerinin neler olduğundan da sözetti, ama artık bunları hatırlamıyorum. Saat 4.20'de Sadık koşarak geri geldi ve askerlerin bize doğru, doruktan aşağıya kollar halinde yaklaştıklarını söyledi. Çantalarımıza ve silahlarımıza sarıldık. Bulduğumuz vadiden aşağıya küçük bir su akıyordu, onu izledik. Ben önden koşuyordum, arkamda Halil vardı. İki dakika sonra dönüp baktığımızda, Serhat'ın olmadığını gördük. Sadık geri döndü, bekledik. Yeniden Serhat'ı gördüğümde, ağır adımlarla kayalık dere yatağından aşağıya inmeye

çalışıyordu. Çantası sırtında, silahı kolunda, deri muhafaza içindeki sazı ise omzundaydı. Şaşırmış görünüyordu, hepsi o kadar.

Beş dakika kadar yokuş aşağı indikten sonra, sağımızdaki Mamêmus tepesinden inen yeni bir dere ile karşılaştık. Bulduğumuz yer, Besta arazisinden geçen Masiro suyunun başlangıcı idi. Buraya varıncaya kadar, Sadık üç kez geri dönerek arkada kalan Serhat'ı bize yetiştirdi. Sağa, Mamêmus yamacına, suyun akış yönünün tersine döndük. Böylece, aynı zamanda üstümüze gelen asker kollarına karşı gidiyorduk. Çünkü onların istekleri, bizi aşağıya, tutukları Masiro vadisine doğru sürmektir. Yirmi adım kadar sonra, yüklerimizin ağırlığını farkettilik ve çantalarımızı, parkalarımızı otların içine alelacele sakladık. Yalnız Halil, mini-tv kamerasının bulunduğu çantasını bırakmadı. Saat 4.30 sıralarında, sabah

alacasında bize doğru inen iki asker kolunu gördük. 4.35 sıralarında onlar bizi farkettiler ve bir anda mevzilenerek ateşe başladılar. Aramızdaki uzaklık, ilk anda 50 metre kadardı. Önümüzde Mamêmus yokuşuna vurmanız için geçmemiz gereken bir düzlük vardı. Yüzlerce asker her türlü silahla 50 metreden ateş ederken, bu düzlüğü geçmemiz gerekiyordu. Ancak ondan sonra mevzilenme olanagımız olabilirdi.

Güvenlik sorumlumuz Sadık konuştu: "Durmayın!" Aklıma gelen her şeye küfrederek Serhat'a son bir kez baktım. Yüzünde aynı şaşkınlık vardı. Öte yandan sanki çok sakin görünüyordu, bizim gibi telaşlı değildi. Düzlüğe vurduğumda, üzerinde mısır patlatan kızgın bir saç üzerinde koşuyor gibiydim. Kendimizi sakınacak bir konumumuz, siper alacak bir tek taş, bir çalı bile yoktu. Binlerce mermi, her yanımızı sıyrarak bahar otlarını biçerken, yapmam gereken, ama hep ertelediğim şeyleri düşündüm. Ardından Halil ve Sadık da düzlüğü geçtiler. Dönüp onlara baktım, sağlam görünüyorlardı. Ama Serhat yoktu. Orada kalmış, düzlüğü geçememişti. Hiçbirimizin bir anda yağmur gibi inen binlerce mermiden kurtulma gibi bir şansımızın olması o an düşünülemezdi. Bereket askerler ve korucular yeteneksizmiş ve bizim kadar soğukkanlı değilmişti.

Birbuçuk saatte, binlerce silahın ateşi altında, arkasına sığınacak tek bir mevzi olmadığı halde, Mamêmus tepesine batı yönünden çıktık. Tepeyi tutması gereken asker ve korucular hala nefes nefese, tepenin doğu yamacındaydılar. Yüz metre farkla o sabahki koşuyu biz kazanmıştık.

Bir ömür gibi geçen, birbuçuk saat süreyle, her türlü silahın ateşi altında Mamêmus tepesine tırmanırken, daha doğudaki Alan vadisi başlangıcında, korucu ve asker kolları arasında pimleri düzeltilmiş bombalar ve emniyeti açık silahlarımızla akşama kadar kımlıtsız beklerken, Serhat'ın o su kıyısında, Nismo gölü yakınlarında, Nismo sevdası uğruna şehit olduğunu düşündük. Asker ve korucular, nereye gittiğimizi de gördükleri halde, hemen aralarında olduğumuz halde, akşama kadar üstümüze gelmediler. Onlar açısından akalınca olan da buydu. Çünkü biz, son saldırı-

zın çok etkili olması için, birkaç adım yanımıza kadar sokulmalarını bekliyorduk.

Serhat o gün, 12 Temmuz 1999'da, saat 11.00 sıralarında sağ esir düşmüştü.

Daha sonra koruculardan alınan bilgilere göre, Serhat'ı askerler değil, Jirkan aşiretinden genç bir korucu sağ yakalamıştı. Askerler onu aldıktan sonra, kolundan vurmuşlardı. Daha sonra Hakkari'ye götürüldüğü, ikinci bir operasyonda yeniden dağa getirilerek, yakalandığı yerin onbeş saat kadar doğusunda, Faraşın yakınlarındaki Eraban dağı eteklerinde kurşuna dizmişlerdi. Cesedini aylar sonra gerillalar bulduklarında, elleri arkadan bağlıydı. Serhat, esir düşmeyi kabul etmişti belki, ama teslim olmamıştı. Öldürülme sebebi bu olmalıydı.

Onun son hikayesi budur. Yürüyüş ise devam ediyor.

*Mücadele arkadaşları adına
Hüseyin Kaytan*

Yılmaz: ÇELİK (Demhat)

BARIŞ HAVASINDA SAVAŞ FIRTINASI

Düşünceli ve hızlı adımlarla akşamın karanlığında dört arkadaş acele acele yürüyorduk. Arastra hızlı adımlar bizi doyurmuyor olacak ki, habire koşturuyoruz. Ay ışığı, ağaçsız-çıplak zozanları alaca gücüyle aydınlatıyordu. Yan tarafında sivri uçlu Serhêsîn tepesi, sanki adı gibi demirden bir yürekle kolluyordu bizleri. Ama, ay ışığında sivri ucu hafiften eğilmiş gibiydi. Yavrusunu kaybetmiş ana misali dertli başını kaldırmıyordu Serhêsîn. Belki de karşısındaki asker yüklü Berêperik tepesine bakmak istemiyor, kahrılamıyordu içinden. Yıldızlar ısl ısl değildi o gece, ayın ışınlarına danişmış mat rengine bürünmüşlerdi. Yıldızlar bizleri anlayan tabiat anamızın tek bahçesiydi o akşam. Pusuda yatan mermilere karşın inadına gerillaları görüntülendiren ay ışığına onlar da kahrılanmış, hoş bir fanus ışığına bürünmüşlerdi. Ay ışığını, aşık romantikler ve ince ruhlular gibi gerillalar da severdi. Çünkü onlarda romantik ve ince ruhluydu. Savaş, bütün sertliğine rağmen kıramamıştı bu duyguları onlarda. Kim istemezdi bu cennet zozanların gündüz süslü gecelerinde sıcak bir çay yudumlamayı, kim istemezdi ki bu büyüleyici havada sevgi

● Adı, soyadı: **Yılmaz ÇELİK**

Kod adı: **Demhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan, 1981**

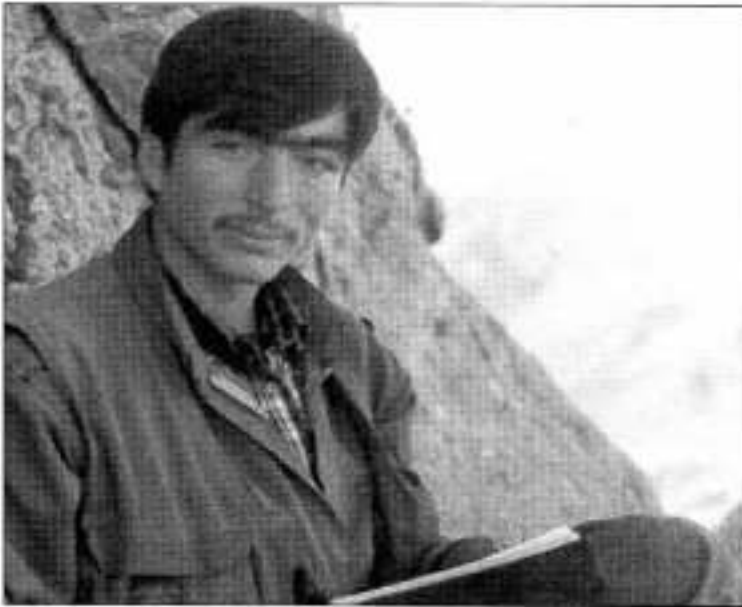
Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **22**

Ağustos 1999, Berêperik-Çatak

ve özgürlük şarkılarını çalgınca söylemeyi? Kim istemezdi ki yaşamın güzelliklerini çalgınca yaşamayı? Ama savaş ortamından uzaklaşmadan düşünülmesi bunlar. Çünkü gerilla o gecelerde imkan bulamadı, imkan olduğunda da kullanamadı. Bağıra-çağıra şarkılar söylemek için en büyüleyici ortamlardan aldı ilhamını ama; hep içinden söyleyebildi şarkılarını. Koşullardı; evet sadece savaş koşullarıydı gündüze, güneşe ve korkunç derecede güzel ışınları yayan aya gerillayı düşman eden tek neden.

Ve biz dört arkadaş halen koşturuyor, ay ışığına ölkenlenip, gölge düşen yerlerden geçmeye çalışıyoruz. Çünkü askerler halen stratejik tepelerde duruyordu. Biz öfke yüklü dört arkadaş düşmana inat her on dakikada durup doğayı dinliyor ve "Demhaat... Rebeer..." diye sesleniyoruz. Acaba yaralı bir halde bizleri mi bekliyorlardı, evet evet umutları sönmezdi onların. Silah arkadaşları gece karanlığından faydalanıp mutlaka bulacaklardı kendilerini. Çünkü Demhat da az kurtarmamıştı düşman pençesinden yaralı yoldaşlarını. Buydu Demhat'ı umutlandıran, yürükten olan yoldaşlığıydı inançları. Ama bu sadece tahminlerimizdi; ya yaralı değil de... Hayır, hayır, değilini hiç düşünmek bile istemiyoruz. Demhat'ın kaybı, bıçak yarası gibi bir iz bırakacaktı yürüklerimizde. O barış savaşçısı olmasına rağmen; barışı bizler gibi tam olarak anlayamamıştı halen. Bir hafta önce komisyon O'na "Demokratik Cumhuriyet" hakkında soru sorduğunda: "heval bildiğiniz gibi ben de halen Savunma'yı okuyamadım, eğer bir gün elimize geçer ve ben de okursam ancak cevabımı verebilirim" demişti. Evet! Barışın savaşçısı Demhat,

"Çok kısa olan yol, duygu yüklü düşünceler içirisinde oldukça uzun gelmişti bizlere. Dürbünle Demhat'ı en son gördüğümüz yere ulaşmak üzereydik. Bir elimiz tetikte bir elimiz de kalbimizde oldukça yavaş ilerliyorduk. "

barış ve demokrasiyi yaşatmak için ayrıldı aramızdan. Savaş gerçekliğimiz böyleydi maalesef! Omuz omuza savaştığım, aylarca bir parça ekmeği, hatta bir bardak suyu bile bölüştürdüğün yoldaşımın, toprağa devrilmesini görmek, çaresizce seyretmek ve buna karşı öfkelenmemek, kahrolmamak mümkün değildi. Ki, Önderliğimizin son çağrısı olmasaydı eğer; böyle bir süreci anlamamız belki yıllarımızı alacaktı. İçimizdeki kor ateşi de Önderliğimizden başka kimse söndüremezdi elbet! Acı gerçekliğimiz de buydu

zaten. Buydu, barış havası estiğinde, savaş fırtınasına kapılanların ardından çektiğimiz acılar.

Çok kısa olan yol, bu duygu yüklü düşünceler içirisinde oldukça uzun gelmişti bizlere. Dürbünle en son Demhat'ı gördüğümüz yere ulaşıyorduk ve bir elimiz tetikte bir elimiz de kalbimizde oldukça yavaş ilerliyorduk.

Sabah saat 10'da kobra lar eşliğinde indirme yapan helikopterlerle başlamıştı çatışma. Dişe diş geçmişti. Çatışmadan sonra gerillanın gece atağa geçeceğini bilen

TC askerleri; akşama doğru parçalar halinde bulunan gruplarını toplayarak, stratejik tepelerde konumlanmışlardı. Bizler de dürbün keşiflerimize dayanarak, en son cihazla yaralı olduklarını duyduğumuz arkadaşları almaya gitmiştik. Çünkü gündüz onların olacaktı. Çıplak zozanlarda gündüz hep dezavantajımız olmuştu. Ve bizim gündüz olmadan mutlak yaralıları kurtarmamız gerekiyordu. Yine de arkadaşlara seslenmeyi de ihmal etmiyorduk bu arada. Nefes alış verişimizden başka bir ses duyulmuyordu o an. Ve sonuçta yoldaşlarımızın cansız bedenleriyle karşılaşmamız çok uzun sürmeyecekti.

Onca kandan sonra barış için demi kan da mı akıtılacaktı yoksa? Taştan değil, etten bir yürüktü bizimki! Yoksa yaşadığımız trajediler az mı görüldü bizlere? Nasıl dayanır bu yürek, nasıl dayanır gözler, böyle perdesi indirilmeyen trajedi sahnelerine? Gözlerin yakından gördüğün kilometrelerce uzaktaki kulaklar da duyabilecek miydi? Ve filmin son sahnesinde Demhat, Demokratik Cumhuriyet hakkında komisyona cevap vermeden ayrıldı aramızdan.

Demhat'ın kanı Faraşın'den Masiro suyuna barış çığlıklarıyla karışacaktı...

Anısı mücadelemizde her zaman yaşayacaktır.

Şehit Ahmet Rapo Bölüğü

Necmi AKGÜN

“GÜN GELİR ÖZGÜR VATANA KAVUŞURUZ”

Necmi yoldaş 1938 yılında Mardin'in Ömerli ilçesine bağlı Bafe köyünde dünyaya gelir. Yaşamı 31 yaşına kadar köyde geçer. Köyde evlenir.

1969 yılında ekonomik nedenlerden dolayı İzmir'e göç eder. Ve orada seyyar satıcılık yaparak aile geçimini sağlamaya çalışır.

1970 yılında Musa Anter aracılığıyla yurtseverlik bilinci gelişir ve çeşitli faaliyetlere katılır.

1988 yılında İzmir'de parti ile ilişki kurduktan sonra yurtsever olan duyguları pratikleştirerek 1980'den 1990'a kadar parti çalışmalarına elinden gelen hiçbir yardımı esirgemez. Her türlü fedakarlığı yapar. Bu süreç içerisinde yerel ve feodal kişilik özellikler yerine ulusal demokrat ve özgürlükçü kişilik özellikleri hızla gelişir.

Necmi yoldaş yaşlı olmasına rağmen gösterdiği fedakarlık samimiyet ve dürüstlüğü yanında aydın kişiliğiyle

✻ Adı, soyadı: Necmi AKGÜN

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: 1938,

Mardin

Mücadeleye katılım tarihi: 1988

Şehadet tarihi ve yeri: 24 Ocak

1999, Aydın Cezaevi

de halk tarafından oldukça sevilir ve saygıyla karşılanır.

1990 cephe komitesine girer ve çeşitli görevler üstlenir. Faaliyetlere aktif olarak katıldıktan sonra, "bunca yıldır kendim için çalıştım, bundan sonra da halkım için çalış-

acağım" der. Zamanının büyük bir kısmını parti çalışmalarına ayırır.

Necmi yoldaş 1992 yılında İzmir'de deşifre olup tutuklanır ve Buca Cezaevi'ne konulur. Orada partiyi Kürtleri daha derinlikli tamamlamak için şevkle araştırma ve incelemeler yapar ve örnek alacak bir pratik sahibi olur. Çeşitli görevler üstlenir. Yaklaşık on iki yıl Buca cezaevinde kaldıktan sonra hava koşullarından dolayı çeşitli hastalıklar başgösterir. Bu nedenle sevkini Aydın Cezaevi'ne ister ve Aydın Cezaevi'ne gider. Orada hastalığı daha da ağırlaşır. Dava arkadaşları O'nu hastaneye göndermek ister. O, yoldaşlarına duyduğu bağlılıkla "beni hastaneye göndermeyin, çünkü ölebiliyorum, ölürsem sizin yanınızda ölmek istiyorum" der. Yine "gün gelir, özgür vatana kavuşuruz" diyerek özgür vatana olan özlemini ve özgürlüğe olan inancını ifade eder.

24 Ocak 1999'da Necmi yoldaş, Aydın Cezaevi'nde hastalığı sonucu hayata gözlerini yumup şehitler kervanına katılır.

Şehitler yolumuzu aydınlatan birer meşaledir.

Osman Akdoğan

"Şehidi yüreğinize, beyninize üreticilik temelinde sokabilmelisiniz. Biraz da böyle yaşayabilmelisiniz. Sizden fazla bir şey isteyen yok.

Bu parti ailesinin, bu halkın da tek onurluca yaşam şansı bulacağı gerçek budur.

Ve bir de bunlar sosyalizmin savaşçılarıdır."

Başkan Apo

Ayşe KAYA (Derya)

Kavgamın ortasında masum çocuk gülüşüydü Derya

Ve her yazmaya başladığım-
da anıların rüzgarında sü-
rükleniyor yüreğim...

Kara gözlerinde dağların asili-
ğini taşıyan, kendisi küçük yüreği
dünyanın tüm sevgilerini taşıyabi-
lecek kadar büyük, küçük bir kız
tanıdım ben, Dersim'in heybetli
duruşlarında...

1996 sonbaharında Koççi-
ri'den Dersim'e ulaşmıştık. Kah-
peri'de adı daha sonra Ş. Warşin
noktası olacak olan bir noktada
arkadaşlarla buluştuk. Biz dört

♣ Adı, soyadı: Ayşe KAYA

Kod adı: Derya

Doğum yeri ve tarihi: Sürt-Eruh,
1983

Mücadeleye katılım tarihi: 1996
(Mersin katılım)

Şehadet tarihi ve yeri: 13 Nisan
1999, Stran kayalığı-Geyik suyu-
Hozat- Dersim

bayan arkadaşlık ve en yakında
olan bayan takımının yanına yer-
leştik. Yağmurlu bir gündü, yap-
raklar sararmaya yüz tutsa da halen
yeşilliklerini koruyorlardı. Ve ya-
şayanlar bilir, yağmurlu günlerde
yapraklar hiç çekilmez. Hele bir de
ormandaysan ekstra ıslaklık anla-
mına gelir. Dersim'den ayrılabi bir
büyük yıl olmuştu ve yeni yeni ar-
kadaşlar gelmişti. Tabii gidenleri-
miz de vardı... Yeni katımların
çoğu genç arkadaşlardan oluşuyor-
du. İçimden herhalde düşmanın
bilinçli bir oyunu diye düşündüm.
Yaş oranı 13-14-15 arasıydı. Bu
Dersim gibi sürekli sıcak savaşın
yaşandığı bir yerde oldukça tehli-
keliydi.

Nokta bir yamaçtaydı, çamurda
kaymamak için dallara tutunarak
bayan arkadaşların yanına geldik.
Orada tanıdığımız arkadaşlar var-
dı. O sırada aşağıdan nefes nefese
iki genç arkadaş ekmek ve su ge-

Mersin'ten
bu mücadelede kalab...
Bir de
bayanlar noktasından son
gelişim...
Dersim'e
Senden varmış kalırsın bir
yapmış hazine öyküsü
kalab...
Bir de küçük bir
savaşın dağları inilen
öğütler çığır...
Ve ulkemin erken büyüyen
çocuklarına
Senden arda kavğun kalab...
Ara arkadaşla birlikler
ichid döşü...
On üç yarında kalab...
On dörtünde yoldanların
parçoladığına kalab...

tiriyordu. Baktım, aman allahım bunlar çocuk dedim. Arkadaşlar güldüler ve "bunlardan bizde çok var" dediler. İnanmadım, henüz on üç yaşlarında iki küçük kız aşığandan yağmurdan sınıslamak olmuş bir halde mangaya geldiler. Bize selam verdiler. Birisi sanışma yakın, beyaz tenli, ince uzun, hafif kalkık küçük bir burun, ela ve büyük gözler bir portreden çıkmış gibi çok güzel bir kız. Diğeri kapkara saçlar, kara gözler, anlamlı, hırçın bakışlar, asi bir duruş beyaz bir ten ve çocuk olduğunu kabul etmeyen, herkesi de buna inandırmaya çalışan inatçı bir havası var. Onları görünce aklıma küçük kız kardeşim Dilya geldi, şimdi o da bu yaşlarda diye geçirdim içimden. Biri Derya'ydı, biri Gülistan...

Derya'yı ilk o zaman gördüm ve ardi sıra Dersim'de kaldığım süre içerisinde hep birlikte, aynı yerlerde kaldık. O'nun asi, inatçı duruşu çok hoşuma gidiyordu. O'na her baktığımda bu küçük hedende bu hırçın duruş ne anıyor diye düşünürdüm. Dağların bir parçasıydı, aynımsı bir havası yok, sanki orada doğmuş büyümüş gibi. İnsan çok

alıştığı bir yere yıllar sonra gelir de sanki hiç ayrılmamış gibi her şeyi anımsar, işte öyle. Derya özünden kopmamıştı ve bizim O'na değil O'nun bize öğreteceği çok şey vardı...

En büyük şikayeti O'nun eyleme gönderilmemesiydi. Yaşı çok küçük olduğu için O'nu korumaya almıştık. Ve O'nu yaşatmak Kürdistan'ın, ya da dünyanın tüm çocuklarını korumak kadar anlamlı geliyordu bize. Bizim moral kaynağımız, coşku kaynağımızdı Derya. En zor anlarda bir güllüşü herkesi harekete geçirebilirdi. Güllünce kara gözlerinin içi parlardı ve ben o anlarda O'nu kara gözlerinden öpmeyi severdim. Erkek arkadaşlara inat, hep önde yürümek isterdi, biz O'na ne kadar yük vermek istemesek de O bir şekilde kendisine taşıyacak bir şeyler bulur ve kesinlikle yolda boş yürümezdi. Geride kalan erkek arkadaşlarla dalga geçer, "haydi kendinizi yere atmayın" diye takılırdı. Ya da feodal damarlarına basar, "bayan arkadaşlar sizden daha iyi yürüyor" der onları hareketlendirirdi.

1997-98 kışında Rengül köyüne

göreve gitmiştik. Bizim depolar oradaydı, ama biz Çet'te kamp kurmuştuk. Bir günde gidiyor, diğer gün yükümüzü alıp ancak dönebiliyorduk. Kar tepelerde ve boğazlarda iki metre var. Yola çıktık, iz çıkarması için kamptan ayrıldığımız yerden dere dere hareket ettik. Tabii arada belimize kadar ıslanırdık ve ondan sonra bizi uzun bir yol beklerdi. Sudan sonra karda yürümek hem zorlu hem de çok tehlikelidir. Eğer sürekli hareket halinde olmazsan ayakların, ellerin, bacakların karda yanabilir. Bunun için her arkadaş birbirinden sorumludur. Kimsenin durmaması için herkesi durmadan yürütmek için birbirimize güç veriyorduk.

Bu arada Derya en önde hemen öncünün arkasından iz açıyor. Tabii iz açmak çok zor ve yorucu bir şey. Depolara yakın hoş köye geldik ve ateş yakttık. Kimse ateşe yaklaşmasın diye birbirimizi uyarıyorduk ve ha bire birbirimizin ayaklarına vuruyorduk. Hareket edecek durumda olanlar hareket ediyordu. Diğerlerinin de ha bire ayaklarına vuruyorduk. Bazı biraz çözüldünce herkes yavaş yavaş ateşe yaklaşıyor, çoraplarını ve elbiselerini kurutmaya çalışıyordu. Tabii evin içinde ateş yaktığımız için her taraf duman altında kalmış bir durumda. O tür anlarda içilen sıcak bir çay her şeye ama her şeye geliyor. Sıcak bir çay ve kuru çoraplar... o bütün zorlu yolculuğu unutmak için yetiyor ve yarın yüklü bir şekilde yürüyeceğin aynı yolu bile unutuyorsun.

Diğer gün erkenden kalkıp depoları gittik ve bir de ne görelim. Düşman depoları bulmuş ve tüm ballarımızı dökmüş, neyse ki kar

"Bütün anlamlı büyük davalar, şehitlere bağlılık temelinde gelişir. Şehitlerin anlamını doğruları ve yanlışlarıyla büyük bir görev biçiminde kendi yüreğine ve beynine nakşedemeyenler asla iflah olamazlar. Ezilmeniz, büzülmeniz bu şehadet ordusu karşısındadır. Ve iflah olmayacaksınız, yeriniz ya düşmanın yanındır ya da giderek böyle daha da ezilme büzülmedir. Bu kadar şehitle büyüyemeyen, yanlışlıklarda doğruları egemen kılamayan, potansiyelini büyük savaşım gücüne dönüştüremeyen ya çok sefil ya da ne idüğü belirsizin tekidir."

Başkan Apo

olduğu için bir kısmını tekrar toplayabildik. Ve tekrar akşam kaldığımız yere gelip yüklerimizi yapmaya başladık. Bu arada yüklerimizin içinde kavurma da vardı. Derya bir ara bir arkadaşın yerdeki raxtının kılıflarına kavurma koyuyor, Tabii kimsenin haberi yok. Biz yola çıkmadan önce akşam yemeğimizi yiyorduk. Bu arada Seyitxan arkadaş yükünü yapıyordu; "Öf bununla ulaşabilirsem iyi" dedi. Derya hemen atıldı, "kılıflarında kavurma taşarsan tabii ulaşamazsın" dedi. Herkes Seyitxan'a baktı. Seyitxan kıpkırmızı olmuş bir şekilde, hemen kılıflarına baktı ve içindeki kavurmaları çıkardı. Derya "bak size söylemedim mi, midesinde yer kalmadı, kılıflarına koymuş" dedi. Arkadaş ne diyeceğini bilemeden ağlasın mı gülsün mü, etrafına bunu kim yaptı dercesine bakıyordu. Durumun kötüye gittiğini anlayan Derya kahkahayı bastı. Tabii Derya'nın muzırlıklarına alışık olan biz durumu anlayıp gülmeye başlamıştık. Seyitxan da güliyordu ve Derya'ya "bunun hesabını soracağım, bu senin yanında kalmayacak" deyince Derya "bak cebine koyduğum balı da söylerim ha" dedi. Hemen cebine baktı ama bir şey olmadığını fark etti. Tabii biz gülmekten kırılıyorduk. Derya Seyitxan'ı iyi alt et-

mişti ve uzun süre bu "yoksa cebinde bal mı taşıyorsun" esprisi sürüp gitti.

O kış Derya'yla benim bir yerimiz vardı. Sobanın arkasında ikimiz kendimize bir yer yapmıştık. Kimse orada yatmıyordu. Sessiz bir anlaşma gibi, orası bizim olmuştu, herkes de kabul etmişti. Her akşam etütlerinde Derya başını omzuma koyar yatardı. O'nu ele vermeyeceğimi iyi biliyordu. O'na söz verildiğinde ben hemen O'nu kaldırırdım ve o konuyla hiç alakası olmayan şeyler söyler, sonunda da "aslında ben arkadaşlara katılıyorum" der yatmaya devam ederdi. Işık olmadığı için kimse anlamamış gibi yapardı, ama herkes biraz karanlıktan yararlanarak uyuduğu için aslında çok iyi anlarlardı.

Bir akşam etütlerde uyuma üzerine ciddi eleştiriler yapıyordu. Ben de Derya'yı uyanık tutmak için ha bire O'nun elini çimdikiyordum. O sırada bir arkadaş Derya'nın çavuş olduğunu söyledi. Aslında bu benim bir ayurklamamdı. O'nu uyanık tutmak için etüt saatlerinde nöbete yazıyordum. Böylece hem etütlerde uyumuyor, hem de gece geç saatlerde uyanmasına gerek kalmıyor, uykusunu alıyordu. Derya sobanın önüne geçti, arada nöbetçileri kontrol edip tekrar içeri

geliyordu. Tartışma devam ederken söz hakkını bizim Berçem (Ş. Nurya Oran) aldı. Berçem çok radikal bir şekilde uyumaları eleştirdi ve bundan sonra yaptırma gidilmesi gerektiğini belirtti ve tavır sert olursa uyumaların azalacağını savundu. Tabii hepimiz ciddi bir şekilde dinliyorduk. Tam Berçem sözünü bitirdi, başka bir arkadaş söz hakkı aldı, aradan on dakika geçti geçmedi, Derya sobanın kapağını açtı ve bir kağıt yakarak içeriyi aydınlattı. Bir de ne görelim Berçem kafasını duvara dayamış horul horul uyuyor. Tanya (Ş. Ebru Güneş) hemen "Berçem ez kurbana teme" deyince herkes kahkahayı bastı. Ne olduğunu anlamayan Berçem gözlerini açtı. Kağıt çoktan sönmüştü. Bu yüzden ne için güllüldüğünü anlayamadı. Tanya bir daha "bence de kesin yaptırma gidilmeli" deyince durumu anladı, her zaman olduğu gibi yine "ben uyumuyordum" diye diretmeye başladı. O böyle deyince artık kendimizi tutamadık. Herkes yere uzanmış katıla katıla güliyordu. Tabii ani yönetim uyarısı yiyince sesimizi alçalttık. Ama içimizden gülişümüzü bestirmakta çok zorlanıyorduk.

Ve onunla 16 Mayıs 1998'de yine Dersim'de, Tanze Karakolunun arkasındaki noktada ayrıldım. Ayrı-

lirken o nöbeteydi. Ben tüm arkadaşlara O'na iyi bakın dedim. Ve söz vermişlerdi, Derya'ya iyi bakacaklardı. En son nöbet yerinden ayrılarak geldi, birbirimize sımsıkı sarıldık. Söylenecek sözlerin olmadığı zamanlar vardır. İşte öyle bir anda Derya'yı Dersim'in uğruna ölünce dağlarında bıraktım ve Koçgiri'ye doğru yola çıktım. Daha sonra arkadaşlara hep "acaba Beritan arkadaşı bir daha görülür müymü" diye sormuş. Ona Dünya'yı anlatmıştım. Bir gün bana "sen beni Dünya'yı sevdiğin gibi mi seviyorsun" demişti. O zaman O'nu sımsıkı sarıp "hayır demiştin, seni Derya olduğun için seviyorum" Gülmüştü, bana Dünya'yı anlat demişti. Ben O'na o küçük kız kardeşimi sarışın, lüle lüle saçları olan tombul kız kardeşimi anlatmıştım. "Keşke benim senin gibi ablam olsaydı" demişti. Ben de O'na "ama sen benim için bir kardeşten çok daha ötesin" demiştim...

*Bütün yarım kalmış
çocuklukların
isyan duruşuydun sen....
Can... can... can... Deryam...
Küçük asi doğ ceylanım,*

Kahperi, Anayurt derdik oraya, o sık ormanları ile tam bir anavattandı bizim için. O noktada Ağır'ın (Hasan Çelik) şehit düşüğünü öğrenmişsin ve öğle saatinde cıglığın tüm Kahperi'de yankılanmıştı. "Bana bomba verin, bana bomba verin" diye bağırıydın. Ve biz senin çok küçük yüreğine sığmayan acıya bakarak ağlamıştık. Küçük-tün ve kızgın savaş ortamında, mermilerin adres sormadığı mekanlarda, dağlarda her gün yeni bir acıyla bileyerek yüreğini, öyle büyüye-

cektin. Ağır'ı bir abi gibi severdin. Ki o da sana -tüm eleştirilere rağmen- küçük bir kız kardeş gibi davranırdı. Bir gün bizi de eleştirmişlerdi, abla kardeş ilişkisi diye, sen de gelip bana büyük insanlar gibi, "ilişkimize dikkat edelim, arkadaşlar yanlış anlıyor" demiştin. Ve ben sana sarılıp gülmüştüm. Sen ne zaman büyüdün, demiştin. Ne zaman büyüdün Küçüğüm, ne zaman büyüdün de ölümün soğuk kolları uzandı sana. Ne zaman asi bakışlarının durgunlaştı da ölümüne fırsat verdin. Ne zaman bedenini katik etin ülkemin kutsal toprağına. Ne zaman gülüşlerin yarım kaldı. Ne zaman o bakmaya doyamadığım kara gözlerin donuklaştı. Ne zaman saplandı, o yağlı kurşunlar o körpecek bedenine. Ne zaman çığlık atın da sesin kayboldu rüzgarda...

Evet küçüğüm, Botan'ın özünü, Dersim'in asiliğini, Munzur'un birçinliğini almıştın küçük yüreğine. Ve sen o kutsal dağlarıma, o güzel gülüşünle çok şeyler kattın Derya, sen o kara gözleriyle çok anlam yükledin, sen o coşkunluğunla Munzur'u bile kışkırtırdın. Dinar'ın yamacında Amara'nın gidişi-

ni duyduğumda sen yanımdaydın, ve seni o vadiye kaybedeceğimi hiç düşünmemiştim Küçüğüm... Stran kayalığı, az mı pusu attık oraya. Ve her seferinde boşa çıkmıştık. Ve sen ilk eylemine mi gittin, küçüğüm. Büyüdün de şehitlerin hesabını sormaya, intikamını almaya mı gittin. Klesinle öfkeli türküler mi söyleyecektin küçüğüm... O benim tatlı Rozam da seninleydi. Birlikte mi ölüme kulaç attınız ve birlikte mi terk edecektiniz bizi.

Ve şimdi, şu anda sizin gülüşlerinizi yeniden yeniden yaşayarak, tüm anları şimdi oradaymış gibi tekrar tekrar yaşayarak hüznü bir ağlayış, hüznü bir gülüş ve anlatılmayacak bir özlemle sevgiyle sarıyorum sizi. En büyük ihanet unutmaktır. Emin olun bu yürek sizi unutmayacak. Sizi unutmak kendimi unutmaktır. Kara gözlü, yüreği seveda yüklü küçük yoldaşım, seni çok özledim ve seni çok seviyorum. Hiç gitmemişsin gibi merhaba Derya, merhaba... merhaba...Küçüğüm...

*Mücadele arkadaşları adına
Beritan Tolhaldan Koçgiri*

Emrullah MENTEŞ (Faik)

Munzur kadar coşkulu akmaktı Faik

Faik ve Onunla birlikte şehit düşen 15 arkadaş anısına

Dersim umudu özgürlüğü yeniden dağdan yaratmanın yeriydi. Bundan dolayıdır bahar her zaman yeni umutlara gebeydi. 1999 baharı büyük umutlar taşıyordu içinde. Kışın en çetin koluşullarında Önderliği bir uluslararası komployla Türkiye'ye getirilişinin büyük şaşkınlığını yaşıyordu. Bundan dolayıdır ki gerilla o kara kış dönümünde büyük bir öfkeyle baharın gelmesini sabırsızlıkla bekliyordu.

Aslında her dönem baharı güçlü umutlarla karşılardı gerilla. Kıştan bahara dönüşüm yeni başlangıçlar, yeni hamleler, yeni yaşamlara gebeydi. Ama bu yıl Önderliğin yakalanmasıyla başta büyük bir karanlık çıkmıştı gerillanın üzerine, ama bu uzun

● Adı, soyadı: **Emrullah**

MENTEŞ

Kod adı: **Faik-Boze**

Doğum yeri ve tarihi: **Rız köyü-Genç, 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Mazgirt**

sürmemiş, yine Önderliğin çabalarıyla yeniden güneş doğmuştu. Yeni umutlar yeşeriyordu. Sanki doğa da bunu biliyormuşçasına hazırlıyordu kendisini. Rengarenk çiçekler açmış, kuşlar cıvılcıvı her tarafı doldurmuştu.

Gerilla da bu baharın müjdesiyle yeniden büyük umutlar yaratmanın peşindeydi, büyük öfkelerle bahara giriş yapmak istercesine. Uluslararası gericeilik bir halkı yeniden yaratan, umut veren ve onurlu bir halk haline getiren Önderliği ele geçirerek, otuz yıllık büyük bir mücadeleden bütün kazanımlarını adeta elimizden geri almaya çalışıyordu. Bunun için bu halka ve mücadeleye yaşam veren, sıcaklığı ve ışığıyla karanlıkları aydınlatan Güneşimizi karartmaya çalışıyordu. Ama Kürt eski Kürt değildi artık. Her şeyini borçlu ol-

VAKTİ GELİNCE

*eğer her arayaşa bir gizemsen
görünür görünmez
bir damla su bir damla ıyıkıksan
boy veren bir filize
Gıop'ta bir bilingsen her tutkuya
bir bütünsen her parçaya ayrı ayrı
ve çalınmış bütün zamanlarla
mekan sunan bir düşsen her an
doğrusu bir beyaz atlıysan
mekandan kopmuş bütün tutkulara
bil ki gecikmiş aşklar tufanında
ne kıskançlıklar doğar
seni yok edercesine*

Merdan Medî

Doğru yolda en şerefli ve en onurlu biçimde yürümeniz gerekir.

Yaşamın yüceliğinden söz ediyorum, yaşamın hakkını vermek istiyorum.

Yaşama değer biçmek isteyenlerin ölçüleri sağlamdır, sonuç alıcıdır.

Ölçüleri sağlam olan kişi büyük kazanımların sahibidir.

**Bu ölçülere sahip olan kişi erkenden şehit düşmüş olsa bile,
yine de büyük kazanımların sahibidir.**

Başkan Apo

duğu Önderliğini bu kadar çabuk bırakmayacak, sonuna kadar O'nun arkasında olacaktı. Gerilla işte bahara bu duygularla başlıyordu. Herkeste aynı duygu ve düşünceler, aynı yürek atışları vardı. Tek bir şey dünüyorduk; Önderliğimize, Güneşimize sahip çıkmak. Ne olursa olsun O'nun can güvenliğini sağlamak ve bize öğrettiği yoldan gitmek. Bütün hazırlıklar bu temelde tamamlanmış, sıra bunu dosta da, düşmana da göstermeye gelmişti.

Tarih yine büyük zorbaların ve yalancılardan sahneye çıkıp yeniden doğruyu adeleti ve özgürlüğün savunucusu büyük düşüncelerin yaratıcısını ve Önderini tekrar yargılamak istiyor, yargılamaya çalıştığı ise bir toplum şahsında yine ezilen insanlık oluyordu. Tarihi tekerrür ettirmek istercesine, daha önce bir çok kez bu oyunları oynayanlar, yine aynı umutla oyunu sonuca götürmek istiyordu. Daha önce de bu tür oyunlar oynanmış, hatta başarıya bile gitmişti. Ama bu defa anlayamadıkları bir şey vardı; Başkan Apo ve O'nun yarattığı Apocu gerçeklik. Mücadeleye başladığı günden bu yana oynanan oyunları bozma gerçeği olan Apocu gerçeklik, bir defa daha Kürt halkı adına rolünü oynuyor ve kendisine karşı gelişen kirliliği

oyunları bozarak, yargılamak isteyenleri yargılıyordu.

1999 kışının yoğun ve zorlu eğitimlerini, her yerde olduğu gibi Dersim'de de güçlü bir hazırlık ve katılımı gerçekleştirmişti gerilla. Nasıl ki halkımız dünyanın her yanında Önderlik etrafında büyük bir çember ve kenetlenmeyi oluşturduysa, gerilla da yapacağı güçlü eylemlerle sömürgecilik ve uluslararası gericiliğe cevap vermek istiyordu. Bunun coşkusuyla girmişti bahara.

Faik arkadaş bu tarihi sürece en iyi hazırlanan ve kış boyu büyük bir yoğunlaşmayı yaşayan arkadaşlardan birisiydi. Parti içerisinde eski olması ve aldığı sorumluluktan dolayı kendisini suçlu görüyor, Önderliğin durumu karşısında büyük bir ezikliği yaşıyordu. Bu yüzden Önderliği ve partiyi doğru sahiplenmek, bu konuda asla ikircilikli yaklaşmamak gerektiğini yüreктen hissediyordu. Bunu da ancak ve ancak bahar hamlesinde yapılacak güçlü eylemlerle olacağını iyi biliyor, bu temelde yoğunlaşıyordu.

Faik arkadaş 1989'da partiye katılmıştı. Aslen Bingöl'e bağlı, Genç ilçesinin Riz köyünde dünyaya gelmişti. Ama çocukluğu ve gençliği Amed merkezde geçmiş, burada okuyup çalışma hayatına girmişti. Ulusal kurtuluş mücade-

lesiyle de ilk olarak burada ilişkilendirilmiş, partiyi tanıyarak katılım kararını vermişti.

Gerillaya 1989 yılında Dersim alanından katılmıştı. Tabii bu dönemler Dersim'de ve Kürdistan'ın diğer alanlarında gerilla fazla yoktu. Alanlar henüz açılmamış, kitleler parti mücadelesini yeterli kadar tanıyamıyordu. Bu yüzden ilk grupların yaşadığı zorluklar çok fazlaydı. Sık sık bu dönemleri bizlere anlatırdı Faik arkadaş. Hem bu alanların açılması hem de halka kendini kabul ettirmenin zorlu mücadelesini anlatırdı. 1993'te ilk Koçgiri'ye açılan grubun hem sorumlusu olmuş hem de öncülüğünü yapmıştı. Çünkü alanı tanıyan kimse yoktu. Bu alanda yaptığı güçlü eylemler ve örgütlenme çalışmasıyla önemli kazanımlar yaratmıştı. Partiyi tanımayan birçok çevre O'nun pratiği sayesinde, mücadeleye sempati duymuş ve katılım göstermişti.

1994 sonunda Güncy alanına geçmişti. Kongre'ye katıldıktan sonra Akademi'ye gitmiş, 1996'da Önderlik Sahası'ndan aldığı güçle tekrar Dersim'e dönmüştü. Dönerken oldukça iddialı ve kararlıydı. Önderliğe verdiği söze sonuna kadar bağlı kalacağını pratiğiyle göstermeye çalışıyordu adeta.

1997'de Dersim'de düşmanın

en ağır müdahalelerine rağmen. Faik arkadaş hem gücünü korumayı hem de bunu boşa çıkarmayı başarmıştı. 1997 operasyonlarını doğru okumuş, bu sayede bulunduğu bölgede düşmanın tüm yönelimlerini boşa çıkarmayı bilmişti. Bununla da yetinmeyip fırsat buldukça güçlü darbeler vurarak, düşman güçlerine bir çok kayıp verdirtmişti.

Faik arkadaşla 1997'nin sonunda tanışmıştım. Dersim alanına yeni gitmiştik. Daha önce ismini çok fazla duyduğum için, O'nunla tanışmak istiyordum. Eyalete gittiğimizde bizi karşılamak için Golek alanına kadar gelmişti. Yeni tanışıyor olmamıza rağmen sanki yıllardır birbirini tanıyan insanlar gibi konuşması, birikimlerini aktarması bizde büyük bir saygı uyandırmıştı. Bu yüzden O'nun yanında hiç yabancılık çekmemiştik. Oldukça doğal ve mütevazı bir kişiliğe sahipti. Sohpet ettiği insanları sabırla dinliyor, sırası gelince herkesin anlayabileceği bir üslupla tane tane konuşuyordu. Yapısıyla arasında güçlü bir bağ vardı. Bu komutan savaşçı ilişkisinden çok yoldaşlık ilişkisiydi. Doğal bir otoritesi vardı yapı üzerinde.

Zamanla O'nu daha iyi tanıma-ya başladım. Duruşu, yaşamı, ölçüleri sosyalist bir temele dayanıyordu. Özerk yaşamı asla kabul etmezdi. Parti değerlerini korur, israfçı yaklaşımlara çok sert yaklaşırdı. Gerilla savaşında oldukça tecrübeli olduğu için, Dersim'de düşmanın korkulu rüyası olmuştu. Bu kadar genç bir insanın komutanlaşması Kürt halkı açısından gurur vericiydi. O'nun gibi olmak,

O'nun gibi davranmak, O'nun gibi düşünmek ve yapmak bütün yoldaşlarının temel arzusuydu. Ama buna ulaşmak da kolay olmuyordu bizim için.

Sabırlıydı, yaptığı çalışma ne olursa olsun başarısının en önemli yanlarından birisi oldukça sabırlı olmasındaydı. Eylemlerde ve çatışmalarda sabırla bekler ve fırsatını bulunca harekete geçerdi. Bu sayede başarılı bir pratiğin sahibi olabiliyordu. 1989'dan beri Dersim alanında kalmıştı. Bunun içindir ki halkın büyük bölümü O'nu tanıma fırsatı bulmuştu. Saygılı ve sevecen yaklaşımları, olgunluğu, varolan sorunlara çözüm gücü olabilmesinden dolayı halk tarafından oldukça sevilip, sayılırdı.

1999 baharı her yerde büyük bir canlılıkla karşılanmıştı. Tabii ki bu bahar gerilla için farklı bir hesaplaşma yılıydı. Sabırsızlıkla karların erimesi bekleniyordu. Faik arkadaş bir grup yoldaşıyla birlikte Munzur kadar coşkulu olmak istiyordu bu yıl. Karların erimesiyle birlikte bir bölüklük güçle Dinar'a doğru yola çıkmışlardı. Hepsinin gözünde öfke, hepsinin yüreğinde hüznün vardı. Önderliğin uluslararası komployla Türkiye'ye teslim edilmesi, kabul edilebilecek bir olay değildi. Bunun intikamı alınmalı ve bütün gericilere bir cevap verilmeliydi.

Tarih 15 Nisan. Dersim, Elazığ yolu üzerinde Çiçekli yakınlarında büyük bir grupla pusuya yatmıştı Faik arkadaş. Bir asker konvoyunun oradan geçeceği istihbaratını almıştı ve onları karşılamak için acele ediyordu. Gerçekten büyük bir konvoydu. Yavaş yavaş

pusunun içine doğru ilerliyordu. Birden başladı gürültü. Bütün gerillalar intikam duygularıyla asılıyordu tetiklere. Ortaklık bir anda cehenneme dönmüştü. Dağ taş silah sesleriyle yankılanıyordu. Bir intikam eylemine dönüşmüştü pususu. Ve kimse geri çekilmeyi düşünmüyordu. Birçok ölü ve yaralı vardı çevrede. Yaralıların çığlıkları kurşun seslerini bile bastırıyordu. Büyük bir öfke seline kapılan gerillalar geri çekilmede geç kalmıştı. Duygularına ve öfkelerine yenik düşmüşlerdi.

Geri çekilme Zargoytlara yapılmıştı. Sürekli gerillaya kucak açan Zargoytlar nedense bu defa daha bir asık suratlı idi veya öyle gelmişti Faik arkadaş. Bir şeylerin iyi gitmediğini hissetmişti hissetmesine ama buna bir isim takamıyordu. Eylemin coşku ve moraliyle burada üstlenme yapılmıştı. Gece de burada kalmacaktı.

16 Nisan sabahı ile birlikte başlamıştı çatışmalar. Düşman aldığı darbenin öfkesiyle Zargoytlara arkadan yıldırım operasyonu yapmış, gerillayı çembere almıştı. Her türlü tekniğiyle yükleniyordu Türk ordu güçleri. Ama aynı şiddette karşılık buluyordu gerillanın ferdi silahlarından.

Akşama kadar sürdü çatışma. 16 şehit vardı Zargoytlarda. Diner vadisi yas içindeydi. Faik arkadaşın komutası altında savaşan kahraman gerillalar yine onun öncülüğünde büyük bir direnişle şehadete ulaşmış, komutanlarını yalnız bırakmamıştı. Anıları mücadelemize önderdir.

*Mücadele arkadaşları adına
Baran Dersim*

KEVÊ ALACATAY (Bermal)

Sürgünden özgürlüğe doğru BİR YOLCULUK

Yıl 1978, yer Muş'un Varto ilçesi Atatepe köyü. O gün, yani bir bahar günü, bu uzak köyde bir kız çocuğu dünyaya gözlerini açar. Etrafındaki insanlar bu simsiyah gözlere tuhaf tuhaf bakarlar. Köye bir haber olur yayılır. Herkes gelir bu sevimli küçük kız çocuğuna bakar ve her biri bir şeyler söyler. Derken aradan zaman geçer, bu çocuk da yavaş yavaş büyür. Artık oyun oynamaya çağına gelmiştir. Köy sokaklarında arkadaşlarıyla oyun oynamakta, oyuncaklarını ise tarlalardan, topraktan ve köy meydanında buldukları başka şeylerden oluşmakta, hatta güzel, saf, masumane düşler bile kurmaktadır. Babası onun adını Kevê koymuştur. Anası pek sıcak bakmamış, ama elinden başka bir şey gelmemiştir.

Aradan zamanlar geçer, artık oynamayı bırakmıştır Kevê. Evde annesine yardım etmekte bahasına, abilerine yemekler yapmaktadır. Bir gece evlerine elerinde abisinin silahına henzer silahlar olan, güleç yüzlü, bazı yabancı, tanımadığı ve hayatı boyunca görmediği genç insanlar gelir. Aralarında bir de kendisinden 3-5 yaş büyük iki genç kadın da vardır. Onlar da silahlıdır ve herkesle oldukça rahat konuşmaktadırlar. İlk defa gör-

❖ Adı, soyadı: **Kevê ALACATAY**

Kod adı: **Bermal**

Doğum yeri ve tarihi: **Atatepe köyü-Varto, 1978**

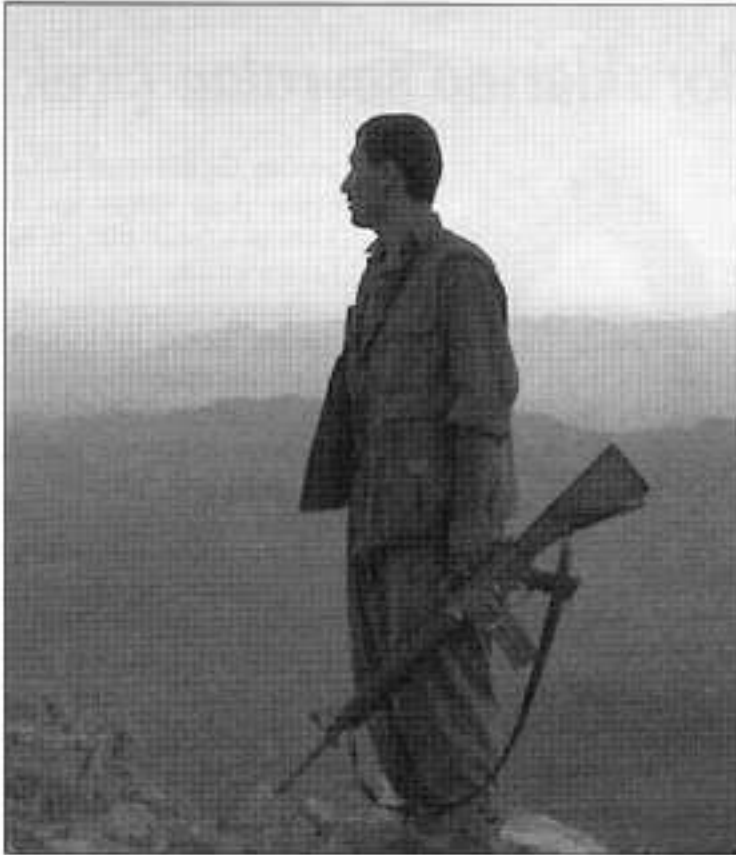
Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Mart 1999, Kutu Deresi, Dersim**

düğü bu güzel insanlar, Kürdistan'dan, özgürlükten, kadın erkek eşitliğinde bahsettiği için, konuşmaları can kulağıyla dinlemektedir. Oysa daha önce hep askerden, korkudan, işkenceden ve susmaktan başka şeyler konuşulmuyordu buralarda. Oysa bunlar farklı konuşuyorlardı. Ve sonra kalkıp gecenin karanlığını aydınlık yüzleriyle yapıp gittiler. Gittiler, ama Kevê'nin yireğinde derin izler bıraktılar. Keşke gitmeselerdi, hep burada kalsalardı diye düşündü bu güzel genç kız. Ama olmazdı gitmeliydiler, işleri vardı, onları bekleyen bir halk vardı. Gitmek gerekirdi...

Mücadeleyle daha 1990'lı yıllarda çevrede faaliyet gösteren ve evlerine sürekli

giden gerilla aracılığıyla tanıştı, Kevê. O yıllarda gelişen Ulusal kurtuluş mücadelesinin etkileri artık kendi çevrelerini sarmaktaydı Kevê arkadaşın ailesi de sürekli gerillaya kapılarını açıyor, halk serhildanlarına katılıyor, zaman zaman gerçekleşen düşman saldırılarına kendileri de maruz kalıyordu. Ama saldırılar öyle bir hal almıştı ki, artık dayanmanın mümkünatı kalmamıştı. Bu yüzden 1993 yılında ailesi Mersin'e göç etmek zorunda kalmıştı. Kevê arkadaş istemeye istemeye ülkesinden ayrılmıştı. Hayaatının en güzel düşlerini kurduğu mekanlardan tanınmadık yabancı mekanlara gelmek zorunda kalmıştı.

Mersin'de yaşam zordu. Ekmek aslanın ağzında, para kazanmak, ailenin kamını doyurmak, ihtiyaçlarını karşılamak zordu. Bu yüzden zaman zaman ailesinin maddi geçimine katkı sunmak üzere çeşitli işlerde çalışmaya başlar.

Kısa bir zaman sonra burada yaşayan yurtsever Kürtleri ve onların sayesinde de Mersin'de faaliyet yürüten kadroları tanır. Bu tanışma O'nun için büyük bir mutluluk kaynağıdır. İşten kalan zamanın büyük bir bölümünü artık alan komitesiyle birlikte geçirmekte, O da gücü yettiğince çalışmalara katılmaktadır. Aynı zamanda kurum çalışmalarına da katılmaktadır.

1997 yılında artık partiye katılma zamanının geldiğini düşünür ve bir rapor yazarak katılma istemini bildirir. Ancak sağlık sorunlarından dolayı arkadaşlar bir süre O'nu bekletirler. Bu süre esnasında şehir çalışmalarına aktif bir şekilde katılım gösterir.

1998 ağustos ayında parti istemini onaylar ve hemen çıkış için hazırlık yapmasını belirtir. Ve ardından özgürlük dağlarına yolculuk başlar.

Kevê adı artık Bermal olur. Bermal ise Dersim'in asi dağlarında gerilladır. Hayalini kurduğu yerdedir. Özgürlük dağları ve özgürlük gerillası olmak O'nun en büyük hayaliydi ve sonunda bu istemine kavuşmuştur.

27 Ağustos 1998'den 9 Mart 1999 yılına kadar Dersim'de gerilla saflarında kalan Bermal yoldaş, arkadaş yapısı içerisinde partiye ve Önderliğe olan bağlılığından dolayı sevilen saygı duyulan örnek bir gerilladır. Zaman zaman bazı fiziki zorlanmalar yaşasa da, sonuna kadar fedakar bir kadın gerilla olarak kendisini mücadeleye her boyutuyla katmıştır. Bermal arkadaş Dersim'in Kutu deresinde girdiği bir çatışma sonucu 8 yoldaşıyla şehadete ulaşmıştır. O şimdi Kürdistan'ın semalarından kayan yıldızların arasında yer almaktadır.

Anıları zafer gerekçemizdir.

*Mücadele arkadaşları adına
Amed Dicle*

Meriwan Alpaslan(Çiçek)

Asi dağların doruklarına savrulan çiçek

Çiçek yoldaş...

Seni nasıl anlatayım, duygularım sınırsız. Öfkem Munzur kadar hırçın, intikamım sabırsız bir bekleyiş içinde, nereye baksam her şey üstüme yıkılırcasına duruyor, gözlerim takılıp kalıyor ve dayanmak zorunluluğunu hissediyorum.

Yoksul bir aile kızıydın. **Murat Zap**'tan sonra ikinci şehadet haberinin Dersim'de ve ailede nasıl bir etki yapacağını düşünüyorum. Sekiz yıl sonra ilk buluşmamız bir kasırga misaliydi, sarıldın boynuma ve ölümü okşadın. Olgunlaşmış, büyümüş ve üniversiteli olmuştun. PKK'liliği küçüklüğünde tanıydın, hatta doğduğun günü hatırlıyorum. Delil Doğan yoldaş ve F... evimizde misafirlerdi. Doğduğunda ağlamamı hepimiz duymuştuk. Delil Doğan yoldaş adını **MERİWAN** koymuştu.

❖ Adı, soyadı: **Meriwan ALPASLAN**

Kod adı: **Çiçek Zap**

Doğum yeri ve tarihi: **1978**

Hengirvan-Dersim

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **2**

Ağustos 1999, Dersim

Haydaranların vahşiliği, direngenliği ve tüm güzellikleri sende toplanmıştı. Morali, coşkulu, fedakar ve cesaretli haline bakarak adını **Çiçek** koymuştuk. İki isim taşı-

yordun. **Çiçek Selcan** yoldaş, senin adaşın olduğu için ne kadar sevirmişti bilmem hatırlıyor musun.

Önderlik esaret altına alındığında girmiş olduğun iki eylemden dolayı tutuklandığın ve direnerek bir şey söylemediğin için, üniversitedeki arkadaşlarının gözdesi olmuştun.

Bir gün söylediğin cümleler beni çok duygulandırmıştı; "**Murat Zap**'ın mezarsız ve kefensiz olması beni duygulandırıyor, kardeşlik görevimi ancak savayarak yapabilirim" demiştin.

Çiçek yoldaş, seni ne kadar anlatsam ifadesi zor olacak. Sen ve **Murat Zap** rahat uyuyun. Diğer kahraman şehitlerimizle buluşacağınız için siz özgür ve mutlusunuz. Benim de sizinle buluşmam uzak olmayacak.

**Mücadele arkadaşı ve abisi
Kemal Zap**

Çiçek yoldaş
beni ve tüm güzellikler
buraktın
hırçın esen rüzgarlara,
denizin sensuallığına,
yıldızları kükendürün
ışığına, salıverdim savağın
kollarına
Arama Çiçek Zap'i
savurdum asi dağların
doruqlarında, sürdüm intikam

namutlarının ucuna döktüm kanla
sülenan toprağa gizledim
dudaklarının arasına
yüreğimin isyanını
Hapsedtim gözlerimin
ışığına,
scriptim kavgaın ortasına
sevdim Çiçek Zap'i, doğmamış
gafaklarda,
Öyle bakam ağdırmanın
acıya anlatamam Çiçek Zap'i

can yoldaşını, kardeşini ve
küçüküm benim tıngıncıdan
savaş sıcaklığıyla ellerimde
hissettiğim kaybetimin
korkusunu saklıyorum sevdim
kalbime biterim misin
kanla kucakladığını
yarınlar adına
vedalaşmayı yasaklarla ölümü
psiyhmayı bilemez misin
savayarak yaşamayı

Nazım TURGUT (Yıldırım)

Ayrılıklar üzerinde yükselip sevgi ırmağına akan yürek

2500 yıllık düşüş tarihinin tersine çevrilerek; ilişkileri, direniş ve kahramanlıklarıyla, insanlık aleminde bir destan yaratan mücadelesi; yaşamı, tüm yönleriyle ilmi ilmi örererek, modern çağın harcına kanını katk yapmıştır. Kürt devriminde, Önderliğin geliştirdiği yaşam değerlendirilirse, bu mücadelede yaratılan kahramanlıklar ve şehit gerçeği, ilk akla gelecek, dikkate alınacak bir imgedir. Önderlik; "mutlaka şehitle yaşam arasındaki köprü olabilmeliyiz", "şehitlik yaşam gerçeğimizdir" diyerek bu önemi vurgulamaktadır. Çünkü şehit, şehitlik gerçeği mücadele ile, kanla yaratılan yaşam gerçeği, bizler için bir pusula, bir ayna ve kendimizi vuracağımız mihenk taşıdır. Ve bu, sorgulanmadan, dersler çıkarılmadan ele alınacak sonuç; içine insan hafızasının alamayacağı olayları sığdıran, yeni yaşam gerçeğinin de anlaşılamaması durumu çıkar. Ve haliyle sonuç; trajedi olur.

*Bunun için;
Anlatabilmeli
Dağları, taşları...
Yazabilmeli
..... direnişleri...
Duyumsayabilmeli*

● Adı, soyadı: **Nazım TURGUT**
Kod adı: **Yıldırım Şeran**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil-Şırmak, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992, Mersin**
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Haziran 1999, Ulukale-Cemişgezek**

Ruhu isyana çağıran vasiyetleri...

Çünkü bu Kürdistan öyküsüdür,

Yani, romanı.

Evet, Kürt Romanı. İçinde neler yok ki. Çok kısa bir tarihe bin yıllar sığdırıldı. Küçük hasit sevgilerden, dağlar kadar büyük sevdalara, aşklara gidilen yol döşendi. İhanetlerin olduğu kadar, dudak uçuklatacak kadar etkileyen büyük kahramanlıklar yaşandı. Yarattığı büyük değişiklik

ve heyecandandır ki, mevcut haliyle Önderliğin "Bu büyük bir destandır" diye tanımladığı bu roman içinde, şehitler gerçeği söz konusu olunca, bu ruhu bir kalıba dökmek oldukça zor olmaktadır. Her ne kadar bir çizim, edebi bir üslup, ya da yazıyla dile getirilse de, yine yetersiz kalmakta. Daha da yoğunlaşmayı gerektirmekte.

Bugün coğrafyasında;

*Zulandaki isyankar
resimindeki bakışın
yansır Munzur'un
su pınarlarına
ve oradan
Munzur Gözelerine kadar*

*Yayılır
bılır misin sen
dağ zirvesinde
nostaljik zamandan
aria kalan
yirmi santimetre kare içindeki
cansız silüetleri*

*Anımsamama heyecanını
yakalamınca o an
yaşamın devindirici hücresi
zamana dur!
dedirtecek kadar
isyancı kılan
onun için
diyorum ki
yaşam anları vardı*

dağ, taş her alan şehitlerin kahramanlığına tanık olmuş. Her yer onların anıları, yaşamlarıyla nakş olmuş. Her anı ayrılığın büyük hüznünü verirken, giderek bir halkın yaşamını da değiştirecek güçlü bir değişim yaratmıştır. Bundandır ki Başkan Apo Kürt Roman'ının bir parçası olan şehitlere "yeni yaşamı temsili tipi", "yeni yaşam tomurcukları" diyor.

Evet, halk bahçesinde tomurcuklanarak mücadelenin en aktif saflarında yer alıp, şehadetiyle aramızdan ayrılp, şehitler kervanına katılan Nazım heval de bunlardan biridir.

Nazım heval 1972'de Şırnak'a bağlı İdil ilçesinde 6 nüfuslu ailenin beşinci çocuğu olarak dünyaya gözlerini açar. Ailenin maddi durumunun iyi olmamasından dolayı, henüz çok küçük, üç-dört yaşlarındayken ana topraklardan ayrılp, emeğin en açık çelişkisinin yaşandığı Mersin'e taşınır. Ailenin maddi zorlukları Nazım hevali çok erken yaşlarda emekle tanıştırmış, emekle yoğurmuştur. Öyle ki bu durumu bilen Nazım heval, hiçbir yakınmada bulunmadan, okulla birlikte boş zamanlarını da değerlendirek, yaşlıları çocukluğunun verdiği haktan yararlanıp her türlü oyunu oynarken, o, daha yaşamının baharındayken her türlü acıyı tadıp, hem ailesine mütevazı katkılarda bulunmakta, hem de kazancıyla öğrenimini tamamlamaya çalışmaktadır. Hayatın bu acımasız kanunlarıyla Nazım

hevalin erken tanışması, küçük yaşlarda olmasına rağmen, onda en zor anlarda çabuk karar verebilen, çelik iradeli bir kişilik şekillendirmiştir. Nazım hevalin, çok erken yaşta pişmiş kişiliği, emeği ve fedakarlığı okulda ve arkadaş çevresinde de O'na karşı saygı, sevgi oluşturur. O bunu öne çıkan kişiliğiyle pratiğinde kanıtlar. Okulda kimsenin çözemediği matematik problemlerini, pratik zeka ve tecrübesiyle hemen çözerken, öğretmenleri arasında hep takdir edilir, Öğretmenleriyle ilişkilerinde birer arkadaş gibi olur. Öyle ki öğretmenlerine verdiği bu güvenle onlarla çok rahat diyaloglar kurar ve tartışmalar yapar. Arkadaş ve öğretmenleri arasında olgunluğuyla yarattığı yakın ilişkilerle, arkadaşların sorunlarını çözmede bir merkez güç olur. Yaşı ve fizikliğiyle diğer arkadaşlarından büyük, olgun olan Nazım heval; ilkokul yıllarında bazı şahıslar tarafından alay konusu olunca ve buna beklemediği birinin alet olması karşısında o arkadaşları çağırır. Ve ona; "Heval senin Kürt olman ve diğerlerine benzemenden dolayı seni seviyorum. Bundan dolayı sana bir şey söylemiyorum. Çok farklı tavırlarla, onlara gösterdiğim yaklaşımı sana da gösterebilirdim. Fakat bu olmaz. Bizim birbirimizi tutmamız, kollamamız gerekiyor" deyip olgun yaklaşımını gösterir. Ve daha sonra Nazım arkadaşla yakın ilişkiler geliştiren

arkadaş; arkadaşlarına "Nazım heval beni oldukça derin sarstı, etkiledi. O zaman kendi gerçekliğimi bilmiyordum" şeklinde özeleştiride bulunur.

Nazım heval ilokulu bitirdikten sonra, bütün yaz tatili boyunca çalışıp, kazancıyla orta okula kaydını yaptırsa da, ailedeki geçim sıkıntısı bu heves ve isteminin önüne geçer. Ve artık istese de okula gidemeden çalışmak zorunda kalır.

1989-90 yılları Kürt mücadelesinde bir dönüm noktasıdır. Yılların birikimiyle dipden gelen dalga kitle kabarışına, kitlesel serhildanlara yol açar. Esasında Demokratik Devrim özelliğini taşıyan bu durum; tüm yönleriyle etkisini Türkiye metropollerine de taşır. Oligarşi rantçılarının yaptıkları, halkta büyük bir kinle mücadeleye bağlanmaya yol açar. Ve metropoller, adeta ateşi bekleyen barut fıçısı gibidir.

Her yeri eylemlerle çınlayan bu metropollerden biri de, Nazım hevalin bulunduğu Mersin'dir. Mersin, sürgün, göçertme, işsizlik vb. bir çok acıyla gelen Kürt halkının öfkesini kusan yiğit evlatlarının direnişleriyle çınlar. Savaş ratçısı, işbirlikçi ajan çevrelere karşı yapılan eylemlerde Kemal, Piling, Mirza (Mahmut Bilen) ve arkasından gelen Hakî (Muhsin Yağız) ve Serhat Aydın gibi değerli yoldaşlar, kahramanca şehit düşerek halkta büyük bir etki yaratmıştır.

Kemal; yapılan nokta bas-kınında içeri dalan düşman güçlerine karşı; kalan son mermisine mücadelenin öfkesini katıp, düşmana yönelterek, teslim olmaktansa çatışarak şehadeti tercih etti.

Piling; motorsiklet üstündeyken yolda durdurmaya çalışan gece bekçisiyle çatışarak geceye ölümsüz silüetini bıraktı.

Mirza; "yakalanmaktansa son mermiye kadar çatışıp ölmeyi tercih ederim" felsefesine bağlı kalarak çatışarak şehit düştü.

A. Menaf Zengin; Sevin-dirmektense Mersin haydutlarını, ser verip sır vermeyerek işkencecileri kahreden sir direniş sergiledi.

Ve diğerleri...

Onlar; ülkelerinden çok uzaklarda yurt özlemi çeken metropol kitlesine, Kürdistan'ı getiren yürekler.

Onlar; yabancı diyarlarda kapitalizmin sanal "güzellik"leriyle sönmüş yüreklere, körleşmiş gözlere Başkan APO'nun Özgürlük ırmağından su getirenler.

Onlar; mücadele direnişi ve yaşam tarzını metropol kitlesine taşıran yaşam pınarlarıdır.

Ve onlar; Demokratik Kurtuluş mücadelemizde öğretileriyle özgür gelecek yolunu izleyen metropol kitlesinin manivelası, yol göstereni oldular. Aramızdan ayrılmış mücadeleyi ardıllarına devreden bu yoldaşlar; ülkeden uzak bu kenti mücadeleleriyle tarih sayfasına aktarmışlardır.

İşte böylesi bir görkemle başlayıp, etkisini tüm kitlelere taşıran bu kitlesel kabarışın başlangıcında; Nazım heval de bu etkilenmeden uzak kalmaz. 1989-90'lı yılların Kürtlük ve mücadele bilinci Nazım hevalde de ifadesini bulur. Ve bu O'nu örgütlenmeye sevk eder. Ve mahallede bulunan bir grup arkadaşıyla birlikte faaliyet yürüten yoldaşlarla örgütsel bağlar kurar. Faaliyetler yürütür. Görev aldığı faaliyetlere tüm gücünü katmasına rağmen, yaptıklarını yeterli görmez. Bu göreve olan açlığını, ancak Kürdistan'ın özgür dağlarında giderebileceği düşüncesiyle, özgürlük saflarına katılma önerisinde bulunur. Önerisi arkadaşlarca kabul edilir.

Nazım hevalin bu kararı vermesinde, yaşadığı ulusal çelişkiler kadar, sınıfsal çelişkilerin keskinleşmesi de rol oynar. Zira mücadeleyi sabotaj amaçlı oluşturulan hizbut-kontra örgütlenmeleri içinde bizzat Nazım arkadaşın yakınlarının da yer almaya çalışması ve bu yönde bazı kişilerin kullanılması, Nazım hevalde büyük öfke uyandırır. Hatta bu öfkesini, katılırken bölgede faaliyet yürüten arkadaşlarına "Heval; biz burada olmayacağız. Ama bu hizbi şeytanları rahat bırakmayın. Bunlar halkımıza karşı düşmandan daha düşmandır" şeklinde ifadelendirir.

Ayrılık vakti geldiğinde Nazım heval tutkularının heyecanıyla gideceği grup ve

O'nu uğurlayacak yoldaşlarına büyük bir moral aşılar-ken; o anda adeta bir savaşçı disiplini ve güveniyle bir cesaret merkezi olur. Ayrılık vakti gelinceye kadar, kısa zaman içerisinde yaşanmamış ve eksik kalan yoldaşlığın biraz buruk, ama en derin duyguları yaşanırken, bu anıları kalıcı kılmak ve gelecekte bununla avunabilmek için, bu anda yardımcı tek araç fotoğraf makinasının denklanşörüyle birlikte; cansız ama, bize geçmişin anılarını yansıtacak resimlerin güncesi kalır. Zira resimler tekrar bir buluşma veya ayrılığın derin hüznünü yaşadıkça o anı yaşatacak, cansız ama anı canlandıran araç olacaktır. Veya geçmişle buluşmada bir dayanak,

Ayrılık;

Yeniden bir buluşma, Ayrılık; küçük sevgileri öldüren, ama büyük özlemleri, sevgileri kamçılama. Ve ayrılık, an'ın derin hüznü ile yükselen, insanın benliğini kuşatan büyük sevgi.

"Şiddetli rüzgarların mum alevlerini söndürüp, büyük yangınları büsbütün körüklediği gibi, ayrılıklar da küçük sevgileri yok ederken köklü bağlılıkları büsbütün yüceltmiştir." Ayrılık; doğan yeni sevgiyle beraber hüznün de yükselişidir.

Bundandır ki; yaşamı anlamlı kılabilmek, her an bir-birimizden ayrılacakmış gibi ve aynı zamanda hiç ayrılmayacakmış gibi yaşamaktır en değerlisi. Ancak böyle olursa

ayrılıkların burukluğu gide-
rilmiş olur ve yaşam; yaşam
sahipleri karşısında ak ve te-
miz kalır.

Evet; böylesi bir duygu
seli içerisinde Nazım ve be-
raberindeki bir grup yoldaş;
'92' nin Ekim ortalarında.
Amed cyaletinde dağlarla
kucaklaşır. O artık dağlarla
bütündür, dağların bir parça-
sıdır. Bingöl-Muş ve Kulp
üçgenindeki Şen Yayla-
sı'nda bir savaşçıdır. Ağır
başlı, ölçülü konuşan, laf
kalabalığına girmeyen, ol-
gun ve karşıdakini dikkate
alan kişiliği, yoldaşlarınca
fark edilip saygı toplar. Ge-
rilla yaşamında doğruları
esas alan ve herkesin kendi-
sini yanında rahat hissettiği
yapısından dolayı; Sason
bölgesinde yaşanan parti dı-
şı pratiğe müdahaleye gön-
derilir. Sorunlara müdahale-
de zayıf kalsa da geri geldi-
ği alanda çözüm için çabala-
rını sürdürür. Boyun eğmez.
Öyle ki bu özelliğini bir yol-
daşı "Nazım heval Önderli-
ğin 'doğru fikirlerini ölümü-
ne savunanlarla iş yaparım'
sözünü hem belleğine kazı-
yan, hem de onu yaşamda
amansız uygulayandı" şek-
linde ifade eder.

1993'ün 27 Ekim'inde
Dersim'e gitmek için grupla
yola çıktıklarında bir arkada-
şın Nazım hevalin fiziki za-
yıflığından dolayı zorlanaca-
ğı yönünde endişelenmesi,
Nazım hevalin yol boyunca
gösterdiği cesaret ve yoldaş-
larına verdiği moralle çarpı-
şınca, yerini şaşkınlığa bira-

kır. Ve o arkadaş mücadele-
nin, kişiliği nasıl çelikleştir-
diğini ifade eder. Yoldaşları-
na verdiği bu güvenle 22 Ka-
sım'da Dersim'e ulaştıktan
sonraki kısa sürede manga
komutan yardımcılığına geti-
rilir.

Yine '94' yılında grupla-
rında manga komutanı olma-
sı için kendisiyle konuşan
yoldaşlarına "yok heval, be-
nim yerime Yavuz hevali ge-
tirin. O'na sonuna kadar des-
tek sunacağım. Önemli olan
onun bu sürede yaşadıklarını
bir atılıma dönüştürmesi ve
gücünü pratikte, inisiyatifli
bir biçimde arkadaşların ya-
rarlanabileceği bir güç biçi-
minde kullanmasıdır" şeklin-
de mütevazice fikrini ortaya
koyar. Ve önerdiği yoldaşının
gelişmesini öncelikli görür.
Çakaran alanında yapılan 1
Temmuz 1994 düzenlemesin-
den birgün sonra ayrılık vak-
ti gelip çatmıştır.

Gerillada birbirini uğur-
lama; bilindiği gibi gelenek-
selleşen yapıyla birbirini
hatırlamak için sunulan he-
diyelerle sembolize edilir.
Bir arkadaş Nazım hevale
bir kalem verir. Kendisi de
arkadaşa bir çakmak verir.
Ve ardından hemen ekler
"heval belki birbirimizi bir
daha göremeyiz" der. Ve bi-
rinci tabur ikinci takım ko-
mutanı olarak, Pülümür, Kı-
gı, Yedisu ve Tarcan-Mercan
muntıkasına gönderilir.

Yıldırım heval artık Parti
ortamında epey tecrübe
edinmiş, birçok alanda görev
almış biridir. deyim yerin-

deyse artık savaş kurdu ol-
muştur. Çünkü Türk ordusu-
na bir çok darbe vurmuş, bir
çok kez silah kaldırmış. Ya-
nında şehit düşen bir çok
yoldaşını görmüş, bir çok
kere ölümle burun buruna
gelmiş, bir çok kere de yara-
lanmıştır. Ancak hiçbir za-
man ne kendini geri çekmiş,
ne de moralini bozmuştur.
Aksine bunlar O'nu daha da
cesaretlendirmiştir.

Yıldırım heval '96'nın ma-
yıs ayında, bir grup arkadaşla
birlikte Koçgiri'ye hareket
eder. Bu sürede hep atılıp zor-
lanan yoldaşlara yardım eder.
Moral verir. Yol boyunca o
hep esprili yanı kendisini gös-
terir. Ne zaman Yıldırım he-
valı düşünsük, aklımıza hep
güler yüzürlüğü ve esprileri
gelir.

Nazım heval bir süre Koç-
giri'de faaliyet yürüttükten
sonra bir grup arkadaşla bir-
likte Karadeniz'e gider. Kendi-
ni çok çabuk Karadeniz
halkına sevdirebilir. Ve gidilen
her alanda Karadeniz halkı
O'ndan bahseder. O'nu sorar.
Orda yapılan her eylemde bü-
yük bir cesaretle yerini alır.
Yıldırım heval Parti tarafın-
dan tekrar Dersim'e gönderi-
lir ve orada kalır.

1997 kış eğitim süreci, Na-
zım heval için eksikliklerini
giderip kendini kararlaştırma
şeklinde geçer. TSK' nın ba-
harda Dersim'e büyük güç-
lerle yönelip, gerillaya bazı
kayıplar yaşatması Nazım
hevalin öfkesini kabartır. He-
le hele kendi grubunda bir
kaç yoldaşın şehit düşmesi;

O'nda bir ezikliğe de neden olur. Bu süre zarfında bir içe kapanmayı yaşayan Nazım heval, en son belli bir yoğunlaşmayla çıkardığı önerilerle Partiye, misilleme eylemi yapma önerisini yapar. Bu önerisinin kabul edilmesiyle, aynı gece büyük bir moralle ordu güçlerine ard arda eylemlerle darbe vururlar.

1997 Baharı ilkin Türk ordu güçleri saldırılarıyla gerillayı zorlasa da; Nazım hevalin de içinde bulunduğu gerilla eylemleriyle karşı tarafa büyük kayıplar ve darbeler indirilir. Ve Nazım heval verdiği sözü yerine getirirken; yüzünde oluşan mütevazi tebessümle yoldaşlarına ve Önderliğe bağlılığın gururunu taşır.

"Yıldırım hevalin güler yüzülüğü, espirileri, ağır başlılığı ve yoldaşlara olan bağlılığı hafızamızda canlı. İki yıl aradan sonra O'ndan ayrılırken ilk defa sessiz ve durgun olduğunu görünce hemen O'na eğer sen böyle yaparsan ben asla bu yürüyüşte yürüyemem dedim ve takıldım. Ve benim bu sözüme karşılık yüzündeki gülümsemeyi seyrederken yürüyüşe geçtik. Uzaklaştık. Ve bir daha birbirlerimizi hiç göremedik."

Ve ayrılık eteplerinde henüz kavuşulamayan ideallerin düşsel yolculuk anlarında görünür silüetler. Ve o anda canlanır hafızaların en ücra yerlerinde beyne kazınan ayrılık güllerinin anıları.

Kaybedilmiş anların toplama

mıdır bizi kavuşma ilminin tesellesine götüren. Ve bize mütevazi yükselişlerin ayrılıkları üzerine kurulan yaşamın izdüşümlerini hatırlatan yaşatan.

Ayrılık; derin hüznün ve keder. Gökkubbe yıkılmış gibi ağırlık veren ayrılık hüznü. Ve resimler... Yani cansız silüetler. Aynı zaman da canlı olan. O zamanı donduran. Ama o zamandan bugüne bizi iten, canlandıran. Acaba ayrılık zamanı ile şehadet arasındaki birliktelikte geçen tüm zaman resimle dondurulsaydı, kaç resim ederdi? Ve yine bu zaman arasındaki sürede beyinde dondurulan resimler. Yani en kalıcı olduğuna inanılan. Evet; böylesi bir resimle Özgür Bakış gazetesinin haber köşesinde Nazım hevalin şehadet haberi geçiyor. Resimde Nazım hevalin babası ile annesi birlikte, ellerinde Nazım hevalin orta okul için hazırlık yaparken çektiği vesikalığın büyütülmüşü. Yaşlı anne ve baba yüzlerinde derin hüznün çizgilerini taşıyor, bir yandan da mesajlar iletiyorlar.

Haberde Nazım hevalin 8 Haziran 1999 tarihinde Çemişgezek-Ulukale korucu eyleminde sekiz yoldaşıyla birlikte şehit düştüğü yazılıyor. Ana; "çatışmada öldüğü yönünde otopsi raporu var. Ancak vücudunu herhangi bir yerinde kurşun izi ya da yarası yok... Bu ne biçim çatışma? Gerçeği niye gizliyorlar...Oğlumun cesedini he-

men bir çukura gömmeleri de kimyasal silah kullanıldığının bir göstergesidir..." diyor. Ve bir ana olarak bunca acıya rağmen kamuoyuna insanlık dersi veriyor.

8 Haziran. Başkan Apo'nun Barış Projesi'ni İmralı Duruşmaları'nda açıkladığı, çağrı yaptığı tarihi An'a denk gelen süreç. Ancak barışın kutsal çağrısına rağmen, ihanetçilerin ve rantçıların kanlı namluları susmaz. Savaş döneminden barış dönemine geçişin starının verildiği zaman süreci. Ve Munzurlar'dan Çemişgezek'e süzülerek rantçılar ve ihanetçilerin merkezinde pusuya düşen Nazım heval ve sekiz yoldaşı ölümsüzleşerek barış döneminin ilk şehitler gerçeğini başlatır. Barış döneminde özgürlük yolunda toprağa düşen ilk tohum olurlar.

Kervandan kopup, toprağa düşen her yürek; Demokratik kurtuluş mücadelemizde özgür gelecek yolunda örülen temel taşlardır. Bunun bir parçası olmak erdemdir. Bu erdemli yolun savunucusu olmak için de büyük yürek ister. Zira yük ağır. Yük; şehitlerin mirasının takipçisi ve uygulayıcı olmasıdır.

Nazım heval ve beraberinde şehit düşen Ulukale şehitleri şahsında tüm devrim şehitlerinin anıları Demokratik Kurtuluş Mücadelemizi aydınlatan sönmeyen meşaledir.

**Mücadele arkadaşları
Aykut Ayaz-Cengiz Çetin**

Pınar...

ÖZGÜRLÜK HARİTASI

"Her şey yarım kalır
Ne pelûr kağıdı
Ne parşöment kağıdı
Ne de divitteki mürekkep
yeter

Bu yüzden yarım kalır yi-
ğitliği anlatmak ve yazmak
Yarım kalmayan bir şey
varsa

Mezopotamya'nın yiğit
vücutlarından toprağa akan
kandır"

Munzur dağlarında bu di-
zeleri okuyordum, yüreğimde
çizdiğim mayıs gecelerinin
ateşini seyerederek. Kürt ka-
dınına "Küllenen Kürt ateşin-
in kıvılcımlarıdır" diyen Şe-
ma Yüce yoldaşın eylemini
de düşünerek özgürlük harita-
sına bakıyordum. Mezotam-
ya'nın cennet bir coğrafya-
sında, özgürlük haritasının ku-
zeyinde Dersim-Korton kö-
yünde bir evin asma bahçeleri-
nin altında bir yazı, "Serok
Apo'yu görmeden şehit düşe-
ceğim." Bir insanın yüreğini
bütün çıplaklığıyla anlatması

Adı, soyadı: **Pınar ...**

Kod adı: **Pınar Tari**

Doğum yeri ve tarihi: **Kortan
köyü-Dersim, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999,**

Laç deresi-Dersim

kadar insanı etkileyen bir şey
olamaz. Bu sözlerde bir büyük
özlem ve umut gizliydi. Pınar
Tari'ydi bunu yazan. Etrafım-
daki arkadaşlara gösterdim ya-
zıyı ve "bu sözle daha önce du-
yan var mıydı?" diye sordum.

- Ben duymuştum yıllar
önce. dedi Devrim

- Kimden duymuştun?

- 1996'da Dersim-Korton
Köyünde PKK'ye katılan ve
1998 yılında asi Dersim dağ-
larının Laç deresinde şehit
düşen Pınar Tari'den duy-
muştum. Asma bahçelerinin
altında toprağa saklı bir fo-
toğraf. Bu resimde uzun
saçlı, siyah gözlü bir Kürt kı-
zının fotoğrafı ve altında
büyük bir siyahımsı bir beni
vardı. Tam o benin üzerin-
den vurulmuştu. Uzun boyu,
başında kofisi, ellerindeki
dövmeleriyle isyan yürekli
bir kızdı. Bir Dersim sevdalı-
sıydı ve Dersim'in isyancı
özellikleriyle bütünleşmişti.
Anası Dersim kadınları için
söylediği bir şarkı vardı, her
zaman dağlara çıkarak bu şar-
kıyı söylemek isterdi.

Beni duyuyor musun?

İşte sana yeminim.

Bir umuda bağlandım

Kenetlendi ellerim

Yıldızlar şahidimdir

İnanır mısın?

Bu türküyü kendi kendime
okuyordum. Şiirsel bir eday-
la, Pınar'ın umudunu arıyor-
dum özgürlük haritasında.

**Mücadele arkadaşları
Devrim Dersim**

II. ALPASLAN (Kemal) Şehit Koçer

Munzurların şahin bakışlı aslanları

Adı, soyadı: **Haydar Alpaslan**
 Kod adı: **Kemal Zap**
 Doğum yeri ve tarihi: **1962,**
Dersim
 Mücadeleye katılım tarihi: **1979**
 Şehadet tarihi ve yeri: **27 Kasım**
1999, Dersim

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Koçer**
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **27 Kasım**
1999, Dersim

Sonu gelmeyen bir hasretin özlemini yaşamak, sonsuza umut bağlamak tarihin bize devrettiği tek miras mıydı acaba? Herkes gibi sadece ana topraklarında yaşamak için başladı bu kavgaya. Bu bir tutkuydu, bir gençlik arzusuydu. Bu görev Kürdistan'da gerilla olmaktı ve bu temelde kapıldık özgürlüğün parlayan güneşine aslanlar yurdu Dersim'de, sizinle yaşamak, sizinle paylaşmak gelecek günlerin her anını... Bir gün çıkıp geleceksin. İçimde beni özlemlere iten ve yarım kalan özgürlüğün şarkısının son mısrasını kaldığımız yerden devam edecektik Zel dağında; şimdi neredesin! İçimde bir tedirginlik, sabırsızlık var, artık bitsin bu ayrılıklar, hani hep beraber kalacaktık yoldaş! Nerelere sorsam seni yoldaş! Sana anlatacağım çok şeyler var...

Seni özgürlükler diyarında tanıdım. Temiz duygularınla yoldaşlığın sıcaklığını, büyük özgürlüğün ilk umutlarını kızıl bir güneş olan Başkan Apo'dan aldık. Biz halklara dosttuk, hiçbir halka zarar vermedik ve öyle bir niyetimiz de olmadı. Sadece kendi topraklarımızda özgürce yaşamak istiyorduk.

Bunu anlatabilmek için, büyük bir harış yaratabilmek için savaşmak zorunda bırakıldık. Dünyanın bu kadar üzerimize gelmesi büyük bir hakssızlıktı. Bizi imha etmelerine göz yumamazdık. Terk edemezdik ata topraklarımızı, onlar bağlı kalacağımız en kutsal değerlerimizdi. Tarihimizden arta kalanlar paramparça olup yıkılıp yıkılsa da, direniş, acı ve tatlı anılar oralarda kalmıştı. Hangi dağa baksan, hangi vadiye, tepeye sorsan, orada adsız bir kahramanın anısı vardır. Türbelerimiz, mezar taşlarımız yok bizim. Benzer birbirine acılarla yakılan ağıtlar, karışır özlem ve anılarımıza.

Kırmızı dağ eteklerinde tanışmıştık sizinle. Dersim'de aslanlar diyarında; gece yıldızların, gündüz güneşin en yakın tanığı ve ilk bekleyeniydik. Sabahın tan vaktinde yeniden doğuşu müjdeleyendin. 1991 ve bir sonbahar vaktiydi. Munzurlar beyazlıklarını giymiş, Golê Xızın, Hingirvan, Vartınig'ın üst sırtlarına kadar yeni yağmıştı kar; soğuk bir sonbahar gecesi Arki vadisinde yakılan ateşin etrafında bağdaş kurup oturmuştuk. Şiyar hevalin morali, sevinci, umut vaat eden bakışları aklımdan çıkmıyor. Ve sen **Haydar Alpaslan** yoldaş, mücadeleye emek vermiş eski bir arkadaşın. Daha genç yaşlarda partimizin öncü kadrolarından tanımıştın mücadeleyi. 1980 öncesi bir

gün köye giderken, Tekoşin denilen provokatörlerin kurdu-ğu hain pusuya düşüp dokuz kurşun yarası alarak düşmanın eline esir düşmüştün. Beş yıl Diyarbakır Zindanı'nda Mazlum, Kemal, Hayrilerin direniş alevleriyle, çelikten bir irade ve en temiz duygularıyla yurt-severliğin özünü en arındırılmış sadeliğine eriştin. Zindandan tahliye olduktan sonra tekrar Dersim'e ulaştın. Ama Dersim artık eski Dersim değildi. Aslanlar yurduydı. Genç Şiyar (*Kazım Kulu*) büyük gerilla komutanı olmuş, belli bir süre sonra 1991 yılında Şiyar arkadaşın Dersim'e eyalet komutanı olarak gelmesiyle birlikte sabırsızlanarak ilişki kurup gerillaya katılmıştın. O ilk katılış günlerin hala hafızamda canlı kaldı. Kabına sığmaz gençliğin öncü militanıydın. Fedaice isyan türkülerini söyleyen doğal bir komutandın. Seni geleceğe nasıl taşıracam? Bazı insan gördüğü şeyleri izah etmekte zorlanır, fakat yaşamda temsil, anıya bağlılığın en güzel sembolüdür. Yaşanılan mücadele yıllarını bir ana sığdırmak, kendi vatanında vatansızlığı yaşamaya benzer.

1994 büyük operasyonunda iki taburluk bir güçle Ali Boğazi'ndaydık. Yapılan yeni düzenlemelerle seninle beraber Ekrem, İsa, Delil, Koçer, Ulaş arkadaşların içinde bulunduğu bir grup arkadaşla Önderlik Sahası'na gitmek üzere hazırlanmış, askeri törenle kalan yoldaşlarla vedalaşarak Dersim'den ayrılıyorduk. Gözlerimiz dolmuş, boğazımız dü-

ğümlemişti. Bu büyük bir ayrılıktı. Gelecek, hain ve kahpe pusularda doluydu. Bingöl, Amed, Garzan üzeri Botan'a geçtik. Çıray dağlarında çatışmalar başlamıştı. Piro dağlarına doğru yol güzergahı planlandı. Aylarca süren yol yürüyüşümüz güç ve enerji kaybına neden olmuştu. Güçten düşmüştük. Gündüz saat 11.00'de Piro dağlarının zirvelerine ulaştık. Ülke ateş içerisinde yanıyordu; Besta, Cudi, Gabar'ın o şirin tarihi doğası alevler içerisindeydi. Düşman araziye tamamen kuşatmıştı. Biz yorgunluğun etkisiyle ağır bir uykuya dalmıştık. Arkadaşlar yaptıkları yemekle bizi uyandırmışlardı. Genç komutan Koçer arkadaşla konuşuyorduk, bize yarım kalan rüyasını derin bir içtenlikle anlatıyordu. Munzur dağlarına geri döndüğünü, halkın coşkusunu anlatıyordu; oralarda kalmıştı özlemi. Tekrar yatmaya giderken, "*Yarım kalan rüyamı görmeye gidiyorum*" dedi ve uzaklaştı. Aradan kısa bir zaman ancak geçmişti, biz yeniden uykuya dalmıştık. Aniden ağır silah sesleriyle ve Kobraların pis gürültüsüyle uyandık; ortalık cehenneme dönmüştü. Ekrem arkadaş, arkadaşları mevzilendiriyordu. Kemal arkadaşla aynı mevzide kalıyorduk. Bir ara Ekrem arkadaş yanımıza gelerek, "*Koçer arkadaş nerede? Çabuk onun yanına gidin, muhtemelen uykuda kalmış, hemen uyandırıp yanımıza getirin*" dedi, Kemal arkadaşla beraber Koçer arkadaşın kaldığı yere gittik. Koçer yoldaş kayalıkların gölge-

sinde çantasını yastık yapmış, öyle güzel uyuyordu ki, bir an "*uyandırmayalım, rüyasında Munzurlarda olabilir*" dedik. Fakat arkadaşlar bizi bekliyordlardı. Koçer arkadaşı yavaşça uyandırmaya çalıştık. Öylesine derin uykuya dalmıştı ki, O'nu uyandırmaya gücümüz yetmedi. Bir ara kendimi öyle çaresiz hissettim ki, tüm yalvarmalarımıza rağmen, "*Ne olur Koçer heval, kalk gidelim, arkadaşlar bizi bekliyor*" dememe rağmen kalkmadı. Keşke bu bir rüya olsaydı. İnsan hiç inanmak istemiyor, acaba bir rüya olabilir miydi? Fakat her şey gerçektir; Koçer yoldaş alnından, göğsünden aldığı ağır darbelerle bize veda etmişti. Olacak şey değil, nasıl Piro dağlarında Koçer hevali bırakıp gidecektik? Koçer kalbimizin parçası! O'nu orada bırakmak mümkün değil. Ve Koçer arkadaş kanlar içinde yatıyordu. Piro dağlarında O'nu kaldırmaya gücümüz yetmedi, gece ay ışığında gözlerimiz dolu ayrıldık yanından. Ama bir gün mutlaka buluşmak üzere...

Kemal yoldaş Önderlik eğitimini görmüş, yeniden yaratılmıştı sanki. Şirin üslubu, engin yoldaşlık sevgisi tarihin derinliklerinden çıkan bir cevherdi, doyum olmazdı sohbetine. *Kemal Zap*, böyle ayrılıp gitmiştin Dersim'e, yarım kalan bir kavganın son hazırlıkları için. Zafer kazanan iradenin sahipleri mücadelemizde sonsuza dek yaşayacaklar.

*Silah arkadaşları adına
Haydar Munzur*

Tarihimiz kadar eski ve EMEĞÇİ BİR KOMUTAN

Dersim'in Haydaran dağları-
nın Hingirvan köyünün Zagê
mezrasında dünyaya gelir. İlk,
orta ve lise öğrenimini Dersim
merkezinde okur. Kemal heval-
in çocukluğu Dersim isyanının
en sıcak yaşayan bir aileden ol-
ması nedeniyle isyan anlatımla-
rı arasında geçer. Yurtsever ve
direnişçi kişiliği burada şekille-
nir. Özellikle düşmanın Kürdis-
tan genelinde uyguladığı geç-
miş direnişlerde rol oynayan
önemli aileleri ve onların ço-
cuklarını kendilerine yabancı-
laştırma politikalarını daha ço-
cukluğundan itibaren duymaya
başlayan ve bu politikayı hisse-
dercesine bilen Kemal heval
kendi üzerinde etkili olmasına
izin vermez. O süreçten itibaren
gelişen Ulusal kurtuluş mücade-
lesine sempatisi büyür. Okul ar-
kadaşlarıyla birlikte yurtsever-
lik temelinde faaliyetler yürüt-
meye başlar. İnandığı ve inanç
getirdiği gerçekleri sonuna ka-
dar savunur.

1979 yılında Ulusal kurtuluş
mücadelemizin aktif savunucu-
su olan arkadaşları hedef haline
getiren ajan provakatör Tekoşin
örgütü tarafından takibe alınır.
Kemal heval Dersim'den köylü-
sü olan Ali Haydar Kaytan arka-
daşa karşı pusu kuran ajan pro-
vokatörün elebaşı 'tarafından'
uzun menzilli silahla taranır.
Kemal hevalin elindeki tomson
silahı tutukluk yapar ve kendisi-
ni korumaz duruma düşer. Do-

kuz kurşun alarak yaranılır.
Çevrede operasyon düzenleyen
Türk ordu güçleri bir grup halk-
la arkadaşı yaralı bir halde gö-
rürler asker ve polislin gözetimi
altında ailesi tarafından Elazığ
askeri hastanesine kaldırılır.
Buradan da tedavisi henüz bit-
meden sorgu merkezine götürü-
lür. 4 yıl cezaevinde kaldıktan
sonra serbest bırakılır.

Kemal heval cezaevi çıkışın-
dan sonra gerek aile yaşamı içe-
risinde gerekse çalışmış olduğu
iş yerinde ve halk arasında sü-
rekli bir tartışma ortamını yarat-
maya çalışıyordu. Bunu her yer-
de dile getirmesi düşman tara-
fından deşifre olmasına neden
olur. Tüm bu devrimci özellik-
lerinden dolayı '91 yılında gö-
zaltına alınır. Erzincan cezae-
vinde altı ay tutuklu kaldıktan
sonra serbest bırakılır. Birçok
kez gözaltına alınarak tehdit
edilir. Baskılar ve tehditler sü-
reklileşince '91 yılının sonların-
da Dersim'de gerilla saflarına
katılır. O, kayıp edilen ülke ve
kişiliği bulmanın savaşını veri-
yordu. Kemal hevalin intikam
hırsı oldukça gelişmişti. Dökü-
len her damla kanın hesabını
mutlaka sorar, akan kanı yerde
bırakmazdı. Yol kesme, karakol
basma eylemlerinde hep O'nun
adı geçiyordu. Düşman üzerin-
de büyük bir korku yaratmıştı.
O, PKK'nin militan vasıflarıyla
yoldaşlarının sevgi ve saygısını
kazanarak en zor koşullarda bi-

le ön açıcı çözüm gücü ve gü-
ven verici olmayı başarmıştı.

Kemal heval ülkesinin dağla-
rına duyduğu derin özlemle sev-
daliydi. Çünkü özgürlüğünü
dağlarda arıyordu. 'Biz dağlar-
da kişilik arayanların hareketi-
yiz' diyordu. O'nun göreve ba-
kışı kutsaldı. O'na görev verilir-
ken "ben görevi hakettiğim için
değil hakkını vermek için alı-
rım" diyordu.

Kemal hevalin yanında şehit
düşen yoldaşların her biri bir
özgürlük ve cihan parçasıydılar.
Onlar komutan Kemal'in asker-
leriydiler. Düşman onlardan
ihanet beklemişti, ancak Onlar
Dersim dağlarının doruklarına
direniş bayrağını dikmekte asla
tereddüt etmemişlerdir.

Bu gün Dersim'in dağında
taşında suyunda Onların isimle-
ri vardır. Onlar şehadetleriyle
ölümsüzleştiler, Onlar savaşı şi-
ir gibi yazdılar dağlarda. Sevgi-
yi dağlarında nefretten süzdüler.
Büyük ve soylu amaçlar uğruna
zafer ve özgürlük çiçeği oldular.
Dersim dağlarını kanlarıyla kı-
zıla boyayarak güneşin yolculu-
ğuna çıktılar. Güneş ülkesine
şayet yolunuz düşerse Kürdis-
tan dağlarından geçerken mutla-
ka hafifçe başınızı eğin. Çünkü
şehadetleriyle vatanın ve özgür-
lüğün bekçiliğini yapanlar sizle-
ri selamlayacaklardır!..

Kemal heval nasıl ki yaşamı
boyunca halkına sahip çıktıysa,
nasıl ki bütün benliğiyle her şe-

yini ülkesine adadıyla halkı ve ülkesi de şehadetinden sonra O'na en iyi bir şekilde sahip çıktı. Özel savaş güçlerinin bütün saldırıları ve engellemelerine rağmen cenazesi halk tarafından şanına yakışır görkemli bir serhildanla ülkesine armağan edildi. O gün Dersim halkının kendi özüne dönüşü oldukça görkemliydi. Bunu başaran da PKK'nin yüce komutanları olan *şehitler ordusu*ydü. Düşmanın Dersim'e amansızca uyguladığı bütün kirlı politikalarının o gün serhildana kalkan halkının şahsında nasıl boşa çıkarıldığı herkes tarafından duyuldu, görüldü.

O sadece benim eşim ve çocuklarımla babası olarak kalmadı. Aile yaşamında da devrimi özellikleri kendinde barındıran iyi bir yoldaşımdı. Evlenmek ve çocuk sahibi olmak O'nu halk ve ülke sevgisinden uzaklaştırmamıştı. Ülke bağlılığı O'na bu gibi küçük değerlerle yetinilmeyeceğini daha fazlasını yapmayı

düşündürmüştü.

Kemal heval, sizler zaferi müjdeleyen özgürlüğü ateşten alan yumruklı ellerinizle korunan güvenilir yarımlarımızsınız. Şehadetin bize acı verse de, sende ayrılmamanın burukluğu olsa da bu şehadetin ölümsüzlük olduğunu, yaşamı güzelleştirdiğini daha da iyi bilmeliyiz. O'nun bıraktığı yerde çocuklarını ve ben O'nun devamı olacağız. O'nunla nasıl gurur duyduysak bundan sonrada da gurur duyacağız. O, bizim korunacak en yüce değerimizdir. Hiçbir şehadet büyük bir yaşam gerekçesi olmadan gerçekleştirilemez.

Evet 27 Kasım 1999'da acılar diyarı Dersim yeni bir direnişe tanık oldu. Kemal heval ve dört arkadaşı Kürt halkının bağımsızlığı ve özgürlüğü için gözünü hiç kırpmadan onurluca halkına hizmet görevini en yüksek mertebeye ulaştırıp inançlarıyla sonsuzluğu kucakladılar. Kemal heval 27 Kasımların temsilini kendi kişiliğinde ve

şehadetinde yaşattı. Yüreği ülke halk ve insanlık aşkıyla dolu, ruhu aydınlanmış ve bilinen medeniyet adına ne varsa tümüyle diriltilmiş, yeniden bir halk yaratarak insanlığın düştüğü bataklıktan kurtarma mücadelesiydi O'nu şehadete kadar götüren.

Kemal hevalın şehadeti bizler için bir talimattır. O ve diğer bütün şehitlerimiz umutsuzluğun değil muazzam bir yaşamın şehadetleri olmuşlardır. Kemal heval senin önüne ölüm çıktı. Gözünü kırpmadan savaşarak kucakladın ve yine savaşta olduğu gibi barışta da ölümü güzel kıldın. Sen PKK'nin şaşmaz militanı, ARGK'nin yiğit komutanı, sen karanlıkta parlayan gündüzleri solan yıldız oldun. Ne zaman gökyüzüne barksan bir yıldız kayıyor sesizce. O zaman anlıyorum ki bir savaş yıldızı daha şehit düşüyor, görevini ve hatırasını gururla bir arkadaşına teslim ederek. 'Yoldaşlar daha bitmedi, bu

kavga yeni başladı' diyerek PKK'nin barış şehitleri kervanına katıldınız. Söz olsun sana yoldaşım asla unutmayacağız sizi ve her 27 Kasım'da anacağız.

Kürdistan'da gelişen Ulusal kurtuluş mücadelesi Kemal hevalin ailesini de büyük bir şekilde etkilemişti. 1993 tarihinde kardeşi Ali Kamer (Murat) gerilla saflarına katılır. Artık yoldaşı olan Ali Kamer'le aynı saflarda mücadele ederler. O da Kemal heval gibi deneyim ve tecrübelerini pratiğe aktarmada cesaretlidir. Azimli ve kararlı bir şekilde dört elle mücadeleye sarılır. Ancak Ali Kamer heval 1995 yılında Dersim'in Aliboga mevkiinde çıkan çatışmalar sonucu şehit düşer.

Ayrıca Parti Önderliğimizin 2 Ağustos'ta yapmış olduğu barış çağrısı sürecinde Kemal hevalin kız kardeşi köye giderken gerillalarla Türk ordu güçleri arasında çıkan çatışmada şehit edilir.

Kemal heval sorumluluk duygusuyla tam on yıl boyunca bıkmadan yılmadan Önderliğe bağlılığı gereği olarak özgür bir halk yaratma yolunda son anına kadar kararlıca savaşmıştır. Özgür bir halk bağımsız bir ülkenin kansız ölümsüz bedel ödenmeksizin yaratılmayacağı şeklindeki sözler Kemal hevalin her zaman için söylemiş olduğu sözlerdi.

Kemal heval mücadelenizi bıraktığınız yerden ölümle değil, büyük yaşam umuduyla devralıp yürütecektir yoldaşların. Senin o büyük yüceliğinden aldıkları güçle bunu başaracaklardır.

Selam olsun Başkan Apo'nun ışıklı yolunda bıkmadan yılmadan en ön saflarda savaşı yürütüp de barışın fedaisi olanlara. Anıları mücadelemize önderdir.

Eşi ve yaşam yoldaşı Delal

İsyanlar ve asiler diyarında, duyduğumda şahadetini yıllar öncesine gittim. Senin çocukluk hayallerimde yer eden portren canlandı gözlerimde.

Fırtınalı bir kış gecesi
Munzurların silsilesinde
Kartal yuvası köyümüz.

Yirmi küsur yıl önce karlı fırtınalı geceye boşaltmışın bir şarjör mermiyi, karanlığımıza ilk kurşunu sıkanlardan oldun dağ köyümüzde.

Sonra kavga
İsyana çağıran güzel türkülerin kulaklarımızda yankılandı.

Gencecik yaşında tanıştın kavgayla özgürlük tohumları ilk serpilirken ülkemize, Sen'de mayalandı ve ilk yeşerenlerden biri oldun.

Hatırlarsın toprağımızda meydan okuduğunda faşistler bize, ikinci şarjörünü de onlara boşaltmışın munzur kıyısında.

Artık ülkemizde at oynatamayacaklardı. Derin vadileri-mize lanetlenmiş kavmin temsilcileri kolay kolay giremezlerdi artık. Çünkü onlar yüzyıllar öncesinde geldiklerinde lanetlenmiş, burası kutsal Zerdüş'tün ateşiyle yikanmıştı.

Ve hatırlamaya başlamıştık.

Evlerimizin köşelerinde ilk oyun oynamaya başladığımızda eşelediğimiz toprakta karşılaşmıştık '38 isyanın izlerine.

Toprakta yanan, toprak olan neydi? Neydi; sadece evlerimiz, kardeşlerimiz, annelerimiz miydi. Ya da özgürlüğümüz geleceğimiz miydi? Ve neden taze toprakla örtülmüştü geçmişimiz orada kül olan neydi? Biz neyi arıyorduk? Orada yanan biz miydik. Neden yakıldık? Kim yaktı? Niçin ?...

Kazdığımızda toprağı, kendimizi arıyorduk belki de. Her toprağı kazdığımızda, kendimizden birşeyler buluyorduk. Sen en önde olanlardandın, belkide ilk kendini bulmaya çalışanlardan. Her hatırlayış, öfkeye, intikama ve kendini aramaya yöneltti seni. Sonra yöneldin işte dağlara!

Kucakladığın geleceğimiz, özgürlüğümüzü.

Ve birgün bir hainin pususunda vuruldun! Sen yedi değil, daha fazla canlıydın. Yedi kurşun yarı geçti vücudunu.

İlk üzerine gelen düşman komutanına kanınla kızıştılan elinle zafer işareti yapıp "henüz 17'sinde" "Haydarlar ölmez" dedin en saf duygularınla.

Sonra 12 Eylül, Elazığ 1800 evler, işkence, çılgılık, direniş, kin, öfke...

Sonra yeniden döndün Dersim'e! Bir ara durur gibi oldun, ama içinde çağlayan fırtına, yanan ateş dağ özlemi, yoldaş hasreti, silah tutkusu, intikam, öfke, kin...

Dayanamadın.

Alageyiğin gözlerine vurulan 'İnce Memet' kim? Acaba

meşhur yazar gerillanın içindeki alev alev yanan özgürlük ateşini hisseder mi?

Siğmadı göğüs kafesine yüreğin.

Her dağda gürleşen ateş sensiz olamazdı. Akvanos, yasak muntika. Kulu deresi, Kızıl kayalar ve Koê Spi, Dorşin, Gomi-ka, Gabar, Cudi, Metina, Gare.

Siğmadın Dersim'e. Bu aşk ki ne Mem tadına vardı Zin'in bakışlarında. ne Mecnun yanan Leyla'nın teninde.

Bizim aşkımız ki dile gelmez, şiir, türkü olmaz yaşanılır ve yaşadın.

Yıkıldı bütün duvarlar, sınırlar, ayrılıklar beynimizde. Yönelidik bizi vareden, aydınlatan, ısı veren ve her sabah yeniden doğan güneşe. Biz ki onun soyundandık, yani ışığın, aydınlığın. Ona koşarken biraz daha aydınlandık, kendimizi daha iyi gördük. Ve arındık lekelerden. Bizi başkası yapan, bendeki yabancidan.

Yolumuza engel oldular, bazen kendini kaybedip başkası olanlar. Bir sen; işte kendine yabancılaşmaya terkedilmiş diyarda, yeşeren bir kıvılcık karanfil oldun. Sen her söylenen türküde, sıkılan her yumruktaki ve tetiğe dokunan her parmakta en güzelini, onurlusunu yapmaya çalıştın.

Özgürlük güneşimizin diyarında kutsanırken şöyle söylemiştin: *"Bu kez ülkeye gidersem, gerekirse ülke ile Dersim'i birleştirmeye kadar büyük bir tutku var. Önderliğin verdiği yoğun destek ve emek var, bana düşen bu verilen desteğe layık olmak, verilen görevi layık ile*

yerine getirmek, takipçisi olmak ve başarmaktır. Bu konuda verilenler yeterlidir."

Bu sözle yönceldin ve öyle varoldun.

Bir şiirin dizelerini hece hece yazar gibi, yüreğini nakşet-
tin toprağa kök saldın. Senden öncekilerin amansız ve tereddütsüz takipçisi oldun. Toprağa tohum olarak düşenin ruhunu kendinde varettil. Şimdi sen tohum saldın kutsanmış topraklarıma. Ve sen bizde varolacak ve yaşayacaksınız.

Evet yoldaşım, yıllarca koy-nunda kavgaya tutuştuğun dağ-larda gezdin, dolaştın, savaştın, güzelleştin. Bir arkadaş olarak ayrıldıktan sonra, bir yoldaş olarak karşılaştık senle. Seni hep duydum. Takip ettim, sevindim, daha fazla sevindim, moral buldum sende.

Yıllar önce yine yaralanmış-tın, bu kez konuşamıyordun, boğazından almıştın kurşunu. Ama sen yine de hep muhabere-lerin vazgeçilmez üyesi oldun. Belki de bu sayede yendi-
den konuşma gücünü kazandın. Hırsın, inadın orada da kazandı... Hatta türküyü söylemeyi bile terketmedin, herşeyi rağmen.

Bense aradım seni, hep ulaşmak istedim sana. Gerilla albümü-mün vazgeçilmez bir üyesiydi fotoğrafın, belki kavuşma ilmi-nin teselli kaynağı, seni kesin göreceğim, ulaşacağım sana...

Bilirsin, çetin ve zorlu geçiyor günler, her taraftan saldırır-ken efendiler!

Efendilerin iplerini ellerinde tuttuğu kiralık tasmalılar daha da azgın kesildiler. Set çekmek istediler güneşle aramıza, biz

ki, onunla var olmuştuk. Kutsanmış sevdalar gibi yücedir bağlılığımız, ona saldırmak istedikler. Çeşitli yaygaralar kopardılar.

İşte o günlerde bir akşam üzeri çaldı telefon.

Yıllarca karşılaşmamıştık, konuşmamıştık, duymamıştık birbirimizin sesini, ama tek söz etmemiştik beraber, karşılıklı.

Hemen tanıdım sesini.

O an oradaydım, bir dağın yamacında dökülen yaprakların örttüğü toprak zemin, aşağıda vadide gürül gürül akan suyun uğultusu. Korlanmış ateşin başında bağdaş kurmuş, yan yana oturmuşuz. Ateş közlerinin ısıttığı ellerimizden vücudumuza akan kanın taşıdığı ısı, sıcak yüreğimiz. *"Düşman bu süreçte bazı propagandalar yapıyor"* diye başladın hal hatır sorduktan sonra...

Gülüyordu yanındaki yoldaş-lar. *"Bizler hiçbir zaman Önderliğimize bağlılıkta en ufak bir zayıflığı yaşamadık, yaşamayız. Soluduğumuz bir nefes hava kal-masa da, biz bu önderlikle, bu partiyle olacağız. Aşağıyla irtihat kuramıyoruz. Arkadaşlara durumumuzun iyi olduğunu söyleyin..."*

Sonra kısa bir sohbet!.. Veda-laştık kapandı telefon, ben halen oradaydım ateşin başında alevlerin içinde kaybolan bakış-ların. Yalnız kaldım!

Bir hafta sonra duydum. Dersimden!... İnanmadım ve çekip gittin. Oysa paylaşacağımız onca şey varken.

Arkadaşı ve eşi Delal

Şerif BUDAK (Bagok)

LOTUS ÇİÇEĞİ GİBİ SAF VE TEMİZ

Öncü kişilikler lotus çiçekleri gibi tüm kirliliklerden arınmış bir şekilde tertemiz yaratılanlardır. Bagok yoldaş da bunlardan birisiydi.

Bagok yoldaş yurtseverlikle hiç ilgisi olmayan, kendi halinde zorlukla geçimini sağlayan feodal bir ailenin en büyük çocuğuydu. Daha küçük yaşlarda çalışmak zorunda kalan Bagok yoldaş emekçi özellikler edinmişti. Aile içinde babasının despotluğu ve bu despotluğundan dolayı sürekli annesini döven ve zaman zaman kendisi de bu dayaklardan nasibini alan Bagok yoldaş, ezene, despot tepki duyan, ezilene acıyan, insanları seven bir özellik edinmişti. Sürekli çatışmalı ve çelişkilerle dolu olan bir aile ortamında büyüyen Bagok yoldaşın kişiliğinde sürekli arayışçı bir özellik somutluk kazanmıştı. Geçimsiz ve çirkef yaşamdan hep kaçan Bagok yoldaş, bazen nefret ettiği bu aile yaşamına

Adı, soyadı: **Şerif BUDAK**

Kod adı: **Bagok**

Doğum yeri ve tarihi: **Licok**

köyü-Lice, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: **Ekim 1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Dersim**

tepkiden dolayı günlerce eve gelmezdi.

Daha gençliğin ilk baharında ilk adımları attığı dönemlerde her alanda gelişen Özgürlük hareketi kendi çevresini de etkilemişti. Bu etki-

lenmeler Bagok yoldaş için de yol gösterici oluyordu. Bagok yoldaş gelişen mücadelenin sıcaklığını bütün benliğinde hissediyordu. Yaşamı, duruşu, bakış açısı yavaş yavaş değişiyordu. Hele hele en yakın arkadaşların gerillaya katılması O'nu daha da etkilemiş ve sarsmıştı.

En son kardeşinden daha çok sevdiği arkadaşı Zınar'ın (1993'te Bingöl'de bir ihanet sonucu iki arkadaşıyla şehit düştü.) gerillaya katılma istemiyle O da kararını verir ve gerillaya birlikte katılırlar.

1994'e kadar Amed eyaletinde pratik sahada kalan Bagok yoldaş, 1994'ün ortalarından itibaren Dersim eyaletine gider. Emekçi fedakar ve davasına her yönüyle bağlı olan Bagok yoldaş, manga takım ve bölük komutanlığı düzeyinde görevlerde bulunur. 1999'un sonlarına kadar Dersim'de kalan Bagok yoldaş geri çekilme talimatından sonra belli bir güçle geri çekilme yolculuğu esnasında çıkan bir çatışmada Barış ve Demokrasi Şehidi olarak büyük ve yüce insanın çizgisinde ölümsüzleşir. Lotus çiçeği kadar temiz ve güzel.

Anları yolumuzu aydınlatan meşaledir.

*Mücadele arkadaşları adına
Abdullah Akdemir*

"Bagok yoldaş gelişen mücadelenin sıcaklığını bütün benliğinde hissediyordu.

Yaşamı, duruşu, bakış açısı yavaş yavaş değişiyordu. Hele hele en yakın arkadaşların gerillaya katılması O'nu daha da etkilemiş ve sarsmıştı."

Zeki YAVUZ (Kahraman)

Onurunun peşinden gittin dağlara

1974 yılında Batman'ın Üçyol köyünde orta hali bir ailenin üçüncü çocuğu olarak hayata gözlerini açtı. Çiftçilikten geçimini sağlayan ailesine O'da gücü oranında katkıda bulunuyordu. Ailenin yurtsever olamışından dolayı bir çok akrabası Ulusal kurtuluş mücadelesine katılmıştı. Bu sayede mücadeleyi tanımış ve sempati duymuştu. En son 21 Mart 1983 yılında Adana Cezaevi'nde bulunan dayısının şehadete ulaşmasıyla birlikte partiyle daha yakın bağlar içerisine girmişti.

Daha sonra ailesi metropollere taşınmıştı. Ülke-lerinde yaşananlar ve geçim sıkıntısı onları da topraklarından ayırmıştı. Artık sürgün çocuğuydu Zeki yoldaş. Dilini bile bilmediği insanlar içerisinde yaşıyordu. Küçüm-seniyor, dışlıyor, kuyruklu Kürt şeklinde lakaplar takılıyordu kendisine. Önceleri anlam veremediği bu duruma daha sonra anlam verecek, bunun bir sömürgeci kültürü, politikası olduğunu anlayacaktı. Nasıl ki Lazlara aptallık derecesinde yakıştırmalar yapılıyorsa, Aleviler küçüm-seniyor, potansiyel suçlu görülüyorsa; Kürtler de aynı durumun daha katmerli uygulamalarına tabi oluyorlardı. Hele hele PKK'nin çıkışıyla birlikte bu politikalar daha da

❖ Adı, soyadı: **Zeki YAVUZ**

Kod adı: **Kahraman**

Doğum yeri ve tarihi: **Üçyol köyü (Dîfnê), Hasankeyf, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **Mart**

1999, Dersim

artmış, ayrıca çıplak zor daha fazla uygulanır olmuştur.

Ulusal kurtuluş mücadelesinin yakıcı ısıcağı Kürdistan'da başlayarak Türkiye metropollerini bir serhildan kasırgasına dönüştürmüştü. Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı Mersin, Antalya, Adana, İzmir, İstanbul ve Zeki yoldaşın yaşadığı Manisa'nın Turgutlu ilçesi bu gelişmelerden nasibini almıştı. Yurtseverlik özünü Kürdistan'da alan, ama ülkeden kopukluğun vermiş olduğu buruklukla dalga dalga yayılan serhildanlara aktif katı-

lım sağlaması uzun sürmemişti Zeki yoldaşın.

Yürüyüşler, protestolar, halk örgütlenmesi derken artık aktif bir militan olmuştur Zeki yoldaş. Ama yaptığı çalışmalar artık O'nu tatmin etmiyordu. O da her yurtsever Kürt genci gibi silahlı mücadeleye katılma arzu içinde kıvranıyordu. Bu temelde büyük bir kararlılıkla yaptığı önerisi kabul edilerek Turgutlu'dan Botan'a harekete geçmişti Zeki yoldaş.

Gerillaya katıldıktan hemen birkaç gün sonra sömürgeci güçlerin başlatmış olduğu operasyona karşı ilk kurşunlarını sıkmıştı. Yeni olmanın vermiş olduğu heyecan ve binlerce yılın birikmiş olduğu kinini burada pratiğe dökerek gerillaya layık bir tarzla özel savaş güçlerine ağır büyük kayıpları yaşıyordu, yoldaşlarıyla birlikte. Savaşta göstermiş olduğu kahramanca tutumunda azim, başarı ve hevesinden dolayı Kahraman kod adıyla vermişti yoldaşları. Ve ardından manga komutanlığı görevine getiriliyordu.

Belirli bir süre askeri ve siyasi eğitim aldıktan sonra, sağlık grubuna verilmişti Zeki yoldaş. Burada da yaralanmalara ve hastalıklara karşı nasıl müdahale etmesi gerektiğini öğretmişler ve eğitim sonunda da bir birlikle pratik sahaya göndermişlerdi.

Pratikte oldukça fedakar ve çalışkan Zeki yoldaş, yoldaşlarını güçlendirici, eğitici ve örnek davranışlarıyla arkadaşları arasında çok büyük bir sempatiye sahip olmuştur. Arkadaşlarına her yerde moral veren ve onlardan moral alan yaratıcı bir arkadaştı. Savaşta gösterdiği başarı ile

rapor edilmişti. Başkan Apo gelişmeye açık kişiliğinden ötürü O'nu Önderlik Saha-sı'ra yani akademiye çağırır. Akademiye gitmeye hazırlandığı bir süreçte uluslararası komplo gelişir ve Güneşimiz sömürgeci TC devletine teslim edilmiştir. Güneş'imizin esaret altına alınmasının

Son nefesinde bile "Bîjî Serok Apo" sloganı atan kahraman gerillara bu süreçte saldırmak ateşe benzinle gitmeye benziyordu. Güneşimizin esaret altına alınmasının yarattığı büyük kinle operasyonu karşılayan gerilla güçlerinin saldırıları sonucu özel savaş ordusu büyük kayıplar vermişti. Ge-

Ölümsüzlüğün hikayesi

korlaşmış öfkelerdeyim
kan kırmızı sabahlar
şafağında
özgürlüğün ellerinde
yüreklere kilitliydi
bağlıklar
ve durgundu gün
henüz gamsız ve
bilgisizler
uyanmamış
bir düşman uyanık
bir de onlar

göğüs göğüse çarpışma savaşındalar

onlar
çarptırarak can verenler
ölenler yokoldu
onlar yaşadı
işte ölümsüzlüğün
hikayesi

onlar
toprakta yürek verdi
anlatabilsem bir şiirin
mısralarında

gizlenmiş duyguları açığa çıkararak

bir damla suya karışmış
yaşamın akışında
gecenin karanlığında
ateşler içinde
küle dönmüş
bilinmezliklerde
anlatabilsem
Ahmet Arif'in
Diyarbakir'inde
onları sana

Sozdar

yaşamdaki yaratıcılığı O'nu aranan bir kişilik haline getirmişti. Aynı zamanda, partiye, Önderliğe, şehitlere ve yaratılan değerlere son derece bağlı ve saygılı bir insandı.

1994 yılında yapılan düzenleme ile Serhat eyaletine gönderilen Zeki yoldaş, pratik çabasından dolayı arkadaşlarının sevgisini kazanmıştı. İki senelik bir pratik süreçten sonra Dersim eyaletine gönderilmişti. Bu bölgede de her zamanki başarı ve sempatisiyle yine ön plandaydı. Bu azimli mücadelesi ve başarıya götüren pratiğinden dolayı Başkan Apo'ya

dan dolayı, Kahraman arkadaşın Güneş'le buluşma hevesi gerçekleşemez. Bu komplodan sonra Türk ordu güçleri gerillaları dağıtmak ve yapabilirse tümünden yok etmek için büyük bir operasyona çıkmıştı. Gerçekleşen operasyon, Dersim eyaletinde başlayarak, adım adım Kürdistan'ın her tarafına yayılır. Amaçları Başkan Apo'nun yakalanmasını fırsat bilerek, inançsızlığı geliştirmek ve parça parça partiyi dağıtmaktı.

Ama hesap edemediği bir gerçek gerillaların Başkan Apo'ya olan bağlılıklarıydı.

rillalarla kara operasyonunda başarılı olamayacağını ve kayıpların artacağını anlayan özel savaş kurmayları tekniği devreye sokarak kara birliklerini geri çekmişti. Önderliğin yakalanması dolayısıyla büyük bir üzüntü ve kin içerisindedir olan gerillalar gözü kara bir şekilde saldırılarını devam ettiriyordu. Bu saldırıların birinde Kahraman yoldaş atılan bir havan topunun yakından düşmesi sonucu şehit düşüyordu.

Anısı mücadelemize önderdur.

S. Yavuz kardeşi

Riz şehitleri

ÖZGÜRLÜK VADİSİNDEKİ İSYAN ATEŞİ

Adı, soyadı: **Mahmut TURHALLI**
 Kod adı: **Kazım-Gulo**
 Doğum yeri ve tarihi: **Riz Köyü-Genç, 1975**
 Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **28 Ocak 1997, Akdağ**
 Görevi: **Takım Komutanı**

Adı, soyadı: **Mehmet SATILMIŞ**
 Kod adı: **Sıddık-Mem**
 Doğum yeri ve tarihi: **Riz Köyü-Genç, 1974**
 Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1998, Gêliya Kovi**
 Görevi: **Takım komutanı**

Adı, soyadı: **Ferdi ÖZBİLGE (Özgen)**
 Kod adı: **Amed**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, 1968**
 Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
 Şehadet tarihi ve yeri:

Mayıs 1999, Sason
 Görevi: **Amed Eyaleti Doğu Cephe Komutanı**

Adı, soyadı: **Emrullah MENTEŞ**
 Kod adı: **Faik-Bozê**
 Doğum yeri ve tarihi: **Riz Köyü-Genç, 1971**
 Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1999, Mazgirt**
 Görevi: **Dersim Eyaleti Doğu Cephe Komutanı**

Adı, soyadı: **Murat DEMİRHAN**
 Kod adı: **Sinan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, 1968**
 Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran 1999, Metina**
 Görevi: **Amed Eyalet Koordinesi, Metina Bölge Komutanı**

Adı, soyadı: **Selamet Menteş**
 Kod adı: **Kurde**
 Doğum yeri ve tarihi: **Riz Köyü-Genç, 1975**
 Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1998, Midyat**
 Zindanı, Güneşimizi Karartamazsınız eylemi

Özgürlük, isyan yeşeren toprakların çocuğudur. Öyle topraklar var ki, üzerinde hep isyan çiçekleri yeşerir. Toprağının derinliklerindedir isyanın kökleri. Toprak isyanın, isyan toprağın kucaklarında saklı kahr yüz yıllar boyunca.

Özgürlük, isyanın toprağa, toprağın isyana sevdasını anlatan destanın adıdır buralarda. Ölümse, bu sevdanın kapı eşliğinden geçen yolda bir durak noktasıdır.

Sonsuz zamana, isimsiz mekana yazılan ölümsüz tarihtir.

Bir haber var Murat'ın öbür yakasından, ismi Çan olan köyden. Toplanmıştı cümle erkân diye. Özgürlüğe nikah, isyana karar kılınacak. Şahittir zaman. Mevsimlerden kış, yıllardan 1925...

Dışarılarda bir koşuşturma bir heyecan. Haber beklenir içerilerden. Taştan yapılmış, iki katlı, düz damlı bir ev. Ve ge-

nişçe bir oda. Şöminede meşe odunlar değil, göğüs kafeslerinde mangal gibi yürekler yanar. Baş köşede bağdaş kurmuş ak sakallı bir dede. İsmi *Şeyh Sait*. Ve her bir köşede ak sakallı dedeye "biat" etmiş aşiret reisleri oturur. Sol tarafta mağrur bakışlı *Faki Hasan* oturur. Aşiretler, kabileler tek bir dilden dillenen, her bir önderin dilinden. *Botan*, *Mıstan*, *Murtezan*, *Azi* ve *Melan*. Nikah kılınır. Karar alınır: İsyân!

Sivas'tan Musal'a, Mahabat'tan Antep'e, Erzurum'dan Ruha'ya ulaşır isyan haberi. Gün 13 Şubat, yıl 1925...

Tarihin zamana yazıldığı bu günde, haddini bilmez bir yüzbaşı çıkagelir 25 askeriyeye; "8 kaçak *Şex Abdurrahim*'e sığınmış" diye. Kuş kartaldan kaçarken dikene sığınır. Diken kuşu korur da, Kürt Kürdü korumaz mı! Yüzbaşıya haber salar *Şeyh Abdurrahim*.

"Yoktur ecdadımızda kal-

ışlık. Bize sığınmaları cellada teslim etmezik. Ölsek de yaşasak ta beraberiz" der.

Haddini bilmez uçaklar, özgürlüğe nikah, isyana karar kılmış bu toprakların çocuklarına hürmetsizlikte sınırlar tanımaz. Ateş kusan namlular, beşli mavzerler bu haddini bilmezlerle hakikati katışksız anlatır. Yüzbaşı esir, askerlerse ölüdür *Şeyh Abdurrahim*'in elinde. İsyân dalga dalga, alev alev yayılır Amed'in dağlarına.

Özgürlük vadisinden çıkagelir *Feqlî Hesên*, 350 yiğitle beraber. Darahanê üstüne. Darahanê başkenttir artık isyana. İlk günden son güne. Zaman ışıktır hızında. İsyân ise ışın sırtında bir ilerleyişte. Elleri isyan bayrağıyla 30 bin yürek dayanır Amed'in surlarına. Bağımsız ve özgür bir vatan için.

Heyhat ki, heyhat! Arkadan hançerler ihanet, isyanı. Gün batır. Zifiri bir karanlık kaplar isyan yeşeren toprağın

üstünü. Yanmış toprak, bağrına ekilmiş canlara damarlarından isyan emzirir.

Batmış olsa da güneş, sönmeyen özgürlük vadisinde isyan ateşi. Kurumadı zamanların hiçbirinde bağımsızlık ve özgürlük umudu. Dünya güneşe, isyan ateşe ibadete durdu. Ve yıllar sonra bir 15 Ağustos kıztılığında isyan çiçekleri yeniden boy verdi. İsyân yeşeren topraklarda, özgürlük vadisinde!

Yaşam!

Eğer yaşam denilebilecekse, Kürdün yaşamı tam bir trajedikomedi. Arzuları, umutları, duyguları, düşünceleri başka, yaşadıkları ise çok daha başkadır. Ve herkes bu gerçeği bir başka biçimde yaşar.

1989 sonbaharıydı. Ankara'daydım. Sporda ayağımı kırmış topal bir Türk askeriydim. Türk ordusunun ve Türk devletinin hizmetindeydik. Ama haberlerde verilen gerilla eylemleriyle adeta coşup sarhoş oluyorduk. Ellerimiz, ayaklarımız, beynimiz ve bir bütün olarak her şeyimiz başkalarının emrindeydi. Ama yüreğimiz dağlarda savaşan gerillanın. Onlarca Kürdistanlı hemşehrimizle mücadele eden ve gerillanın başarısını konuşuyor, nasıl bir katkı sunabileceğimizi tartışıyorduk aramızda.

Bir gün telefona çağırıldılar. Gittim. Telefonun öbür ucunda Aziz ve Faik arkadaşlar vardı.

"Endülüs'e geçeceğiz. Gemileri yakmaya karar verdik. Şansın var. İyi ki ayağın kırıl-

miş. *Şimdilik elimizden ucuz kurtuldun. Endülüs'e bekleriz*" demişlerdi.

Ne garip çelişki! Özgürlük vadisinin isyan yeşeren topraklarında boy vermiş özgürlük çiçekleri, yaşamın acımasızlığıyla alay ediyorlardı. Aynı saflarda bulunulsa da yürek yüreğe idiler.

Bir yıl sonrasında bir zamanda, bölünmüş bir rüyanın tam ortasında ve gece yarısında telefonunun öbür ucunda Faik arkadaşı dinledim:

"Aziz tarihe yazıldı. Omuzlarında taşıyacaksınız."

Dersim'in fırtınalı ve karlı dağlarında Sülbüs'ü, Sarı yaylayı, İspirler'i aştım. Poxaz vadisinde tarihe gömülmüş, toprağa düşmüş Aziz'i taşıdım omuzlarımda günlerce...

Yıllar sonrasında yan yana ve omuz omuza savaştık; Duhok'tan Dersim'e kadar Faik'le birlikte. İhanetten, faşizmden, sömürgecilikten hesap sorduk. Birikmiş bin yıllık kin ve öfkemizle intikam aldık.

Başkan Apo'yu *"yakaladık"* diye sevinenlerin beynini patlatmak için, balyoz gibi inmişti kafasına düşmanın 1 Mayıs gecesinde Faik ve arkadaşları. Birçok ölü ve yaralı. En hızlı kaçanlar ancak kurtarabilmişti canlarını. Ve bir gün sonrasında canavar teknik devreye girdi. Faik ve 13 yoldaşı tarihe yazıldı...

İsyan topraklarının isyan çiçeği, ilk başkentin çocuğu *Feql Hesen*'in yeğeni kök salmak için toprağa, sonsuza dek geri döndü.

Küçükken *"Mem Mah-*

kum" derdi herkes O'na. Geceler de gündüzler de O'nundu. Gasp edilmek istenen yaşamına delicesine bir isyan bayrağı dikmişti yüreğine. Kendisi küçük, yaşamı büyük bir mücadeleydi. Yoldaşlık, emek ve savaş Mem'in kendisi idi.

Özgürlük vadisinde karşılaşılmıştık, Mem'le, '96 Ağustos'unda:

"Hepsinin intikamını aldım. İntikamı alınamayanların da intikamını aldım. Hem de on kat fazlası." Bunları söylerken gözlerinde şefkat ve gurur okunuyordu.

Her yigidin yaşamı bir kahramanlık destanı. Bu kocaman kitap birkaç satıra nasıl sığdırılabilir, nasıl anlatılabilir, bilemiyorum. Türk ordusu isyan ve özgürlük vadisinde isyan çiçeklerini dallarından koparmak için operasyona çıkmıştı. *Mem* ve arkadaşları, dolunay ışığının parlaklığı altında önlerine barikat kurmuşlardı. Gelenler gafil ve zalim

rambolardı. Rambolardan biri pusuda *Memo*'ya esir düşer. İnsan insandır. Düşman da olsa insan öldürmek zordur. Mem, bu rambonun yaşamına izin verir. Ama düşman düşmandır, ayaklanan Kürdün yaşamasına izin vermez. Öldürmeye yeminlidir. Ramboluğuna güvenerek Mem'in üzerine atılır. Ama kavga bir sanattır. Güçlü olan her zaman kazanmaz. Sanatı kullanan kazanır. Mem kavgaya tutuşur ve boğuşur. Rastındaki bombanın pimini çeker, rambonun koynuna bırakır. Canı bağışlanan rambo zalimliğinin kurbanı olur. Mem ve arkadaşlarının barikatına çarpan Türk askerleri kaçarak canlarını zor kurtarırlar.

"Ben öldürmek istemezdim. Ama onlar ısrarla bizden ölüm istedi. Biz de istediklerini koynuna koyduk" diyordu Mem, kendisine gururla bakan arkadaşlarına.

Türk ordusu özgürlük vadisinde özgürlük savaşçıların-

dan çok korkmuştu. '98 baha-
rında yüz bin askerle *-çekirge
sürüleri gibi-* özgürlük vadi-
sini işgal eder. Mem ve arka-
daşları kahramanca vuruşur.
Çetin bir savaştır yaşanan ve
Mem 17 yoldaşıyla omuz
omuza direnerek şehit düşer...

O, özgürlük vadisinin en
taze isyan çiçeği. Tarihi in-
tikam duygularıyla yüklüydü.

*"Hedefim büyük, amacım
yüksek. Kahramanlık eylemi-
ni gerçekleştireceğim. Hem de
devletin tepesinde"* diyordu.

Hedef büyük, amaç yüce-
di. Ama düşman robotlaşmış
bir teknik canavardı. Dünya-
nın en gelişmiş tekniğiyle ve
hava filolarıyla Akdağ'ı ce-
henneme çeviriyordu. Bir
kobra roketiyle *Kazım* arka-
daş tarihe yazılırken, "Bijî
Serok Apo!" diye haykırıyor-
du '97 yılının 28 Ocak'ında.

"Altın çocuk"tu gerçek is-
mi, özgürlük vadisinin isyan
topraklarında yeşeren bu asi
çiçeğin.

Gerçek arkadaşlıklar kop-
maz, yoldaşlıklar çocuk yaş-
larda ekilir yaşama. Bazen
kan ile, bazen de söz ile...

Üç küçük çocuk bıçakla bi-
leklerini kesti. Kızıl kan, da-
marlarından dışarı taşı. Bilek
bileğe verdi üç arkadaş. Kan
damarlarda birbirine karıştı.
Kan kardeş oldular. Kaderleri-
ni kanla yazdılar. Dünyaları,
özlemleri, tutkuları bir olacak-
tı. Söz kesilmişti bir kere. Ka-
derlerini kendileri yazmıştı.

İsyan tufanının gemisi
yüksek dağlarda karaya vu-
rurken, Amed'in yüce dağla-
rında kan kardeş karındaşı Si-

nan arkadaşla, taa özgürlük
vadisinde buluştuk. O, büyük
bir komutandı. Biz O'nun sa-
vaşçısıydık. O, taktik yarat-
cılarının en iyilerinden biri,
düşmanın korkulu rüyasıydı.
Yiğitlerin yiğit komutanıydı.
O'nu anlatamam. Komutan
Sinan'ın anısı ve yaşamı
önünde sağıyla eğilmekten
başka hiçbir şey gelmez elim-
den. '99 Haziran'ında sömür-
geciler ve ihanetçi KDP güç-
lerine karşı kahramanca sa-
vaşarak 13 yoldaşıyla bera-
ber zamana yazıldı...

Onlar, avuçlarında yürek-
leriyle üniversiteden umut
yolculuğuna çıkmış bir grup
yiğitti. '90 baharıydı; New-
roz'da sözleştiler, dağlarda
buluştular. Yüceliklerde yü-
zen birer kartal, özgürlük va-
disinde süzülen birer şahin
idiler. Mangal gibi bir yüre-
ğe, pırlanta gibi bir beyne sa-
hiptiler. İçlerinde en yakışık-
lısıydı Amed. Gerillanın en
yakışıklısı. İntikam ve başa-
ran eylem onsuz anılamazdı.
O, çocukken bile adam ola-
cak çocuktı. Yaşıtlarının en
güçlüsü, okulunun en çalış-
kan öğrencisiydi. Bir num-
araydı. Başarısızlık diye bir
şey, yaşam kitabının hiçbir
sayfasına yazılmadı. Düşma-
nının düşmanı, dostunun dos-
tu, eyaletimizin komutanıydı.

1999 Mayıs'ında Sason'da
sınırı olmayan zamana ve
mekana yolculuğa çıktı. İzin-
de yürüyeceğiz...

O, özgürlük vadisinin sert
kayalarında fıskıran bir isyan
çiçeği. Kocaman kocaman
büyük adamların Kürt ol-

maktan kaçtığı o lanetli bitir-
iliş yıllarında kendi ismini
ve kimliğini kendi eylemiyle
yazdı. Daha 4-5 yaşlarında
iken "Ez Kurdê" diyordu.
Dillere ve beyinlere adını
"Kurdê" olarak yazdırdı. Öz-
gürlük vadisinin yiğitleri şe-
hit Xeyri ve Faik yoldaşların
kardeşi. Ydi.

1993 yaz kızgınlığında
dağlara vuruldu. Yola koyul-
du. Yüceliklerine ulaştı
Amed dağlarının. Fakat can
yoldaşları yaralıydı. İlaç isti-
yorlardı O'ndan. Amed'e in-
di, ilaç getirecekti can yol-
daşlarına. İhanetin tuzağına
girdi ve esir düştü.

Zindanda isyan ve direniş
O'nun adıydı.

*"Eğer devrim yolunda ışık
olacaksa alev alev yanmalı
vücudum"* dedi ve Midyat
Zindan karanlığında devrim
yolunda meşale oldu *Kurdê*
yoldaş...

Özgürlük vadisinin isyan
çiçekleri uzaydan zamana sü-
zülen birer şahindi. Tüm za-
manların içinde tarihe yazıl-
dılar. Bağımsızlık ve özgür-
lük özlemleri, irademizin di-
renci, intikam vasiyetleri ya-
şam gerekçelerimizdir. Kan-
larının döküldüğü topraklar
sözleşme metnimiz, anılarına
bağlılık onurumuzdur.

Onurlu yollarında yürüye-
ceğiz.

**Mücadele arkadaşları
adına
Rêber-Rêdar**

Baki TATLI (Baran)

Özgürlüğün büyük eylemcisi

Köklerin dirildiği, kardeşlerin yerini ölü topraktan fıskıran leylaklara bıraktığı, nar ağaçlarının yavaş yavaş ve nazlı bir gelin gibi önce yeşillere bürüldüğü, sonra kan kırmızı çiçeklerini açtığı günlerde uğurladık Baki yoldaşı. O şimdi halkların yüreğinde yanan özgürlük ateşinin sürekli yanan alevi. Bin yıllardır yurt tuttuğumuz, iki nehir arasında, bu sulara kaynaklık eden kutsal dağlarda korku ve cesareti, ölüm ve yaşamı bir kez daha anlamlandıran son eylemi ile Alamut Fedailerinin torunlarına, Önderliğe yoldaş olmanın yolunu gösterdi.

Binyıllardır bu topraklarda yaşayan bizdik. Sümer'i, Uruk'u, Ur'u, Babil'i biz yarattık bu diyarlarda. Bin yıllarca önce Ninova kalelerini, Persopolis saraylarını, Baalbek ve Kudüs tapınaklarını, ihtişamlı Tadmür kentini, Ekteban'ı biz inşa ettik. Üsküdar'dan İhdüs'a, Kafkas dağlarından Arap çölllerine uzanan, uygarlığa beşiklik etmiş olan bu topraklardır ki; Mitra'yı, Zervan'ı, Anahita'yı doğurdu. Adem'e, Havva'ya, Nuh'a hayat kaynağı oldu bu diyarlar. İbrahim, İsa ve daha nice Resul ü Nebi bizdendi.

Seylanın kıymetli taşlarıyla kokuları, Keşmir'in şalları, Galkond'un elmasları, Meldiv'in amberi, Tibet'in miski, Hindistan'ın Tavus kuşuyla, maymunla-

● Adı, soyadı: **Baki TATLI**

Kod adı: **Baran Şahin**

Doğum yeri ve tarihi: **Arguvan-Malatya, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **Ekim 1997, Erzurum**

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Nisan 1999, Bingöl şehir merkezi (Özgürlük eylemi)**

rı, Afrika'nın kokulu zımkı, gümüşü, altın tozu, fildişi bu topraklarda değiştirilir, alınıp satılır. Yedi sıra surları ile Ekteban surlarıyla muhteşem Persepolis daha barburlar buralara gelmeden bizimdi, halklarımızı.

Sonra feleğin devranı kin tutmaya başladı bize!...

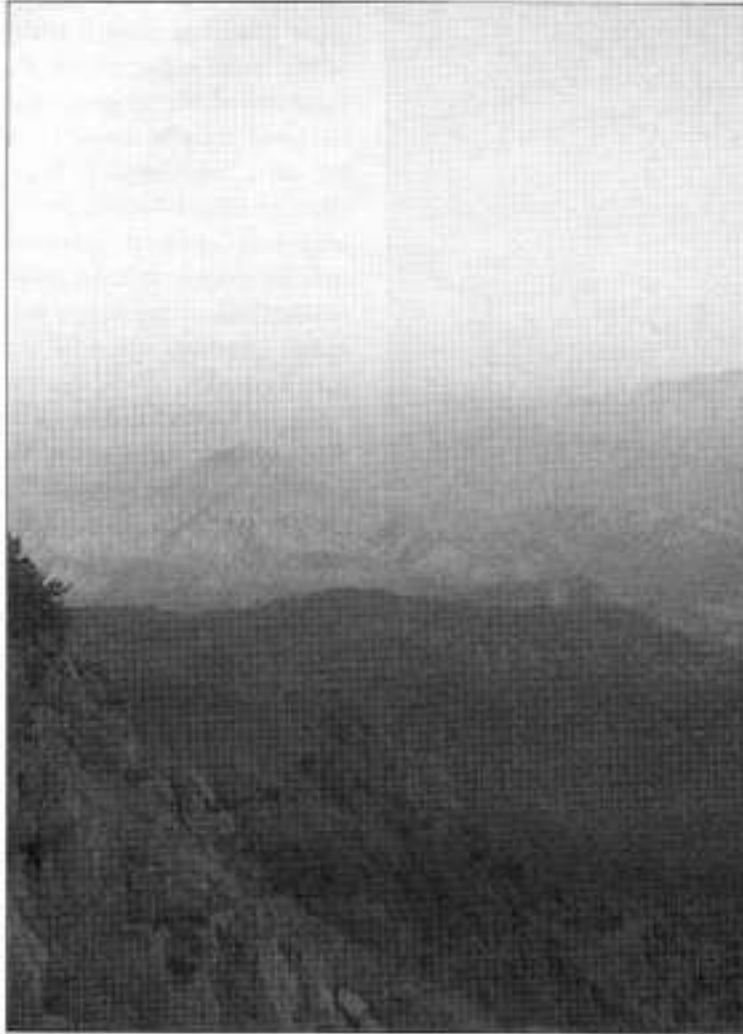
Önce Araplar geldiler, "Cihat" adına. Ateşgahlarımızı dağıttılar, direndik Babekle, Hürrem'le. Olmadı! Ebu Vefa'ya, Seyh Adi'yi önder seçtik kendimize ve dağlara sığındık. O kutsal Zagroslara,

Elbruz'a... Sonra Turan'dan geldiler akın akın. Oğuzlar, Selçuklular, Türkler, Tatar ve Moğollar... Çekirge sürüleri gibiydiler. Onlar da yakıp yıktılar. Bin yılların emeği ile yaratılan büyük saraylar, koca şehirler, bentler darmadağın edildi. Kütüphaneler, ilim yuvaları dağıtıldı. Yine direndik, dağlarımızla!... Zagroslarda, Amanoslarda destanlar yarattık. Kartal yuvalarında fedaileştik, yok olmamak için... Haşhaşiler dediler, Dürzi dediler ama biz direndik, Biz Zagros halkları...

Selahattin de bizdendi, Haçlılar geldiğinde... Araplar çöllere kaçarken direnen yine bizdik... Ruhlara biz seslendik, Hallaç ile, Teyran ile, Cizri ve Xani ile...

Her şeye rağmen varlığımızı sürdürdük bu kutsal topraklarda. Dağlara hapsolsak da, parçalan-sak da... Ama dünya hızla değişiyordu, Çekirge sürülerinin torunları Osmanlılar bırakmadılar, set oldular gelişmelere, bilime ve yaşama dair ne varsa. Ve biz büyük halkların dünyasında, av ve avcılarının dünyasında küçüldük, bölündük ve yem olduk.

Kılıç artıkları kaldı geriye. Gece gündüz, aylarca yıllarca işleyen kılıçlardan, top tüfekten nasıl olduysa kurtulabilenlerden-dik. Yüreği, ruhu ve bilinci yaralı, yaralarına kimselerin merhem sürmediği, acılardan, sırtlardan ancak ağlayabilen bir

halk olup çıktık. Hawarlarımızı ise dayamak bile istemedi "aygarlık".

Bunları o kutsal topraklara dönerken belleğine nakış etmişti Baki heval. Daha çocuk yaşlarda doğduğu Alhasuşağı köyünde bilinci gelişmeye başlamıştı. Duvar diplerinde oturup için için ağlayan, kamlarla eski zamanları dile getiren Koçgiri'yi anan yaşlıları dinlerken bağlanmıştı bu topraklara.

Faşizmin kol gezdiği, direnişin ölümüne geliştiği yıllarda büyüdü Baki heval. Orta öğrenimini Arapgir'de gördü ve li-

seyi bitirdi. Aile de Kürtlüğünü korumuş, 90'lı yılların başlarında gittiği lisede ise halk, ülke ve insanlık sevgisini derinleştirmişti. Çevreden edinmiş olduğu sol ve ilerici değerleri burada daha da geliştirdi.

1990'lı yılların başları devrimin tüm ülkeyi sarıp sarmaladığı, serhildanların, direnişin ve savaşın halklaştığı yıllardı. Bin yılı aşkın bir süredir bu topraklarda süregelen başaşağı gidice, parçalanmaya, sömürgeciliğe karşı tarihin tüm kini, öfkesi ve geleceğin sevgisi ile Kürdün baskaldırıcı gerçekleştirdiği yıllardı. Uzun bir

süredir "Ağrıya gömülüp üzerinin betonlandığı" söylenen Kürdün diriliş yıllarıydı. Bu diriliş yıllarında Baki heval Kürt basını ile tanıştı. Ölümüne çalışan, durmadan yazan kalemlerle bilinçlendi. Toprağa, halka ve kurtuluş güncesine yakınlığı.

1996 yılına kadar bir yandan kendi olanakları ile okuyup araştırırken, diğer yandan köyde, gerillalarla ilişki kurmaya çalışıyordu. '96 yılında ise ailesine ekonomik katkı sağlamak için metropollere yöneldi. İstanbul'a gitti. Liseyi bitirmişti ancak herhangi bir iş bulamamıştı. İstanbul'da değişik işlerde çalıştı. Bu arada tutsak olan bir yakınının ziyaretine gidip gelmeye başladı. Arkadaşlarının önerileri ile daha çok araştırmaya, bilinçlenmeye yöneldi.

Kararlıydı. Kararlılığı daha çocukluk yıllarına rastlıyordu. Doğayla, hayvanlarla, köydeki geri ilişkilerle, politikadan uzak ailesiyle olan ilişkileri onun kararlılığının temeliydi. İradesi, kararlarına bağlılığı bu çelişki ve çatışmalarda çelikleşmişti. Kararlılık ve cesaretle yoğrulmuş yüreği ve beyni hızlı bir gelişmeyi sağlamasına yol açmıştı. Bilinçlendikçe keskin kopuşlar ve güçlü çıkışlar sağlıyordu.

Cehalet, korkunun temelidir. Bilinçlendikçe korkularını darmadağın ederek gerillaya katılma kararı aldı. Ölüm korkusuna yaşam sevgisi ile yöneldi. "Yeri geldiğinde ölmesini bilmeyenler, yaşamasını da bilmezler" düşüncesini kendisine rehber edindi.

Arkadaşları da şaşırmıştı onun bu kararına. Partiyile kısa bir sü-

redir tanışmasına rağmen aldığı bu karara saygı, kendisine ve ideallerine bağlılıktan başka başarılar dilemek kalıyordu geriye.

1997 Ekim ayında Koçgiri eyaletinde gerilla saflarına katıldı. Artık o da bir özgürlük savaşçısı idi.

Ailesi uzun süre onun gerillaya katıldığına inanmamıştı. Parti ile görüşünce ikna oldular, ancak, kabullenmediler bu kararı.

Silahını eline aldığı anda daha bıyıkları terlememişti. Ama o hızlıydı, yüreği halk ve ülke sevgisi, beyni zafere kilitlenmişti.

Son eylemine, ölümsüzlüğe

yönelirken de cesaret, kararlılık ve sevgi ile donanmış yüreği ile yürüdü.

Başkan Apo uluslararası bir komplo sonucu TC devletine esir düşmüştü. 9 Ekim'de yürürlüğe giren ve yoğun çatışmalı, çelişkili bir süreçten sonra Önderlik 15 Şubat'ta esir düşmüş, bunun sonucunda da onlarca militan, kadro ve yurtsever kendisini yakmış, yüzlerce eylem gerçekleşmişti. Türk devleti ise yoğun bir psikolojik savaşla halka ve mücadeleye saldırmıştı. Parti 6. Kongre'si başarı ile sonuçlanmış ve fedai savaşımı geliştirme kararı alınmıştı. Fedaileşen ge-

rilla ve fedaileşen halk ancak bu azgın saldırıları, imhayı durdurabilir, zaferi sağlayabilirdi. Bu karar ve iradenin bir gereği olarak tereddütsüz bir tarzda hareket eden Baki heval 5 Nisan 1999'da Bingöl Valiliği'ne yönelik fedai eylemini gerçekleştirdi. Bu eylemle halkın, gerillanın özgürlük ve bunun için mücadele kararlılığı açıkça bir kez daha haykırdı.

Yalnızca Kürtler fedaileşmedi bu dünyada. Japon kamikazeleri, Vietnamlı devrinciler, Filistin halkının yiğit evlatları. Daha nice halk, tarihin, ölüm ile yaşam arasında seyrettiği bir yerde yaşamak ve varolmak için fedaileşti.

Biz de atalarımızın yollarında yürüyerek fedaileşen bir halkın zafer kararlılığını haykıracağız. Zilanlara, Bervarlara, Revşen, Bermal, Ronahilere ve adını anmadığımız binlerce fedai şehide Baki heval de katıldı. Bizim olan bu topraklarda, binlerce yıl uygarlığın kalbinin attığı, bilimin, insanlığın hoyverdiği ama şimdi zulüm yönetimleri, diktatörler elinde çürüyen bir kadavraya dönüşen bu diyarlarda yeniden insanlığın kalbini harekete geçirmek için ölümün üstüne yürüdü Baki heval. İki nehir arasında yaşamı yeniden diriltiren özgürlük güneşinin sönmemesi için fedaileşti.

Ve eylemi yaşamın garantisi olacaktır.

Özgürlüğün büyük eylemcisi ölüme yönelerek yaşamı yaratan büyük eylemlerin militanına; özgür halk, özgür birey, özgür ülke kavgasında layık olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Deniz YILMAZ (Bawer)

YILMAZ BİR SAVAŞÇIYDI

Bawer arkadaş 1979 yılında Varto'nun Yeşilpınar köyünde dünyaya gözlerini açar. O henüz çok küçükken ailesi maddi imkansızlıktan dolayı Avrupa'ya çıkmak zorunda kalır. Daha sonra Avrupa yaşamına alışamayan aile tekrar ülkesine döner. Avrupa'nın maddi imkanları ülkenin güzellikleri yanında değildir. Bu amaçla tekrar köye yerleşen aile, çiftçilik ve hayvancılıkla geçimlerini sağlamaya çalışır.

Bawer yoldaş ilk, orta ve lise Varto'da tamamlar. Ailesi yurtsever olduğu için mücadeleye sürekli destek vermektedir. Gerillalar da sık sık köye gelmekte, hem örgütsel çalışma yürütmekte, hem de lojistik ihtiyaçlarını karşılamaktadır. Bawer yoldaşın ailesi de bu temelde önemli rol oynayan bir ailedir.

Liseyi bitiren Bawer yoldaş üniversite sınavlarına girmiş ve kazanmıştır. Ama ülkesinin özgürlüğü için üniversiteyi değil mücadeleye katılmayı tercih etmiştir. 1997 yılında 15 Ağustos Atılımı vesilesiyle 30-40 kişilik bir grup ile Varto'dan gerilla saflarına katılmıştır.

Atılğanlığı ve samimiyeti nedeniyle birçok eylemde görev alan Bawer yoldaş,

❖ Adı, soyadı: **Deniz YILMAZ**

Kod adı: **Bawer**

Doğum yeri ve tarihi:

Yeşilpınar-Varto, 18 Mart 1979

Mücadeleye katılım tarihi: **15**

Ağustos 1997

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Mart 1999, Tekman**

daha sonra eyalet komutanının korumalığına getirilmiştir. Bu hem O'nu korumak hem de varolan birikimini güçlendirmek için yapılan bir görevlendirmeydi. Ama kendisi daha aktif mücadele içerisinde olmak istiyordu. Bu temelde dayatmaları sonucu fedai birliklere geçmişti. Önce Kiği, Yayladere, Yedisu ve Karlıova'da faaliyetlerde bulundu. Daha sonra doğum yeri olan Varto'ya geçti. En son olarak şehadet yeri olan Tekman'da üç arka-

daşı ile beraber diğer arkadaşlarını bölgeden uzaklaştırıp fedai eylemlerinin gerçekleştirdiler. Sabah sekizde başlayıp akşam saatlerine kadar süren çatışmada büyük bir özveri ve direngenlik örneğini göstererek şehadet şerbetini içtiler. Tuzağa düşündükleri bir subayın elbisesini giyerek subayı kendi telsizinden konuşturarak, gerillaların teslim olacağını söyleyip böylelikle bir manga askeri tuzağa düşürmüştü ve hepsini imha etmişlerdi. Kendileri ancak akşama doğru helikopterin açtıkları ateş sonucu şehit edilmişlerdi.

Bawer üç arkadaşın şehadeti sonrasında ailesi cenazelere büyük baskılara rağmen sahip çıkmış ama askerlerin yoğun komplo ve provakasyonları sonucu köyü terk etmek zorunda kalmıştır.

Bawer arkadaş uzun boylu, dönüştüğü, yakışıklı esmer yüzü ve hiçbir zaman solmayan gülüncüğü ile anılarımızdan asla silinmeyecek.

Anıları mücadelemize ışık tutacaktır. Seni ve arkadaşlarını hiçbir zaman unutmadık unutmayacağız, mücadelemizle yaşatacağız yeni doğan Bawerlerle.

Ailesi

Nasır ASLAN (Kendal)

PERİ VADİSİNE AŞIKTI

Gerillaya 1993 yılında katılan Kendal heval, savaş pratiği içinde kendini eğitmeye başlar. Savaşın en yoğun yaşandığı bir dönemde Amed eyaletine geldiğinde herkes onu hayretle karşılamıştı. Çünkü adeta bir deri bir kemik denilebilecek kadar zayıf bir bedeni vardı. Ancak uzun yol yürüyüşlerinde ve dağ yaşamının zorluklarında tükkenmeyen enerjisi, coşkusu ve inancıyla ön yargıları çabuk kırmıştı. Savaşın tırmandığı o zorlu günlerde bütün eylemlerde her zaman en önde, yaşamda ise fedakardı. Daha bir yılı dolmadan gerilla yaşamına adapte olan Kendal heval, bu temelde manga komutanlığına getirilmişti. Daha sonra da Amed'den Erzurum eyaletine gönderilmişti.

1993 yılını başarıyla kapatan Kendal heval, kış kampına girer. Kış süreci boyunca eğitime ağırlık vererek, bahara daha güçlü bir kişilikle çıkar. '94 baharı ile birlikte başlayarak gittikçe büyüyen operasyonlar, kamptan erken çıkılmalarına neden olur. Bahar ve yaz aylarında başlayan çatışmalarda düşmana önemli kayıplar verdirilir. Ve heval Kendal bu pratik süreçte iyi bir deneyim geçirerek Erzurum arazisinin çoğunu tanır.

● Adı, soyadı: **Nasır ASLAN**

Kod adı: **Kendal**

Doğum yeri ve tarihi: **Piran-Amed, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Peri vadisi-Erzurum Eyaleti**

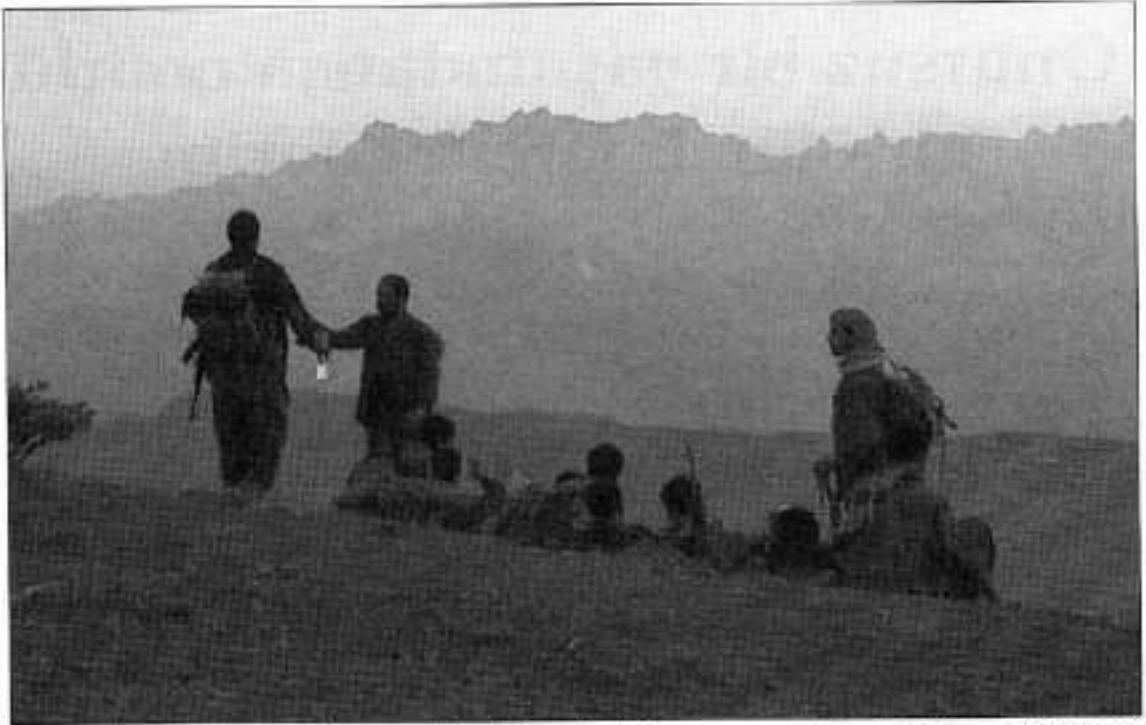
İlerde iyi bir komutan olabilmesi için şimdiden bir bir temelini oluşturmaya başlamıştır. Alanda gerillayı en çok zorlayan çete ve Solhan korucularına karşı eylem ve baskınlarda sürekli öncü bir pratik sergiler.

Savaştaki cesareti, atikliği, pratik içindeki öncülüğü ve başından geçen olaylarla alanda kısa bir sürede tanınmaya başlar.

Gerilla yaşamında en çok üzüldüğü ve öfkelenildiği pratikler 1993-94 ve '95 yıllarında eyalette toplu kayıpların yaşandığı yıllardır. Bu ka-

yıplar içinde yıllarını geçirdiği savaşçı ve komutan arkadaşlarının olması. O'nu daha derinden etkilemiş ve bu tarzın aşılması için toplantılarda, kış sürecinde ve pratikte tükenmeyen bir çaba harcamıştır. Sözü ve pratiğiyle, yaşamdaki duyarlılığı, yoldaşlık ilişkileri, partiye bağlılığıyla yapı içinde büyük bir güven kazanmıştır. Ama pratik içinde O'nu zorlayan bazı özellikleri de vardır. En çok zorlandığı özelliklerinin başında duygusal, dar ve yönemsiz yaklaşımları gelmektedir. Ayrıca savaş içerisindeki katı yaklaşımlarının yanında normal yaşamda kolay inanan, saf ve aşırı iyi niyetli özellikleri kimi zamanlar zorduruma düşmesine neden olur.

1994-95 kış sürecini Peri vadisinde geçiren heval Kendal birçok başarılı eyleme katılır. Eyalet çapında oluşturulan Şehit Tekin Kızılay kadro eğitim birliğinde takım komutanlığına getirilir. Siyasi ve askeri olarak derli toplu bir eğitim süreci yaşar. Daha bahara çıkarken yaşanan çatışmalarda eğitim sürecindeki yoldaşlarının çoğu, şehit düşer. Bu şehadetler ve bir türlü oturmayan eyalet tarzının yol açtığı yersiz kayıplar O'nu derinden etkiler. Bireysel olarak bu pratiklerden belli sonuçlar çık-

rıp kendi takımında uygulanmasına rağmen bunu geneleştirmesinde dar kahr. Bu duyguların getirdiği bir hırs ile düşmana yönelik yaptığı birçok planlı eylem ve saldırıda defalarca silah kaldırdı. Şehir merkezlerindeki eylemlerde önemli darbeler vurur.

1997 yılına gelince heval Kendal, bölük komutanlığına getirilir. Halkla ilişkileri oldukça iyi, duyarlı ve sevilen bir komutandır. Savaşçı ve eylemci pratiğini pekiştiren ilişkileri sayesinde alandaki halk O'nu sever ve korumaya özen gösterir. Askerlerin birçok yönelimini boşa çıkarmayı başaran heval Kendal, Peri vadisindeki Dinik köyünde bir çatışmaya girer. Ve ağır yaralanır. Bir boğazda pusuya düşünce mermi karnını delip geçer. O haliyle grubunun savunmasını yaparak,

sağlam bir geri çekilme yaptırır. Yarasını sardıktan sonra günlerce yürür ve uygun bir yere ulaşır. Üç aylık bir tedaviden sonra kendine gelen heval Kendal, daha güçlü ve olgun bir kişilikle savaş pratiği içinde tekrar yerini alır. Kendal heval için söylenecek tek şey; örnek bir komutan ve örgüt adamıdır. Verilen tüm görevleri coşkuyla, inançla ve sabırla yerine getirir. Heval Kendal yedi yıla yakın bir süre savaş pratiğinde kalır. Erzurum eyaletinde ve Amed'de her zaman en zor alanlarda ve yerlerde kalır. Eyaletin neresinde olursa olsun savaşçılığı, yoldaşlığı ve güven veren duruyuşla kısa bir sürede sevilen saygı duyulan bir kişi haline gelirdi. Her ne kadar siyasal olarak dar yaklaşımları olsa da, O, bunun bilincinde olarak sü-

rekli kendini geliştirmeyi esas alırdı.

En çok Dallı tepe, Kara cennem, Peri vadisi ve Bondozlar da kaldı. Yıllarca buralarda savaştı. Doğup büyüdüğü yer gibi bu alanı tanıdı ve sevdi, her zaman bu dağlara olan sevgisini dile getirdi.

Bir gün yine Bondozlardaki bir boğaza muhabere için çıkarken pusuya düştü. Şorık boğazını tutan askeri kuvvetler ile yaralı haliyle saatlerce çatışan heval Kendal, Şehit Xebat vadisinde şehadete ulaştı.

Hevalê Kendal yaşamı, savaşçılığı ve direnişçiliği ile örnek bir pratik sergileyerek ölümsüzleşti. Her zaman saygıyla anacağımız Kendal yoldaşın anısı mücadelemize ışık tutacaktır.

Mücadele arkadaşları

... (Nujiyan)

Onursuz bir yaşamdansa onurlu bir ölümü tercih ederim

*Bir gül, hem kan,
hem kızıl
Hem sevdâ, hem öfke
Bir Şahin
Hem ateş, hem güneş
Ve bir yoldaş
Hem can, hem vatan
"Adı Nujiyan"*

Nujiyan yoldaş 1980 Bingöl doğumludur. İlk, orta, lise öğrenimini Bingöl'de görmüştür. Geniş ve bulunduğu alanda etkili bir aile çevresine sahiptir. Maddi durumları iyi olduğu için aile içerisinde bir dediği iki edilmeyen bir şekilde büyütülmüşlerdir. Ama bununla birlikte özgüveni gelişkin, söylendiğini yapan ve yaptırın yapıya da sahiptir.

Ailesinin yurtsever olması sebebiyle daha küçük yaş-

Adı, soyadı: ...

Kod adı: Nujiyan

Doğum yeri ve tarihi: Bingöl,
1980

Mücadeleye katılım tarihi: Eylül
1996

Şehadet tarihi ve yeri: 2 Ağustos
1999, Mutki-Bidtlis

lardan itibaren mücadeleye karşı bir sempatisi vardır. Ama lise yıllarına kadar fazla aktif olamamış, lise döneminde arkadaşları ve çevresinde oluşturdukları gençlik grubuyla belli bir aktiviteye sahip olmuştur. Aynı zamanda bu yıllarda HADEP'in kadın ve gençlik kollarında yer almış ve aktif bir çalışma yürütmüştür.

Mücadele bilincinin gelişmesine paralel olarak aktivitesini artıran Nujiyan yoldaş, legal çalışmaların devlet güçleri tarafından engellenmesi, sık sık yaşanan gözaltı ve ev baskınları yüzünden istediği düzeye ulaşamıyordu. Bu Onda devlet güçlerine karşı yoğun bir tepkiyi geliştiriyor, ama onlara karşı bir şeyler yapamamanın acizli-

ğini yaşıyordu. Kürt olmak, Kürt kadını olmak, ama onurlu, özgürlük tutkunu, bilinçli bir şekilde bunu kabul etmek amansız baskıları, pervasız saldırıları her yönüyle kabul etmek anlamına geliyordu. Nujiyan yoldaş bunu baştan kabul etmişti. Çünkü O, onursuz bir yaşamdansa, onurlu bir ölümü tercih edenlerden-di. Tek üzüntüsü hem kendisi-

karşı büyük bir özlemi, sevgisi ve saygısı vardı. Ne zaman gerillayı düşünse, arkadaşlarıyla sohbet etse, uzun uzun düşünüyor, özgürlük dağlarına çıkacağı günü sabırsızlıkla bekliyordu. Kararı kesinleşmişti. Dağlara çıkmak, özgürlüğü dağlarda yaşamak, halkı için, ülkesi için mücadele etmekten başka çare yoktu. Bu devlet, bu faşist

katılmıştı gerillaya Nujiyan yoldaş. İçlerinde yaşça en küçük Oydu. Ama en en canlı, en enerjik, en içten olanda Oydu. Sürekli soruyor, öğrenmeye çalışıyordu. Bitmek tükenmek bilmeyen soruları yüzünden herkesi bıktırsa da, O, hiç sormaktan vazgeçmiyordu. Bazen arkadaşlar O'na takılıyordu, yeter artık, her şeyi bir günde öğren-

ne hem de halkına bu kadar baskı ve işkenceyi gerçekleştiren faşist devlet güçlerinden intikamını alamamasıydı.

Gün geçtikçe bu duygular artık dayanılmaz bir hal alıyor, devlet güçlerinin baskıları ise hiç azalmadan sürekli artıyordu. Tek çaresi kalmıştı, devletin zoruna karşı devrimci zoru en iyi uygulayan gerillaya katılmak. Zaten yüreği gerillayla, Özgürlük mücadelesiyle atıyordu. Onlara

rejim demokrasiden, insanlıktan anlamıyordu. O zaman onun anladığı dille ona cevap vermek gerekiyordu.

Arayışları O'na dağların yolunu gösteriyordu. İçinde yanan ateşi ancak dağlara giderek bastırabilecekti. Ve sonunda bu isteğine de ulaştı Nujiyan yoldaş. 1996 Eylül ayında bir grup arkadaşıyla birlikte gerilla saflarına katıldı.

Dört arkadaşıyla birlikte

mezsün, biraz zamana bırak, ne kadar sabırsızsın, diyorlardı. Ama O'nun öğrenme isteği, soruları hiç bitmiyordu.

Nazik bir yapıya sahip olmasına rağmen kısa sürede dağ koşullarına adepte olmuştu Nujiyan yoldaş. Hatta o kadar erken adapte olmuştu ki, O'nu görenler hem konuşmasıyla hem de duruşuyla sanki yıllardır gerillada olduğunu düşünüyordu. Hızlı bir gelişme içerisindeydi. Bu ge-

lişimi de her şeyi büyük bir istek, sevgi ve azimle yaptığı için sağlayabiliyordu.

Katılımından kısa bir süre sonra, ailesi gelmiş, O'nu tekrar götürmek istemişti. Aile iki çocuğu olduğu için ve her iki çocuğuna oldukça bağlı olduğu için saatler dil dökmüş, yalvarmış, ağlamış ama bir türlü Nujiyan arkadaşını götürmeyi başaramamıştı. Çok kararlı bir tavır ve duruşla ailesini ikna etmiş, mücadeleye neden katıldığını, neden dönmeceğini onların anlayabileceği bir dille ifade etmişti. Ailesi Nujiyan arkadaşın bu kadar kısa bir zamanda ne kadar çok şey öğrendiğini, ne kadar çabuk değiştiğini görerek şaşırılmış, geri dönmek zorunda kalmıştı. Her ne kadar büyük hüznle geri dönseler de, Nujiyan arkadaşın gelişimi ve kararlılığı onları gururlandırmış, biraz da utandırmıştı. Nujiyan arkadaş annesine; "eğer sen bütün gerillaların annesi olamassan, benim annem olman hiçbir anlam ifade etmez! Beni sadece doğurmak dünyaya getirmek anne olmak için yetmiyor. Önemli olan mücadeleme de daha kararlı sahip çıkabilmendir. Bak bu kadar insan, hatta çocuk denebilecek yaşlarda arkadaşlar dağlarda düşmanımıza karşı savaşıyor. Onları nasıl yalnız bırakabilirim. Her gün onlarca şehit verirken, arkadaşlarım, halkım bu kadar baskı ve işkenceye göğüs gerekerken bana nasıl geri dön diyebiliyorsunuz. Ben bu kadar arkadaştan

daha değerli olabilir miyim! Onların da annesi, ailesi var. Ve bütün annelerin, ailelerin yüreği yanıyor. Ama biz bu mücadeleyi yürütmeksek, tarih bizden daha beter hesap soracak. Sizler, atalarımız eğer geçmişte üzerinc düşen görevleri yapmış olsaydı, şimdi belki özgür bir ülkede, dilimizle, kültürümüzle yaşayabilecektik. Ama onlar yapmadılar. Ve bu halkımızın bu kadar parçalanmasına, acı ve işkence çekmesine sebep oldular.

Bu görev şimdi bizim sırtımızda. Gelecekte çocuklarımızın özgürleşmesi için birilerinin kendisini feda etmesi gerekiyor. Ve bunun için, doğmamış çocukların özgürlüğü için buralardayım. Sonuna kadar da bu yolda yürüyeceğim." Bu sözlerden sonra ailesi söyleyecek bir söz bulamamış ve evlerine geri dönmüştü.

Nujiyan yoldaş, yaşamdaki duruşunda da oldukça fedakar, çalışkan ve cesaretliydi. Yaptığı her işe yüksek bir moral düzeyiyle yaklaşıyordu. Bu moralli hali bütün arkadaşları da kamçılıyor, en zor işler neşeli bir oyun haline dönüşüyordu. Bu özelliklerinden dolayı da gittiği her yerde hemen tanınıyor, herkesin sevgisini, saygısını kazanıyordu.

Mücadele içinde kaldığı süre boyunca acının, sevinçin hüznün, mutluluğun, direnişin ve kahramanlığın, ihanet ve teslimiyetin, iç içe yaşandığı birçok olaya tanıklık eden Nujiyan yoldaş,

halk ve mücadele gerçeğini gördükçe bazen hayretler içerisinde kalıyor, bazen kızıyor tepkileniyor bazen de büyük bir mutlulukla yoldaşlarına sarılıyordu.

Günler ayları aylar yılları kovaladı. Artık olgunlaşmış bir gerilla olmuştu Nujiyan yoldaş. Tecrübeli gerillalar kategorisine daha ilk geldiği dönemler girmişti, ama yıllar ve savaş pratiği onu çelikten bir militan haline getirmişti. Hele hele hiç görmediği, ama O'nu görme hayaliyle yaşadığı Önderliğin yakalanması yaşamında bir dönüm noktası oldu. Asıl gelişimi bu trajik olaydan sonra gerçekleştirmiş, bütün yeteneklerini, olumlu özelliklerini mücadeleyle bütünleştirmeye çalışmıştı.

Ama düşman müsaade etmemişti O ve O'nun gibi 20 yoldaşın yaşamasına. Partinin 2 Ağustos 1999 geri çekilme kararını almasıyla Güney Kürdistan'a gitmek için yola çıkan birlik Bitlis'in Mutki bölgesine yakın kırsal alanlarda düşmanın pususuna düştü. Yaşanan çatışmada 20 gerillayla baş edemeyen binlerce asker, kimyasal silah kullanarak bütün arkadaşları alçakça katletti. Nujiyan yoldaş diğer bütün yoldaşları gibi kahramanca direnerek şehadete ulaştı.

Anıları mücadelemizde önderdir.

**Mücadele arkadaşları adına
Şernas ENGİN**

Davut KARAKOYUN (Eşref)

BAŞKALE'NİN YİĞİT KOMUTANI

"Yağmur gibi kurşun yağıyordu her taraftan. Bombalar, roketler, havan topları ve diğer silahlar ortalığı cehenneme çevirmişti. Doğadan toprağın, çiçeklerin kokusu değil sadece barutun kokusu yayılıyordu. Spirez yine bir çatışmaya tanıklık ediyordu. Yüzlerce asker ve sadece bir avuç gerilla..."

Evet. Sadece bir avuç gerillaydı direnen. Ve yüzlerce askerin bu kadar gümbürtüsü bu yüzdendi. Karanlık çökmüş ama çemberde olan gerilla grubu henüz geri çekilememişti. İç içe girmişti çatışma. Kim asker kim gerilla belli olmuyordu. Herkes herkese kurşun sıkıyordu. Komucular Kürtçe 'teslim olun, yoksa hepiniz ölürsünüz' diye bağırdıkça, gerillalar daha bir gayrete gelerek çatışıyorlardı.

'Yoldaşlar, Yoldaşlar' diye bağıran kontr-gerilla komutanının sesi yayılıyordu etrafa. Sesini inceltirek ve alaylı bir edayla bağırdı. Psikolojik baskı uyguluyordu geril-

Adı, soyadı: Davut

KARAKOYUN

Kod adı: Eşref

Doğum yeri ve tarihi: 1973

Helizo köyü, Gürpınar-Van

Mücadeleye katılım tarihi: 1989

Şehadet tarihi ve yeri: Temmuz 1999, Hizan Yaylaları-Garzan

İşleri üzerinde. Sınırlerini bozarak birilerinin galeysana gelmesini ve av-

lanmasını arzuluyordu. 'Yoldaşlar, bakın buradayım henüz varamadınız beni, hadi ama sizi bekliyorum...'

H. artık dayanamamıştı bu sesin çirkinliğine. Sınırleri de bozulmuştu. Zaten dün akşam yaptıkları eylemde bir kaç yaralı vermişlerdi. Çok sevdiği can yoldaşları yaralanmıştı. Üstüne üstlük bir de çatışma çıkmıştı. Ve o ses hep bağırıyordu. 'Yoldaşlar hah, hah, hah...' Ya bu adamı vuracak ya da kendisi şehit olacaktı.

Yavaş yavaş sürünmeye başladı. Karşıdan gelen kurşunların ona değmesi içten bile değildi. Ama herşeyi göze almıştı. Ve sessizce yaklaştı sesin geldiği tarafa. Dikkati elden bırakmıyor, kurşunların dışına çıkmaya çalışıyordu. Bir kaya vardı hemen önünde. Hem kayanın arkasında hem de çevresinde bir kaç mevzi daha vardı. Ses o kayanın arkasından geliyordu. Ve beklemeye başladı. O sesi bir daha duymak istiyordu. İlelebet kimsenin duymaması şartı ile. Bombalarını hazırladı.

Karanlık, hem de çok karanlık. Hani göz gözü görmüyor derler ya öyle. Sadece kurşun ve roketlerin ışığı bozuyordu bu gizemli karanlığı. Bütün gerillalar etrafa dağılmış, çatışıyorlardı. Bu yüzden hiçbir asker yaklaşılamıyordu. Dağılmış oldukları için kalabalık görünmüyorlardı.

Eylem başarılı geçmişti. Ama üslerine geri dönmekten bir dağ yamacında üslenmişlerdi. Gaflet, diyorlardı bu durumu anlatan Eşref. 'Biz razı yorulduğumuz için birşey olmaz

burada üslenelim, dedik. Zaten yaralı arkadaşlar vardı yanımızda, onlarda dinlenelim diyordu. Aslında arkadaşları dinlememeli ve hemen daha güvenli yerlere çekilmeliydik. Ama...

Lokman ve Mehmeti Goyi yaralıydı. Eşref de bu çatışmada yaralanmıştı. Akşamı doğru askerlerin operasyona çıktığı telsiz anonslarından belli oluyordu. Bir ara telsizden *"Şimdi vadiye indiler"* anonsu geldi. Telsizi dinleyen gerillalar bunu fazla dikkate almadılar. Tepeye çıkmaya başladılar. *"Şimdi tepedeler"* *"Kayatıkların içinde dinleniyorlar."* Anonslar bir türlü susmak bilmiyor, ayrıca gerillaların da hareket tarzını an an söylüyorlardı. Sinir küpüne dönmüşü gerillalar. Hepsı bu sinir bozucu telsiz anonslarının etkisine

girmişti. Silahlarının emniyeti açık. Her an tetikte yollarına devam ediyorlardı.

"Yaklaşıyorlar." *"Herkes hazır olsun."* Bütün gerillalar acaba bu anonslar doğru mu yoksa psikolojik savaş mı yürütülüyordu bir türlü anlayamamıştı. Ama tedbiri de elden bırakmıyorlardı. Belirli bir süre ilerledikten sonra mola vermişlerdi.

Yorgunluk ve stres dinlenen gerillaları gevşetmiş, tatlı bir uykuya sürüklemişti hepsini. Ama telsiz anonsları susmak bilmiyordu. Ve hemen ardından da çatışma başlamıştı. O zaman anladılar telsiz anonslarının doğru olduğunu.

Eylemin ardından böyle bir çatışmaya girmek yaralı arkadaşların morallerini bozmuştu. Kendileri çatışmıyordu. Yoldaşları onları korumak

için canla başla savaşıyor, askerleri yanlarına yaklaştırmıyordu.

"H. cankulağı ile etrafını dinliyor, o sesi bekliyordu. Biri susturmalıydı bu sesi. Bu görevi H. üslenmişti."

Çok geçmeden yine o şuh, sinir bozucu sesle bağırıtı kontra elemamı komutan. *"Yoldaşlar..."* H. nin beklediği an gelmişti. Ses hemen önündeki taşın arkasından geliyordu. Hemen püsterini çekerek bombalarını attı taşın ardına ve çevresine. Bir, iki, üç... Ard arda patladı bombalar. Ve ses kesildi. Bir daha *"yoldaşlar..."* diyemedi kontra elemam.

Bombaların sesiyle sanki herşey durmuştu. Gecenin karanlığına sessizlik hakim olmuştu. Ve bir ses duyuldu. *"Komutan öldü!"* Bu şok haber etkisini göstermiş, askerler ve korucular arasında panik başgöstermişti. İnisiyatif gerillaların eline geçmişti. Komutanları ölen askerler korkudan donmuşlardı. Bir kaç gerilla vurup kahraman olmayı düşünürken, canlarını nasıl kurtaracaklarının telaşına düşmüşlerdi. Ölüm korkusu hiçbir şeye benzemez. Elinde silaha olsa ya korku seni öldürür, ya da karşadan gelen kurşunlar...

Hemen gerisin geri çekildiler. Fırsat bu fırsat diyen gerillalar da bir kaç arkadaşı savunmaya koyarak yaralıları alıp çıktılar o cehennem yerinden.

Eşref'in eline ve vücudunun birçok yerine lav silahı parçaları isabet etmişti. Belirli bir süre tedavi olduktan sonra Xaxurke'ye dönmüştü. Bu çatışmayı anlatırken gülümsüyor. *"nasıl kurtulduk anlamıyorum"* diyordu. Tedavi oldukları yerde kapı hızla çarptığında hepsi birden sıçrayarak ayağa kalkıyorlarmış. *"Etkisini bir süre atamadık üzerimizden, daha sonra yavaş yavaş geçti."* diyordu Eşref.

Bu olayı anlatan Eşref mitavaziliği elden bırakmıyor, hep diğer arkadaşları öne çıkarıyordu. Saniki çatışmada bir rolü yokmuş da, çatışmayı yürüten diğer arkadaşlarım gibi. Aslında eylem sırasında bütün komuta Ondaydı.

1991-92 kışında Xankürke'de Karargah'ta yapılan kadro eğitimlerinde manga komutanı idi. Devre sonunda '92 bahar pratiği için tekrar Başkale'ye Bölük komutanı yardımcısı ve bölge yönetimi olarak gitti. Şanssız Perixan eylemi sonucu, iyi bir başlangıç yapamaması da yapısını elinden geldiği kadar koruyarak içeriye girebilmişti.

1993 yılında Gerdi mıntkasında hareketli takımın komutanı olarak görev yaptı. Büyük güçlerle hareket etmek tehlikeli olduğu için, güçlü arkadaşlardan oluşturulmuş bir takım, pratik faaliyetlerde bulunuyordu. Gerdi'de Türk devletinin yönelimleri ve yanlış uygulanan bazı pratikler sonucu, yoğun bir koruculuk vardı. Korucu olan aşiretlere yaklaşım ve onlara uygulanması gereken politikalar konusunda, Başkale'de yürüttüğü pratikten dolayı tecrübesi vardı Eşref'in. "Yapabilirsen koruculuğu bıraktıracağın, eğer bırakamıyorsa, başla varı, bu defa gerillaya kurşun sıkmanızı sağlayacağım" diyordu. Bu amaçla bir çok defa korucularla görüşmeler yapmış ve politikayı hayata geçirmeye çalışmıştı. Hatta bir defasında tek başına ve silahsız olarak Gerdi aşiret reisi Reşit Ağa'nın yanına giderek, onunla, koruculuğu bırakması noktasında görüşme yapmıştı. Kürt'ün eve gelen misafire kurşun saklamayacağını bildiği için böyle bir girişimde bulunmuştu. Bu gözül kara komutanın yakalaşımı Reşit Ağa'yı da çok etkileniş, çevresindekilere; "O çok yiğit bir insandır" demişti.

Anlaşma ile sonuçlanan görüşme daha sonra Türk devletinin yönelimi sonucu boşa çıkartılmıştı.

Bu görüşmeden dört gün sonra bir çatışmada ayağından vurularak tekrar tedavi olmaya gitti. 'Bundan sonra artık yaralanmak bana yasak' diyordu. 'Üçüncü defa kurşun yersen bu kez yaralanmayacağım...'

Sol ayağı dizden yukarı yara almıştı, ameliyat sonrasında 15-20 tane civata takmışlardı bacağına. Platin taktıkları için fazla hareket etmiyordu. Yaralı olmasına rağmen hep neşeliydi. Savaşa yine gitmek için hazırlanıyor, malzemelerini tamamlamaya çalışıyordu.

Van'ın Gürpınar ilçesinde dünyaya gelmiş. İlk ve ortaokulu burada okumuş, ardından da '89 yılında partiye katılmış. Kendi deyimiyle yarı gönüllü katılmış. "Van'dan Başkale'ye geliyorduk bir kag arkadaşla birlikte. Hepimiz gerilla saflarına katılacaktık. Yolda gerillaların yol kesme eylemi ile karşılaştık. O zamanlar 17-18 yaşından büyük olanları 'Zorunlu Askerlik Kanunu' ile saflara alıyorlardı. Bize 'siz zorunlu olarak partiye katılacaksınız' dediler. Ben dedim 'heval biz zaten gönüllü katılmaya geldik. Ben gönüllü katılacağım.' Ama grup komutanı inat ediyordu 'Askerlik kanununa göre katılacaksınız' diyordu. Yok askeri, yok gönüllü tartışma uzuyordu. En son 'tamam yarı askeri, yarı gönüllü katılalım o zaman' diyerek bir noktada anlaştık."

Tedavisi belirli bir noktaya ulaştıktan sonra, ama henüz iyileşmeden Zağros çadırlarına geldi. Her gün ayağındaki kireçlenmeyi gidermek için karın içinde yürüyor ayağını zorluyordu. Uyardığımız zaman "Heval bu yaz ben pratiğe çıkmalıyım. Ya ayağım burada kırılır ya da ben pra-

"Yağmur gibi kurşun yağıyordu bertaraftan.

**Bombalar, roketler,
havan topları ve diğer
silahlar ortalığı
cebenneme çevirmişti.**

**Doğadan toprağın,
çiçeklerin kokusu değil**

**sadace barutun
kokusu yayılıyordu.**

**Spirez yine bir
çatışmaya tanıklık
ediyordu. Yüzlerce
asker ve sadece
bir avuç gerilla..."**

tiğe çıkarım" diyordu. Onun erken iyileşmekteki azmi hepimizi etkilemişti. Sağlam bir insanın zor yürüdüğü karda, O saatlerce yürüyordu. "Bundan daha iyi fizik tedavi olmaz" diyordu. Büyük bir irade savaşı ile kendisini pratiğe hazırlıyordu.

Zağros'un kışları zor olurdu, bazen öyle fırtınalar kopardı ki onbeş metre aralıklı çadırlar arasında bağlantılar kopardı. Hele hele çadırla Xakurxe arasındaki mesafeyi bahar ayında geçmek her yiğidin kârı değildi. Çünkü bu dağ İskendere bile aman vermemişti. Değil insanın, hayvanın yaşaması, ot bile yaşayamazdı Zagros kışlarında. Eşref arkadaş, PKK'nın dışında hiçbir gücün bir grup insanı bile bu dağda konumlandırılamayacağını söylüyordu.

6 ay geçmişti. Gün pratiğe gitme

günüydü. O aylarda Zagros'u geçmek çok tehlikeli de olsa kampa ulaşarak ilk düzenlemede pratik sahalara geçmek istiyorduk. Özellikle Eşref arkadaş her sabah Zagros'un tepesine bakıyordu, bulutsuz bir gökyüzünü görmek için. Çünkü *"küçük bir bulut dahi olsa geçmek tehlikelidir"* diyordu.

Beklenen gün gelmişti. O gün gökyüzünde bulut görünmüyordu. Karın sertleştiği sabah saatlerinde yola çıktık. Yaklaşık 18 saat süren bir yürüyüş sonrasında kampa ulaşmıştık ve hiçbir arkadaşımıza zarar gelmemişti. Bu Eşref'e olan güvenimizi daha da artırmıştı.

Bahar düzenlemesinde, iki takım öncü birlik olarak Gerdi mıntıkasına geçecekti. Bu takımların birinin başında Eşref arkadaş vardı. Diğer takım komutanı tereddüdüyle davrandığı için alana girmedi. *"Eşref arkadaş geri dönüş yenilgidir", "Mutlaka geçeceğiz."* diyordu. Ki sonuçta öyle de oldu. Geçerken Başkale gücünü görmüştük. Eşref arkadaş güçlü öngörüsü ile *"Çok savaşçı bir yapı, ama yönetim savaşa güç getiremeyecek"* diyordu. Çünkü yönetimin kendi arasındaki ilişkileri sağlıklı değildi. Sonuçta da öyle oldu. Başkale pratiği başarısız geçmişti.

Gerdi'de bir süre kaldıktan sonra tekrar Başkale'ye gönderildi. Yıl sonuna doğru Eşref'i ameliyat eden doktor ayağındaki platinin çıkması gerektiğini bu halde yürüyemeyeceğini, bu yüzden mutlaka gelmesini istemişti. Bu yüzden istemeden de olsa doktora gider. Doktor ayağındaki platinin çıkarırken dehşete kapılmıştı. Çünkü ayağındaki platin eğilmişti. Bir insan bu acıya uzun süre nasıl dayanabilir, diye hayret ediyordu.

1995 yılında Zap alanına gönde-

rilerek, burada yapılan eğitime katıldı. Daha sonra eyalette toplam üç tane olan fırtına takımlarından birisinin başına geçti. Bu takımla birçok eylem ve çatışmaya katılmış başarılı bir pratik sergilemişti.

1995, 26 Ağustos'unda yaşanan Güney Savaş'ına bölük komutanı olarak katıldı. Savaşın sonra Önderlik Sahasına giderek burada yapılan eğitime katıldı. Aynı zamanda Önderliğin yakın koruması idi.

Bir dönem burada kaldıktan sonra tekrar ülkeye geçer. Giderken Önderlik Eşref'e: *"Burada senin için ne değişti"* diye sorar. *"Başkan'ın yaşatılmak istenirse, Önderlik sahasına gelmeden de Önderlik pratiğe yaşıtılabilir. O yüzden bu alanın farklılığı bizzat Önderlik ile fütü bir diyalog içerisinde değildir."* Başkan bu cevaba *"Doğru, sorun Önderliği görüp ya da görmeme değil. Herkesin bulunduğu alanda Önderliği doğru uygulama sorunudur"* diye karşılık verir.

1996 yılında tekrar Başkale'ye bölge yönetimi olarak gönderilir. Başkale-Gürpınar alanında bulunan güçlerin sorumlusudur. Giderken yolda bir manga komutanı kaçar. Karargah hemen yapının geri dönmesi talimatını verir. Çünkü savaş pratiğine yeni giren güçler kötü ve çok kayıplı bir çatışmaya denk gelirse, o pratikten yıl boyunca hayır çıkmazdı. Ama eğer alana girmezlerse yapı psikolojik olarak olumsuz etkilenecekti. Yapıya korku hakim oldu mu savaştırmak çok zordur. Bu yüzden Eşref arkadaş inisiyatifini kullanarak alana geçer.

Alanı çok iyi tanıyordu. Yol güzergahı, konumlanma, erzak ve cep hane depolarının yeri, olası bir çatışmada tutulması gereken yerler, karşı gücün konumlanması, geri çekilme yerleri vs. gibi konularda her zaman

hazırlıklıydı. Ve kesinlikle bildiklerini yoldaşları ile paylaşıyordu. *"Pratiğe çok hızlı girip, erken yorulmayın ve kesinlikle ilk eylemde çok ses çıkartacağım yanılışına düşmeyin. Çünkü çok ses çıkartacağım derken riskli eylem yapıp darbe alabilirsiniz. Yapı ilk darbeyi yedi mi yıl boyunca toparlanma sorunu yaşar."* diyordu. Bunu anlatırken yaşadığı olumlu ve olumsuz tecrübelerle dayanıyordu. Savaşa bakış açısında işi şansa bırakma gibi bir durumu yoktu. Kendisi kontrol eder, mutlaka bir iki keşfe katılırdı. Çok güvendiği bir komutan yanında varsa o farklı. Eylem planlamalarında, keşiflerde veya eyleme girerken hep mütevaziydi. Herkesi dikkate alır, herkesin görüşüne değer verirdi. Mesela bir eylem planlaması yapılıyordu. Başkale-Van-Güzeldere yolu üzerinde görevli asker ve konuculara saldırı yapılacaktı. Planlamada: *"Heval herkes dikkatle incelesin, planlamayı. Hiçbir boşluk kalmamasın. Kim nerede görevli ne yapacak bilinsin. Karşımızda hasta, savaşmıyan, silahları pas tutmuş, bize kurşun sıkmayacak askerler yok. Bu yüzden ciddi yaklaşın. Sakın küçümsemeyin."* Oldukça cesaretli olmasına rağmen somut verilere göre davranırdı. O savaşta cesaretli olmanın, savaşı yürütmeye yetmeyeceğini çok iyi biliyordu. Hep: *"Heval bir komutanın cebinde 40 tane planlama olmalı ki; biri bittiğinde diğerini devreye koymalı, yani planlamasız kalmamalı."* Ve gerçekten de Eşref arkadaşın kimse plansız kaldığına rastlayamazdı. Bir kaç yıllık beraber pratiğimiz oldu, plansız kaldığına rastlamadım, her zaman hazırda planı vardı, biri boşa çıktımı ikinci bir planı direk hayata geçiriyordu. O açıdan vakti kesinlikle boş geçmiyordu.

Eşref arkadaş teori ve pratiğin birliğine inanırdı. *"Herkes yaptığı kadar konuşsun, bildiği kadar yapsın"* derdi. Oldukça politik bir insandı. Bir çok konuda çok az konuşur, görüş belirtirdi. Konuşmaları daha çok somut konu ve kararlar şeklinde olur, bunu kavratmak için de detaylarıyla anlatırdı. Halkla ilişkisi bu tarzda idi.

O savaşın pişirdiği, savaş içerisinde ideolojiyi, politikayı öğrenen bir komutandı. İnsanları iyi tanır, ona göre davranırdı. Ve herkese verecek bir cevabı mutlaka vardı. Bir gün bir korucu köyüne girmiştik, korucularla toplantı yapıyorduk. Köyden bir korucubaşı, -biraz şişman ve kurnaz biri- *'heval özel timler de sizin gibi elbiseler giyerek köyleri dolaşıyorlar, o yüzden köye gelirken size ateş edebiliriz, eğer böyle olursa bizim kusurumuza bakmayın. Kesin ya sizi özel-tim sandığımız için ya da tanımadığımız için ateş etmişizdir'* diyordu. Eşref arkadaş hemen söze girdi: *'Yok yok sizin kusurunuza bakmayız birşey olmaz niye kusurunuza bakalım ki, insan hata yapabilir. Mesela ara sıra biz de sizin bulunduğunuz alanlara geliyoruz. Sizin köyün ıyıklandırmaları karakolunkine çok benziyor, bazen karakol sanıp saldırı yapabiliriz, siz de bizim kusurumuza bakmazsınız artık'* deyince korucubaşı korkuyla; *'Aman heval kurban olayım, biz size hiçbir mermi atmayacağız istediğiniz zaman gelin gidin.'* dedi.

Uzun savaş pratiği içerisinde yer alan bir insan ister istemez katlaşırdı. Ama bunun yanın da duygular da üst düzeyde hassaslaşırdı. Eşref arkadaş da böyle bir durumu yaşıyordu. Uzun süre savaş içerisinde kalması Onu bir düzeyde sertleştirse de, aslında çok derin bir duygu yoğunlaş-

masını yaşıyordu. '96 sonlarında girilen bir çatışmada Çiyazan adlı genç yoldaşının şehadetinde tanık olduk. Eşref arkadaş bu olaydan çok etkilenmişti. Sessiz sessiz gözünden akan yaşlar, ta yüreğinin derinliğine iniyordu. Bir sigara yaktı. Cenazeye dokunmak istediğini söyledi, önce izin vermedik, dokunduktan sonra sarılmaya başladı. Onu koparmaya gücümüz yetmiyordu. Çatışma devam ediyordu. Arkadaşın cenazesini saklayıp geri çekilmemiz gerekiyordu. Mantıklı olan buydu. Eşref arkadaş her ne kadar duygusal bir atmosferde de olsa mantıklı olanı yaptı.

Kış Kelareş'te geçirmişti. Kelareş yüksek tepeleri, derin vadileri ve sur gibi dizili taşlarıyla gerçek bir doğa harikası. Heryerde siyah peynirimsi büyük taşlar. Ve her biri sanki özenle bırakılmış. Bu dağ uzaktan bakıldığında girilemez bir kale, içerden de bir şehrin sokaklarına benziyordu. Kış yoğunlaşması burada tamamlandı. Bahar ayında da Gürpınar'a bölük komutanı olarak gitti. Daha sonra yapılan düzenleme ile Başkale bölge sorumlusu oldu.

1997-98 kış sürecinde Botan gücü ile birlikte içerde üstlenmişti. Tabi bu durum devletin marjinalleşen PKK teorisine tersti. O yüzden çok şiddetli yöneldi. Binlerce askeri bir anda havadan indirme ile alana burakan Türk ordu güçleri, imha ederiz mantığıyla hareket ederken, operasyon gerillanın yönelimiyle hüsrana uğramıştı. Sonraki süreçlerde de operasyonlar yoğunlaştı. On binle başlayan yönelim yüzbinlere ulaştı. Ve Kato operasyonu yönelimin zirvesi olmuştu. Eşref arkadaş bu esnada hareketli taburun komutanıdır. Ve o yüzden, birçok komutan ora da olmasına rağmen, ça-

uşmanın pratik koordinesini Eşref arkadaş yapar. Burada bulunan güçlerin kurtuluşu mucizevi bir olaydır. Ve bunda Eşref arkadaşın payı büyüktür.

Partimizin 6. Kongresi'ne katılan Eşref arkadaş kongre sonrası düzünlemede Garzan Eyaletine müdahale olarak gider.

Garzan eyaletinde kökleşen bazı ihanet odakları birçok arkadaşın şehadetinde etkili olmuştur. Ve yıl 1999, aylardan Temmuz.

İhanet bu sefer Eşref ve 12 arkadaşını seçmişti. Dört bir yandan saldırıyorlardı. Arazi çıplaktı. Çatışacak tek bir mevzi, siper edilecek tek bir taş yoktu. İlk çatışmada dört arkadaş şehit düşer. Eşref arkadaş yaralanır. Diğer arkadaşlara *"kendinizi kurtarın ve partiye ulaşın"* talimatını verir. Gitmemekte direten arkadaşlara kızar. *"Talimattır, ulaşacaksınız"* der. Bir süre daha çatıştıktan sonra mermisi tükenir. Bu arada dört arkadaş daha şehit düşmüştür.

Artık kurtuluş umudu yoktur. Ama teslimiyeti de asla kabul etmez. Askerler Onun kurşununun bittiğini fark ettiği için canlı yakalamak isterler. Bu yüzden teslim ol çağrısı yaparlar. Askerlerin ve korucuların *"Teslim ol çağrılarına"* Eşref arkadaşın verdiği cevap, genç bedeninde patlayan bomba olur.

Garzan'da şehit düşen Otomatik Mervan, Hayri, Kemal Spirti, Yasin, Harun vb. yoldaşlara bu kez çok genç bir komutanda eklenmiştir. Eşref Başkale!

Eşref yoldaş!

Pratiğin her zaman yolumuzu aydınlatan bir meşale olacaktır. Ve asla yere düşürülmeyecektir.

*Mücadele arkadaşları adına
Xweşmer*

Devrim ÖNLER (Dijwar)

Karanfil kızılığında yaşadı DEVİRİM YOLDAŞ

Şehitlere en büyük saygı. Onların yürüttüğü mücadeleyi sahiplenmeyle sağlanabilir. Onların yarım kalan öykülerini tamamlamak, bizim öncelikli görevlerimizdendir. Her şehidin içimizde ayrı bir yeri var. Bir an durmak ve Onları kendimizle bütünleştirmek, belki de Onlara duyacağımız en büyük saygı olacak. Şehitlere bağlılık tek kelimeyle geceyi gündüzüne katarak çalışmaktır.

Devrim heval, 8 kişilik bir ailenin ilk çocuğuydu. 1978 yılında Nusaybin'e bağlı Sireçkê (Tandır) köyünde dünyaya geldi. Ailesi orta halli, küçük burjuva özellikleri taşıyordu. Belli oranda yurtseverdi. Devrim heval ilk okulu kendi köyünde okudu, daha sonra çeşitli nedenlerden ötürü okulu bırakmak zorunda kaldı. Babasının öğretmen olmasından dolayı, ailesi farklı yerlerde kaldı. Bu durum Devrim hevalin sosyalleşmesini bereberinde getirdi.

Ailesi daha önce KDP sempatisanıydı. Fakat 1985-86 yıllarında mücadeleye ilgi duymaya başlamışlardı. Hem ailesinin geçmişten Kürtlük mücadelesine ilgi duyması hem de amcasının KUK davasından yedi-sekiz yıl cezaevinde yatması, Kürtlük duy-

Adı, soyadı: **Devrim ÖNLER**

Kod adı: **Dijwar**

Doğum yeri ve tarihi: **1978**

Tandır (Sireçkê) köyü-Nusaybin,

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim**

1999, Tatvan-Garzan

gusunun sürekli diri olmasını sağlamıştı aile içerisinde. Devrim heval mütevazı yönüyle tanınırdı. Bu Onda karakter haline gelmişti. Halk arasında bu özelliğiyle çok sevilirdi.

Devrim heval, yaşadığı çevreden her gün yeni bir şeyler alıyordu. Bu Onda mücadele duygularının yavaş yavaş oluşmasına zemin oluyordu. Savaş döneminde yoğunca süren çatışmalar, 1992 serhildanlarının oluşması, Devrim hevali de etkisine alır. Gerilla şehadetleri-

ni duyduğunda intikam ve öfkeyle doluyordu. Evde, sokakta, arkadaşlarının yanında hep dalgıncı, uzaklara gidiyordu.

Dağlara, özgürlüğe ve mücadeleye olan ilgisi gün geçtikçe artıyordu. Devrim hevalin saflara katılma hayali her gün biraz daha güçleniyordu. Şahinleşmek 'Kürdistan'ın tüm topraklarında uçmak istiyordu. O, Başkan Apo'nun yiğit bir fedaisi olmak istiyordu.

1995 yılında Devrim hevalin artık sabrı kalmamıştı. Saflara katılma isteği artmıştı. Bir an önce dağlara kavuşmak istiyordu. Mücadeleye olan inancı O'nu cesaretli ve güçlü kılıyordu. "Ne pahasına olursa olsun, artık saflara katılmalıyım" diyordu. Aşkı, artık "dağlarda geziyordu" O'nun. O, aşkıyla yaşamak istiyordu. Günü gelir gelmez dağların yolunu tuttu.

Devrim heval 1995 yılında saflara katılır. Hayallerini gerçekleştirmiş, mutlu olmuştu. Düşüncesinde savaş ve direniş vardır. Arkadaşlarına uyum sağlamaya çalışır, onları üzmemek, kırmamak için dikkatli davranıyordu.

Mütevazılığı ve arkadaşlarına olan saygısıyla kısa bir sürede kendisini sevdirmeyi başardı. Yetenek ve tecrübeleriyle hep iyi örnek olmaya

çalıştırdı. Savaşta cesaretli ve korkusuzdu.

Mücadeleyi yüreğinde taşır, yüzünde mücadelenin sevgisini arkadaşlarıyla paylaşırdı. Eylemlerde düşüncesini, duygularını dikkatini tek noktada topluyordu ve hep tekrarlıyordu beynine kazımak için.

“Savaşmak, savaşmak, savaşmak.”

Devrim heval birinci yılını tamamlamıştı gerillada. Tüm eylemlerde ön saflardaydı. Boş vakitleri olduğunda her zaman yanında bulundurduğu Parti Önderliği'nin çözümlemelerini okurdu. Zevkle okuyor, çözümlemelerden güç alıyordu. Aynı zamanda öğrendiklerini de arkadaşlarıyla paylaşıyordu.

Devrim heval, “hayat bir ortaklık, diğeri ise bireysellik olmak üzere iki yol üzerinde şekillenir ve ilerler. Ortaklığın sonucu güç ve güzelliktir” diyordu.

Devrim heval açık sözlülüğüyle, fedakarlığıyla, gelişmeye açık ve ısrarlı oluşuyla, partiye olan bağlılığı ve kendini dönüştürme çabası Onda her zaman hakimdi. Önderliği fiziki olarak görmemesine rağmen doğru anlamaya çalışır, O'nun yolunda sonuna kadar mücadelenin gereklerini yerine getiren bir militandı.

1999 yılında Devrim heval, dördüncü yılını tamamlamıştı. Tecrübesi daha da artmış, iradesini güçlendirmiş, kendine olan güveni artmıştı. Devrim heval, bir kez arkadaşların O'na “Çok yoruluyorsun” demesi üzerine “yararsız olmak, ölü olmaktır” cevabını veriyordu. Ve çalışmasına aynı tempo ile devam ediyordu.

Eylül ayını ekime bağlayan günlerdi. Son bahar tüm dayatıcılığıyla doğaya hüküm ediyordu. Ağaç yaprakları yavaş yavaş dökülüyordu. Devrim heval kış hazırlıkları için durmadan çalışıyordu. Ama ne

yazık ki, bunu gerçekleştiremedi. Bir şafak vakti, Devrim heval Tatvan'da çıkan bir çatışmada şehitler kervanına katıldı. Son sözleri bile cesur bir militana yakışır bir şekilde oldu. “Önderliğe layık olmak gibi bir sorumluluğumuz vardır ki, bu da hepimizin boyun borcudur.”

Devrim heval, son nefesine kadar Önderliğin gerçek bir fedaisi olma iddiasını sürdürdü.

Devrim yoldaş, ateşin güzelliğine ve gerçek bilgisine varan oldu. Bizde ateşin gerçeğini anlamak için O'nu izleyeceğiz.

Büyük ve kutsal ateşin güzelliğini hak etmiş olan Devrim yoldaşın, halkımıza ve insanlığa adanmış olduğu bu soylu yaşamı önünde saygı ve bağlılıkla eğiliyoruz.

Şehitler yolumuzu aydınlatan birer meşaledirler.

Mücadele arkadaşları

Ferdî ÖZGEN (Amed)

TEPEDEN TIRNAĞA İNANÇ VE İRADEDİR AMED YOLDAŞ

Bedel yaşanabilir bir yaşam içindir. Bunda karar kılmak ise büyük bir arılık ve yücelik gerektirir. Ölümsüzlüğün sırrını insana bahşedecek kadar yücelmek umutların özlemlerin bağlandığı, cesaret ve emeğin ürünü olarak görülen ayrılık anları, yüreklere bir ateş topu gibi düşer ve fırtınaya dönüşür. Tanımlanmayan duygular belleklerde hep canlıdır. Bugüne varışın öyküsünü kendi kanlarıyla yazdılar tarihin ak sayfalarına, olmayan tarihi yazarken ikirciksiz, hep en önde yürüdüler.

Amed arkadaş 1968 yılında Kulp'un Şafarnut köyünde dünyaya gelir. Köy yaşamının yoksulluğu içerisinde, aile ve çevrenin feodal dini özelliklerinin yoğunlukta olduğu bir ortamda büyür. Yaşının ilerlemesiyle her geçen gün bu etki O'nu da sarmaya başlar. Altı yaşına geldiğinde içinde büyüdüğü koşullardan farklı bir ortamda kendisini bulur. Kendisinden büyük iki kardeşi gibi O da köylerinde okul olmadığı için Kulp merkezde akrabalarının yanına gönderilerek yeni bir ortamla karşılaşır. Başlarda akraba ve okul çevresine yaklaşımda yoğun zorluklarla karşılaşır. Sonradan sömürgeciliğin yoğun etkisiyle de tanışır ve

✪ Adı, soyadı: **Ferdî ÖZGEN**

Kod adı: **Amed**

Doğum yeri ve tarihi: **1968,**

Yeşilköy-Kulp

Mücadeleye katılım tarihi: ...,

Amed

Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran**

1999, Meratto tepesi,

Sason Garzan

belli etkilenmeler içerisine girdikçe kozmopolitik bir yapı ortaya çıkar. Aile ve köy ortamından zorunlu da olsa fiziki kopuş dışında duyguda düşüncede ağırlıklı olarak ruhen köy ortamını yaşar. Büyüdüğü köy ortamının hem kalabalık oluşu yanında küçüklüğü serbest, nazlı şekillenmesine kaynaklık eder. Gittikçe utangaç yapısı serbest, araştırmaya öğrenmeye meraklı, her işe ilgiyle yaklaşan istekli bir yaklaşıma bürkür. Ve okul çevresinde gözde

bir öğrenci portresi çizer.

Artık lise yıllarına gelen Amed arkadaş, kabiliyeti yüksek, siyasal anlamda dönemin gelişmelerini takip edip tartışan, tartıştıran çoğunlukla yönlendiren, her söylediğine riayet edilen bir saygınlık edinir. Gün geçtikçe etkinliği belirginleşir ve etrafındaki arkadaş çevresi daha da genişler. Bu etkinliği O'nu birçok noktada reformistlerle karşı karşıya getirir. Reformist örgütlerin O'nu kazanma yönündeki çabalarını boşa çıkardığı gibi çoğunlukla kendileriyle uzun tartışmalara girip her seferinde onların en güvendikleri silahlarıyla etkisizleştirmeyi başarır.

1987 yılında etkisini birçok alanda hissettiren Ulusal kurtuluş mücadelesi genelde olduğu gibi Kulp gençliğini de etkisine alır. Bu etkilenmeden kaynaklı arayış gençlik üzerinde gözle görülen bir değişiklik yaratır. Amed arkadaş da bu etkilenmeden belli oranda nasibini aldığı gibi arayışları O'nu somut bazı sonuçlara ulaştırır. 1988 yılına kadar sempatican düzeyde kalır. Bu yıllarda okulu birincilikle bitirir, güçlü bir örgütlenme zemini yaratarak okuldan ayrılır.

1989 yılının başlarında gerillanın fiili olarak alana

girmesiyle beraber dolaylı olarak bir arkadaş aracılığıyla partiyle tanışır. İlk belli düzeylerde kısmi bazı görevlendirmelere tabi olduktan sonra, resmi olarak verilen milislik görevlerini yürütmeye başlar. Özverili, dürüst, güven verici yaklaşımları talimatlara gösterdiği itina yaklaşımlarıyla pratikleştikçe, daha kapsamlı görevlendirmelere tabii tutulur. Bu süreçte Amed şehir merkezinin bir görevlendirme için giden Amed arkadaş kısa bir sürede görevini tamamlayıp tekrardan bağlı olduğu alana döner.

Bu süreçte kendisi dışında iki erkek kardeşi de partiyle aktif düzeyde ilişkiindedirler. 1990 yılına kadar milislik, cephe düzeyinde görevler yürütürken, artık yaptıklarıyla tatmin olmaz bir durumdadır. Partiyeye, gerilla saflarına katılmak için yaptığı öneri üzerine özlem duyduğu yaşama ulaşır. Gerillada henüz bir haftası dolmadan ikinci bölge Şehit Kendal alanında kardeşinin de gerillaya katıldığını öğrenir. Diğer üçüncü kardeşi de alanda milislik faaliyetleri yürüttüğü için parti her üçü arasında kırsal ve cephe düzeyinde ailenin de durumunu dikkate alarak bir mevzilenmeye gider. Katılım sonrası temel eğitim için Güney'e geçen Amed arkadaş dört aylık bir eğitim devresi sonunda, tekrardan eyalete döner. Fakat artık bir milis

cepheciden farklı gerilla ve kurallarını teorik olarak bilen bir durumdadır. Gördüğü eğitimi pratikleştirmek için istekli yaklaşımları yanında, bir o kadar da hızlı giriş yapar. Alan ve arazi şartlarından kaynaklı avantajlarını her fırsatta yerinde kullanır.

1991 yılında artık birçok noktada tecrübe sahibidir. Yeni bir savaşımdan ziyade artık tecrübelerle hareket eden belli bir deneyim kadar, neyi nasıl yapmasına karar verebilen inisiyatifli yerine göre işletmeye hazır bir gelişme kaydetmiştir. Bu süreçte manga, sonra takım düzeyinde görev üstlenir. Resmi görevi kendisindeki sorumluluk bilinciyle bütünleşince değere yaklaşımı arkadaşlara biçtiği değerle daha da belirginleşir.

Alanda partinin dönemsel politikaları çerçevesinde aldığı perspektif ve talimatlarla etkili eylemler geliştirir. Kaydettiği gelişmeler çerçevesinde birlik düzeyinde görev edinilir. Muş Hasköy karakol baskınında şehit düşen Salman Taş (Hogir) arkadaşın anısına kurulan bu birlik, Amed arkadaş komutasında birçok eylemi gerçekleştirir. Şehit Hogir birliğindeki intikam ruhu, yine yoldaşlık ilişkisindeki sevgi, saygı eyalet güçlerine örnek düzeyindedir.

Amed arkadaş en zor olaylarda bile moral ve güç olmasını bilir. Yüzündeki tebessüm hep canlı olduğu kadar

umudu, cesareti her adımda gözlemlerinde görmek insanda yenilmez bir güven duygusu yaratır.

Alanı tanıdığı kadar alan insanının özgünlüğünü de hesaba katarak yaklaşım gösterir. Alan insanının isyancı özelliğini bilinçle donatmasını bilir. Kendisine olan aşırı güveni belki de en zayıf noktasıydı. Eylem tarzında bu noktada çoğu kez riskleri fazla hesaba katmadan hedeflere yönelmesi yaşanır. Kendisini riskli noktalara kadar götüren bu yaklaşıma karşı partinin birçok değerlendirmesinde "komutansın, ama eylem denildi mi saldırı pozisyonundasın, komutan olduğunu unutuyorsun" değerlendirmeleri daha sonraki süreçler için kendisine güçlü çıkışlar yaptırır.

1993 yılının başlarında Akademi sahasına giden Amed arkadaş, bir devrelik eğitim sürecinden sonra kişilikte belli bir güçlenmeyi hazırlığı gerçekleştirip Önderliğin yeni talimatlarıyla tekrar ülkeye döner. Yeniden eski görev alanına gelen Amed arkadaş şimdi tabur düzeyinde daha güçlü bir sorumlulukla Amed eyaletine ulaşır. Kısa süreli de olsa eyaletten ayrılan Amed arkadaş gelişimiyle kendisindeki değişimi yaşama ve arkadaş yapısına hemen yansır. Sıcak, yerine göre katı ve esnek arkadaş yapısıyla bireysel ilgilenen eğitici yaklaşımları görüldükçe belli bir

sonuç verir. Kısa sürede yapının en ağır sorunlarını isabetli tespitlerle giderir. İnsan psikolojisini iyi çözdüğü gibi insanı insandan daha iyi tanıyan bir özelliğe sahiptir.

1994 yılında Amed eyaleti 4. bölgede bölge komutanlığı görevini yürütür. Düşmanın özel ordu örgütlemesi Kürdistan'ın kalbi durumundaki Amed eyaletine yönelik kapsamlı operasyonlarla hayata geçirilmeye çalışılır. Piran- Ergani hatında birçok sefer gelişen operasyonlar boşa çıkarılır. Son olarak yine bir nokta baskınında denetimindeki birlikle çemberden çıkarılarken kafasına isabet eden havan parçasıyla ağır yara alır ve şuurunu kaybeder. Fakat arkadaşlar tarafından alandan uzaklaştırılır.

Yaklaşık dört beş aylık bir tedavi sürecinden sonra birinci bölge Dorşin alanında tekrar bölge düzeyinde görev yürütmeye başlar. 1995 yılına kadar eyaletin çektiği zorluklarda kendi cephesinden bunu aşma yönünde yapıya güç ve moral olmasını bildiği gibi, alanda ciddi tehlike arz eden azgın koruculara da güçlü darbeler vurur. Bu esnada saha koordinatörlüğü görevi yürüten Şemo (Badıkan kendi aşireti olduğundan dolayı) koruculara niye yöneliyorsun adı altında bölge güçleriyle toplantı gerçekleştirip yapı karşısında Amed arkadaşı teşhir eder. Ve tek-

rar 4. bölgeye gönderir.

1996 Nisanı'nda Amed eyaletinde gerçekleştirilen kapsamlı operasyonla Cermal arkadaşın şehadeti yaşanınca, Amed arkadaş eyalet düzeyinde görevlendirilir. Verilen kayıpların yapı üzerinde oluşturduğu etkiyi yapı üzerinde giderme yolunda yoğun bir çaba içerisine girip, belli bir toparlanmayı da sağlar. 1997 sonlarına doğru Amed eyaletine yapılan takviyelerden sonra tekrar Akademi sahasına gider. Bu sefer hem eyalet güçlerinin verdiği kayıp, bununla beraber komuta kademesinde verilen şehadetler hissettirmese de kendisinde de belli düzeyde bir etkilemeye yol açmıştır.

Akademi sahasında kaldığı iki devrelik eğitim süresince sürekli Önderliğin yanında bulunur. Belli bir toparlanmayı yaşayıp hazır olduğunu belirttikten sonra pratik alana dahil olup görevlendirmeler içerisinde yer alır. Kendisini birçok noktada yenileyip pratik faaliyetlere dahil olur. Bu süreçte gerçekleşen 6. Kongre'de geçmiş pratiğine ilişkin daha fazla cevap olması gerekirken olamamış noktasında kendisini çözümleyip, bu pratiği mahkum edecek tarzda geniş bir özeleştirisel bir yaklaşım içerisine girer. 1996 bahar pratiğine yönelik verdiği özeleştirisi sonrası kongreden güçlenerek çıkan Amed arkadaş, geçmişten

farklı artık Parti Merkezi'nde de yer alır.

Kongre sonrası daha önceki talimatlar çevrevesinde 'intikam birlikleriyle alanı açma' girişimi Amed arkadaşına verilir.

1999 Nisanı'nda beraberindeki güçlü Garzan eyaletinden gelen Amed arkadaş ilkin uygun düzenlemeler yaptıktan sonra bölgeleri dolaşarak toplantılar gerçekleştirip fedai ruhıyla görevlere yönelir. Alanda hareketliliğin fark edilmesiyle düşmanın kapsamlı operasyonları başlar. Henüz güçler alana yerleşmede de ilk operasyonlar başarıyla boşa çıkarılır. Son olarak 1 Haziran 1999'da geliştirilen kapsamlı operasyonla Mereto'da Amed arkadaşın da beraberinde bulunduğu, çoğunluğu yeni savaşçılardan oluşan karargah birliği çembere alınır. Gün boyu hava saldırıları desteğinde yoğun teknik kullanılarak, birliğin mevzilendiği tepe dövülür. Akşam saatlerine kadar süren çatışmada Amed arkadaş dahilinde olmak üzere, 16 arkadaş şehit düşer.

Amed arkadaş bütünüyle anlatmak çok zor. O, tepeden tırnağa inanç, irade ile savaştı.

Şehitler bizim şaşmaz yolumuz, yolumuzu aydınlatan birer kıvılcık meşaledirler. Amed ve 15 yoldaşı şahsında tüm devrim şehitleri önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

... Mervas

BİR YAŞAM USTASININ ANISINA

*Bir yaşam ustasının
beş yıllık şairane hayatı*

İki yılını birlikte geçirdiğim yaşama sevdalı serlıven-ciliği anlatmak, anısına bir kaç satır yazmak için iki yıl geçti. Çünkü hep "ya O'nu anlatamazsan" endişesiyle bekledim, ama iki yıl sonra şunu da anladım. Belki de ileride yazmak çok geç olabilir. Çünkü her an sonsuza dek bu imkanı kaybetme-de olabilir...

Benim için O hala umudun bir simgesidir. Ve aynı zamanda umudun şairidir de. Yaşama dair bütün güzelli-kler adına özgüree yaşana-bilineceğinin coşkulu umu-dudur. Geleceğin insanlığı-nın gelişimine yönelik ilk umutların yeşerdiği bu top-raklarda, O'nun özünü yaşa-yıp yaşatmanın düşünsel ve pratik ispatının renkli bir tem-silcisi, aynı zamanda komuta-nı idi.

Umudun hem dili, hem eylemcisi idi. Ne mutlu O'na ve O'nun izinde yürüye-bilenlere.

Tabi herkes yaşamın güzel-likleri ile ilgili değildir. Zayıf halkaları da vardır. Çözülme-yi ve bitişini kendileri için ya-şam kaynağı olarak algılayan-lar, bu zemini muglaklaştı-rmak için Merxasları hedefle-yeceklerdir..

Yoldaş şiirinde şöyle dile getirmişti zayıf halkaları....

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Merxas**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: 24

Ağustos 1997, Kutnis köyü-Siirt

Güçlü olan

Bir adım illeri atmıştı.

Ve kurşunlanmıştı belki de.

Gücsüz olansa

debelenip durdu yerinde

Çirkince yaşıyordu

Toz toprak içinde....

İnsan özünden yoksun kal-dıkça, yabancılaştıkça, amaç-sız ve kendini redde yöneldik-çe insan olma vasıflarını bir bir yitirir.. Demek ki onların yaşama dair insanca hiçbir beklentileri ve umutları yok-tur.. Demek ki onlar hayatları-nı sürdürmek için yaşamın güzelli-klerini umutlarını he-

defleyeceklerdir.

24 Ağustos 1997 Siirt'tin Kutnis köyü yakınlarında se-fil yaratıkların komplosu ile devrimin muhteşem asi çocu-ğu fizikmen aramızdan ayrıl-dı. İnsanlığın yüz karası olan bu sefiller bize devrimin muhteşem çocuğunu daha iyi takip etmemizi, yaşama dair ne varsa daha çok bağlanma-mızı tebessümü ile yaşamı nota eder. Yaşamış her anı müziğin nameleri gibi akıcı olan güzel yoldaşımızın yaşa-mını insanlığa hediye edelim.

Tüm insanlığı

Merxas'laştıralım..

Mücadele arkadaşları

adına, Sedef

**Şehit Merxas arkadaşın
bazı şiirleri**

Bana bir türkü söyle

Hüzünlü ve

duygu yüklü olsun

Yıldızlı ve

serin bir gece olsun

Yayla evlerinin yamp

sönen ateşleri etrafında

Yalın ayak çocuklar
koşuyor olsun.

Ve çok daha uzaklarda

Serin geceye yayılan

kurşun seslerinde

Kahramanlar

savaşçıya olsun.

Ve tüm lanetliler lime lime

parçalanmakta olsun

Spartakiis'in şakırdayan

kılıç seslerinde
 Utanç sarsın bedenim,
 tepeden turnağa
 Bana yine gecedden bahset..
 Ağır sırt çantaları ile
 gerillanın yokuşu tırmanışı
 Dotunaylı bir gecede
 peş peşe dizilmiş,
 Özgürlük savaşçılarının
 dingin yürüyüşünü
 Serin sulu bir pınarın
 başunda verilmiş bir
 moladan
 Kaçak tütünden
 Avuçlar arasında
 gizlenerek içilen
 Yorgunluk sigarasından
 Erivan radyosunda
 yükselen

Duygu yüklü Kürt halk
 ezgileri eşliğinde
 Batan günün kızıla
 boyadığı ufuk çizgisinde
 Hiç bir kameramanın
 görüntüleyemediği
 Hiçbir senaristin
 yazamadığı
 Hiçbir şairin mısralara
 dökemediği
 Manzaradan bahset bana
 Ve uzanıp yorgun başını
 sırt çantana koyduğunda
 Kaç yıldız saydığını anlat..
 Tüm güzellikleri
 anlat bana.
 Ki boğulup güzelliklerinde
 Sıyrılırım
 çirkinliklerimden....

Söyle bana asi çocuk
 Asiler dağların
 doruklarında
 Zulme karşı durmakta
 Senin asiliğin nerede.

15.09.1993/Kato Dağı
Bir hançer sapla

yüreğinin tam ortasına

Parçalanan yürekler
 Dağlanan alınlar aşkına
 Bir mahkeme kur beyninin
 tam ortasına
 Daha katı olsun
 Engizisyonundan da
 Başta tarihi yargılamana
 Ama dikkat et
 Merhamete gelme
 En hafif ceza idam olsun
 Ne adressiz bir çılgın
 olabildin
 Ne de yel değirmenlerinc
 saldıran Don Kişot
 Vasat, vasat, vasat,
 Karnedeki en iyi not...

15.09.1993/Kato Dağı

Ölümden değil korkumuz

Utanç içerisinde
 ölmektedir.
 Başı dik
 Elini kolunu sallayarak
 Ülke topraklarında
 yürüycüben kabramanlara
 selam olsun
 Selam olsun
 Ağustos sıcaklığında
 gözlerinde
 şimşek çakanlara
 Dizlere çekilmiş yün
 çoraplarda
 Filistin parkasında
 Ve sevgiyle sarınılan
 kalaşnikof silahında
 Öfke soluyan
 Özgürlük müjdeleyen
 Dik alınlara selam olsun..
 Selam olsun Cudi'ye
 Gelecek başarı ve zaferi
 müjdeliyor... .

26.02.1994/Cudi Dağı
Ve bir yanda sözü

çiğneyenler

Ve bir yanda hiçbir
 mısıraya dökülmeyen..
 Lanet olsun,
 lanet olsun.....
 Çölde bir vahaydı yaşam
 Güçlü olan için
 bir adım uzaktı
 Güçsüz için ulaşılmazdı
 Güçlü olan
 Bir adım atmış
 Ve kurşunlanmıştı belki de
 Güçsüz olansa
 debelenip durdu yerinde
 Çirkince yaşıyordu
 Toz toprak içinde

24.10.1993/Avaşın Suyu

Alınım saklama
avuçlarının arasına
 Karasını alınının
 kirli ellerin silemez.
 Ateşe ver alını, ateşe
 Ateşi bilir misin
 Prometenin hırsızladığı
 Karanlık gecede
 süzülüp bir yol alan
 Yükle! yükle!
 Alından usulca
 süzülecek ter damlacıkları
 Karasını silecektir.
 Ve yine ateşe vereceksin
 alını
 O ateş ki
 Sevdalı serüvencilerin
 etrafını balkaladığı
 Ve o sevdalara
 doyasıya bir bak
 Gözlerinin ışıltısında
 sevdayı göreceksin
 Doruklara sevdalanışı
 savaşırken bileceksin
 Koskocaman bir adam
 nasıl öldürür geçmiş
 Ve yeniden bir bebek gibi
 nasıl doğar öğreneceksin.

Ateşe ver alını ateşe
 Ateş ülkesinde
 Ateşin çocuklarını
 göreceksin.
 Pimi çekilmiş
 birer bombada onlar
 Yürek saniyeleri tüm
 saniyeleri çatlatır
 Sonsuzluğa bir sonsuzlu
 daha eklenir.
 Parçalayıp diyalektiği
 Zamansız ve
 mekansız varolurlar....

31.09.1993/Metina Dağı

Dirilmek yine de dirilmek

Eğer dalından sökülüp
 alınmazsa çiçek
 Salmakta var
 Bahara dirilmekte

25.10.1993/Avaşın Suyu

Akşam soğuyor
 Ani üperiyor ten
 Cılız ışıklar geceyi
 korkuya boğuyor
 Belli ki
 çok uzaklarda birileri
 yaşıyor
 Tamam mı?
 - Tamam
 - Hazır mısın?
 - Hazırım
 - Serkeftin
 Ve izli mermileri
 geceye savruluyor
 Öfkeyle homurduyor
 uçaksavar
 Kalaşnikoflar keklik
 ötüşünde
 Belli ki çok yakınlarda
 Yaşam ustaları var

17.11.1993/Avaşın suyu

**Hırçın sulara bırak
 kendini**
 Bırak soğuk doruk
 rüzgarları yırtın alını
 İlk kurşundur seni
 parçalayacak olan
 Bırak oda olsun

19.01.1994/Bestler

**Bilir misin doruklarda
 yanan ateşin tadını**
 Her alevi kan gölünden
 sulanır.
 Ve ülkemde, Cudi'de
 Her kayanın, her ağacın
 altında
 Bir can yatar sessiz

Onlar devrederken
 bayrağı yoldaşına
 Tereddütsüz ve merttiler
 Düşün ki
 her bir mezarın anı başında
 Bir ateş yanar
 hiç sönmeden Analar zifiri
 karanlıkta

Işıldayan gözlerini
 bu ateşlere dikip
 Elleri havada
 yakarıştadırlar.

Çünkü onlar
 Patlayan her kurşunda
 Yağan yağmurda ve
 açan gülde
 Her kalp vuruşunda
 Devrimi en beyan
 yaşayanlardır.

Katıksız ve hesapsız
 bağlıdır devrime
 Çünkü bir parçaları
 nerede olursa olsun
 Bir parçaları
 Mutlak dağlardadır...!

Nisan 1994/Cudi Dağı

Böyle ay ışıklı bir gecede
 Bırak soğuk doruk
 rüzgarları yırtın alını
 İlk kurşundur seni
 parçalayacak olan
 Bırak oda olsun

Mayıs 1994/Cudi Dağı

**Demek uzayıp
 giden bu sıradağları**
 Derin vadilerde
 Ormanlık yamaçlarda
 Bulutlara meydan
 okuyan doruklarda
 Demek ki
 Öfkeliymiş
 çatık kaşlarında
 gizlenen ısıltı gözleri
 Dürbünleriyle
 düşmanı süzerken
 Demek
 Makineli yuvasına
 göğüs dayarken
 Dokunup yoldaşlarının
 eline
 Tcbessüm ederlermiş
 barut kokuları arasında
 Demek ki red türküleri
 değilmiş söyledikleri
 Reddin kendisiymiş
 onlar
 Metropollere,
 tuzaklara
 Tükeniş ve yok oluşa
 Demek ki çok yoksullarmış
 İnsanlığa sunabilecekleri
 Ne nükleer bombaları
 Ne sanai artıkları
 Ne de AIDS
 hastalıkları varmış.
 Vurulup yatarken
 Perçinlenen umutları
 Ve tatlı bir gülüşleri varmış
 Yoldaşlığa ve insanlığa....

28.09.1995/Cudi dağı

Murat KAZAN (Bager)

YÜREĞİ DAĞLARA SEVDALI BİR YİĞİT: BAGER

Her bir acıyı duyduğumda yüreğim hüznle kaplanıyordu. Bazen öyle oluyordum ki dudaklarım iki kelimeye hasret kalıyordu. Tıpkı ülkem gibi. Sorarım sana ey düşman! Suyu toprağından koparabilir misin? İnsanı ülkenden ayırabilir misin?

Ey güzel ülkem!

Düşmanlarımız seni elde etmek için çok kan akıttılar bu topraklarda. Sen tarihe direndin düşmana inat. Hep isyan oldun, direnişlerde adın vardı. Senin gözbebeğin, devrimimizin isyan merkezi Amed, nice değerli evlatlarını verdi bu kutsal davaya. Onlarla başlayan devrim fırtınası bütün yüreklerle yayıldı, kökleşti. Genci, yaşlısı, çocuğu, kadı-

Adı, soyadı: **Murat KAZAN**

Kod adı: **Bager**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

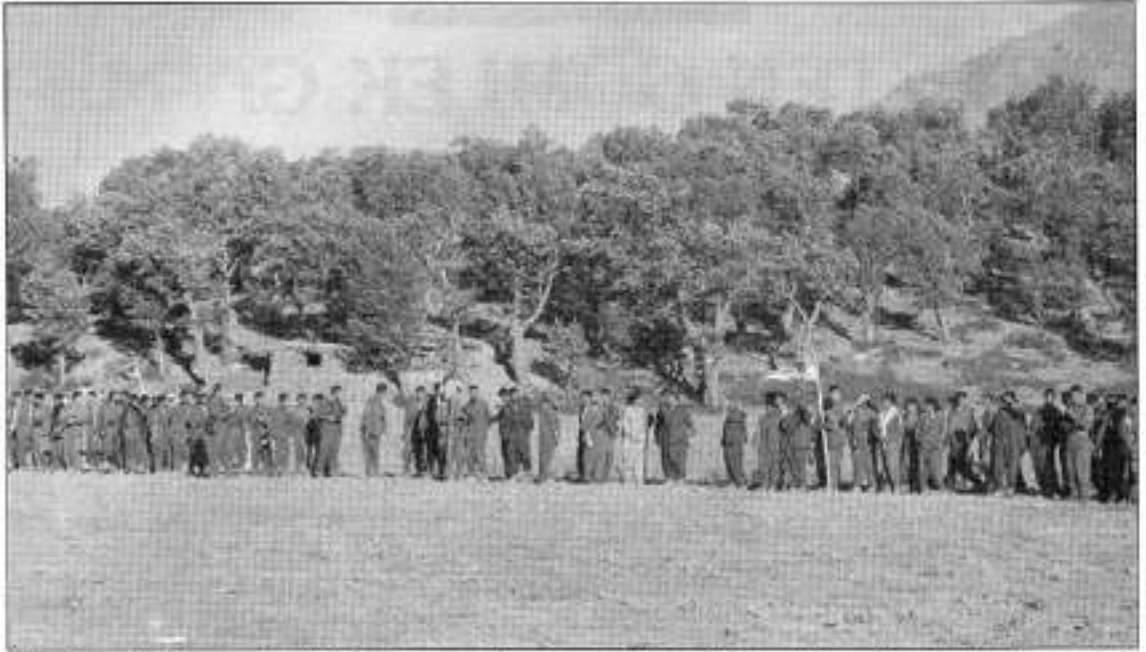
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Mart 1999, Golav-Sason**

nı birlikte haykırdılar özgür yaşamın adını. Ne katliamlar durdurabilirdi bunu ne işkenceler ne de olağanüstü ve sıkı yönetimler,

Kürdistan'da olağanüstü yönetim devam ederken doğan çocuklar isyanlarda büyüdü. Artık koşmayı öğrendiğinde ise yüreği dağlara sevladalandı. Bager arkadaş 15 yaşındayken kararını vermiş. Besta'nın yeşil okyanusu andıran ormanlarına, dağlarına kavuşmuştu. Şehitlere bağlılığın bir ifadesi olarak, şehitlerin ölümsüzlüğünün bir ispatı olarak ağabeyi Şehit Doktor Bager'in ismini almıştı.

Bager yoldaş tam da fırtına gibi esecek yaşta iken özgürlüğün havasını solumuştur.

Kürdün çektiği acı az değildi, acılar erken olgunlaştırıyordu insanı. Bager yoldaş da bu olgunluğu taşıyarak savaşıyordu. '95 yılında Haftanın'de eğitimini gördü ve '98 yılı ortalarına kadar burada pratik yürüttü. O, bu yıllarda artık büyülmüş, güçlenmişti. O, sızma eylemlerinin kumazlığıyla, en sapa yerlere saldırınının atikliğiyle ve hazır cevap sözleriyle arkadaşların moraliydi.

1998 bahar pratiği yaklaşıırken kanının sıcaklığı tüm damarlarını sarmıştı. Konferans tepesinde açan çiçekler yüreğinin neşesi idi, sevinci doğanın canlılığıyla buluşmuştu. "Artık savaşa büyük tecrübe aldım, Amed'e gidip esas düşmana karşı savaşmalıyım" diyordu.

Haftanın, Güney ve Kuzey Kürdistan arasında bir sınır hattı, geçiş özelliğinde bir alandır. Sınırdaki TC'ye

karşı eylem yapıldığı gibi Güney'in ova kesiminde de daha çok işbirlikçi, ihanetçi güçlere yönelik eylemler olurdu.

Yazın dağların güneyden ovaya doğru açılan yamaçları çok sıcak olur Haftanın'de. Şeşdara tepesi; ormanı çok olan, ama suyu olmayan uzun bir sırttır. Bu yaz gününün birinde noktamız Şeşdara'nın yamaçlarında iken Bager yoldaş o gün tepeci idi. Ve o gün bir haber gelmişti. Bager yoldaş Amed eyaletine gitmek üzere yola çıkacaktı. Onun adına sevinirken kendi adıma üzül müştüm. Böyle cesur, fedakar ve yaşamda tüm arkadaşların morali olan bir yoldaşımdan uzaklaşmanın üzüntüsüydü bu. Ama biz biliyorduk ki, yüreklerimiz aynı duygunun heyecanı ile çarpacaktı.

Evet o gün birlik olarak içtima yapıp O'nu yine

O'nun deyişiyle "esas düşmanla" savaşması için uğurlamıştık. Metina üzerinden Önderlik Sahası'na gelen bir grup arkadaşla Kuzey'e geçerken, bize sıcak selamlarıyla birlikte, bir de fotoğrafını göndermişti.

Geçen yazdan bu yaza neler geçmedi ki yaşamımızda. Kimileri kahramanlıklarıyla, kimi de ihanetin karanlık çukurlarına dalarak, kara bir leke gibi düştü tarihe. Biz hep kahramanların takipçisi olabilmenin ağırlığını omuzlarımızda duyarken Onlar hep bizim öncümüz olmaya devam ettiler.

Amed'in delikanlısı, halkımızın fedaisi! Senin şahsında tüm Kürdistan devrim şehitleri önünde saygıyla eğiliyor ve anınızı mücadelemizde yaşatacağımıza söz veriyorsunuz.

Mücadele arkadaşları adına
Rohat Emin

Necla SALMAN (Serkeftin)

ATEŞTEN GÖMLEK GİYMİŞ BİR KIVILCIM GİBİYDİ

Dünyanın güneş etrafında dönuşüyle tabiat ana tüm görkemi ve ihtişamıyla yeniden doğruldu. Bağrı- nı açarak tüm şevkat ve hareketiyle, sere serpe uzanarak kucakladı yer yüzünü ve böylece birbirinden ayrı, güzel dört mevsimi yarattı. Her mevsime ayrı ayrı dört kutsal ad takarak, yeniden doğacak yaşamın güzelliklerini ve nimetlerini seyre daldı.

İlk bahar doğadaki bütün varlıkların, canlıların, yeniden uyanış, diriliş vaktiyken, doğaya rengini veren ve eşsiz bir güzellik katan ağaçların ve çiçeklerin güne durarak insanı ve yaşamı tüm ahıcılığı, parlaklığıyla donatan, kendi öz suyu ile beslediği andır. İşte böylesi bir anda ılık ılık çığ taneleri gibi cemre düşer toprağa, havaya, suya ve tüm canlılar ısı- narak hareketlenir. Böylece toprak ora canlanır, doğurganlığı ve bereketiyle yeni ve güzel bir yaşamın müjdeleyicisi olur.

❖ Adı, soyadı: **Necla SALMAN**

Kod adı: **Serkeftin Munzur**

Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi:

1996, Dersim

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Kasım**

1999, Kozluk ovası

Yaz mevsimiyle bağrında bir olgunlaşmayı temsil eder. Bu olgunluk içerisinde bin bir rengi bin bir güzelliği barındırır. Tıpkı bilgelere meyvesi olan narın olgunlaşarak içerisinde bin bir güzelliği, tadı, ışıltıyı barındırması gibi. Sonbaharda ise yeşillikler, otlar sararır, kendi dönemlerini geçirir, zamanını doldurur. Tıpkı ömrünü doldurmuş bir insanın huzura erişmesi gibi.

Güz ayının doğadaki sadeliği hem bir yenilenmeyi, hem bir sadeliği, olgunlaşmayı, hem de yaprakların sarıyıp dökülmesini sağlar. Bu mevsimde doğan bir insanı dünyaya gelişinde tüm sadeliği ve erişilmez bir ruhi güzelliği taşır. Her zaman bunun coşkusuna, canlılığına, bütün sıcaklığıyla yaşamaya devam eder. Çünkü güzeldir bütün nimetlerin olgunluk mevsimi, yani yaşamın huzurunu yaratan donuktur.

Evet güz mevsiminin kasımında dünyaya merhaba diyen son baharın son çiçeğiydi. Doğuşuyla doğanın canlılığına renk katan ve o canlılıktan payını alan ve yeniden sarıya geçerek güneş rengine ulaşan, bir yaşam umadıyla özgürlük tutkusu olan yolların yol almalarıydı. Selamlanan martıların kendi ülkelerine geçmeleri ve her zamanki özgürlüklerini yaşayarak korumaları gibi, kendi yurduna yani topraklarına dönüş yapabilmek için bir kuş olup uçmak, dünyanın her yerini dolaşmak bütün insanları tanımak ve onların gönüllerini hoş etmek... İnsana layık olan özgürlüklerini bulup, yaşam tohumu gibi serpip

yaşamın kaynağını yaratma gücüne sadece iki kanadın yetmeyeceğini bilmek, ancak bunun temiz yürekli olan uçan kuşların sadece özgürlüklerinde olabileceğini, yeniden bulmaları gerektiğini, ışığa doğru yol alması gerektiğini anlamak ve buna daima inanmak yeterlidir diyordu. Eğer özgürlük varsa bütün canlıların payına düşmelidir, ama egemenliğin insan üzerindeki baskısı kendi soyunu köleliğe sevk etmiş, canavarlaşan egemenlik yaşamın bütün güzelliğini çirkinliğe çevirmiştir.

Bir güz mevsiminde asrın tüneline olan yolculuğunda yüklendi içimizde biriken hüznü acıyı, sevinci, arayışlarının doruk noktasına ulaşma heyecanında coşkusunda bu bir arayıştı ki her şeye rağmen yarım kalmışlıkların hasretine rağmen yürümeliydi. Yürüyebilmeliydi ki bilinmezliğin sınırına ulaşabilsin insan için bitmez tükenmez yaşamın kaynağı olan, çalınmış rahlardaki bağımzsızlık bilgesinin tadına varabilmeliydi. Varabilmeliydi ki çalınmış ruhlara, kurutulmuş vicdanlara unutulmuş kalplere bir tutam yaşam kaynağı olabilsin. İçinizden bir parça umut, özgürlüğü damatabiliyorsanız yitip bitmiş insanın yüreğine, ölü

canları diriltebiliyorsanız kendi bedenimizde, o zaman bide bu insanlık mücadelesinde şeref konusu olmaya hazırız deyebiliriz tüm içtenliğimiz, inancımızla. Ve yeni bir güne yeni bir yaşam arayışıyla tekarardan tarihin karşındayız işte. Tek yürek, tek vicdan, saf, temiz arınarak işte tüm benliğimizle yükleniyoruz kavganın sıcaklığına. Güneşin erişilmez görkemi ve kızılığında kamaşa da gözlerimiz, dokunmaya korksakda, içimiz titrese de, biz yine de dimdik ayakta tüm sadeliğimiz, saflığımız, temizliğimizle yürüyoruz güneşin ışımlarına doğru ve diyorum merhaba özgürlük, merhaba umut, merhaba derya kadar derin derya kadar coşkun, deniz kadar aydın, insanlığın bağımsızlık ve özgürlük çılgılığı...

Henüz yaşamının baharında bir kır çiçeğiymi. Çocuğu gülüşleri henüz gençliğinin baharında olduğunun kanıtıydı. 14 yaşındaydı. Geç kalma telaşıyla ancak bu yaşta katlabilmisti, özgürlük yürüyüşüne. 1996 güz aylarıydı. Umutları, sevinçleri, düşleri, acıları, ayrılıkları ve hasretiyle, tüm içtenliğiyle ve coşkusuyla sarılmıştı mücadeleye ve bu verebilmekte kendini karşılıksız, çıkarsız...

Tarıca kültüründen nimet kalan sevgi olgusuyla, daha derinden, büyük bir içtenlikle özgürlüğe yakınlaşmak için sonsuzlaşan insanı umutlarını yüceltip kutsallaştıran emeğin, aşkın ve yaşam değerlerinin yanında yolculuk yapma iradesinin hırsıyla, iradesini güçlendirerek, mücadelenin zorluklarına akın akın yürüyordu. Dünya insanlığının öz değerlerini kendi öz değerleriyle buluşturarak, özgürlüğün sınırına erişmenin yarındaydı. Bu koşuda lirs, iddia kararlılıkla birlikte, devrimci ahlakı ve gururu layıkıyla her zaman, her an,

İnsanın alın teri ile kazandığına değer verir, bilinç ile harmanlanmış zihniyetlerin, emek ile yaratılacağına inanırdı. Salt emeği yücelterek değil, onu yaşamının gerekçesi yaparak katlıyordu. O'nun dünyaya gelişini müjdeleyen güz ayı, bütün tabiatın ve canlılara gelecek düşüyle yeniden uykuya hazırlandığı bir süreçte denk geliyordu. Kaderi O'na özgürlük saflarına güzün katılmaya itmişti. Ama nereden bilibilirdi ki güzde aynı kaderin yine bir güz ayında tersine döneceğini...

Her zaman başının sınırına erişmeye çalışıyordu. Başının meyvesini ne ulaşamayacak kadar uzakla ne de elini uzattığında tutulabilecek kadar yakında düşünüyordu. Ona emekle ulaşabilirdi; erdem ve ilkel yaşam, buna ulaşmanın temeliydi. Bunu da ancak Özgürlük mücadelesinde bulabilmişti. Böylece her zaman erdemli ve ilkel bir insan olarak yaşamayı kendine esas aldı. Ve bütün insanların da bu yaşamı esas almasını istedi.

Kavganın en sıcak, sevdanın en gerçek yüzüne ulaştıran dağlarda, özgürlük arayışına durmak; kanatan yaralayan keskin bir bıçak üzerinde yürümek gibidir. Ama ne ondan kaçabilirsin ne de tam ulaşabilirsin. Ulaşabil-

mek için komple bir militan olman gerekir. O da buna ulaşmak çaba harcıyordu yaşının küçüklüğüne rağmen.

O küçük bedende bu kadar büyük bir yüreği nasıl taşıyor diye hep düşünür dururduk. Öyle bir yürek ki, güzel olan her şeyi içine alabilecek kadar yumuşak, çirkinliğe karşı ise o kadar öfke dolu. Böyleydi Serkeftin yoldaş. Özgürlüğün peşine takılan çıplak bir yürek, ateşten bir kıvılcım, tatlı bir eziydi.

Tıpkı diğerleri gibi gerçeği kendi elleriyle, gözleriyle ve anında biriken tozinin sıcaklığıyla keşfedecekti. Paylaşacaktı, gerekli olduğu kadar. Verebildiği kadar alacak, aldığını ise tekrar verecekti. Duruşuyla yaşama sevgisini, bakışıyla geleceğe dönük umudunu, gülüşüyle saflığı, temizliği simgeliyordu.

Yüreğinde yalnızca dağlara, mücadeleye ve adını sevdâ koyduğu yarınlara dair aydınlık düşünceler toplardı. Adının gerçek sahibi olma büyüklüğüne koşar gibi o bir paylaşımdı, emekti. Öğreten ve öğrenendi. Yaşamı sonsuza kadar yaşamak isteyendi. Sevmenin ve sevilmenin gereklerini uygulayarak sevmek ve sevilme istedi. Bu yanıyla bütün yoldaşlarının yüreğine girebilmiş, en güzel sevgilerin sahibi olabilmişti. Acımasız savaş ve yaşam koşullarının ortasında hep güzeli yaşadı Serkeftin yoldaş. Hep kendini ve kendine ait olan özünün arayışçılığıyla yılmadan yıkılmadan hep yürüdü. Özgürlüğün tadına yalnızca bir parça varabildi. Öbür yarısıyla kendisini buluşturacak olan yollara girdi. Ama yüreğini yaşama savurarak toprağa düştü. Serkeftin yoldaş.

Ve yine aylardan bir güz mevsimiydi. Tarihi bir karşılaşma, bir dönüm noktasını yaşamaktaydık. Yani silahlı mücadele ve barış havasının

içi içe yaşandığı bir mevsimdi. 1999 yılı halkların kaderlerinin belirlendiği bir yıld. O dönemde bir taraftan uluslararası komplonun yarattığı sivilmez yaralar, bir taraftan halkların her şeye rağmen kurtuluşu, umut arayışları, diğer taraftan ise yaşanan karmaşıklık... Böylesi anlar çok sağlam bir irade ve köklü bir bağlılık gerektiriyordu. Ve bu sürecin yakıcılığını hissedenden bir ateş topu gibi patlıyorlardı düşmanın üzerinde.

2 Ağustos'ta bütün gerilla güçlerine Güney'e geri çekilme kararı çıkmıştı. Her yerden akan akan gerilla güçleri hazırlıklarını yaparak yollara düştü. Bu kez barış için yürüyecek ve gerekirse kendilerini adayacaklardı. Apoizmin felsefesinde tarihte unutulmaz bir çıkış yaratacaklardı.

Umutlarını mücadeleye bağlayan Serkeftin yoldaş, gerillayla Dersim'de tanışmıştı. Dersim ki anlatılmaz bir sevdâ, unutulmaz acılarla yoğrulmuş acıyı sevince, hüznü umuda, yengi ve inançsızlık duygusunu, inanca, zafere, özgürlüğe, dönüştürmek için kendini tüm benliğiyle arındırmak, ateşten bir gömleği giyerek acılara yürümek demekti. Dersim'de 12 Eylül faşist rejiminin korku çığlıkları, darbe ve katliam sesleriyle büyümüşü bütün çocuklar. Ama şimdi Özgürlük mücadelesinin ateşi ile büyüyorlardı. Eski korkular aşılmış, yeni bir sevdâ ile tutmuşlardı Özgürlük mücadelesinin yolunu. Bu yüzden zor geliyordu Dersim'den ayrılmak. Munzur dağım, Laç dere-sini, Aliboğazını ve Munzur suyunu nasıl unutacaktı. Fakirlikten, avurtları çöken, ama yine de gerillaya eklemek veren o değerli halkı nasıl içinden çıkartıp atabilecekti ki! Asla! Belki oradan gidebilirdi ama Dersim ve Dersim halkını unutmayacaktı!..

Böylece çıkmıştı yola. Ama bu yol-

culuk bir bilinmeze değildi. Umuda, barışa, demokrasi ve özgürlüğe yürüyüştü.

Fakat barış düşmanları mücadele etmemişti, özgür günlere ulaşmaları-na. 14 Kasım 1999 günü geri çekilen gruba saldıran faşist çeteler, Serkeftin arkadaşın şehadetine sebep olmuştu. Henüz yaşamının baharında ateş kusan silahlarıyla almışlardı O'nu.

Bir kavgada kardeş ve yoldaş olmak bambaşka bir duygu. Bu duyguları iki yoldaş gibi paylaşmak isterdim. Sadece kan bağıyla değil bunu yoldaşça paylaşmak her ikimizde hayaliydi. Kardeşçe çocukluk düşleri ve hayalleri üzerine birbirimize gizlice söz verincesine atıldık özgürlük serüvenine. Kardeşlerin düşlerinde, sistemin boyalı aynalarında sunduğu kandırmacalar, yalan dolanlarla süslenmiş, sevgilere, sahteliklere yer yoktur. Biz, bizi biz yapan kardeşlik düşlerinde aynı yolda yürüyerek birlikte özgür bir ülke ve barışçıl bir zihniyet için iyiliklerin yanında yer almak, kötülüklerle savaşmak için çıkmıştık yola. Ama O'nun yüremesine fırsat vermemişti, eli kanlı canavarlar. Fakat asla yürüyüşümüz bitmeyecek. Bundan sonra daha güçlü devam edecek.

Bir güz ayında Açtın yaşama gözlerini

Bir güz ayında atıldın amasız kavgaya

Ve bir güz ayında

Düştün toprağa

Umudun genç yüreği,

Yeni baharlarda çiçeklenmek

üzere

Serkeftin sana, Serkeftin yoldaş.

Mücadele arkadaşları

Abdullah YAKLAV (Kemal Çiya)

“ÖNDERLİĞİN BİR HÜCRESİ OLMAK”

Orta halli ve yedi erkek kardeşten biridir Abdullah yoldaş. İsyankar ve haksızlığa baş eğmeyen biri olarak büyür. Daha küçük yaşlarda iken Kürt reformist grupların içinde yer alır. Her ne kadar küçük olsa da, özüne dönük bir yapıya sahip olduğundan 1980 öncesinde kendisinden yaşça büyük olan kişilerle hareket eder, ulusal düşünceleri kavramaya çalışır. 12 Eylül faşist askeri darbesi olduğunda dağılan bu gruplar ve 12 Eylül'ün yarattığı baskı tüm Kürdistan'da etkisini bulur ve O da bu sürece anlam vermeye, kavramaya çalışır. Sürekli bir arayış içerisinde. 15 Ağustos Atılımı'ndan sonra Kürdistan'da yarattığı coşku Çiyayê Mazi'de de etkide bulunur. Gençlik içerisinde aktifleşerek etkide bulunmaya çalışır. Ama 1986 yılında istemeyerek de olsa, askere gider ve askerlikte boş kalmaz. Kürt olan astsubaylarla ilgilenir, izine geldiğinde ulusal duygularla yüklü Kürtçe kasetleri yanında götürür ve subaylara verir.

Askerlik sonrasında evine dönmüştür. Ama arayışları bitmemiştir. Birkaç yıl böyle devam eder. Kendi isteğiyle 1990 yılında evlenir. Ama evliliği O'nu mücadelesinden ayırmaz. Kendi arkadaşını da örgütler, evini devrimin hiz-

❖ Adı, soyadı: **Abdullah**

YAKLAV

Kod adı: **Kemal Çiya, Salman**

Doğum yeri ve tarihi: **1966,**

Mazıdağı-Mardin

Mücadeleye katılım tarihi: **2**

Mayıs 1991

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs**

1999 Çiyayê Reş,

Mazıdağı-Mardin

metine koyar ve eşiyle beraber kitle faaliyetlerine başlar. O dönemde gözaltına alınır ve Mardin jandarma alayında işkencelere maruz kalır. Ama duruşundan taviz vermez, ülke ve gerilla sevdasından vazgeçmez.

1990'larda Savur alanında yaşanan şehadetler O'nu oldukça etkiler ve bir an önce gerillaya katılmak ister. Abdullah yoldaş olağanüstü bir sevgiyle ülkesine, doğaya, hayvanlara, dağlara bağlıdır.

1992 yılında artık bu ülke aşkının gerillada daha verimli olacağını anlar ve gitmek için hazırlık yapar. Ama tek katılmaktansa grup oluşturup katılmanın daha iyi olacağına karar verir ve örgütlediği eşi ve iki arkadaşıyla beraber gerilla saflarına katılır. Düşmanın beklemediği bir anda bu katılmalar düşmanda şok etkisi yapar. O'nun gerillaya katılmasını engelleyemeyen düşman, ailesini baskı altına alır.

Abdullah yoldaş belli bir süre Çiyayê Mazi'de faaliyet yürüttükten sonra parti kararıyla Önderlik Sahası'na -Mahsum Korkmaz Akademisi'ne- gider ve Önderliğin yakın denetiminde hem askeri hem siyasi olarak eğitimini aldıktan sonra tekrar ülkeye yönelir. Mardin eyaletinin Savur ve Bismil bölgesinde faaliyet yürütür. Düşmana büyük darbeler vurulur. O dönemde Faysal Kut -Agit- denen bir unsurun ihaneti yaşanmıştı. Bu ihaneti etkisizleştirebilmek ve halka güç verebilmek için güçlü bir pratik gerekiyordu. Bunu iyi bilen Abdullah yoldaş, var gücüyle çalışıyor ihanet yaratmaya çalıştığı tarikatları engelliyordu.

1994 düşmanın operasyonları sürmekte iken V. Kongre sürecine katılır. Kongreden daha güçlü bir şekilde çıkar, kongre kararlarını ülkeye ta-

Kurağı düşmüştü
yollarıma
arkamızda dolunay
ve gölgemi
göremiyordum.
O akşam ayrıldık,
bir ayrıldık bin ayrıldık
biz ayrıldık.
Verilen sözüydü yılların
arından yüreğimi
burkan
Yoksa çocukluğumun
diğer yarısınıydı
ardımda kalan
oysa ciğerlerimiz
özgürlük doluydu
yüreğlerimiz eylem

gümbürtüsüyle atardı.
ve başımıza tac
ettiğimiz güneşti
yeminimiz
yanlızlık tanrısıydı
bizi buluşturan
ve yalnız kalan
Kimbilir
demeyeceğimi...
Bir yolda martın
gizemli havasında
Keşfedilmemiş
özgürlüğe aşık
havasında
son nefesini miras verdi
son nefesini miras aldık

şırır. Bulunduğu alanda belli bir gelişme sağlar. 1997 yılında Mardin'de yaşanan bir çatışmada ayağından yaralanır. Belli bir süre ülkede, Botan bölgesinde kalır.

Kontra pratiklerinin ve çeteci yaklaşımlarının onda yarattığı öfkeyle doluydu, bu kontra çeteci yaklaşımları boşa çıkartmak için merkeze bir öneri raporu yazar. Bu temelinde ikinci sefer Önderlik Sahasına, Parti Merkez Okulu'na gönderilir. Yaklaşık dokuz ay gibi bir süre Parti Merkez Okulu'nda kalır. Tasfiyeci ve çeteci anlayışları bilince çıkarır. Parti Merkez Okulu'nda hem siyasi eğitimi hem de tedavisini yapar. Önderlikle diyalogunda Önderliğe aşkla bağlandığı ve Önderliğin hücrelerine kadar devrimle bütünleştiğini, kendisinin de Önderliğin bir hücresi olmak istediğini belirtir. Devrenin

bitimine doğru Mardin alanına gitmek istediğini belirtir. Önündeki kutsal görev bilinciyle Ağustos 1998'de ülke sahasına yönelir.

Bu süreç, Kürt halkının ve insanlığın Önderliğine uluslararası güçlerin geliştirdiği komplo süreciydi. Önderlik komployu önceden sezmesiyle 1 Eylül ateşkes sürecini başlatmış oldu. O dönemde Kemal Çiyayi yoldaş -Akademî'deki ismiyle Salman- bir grup gerilla ile birlikte Mardin'e geçmişti. Kutsal görev bilinciyle bir an önce alana ulaşmak istiyordu. Suriye'den sınırı geçip alanı tanıması ve en kısa sürede görev sorumluluğuyla hareket etmesi durumu, hedefe ulaşma isteği, engel tanımaması, saflığı temizliği, hızı ve askeri disipliniyle kendi sorumluluk alanına ulaştı. Hırslıydı, intikam doluydu. Kaybedilen

yerde kazanmanın militanıydı. İnsan olmaya saygısı vardı. Önderliğe halkına yoldaşına bağlıydı. Hata denilen bozguncunun düşmanıydı.

Mardin'de yürüttüğü faaliyetler sonrasında bölge komutanlığı ve eyalet yürütmesinde yer aldı. Bu süreçte faşist Türk güçlerinin komplo temelinde Suriye'ye yığdıkları askeri güçleri Mardin eyaletine sık sık bölgeler düzeyinde operasyonlar yapıyordu. Bu operasyonlar sonucunda eyalette belli kayıplar oldu. Bu esnada Önderliğin komployla TC'ye teslim edilmesi durumu yaşandı. Bu olay bütün Kürtler de olduğu gibi Kemal yoldaşa da şok etkisi yapmıştı. İntikam duygularıyla dolmuş, bu olaya nasıl karşılık vermek gerektiğini derin derin düşünüyordu. Daha sonra bulunduğu alanda üç araçlık düşman konvoyuna karşı bir eylem gerçekleştirdi. Arabalardan ikisi imha edilmiş birisi ise kurtulabilmişti.

Eylem sonrasında Kemal bir grup arkadaşıyla birlikte -Fesih ve Adnan- 1993'ten kalma cephaneye ulaşmak için Çemê Reş mıntikasına hareket etmişlerdi. Çemê Reş alanında bulunan işbirlikçi hain güruhan ihbarı sonucunda Kemal, Fesih ve Adnan yoldaşlar girdikleri çatışma sonucu kahramanca savaşarak şehit düşerler.

Şehitlerin anıları yol göstericimizdir.

**Mücadele arkadaşları adına
Şemrax ve Kemal Deşti**

Yaşananlar tanıktır

Gökyüzü kendi
ritminde ağlar şafaklara
güne kavuşmadan
acıdan mı bilinmez
sus
sus şafağın maviliğine
damlarken
katliamın kızıl buğusu
acının ağlaması duyulur
yüreklere
bir ananın ağdı şafağın
rahmini deler

ölen hep biz mi olacağız
biz mi olacağız
şafağın mavisine merhaba
demeden giden
biz mi olacağız
gençliğine elveda diyen
adınız hep katliam
diaspora nüshalarına mı
yazılmalı

ne demeli
kime gitmeli
akıl yolayrımını arar
yürek öfkeli naçar
hangi mahkemede
hangi yarayı açmalı
yargıçlar yine
efendilerden yana
hüküm bir
tecavüze uğramış zaman
yargıçlar elinde
bu devran böyle sürmez

❖ Adı, soyadı: **Casım KÖK**

Kod adı: **Serdar**

Doğum yeri ve tarihi: **1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Ocak
1999, Ömeryan-Mardin**

Mardin'in Ömerya bölgesinde bir itirafçının ihbarı üzerine sığınakları basılan üç arkadaş sığınaktan çıkarak düşman çemberini yarmak için çatışmaya girerler. Tüm cephanelerini kullanırlar, ama son mermilerini düşman eline geçmemek için kendilerine sıkırlar. İki arkadaş anında şehit düşer, ama Serdar arkadaş ne yazık ki yaralı ve baygın bir biçimde düşman eline geçer. Düşman Serdar arkadaşın cephe sorumlusu olduğunu bildiği için çözmeye çalışır. Her türlü vahşeti uygular, ama yine de çözemeyince yaralı haliyle Serdar arkadaş helikopterden atarak katlederler.

Dersim Dersim ağlasa da
yüreklere
Munzur yıkar mı
kan deryasını
ölen ölse de unutulmaz
ölenler de
olanlar da ölüm ertesinde

zafer sarhoşluğunu
yaşarken efendiler
törensiz ve töresiz
gömülürken ölümlerimiz
gökkubbe altında
taş eller kirletirken
siluetsiz yaşamayı
tanıklığı belleğine kazalı
kirlenmeyen ruhlarımız
ası bir ölümlün
kutsallığında kimi
ruhlarımız
Rayberliğin kaba
köleliğine yatırırken
tereddütlü beyinlerini
unuttular kendi
parçalarında ölen
hücrelerini

onlar da yazıldı
ölse de çocuklarımız
ası çılgınlıkları yaşar
ertesi zamanda
yaşayanlar katledilse de
yaşananlar asla

Zinar Berti

Mustafa CANPOLAT-Delil

KOMUTAN DELİL ANISINA

Yeni bir operasyon hazırlığı başlamıştı. Aldığımız istihbaratlar hep bu yönlüydü. Düşman Diyarbakır, Mardin ve çevre illerden yoğun bir asker sevkiyatı yapıyordu. Özel tim ve komando sayısında da bir artış vardı. Zırhlı araçlar karakolların çevresinde yoğunlaşmış, Mardin ve çevresi tutulmaya başlanmıştı. Bu kapsamlı bir operasyonun ön hazırlıklarıydı ve öyle gizli kapaklı da yapılmıyordu.

Hemen varolan bütün güçlerimiz operasyonu karşılamak hazırlıklarına girmişti. Önderliğin yakalanma süreçleriydi. Yapımız bu olayın şokundan henüz çıkamamıştı. Büyük bir kin ve öfkeyle intikam almak istiyorlardı. Önderliği cezalandırmak düşünmek hepimizi çıldırtıyordu. Bu operasyon böyle bir süreçte geliştiği için dikkatli olmalıydık. Oduka duygusal bir atmosfer içinde bulunuyorduk. Bu iyi değildi. Böy-

● Adı, soyadı: **Mustafa CANPOLAT**

Kod adı: **Delil**

Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Mardin**

lesi anlarda kayıp verme ihtimali yüksek olurdu. Zaten düşman da böyle bir durumu düşündüğü için sürekli operasyon halindeydi. Bulduğumuz alanlar çatışmaya uygun değildi. Bu yüzden gruplar bölünmemiz ve çatışmaya kesinlikle girmeden uygun eylemlerle onlara karşılık vermemiz gerekiyordu.

Böylesi bir atmosfer içerisinde Delil arkadaşın da içinde bulunduğu bir grup arkadaşla bir şikefte durum değerlendirmesi yapıyorduk. Fakat ayrılmak hemen ayrılmak zorundaydık. Yapmamız gereken işler vardı. Bu yüzden Delil arkadaş, "yarın sabah tartışıp konuşun" dedi ve hepimiz dağıldık. Herkes görev sahnesine doğru yola koyulmuştu. Ben de bir grup arkadaşla Dicle nehrinin kenarına gittim. Botumuzu şişirip diğer tarafa geçtik. Botumuzu sakladıktan sonra yolumuza devam ettik. Biz yokluğumuza devam ederken,

MUNZUR

sevdaydın
tanrıların bize ikramı
Koca Munzur
dağ gibi yüğit yürekten
aktın
sana senin güneşinden
yakıcı
sana senin yağmurundan
daha serin
çatlayan topraklardan
aktın işte
ey koca Munzur
göğsünden fışkıracak
özgürlük
senin hüznün benim

tutsaklığım
senin coşkun
benim özgürlüğüm
göz yaşlarının gölü
koca bir türkü
çocuksu değil düşlerim
sana umut
Sümbüz ile Tevî
Mem ile Zin
Zel ile Saka
sen ile bin gibi
haydi şahidimizi
bul Munzur
sen Kербela
ben Hasan Hüseyin

senin seyrinde Kurlûs
senin seyrinde Diyarbakır
senin seyrinde Roma
bir şahımsın
makinele susar
kapattı şehrin ısıdını
bir şahımsın
ayaklanır şehir
sana geleceğiz
bekle Munzur
çocuksu düşler değil
bizimki
özgürlük bu

Delil Zerküş

daha önce içimizden kaçan bir unsurun yardımlarıyla düşman araziye çıkmış, aramı tarama yapıyordu. Bu unsurun içinde bulunduğu düşman gücü bizim bulunduğumuz alanları kontrol ediyordu. Biz ise her şeyden habersiz yolumuza devam ediyorduk.

Sonunda görev noktamıza ulaşmıştık. Bir süre sığınakta dinlendikten sonra akşama bir iki saat kala sığınaklarımızdan çıktık. Fakat çok yakınlığımıza kadar ulaşan askerlerden hala haberimiz yoktu. Operasyonu biliyorduk. Çatışmaların olduğunu da telsizlerden anlamıştık. Helikopterlerin çok sık gelmesini de ölü ve yaralıların kaldırılması olarak değerlendiriyorduk. Sıyrımız bitti. Arkadaşlar su getirmek için geçmeye gitmişti. Aradan yirmi otuz dakika geçmemişti ki,

silah sesleri gelmeye başladı. Hemen mevzilendik. Suyu giden arkadaşlar suyun çevresine mevzilenen askerlerin arasına giriyorlar. Hem havanın karanlık olması hem de elbiselerinin askerlerinkine benzemesi dolayısıyla önce fark edilmiyorlar. Nöbet tutan askerler arkadaşları fark ediyor ve onlara nereye gittiklerini soruyorlar. Arkadaşlar zaman kazanmak için bir süre devam ettiği sohbet sonrasında uygun bir an bulunca hemen nöbetçileri vurarak oradan uzaklaşıyorlar.

Biz o silah seslerinin duyulmasıyla beraber arkadaşların şehit düştüğünü sandık. Ama arkadaşlar kurtulmayı başarmışlardı ve bir süre sonra da yanımıza ulaşmışlardı. Havanın karanlık olması bizim için büyük bir avantajdı ve hemen oradan uzaklaş-

malıydık. Düşman gece karanlıkta hareket edemiyor, daha çok çevreyi tutarak, pusu atarak sabaha kadar korku içinde bekliyordu.

Belli bir süre bekledikten sonra bizden kopan diğer gruptaki arkadaşlarla cihaz bağlantısı kurarak durumları hakkında bilgi almaya çalıştık. Kendilerinin durumlarının iyi olduğunu yanımıza gelmelerini söylediler. Fakat cihazda Delil arkadaş hakkında bizlere herhangi bir bilgi vermediler. Bir süre sonra arkadaşların yanlarına gittik. Delil arkadaş ve grubunu serdiğimizde durumlarının iyi olduğunu söylediler. Delil arkadaşın içinde bulunduğu grubun şehadelerini bizden saklayama çalışıyordu. Ama ısrarlarımızdan sonra şehadetlerini bize söylediler ve düşmanın şehit düşen arkadaşların cenazeleri üzerindeki tahribatından bahsettiler.

Bizden kaçan unsurla bir uzman çavuş birkaç sığınagımızı kontrol ettikten sonra Delil arkadaşların sığınığa doğru giderlerken Delil arkadaş bunları görüp bu unsur ile uzman çavuşu vuruyor. Meçhuren akşama kadar çatışıyorlar. Delil arkadaş kurtulamayacağını anlayınca orada, üstünde bulunan bütün belgeleri yakıyor ve bir not yazıp kapaklı radyosunun altına yerleştirerek bir taşın altına koyuyor. Delil arkadaş bölge sorumlusu olduğu için, düşman özellikle yönelmiş ve sonuç almak istemişti. Bunun için de en ağır tekniği kullanmıştı.

Delil arkadaş partiden ve Önderlikten aldığı güçle kahramanca savaşarak son nefesine kadar direnmiş ve tarih sayfalarında yeni bir direniş destanı yazmıştı.

Anısı mücadetemize önderdir

*Mücadela arkadaşları adına
Cigerxwin*

Hasan KARAASLAN (Zeki)

Sarı sıcaktan maviye bir arayışçı

Karanlıklardan gelip aydınlığa doğru gidiyoruz.

Sarı sıcak bir Harran günü başladı yolculuk, çok kabul edilmeyenden bir kabul edilene doğru.

Yaşam; uçsuz bucaksız kısıp kavruan ovidan göğe doğru yükselen buhurun alazıyla tutuşurcasına sefil.

Yürekler; kızgınlaşan saç misali kızılışan topraklara basan yalın ayağın çatlayan toprakları gibi.

Hatta öyle bir hal almıştı ki, sanki ince bir sızı halinde çatlaktan sızan kan toprağa karışıyormuşçasına bir görüntü var.

Artık yağmur duası kar etmiyordu çatlakları kaparmaya. Eloğlu ise sadece karın tokluğuna, sana rağmen sana bakmaya rıza gösteriyordu. Ya da seni sen kabul etmemecesine kabule vardı.

O zaman sana ait olan sarı sıcak, yaşam alanı haline getirilmeliydi.

Ve sen can yoldaşım, sen makus talihin alaburcası olmalıydın yola çıktığında.

Sen yağmurlu günlere yakışardın. Çünkü ancak kuşlar uzun yağmurlardan sonra dönerler. Ve yaşam şenlenir o zaman Memleketin ülkesinde. Yüzlere sinen derin hüznün çizgileri anlam bulur. Boş ve yorgun bakışlar coşkulu olur ve gülmeyi bilen çocuklar gelir.

Ekmeği az, tuzu elinden alınmaya çalışılan insanlar kızgın

Adı, soyadı: **Hasan**

KARAASLAN

Kod adı: **Zeki**

Doğum yeri ve tarihi: **1969**

Dikmen köyü-Kızıltepe

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ocak**

1999, Bağok çatışması

güneşin altında umut ekicileri ve uygulayıcıları beklediler.

Kalı beladan verimiyle insanları kendine çeken, toprağın çatlaklarından dışarıya akan buhurun alazında boynunu aşağıya bükken başakların içinde çelimsiz duran tanelerin bile kendilerine reva görülmeven bir zaman yaşıyordu.

Başaklar altı sıraya dursun diye hareket üstadlarına gereksinimleri vardı.

Randevu yeri açık seçikti; yer ile göğü birleştiren ufuk çizgisi.

Güneşin sığağıyla, yakılan

evinizin etrafı saçtığı ısı Heşeri'yi cehenneme çevirmişti. Artık bu kadar sıcak doğrusu fazlaydı. Sen yola koyulduğunda evin çatısından göğe doğru yükselen alevlerin çıkardığı dumanla birlikte, utanırcasına sana yolun açık ola dediğini fark etmedin.

Sarı sıcaktan, yeri gökle birleştiren ufuk çizgisine seni ulaştıracak olan dağlara.

O dağlar ki asilere, yalnız asilere yol vermiş, beşiklik etmiş. Kuru kuraktan serin zozan sularına uzanan uzun bir yol, ince bir çizgi, kısa bir an, tıpkı ölüm ve yaşam gibi.

Yaşam için uzatılan bir başaktan, yaşamak için uzatılan bir kış kabzasına.

Steplerden dağ doruklarına. Dağ yücelik, barınak demektir. Erdeme çıkan yolun ilk basamağı, bir de kemale, arşa...

Öyleyse senin mekanın olan oydu. Ve uzun süren hengameli yıllar. Gerillacılık, gerilla komutanlığı, özgürlük, özgürlüğe tutkunluk, dolu dolu bir yaşam ve ölüm.

Evet can yoldaşım, seni, sizleri anlatmaya gelince sözcükler pıntılaşıyor, kalemimin mürekkebi akıyor temiz sayfalara inadına. İçimi anlatamama burukluğu kaplıyor. Ve, ve kaybetmiş ya da bir gün mutlaka buluşmanın hasreti doluyor.

Oysa seninle, sizlerle kucaklaşmaya, kavganıza ortak olmaya geldim. Güneşi halkımızın yüre-

ğine atmaya geldim. Ama senin, sizlerin beklemeye vakti yoktu. Delice koşarcasına zirveye, arşa yükselmeye andınız vardı.

Fişek namludan çıktı mı bir kere, geri getirmek mümkün olmuyor bilirim. Aslolan onun hedefidir. Sen bu hedefin en isabetli atıcısı olmakla şad olabilirsin, diğer şad olan yoldaşların gibi...

Aramızdan ayrıldığında maviyi düşündüm. Mavi çok şey ifade eder bilirsin; gök, deniz, sonsuzluk ve özgürlük gibi... Sen maviyi anımsatıyordun bana. Hala da öyle. Sarı sıcağın maviye, özgürleştirir. Gururuma dokunurdu sana yas tutmak, aramızdan ayrıldığını söylemek. Sen koyulduğun yolda hala yürüyen bir arayışçı, maviye doğru...

Bir arkadaşla seni yad ederken ne müthiş bir örgüt militanı olduğun sonucuna vardık. Toplumun ihtiyaçları irdelendiğinde örgütün, örgütlülüğün ne kadar gerekli olduğunu görmemek için kör olmak gerekir. Bunun bilincinde olmayan yok; kapitalistinden, liberalinden, dincisinden

den sosyalistine, bireycisine kadar. Tüm toplum bunun ayırındı. Ancak önemli olan bu gelişimi toplumun hizmetine sunmak ve sen bunun temsilini yapanların içinde en ileriye çıkmayı bilen oldun.

Seni çok methetmeyeceğim tabii. Kötülüklerin de vardı. Ne mi; insanları çok sevmek gibi. Yaşadığın eziklik, buraklık... Ki bu, seni sevenlerin içinde hep bir acı olarak kaldı.

Ama seni içimde hep devrime olan inancın timsali olarak tanımladım. Sade ben de değil, seni tilm tanıyan yoldaşlar da öyle.

Aramızdan ayrıldığım günümü anlatmak istiyorum.

Tarih 27 Ocak 1999. Telsiz kanalında Mardin eyaleti partiye tekmil veriyor; Bagok'ta çıkan çatışmada 27 arkadaş şehit düşüyor. İsimler okunuyor; Felat, Bahoz, Zeki ve diğer arkadaşlar... Bir gerillanın yüreği 27 yoldaşının şehadetini kaldırmayacak kadar ince, bir o kadar da nasırlıdır. Bir an sen olmayasın diye geçti içimden, ama son-

ra kızdım kendime. Sen değilsen senin gibi bir yoldaşımdır diye. Suskunlaştım ve kendi dünyama daldım hissettirmeden. 95'te Mardin'de şehit düşen Salman (Hüseyin Karaaslan) arkadaşını düşündüm uzun bir süre. Ardından seni kaybetmenin acısı belirdi yüreğimde.

Sanırım iki gün sonraydı yine Mardin eyaletinin telsiz kanalındaki kodu olan Bagok konuşuyordu; bu kez şehit arkadaşların sicilleri veriliyor; kod adı Zeki, gerçek ismi Hasan Karaaslan, görevi GAP Eyalet Koordinesi...

Sadece dinledim. Artık içimdeki acı yitip gitti. Çünkü hissetmedim, inanmadım, inanmak istemedim ayrıldığına...

Ölümü ile ölümsüzlük iksirini yaratan insanlar karşısında naçar. Bu işin simyacısı Mazlum, Kemal, Hayri, Ferhat ve diğer öncülerimizin efsunlayıcı iksirini içenlere bin defa gıpta. Ve sizler bunu içtiniz, yola daha iyi devam edebilmek için.

Zamana takılıp kaldım. Zaman, karmaşık ve göreceli bir kavram aslında. Çünkü bize göre geçmiş olan bizden öncekiler için bir gelecekti. Bizden sonrakiler için de geçmiş olacaktır. O anlamda zaman, insan, toplum ve coğrafyaya göre vardır. Ama aslolan bunun ne için ve nasıl kullanıldığıdır. Bunu, Kürdistan'da binlerce devrim şehidi en iyi kullandı, sende bunların içinde olmakla erdemin en sadesine kavuştun.

Bundan dolayı, Kürdistan'da her sabah yüce dağların ardından sen ve sizler batıp doğacaksınız.

Mehmet Güvenç-Remzi Avci

Zindan karanlığının karartmaya gücünün yetmediği iki aydınlık

Şehitlerimizin en büyük güç kaynağı, en amansız takipçisi ve anılarına en fazla bağlı olan Başkan Apo; her şeyimizi borçlu olduğumuz, geçmişimizi ve geleceğimizi aydınlatan şehitlerimiz için, *"Bu asrın kırı üzerine, tüm insanlığın içinde bulunduğu kırım, pasın üzerine yürüyen şehitlerdir"* diyor. Hem olağanüstü savaş zamanlarının, hem de amansız barış mücadelesinin şehitleri ve özgür yaşam fedailerini olarak; kırılan, iflas eden, değerden düşürülen yaşamı alt etmiş, büyük kazanan, büyük yaratan anlamlı yaşamın emri ve doğrultusu olmuşlardır.

Başkan Apo'nun en güzel, en mükemmel eseri olan partimiz PKK ile gözlerini açtıkları yaşama yenisinden başlangıç yapanlar; halkımızın nadide değerleri olarak, her yönüyle kırılmış, değerden düşürülmüş, çirkinleştirilmiş çağın geriliklerine takılanlar değil, Başkan Apo'da somutlaşan insanın en saf, en doğal, en sade özellikleriyle özgürlük yürüyüşüne koyulanlardır. Böylesi bir özgürlük yolculuğunda, yaşamı, uğrunda ölecek kadar sevmeye felsefesi sadece ve sadece Apocu fedailiğe mahsustur. PKK'de yaşamı kutsaldır ve sadece zulme, işkenceye, baskı ve sümürüye karşı direnişin fedailiğini içermez. Hiç şüphe yok ki, Kürdistan'da kurulu düzene başkaldırmaya cüret etmek kahramanca cesaret isteyen ve fedailiği gerektiren bir tutumdur; PKK bunu başarmıştır. Ancak PKK yaşamı ve bu yaşamın

❖ Adı, soyadı: **Remzi AVCI**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, ..**

Mücadeleye katılım tarihi: **1978**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999,**

Ekim Tatvan-Garzan

❖ Adı, soyadı: **Mahmut**

GÜVENÇ

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, ..**

Mücadeleye katılım tarihi: **1978**

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Şubat**

1999, Mardin

yüce şehitleri salt bununla sınırlanamaz. PKK'de şehitler gerçeği, tümüyle fedailik gerçeğidir ve bu da güzele, iyiye, doğruya, ideal olana, insani olana, emekten yana olana ulaşmanın; en derin, en yalın, en anlamlı gerçekleşmesidir.

Bu nedenledir ki, her birisi bir

özgür yaşam felsefesi olan kutsal şehitlerimiz için, kahramanca direnişin olduğu kadar, çağın tüm kırı yanlarına karşı insani değerlerde ısrarın ve bu uğurda ikirciksiz adanmanın şehitleri diyoruz. Şehitler gerçeğimizin, ulusallığı da aşarak evrensel, toplumsal ve kutsal bir gerçeklik haline gelmesi de bundandır. Her boyutuyla bir şehitler partisi olarak şekillenen partimiz PKK'nin yaşamı ve mücadelesi, şehide layık olmanın, şehidin anısına bağlı kalmanın, vasiyetlerini yerine getirmenin yaşamı ve mücadelesidir. PKK'nin yenilmezliği, aşama üstüne aşama yapması, diğer partiler gibi dogmatizme çakılıp kalmaması, enginlikleri fethetmesi ve gelişmede sınır tanımaması; şehitlerin direnişiyle, tutkusuyla, gücüyle, anısıyla yaşamayı esas almasından kaynaklanıyor. Başkan Apo bu gerçeğe sürekli dikkat çekerek, *"Parti tarihi, şehitlerin tarihi ve emridir"* demektedir ve şöyle devam etmektedir: *"Şehide hakkını vermeyenler, onların anısını esas alıp yaşamını düzenlemeyenler, parti gerçeğimizin sağlıklı militanları haline gelemezler."* Başkan Apo'nun gerçek militanları haline gelebilmek için, karartılmış yaşamımıza ışık tutan, geleceğimizi aydınlatan, yol gösteren, yaşamımıza komuta eden şehitlerimizi her zamankinden daha iyi incelemek, Onlar'ı anlamak, hayati dersleri çıkarmak, anılarını gerçekleştirmek için çalışmak, yaşamalarını

anlatmak, dile getirmek her şeyin üstündedir, namus ve onur borcumuzdur.

Uzun yıllar çok zorlu bir yaşamı göğüsleyerek Önderlik ve parti çizgisinde yürüten, zorluklardan şikayet etmeyen, bir parti emekçisi olarak çalışan ve bu yolda tereddütsüz şehadet tacını giyen şehitlerimizden birisi de **Mahmut Güvenç** yoldaştır.

Aslen Siverekli olan ve partimiz PKK'ye katıldığı '78'li yıllara kadar Ceylanpınar'da yaşayan Mahmut yoldaş, Kürdistan topraklarına kök salmaya başlayan Apocu yaşam hareketine, genç yaşlarda Ceylanpınar'da kaldı. Ölüler yatağında kirletilen yaşamı, nefes nefese çalışarak, gecesini gündüzüne katarak aşan Apoculuğun, Kürdistan'a özgürlük tohumlarını tüm olanaksızlıklara rağmen ekmeye başladığı yıllardır bu yıllar. Sömürgecilğin ve feodal güçlerin hakimiyetinde bin türlü sömürüyü yaşayan halkımızı ölüm uykusundan uyandırmak, üzerindeki ölü toprağını savurmak, kendisi için örgütlenen, değerlerine sahip çıkan bir halk yaratmak için tüm yetenekler ayaklandırılmış, hiçbir çaba ve emekten kaçılmamıştır.

Mahmut yoldaş, halkımızın bu diriliş şafağında çeşitli alanlarda birkaç yıl faaliyet yürütmüş, tarihi sorumluluklara cevap olmaya çalışmıştır. Ancak çok geçmeden 12 Eylül faşizmi bir karabasan gibi halkımızın üstüne çökmüş ve bu ortamda Mahmut yoldaş da tutuklanarak zindana konmuştur.

12 Eylül koşullarında zindanlar –özellikle de Amed zindanı– ulusal varlığımızı korumanın korkunç ağırlıktaki yükünü omuzlama göreviyle karşı karşıya kalmıştır. Başkan Apo'nun özgürlük çizgisine bağlılığın, amaçtan kopmamanın, direniş

değerlerini ayağa düşürmemenin, parti varlığımızı korumanın direniş mekanlarıdır zindanlar.

Diyarbakır, Aydın, İskenderun gibi cezaevlerinde 16 yıl esaret koşullarında yaşayan Mahmut yoldaş, 12 Eylül vahşetinin ayyuka çıktığı Amed zindanında, düşmanın amansız saldırılarına karşı koymaya, partiyi korumaya çalışmış, partiye bağlılıkta ısrar etmiştir. 16 yıllık esaretten sonra 1996'da İskenderun cezaevinden tahliye olan Mahmut yoldaş, düzenin sunduğu yaşama tenezzül etmemiş, parti yükünü omuzlamak, şehitlerin umut ve ideallerini gerçekleştirmek üzere önce Yunanistan'a, oradan da Başkan Apo'nun özgürlük sahasına geçmiştir.

Verili düzenin yozlaştırdığı yaşamı aşmanın adı olan PKK'nin amaç ve hedeflerini gerçekleştirmek için yola koyulmak, amansız bir bağlılığı ifade ettiği kadar, halkımızın trajik tarihini alt ederek onurlu tarihi yaratmayı da içerir. Bunu en mükemmel ve eksiksiz yerine getirenler de kutsal şehitlerimizdir. Başkan Apo'nun dediği gibi, *"insanlık tarihinde eşine ender rastlanan bir direniş kahramanlığı sergileyerek, halkımızın muhtaç olduğu kurtuluş yolunu kanlarıyla kırmızı bir şerit gibi çizenler, özgürlük tarihimizin gerçek yaratıcılarıdır."*

Mazlumlar, Kemaller, Hayriler'e büyük bağlılığın ve parti yaşam felsefesinin bir gereği olarak Mahmut yoldaş, bulunduğu alanda görev ne olursa olsun büyük bir ciddiyet ve sorumlulukla yapmaya hazırdır. Önderlik Sahası'nda Kürtçe okulun koordine kurulunda yer alan Mahmut yoldaş, partimizin 15 Mayıs 1996'da gerçekleştirdiği 4. Ulusal Konferans'a katılma şansına da sahip olur. Ulusal Konferans'tan aldı

ğı güç ve verdiği sözle Zap alanına ulaşmak üzere yola çıkar. Bir dönem Zap'ta kaldıktan sonra Gare'de takım komutanlığı ve siyasi komiserlik görevlerini üstlenir. Görevin büyüğü-küçüğü ayrımı yapmadan tüm mütevaziliği ve fedakarlığıyla çalışır. Onun için önemli olan partinin iyi bir emekçisi olmak, görev ne olursa olsun layıkıyla yerine getirmek, büyük şehitlerimizin anılarını gerçekleştirmek için amansızca çalışmaktır. Şehide büyük bağlılık da bunu gerektirir. Başkan Apo, *"Bağlı olmak demek, her yerde atılım, çözümler, başarı yolunda büyük bir tutku, azim ve coşkuyla oldukça takipçi olmak ve başarı sağlayıncaya kadar da hiçbir gerekçe, engel tanımadan bir duruş şekli almak, bunun söz ve eylem gücü olmayı bilmektir. PKK tarihinin büyük değerlerinden alacağımız esas sonuç budur"* diyor.

Bu doğrultuyu esas alan Mahmut yoldaş, '98' baharında, bağlı olduğu bölükte sağlık kurumunda çalışan bir savaşçı olarak Gare'den tekrar Zap alanına gider. Bir müddet sonra Botan'a geçer, ardından da Mardin alanında cephe faaliyetlerinde bulunmak üzere alan değiştirir. Mardin alanında bir süre faaliyet yürüttükten sonra, lanetli komplo-nun adım adım geliştirildiği bir dönemde, 9 Şubat 1999'da, Bagok'da Mardin Eyalet Komutanı ve bir grup yoldaşı ile birlikte girdiği bir çatışmada, kahramanca direnerek şehitler kervanına katılır.

Uzun parti yaşamı boyunca Mahmut yoldaş, bizlere, Önderliğe ve partiye bağlılığın her koşul altında özveriyle, mütevazice ve fedakarca çalışmak olduğunu, en büyük kuvvetin şehitler gerçeğinde yaşadığını ve şehitler gerçeğinin yaşam gerçeğimiz olduğunu bir kez daha

göstermiş, yolumuzu aydınlatan bir meşale olmuştur.

Mahmut Güveng yoldaşla aynı yıllarda partiye katılan, uzun yıllar zindanda 12 Eylül karanlığının her türlü vahşetine, işkence ve baskısına karşı direnerek partiyle yürüne kararlılığını ve bağlılığını gösteren; yaşamıyla, çalışmasıyla, bağlılığıyla bizlere örnek olan şehitlerimizden birisi de **Remzi Avcı** yoldaştır.

Orta halli bir ailenin çocuğu olarak Siverek'te dünyaya gözlerini açan Remzi yoldaş, kirlenilen, yozlaştırılan, anlamsızlaştırılan yaşamı erken yaşlarda fark etmiş ve 17-18 yaşlarındayken partiyle tanışarak mücadeleye katılmıştır. Siverek'te hüküm süren, halkı iliklerine kadar sömüren ve sömürgeciliğin dayanaklarından birisi olan feodal komprador Bucak eşkiya çetelerine karşı mücadele içerisinde yer almıştır.

Başını Hilvan ve Siverek direnişlerinin çektiği feodal kompradörlere karşı mücadele, parti ve halk tarihimize, büyük şehitlerimizden Halil Çavgun, Salih Kandal, Cuma Tak gibi yoldaşların isimleriyle özdeşleşerek geçmiştir. Giderek kitle-

selleşen, ölüm uykusundan dirilerek mücadeleye başlayan halkımızın direnişini boğmak üzere iktidara el koyan 12 Eylül cuntası, Kürdistan'ı yeniden işgal etmeye başlamıştır.

12 Eylül faşizminin estirdiği terör ortamında Remzi yoldaş da tutuk düşer. 13 yıl boyunca Diyarbakır, Ceyhan gibi cezaevlerinde esaret koşullarında yaşar. 12 Eylül vahşetinin Amed zindanında parti ve halk gerçeğimizi yok etmeye çalıştığı, buna karşı ölümüne direnişlerin gerçekleştiği dönemde partiye bağlılıkta ısrar eden Remzi yoldaş, '92 yılının ekim ayında, Yılmaz Uzun yoldaşla birlikte cezaevinden tahliye olur. Ailesinin ve çevresinin tüm karşı çaba ve girişimlerine rağmen, **Şehit Yılmaz Uzun** yoldaşla birlikte, yanlarına birkaç kişiyi de alarak, '92 yılının kasım ayında, Başkan Apo'nun özgürlük sahasına geçerler. Önderlik öğretisiyle kendisini donatmaya büyük özen gösteren Remzi yoldaş, bir müddet Şam'da cephe faaliyetlerinde bulunduktan sonra pratik savaş sahasına geçer. '95 yılında Amed alanında cephe faaliyetlerinin sorumluluğunu üstlenir. Bir

stire bu görevi yitirdikten sonra, Karlova alanında komuta düzeyinde gerilla çalışmalarını sürdürür. Başkan Apo'nun halklarımızın özgür, eşit ve onurlu geleceği için yeni bir strateji belirlemesi ve bu doğrultuda silahlı güçlerin Türkiye sınırlarının dışına çekilmesini istemesinden sonra, tüm gerilla birlikleri, Başkan Apo'nun talimatını eksiksiz yerine getirmek üzere geri çekilme faaliyetine başlarlar. Uzun yıllar parti saflarında mücadele eden Remzi yoldaş da bir grup gerillayla birlikte sınır dışına çekilmeye başlar. Özgür barışı yaratmak için her türlü zorluğa, yokuşa, amansız doğa koşullarına direnen ve barış ortamı için gerekli koşulları hazırlamaya çalışan gerilla birliğine karşı operasyon düzenleyen Türk ordu güçleriyle çıkan çatışmada, 1999 Ekim ayında Remzi AVCİ ve bir grup gerilla Tatvan alanında şehit düşerler.

Her koşulda Başkan Apo'ya bağlılığın, direnmenin, kahramanlığın, kirlenilmiş yaşama tenezzül etmemenin, özgürlük ve barış için hiç çekinmeden kendini feda etmenin adı olan kutsal şehitlerimiz, dün olduğu gibi bugün de yaşamımıza komuta eden en değerli varlıklarımız olarak geleceğimizi aydınlatmaktadır. "**Şehitler yaşamın sözüdür. Katanlar ise, o sözün gerçekleştirecileri olurlarsa yaşarlar**" diyen Başkan Apo'nun iyi birer öğrencisi olmanın, ancak kutsal şehitlerimizin vasiyetlerini gerçekleştirmekle mümkün olabileceği bilinciyle, **Mahmut Güveng ve Remzi Avcı** yoldaşlar sahsında tüm şehitlerimizi bir kez daha minnetle anıyor, anıları örneğinde saygıyla eğiliyoruz.

**Mücadele arkadaşları adına
Süleyman Günyeli, İzzet Baykal**

Bahar gözlü Dersim kızına

Sana senin renginden güzel türküler söylemek isterdim... ya da senin renginden şiirler okumak isterdim... bir tuvale senin renginden resim yapabilseydim diyorum çoğu zaman... ama senin renginde olmalı her şey... senin renginde olmalı yaşam... senin aktığın gibi akmalı ırmak... senin güldüğün gibi coşmalı dağlar... senin sevdiğin gibi sevmeli insan... senin sevdan gibi işlenmeli kilimler... senin yüreğinin beraklığına benzemeli pınarlar... senin gözlerin gibi parlamalı renkler... sana senin renginden yazmak istedim... bahar renginden... bahar güzelliğinden... bahar yeşilinden... sen onlara de-
ğil, onlar sana benzerdi...

Dağların kuytuluklarında saklanan sevdaların gizine takıldım yine... Aldım başımı gidiyorum Dersim'in yüceliklerine doğru. Her patıkada adımladığım canlarımdan bir parça buluyorum... her noktada bizi hüznle karşılayan anılar... Destanlar mekanı Dersim... En güzel sevdaların, en güzel aşkların, en büyük direnişlerin, en büyük kahramanlıkların yaşandığı

Adı, soyadı: **Diren Atmaca**

Kod adı: **Rewşen**

Doğum yeri ve tarihi: **Meytan köyü-Dersim, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Nisan 1999, Peribacaları-Mala Xwade**

mekandır Dersim. Gelip geçmemiştir hiçbir şey. Toprağına işlemiştir, dağına, taşına, suyuna işlemiştir ki, kendi toprağında yetiştirmiştir kahramanlarını... Ve bu kez adını Diren koymuştur, dirensin diye... Rewşen koymuştur, aydınlatsın diye... Kumral saçlı kızın bahar gözlerine nakşetmiştir kavgayı... Ve özgürlüğün mekanına salmıştır Rewşen'i... dağlara...

Bir kavganın izdüşümünde titriyor bedenim... anılar deryasında Rewşen'in

gözlerinde kayboluyorum... yüreğimde sakladığım son gülüşünü takıyorum gözlerime ve yürüyorum Meytan'a doğru... Altı kız ve tek erkek çocuklu bir ailenin sondan üçüncüsü Rewşen... Aile her Dersim ailesinde görüleceği gibi, parçalı... Dev-Sol, TIKKO ve PKK'lilerden oluşuyor... Ablası koyu bir TIKKO militanı... ama Rewşen biraz da babasının etkisiyle PKK'li oluyor... Uzun süre sempatisan olarak çalışma yürütüyor. Lisedeyken katılma kararı alıyor ve aynı köyden Bengi ile birlikte 1996'da saflara katılıyor. 1996-97 kışı Dersim için oldukça zorlu geçiyor. Özellikle Aliboğaz'ında kalan güç için bu çok zor oluyor. Düşman her tarafı tuttugundan hiçbir yere gidemiyorlar ve uzun süre erzaksız gizlenerek düşmanın çekilmesini bekliyorlar. Rewşen olağanüstü bir direniş gösteriyor. Herkes halden düşmüş olmasına rağmen kendisi oldukça güçlü, moralli, canlı haliyle arkadaşlara moral veriyor.

Her göreve gönüllü gider ve her çalışmaya aktif katılırdı Rewşen. Dersim kızın-

dan beklenen bir canlılıkla pratiğe yönelirdi.

Kısa sürede manga komutanı oldu. 1997'de bir nokta baskınında yaralandı. Omuzundan yaralanmıştı. Mevsimden dolayı sürekli yağmurludur havalar. Ama Rewşen yaralı olmasına rağmen güçlü bir irade sergiler. O kış yaralı geçirir. Baharla birlikte tekrar pratiğe yönelir ve takım komutanı yardımcısı olarak görev alır. 1999'da gittiği bir eylemde tekrar yaralanır.. yanında ki arkadaş (*Selda-Özlem Vural*) şehit düşmüştür ve kendisi de yaralıdır. Kolundan yara almıştır ve mermi damara isabet etmiştir. Yarayı saracak bir şey bulamaz ve cebinde çı-

kardığı bıçakla uzun kumral saçlarını keser... saçlarıyla bağlar yarasını... o kumral saçlarına akar kanı... arkadaşlar onu bu haliyle şehit düşmüş olarak bulurlar... Ve gören gözlerin dillerindeki haykırış yarım bir inilti gibidir... kanıyla kına mı yaktın saçlarına... kanıyla mı suladın sevdalandığın Dersim toprağını... kanıyla mı yazdın direniş destanını... kanıyla mı aktın Rewşen yüreğimize...

Sana senin renginden şiir yazmak istedim... ama senin renginin parlaklığına erişemedim... Sana dağlar asiliğini kıskanıyor diyecektim... sen gitmiştin... Sana Munzur'un serin akşam yelini getirmiştin... yetişeme-

dim... bir kuşun kanadına sevdanı taktım... sen gülümse din... gün batımı kızılığında... Dersim dağlarına kendi destanını kendin yazdın Rewşen... biz sadece onu okuyanlarız... Ve sana yeniden merhaba diyebilmişsem ne mutlu bana bahar gözlü kız... ne mutlu bana... Seni ve giden bütün canlarımızı yarınlara taşımanın coşkusuyla yürüyoruz... Ve sizin gülüşünüze kendi gülüşümüzü katmak için, Mavi Sonzulukta Özgür yalnızlığa yoldaş olabilmemizin coşkusıyla yürüyoruz. Özlemle öpüyorum bahar gözlerinden... sen hiç gitmedin ki...

Beritan Tolhıldan Koçgiri

Güneşin Kızı

Seni soruyorum
karanlık gecelerden
sisli yollardan
Çalmadığım kapı
Aramadığım sokak
kalmadı
Seni hep sordum
Barikatlara, taş duvarlara
Seni hep aradım
Al yazmalı güzelim
Kentlere, şehirlere çıktım
dolaştım
Seni uzaklaştırdılar
diye benden
Seni sordum
Newroz güzeli

Seni aradım ateşin kızı
Umut ektim bahçeye
yeşermedi umudum
Kabusa dönüştü
geceleirim
rüyalarımın karanlık
dehlizinde
Mahzenimin kuytu
köşesinde
Gazete ilanlarıyla aradım
seni
gazetede buldum seni
Bunaltmış seni şehirler
dar gelmiş sana kentler
Acı çekirmişler sana
Umudu oltana takıp

oltanı dağlara atmışsın
Ateşin kızı
özlemlerini
karanlığa dönüştürenlere
karşı
Umut fidanı ektin dağlara
Ceylan gibi özgür
Şahin kadar keskin bakışlı
Munzur gibi berrak
Kaplan gibi çeviktin
Sevdasına umut eden
Umudu paylaşanların
Ruhu şad olsun
Güneşin Kızı...

S. YAVUZ

Hamza BAŞ

Vaktidir rüzgarı betonlarından kırmanın meydanları çoğaltmanın

Vaktidir kavganın
Vaktidir çocuk çocuk
uyanmanın
geceyi güne
kilitlemenin
ateşi korlamanın.
Vaktidir rüzgarı
betonlarından kırmanın
sokakları tutmanın
Meydanları
çoğaltmanın
Öfkeyi kınından
Korkuyu çıkınından
sabrı kanından
kovmanın.
Vaktidir ey şair
Mısraları kuşanmanın
şiiirleri harcamanın
stranca vuruşmanın
güneşiyle, deniziyle
yarasıyla, nasırıyla
Tırnak tırnak
kalmışlığıyla eti,
kanı kemiğiyle
ve de birikmiş çığlığıyla
kavgaya durmanın
Vaktidir
Ey oğul oğul
kanayan kanın
sofrası kurşunlanan
soluğu tutuklanan
ve öpüş öpüş ağlayan
ve yorgun

❖ Adı, soyadı: **Hamza Baş**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Dersim
1978**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Mart
1999, İstanbul**

Dersimin yiğit evladı Hamza (doktor) yoldaş, sömürgeci faşist TC'nin uşakları tarafından kaçırılıp yoğun işkenceler geçirilmiş, ama O, ser verip sır vermemiştir. Yiğit yoldaşımız Merter Zeytinburnu metrosuna yakın bir yerde çatışma süsü verilerek infaz edilmiştir. Hamza Baş yoldaş şahsında tüm ülke ve devrim şehitlerini anıyor, "intikamları yaşam gerekçemizdir" diyoruz.

Hamza yoldaş ölümsüzdür.

Devrim şehitleri ölümsüzdür.

Mücadele arkadaşları

ve suskun
ve doğurgan
ve ayaklarından toprak
yüreğinden umut
savuran kadın
gülüşler parçalanmış
uykular kandırılmışsa
sevdaya yasak
kırlara mayın
döşenmişse
unutulmuşsa
çanak çanak gülmek
Bir tabaka tütünün
efkârı
bir bardak
kaçak çayın keyfi
unutturulmuşsa
yaprağı sökülmişse
ağacın
kapıları kırılmışsa
evlerin bebeleri hasta
ve avuçları
çıplaksa anaların
ve gün boğuk
güneş zifiri körse her
daim
göz göre göre
azalıyorsa bir halk
Vaktidir Kürt olmanın
vaktidir
bu namussuzun
üzerine üzerine
yürümenin...

İdris ... (Eşref)

Dixwazim biçim Amanosê

Ev heval dema ku tevî partiyê dibê 12 salî ye. Mirov dikare bêje di nava partiyê de mezin bû. Bêguman ev yek ji bû sedem ku bi her awayî kultur, hevalî, ehlaqa partiyê bigre. Van yekan ji ji bo xwe her dem esas digre. Her çiqas bi temenê xwe biçûk bû, gelek berpirsariyê ji hilda ser milê xwe. Di jiyana xwe de her tim dev bi ken û bi moral, çavvekirî û çalak bû. Her wiha di şoreşa me tevlibûna kesên biçûk, jixwe pirî caran, mirov kêfxweş dibe û dihe sedema moralê. Di pratîkê de her tim, him di asta fermandarîtiyê de rola xwe diist, him ji mirov dikare bêje di gelek çalakiyan de serkeftinê mezin dida çekirin. Di van çalakiyan de di gelek ciyên xwe de, gelek caran birîndar ji bû. Heta destê wî di encama van birîndarbûna de seqet mabû û her wiha ji gelek ciyên xwe derbe xwaribû. Le belê, digel van yekan tu caran ji pratîkê angî ji quwetên eskerî der neket. Li ser vê esasê di nav partiyê de meşîya.

Piştî 1997'an şûnde, derbasê seheyê Serokatîyê bû. Li vir Serokatîyê bi rastî ji heta dawî qîmet dayê. Heval Eşref digel şervaniya xwe, heta dereceyekî xwendevan bû bîfam bû. Li seheyê Serokatîyê piştî dewreyekî perwerdeyê, bi pêşniyara xwe got; ez dixwazim biçim Amanosê. Serokatî her çiqas got; "belkî li vir ji bo te ne baş be, tuyê

● Adı, soyadı: İdris ...

Kod adı: Eşref

Doğum yeri ve tarihi: **Gunde Kevzin-Perwari-Siirt, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999,**

Osmaniye

zorî bîkşîni" lê belê, bi biryardariyê mezin derbasê wê seheyê bû. Heval Eşref her çiqas di milê fizîkî de hinek lawaz bû û di gelek ciyên xwe de birîndar ji bibû, lê ev yek, tu caran li pêşîya pratîka nebû astengekê. Berevajî mirov dikare bêje, her grupek ku tê de bû, di aliyê moral û alîkariyê de heta dawî - hem fikir û hem pratîkî - destê mezin dida hevalên xwe.

Li seheyê Amanos, bi taybetî piştî girtina Serokatîyê şûnde bi pêşniyara xwe, ji bo çalakiyên fedai xwest derbasê metropolan bibe û li ser vê esasê derbas bû. Li metropolan, bi derfet û afrineriya

xwe gelek çalakî ji li dar xist. Piştî demekî, ji ber ku deşîfre bû, di ser vegeziya çîyan, li gel hevalan. Li gel hevalan piştî demekê wê perwerde bidîtiya û wê di ser vegeziya bajêr. Li ser vê esasê, di milê Osmaniye re di veyabû derbasê metropolan bûya. Li wê derê, di encama îstihbaratek an jî îxbarekê, heval Eşref hate girtin. Bi girtina wî re, di jîmin dixwest bi riya wî grubên li wan deran tasfiye bike. Lê belê wî hevalî, di derbarê seheyê ku hevalên lê ne tu agahî neda di jîmin û li hember di jîmin berxwedaneke mezin di jîmin, ew li Osmaniye şehid kir û avêtin ser cedeve.

Şahadeta wî hevalî ji hêla kesên ku dihat naskirin ve, tesîreke mezin çekir, bi taybetî li wê herêmê. Heval Eşref di nav şoreşê, xwedî moral û baweriyeke mezin bû û ev yek ji ligel kesên derûdorê xwe ji dibû sedema girêdan, hezkirin û hurmeteke mezin.

Divê, di aliyekî din de, mirov bi li van şahadeta bi awayekî pir mezin li binêre. Ji ber di pêvajoyê wisa de ku Serokatî hatibû girtin û her wiha li ser gelê Kurd dihat xwestin careke din politikayên îmha û înkakirin bê meşandin, fedakariya kesayetiyên fedai mîna Heval Eşref divê mirov wateyek mezin li bar bike û nîrxê mezin bidê.

Dijwar Herekol

İzzet NARİN

Sevdan Amed burçlarında yazılı

Genç bir öykü daha yazacağım bugün. Yaşam yarım kalmış yiğit bir söylence daha bırakacağım tarihe. Sessizliğin uzak fırtınalarından zamanımıza uzanan sevgi konulu bir dram daha eklenecek ölümsüzlüğe... Yiğit bedenlerin usulca toprağın koynuna girdiği Amed diyarından, gecelere sığmayan hüznlerden, yüreklerimizde binlercesine hasretliğini çektiğimiz mutlu günlerin özleminden, ölüm türküleri yakmak zorunda kaldığımız ülkemizden, toprağımızdan, yüreğimizden bir genç yaşam daha hüznü yolladı bugün. Bugün büyük bir ayrılık denizinde, tüm garipliğiyle, mutlu birliktenliklere doğru kulaç sayarken ateş topuna dönüşen dağdan bir bedenün suskun, muhzun çığlığıyla burkuldu yüreğimiz. Üzgünüz.

Kısacık bir yaşamdan seçilen bir genç öykü daha yazıyorum bugün. Gözlerimizin henüz erişemediğinin göz yaşları gibi dökülen ve sabrın metanetinde kutsanan bir ağıt dizildi sessizce. Yaşamın cehennem süretinde çektiğin zorlukların, yaşam denilen acımasızlıkların odağında, insanların varolma savaşının gizemli saklısında muhteşem bir umutla yaşadığın güzel duyguların gölgesinde bıraktığın genç yaşam öykünle

Adı, soyadı: **İzzet NARİN**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1999, Ankara**

söylendi sevdan dilden dile... Dilden dile Amedya'nın mert, dürüs, cesur gençlikleri yayıldı senin isminde.

Biliyordun bir şehir değildi sadece Amedya. Hüznü dolu gecelerinden umarsız ışıkların yayıldığı sevdalı bir yaşamdı Amedya biliyordun. Gezegenlerin tüm ihtişamıyla geceye çöktüğü anlarda burçların gizeminde büyülenmiş sevdalar umut saçardı hayata Amedya'da. Seviyordun Amedya'yı, yüreğin orada büyümüş, ayakların Amedya toprağında yere basmıştı ilk defa. İlk defa

Amedya'da sevmiş, ağlamış, gülmüş ya da üzülmüşsün. Ölümü ilk defa Amedya'da görmüştün... Sevgili, canından çok sevdiğin babanın mertliğine rağmen adına "faili meçhul" dedikleri korkakça, namertçe, sinsice düzenlenen bir yangında cayırcayı yandığını, tek sebebinin ise Amedya'yı sevmek, onu sahiplenmek olduğun biliyor, babanın yanan küllenen bedeni karşısında seninde yüreğin yanıyordu. Babanın küllenen bedeni üzerinde senin yüreğin git-tikçe büyüyen bir yangındı artık o günden sonra.

Sevgili dostumuz, kardeşimiz, hevalimiz İzzet, Amed'de doğan, büyüyen ve babasının Kulp'ta bulunan "Narin Otel" de otelin ve babasının yakıldığı güne kadar çalışkan bir Kürt genci idi. Aynı yıllar serhildanların yayıldığı ve bölüldüğü yıllardı ki halkta gelişen yurtseverlik tutkusuna düşmanın sinsice ölüm pusuları kurarak karşılık verdiği yıllar da bu yıllardı. Babasının şehadetinden ve tek geçim kaynakları olan otellerinin yanmasından sonra, İzzet hevalı Özgürlük mücadelesine katılmak istedi, ancak evde ailesinin sorumluluğunu üstlenecek tek kişiydi. Bu nedenle dağlara çıkmasa da özellikle ablasının gerillaya katılışından ve

babasının şehadetinden sonra yurtseverliğin, vatana bağlılığın tüm gereklerini yerine getirdi. Milislik yaptı. Çalıştı... Ailesini, kardeşlerini eğitti ve onların da yaşamlarının tek anlamının haksızlığa, katliamlara ve vahşete karşı koymak olduğunu anlattı. Disiplinli ve çalışkan oluşu ile her yerde sevgi kazandı. Uyumlu, saygılı kişiliği ile tek bir kişinin dahi kalbini kırmayan yapısı sayesinde hep sevilen, sayılan oldu.

Ve ayrılık İzzet kardeş, özgürlüğe muhtaç yüreğinle, muhtaç yürekleri bıraktın geride. Acılı, isyan çılgınlığının yankılarıyla yürürken gecede hesapsız ve kaygısız. Diyar-ı şehrin gecelerini terk ettin, ama yüreğin, gönlün terk et-

medi. Bütün sevdiğin insanlar içindi terki diyar eyleyişin biliyordun. Ama ayrılıkların hiç ummadığın bir anda dönüşsüzlüğe uğrayacağını nereden bilebilirdin. Nereden bilebilirdin güneşin yitirildiğini, esmer bulutların ancak grileştiirdiği ve adına kent denilen bir yerin olabileceğini... Oysa sen toprağın sesini dinleyebildiğin bir kentin aşığıydın. Doğunun hüznünlü tarihinde büyümüştün ve sen büyüdükçe çağıldayan bir ırmak gibi büyüyordu hayat. Kırak topraklara düşen yağmur tanelerinin bereket yağdırmasıydı senin kentinde hayat. İnsanlığındı. İnsanca tutkuların, sevgilerin, ayrılıkların, kavuşmaların ve severken de, ölürken de olganiüstü-

lüğün yaşanması, yoksulluğun bağrında varlığın boyvermesi, yürek dolusu umutların yücelmesi idi hayat. Hayat içinden ormanların geçtiği, içtenliğin, duruluğun, kardeşçesine duygulanı yaşamasıydı Amedya'da... Oysa sen apansız, ağıdıyla gelen, onurlu genç öykülerin yazıldığı bir kentin kendisiydin.

Bütün sevdiğin insanlar uğruna çıkılmış bir yolculuktu seninki. Son kez sevdiklerinle vedalaştıktan sonra yürek ezimlerinin derin sancısıyla gözyaşlarından utanıp içine akıttığın hasretin, ağırlığını gömdün sevgine.

İzzet heval, ablasının metropolde yakalanıp cezaevine girdiğini öğrenince sadece bu nedenle metropole geldi ve burada yaşamaya başladı. İnşaatlarda ve gündelik işlerde çalışarak aynı zamanda Amed'de yaşayan ailesini de geçindirmeye çalışıyordu. Yaşamı yoksulluklarla dolu olmasına rağmen hiçbir zaman bunu çevresine yansıtmıyor, çektiği tüm maddi manevi sıkıntılara rağmen espirili ve yaşam dolu yapısını hep koruyordu. Metropolde henüz hiç kimseyi tanımadığı halde partinin bir birimine kendi imkanlarıyla ulaşip mücadeleye katkı yapmak azusunu dile getirdi ve cepheye lojistik ve savaşçı aktarımını sağlamada görevi aldı. Tamamiyle kendi imkanlarıyla örgütsel çalışmaları sürdürüyordu. Uzak çok uzak diyarlarda insanlığın iyiden iyiye alkışladığı

bir toplumda yaşaması O'nun daha da büyük tutkuyla yaşanan ölümlere karşı durmasını sağladı. Toplumda hiç kimsenin neden dur demeye cesareti yoktu. Savaş devam ettikçe, acılar büyüdükçe sanki insanlar küçülüyor, yaşamlar yitiyordu. Her gün yitip giden gençlerin yaşamlarına üzüldüğü, insanların sevgiye değil nefrete, öfkeye, aşağılamaya bağlı olmalarını yadırgıyordu. Çünkü O'nun yüreği insanlığın beşiğinde büyümüştü. Bu nedenle Kürdistan'da geliştirilen acımasız katliamlara, yangınlara karşı metropolde eylem yapıyor, ülkesinde yaşanan vahşetten herkesi haberdar ediyordu.

Ve eylemselleşir tüm özverili fedakar insanlar. Bir eylemle ulaşırlar erdeme. Sadece korkunun sindiği ağır yaralı yaşamlara cesareti, iyiliği ve güzelliği salarlar. Hayatı anlatmaya çalışırlar hayattan yoksun kalanlara. Umutlardan yoksun kalanların anayurdunda gecenin gümüşü renkleriyle kalplerini yazarlar sevgiyle.

Amed'de çalışma arkadaşı yakalanmıştı İzzet hevalin. Kendisi de bu nedenle deşifre olmuş ve illegaliteye çekilmek zorunda kalmıştı. Yakalanması an meselesiyken örgütün belirlediği şekilde bir müddet geri çekildi. Çalışmalarına ara vermek zorunda kalsa da örgütün bilgisi dışında hareket etmedi. Bu süreçte örgütün de onayıyla maddi giderleri karşılamak için ça-

ışmaya başladı. İş sırasında benzin tankında meydana gelen bir kaza sonucunda yanarak şehid düştü. İzzet haval dağlarda gerilla olmadan şehid düşmeyi hiçbir zaman istemezdi. Tek özlemi ülkesinden uzakta tanımadığı insanların duyarsızlığında kalmıştı günlerce.

Günlerce hastanelere alınmadı. Üç kurusluk yaşamlarında yüreklerini kaybetmiş insanların olmayan merhametlerine terk edilmişti. Küllen beden. Amedya'da olmadığı yetmiyormuş gibi bir de ölüm bu yabancı yerlerde. Ahh! Ölüm çekilir miydi bu yabancı ellerde.

Günlerce ölümü beklercesine öylesine bir başına yattın bir otel odasında ve ölümü

karıştırdın. Yüreğin bukağılanarak ölümün koynuna girdin sessizce.

Ve yaşam bir de zulüm sayfasıydı Amedya'da. Yaşamının cehennem tarafı ağırlığını hınca hınç koyuyor, sanırsın ölümüne yer açıyordu. Sanki tüm yıldızlar çekilircesine kararıyordu yaşanan günler. Yıllar öncesinde ölümü ilk kez babanı vahşice yaktıklarında görmüştün Amedya'da. Yıllar sonra sen de tıpkı sevgili babanın bedenini gibi alevlere sarılmıştın. Nereden bilebilirdin ki Amedya toprağından uzakta dönüşsüz bir ayrılıkta yangın sönmeyecekti bedeninde... Nereden bilebilirdin...

Ebru BOZGAN (Dilan)

ZILAN ÇİZGİSİNDE TANRIÇALAŞMAK

Temmuz sicağıyla bunalan bir gecede karıştık ilk Onunla. Yeni tanışan insanların çekingen ve ürkek ses tonları hakimdi ortamımıza. Birbirimizin yüzlerini göremiyorduk, gecenin güneşe çektiği perdeden.

Çocuksu dünyasında hep bir gün gerilla olmayı düşünmüştü ve şimdi O'nu başarmış olmanın, gerilla elbiseleri içerisinde yeni bir güne başlayacak olmanın telaşını yaşıyordu Dilan yoldaş. Diyaloglarımızı ilk an durgunluğunu aştığı gecenin ilerleyen saatlerinde "ben şimdi gerçekten bir gerilla mıyım?" diyen tiz ve coşku dolu sesi, bizi kendisi ile birlikte ilk katılışımızın heyecanına sürüklüyordu.

Dilan yoldaş 1983 yılında Bingöl merkeze bağlı Sinek köyünde dünyaya gelmişti. İlk, orta ve liseyi Bingöl merkezde okumuş ve en son okumuş olduğu Bingöl Lisesi 2. sınıftan okulunu terk etmiş bir arkadaşı ile birlikte, gerilla saflarını seçmişti. 5 çocuklu bir ailenin en küçük kızı idi. Evde en küçük olduğundan dolayı oldukça el üstünde büyütülmüştü. Coşkulu bir aştığı O'nun gerillaya koşuşu. Ve şimdi gerillaya katıldığı bu günler Dilan yoldaş açısından çocukluk ve gençlik tutkularının birbirine karıştığı

• Adı, soyadı: Ebru BOZGAN

Kod adı: Dilan

Doğum yeri ve tarihi: 1983, Bingöl

Mücadeleye katılım tarihi:

Temmuz 1999, Bingöl

Şehadet tarihi ve yeri: Ekim 1999, Sinek yaylaları Serhat

ğı bir ara basamaktı. Sürekli canlı ve güleç mizacıyla girdiği her ortamı çok çabuk fethediyordu. Yeni olmasına rağmen olaylara bakış açısını herkesi şaşırtacak düzeyde zekiceydi. Yaşının ve mizacının getirdiği aktiviteyi zekasıyla taçlandırıyor. Ruhundaki saflık, davranışlarındaki afacanlık Onda bir tanrıça büyüsü oluşturunuyordu.

Gerillanın belki de yaşadığı en sancılı zamanlardı o zamanlar. İşte bu dönüşüm sancıları yaşanırken katılmıştı

aramıza. O çocuksu haylaz saflığıyla karşılaşmıştı aramızda olup biten her şeyi. Belki de buydu, O'nu bu denli sempatik kılan. Ve belki de O'na karşı yaşanan bir öykünmeydi bizlerin yaşadığı. Geri çekilme süreci başlamıştı. Dilan yoldaş da bu en uzun ve tarihi yürüyüş kervanında her gerilla gibi yerlerini almıştı. Daha mor dağların acemisiydi. Belki yaşanan köklü ve tarihi değişime anlam verememişti, fakat bildiği bir şey vardı, O da *Zilan çizgisinde tanrıçalaşmak*. Ne olursa olsun ne yaşanırsa yaşansın doğru yine doğrudu. Bunu çok iyi biliyordu Dilan yoldaş. Her şeyi ile yok edilmenin eşliğine getirilmiş bir halkı küllerinde yaratan bir Önderlikten öğrenmişti çünkü.

Yollara düşme zamanıydı artık. Daha Dilan yoldaşın dağ serüveni başlayalı iki ay bile olmamıştı, fakat şimdi böylesi bir uzun yolculuğun neferlerinden biriydi. Düşe kalka adımlarken dağ patikalarını, O'na en çok yardımcı olanlardan biri de Rojhat yoldaşı. Zorlu bir yolculuğun gerçek bir yoldaşydı O'nun gözünde. Sonbahar rüzgarları daha güçlü esiyordu ve de daha soğuk. İşte böylesi bir günde kuşatma altında kalmışlardı. Rojhat yoldaş yine yanı başında idi. Gün boyu

sülmüştü çatışma. Ağır kan ve barut kokusunun keskince kendisini hissettirdiği, iç içe gelişen bir çatışmaydı. Ve böylesi Dilan yoldaş için bir ilkti. Gözleri ile gördüğü direniş ve ihanet bütün çıplaklığıyla yanı başındaydı. O gün Zela (Yedisu), Bêritan (Sivas, Gürün) ve Bahoz (Van, Özalp) son nefeslerine kadar direnmişlerdi. Hacı isimli biri de ihanete gitmişti gözlerinin önünde. Savaşın o keskin sınırlarının orta yerin-

deydi. O gece kuşatmayı yarmayı deneyeceklerdi. Karanlık çöktüğünde dağlara harekete geçmişlerdi.

Gece sağır bir sessizlikle örtülmüştü sanki. İşte bu sağır sessizlik bozulduğunda gündüzü aratmayan kıvılcımlar ve bir barut kokusu içinde bulmuştu kendini. Ve ardı arkası kesilmeyen tank atışlarının orta yerindeydi şimdi. Bu lanetli sağanak bitip tükendiğinde ölüm gibi bir sessizlik çöreklenmişti

üzerlerine. Hemen yanı başında toprağa boylu boyunca uzanan Rojhat'ı görmüştü yalnızca. Çok sonra Kendal (Amed) ve Harun'un (Amed) cansız bedenlerini fark etmişti. Rojhat (Bingöl) yaralıydı. Konuşmuyordu, sırtı kan içindeydi. Fakat yaşıyordu. Taşımaya çalıştı ilk yaralı yoldaşını. Kımıldatmayı bile başaramamıştı. Bırakıp gitmek aklından bile geçmemişti. Bırakıp gitmek olmazdı, yaralı hiç kimse bırakılmamalıydı. Böyle öğrenmişti. Ölmek pahasına bile olsa bir başına terk etmek yaralı yoldaşını, olmazdı. Sonbaharın o keskin gece soğuğu altında şafağa dek öylece bekledi Rojhat'ın başında. Rojhat ise hiç konuşmadı. O ise bütün gece hiç usanmadan Rojhat sessizliği ile konuşuyordu. Tek bir söz etmedi, edemedi. Gün doğarken çevresindeki askerleri seçebiliyordu artık. Dağ serüveninin daha ilk döneminde yaşam O'nu böylesine sınıyordu ve bu sınıvandan Dilan yoldaş alının akıyla çıkacaktı. Düşman düşmanlığını yaparken bile namlular üzerine doğrultulmuşken pişmanlık duymadı. 16 yıllık bedeni cansız, toprağa devrildiğinde O, Zilan çizgisinde yürüyen bir tanrıçaydı.

Anısı mücadelemizde her zaman yaşatılacaktır.

**Mücadele arkadaşları adına
Dr. Hebûn**

Metin ALPASLAN (Bahoz)

İKİ KARDEŞİN BULUŞTUĞU AN

Ben '94 yılında saflara katılırken Bahoz arkadaş iki yılı olmuştu saflarda. Biz ikimiz orta halli yurtsever ve Kürtlük özü olan bir ailenin çocuklarıyız. Ben evin en büyük ikinci çocuğuyum, Bahoz arkadaş ise evin son çocuğuydu. Ailemiz toplam 7 erkek 4 kız kardeşten oluşuyordu. Çocukların tümü, en azından ilkokulu bitirmişti.

Aşiret olarak Milan aşiretinin yetkin ve sözü dinlenir bir ailesi olarak biliniyoruz. Milan aşireti Özalp ve çevresinde Mütürü aşiretinden sonra en büyük ve etkili aşiretlerinden biridir. Bu aşiret yurtsever ve isyancı özelliklerinden dolayı devletle hiçbir zaman uzlaşamamış, sürekli muhalif ve ayrıkı kalmıştır. Bu yüzden devlet güçleri aileye yönelmiş, Muğlalı paşa komutasında birçok hikaye ve şii-re konu olan aşitlerin 33 ileri gelenini katletmiştir. –Bu tarihte, '33'lerin katliamı' olarak da bilinir– Bu aslında Milan aşiretini sindirme ve ona boyun eğdirme yönelimidir. Tabii bu olay, aşireti sindirememiş,

Adı, soyadı: **Metin ALPASLAN**

Kod adı: **Bahoz Özalp**

Doğum yeri ve tarihi: **1976**

Kırçalı köyü (Hezarê) Özalp

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999,**

Sinekler-Serhat

devlete varolan tepki ve kinini artırmıştır. Katledilen kişiler akraba çevresinden olduğu için, bu olay ailemiz üzerinde de büyük etki yapmıştır.

Hem bu olayın etkisi hem de aşiret ekonomisinin sınır ticaretine dayanması daha güçlü bir birliği oluşturmuş, hatta bazıları silahlanarak dağlara bile çıkmıştır.

Bu tepki ne kadar devlete karşı olsa da, bu gruplar

dönem dönem diğer aşiretlere de zarar vermeye başlamıştır. Özellikle aşiretler arası çelişkeler, –toprak sorunu, sınır ticaretinden daha fazla pay kapma istemi vb– böyle bir çatışmayı ortaya çıkartan temel etmendir. Benim babam Mehmet '45 yılında böyle bir çatışmada yakalanır ve yedi yıl Kürdistan ve Türkiye'deki çeşitli cezaevlerinde kalır. Cezaevinden çıktıktan sonra tekrar köye gelerek yaşamını sürdürür.

Babam bazı akşamlar Milan aşiretinin devletle olan çelişkilerini, '33 kurşun olayını' bize anlatırdı. Bir nevi biz babamın anlattığı hikayelerle büyümüş, yurtseverleşmiştik. Kürtlerin durumunu –parçalanmışlığı ve iç çatışmaları– üzüntüyle; devletin yaklaşımlarını ise büyük nefret ve kinle anlatırdı. Bizler onu dinledikçe öfkelenirdik ve çeşitli duygulara kapılırdık. Ben '74 yılında ortaokula başlar-ken Bahoz arkadaş daha doğmamıştı. Okula başladığım yıllar Türkiye ve Kürdistan'da devrimci gelişmelerin yoğun olarak

yaşadığı yıllardı. Ama zaman içerisinde sağ sol kavgası, devrimcilerin kendi işlerindeki mücadelesi, ortalığı kaplamış, deyim yerindeyse at iziyle iti birbirine karışmıştı. Herkes bağıyor kavgaya ediyordu. Öyle bir keşmekeş vardı ki, buna bir türlü anlam veremiyordum. Çünkü o zaman komünizm, sosyalizm veya başka sloganlar bana hiçbir şey ifade etmiyordu. Kimse Kürtlerden bahsetmiyordu.

Zamanla Kürt örgütleri çıkıp slogan atmaya ve çoğalmaya başlamıştı. Yalnız bunların da kucak kucak kitapla dolaşmaları ve masalarda şiddetli tartışmalar yapmaları bana fazla çekici gelmiyordu. Bir ara eğitim enstitüsünde iki öğrencinin faşistlere saldırdığını ve polisler kurşun sıktıklarını

duymuştum. Tüm örgütler bunların tehlikeli ve ajan provakator olduğunu söylüyorlardı. Bu durum benim ilgimi çekmişti. Niçin polise kurşun sıkan bu devrimciler ajan, provakator olsun du! Zamanla bu grubun Apocular olarak bilinen, Kürdistan devrimcileri olduğunu öğrenmiştim.

1980 yılında liseyi bitirdim ve bu esnada 12 Eylül darbesi yapıldı. Darbe sonrasında çok konuşan, dernek ve lokallerde devrim yapan bütün kesimler bir anda yok olmuş, yakalananlar zindanlarda teslimiyeti seçmiş, zindandan çıktıktan sonra da devrimciliği bırakmışlardı. Sadece direnenler Apoculardı. Yetersiz de olsa zindanlardan alabildiğimiz haberler bu yönlüydü. Hatta cezaevinden çıkan birçok insan

Apoculara tepki de duysa onların direnişini saygıyla anlatıyordu.

1984 15 Ağustos Atılımı'yla birlikte bütün Kürtlerde olduğu gibi, bizde de artık yurtseverlik duyguları yeniden canlanmaya başlamıştı. Her yerde Apocular ve PKK konuşuluyordu. Özellikle gerilla mücadelesi ve gerilla, Kürt halkı içerisinde büyük bir hayranlıkla anlatılıyordu.

Uzun bir süre ne PKK'lilerle tanışabildim, ne de onların yazılarını okuyabildim. Çok isteme rağmen bir türlü ilişki kuramıyordum. 1987 yılında sonunda bazı arkadaşlarla tanıştım ve artık bir sempatizan düzeyinde çalışmalarına başladım.

1990 yılında Berivan arkadaşla (Zinnet Karaaslan) tanıştım. Mücadeleyi tanımamı sağlayan, daha fazla anlam vermeme yol açan Berivan arkadaş oldu. Daha önce duygusal anlamda tanıdığım ve çalışma yürüttüğüm mücadele gerçeği, Berivan arkadaş sayesinde daha bilinçli ve örgütlü bir tanımayla dönüştü.

Şehit Bahoz arkadaş, o dönemler liseyi okuyordu. Sürekli O'nunla tartışıyor, mücadeleyi O'na da tanıtmaya çalışıyordum. Bu konuda fazla zorlanma-

dım da. Çünkü Bahoz arkadaş, hem Kürtlüğüne hem de Ulusal kurtuluş mücadelesine oldukça samimi yaklaşıyordu. Küçük yaşına rağmen okulda, arkadaşlarını da örgütlemeye çalışıyordu. Okulda O'nun velisi ben olduğum için öğretmenleri sürekli şikayet ediyor ve O'nu uyarmamı istiyordu. Ben ise O'na iyi yolda olduğunu devam etmesi gerektiğini belirtiyordum. Bir gün Şehit Bahoz eve gelmemişti. Bütün aramama rağmen O'nu bir türlü bulamamıştım. Hiç kimse O'nun nerede olduğunu bilmiyordu. Bahoz 12 arkadaşı ile birlikte gerillaya katılmıştı. Bunu eve gelen polisler bize söylemişti. Katılma isteğini biliyordum, ama bu kadar çabuk olacağına ihtimal vermiyordum. Ayrıca ilişkiyi nasıl sağladığımı, bana niçin söylemediğini de anlamamıştı.

Bahoz ilçenin en etkili ailelerinin 12 çocuğunu almış ve saflara katılmıştı. Bu ilçede deprem yaratmıştı. Herkes beni tanıdığı için yakama yapışıyordu. Ama Bahoz'un da gittiğini öğrenince, benim de onlar gibi haberimin olmadığını düşünüp ikna oldular. Bu, ilçede ilk toplu çıkıştı. Düşman paniğe

girmiş, sürekli beni ve aileyi rahatsız ediyordu. Takip altındaydım ve attığım her adım, çok olumsuz sonuçlar doğurabilirdi. Sürekli gözetim, işkence, baskı devam ediyordu. Bu dönem DEP ilçe başkanıydım, çevremdeki baskılar gittikçe yoğunlaşıyordu. Bununla birlikte itirafçılar da üzerime ifade veriyor, kontralar sürekli beni tehdit ediyordu. Artık yaşam camım tak etmişti. Bu yüzden '94 yılında ben de kardeşimi takip ederek, dağların yolunu tuttum.

1996 yılı haziran ayında Şehit Eşref (Davut Karakoyun) ile birlikte Avaşın alanına ulaşmıştık. Artık bir süredir gerilla ortamında yer aldığım için koşullara uyum sağlamıştım. Arkadaşların hepsiyle tokalaşmış, ama Bahoz arkadaş görememiştik. Bir sü-

redir bu alanda olduğu biliyorduk. Zaten kampa fazla arkadaş da yoktu. Merak edip sorduğumuzda bir grup arkadaşın eyleme gittiğini, kısa bir zaman sonra döneceklerini söylemişlerdi. Telsizle alınan bilgilere göre eylem tamamlanmış, bir arkadaş yaralanmıştı.

Yaklaşık bir saat sonra eylem grubu kampa ulaştı. Hepsi yaptıkları eylemin büyük coşkusunu yaşıyordu. Onların moraline ortak olmak ve eylemin nasıl geçtiğini canlı tanıklarından öğrenmek için yanlarına gittim. Hepsiyle tek tek tokalaşım. Yaralı arkadaş ileri de yatıyordu. Onun da yanına gittim. Yanına ulaştığımda tanıdık bir yüzle karşılaştım. Eylemde yaralanan arkadaş Bahoz'du. Uzun zamandır O'nu görmek istiyordum. Gerillaya

katıldığından beri hiç görüşmemiştik. Beni biraz duygulanmış görünce, şakayla eylemi ve nasıl yaralandığını anlattı. Moralliydi. Büyümüş sakalı, bıyığı çıkmıştı.

O yıl iki bölük birlikte Özalp alanına gittik. Bahoz arkadaşla aynı bölgede kalıyorduk. Ama birliklerimiz ayrıydı. Çok yoğun eylemlilik ve örgütlenmenin yapıldığı bir dönem geçirdikten sonra, sonbahara doğru üstlenme alanlarımıza tekrar çekildik.

Sonbaharın son günleri havalar iyice soğumuştur. Kampa dönmek için hazırlık yapılıyordu. Bölüğün geneli kampa dönerken, benim de içinde bulunduğum bir grup alandaki işleri bitirmek için kaldık. İşlerimizi bitirdikten sonra kampa döndüğümüzde çadırlar kurulmuş, sobalar yakılmıştı. Eğitim dönemi başlıyordu.

Yapımız oldukça güçlü, moralliydi. Kış eğitimiyle daha da güçlenecek, '97 pratiğine bu çerçevede girecektik. Bunun heyecanı ile eğitim süreci başlamıştı. Yoğun tartışmalar, eleştiri ve özeleştiriler, teorik ve pratik eğitim gücümüze güç katıyordu. Bahoz arkadaş, eğitime oldukça güçlü katılım gösteriyordu. Bilinç düzeyi ol-

dukça gelişmişti. Bilinç düzeyini tecrübesiyle birleştirerek çok somut ve net konuşuyordu. Eleştirileri de bu çerçevede idi. Ama bir türlü beni eleştirmiyordu. Bunun sebebini bir türlü anlayamıyordum. Yoksa hala geleneksel mi yaklaşıyordu. Bir gün 'beni niçin eleştirmiyorsun' diye sordum. O da 'bakma gerillayız, ama hala büyüklere saygımız var' diyerek gülüyor ve bana takılıyordu. Kürtlerde aileden gelen bir kültüredir, küçüklerin büyüklere saygılı olması. Ama devrimci bir ortamda böyle olmaması gerekirdi. Ben kendisine 'Bahoz arkadaş sen beni uzlaşmaya çekemezsin, sen beni eleştirmesen de ben seni eleştiririm' dedim. O hala gülüyor, bana 'canım sen serbestsin istediğin kadar beni eleştir, eleştiriye saygımız var' diyerek takılmaya devam ediyordu. Çok güzel bir kış geçirdik. İki kardeşin aynı davada yan yana savaşması kadar güzel bir duyguyu ilk defa bu kış derinden yaşamıştım.

Bahar gelmişti. Yeni bir pratik süreç için, yeni düzenlemeler yapılacaktı. Ben yine Özalp taraflarına gidecektim. Bahoz arkadaşta ise Botan'a. Biz onlardan önce yola çıkacak-

tık. Vedalaşarak ayrıldık. Ayrılıklara alışkındık. Savaş içerisinde o kadar çok yoldaştan ayrılmıştık ki... Bu yüzden duygusalığa yer yoktu gerillada.

Yedi ay sonra Bahoz arkadaşla Erzurum'a giderken tekrar görüşme imkânımız olmuştu. İki gün birlikte kalmış, pratiklerimizi birbirimize anlatmıştık.

1999 tarihinde Başka- le'den bir grup arkadaşla birlikte ideolojik karargaha eğitim amaçlı gönderildik. Yolumuz uzundu. Bu yüzden birkaç noktada mola vermemiz gerekiyordu. Yol oldukça yorucu geçiyordu. Gece Berdenaze kampına ulaşmıştık. Burada birkaç gün kaldıktan sonra tekrar yola koyulacaktık. Çok yorgun olduğumuz için hemen yattık, sabah da geç uyandık. Saat 11'e yaklaşıyordu. Kamp yönetimi büyük cihazın başındaydı. Ben de onların yanına gittim. Cihazdan tekmiller alınıyordu. Sıra Serhat'a gelince tekmil veren arkadaş, Sinaka dağlarında bir çatışmanın olduğunu, 8 arkadaşın şehit düştüğünü söylüyordu. Merkez sicilleri istiyordu. Siciller okunurken herkes pür dikkat dinliyordu. Ben de heyecanla cihazdan gelen sesi dinliyordum. Kalbim küt küt atıyor, sanki

duymak istemediğim bir şeyi duyacakmış gibi rahatsız oluyordum. Ama korktuğum başıma gelmişti. Tekmili veren arkadaş, Bahoz Özalp'ın da şehit düştüğünü söylüyordu. Bir rüya görüyordum sanki. Düşüncelerim donmuş, sanki zaman durmuştu. Arkadaşlara belli etmeden cihazın başında yavaşça kalktım, dışarı çıktım ve bir taşın üstüne oturdum. Boş gözlerle çevreyi izliyordum. Bahoz arkadaşın bütün çocukluğu, gerilladaki günleri birbir gözlerimin önünden geçiyordu. Büyük bir üzüntüyü yaşıyordum. Gözlerimden akan yaşları bile farkında değildim. Bahoz'un küçükken o şirin yüzü, afacanlıkları, kurnaz gözleri bir türlü gözümün önünden gitmiyordu. Birkaç saat yerimden doğrulamadım. Ama savaş gerçeğini biliyordum. Şehidin arkasından üzülme, ağlamak hiçbir şeyi çözmiyordu. Önemli olan Onların mücadelesini devam ettirebilmek, başarıya ulaşmaktı. Ancak öyle yaşatabilirdik Onları.

İdeolojik karagahta eğitim devam ediyordu. Yeni gruplar gelmişti. Serhat'tan da bazı grupların geldiğini duymuştum. Bahoz arkadaşın nasıl şehit

düştüğüne ilişkin bir bilgi alabilirim diye arkadaşların ziyaretine gitmiştim. Gelen arkadaşlar arasında aynı çatışmada yer alan Hogır arkadaş da vardı. Hogır arkadaş olayı şöyle anlatmıştı;

"Biz Ezurum grubundaydık. Önderliğin sınırların dışına çekilin talimatından sonra Serhat üzeri güneye geçme kararı almıştık. Tabii ki bu çok zordu. Türk ordu güçleri bilinen tüm geçiş yerlerini tutmuş, önemli yerlere ise pusular atmıştı. Buna rağmen yola çıktık ve Sinakalara kadar ulaşabildik. Sinekalarda Bahoz arkadaş takımıyla kalıyor, gelen grupları Tendir'e, oradanda sınırın diğer tarafına geçiriyordu. Grubu 30 kişiden ibaretti. Bizler grubumuzla O'nun yanına ulaşmıştık. Konaklama yerine ulaştığımızda nöbetçi ve devriyelerimizi çıkarmış, yatmaya hazırlanıyorduk. Devriyeler düşman güçlerinin geldiğini fark ediyor ve vurmak zorunda kalıyorlar. Silah seslerini duyunca hemen bizler de mevzilendik. Çevrimiz kuşatılmıştı. Bahoz arkadaş bütün yapıyı uygun bir şekilde mevzilendirmiş, oradan oraya koşurup duruyordu. Oldukça

canlı ve atıktı. Ayrıca O'nun denetimindeki alanda olduğumuz için kendini sorumlu hissediyor, güvenliğimizi sağlamaya çalışıyordu. Sabaha kadar sürdü çatışma. Sabah olunca panzerler, tanklar ve binlerce asker üstümüze geliyordu. Mevzilerimiz uygun olduğu için akşama kadar düşmanın bütün saldırılarını püskürttük. Bahoz arkadaş grup sorumlusuna grubu alın ve gidin dedi. Arkadaşlar grubu alarak geri çekildiler. Bahoz arkadaş kendisini feda etmişti. Öyle yapmasaydı daha fazla kayıp verebilir, belki de hiç kimse kurtulamazdı. Onlar çatışmayı sürdürdüğü için biz geri çekilmiş, kendimizi sağlama alabilmiştik. Ama bunun bedeli kendisi ve yedi arkadaşı olmuştu. Akşamın geç saatlerinde başından aldığı bir kurşunla şehadete ulaşmıştı."

Bahoz yoldaş, uğrunda canını verdiğin yoldaşların ve kahraman halkın varolduğu müddetçe devam edecek ve başarıya ulaşacaktır. Şehitlerimizin anısı mücadelemize önderdir.

**Kardeşin ve yoldaşın
Necip Welat**

... Mazlum Soran

EN BÜYÜK ÖZLEMİ ÖNDERLİĞİ GÖRMEKTİ

Gözlerini bir şafak vakti açmıştı dünyaya. Bir deprem kargaşasında ülke-siz, topraksız. Ama ülkesizli-ğinin bilincinde değildi. Bu-nu anlayamayacak kadar kü-çüktü. Ve henüz çok küçük yaşta tanışmıştı, silahla, sa-vaşla, kan ve göz yaşıyla. Babası peşmergeydi. 5-6 yaşlarındaydı. Silaha el uzat-maya, onu kucaklamaya çalış-ıyordu. Ne olduğu hakkında bir bilgisi yoktu. Ama korku-yordu. Çünkü tanımiyordu. Korkusunu, merakını yene-miyordu. Merak O'nu silaha dokunmaya itiyordu. Zaman geçmiş 10 yaşına gelmişti. Merakını yenememiş, el uzatmış, ne olduğunu, nasıl çalıştığını öğrenmişti. Şimdi de bunu nasıl kullanmak ge-rektiğini düşünüyordu. Bü-yük kargaşalar yaşıyordu. Ama korunabileceği, barına-bileceği tek parça toprağı yok-tu. Düşünmeyi yeni öğrenmiş-ti. Ama düşündükçe kin tutu-yordu. Etrafındaki ülke, top-rak kavgalarına tanık oluyor-

● Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mazlum Soran**

Doğum yeri ve tarihi: **1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999,**

Mctina

du. Babasına soruyordu; niye savaşıyorsunuz? Babası da; toprak diyordu. 12 yaşında peşmergelğe başlamıştı. 15 yaşına geldiğinde de artık peş-mergelğin tüm halkın hizme-tinde olmadığını, para uğruna toprağını, emeğini satmak ol-

duğunu anlamıştı. Çelişkile-rinin çözüm yolunu PKK'de bulmuş ve gerilla saflarına katılmıştı.

Ulusal bir faaliyete başla-mıştı artık. Düşmanın, halkı-nın topraklarını işgal ettiğini, dört ülke tarafından parça-landığını, geri bırakıldığını şimdi daha iyi görüyor, öğre-niyordu. Ve işbirlikçilik kav-ranımını ilk defa öğrenmişti parti içinde. Daha önce yap-tığı peşmergelğin halkını satmak ve kandırmaktan baş-ka bir şey olmadığını bu te-meide anlamıştı. Artık tüm gücünü, ruhunu militanlaş-maya adanmıştı. Yaşı çalışma-ya uygun değildi, ama kinliy-di ve bu kinin düşmanına kusmak istiyordu. Toprak, ülke, özgürlük özleminin öf-kesine bir de en çok sevdiği arkadaşlarını şehit verdiği ül-ke bilincini katmıştı. Düş-manla çatışmaya, öç almaya ant içmişti. Arkadaşları çatış-maya gidiyordu, ama yaşı iti-bariyle O gidemiyordu. Bun-dan dolayı kendini ezik hisse-

"Büyük direniş değerlerine karşı görev anlayışını saygısını bağlılığını tutarlıca koruyamayanlar hakkını veremeyenler lanetli olmaktan, dolayısıyla düşmanın karşısında bir hiç olmaktan kurtulamazlar. Belki şehitlerin size her gün hitap edecek dilleri yok. Belki onların bizzat sizi günlük olarak emir komutaya tabi tutma gücü de yoktur. Ama öyle bir el, öyle bir yönetim, öyle bir emir komuta gücüdür ki ihmale gelmez."

Başkan Apo

diyordu. Ne zaman büyüyecekti? Ne zaman O da arkadaşları gibi öç alacaktı? Bekleyemezdi, çünkü daha çok vardı. Her çatışmaya gidemediği zaman, kendini alamıyordu, ağlayarak boşalabiliyordu. Artık beklemek istemiyor, eylemlere katılmak istiyordu ve bu konuda oldukça da dayatıcıydı. Artık herkesi bıktırmıştı. Bu temelde eylemlere gitmeye başladı. Ama daha çok savunma gruplarındaydı.

Gençliği, saf ve temiz oluşu O'nun herkes tarafından sevilmesini sağlamıştı. Adeta tüm birliğin neşe kaynağıydı. O'nu gören herkesin yüzüne bir memnuniyet, mutluluk yerleşirdi. Kendisine çocuk gibi yaklaşan arkadaşları eleş-

tiriyor, onların yanına fazla yaklaşmıyordu.

En büyük özlemi Önderliği görmektir. Başkan Apo'yu görmediği için her zaman bir şeylerin eksik olduğunu düşünüyor, ülkesinin ve halkının Önderine ulaşmaya çalışıyordu.

Başkan Apo'ya karşı gelişen komploya çok kızmış, ateş püskürüyordu. Bunun için fedai eylem gerçekleştirmek istiyordu, ama parti buna müsaade etmiyordu. '99 baharında Metina alanının köyleri arasında bir eylem yapılması kararı alınmıştı. Mazlum da bu eyleme katılmak istiyordu. Önderliğe yapılan komploya karşı bir cevap olmak istiyordu. Bunu ancak böyle bir eylemde yerine getirebilirdi. Bu yüzden kesin gitmeliydi.

Sonunda amacına ulaşmış ve eylemdeki yerini almıştı. Perwer arkadaşla birlikte pusu grubunda yer alıyordu. Eyleme müdahale etmek isteyen ve devriyeye çıkan peşmergelere karşı pusu atmışlardı. Kısa bir süre sonra devriye olan peşmerge grubu görünmüştü. Mazlum peşmergeleri görünce, gözleri parlamıştı. Önderliğe yapılan komploda işbirlikçilerin rolü küçümsenemedi. Şimdi intikam saatiydi.

Peşmergeler yeteri kadar yaklaşınca bütün silahlar çalışmaya başladı. Gözleri alev alev yanan gerillalar, adeta kin kusuyordu peşmergelere. Kısa sürmüştü pusu. Birçok peşmerge vurulmuş, birçoğu da yaralanmıştı. Kalanlar panik içerisinde darmadağınk yayılmışlardı alana.

Perver arkadaş eylem sonrasında geri çekilme talimatı vermişti. Ama Mazlum yoktu ortalarda. Eylemin heyecanıyla kendini ortaya atmış ve yaralanmıştı. Mermi karnına değmişti. Epey kan kaybediyordu. Ama hala öfkesi yatışmamıştı. Bu iş burada bitmemeliydi diye düşünüyor ve yarasına karşı direniyordu.

Düşman takviyesinden dolayı arkadaşlar alana yaklaşmıyordu. Mazlum arkadaş ise yatağindeki öfkeyi söndüremeden bulunduğu yerde şehit düşmüştü. Arkadaşlar gece gelip cenazesini almış, istediği yere, dağların doruklarına götürmüştü O'nu.

Mücadele arkadaşları

Efkan YALÇIN (Zafer)

BİR YUDUM MAVİYDİ

Baharın her şeyin yeniden doğduğu o gizemli tabiatını doyasıya yaşayamadan başlayan ve aralıksız yağan yağmurların ardından bir de baktık ki yaz gelmiş Kürdistan dağlarına.

Mayıs ayının beşinci günündeyiz. Hava kapalı yağmur boşalmak için, insanların üzerine temizlemek için, onları kirinden pasından arındırmak için, Avrupa'nın PKK'yi terör listesine alınmasına öfkelenmiş binlerce onur şeref ve namus savaşçısının bu kızgınlığını yatıştırmak için adeta sabırsızlanıyor.

Böyle havalarda insan duygularını kapalı hayaller kurmaya, geçmiş ile geleceğin bir muhasebesini yapmaya çok rahat kayabiliyor. Hele anılar... Bazıları insan belleğinde silikleşmiş ve bazıları da halen çok canlı anılar... Üzerinden çok zaman geçmiş olmasına rağmen, unutulmayan, belki de unutturmak istenmeyen anılar....

Yağmurun sanki "artık kendimi tutamayacağımı üzerinize boşaltacağım bütün serinliğimi" dediği Mayıs ayının bu beşinci gününde düşünüyorum. Hafızamdaki sana ait anıları bir bir gözümün önünden geçirmeye çalışıyorum, tazeliyorum onları. Kaç bahardır yoksun aramızda... Ve yaşadığımız tarihin sayfalarında düşüncelere dalyorum düşünüyorum.

1971 yılında Muş'a bağlı Malazgirt ilçesinde beş erkek kardeşin ikincisi olarak doğdu Zafer

Adı, soyadı: **Efkan YALÇIN**

Kıd adı: **Zafer, Şahan**

Doğum yeri ve tarihi: **21 Nisan**

1971 Malazgirt-Muş

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Mayıs**

1999, Qendil

yoldaş. Öğretmen bir babanın çocuğu olarak, bütün Kürt çocukları gibi büyüdü.

Büyük farkı babasının devrimciliğinin ve o dönemlerdeki reformist Kürt örgütleri içerisinde belirgin bir yeri olmasının bir sonucu olarak kendi kimliğini, Kürtlüğünü hiç unutmadan yabacılaşmadan büyüledi.

Yine yaşatları arasında çok belirgin olan atletikliği ve top oynamadaki özel yeteneği.

Ve futbol oynarken stadyumu dolduran halkın onun şeytanlıklarını rakip oyuncularını peşi sıra koşturmasını zevkle seyretmesi. Bununla birlikte akranları-

na oranla boyunun daha kısa olmasıydı.

Girişkendi Zafer yoldaş, merak ve tatma arzusu belirgindi. Küçük bir ilçe olan Malazgirt'te tadılabilecek, yaşanılabilen her yeniliği tüm hücrelerinde hissederek yaşıdı, tattı.

12 Eylül faşist askeri cuntasının darbe yapmasıyla birlikte babasının Diyarbakır Zindanı'na hapsedilmesi ve memurluktan açığa alınmasıyla zor süreçler yaşadı. Zorluk maddi açıdan yaşadıklarıydı. Yaşadığı bu süreç kişilik şekillenmesinde belirgin bir yeri aldı. Devleti gerçek yüzüyle ve kimliğine karşı gösterdiği inhacı ve inkarcı politikalarla yakından tanıdığı yıllar yine bu yıllar oldu. Daha sonraki yıllarda devletle çok ciddi bir karşı karşıya kalma durumu olmamasına rağmen içinde biriktirdiği ve mücadeleyle bildiği tepki ve öfkesinin kaynağı bu süreçte yaşadıklarına dayanır.

Lise yılları pek parlak geçmedi, okulu bir yıl geç bitirdi. Bu süreçte kavgacı hırçın bir kimliğe büründü. Babasının peşinde olanlar vardı ve meydan kavgalarında en önde hep babasının yanındaydı. Yine yaşatlarına oranla çok daha güçlüydü. Kendi yaşatlarının hiç birisi Onu direkt karşılamayı göze alamazdı. Yaptığı kültürel fizik çalışmaları ile sürekli oynadığı top ve antranmanlar O'nu hep zinde tuttu, fizikseli hep diri ve canlı kaldı.

Liseyi bitirdiği dönemlerde devlet Kürt gençlerini Kürdistan'dan uzaklaştırmak ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine, PKK saflarına katılmalarını engellemek için LİMME (Lise Mezunlarını Meslek Edindirme) projesini yürürlüğe koymuştu. Uyduruk bir sınavla liseyi bitirmiş, ama üniversite sınavlarını kazanamamış Kürt gençlerini bu projeye Türkiye metropollerindeki okullarda akşamları eğitimlere alacaktı. Zafer yoldaş da bu sınavlara girmiş ve İzmir'de tapu kadastro eğitimini kazanmıştı. İki yıllık bir eğitim olan LİMME projesiyle devlet Kürt gençlerini metropollerin o yozlaştırıcı ortamına çekme ve buralarda eritmeyi hedeflemekteydi.

Zafer yoldaşın bir özelliği de yaptığı espirilerle hemen her kesime hitap edebilmesi ve bulunduğu ortamda ilgi odağı olmayı becerebilmesiydi. Birçok kez çevresindekiler O'nun kendini böyle ilgi odağı yapabilme, herkese dinlettirebilme yeteneğine hayran olurdu.

1991 yılında kitlesellenen

partimiz PKK'yi fazla tanımasına rağmen o yıllarda gelişen serihildan atmosferinden ve arkadaşlarının saflara katılmundan oldukça derin etkilenen Zafer yoldaş, kısa bir süre sonra gerilla saflarına katılmıştı. Gerillaya ilk katıldığı Cudi'de fazla kalmadan Haftanın alanına geçmiş ve burada Şehit Ahmet Rapo arkadaşın iki aylık askeri eğitimine alınmıştı. Eğitim sonrası yapılan genel düzenlemeler sonucunda Çukurca'ya gönderilmişti.

Özellikle babası ve ailesine olan bağlılığı, Zafer yoldaş bir süre kararsızlığa düşürmüştü ilk süreçlerde geri dönmek istemişti. İçindeki aile özlemi ulusal bilinçten yoksunlukla da birleşince onu hep geriye çeken bir etken oluyordu. Fakat partimizin gösterdiği yardım kazanımcı yaklaşım ve destek kendini toparlamasına bilinçlenmesine ve karalı bir duruş sahibi olmasına yetmişti. 1996 yılına kadar Zagros eyaletinin hemen her alanında kalmış ve çeşitli düzeylerde görevler yürütmüştü.

Zafer yoldaş yıl boyunca Zıp

alanında kalmış 1997-98 yıllarında ise Behdînan'a bağlı Garê alanında gerilla güçleri içerisinde yerini almıştı. 1998 yılı sonbaharında partimizin VI. Kongresi'ne katılmak için kaldığı Garê alanının delegesi olarak Soran alanına geçmiş, kongre sonrasında da Qendil alanında takım komutanı olarak görevlendirilmişti.

O süreçte Soran alanında gelişen yoğun katliamlar sonucu sürekli yeni savaşçı eğitimleri oluyor ve Zafer yoldaş da bu eğitimlerde bildiği her şeyi ve yaşadığı tecrübeleri paylaşmayı esas alan bir yaklaşımla yerini alıyordu. Aynı dönemde kendisinin denetiminde olan takıma askeri eğitim verdiği bir çalışma esnasında takımında bulunan yeni bir savaşçısının kaza yapması sonucu hiç beklenmedik ve inanılmayacak derecede talih-siz bir şekilde Kürdistan'ı boydan boya dolaşan ve geçtiği her yerde özgürlük tohumlarını bırakan şehitler kervanındaki yerini almıştı.

Anısı mücadelemize önder olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Beni sen yap

*günlerden geçiyorum
sesizce
senden geçiyorum
güçlükler içerisinde
bir yudum maviydi
bir tutam ağıt ellerimdeki
aktı uğu
bedenimde eridi
seni senden geçiriyorum
ben de işte orada*

*kalıyorum
aslı bir auret gibi kalıyor
ellerin
ellerin gözlerime dönüyor
gözlerim umudun rengine
boyanıyor
düşlerim senden geçiyor
sen
sen bana dönüyorsun
kırmızı bir ilkbahar
çiçeği gibi
polenlerini savuruyorum*

*rubumun ayrıntılarına
gülüşün dudaklarımda
saklı
çal benden tebesümümlerini
unut yitirilenleri
sesini sesime güm
ey sevgili
yüreğini yüreğime ört
beni toprak gibi düğün
beni bir yaprak
beni bir yıldız
beni sen yap sevgili.*

Şemo... (Murat)

YILDIZLARDA ASILIDIR

Ermenistan, Ermenilerin ülkesi, Kürdistan'ın Kürtlerin ülkesi olduğu gibi. Kürtler ve Ermeniler Aryan halkları içerisinde hem coğrafi, hem kültürel, hem de tarihi olarak en uzun süre iç içe, bir arada yaşamış olan iki halktır. Bu ortak yaşam, günümüzde çok gündem olan ve Ermenistan devlet yönetimi de dahil herkesin siyasi çıkarları gereği kimisinin katliam, kimisinin soykırım, kimisinin de tarihte çelişki ve savaşların doğal sonucu olarak yorumlamaya çalıştığı, Osmanlı'nın 1915'te Ermenileri doğu sınırından zorla çıkarma politikasına kadar böyle devam eder.

Dönemin sultanı Abdülhamit, savaş yeteneği yüksek bir kısım Kürt aşiretlerine talan ve iktidar fırsatı da tanıyarak, onlardan doğu sınırının güvenliğini sağla-

✱ Adı, soyadı: Şemo ...

Kod adı: Murat Cudi

Doğum yeri ve tarihi: 2 Ocak

1978 Ermenistan

Mücadeleye katılım tarihi: 1996

Moskova

Şehadet tarihi ve yeri: 18

Temmuz 1999, Berdasora-Soran

mak ve daha başka amaçlar için tarihe Hamidiye Alayları diye geçen çeteler oluşturmuştur. Bunlar Osmanlı'nın Batı karşısında çok zorladığı bir süreçte kendisi için Batı ile aynı dinde olan Ermeni tehlikesini bertaraf etmek ve gelişen kapitalist sermayenin büyük çoğunluğunu elinde tutan Ermeni tüccar ve zanaatçıların mallarına el koymak için kullanmıştır. Kürt ve Ermeni halkı açısından bu talihsizlik her şeyden habersiz bu halkların çocukları arasında düşmanlık tohumları ektiştir.

Bu düşmanlık, Müslüman Osmanlı, Hristiyan Ermenilerin savaşında ortada kalan ve çözümü Ermenistan'a kaçmakta bulan Ezidi Kürtlerin torunu olan **Murat** yoldaşın çocukluk oyunlarına da yansır.

Her ne kadar ilk zamanlarda Sovyet devleti bunlara kültürel otonomi vermiş ve merkezi devletin koruması altına almış olsa da, ne Kürtlerle Ermeniler arasındaki düşmanlığı unutturabilmiş, ne de Kürtlerin yaşadıkları bu sürgünden kaynaklanan ülke özlemlerini unutturabilmiştir.

Yaşadığımız yerden bir düş gibi, zirvesindeki kara rağmen her gün toprak ananın sıcak kucakını hatırlatan Ağrı'ya her baktığımızda, ömürlerinin sonuna gelmiş ihtiyar nineler bir burukluk yaşar, çocuklarına vasiyet olarak -vatanı görmeseler de- mezarlarına bir avuç vatan toprağı getirmelerini isterlerdi. Yeni yetişen çocuklara

ise bir gün o düşe geri döneceklerinin umudunu anlatır ve bize vatanlız olduğumuzu söyleyen Ermeni çocuklarına karşı yaşadığımız ezikliği böyle giderirlerdi.

Murat yoldaş reel sosyalizmin yıkılışından sonra daha da belirginleşen bu çelişkiler ortamında Kürtlüğüne ve Kürt arkadaşlarına sahip çıkıyor, birliğimizi korumamız ve birbirimize yardım etmemiz için bize öğüt veriyordu. '92'lere gelindiğinde parti artık Ermenistan'daki halkımız içerisinde örgütlenme çalışmalarına başlamış. Murat'ın ailesi partiye kapısını açan ilk ailelerden olmuştu. Murat yoldaşın babası, özlemini çektikleri vatanın temsilini yapan partiye ve onun çalışmalarına tümüyle katılmıştı. Murat babasından her geçen gün gerillaya ilişkin yeni şeyler öğreniyordu. Bu süreçte babası parti çalışmalarından fırsat

bulup aile ekonomisine katkı sunmadığı için kendisi kardeşlerine yardımcı oluyordu. Ara sıra evlerine gelen arkadaşlara büyük bir zevkle yardımcı oluyor ve onlara yitik ülkesi ve parti hakkında bir sürü soru soruyor, doymak bilmeyen merakını gidermeye çalışıyordu. Arkadaşları ve aile çevresinde çok sevilen Murat yoldaşa büyük bir insan ve ilke sevgisi vardı. Yaşamında bunu sürekli görebilirdiniz. Ara sıra yaptığımız çocukluk kavgalarından sonra birbirinize olan bağlılığımız ve sevgimiz daha da büyüyordu. Bir an önce büyüyüp Kürdistan'a, gerillaya gideceğimiz günün hayalini kuruyorduk. Bu arada da boş durmuyor, akrabalarını ve çevresindeki insanları örgütlemek için çalışıyordu.

Murat arkadaş partiyi tanıdık-tan sonra, katılana kadar partinin her kuruluş yıldönümünde bir kur-

ban kesiyor ve çevresindekilere "Bu kurban Kürdistan'adır, bir gün bütün Kürt gençleri Kürdistan'a döneceğiz ve ben de bunun başını çekenlerden biri olacağım" diyordu. Yurtsever bir aileye sahip olan Murat yoldaş, kendisinden önce katılmış olan amca ve dayı çocuklarına bir an önce yetişmek için sabırsızlanıyordu.

Ailede en çok sevilen Murat yoldaşa bir gün annesi, "Sen gitme, yerine iki kardeşini göndereyim" der. O da cevaben, "Eğer birbirimiz çok seviyorsak gitmem gerekir. Kürdistan'da halkımızın fiziki olarak yaşadığı işkenceyi biz burada fikrimizde ve ruhumuzda yaşıyoruz, buna son vermek için gitmem gerekir" der. Gideceği zaman annesi ile vedalaşırken annesi, "Gitmeden önce sana son defa kendi elimle bir cezve süt kaynatayım, içte öyle

gir" deyince, düşünün gerçekleşeceğinin coşkusuyla göz yaşlarını tutamaz.

Murat gibi birçok Kürt gençi bu süreçte yaşanan Ermeni-Azeri çatışmasına kurban olmamak için askerlikten kaçma yolları ararken, ülkeleri ve halkları için gerillaya katılmayı sevinç göz yaşları ile karşılıyorlardı. '96'da partiye katılan Murat yoldaş, Moskova'da bir süre eğitim gördükten sonra '97 kışında hayalini gerçekleştirip gerillaya ulaşır. Geldiği yer Kandil'de Çeme Rezzan'dır. Burada yeni savaşçıların içinde kış kampında kalır. Kürdistan dışından, uzak bir yerden katıldığı için kendisine ilgi gösteren yapı ve yönetimdeki arkadaşlarına layık olmak için çok çaba harcar. Çabasındaki kararlılığı gören arkadaşlar kendisini manga komutanı yaparlar.

1998 baharında yapılan ilk düzenlemede Hacı Ümrân güçleri içinde pratiğe çıkar.

1997 yılında KDP ile yaşanan yoğun savaştan sonra yeni yılın baharında yoğun savaş hazırlıkları yapıyorduk. Arkadaşlar aracılığıyla gönderdiği nottan Murat yoldaşın alanda olduğunu öğrendim. Taburumuz KDP-YNK sınırında mevzilenmişti. YNK baharla birlikte yaşanabilecek bir savaşta hedef olabileceği endişesiyle mevzileri bırakmamızı istedi. Arkadaşlar kurulan taktik ittifakın bozulmaması için taburumuzu çekip Berda Sor'a kaydirdılar. İşte Murat yoldaşla burada yol üstü on beş dakikalık bir görüşmemiz oldu. Bu görüşmede bir yandan on yıllık özleminizi giderirken, diğer taraftan güncel gelişmeler ve savaş üzerine konuştuk. Hayallerimizi gerçekleştirdiğimizi ve bunun da hakkı-

UYANAN RUHUM

hissediyorum
huzura çinliçiplak
bir soyunuş gibi
dokunuyam incinir
kokusunu getiren nazlı bir
tazelik gibi
ve bütün özelemler
bahar sabahlarının serinliği
misali
dokunuyor tenime

seviniyorum
doğanın sesini dinliyorum
unuttuğum türküler
hatırlıyorum şimdi
ezgilerin dinginliğinde
gökyüzü iniyor gözlerime

anlıyorum
yanım kalan dağ eteçlerinin
közleri canlanıyor
yeni gelen rüzgarlarla
köklerime sular iniyor
ırmaklarca

doğruluyorum
yok sandığım varlıklar
beliriyor
yaşananların gün yüzünde
ağlıyor bütün benliğim
yanıyor günlerim
tanıyorum
güneşi arıyorum

Tekogin Tolhildan

mız olduğunu söyledik birbirimize. Murat hölgedeki halkın acılarından söz etti ve kendisinin kısa süre önce gittiği bir zomda yiyecek ekmekleri olmadığı halde uzak bir diyardan geldiği için bir ananın kendisine kendi eliyle ördüğü bir çorap verdiğini, ihanete olan tepkisini, halka layık olmamız gerektiğini anlattı. Bu kısa görüşmeden sonra ayrıldık.

Murat yoldaş pratikte de kendini her yönüyle katıyor, arkadaşların sevgisini kazanarak manga komutanlığı yapıyordu. '99 yılında Zilan yoldaşın arısına Çoman kasabası üzerine alandaki tüm güçlerimizin katılımı ile bir kuşatma eylemi gerçekleştirdik. Eylemde KDP'ye büyük kayıplar verdirdik. Bizim de sekiz şehidimiz ve yirmi kadar yaralımız vardı. Ben de yaralıların arasında Doğu'ya geçmişim.

Özel savaş güçleri yedikleri darbenin acısıyla tüm güçleri ile bir operasyon başlatmıştı. Murat yoldaş mangasıyla birlikte ön safalarda yer almak için ısrar eder. Sonunda Berda Sor tepelerindeki mevzilere gönderilir. Burada yaşanan yoğun çatışma sırasında suikast sonucu şehit düşer.

Bütün tabur tarafından sevilen Murat yoldaşın şehadetinin yarattığı etki sonucu tabur savaş yeteneğini önemli oranda kaybeder ve bu nedenle eğitime çekilir.

Murat yoldaş sonunda dediğini yapmış, ülkesine kavuşmuştur. Haykırı hala yıldızlarda asılıdır. "Ülkemi aydınlatan yıldızlar! Her halk gibi biz de özgür olacağız anı olsun..."

Mücadele arkadaşları adına
Avareş

günce

size bir manzara çizeyim
zaman bir kafes gibi
parçalıyor
dünyanın kaburgalarını
biz dışındayız
el altından devralmışız geçen
bunca yılı
ömürümüzü katlayan hatıralarla
dolu her yer
şu kılıç kadar keskin zirvede
tepecilerimiz var
karşı yayladan duydunuz mu
sesleri
rüzgar kokan yaylalardan
geliyor ses
mevsim sonu gelmeden
başladı zom hareketliliği
operasyon haberi mi
toplayıp çadırlarını gümleri-
ne neden
Kenda Kolé katliamından
hatırlananların tedbiri mi
galiba daha bir çok neden

sığıntılarımızda susuz
kaldığımız çok gün oldu
vadide gizlenmiş şu küçük
dereye soluklandık

aşağıda görünen
duman tüten yıkık evlerin
yangından kurtulmuş olanı
çok yıllar öncesi bir köşkmüş
köyün dışındaki sarnıçta birik-
miş gözyaşları
az ilerisinde köyün
şu uzakta görünen yükseğe
kurulu
bir tapınakmış
birkaç da nüsha bulduk,
hölük-pörçük etrafı
alfabesi çözülmemiş bir dile
ait
hangi Mezopotamyalı halkın,
öğrenemedik
devrim sonrasına
günlüklerimizle
gözden irak bir kayanın gözü-
ne gömüldük
operasyon başlayınca
gömmek zorundayız günlükle-
rimizi
bu kaçınca gömülü günlük
ben de hesap edemem şimdi
akşam konakladığımız mağara-
mı, şimdi bir ağıl
ellerinde kılıç

atı şaha kalkmış savaşçı bey-
keli
kendi döneminde şanlı biri
olmalı
ya da herhangi bir halkın adına
dikili
duvarda kabartmadan kadın
resmi mi
şimdi adak yeri
her yıl burada düzenlenirmiş
köy şenlikleri
şurası adını aldığım arkadaşın
şahadet yeri
düşündüm ki çocuklar
gülücüklerini toplayacak
papatya mevsimi renklerden
devrimden sonra diyorum
sağ kahraman
diye devam eder-giderim

yaz boyu karıncanın pusulası
yolumuzdu
karıncanın evi kadar yeraltı
şehri bulduk inanamazsınız
onu takip ettik
karıncanın evi karlar altında
kalmıştır şimdi
ağustosböceği kışla baş başa
ve yalnız
yine geç kaldı mevsimden
evren sanatkarı, büyük müzik
ustası

aç kalıyorsun bir ordu seninle
kış vakti yine
ava çekiyor keklük ötüşleri
kışa giriyoruz
karda izimizi arıyor kobra
sanki sinek vızıltısı
biz çığdan korkuyoruz
kayahıkların gözündeki bulduk
mu bir sığınak
istediği kadar bomba yağsın
yağmur yağsın kar yağsın
fırtına yaktığı ağıtlarıyla
dövünsün ağlasın

Schmus KARAKOYUN (Fırat)

BİR AY VARDIR AYLAR İÇİNDE

Bir dönemi anlatmak veya anlayabilmenin en iyi ve en gerçekçi yolu yaşanan dönemde ortaya çıkan kişilikleri gerçeklikleri içinde doğru ele almak ve kavramaktan geçmektedir.

Her dönemin hatta her anın çarpıcı kişilikleri vardır.

Che'yi Che yapan kendi dönemine verdiği cevaptır.

O, dönemi anladı.

Ruh, yürek ve kişiliğindeki evrensel özü birleştirerek bunun pratik uygulayıcısı oldu.

Anladı, kavradı ve yaptı. Yapararak insanlığın kurtuluş simgesi oldu.

Mazlum'u Mazlum yapan; kişiliğinde ve pratiğinde en zor koşullarda bir halkı ve bir partiyi temsil etme, kendi kişiliğinde yaşatma olayıdır.

1970 yılında Yukarıdallı köyünde dünyaya gelen Fırat heval, Kahramanlık Haftası olarak ilan edilen 21-28 Mart tarihleri arasında 26 Mart'a denk gelen şehadetiyle dönemin bir kişiliği olarak sürece damgasını vurdu.

Kahramanlık Haftası'nın büyük kahramanı Fırat heval, yaşamı boyunca ortaya koyduğu mücadeleci kişiliğiyle belirgin bir özelliğe sahip olmuştur.

Tek başına kaldı ancak doğru yolda bir yürüyüşün sahibi oldu. Doğru yoldan şaşmadı, yılmadı. Tam tersine hep yükseldi.

Çizgiden şaşmayan Fırat heval içerisinde geçilen dönemin

● Adı, soyadı: **Schmus**

KARAKOYUN

Kod adı: **Fırat Amed Hüseyin**

Doğum yeri ve tarihi: **1 Haziran**

1970, Yukarıdallı köyü-Başkale

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Mart**

1999, Xaçûrt mahallesi-Van

hassaslığını çok iyi biliyordu. Anı anına bir derinleşme ve yoğunlaşma sahibiydi.

Mücadeleyle tanıştığı ilk günlerden başlayarak kaldığı kısa dönemlik Amed zindan süreci ve sonrasında döneme cevap olmadaki kararlılığını hep sürdürdü.

Sadece yoğunlaşıp derinleşmezdi, düşündüklerinin pratik uygulayıcısı olundu. Bunun için hep bir uğraş sahibiydi.

Öz ve sözü, düşünce ile pratiği kendinde çok iyi birleştiren bir kişiliği Fırat heval.

Başkan Apo'nun Roma'ya yürüyüşü ve ardından geliştirilen uluslararası bir komplo sonucu yakalanarak TC'ye teslim edilmesi sürecinde Fırat heval gösterdiği pratik ve çabıyla sürece nasıl cevap verilmesi gerektiğini çok iyi ortaya koydu.

Koşulların durumunu ve halkın gerçekliğini çok iyi değerlendiren Fırat heval sorumluluğunu yaptığı Van merkezinde geliştirdiği planlamayla yoğun bir eylemsellik sürecini başlattı.

O, bu dönemde hem planlayıcı, hem gerçekleşen tüm eylemlerde öncü ve hem de koordineyi sağlayan profesyonel bir şehir kadrosuydu. Sorumluluğu oldukça ağır ve tehlikeliydi. Van merkezin de birinci derecede faaliyetlerden sorumluydu. Van'da tanınıyordu. Çevresi oldukça genişti. Gerçekleştirdiği birçok eylemden dolayı daha önce yakalanmış, çözülmediğinden dolayı kısa bir süre cezaevinde kaldıktan sonra serbest bırakılmıştı. Ancak O bu durumları asla çalışması önünde engel görmedi. Hep ne yapılmalı, nasıl yapılmalı, nerede ve ne zaman bizimindeki sorular üzerinde yoğunlaştı. Bunlara cevap olmada tam bir profesyonel şehir gerillası gibi hareket etti.

O dönemin bir kurtuluşcusuydu. Bilincini, yüreğini ve

duygularım dönem için ayaklandırıan bir kurtuluşçuydu.

"Bir kurtuluşçunun tarzı; tek başınaymış, koşulları ağırmış, ille bir yerlere dayanması gerekiyormuş gibi durumlara asla yer vermez, bunları asla mesele yapmaz."

Tıpkı büyük kurtuluşçu Fırat heval gibi.

19 Mart '99 tarihli notunda; *"Malzemelerimiz olmadığından farklı eylem gerçekleştiremedim. Newroz hazırlıklarımız devam ediyor, en iyi şekilde kutlamaya çalışacağız"* diyor. Uluslararası komployu boşa çıkarmada kafasında kapsamlı planlar hazırlamıştı. Newroz böyle bir darbe için büyük bir gündü. Bütün hazırlıkları bu temeldeydi. Düşman her alanda Newroz öncesinde tedbirlerini almış, Newroz'u yasaklamıştı.

Ancak Fırat heval Newroz ateşini çok öncelerden yak-

mıştı. Her gün şehir merkezinin değişik mahellerinde kitleler sokağa dökülüyor, düşmana olan kin ve öfkesini dile getiriyordu. Kitle oldukça örgütlü ve koordineli hareket ediyordu. Bu çabasından dolayı Fırat heval halkın büyük saygısını kazanmıştı. Fırat hevalin bu pratiği dönemseldi. Gerilla ile serhildanları içiçe yürütme, serhildanlarla gerillayı besleme ve giderekten bunu silahlı bir düzeye çıkartma dönemin en önemli taktiği idi. Fırat heval bunu oldukça koordineli bir şekilde yürütmeyi başarmıştı. Oldukça sürükleyici kişiliğiyle bunun üstesinden gelebiliyordu.

Yine VI. Kongre'nin kararlarına kendi cephesinde en doğru karşılığı verme; VI. Kongre'nin yeniden yapılanma hamlesine oldukça olgun, sağduyulu ve öngörüllü özellikleriyle yanıt ol-

madaki kararlılığı ve en önemli-şi de bunu fedaice bir yaklaşımla gerçekleştirmesi oldukça önemlidir.

Ölüme her an hazırdu. Şereflice ve onurluca bir ölümü selamlayanlardandır. Ancak düşmana yönelirken ölmeyi değil öldürmeyi, kaybetmeyi değil kazanmayı ve teslimiyeti değil direnişi esas alıyordu. Eylem tarzı bunu çok iyi ispatlıyor. Şehadet anı bunun en somut ispatıdır. Bu anlamda eyleminde PKK'de hedeflenen fedaice bir tarz vardır. Bu tarz düşmanın geriletmesinde, bozguna uğratılmasında oldukça çarpıcı ve çarpıcı olduğu kadar da dönemseldir. Koparıcı ve sonuç alıcıdır.

Bir bitirilen yaşamını mücadeleye ve halka adanmış olan Fırat heval, ihanete ve teslimiyete de en büyük darbeyi vurdu.

Son kurşun ihanete

26 Mart günü Van merkezine bağlı Xaçûrt mahallesinde düşmanın kapsamlı operasyon düzenleyeceği bilgisini alan Van ARGK İntikam Timi adına Fırat heval iki kişi ile birlikte bu alana geçer. Düşman alanda önceden mevzilenmiş bekliyordu. Fırat heval ve beraberinde götürdüğü iki kişi düşmanın çemberine düşer. Bu esnada her iki kişi Fırat hevali bırakarak kaçarlar. Bunları kaçmasıyla Fırat heval durumu anlar.

Kendisiyle birlikte gelen iki kişi ihanet etmiş. Fırat hevale kompo yapmışlardı.

İhanete batmış soysuzlar Fırat hevalin hemen teslim olaca-

ğını düşünüyorlardı. Fırat hevalin teslim olmasıyla da düşmanın onlara vereceği kemik kırıntılarıyla mutlu olacaklarını sanmışlardı.

Ancak beklediklerinin tam tersi olmuştu.

Fırat heval şereflice bir ölüme her zaman hazırды. Düşmanla çarpışmaya da hazırды.

Belinde taşıdığı iki tabancayla düşmanın "teslim ol" çağrısına yanıt veriri.

Çatışma başlar. Tek başına düşmanın çemberindedir. Ama korkusu yoktur. Cesaretlidir.

Fedailikte karar kılmıştır bir kere.

Bir fedai gibi yaşamayı ve ölmeyi kendisine ilke edinmiştir.

Çatışma sırasında bir polis ölü, iki polis yaralanır.

Fırat heval sonuna kadar çatışır. En son tabancasında iki mermi kalır.

Kurtulmasının imkansız olduğunu bilen Fırat heval düşmanın eline sağ geçmemek için tabancayı kafasına dayar ve bir kurşunu kafasına sıkarak ölümsüzlük yolunda yaşamına son verir.

Tabancada bir kurşun kalır.

O da O'na ve O'nun şahsında partiye ve Kürdistan halkına sırt çevirip ihanet edenler içindi.

O Van merkezinde kaldığı zaman zarfında birçok ajanın ve işbirliğinin cezalandırılmasında birincil derecede rol almıştı.

Düşmana olduğu kadar ihanete karşı kin-öfkesi çok büyüktü.

Bunun içindir ki müthiş eylemci bir kişilikti.

Soğukkanlıydı; duyarlı, atik ve atılgandı. Düşmanın hareket-

lerini önceden seziyor ve ona karşı tedbir geliştiriyordu.

Fırat hevalin en önemli özelliği profesyonel bir eylemci olmak kadar profesyonel bir örgütleyiciydi aynı zamanda.

Bir unsurun yakalamıp ismini vermesiyle deşifre olmuştu. Fakat O gizliliğe olan bağlılığı, gerilla tarzını uygulamadaki ustalığıyla yine çatışmalarına devam ediyordu.

Van merkezinde büyük fedai eylemini gerçekleştiren Berwar hevalin hedef tespitini O yapmış, hedefe kadar arkadaşı götürmüş ve eylemi gerçekleştirene kadar da büyük bir soğukkanlılıkla beklemişti.

Deşifre olduktan sonra parti gerci çekilmesini istemişti. Partiyeciyazdığı son notunda "hava-ların çok kötü olmasından dolayı ulaşamadım. Yola çıktım tekrar geri dönmek zorunda kaldım. Hava-ların düzelmesiyle tekrar sizlere ulaşacağım" demişti.

Şehit düştükten sonra düşman Fırat hevalin cenazesini ailesine vermeye korkuyor. Düşman Fırat hevalin çok geniş bir çevre tarafından tanındığını, herkesin O'na derinden bir saygı beslediğini ve alanda gelişen bütün eylemselliklerde Fırat hevalin öncülük yaptığını biliyordu. Bundandır ki korkusu büyüktü, cenazesini vermek istemiyordu.

Ancak halk cenazeyi düşmandan almak için serhildanlara kalkar.

Bunun zerine düşman cenazeyi ailesine vermek zorunda kalır.

Yaklaşık beşyüz araçlık bir

konvoy eşliğinde tıllı ve sloganlar eşliğinde Fırat hevalin cenazesi defnedilir. Yaşanan izdihamdan dolayı yaşlı bir yurtsever kadın şehit düşüyor.

Fırat hevalin annesi, Fırat hevalin şehadetinden sonra "Mutluyum, Serok Apo'nun ve Kürt halkının başı sağolsun. Bu olayda hiçbir üzüntümüz yoktur. Sadece ihaneti nefretle kınıyor, cezasız kalmamasını istiyorum" diyerek yurtseverliğin, şehide bağlılığın nasıl olması gerektiğini bu tavrıyla çok iyi ortaya koyuyor.

Evli olmasına rağmen bütün yaşamını davaya adayan Fırat heval, aynı zamanda sevgisini, aşkını vatan, halk ve savaş aşkıyla bütünleştiren, yüreğini, beynini ve ruhunu;

Büyük vatan aşkıyla,

Büyük özgürlük tutkusuyula dolduran, bunun için kamının son damlasına kadar savaşarak bu ilkesine bağlı kalan bir kahramandır.

Oldukça soğukkanlı ve güven verici kişiliğiyle halkın gönlünde taht kuran Fırat hevalin şehadeti önünde saygıyla eğiliyoruz.

Şehide bağlılık fedaice bir ruhla anılarını bağımsız bir Kürdistan'la taçlandırmaktır.

Başkale'den mücadele arkadaşları adına, Mervan

Vurdular göğüsünde bir şehrin orta yerinde

kahpece aldılar güzel ruhlu bedenini

sarmadılar yarasını alıp gö-

türdüler

cansız bedeninden bile kork-
tular

Ey Fırat sen ölmedin
dillere destan oldun
özgürlük için abide
halk için bir öncü oldun
demesinlerki bitti davan
yaşıyorsun yine her an
tuttuğun yolu her zaman
takipedeceğiz durmadan
ah çekip yas tutmayacağız.
sonsuzda dek anacağız adını
şüpheli olmasın alacağız
intikamı.

Düşmanı adıyla ürküttün
sen Mazlumlara kavuştun
upkı diğer yoldaşların gibi
sende ölümsüzlüğe ulaştın

(Fırat yoldaşın annesinin anlatımı)

Sevgiyle bakan gözleri insa-
nın yaşama olan bağlılığını bi-
raz daha artırıyor. Van'da İs-
kele Yatılı Okulu'na okumuştur.
Zeki ve çalışkan bir öğrenciydi.
İlk ve ortaokulu büyük bir başa-
rıyla bitirmişti. Aynı başarısı li-
se de devam etmiş, öğretmen-
lerinin övgüyle söz ettikleri bir
insan haline gelmişti.

Lise dönemlerinde tanışmıştı
PKK'liler ile. Hatta bir geril-
laydı O'nu etkileyen, mücade-
leyi tanıtan. O gerilla konuşurken
cankulağıyla dinliyordu. Sanki
hiçbir kelimeyi kaçırmak iste-
miyordu. Her konuşmadan son-
ra içine kapanıyor, bu kez ken-
disiyle konuşuyordu.

İçten yaşadığı yoğunlaşma
O'nu mücadeleye katılma sevk
etmişti. Bu kararından sonra bir

dakika bile durmadan mücade-
leye vermişti kendisini. Elinden
ne geliyorsa onu yapıyordu.
Kitle çalışması, öğrenci örgütle-
mesi, gerillalara lojistik hazırla-
ma, propaganda yapma, bildiri
dağıtma vb...

O yıllarda Van'da cephe fa-
aliyeti yürüten bir arkadaşı ya-
kalanmıştı. İşkenceye fazla da-
yanamadığı için de Şehmus'un
ismini vermişti. Uzun işkence
günlerinden sonra tutuklanmış
ve Diyarbakır Cezaevi'ne gön-
derilmişti. Ama direnmışti. Kimseyi ele vermediği gibi,
bütün suçlamaları da reddet-
mişti. Cezaevi süreci O'nun
kendisini geliştirmesinin, daha
fazla okuması ve araştırması-
nın zemini olmuştu. Bu şansı
iyi de değerlendirmişti. Üç yıl
dokuz ay kaldığı cezaevinden
tahliye olur olmaz hiç vakit
kaybetmeden gerillaya katılım
sağlamıştı. İsmi artık Fırat'tı.

Çeşitli kamplarda uzun süre
eğitim gördükten sonra hem bil-
gisi hem de tecrübelerinden do-
layı Van bölge sorumlusu olarak
geri gönderilmişti.

Fırat yoldaş halk içerisinde
çok farklı bir bakış açısı yarat-
mıştı. Halkla ilişkileri oldukça,
güven vericiydi. İnsanları ka-
zanmak için durmadan çalış-
yor, bütün yeteneklerini ortaya
döküyordu. Alçak gönüllü ve
mütevazı oluşu, öğrenmeye
olan merakı, insanları sorunla-
rını çözme çabası kısa zamanda
güçlü bir örgütlülük yaratmasını
sağlamıştı.

Ardından partinin çağrısı
üzerine Doğu Kürdistan'a geç-
mişti. Ama burada İran asker-
leri tarafından yakalanmış bu

kez İran'da cezaevine atıl-
mıştı. Burada da üç ay kalan
Fırat arkadaş, cezaevinden çık-
tıktan sonra arkadaşlara
ulaşmış ve eğitime alınmıştı.
Eğitim sonrası halkın istemleri
üzerine tekrar Van'a gönderil-
di.

Eğitim aldığı güç ve tecrü-
beleriyle yanı tempoda çalış-
malarına başladı. Ama devlet
güçleri Fırat arkadaşın çalışmala-
rından büyük rahatsızlık duy-
yor, O'nu yakalamak için bü-
tün gücüyle çalışıyordu. Ama
bir türlü ele geçiremiyordu Fı-
rat yoldaşı. Bu yüzden kendine
Kürt diyen hainlere görev ve-
rilmışti. Fırat yoldaş, halkının
düşürülmesine karşı oldukça
öfkeliydi. Ve kim olursa olsun
onu düşüğü bu kötü durumdan
kurtarmak istiyordu. Ama iha-
netin sonu yoktu. İnsan bir da-
ha düşmeye görsün, bütün hü-
creslerine kadar ihanete bula-
şmıştı. Böyle olmalıydı ki, dev-
lete daha yararlı olabilsin!

Ne acı ki, Kürt tarihi tekrar
tekerrür ediyordu. Reyberler yi-
ne devreye girmiş ve çağdaş
Alişerleri yine katli ediyordu.

Evet... Fırat yoldaş uğruna
canını vermekten çekinmediğin
halkının içinden çıkan hainler,
hiç acımadan şehit etmişti seni.
Ama biz ve bütün yoldaşların
senin ve şehit düşen bütün kah-
ramanların amacına ulaşana ka-
dar, barış, kardeşlik ve demok-
rasiyi ülkemizde ve tüm Orta-
doğu'da yaratana kadar müca-
deleyi asla bırakmayacağız.
Anınız mücadelemize sürekli
önder olacaktır.

Selam ve saygılar

Zeynep ERDEM (Jiyan Amed)

“Yoldaşlarımı bir çiçek haline getirip partiye hediye etmek istiyorum”

“Günlerini başarılarla güzelleştirmelisin ve bu güzelliklerin hiçbir zaman unutulmaması için mutlaka yazmalısın.” (Şehit Enver Polat-Selçuk)

Bu kısa not Şehit Jiyan (Zeynep ERDEM) yoldaşın günlüğünün ilk sayfasına yazılmış. Yazıyı Şehit Selçuk yoldaş yazmış. Yaşamlarını bir halkın geleceğine adayan, devrim günlerini dolu dolu yaşayan ve birbirlerini hep ilerletmeye, hep büyümeye zorlayan, bazen kavga eden, bazen derin tartışmalara giren iki yiğit yoldaş... İki emekçi, iki komutan...

Özgürlük mücadelesinin özelliklerini anlayanlar bilirler, bu yolculuğun en önemli hedeflerinden biri, hatta önde gelenlerinden biri kendini çevresiyle büyüten, arayışı yaratma gücüne sahip olan, zorluklardan kaçmadan, savaşmayı yaşam bilen, insan olma güzelliğinin savaşımını yaşam bilen, güzelliğini bu savaşımıyla tarihe mal eden ve doğal olmayı başararak güce ulaşan insanı yaratmak ve doğal insanı yaratmaktır.

Doğal insan, özellikle günümüz egemen sistem gerçekliğinde en çok korkulan ve sistemin en yoğun savaş açtığı bir gücü temsil etmektedir. Başkan Apo kişiliğinde vücut bulan, PKK önderlik kişiliğiyle kurumlaşan bu

❖ Adı, soyadı: Zeynep ERDEM

Kod adı: Jiyan Amed

Doğum yeri ve tarihi: 4 Şubat

1975, Erlenbach-Almanya

Mücadeleye katılım tarihi: 10

Ocak 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 5

Haziran 1999, Başkale

güç, gerici sistemin en büyük düşmanıdır. Her ne koşulda olursa olsun bu güç ve kişilik, herşeyi kendisinden başlayarak canlandırma özelliğine sahiptir. Onun kontrol edilemez, boyunuruk kabul etmeyen yapısı, iradesi en büyük silahı olmaktadır. PKK gerçekliğinde yaratılan militan kişilikler çoğalan önderlik kurum kişiliğine örnekler oluşturmaktadır.

Şehit Jiyan'ın ülkesine, halkına, yoldaşlarına olan bağlılığı, Başkan Apo'ya olan doğal inancı ve sevgisi, savaşta olduğu gibi

yaşamın her alanında ve anında en ufak bir yanlışlık ve çirkinlik karşısında, yalnız kalmayı dahi göze alarak, inandığı doğruları yine doğal yapısıyla savunması bu örneğin kadın militan gerçeğini göstermektedir. Jiyan yoldaş için her şey, en kutsal değerler bile abartısız anlatılmalıdır. Nefret de, sevgi de, özlem de, bağlılık da en sade bir görkeme sahip olmalıdır. Çünkü güç abartıda değil, çınlıçplak gerçekliklerin derinliklerinde saklıdır.

Jiyan yoldaş gerillada yazmış olduğu günlüğünde yaşamını, çevresindekileri, Kürdistan dağlarında yaşadığı çatışmaları en sade bir şekilde anlatıyor. Onu kendi dilinden tammak en doğrusu olacak: “... 1925'te Şeyh Said isyanı bastırıldıktan sonra aşiretimiz Amed'e ve çevre zehirlere dağılıyor. Zikteyî aşiretimiz, özel savaşın özel çabaları altına girdi. Kemalizm istediğini yine bazarı. Yoğun din etkisi nedeniyle tutucu ve gerici özellikler gelişti.” Jiyan'ın ailesi bu koşullarda yetişir 'köyün en yakışıklı erkeği' olarak tanımladığı babası ile 'köyün en güçlü ve en güzel kızı' olan annesi evlenirler. Ardından aile Almanya'ya göç eder. Jiyan yoldaşın annesi bu süreçte yeni geldiği ortama alışamamış, hep ülkesine dönmeyi istemiştir. “1974'te Almanya'nın Erlenbach şehrine yerle-

şıyorlar. Annem oldukça zorlanıyor, herşey yabancı, kimseyi tanımıyor ve günlerce ülkesinden ayrıldığı için ağlıyor. Evet, kadın, ülkesinden koparıyor diye ağlıyor, kendi topraklarını özliyor. 1975'te ben 4 Şubat tarihinde doğuyorum. Yeni bir çocuk olarak anneme üzüntüsünü ne kötü ki unutturabiliyorum..." Jiyan yoldaş doğumunu annesine vatana olan hasretini unutturduğu için "ne kötü ki" diyerek dile getirir. Ve Jiyan yoldaşın doğumuyla birlikte annesinin özlemi bir nebze de olsa dinmiş görünse de, bu özlemi en derin bir şekilde yaşama sırası Jiyan yoldaşa geçmiştir.

Gün geçtikçe büyüyen Jiyan yoldaş, çevresine de anlam vermeye başlamıştır. Çevresindeki karışıklıkların, yaşanan olumsuzlukların nedenlerini araştırıp durur. Çevresindeki kadın gerçekliği onu çok etkiler. Erkeğin kadına, kadının da erkeğe yakla-

şmaları onun tepkileneşine yol açar. Jiyan yoldaş küçük yaşta olmasına rağmen gözlediği kadının tiplerine öfkeli. 13 yaşına geldiğinde yengesine "Ben asla sizin gibi köle olmayacağım" der.

"Okuldaki çelişkileri de çok yoğun yaşıyordum. Bayanlar kendilerini metalaştırıp adeta erkeğe sunarlardı. Erkekler de onları kullanır, malı eskiyince tekme atıp yeni bir mal ararlardı. Bu benim çok zoruma giderdi. Ülke sevgisini onlara da anlattım. Erkekler bana 'Hart Zeyno' diye lakap takarlardı. Tabii ki istedikleri gibi bir bayan olmadığım için, Ben ise oldukça kararlıydım, bunun için bana saygı duyanlar da oldu" diye yazan Jiyan yoldaş toplumdaki kadına ve erkeğe verilen çarpık rolleri çözmeye başlar.

Jiyan yoldaşın ailesi '80'lerin sonlarına doğru mücadeleye ve cephe faaliyetleri yürüten kadrolar-

la tanışır. Onlara ve partiye bağlılık gün geçtikçe artar. Tüm eylemlerde ailece vardılar. Jiyan yoldaş bu değişim içinde gelişir. Şöyle yazar: "Ben gecelere gittiğimde, topluluğun bizim kültürümüzden olduğunu gördüğümde çok sevindim. Bilinçli olmasa da arkadaşlara bağlılığın geliyordu. Gerillayı hep rüyalarında görürdüm. Bir gün büyük bir komutan olduğumu, savaşırken, arkadaşlarımı kurtarıken zehiri düşüğümü görüyordum."

Jiyan yoldaş 17 yaşına geldiğinde, aile ona evlenme çağına geldiğini hissettirmeye başlar. Ama Jiyan yoldaş, var olan yaşama ve ilişkilere baktığında kabullenemez bunu. "Ben değişik bir arayış içerisindeydim. Ama ne ve nasıl bir yaşam?" diye sorar kendine. Jiyan yoldaş gün geçtikçe partiye katılım yönünde düşünce geliştirir. "Bir şeyler yapmam gerekirdi ama ne? Eylemlere gitmek, para vermek yetmez diyordum. Ülkeye geri dönmem kesin şarttı, ama nasıl?" Sonunda kararını verir, partiye katılım kararını babasına söyler. Babasının kendine kızacağını, kabul etmeyeceğini, hatta engellemeye çalışacağını sanır. Babası kızmaz ama kızından bu yönlü karar beklemediğinden, alaylı bir şekilde, "Sen mi?" der. Jiyan yoldaş bunun üzerine daha da kararını netleştirir, ama babasının kendisiyle gurur duyduğunu da bilmektedir.

10 Ocak '93 tarihinde Jiyan yoldaş, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine katılır. Kürdistan'dan uzakta doğup büyüyen Jiyan yoldaş eğitimlerde anlatı-

"Devrimciler umudun ifadesidirler.

Kendileri için değil, halkların özgürlüğünü esas alırlar.

**Kendi mutluluklarını halkın umut ve mutluluklarıyla
birleştirebilme büyüklüğünü gösterirler"**

Başkan Apo

lanları anlamaya çalışır. "Eğitimlere fazla katılamıyordum, çünkü anlayamıyordum. Eğitimlerde katkıp konuşmadığım için sürekli eleştiriyordum. Bir gün ilkel komünal toplum anlatılıyordu. Bizlerin maymuna benzer bir canlıdan geldiğimiz söylenmişti. Ben de kalkayım konuşayım diye bir soru sordum 'Heval gündü beyaz insanlar var, siyah insanlar var. O zaman beyaz ve siyah maymunlar da var mı?' Bir gürültü ve bir kahkaha sesi geldi."

Jiyan yoldaş eğitim ardından basın-yayın sahasında görevlendirilir. Nisan '93'te bu sahada çalışmaya başlar. Basın-yayının pratik çalışmalarında emek harcarken, parti dışı anlayış ve kişiliklere karşı da savaşımını sürdürür. Yanlış bulduğu tavır, davranış ve anlayışlara karşı sessiz kalmaz, açıkça itirazlarını yapar. Hiçbir zaman kabul etmediği şeyleri ediyormuş gibi yansıtmaz. Çevresindeki kişilikleri çözerken ölçülerinde oldukça saf ve nettir. Bu nedenle dili, üslubu ve davranışları da açık ve nettir. Eylül '94 tarihine kadar görevini sürdürür. Bu tarihten sonra yeni bir başlangıç yapmak için Önderlik sahasına geçer.

Jiyan yoldaş için partileşme savaşımında yeni bir sayfa açıl-

mıştır. Özgürleşme çalışmalarının çapını, kapsamını, bizzat Önderliği yakından izleme şansına kavuşmuştur. Savaş sorunları, partideki yüksek tartışma çözümü arama düzeyi Jiyan yoldaşı oldukça yoğunlaştırır. Görevlerin ağırlığı ve önemi karşısında kendi kişiliğinde ulaşması gereken hedefleri gün gün netleştirir, büyütür. Jiyan yoldaş için Başkan APO'yu anlamak başlı başına bir mücadele gibidir. "Yoldaşım" dediği Önderliği ve çözümlemeleri anlamak için zaman zaman kendisini oldukça yoğunlaştırır.

"... Özellikle futbol saatlerinde en çok katılım gösterenlerden biriydim. Önderlikle savaşmak, Onun coşkusunu yaşamak, kolektif oynayış, yoldaşlarına güç sunuşu beni çok etkiliyordu. Beni sürekli karşı tarafta verirdi. Ben her oynayışında kazanmayı hedefliyordum ama malesef O, güçlü komuta tarzını hiç kimse yenemedi." Eğitim boyunca Jiyan yoldaşın yoğunlaştığı diğer bir konu da kadın ve erkek özgürlüğüdür. Var olan kadın ve erkek yapılanmasını reddetmesinin yanında partideki 'Nasıl bir kadın-erkek ve yaşam' sorusunu da sormaya başlar. Red ardından, nasıl bir yaşam ve insan sorularının cevabı

da devrimcilerden beklenmektedir.

Devre sonunda ülkeye gitmek için istemde bulunur. Parti Önderliği, Jiyan yoldaşın bu istemini erken bulur. "Devre sonu gidererek yaklaşıyordu. Kişiliğimi halen çözmez değildim. Kendimi sürekli ülkeye dayatmışım. Bu dayatmamı Önderlik çok daha derin değerlendiriyordu. Kendini yaşamı yaratmak için hazırlamayıp, kendini ölüme yatırma... Yaşamı henüz sevmeyişimi, aşırı bir şekilde tepki duyduğumu, bu nedenle ülkeye hazır olmadığımı belirtti." Jiyan yoldaş, Parti Önderliği'nin belirlemelerini kendisi için bir ayna olarak ele alır ve "Kendi gerçekliğimi açıkça gördüm" der. Mart '95'te kitle faaliyetlerine çıkar. Kürt halk gerçekliğini kavramaya çalışır. Jiyan yoldaş, bir yandan halk gerçekliğini anlamaya çalışırken, Başkan Apo'nun kadın gücüne olan inancını ve güvenini de faaliyet sırasında daha iyi bilince çıkarır. "Bir kadında eğer utanma, kendini bastırma duygusu varsa, o kadın özgürleşemez. Biz aslında kendi cinsimizden utanıyorduk. Mesela benim bir kambur duruşum, kendi cinsime ve fiziğime bir güvensizlikti. Bunları ve Başkan Apo'yu anladıkça hem düşüncede hem de fiziğimde bir biçim kazandım.

Gerçekten kadının içindeki güzelliği, dışarıya yansıyan bir güzelliktir" demektedir. Kitle faaliyetlerinden sonra tekrar eğitim devresine girer. Devre sonunda ülkeye gitme kararı çıkar. Jiyan yoldaş yıllardır beklediği mutluluğu yaşamaktadır. Hiç görmediği ülkesine dönecektir artık. Hem de ülkesi uğruna savaşan bir militan olarak. Ve Eylül '95'te ülkeye gider. Ülkeye yürüyüşün ilk gününden itibaren direnişi, dayanıklılığı, hiçbir göreve itirazsız koşturması ile dikkat çeker. Çalışkan ve hareketlidir.

İlk vardıkları yer Merkez karargah'tır. Bu süreci şöyle anlatır günlüğünde: *"Bu eğitim süreci benim için çok önemliydi, komuta tarzını yakalamak ve insanları tanımak kadar zor bir şey yoktu gerçekten..."* Eğitim sonrasında YAJK Karargahı'nda kalır. 18 Ağustos '96'da Çiyaye Reş'e gider.

Jiyan yoldaş, Türk ordu güçlerinin sayısız operasyonlarında çatışmalara girer. KDP'lilerle çatışır. İnadına, kararlılığın en amansız koşullarda da sürdürür. Türk ordu güçlerinin operasyonları karşısında yoldaşlarıyla birlikte yüksek bir moralle savaşa girer. Günlüğüne şunları not eder.

Jiyan yoldaş, zor anların yoldaşı olma özelliğini hep korur. Fiziki olarak zorlanan yoldaşlarının yanına ilk koşanlardandır. Parti Önderliği'nin yaşam sevgisi konusundaki belirlemeleri hep aklındadır. Sevginin yaratılması gerektiğini, bunun emekçisi olması gerektiğini anlamıştır. *"... Doğrudur, belki Başkan Apo'nun sevgi anlayışı-*

na kimse ulaşamaz, ama ben kararlıyım, sevgi dünyanın en güzel çiçeğidir. Yoldaşlarımı bir çiçek haline getirip partiye hediye etmek istiyorum. Ben her insanı severim. Güzel insanlar sevilmeli ve güzel insanlar yaratılmalı. Yaratmayan köle kalır, cüce kalır."

1997-98 kışında eğitimler başlatılır. Kadro eğitimlerine Jiyan yoldaş da katılır. Devre sonunda kendini Botan'a önerir. O'nun için bu gidiş, yaşama yeniden başlama gibi bir anlama sahiptir. Yine çatışmalardadır. Bir eylemde omuzundan yaralanır. Yoldaşları onu noktaya götürmek isterler. Jiyan yoldaş her zamanki inadıyla kabul etmez, savaşmaya devam etmek ister. Yoldaşları onun her şeyidir. Onlar neredeyse, O'da orada olmak ister.

15 Şubat 1999 tarihi Jiyan yoldaşta büyük değişimler yaratır. Başkan Apo'ya yapılan komplo, Jiyan yoldaşın savaşa daha da çok girmesine neden olur. *"Yoldaşım"* diye hitap ettiği Başkan Apo için şunları yazar günlüğüne: *"... Başkan Apo'yu yalnız bırakmak istemiyorum, Yoldaşım şimdi yalnız, tek bir hücrede ama düşman bunu unutmasın ki, Apo bizim yüreğimizde ve ruhumuzdadır... Az söz, çok iş benim sürecimin sloganıdır."*

Jiyan yoldaş, kendini bu kez Hakkari'ye önerir. 17 Nisan '99 tarihinde Şehit Sipan Bölüğü'nden ayrılarak yeni faaliyet sahasına yönelir. Ayrılırken şunları kaleme alır: *"PKK'deki yoldaşlık en yüce yoldaşlıktır Başkanım. Seninle ve senin ta-*

kipçileriyle yürümek, dünya insanlığına bu çizgiyi oturtmak her PKK militanının en yüksek görevidir. Bu ruhla ve coşkuyla Hakkari'ye yönelmek çok önemlidir." Yeni savaş sahasına ulaşan Jiyan yoldaş, yaşam savaşına, Başkan Apo'dan aldığı ruh ve güçle daha anlamlı yüklenir. Her PKK kadın militanı gibi, savaştıkça güzelleşir. Toprağa verdiği nice yoldaşına duyduğu bağlılık ve ettiği yeminle zorluklara karşı ayakta kalır. O, aradığı şeyleri vatanında, kaynağında bulduğunu anlamıştır artık. Ve Jiyan yoldaş, Başkale alanında TC ordu güçleriyle girilen bir çatışmada 14 yoldaşıyla birlikte şehadete erer. Tarih 5 Haziran 1999 ...

Jiyan'ı anlatmak ancak O'nun diliyle mümkündür. O'nun saf, doğal, abartısız olmayan dili O'nun inancının da yansımasıdır. O, savaşmaya devam ediyor. Kim inanır O'nun ve nice O'nun gibi yoldaşların aramızdan ayrıldığına... Jiyan yine inadını sürdürüyor.

PKK'nin ve Başkan Apo'nun büyük yaşam öğretisiyle sevgiyi, insanı, toprağı yeni baştan, tertemiz yaratan Jiyan ve binlerce Jiyan, özgür geleceğimizin temelleri olmuşlardır. Jiyan yoldaş, mücadele hızından hiçbir şey yitirmeden devam ediyor. Yine senin de büyük öfke duyduğun köle ruhlular saldırarak isteseler de, büyük yoldaşın, Başkanımız mücadeleyi yükseltiyor. Bu ülkenin yiğit Kürt Kızı! Vatan toprağında rahat uyu...

Mücadele arkadaşları

Jiyan Erlenbach'ta doğdu

Erlenbach kaybedilmiş ülkenin karşılığı ve gasbedilmiş özgürlüğün yanıttı. Zikteyirj Aşireti'nin en yakışıklı erkeği ile en güzel kızının aşk öyküsünün dramatik kesitiydi. Üstelik bu öykünün buralarda bir metelik değeri de yoktu. Gelir geçer hevesler, günübirlik arzular, Jiyan'ın dinlediği Çewlik öykülerindeki sonsuz aşkları yalanlıyordu.

Bingöl dağlarının çoban öyküleri, aşiret kadınlarının ağıtları ve tarından başka sığınacağı olmayan köylülerin ilahileri buralarda bir hamburger pahasıydı.

Jiyan, anasının dilindeki cevheri keşfetti ve anasının dilini sevdi. Anasının genç ve güzel yüzündeki kırışıkları merak etti.

Anası da anlattı ona:

"İrmaklarımız vardı. Bazen süt, bazen şerbet kimi zaman zembem akardı. Şêx Said isya-

nında genç kızların, gelialerin delikanlıların kanı karıştı. O günden beri tılsım bozuldu. Kaynağı balpınarları olan sularımız, acımtırak akar oldu.

Dağlarımız bulutlardan yüksekteydi. Kengerler, çiğdemler, ışıktar, nergisler, gelincikler, papatyalar, talefer ve adını bilmediğimiz binlerce çiçek...

Aşiret çobanlarının kaval ezgileri ile şafak yıldızlarını karşıladığı yaylalar... Asilerin, eşkiyaların mekanı derin vadiler, koyaklar, mağralar..."

Jiyan, anasının dilinden Kürdistan'ı öğrendi, tanıdı ve sevdi. Dilin ve sevginin ilişkisini kavradı. Anasına:

"Keşke kanatlarım olsaydı / uçsaydım kartallar gibi / konsaydım doruklarına dağlarımıztın" dedi.

Jiyan'ın anası tanrıya seslenerek yanıtladı Jiyanı:

"Çok şükürler sana tanrım / bana verdiğin dil ve dualar / bir anahtar gibi açtı kapıları / şimdi genç ve özgür çocuklarım var / onların eliyle ulaşıyorum amaçlarıma / genç ve özgür çocuklar / yeniden yaratıyor ve veriyorlar / yüzyıllardır benden çalınan ve esirgenen ne varsa."

"Ben hüzünlü kamların çocuğuyum. Ülkemi düşlerimde yarattım, korudum, kıskandım ve sevdim. Anı içtim, ahdettim, birgün dönmeliydim."

Jiyan, anasının öykülerini gerçekleştiren gücü tanımaya, anlamaya çalıştı. Ülkeye kavuşmanın amaçlarını, kavganın dilini ve özgürlüğün yolunu gördü. Partili oldu.

Jiyan Amed...

Asi, inatçı, mert Kürt kızı. Sözü ve eylemi arasında zerre kadar boşluk bırakmayan devrimci...

Kürdistan semalarında, yolunu kaybedenlere yol gösteren sabah yıldızı...

Jiyan, metropollere teslim olmuş küçük burjuva gevezelerine bir kelimelik yanıt... İş yapmama, katılmama, üretmeme mikrobunun panzehiri...

Jiyan Amed, özgürlüğe ve insanlaşmaya bir çağrı.

Jiyan'ın yoldaşları hem çağırıyor, hem Jiyan'ı sonsuza kadar umutmayacak.

Çiğdem ÖZKAN (Dilpak)

“Değerli annem ve yengeme”

Anneciğim nasılsın, iyi misin demekten çok daha iyi olmanızı dilerim. Satır- larıma başlamadan önce kızınız Çiğdem olarak belki mektu- bumla sizi üzebilirim, ama ina- rıyorum ki cesurca belirtecek- lerimle evlat olma görevini ye- rine getirecek, seni de gururlu bir anne sevincine boğacaktır. Bu anlamıyla öncelikli olarak hepimize düşen tek şey her şeyimizi borçlu olduğumuz Baş- kan Apo'nun iyi bir savunucusu olmaktır. İşte ben bu noktada böyle bir onura sahip olmak istiyorum. Senin de aynı onura sahip olmanı en samimi duygu- larınla diliyorum. Böylesi he- yecan verici duyguları seninle paylaşmak benim için onur ve- rici olduğu kadar aynı zamanda iyi bir annenin, iyi bir evladın görevidir de.

Anneciğim, ayrıldığımızdan bu yana belki çok zorluklarla karşılaştım, ama inanıyorum ki iyi bir evlat olmayı da başarmış- ım. Çünkü daima kötülükler- den uzak iyiliklere yakın olma- yı görev bildim. Belki sizin iste- diğiniz gibi yanbaşınızda bulu- namadım, ama duygu ve düşün- ce olarak asla sizden ayrılmadım. Gitmeden önce sizlerle gö- rüşmek ve vedalaşmak istiyordum, ancak mevcut gerçekliğe bakıldığında hiç de imkan dahilinde görülüyordu. Bu yüzden sessizce ayrılmak zorunda kal-

❖ Adı, soyadı: **Çiğdem ÖZKAN**

Kod adı: **Dilpak Newal**

Doğum yeri ve tarihi: **31 Ocak 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **26**

Ekim 1998

Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1999**

Çiğdem Özkan (Dilpak) yoldaş 1998 Ekim ayında dört yoldaşıyla beraber Amed cyaletinde gerilla safılarına katıldı. İki yoldaş belli bir zaman sonra bir operasyonda şehit düştüler. Dilpak yoldaş da Önderliğin öngördüğü demokratik ve özgürlük sürecinin gelişmesi için 1999 yılında geri çekilme esnasın- da hain bir pusuda şehit düştü. Bu mektubu Dilpak yoldaş yola çık- madan önce annesine bırakmıştı.

Devrimci selam ve Saygılar
Şehitlerimiz ölümsüzler,

Mücadele aradaşları adına
Rodi Tendürek

dım. Sen Batı kapitalizmin in- sanlık adına geliştiği, ama in- sanlık onurunun gelişmesine imkan tanımayan merkezlerin- de onurlu bir yaşam mücadelesi verirken; hense Türk burju- vazisinin, Türk faşizminin amansız terörüne karşı, yeni- den dirilen ve yaşam umudu bulan Kürt halkının iyi bir sa- vaşçısı olma çabasıydım.

Sensiz geçen zaman ne ka- dar hızlı olsa da, yine de senin gibi değerli ve sıcak yürekli bir annenin yokluğu ve hasreti elbette yüreğimde varlığını ko- rumuştur. Ama şimdi iddiam ve yaşam kararlılığım, tercihi- mi olgun bir savaşçı olmaya doğru götürmektedir. İnaniyo- rum ki bu kararımı büyük se- vinçle karşılayacaksınız. Çünkü ben yıllarca hasretini çekerek yaşadım, fakat ülke ve özgür insan hasretini daha fazla yaşa- dım. Özgür olmadık hiçbir za- man anne, ne sana, ne bana, ne de diğer insanlara özgür olma imkanı tanımadı bu sistem. Ül- kem ve halkım tutsakken dilini, kültürünü, özgürlüğünü yaşı- yamıyorken ben buna kayıtsız kalamazdım. Eğer kayıtsız kal- saydım insanlığımı kaybeder- dim. Mücadeleyi tanımam bu açıdan benim için çok önemli olmuştur. İçimde yaşanan fırtı- naya, isyana en güzel cevabı Özgürlük mücadelesi veriyor- du. Ve bu bende büyük bir ya-

şama sevinç yaratıyordu. Bu sevinçle yaşamı hasretiyle ege-menlere karşı kinim, öfkem artarken, yaşama olan özlemim sevdiklerimi bana daha da yakınlaştırıyordu. Zaman adeta yerinde sayıyor bense zamanın öncesine ve sonrasına geçiyordum. Bu bir rüya değil yaşamın kendisiydi. Ve bunlarla yaşamak insanı mutlu eden en temel olgulardı.

Anneciğim, devrimciler ağ-lamaz derler. Ben bu söze hiç-bir zaman isinmadım. Devrim-ciler de ağlıyor. Çünkü duygu-ları en güçlü insanlar devrimci-lerdir. Ve bu duygu yoğunluğu

güle güle yoldaş
güle güle
gittin ya
gideceğin yere
uğurlar olsun
ben de gelirim
bir gün
belki bir gecenin
zifiri karanlığında
belki bir bulutlu
bahar şafağında
belki de bir kış günü
görev esnasında
veya gerillanın
sızma eyleminde
ya da özgürlüğün
ve umudun
bombasını atarken
zafer çılgınlıklarıyla
yoldaş yeminiyle
gelirim

içerisinde, bu kadar acı ve ka-yıp karşısında insanın ağlama-ması mümkün olmuyor. Biliyo-rum, benim için ağlayacaksınız, belki gözyaşların sel olup aka-cak, ama lütfen şunu unutma, senin kızın halkı için yaşamaya söz veren ve bu uğurda kendisi-ni feda etmeye yeminli bir dev-rimcidir. Ağlayarak, sızlanarak ne bana ne de özgürlük müca-delesi veren diğer yoldaşlarıma bağlı kalınmaz. Önemli olan onların yolunda yürümek, onla-rın amaçlarını gerçekleştirmek-tir. Bu açıdan gelecekte ne ola-cağı belli olmaz, belki uzun yıl-lar devam eder yaşamım, belki de kısa bir zamanda sonuçlana-bilir. Bunlar halk ve mücadele gerçeklerimizdir. Bu gerçekliği bilerek yaşamak en doğrusudur. Unutma ki, devrimcilerin anne-lerinde büyük güç ve çelikten sağlam bir yürek vardır veya olmalıdır. Devrimci annelerin yürekleri sadece tarih, toplum, halk, gelecek, sevgi, aşk, güzel-lik ve özgürlük için atar. Diğer herşey onlar için tali şey olur. Temel şey onlar için tarihin tek tarafı ve iki yüzlü değil eşitlik-çi ve özgürlükçi temelde geliş-mesidir. Bunun için nereye gi-diyorsun deme sakın. Gittiğim yer belli: "Tarihle hesaplaşma-ya gidiyorum, kaybedilen sev-gilerimizi söke söke almaya gi-diyorum. Yani kendimize ait ne varsa hepsini, ama hepsini al-maya gidiyorum." Bunu yap-a-bilmek için ne kadar büyük be-deller ödediğimizi anlatmaya gerek yok sanırım. Benim gidi-şim de yıllardır ölenen bu ağır bedellere bedel katmak içindir.

Değerli yengeme,

Yengeciğim başta seni, amca-mı ve güzel çocuklarımızı en içten duygularıyla selamlıyor gelecek, güzel yaşamında nice mutluluklar diliyorum. Anneme dair belirtti-ğim duyguları senin için de aynı-sını söylüyorum. Fazla tekrarla-mayacağım, ama şunu belirtmek-ten de geri kalmayacağım. Sözü-nü ettiğim duygular kaybettiğimiz sevgilerin tümü bedel ödenerek kazanılacaktır. Bir çoğumuz bu dünyada göçüp gitsek de geride kalacak nice anılarımız olacak. Ülkemize olan hasretimiz, dağla-rımızda ayak izlerimiz ve sevgi-mize tanıklık edecek canlı tarihi-miz olacaktır. Çünkü bizim tarihe yaşama, özgürlüğe bakışımız in-sanları, doğayı sevmek ve uğrun-da hem yaşamak hem de ölmek güzel şeydir yengeciğim.

Yengeciğim, geride bırakaca-ğımız ve ayrı kalacağımız günler inanıyorum ki hem bana hem de sizlere büyük güç verecektir. Çünkü daha ayrılmış bir ay bile olmazken, sizlere olan sevgim ve bağlılığım gösteriyor ki, sizde olan güzellik bende olan aşırı duygusallık sizlere bugünkü ya-şam kadar güzel yarımlı günler kadar büyük bağlılık geliştire-cektir. Bu temelde diyorum ki sevgimize ve bağlılığımıza paha biçilmez kılacağım. Bu büyük ve ağır sözleri mertçe kendime gü-venerek veriyorum.

Yaşasın Ulusal Önderimiz Başkan Apo ve halkımızın Öz-gürlük mücadelesi.

Devrimci Selam ve Saygılar
13.09.1999

Devrim INCEDAL-RUKEN

Avaşîn temaşe kirin

Rûyê wê, laşê wê qet ziyan nedîtiba wek ku şehîd neketiye, bi rûyê xwe yê bê gunch ketiye xeweke kûr û dirêj, xuya dîkir. Lê weke wê niha şiyar bibe, hevalên ku berê xwe didan wê, bawer nedikirin wê ji wê qut bibin û wê teslimî axê bikin, ne dixwestin bawer bikin.

Hevgirtina Avaşîn û Basya ku weke Zap'a biçûk ji tê zanin birengê xwe yê kesk ber bi başûr ve diherike.

Dema gihêştina..., derketin li ser zinarên bilind û li şerê Avaşîn temaşe kirin. Avaşîn li ber xwe dida ji bo wê zela liya xwe ya şîn tevli ava gemar a Basyayê neke.

Avaşîn xweşikbû, pir xweşik, zela û bi ruhekî geş dagirtibû. Bi awayekî xweza

Adi, soyadı: **Devrim INCEDAL**

Kod adı: **Ruken Malatya**

Doğum yeri ve tarihi: **Malatya, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **29 Çile 1999, Avaşîn-Xenîqi**

Avaşîn xweşiktiya xwe diparast. Li dijî qirêjiyê Zela bûna xwe diparast. Li dijî aveke şêlo xwe diparast. Lê tevî vê berxwedanê, ev herdu av ligel hev, di rêyeke direj de bêtî kû tevlihev bibin, diherikin. Piştî dîrahiyek diyar hêdî, hêdî tevli hev dibin û dibin yek. Avaşîn di hinek cihan de wek bibeze bi lêketina zinaran kefa sipî çêdikir û diherikî. Di hinek cihan de wek deryaçeyên biçûk bêdeng û zela, hemû xweşiktiya xwe derdixe pêş çavan, bi aramî di cihê xwe de diherike. Dema ku li cihê bi vî awayî derbaz dibûn, di hundirê wan de xwesteka melevaniyê çêdibû. Lê zivistan bû û hawa pir sar bû. Ji dûr ve, li pişt dîmenên xapînok,

durûtiya heyî, kûrahiyên nayên zanîn û şikestên bi metirsî (xeter) hebûn. Ew şikestên hêza wan a şikandinê zêde bû. Av bi hêzeke dijwar ber bi van valahiyan ve diherike û cihên xeter çêdikir. Dema av diherikî ji tîrsa dilerizîn. Rûkena beriya da heftiyan bêhn xwe tev li van avên şîn kir û şehîd ket bi bîr anîn. Ev

îro rûyê Avaşîn yê pir cûda temaşekiribûn. Cûrbecûr bû, caran asê, caran bigirî yan jî macerayî, yan jî bi qehrbû. Yanê tim rûyê Avaşîn yê jiyane didîtin. Qet nişanî wan nekir, ne da sehkirin, yan jî wê nişan kir, lê wan nedît rûyê Avaşînê yê mirinê. Belê, rûyekî Avaşînê yê mirinê hebû. Yê ku dikuşt, yê ku di x-

Lê bêtê ev kareki gelek zehmet bû. Avaşîna ku bi barîna baranê zêdebûye kişandina erzaqê ji qerexê aliyê din zehmet dikir. Li hember hemû zorîyan, ji gurûba ku bi xwestek tevî bibûn, li ser wan keyfxweşiyêke bilind desthilat bû. Jixwe dema macereyek wek Avaşîn ji tevî karên wan bibe, ev yekê ew bêhtir

biranîn di dilê wan de, gurmiçî û hêrs çêkir. Yekîneya Rûkenê tê da cih digirt li kenarê Avaşîn bû. Herêmên jiyane bûn, deverên şerbûn ev der. Cardin ev derê, ew ji operasyona berfireh ya ku beriya mehekê qewimibû, parastibû. Geliyên wê yê kûr, asê û bêdeng dema baş hatiba bikaranîn, çeperên pir baş pêşkêş dikir. Gelek caran êşên xwe, hêrsên xwe, keyfxweşiyên xwe û tîrsên xwe bi Avaşîn re parve dikirin. Dibe ku ji ber vê bû qet nedihizirîn Avaşîn rojekê hibe yê dijmin û xiyaretê bibe. Heya

mê de dihişt, dadiqurtand, windadibû rûyê wê yê mirinê yê ku dikişand kûrahiyên bêdawîtiyê.

Avaşîn ku heya wê rojê, ji pirsan re bersiv, ji stiranên ku heya wê rojê hatibû gotin bûbû awaz, ji wênayekî hatibû çêkirin re bûbû figûr, ji helbesta ku dihat xwendin re bû ilham, wê rojê rûyê xwe yê mirinê nişan kir. Bi dizî, bi bêdengî...

Dirok 20'ê Çile 1999 tevahî yekîne wê ji bo erzaq, çûbana. Bi vê coşê wê beşek yê erzaqa ku havînê hilandibûn, wê bikiriban cihê ordûgehê.

bi coş dikirin. Cihê avê mîna korîdorekê teng ku kûrahiya wê qasî 20-30 metre bû, di berovajîya herikandina avê de, bi kelekên bi dest çêkirî derbazbûn, qasî ku xeter bû ew çend ji mirov dixist nava heycanê. Kelek bi benikan hatibû girêdan û ji aliyê hevalên li jorê avêbûn ji dihat berdan. Dema derketinê, ji korîdora teng derbaz dibûn. Lê darên dirêj diket bin yê di destê wan de, hêdî destên xwe didan tehtan û kelek hinekî paşve dihat dehdan. Piştî ji aliyê hevalên wî milî ve dihat kişandin, dîsan dihat ki-

şandin, dema dikişand li tehtë diket û bi herman awayî tevdi-geriya. Bi vî awayî di koridora avê ya teng re derbazbûn pêk dihat. Gelek bi rîskbû. Ji ber ku dema kelek li tehtë diket, gumana ketina avê zêde bû. Belê, ji bo destpêkirina erzaqê bi vî awayî bi heyecan û zehmet dema hemû yekîne amedebûn, ketin rê. Piştî ketina rê bi demeke kurt hevalê berpirsyar ê grûbê hejmar bi kurtî xwest. Hejmar di nav kenînê de ji daxiyê ber bi pêş heya cihekî dihat. Lê belê hêjmara dawî qet nedigihîşt pêş, ji ber ku hevalên Kurdî nedizaniyê tevluhev dikirin. Di destpêka erzaq kişandinê de ku bi coş meşiyabû ya ku di nav hevalan de herî cuda Rûken hatibû dîtîn. Wê şevê xewneke nebaş dîtibû, lê di nav wan de ya herî cûda dîsan ew bû. Wê rojê kincekî tarî li xwe kiribû. Çiqas tu bêjî li wê hatibû û bala hemû hevalan kişandibû. Hemûyan jî bi keyfxweşî bi hevdu re henek dikirin û ber bi Avaşîn ve diçûn. Dema li benda kelekê bûn- heya dora wan tê li ser şahiya ku wê piştî çend rojên din çêbikin, dest bi sohbetê dikirin... niqaş dikirin ka wê çi bike, wê çawan amede bikin. Hevalên: "Em dansê dîkin" hatin pêşniyarkirin, li ser vî pêşniyarê Rûken pir şa bû ku hindik ma bû figûrên ku dizanibû pêşkêş bikira. Dema ku wan wisan keyfxweşî li ser şahiya Avrelê niqaş dikirin, behîrê hevalê xort di vî koridora avê ya metirsî (xeter) de derbaz bibûn. Ji nişkê

ve Rûkene hê ku dora wê nehatibû diyakir ku ewê destpêkê biçe. Li ser vî yekê gelek hevalan got; "Emê piştîre bi hev re biçin." Rûken ji xwe bawer, xwe avêt pêş li kelekê siwarbû, û got, "ezê niha biçim ser kelekê" Du hevalên keç û du hevalên xort rûniştibûn. Bi Rûkenê re jiyan, li piya Hogir, Hawar di wê koridora avê ya xeter de dest bi çûnê kirin. Ev cîhê ku di nêrineke melûl de kûrahiya wê 20-30 metre bû, yên ku melevaniyê dizanin jî ditirsand. Kelek di avê de nêzikê nivê koridorê dibû. Çavên Rûkenê li ava melûl dimeyzand, ji ber ku di zarokiya xwe de carekê ji xetera xeniqînê rizgarbû bû, ji avê pir ditirsiya. Piştî demeke pir kurt Hawar û Hogir yekem derketin ser rûyê avê. Kelek girtin û piştîre Jiyan jî bi hilperînê derket û kelek girt. Her sê rizgar bûbûn. Rawestiyan gotin wê Rûken jî derkeve. Rawestiyan saniye û deqîqe derbazbûn, lê belê Rûken qet dermediket ser rûyê avê. Hemû çav miçiyên û ji devan gotinek dermediket. Her kesî bihna xwe girtibû, li benda derketina Rûkenê ma bûn. Çawa ku ev xof derbazbû, derbaznebû tofan rabû. Her kesî bi gotina "Rûken çû" dikirin qêr, bi xêşimiya ku wê çi bikin, di nav bê çaretîyê de hildiperikîn. Hevalên melevanî dizanîn gehîştin wê derê û piştî çil deqîqeyan Rûken hat dîtîn. Şikestên di binê avê de hatibûn holê wê kişandibûn û lewma dîtina wê zehmet bû. Dema derxistin

ser rûyê avê, kesekî newêribû li xweşiktiya rûyê wê û destên wê yên nerim binêriya. Qet av danequrtandibû. Diyar dibû dema ketibû nav avê, derbek xwariye û ji nişka ve şehîd ketiye. Mirova ku ewqas bi jiyanê ve girêdayî, binaxkirina wê êşeke mezin bû. Dixwestin qêr bikin, lê wê piştî demekê, wê danibûna ser milên xwe û biribana cihê gora wê ku jêre amade kiribûn. Gora wê li goristana biçûk ku ji beriya demekê du hevalên şehîd lê hatibûn vî şartin amedekîrbûn. Ji wargehê niv saetê dûr bû. Heya wê derê her hevalek milê xwe xistibû bin derbesta wê. Wê bi bilindahiya bejna wê dirêj kirin. Çavê her kesî li wê bû. Hêviyek vala jî be, bawerî hebû bi rabûna wê. Ya rastîn kesî kesî nedixwest bawer bike ku wê çavên xwe li jiyanê girtine û şehîd ketiye. Hemû kesî di hundirê xwe de, digot: "xwezî çawa ku xewn dibin rastî, bila ev jî niha xewnek ji wan be". Lê belê tiştek nedihat guhartin û dema ji hev qutbûnê nêzik dibû.

Ji bo Rûkenê, hêzek tabûr derbazî iqtimayê bibû, li ser giyanê şehîdan hat rawestan. BKC û qileş hatin bikaranîn û Rûken teslimê axa Kurdistanê hat kirin. Ev demeke dirêj li vî derê, darên Çinarê yên mezin hûnê binerîn êş, dîlgeşî, keyfxweşî, xemginiyan, li ser wan wê bi Tirkî û Erebi Rûken ..

-Diroka şehadetê 29'ê Çîleya 1999'ê

Rûken: Devrim İncedal

Ahmet AKDOĞAN (Çigerxwîn)

İNTİKAM ATEŞİ İLE YANIYORDU

Öncesinin "ölü canlar diyarı" Kürdistan bugün, 21. yüzyılın arifesinde "Kahramanlar Diyarına" dönüştü. Bu defa tarih egemenlerin elleriyle değil, mükemmel değil, kanla yazıldı. Tarih yazıcıları olan PKK gerillaları Kürdistan'da sevgiyi yaratmanın eylemcileriydiler. Ölümüne meydan okumanın cesaretiyle, yiğitliğiyle, tarihi sorumluluk gereği kaygısızca üzerine yürüdüler. Bu yangın yerinde özgürlük tutkusuyla tutaşan canlar bedel vermede geri durmadılar. Çok analar ağladı, çocuklar yetim kaldı. Bir çok defa halkın onuru çiğnendi ama ağız dolusu gülebilenin hasretiyle bir an bile tetikte eller titremedi. Çünkü zaten sömürgecilik Kürdistan topraklarında onur bırakmamıştı. En büyük onur mücade-

Adı, soyadı: Ahmet

AKDOĞAN

Kod adı: Çigerxwîn

Doğum yeri ve tarihi: Perwari, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1994

Şehadet tarihi ve yeri: 17

Haziran 1999, Deştika Çiya Haftanin

le etmek ve yurtsever olmak. Bedelsiz özgürlük yaratılamaz hiçbir halkın tarihinde bu yoktur. Emek, çaba ve özveri olmadan hiçbir şeye ulaşılamaz. Zaten hak verilmez, alınır.

İşte Heval Çigerxwîn'da bu bedellerden biriydi. O, Kürdistan'ın ne ilk ne de son şehidiydi. Toprağa düşen onbinlerce özge yürekten sadece bir tanesiydi. Siirt'in Perwari ilçesinde bir köyde doğmuştu. Köy yaşamında belirli bir süre kaldıktan sonra metropol'de (Antep) de bulundu. Özel savaşın gelişimine tepkileri giderek olgunlaştı. Yurtsever özellikleri daha küçük yaşlardan itibaren gelişti. Bu yüzden kardeşi Zindan gibi O da ordu saflarına katılma kararı aldı. '94'te Parti Önderliği sahasına gelip eğitimden geçti ve sonra ülkeye yöneldi. Bu sahadan geçme ve

Parti Önderliği'ni görme şansı her gerillanın en büyük iste-miydi. Büyük Önderlerini, O ulaşmaz insanı görmek, Onun yanında bulunmak, aynı nefesi solumak sanki bir rüyaydı. Onun yanında eğitimini aldı. Ve bağlılık yemini etti. Şimdi sıra sözün pratiğe kavuşturul-masındaydı.

Ülkede Zağros, Kele Reş, Başkale, Hakkari, Haftanın'de bulundu. Yaşamda uyumlu fe-dakar, savaşta ise cesaretli ve hep en önderdiydi. Uzun bir za-man Botan ve Behdinin'in çe-şitli alanlarında pratik savaş fa-alîyetlerine cesaretle katıldı. Bir çok eylem ve çatışmaya girdi, ölüme en yakın olan noktalara geldi. Yaşam ile ölüm arasındaki o ince çizgiye yaşayarak tanık oldu. Ve ol-gunlaştı. Artık O ülkesinin sa-

vunmasında rol alan deneyimli bir gerilla ve daha sonra gerilla komutanıydı.

Ulusal kurtuluş mücade-le-miz zaferin arifesini yaşadığı bu süreçlerde emperyalizm ve onun işbirlikçileri partimizin bu gelişiminden iyice paniğe kapılmıştı. Bunun sonucunda 1998 9 Ekim'inde geliştirilen uluslararası bir komployla bu süreci durdurmak istedi. Ve ar-dından 15 Şubat 1999'da bu komployu doruk noktasına ulaştırarak Parti Önderliği'mizi Türkiye'ye teslim ettiler. Bu gelişmeler bütün gerilla güçle-rini ve halkı kalbinden vurmuş-tu. Cigerxwîn arkadaşta diğer gerilla yoldaşları gibi intikam ateşiyle yanıp kavruluyordu.

Yaşanan bu trajediye karşı-lık, egemenlerin beklentileri-nin tersine sürece cevap ol-

mada, bağlılığı ispatlamada, tarihi ve güncel sorumluluk gereği, vuruş her zamankinden daha net ve keskin olmalıydı. Bu aynı zamanda tarihi bir görevdi de. Gerilla devrimci şiddetiyle bu sürece geriktiği gibi katılmalı kendini ispatla-malıydı. Bu duygular her ger-illa birliğinde dorukta iken Şehit Ekrem Birliğinde de ya-şanılanlar bunlardı ve Tarih 16 Haziran'ı gösterdiğinde herkes tam kadro verilecek görevler için ayaktaydı. Ke-şif, planlama her şey hazır. İctima ile yapı bir kez daha "Bi can, bi xwîn, em bi terane ey Serok!" sloganını attı. Bir-kez daha söz verildi Başkan Apo'ya ve yola çıkıldı. Eylem ihanetçilere, işbirlikçilere hakkettikleri cevabı vermeyi kapsıyordu. O gecenin sabah-ında saat 6.30'u gösterirken ilk kurşun patladı. Cigerxwîn Heval pusu grubundaydı ve yine en öndeydi. Her şey ha-zırdı. Yapılması gereken sade-ce düşmanı iyi takip edip, ona göre hareket etmekte. Eylem başladığında vurulan peşmer-genin üzerine gidip silah kal-dıran Heval Cigerxwîn açılan ateş sonucu vurulur. Hiç te-reddüt etmeden büyük bir ka-rarlılık, cesaret ve Apocu Ruh'la saldırıya katılmış ve şehadete ulaşmıştı.

Her ne kadar yaşam, ölüme gebe kalsa da, özgürlük tutku-su ve inancıyla yapılması gere-ken yapılmıştı.

Mücadele arkadaşları

Hikmet Turgut (Cudi)

FERYADIM DAĞLARA

Sırat köprüsünün efsanesi her halde çok iyi biliniyor, ölüm kuralı belli tehlikesi ise çok açık. İşte Kürdistan topraklarında yaşam bu denli hassastır. Eğer usta olursan namusluca yaşar onurunu kazanırsın, usta olmazsan o zaman çok açık ve net; ya ölürsün, ya da namussuzca köle olarak yaşarsın. Bu kural yaklaşık 30 yıldır, PKK önderliği ile doğrulanmıştır. Ayrıca PKK, Kürdistan'daki varolan ölüm kuralını kaldırıp, yerine yaşamın en güzelini, kardeşçe, eşitçe bir yaşamın yaratılmasını hedeflemiştir.

Nice yiğitler bu dava uğruna Kürdistan topraklarında özgürlük ve bağımsızlık mücadelesini verdiler. Tek

Adı, soyadı: **Hikmet TURGUT**

Kod adı: **Cudi Gabar**

Doğum yeri ve tarihi: **1981**

Kusta köyü-Başkale

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Şubat**

1999, Xoşap tepesi-Esendere

sesle, tek hedefle ve hatta tek sloganla bağlılıklarını inadına göstererek, Başkan Apo'nun izinde yürüdüler. İşte bu yiğitlerden bir tanesi de Cudi yoldaşıdır. Kürdistan'ın kurtuluşu için Başkan Apo'nun çizgisinde en kararlıca, en büyük tutkuyla yürüyen militanlardan biri tanesidir.

Başkale toplumu, geçimlerini sınır ticaretiyle yapmaktadır. Yaşam tarzları, kültürleri, gelenekleri bu noktada kilitlendiği için fazla ulusal bir gelişme sağlayamamışlardır. Cudi yoldaş böylesi bir toplumsal gerçeklik içinde dünyaya gözlerini açtı. Çocukluğu zor koşullarda geçtiği için okula gitme fırsatı bile bulamamıştır. Tek uğraşı, öğrendiği ticaret kültürüdür. Yağmurda, karda, çamurda küçük yaşına rağmen çalışmalarına devam ederdi. Çünkü yörede çalışmayan çocuklara iyi gözle bakılmazdı. Ama O hiç durmadan, vücudunun henüz tam anlamıyla gelişmemesine rağmen sıcaklığı, canlılığı ve coşkulu çalışmasıyla herkes tarafından örnek gösteriliyor ve sevilirdi.

Bir de o topraklarda yaşayıp, Ulusal kurtuluş savaşını yürüten insanlar vardı. Dağda yatıp kalkan, birçok zorluğa direnen, ölüm dahil her şeyi göz almış bu insanları küçük

kalbinden asla çıkarmıyordu Cudi yoldaş. Sınır ticareti –yani kaçakçılık– yaptığı dönemlerde, gerillalarla tanışma imkanı da bulmuştu. İster istemez kaçakçılarda gerillalar gibi hareket ediyor, dağların en kuytu köşelerinden geçiyor ve mayınlardan korunuyorlardı. Kadrleri de bazen ortak olabiliyordu. Ülkesini bölen sınırı onlar da gerillalar gibi tanııyorlardı. Tabii tanımazlardı da, aynı halkın üyelerini kim ayrı sınırlarla ayırabilirdi ki! Niçin aynı dili konuşan, aynı halkın bireyleri birbirini görmek için sınırı gizlice geçiyor ki! Dilleri aynı, kültürleri aynı, ama, ayrı devletlerin egemenliği altında! Ve bazı devletlerde ‘aslında sen Kürt değilsin bilmem şusun, busun’ diyorlardı. Bunu hiçbir Kürt tanımadığı gibi, hiçbir zaman tanımayacaktı da.

Gerillalarla karşılaşma, onlarla yapılan sohbetler Cudi yoldaşa varolan yurtseverliği güçlendirmekteydi. Kendini ve halkını daha iyi tanımakta kafasında birçok çelişki oluşmaktaydı. Neden bizim de her devlet gibi bir devletimiz yok? Neden okullarımızda anlamadığımız bir dilin eğitimini alıyoruz? Neden bu yaşta çalışmak zorunda kalıyorum? Ve gerillalar niçin savaşıyor? Zamanla bu sorulara cevap bulmaktaydı. Başkale’de çok yoğun olan korucuların devlet güçlerine yaltaklanmasını gördükçe, nefreti daha da artıyordu. Bu nasıl bir gerçeklikti ki, insan kendi halkına bu kadar düşman olabiliyordu!

Ama en üzücüğü kendi ailesi ve akraba çevresi de koruculuk yapmaktaydı. Köy koruyucusu olarak gerillalarla savaşıyorlardı. Cudi yoldaş fırsat buldukça bu konuları tartışıyor, ulusal düşünceleri çevresine yaymaya çalışıyordu. Çevresi ise Onu bu düşüncelerden, hayallerden uzaklaştırmak için elinden geleni yapıyordu.

Cudi yoldaş artık kararını vermişti. Aile ve akraba çevresi ne kadar karşı olursa olsun, Onu ne kadar bu düşünceden vazgeçirmeye çalışırsa çalışsın, fayda vermiyordu. Bir defa gönül kapılmıştı bu sevdaya, bir daha çıkabilir miydi! Ruhunda filizlenen ulusal düşünceler tıpkı bir menekşe çiçeği gibi kokmaya başlıyordu.

Ve 1994 yılı sonlarında Kelareş mıntıkasına gelerek gerilla saflarına katılır.

İlk siyasi ve askeri eğitimini, Şehidan mıntıkasında alır. Duygusal yapısı yüzünden kendini yeterince ifade edemese de yaşama ve eğitime katılımı oldukça yoğundu. Uzun bir eğitim devresi yaşadı. Bu sayede hem Kürt gerçekliğini, hem de savaş gerçekliğini anlamaya başladı. Eğitim devresi sonunda baharla birlikte düzenlemeler yapılarak (1995 yılında) Gerdi alanına gitti. Cesareti ve yaşamdaki fedakarlığı ile hep örnek alınan bir gerillaydı.

1996 yılında Şehidan’da, ’97 yılında ise Oramar’da savaş pratiği içinde aktif bir rol oynadı. ’98 yılında Geliya

Zap alanına geldi. Oldukça gözü kara olması sık sık eleştirilere maruz kalmasına yol açıyordu. Çünkü savaş, gözü kara yaklaşımları kabul etmiyordu. Bu ölüme arkadaş olmak demekti.

2 Şubat 1999’da Esendere’de Türk ordusu ile göğüs göğüse bir çalışma yaşıyordu. Çatışma akşama kadar devam etmiş, ordu bir adım atamaz hale gelmişti. Bu yüzden uçakları devreye sokmuştu Türk komutanları. Ve ardından yine bütün dağlar, taşlar yoğun bombardıman altında kalmıştı.

Her tarafa bomba yağdıran uçaklar, Cudi ve Serdar yoldaşların bulunduğu mevzilerin yakınlarına da üst üste bomba bırakmıştı.

Arkadaşların bulunduğu mevziye isabet eden bir bomba her iki yoldaşında şehadetine sebep olmuştu. Beklenmeyen bu şehadet bütün yapıyı üzüntüye boğmuştu. Bu yüzden gerillaların saldırıları daha da yoğunlaşmış, gözlemleri intikam hırsı bürümüşü. Bu saldırılar sonrası Türk ordusu bir çok kayıp vererek arkasına bakmadan kaçmak zorunda kalmıştı.

Cudi yoldaş’ın şehadeti, gerçekten çok erkendi, yeşeren filiz yaşamalıydı.

Yoldaşları olarak, bu filizi her zaman yeşerteceğimize, seni ve tüm devrim şehitlerimizi mücadelemizde yaşatacağımıza söz veriyoruz.

Esendere’deki silah arkadaşları

Neriman KARAKUŞ (Deniz)

ANADOLU'DAN ÇARÇELA'YA

Tarih 11 Haziran 1999. Çarçela'nın görkemli zirvelerinden yükselen al şafakla birlikte "Bayê" vadisini kurşun sesleri dolduruyor. Vadi de çatışma var. Duruyorum, ve benimle sanki tüm dünya duruyor... Oysa daha 15 Şubat'ın kanlı yarası yüreğimden çıkmamış, acıtip duruyor. Ve Çarçela'nın doruklarından yayılan kurşun sesleri ile yaram büyüdükçe büyüyor.

Haziran sıcaklığında Çarçela'dan esen buz gibi rüzgarın soğuğu yüreğimi ürpertiyor. Özgürlük direnişinin bedeli Çarçela'nın ağır şafağını 11 yoldaşımın kanı daha da kızılaştırmıştı. Bu direnişin Anadolu kokusu, rengi ise Deniz yoldaşı. Gerilla yaşamının ilk adımını yaşayan Deniz yoldaş Anadolu topraklarında filizlenmiş ardından Avrupa'ya savrulmuş bir Türkmen kızıydı. Derin yurtseverliği ve topraklarına olan özlemi sonucu "Özgürlük yürüyüşü"ne katılmıştı. Güçlü bir militan olmanın kararlılığıyla Önderlik eğitimi görüp yüksek bir moral ile ülke topraklarıyla kucaklaşmıştı.

1998 yılının zorlu koşullarında gerillayla buluşan Deniz yoldaş ülke topraklarına kök salmak, tarihin derinliklerinde örtülü kalan özüne kavuşmak için yoğun bir ça-

● Adı, soyadı: **Neriman**

KARAKUŞ

Kod adı: **Deniz Yücel**

Doğum yeri ve tarihi: **Araban-
Antep, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **11**

Haziran 1999, Çarçela

ba harcıyordu. Hasret kaldığı dağlarda fiziki olarak çok zorlanmasına rağmen, bu zorlanmayı inancıyla, coşkuyla yeniyor ve bulunduğu ortamlarda güçlü, morali ve çabası ile bir sıcaklık kaynağı oluyordu. Anadolu topraklarının rengini Mezopotamya'nın renklerine esmer gülüşleriyle katan can yoldaşımız.

İnkarın, imhanın tüm vahşi saldırılarına inat, özgürlük ağacını kanıyla sulayan bir barış ağacıydı. Halkların or-

tak yaşamına, paylaşımına kendisini katk eden bir onur savaşıydı. Deniz yoldaş, Kızıldere'den çağlayıp Dicle'ye akan kutsal bir su, bir direniş türküsüydü bizim için...Çarçella zirvelerinin renk cümbüşü içinde guni ateşlerinin başında hep aynı şiiri mırıldanırdık:

Sınırların ardında
ateş yakmaz
su boğmaz mı?
sınırların ardında
ölüm vakitli mi gelir?
Sınırların ardında
ay hilal,
Ufuk hayal değil midir?
Sınırların ardında
yalnızlık daha mı az?
Sınırların ardında
akşam acı,
Aşk hüznü vermez mi?
Ya nasıl ayırırız
yıldızları?
Kim geçiş izni verecek
rüzgara?
Bu tarifsiz ayrılığı
Yağmura kim, rüzgara
kim anlatacak?
Çocuklara kim öğretecek?

Evet can yoldaşım, rüzgara geçiş iznini sevdamız verecek ve Anadolu ile Mezopotamya'nın kutsal çocuklarına özgürlük türkülerimiz miras kalacak...

**Mücadele arkadaşları adına
Cigerxwin Serhat**

... VE YİNE YILDIZLAR DÜŞTÜ ...

**1997'de Çatak'ta Şehit
düşen Deniz arkadaşın anısına...**

"Feryadım hoşnutsuzluklarla başladı, tanışmam ise mutluluklarla karşılandı" diye yazmıştı defterinin ilk sayfalarından birine.

Kimi insanlar her şeyi birlikte yaşamak, paylaşmak ister. Kimileri ise yalnızlığa bürünerek sade yaşamayı sever. Ve insanlar aydınlığın enerji gücü olan güneşle bağlanır yaşama, güneş varolan bütün nesnelere renk katıp güzelleştirir. O güzelliklere ne kadar önem verilirse, o derecede büyüme sağlanır ve ortaya değer anlamına gelen miras kutsal varlıkları simgeler. Tüm bunları toplumların bilge insanları yaparlar.

İşte Deniz arkadaş da o bilgelerden biriydi. Cennet bahçesi olarak bilinen Bursa bahçelerinde üniversite okuyan daha genç bir bilgeydi.

Derslerinde başarılı olmasına rağmen, üniversite son sınıfta iken, okumadan artık fazla zevk almadığını söyler ve yeni araştırmalara girer çünkü O'nu çeken başka bir şey olmalıydı. O ne olabilirdi!

Artık bireysel bir çalışma ve iş peşinde koşmak O'nu doyuramıyordu, arayışlar sonucunda

yolunu bulmuş olmalıydı. Kararını vermişti. Özgürlüğünün özlemini gidermek için büyük dağlara gidecekti. Ve bu dağlar, Botan'da olmalıydı ki rotasını oraya doğru çevirmişti...

Yıllar sonra tanıştık, Botan'ın Ase Aro dağının gövdesinde konumlanmıştık, aynı mangada oluşumuz ise doğal bir samimiyeyi doğurmuştu.

İlk baharın serin, soğuk, ay-sız, zifiri karanlığında orada yıldızlar daha parlak görünür. Uzunırken yatak yerlerimize, parlayan yıldızlara dikilmişti gözlerimiz ve paylaşmaya başlamıştık yıldızları o benim şu senin derken, soğuk gecede uykuya dalmıştık. Artık güneş iyice yükselmişti, ve üşiyen yürekleri ısıtmaya başlamıştı. Güneş ışınları altında tepeye doğru tırmanıyoruz. İlk verdiğimiz arada epey yükselmiştik, her yere hakim, her yer görünür oluyordu artık. Gördüğü her yeri soruyordu De-

niz arkadaş merakı dipsiz bir kuyu gibiydi. Ne kadar doldurursan doldur hiçbir zaman dolmuyordu. "Orası neresi" diye sormuştu bir ara Çiyaye Reşke'yi ve ben anlatmaya başlamıştım. 44 yıldızın oraya nasıl kayıp düştüğünü hüznle anlatmıştım.

Çiyaye Reşke'ye uzaktan bakıyor, oraya varıp el sıkışmak istiyordu, ama temmuz yağmurlarında oraya çıkmamız mümkün değildi. Çiyayi Reşki'ye çıkmamak içimde hep bir boşluk olarak kalmıştı.

Keşif çalışmalarını içerisindeydik. Hava kararınca kendimizi noktaya bırakıyorduk. Sonunda keşif bitmiş, bu defa eylem hazırlıklarına başlamıştık. Düşman güçleri araziye çıkacak ve vuracaktık. Planlama çerçevesinde düşman tuzağın içine çekilmişti, bizler gizlenmiş talimat bekliyorduk ve bir kol bizi geçti, talimatla çalışmaya başladı bütün silahlar, aniden her taraftan vurulan düşman güçleri bozguna uğrayıp, tutunamadan kaçtı ve bizler, Deniz arkadaşın öncülüğünde kovalıyorduk onları. Bu kovalamacada yaralanıp yere düşen bir askerin namlusundan çıkan mermi Deniz'i yere yıkıyordu. Gözlerimin önünde, ilk göz yaşlarım bedenine dökülüyorken... kim bilirdi ki bir yıldız daha kayıp düşecek...

Anısı mücadelemizde yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

2000

Mehmet Sait ÖZAY (Ferhat)

Yurtsever dost ve aileme

Değerli aileme

Zagros eyaletinin Zerzan bölgesinden siz vatan hasreti çekenleri en içten devrimci duygularıyla selamlarım. Bir devrimci ülkesi ve halkı için savaşıırken birlikte yaşadığı ve birçok güzel anıları beraber yaşadığı ailesi, dostları, geride bıraktıklarını unutmaz, aksine o anılarla dopdolu yaşar. Bizde ayrılık yaman bir çelişkidir. Çünkü Kürt ulusunda gidenler çoğu zaman geri dönmezler. Gidiş zorunluluk ve mecburiyetten olduğu için böyledir. Geri dönmesi kavuşma değil, bırakıldıkları gibi olmaması ayrı bir hüzdür. Belki tüm toplumlar da ayrılık acıdır, fakat bizdeki katbeka acı ve katmerlidir.

Yaşamak, insanın sevdikleriyle beraber yaşaması güzeldir. Fakat bu dünya, bu

Adı, soyadı: **Mehmet Sait ÖZAY**

Kod adı: **Ferhat Rüstem**

Doğum yeri ve tarihi:

Karakoçan, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Fransa (Gerillaya 1995 te gitmiş)

Şehadet tarihi ve yeri: **7 Ekim**

2000, Hazro-Amed

güzel dünyamız her şeye rağmen yaşamaya değer değildir. Çünkü uğrunda ölünecek daha büyük değerler var. Kimisi hayatını öne sürer, kimisi düşüncesini. Fakat biraz insanlık değerlerine insanlık onuruna sahip olanlar düşüncelerini hiçbir zaman hayatlarının önünde siper yapmaz, düşüncesini korumak için hayatını öne sürerler.

Bunun içindir ki, savaşanlar duyguların en zirvesini yaşarlar. Belki siz de diyebilirsiniz ki, "seni özledik." Benim şu anda özlemlerimle bir karşılaştırma yapmaya kalkırsak eğer benim sizi özlemediğim ortaya çıkar. Çünkü özlemek "bazen" yaşanır bir duygudur. Fakat ben hep bu büyük özlemle yaşadığım için sizden daha fazla özleyorum demektir.

Düşman mevzilerinde patlayan bir el bombasının yükselen barut kokusu ile sokakları arşınlayan ayak sesleri ve sloganlarımızın amacı, coşkusu birdir. Yeter ki, aynı ruhla devrimi mücadeleyi yaşayalım. O zaman bir asrın tarihselliğini bir ana sığdırabilir binlerce kilometreyi santimsiz bir kucaklaşmaya sığdırabiliriz.

Selam ve saygılarımla
Zagros eyaleti-Temmuz 1998
Mehmet Sait ÖZAY
(Ferhat Rüstem)

Münir KOŞAR (Piling)

SEN BİR EMEK FEDAİSİYDİN

Cihan

*Özgürlüğüm kadar
sevdiğim can yoldaşım*

Sana bağlılığım gereği bu yazıyı yazıyorum. Sadece çocukça duygularımı dile getirmek belki şehidin anısına bağlılığı istenilen düzeyde kağıda dökmeyebilir. Ama ne olursa olsun sana karşı duygu ve düşüncelerimi dile getirmek istiyorum. Sonunda tarihi görevimi yetersiz de olsa yerine getirmeye çalışacağım. Benim açımdan sevgi ve bağlılık, sizleri beynimde tutmak ve yarım bıraktığınız çalışmalarını tamamlamak olacaktır. Kararım bu isteğimle, yüreğimin derinliklerinde seni hissedip hislerimi kalemin sivri ucuyla ince ince döktülen yazıya yazmak, beyaz yaprakları resim gibi süslemek...

Çocukluğumuzu bilirsin yoldaşım, çocukluk yıllarını anımsadıkça yaşadıklarımız bir bir gözümün önünde geçiyor. Özgürce bahçede koşturduk, cıvı cıvı koşturduk. O günkü duygulara dönmek, keder-siz, her şeyden habersiz yaşamak, çocukça yaşamak...

Ama ne yazık ki güzel yaşamı toprağımızda yaşamayı bize çok gördüler. Acı mutsuzluk çocuklukta kurduğumuz saf dünyayı, çocukluk hayallerimizin üstünü kara bir örtü gibi kapladı. Kötülük hep güzelliğin

● Adı, soyadı: **Münir KOŞAR**

Kod adı: **Piling Agır**

Doğum yeri ve tarihi: **Uranus köyü-Tatvan, 1984**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **Rız**

köyü-Amed, 20 Ocak 2000

peşinden koştu. Mezopotamya topraklarına hep şiddet dayatıldı. Çocuklarımızın oyuncakları artık silahtı, savaştı. Önderliğimizin de belirttiği gibi, çocukluk hayallerimize ihanet etmemeliydik. Bunun içindi kavgaya aynı çocukluğumuzda olduğu gibi koşuşumuz.

Belki çocukluk alışkanlığıyla oyun arkadaşları gibi gördüğün yoldaşlarına karşı sevgin gözlerinde pırl pırl parlıyordu. Gözlerinde geleceğe dair özlem okunuyordu. Gözlerinde insanlara, yaşama özlem vardı. Bu yoldaşlarıyla ilişkisinde de esastı. Sevgini sığdıramıyordun. Her

girdiğin ortama hemen ısır ve kendini sevdirdin. Sen bir emek fedaisiydin.

Piling yoldaşı en son gördüğümde 17'sine adım atmış, canlı, sempatik, dürüst ve çalışkan bir çocuktur. Sipan dağının eteklerinde yaşanmış tarihe, onun destanlaşmış kişilikleri Siyabend ve Xecê sevdalıydı. İnsan sevdiği için yaşam coşkusuyla doluydu, hırslıydı. Uyarlığın beşiğini temsil eden Mezopotamya ve onun ülkesi Kürdistan adına yurtsever duygularla sürekli mücadeleye katılmak istiyordu.

Daha küçük yaşlarda bu özlemlerin akıntısına kapılmıştı. Bana "saflara katılmak istiyorum" deyince "acele etme büyüyünce katılırsın" demiştim. Büyümek, olması gerektiği yere bir an önce ulaşmak onun için artık bir tutkuya dönüşmüştü. Duyguları çoktan büyümüş, ülkesiyle buluşmuştu.

Ortaokulu bitirdiğinde ailemizle birlikte İstanbul yolunu tuttu. Burada emek hayatına atılarak aile bütçesine katkıda bulunuyordu. Küçük bedeniyle alınteriyile O da bir emekçiymiş artık.

Ülkesinden uzak düşse de partiye ve vatana duyduğu derin bağlılık kendisini güçlü kılıyordu. Enerjisi bitmek tükenmek bilmiyordu, Kürt olmanın bilincini legal siyasete yansıtmaya

çalışıyordu; bir yandan da gazete satımından halkla ilişkilere, örgütlenme ve eğitim toplantılarına kısacası ulaşabildiği yere kadar ulaşıyordu. Bunların yanında işyerini de ihmal etmiyor, ailesinin geçim zorluklarına kısa vadede katkı sunmaya çalışıyordu. O'na göre ailesinin ve daha nice ailelerin geçim sıkıntısını ancak bilinçli, mücadele eden insan olmayla giderebilirdi. Yani O'nun asıl hizmeti ülkesineydi. Kapitalizmin, özel savaşın yaşamı nasıl kirlettiğini, tükettiğini gördükçe dağlara gerillaya özlemi daha da alevleniyordu. Ancak dağların en uç zirvesinde yaşamı yeniden yaratarak o kirlenmişliğe meydan okuyabiliirdi.

"İstanbul'dan Kürdistan'ın kutsal heybetli dağlarına göz açıp kapayıncaya kadar ulaşabilir miyim" der, ama Kürdistan koşullarında bu öyle kolay olmaz. Yoluna çıkan engellerle boğuşarak dağlara ulaşmıncaya kadar üç ay geçirir büyük bir

sabırla, çünkü üç ay ömrü hedefinde bir süre gibi gelmiştir O'na. Daha sonra büyük bir mutlulukla gerilla adayı olarak arkadaşlara ulaşır. Lice'nin boş bir köyüne gelir. Özel savaş güçlerinin Kürt halkına uyguladığı katliamları, köy yakmaları görür ve öfkesi daha çok artar. Bu O'nu mücadelenin içinde son damlasına kadar kalacağı yönündeki inancını daha da kenskinleştirir.

Bir gün arkadaşlar "bir ak-raban katılmış" dediler. Önce inanmadım. Ancak daha sonra Münir yoldaşla son konuşmalarımızı hatırladım ve doğru olabileceği yönünde kendimi ikna ettim. Bende hem heyecan ve hem de korku hakimdi. Her iki duyguyu aynı anda yaşadım. O'nu gördüğümde tanıyabilir miyim acaba? Tanımasam çok utanır üzülürüm, diye düşünüyordum. Dile kolay tam sekiz sene olmuştu görmeyeli. O zaman kendisi daha çocuktu.

Sabahın erken saatlerinde koşarak ulaştığım manganın yanında kocaman bir çocuk edasıyla duran artık yoldaşım olan kardeşimdi. Eskiye dair tek hatırladığım o ışık gibi parlayan gözleriydi. Hatta eskisinden daha fazla parlayan gözleri...

Karışık duygularla sarılıp merhabalaşırken yıllar önce babamın bana söylediği sözü hatırlattı. *"Eğer şehit düşersen yerine bu oğlumu hazırlıyorum"* demişti. Ama şehit düşmemiştim. Daha sonra anladım ki ailem benim şehit düştüğümü sanmış. Şimdi ise ben O'nun ve daha nice şehitlerimizin bizim için hazırladığı yarınlara Onların mücadele mirası ile yürüyorum...

Anları mücadelemizde yaşayacaktır!

Mücadele arkadaşı ve ablası Nalin Agir

Sipan'a Selam

Alacakaranlıkta sipana selama durdum
Oradan aktım
Van gölüne
Tatvan doğururken
bir yiğidi
dağlar kar altındaydı
ve sonra
beyaza boyandı köyüm
Bir haber geldi
uzaklardan
Taa Amed'in direniş diyarlarından!
Gözlerim yaşla doldu boşalmıyor
Ve artık

Canım sızlıyor,
bedenim ağırlaşıyor
üstümde karabulutlar dolaşıyor
sanki gündüzler geceye hürünlü
Tütünümü sararken ellerim titriyor
cigaramın dumanı çıkmıyor
Oy havar!..

Bir çığ aldı Pilingi'mi benden
Daha on yedisine basmıştı ve daha

Açılmamış bir gonca idi.
O artık bir tabloydu bakışları gözlerimde
Güllüyordu mahsum yüzüyle
ışık saçıyordu
Bağırmak istiyorum sesim çıkmıyor,
sesim çığ altında ama sesini duyuyorum feryatlarında
Piling
Güneşe koşuyordu amansızca,
kızıla boyanmıştı haşinliğiyle

Merhaba kardeşlikten
yoldaşlığa yol arkadaşım.

Yoldaş kelimesinin en değerli kelime olduğunun derin bilicindeyim, ama yoldaşımla aynı zamanda abla olarak duygularımı, düşüncelerimi, çelişkilerimi paylaşmak istiyorum. Senin, Güney sahasına çıkış yapacağımı duydum ve ne kadar sevdiğimi yazmakta zorlanıyorum, bu yüzden her saat her gün seni görme umudundayım. Her gün kesinlikle görüşeceğimize inancımı yok olmadı halen umutluyum.

Dünyanın doğanın iç dinamiğinde varolan diyalektik bugüne kadar değişik mitoslarda aydınlık karanlık, iyi kötü, siyah beyaz vb isimlerle sıfatlarla dile gelir. Bunlar birbirinin çıkış gerekçeleridir belki de. Buna inanıyorum. Çünkü siyahın kötülüğü, beyazın iyiliği gibi kavramları ayırtmak anlamlandırmak mümkün olmayacaktı. Benim de bu yüzden bazen aydınlık günlerim bazen de karanlık günlerim oluyor.

Ama Parti Önderliğimizden, partimizden aldığım güçle bunları anlamlandırmaya çalışıyorum. Daha çok güçleniyorum. Yoldaşım, senin de beni merak ettiğini, özlediğini biliyorum. Partimizin yeni stratejiye göre geliştirmek istediği süreci hepimiz gibi ben de anlamaya, kavramaya çalışıyorum. Devrim ya da özgürlük kavramlarının anlamlarının bilincindeyim. Zorluklar bilince çık-

ıldıktan sonra dünyada yaşayan insanlık sorunlarına partimizin verdiği emekle yanıt olmak herkesin temel çabası olmalıdır. Birçok şeyi senin gibi merak ettiğimi söylemek istiyorum.

*Yüce ve sarsılmaz bağlılıkla-
rıyla, sevgimle Nalin*

27.11.1999

binyılların kin ve öfkesini
savuruyordu
O, isyana bir çağrı veya
çağırının sesidir...
özlem duyduğu sevdaya
kavuşurcasına ve gaffletten
uyanırcasına
Selam olsun Sipan'dan
Piling'a...

Gözlerin şafağı beklerken
kanla sulanmış kutsal ana
toprağına gömüldün.
sekiz canla beraber
Yakıcı beyaz ışık veren
Kan ve karın içinde kaldı
Piling yoldaş
Nasıl dayanmayı başardın

hafif ses tonun gülüşün
yüreğimde derin yara
bıraktın.
sempatik cana yakın
gülüşün
her zaman anımsatıyorsun
yüreğim seni unutmaz ki
sende bizlere özgürlük
güvercinimiz gibi
hiçbir zaman seni
unutmayacağız

Zafere doğru iddialı
umutlu adım
Yürek dayanmaz
böyle bir yıldız
parıltısında
parlayan ela gözlerin

nasıl unuturum Amed
baharın ilk gülüşüyle
mezarın üstünde sarı
kırmızı ve yeşil çiçekler
yeşermiş

Sönmez ki vücudumda
benbeyaz yüreğimin
üzerinde bal nasıl
haykıracak özgürlüğe
doğru
bu yürek seni nasıl
unutsun Amed
Yüreğim seni ve
Kürdistan şehitlerini
unutmayacak
özgürlüğe doğru
yürüyeceğiz.

Selahattin MEMİŞ (Şoreş)

CANLAN TOPRAK

"Değerler, şehit kanları üzerinde yaratılmıştır" deriz ya, bunun bir de somut yaşamda portreleri vardır. Her gün karşılaşıyorum bu portrelerle ve her karşılaştığımda, vicdan ve görev borcu denen yükün daha da ağırlaştığını hissediyorum.

Hiç bilmediğin bir mekana gittiğinde, açılan sohbet sonucunda öğreniyorsun, bir şehidin kanıyla yarattığı bir başka mekanın sahibini. Bazen bir anne baba, bazen bir kardeş ya da abidir yaratılan değerın sahibi. İlk defa gördüğün insanlardır belki de, ama şehit yoldaşla hangi sıcaklığı, paylaşmışsan duyguların birleştiği noktada aynı sıcaklığı paylaşırsın o şehidin ailesiyle. Anlatılmaz bir duygu yo-

● Adı, soyadı: Selahattin

MEMİŞ

Kod adı: Şoreş

Doğum yeri ve tarihi: Tıyaxsi köyü-Kulp, 1968

Mücadeleye katılım tarihi: 1991

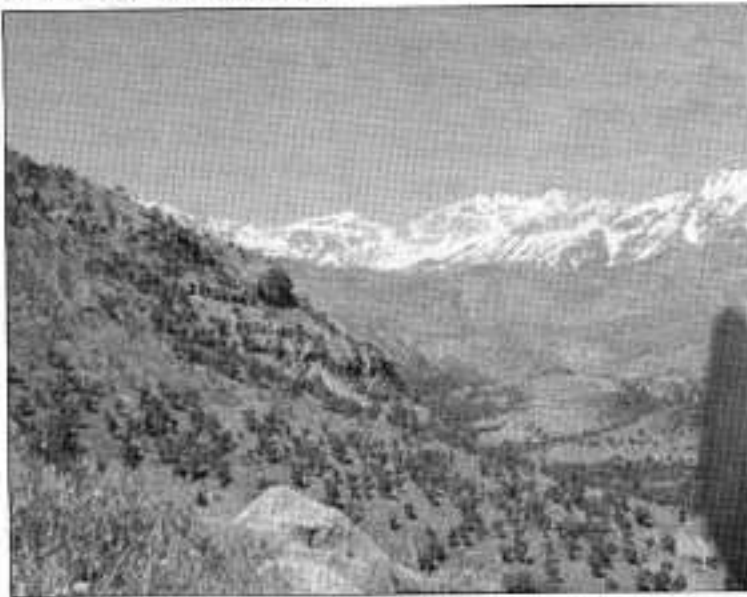
Şehadet tarihi ve yeri: 1 Haziran 2000, Lice-Amed

ğunluğu sarar tüm bedenini. Bir ağırlık çöker üzerine. "Anlat" derler şehidi. Uğraşırsın yapamazsın. Anlatamazsın... Zordur şehidi anlatmak; yaşarsın, ancak paylaşamazsın. Şehidin yüzündeki görevini yapmış olmanın huzur çizgilerini tarif edemezsin. Soru soran bakışların sahibi gözlere barksan eğer, bir çift gözde, şehidin bakışlarını yakalarsın bir an.

Biliyor musun Hevalê Şoreş!

Seninle savaş dışında karşılaşmamız da böyle oldu. Eskiden seni sende gördüm, ama artık seni birçok kişide görüyorum. Seninki gibi uzun kirpikli bir çift siyah gözde gördüm. Gözler abinin gözleriydi, ama bakışlar sana aitti. Bakışlardaki tek fark anlam farklılığıydı. O'nun bakışlarında hüznün, seninkilerde yeniyi yaratmanın canlılığı okunuyordu. Yengenin yüreğinde gördüm yüreğini. Yüreklere birleştiren nokta senin halkına, onun gerillaya duyduğu coşkuydu. Adını alan altı aylık Şoreş'in çığlıklarında gördüm seni. Çevresinden bir şeyler koparmak, bir şeyleri ele geçirmek için bağırıyordu, minicik yumruklarını sıkarak.

Tıpkı senin; gerillanın de-

"Bütün şehitlerin toplamı dayatılan düşman iradesinin sonucu olan bir yaşama 'hayır' demektir. Ondan onrası dayatılan ölümdür ki, ona da hayır! Gerisi nedir? Bütük inatla direnmektir, her düşmana karşı ve bizim de zayıflıklarımıza karşı yaşama gücünü gösterebilmektir."

Başkan Apo

yimiyle "parça koparmak için" koştuğunda çıkardığın çığlıklar gibi.

Seni anıyor, seni konuşuyoruz. Farklı bir anma bu. Onlar konuşmalarıyla, ben düşüncelerimle, ama birbirleriyle bütünleşerek bir anma oluyor bu.

"Köyde gerillaya ilk çıktığı o yaptı" diyor abin. Onaylıyorum, onun için değil miydi ki, adın köyünün adıyla anılır olmuştur? Tiyaxsili Şoreş olarak bilinmiyor muydun?

"Fedakardı, emekçiydi, sorumluluk sahibiydi, küçük yaşta ailenin sorumluluğunu üzerine almıştı" diyor yine. Geçmiş bir film şeridi gibi gözümün önüne geliyor. Hatırlıyor musun? Hani yaralı bir halde yanımıza geldiğimizde, uykusuz bir gecenin sabahına kadar, bize sığınak

yaparken, biz yapamadığımız için moralimiz bozulmasın diye elde kazma, dilde türkü yaptığın moral gecelerini. Ya da çabuk iyileşelim diye pusuları aşarak erzak getirdiğin geceleri.

"Mütevazıydı" diyor. Yaşamış gibi o günleri, nereden biliyor ki, tüm emeklerine rağmen bir teşekkürü bile kabul etmeyişi.

Ben sizlerden ayrılırken buruk bir yürekle, hiçbir şey söylememiştim her zaman ki sessizliğimle, "Serkeftin" in dışında. Akşamın iş planı vardı sadece aklında. En iyi yoldaşlığın, görevi yerine getirmek olduğu bilinciyle sustuğun sadece. Abinin anlatıklarından çıkarıyorum, son sözünü en doğru tarzda söylediğini. Yaralı olduğunu, düşmanın eline geçmemek

için bombayla kendini imha ettiğini anlatıyorlar bugün. Senin yaptığın gibi sustum sadece. Senin bana söylediğin son cümleyi yüreğimin diliyle tekrar eden "SERKEFTİN"lerle.

Televizyonda Kürdistan'ı izlerken o toprakların tarihi ezgileri eşliğinde, bir "ah" sesiyle masaya vuruyor abin, farkında olmadan dilinden dökülen kelimelerle "Canlan toprak" diyor, "Canlan da anlat bir metre aratıklarla koynunda sakladıklarını."

Anlatıyor toprak, dört mevsim kışı bahara dönüştürenleri, toprakta yeni yaşama tohuma duranları...

Mücadele arkadaşı ve abisi
Sabahattin Memiş

Hamza YAVUZ (Vasfi)

AYNI ORMANDA KAYBOLAN ÇOCUKLARIN ŞAİRİ

*Ne başka yer ne
başka zaman
bizler için hala bir
yerlerde çalınan
sis çanları var
belki bir gün buluşur diye
aynı ormanda kaybolan
çocuklar...*

Bir devrim ne içindir?
Bir ülke ne için?

Boşalmış köylerin yıkıntı-
larında dolaşırken, ayağınızı
takılan yalnızca yıkık bir
evin kolonları mıdır?

İçinizi ürküten, yüreğinizi
burkan, dahası acıtan, hatta
kimi zaman kanatan nedir?

Nedir köyleri, yılların
zomlarını boşaltan, tarihe ve
coğrafyaya sürgüne gönderen
fırtına?

Dahası nedir böylesi bir
fırtınada her şeyi ayakta tutan,
hükmeden güç?

*'Durgun suyun sayhasını
Yumuşatmayı bilen ateşi
Öğüt sahibi toprağı'*

kendisinde biriktiren, O'na
hükmeden güç nedir? Durgun
suyun çığlığını duyan,
ateşin yumuşaklığına sarılan,

● Adı, soyadı: **Hamza YAVUZ**

Kod adı: **Vasfi**

Doğum yeri ve tarihi: **Derkfan-
Gercüş, 1963**

Mücadeleye katılım tarihi: **1977**

Şehadet tarihi ve yeri: **20**

Ağustos 2000, Almanya

öğüt sahibi toprağı dinleyen
kimdir?

Bütün bu soruların cevabı
basit ama günümüzde gide-
rek de az rastlanan tek bir
sözcük; **İNSAN...**

Evet, hepsi insan için ve
insan ile mümkün.

Devrimci olarak insan...

Emekçi olarak insan...

Yurtsever olarak insan...

Adam olarak insan...

Köle olarak değil, sömür-

cü olarak değil, mülteci ola-
rak değil, erkek olarak değil.

Devrimci, emekçi, yurtse-
ver adam olarak...

15'inde devrim kavgasına
giren, Eylül fırtınasının en
sert estiği, nice dev görünüş-
lü ağaçları önüne katıp sü-
rükleyen Amed'den çiğeri-
nin bir köşesini bıraksa da
sapasağlam çıkan, çıkar çık-
maz da o dönem, hatta daha
sonraları birçoğu için meç-
hul anlamına gelen dağ rüz-
garlarına kendini bırakana
devrimci denmez mi?

*'Bana ne çerçilerden, çe-
rilerden, kullardan*

*Halksa kal'am, onu kal'a
kılan benim*

*Boşanır damarlarıma yıl-
ların kahraman gürültüsü*

*Çünkü kavganın göbeği-
dir benim yerim'*

diyen biri devrimci olarak
insanlığını kanıtlamamış mı-
dır?

Yurtsever, her yere düştü-
ğünde vatan toprağıdır diye-
rek taşı toprağı öpen insan de-
ğil midir? Dağların, taşların
haykırdığı *'alın beni düşma-
na savurun'* çığlığını duyabi-
len değil midir en büyük yurt-
sever? Ve bir tek köye sığma-
yacak, Kürdistan'dan da kop-
mayacak kadar yurtsever olan
değil midir asıl insan?

O çocuksu saflığı temizli-

ği, Hz. Eyüb'ü çatlatan sabrı ile emek harcayan, yoldaşı ile ilgilenen değil midir asıl adam olan?

Kimilerinin devrimci, yurtsever, adam olmadığı, en çok da insan olmadıkları anlaşılınca ortaya çıkmaz mı? Ama zulüm devranında daha çok hükümünü süren de onlar değil midir? Üstelik bir de bu hüküm, zaman zaman zulüm devranını yıkmaya çalışanlara da musallat olursa... Hoyratlıklar, kırıcılıklar yaşanır. En çok da bunlar içimizi ürkütür, yüreğimizi burkar; dahası acıtır, hatta kimi zaman da kanatır. Ama bunların hepsine, hatta içini saran kara tümörlere inat iyimserliği ayakta tutmak acaba saflık mıdır, yoksa büyük insanlığın gücünden mi? Fedakarlık, karşılıksız vermek ve sevmek, günümüz dünyasının

gerçekleri karşısında zayıflık, bir tür Polyannacılık mıdır, yoksa insana dair umutlarımızın yeşerticisi midir? Üstelik de sonsuz kez ve sürekli sergilenen fedakarlık, büyük bir gerçeği göstermez mi? İnsan olma gerçeğinin büyüklüğünü, ısrarını, gücünü.

Hamza Yavuz, şaşırtacak kadar büyüyen gözleri ve insanın en saf hali olan çocukluğun duru, temiz halini yansıtan hayret ünlemleri ile devrimci, emekçi, yurtsever ve adam olarak hafızalarımıza, ruhumuza ve düşüncemize nakşoldu. Belki de hep içinde taşıdığı, ama hiç söylemediği Perihan acısından olsa gerek her şehidin ardından mutlaka bir not düşme kaygısı, bugün O'nun arkasında kalanlara, bizlere bıraktığı görevlerin en başta geleni. Yazmak, O'nun için unutmama ve unutulma-

manın en büyük silahıydı. Yol arkadaşları da, O'nu unutmayacak ve unutturmayacaklar!

.....
yollarda kaldık
sis bastı her yanı
tutukluk çeken silahlar gi-
bi

sözcükler, fısıltılar, mırıldamalar

eksilerek vardık bir yapıya
O mu, değil mi?
Kim bilebilir şimdi!

.....
gözlerimiz karanlık bir pu-
suda

çoğumuz büyümüş, kimi-
miz ölmüş

kendimiz bile tanıdık de-
ğiliz artık

gözümüzden silinen düşün
sabahında,

önümüzde açılan yeni bir
uzay

Şimdiki zamana ait bom-
boş ve ölü anlar

ne başka yer, ne başka za-
man

bizler için hala bir yerler-
de çalınan

sis çanları var

belki bir gün buluşur diye
aynı ormanda kaybolan
çocuklar...

.....

Tek bir söz verebiliriz artık
sana. 'Sis çanları'nı takip ede-
rek geleceğiz. Buluşacağız.
Son kucaklaşmada olduğu gi-
bi, sonrasında da buluşacağız.
'Dostların arasında, güneşin
sofrasında' buluşacağız.

**Mücadele arkadaşları
adına
Mehmet Şenol**

Kadriye ACAR (Mawa)

Fedakarlık ve sevgiydi Mawa yoldaş

1997 kağıt ve ZAP.. Bütün güçlerimiz üslenmiş, TC'nin işgal tarzında gerçekleşecek yönelimini bekliyor. Ve biz Çıyayê Reş'teyiz. Gece 01.00'de mangalarımızı bırakıp, karın içinde yaptığımız kanal biçimindeki mevzilere gidiyoruz her gece. Doğanın sesini dinliyoruz sessizlikte; bunun dışındaki her sese, kıpırtıya duyarlılık son derece yüksek. Gün doğuşu hareket olgusu ile özdeşleşmiş beyin hücrelerimizde. Hareket ama nasıl? Saatlerce içimize işleyen soğuktan sonra bunu hoşarabilmek, karın üstünde yer yer ucu gözükken çalı çırpılardan kurucu olanları seçerek ateş yakma seferberliğine katılmak. **Mawa** yoldaş takılıyor gözlerim, her zamanki sessiz dinginliğinde çoktan koyulmuş odun toplama işine. Her zaman böyledir, ilk önce başlar ve ateş büyüldükten sonra gelir yanıma; taşıdığı odun öbeği ile.

1996'dan beri tımsırdık **Mawa** yoldaşla. Mücadeleye 1991'de katılmıştı. Yıllarca Botan'da kalmış, sonra Behdınan'a geçmişti.

Savaşçılığı ve sempatikliği, kişiliğinde kesişen en önemli iki yanı. Doğa ve savaşa bütünleşen bir duruş, kişiliğindeki incelik, insan ilişkilerindeki ayrıntıyı yakalayan duyarlılığı beni şaşırtıyordu önceleri ve ilginimin yoğunlaşması ilişkimizi de gülden güne güçlendiriyordu; yoldaşça bir birlikteliği, insan sıcaklığı yakalıyorduk yüreklerimizde.

Garê'de de birlikteydik. Eylemlerde, göreve girişlerde doğal bir komutandı. Birliğimizde eylemlerde O'nun grubunda olmak ya da göreve

Adı, soyadı: **Kadriye ACAR**
Kod adı: **Mawa Çıray**
Doğum yeri ve tarihi: **Misile-Siirt, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **2000, Bergare**

O'nunla gitme istemini gördüğümde şaşırıyordum artık, nedenini biliyordum. Bireysel bir savaş tarzı değildi O'nunki. Atikliğini yanındaki yoldaşları yönlendirme ve savaşımada odaklaştırabiliyor, soğukkanlı duruşu güven veriyordu. Zorlu bir görevde sabırlı yaklaşımlarla moral veriyor, ortaya çıkan tersliklerde hep bir olumluluk bularak kendini bırakmayı engelliyordu. Bütün bunlarla birleşen kendine has çocuksu gülüşü, esprili sohbetleri ile bir can yoldaşı.

İdeolojik-politik doranımın yaşam tecrübeleriyle ölüyordu Mawa yoldaş. Okuma ve yazma çabası vardı, derinleşmek istiyordu. Dönem dönemse soğuyordu bundan. Kolay değildi yılların sosyal-siyasal açığını

kaputup, egemenlerin tarihsel zorbalığını kendi kişiliğinde aşmak. "Boş ver" derken bile bir tepkilene değildi O'nun yaşadığı, bunu hissediyordu insan. Bu nedenle böyle söylediğinde gülümseyerek bakıyordum O'na; çünkü biliyordum, sürecekti GÜNEŞ'e bağlılığımız. O'nun ekseninde yaşama, hatta merkezine ulaşip yanına, bütün olma istemimiz tutku derecesindeydi. O da biliyor ve sessiz gülümsemesi ile gözlerini kaçırıp uzaklara, yüreğinin derinliğine gömüyordu.

1998'de alandan ayrılırken, gelme istemini espişlerle ifade etmişti. Bana yanı kızarak "İnsan sevdiğini bilir mi?" demişti.

Başarı dileklerimiz içtendi, inançımız tamdı Mawa yoldaş! Barış sürecinin bir fedaisi olarak şehadete ulaşman, şehitler kervanına katılman çok sürmedi. 2000 kışında Garê'de erzak görevine gittiğimizde baldu ihanetin kurşunları bederini. Karanlık sevenlere aydınlıkla yanı vermek GÜNEŞİMİZİ yansıtmak hedefimizdir Mawa yoldaş. Aydınlığımızın yakıcılığı karşısında ihanetçi güçler de ya aydınlanacak, barış, kardeşliği anlamlandırarak, ya da karanlığın içinde yok olup gidecekler. "Her şey Önderlik için" şiarıyla yürüdüğümüz andımızdır.

YAŞASIN DEVRİM ŞEHİTLERİ!

YAŞASIN BAŞKAN APO!

YAŞASIN HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!

Mücadele arkadaşları

Hezkirina welêt dibe di kurahiya dilemin de neqş dibe

Herdemê mirovên hêja demakevin. Di nava zor û zehmetî de jî Gelên bindest mersasan dafirînin.

Bi vî awayî pîrsek wiha xwe ferz dike, "çima pêwîste mirovên wisa derkevin?" Ji ber ku ew mirov dixwazin, rewşa tari ya civakê biguhe-rînin. Parçek pîrgirêka bindestiya civakê, bindestiya Jin e. Dema ku jin azad bibe wê civak jî azad bibe.

Ev zilma li ser Jinê bûye sedem, ku lêgerînek jî bo azadiya Jinê pêk we-re. Gelek jinên wiha di dîrokê de der-kevin û navê xwe bi pêndûsa azadiyê nivîsandin. Bi derketina ramenên Se-rok Apo re, jîna Kurd heskirîneke mezin jî bo azadiya xwe nivîsand.

Hevala Mava jî yek ji van jinên kû di nava tekoşîna me de hefta dawiyê li hember koletiyê li ber xwe dabû. Di jîyan û hevaltiya xwede her dem jî xaka xwe hez xwe kir.

Hevala Mava, demekê li Botanê ma û wê wextê wiha digot, "Dema ez li Cudî dinerim, Haftanîn û Kela

Memê li her lîtekê wê û ava kaniyê wê, hezkirina welêt dibe di kurahiya dilemin de neqş dibe. Eger bi heza-ran mîrxas jî bo wê şehîd bikivin, disa jî heqê wê bedewiyê em nikarin bidim"...

Hevala Mava, xwedî zimanekî xweş bû, her dem Serokatî di nava hestên wê de bû. Dîtinê Serok Apo, jî bo wê hubû hesretêk. Digot "ger Serok Apo bibînim ezê wî himbêz bikim û ev yek tê wateya, "ez aza-diyê himbêz dikim"

Hevala Mava, koçîkek sêrte bû. Li hember zor û zehmetiyan her tim rû-ken bû û jî bo wê azadiya Jinê herde-li azadiya welat bû. Pêwîste ew jî azad bibe.

Di xeyale heval Mava de Kurdis-taneke rizgarkirî hebû, gelek jî za-rokan hez dikir û digot "mixabin mercê kû welatê me tê da ye, na-hele zarok jî azad bijîn. Lê belê emê hefta dawiyê fedakarî bikin, da ku ne tenê zarok, tevahiya gelê

Kurdistanê rizgar bibe û di xweşî-yê de bijî.

Hevala Mava xwedî coşêke gelek mezin bû. Di nava şerîde xwe mîna jinekê hêçare nedidit. Her dem xwe-dî bawerî û bîyardar bû.

Heval Mava wiha digot; "her miro-veke gerfîla li serê van çîyan bijî û nîrxê wê jîyanê nîzanibe, hîla ew mi-rov himre". Bedewiya vî watafî hêja-ye, ku mirov bibe qurbana wê û mi-rov karibin bi azadî bijîn.

Hevala Mava biçûya ku jî aliyê derdora xwe ve çî şervan û çî fer-mandar, dihat hezkirin.

Hevala Mava heya roja şahadeta xwe jî bi moralekê xweş dimeşîya, lê belê mixabin ew xweşîya dilê wê sekinand, gulleya şîyanetê bû. He-vala Mava mîna jîneke Kurd a azad navê xwe li ser axa Gare nivîsand û bû sembola azadiya jine.

Heval Mava! Em tuar te jibîr na-kin, herdem tûyê bibîf numîne jî bo rêya me bibe ronahî.

Ali Rıza SEDAL (Piling)

KIZIL BİR YILDIZ

Tören, slogan ve alkışlarla Haftanın alanından uğurlandılar. Büyük bir umut ve gururla; aynı zamanda her zaman yoldaşığa ağır gelen ayrılığın buruk hüznüyle... Önde eskiden beri arkadaşlara milislik yaşamış ve şu an da öncü olan ... adındaki bir keklik; ortada *Piling*, arkada ise *Sipan* arkadaş. Arkalarına kızılbaş güneşin son ışınlarını alarak önlerini Zaxo'ya vermişlerdi. Burada ihanetin beynine Apocu ruhun bir darbesini indireceklerdi. İhanetçilerin bulunduğu bir alanda akşam keşfi yapıldı. Sabah içtimasında vurulacaktı mevziler. Artık son hazırlıklar yapılmıştı. Dakikalar günleri aşmış, zaman boşlukta çakılı kalmıştı. Bir an önce Özgürlük Güneşimizle buluşmanın sabırsızlığı ve çok eskilere dayanan bir intikamın öfkesi vardı.

Güneş ilk defa onları uykusunda yakalamıştı. Ancak bu onların duyarsızlığından değil, uğruna her şeylerini feda ettikleri kendi halkından gelebilecek bir kalleşliği tahmin etmemelerindendi. Hem de kalleşliğin en rezilinden geldi ihanet. "Şaşık"larını namus sayan namussuzlar her iki yoldaşı uykularında vurdular. Büyük umutlarla gözlerini kapadıkları akşamın sabahı bir daha gel-

❖ Adı, soyadı: **Ali Rıza SEDAL**

Kod adı: **Piling Oramar**

Doğum yeri ve tarihi: **Gever ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **25-25**

Temmuz 2000 Zaxo şehir mrk.

(Fedai eylemi)

medi; fakat şafağı ellerine almışlardı.

Görkemli ve heybetli duruşuyla bir destandır Cilo. Buzul dağı Cilo. Tutsak bir ülkenin özgürlüğe olan tutkusunu ve özlemini bağrında taşısa da, bunu metrelerce buzulun derinliğinde saklar. Güneş utançından eritmek istemez bu buzulları.

Adımı bu ülkeye vermiş Güneş, hiç doğmamıştı bu topraklar için. Bundandı işte küskün duruşu ve utancı. Ta ki uzayın hiç tanımadığı ve bilimin keşfedemediği yıldızların doğuşu-

na kadar. Tanınamış bu yıldızları astronomi ve gökbilimcileri. Çünkü ne güneş yok edebiliyordu parlaklığını, ne de metal beyinler. Işınlarını ve sıcaklığını tutsak topraklardan saklayan güneşe inat ve direngen. Kendileri aydınlatıyordu en karanlık ve kuytu köşesine kadar. Hatta buzullu Cilo'nun bağrındaki özleme bile umut olmuşlardı. Cilo'dan eteklerine inen bu özlem, kanatları altındaki tutsak ülkenin nice çocuğunun, gencinin, ihtiyarının gönlündeki, yüreklerin en derin köşesindeki bir kıvılcımı da çıkarıyordu. Öyle ki bu kıvılcım, bir çırpınış, bir çığlık ve bir yıldız oluncaya kadar, işte böyle bir yıldızdı maviliğiyle yalancı bir denizi andıran Gever Ovası'ndan yükselen. Hem de tüm özel savaşa rağmen, maddiyata ve gericiliğe rağmen. Çünkü Gever o zamanlar sadece Ulusal kurtuluş mücadelesinin sıcak ve gözde olduğu bir yer değildi; aynı zamanda özel savaş rejiminin de çok önem verdiği ve bel bağladığı bir yerd. Her türlü maddi olanlığın önünü açıp, sözümona modern kapitalizmin gençliğe çekici gelen tüm imkanları peşkeş çekiyordu. Fakat bunlar O'nu etkilememişti. Çünkü yüreğinin sesini O da duymuştu. Ve kendini o sesin yoluna adamıştı. Ne özel savaş, ne

maddiyat, ne de sahte güzel-likler onu geriye çekebilmişti; dedelerinin ülkemizi sömür-çilere, kasıp kavuranlara karşı gösterdikleri başkaldırının da gururu vardı. Bu ses ve bu gu-rur O'nu özlemindeki yola, yıldızlaşma yoluna itmişti.

1995 Güney Savaşı'nın en çetin geçtiği yerlerden birisiydi Miros alanı. Mordemlerin, Bedranların ve onlarca yolda-şın kahramanca şehadetiyle önemli başarıların da elde edildiği bir alandı. Hem bizim için stratejikti, hem de düşman için. Savaşın sonlarına doğru bizim taburumuz Xankurkê alanına kaydırıldı. Benê boğa-zında görevden gelen bir grup arkadaşın içinde tanıdık bir yüz hemen dikkatimi çekmişti. Gerçi aradan sadece iki yıl geçmişti. Fakat sempatik ve çocuk yüzüyle hemencecik tanıdım. O da beni tanıdı. Biz yol üzeri olduğumuz, onlar da gitmek zorunda oldukları için ayaküstü birkaç kelime konu-şabilmiştik sadece. O benim durumumu ve aileden başkala-rın katılıp katılmadığını sor-muştu gururlu bir cedayla. Ben ise ne söylediğimi hatırlamı-yorum. Hatırladığım şey, O'nu görmenin verdiği sevinç ve güler yüzlü endamıydı. Ve ve-dalaştık. Ta ki O'nun hasretini bu kalemin mürekkebiyle ka-ğda dökene kadar.

Şimdi de nasıl anlatabilece-ğimi bilmiyorum desem kız-ma. Cesaretini mi, fedakarlığı-nı mı? Yoksa o farklı ve has yanlarını mı? Bakışların yürek-leri delip ağıt oluyordu. Gözle-rinin dili tercümeğe ihtiyaç

duymazdı. Uğraşım bireysel menfaatlere aşıp zulme başkal-dırı olan ütopyana hizmetti. Kusura bakma yoldaş, seni fazla tanıtamayacağımı biliyo-rum. Ayrıca yıldızlar fazla an-latılmaz, gerek yoktur, sadece izlenir. Senin de izlediğin, yo-lunu takip ettiğin bir yıldız var-dı. Zaten büyük bir gurur ve in-tikam duygusuyla onun adını, hiç yere düşmeyecek bayrağını almıştın. Piling yoldaşın yolu senin de yolun olmuştu. Ve se-kiz yıl sonra büyük intikam duygusuyla adını aldığı yıl-dızla semada tokalaşıp, halaya durdunuz. Sadece gökyüzünün değil, güneşin bile aydınlat-maktan korktuğu ana beşiğini de aydınlatıyordunuz. Öncülük yolundaki sorumluluğun artık sönmek üzere parlamıştı. Fakat aynı şekilde ve aynı iha-net güruhu tarafından, adını al-dığın Piling da '92 ihanet sava-şından o kof, çürümüş, üç-dört kuruş para için alçak gericiler tarafından ölümsüzleştirilmiş-ti. Hem de yedi yoldaşla bera-ber, Lelikan tepesinde kızıl alevler içinde halaya tutuşarak semaya yükselmişlerdi. Sana fazla anlatmama gerek yok, benden daha iyi biliyorsun, ta-rihimizde ihanet ve direniş hep omuz omuzadır. Fakat senin bildiğin gibi artık ihanet de hiç dirilmeyecek, hortlamayacak bir mezara gömülüyor. Senin ve *Sipan* yoldaşın da sahip ol-mak istediği darbelerle, ihane-tin ölümü ve sonu daha da ya-kınlaşıyordu.

Tutsak ülkemizin üzerinde her zaman kara bir bulut gibi dolaşan ihanet bir kez daha

sahnedeydi. Hem de tüm gü-venleriyle bel bağladıkları, yıl-lardır partiye hizmet etmiş ve güven vermiş kendi öncüleri ta-rafından, üstelik en alçakça ve en hunharca biçimde. Uykuda, haber bile vermeden. Biraz temkinli olsaydınız, "burası da bizim ülkemizdir" demeyip de biraz da duyarlı olsaydınız siz-leri arkadan vuramazlardı. Za-ten onlar kalleslikten başka ne yapabilirlerdi ki! Ama tasalan-mayın, tarih elbet bir gün sizin kızıl kanlarımızla yazılacak ve yazılıyor. Bir daha asla silinme-mecesine. Hep gururlu ve başı dik. Kahpe kurşun ihanetçiden de gelse, baş düşmandan da gelse yol aynı, gittiğiniz yer ay-nı. Ne kutup, ne sabah yıldızı, siz bambaşkasınız. Güneşe inat, siz de hep parlayacaksınız. Nereye gittiğinizi bilmiyor mu-sunuz sanki? Sönmeyenlerin yanına, doğup da batmayanla-rın yanına! Sizden önceki za-manları düşünün, bizim için onlar yokmuş gibi. Ama bizden sonraki zamanlar öyle olmaya-cak, çünkü onu sizler var edi-yorsunuz.

Buzullu Cilo'nun en fırtına-lı anında, en zirvesinde, sahte maviiliklerle çevrili bir adanın en karanlık hücrelerinde...

Yurdumuzun kalbinden çı-kıp en uzak diyarlara giden, su-larının son noktasında ve sıcak bir eylemin en heyecanlı anın-da vızıldayan fişeklerin altında bile olsa bekle bizi, çünkü si-zinki yıldızların yoludur.

*Mücadele yoldaşları adına
Agît Ciwan*

O. Zeki YILDIZ (Şahan)

MERHABA KARDELEN

Adını bilmiyordum, görmüştüm, ama belki de tam dönemine denk düştüğü için o kadar anlamlı geldi ki, onun doğuşu, duruşu ve yeniden doğuşlar için soluyuşundaki hüzünlü olduğu kadar görkemli gizemi. Gövdesinin üzerinde doğrulduğu, köklerinde ise düşündüren bir çelişkiyi, bir yaşamı bu denli sade ve yalın bir biçimde taşıması o kadar çok şeyi çağırıyordu ki. Adı mı? Adı, Feda Çiçeği Kardelen.

Merhaba Kardelen: Arından metrelerce kar, ardından serî fırtınalar geldi. Ama yine de güneşi ilk sen doyumsayacak, ilk sen özümseyecek, ilk sen doğrulayacaksın. Hepimizden önce ilk sen merhaba diyeceksin bahara, tıpkı toprağa düşen ilk tohum gibi. Güneşe doğrulmak isteyen onca kardedelenin

❖ Adı, soyadı: **O. Zeki YILDIZ**

Kod adı: **Şahan Welat**

Doğum yeri ve tarihi:

Cihanbeyli, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Ocak 2000, Xîrêre**

içinde en hırslısı en canlısı oydu. Adı mı? Adı Barış'tı, adı, Şahan'dı.

Şahan yoldaş, mücadelede yeni bir arkadaş sayılırdı. Adımı katabilmek için milyonlara, oldukça heyecanlı ve coşkuluymdu. Özgürlükte sınırsızlığı yakalayan Güneşimizin karartılmaya çalışıldığı dönemde; insan olmanın, özgürlük militanı olmanın bilinciyle, yüzlerce yoldaş gibi öfkelerini, duygusunu istemini raporlara dönüştürdül. İlk fedai gruplarında yer alamayınca farklı yöntemler geliştirdi. Bir arkadaş şöyle anlatıyordu bu durumu: *"İkimiz de defalarca öneri geliştirdik. Kabul edilmedi. Kabul edilmemesinde bize göre en büyük engel bölük komutanımızdı. Şahan yoldaş da bir gün ekmeğeçiyken aklına gelen çalınca bir fikri söyledi; 'gidip ona tehdit edelim.' Birlikte uyguladık bu fikri."*

"Bir gün bölük komutanı arkadaş, nihayet o beklediğin haberi verince mutluluktan uçacak gibi oldum. Fedai olmak bunu daymak tarihi imkansız bir şeydi. Ama sanki bir yanım eksikti. Evet Şahan yanım eksikti. Ya O! 'O'na nasıl hırakacaktım' düşüncesi mutluluğuma garip bir hüzün katıyordu. Erişi gün banyo yapıp hazırlanmak için ayağı indiğinde Şahan yoldaşı da orda gördüm. O'nun da garip bir hali vardı. Mutlu muydu, üzüntülü müydü belli değildi. Bölük komutanı arkadaşın ısrarla söylemekten kaçındığı ikinci isim meğer oydu. Sonrasını konuştuk. O'na da benim

geleceğini söylememişlerdi. O da aynı şeyleri hissetmiş. Bu sevinci O da benimle paylaşmak istemiş."

Böylece tamamlayarak birbirlerini katıldılar fedai bayramına.

Şahan arkadaş, birlik içerisinde hırsıyla, gücüyle hep dikkat çekmişti. En zorlu pratik işlerde, sporda, komando eğitiminde hep en önderdeydi. Partiye, Önderliğe olan tartışmasız bağlılığı, örgüt karşısındaki dürüstlüğüyle en radikal tavrı O olabiliyor; yetersizliklere, hatalara karşı en keskin tavrın sahibi oluyordu. Bireysel kaygı ve endişe Şahan'ın dağarcığında yoktu. Tüm olumlu yönleriyle sadece bedensel bir feda değil, kişilikteki feda edişe en yakın bir arkadaşı. Önderliğimizin barış çağrısına, adınına karşı olumsuz politikalar güden özel savaş çetelerine karşı intihar eylemi önerisini sunmuştu örgüte. Zira, feda etmenin süreci, dönemi, zamanı, niçini yoktu O'nda. Doğruluğuna inandığı, partinin uygun bulduğu her an, her çeşit fedai eylemliliğine bu kadar kendini hazır tutan biri için, zaten düşünüldüğü tek şey başan olabiliirdi.

En güzeli, özgürlük tutkusuyla, özgürlük ideali uğruna dönemin diline göre her boyutta savaşılabilmek bir militan için. Fedai, bu tutkunun en derinini yaşar. PKK'nin yarattığı kültür, Önderliğimizin yaşam felsefesi; bu tutkuyu yaşama, pratikleştirme noktasında bir çok değer ortaya çıkarmıştır ve bu devam edecektir. Fiziksel olarak yaşamların kısalığı, bu mücadelenin sürekliliğini etkilemeyecektir. Her şehidin kendi ardından bıraktığı kavga, her şehidin umudu, ideali, heyecanı, arayışı hep böyle bir birini izleyerek devam edecektir. Yaşama saygı, onun manevi anlamda da sürekliliğini korumaksa eğer, bu anlamda hiçbir kavganın da yarım kaldığı söylenemez. Çünkü güneş hep var olacak ve bu binlerce kardelenin güneşe durmasını hep beraberinde getirecektir.

14 Ocak 2000'de yirmili yaşın tüm sıcaklığıyla atıyordu Şahan'ın kalbi, tüm fedai yoldaşları gibi. Akşama doğru başladı, kimse fark edemediği ölüm dansı. Coşkulu yoldaşlar topluluğu içinde mekanizması denenmiş silahın

namlusu dolandı durdu. Sıcak bir tende buluşmak için namluda gizlenen paslı, hain bir mermiden habersizdi herkes. Namlunun önünden birkaç yoldaş yüzü, bedeni gelip geçti. Hepsi farkında olmaksızın dansetti ölümle o gece, sonra aydınlık bakışlı, kavgaya dolu yüreğinin tüm güzelliğini bir ışık zümresi gibi yansıtan gözlerini gördü namlu. Mermi kışkırdı onu. Gülmüyordu. Şahan'ın gözbebekleri ve namludan çıkan mermi, buluştu şahdamarlarıyla...

Adı, Barış'ın. Barışa çağrı çağrının fedai çocuğu. Doğrulamadan soluverdi yeniden doğuşlar için. Tıpkı kardelen gibi. Beden içinde sınırlı yürek, sınırsızlığa karışmak için kanat çırpı. Yüksek bir bilinç, amaca çok derin bir bağlılık ve çok yüce duyguların bileşkesi olan yoldaşlığında hep yaşayacak fedailik, fedai ruhu. Ulaştığın kutsal gerçeklikte buluşabilmenin gururu ve onuruyla Güneş'e doğrulan tüm fedai çiçeklerine ve sana merhaba Şahan...

Fırat DALABAN-Zeynel

Ji bo azadiyê

Dîroka PKK'ê bi xwînê hatîye nivîsandin. Rûpela yekemîn bi Hevalê Haki dest pê kir, li pey wî jî bi xwîna hezaran heval ev dîrok hate nivîsandin.

Heval Zeynel jî yek ji wan e, ku hû sembola şoreşa Kurdistanê. Heval Zeynel di jiyana xwe de her dem da nişan ku, çiqas bi jiyane ve girêdayî ye. Di jiyane de xwedî çêşeke mezin bû. Heval Zeynel bi paqijbûna dil, hevalti dikir. Çawa ku masiyekî bê av nikariya jiyan bikira, Heval Zeynel jî, bê Serokatî û Partiyê nedikarî jiyan bikira.

Her dem vê yekê digot: "Em hatine jiyane ku jiyane xweş bikin, ev jiyan ne ji bo me tenê ye. Lê belê jiyana me ji bo nîşa nû ye, ji bo gelê Kurdistanê ye." Evîndariya di dilê Heval Zeynel de bê sî-

Adi, soyadi: **Fırat DALABA**

Kod adı: **Zeynel**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **3**

Haziran 2000, Gare-Çirav

nor bû. Kesî rojekê wî nedît, ku bê moral e. Her dem rûken bû. Lêgerînen heval Zeynel ji bo azadiyê pir mezin û bê sînor bû. Her wîha bi kîneke mezin li hember îxanetê disekinî. Her wextî yekîtiya gel û xilasiya welat dîanî ziman.

Di fermandaritiya xwe de jî, li hember hevalan dîlnizm û girêdayî rêhevaliyê bû. Tu carî xwe ji ser kesî nedît û wekî zorekekê vî welatî dixwest jiyan bike.

Di dema şehîdbûna xwe de jî, beya dawî mîna mîrxasekî şer kir û lehengtiyê mezin tevî karwana şehîden nemir bû. Xwîna xwe ji bo axa Çiravê kir diyarî û bû şehîdekî heja yê Gareyê. Emê tu car Heval Zeynel û hemû şehîden şoreşa Kurdistanê ji bir nekin, wan tim di dil û têkoşîna xwe de bidin jiyîn.

Reşat MUHAMMED (Kahraman)

HER ZAMAN EN ÖNDEYDİ

Kavrucu sıcaklığını iliklerine kadar yaşatan yorgun bir gecenin ardından, soğuk rüzgarlarıyla güneşi her zamanki gibi karşılayan sakin bir haziran sabahı erkenden yola çıkış başlamıştı. Yolcu yolunda olmayıldı. Grubun önünde yürüyen Kahraman arkadaşın acele yürüyüşü, o sürekli sakin görünen yapısına hiç yakışmıyordu. Zaman zaman kafasını çevirip arkasına bakıyordu. Birçok kez gidip geldiği bu tozlu yollarda, kendini bırakmış, ayaklarının alışkanlığıyla yürüyordu. Gece-den beri sanki içine ayrılık duyguları girmişti. Bir daha geri dönmeyeceğini biliyor gibiydi. Yola çıkmadan önce başlangıçta bakışlarında hissettiren son olarak da ağzından kaçırmıştı duygularını, birden söyleyivermişti, yanındaki birkaç yoldaşına. Daha sonra da pişman olmuş, arkadaşlarını üzmemek istemezmiş gibi susmuştu. Yolda her zamanki gibi sakin, soğukkanlı duruşuna tekrar bürünmüş, hatta arada bir şakalaşmayı da ihmal etmiyordu. Akşam karanlığıyla birlikte köye gireceklerdi. Henüz zaman çoktu. Güneş de sıcaklığını gittikçe hissettiriyordu. Etrafta hazır kimse yokken, mavi Musellaka suyuna girmek istiyordu. Bu sıcakta başka türlü serinlemek imkansızdı. Sanki bir daha o çok sevdiği sulara yüzemeyecekmiş gibi dalmıştı ilk suya ve bir an o yoğun duygu atmosferinden kendini uzaklaştırabilmişti. Bu

❖ Adı, soyadı: **Reşat MUHAMMED**

Kod adı: **Kahraman Derik**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **20**

Haziran 2000, Gare-Beroşke

arada suya girmeyen diğer yoldaşları Kahraman'ın sudan çıkmasını bekliyorlardı.

Gün, boğucu sıcaklığını terk etmeye hazırlanırken yavaş yavaş akşam gelip çatmıştı. Birinci savunma grubu da onlara yetmişmişti. Diğer savunma grubu gelmeden kendi grubuyla birlikte, önden köye doğru yol almıştı bile. Dört yıllık bir gerilla yaşamında oldukça tecrübe kazanmış; araziye olan hakimiyeti, inisiyatif kazanmasını da beraberinde getirmişti. Her zamanki gibi en önde girmişti köye. İlk girişteki basık damlı, kerpiçten ya-

pılma evin avlusuna girmesiyle, silah seslerinin gelmesi de bir olmuştur. Köyü çembere alan kırmızı sırtlarda mevzilenen iharetçi, işbirlikçi güçlerin hain pususuna düşmüştü. İlk taramada Kahraman yoldaş sırtından aldığı mermi ile yere yığılmıştı. Dünden heri hissettikleri gerçek olmuş, insanlığın en eski ve en mazlum olan halkının tarihte yeniden var olma savaşının özgürlük savaşçısı olarak şehitler kervanına katılmıştı.

O bir gün sanki bir yıl gibi gelmişti onlara. Kahraman yoldaş Küçük Güney'in Derik kazasında doğmuş ve büyümüştü. Partiyle burada tanışmış, 1995 yılında da katılım sağlamıştı. Bir yıl Güney'de yürüttüğü çalışmalardan sonra 1996 yılında gerillaya katılmış ve dört yıl boyunca birçok alanda başarılı bir pratik yürütmüştü. Olgunluğu, sakin ve soğukkanlı duruşuyla kısa zamanda öne çıkmış ve görev almıştı. Genç olmasına rağmen, olgun bir duruşu vardı. Bu yüzden herkesin saygısını ve sevgisini kazanmıştı. Yaşama hesapsız katılımı, görevlerini sonuç alıcı tarzda yerine getirmesi ve bir sosyalist insanın en temel özelliklerinden biri olan "çalışmaktan zevk alma" Ona tutku düzeyindeydi.

Her zaman en öndeydi. Şehir düşerken de en önde şehit düştü.

Anısı mücadelemize önder olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Sinast AKBAYIR (Mordem)

DAMARDAKİ YENİ KAN

Adı, soyadı: **Şinasi AKBAYIR**

Kod adı: **Mordem**

Doğum yeri ve tarihi:

Bingöl, 1978

Mücadeleye katılım tarihi:

1998 İstanbul

Şehadet tarihi ve yeri: **1**

Mart 2000, Gabar

Yaşamı sürdürmek için damardaki kan esas olan bir şeydir. Damarlardaki kan olmayınca yaşam durur. Yaşam durunca insanlık ölür. Damarlardaki bu kan ne kadar asil olursa, yaşam o kadar asil yürür. PKK devrimi için bunlar son derece yaşamsaldır. Çünkü PKK devrimi gibi bir devrim hayatidir. Bu devrimle Kürt halkı karanlık tarihinden kurtuluyor. Bu halk kendi tarihini kendi eli ve kalemıyla yeniden yazıyor. Bu halkın insanlık sahnesine çıkmasına yol açıyor. Kendi demokratik ve özgürlük hakkını bu toplum içinde elde ediyor. Bu devrim üzerinden kaç yıl geçerse, bu asil kanın o kadar yenilenmesi gerekir. Devrim kendini yenilemese amacına ulaşamaz. Bizim devrimimiz için yeni ve asil kan, yeni savaşçıların safılarına katılmasıdır. Bu savaşçılardan biri de **Mordem** arkadaşır.

Mordem arkadaş yeni savaşçılarla birlikte ilk önce Mava'ya geldi. Burada Türk ordu güçlerinin operasyonuna hedef oldular. Gabar alanına geçişle beraber tekrar operasyonun içinde kaldılar. Ancak bu seferki operasyon çok büyük ve kapsamlıydı. Böyle bir operasyonu hoş çıkarmak için yoğun bir çaba ve büyük bir tecrübe gereki-

yordu. Mordem arkadaş yeni olmasına rağmen, irade gücü, ısrarı ve morali çok yüksekti. Operasyon 15 gün sürüp çekildikten sonra, eğitim görüp gerilla birliklerinin içinde bir özgürlük savaşçısı oldu. Bu zorlu süreçte kendisi bir sınavdan geçti ve bu sınavı oldukça başarılı bir şekilde verdi. Kısa bir sürede büyük tecrübeler edindi. Çevresindeki herkes O'na büyük bir saygı ve sevgiyle yaklaşıyordu.

Mordem arkadaş fedakarlık abidesiydi, durmak nedir bilmiyordu. Düşüncesinde her şeyden önce ülke, halk ve yoldaşların düşünürdü. En zorlu görevlerde belirleyici bir role sahipti. Üslubu, fedakarlığı, yaşama yaklaşımının dikkat çekiciydi. Sürekli yüksek bir morale sahip olduğu için arkadaşları kendisine saygı gösterirdi. Che Guevara'nın bir sözü vardır: "*Bir devrimci herkesten sonra yer, herkesten sonra yatar, herkesten önce de ölür.*" Mordem beval yeni olmasına rağmen, eksikliklerine rağmen, kısa bir sürede bu sözün gereklerini yerine getirdi.

Başkan Apo'nun gerilla güçlerinin önüne koyduğu geri çekilme, sınırları dışına çıkma taktiklerinin başarıyla gerçekleşmesi için Mordem arkadaş çeki-

len bu gruplara kurşelik yapıyordu. Yeni bir arkadaş olmasına rağmen kendisinin de istegi olan bu görevi başarıyla yerine getirdi.

Partimizin bu süreçte tüm iyi niyetli yaklaşımlarına rağmen, 29 Şubat'ta Gabar dağında Türk ordu güçleri kirli bir operasyona çıktılar. Sürecin hassas olması nedeniyle arkadaşlar çatışmaya girmek istemiyorlardı. Onların yoğun yönelimi karşısında arkadaşlar çatışmaya girdiler. Çatışma saat 11.00'den 17.00'ye kadar devam etti ve arkadaşlar çatışmadan başarıyla çıktılar. Çatışmada hava saldırıları geliştirildi. Bu hava saldırıları sonucunda Mordem arkadaş, savunduğu bir tepede kahramanca şehit düştü.

Mordem arkadaş, özgürlük ve demokrasinin gerillası olarak savaş çağırkanlarının kirli operasyonunda o asil kanın kutsal *Ağidler*'in diyarı **Gabar** dağlarına döktü. Savaş rıntçıları çirkin oyunlarında Mordem arkadaş fiziki olarak aramızdan almış olsa da, partimizin geliştirdiği yeni süreçte kararlıca yürümemiz önünde engel olamaz.

Mücadele arkadaşları

Mahmut ... (Serhat Herekol)

O HEP YÜREKLE SAVAŞTI

Umudu sordular her can yoldaşa

Dostluğu ve samimiyeti sordular

En büyük engeller önünde bile

Dağlara karşı hep yürek-le savaştılar

Levine oldular

Bervari oldular

Başkale oldular

Araya giren her yüce dağın ardından

Ayrılıklara karşı inançla durdular...

Dağların baharla buluştuğu, ağaçların çiçeklerle süslendiği ve buz gibi pınarların doğayı beslediği muhteşem dağ silsilesiyle uzanan, bağrında yüzlerce tabutsuz kahramanı barındıran Metina'da konaklamış bulunuyoruz. Sevincimiz dorukta. Hakkari'ye gitmek için hazırlanırken, umutlarımızı doğacak güne bağlamışız. Gözlerimizde isimsiz bir ışıltı, yüreklerimizde bir heyecan, anlatmasak da anlıyoruz birbirimizi. Ateşin etrafında sohbet dalarlarken, çaylarımızı yudumluyoruz. Alevler dans ediyor ve bizler onunla düşlere dalıyoruz. Kızallık ve yeniden doğuşun türküsü olan ateş, yaşamımızın bir parçası adeta. Gök yüzünde öbek öbek yıldızlar ve biz onlara bakarak uykuya dalıyoruz. Sabahın serinliğinde daktilomun başında otur-

Adı, soyadı: **Mahmut ...**

Kod adı: **Serhat Herekol**

Doğum yeri ve tarihi: **Erkende köyü-Eruh, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **2000**

baharı, Garisan

muş son talimatları yazarken kendimce bir şarkı mırıldanıyorum: "İ Çiyaye Reşke leh-ya xwine te..." Az ilerimde bir ağaca sırtını vermiş, öylece beni dinleyen arkadaşla göz göze gelince susuyorum, biraz da utanmışım aslında. Şarkıyı bilip bilmediğini sorduğumda, çok uzaklardan gelen sesiyle "Şarkıyı bilmiyorum, ama Çiyaye Reşke hep yüregimde" diyerek uzaklaşan arkadaşım arkasından bakarken, kendime kızıyorum. Aradan günler geçti ve yeni takım komutanımız olan **Serhat** arkadaşla tanışınca aynı

günü arkadaşlardan habersiz hatırladık. Hakkari'ye yolcu-yduk, yani umudun yolcu-suyduk ve biz yeni bir yaşama sevdalıydık. Yol zordu, yükümlü ağırdı, ordu güçleri sürekli sınırı tutarak geçişimizi sınırlamaya çalışsa da biz kararlıydık. Önemli olan karar ve umudumuzdu ve biz bunun inancıyla sınır taşlarına veda ederek Katolara merhaba dedik. Yabancı bir miras olan Katolar bize ev sahipliği yaparken, rengarenk çiçeklerle süslenmiş baharı yeni yeni karşılamamızın onurunu yaşıyordu. Asiydi, hırçındı ama bir o kadar şefkatliydi. Ana bağı gibi sıcak, yoldaş kadar yakın ve Serhat arkadaş gibi candandı. Katolarda ilk kez Serhat arkadaşla keşfe gitmiştim. Tartışmış, karşıda görünen Çarçela, Govende ve yaşlı Çiyaye Reşke dağlarını göstererek varolan tabloyu resmetmişti. Yol boyunca grubun bir başında bir sonunda bulunarak arkadaşlara destek verirken, yorgun görünüyordu. Ama yüzündeki tebessüm hiçbir zaman eksilmeyordu. Şafağın sökmesiyle Çiyaye Reşke'ye vardık. 49 yoldaş bağrında yatan direniş abidesine öylece bakarken, Serhat arkadaş da izliyordum. Bütün bölük dinlenmeye geçerken, kendisi uzak bir yerde durgun ve yorgun bir şekilde

karşıdaki tepelere bakıyordu. 17 Ağustos 1994'ü yeniden yaşıyormuşçasına gözleri uzaklara takılıydı. Hiç ses etmeden yanına oturduğumda buğulu gözleriyle karşılaştım, sustuk; öylece kan çiçeklerinin güzelliğine dalarken, kendimizden habersiz yüreğimizde ağlıyorduk.

Yoldaşlığın, bağlılığın ve fedakarlığın adı olan taburumuzda yoğun bir pratik yaşıyorduk. Çatışmalar, eylemler ve her geçen gün artan görevler. Ama cevap olabilmeyenin sevinciyle bütün arkadaşlar daha bir yükleniyorlardı. Uçsuz bucaksız zozanlar bizi sevmişti, tepelerine ilk kar düştüğünde bile ayrılmak istemiyorduk. Bazen bir yoldaşın ölümsüzlüğüyle dalıyorduk, bazen eylem öncesi dilanla kenetleniyor, bazen de çatışmanın orta yerinde birbirimize gülümseyerek moral alıyorduk. Biz yoldaştık. Bizi birbirimizden ayıran savaş gerçeğine inat biz dağlara direnişlerin adını nakşediyorduk. Yoğun geçen pratikten ve arkamızda 4 direniş abidesini bıraktıktan sonra, Kato'larda büyük bir dilan tutarak ona olan sevdamızı haykırarak. Zozanlarla vedalaşırken hüznüydük, birçoğumuz bir daha gelmeyeceğimizi biliyorcasına burukluk. Başkale, Levine ve Bervar Sevdin yüreğimizde silinmeyecek anılar bırakırken, onlara bağlanmıştık. Yüreğimizden bir parçayı orada bırakarak yol alırken, sınır taşlarına intikamla haklıyorduk.

Zap'ın belirsiz maviliğinin önünde konumlanan taburda kış hazırlıklarımız başlamıştı. Serhat arkadaş Önderlik Sahası'na yolcu olunmuştu, ama ben O'nu uğurlayamamanın burukluğunu uzun bir süre yaşamıştım. Onunla güzel paylaşımlarımız, isimsiz anılarımız olmuştu, böyle ayrılmamalıydık. Ama Onunla yeniden karşılaşacağımıza inanıyordum. Aradan belli bir zaman geçti; Önderlik Sahası'na gidiyoruz bir grup arkadaşla. Okula girer girmez bizi karşılayan Serhat arkadaşla sarılırken, O'nu kaybedip de yeniden bulmuş gibiydim. Toparlanmıştı; yaşananlara anlam yüklerken daha bir azimliydin. Okulda sürekli tartışır, konuşurdun. Bazen zozanları gezer, bazen birbirimizi yargılar, bazen de güzel anıları hatırlayarak gülerdik. Yoldaş sevdalısı olan Serhat arkadaş, yeniden dağlara dönerken daha bir olgunluk kazanmıştı. Dışarıdan bakıldığında oldukça kapalı görünse de, tanıştığımızda bir çocuk

masumiyetiyle karşılaşır, O'nun dünyasına geç girdiğiniz için kendinize kızdırırız. Suskun kalmayı tercih eder, ama tanıştıktan sonra da susturamazdınız. Sahadan vedalaşarak ayrıldık, çünkü bu sefer bir daha karşılaşmayacağımızı ikimiz de biliyorduk. Söylenmesi gereken çok şeyi yürekte saklı kalması gerektiğine inanıyorduk. Umuda yolcu olmuştu ve gözlerindeki ışıltı O'nu Güneş'le buluşturacak kadar güçlüydü, inanıyordu. Karlı bir akşamüstü duydum, Botan'ın enginliklerinde Garisa'nın bağrında ölümsüzleştiğini. Gözlerindeki ışıltının Güneş'le buluştuğunu ve acıları yüreğinde saklayan buruk tebbessümün gökyüzüne asılı kaldığını. İnanamadım, yüreğim daraldı, senden uzakta seni yaşamamanın hüznüyle üşüdüm. Yaşadığımız bütün günleri yeniden yaşarken, seni sessizce ağlayarak yüreğime gömdüm.

Mücadele arkadaşları

Hamza ALBAYRAK (Dr. Serhat)

Borcunu zamanından önce öde

ssDr. Serhat yoldaş, Kürdistan trajedisinin bir parçası olarak yaşamının uzunca bir zaman dilimini Adana, İstanbul ve Kocaeli gibi metropollerde geçirmiştir. Eğitimini saflara katılınca kadar buralarda sürdürmüş, Türk devletinin asimilasyon politikasını birçok yönüyle yaşamıştı. Zeki bir öğrenciydi Serhat yoldaş. Okul hayatı hep başarılarla doluydu. İlk, orta ve lisenin ardından katıldığı üniversite sınavında Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni kazanmıştı. Öğrencilik yıllarının büyük kısmını hakim olan ağabeyinin yanında geçirdiği için, sol görüşlerini çok fazla dışı vuramamıştı.

Ulusal kurtuluş mücadelesiyle bu dönemler tanışmıştı. Okuduğu okulda yurtsever arkadaşları sayesinde parti yayınlarına da ulaşmış, bü-

● Adı, soyadı: **Hamza**

ALBAYRAK

Kod adı: **Doktor Serhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Kars, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **Eylül 1997, Dêrsim**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Mayıs 2000, Dêrsim-Ok köyü**

yük bir istekle bunları okuyup, incelemişti. Ağabeyi her ne kadar bunu engellemeye çalışsa da başarılı olamamış, gizli gizli de olsa hem okumaya devam etmiş, hem de okuldaki gençlik çalışmalarına katılım göstermişti.

"...Doktor yoldaşın ilk yılıydı üniversitede. Tıp fakültesi ayrı bir yerdedi. Tek başınaydı. Üniversitedeki genel örgütlülükle Doktor'un bağlantısı yoktu daha. Epeyce bir zamandan sonra Tıp fakültesiyle genel örgütlülük arasında bağlar geliştirildi. Bakın ki Doktor arkadaş yeni gelmesine rağmen, tek başına çevresini örgütlemeye çalışmış ve bir grup oluşturmuştu yurtsever gençlik paralelinde. Tabii ki bu bizleri çok sevindirdi, şaşırmadık da değil hani. Diğer yandan afişleme eğitim çalışmaları sürdüren Doktor yoldaş, yavaş yavaş terörle(!) mücadele ekiplelerinin de dikkatini üzerine çekmişti. Polisler birçok defa tehdit etti O'nu. Üzerine araba sürüldü, tabanca çekildi, Kürî'im demekten, aleviyim, solcuyum demekten bile korkanların olduğu böylesi bir yerde, Doktor Serhat yoldaş, Tıp fakültesinde mücadelesine ve örgütlenme çalışmalarına ara vermeden devam etti. Taviz vermedi, kaçmadı hiçbir zaman. Tabii ki Doktor arkadaşın bu tutumu aktivitesi gittiği her yere yansdı, bizleri daha da kararlı hale getir-

"Şehitler bizde yaşayan ve yaşamımıza konuta eden gerçek değerlerdir. Kürdistan tarihinin en amansız imha süreci içinde ve büyük kararsızlığın, cesaretsizliğin, fedakarlıktan kaçınmanın kol gezdiği bir ortamda, büyük cesaretin, fedakarlığın, karanlığı yırtmanın şehitleridirler. Bir halk eğer köleyse ancak şehitleriyle kölelikten kurtulabilir; ne kadar özlü büyük şehitleri varsa, özgürlüğe o kadar hakkı vardır."

Başkan Apo

di, moral ve güç verdi. Korkakları cesaretlendirdi.

Doktor'un sıcakkanlılığı, hümanistliği o kadar hissedilirdi ki, ülkücü gençliğini bile etkileyip dönüştürüyordu. Yanındaki arkadaş grubunda birçok milliyetten (Türk, Kürt, Laz, Çerkez) ve ülkücülerden bile kazandıkları vardı.

Bir sefer Kocaeli Üniversitesi'nde bir forum düzenlenmişti. Tıp fakültesi de çağırılmıştı. Yaklaşık on kişiyi getirmişti Doktor arkadaş kendisiyle birlikte. Şehitlere saygı duruşu oldu, sol eller, parmaklar havadaydı ve zafer işaretleri yapılıyordu. Ancak genç kızın biri sağ elini kaldırmıştı. Ben daha sonra Doktor'a sordum "kimdir bu Doktor" deyince, Doktor; "Arkadaş ülkücüdür, ama bize yakındır" diye cevap verdi. Daha sonra bu aramızda hep bir espri konusu oluyordu. En fazla da Doktor arkadaşın kendisi gültüyordu."

Okul yaşamı boyunca da araştırma ve okuma istemi ile belli bir birikime sahip olan Doktor yoldaş okuduklarını çabuk özümseyiyor, bilince çıkarıyor, gelişimiyle birlikte

her bulunduğu yerde çevresini etkiliyor, herkese aldıklarını vermeye çalışıyor, ateşli tartışmalar yürütüyordu. Ailesi Serhat arkadaşına umut bağlar-ken, O da PKK'ye, dağlara ve özgürlüğe giden yola umutlarını bağlamıştı.

1997 eylül ayında sonunda gerillaya katılımı gerçekleşmişti. Kendisiyle birlikte 6 arkadaşıyla birlikte gelmişti. Ve her Kürt'ün özlemi olan Dersim'in Munzur dağlarına ulaşmıştı.

Doktor Serhat yoldaş, iyi ve kötünün sarmaş dolaş olduğu metropollerde kendisine en yararlı olanı büyük bir uğraş ve titizlikle sezip alabilme yeteneğini gösteren ender insanlardandır. Bu titizliğiyle kişiliğini -çocukluğunda Kürdistan'da almış olduğu, Erivan'ın sesini dinleyerek şekillenen çocukluğunu- korumuş, geliştirmiştir. En belirgin insani özellikleri hümanist ve aşırı duygusal oluşuydu. Doktor yoldaşın insan, doğa ve hayvan sevgisi bizlere göre çok derindi. İnsana, doğaya olan sevgi saygısı taviz verilmeyen bir ilkeydi O'nun için. Teknolojik bilimsel çığır-

lardan çok ürkerdi. Bunlara karşıt olarak insan ve doğa sevgisini tutku düzeyinde geliştirerek kişiliğini şekillendirmişti.

Çok fedakar bir yoldaş. Hiçbir fiziki ağır görev bıkırmazdı O'nu, iradesi çelik gibiydi, bu tutumu, duruşu arkadaşlara moral ve coşku kaynağı olurdu. Pratik öncülüğü çok gelişkindi. İşlerde en önde giderdi. Etkileyici ve sürükleyiciydi. Saflara ilk katıldığında yüz metre kadar gidip tıkanan Dr. Serhat'tan eser kalmamıştı. Bu ilk fiziki zorlanmasını, kendine hiçbir zaman gerekçe yapmadı. Aksine bu engelin üstüne üstüne gitti. Bazen sigarayı azalttı ve her zaman, her saatte hareketliliği esas aldı, çalışmaktan tempodan hiç bıkmadı, yorulmadı. İşte bu yönelimleriyle kendisini fırtına gibi, en canlı, aktif, dayanıklı arkadaşlar arasına kattı. Bu duruşu ile arkadaş yapısında, saygı duyulan, moral alınan biri haline geldi.

Doktor arkadaş savaşa tapmazdı. Savaşmayı bir mecrubiyet olarak görürdü. Özgürlük yolunun silahtan geçtiğini çabuk kavramıştı. Kürdis-

tan'ın içinde bulunduğu durumu ve sistemi gerçekliğini çok iyi bilince çıkardığı için, partinin bu doğrultuda verdiği hiçbir talimatı da boşa çıkarmazdı. En iyi PKK militanı, savaşçı olmaktan ve kahramanca savaşmaktan da hiçbir zaman kendini alıkoymadı. Bu yönlü saflarda girdiği bazı resmi tartışma ortamları da olmuştu. Doktor'un katıldığı ilk yıld, ilk kış eğitim devresiydi. Doktor en fazla üç dört aylık bir gerillaydı. Dönemin eyalet koordinatörü İsa arkadaştı. Savaş, ateşkes, barış ve bunların amaçla bağlantısı tartışılıyor. Herkes savaşın amaç olduğundan dem vururken, Dr. Serhat yoldaş, daha küçük deneyimine rağmen, bunun parti çizgisi olmadığını, savaşın mecburiyetten uygulandığını ve her şeyden önemlisi de savaşın bir amaç değil bir araç olduğunu savunuyordu. Doktor yoldaş birçok kafada soru işareti bırakır, ama kendisi İsa arkadaşın

yoğun ilgilenme ve tartışması-na karşın kabul etmez karşı tezi. Herkes Doktor arkadaşın bu tutumunu korkaklık veya savaş karşıtlığı olarak değerlendiriyordu. Ama daha sonra eylemlerdeki başarısı ile bu fikirler değişiyor, büyük bir saygı topluyordu.

Doktor Serhat arkadaş saflara katıldığının birinci yılını doldurduğunda manga komutanlığı düzeyinde askeri ve cephesel görevler alır. Parti O'nu ağırlıklı olarak halkla ilişkilerde değerlendirmiştir.

Şehadetinden sonra, bir yurtsever köylü ile sohbet ediyorduk. Köylünün Doktor'un şehadetinden haberi yoktu. Doktor arkadaş sordu! "Doktor diye bir arkadaşınız vardı, ne oldu o arkadaş, ne yapıyor şimdi, nerededir?" Biz köylüye, niye sordun heval sorusunu yönelttiğimizde; "ben o arkadaşınıza çok saygı duyuyordum. Şahsen eski Dev-Sol'cuyum, ama O arkadaş

nız çok alçakgönüllüydü, dobra dobra konuşur insanın hatalarını uygun dille göstermesini biliyor, eksiklik eğer kendisindeyse de kabul ediyor ve düzeltiyordu. Bizimle çok ilgilendi, her şeyi kavratana kadar, detaylıca, bıkmadan anlatıyordu. Vallah niye yalan söyleyeyim ben O arkadaş gibi arkadaş görmedim şimdiye kadar..." Bu konuşma karşısında duygulanmıştık, "Doktor yoldaş 15-20 gün önce şehit düştü" deyince köylü yurtsever çok hayıflandı, o da duygulandı. "O arkadaş büyük bir komutan olurdu, buraya O'nun gibi arkadaşlar gelse çok iyi olurdu" diyordu, üzüntüyle.

Doktor Serhat arkadaşın belirgin bir özelliği de okumaya tutku derecesinde düşkünlüğüydü. En çok kitap okuyan arkadaşlarımızdandı. Bizim şimdi yeni yeni okumaya başladığımız klasik romanları, Doktor arkadaş ta

ortaokullu yıllarda okumuştum. Biz bir saatte taş çatlasa 30-35 sayfa okuyabiliyorken, Doktor Serhat 50 sayfadan aşağı düşmüyordu. Türkçe'si çok düzgün ve seriydi. Aynı zamanda Kürtçe'ye de çok hakimdi. Kürtçe okuyup yazmasını iyi bilirdi. Kürdistan tarihine olan ilgisi O'nu tarih araştırmacılığına da itmişti. Kış eğitim devresinde birçok dersin yanında Kürdistan tarihi eğitimini de Doktor arkadaş üstlenmişti. Entellektüel bilgisini, kişiliğine büyük oranda yedirmiş bir yoldaştı. Sanat eserleriyle de yakından ilgileniyor, güçlü eserlerden çok etkileniyordu. Müzik kültürü geniş bir yelpazeye sahipti. Kürtçe müzikten en fazla etkilendiği Aram Tigran'dı. Daha Serhat'ta iken Erivan radyosundan dinlediği o ezgilerle yetişmişti.

Sanatla olan bağlantısı, ruhunun inceliği görünüşüne bile yansımıştı. Gülüşü, bakışı ortamı soğuk buzları bile çözebilecek bir sıcaklığa ulaştırıyordu. Espirileri, şakaları yoldaşlık bağlarını daha sıcaklaştırıyor, dostlukları ve ilişkileri geliştiriyordu. Kendisine yapılan eleştirilere oldukça anlam veriyor, düzeltmeye çalışıyordu. Parti karşısında, anasından yeni doğmuş bir çocuk gibi duruyordu. Apaçıktı. Gizlisi saklısı yoktu. Abisinin gönderdiği bir mektubu herkese okudu ve herkesle birlikte kendisi de güldü. Çünkü abisi Doktor'u partiden alabilmek için para teklif ediyordu.

Doktor Serhat yoldaş sağlık konusunda da arkadaşlara yardımcı oluyor, hasta ve yaralılarla da gücü oranında ilgileniyordu. Yeni katılan arkadaşlarla yakından ilgileniyor, en önce onların ihtiyaçlarını karşılamaya çalışıyordu. Eğer eksik bir şeyleri varsa hiç tereddüt etmeden kendine ait olanı veriyordu. Bu nedenle yeni savasçılardan can dostu, vazgeçilmez yoldaşıydı.

Doktor Serhat yoldaş şekilden ziyade öze önem veren, insanların derinliklerinde gömülü olanı anlamaya çalışan, onların sorunlarına çözüm getirmek isteyen bir arkadaştı. En fazla eleştiri aldığı konular giyim kuşamına özen göstermemesi, saç ve sakalının dağınık olmasıydı. Ama O, bu eleştirilere gülerdi. Üstünü başını saç sakalını elinden geldince düzeltirdi.

Köylüler ona: "*Çakır gözlü Doktor*" derlerdi. "*O, neden gelmiyor buralara*" diye yakınırlardı. Evet Dersimli olmayıpta Dersimliler tarafından sevilen ender arkadaşlardan biriydi Doktor Serhat.

Doktor Serhat yoldaş anısına daha uzun, kalıcı edebi, sanatsal çalışmalar yapılabilir, yapılacaktır da. Gidişi gerillayı ve halkı bir bütünen etkiledi. Doğa koşullarının en güçlü olduğu bir dönemde gitti çünkü. Yeni başlayan süreçle birlikte Güney'de parti yönetimine ulaşip süreci daha hızlı kavramayı istiyorduk. Yarıda kaldı birlikteki görüşlerimiz. Değişmeyi, dö-

nüşmeyi ve başarmayı esas alan Dr. Serhat'ın gidişi zayıfların değil güçlülerin gidişiydi. Doktor Serhat yoldaş, 26 Mayıs 2000 tarihinde Dersim merkeze bağlı Ok köyünde ordu güçleri tarafından kurulan hain bir pusuda şehadele ulaşarak ölümsüzleşti. Saflardaki 3 yıla yakın kısacık yaşamında ne kadar çok yaşanabileceğini, yoldaşlığı, dostluğu, mücadeleyi, devrimciliği, hümanizmi, barışı ve zaferi öğretti. Zamanı durdurdu, hızlı gelişimiyle ölümlü öldürdü. Ölümlü bile yaşadığı ve gülüşünü unutmadı toprağa düşerken. Gözleri huzuru bulmuşcasına kapalı, dudakları gülümsüyor, adeta hiç pişman değilim, öldüm ama zaferi gördüm, özgürlüğü tattım, partiye sonuna kadar güvenerek gidiyorum diyordu. Bunu en iyi Montaigne özetliyordu: "*yaşamın değeri uzun yaşanmasında değil, iyi yaşanmasındadır.*"

O, bu kısacık yaşamında binlerce yıllık özgürlüğe susamışlığını gösterdi ve tadabileceği kadar tattı. Mertçe, cesurca yaşadı. Korkuyu reddetti. Ölümü hiçleştirdi. O'nun son gidişindeki duruşu şunu söylüyordu adeta "*Herkes ölür, ama herkes gerçekten yaşamaz*"

Ve Başkan Apo'nun dediği gibi:

"*Bizde ölüm, rüzgarla yaşayanların esintisidir*"

Anısı hep yaşayacak, öncümüz olacaktır!

Uç yoldaşın anısına

BİR DİRENİŞ ÜÇLEMESİ

*"Bir ülkeyi çarınından in-
dirmek için
beşinci mevsim ikliminden
çıkagelenler"*

*"Her yerde olup,
hiçbir yerde olmayanlar...
Bir başka deyişle,
toprağın sırtına turnaklarını
geçirircesine dağlara
tutunanlar.
Dağları bir gerilla gibi
yaşayanlar onlar!
Bir direniş öyküsünün
kahramanlığına
sürüklediği insanlar,
işte onlara dair..."*

Güney Kürdistan'a öz-
gü, sıcak bir sonbahar
günü tanıdık onları. Gerillanın
gece ateşleri başlarında türküler
söylediği, hüznün taşımayan

'95'in güz mevsimindeydi za-
manın durmak bilmez sarkacı.
KDP ile hınca hınç süren bir
savaşın orta yerindeydik. Ama
yine de hüznün taşımazdı, ne
sonbahar ne de bir başka mevsim
onların yazılmayan tarih-
lerinde. Biz yeni soluyorduk
dağların kekik kokan rüzgarla-
rını. Çay yokluğunda, menen-
giç kahvesi ikram edilen, yol-
daşça sınırsız bir hoş geldin
ile karşılanmıştık. Cudi tepesi-
nin Zap'a açılan eteklerindeydi,
bu akşam vaktindeki ku-
caklaşma. İlk Ali idi. Sonra
Mazlum ve Doğan'dı karşılaştığımız
ve yoldaş sıcaklığını
duyumsadığımız. Şimdi o
günler çok uzaklarda, yıllar
öncesinde bırakılan birer toz-
lanmış fotoğraf gibi, ama anı-
ları halen sınırsız yüreğimizin
en değerli köşelerinde. O
zamanın koridorlarından bu-

güne akan, gerillasal efkârı sırtında
taşıyan, anılar yüklüdü
umut yolculuğu. Ve Onlar sa-
vaşların çatallaştırdığı yol ay-
rımlarında vedalaştılar birbir-
leriyle. Ve çok sonraları yine,
direnişin en kuzeyinde yolları
bir kez daha ve son kez kesiş-
iyordu. Upuzun bir hikayeydi,
dağların öteki yüzü. Herkesin
olduğu gibi, onların da bir hi-
kayesi vardı bu uzun dağ öy-
külerinde. Nasıl anlatmalı ki
onların öykülerini... Silinip
gitmesin kentlerin ve dağların
üzerinden. Kent sokaklarına
ve dağ doruklarına, nasıl kazı-
malı adlarını onların. Hangi
kum saatini ters çevirelim ki
dönülmezliklerini kaldıralım
ortadan. Bir daha dokunup, bir
kez daha kucaklayalım. Ve ye-
niden başlayalım her şeye. On-
ların öyküsünü, yazılmayan
bir tarih olmaktan kurtaralım.
İşte bir ülkenin en güneyinden,
en kuzeyine dek süren uzun
bir hikayenin önsözü...

...ve MAZLUM;

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Mazlum**
Doğum yeri ve tarihi:
Arguvan, Malatya, ...
Mücadeleye katılım tarihi:
1994 sonbaharı
Şehadet tarihi ve yeri: **30**
Ocak 2000
Aliboğazı-Dersim

Yeni zamanlarda, insanlar doğdukları yeri değil, yaşadıkları yeri memleket diye mekan tutarlardı. Belki de bu, yaşanan son yarım yüzyılım göç gerçeğini kanıksanmadan kabullenilen bir coğrafyada yaşadığımızı hatırlatır herkeşe. Aslında bu ülkede yaşayan halkların yadırgamadığı bir şey bu. Göç yolları denen aşına yollar... Ve bu yüzden midir bilinmez, Mazlum da kendini daha çok Malatya Arguvanlı değil Mersinli sayardı. Babasının Kürt, annesinin ise Türk olduğunu anlatırdı hep. Sanayileşme ile nesli tükenen bir mesleğin ustasının, bir yorgancının oğlu olduğunu söylerdi. Ve her gerilla gibi biz de O'nun anlatımlarından öğrenmiştik bunları. Portakal bahçelerinde geçen geçmiş zaman öyküsünü böyle duymuştuk Mazlum'dan. Bir de portakal kokan avutulmamış çocukluğunu. Belki de bu yüzden herkesin bir parça asi çocukluğunu O'nda bulması. Baş eğmez bir haylazlığı bizlere duyumsatması bundandı. Avutulmamış çocukluğumuzdu belki de. Babasını zamansız yitirmesi çizgilemişti dağlar öncesi geçmiş zaman hikayesini. Bu yüzden, meslek lisesini terk edip bir başına evin bütün yükünü omuzlamak düşmüştü payına... Bundan sonrasını, ezilenlerden yana bir yaşam sürmenin sorgusunda, dağların aydınlık yüzüne dek kentinin defterini böyle tutacaktı. '90'lı yıllar gelip çattınca, birçok insan gibi kabaaran top-

lumsal dalgalanmanın yarattığı bir atmosferi soluyordu artık. Her nefeste iliklerine kadar sarıp sarmalayan, köpükleri gidercek kızılbaşan bir dalga. Ve her geçen gün, kendinden yana daha fazla şeyler bulduğunu söylüyordu o zamanlara dair. Hiç unutmadım, bir konuşmada "*o günler bir başka*" demişti. Ve o günlerden her bahsettiğinde, aynı mahallede aynı düşünceleri paylaştığı arkadaşlarıyla bir evin çatı katında düzenledikleri küçücük o mekana, arkadaşlarına (Tarık, Pir, Munzur, Doğan, Kadir, Korkmaz, Deniz, Taylan, İhsan, Sinan ve Gülnaz) dalar giderdi. "*Biz yüreğimizi orada kaptırdık dağlara*" derdi hep. Gizli gizli kitap okumaya çalıştıkları bu yerde boy vermişti belki de dağların hasreti, kim bilir? Ve bu hasret '94'ün sonbaharının azalan sıcak günlerine dek sürmüştü. Sonrası dağlardı artık. Ve Toroslar'ın karlı doruklarına bakıp iç geçirmeden, her şeyi ile dağların bir parçasıydı artık... Ve o dağlar, gülnü dikenlerinden tutarak yaşamasını öğretecekti. Her şeyi ile bunu istiyordu, adını çağdaş Kawa'dan alan Mazlum.

Hiçbir yerde gereğinden fazla kalmadan, dağları mekan tutuyordu. Ve o bir gerillaydı artık. Güney Kürdistan'da gerillanın tutunma mücadelesinin en sıcak zamanlarına tanıklık ettiğini bilmiyordu belki de o zamanlar. Kuzey köyleri bir bir sürgün edilirken ve toprak damlı evler

ateşe verilirken yaşamıştı bir savaşın dönüşün mevzilenmesini. Ve bütün saldırıları amansızca göğüsleyenlerden yalnızca biriydi Mazlum... Türkiye'ye Kürdistan'da yürütülen mücadelenin sıcaklığını taşımak için oluşturulan bir gruptaydı. Önce Metin'da, sonra Zap'ta Şoreş ve Cudi tepelerinde bu çalışmaların yürütüldüğü kamptaydı. Onunla yalnızca Cudi tepesini paylaştık o zamanlar. Doğan ve Ali ile de.

1996 haziranı gelip çattınca bu çalışma grubunun ilk Kuzey seferi gelip yerleşmişti gündemimize. Herkes gibi Mazlum da Koçgiri'ye gidenler arasında olmayı istiyordu. Gerilla daha henüz Karadeniz'e girmemişti. En uzak hedef Koçgiri'ydi o zamanlar. Düzenlemeler olduğunda Tarık, Pir, Munzur, Doğan, Kadir, Korkmaz, Taylan, Deniz, Gülnaz, İhsan ve Sinan gidecek olanlar arasındaydı. Kurumlar vadisi denen yerde uğurladık bu Kuzey'in ilk yolcularını. Kalmak o kadar zordu ki... Haziran da ölmenin zor olduğu zamanlardaki gibi. Kışa kadar ayrı alanlarda geçirdik pratik süreçleri. Ve bu Onunla ilk ayrılığımızdı. Takvim yapraklarında bir bir eskidi zaman. '97'nin ısınan atmosferi, yine savaşın ölüm kadar soğuk çehresi altında boy veriyordu bahar yağmurları. Kış kampı ardından KDP ve TC devletinin ordu güçlerinin saldırı hazırlıklarını biliyorduk. Tüm gerillalar gibi biz de mevzilerimi-

zi çoktan almıştık bile. Fırtına öncesi bir sessizlikti sanki yaşanan. Saldırıları başladığında direniş mevzilerindeydik. Ve hala ilk yaz yağmurları düşüyordu toprağa. Mazlum ilk yarasını o zaman almıştı, boynunu sıyrıp geçen bir mermi ile. Çatışmalar durup özel savaş güçleri geldikler gibi çekip gittiklerinde bir kez daha gerilla güçleri rüştünü ispat ediyordu, dosta da düşmana da. Bir yıl geçmişti Kuzey'e gidenlerin üzerinden. Ve Kuzey'e Anadolu'ya yürümek. Giderek solan bir gül gibi içimizde solgun bir umut gibiyken, yolculuklar hiç beklenmedik, artık düşünmediğimiz ve düşlemediğimiz bir zamanda karargaha çağırılmıştık. Yollar açılıyordu şimdi önümüze. Verilmiş sözlerimiz vardı. Ve bu sözleri yerine getirmenin zamanı gelip çatmıştı gerillanın seyir defterinde. Yazılacak bir dağ

öyküsü... Geç kalmış bir yolculuk düşmüştü herkes gibi Mazlum'un payına. Kasım ayının başlarında Haftanın'den bir başka deyişle Güney'den Kuzey'e yelken açılıyordu artık. Mevsimin zorlaştırdığı şartların her geçen gün kendini daha fazla hissettirdiği bir atmosferde Amed'e ulaşmıştık. Ve geceler toprağı dondurup, kaskatı bırakacak kadar soğuk bir zamanı yaşıyordu herkese. Doğa koşulları daha da ağırlaşınca grubun tamamının hareket riski fazlalaşmıştı. Grubun yarısının Amed'de kalması, diğer yarısı ile yola devam edilmesi karara bağlandı. Mazlum da Amed'de kalan gruptaydı. Eyalet düzenlemeleri olunca Akdağ'a geçtik Mazlum'la. Kara Ömer dağlarına ilk kar düşmüştü. O kış Akdağ'da üslenememiştik. Bir manevra sonrası, tekrar Akdağ'a döndüğümüzde üslenme yerimiz

metrelerce kar altında kalmıştı. Bu zorlu geçecek bir kışın ayak sesleriydi adeta. O kış iki çatışmaya girdik. Metrelerce yağın karda çatışarak, onu aşkın arkadaşımızı şehit verdik. Belki de, Ahmet Arif'in "*dövüşenler de var bu havalarda, el ayak buz kesmiş, yürek cehennem*" dizelerine bu kadar çok anlam vermemiştik. Bir kış böyle geçmişti, kar altında dövüşerek.

Kış bitimine doğru tekrar Ape Musa'dan Akdağ'a döndüğünde, ilk yaz sevinci sarmıştı yine gerillanın yüreğini. Güney yamaçlarından başlamıştı yeryüzünün soğuk beyaz kabuğunun çatlaması. Ve gerillanın ilk yaz heyecanı meşe tomurcuklarının patlamasına dek sürmüştü. Tomurcuklar göğeriirken Murat operasyonu başlamıştı. Her gerilla başına üç yüzü aşkın askerin düştüğü savaşta, bir arkadaşımızı kaybetmiştik yalnızca. Buna karşın gerillanın saldırılarında onları aşkın asker vurulmuştu. O zamanlar roketçimiz Mazlum'du. Bir tek roketi boşa gitmemiştii neredeyse. Murat operasyonu sona erdiğinde mayıs günlerini yaşıyorduk. Ve sonra haziran gelip dayandı kapılarımıza. Eyalet düzenlemeleri olduğu süreç ayrılık vaktiydi artık. Mazlum Akdağ'da kalıyordu. Biz ise Karadeniz yolcusuyduk. Uzun süre sonra ilk ayrılığımızdı Mazlum'la. Ve yine, çok sonraları beşinci mevsimin ikliminde buluşacaktı yollarımız Onunla. Gerilladaki ikinci yarısını bu ayrılıktan

sonra almıştı. Bir köy pususunda, adres sormak bilmeksizin ayağından yaralamıştı bir mermi. Mazlum'un anlatımına göre O'nu bir bayan arkadaş çekip çıkarmıştı mermi sağanağının altından. Aynı yılın sonbaharında Amed'den Dersim'e gelmişti Mazlum. Bir yıl sonra ise 'Kara Şubat'ın sonrası bahar, beşinci mevsim iklimine doğru demir almıştı. Karadeniz'in beşinci mevsim ikliminin nemli havasını soluyordu artık. Gerillanın geri çekilme arifesinde, Giresun'dan döndüğümüzde karşılaşmıştık ve hasret gidermiştik Mazlum arkadaşla. Ve sonrası, yeni yollar uzayıp gidiyordu önümüzde. Bu sefer Anadolu'ya değil, Mezopotamya'nın kızıl hasretliğine çeviriyorduk güne bakan yüzlerimizi...

Dersim'e ulaştığımızda, yine birlikteydik Mazlum'la. Yıllarını paylaştığı mücadelede iki mermi yarası kalmıştı savaşlardan payına düşen. Ne O, ne de biz, son kış olduğunu henüz bilmiyorduk. Ve bir sonbaharı böyle geride bırakıp, beyaz kostümlerini kuşanan bir mevsime adım atıyorlardık artık.

O kış, '38 katliamından kalan bir mağarada kalıyorduk. Çoğu kadın ve çocuk iskeletleri ve onlara ait yılların çürüttüğü eşyaları bulduğumuz, bir mezalim mekanıydı üslenme yerimiz. Ve gerillanın gündeminde yeni stratejik dönüşüm sancıları, yarım kalan bir yürüyüşün nasıl tamamlanacağı vardı. Ocak ayını,

2000 yılının ilk ayını bitiriyorduk neredeyse...

Eğitim bitmiş yemek arası verilmişti ve gerilla sofraları kurulmamıştı henüz. Biz, mağaranın en son kısmında kalıyorduk. Öğle yemeği hazırlıklarındaydık herkes gibi. Sinan'ın çığlığa benzer sesi, ağlamaklı gözleriyle karşılaştık. "Mazlum düştü!" demişti yalnızca. Apar topar dışarı fırladık. İnsanın elinden her şey gelebilirdi. Ama o an, bedenimizin derinliklerinde duyumsadığımız ve yüzümüzde bir tokat gibi patlayan insanoğlunun doğaya karşı gücünün yetmeyeceği gerçeği idi. Buza kesmiş, adeta bir mermi kadar sertleşmiş kar tabakası üzerinden, metrelerce yüksek bir duvar dikliğini çağırıştıran kayalıklardan aşağı, Tar suyunun hemen yanı başında, cansız boylu boyunca yatıyordu Mazlum. Kirlili beyaz karda peşinde kızıl bir şerit bıraka bıraka akarsuyun kenarındaydı. Ve Mazlum bizi bırakıp gitmişti, zamanın ölüm kadar durağan bir vakitinde. O günün akşamı bir gerilla güncesine, Mazlum'a dair aynen şunlar yazılmıştı.

"...O şimdi çok uzaklarda. Bize yıldızlar kadar uzak. Nasıl yazsam nasıl anlatsam? Ansızın solan bir karanfil sessizliğinde ıssız bir sonsuzluk gizli. Böyle çekip gitmek, dönülmez uykulara yummak gözlerini var mıydı? Beyazın laneti götürdü O'nu aramızdan. O, düşmandan daha düşman olan. O, kar beyazı ortaçağ lanetlisi. O, soğuk çirkin

yüzlü aldı götürdü seni. Böyle gitmek avuçlarımızdan sıyrılıp kanat açmak sonsuza. Yakışmadı. Yakıştıramadım sana..."

...ve DOĞAN;

Adı, soyadı: **Kader ERGİN**

Kod Adı: **Doğan-Cudi**

Doğum yeri ve tarihi:

Kayseri, ...

Mücadeleye katılım tarihi:

Şehadet tarihi ve yeri:

Ağustos 2000,

Kutu deresi-Dersim

Askeri darbenin üçüncüsü olalı yıllar geçmişti. Ülke tarihinin bu en acımasız ve en büyüğü sayılan '80 cuntasının, yerini çok partili (!) bir sisteme bıraktığı YÖK'lü ve asker-polis güçlerinin geniş yetkilerle donatıldığı yıllar. Cezaevleri direnişlerinin en önde çarpıştığı ve verdiği yanıt çıkagelmışti dağlardan. O zamandan arta kalan gazete kütüphaneleri geçiyor insanın gözünden. "Bir avuç eşkiya", "72 saatte işlerini bitiririz", "baharda bitireceğiz" söy-

lemlerine terk etse de, bitmeyen bir çoğalma ile sarmıştı dağları gerilla. Mültecileşen bir devrimciliği reddedenler, direnişi kuşanıp çıkmışlardı dağ başlarına. Germenek ve Kızıldere'de yarım kalan dağ öykülerini kaldığı yerden sürdürenlerdi onlar. Ve dağ öyküleri, her şeye rağmen kaldığı yerden devam ediyordu.

Bir ülkenin üzerine karabasan gibi çöken cuntalı yıllarda ilk sehpalarda Necdet Adalı ile başlamıştı direniş. Sonrası *Mazlum Doğan, Dörtler, Kemal Pir, M. Hayri Durmuş, Ali Çiçek, Akif Yılmaz ve M. Fatih Öktülmüşlerle* zindanlardan yükselmişti direniş dalgası. Ve daha nicelerinin gövdelerinden yükselen dalga, Eruh-Şerminli'den karaya vurmuştu işte. Direniş dağlarda söylenen türkülerdeydi. O direnişin kızıştırdığı bayrak dağ başlarında dalgalanıyordu artık.

İşte bu direniş atmosferi varoşlardan dağ köylerine, fabrikalardan amfilere dek öntü alınmaz bir yangın misali kasıp kavururken, yeni umutlar vaadediyordu bir coğrafyanın darbe yorgunu insanların da. Bu yeni umutlar ve arayışlarda, herkes tank paletleri arasına sıkışmış, ezilmiş bir şeylerini arıyordu sanki. Geçmişte kendine ait olan, ama elinden alınmış bir şeyleri bulmak ister gibi.

Bir kıpırdanmış almış yürümüşü başını. Her şeyi bitirdik diyenler bile, bu kıpırdanışa inanmak bile istemiyorlardı o zamanlar. Ama halk,

külllerinden yaratıyordu kendini. Bir dirilişin kabuğunu çatlatan sarsıntılardı bu kıpırdanışlar. Ve kör bir sessizliğe boğulmuş kuyularda unutulmuş insanlar, çevrelerini saran kör karanlıkları yırtacak gücü buluyordu kendinde. Biri çıkıp "anne bak kral çıplak!" demişti işte. Ve bir kez daha kralın çıplak olduğunun farkına varıyordu insanlar. Her on yılda bir yapıları askeri darbelerin örtmeyeceği bir türden utanılası bir çıplaklık...

Kovuşturmaların ve tutuklanmaların amansız girdabında insanlar, ilk defa fısıldamışlardı birbirlerine, kralın çıplak olduğunu. Sonradan çılgınlığa dönecek ilk fısıldayışlardı daha. Üniversite kampüslerinde, amfilerde de yankı bulan fısıldayışlardı bunlar. '80'li yılların ortalarını gösteriyorken zaman İstanbul'a biri geldi. Sıradan, alelade herkes gibi.

Kayserili bir Çerkez idi. Gerçek ismi Kader'di, İstanbul'a gelen yolcunun...

Fısıldayışların artarak çoğaldığı yıllarda çıkagelmişti İstanbul Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne. Devrimci yurtseverlerle bir toplumsal dalganın hemen arifesinde öğrencilik yıllarında tanıştı. '80 öncesinin devrim rüzgarlarından herkes gibi Doğan da az çok nasibini almıştı. Ve o zamanlar özgürlük arayışlarının sancuları ile tüketmişti öğrencilik yıllarını.

O zamanların Nevşehir fi-rarilerini evinde saklayan yi-

ne Oydu. Yıllar öncesinde kalan bu olayı bir gazetede "Yılmaz Güney'i, Mahir Çayanları evinde gizledi" öyküsünü okuduğumuz sırada paylaşmıştı bizlerle. "Bu firari serüven, mücadelede bana o güne dek tanımadığım bir güveni kazandırdı" demişti hatırladığım kadarıyla.

Kampüslerde, amfilerde ulusal sorunun bilmem kaçınıcı defa, harıl harıl en fazla tartışıldığı zamanlardı o günler. Kürdistan'da gelişen savaş, Siyasal'ın koridorlarına bütün ağırlığı ile abanmışken, dağlar özlenirdi. Dağların hasreti de işte o zamanın takvim yapraklarında düşmüştü yüreğine. Sanal iklim teorileri ilk kez ete kemiğe bürünüyordu şimdi. Deniz aşırı düşler kurulmadan, uzanıp doku-nacak kadar yakındı şimdi Cudi, sonra Gabar ve niceleri. Sierra Maestra'dan daha yakın dağ başlarında idi. Ernesto Che Guevara'nın izini sürenler vardı Tendürek'te...

1990'lı yılların başlarında karar vermişti ulaşmaya dağlara. Kısa süreli gözaltılar, kavuşturmalar, işkenceler... Ve ardından da dağların kızışan anaforuna kapılmıştı. Karşı konulamaz bir özgürlük tutkunu, özlediğini kentlerde değil dağlarda arayacaktı artık. Dağları tutmalıydı şimdi. İlk Akademi'ye gitti Doğan. Başkan Apo'yu görmenin şansına sahip olmuştu. Bir devrim önderini görmenin bilincindeydi. Akademi sonrası '94 sonralarına dek Botan'da kaldı. Botan'ın efsanevi dağı

"Şehit anması zafer anmasıdır. Şehit anması yenilmez bir ordu, sarsılmaz bir parti yaşamı, tarzıdır. Şehidin büyük gücü işte burada kendini kanıtlar."

Başkan Apo

Cudi'nin adını almıştı, '96 sonlarına kadar. *"Bu yıllar, dağların kentlerden görünen yüzünü değil, öteki yüzünü tanımakla geçti"* diye tanımlamıştı Botan günlerini. Kent türkülleri değil, dağ türkülleri bağdaş kurmuştu şimdi gönül ocağına.

1995'in savaş yorgunu sonbaharında karşılaştık Onunla. Cudi tepesinin hemen altındaki boğazda gördük ilk birbirimizi. Acemi bir gerilla berberinin belki de ilk kurbanı idi Doğan. Orantısız kesilmiş saçlarının altında, şaka ile kendisine takılan arkadaşlara aldırmadan, gülen yüzüyle tanımuştum O'nu. Kış '96 baharına dek birlikte geçirdik. Düzenlemeler sonrası 11 arkadaş Koçgiri'ye giderken biz ve Doğan, Güney'de kalıyorduk. Bir grup arkadaşla Hakkari-Çukurca hattına geçtik. Ve o ilk yaz Kuzey'e gidenlerin haberleri gelmişti. Kötü haber çabuk geliyordu. Munzur ve Doğan şehit düşmüştü. Sonradan mide kanaması sonucu Pir'in de şehit düştüğünü öğrendik. Bilincimize kabul etmediğimiz, inanmak istemediğimiz haberlerdi bunlar. Herkes gibi O da etkilenmişti bundan ve ismini bu yüzden değiştirip "Doğan olsun" demişti. Değişmek istiydi belki buna

neden olan. Çok sonraları Samsunlu Doğan'ın esir düştüğünü öğrenecektik. Sonrası hep Doğan kalacaktı O'nun ismi. Dağlar Doğan'sız kalmayacaktı...

1996-97 kışı Şive vadisinde ondan önce de Rubar tepesinde birlikte geçen günler kovaladı birbirini. Ondan önce de Ertuş kuşatmasında. '97'nin işgal saldırılarının arifesinde bir kez daha ayrılmıştı yollarımız. Biz, Barzan bölgesine giderken O'nun, Amediye tarafına geçtiğini öğrendik. Ve '97 yılını her cephede olduğu gibi işbirlikçilerle ve ordu güçleriyle tutuşulan cenkle tüketti gerilla. Sanki göz açıp kapayıncaya kadar geçmişti o yıl. Bir sonbahar günü beklenmedik düzenlemelerle biz Kuzey'e giderken, kasım ayının henüz başında Metina'da karşılaşmıştık Doğan'la. Bilmem kaçınıcı defasında suni hudutları aşarken Onunla aramızda sanal kırmızı kalın bir çizgi uzanıyordu kağıt üzerinde. Metina'da ayrılık vaktinde BKC kullanıyordu. Bölükteki arkadaşlar bizi şaşırtacak derecede övgüyle söz etmişlerdi Ondan. Değişmiş miydi bilmiyorum. Ama değiştirdiği bir şeyler vardı ve bu kesindi. '98 baharından yazına akan bir zamanda O da Kuzey yol-

cusuydu artık. Yıllardır ölümlüne istenen bir hasreti dilendirmek için düşmüştü yollara, sırtına vurduğu umutlarıyla. Anadolu girmişti düşünce, iflah olmaz bir yolcuysa artık.

Ayrı geçirdiğimiz bu süreçlerden birinde, ayağından yaralandığını duymuştum. Ama buna karşın, zorlu dağ yollarına düşecek kadar bir sevdalanmaydı Onunki.

Dersim'e ulaştığında sonbahar rüzgarları esiyordu Munzurların doruklarında. O kış Akvanos'ta kaldı Doğan. '38'den kalma direniş öykülerinin mesken tuttuğu mekamlardan biriydi burası. '99'un kara şubatını, o lanetli günü burada yaşamak düşmüştü payına. Aynı yılın baharında yine yollar düşmüştü güncesine. Geçen bin yılın son haziranında ulaştı, yıllardır hasretini çektiği coğrafyaya. Doğan'a verdiği sözü yine Doğan olarak tutuyordu Kayserili. Tokat'a ulaştığında Ayhan arkadaşını yitirmişti. İkisi de Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden tanyorlardı birbirlerini. Karadeniz'de herkes ayrı bir yerdedi. Bir grup Samsun'da, bir grup Ordu'da iken biz de, Giresun'daydık o zaman. Giresun'dan döndüğümüzde geri çekilme kararı açıklanmıştı. Ve biz Karadeniz'de hiç bir a-

raya gelmedik, göremedik birbirimizi. Geri çekilme telaşı sarmıştı herkesi. Üç ay önce geldiği Dersim'e dönüyordu Doğan. Bu üç ay sanki, yarım kalmış bir türküydü dudaklarında. Yılların hasretliğini sığdırdığı beşinci mevsim ikliminde yaşanan topu topu üç aydı yalnızca.

Geri çekilme grupları yolları, dövüş gibi adımlarken biz Dersim'de kalıyorduk. Operasyon denen saldırılar peş peşe gelirken üzerimize, ayak üstü yapılan bir kaç sohbet imkanı bulabilmiştik yalnızca. Alelacele zamana karşı yarışırçasına yapılan düzenlemelerle biz, Munzur çayının batı yakasına geçerken, Doğan diğer yakasında kalmıştı. Bir mağarada gece ateşlerinin aydınlatmaya çalıştığı loş bir karanlıkta, son kez kucaklaşıp ayrılmıştık bir gece vakti. Birbirimizi son kez gördüğümüzü bilmeden... bilemeden...

Bir kış ayrı geçmişti. Dağlara verdiğimiz yeni sözlerle, yeni bir binyıla umudumuzu sırtımızda taşıyarak girmiştik. Ve bu yeni bir binyılın ilk ağustosu tüketilirken duygularımızı dalgalandıran çatışma haberleri geçti haber ajansları. Roz deresinin üzerindeki Konferans deresinde kuşatma altında kalmıştı arkadaşlar. Bu kuşatmanın ilk gününde Botan, Pınar, Kahraman ve Doğan arkadaşlar düşmüşlerdi toprağa. Kuşatmanın ikinci günü ise, Dilsoz ve Dersim arkadaşlar tohum olup saçılmışlardı toprağa. İnsanın

inanası bile gelmiyordu. Niceleri gibi sarılmak tutkuydu toprağa. Belki de, yalnızca onlara mahsustu.

Gerçek adı Kader'di... Çerkez'di... Ve benim için Botan'ın efsanevi dağı Cudi'yle adı eşti... Biraz çocuk, biraz adam ve belki de bir bilgeydi...
...ve ALİ;

Adı, soyadı: Zeki

ALBAYRAK

Kod adı: Ali

Doğum yeri ve tarihi: Rize

Mücadeleye katılım tarihi:

1994

Şehadet tarihi ve yeri:

26 Nisan 2001

Beyazdağ-Dersim

Anadolu ve Kürdistan'da gelişen devrimci mücadelenin en aktif zamanlarının tanığı olmak, hiç de azımsanmayacak bir şey. Hele hele bu yükseliş atmosferini bir devrimci olarak solumak, çok daha paha biçilmez olsa gerek. Her cunta sonrasının karabasan karanlıklarına halkın verdiği yanıtların içinde olmak, bunun bir parçası olarak ay-

*Gecelerin soğuşunu
kırarak yürüdük
sabah serinliğinde
kucak açtı bize Munzur
Munzur eşkıya gönlüm
benim
bir kuş civıltısı olmak var
ya şimdi
zozanlarında
ya da kayalıklarında
kekik kokusu yüklenmiş
bir kervan
çoban yıldızının
şavkına çatmışız
silahlarımızın namlusunu
şafağı paylaşıyoruz
ve tabakamızdan
bir tütün sarar gibi
sevdamıza yanan
cigara ateşi gibi
gelmekte
ve gitmekte olanı
tartışıyoruz...*

dınlıklardan yana saf tutma inatçılığını göstermek, O'nun harcıydı belki de. Yıllara meydan okuyarak bugünlere beşinci mevsim ikliminden çıkagelenlerden biriydi O... Bir tarihi yaşamına sığdıracak kadar mücadeleci. Mülte-

cileşmemiş olan ülke acıları, mültecileşmeden tattığı bedeni bal olan bir ülkenin insanı.

Rize'liydi. Bu yüzden "Laz Ali" diye biliniyordu gerilada. Bir beşinci mevsim çocuğu. Geçmiş, mücadele tarihi kadar eski olan biri. İstanbul İktisat Fakültesi mezunuydu Ali. O sımsıcak İstanbul günlerinde geçmişti öğrencilik yılları. Türkiye İşçi Partisi'yle başlamıştı her şey. Onun içinde saf tutmuştu. İspanyol paça pantolonu, geniş ve uzun yakalı gömleği, küçük bir omuz çantası ve omuzlarına dek uzanan uzun saçlarıyla varoşları ve fabrika yollarını aşındıran genç bir devrimci olarak, yaşanan zamanları paylaşmıştı bizimle. Ve belki de o yılları bizlere, yeni kuşak devrimcilerine en iyi duyumsatanlardan biriydi Laz Ali. O dönemlerin ruhunu bizlere taşıyan, yılların eskitemediği bir taşı gibi. O dö-

nem fazlaca bahsetmediği kısa süreli bir cezaevi süreci geçirmişti. Ve çok sonraları devrimcilik yaşamında '90'lı yılların başına dek "iktidar yolu" hareketinde yer almıştı.

1980 cuntasının deli gömleği giydirdiği bir toplum, '84 sonrası yine unutulmuş bir coğrafyada parçalanıyordu. Zayıf halka teorisi bir kere daha ispat ediliyordu dost ve düşmana karşı. '80'li yılların sonunda çözülen reel sosyalist blok, herkes gibi Ali için de bir sorgu anlamını taşıyordu. Sorgulanması gereken bir geçmiş dikmişti, yaşananlar önüne. "Aşılması gereken bir şeyler olduğunu biliyordum" demişti bir sohbet esnasında. Ve bu arayışlar onu, yeni yeni kabaran toplumsal dalganın içinde bulmasına neden olmuştu. Ama bilinci ve yüreği ile girdiği doğu rüzgarların dalgalandırdığı bir halk denizindeydi şimdi. Türkiye İşçi

Partisi'yle başladığı devrimci yaşamını, *Kürdistan İşçi Partisi*'nde sürdürme kararı alıyordu.

1990'lı yılların başlarında, Alternatif dergisinde İshak Kaçkar imzalı yazılarıyla tanıdık O'nu. Gebze direnişinde yine oradaydı Laz Ali. DHP'nin konferanslarında da yer almıştı o zamanlar. '94 yılı gelip çatınca, operasyonlar birbiri ardına gelmeye başlamıştı. Üç ihanetçinin neden olduğu operasyonlardı bunlar. '94 yazında bir ülkenin yaşanmaz hale getirilmek istendiği günlerde, kentlerden dağlara açılan kapıların eşikindeydi Laz Ali. '94'ün "denizi kurutmak" için gerçekleştirilen karşı devrimci saldırılarının ortasında çıkmıştı dağlara. Hiçbir şeyle eşit olmaksızın düşülen yolculuklar zamanında.

İlk kez '95'in güz mevsiminde Zagroslar'a özgün gerilla elbiseleri, traşlı yüzü ve özenle taranmış kısa saçlarıyla tanıdık O'nu. Merkez Karargah'ta basın-yayın birimindeydi, büyük telefonun katır yokluğundan üç sırtta taşıyıp, talimatların el yazısı ile çözülüp daktilo edilip çoğaltıldığı günlerde. KDP ile tutuşulan cenk bitiyorken, Cudi tepesinde toplanmıştı Türkiye çalışmaları grubu. Akademi'ye gidecekler belirlenecekti. Ali de bu grubun içerisindeydi. Kış mevsiminin ayak sesleri işitilirken uğurlamıştık Akademi'ye gidenleri, öneriler kabul edilmişti çünkü. Onları bir sonbahar günü

Cudi tepesinden uğurladık Önderlik Sahası'na. '96'nın sonlarına doğru, tekrar Güney'e ve oradan da büyük İskender'e bile geçit vermeyen Zagroslar'a geçecekti Ali. Önderliği görebilmenin şansına sahip olmuştu. Bu O'nun için paha biçilmeyecek türden bir fırsattı. Kendi deyişiyle *"yeterince iyi değerlendiremedim bu fırsatı"* demişti bir keresinde.

1997 baharı yaşanırken, Zagroslar'dan bir grup düşüyordu yollara, kimsenin bilmediği bir kervan. Bir Karadeniz grubu. Biz yalnızca gittiklerinden çok sonra öğrenebilmiştik grubun varlığını. Serhat eyaleti üzeri Artvin'i hedefleyen bir yol serüveni. Ve bu umut katarında Laz Ali de yer tutmuştu. Ancak geçiş sırasında yakalanarak aylarca esir tutuldular bir geçiş ülkesinde. Gergin geçen bir süreç sonrası serbest bırakıldıklarında, bir Artvin düşü daha sona erse de; bıkmadan, usanmadan aynı sevdâ peşinde iz sürmeye devam ediyordu Ali. '98'de Botan'da solurken dağların barut yanığı havasını, Kuzey'e açılıyordu yolların kapıları. Yitirilmiş umutlardan ördüğü papatya tacını başına takarak bir kere daha aynı umutla çıkıyordu Anadolu yollarına. Ve bu sefer bir bir dağları ovaları ve nehirleri aşarak ulaştı Dersim'in direniş ekili topraklarına. Ve Dersim'e ulaştığında sonbaharı yaşayan bir coğrafya bulmuştu karşısında. Zaten hep mevsimlerle ölçüyorduk dağ-

ların zamanını, her zaman ve her yerde mevsimlerin umarsız yokuşlarında ya da inişlerinde kayıtlanmalıydı yaşananlar. Her gerilla nasıl kayıtladıysa O da öyle tutmuştu mevsimlerin çetelesini. O kış Doğan'la birlikte Akvanus'taki kampıta kaldı Ali. Sonrası, bir kışın kapıları bahara açılmışken bir başka mevsim iklimin yollarına düşülme vaktiydi. Yıllardır ölesiye istenen bir serüven, bir savaşın en sıcak zamanlarında yaşamalıydı şimdi. Haziran günleri tüketirken kendini Tokat'a ulaştırmıştı Ali...

Doğan ve Mazlum gibi Ali de yalnızca üç ay soluyabilmişti beşinci mevsimin iklimini. Onca zorlanmaya karşın dağları ve nehirleri aşmış, ayları bulan yolculuklarla direnişin en kuzeyine ulaşma iradesi, herkeste hayranlık uyandıran bir kararlılıktı. Onunki... Stratejik dönüşüm ve geri çekilme başladığında Dersim'e doğru başlamıştı bir gerilla yolculuğu. Onunla bu gerilla kervanında birlikteydik. Dersim'deki düzenlemeler sonucu yine Dersim'de kalıyordu. Mazlum'un şehit düştüğü kış kampında birlikteydik. Ve kış ardından geri çekilmenin süreceği beklentisiyle başlayan bir pratik süreç bittiğinde Dersim'deki üçüncü kışına giriyordu Laz Ali. Nisan yağmurları başladığı zamanlar ayrıldık kaptan. Kıştan çıktığımız 2001 baharı planlamamıza uymayan gerçekler yüzünden daha erken dağılması gerekiyordu

grupların. Biz Pertek'e giderken O da Hozat'a gidecekti. Bir akşam üzeri, vedalaşıp ayrıldığımızda son kez birbirimizi gördüğümüzü henüz bilmiyorduk.

Bir yıl önce *"Ayaklanma Üzerine"* adını verdiği çalışmasını tamamlamıştı. Yine *"Selene"* adını taşıyan bir şiir kitapçığını sonlandırmıştı önceki yıl. Ve durmadan yazmayı sürdürdü. Geçen 2001 kışında başlayıp *"Barışı Çalmak"* adını verdiği geleneksel doktrin eleştirisini kapsayan çalışması henüz bitmemişti daha.

Zamanın takvim yaprakları 26 Nisan'ı gösteriyordu. Hozat'dan Dersim merkeze uzanan Beyazdağ'ın Çet'e bakan yüzünde, donup kaldı bir yaşam. Sarp bir kayalıkta düşmüştü derin derenin içine. Düştüğünde kimsecikler yoktu yanında. Kimseler görmedi düştüğünü. Gelen ses üzerine yöneldiklerinde, boylu boyunca dere yatağında yüzü koyun bulmuşlardı Ali'yi. Etrafında saçılmış defter yaprakları, barışa hasret birer güvercin beyazlığında sarmıştı dört bir yanını. Yoldaşları sırtlayıp düz bir yere taşımışlardı O'nu. Bilinci yerinde, ama konuşmıyordu; gece boyu sabaha dek bir anne şefkatinde bir yoldaş sıcaklığında nöbet tutmuşlardı, yoldaşları başucunda. Giderek şişti zayıf bedeni. Bunun iç kanama olduğunu bilmek daha da canını acıtıyordu yoldaşlarının. Ama umarsızca yaşanacak

Fahrettin CEM (Cigerxwîn)

Kürdistan'a yüreğini akıtan bir ırmaktı

Cigerxwîn arkadaş 1970 yılında Urfa'nın Ceylanpınar ilçesinde dünyaya gelir. Aslen Mardinli olsalar da, Ceylanpınar'da büyümüştür. Yoksul bir ailenin çocuğu olması, O'nu daha başta düzenle sınıfsal çelişkilere iter. Sonra da ulusal inkar politikalarına karşı şiddetli bir tepki duymaya başlar. Yurtseverlik bilincini daha çocukluğunda ailesinden almıştır. İlk, orta ve liseyi Ceylanpınar'da tamamlar. Öğrenim sürecinde başarılı bir öğrenci olarak örnek gösterilen biridir. Her geçen zaman O'nu mücadeleye daha da yakınlaştırmaktadır. Cigerxwîn yoldaş için dönüm noktası sayılan üniversite süreci başlamıştır. Eskişehir

Adı, soyadı: **Fahrettin CEM**

Kod adı: **Cigerxwîn Şehmus**

Doğum yeri ve tarihi:

Ceylanpınar-Urfa, 1970

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **24 Eylül**

2000, Yedisu

İktisat Fakültesi'ne giriş yaptığında yurtsever gençlikle tanışıp YCK faaliyetlerine aktif olarak katılır. Faaliyetler sırasında deşifre olması O'nun üçüncü sınıfta okulu bırakmasına neden olur. Kürdistan'ın dört bir yanında serhildanların yükseldiği bir anda o da dağlarda mücadeyi yükseltmenin yolunu tutar.

1992 yılında serhildanların yüreği Cizre'den, Botan eyaletinden gerilla saflarına katılır. Dağların seyir defterini Botan'dan tutmaya başlar, Cigerxwîn arkadaş. Daha sonra Güney sahasına geçer. İki yıla yakın bir süre Güney'de kaldıktan sonra Erzurum eyaletine gönderilir. Örgütsel işleyişteki du-

yokluğunu paylaştım

sessizliğimin yokluğunda
dalgalılığımın
unutulmuşluğundan
bir çağrıydı benimkisi
sevgiye ve birlikteliğe
duyuramadım sesimi sana
uçurum boşluğuna
dalarcasına
kayboldum derinliğinde
yaratılan sensin bu sevgide
kaybolan ise ben
büyüyen sensin
bu derinlikte
inançsal yalnızlıkta ise ben
bir ressam ustalığında
renk veremedim belki
bu sevgiye
bir sairin duygu
yoğunluğunda yaşadım
ama söyleyemedim
bir sanatçı ustalığında
yoldaş ııcaklığında
paylaştım acılarını

işte bu yüzden
can yoldaşım
işime dolduramadan
nefesini
hissetmeden ellerinin
ııcaklığını
göremeden gözlerinde
anlayan bakışını
gider oldum burarlardan
yaratılan sensin bu sevgide
kaybolan ben
işte bu yüzden giderken
burarlardan
beraberimde götüreceğim
senle paylaşacağım sevgimi
kalan ben ise
sadece acılı bir anı olacak
sende

yarlılığı, tutarlı ve olgun tavırları genel arkadaş yapısının beğeni ve övgüsünü almaktadır. Öte yandan savaş içerisindeki askeri duruşu, düşmanı izlemesi ve ona göre taktik üretmesi sayesinde birçok kez düşman yönelimlerinin boşa çıkarılmasında önemli rol oynar.

Cîgerxwîn arkadaş savaşın savaştan önce kazanıldığı ilkesinin belki de en iyi uygulayıcılarından biriydi. Çünkü savaşta ilk hatanın aynı zamanda son hata olduğunu çok iyi biliyordu. Dağlar O'na bunu çok iyi öğretmişti. Geçen yıllar O'na soğukkanlılık ve cesaret kazandırmıştı.

Askeri özellikleri O'nun içindeki özlü, hilmanist yanlarını öldürmemişti. O, her zaman en güç koşullarda insanca özelliklerini korumayı başarmıştı. Yaşama katılımı, çikarsız ve sınırsızdı her zaman için. Aynı zamanda arkadaş yapısına verdiği moral ve yaşama hırsı, en zor ortamlarda yaptığı esprilerle ortamı renklendirir, gülümseme dudaklarından eksik olmazdı. Bu kendine olan güvenin bir göstergesiydi aslında ve bu özgüveni ortamda da oluşan güvenin temelini oluştururdu.

O karadan kara yaşanan Şubat'ın 15'inde Önderliğin esir düşmesi ve geri çekilme süreciyle başlayan stratejik dönüşüm herkeste olduğu gibi Cîgerxwîn arkadaş da sarsmıştı. Fakat her şeye rağmen fazla anlam veremese de, partinin, Parti Önderli-

ğinin yanlış yapmayacağını, alınan bu kararın mücadele için gerekli olduğunu düşünerek kendisini katmaya çalışıyordu. Esaret sonrası Başkan Apo'nun fedaisi olmaya hazırda. Bu O'nun ruhundaki bağlılığın öz ifadesiydi. Ve kendisini yeni sürece eskiden olduğu gibi çıkarsız ve sınırsız katmaya, elinden gelen çabayı göstermeye hazırda.

Geri çekilme sonrasının ilk düzenlemesiydi. Cîgerxwîn arkadaş daha önce pratik yürüttüğü Yedisu alanına bir daha geri dönüyordu. Bu dönüşün son kez olduğunu henüz bilmiyordu. Zaman büyük bir hızla, anda gizli olan sonsuzluğa akıyordu. Yeni bir yüzyılın, yeni binyılın ilk hazan mevsimiydi. Yedisu'da girdikleri çatışmada son mermisine kadar direnen yine O, idi. Cîgerxwîn yoldaşı tarih kahraman olmaya mahkum ediyordu. Tıpkı Ondan önce toprağa tohum olarak düşenler gibi...

15 Eylül 2000 Gomakotan-Yedisu taraflarındaki aynı çatışmada Cîgerxwîn arkadaşla birlikte Serxwebûn Varto, Agit (Gümüşhane), Agir arkadaş (Bosnakaya köyü, Malazgirt), Haki arkadaş (Bitlis-Norşin) da şehitler kervanına katıldılar. Şehitlerimizin anısı mücadelemize ışık tutacaktır.

**Mücadele arkadaşları
adına Rêzan**

Mahir Ulaş GÜNEŞ (Ağır)

SEN BİZE HEP MAVİYİ HATIRLATIYORSUN

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin zafere doğru yol almasında en belirleyici rolü, kuşkusuz kahraman şehitlerimiz oynamaktadır. Her bir şehidimiz manevi gücümüzü daha da güçlendirip birliğimizi sağlamlaştırmakta öncü rol oynamaktadır. Ulusal kurtuluş mücadelesinde en zor olan, ama bir o kadar da onurlu olan şehit olmaktır. Yani şehadet kolay kolay kabul edilemez olsa da, tarihi amaçlar ve hedefler uğruna olabileceği sık sık dile getirilmektedir. Dünyada en çok ezilen, hakları ellerinden alınan ve köleleştirilen bir halkın bilinçlenmesi (aynı zamanda halkına ihanette tereddüt etmeyen bir ruh haline sahip olması da

○ Adı, soyadı: **Mahir Ulaş GÜNEŞ**

Kod adı: **Adil, Ağır**

Doğum yeri ve tarihi: **Ankara, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Eylül 2000**

kabullenilecek bir şey değil) ve binlerce şehit vermesi elbette kolay değildir. Uzun, zorlu ve sabırla yürütülen bir mücadele sonunda böyle bir örgütlülük ve kendisini amaçları uğruna feda eden yığıtler yaratılabilmiştir.

Şehitlik mertebesine ulaşmak da, dile getirmek de zor bir sanattır. Ne kadar anlatmaya çalışsak da şehitlerin hakkını veremeyiz. Şehitlere verilebilecek en anlamlı yanıt, uğruna canlarını vermekten çekinmedikleri mücadeleyi ve taşıdıkları onurlu bayrağı yükseltmek, içte ve dışta gelişen ihanete ve onursuzluğa meydan bırakmamak ve özgür bir yaşamı yaratabilmektir.

Adil yoldaş, bu uğurda canını vermekten çekinmeyen kahramanlardan birisidir. Mücadele saflarına '97 yılında metropol kentlerden katılan Adil yoldaş, atik, cesaretlili ve kararlı bir kişiliktir.

Adil yoldaş, parti saflarına katılınca bir süre Yunanistan'da kaldıktan sonra Önderlik Sahası'na geçti. Sempatik ve güler yüzlü oluşu, kısa bir süre içinde yoldaşları ile arasında güçlü bir bağın oluşmasını sağladı. Bilinci ve araştırmacı yönü güçlü olduğu için, arkadaşları arasında iyi bir

eğitimci olarak tanınıyordu. Adil yoldaş, iyi eğitimciliğinin yanı sıra, güvenilir kişiliği nedeniyle bir buçuk yıl Başkan Apo'nun yakın korumalığını yapmıştı. Bu süreçte Önderliği daha yakından tanımaya ve PKK militanlığını anlamaya çalıştı.

Adil yoldaş Akademi'de iken, kendisi ile zaman zaman yaptığı telefon görüşmelerinden, her zamanki kararlı, güven verici üslubu ile "Özgürlük dağlarda, halkım beni bekliyor" diyordu. (Ama ihanet O'nun da yakasını bırakmadı.)

Başkan Apo'nun Roma'ya çıkması ile birlikte Adil yoldaş, özlemini duyduğu alana, önce Dersim eyaletine, bir süre sonra ise Serhat eyaletine gitti. Orada da aynı başarıyı kısa bir süre içinde yakaladı. Bir süre orada kaldıktan sonra Orta eyalette -Bingöl bölgesine- komutan düzeyinde gitti. Bir yıla yakın Orta eyalette kaldı.

Partinin almış olduğu geri çekilme kararı gereği, komutasındaki arkadaşlarını dışarı çıkarmak için elinden gelen bütün gayreti sarfetti. Öncelikli çıkması gereken Adil yoldaş, hem kendi, hem de partinin kararıyla alanda kaldı. Son telefon görüşmesinde, yanında bulunan arkadaşları çıkarmadan kendisinin çıkmayacağını söylemişti. Bütün hazırlıklar Eylül 2000 tarihinde Avrupa'da olması yönündeydi. Fakat ülkeden çıkamadan ihanet O'nun ve yoldaşlarının çevresini kuşatmıştı. Çıkan çatışmada kendisini arkadaşlarına siper ederek arkadaşlarının kurtulmasını sağladı, fakat ihanet kurşunu Adil yoldaşın şehadetine neden oldu.

Kürdistan devrim şehitlerine ve Adil yoldaşın anısına sahip çıkmakla görevimizi yapabiliriz. Hepimizin temel görevi budur. Mücadelesi yolumuzu aydınlatan meşale olacaktır.

Adil yoldaş, seni asla unutmayacağız!

Günümüzde doğa ve tabiat anlamını yitirmiş, insan gelişimi için doğa bir gereklilik arz etmiyor artık. Çünkü dağların asiliği, suların çılgılığı, tümenden el değmemiş sade güzelliği ile insanların çirkinliklerine, ihanetine bulaşmamış, hatta insanları (ihaneti) görünce bir kilometre uzaklaşan hayvanların, bin bir dilden sevgi, güzellik, dostluk, kardeşlik türkülerini şakıyan kuşların dilleri bile artık anlaşılıyor.

Bak sevgili Adil yoldaş, sen daha iyi bilirsin, mermi namludan çıktı mı bir kere, onu geri getirmek mümkün değildir. Asıl olan onun hedefidir. Bu hedefin en isabetli atıcısı olmakla şad olabilirsin, diğer şad olan yoldaşların gibi.

Aramızdan ayrıldığında maviyi düşündüm, mavi çok şey ifade eder bilirsin; gök, deniz, sonsuzluk ve özgürlük gibi... İşte sen mavisin. Çünkü sen bize hep maviyi hatırlatıyordun, hala da öyle.

Gururumuza dokunuyor, zoruma gidiyor sana yas tutmak, aramızdan ayrıldığını söylemek Adil yoldaş! Sen bize hep maviyi hatırlatıyordun, hala da öyle. Sen yürüdüğün yolda hala yoluna devam eden bir savaşçısının maviye doğru...

Mücadele arkadaşları

Medeni GENÇ (Medeni)

Binlerce yürekle geri döndü

Güneş henüz yeni doğmuştu Şerafettin'de Tıpkı gündeğümü gibi yeni bir doğuma daha tanıklık etmişti Şerafettin dağları...

Şerafettin eteklerinde "Çır" adındaki bir dağ köyünde dünyaya geldi Medeni yoldaş. O'nun hikayesini, yine Ondan dinlemiştik yıllarca önce.

Daha 9 yaşında yitirmişti babasını. Bu geçmişinden geleceğe taşıdığı bir yara izi gibiydi. 13'ünde ilkokulu bitirip ortaokulu okumak için Malatya'ya dayısının yanına gidiyor Medeni yoldaş. Bu O'nun ilk gurbete çıkışı. Ve sonrasında Adana'ya gidiyor. Mücadeleyi burada tanıyıp

Adı, soyadı: **Medeni GENÇ**

Kod adı: **Medeni**

Doğum yeri ve tarihi: **Çır köyü-
Karlöva-Erzurum, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Eylül
2000, Erzurum**

yine burada aktif olarak çalışmalarına katılıyor. Bu süreçte tutuklanıp 7 aylık bir cezaevi sürecini yaşıyor. Saflara katılırken yakalanmasıyla, gerillaya katılımı zorunlu bir gecikme yaşasa da, cezaevi sürecinde partiyi daha iyi tanıma olanağını iyi değerlendiriyor Medeni yoldaş.

Cezaevi sonrası, memleketinde gerillayla ilk defa sıcak ilişkiler geliştiriyor, fakat her ailede görülen koruma güdüsüyle, ailesi Medeni yoldaşı bu düşüncelerinden vazgeçirmek için her türlü yola başvursa da, yüreğini çoktan Şerafettin'in doruklarına kaptıran Medeni yoldaş karşısında bunu başaramıyorlar. Hatta gerek düşman baskısından gerekse aile baskısından Avrupa'nın kapılarından tekrar yurduna dönüyor. Bu dönüş bu anlamda dağlara dönmek gibi bir şeydi O'nun için. Artık O da dağların seyir defterini tutmaya hazırlanıyordu.

1997 yılının sıcak bir günü, geleceğin umudu dağlara çıkıyordu Medeni yoldaş. Yaşamdaki atikliği, kıvraklığı ve sorumlu davranışlarıyla bütün arkadaşların beğenisi ve övgüsünü kazanmıştı. Bütün pratik görevlerde her zaman bir adım öndeydi. Ve belki de bu O'na karşı hayranlık uyandıran en önemli özelliğiydi.

Yaşanan pratiklerde de askeri kabiliyeti ile en zor zamanlarda, en güç koşullar altında bile başarıyı yaratmıştı. Nice kuşatmaları yarıp çıkmış, en can alıcı yerinden hedefleri vurmayı başarmıştı. O, dosta dost, düşman karşısında ise bir şahin kadar acımasızdı. Bu özellikleriyle sorumluluk alarak Erzurum eyalet yönetimine kadar yükselme onurunu yaşamıştı.

1999'da sonbaharın eşliğinde iken başlayan yeni hamle sürecinde yine Medeni yoldaşın paha biçilmez fedakarlık ve çabası yine tüm arkadaşların gündemindeydi. O'nun sabrı, coşkusu herkesin moral kaynağı olmuştu. Belki de eyalette en zor zamanlar yaşanıyordu. Bunun farkındaydı ve bütün davranışlarıyla herkes için en iyi örnekti. Süreci baltalamaya çalışanlara karşı tavır koyma iradesini göstermesi O'nun partiye ve Önderliğe bağlılığının bir ifadesiydi aslında. O zor zamanlarda her

şeye rağmen gerillanın geri çekilme süreci devam ediyordu. 2000 yılının yazında yüz yılın, yeni binyılın ilk sıcağında gruplar yine yollara düşmüşlerdi. Eyalet gelen bir grubun Serhat eyalet kuryelerine ulaştırılması gerekiyordu. Erzurum eyaletinde kurye olmayınca Medeni yoldaş yalnızca bir defa geçmesine rağmen bu ağır sorumluluğu üzerine almıştı. O, yine bir adım öndeydi. Çıkarıcı ve sınırsız bağlılık örneklerinden yalnızca biriydi bu. Aynı zamanda bu, Medeni yoldaşın araziye ne kadar hakim olduğunun da göstergesiydi. Medeni yoldaş sorumluluğunu üstlendiği grubu sağ salım yerine ulaştırmayı başarmıştı.

Gruptan ayrılp tekrar Erzurum'a dönmek için yollara düşmüştü Medeni yoldaş. Daha önce birçok kere girip çıktıkları, ilişki geliştirip ihtiyaçlarını karşıladıkları bir köye girmişlerdi. İhtiyaçlarını karşılamaları gerekiyordu.

Daha önce tanıdıkları bir köylüye sipariş vermişlerdi. Randevu ertesi gündü. Bir ülkenin kabul görmeyen çabası "ihanet" yine bir sancı gibiydi. O gün köylünün komplosuyla yaralı yakalanıyor Medeni yoldaş. Yanındaki Sait isimli zayıf bir unsur ise teslim olurken, O ise yarı ölgün gövdesine rağmen baş eğmiyor ordu güçlerine. Böylesine bir durumda dahi direniyor, satmıyor sevdasını. Medeni yoldaş işkence yaparak şehit düşürüyorlar. O da bu kavganın en değerlileri arasına, şehitler kervanına katılıyor. O'nu son yolculuğuna çevre köylerden gelenlerle beraber 4000 yurtsever zılgıtlarla ve alkışlarla uğurluyor. Medeni yoldaş Şerafettin dağlarının eteklerinden, doğduğu topraklara binlerce yirekle birlikte dönüyor. Bu kez Şerafettin, binlerce Medeni'nin doğuşuna tanıklık edecektir...

Mücadele arkadaşları

Nedim TOPAL (Dr. Ali Abbas)

UMUDUN FEDAİLERİ

Bir dönemi anlamak, bunu anlayabilmenin en iyi ve en gerçekçi yolu yaşanan dönemde ortaya çıkan kişilikleri gerçeklikleri içinde doğru ele almak ve kavramaktan geçmektedir. Her dönemin ya da her anın çarpıcı kişilikleri vardır.

Şex Said'i Şex Said, Seyit Rıza'yı Seyit Rıza yapan Onların o dönemdeki ruhu, yüreği ve kişiliklerindeki ulusal özü birleştirip bunların pratik uygulayıcısı olmalarıdır.

Mazlum'u Mazlum yapan, kişiliğinde pratiğinde en zor koşullarda bile bir halkı bir partiyi temsil etme, kendi kişiliğinde yaşatma olayıdır.

Zilanlar, Semalar, Fikirler, Ronahi ve yaşama ışık olan tüm özgürlük meşaleleri, önce egemenlikli tarihin kendilerinde yarattığı gerçekliği yakıldılar, ona karşı mücadele ettiler. Zincir-

● Adı, soyadı: **Nedim TOPAL**

Kod adı: **Dr. Ali Abbas**

Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi:

1993, Zagros

Şehadet tarihi ve yeri: **18 Ocak 2000, Kocaköy- Reşadiye- Hasanköy**

lenmiş topraklarda özgürlük ateşini yakan sembol oldular.

Şehitleri anlamak ve Onlara layık olmak Onların mücadeleye bağlılığını, dayanıklılığını, inanç ve kararlılığını, düşüncelerini ve ideallerini yerine getirmektir.

Şehadet ölümsüzlüğün sınırı insana bahşedecek kadar yüce de olsa, umutların, özlemlerin, bağlandığı, cesaretin, emeğin sembolü olarak görülen insanların aramızdan ayrılmaları, yürekte kuran kırana bir isyanı başlatır, bu da özgürlüğü beraberinde getirir. Özgürlük ise; isyan yeşeren toprağın asi çocuğudur. Oyle topraklar vardır ki isyan çiçekleri yeşerir, toprağın ta derinliklerindedir isyan kökleri. Özgürlük isyanın toprağa, toprağın insana sevdasını anlatan destanın adıdır buralarda. Ölümse, bu sevdanın kapı eşiğinde geçen yolda bir durak noktasıdır.

Her halkın toplumun ve sınıfın örgütlenip güç olmasında, kurtuluşa varmasında ve önemli zaferler kazanmasında bilinçli ve kararlıca öne anılan kendisini fedakarca karşılıksız adayan yaşam ustaları vardır, bunlara kahraman öncü ve önder kişilikler denilir. İşte Dr. Ali Abbas yoldaş da bu meşalenin, bu sembolün miheng taşlarından biridir.

Ali Abbas arkadaş 7 nüfuslu bir ailenin ortanca çocuğu olarak 1972 yılında Batman'ın Gercüş

**"Eğer insan büyük bir amaç uğruna
tüm yaşamını sonuna kadar adar ve bu yolda şehadete ulaşırsa
buna ölüm denilemez. Bu yaşamdır, yaşamın ta kendisidir."**

Başkan Apo

İlçesinde orta gelirli bir ailenin çocuğu olarak yaşama gözlerini açar. Daha küçük yaşlarda ailesi feodal yaşamın getirdiği aşiretsel çatışmalardan dolayı Hatay'ın İskenderun ilçesine göç eder ve orada yaşam savaşı verir. Kişiliği şekillendiğinde cesaret, asilik ve kavgaya vardır. Yetişme tarzı, aile ve çevreden gördüğü sevgi ve rahatlık O'nu ta başından dürüst ve dobra kılar, düşüncesini cesaretle dile getirme ve bunu inatla savunma en belirgin yönüdür. Burada kendi özgücünü ortaya koyma ve bunu yaşamına dökme temel kişilik karakterini oluşturur.

1980'lerde gelişen mücadele ve bunun kitleselleşmesi ile ailede yurtseverlik çizgisi o dönemde şekillenmeye başlar. Dışardan dayatılan asimilasyon, özden boşaltma ve Türkleştirme politikasına karşı; özlemlerini daha o yaşlarda bunlara karşı korur, özlemleri ırmaklar kadar coşkun, bulutlar kadar yüklüdür.

Ali Abbas yoldaş, öğrenim sürecinde azmi, fedakarlığı, zeki ve çalışkanlığıyla okulun en gözde en başarılı öğrencilerinden birisi olur. Yıllar birbirini kovalarken Ali Abbas arkadaş üniversite sınavlarına girer. '90'lı yıllarda büyük bir azim ve özgüç sayesinde Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne girmeye hak kazanır. Artık O'nun için yeni yaşamı kaygısı

ve yeni arayışlar başlar.

Ailesi mücadelenin kökleşip serhildanların tüm ülkeyi sarmasıyla yurtsever devrimci bir öze kavuşur ve Ali Abbas yoldaş daha küçük yaşlarda mücadele ile tanışır. Üniversite yıllarından itibaren gelişen sürece kayıtsız kalmaz, derin ulusal ve halkçı özellikleri, O'nu incelemeye, araştırmaya ve kendi sorumluluklarını bilince çıkarmaya zorlar. 1990'lı yılların başları devrimin tüm ülkeyi sarıp sarmaladığı, serhildanların, direnişin ve savaşın halklaştığı, Kürt'ün başını görkemli bir şekilde kaldırdığı yıllardı.

Üniversiteye başladığı ilk ay içinde yurtsever öğrencileri bulur ve kendisini yurtsever gençlik çalışmalarına içine erkenden katar. Akmak istediği nehre, yıllardır özlemini duyduğu ve içinde yeserttiği ortama kavuşmuştur artık. Yurtsever gençliğe ulaşmanın coşkusuyla, siyasal ve eğitsel faaliyetlere katılıyor olmanın büyük mutluluğunu yaşamaktadır. Kendisini ikirciksiz olarak devrime, sosyalizme, özgürlüğe adanmış kaygısız ve büyük bir tutkuyla girişmektedir kendisine verilen tüm görevlere.

Kürdistan'da açık savaşın yaşandığı yıllarda, okula gelenlerin büyük çoğunluğu üniversiteyi dertlerden, sorunlardan, sıkıntılardan ve savaştan uzak yaşamın bir zemini olarak görüyordu.

Azınlıkta kalan bir kesim ise kendi ülkesinin karşı karşıya bırakıldığı gerçekliğin farkında olmasına rağmen, kendi içinde iradeli, müdahale gücü olan potansiyeli işleyecek birilerini ön plana çıkaramıyordu. Ama Denizler, Mahirler, sosyalizmin güneşleri ve bu mücadeleyi ilk kökleştirip Türkiye'nin ve dünyanın dört bir tarafına yayan Önderliğin kendisi, Hakiler, Mazlumlar, Kemal Pirlar hep buradan çıkmışlardı. Abbas yoldaş hep bu özgürlük sembollerini kendi yaşamına örnek alıp bu temelde hareket ediyordu.

Üniversitede yurtsever duygulara, mücadeleye eğimli geniş bir potansiyelle birlikte işleri koordine edecek, yapıyı hareketlendirip yönlendirecek, nitelik olarak işleyecek kimseler yoktu, olanlar da bir noktadan sonra ARGK saflarına katılmı sağlamışlardı. Ali Abbas yoldaş da, bırakılan bu mirasa sahip çıkarak gençlik üzerinde faaliyetlerini yürütüyordu. Öğrenci çevresinden bazı şeylerle tanışma olanağını her ne kadar yakalasa da, daha da bütünleşmek, isyanın içinde olmak gerekiyordu. Öte yandan rejim üniversite gençliği üzerinde bitirme ve tasfiye politikalarını yoğunlaştırmıştı. Onurlu yaşam imkanının kalmadığı bir noktada çok özlediği ülkesine, özgürlük dağlarına kavuşma-

nın zamanı gelmişti Ali Abbas yoldaş için. Ve yola koyulmuştu.

O dönem yaşanan yoğun operasyonlar sonucu ilişki kurmakta zorluk çeker. Bir müddet Ağrı bölgesinde kaldıktan sonra kendi özgücünü kullanarak sınır dışına çıkar ve İran üzerinden Ocak '93 yılında ARGK saflarına katılım sağlar. Burada üniversite yıllarından tanıdığı ve çok sevdiği Ali Abbas arkadaşın şehitler kervanına katıldığını öğrenir, bu temelde arkadaşının ismini alır ve bu isme layık olacağına dair ant içer.

Ali Abbas yoldaş fedakar, cesareti ve görev bilinciyle dolu bir kişiliktir. İdeolojik birikimi güçlüydü. Bir müddet Etruş kampı okullarının kurulması ve gelişiminde önemli bir çaba ve emek sahibi oldu. Uzun bir süre Güney Kürdistan'ın iç bölgelerinde kalmış, faaliyetlere katılmıştı. Daha sonra KDP'nin hain bir pususu sonucu yaralı olarak esir düşmüş, 6-7 ay kadar KDP zindanlarında kalmıştı.

Doktor Ali Abbas arkadaş daha sonra en büyük özelliği olan öz gücü ile KDP'nin elinden kaçmayı başardı ve tekrar gerillaya ulaştı. O'nun en büyük arzusu Kuzey Kürdistan'da doğduğu topraklarda savaştı. Botan'da basın yayın görevini yaparken Mardin eyaletine bir grup gerillanın gideceğini öğrenmişti. Partiye rapor yazarak bu grup ile birlikte gitmeyi önerdi. Bu önerinin ardından '97 yılında Mardin'e geçti.

Doktor Ali Abbas arkadaş Mardin eyaletinin Habızbina bölgesinde faaliyetlere katıldı. Burada cephesel faaliyetler yü-

rüttü. Gerçek bir halk öncüsü olarak Che Guavera gibi doktorluğu değil bir önder olmayı yeğliyordu. Çoğu zorlukları aşarak görevini layıkıyla yerine getiriyordu. Halka ve yoldaşlarına yaklaşımı ile oldukça örnek bir duruşa sahipti.

9 Ekim komplosuyla birlikte yeni bir süreç başlıyordu. Ulusal Önderliğe karşı gerçekleştirilen bu uluslararası komplo 15 Şubat 1999 yılında Önderliğin Türkiye'ye kaçırılması ile daha ileri bir boyut kazanıyordu. Emperyalist güçlerin Türk-Kürt savaşını amaçladığı bu komplo ile hiç bitmeyecek bir intikam savaşının hazırlıkları başlıyordu. Çok tehlikeli bir sürece girilmişti.

Bu gidişatı fark eden Parti Önderliği kendi büyüklüğüne yakışan bir duruşla, barış stratejisini açıklıyordu. Bütün dünyayı ve savaş rantçılarını hayrete düşüren bu yaklaşım, PKK tarafından da kabul edilerek yeni bir süreç başlatılıyordu.

Önderliğin talimatıyla barış projesi hayata geçmiş ve gerilla

2 Ağustos kararı ile sınır ötesine çekilmeye başlamıştı. Süreci anlatan ve bunu halka aktarmakla görevlendirilen gruplar dışında bütün gerillalar geri çekilmişti. Ali Abbas arkadaş da kalan grupların içerisindeydi.

Doktor Ali Abbas arkadaş Gercüş alanında sorumluluk düzeyinde faaliyetler yürütüyordu. Mevsimlerden kıştı. Zaman zaman kar yağıyordu. Ocak ayında Hasankeyf'in Reşiye (Kara) köyüne yakın bir noktada üslenmişlerdi. Ve köyde Kürt'ün kara tarihinden devraldığı "ihanel" yine kol geziyordu.

Aslında kendini öldürmek isteyen parçalanmış bilinçtir ihanet. Ama kendi şahsında buna bir türlü cesaret edemediği için hep kendi soyuna, kendi kardeşine en alçakça bir tarzda yönelir. Gözleri kan çanağına dönmüş ihanet bu sefer kendine av olarak, Doktor Ali Abbas ve Fırat yoldaşı hedef almıştı. "Bir kez ihanete uğramış olan bir kavim, her zaman ihanete eğilimlidir" belirlemesinin bilinci ile oldukça duyarlı ti-

tiz davranıyorlardı ve tabii ki doğanın zor ve çetin koşullarına karşı da.

Ve günlerden Cuma, tarih 28 Ocak'tı. İhanetçi güçler Ali Abbas ve Fırat arkadaşı pusuya düşürmüş ve çembere almışlardı. Arkadaşları teslim almak istiyorlardı. Bunun üzerine Doktor Ali Abbas ve Fırat arkadaşlar sığınma kapısını açarak bütün hainlere şunu söylüyorlardı:

"Siz bizi teslim almak istiyorsanız yanlıyorsunuz. Bizim çiz-gimiz ve felsefemizde teslimiyet yoktur. Direniş vardır, direniş! Biz Önderliğimize bağlı özgürlük savaşçılarıyız! Önderliğimizin başlattığı sürece ve BARIŞ MANİFESTOSU'na sonuna kadar bağlı kalacağız."

Daha sonra Doktor Ali Abbas arkadaş ve Fırat arkadaş PKK Önderliği'nin başlattığı Barış

projesine sonuna kadar bağlı olarak ordu güçlerinin provokasyonlarına düşmeyip üzerindeki tüm malzemeleri ve silahlarını kırıp sadece bir el bombasını bırakıyorlar.

Doktor Ali Abbas ve Fırat arkadaş birbirine kenetlenerek;

"BI CAN BI XWÎN EM BITE-RENE EY SEROK!"

"BİJÎ ŞERE AŞÎTÎ!" sloganlarını attıktan sonra bombanın pimini çekerek Batman'ın Gercüş ilçesinin Reşîye köyünde 28 Ocak 2000 tarihinde şehitler ker-vanına katılıyorlar.

Ali Abbas ve Fırat arkadaşlar çatışabiliyorlardı. Fakat bir provakasyona düşmemek, yaralı olarak TC devletinin eline geçmemek, halka ve partiye zarar vermemek için kendi bedenlerini bomba yaparak fedaileşiyorlardı.

Doktor Ali Abbas ve Fırat ar-

kadaş şehitlere bağlılığın en güzel ifadesi, Önderliği anlamanın, uygulamanın tavizsiz savaşçısı, ülke halk sevgisinde doruklaşan fırtına birliklerinin, fırtına komutanlarıdır. Sizi anmak zafere kilitlenmektir, sizi anmak Önderliğe bağlılığın en güzel ifadesidir. Sizi anmak kirlerimizden arınmak ve adanmış fedai kişiliğine ulaşmaktır. Yoldaşların olarak yaşadığımız sürece sizi anacağımıza söz veriyor, sizin şahsınızda tüm Kürdistan devrim şehitlerini saygıyla anıyoruz.

Kanlarının döküldüğü topraklar sözleşme metnimiz anılarına bağlılık onurumuzdur.

Onurlu yolunda yürüyeceğimize ant içeriz, ey Botan'ın yiğit komutanı!

*Mücadele arkadaşları adına
Ferhat, Ciwan*

Geceye sıkılan kurşun

gece sessizliği sarmış
Gowende'nin her yanını
dağ dağdan haber
alırcasına
gowend çekerek kucak
açtılar
özgürlük için savaşan
şahinler

evet yetmiş yedi şahin
yetmiş yedi yürek ve can
size ulaşmak kolay değil
sevdalanmak gerek
sevda yürekte başlar
halka topırağa

sevdalanmak
ve yoldaşına

hatırlar mısın
palamut ağaçlarının
gölgesine oturup
sohbet edişimizi
ceviz ağacının gölgesinde
çay içişimizi
hatırlar mısın
bir siperde
omuz omuza verip
çatıştığımızda
barut kokusunu bir gül gibi
koklarken

yüreklere şafağı beklediler
kurşunları selamlarken
Hacibeg'i
Gowende'yi
ışık sardı
her yanımızı
kemiriciler sardı
cellatların kurşunlarıyla
kızılaştı toprak
ama yürekler çembere
alınmadı
kahpe düşmana sıkıldı
son kurşun

Ronahi

Dağlarda gömülü güneşle buluşan bir yürek

Çıldırması bir kış üstüne üstüne geliyordu Amed'in! Dağları kendi rengine boyayan kar her şeye hükmediyordu. Ve Amed, çocuklarını beyaz ölüme sarar gibi, yüksek dağlardan bulduğumuz yerlere zamansız çığ düşmüştü. Çığdan kurtulan bir grup arkadaşla bulduğumuz malzemelerle derme çatma bir çadır kurmuş bekliyorduk. Neyi bekliyorduk?

Uzanmaya imkanımız olmadığı bu çadırda oturduğumuz yerde uyuyabiliyorduk. O gece tarifini yapamadığım bir duygu çalkalanması yaşıyordum. Uyku kapımı çalmaya bu kez niyetli değildi. Gözlerimi karanlık gecenin içinde süzülen kar taneleri götürüyordu bir yerlere. Saat gecenin kaçı? Bilmiyordum! Hangi zamanın uğultusuydu, dışarıdan bize ulaşan ses. Hangi uzak diyarda hangi yıldız kaymıştı? Bilinmez!..

Radyolardan her saat başı haberleri takip ediyoruz. Hava durumunu öğrenmemiz gerekiyor, elimde yıpranmış eski sony bir radyo ve herkes olduğu yerde derin denilmeyecek bir uykuya dalmış. Radyodan spiker konuşuyor: "Hasankeyf'de teröristlerle girilen çatışmada iki terörist ölü ele geçirildi." Ve bir çığlık nereden niçin kopmuştu bilinmez!..

Ama elimde olmadan çıkan bu çığlığa kendim de şaşırdım, çünkü bu çığlığın sahibi bendim. Oturarak emanet bir uykunun omzuna

dayanmış oldukları gözleri açılan yoldaşlar şaşırması bana bakıyorlardı. Gece boyunca içimde gezinen sızıltı, bir çığlığın sırtında dört nal bir koşuya çıkmıştı. "O'dur, Abbas yoldaştır bu gece vurulan" dedim. "Yok sanmıyorum hem nereden çıkardın? O olmaz" diyerek her zaman olduğu gibi yoldaşlar beni teselli etmeye çalışıyorlardı. "Olabilir" kuşkusunu yaşayan gözlerini gördüğüm halde ve bunu onlar da biliyordu, ama yine de güç veren sözleri söylemekten geri durmuyorlardı.

Ve bir zaman sonra herkes sessizce oturduğu yerden süzülen kan izliyordu. Yağan kar bir tarih defteri gibiydi ve gözlerim yavaş yavaş bu sayfaları çevirmeye başlamıştı. Bir kan davasıydı her şeyi belirleyen, bizleri sürgünlere yollayan, aramızdaki uzak mesafenin adı töreydi. Oysa kuzendik, yakındık kardeşten de yakın. Ama orada töreler vardı. Bizleri var eden o yerden çok uzaklara gitmek istememenin bir nedeni olsa gerek İskenderun'a yerleşmiştik. '80'li yıllardı, Kürdistan'da mücadele durmadan yayılıyordu. Nedim yoldaşın babası da bu mücadelede kendi payına düşeni yapmaya çalışırken özel savaş güçlerinin eline geçmiş yoğun işkencelere tabi tutulmuştu. Belirli bir sürede cezaevinde kalmıştı. Orada töre vardı ne duygular yaşandı bilmiyorduk yalnızca duyuyorduk. Ama mutlak herkes etkilenmişti. İskende-

run'un dağlık kesiminde kalıyorduk. Çünkü kendini sürgün eden Kürtlerdendik.

Nedim yoldaş büyümüş okula başlamıştı. İlk, orta ve liseyi İskenderun'da okumuştur. Lise yıllarına geldiğinde törelerin yıkılması gerektiğini anlamaya başlamış olmalı ki, bir gün İskenderun'un o dar sokaklarının birinde bizleri görmüş "Dicle ve Fırat arasındaki bölgeye ne denir?" diye sormuştu. Hep bir ağızdan "Mezopotamya" demiştik. Töreyi yıkan ilk soru ve cevap buydu.

İskenderun'da büyümüşü, ama o buram buram tarih kokan bir Mardinli olmaktan bir şey yitirmemişti. Her şeyiyle farklıydı. Sokakta hep çocuk, evde ise olgun, sorunları çözen bir kişiliğe sahipti. O sokağa çıktı mı çocuklar "Nedim abi, Nedim abi" diye bağırır etrafına toplanırdı. Çocuklara hep Kürdistan'ı anlatır ve Mardin'den bize kalan çocuk oyunlarını çocuklara öğretir öyle giderdi.

Maddi durumları iyi olduğu için Nedim yoldaş hiç çalışmamıştı. Ama duruşunda, kişiliğindeki olgunluk ve istikrarlılık hep dikkat çeken taraftı. Liseyi bitirdikten sonra Ankara'da Tıp Fakültesi'ni kazanmış ve üniversite yılları başlamıştı. Her insanın yaşamında belirleyici olan kişilikler vardır. Nedim yoldaşın da yaşamında belirleyici olan babasıydı. Yurtseverliği ve mücadeleye sempatisi babasıyla gelişmişti.

İskenderun'dan ayrılıp Ankara'ya gittikten sonra taşıdığı yurtsever duygular O'nun yurtsever öğrenci kesimiyle tanışmasını sağlamıştı. Ankara'ya gittiğinde üniversitede okuyan iki amcası vardı onlarla birlikte tuttukları bir evde kalıyorlardı. Daha sonra evlerinin dördüncü sahibi Ali Abbas Kaya (Cevahir) yoldaş oldu. Dört kişiden oluşan bu öğrenci evi Ankara'daki yurtsever öğrenci kesimi için önemli bir tartışma ve örgütlenme yeri olmuştu. Dönem dönem Nedim arkadaşın babası da Ankara'ya gider ve gerçekleştirilen eylemliliklerde yerini alırdı. Kimse onları baba oğul olarak bilmez daha çok samimi iki yoldaş olarak tanır.

Ankara'daki bu öğrenci evinin ilk yolcusu Ali Abbas Kaya yoldaş oldu. Ali Abbas yoldaş saflara katıldıktan sonra okulda O'nun da yerini doldurarak çalışmaları Nedim arkadaş sürdürür. Okul tatilinde İskenderun'a döndüğünde her gelişinde Ondaki değişimi herkes hissediyordu. Tarihe meraklı büyüktü ve tarih konusunda oldukça derinleşmişti. Edindiği bilinç düzeyi, yaratılan geri töre zincirini kırmıştı. Ve herkesle konuşuyor, mücadeleyi anlatıyordu. *"tarih üzerine yoğunlaşın. Okuyun, ama yazılanların çarpıtılarak yazıldığını ve çelişkileri barındırdığını bilerek okuyun"* diyordu.

Okul tatilinin bittiği ve Ankara'ya döneceği gün yine o sokakta çocuklar önünü kesmişlerdi. Yine *"Dicle ve Fırat arasındaki bölgeye ne denir?"* diye çocuklara sordu. Çocuklar hep bir ağızdan *"Mezopotamya"* diye bağırırken, yalnızca Nedim arkadaşın kız kardeşi *"Mezopotamya"* demişti. Kız kardeşi-

nin saçlarını eliyle okşamış ve İskenderun'un dar sokağında yürüyerek gözden kaybolmuştu.

Nedim yoldaş Ankara'ya döndüğünde, Ali Abbas Kaya yoldaşın şadete haberini alır. Ve artık O'nun için Ankara'da kalmanın hiçbir anlamı kalmamıştır. Ali Abbas yoldaşın silahını omuzlamaya gidenler olmalıydı. Bu temelde '93 yılında okulu 3. sınıftan terk ederek Zagros üzeri saflara katılır.

Aynı yıl ve aynı zaman içinde birbirimizden habersiz saflara katılmıştık. O'nun saflara katıldığını tesadüfen öğrenmiştim. Bu benim için önemliydi. Dağlarda bir kadın olarak özgürlüğü yakalama arayışım kadar törelerin yıkıldığı Kürdistan'da, kardeşten yakın kuzenimle karşılaşmak başka bir güzellik olacaktı. O'nun Zagros'ta olduğunu öğrenmiştim. Ali Abbas Kaya (Cevahir) yoldaşın adını aldığı kod isminin de Abbas olduğunu bile biliyordum.

Aradan tam üç yıl geçmişti. Gelen giden her grupta o yüzü aramıştım. Ama her geçitte O'nu görsem de yeni yeni yoldaşlıklar edinmiş, savaşın acımasız yasaları içinde olgunlaşmaya doğru adım atıyorduk. Her eylem sonrası yorgunlukta, *"şimdi O da dinleniyor mu"* her eylem sıcaklığında *"O da bu sıcaklığı yaşıyor mu"* diye hep sormadan edemiyordum. Acımasız bir savaş devam ediyordu, bir kereye mahsus olsa da görüşebilecek miydik? Hayır, görüşmesekte O benden önce altın sansı toprağımıza uzanmamalıydı. Ondan geriye kalmanın acısını ben yaşamamalıydım. Bunun bireysel bir yaklaşım olduğunu bildiğim halde yüreğime söz geçiremiyordum.

Yıl '96 ve Zap'ın Bahar tepesindeyiz. C. arkadaş bizlerle toplantı yapıyordu. Bir bahar havasıydı. Bu kez çevremizi yeşiller kapatıyordu. Toplantı ikinci güne sarkmıştı. İkinci gün toplantı yeni bir sürece başlamanın heyecanı ile bitmişti. Arkadaşlarla mangalarımıza gidiyorduk ve işte o an gelmişti. Karşımda Abbas arkadaş duruyordu. Yüzündeki o tebessüm hiç unutulmamacak bir sayfaya resmedilmişti. Şaşırmıştım şaşkınlıktan ne sarılabilmiş, ne de konuşabilmişim. Yalnızca ellerimiz birbirine uzanmış ve adı konulmayacak bir buluşma sağlanmıştı. Bu buluşmada binlerce töre yıkılmıştı. Bu sıkılan ellerde kan davası bir kristal cam gibi yere düşmüş parparça olmuştu.

Ve yalnızca iki saatimiz vardı. Özgürlüğün bir kavşağıydı o ilk karşılaştığımız yer. İki saat sonra Etruş kampına öğretmen olarak gidecekti. O iki saate iki ömür ve bir tarihi sığdırmamız gerekiyordu. Zap suyu coşmuştu. Tüm sözcükler Zap suyuna karışarak ilerliyordu. Bu suyun akışı kadar hızlı geçmişti. O iki saat Abbas arkadaşla belki bir daha, ama mutlaka görüşürüz sözüyle vedalaşarak ayrıldık.

Zagros'ta uzun yıllar siyasi komiserlik yapmıştı. İçimizdeki geri yaklaşımlarla mücadelenin zorluğunu yaşamış, ama yılmamıştı. Zorluklarla kişiliğini yorgunmuş ve daha da derinleşerek sağlam bir militan kişiliğe ulaşmıştı. Yoldaşlar tarafından sevilirdi ve doğal bir otorite sahibiydi. Ve hep tahmin ettiğim beklediğim şeyleri Onda bulma-

nın sevincini yaşıyordum. Bir de "Tarih! tarih bilinci" üzerine tekrar tartışmayı da unutmadan ayrılıp gitmişti.

Aradan tam bir buçuk yıl geçmişti. Ve ben Amed'e doğru yola çıkmış soğuk bir aralık gününde Besta'ya ulaşmıştım. Sisli ve yağmurlu bir gündü. Amed'e geçecek grup kalabalıktı. Ve bize erzak getiren bir grubun geldiğini öğrendiğimde, belki bir kez daha görüşürüz umuduyla gelen grubun içinde bir şeyleri, hirilerini arıyordu gözüm. Omzuma bir el dokundu, evet döndüğümde Abbas yoldaş o gülen yüzüyle karşımdaydı. "Görüşeceğiz demiştik" dedi. Bir yol geçidinde yine karşılaşmıştık. Sırtlarında bizler için iki günlük yoldan un taşıyıp getirmişlerdi. Yine zaman kısıtlıydı ve kısa bir zamana sığdıracaktık onca geçen zamanı.

Etruş'u anlatmıştı en çokta çocukları, "yeni bir kuşak gelişiyor hem de zehir gibi bir kuşak" diyerek geleceğe dair büyük umutlarını dile getiriyordu. "Oradan çok şey öğrendim" diyordu. Etruş'un öğretmeni öğrenmesini de bilmişti. Mardin'e gideceğini söyleyince "neden Mardin" diye sormuştum. Gülele "tarihsel intikam için" diye cevap vermiş ve elimi sıkarak "bu kez vedalaşmadan ayrılacağız. Çünkü biz buluştuk" dedi. Daha sonra Besta'nın sisi içinde kayboldu. O Mardin'e tarihi intikam için gidiyordu. Ben de Amed'e başkente gidiyordum. Araya tam üç yıl daha girmişti. 2000 kışı bize de ölümü beyaz beyaz dayatıyordu. Ve yaşamı, yaşamın gerçek dilinden öğreni-

yorduk. Törelere tüm Kürdistan'da yıkılmıştı. Yeni bir sürece girilmiş, halk olarak umudumuz, inancımız daha da büyümüştü. Ama bedeller ödenmeye devam ediliyordu. Ve çekinmeden bu bedeller verilecekti de, ta ki o büyük gün gelene dek. İşte böyle bir gecede tarihi karıştırıp seni anımsayıp yaşadığım günün sonunda, şafağın çılgınca sökmeye başladığı Amed'de cihaz bağlantıları kurulmuştu.

"Hasankeyf'te düşmanla çatışmaya giren iki yoldaşımız teslim olmamak için son bombalarını bedenlerinde patlatarak şehadet mertebesine ulaşmıştır. Şehit düşen yoldaşlar, Abbas kod isimli Nedim Topal yoldaş ile, Fırat isminde gerçek sicilini bilmediğimiz İskenderun'dan katılan yeni bir arkadaş" diyordu. Sözler bir yoldaşın dilinden dökülüyordu. Ve titrek hüznün doluydu bu ses. Tıpkı o an yüreğine saplanan bir ok gibiydi.

Ama inanmadım, yine bir gecitte karşılaşacaktık. Seninle Hasankeyf'te kalan bir yoldaşla karşılaştığımızda gözlerini dağların doruğuna dikerek anlatmıştı:

"Köye gitmişlerdi erzak getireceklerdi. İlk gün erzak çıkarmayınca yanındaki iki arkadaşı gönderiyor ve kendisi Fırat arkadaşla bir şikefte saklanarak sonraki gün erzak getirmek için yeni bir yol arayacağını söylüyor. Sabah olduğunda işe ihbar sonucu etrafları sarılarak çembere alınıyorlar, kurtuluşun olmadığını görünce son merminesine kadar direniyorlar. Ama amaçları insan öldürmek olmadığı için yanlarına yaklaştırmamaya çalışıyorlar. Yani süreci

provake etmek istemiyorlar. Fakat kurtuluş olmadığını görünce de son bombalarını da kendilerinde patlatarak şehit düşüyorlar. Onların şehadetleri bizleri çok etkilemişti. Abbas yoldaş hep aradığımız ve ihtiyaç duyduğumuz bir yer edinmişti yüreklerimizde ve yaşamımızda. Önderlik süreci başlatınca hepimiz anlamakta zorlanıyorduk. Ama Abbas yoldaş süreci en hızlı kavrayan ve Önderliğe anlam veren arkadaştı. İdeolojik olarak derindi 'her savaş büyük barışlar için verilir ve Başkan Apo'nun tarihsel savaşı da tarihsel bir barış içindir, bizler bunu anlayamadık' diyordu Abbas yoldaş" diye devam ediyordu O'nu anlatmaya.

Yoldaşlar da inanmadı böyle gidişine. Besta'da ayrıldığımız daha doğrusu buluştuğumuz o sisli bir günde yine Besta'da görüşeceğiz. Kürdistan dağlarının her geçidinde, gözlerimiz o ela gözlerini hep arayacak. O, dönemin devrimcisiydi ve dönemin başlaştığı bir süreçte gitmiş olamazdı. Mutlaka ama mutlaka gelecekti.

Sisli bir gün ve bir ses! "Heval, heval Abbas'a söyle nöbet sırası ondadır" diyor yeni eğitim gören arkadaşlardan biri. Ve yeni şervanların eğitim mangasında yeni bir Abbas geliyor sisleri yararak.

Seni hiç anımsamadık çünkü hiç unutmadık. Onurlu yaşamın ve şehadetin önünde saygıyla eğiliyoruz. Şehitlerimizin ışıklı yolu bizlerin ışıklı yoludur.

**Mücadele arkadaşları adına
Koçerin Bağrı ve
Avaşın Çağlayan**

Adnan Ali HASAN (Akif)

Bir korkusuz yürektin Sen

Aslen Afrinli olan Akif yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Küçük Güney'de Afrin'de büyür. 18 yaşında parti saflarına katılır. Katılımıyla birlikte hemen Botan'a geçer. Savaşçılık sürecinin önemli bir kısmını geçirdiği Botan'da direniş kalesinin sarsılmazlığına gölge düşürmez.

Güçlü bir iradi duruşa sahip olması gerillada karşılaşılabilecek tüm zorlukları tanımamasına rağmen bunları kolaylıkla aşmasına yardımcı olacaktır. Yoldaşlarıyla birlikte sevgiyi, umudu, kederi, paylaşımı, ihaneti, bağlılığı, kahramanca şehadetleri görmüş, manasını belleğinde ve yüreğinin derinliklerinde hissetmiştir.

Geçirdiği acı süreçlere rağmen asla bunların esaretine kapılmamıştır. Aksine duygusallık onda farklı dışa vurmuştur. Yanlıkların üzerine gözü kara gitmesi O'nun hem zayıf hem de güçlü yanını oluşturmuştur.

Arkadaşlarına karşı son derece hassas, ince, kimsenin kalbini kırmadan herkesle ilişki geliştirmek ister ve bunu içten davranışıyla rahatlıkla başarır. Savaşın zorluklarında pişen biri olarak tecrübeli ve yetkindir. Pratik birikimlerine eklemiş olduğu yüksek bir bilinci vardır. Böyle olunca bütün arkadaşların güç aldığı ör-

• Adı, soyadı: **Adnan Ali HASAN**

Kod adı: **Akif**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Aralık 2000, Kalatu YNK Savaşı**

nek arkadaşlarımızdan biri olur. Mütevaziliği ve ayrım yapmadan herkesle ilişkilenebilmesi, komutanlığında da savaşçılığında da hep sevilen biri olmasına sebep olur. Güneşbirlik yaşamayı sevmeyen Akif yoldaşın sürekli ileriye dönük planları vardır. Bu durum O'nun hiçbir zaman boşluğa düşmemesini sağlar ve hedefine amansızca bağlı kalmasına temel olur.

Akif yoldaş, Botan'ın Gabar ve Besta alanları dışında daha birçok yerinde kalır. Sayısız eylemlere katılmış olmasına rağmen, savaş pratiği sü-

resince sadece bir kez yaralanır. Mücadeleye yeni katılan arkadaşlara "biz fazla bir şey yapamadık. Siz daha fazlasını yapmalısınız." der. Böylece onların amaca daha güçlü bir şekilde kilitlenmelerini ve mütevazı bir başlangıç yapmalarını sağlamaya çalışır. Yaşamı gerçekliğiyle ele alır, öyle ele alınmasını ister.

1999 yılı ile birlikte tüm güçler gibi O da Güney sahasına çekilir. 2000 yılında YNK ile yürütülen savaşta Akif yoldaş da yer alır. Daha birinci hamlede üstün başarılar göstererek, düşmana güçlü darbe vurulmasında rolünü oynar. Savaş tecrübesi yüksek olduğundan, tereddüt etmeden soğuk kanlı bir katılım sergiler. Başarılı katılımı O'nun ikinci hamlede de yer almasını sağlar. Birincisinde olduğu gibi, ikinci hamlede de saldırı grubunda yer alır.

Uzun bir süre savaş pratiğinde kalmış olan Akif yoldaş, ihanete karşı verilen savaşta şehit düşer. Gitmeden önce şehit düşeceğini sezmişçesine arkadaşlarıyla vedalaşır. O'nu unutmayacak ve amsına bağlı kalmayı en yüce görevimiz olarak bileceğiz. Gerçeklerine bağlılığımızı ve sadakatimizi ancak şahadetlerine layık bir yaşamı hedefleyerek önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Dört yoldaşın anısına

Özgürlüğün karesinde ölümsüzleşen dört isim

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rêdar-Afrîn**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Afrîn

Mücadeleye katılım tarihi: ...

...

Şehadet tarihi ve yeri: **3**

Aralık 2000, Qendil

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Hêmin**

Doğum yeri ve tarihi: **Ma-**
habat ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

...

Şehadet tarihi ve yeri: **3**

Aralık 2000, Qendil

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Sabri Kazakistan**

Doğum yeri ve tarihi: **Ka-**
zakistan ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

...

Şehadet tarihi ve yeri: **3**

Aralık 2000, Qendil

Karanlık soğuk ve ürkütücü bir gece... Dört Apocu yürek, bu suskun ve sessiz gecede pusudaydılar. Düşmandan yana minnetsiz ve korkusuzdular. Tüm gerici güçlerin komplolarına karşı dimdik ayaktaydılar. Ve bu ihanet şebekelerine kan kusturmaya

and içmişlerdi. Felsefelerinde komploya ve ihanete geçit yoktu.

Pusu atılan yer doğka tepesiydi. Ve stratejik bir konuma sahipti bu tepe. Burada görkemli bir direniş sergilenmeli ve köklü bir zafer kazanılmalıydı. Çünkü tarihten beri yakamızı bırakmayan ihanete artık geçit verilmeyecekti.

Dört Apocu yürek hedefe kilitlenmişlerdi. Bawer Derik'ten, Redar Afrin'den, Sabri Kazakistan'dan ve Hemin Mahabat'tan bu soylu direnişe katılmışlardı. Kanlarıyla, ulusal birliği bu topraklarda inşa etmeye kararlıydılar.

Tarih 3 Aralık 2000. Gece saat 2'de sessiz, suskun ve ürküten gece yok olmuştu. Hesaplaşma saati gelmişti. Dağ, taş, orman, gökyüzü, her şey Bawer, Redar, Sabri, Hemin yoldaşların fedaice teppeyi korumalarına ve görkemli bir direniş ile YNK çetesine karşı vurulan tarihi darbelere tamk oluyordu.

Halkına sevdalı, Önderliğine bağlı, ihanete öfkeli dört yürek, dört fedai direnişiydi bu. Yüreklere birbirlerine kenetlenmişlerdi. Güneşe söz vermişlerdi. Güneşin ısrarlı yolcusu olacaklardı. Ve karar verilmişti.

Dört fedai yürek kanlarıyla toprağı sulayarak ve milyonlarla buluşarak, yeniden yeşereceklerdi.

3 Aralık, 4 Aralıkla bağlayan gece yaşanan eşsiz direnişin kahraman fedaileri Bawer, Sabri, Redar, Hemin arkadaşlar şehadetleriyle binlerce gerillanın beyninde, milyonlarca halkın gönlünde daima yaşayacaklardır. Bu şehitlerimiz ihanete karşı kardeşlik, özgürlük ve ulusal birlik, kirliliğe karşı barış ve demokrasi manifestosunun adı ve simgesidir.

Tüm dünya gerici güçlerinin ittifakı konumundaki ihanet şebekelerinin ve onların komplocu kan emici yüzlerinin açığa çıkmasının ve lanetlenmesinin adıdır, simgesidirler. Bu soylu direnişlerin sahiplerinden Sabri

yoldaş, Kazakistan doğumludur. Kültürlü ağırbaşlı ve güçlü bir kişiliğe sahiptir. Coşkusıyla etrafını coşkurlandıran, cesareti ile cesaretlendiren, çalışkan ve olumlu özellikleri olan, "benim felsefemde ihanete yer yok" diyen bir arkadaşdır. Aynı zamanda Kazakistan Kürtlerini ülkeyle birleştiren bir köprü rolünü oynamıştır.

Bawer yoldaş ise, Derik doğumludur. Arkadaşlar arasında moralli duruşu, terbiyesi, kültür seviyesi ve özellikle arı gibi çalışkanlığıyla sevilen bir arkadaşımızdır. Yazdığı şiirlerde Başkan Apo'ya, ülkeye ve şehitlere bağlılığı dile getirir. Sürecin hassasiyetlerini çok iyi anlamış ve bu yeni sürecin militanlığını kişiliğinde pekiştirmiştir.

Redar yoldaş Afrinlidir. Yaşamdaki sadeliği, emekçiliği ve ağırbaşlılığıyla çok sevilir. Yaşama dört elle sarılmasının ve özgürlükteki iddiasının çelikleşmesini sağlayan en büyük etken de ihanete duyduğu öfkedir. "İhanete yaşam olmaz" der. Yaşamdaki öncülüğü ve çelik gibi duruşu ile etrafına güç verir. Yılmayan, yorgunluk bilmeyen bir gücün sahibidir.

Hemin yoldaş ise, Doğu Kürdistan'ın Mahabat kentinde dünyaya gelmiştir. Çok sempatik, sessiz ve sakin özelliklere sahiptir. Kültürlü, aydın, derin tarih bilinci olan, okumayı çok seven bir arkadaşdır. Militanca bir duruş sahibi olması, zayıf fiziğine rağmen her işe koşması ile herkeste bir hayranlık uyandırmıştır.

Bizler mücadele arkadaşları olarak bu kahramanca direnişin sahibi dört fedai şehidimizin ve tüm şehitlerimizin anılarına sonuna kadar bağlı kalacağımıza ve ihanet ile komployu yenilgiye uğratarak tek yürek, tek yumruk şeklinde Başkan Apo için yürüyeceğimize ant içiyoruz.

Kanımızın son damlasına kadar Sabrilere, Redarlara, Heminlere, Bawerlere bağlılığımızı en üst boyuta çıkararak sürdüreceğiz. Çünkü biz Apocuyuz. Bu bizim felsefemizdir.

Anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Ali ASLAN (Rêdar)

Yaşamın gerçek anlamının gizi

Eğer yaşamda gerçekten bir anlam varsa, acıdan bir anlam olmalıdır. Acı, ruha ve bilince tamamen yayıldıkça, ruhun kutsal güneşle bütünleşmesi için izlenmesi gereken yolun neredeyse sonsuzluk kadar uzun olduğu bilinmelidir. Özgürleşen ruhu Güneş'in ışınlarıyla parlatması öğrendi ve başardı Rêdar heval. Yaralı kentin yaralı çocukları özgürlük abidesi olana dek...

Bundan yıllar önce adı yitik olan halklar ülkesi, insanlığı koynunda yeşerten, ona beşik olan bir cennet parçasının her yanı mezara dönüştürülmüş olan Kürdistan'da, feodal etkilerin ağır bastığı bir ailede yaşama merhaba der Rêdar heval. Çeşitli nedenler-

❖ Adı, soyadı: **Ali ASLAN**

Kod adı: **Rêdar**

Doğum yeri ve tarihi: **Varto, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Ekim 2000, Kalatuka**

den dolayı 1976'da ailece İzmir'e göç ederler. Varto'nun sosyal yapısı ve ailenin yurtsever özellikleri Rêdar heval için büyük bir avantaj olarak etkisini gösterir.

Daha küçük yaşlarda İzmir'e gelmiş olmasına ve ülkesinden bu kadar uzak olmasına rağmen, kültürüne olan bağlılığı, ülkeye olan özlemini hiç yitirmedi. Aksine günden güne bu özlemi, bağlılığı yaşam ilkesi haline getirdi. Daha küçük yaşta bile büyük bir sorumluluk duyarak, aile bütçesine katkı sunmak amacıyla oto tamirinde çalışmaya başladı. Küçük yaşta tanıştığı yaşamın çetrefilliği ve emekle tanışması, olgunlaşma sürecini erkenden geliştirir. Bu ilişkilerden kaçma ve onların altında ezilmekten ziyade, varolan düzeyine rağmen, bunlara anlam verme, kavrama ve doğru bir tarzda çözüme kavuşturma arayışı içine girer.

Olgun, ağırbaşlı ve mütevazı oluşu küçük yaştan beri herkes tarafından sevilmesini sağlar. Baştan beri sorunlara karşı iradeli, sabırlı yaklaşmayı temel özellik edinir. Sosyal yaşamda çok zengin bir kültür düzeyine sahip olmasına rağmen, metropoldeki yaşama karşı büyük tepki duyar ve oradaki çelişkiyi çözmeye dönük büyük çaba içerisine girer. Türkçe'yi iyi bilmesine rağmen,

men, her zaman ana dilinde konuşmayı tercih eder.

Çelişkilerle boğuştuğu ve netleşmeye çalıştığı bir süreçte Avrupa yolculuğuna başlar. Ekonomik amaçladır bu çıkışı. Başka çaresi de yoktur. Avrupa'ya gitmekle fiziki olarak ülkeden uzaklaşsa da, bunu yakınlaşmanın vesilesi yapacağına yürekten inanıyordu. Umut ve özgürlüğe olan inancı daha da gelişiyor, arayışını daha da hızlandırıyordu Ali hevalı...

1990'da Fransa'ya varır varmaz, hem bulunduğu çevrenin ve hem de akraba çevresinin yurtsever olmasını, Özgürlük hareketiyle ilişkilenmesinin büyük olanağı olarak görür ve bu durum Rêdar hevali sevince boğar. Dernek vb kurumlara giderek yabancı ülkede olmanın burukluk ve ağır duygularla ülkenin özlemini derinden yaşayan ve yabancı diyarlarda yaşamını sürdüren halkla kaynaşmayı ve özgürlük arayışını hızlandırmayı esas alır. Bu ortamı en iyi bir biçimde değerlendirmeye çalışır.

"Herkesin hayal ettiği şehir" olarak nitelendirilen Paris'te kaldığı sürece, çekilen bunca acıya güzel ve özgür yaşama olan bağlılığını, özlemin ve hasretin bedeli gözüyle bakıyordu. Burasını hayalin şehri olarak değil, yozlaşmanın, çirkefliliğin ve bitişin şehri olarak değerlendiriyor ve özünü korumaya, geliştirmeye özen gösteriyordu Rêdar heval. Çevresindeki burjuva, küçük burjuva yaşamın çirkef gerçekliğini, yoz ve karanlıklaşır, ruh ve

yürekleri saptıran yanları görür, bunun içine asla girmez ve kendi halk gerçekliğine, kültürüne daha büyük bağlanır, daha bir sarılır. Dilleri farklı, kültürleri farklı, giyimleri bile farklı görür. Her şeye rağmen ölçülü ve hoşgörülü yaklaşmayı da göz ardı etmez.

Özgürlük hareketini araştırıp tanıdıkça, güzel ülkenin insanlarının mutlu, sevinçli ve huzur içinde olmalarına inanıyordu. Asırlardır süren ve yaşamlarının doğal bir parçası haline gelen, olağanlaşan işkencelerin baskıların ve karanlık günlerin korkusunun mutlak bir gün ortadan kalkacağına ve bunun yerine güzellik ve özgür günlerin geleceğine inanıyordu. Bu nedenle yüzü tarifsiz tebessümlerle kaplanmış, gözleri ışıklı yolu görmüş, yüreği özgürlük ağacının doyum-suz meyvelerinden yemeye karar kılmıştı. Sevinci işte bundandı. Zaten büyüklerinin O'na, halkının çektiği acıları, ülkesi üzerinde oluşturulan kara bulutları anlatmış olduğunu hatırladıkça, Özgürlük hareketine olan güveni daha da büyü-yordu. O güven ki kendisini dağlara sevdalandırmıştı. Çünkü Özgürlük mücadelesi yaratmış olduğu direniş ve başkaldırı geleneğiyle bu karabulutların dağıtılabilceği inancı insanlara taşırmıştı. Bu inanç ve güven Rêdar hevalde de oluşmuştu.

Fransa'da kaldığı sürece, yaptığı kapsamlı araştırma-inceleme sonucu Fransa'nın görkemli tarihini, Paris Komünü

ve 1789'da ayaklanıp Bastil'den kararlılığını bütün dünyaya gösteren halkın direnci bilincinde yer etmişti. Özellikle Bastil Zindanlarının yıkılması O'nu epey etkilemiş olmalı ki, önünden her geçtiğinde derinden etkileniyor, şu anki Fransa'ya öfke duyuyordu. O, bir yandan sosyal yaşamda sürekli gelişirken, bu gelişmeyle yetinmeyip sürekli farklı arayışlar içine giriyordu. Yaşamda varolanla tatmin olmayıp, hep bir arayış içine girmesi, O'nu son olarak Özgürlük hareketiyle buluşturmuştu.

Rêdar heval, kısa süreli bir eğitim devresine katılarak düşüncede belli bir saflaşma ve rafine düzeyi kazanır ve o süreci en iyi bir şekilde kullanarak sıçrama tahtası haline getirir. Kısa süreli eğitim devresinde ilk defa Önderliğimizin analiz ve kişilik sorunları üzerine kapsamlı değerlendirmelerini okuma şansı elde eder ve büyük bir etkilenmeyi yaşayarak, Özgürlük hareketiyle tanışma tarihini, "yeniden dünyaya geldiğim tarih" olarak tanımlar. Rêdar heval bilge insanın değerlendirmelerini okudukça çelişkileri daha net görür, ülkeden uzaklaşmanın verdiği ezikliğin ve duyduğu ülke özleminin, ancak Özgürlük mücadelesi saflarına katılarak giderilebileceğinin farkına varır. Özgür yaşamla bütünleşme ve kutsal yaşamın bir parçası olmak için bu gerekliliği derinden kavrar. Bu da kor gibi yanan yüreğine bir parça su serpmişti Rêdar hevalin.

"Varsa bir yücelme, özgür yaşam tutkusuyla olmalı. Ben namustuyum, şerefliyim diyen her insan benliğiyle, yüreğiyle, bedeniyle, duygularıyla özgür ve onurlu bir ülke için kendini bu davaya adamalı" diyen Rêdar hevalin kişiliği, herkesi derinden etkilemiş, konuşmaları herkesin üzerinden derin iz bırakmıştır. Arkadaşlarıyla, çevresiyle ve dostlarıyla kurduğu ilişki ve diyaloglarıyla, duruşuyla, kişilik ve mücadeledeki içtenliği, inatçılığı ve ıddiasıyla birçok insanın saygısını kazanmıştır. Tutarlı duruşu, örgütleyiciliği, çekim merkezi olan yönlendiriciliği ve dostluğuyla sıcak ilişki kurmada hiç zorlanmaz. Olgun soğukkanlı, ölçülü, mütevazı meziyetleriyle kutsal insanın fedakar ve çalışkan bir öğrencisi olabileceğini erkenden ispatlamıştır Rêdar heval...

O, yoldaşlık kavramının bir söz değil, bir yürek, bir ruh ve amacın verdiği samimiyet olduğunun farkındaydı. Yoldaş yaşamı O'nun için bir mücadeleydi. Bu nedenle hem ülkesine duyduğu derin özlemi giderme anını hem de çetin koşullarda şahin gibi koparıcı, çelikten iradeye sahip olan özgürlük sevdalılarının yanında bulunmayı, geciktirmeyi bir türlü kendine yediremiyordu.

Üç aylık temel eğitim devresinden geçtikten sonra ne komitede yer almak, ne kültür sanatla ilgilenmek ve ne de kurum kuruluşlarda yer almak

O'nu tatmin etmediği, özlemlerini gidermediği için, özlem dolu gerilla yaşamına katılmak üzere Avrupa'dan ayrılır. Bu ayrılık anını aynı zamanda yeniden başlangıç yapma, özgür yaşamla yeniden buluşma anlamı taşımaktadır. Zor koşullarda başarılı olabilmenin verdiği heyecan, hayal ettiği ülke topraklarına gidecek olmanın sevinçli bedenini ve ruhunu sarmış, kabına sığmaz olmuştur.

Rêdar heval Avrupa'da kaldıkça, gerilla yaşamına duyduğu özlem bedenini tümünden sarmıştı. Avrupa'dan ayrılırken, kılıç gibi keskin ve kısa konuşması O'nun söylediklerine gerçekten de tüm kalbiyle inandığının ispatıydı.

1995'in ilk aylarında, hep hayal ettiği özgür yaşam savaşçıların içinde yerini alır. Gerilla olarak mücadele etmeyi, en onurlu ve kutsal bir gö-

rev olarak bilir, bu bilinçle kendini savaşa verir. Tüm benliğiyle, yüreğiyle, bilinciyle, bedeniyle kendini gerilla yaşamına adanmayı başarır. Gerilla içerisinde kısa bir sürede edindiği örgüt bilinci, sosyalleşme becerisi, teorik derinlik, atiklik becerikliliği hemen fark edilir ve herkesçe benimsenen ve özlem duyulan örnek bir kişilik haline gelir. Hiçbir zaman fedakarlıktan geri kalmaz, kendini hep eğitime verir. Tarihi bilinci, politik becerisi ve savastaki taktik ustalığı kısa zamanda gerilla savaşının tüm ayrıntılarının bilincine sahip olma düzeyinin artmasını sağlar.

Zagros eyaletine gelen Rêdar heval, derin arayışını ve umuda duyduğu yoğun bağlılığı burada da sürdürür. Ülkeye duyduğu hasret ve doyumsuzluğu, ülkenin her karnışını arşınlamasına yol açar.

Doğu sahası, Zagros, Şehidan, Gerdiyan, Zerzan, Avaşin ve Metina ile Güney sahasında bulunur. Bu sırada Türkiye'nin İran-Irak üçgenindeki Büyük İskender'e karşı sergilenen tarihsel direnişin mekanını Zagros dağlarında Kürt halkını tanıtır ve direniş duyguları gelişir.

ARGK saflarına katıldığı sürece denk gelen V. Kongre ardından başlatılan tarihsel kararlarla yeni bir hamle süreci başlarken, kazandığı güçle gelişen, dirilen ve artık kurtuluşa göz diken Kürt halkı ve onun iradesine karşı, tüm Güney sahasını ve Kuzey sahasının bir bölümünü de kapsayan Çelik operasyonu gelişir.

Bu süreçte Şehit Eşref bölümünde yer alan Rêdar heval, sürecin yakıcılığını kavrayarak buna karşın geliştirilen kapsamlı Museka karakolu baskını, Gerdiyan Her-tuş Kuşatması vb eylemlerde yerini alır. '96'da Xankur-kê'ye gelir. Bilinci ve aktif yapısı onun kısa sürede emekle bütünleşmesini sağlar. Manga komutanı olmasını sağlar. Kısa bir süre sonra kobra ile yaranılır. Bu süreçte Süleymaniye'ye hastaneye gider. Daha sonra Parti Merkez Okulu'nda kadro eğitimine katılır. İdeolojik, politik, pratik düzeyini geliştirir. '97 yılında ihanetçi ve işbirlikçilere karşı savaşa katılmak üzere Hacı Ümran, Çoman, Qasri, Karox, Rewanduz alanlarında kalır. Bu savaşıla ihanet ve işbirlikçi

güçlerin gerçek yüzünü daha iyi çözer. Bu sırada tüm dünyaya teşhir edilen bu ihanet güçlerine karşı tüm Güneyli demokratik ve devrimci güçleri toparlamak amacı ile yapılan Güney konferansına katılır. '98'de gelişen bu konferans sonucu daha güçlü bir hamle başlatan partimiz, geliştirdiği bu konferans çerçevesinde ihanetçi güçlere yön verir. Rêdar yoldaş bu hamlede de yer alır.

VI. Kongre esnasında Xırpape'ye gelen Rêdar yoldaş, '99 baharında kongre esnasında kadro eğitiminde Güney alanını tanımaya çalışır. Fakat kısa bir süre sonra 2 Ağustos geri çekilmesi ile Dola Ayşe'ye gelir. Burada fedai birliğine katılır. Birim komutanı olur. Bir süre sonra da Kalatuka'da açılan fedai eğitim devresine girer. VII. Kongre süreci boyunca yeni stratejinin gelişimini kavramaya çalışır. 19 Mayıs ihaneti ile tasfiyecî eğilimlerin komplocu çizgiyle nasıl bütünleştiğini gördükçe çizgi mücadelesinin gerekliliğini anlar. Ve en fazla da kişilikte komploculuğa hizmet eden Kürt'ün iç gericiliğine karşı büyük eylem sahibi olmamız gerektiğini bilince çıkartır. Ve gereken tavrı takınır.

Bir süre sonra Şehit Rojhat kampına gelen Rêdar yoldaş, aslında geçirdiği beş yılın muhasebesini yapmıştır. Bilinç düzeyi, emekçi, ağır başlı ve olgun olmasıyla takım komutanlığına getirilir. Bu süreçte

geçmiş pratiği ve dönüşümün esasları üzerinde araştırma yaparak bilgi edinir.

2000 yılıyla birlikte partinin siyasal güç ve gündemin merkezine oturması, denge koşulunun ele geçmesine karşı dünya gericiliği yine iç ihaneti örgütleyerek, 2000 Eylülü'nde partimize karşı bir savaşı başlatır. Buna karşı partimiz de tedbirlerini geliştirir. Bu süreçte Rêdar yoldaş, bu tedbir çerçevesinde savaş alanı Kani Cenge'ye yönelir.

İlk hamle sürecinde de ilk eylemde yer alan Rêdar yoldaşın, sürekli güler yüzü ve herkese moral vererek pratik tecrübelerini aktarmak istemesi onun ikinci eylemde de rol almasına yol açar. Şehit Salman tepe eyleminde yer alan Rêdar yoldaş, fedai ruh ile girdiği bu eylemde düşman yönelimini bertaraf etmek amacı ile kendini feda ederek, eylemin başarıya ulaşmasına yol açar. Defterindeki Castor Mahler'in sözü O'nun ve O'nun gibi olan binlerin şahadetini açıklar;

*"Aşk için gezerken
edindiğim kanatlarla
uçup gideceğim ışığa doğru
hiçbir gözün bakmadığı
anda"*

Tüm şehitlerimiz için tarihe ve günlüğe bırakmış olduğumuz iz bağlılıktır, unutmak ihanettir.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Burhaneddin ARAS (Bawer)

Savaşın büyük şahiniydi

Şehitler, sürekli yeni bir yaşamın başlangıcını, gücünü, yeni bir doğuşu simgeler. Gericiliği, ilkilliği, bağınazlığı, köleliği ve tüm çirkinlikleri yok edip, güzellikleri yaratmak için tereddüt etmeden canlarını feda ederek ölümsüzleşirler.

Bawer yoldaş da bu öncü, yiğit insanlardan biridir. Bawer yoldaş, yurtsever ve orta halli bir ailenin çocuğu olarak Erzurum'un Karayazı ilçesinde doğar. Ailenin ekonomik durumundan dolayı küçük yaşta metropole gider. Kısa sürede buralara ait olmadığını anlar. Ve yoğun çelişkileri yaşamaya başlar. Bu yoğun çelişkiler O'nu PKK ile tanışmasını sağlar. PKK O'nun ait olduğu yer, arayışlarının cevabıdır. Zaman kaybetmeden katılım kararı verir. Van

● Adı, soyadı: **Burhaneddin ARAS**

Kod adı: **Bawer**

Doğum yeri ve tarihi: **Karayazı-Erzurum, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997 Günezybatı**

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ekim 2000, Berkalsu YNK Karargah Direniş tepesi**

üzere Zagroslar'a geçmek ister, ama devlet güçleri tarafından yakalanarak tutuklanır. Zindan sürecinde yoğun baskı ve işkencelerden geçer. Ama bu O'nun iradesinde, inancında en ufak bir sarsılma yaratmadığı gibi, devlete karşı daha büyük bir öfke içerisine girmesine sebep olur. Mücadeleye, Önderliğe bağlılığı gericiliğe kını bu süreçte iyiden iyiye açığa çıkar.

Tahliye oluşunun ikinci günü soluğu yıllarca hasretiyle yandığı dağlarda almak için yoğun bir çabaya girer ve Güneybati'ya geçer. Gerillaya da burada katılım sağlar.

Bu dönemler düşmanın yoğun olarak baskı ve saldırılarını arttırdığı günlerdir. Ayakta kalabilmek, yürüyebilmek büyük bir kararlılık, güç ve irade ister. Genç yaş ve tecrübesizliğine rağmen büyük bir inanç ve inatla zorluklara göğüs gerer.

Bawer yoldaş herkese kendini sevdiren, asi ve coşkulu bir kişiliğe sahiptir. Yurtseverleri bile o kadar etkiler ki, her gelen O'nu sorar. Mağrur ve kararlı duruşu düşman karşısında inanılmaz bir cesarete dönüşür, O'nu mücadele ve savaş sembolü haline getirir. Uzun bir süre kaldığı Güneybati

eyaletinden partinin geri çekilme talimatıyla Güney'e, Kandıll alanında bulunan Ş. Ayhan kampına ulaşır. Yeni süreci kavrama, bilince çıkartma yönünde oldukça yoğunlaşır. Büyük istem ve arzuya eğitimlere katılır. Kısa süre içinde düşüncede önemli bir netliğine ulaşır. Her şeyin en iyisini yaşamayı kendisine ilke edinir. Bu yaklaşımı el attığı her işe yansır.

O'nu ilk defa gören her insan, cana yakınlığı, sempatik hareketlerinden etkilenir ve kısa sürede Onunla bir bütünleşmeyi sağlar. Yoldaşlarına olan bağlılığı ve sevgisi yaşamdaki ilkeli ve fedakarlığıyla herkesi etkiler, üzerlerinde derin izler bırakır. Yaşının küçüklüğüne rağmen yılların tecrübesini almış, olgun, güvenilir, ağırbaşlı ve profesyonel bir devrimcinin duruşunu sergilemesi O'na karşı saygınlık kazandırır. Kolektif ve paylaşımcı ruhu, bunu çevresine dayatmış olması sosyalist bir insanın yaşam tarzının yansımasıdır.

Herkes ile uyumlu olması hiç kimseyi kırmayan, kazanımcı üslubu, PKK'li bir insanın yüceliğinin yaşamı nasıl güzelleştirdiğinin canlı bir örneğidir. Yaşamdaki disiplinli duruşu, taviz vermeyen davranışları savaşa yaklaşımına da yansır. Savaş içinde talimatları harfiyen yerine getirir, hiç heyecanlanmadan en etkili sonucu almanın çabasını yürütür. Girdiği eylemlerde saldırı ruhu ile giden herkese güven verir, istenilen ve aranan bir arkadaş olur.

Takvimler 5 Ekim 2000 tarihini gösterirken, partimiz işbirlikçi ihanet şebekesine karşı bütün iyi niyetli çabalarını pratikleştirmiş, ateşkes ilan etmiştir. Ama YNK bu çağrıya karşılık olumsuz karşılık vererek bütün gücüyle kendisi için stratejik önemi olan Berkalsu tepesine yönelik kapsamlı ve yoğun bir saldırı gerçekleştirir. O kadar kendisine güvenen YNK bu saldırıyı canlı yayınla televizyonlarından verir. Ve sürekli "Ha

düştü, ha aldık" şeklinde propaganda yapar. Ama Bawer ve Cemşid yoldaşın öncülüğündeki özgürlük savaşçıları oradadır. Bawer yoldaş, her zamanki gibi moralli, atılım ruhu ve cesaretiyle en önde savaşı, tüm yoldaşlarına güç verir. Düşman saldırı üstüne saldırı düzenler, ama karşısında büyük bir direnişle karşılaşır. En öndeki mevzilerde Bawer ve Cemşid yoldaş kıran kırana çatışarak düşmanın umutlarını ve beklentilerini boşa çıkartır.

Gecenin karanlığı ve sessizliği çökmüş, gökyüzünde direniş çığlıkları yükseliyordu. Bawer ve Cemşid yoldaş büyük fedakarlık ve bağlılık ruhuyla savaşıyordu. Ama peşmergelerin hem sayısı çok, hem de cephaneleri fazlaydı. Bawer ve Cemşid yoldaşlar ise ellerinde bulunan az sayıda cephaneye savaşıyorlardı. Bunun bilincinde olan peşmergeler saldırı üstüne saldırı gerçekleştiriyor, gerillaların kurşunlarını bitirmelerini bekliyorlardı. Ve sonunda kurşunları biten Bawer ve Cemşid arkadaş, ihanetçi YNK güçleri tarafından vurularak şehit ediliyordu. Onlar, yoldaşlarının içinde sönmeyen bir intikam ateşi olacak, yılmadan izlerinde yürünecektir.

Anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Cemal TÜRK (Xebat)

Amed'den Botan'a uzanan sevdâ

Bir güzel coğrafyadır Botan. Direnişleri, asilikleri, doğa güzellikleri ve sevdalarıyla... Serttir iklimi Botan'ın. Yüksek dağlarıyla geçit vermez kışları. İnsanı direngen ve dayanıklı, ama bir o kadar da çocuksu, saf ve doğal... Görülmemiştir zulmün önünde baş eğdikleri. Her zaman gururlu ve başları diktir.

Gabar, Cudî kalbi ve beynidir Botan coğrafyasının. Cudî'nin gözlerinde Diele suyu, Gabar yüreğinde bir cennet bahçesi. Bereketli toprakları bin bir türlü meyve yetişmesine elverir. Sık ormanlarıyla insanı ve tüm canlı yaratıkları korur kötülükten ve zulümden. Özgürlük savaşçıları Gabar'da başlamıştır uzun yürüyüşe.

Büyük savaşlar olmuştur Botan'da. Emek yiycilerin gözü sürekli burada olmuş, kontrolüne almak istemiştir her zaman. Ama yöre insanı büyük direniş ve yalçın dağların koruyuculuğuyla özünü korumuş. Kürtlüğünü kaybetmemiştir. Bu özellik, özgürlük mücadelemize de ilham kaynağı olmuş ve ilk kurşun burada sıkılmıştır düşmana. Direniş rüzgarı buradan sarmıştır bütün ülkeyi. Büyük kahramanlık ve şehadetleriyle öncülük eder Botan. Öyle bir direnişçi, Amed'e, Dersim'e, Amanoslar'a, Karadeniz'e kadar sarmıştır. Kürdistan'ı, Anadolu'yu

❖ Adı, soyadı: **Cemal TÜRK**

Kod adı: **Xebat**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ekim**

2000, YNK Karargah tepesi

saldırısı

Botan, isyan dalgasını yayar ve sürer aşklarını sevdanın kalesi Amed'e. Amed, büyük sevdaların yürek yarası... Kürt'ün kalbi hep burada atar. Savaşın da, barışın da kaderi hep buraya bağlıdır.

Mazlumlar, Xayriler, Kemaller boyun eğmeyerek büyük direnişle bağlılıklarını bayraklaştırırlar. Özel savaş tahammül edemez, bitirmek ister, ama ok yaydan çıkmıştır artık. İsyan ateşi alevlenmiştir.

Bu isyan dalgasında doğar Xebat yoldaş. Aile ortamında sakin ve ağırbaşlı mizacıyla sevilen bir çocuktur. Okul yılları parlak geçmiştir. Çok çabuk

anlayan, zeki ve çalışkan bir öğrencidir. Okula ekonomik nedenlerden dolayı devam edemez ve yaşam mücadelesine atılır. Yaşamın zorluklarını öğrenir. Emegi O'nun en büyük silahıdır artık. En zor koşullarda ayakta kalmaya çalışır. Bu yıllarda düzenle çelişkilerini, halkın durumunu, yaşamını, ezilmişliğini sorgulamaya başlar. "Niye benim halkım da haykırarak kendini ifade edemez" der sürekli ve bu durumu kabullenmez. Mücadelenin gelişimi ve etkileri bu sorgulamayı daha da etkiler. Vedat Aydınların, Apê Musaların katledilmesi ve milyonların ayağa kalkması O'nun da beyninde fırtınalar kopartır. Özgürlük savaşçısı olmak ve halkın kurtuluş savaşını vermek O'nun için vazgeçilmez olur. Defalarca katılabilmek için deneme yapmıştır. Ama çeşitli nedenlerden dolayı sonuç alamamıştır. En sonunda yoğun ısrarları sonucunda 1997 yılında Botan eyaletinde katılımını gerçekleştirmiştir.

Botan yiğitler kalesidir. Yeni gelen genç yiğidi de alır koynuna. Özel savaş rejimi Botan'da hakimiyetini yitirmesinden dolayı ölü alınamaz bir vahşetle halka ve gerillalara yönelmektedir. Operasyon üstüne operasyon yapar. Koşullar oldukça zordur. Ayakta durmak büyük bir mücadele ister. Yeni gelmiş olmasından dolayı koşullara alışmakta başta zorlanır. Ama

özgürlüğün bedelini bildiğinden tüm bunları seve seve göze almaya da hazırdır. Zor koşulların acılarıyla yaşamasını öğrenmekte gecikmez. Büyük bir irade, direngenlik ve sabır örneği göstererek, yepyeni bir Xebat yaratır, kendi kişiliğinde. Bu durumu yoldaşlarının gözünden kaçırmaz. Ve duruşuyla arkadaşların saygısını kazanır.

Botan artık O'nun için Amed'den farksız olur. Dağlara, güzelliklerine ve kahramanlıklarına ölümüne bağlanır.

15 Şubat'ı, o kara günü burada yaşamıştır. Güneşimizin esareti O'nu derinden etkilemiş, intikam ateşiyle dolup taşmıştır. Bunun için geliştirilen intikam eylemlerinde her zaman en önde yerini almıştır.

Parti Önderliğimizin çağrısıyla ve partimizin 2 Ağustos'ta aldığı kararla geri çekilme yürüyüşü başlamıştır. Büyük irade ve kararlılık isteyen bu yürüyüşte O da en yüksek katılımı gösterir. Yürüyüş esnasında göstermiş olduğu büyük fedakarlık ve çabayla, arkadaşların bir daha saygısını kazanır.

Güney Kürdistan'da ilk olarak Kandil'dir. Ama bütün güçlerimizin ilk uğrak yeri olan Kandil dağı, yoğun gelişler sonucu hedef haline gelmiştir. İşbirlikçilik, uluslararası komplo-nun yapamadığını, yani gerillayı tasfiye etme çabalarını bu kez kendisi yapmak istemekte, Önderliği yakalanan gerillanın birkaç kurşun sıkımıyla teslim alınacağını düşünmektedir. Bu sayede hem uşağı olduğu güçlerin taktirini kazanacak, hem de PKK gerillaların kendi denetimine alacaktı!..

Gaflet ve ihanetin kol gezdiği Güney Kürdistan, yeni bir ihanet savaşına gebedi. YNK, bütün güçlerini toplayarak saldırıya geçmişti. Bu ihanet savaşına karşı büyük bir yurtseverlik savaşı verilmesi gerekiyordu. PKK'nin kolay bitirilemeyeceğini, nasıl bir güç olduğunu gösterme zamanı gelmişti. Bütün özgürlük savaşçıları hep bir ağızdan ihaneti yok etme sözü veriyordu o gün.

Xebat yoldaş da büyük coşkuyla bu kavgaya katılmıştı. Büyük bir cesaretle gidiyordu hedeflerin üzerine. Bu yüzden

eylemlerin vazgeçilmez ismi olmuştu. Savaşta bu duruşu yaşamına da yansır. O, örnek ve sevilen bir yoldaştır. İlişkilerinde sonuna kadar ölümüne bağlılık ilke olmuştur. "En zor koşullarda en güzel yoldaşlıklar gelişir" diyerek yoldaşıyla bağlılığını ifade eder. O'nda yaşam ve savaş ilişkisi böylesine güçlü bir zemine dayanmaktadır. Ölümün darbeleri vurulur ihanete ve ihanetçi gırna. Onların şahsında uluslararası komploya ve komplocu güçlere de, Özgürlük savaşçılarının kolay yenilmeyeceği, teslim alınamayacağı gösterilir.

Ama ihanetçi güçler yedikleri darbenin, çılgınlığıyla tekrar saldırıya geçerler. Hala sonuç alabileceklerini düşünmektedirler. Partimizin bütün barış çağrılarına rağmen, doğruya gelmemekte ısrar ediyor, ve bunu güçsüzlük olarak değerlendirerek saldırılarını artırıyorlardı.

Yine zorlu bir hesaplaşma günüydü. YNK güçleriyle kıyasıya bir çatışma yaşanıyor-du, Xebat yoldaş ise zılgıtlarla yürüyordu ihanetçilerin üzerine. Binyılların intikamı alırcasına savaşıyordu. Ama bir suikast kurşunuyla vurularak şehitler kervanına katılmıştı Xebat yoldaş.

Amed'de atılıp Botan da yeşeren özgürlük tohumları Kandil doruklarında filizleniyordu Xebat yoldaş şahsında.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Cemil YAMAN (Diyar)

Emek kültürü nice diyarlar büyütecek

Bu ülkenin yalçın dağlarında bir direniş destanı yazmak, çağdaş özgürlük mücadelesinin tarihin ve halkımızın yüzyılları içine alan direniş odaklarının, ulusal kurtuluş ve özgürlük arayışları ve mücadelelerini harmanlamasıyla mümkün hale geldi. Bu topraklarda yaşam, kültür ve insan, et ile tınak gibidir. Kürdistan'da toprağa bağlılık onurlu ve soylu bir yaşam tarzıdır. Toprağa bağlı olmayan insan topluluğu vahşidir, barbar, insani değildir. Yaşam ve onur onların yanında değer ifade etmez. Bu yüzden güzelliklere en çirkin şekilde saldırırlar. Çünkü kendilerinin güzelliği, soyluluğu ortaya çıkarma yetenekleri olmadığından vahşice başkala-

Adı, soyadı: **Cemil YAMAN**

Kod adı: **Diyar**

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993 Bcsta**

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Aralık 2000, Şehit Kahraman tepesi**

rının güzelliklerine saldırır ve kıskanırlar.

Botan denilince Kürdistan'da toprağa bağlılık gelir insanın aklına. Nuh peygamberin; "yeni yer, yeni yaşam" dediği Botan, toprağındaki yeni yaşam kadar, dağlarının heybetliliği ve oradaki insanların fedakarlığı Nuh peygambere "yeni yer" dedirtmiştir. Günümüze kadar bile insanlık kendi değerlerini bu topraklar sayesinde üzeri betonlanmaya çalışılsa bile yaşatmaya çalışmıştır.

"Savaşımız burada başladı ve burada zafere ulaşacak" diyor Önderliğimiz. 15 Ağustos eylemi toprak ve onurunu seven bütün insanlarını Botan'da birleştirdi. Botan insanı için toprak onurdur. Başkan Apo ve Onunla Kürt halkının çağdaş özgürlük öncüsü PKK ile onuru yücelten bu toprağın çocukları tarihin en şanslı nesilleri arasında. Yarınlarla güvenle onurla yürüyecek birçok anıya bu kahramanlar sayesinde ulaşacak halkımız.

İşte Botan bu bilinci taşıyan, öncülük yapan Agit arkadaşları tanıdı. Botan'ın diğer bir ismi de PKK'nin cesareti, fedakarlığını, iradesini kendisiyle bütünleştiren Kürt

halkının askeri komutanı Agit arkadaşın ve onun savaşçıların diyarı olarak anılmaya başlandı. Başkan Apo'nun yaşam ve savaş çizgisini Botan'a taşıyan Agit yoldaş, burada şehit düşünce onun davasına sahip çıkmak için binlerce Botanlı genç çıktı dağlara. Çünkü Agit yoldaş Kürt halkının ölümüne bağlı olduğu bu topraklara kutsal canını verdi. PKK safalarına akın eden Kürt gençleri Agit yoldaş gibi cesaretli bir savaşçı olmayı en büyük bağlılık olarak gördüler. Bu binlerce Botanlı genci bir araya getiren bir efsane değildi sadece, bir o kadar gerçek bir o kadar yaşanılması gereken kişilik ve duruştu, halkın komutanlığıydı.

Diyar yoldaşa bu şekilde büyür. Ve Agit yoldaşın silahını sahiplenir. O, Botan insanın karakterinin bir meyvesidir. Sert duruşu, tıpkı Kürdistan'ın yalçın kayaları gibidir. Yalçın kayalar, nasıl ki Kürt halkı için çözüm yeriye, Di-

yar arkadaşın duruşundaki soğukkanlılık da yoldaşları için güven ve çözüm kaynağıdır. Yumuşak ve ikna edici üslubu, onun insan sevgisindendir. Sürekli yardımlaşma ve kolektif çalışma O'nu çok kısa zamanda komutan yapar.

Araziye hakimiyeti ve doğal öncülük özellikleri parti bilinciyle de birleşince çocukken hep efsanesini dinlediği Agit arkadaşına bir adım daha yakınlaşmaktadır. Tüm bunlar yani özgürlük saflarında keşfettiği her güzellik ona güç ve moral verir. Bulunduğu ortamı disipline etmesini bilir. Paylaşımı ve mütevazılığı ile herkeste saygı uyandırır.

Tabur içinde fedakarlığıyla göze çarpar. Bütün görevlere büyük istemle gider ve sonuç almada kendine güvenir. Sonuna kadar emeği esas alır, bu şekilde büyümek ister. Sonuç aldığı eylem ve görevler O'nda gelişme istemini ve iddiasını daha da geliştirir. Hiç okul okuyamadığından dola-

yı PKK içinde okuma yazma öğrenip, büyük bir azimle kendini bilinçlendirmiş, bu da O'nu olgunlaştırmıştır.

En son olarak yapılan Şehit Kahraman eyleminde kahramanca savaşarak şehit düşer. Eylem öncesi arkadaşlarına: *"ne olur bu eylemde bir hata olmasın, kendi hatamızla kayıp olmasın"* diyerek onları örgütleyip harekete geçirmiştir. Emeye en çok önem veren bir karakterdedir. Emek O'nun için hep kutsal olmuştur. Bunu PKK'de öğrendiği emeğin kutsallığı O'nun için temel ilkesi emeksiz büyümeye karşı duruştur. PKK'yi yaratan temel noktanın emekle büyümek olduğunun bilincindedir. Ve bu kültürün, binlerce Diyar'ı yaşamla PKK ile birleştirip savaştırdığını...

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Ergül AYDIN (Herekol)

ADINI SEN KOY YAŞAM EYLEMİNİN

bir daha umut...

Ve kardelen
mevsimidir şimdi
İnancımız dağ esintileriyle
harmanlanıyor
Aşkın ve
özgürlüğün türküsünü
besteliyoruz
Zemheri ayazlarında
Bahar çağlayanlarının
coşkusuyla...
Binlerce kırmızı çiçeğiyle
Tek mevsimlik yaşayan
Zulamımızda umut
Zulamımızda hasret
Zulamımızda
hayallerimiz var.
Güneşe hasrettir hepsi
Ve kuytulukların
karanlığında
tükeniyorlar
Hayat boranlarda alabora
Ve yüreğim
en yalnız göçebedir
Gözümün nuru
Bir daha gülüver şimdi
Bir daha çiçeklendir
inancımı
Özlediğim
temiz gülüşlerle
aydınlattı yüreğini
Bitmedi fırtına,
bitmeyecek...

❖ Adı, soyadı: **Ergül AYDIN**

Kod adı: **Herekol Gever**

Doğum yeri ve tarihi:

Yüksekova, 1976

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Aralık
2000, Kani Cengê-YNK Savaşı**

Herekol arkadaş özel savaşın hüküm sürdüğü alanlardan biri olan Yüksekova'da, bu özel savaştan hiç etkilenmemişcesine '93 yılında Zagros eyaletinden katılım sağlamıştı gerillaya. Üzerinde kısa kol bir tişört ve beyaz pantolon vardı. Kampa ulaşmak için uzun bir yürüyüş yapmamız gerekiyordu. Hava yağmurlu ve her taraf çamur içinde idi. Herekol arkadaşın beyaz pantolonu yavaş yavaş rengini değiştiriyordu. Zaten beyaz pantolo-

nu ve tişörtü, hepimizin şaka konusu olmuştu. Ama O da bizimle birlikte şakalara katılıyor, alınmıyordu. Hatta verdiğimiz molalarda, pantolonunu daha fazla çamur yapıyordu.

Daha çok Zagros ve Behdînan eyaletlerinde kalmıştı. Ve kaldığı süre boyunca savaş içerisinde aktif yer almış, birçok kez yaralanmıştı. Ve halen bu yaraların izleri vardı bedeninde.

VL Kongre'den sonra Parti Önderliği'ne yönelik gerçekleştirilen uluslararası komploya karşı öfke ile ve özel savaş rejimini kalbinden vurmak istediği için Amanoslar'a gelmeyi önermişti. Ve kısa bir süre sonra Kongre'den çıkan grupla birlikte Amanoslar'a gelmişti.

Eyalet bünyesinde yapılan küçük bir toplantıyla düzenlemeler yapılmış ve Herekol arkadaş da Toroslar'a geçmişti. Alan yeni açılım sahası olduğu için, partinin mevzilerini daha da genişletip oligarşik rejimin beynine kadar yayılma gibi önemli ve zorlu bir görevin ağır sorumluluğunu üstlenmişlerdi. Kısa bir süre sonra geri çekilme durumu yaşanınca K. Güney üzerinden B. Güney'e geri

"Önderlik şehitlerin anısına bağlı olarak yaşamaktır.

Onların vasiyetlerini siyasal, ideolojik ve örgütsel istem olduğunu ortaya koyan, böylece de anılarına karşılık verdiğini bilerek bugüne gelmeini sağlayan bir gerçekliktir."

Başkan Apo

çekilme yapıldı. Ve artık Şehit Ayhan kampındaki gerilla güçleri arasındaydı.

Sürecin belirsizliği ortam-daki muğlaklık herkes gibi O'nu da etkilemiş ve çıkan bazı çarpık anlayışlardan dolayı bir eziklik yaşıyordu. Bu ezikliğini bir bölük toplantısında şu sözlerle ifade ediyordu. *"Ben siyasi olarak fazla gelişkin değilim. Bunun için yerime başka arkadaşın görev yapması daha uygun olur."* Teorik ve ideolojik birikimi zayıftı, bu yüzden PKK kültürünü, yoldaşlığını özünde yaşamasına rağmen dile getirmekte zorlanıyor, kendini ifade edemiyordu. Çıkan bazı çarpık, kendini yaşamaya dayalı çete anlayışlarına yeterince cevap veremediğini düşünüyordu. Evet, pratikte bir savaş kurdı ve her zaman en önde yer alanlardandı. Ama bu sürece 'yeterince cevap olamam' düşüncesiyle biraz ezik hissediyordu kendini. Ama bütün bunlara rağmen hiçbir yanıtsa teslim olmuyordu.

O, sessiz bir devrimciydi, sessiz bir savaşçı ve bir kaplan gibi onurlu. Yaşamda sessiz ve fazla konuşmadan yapacağı ne varsa yapan, olgun ve mütevazı bir kişilik yapı-

sına sahipti. Bazen olup bitenlere daralıyor *"PKK kültürü bu değil, PKK kültürü böyledir, yoldaşlık böyle değildir"* diyordu. Tek başına kalacağını bilse dahi Apoculuğun gereği olarak PKK kültürünü ve PKK yoldaşlığını tüm bu yanlış anlayışlara karşı özüne yarasır bir şekilde yaşamadaki mütevazı ve olgun duruşuyla her zaman korumaya çalışıyordu.

Burada bulunduğu süre içinde uluslararası komploculuğun içimizde yaratmak istediği tahribatlara karşı kendini korumuş, yalnız da olsa tepkisini dile getirip karşı koymaya çalışmıştı. Herekol arkadaşın ilkesinde tavize yer yoktu. Partinin değer yargılarına sonuna kadar bağlıydı.

YNK'nin saldırıya geçmeye hazırlandığı bir dönem Şehit Ayhan kampından Kanî Cengê'ye iki bölük olarak geçilmişti. Herekol arkadaş da o bölüklerden birinde yer alıyordu. Başlayan savaşla birlikte I. Hamle sürecinde varolan bütün eylemlere aktif bir şekilde katılmıştı.

II. hamlenin sonunda Kalatuka alanındaki Şehit Canfeda tepesinde yaşanan şehadetlerin intikamı için Kanî Cengê'de bir intikam eylemi

planlaması yapılmıştı ve Herekol arkadaş da bu eylem planlamasında yer alıyordu. Yoldaşlarının intikamını alacağı için sevinçliydi. O sevinçle yoldaşlarıyla vedalaşırken savaşta sonun ne zaman nasıl olacağını belli olmadığını bildiği için son bir kez daha yoldaşlarının yüzüne bakıyor ve "ben geri dönmeyemem de yoldaşların intikamını alınacak ve ihanete bir darbe daha vurulacak" diyordu. Ve sloganlar eşliğinde ayrılmıştı, yoldaşlarından. Eylem için harekete geçildiğinde yanındaki bir arkadaşına *"Ez evqas di şer de mam, tiştekî ji min nehat. Ez ditirsim bi destê van pêşmergeyên şehîd bikevim"* demişti.

Eyleme iki bölük gitmiş, fakat bir bölüğün yerini geç almasıyla eylem deşifre olmuş ve arkadaşlar yerlerini tam almadan düşman inisiyatifinde başlamıştı. *"Eylem anında yaşanacak olası bir karışıklık birçok olumsuzluğa yol açabilir, yaşanacak küçük bir hata şehadetlere sebep olabilirdi."* Tüm bu düşüncelerle beraber soğukkanlılığını korumaya çalışmış ve daha fazla kaybın yaşanmaması için yanındaki arkadaşlar mevzilerin yan tarafından git-

mesini söylemiş ve bir anda belki de son kez düşünebildiği yüzlerce düşünce geçmişti kafasından. Ve bir kez daha düşünmüştü, mermi seslerinin altında bir daha görüşemeyeceği nice yoldaşlarını... Bir anda saniyeleri aşmayan bu düşüncelerden sıyrılmış ve ihaneti parçalamak isteğiyle ölüme meydan okurcasına yürümüştü mevzilerin üstüne ve çok geçmeden yaralanmıştı bir BKC mermisiyle. Yaralanma anında diğer arkadaşların dikkatini dağıtıp olası bir kayba sebep olmak istemiyordu, bundan dolayı hiç ses çıkarmamıştı. Onun için arkadaşlar ilk anda yaralandığını fark etmemişlerdi. Sonradan yaralandığı anlaşıldığında Onu da

yanlarına alarak geri çekilme yapmışlardı.

Herekol arkadaş o yaralı haliyle, yine yaşamda olduğu gibi sessizdi. Elinden geldiği kadar kendisini taşıyan yoldaşlarının işini kolaylaştırmaya çalışıyordu. Ama yaklaşık bir saat sonra iç kanamadan dolayı şehit düşmüştü, bir kaplanın ölüm anında bile bozulmayan heybetinde.

Kaplan ölüm anında bile onuruna yaraşır bir şekilde ölümden korkmaksızın ses çıkarmadan ölür. Çakal ise öleceğini anladığı anda elinden geldiğince çığlık atar, sanki ölümden kurtulacakmış gibi onursuzca ölür.

Evet, hainler ve işbirlikçiler yine maşa olmuşlardı em-

peryalizme. '92 yılından, '95 ve '99 yılına kadar para karşılığında mücadelemize karşı amansızca savaşmışlardı. Bunun son halkası olan 2000 yılındaki bu savaş ve vurulan darbeler hainlere bir cevap olmuştu. Yıllarca savaş ağalığı yapan ve kan üzerinde çıkar sağlayan bunun yanında Kürtlükle hiç alakası olmayan, çıkarı kimdeyse ona yaranan bu hain ve işbirlikçi örgütler mücadelemiz önünde büyük engel oluşturmuşlardır.

İhanete karşı sayısız yoldaşlarımızı bu uğurda kaybettik. 2000 yılında şehit düşen Herekol arkadaş da onlardan biridir. Hep partisine, halkına ve ülkesine yararlı bir insan olmaya çalışmış ve bunu layıkıyla yaşamın son nefesine kadar yerine getirmişti. Yaşamdaki sessiz duruşu ve fedakarlığıyla bulunduğu alanlarda yanındaki arkadaşların dikkatini hep iyi yönde üzerine çekmişti.

Eylem anında ihanete olan kinini ve öfkesini kartallar gibi saldırarak boşaltmak istiyordu bir anda. Çünkü tarihten bugüne halk olarak ihanetten ne kadar acı ve zarar gördüğümüzü biliyordu. Ve onun için de amansızca savaşıyordu. Şehadet anında bile tıpkı yaşamda olduğu gibi sessiz ayrıldı. Bir yaprağın dalından düştüğü gibi sessiz ve sakindi...

**Mücadele arkadaşları
adına
Ağit Tatvan**

Hakan GÜNDÜZ (Özgür)

ÖZGÜRLÜK SAVAŞÇISINA

Özgür olan bireyler özgürlüğü arama gereğini duymazlar. Ama sömürge bir ülkenin çocuğu olanlar özgürlüğe ihtiyaç duyduklarından dolayı onu arama ve ona ulaşmanın çabasını da göstermek zorundadırlar.

Mevcut kurulu düzen içerisinde yer alıp da, fiiliyatta yer alamamak kadar çelişik bir durum olmasa gerek. Ama Kürdistan realitesini göz önüne getirdiğimizde, ortaya koymuş olduğumuz durumdan çok uzak olmadığımızı rahat bir biçimde görebiliriz. İnsanlığa beşiklik eden Mezopotamya, tarih içerisinde sürekli bir biçimde baskı, sömürü ve talana maruz bırakılmıştır. Bu nedenden dolayıdır ki, bir türlü toparlanamamış ve kendi dinamikleriyle gelişim kaydedememiştir.

● Adı, soyadı: **Hakan GÜNDÜZ**

Kod adı: **Özgür Bargiran**

Doğum yeri ve tarihi:

Demirkaya köyü-Eruh, 1982

Mücadeleye katılım tarihi: **2000**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Aralık**

2000, Kanıçengê

Yine tarihimizde her ne kadar bazı isyanlar ve ayaklanmalar gelişmişse de, öz di-

namigini yakalayamamış, bu nedenden dolayı da yenilgiyle sonuçlanmışlardır. Yani oldukça derin, ama sürekli bir biçimde yengilere maruz bırakılan bir tarih gerçekliğimiz söz konusu olmuştur. Bizler açısından bu tarihi tersyüz edebilecek bir güce ihtiyacın olduğu yalın bir gerçeklik olmaktadır. Ve bilindiği üzere umutların oldukça bitirildiği karanlıklar diyarından, yepyeni bir ideoloji ve felsefe ile Önderliğimizin çıkışı gündeme gelmiştir. Sentezle açığa çıkarılan bu gerçekliğin diyalektiği çok daha farklı işlemektedir.

Yaşamı oldukça çekici kılan Parti Önderliğimizin emekleri sonucu saflara yoğunca katılımların gelişme durumu söz konusu oldu. Yani kör tarihin aydınlığa kavuşması ile bilinçlenen halk gerçekliği, beraberinde birçok gencin kendini ülkesine karşı sorumlu hissetmesine yol açtı. Özellikle '90'lar sonrası gelişen yoğun katılımların ağırlığını gençler teşkil etmekteydi. Elbette ki Önderliğimizin esaret altına alınmış da birçoğumuz açısından "son damlayı" teşkil etmekteydi.

Özgür arkadaş da bunu derinliğine hissedip, yaşayanlardandı...

Evet!

İçinde uyanan kıpırtılar seni böylesi bir mücadele safına sürükledi. Çünkü adını da özgürlükten alan sen, böylesi bir mücadelenin verilmesi ve hatta fiili anlamda katılımın sağlanması gerektiğine inanıyordun. Bu inançla birlikte saflara dolu dolu bir katılımı gerçekleştirdin.

Çelişkilerin yoğunluğuyla beraber yaşamda güzellikleri açığa çıkarabilmek büyük bir önem teşkil eder. Özgür, oldukça genç, canlı ve heyecan dolu bir arkadaştı. Umut dolu ve yaşamı seven bir insanın bakış açısı da geniş olur. Kendi şahsında belli ölçülerde hunu oturtabilen arkadaşımız, doğanın güzelliğiyle de bir bütünselliği sağlayabiliyordu. Yaşama, yoldaşlık ilişkilerine ve tüm diğer noktalara karşı varolan duyarlılığı, tüm arkadaşlarca dikkat çeken özelliklerdendi. Bu yönlü yaklaşımları ve yaşamı dolu oluşundan dolayı da herkesçe sevilen

bir arkadaş olma konumuna ulaşabilmişti.

Evet Özgür yoldaş!

Parlak bir tarihe sahip olmamanın günümüzde de yansımalarını çok rahat görebilmekteyiz. Angola'da gelişen Unitacı'lığın bizim gerçekliğimizden çok uzak olmadığı bariz bir biçimde açığa çıkmaktadır. Parti Önderliğimizin esareti ile yetinmeyen gerici güçlerin ikinci saldırı dalgasını gerillaya doğrultunca, işbirlikçi güçleri devreye sokma gereksinimi duydular. Ve bilindiği üzere kapsamı oldukça geniş olan I. ve II. Hamlelerin başlatılma durumu söz konusu olmuştu. I. hamlede büyük bir bozgun yaşayan YNK güçleri, kirli emellerine ulaşamayınca, bunun devamını geliştirebilme planlarını tekrardan hayata geçirme çabası içerisine girmişlerdi.

Konvoylar halinde gelen ve sayıları 1500 civarında olan YNK peşmergeleri, güç-

lerimizi yoğun top atışına tabi tutmuşlardı. Yenilgi ve bozgunculuğun öfke ve intikamı ile saldıran peşmergelerle bir gün boyunca sıcak bir temas yaşanmıştı. Geliştirilen II. Hamlenin ilk gecesinde takviye güç olarak giden grup içerisinde sen de yerini alıyordun. Ülkeye yeni gelmenin verdiği bir heyecan, coşku ve azimle birlikte savaş gerçekliğine çok sıcak yaklaşman, belki de şehadetinin en büyük sebeplerinden biriydi.

Ülke sevgisi ve coşkusuyla birlikte gerici işbirlikçi güçlere büyük darbe vurmak, senin için ne kadar da önemliydi. Yani tarihi değeri olan böylesi bir savaşa cesurca, fedakarca katılmak büyük bir onurdur elbette. Sen de bu onura ulaştın. Belki şu anda fiili anlamda bizlerle olmaya bilirsın, ancak seni ve diğer tüm şehitlerimizi hiçbir zaman unutmayacağımızı ve tüm şehitlerin takipçisi olacağımızı belirtiyoruz.

Ashında şehitleri ifadelendirebilmek gerçekten zor bir olay, ancak tüm şehit arkadaşlarımızın hatırlanması da ayrı bir anlamı teşkil etmektedir. Bu anlamda bıraktığınız yerden devam edeceğimiz sözünü yinelerken, şehitler hiçbir zaman ölmez diyorum. Çünkü Onlar sürekli bir biçimde yüreğimizde, beynimizde ve ruhumuzda yaşadılar ve yaşayacaklardır...

**Mücadele arkadaşları adına
Bengi**

Erol SOYER (Mordem)

Ancak bir haftaya sığdırır bir yaşamı KELEBEK

Bir kelebek kaç gün yaşar? Anlamlı ve oldukça duygu yüklü bir soruydu bu.

Doğanın bütün renk tonlarını, ince, hassas bir sanatçının gizemiyle yaratan, bin bir renk cümbüşü içerisinde kendisiyle dans edercesine özgürce uçan kelebek...

Kimisi mavi, kimileri ise sarı bir saten, kimi kırmızı, kimisi kahverengi bir kadife. Kimi bembeyaz, tertemiz bir duyguyu andırmasına, kimi alacalı, kimi benekli say sayabilersen. Sonsuzca renk, sonsuzca desen... Alabildiğine geniş, alabildiğine uzamış doğanın sonsuzluğuna. Soylu yüreğini siper ederek gelinceye.

Gerçeği sadece yaşayanlar bilir. Duygu ve düşlerinde yaşamsallaştıranlar gerçekleştirirler. Gerçek yalnızca gerçeği görenler için varolur. Bunu başarmanın merdivenine konmuştu kelebek. Uçtukça uçuyordu bir gökdelenin yüksekliğinde değil, merdiven. Oysa sonsuz enginlikte yürek ferahlatan sınırsızlıkta. Merdivenin sınırmı sınırsızlıkla birleştirmenin arayışındaydı O. Biraz daha yakın olmak, gökyüzünün maviliğinde Güneş'le kavrulmak istiyordu. Güneş ışınlarının yakıcılığında kavruldukça gerçeğe daha yakın olmak, kavruldukça kendini sorgulamak, kendini yeni baştan ya-

Adı, soyadı: **Erol SOYER**

Kod adı: **Mordem**

Doğum yeri ve tarihi: **Varto 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **15 Ağustos 1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **14**

Temmuz 2000, Xîrê

ratmak, Güneş'in eseri olmaktı, onun tutkusu.

Bir kelebeğin yedi gün yaşadığı söylendi. Ancak yedi güne bir yaşam sığdırır kelebek.

Öyle bir yaşam ki; dünyayı tanıma. Öyle bir yaşam ki; doğal olanla bütünleşme. Öyle bir yaşam ki; duyguyu, sevgiyi, sevinçli yüceltme. Öyle bir yaşam ki; umutsuzluğa hayır! deyip umut bahçesinde yeşeren...

Öyle bir yaşam ki; gölgesi

Güneş'le parlayan. Delicesine, dans edercesine...

İşte böylesi bir yaşamı sanatın gerçeği ile tanıttıran. Sanat yaşamdan soyut ele alınabilir mi?

Sabahın şafağında seyre durmuştu Güneş'in doğuşunu. Dürmaksızın dans ederek dönlüyordu. Yaşamdaki çirkinlikleri de güzellikleri de yeterince görmüştü. Çirkinlikler korkutuyor, güzellikler ise çekiyordu O'nu. Korkmuştu çirkinliğin çirkeflilerinden. Uzak tutmak istiyordu, çirkinlikleri yaşamın güzelliklerinden. Döndükçe arayışlarına olan özlemi, tutku, aşk oluyordu. Bir an durmanın çirkinlik cenderesine batmak olduğunu biliyordu. Bir an bile duraksamadan dans etmeliydi. Bu dans sorgulatma dansıydı. Bu dans sanatı yaşamsallaştırmanın dansıydı.

Bu dans, kötülüklerle olan öfkenin dansıydı. Gülzele ulaşmanın dansı ile pekişmişti kelebek. Gülzele ulaşmanın sancısını çekiyordu. Oysa acı çekilmeden gülzele ulaşılmayacağını biliyordu kelebek. Sınırsızca dans ediyordu, dans ediyordu. Ta ki kanatları Güneş'in kızılığuna ulaşana dek.

Yaşamı yaşayanlar kılmanın sanatını bulmuştu kelebek.

*Mücadele arkadaşları adına
Tijda JİYAN*

Ebru GÜNEŞ (Tanya)

KARA DUTUMUZ ÇATAL KARAMAZ TANYA'MIZ

*Eğer bir dava uğruna ölenler varsa
o zaman yüceltmeye layıktırlar*

Uzun kırıpkırlarının çevrelediği kara gözlerin, çocuksu, sınırsız gülüşünle, her zamanki coşkunla, neşenle bekliyorduk seni Karadağ'dan. On yıllık bir gerillaydın o şehre giderken. Unutmuştu şehrin havasını. Dağların sert rüzgarına, buz gibi soğuk sularına, kar fırtınalarına, baharlarında çiçek toplamaya, yağmurların ardından toprak kokusuna alışkındın. Bir parçası olmuştun dağların. Ezeli bir dostu dağlar... Bilirdi ki kendisine koşan özgürlüğe koşandı, zulme başkaldıran hak yolunu arıyordu. Tam on yıl en kıyıcı ormanlarında, asi doruklarında koruyup saklamıştı seni. En gizli geçitlerini, kimse ayak basmadığı yollarını sunmuştu kendinde aşkı yaranlara. Kürdistan'ın görkemli dağlarını bir uçtan bir uca dolaşmış, her taşına ter dökmüştün. Nice pusulardan, çatışmalardan geçmiştin de, küçük bir yarı açılmamıştı gül teninde. Unutmuştu Tanya, benzin kokusunu, arabaları, kalabalık sokakları, parayla alınıp satılan eşyaları, insancıkları. Unutmuştu on yıl önce kaçıp geldiğin çıkar dünyasını. Pazarlanan ülkeyi, satılan kardeşliği yıllar olmuştun unutalı, tam orta yerinde görüp nefret etmeyi. Dağlarda para geçmezdi çünkü. Senin meskeninde emek, yoldaşlık, insanlık, özgürlüklü geçerli olan. Şehirler ise bir insan tuzagıydı, çoktan kirlenilmiş...

Ne var ki, devrimcilik yer, mekan seçmezdi. Nerede görev varsa, orası senin için olunması gereken yerd. Ve

Adı, soyadı: **Ebru GÜNEŞ**

Kod adı: **Tanya**

Doğum yeri ve tarihi: **Hozat-**

Dêrsim, 16 Haziran 1974

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Mayıs

Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim**

2000, Karadağ-G.Kürdistan

sen gitin Tanya. Biraz ükek, biraz şaşkın, biraz yabancı giriverdin içine. Ülkesini sevenleri, paraya tapmayan güzel insanları, özgürlüğü arayanları bulacaktın. Zilan'ı, Beritan'ı anlatacaktın binlerce kez. Güneşimizi gösterecektin güzelliği özleyenlere, bir güneş elçisi olacaktın Klirt çocuklarına. Uzun uzun baktığın dağların kavrımlarıyla, yüreğinle vedalaşarak, yeniden dönme sözü vererek, Önderliğin tespihinden alınmış gülümüş simli boncuğu, tılsımlı bir kolye gibi boynuna takarak gittin. Ama dönmedin çatal karam.

Katliamlar yaşamış, isyanlarıyla direnişleriyle tarihler yazmış, ihanetle-

ri lanetlenmiş, devrim uğruna her şeyini vermiş bir halkın çocuğu, bir Dêrsim kızındı. Küçük bir kızken katliam öyküleriyle uyuyup, devrim hayalleriyle büyüdün. Devrim çiçeği küçük bir yüreğe ekildiğinden beri anlamıştın bu lanetli kaderi değiştirmek gerektiğini. İlk yemarin, ilk hayalin, ilk aşkıydı devrim. Çocukken verilmiş bir karar, ruhunda derinleşmiş bir çizgiydi devrimciliğin. Geleceğini, Gileşini görmeyecek dayanılmaz bir ağırdı içinde arayışların. Sonrası ise hep umuda yönelme, direniş, mücadele...

Yaşamı kavgası önce Elazığ'a sürükledi seni, sonra da İstanbul'a. Ve İstanbul, düzenin tüm çirkinliklerini yüklediği kirlenilmiş, yorgun kent. Gerçekleri en yalın haliyle öğretti sana. İstanbul'un hüznü de upki insanlar gibi üzerine yamalanmış çirkinlikler arasında kayıp olan güzellikler içindi. Yeniden bulmak ve yaratmak ise yiğitlik isterdi, emek isterdi, fedakarlık isterdi. Güzelliğe adanmak böyle bir yürek işiydi. Adananların mekanı ise Gülsuyu idi. Gülsuyu, İstanbul'un bağrında başka bir Dêrsim'di. Beritanlar, Dêrsimler, Zinarinlerindi o yürek sahipleri. Senin ilk öğretmenlerin devrimin en yiğit kızları oldu. Görebilen göz, hisseden yürek, düşünen beyin dağlara çekerdi insanı. Teyzen iki yeğeni yani seni ve Deniz'i alıp geldiğinde yan çocuk bir genç kızdın Tanya. Botan dağları heybetiyle, gerillalar silahlarıyla kamaştırmış gözlerini, hayallerini aşan bir dünyaydı yeni yaşam. Kabına sığ-

mayan bir mutlulukta ruhundaki. Yaşamı anlamlı kılanların hüznünlü coşkusuyla gözlerinden taşan. "Sen daha gençsin, savaşamazsın seni tekrar evine gönderelim" diyen eski bir komutan yoldaşa, "asıl gençler savaşabilir, ihtiyaçlar gıtan evlerine" cevabını veren işte bu duygularda.

Ve her üçünüze isminizi veren Beritan çıktı aramızdan. "Newroz bayramın kutlu olsun" diyenlere, "Newroz ne demek?" diye soran Beritan... Nuri Dêrsimî'nin gençliğe hitabesini ilk okuduğunda "Ne mutlu Besê'ye ki, kendisini kayalardan atıp Dêrsimle bütünleşti" diyen Beritan... Hilseyin'e bir şiir bırakıp;

"Umuttan, sabahattan,
ateşin çocuklarından korkan
düşmanı vurmaya gidiyorum..."
diyerek gelen Beritan.

Sonra Zinarin... sonra Dêrsim... Gülsuyu'nun nâi kızları birer birer kavuştular dağlara. Önce Botan, ardından Zagros, yıl 1991.

Xakurkê'de geçen 1991-92 kış ağır, zorlu bir kıştı. Çiğ tehlikeleri, açlık, soğuk ve hava saldırılarıyla geçen acımasız bir kış senin dağlarda geçir-

diğin ilk kıştı Tanya. Sen o zaman zorluklara aldınmayan, gülüşü yüzünden eksik olmayan kızınca kılıp ağlayan, çabak sevinip barışan, sevgi ve ilgi arayan bir çocuktu henüz. Tertemiz, saf duygularla, zorluklar çoğaldıkça mücadele etmenin verdiği vicdan rahatlığıyla aydınlıktı yüzün.

Bahar geç gelmişti o yıl. Bu kadar karını nasıl eriyeceğini düşünmüştün kara kara... Bahar hiç gelmeyecek sanmıştın da üzülmiştün. Ama bahar beş metre kar altından inanılmaz bir güzelliikle fıskırvermişti aniden. Beritan, sırtını dağlara verip gürül gürül türküler söylerken, arada bir kırmızı, sarı, yeşile bürünmüş Kürdistan'ın bu cennet parçası için "Galiba burası al-lahın misafir odası mıdır" diyerek şakalaşırda seninle. Zinarin, bir nazlı çiçek kadar güzel gülümser, hakişlarıyla okşardı saçlarını. Dêrsim, ise dağ göllerini andıran yemyeşil gözlerini ayırmazdı üzerinden kutsal bir koruyucu gibi. Sen bu güzelliğin orta yerinde olmayı doyusıya yaşıydın.

Güney savaşı başladığında, halkımızın defalarca yaşadığı katliamların, imha politikalarının, ihanetlerin deh-

şetini, acımasızlığını bu kez başkalarından dinlemedin. Sen kendin gördün Tanya, Kündü Kürde kardırarak köleleştirilenlerin, karın tokluğuna kardeş başı kesip satanların vahşetini ve direnişin onurunu gördün. Kendi gözlemlerle gördüğün ilk Kürt trajedisiydi bu savaş. Bu kıyasıyla varolma mücadelesinde sürekli ön cepheye gitmeyi dayatan, izin verilmediğinde yüzünü asan, hesapsız, kaygısız bir savaşçıydın. Ve bir gün duydun ki, Beritan şehit düşmüş, tıpkı o günür duyduğun imrendiği Besê gibi kendini uçurumdan atmış. Duydun ki bu yiğitlik karşısında peşnergeler silahlarını kırmış. Ay-larca bir duygu selinde sürükledin... Sonra öfkeni direniş gücüne, sevgini mücadeleye dönüştürmeyi öğrendin.

Lelikan'da Dêrsim'le bütünleşen Beritan'ın ve O'nun gibi onlarca yiğit yoldaşın acılarıyla bilenen yüreğiyle Zele'ye ulaştığında bir komutandın artık Tanya. Sadece çalışmak, çalışmak, çalışmaktı ruhunu rahatlatan. Ordulaşan kadının çocukluktan yeni sıyrılan, gençcekk, yorulmak bilmeyen komutanıydı.

1993 yazında Botan'a gittiğinde insani özün, dürüstlüğün, çalışkanlığın, aktifliğinin tüm önyargıları kırmayı başarmıştın Tanya. Karılmaz samilan önyargılar, emeğin önünde paramparça olmuş, bir yıl geçmeden Botan'ın en sevilen komutanlarından olmuşsun.

1995'in 8 Martı'nda katıldığın 1. Kadın Kongresi ve YAJK'nın kuruluşu yeni bir başlangıçtı yaşamında. Kadını yeniden keşfetmek, kendini keşfetmek bambaşka bir ruh, bir canlanıştı. Bu ruhu Dêrsim'e taşımak istiyordun. Dêrsim'deki yoldaşlarla, Dêrsim kadınlarıyla paylaşmak istiyordun bu aydınlığı. '95 yazını Dêrsim'e göden yolları, en tehlikeli boğazları, pusuları aşarak mutlaka

ulaşmak tutkusuyla geçti Tanya. Büyük bir aşk, büyük bir tutkuydu gücünün kaynağı. Coşkusu, morali, temposu daha da yükselmiş, kavrayış ve uygulama düzeyi gelişmişti Dêrsim'e ulaştığında. Bir susuzluğu gidermenin ferahlığundaydı yüreği.

Dêrsim'de, Dêrsim arkadaşla karşılaştın iki yıl aradan sonra. Beritan'ı aradınız birbirinizin gözlerinde. O'nun kokusunu, sıcaklığını hissettiniz kucaklaşırken. Beritan'ın günlüğünü defalarca okudun gözyaşlarını tutamamaya. Hüseyin'in gururunu, sevgisini, ezikliğini izlediniz yüzünden. Buruk, ama anlamlı bir karşılaşmaydı asla unutamayacağın. Dêrsim ve Hüseyin'in acısını katmıştı yüreğine, ardından da Zinarin'in; büyümek nedir yüreği, öğrenecektin Tanya.

Zilan yeni bir savaşçıydı senin takımında, sen O'nun komutanı. Herkes gibi sen de anlamamıştın O'nu ilk önce. Ta ki, tanışılacağına dek... Anlamlı bir yaşamın sahibi olmak için büyük eylemine giderken, "*Beritan da Önderliği görmeden onunla bütünleşti*" demişti Zilan. Büyük bir sarsıntıydı sende Zilan, büyük bir dönüşüm, sorgulamaydı. Bu eziklikten, zamanında anlayamamanın acısından ancak özgürleşerek kurtulabilirdin. Tanrıçanın yaratmak istediğini kendinde gerçekleştirecek layık olabiliydin. Sen O'nun komutanıydın; O, senin tanrıçan oldu Tanya. Tanrıçanın çıkışı, senin çıkışındı. Özgürlüğün, sevginin, anlayışın, hoşgörünün filizleniydi. Kadın özünün tüm güzelliğiyle doğuşuydu. Bir olgunlaşma ve özünü bulma savaşıydı kendinde başlattığın.

Zilan'ın ardından *Bermal*'in gidişi. Bütün duygularını, düşüncelerini paylaştığın Bermal'in şehadetiyle daha da yakınlaştın kendine. Özüne yakınlaşan kadının gücünü, yücelişini bu kadar derinden yaşamak demek,

şehitlerin kamıyla, emeğiyle, sevgisiyle büyüyen, alışılmadık duygularla şekillenen bir kişilik, Tanya demekti.

Ama bir tutkun, bir özlemin vardı ki yüreğinin bir köşesinde, hep olmasını istediğin, ama olacağına inanmadığın, Önderliği görmek... Önderliğe ulaşmak, güne ulaşmanın, dokunmanın imkansızlığı gibiydi. Ve nihayet yıllardır beklediğin müdeyi duymuştun işte. Dêrsim'den ayrılmanın hüznünü, Güneşe kavuşma ihtimalinden başka ne yatıştırabilirdi ki? Dêrsim halkı gümenini istemiyor "*gidersen şehit düşersin, burada biz seni koruduk, bak bugüne kadar yaşadın*" diyordu. Ama ölüm neydi ki, yaşam öğretmenin, sosyalizm ustası görebilme ihtimalinin yanında? '98 ekiminde yola çıkmadan önce telefonla konuşmuştunuz Önderlikle. Önderlik; "*Dilerim görüşürüz... Umuda yolculuk hep sürecek*" diyerek bitirmişti konuşmasını. Siz bilmiyordunuz, ama o günler komponun yeni başladığı, belirsizliğin hüküm sürdüğü günlerdi. 'Umuda yolculuk' dediniz bu uzun yürüyüşe. Koşar gibi mi denilir, uçar gibi mi? Büyük bir coşku ile erişilmez bir hızla yürüdünüz Botan'a. Botan'a ulaştığınızda, 9 Ekim'de anlamıştınız Önderliğin ne demek istediğini. Büyük bir düş kırıklığı ve acı duyduğunuz içinde... Güneşe bu kadar yakınlaşmışken ulaşamamak, kimsenin anlayamayacağı kadar derin bir yara açmıştı nasırlı yüreğinde. Ama yine de "umuda yolculuk" hep sürecekti. Çatlasa da nasırlı yürek, bu yürüyüş ölene dek hep sürecekti.

Bu duygularla ulaşmıştın Güney'e. Bu yoğunlukla Zagroslar'dan Lelikan'ı izlemiştin. Anılar hücum etmişti beynine ve yine kara gözlerini hüznü kaplayıvermişti. Beritan'ın yüreğinden O'nun diyarına, bedenini bağrına basan topraklara dönmüştün. Gözlerini Lelikan'dan ayırmadan saatlerce

dalıp gitmiştin geçmişe. Hiç unutmadığın, her ayrıntısını yaşamına bölüştürerek yaşattığın anılar bu kez hep birlikte canlanıvermişti. Dêrsim'in kokusunu, selamını sessizce gönderiyordun Lelikan'da yatan Can'a. Seni sen yapan, yoldaş olana böyle içten, bu kadar köklü bağlılığındı.

O günler uluslararası komponun Önderliğimizin üzerinde en fazla yoğunlaştığı halkımızın ve partimizin anı anına soluk soluğa tehlikenin büyüklüğünü hissettiği günlerdi... Bütün geleceğimizi belirleyecek olan tarihi anları yaşamıştın. VI. Kongre hazırlıkları olanca yoğunluğu ile sürerken sen bağlılıklarını nasıl örgütleyeceğinin, siyasi bir güce dönüştüreceğinin gerginliğiyle dopdoluydun. Kongre başladığında işbirlikçi çete çizgisinin Dêrsim eyaleti açısından çözümlenmesinde, tartışmalara katılımına önemli katkılar sundun.

Ve 15 Şubat halkımızın tarihindeki en lanetli gün. Uğruna her şeyini verebileceğin, kutsal amaçların Önderinin, Güneşimizin tutsak edildiği gün, bir depremdi sende. Kelimeler hiç bu kadar etkisiz, bu kadar silik, bu kadar çaresiz kalmamıştı duyguların şiddeti karşısında. Acı, öfke, üzüntü, pişmanlık, nefret hiç biri ifade edemedi, edemezdi. Çünkü insanlık böyle bir bağlılık, böyle bir inanç, böyle bir sevgiyi ilk kez tanıyordu. Bu duygu şiddetinin içini doldurabilecek kelimeler icat edilmemişti henüz. Onlarca can birbiri ardı sıra kendini yakarken ve onlarcası kendini patlatırken dünya şaşkındı. Binlerce yıldır özgürlüğe hasret kalmış bir halkın özgürlük umudunu yok etmek isteyenlere karşı durdurulmaz bir tepkiydi bu. Her Kürt bir fedaiydi. Ve sen Tanya, "*umutlan, sabahın, ateşin çocuklarından korkanlar vurulmalı*" diyordun. Umut O ise, Onsuz bir yaşam nasıl yaşanırdı? Senin ve senin gibi

fedaiyi Öndan başka kim durdurabilirdi ki? Güneşimizin emri kesindi, umuda yokluk hep, ama hep sürecekti.

II. Kadın Kongresi'ne böyle bir atmosferde katılmıştın. Mücadele içinde büyüyen, olgunlaşan, bilinçlenen öncü bir kadroydun artık. Kadın özgürlük mücadelesi mutlaka başarılması gereken bir çalışmaydı. Güneşimizin "yarım kaldı" dediği bu çalışmanın, onun aydınlığı ile tamamlanması için daha fazla çaba, daha fazla bilinç ve derinlik kazanmak gerekiyordu. Önderliği görmediğin için bir yanın hep buruk kalmış olsa da, onunla buluşmanın gerçek anlamını biliyordun. Bir arkadaşına yazdığın nota, "özgür yaşam için gerekirse her şeyimizi veririz. Belki Önderliği göremedik, ama bu konuda doğruların da güçlü öncülerini ve takipçilerini olacağız. Bunun için de zorluklar olmadan ulaşmak da kolay olmaz" diyordun. Kolay olmadığını biliyordun, ama amaçlarına bağlılığını, ıddianı, özgürlük tutkunu hiçbir zaman etkilemedi zorluklar. Kadınsan eğer nerede olursan ol, yaşam kolay değildi ve bir bedel ödenecekse bunun özgürlük için olması gerektiğini biliyordun.

VII. Kongremiz, partimizin stratejik dönüşümü, tüm iç ve dış engellemelere karşı başarılı bir biçimde gerçekleştiğinde uluslararası komplo da büyük oranda kırılmış, partimizin parçalanacağı beklentisinde olan güçler hayal kırıklığına uğramıştı. Demokrasi ve barış projesinin gerçekleştirilmesi için kapsamlı bir mücadele gerekiyordu. En önemli hedeflerden biri ise bu projenin Güney Kürdistan'da başarılmasıydı. Ancak komplo hala devam ediyordu. Önderliğimizi tutsak eden dünya gericiliği bu kez de Güney Kürdistan'daki piyonlarını harekete geçirmişti. Halk Savunma Güçlerimizi daltarak, demokrasi ve barış projesini

engellemek için yasadı kurumlarımızı kapatarak, partimizi tasfiyeyi amaçlayan komployu devam ettiriyorlardı. PKK'nin dağılacağı üzerine kurdukları temelsiz planları ile gözü kara, emperyalizmden koparacakları maddi imkanların istahıyla başlatmışlardı saldırılarını. O şehre gittiğinde büyük bir mücadeleydi seni bekleyen Tanya...

Bahar tüm güzelliğini cömertçe sunarken, boynunda gümüş simli, tılsımlı kolyeyle, kavgaya kilitlenmiş yüreğin ve beyninle gitin. "Ölüm nereden gelirse gelsin, hoş geldi sefa geldi" diyerek, gülüşlerine engel tanımadan, başarı kararlılığıyla, ıddianla gittin. Demokrasi her halkın olduğu kadar Kürtlerin, Kürdistan'ın da en doğal hakkıydı. Özgür düşünmek, örgütlenmek, siyasal mücadele ile halkın iradesini temsil gücüne ulaşmak demokrasinin güzelliği ve zenginliği idi. Kürdistan bir aşiretin, bir partinin mülkü olamazdı. O, ona ait olan herkesin ülkesi ve vatanıydı. Sabahın aydınlık gücünden korkanların saldırılan yurtseverler üzerinde yoğunlaşmış, arkadaşlar takibe alınmıştı. Ve sen Tanya, bu zor koşullarda Güney sahası PJA sorumlusu olmanın neleri gerektirdiğini biliyordun. Halk sevginle, halkın sevgisini kazanmış, yeni ilişkiler, aileler katmıştın parti saflarına. Çocuklarla arkadaş olmuş, çocukların sevgilisi olmuştun. Kadın örgütleriyle dayanışmayı güçlendirmek için tüm gücünle çalışmış, onları Kürdistan üzerindeki emperyalist politikalara karşı ortak bir anlayışa çekmenin mücadelecisi olmuştun ve başarmıştın. Baskılar yoğunlaştığında, halk bağrına basmış ve korumuştun seni. Dersim halkı kadar sıcak, özgürlüğe nıtkundu Güneyli halk. Ulusallaşmanın gücü ve güveniyle daha aydınlık ve güzeldi.

Takipler giderek artmıştı. Ancak yine de size yanasamıyorlardı. Zıtanla-

rın, Beritanların yoldaşı olmanızdı onları korkutan. "PKK'nin kızları kendini pallatır" diyerek ulaşamıyorlardı size. Bu yüzden halkın güveni ve sevgisi daha sıcak ve içtendi size karşı.

Bir süre sonra partinin talimatıyla ayrıldınız o şehirden. Karadağ'daki cephe karargahına giderken hiç istemiyordun halktan kopmayı. Ama devrim zorluklarla doluydu ve sen tedbirli olmak gerektiğini herkesten iyi biliyordun. Hep Leyla Qasım'ı düşünüyordun o günlerde. Güney halkının nasıl çıkış yapabileceği konusunda onu örnek alıyor, tartışıyordun. Yeni katılan arkadaşlara Kadın özgürlük mücadelesini, partiyi, Önderliğimizi anlatıyordun hiç durmadan. Bir yandan da yaklaşan tehlikeyi hissediyor, bir yönelim olursa ilk gün buraya olacağını biliyor, tedbirler geliştirmeye çalışıyordun. Tek kaygın yeni arkadaşları korumaktı. Onlar halkımızın kutsal emanetiydi sana. Kaygıların yersiz değildi. Çünkü 56 arkadaşın yanında yalnızca 30 silah vardı ve tecrübeli arkadaşların sayısı 10-15'i aşmıyordu.

Bir sabah saat 5.30'da silah sesleri ile uyandınız. 1000'e yakın peşmerge kuşatmıştı etrafınızı. Bir Kürt trajedisi daha başlıyordu sabahın erken saatlerinde. Bazı peşmergelere, iki aşiretin arasında kavga çıktığını ve onları ayırmak için geldiklerini söyleyerek kandırılmışlar, bazılarına ise PKK'nin yüze yakın savaşçısını Karadağ'a getirdiğini ve saldırı hazırlığında olduğunu söyleyerek kıskırtmışlardı. Kimi ise sadece para için gelmişti. Peşmergelerde kendi komutanları arasında çıkan çatışma beş dakika sürdü. "Biz kandırıldık, PKK ile savaşmaya gelmedik" diyen yüz kişilik bir grup çatışma yerinden çıkıp gitmişti. Diğerleri ise tepeleri tutarak iki gün boyunca taciz edip, suikast atışları yapıyorlardı.

Sonra yine örgütün talimatıyla geri çekilme başlanmıştı. Bir çemberden çıkılıp, diğerine girilmiş, dört gün hareketsiz, aç, susuz kalarak gizlenmişsiniz. Ve sen hep moral veriyor, çıkış yolu bulmanın çarelerini arıyordun. Dört tarafı ova olan bu dağdan açlık ve susuzluktan yürüyemeyecek hale gelmiş yeni arkadaşları çıkarmak çok zordu, ama umudunu hiç kesmemiştin. Onları yürütebilmek için tüm gücünü kullanıyor, "beni bırakın" diye ısrar eden yeni arkadaşlarına kızıyor, kurtarmaya çalışıyordun.

Son gün sabaha karşı saat ikide ulaşmıştınız oraya. Arazinin üslenmek için uygun olmadığını söyleyen de başka yer bulmak için vakit kalmamıştı artık. Bazıları "yürüyemeyenleri bırakıp gidelim" dediklerinde, "ne olacaksa hepimize olsun, onları kurban gibi burada bırakıp gitmeyeceğiz" diyerek öfkeleniyordun.

Sabah olduğunda tüm stratejik tepelerin peşmergeler tarafından tutulduğunu görmüştünüz. Sizi fark etmişler ve çemberi daraltmaya başlamışlardı. Saat on buçukta dört koldan saldırıya geçen peşmergelerle çatışma çıktığında yeni ve silahlı arkadaşları alarak daha güvenli bir yere getirdin. Ve sen de silahlıydın. Arkadaşlar yeni olmalarına karşın tüm güçleriyle savaşıyorlar, inanılmaz bir direniş gücüyle saldırıları kırıyorlardı. Ona yakın peşmerge öldürülmüştü. Ve onlardan biri de Serdar adındaki tabur komutanıydı.

Sen, Serdar'ı hiç görmedin, tanımadın Tanya. '97'de Aşîf adında bir genç kız katılmıştı partiye. Karadağ'ın köylerindendi. Serdar'ın aşiretindendi, Aşîf. Serdar, amcasının oğluydu. Feodal geleneklerin en katı bakiyle sürdürülen bir aşiretten gelen Aşîf, özgürlüğe susanmış bir genç kızdı. Katlihan henüz çok kısa bir zaman olmuştu ki, aşireti-

nin ve ona bağlı diğer aşiretlerin dayatmaları yoğunlaşmıştı. Aşîf'in çıkışı feodal gelenekleri alt üst etmiş, aşiretinin bir namus sonunu haline gelmişti. Ya geri alacaklardı Aşîf'i ya da partiyle savaşıyorlardı. Partiye karşı silahlandılar ve çok gergin ortamı yumuşatmak, Kürt kanı dökmek, bir yurtsever olarak yaşaması temelinde ailesine gönderildi. Gitmek istemedi ancak yapabileceği bir şey kalmamıştı. Eğer gelmek isterse daha sonra daha uygun koşullarda tekrar gelebileceği de söylenmişti. O'nu teslim alan ailesi ve akrabaları köye yakın bir meydana götürmüşler Aşîf'i. Sonra onlarca birden saldırmışlardı üzerine ve linç etmişlerdi. Bu da öfkelerini yatıştırmaya yetmediği için kurşuna dizmişlerdi. Cesedini bir çukura atıp, namuslarını temizlemiş olmanın gururuyla alınları "ak" dönmüşlerdi köylerine. Aşîf'e kurşun sıkanlardan biri de amcasının oğlu Serdar'dı. Böyle bir şeyin olabileceğini kim düşünebilirdi ki? Bilinseydi ki böyle bir ihtimal var, yüz aşirette silahlanırsa verir miydi arkadaşlar Aşîf'i?

Serdar o çatışmada öldürülünce aşiretindekiler daha da vahşice saldırdılar Tanya'ya. Artık cephanesi kalmamıştı arkadaşların. Çoğu yaralanmış, ele geçmişti. Bombasını patlatarak şehit düşen Zana, Doğu Kürdistanlı bir yoldaşımızdı. Şaxo, kardeşi ile birlikte omuz omuza savaşıyordu. Ciwanrolu Şaxo üç, dört yerinden yaralanmasına rağmen kahramanca direniyordu. O halde yanınıza gelerek, savunmanızı yaparak sizi çıkarmaya çalışıyordu çemberden. Mermileri bitene kadar savaşmış, ama hain bir roketin isabetiyle şehadele ulaşmıştı Şaxo.

İşte yine direniş ve ihanet. İç içe geçmişti. Size acımasızca saldırırlarken, silahlı olduğunuzu görmek sa-

dece sadist duygularını daha rahat tatmin edebilmeleri için fırsatı onlara. Bir yandan suikast yaparken bir yandan B-7 roketini atıyorlardı içinize. Sen düşün Tanya... Şakağından aldığın yara B-7 parçası mıydı, kurşun mıydı anlamadı kimse. Silahsızdı arkadaşlar ve ne yapacaklarını bilmiyorlardı. Bazı peşmergeler vururken bazıları ağlıyordu. *Tawar, Ronahi ve Aram*'ı kurşuna dizdiler, sonra hasta bir bayan arkadaşla taşlarla, tekmelerle vurmaya başladılar. Linç ederek öldürmeye çalışıyorlardı. Başka bir peşmerge, kendi arkadaşlarını BKC silahı ile taradı, "Çitane we lew kêç. Wazle benin" diye bağırıyordu. Onu bırakıp yaralı bir bayan arkadaşla yönediler. Ve yaralı bedenini kayalıklardan aşağıya attılar.

Evet bu bir Kürt trajedisiydi Tanya. Ve sen on bin yıllık trajedinin kahramanı. Beritan'ı bir yandan vururken bir yandan silahlarını kıran bir daha PKK ile savaşmayacaklarına yemin eden Kürt peşmergeleri yeminlerini seninle bozmuşlardı. Kardeş ellerin namuslarını bu kez sana doğrulmuş, bazıları öldürürken bazıları da "öldürmeyin" diye yalvanyor ve ağlıyordu. Kürt gericiliği ve cehaletiyle ışığın savaşıydı bu. Kendisi için yaşamayı, savaşmayı, çalışmayı bilmeyen o lanetli gerçekliği kendi aydınlığını, geleceğini, umudunu öldüren.

Devrimin on yıllık emeğiyle yaratılan bir devrim emekçisiydin sen. En yiğitlerin yoldaşıydın ve tıpkı onlar gibi bütünleştin ülkenle ve Güneşinle. Rahat uyu Çatal Karam. Bilirsin ki güneşe koşanlar hiç bitmez bu ülkede. Aydınlığa kavuşana dek hep sürececek umuda yolculuk, yine seninle birlikte...

Anıları mücadelemizde yaşayacaktır!

Mücadele arkadaşları

... Muhyeddin Dêrik

Sorun beni Kani Cenge dağlarına

Muhyeddin yoldaş, Derikli fakir bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesinin fakir olması nedeniyle çocukluk döneminden itibaren, yaşam mücadelesinin içinde yer alır. Köyde çiftçilik yaparak, ailesine ekonomik katkı sağlamaya çalışır. Emekle çok küçük yaşlarda tanışması, O'nun emek verilerek yükseltilecek değerler karşısında tutumunu gençlik yıllarında belirleyen önemli bir neden olur. Ailesi yurtsever olduğu için erken yaşlarda parti ile tanışır. Her türden fedakarlığa katlanan emekçi yanı, O'nun parti militan ölçülerile erkenden tanışmasını sağlar. Ve kısa bir zaman sonra da mücadeleye katılır.

Apocu ahlakın emek yönünü esas alan kişilik ölçüleri, partide arkadaşları arasında kısa zamanda sevilmesine yol açar. Yoldaşlarına karşı sürekli doğruyu kavratmayı görev bilir ve emeğiyle örnek olur. Kendisini geliştirmek için de eğitimini aksatmaz. Yaşamda sürekli paylaşım, komutasındaki yoldaşlara karşı disiplinli kişiliği ile örnek olur. Uluslararası gericiğin ulusal Önderimiz Başkan Apo'ya ve O'nun şahsında PKK'ye karşı yapmış oldukları komplonun her türlü iç ve dış uzantılarına karşı kararlı ve çok yönlü mücadele içinde olur. Her sohbetinde, Apocu çizginin militanı olmanın sürekli mücadele gerçekliği olduğunu, partimize karşı yürütülen iç ve

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Muhyeddin Dêrik**

Doğum yeri ve tarihi: ..., **Dêrik**

Küçük Güney

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **30 Eylül 2000, Kanicengê**

dış komploya karşı parti birliğinin ve irade bütünlüğünün nasıl savunulacağını, bunun mücadele yöntemleri konularındaki arayışlarını dile getirmesi, O'nun ölçülerini ortaya koyan en önemli özellikleridir.

Her türlü komployla partimizin içten parçalanamayacağını bir bütün olduğunu, bu bütünün korunması için gerekirse bedellerin verileceğini anlayan uluslararası gerici güçler, en son YNK şahsında ihanetçi çizgi ile halkımızın özgürlük umutlarını söndürmek istediler. Güçlerimize çeşitli bölge güçlerinin de desteklerini alarak saldırılar gerçekleştirdiler.

O dönemde Muhyeddin yoldaş da Kani Cenge cephesinde

pratik yürütmektedir. İlk çatışmanın gerçekleştiği Kani Cenge'de ihanete karşı cesaret ve kararlılıkla mücadele eder.

Zafer dolu haykırışlarla ihanetin üstüne giden cesaretle, aktif, canlı kişiliği ile hepimize cesaret veren güçlü halkımızın, özgürlük umutlarının yok olmayacağını ve bunun da kesinlikle zaferle sonuçlanacağını öğreten bir komutandır.

Muhyeddin yoldaş 31 Eylül gecesi saat 12'de gerçekleşen Kani Cenge tepesindeki eylemde ihanetçilerin üzerine giderken o sırada tepede kalan bir ihanetçi "beni öldürmeyin teslim oluyorum" diye bağırınca Muhyeddin yoldaş "vurmayın!" talimatı verir. Onun sesini duyan ihanetçi mevziden ayağa kalkarak, Muhyedin yoldaşa ihanetini yöneltir ve halkımızın yiğit evladı, Halk Savunma Birliklerimiz komutanı Muhyeddin yoldaş kurşunlayarak tarihsel ihaneti devam ettirir.

Muhyeddin yoldaşın anısına bağlılığın bir gereği olarak, Başkan Apo'nun yaşam çizgisinde bütünleşeceğimize, her şart ve koşulda PKK'nin bütünlüğünü, halkımızın ulusal, demokratik özgürlük taleplerini savunacağımıza, şehitlerimiz huzurunda sözümüzü tekrarlıyoruz ve diyoruz ki:

"Şehitler onurumuzdur, onuru çiğnetmeyeceğiz!"

Mücadele arkadaşları

Abbas MUHAMMED (Brûsk)

Yeni umutlarla karşılamıştı şafağı

Brûsk yoldaşın yaşadığı Hewlêr şehri tarihten günümüze kadar birçok olaylardan geçmiş ve sürekli insanlığa beşiklik etmiş bir alandır. Yer altı ve yer üstü zenginliğiyle sürekli bir işgal ve istilayı yaşamış, düşmanın direkt veya dolaylı baskılarına maruz kalmış bir medeniyetler şehridir. Kürdistan'ın her bölgesinde olduğu gibi Hewlêr şehrinde de ihanet, işbirlikçilik ve kahramanlığı iç içe yaşayan bir şehirdir.

Böyle bir sosyal ve siyasal yapılanma ortamında dünyaya geldi Brûsk yoldaş. Ortahallî, dini etkileri yoğun yaşayan, Kürtlük ve yurtseverliğe bağlı bir aileden gelmektedir. Çocukluk dönemi her Kürt çocuğu gibi fakir-

Adı, soyadı: **Abbas MUHAMMED**

Kod adı: **Brûsk Têkoşer**

Doğum yeri ve tarihi: **Hewlêr 1983**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Şubat 2002 Kani Cengê**

lik, sefalet ve siyasal çalkantılar içerisinde geçer. Eğitimine Hewlêr'de başlar ve devam eder. İyi bir öğrencidir. Zeki, çalışkan ve meraklı oluşundan dolayı, öğretmenlerinin gözünde en çok sevilenlerdendir.

Gençlik döneminde ülkesinin ve halkının yaşadığı sıkıntıları anlamaya çalışır. Ama kafasında da birçok çelişki vardır. Hem sömürge bir ülkede yaşamak, hem birçok katliam ve sürgüne tabi olmak, hem de sürekli yaşanan iç çelişkiler O'nun kafasında bir çelişki olarak varlığını koruyordu. Bu çelişkiler O'nu güçlü bir arayış içerisine sokmuştu. Anlam veremediği birçok şeyi öğrenmek ve güçlü yetiyorsa bunu çözmek en büyük arzusuuydu.

1995 yıllarından itibaren Kürt ulusal kurtuluş mücadelesini izlemeye, çevresinde bulunan herkesle bunu tartışmaya başlamıştı. En yakınında olan YNK, KDP gibi güçleri yoğun bir eleştiri süzgecinden geçiriyor, diğer küçük örgütlerde aradığı hiçbir şeyi bulamıyordu. Bu dönem yaşanan 11. 15 Ağustos Atılımı'yla PKK ve Özgürlük mücadelesini duymuştu. İlk başta anlam veremese de, PKK'nin de işbirlikçi ve ihanetçi güç-

lere yönelik eleştirilerini öğrendikten sonra ortak bir noktaya yakalamıştı. Daha sonra ise hızla PKK ve Özgürlük mücadelesini araştırma faaliyetlerine başlamıştı.

Hewlêr'de bulunan PKK kadrolarıyla sık sık görüşmeye başlamıştı. Okuyor, tartışıyor, izliyor ve yavaş yavaş kafasında bir netliğe ulaşıyordu. Özgürlük ve demokrasiye ancak ve ancak Özgürlük mücadelesinin ideolojisiyle gidilebileceğini bilince çıkarmıştı. Diğer güçlerin özgürlük, demokrasi, eşitlik gibi bir ihtiyacı yoktu. Onların temel derdi kendi çıkarlarını daha fazla korumak ve yaşatmaktı.

O dönemler Güney Kürdistan'dan saflara yoğun bir katılım da söz konusuydu. Brûsk yoldaş da, daha fazla beklemeden '96 yılında Özgürlük mücadelesine katılım sağlar. İlk geldiği ve temel eğitimini aldığı saha Xakûrkê

idi. Burada askeri ve siyasi eğitimini tamamladıktan sonra ilk pratik sahası olan Hacı Ümran alanına gönderilir.

Çok genç olmasına rağmen her zaman en önde olmaya çalışıyordu. Fedakar, cesur ve moral dolu bir kişiliğe sahipti. Bu özelliklerini hem savaş sürecinde, hem de kitle ilişkilerinde oldukça iyi değerlendiriyor, gittiği her yeri etkiliyordu.

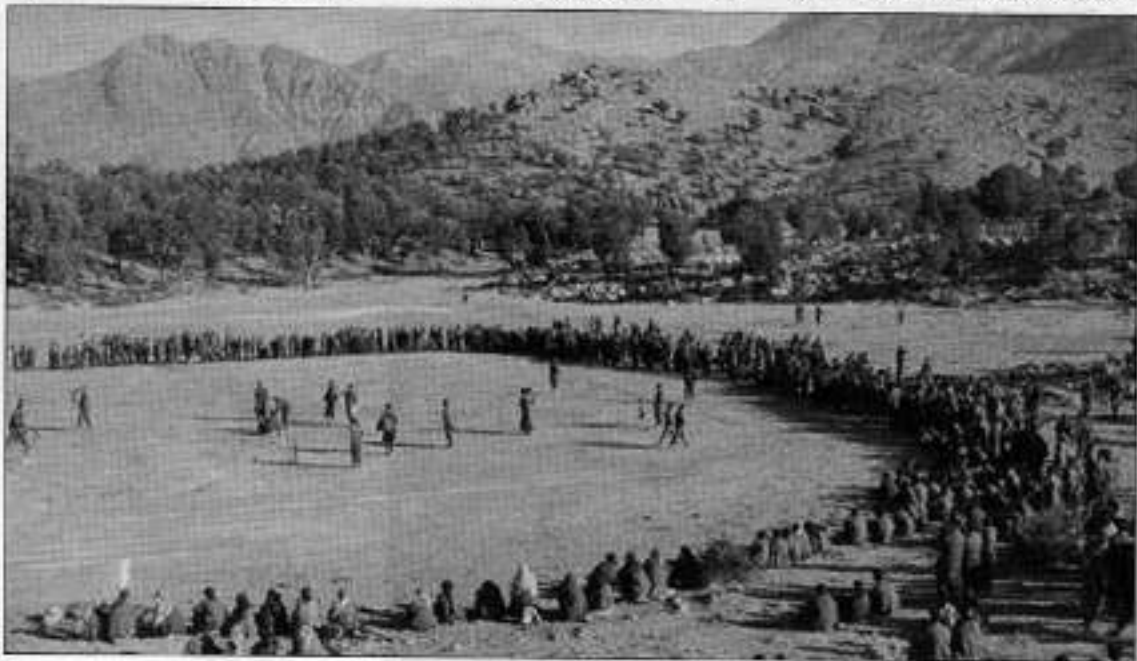
'97'ye girişte sömürgeci güçlerle birleşen ilkel milliyetçi güçler gerillaya karşı topyekûn bir bitirme operasyonu başlatmıştı. Bu operasyon döneminde Brûsk yoldaş Hacı Ümran cephesinde gerici güçlere karşı arkadaşlarıyla birlikte kahramanca bir pratik yürütmüş, işbirlikçi güçlere iyi bir ders vermişlerdi. Yoğun savaş ortamında olgunlaşan Brûsk yoldaş, bilinç ve irade olarak da yetkinleşmişti.

Parti Önderliği'nin Ro-

ma'ya çıkışını büyük heyecanla izlemişti. Önderliğimizin 15 Şubat komplosuyla Türk devletine teslim edilmesi O'nu da derinden etkilemişti. O da birçok yoldaş gibi fedai birlikleri içerisinde yer almak istemiş ve bu temelde öneriler yapmıştı. Ama önerileri parti tarafından kabul edilmemiş, özel birlikler içerisinde eğitim görmesine karar verilmişti.

Stratejik değişim döneminde partinin gerçekleştirmek istediği yeni militan düzeye ulaşmak için büyük çaba içerisinde olmuştu Brûsk yoldaş. Birçok unsurun partiyi içten çökertme çabalarına karşı yoğun bir mücadele yürütüyor, parti birliğini korumak için üzerine düşen görevleri eksiksiz yerine getirmeye çalışıyordu.

Yeni süreçle birlikte eğitimler de güçlenmiş, bütün gerilla birimleri yoğun bir eği-

tim kampanyasına başlamıştı. Tabur tabur görülen eğitimlerde sıra Brûsk arkadaşın da içinde yer aldığı Şehit Karker Taburu'na gelmişti. Taburdaki her arkadaş gibi büyük bir heyecan içerisinde başlayacak olan eğitimi bekliyordu. Bu eğitimler HPG bünyesinde gerçekleştiriliyor ve uzmanlaşmayı amaçlıyordu.

Birkaç günlük genel eğitimlerden sonra gruplar halinde ayrışmalar yaşanmış, her branş kendi dalında eğitim görmeye başlamıştı. Brûsk yoldaş operasyon branşına girmek istiyordu ve önerisi de bu temeldeydi. Yoğun dayatmaları sonucu operasyon branşına alınmış, eğitimlere katılmaya başlamıştı. Eğitime büyük bir ciddiyetle yaklaşıyor, her şeyi öğrenmeye çalışıyordu.

Mart ayı yaklaşıyordu. Kürdistan'da mart ayı demek bahar demekti. Artık cemrenin suya inme dönemlerine az kalmıştı. Newroz'da (21 Mart) toprağa incek ve artık karlar erimeye başlayacaktı. Baharın gelişi her gerillada olduğu gibi Brûsk yoldaşta da büyük bir heyecan yaratıyordu. Yoğun kıştan sonra bahar ayının gelişiyle günlük eğitimler daha da güçlenecek, doğanın güzelliğiyle bütünleşerek kalıcı hale gelecekti.

Baharın bu kadar yakınlığı bir dönemde bir dikkatsizlik sonucu Brûsk yoldaş şehadete ulaştı. Eğitim esnasında silahıyla dikkatsizce oynayan bir kişinin tetiğe

dokunması ile can yoldaşımızı şehit verdik. Anısı mücadelemize önder olacaktır.

Mücadele arkadaşları adına Şehit Karker Taburu

Abbas Muhammed anısına
Tanımadığım bilmediğim topraklara ayak bastım. Adımlarım benden habersiz ilerliyordu. Yüce dağlarda küçük kalbimde yılların verdiği özlem canlanıyordu. Tıpkı vücudumu saran topraklar gibi, sarmalamıştı beni özgürlük tutkusu.

Ve o an! Birçok kez yaşadığım o an..

O da büyük umutlarla dalmıştı, özgürlük bahçesine. Göğsünü dayamıştı bütün umutlara, acılara, hasretle. Gencecik bir fidandı, Brûsk yoldaş ve gözümde canlanan yine o an! ... Yine yeni umutlarla karşılamıştı şafağı. Veda-

sız bir sabahta yoldaşlarıyla aynı yerde, ama yalnız bir yolculuğa hazırlanır gibiydi. Ve geri dönüşü olmayan sonsuz yolculuğa çıktığı an! Sessiz, soluksuz donuk gözler bedeninin her karışında gezinirken, bir umut... yaşıyor umudu... ve ölüm sessizliği çöktü Kandil'in üstüne. Asla duymak istemediğim son söz, bir çığlık "...şehit düştü." Gidişler hep böyle sessiz, kolay mı olacak? Hani el sallayışın kalanların ardından? Ve söylenmesi gereken son sözler... İnsanlar mutlu gelmezler bu dünyaya. Yaşamak için değil. Kimilerine göre yaşam sadece bilmece, bazılarına göre sevinç, ya arayış heyecanı ya da ayakta kalma savaşımı gibi. Yaşarken yaşamı hissedebilmek, umutlarında özgürlüğe ulaşmak için ateş dansına durmak gibi.

Onurlu yaşam için her insan ölmesini de bilmelidir.

Nudem Gever

Fatih TEYFİK (Mervan)

GÜNEY'DEN AKAN NEHİR

Partimizin vermiş olduğu ulusal kurtuluş mücadelesi-nin sonucu Güney halkımız-da mücadeleye karşı gelişen sempati 1997 yılında büyük bir devrimsel potansiyele yol açmıştı. Güney'de yaşanan gelişmelerle birlikte Mervan yoldaş da '97 yılında gerilla saflarına katılım sağlamıştı. Parti ve mücadele gerçekliği-ni çok iyi tanımasa da, özel-likle YNK ve KDP gibi işbir-likçi partilerin Kürdistan ve Kürt halkı için çok fazla bir şey yapamayacağını görmüş; PKK'nin direnişçi ruhunu, fedakârlığını, halka yaklaşım-ını yaşayarak öğrendiği için katılım kararı almıştı.

Bu çerçevede mücadele saflarına katılan Mervan yoldaş, parti içerisinde özel-likle emek ve fedakarlığı esas alan bir duruşu olmuştur. Elinden geldiği kadar, yaşa-mu, ideolojiyi öğrenmeye ça-lışıyor, öğrendikçe yoldaşla-ryla daha fazla bütünleşebi-lyordu. En büyük arzusu Gü-ney halkının da PKK ile büt-ünleşmesi, bu sayede ulusal birliğin sağlanmasıydı. Bu-nun içindir ki, Mervan yolda-şın gelmiş olduğu toplum her ne kadar işbirlikçi ve ihanetçi örgütler tarafından devrimci özünden boşaltılmış, yoz bir yaşama çekilmişse de Mervan yoldaşın parti içindeki yaşamı bundan öç alma ve hesaplaş-

● Adı, soyadı: **Fatih TEYFİK**

Kod adı: **Mervan Reşo**

Doğum yeri ve tarihi: **Silêmanî, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Eylül 2000, Karox**

ma tarzında olmuştur.

Hiçbir zaman düşkünlük O'nun semtine uğramamış, parti yaşamı dışında hiçbir ya-şam istememiş. Önderliğe ve partiye bağlılığı dokunulmaz kutsallıktaki en büyük serveti olmuştur. Günlük yaşamında duyguda, dışıncede her za-man büyük bir parti militanı olabilme çabası içinde olmuştur. Mervan yoldaşa büyük hedef ve tutku "Önderliğin yoldaşı olabilir miyim?" soru-su çerçevesindeydi. O'nun gözünde her şey Önderliğin çizgisinde militan olmaktı. Yüksek yurtseverlik ve yol-

daşlık duygusundan kaynak-lanan yaşamdaki duruşunda hep moral kaynağı olmuş, et-rafındaki yoldaşlarına da mor-al vererek, büyük bir savaş gücü ve azmi oluşturmıştı.

İşbirlikçilik ve ihanetin Güney toplumu üzerinde ya-rattığı tahribatları derinden hissederek işbirlikçilik ve ihanete karşı büyük bir kin ve intikam ruhuyla doluydu. Bu-nun içindir ki "bir işbirlikçi-nin ortadan kaldırılması Gû-ney halkını devrime bir adım daha yaklaştırıyor" demiştir.

Mervan yoldaş, partimizin Güney'de işbirlikçilik ve iha-nete karşı verdiği mücadele içinde, Berdenaze'den Kasre Karox'a kadar amansız ve he-sapsız savaşımın sembolüdür. Son olarak partimizin girmiş olduğu stratejik değişim sü-re-cine karşı yürütülen saldırılar karşısında, Karox alanında iş-birlikçi YNK güçleri ile yapı-lan çatışmada bir Apocu mili-tan ruhuyla karşı saldırıya ge-çip büyük bir fedakarlık örne-ği sergileyerek şehitler kerva-nına katılmıştır.

Karox O'nda intikam tut-kusuydu. Kaybetmiş olduğu Hesinkar'ın ve Çektar'ın sa-vaş meskeni ve tarihi hesap-laşma diyarıydı.

Amısı önünde saygıyla eği-liyoruz.

Mücadele arkadaşları

Ayhan AKKUŞ (Delil)

SEVDAMDİR SERHAT

Serhat denildiğinde akla gelen iki yüreğin birleşimiyle oluşan muhteşem görüntüsüyle Ağrı dağıdır. Ağrı dağının heybeti, gururu kendisine olan güveninden kaynaklanır. Nice isyanlara tanık olmuş, nice Kürt kızını, ihtiyarını gencini, gelinini bağrına basarak korumuştur. Nice kahramanlık ve yiğitliğe tanıklık yapmış, ana gibi onları barındırmıştır.

Bir gelin vardır adı Aras... Ağrı için bir gerdanlık, top-
rakla buluşan bereket tanrı-
çası... Öyle bir tanrıça ki İs-
hak Paşa sarayına konuk ol-
muş, yöre insanına en güzel
bereketi, Exmedi Xanê'ye
misk-i amber sunmuştur.

Serhat, coğrafi olarak yük-
sek engebeli dağları ve zo-
zanlarıyla tanınan güzel bir
eyaletimizdir. Delil yoldaşın
doğduğu Ağrı merkezi ve bu-
na bağlı köyleri duygusallık-

Adı, soyadı: **Ayhan AKKUŞ**

Kod adı: **Delil Xabûr**

Doğum yeri ve tarihi: **1973, Ağrı**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993
Serhat**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Aralık
2000, YNK Karargah eylemi**

ları, dürüstlükleri ve yurtse-
verlikleri ile tanınır. Kürt kül-
türüne bağlı oluşları onları da-
ha güleç yüzlü ve sevilir kılar.

Delil arkadaşın ailesi, yö-
renin köklü ailelerinden biri-
sidir. Aile binyıllardır Kürt'e
reva görülen ve içten parçala-
yan kan davasından dolayı
Ağrı şehir merkezine göç
eder. Küçük yaşta annesini
kaybetmesi, O'nun üzerinde
duygusal bir etkileneceği ya-
ratır, anne sevgisi içinde bir
özlem olarak kalır. Küçük
yaştan itibaren ailesinin yurt-
severliği, şekillenmesi üze-
rinde bir etki yaratır. Küçük
yaşlarda sıradan olmayan ka-
rakteri çevresinde büyük bir
saygı uyandırır. Bu kişiliğiyle,
O'nun katılımı sonrasında
birçok gencin özgürlük safla-
rına katılımında da sürükleyici
bir rol oynar. İlk ortaokul
ve liseyi Ağrı merkezinde bi-
tırır. Lise yıllarında yurtsever
düşünceyle tanışır ve aktif bir
sempatizan olarak tanışır. Hat-
ta bazı öğretmenlerince "terö-
rist" olarak adlandırılır. Ama-
tör propaganda faaliyetleri ya-
parken, partiyle ilişkilendirir. Bu-
rada bir itirafçının yakalanıp
üzerine ifade vermesiyle TC
güçleri tarafından yakalanıp
hapse atılır. 8 aylık bir hapis
sonrası katılımını engellemek
amacıyla nüfus dairesinde gö-
rev verirler. Ama Delil yoldaş,
sistemin bu amacını çok kısa
sürede anlayıp, bilince çıkarır.

1990'lı yıllarda mücadele-
nin kitleselleşmesiyle tüm ül-
ke genelinde serhildanlar ya-
şanır ve bu yükseliş her Kürt

insanını olduğu gibi Delil arkadaşları da etkiler. 1993 baharında Tendürek dağlarından gerillaya katılır.

İlk etapta fiziki zorlanmaları yaşasa da direngen, mütevazı kişiliğiyle çalışmalara her düzeyde katılımı, arkadaşlar arasında O'nu sempatik ve sevecen kılar. İki ay Tendürek, iki ay Ağrı'da kaldıktan sonra Dambat alanına geçer. Burada kaldığı süreçlerde takım komutanlığı yürütür. Sağlık sorunları nedeniyle Doğu'ya geçer. Geri dönüşte Urmiye'de yakalanarak Makû cezaevine girer. Buradan çıktıktan sonra Xankûrkê karargahında kadro eğitimi görür.

1994 mart ayında Başkale'ye geçerek Kelareş'te gümrük birimi sorumluluğuna geçer. Tekrar tedavi amaçlı hastaneye gider. 1995'te More dağında girdiği bir çatışma sonrası Başkale güçlerine dahil olarak Masiro vadisinde gerilla faaliyetlerine katılır.

1996 yılında Özalp alanında cephe faaliyetlerine katılır. 1997 yılında birliği ile beraber Spirezê dağında faaliyetlere

katıldıktan sonra parti talimatıyla Serhat alanına geçer. Bu süreçte gerek doğa koşullarının gerekse de Türk ordu güçlerinin yönelimi sonucunda ağır zorluklar yaşanmaktadır. Tüm zorluklara rağmen "Sevdamdır Serhat" sözleriyle büyük bir direngenlikle ayakta kalmayı başarır.

Sonbaharda bulunduğu güçle beraber Çemço alanına geçer. Burada yaşanan bir ihanet kış üslenmesinin deşifre olmasına ve gücün Erzurum'a geçişine neden olur. Yoğun zorluklarla geçen bu kışı büyük bir disiplin içinde, ama coşkuyla geçirir ve bütün arkadaşlarına örnek olur.

1998 baharında tekrar geçiş yaptığı Serhat eyaletinin Sinek yaylalarında girdiği bir çatışma sonrası her iki ayağından yaralanır. Kendisini kaldıran arkadaşlarının zorlanmalarını görünce büyük bir fedakarlık, yoldaşına bağlılık ruhuyla hareket eder ve kendisi için arkadaşlarına zarar gelmesini istemez, kendisini bırakmalarını söyler. Yaralı halde bir süre kendini saklar. Bir

gün kendisini gören bir çobanı esir alır. O'nun kişiliğinden etkilenen çoban, Delil yoldaşı yanına alarak yaralarını tedavi eder. Bir süre sonra arkadaşlar Delil'i bulur. Böylece tekrardan yoldaşlarına ulaşır.

1998 sonbaharı sonlarında Eledağ'a gelir. Burada uzun bir eğitim süreci sonrası 1999 baharında Ağrı dağı alanına geçer. Bu alanda bütün zorluklara coşku ve moralle göğüs germesi bütün yoldaşlarına güç ve güven verir.

2 Ağustos 1999 tarihli geri çekilme kararıyla Güney Kürdistan'da Şehit Ayhan kampına ulaşır. Yeni sürece bağlılığı ve kendinde büyük değişim dönüşüm yaratma arzusu oldukça yüksektir. Ve bunu da "Ben kendimi her türlü parti çalışmasına hazırlıyorum, tek bir noktaya takılıp kalmıyorum, ne olursa olsun partiye bağlı kalacağım" sözleriyle dillendirir.

İhanetçi ve işbirlikçi çizgiye karşı yoğun bir tepki ve öfkeyi içinde taşır. "sekiz dokuz yıl savaş içinde kaldım. En zor koşullarda şehit düşmedim. Bir ihanetçinin mermisiyle arkadan vurulup şehit düşmek zoruma gider" sözleri bu duygularını ifade etmek için yetmektedir. Sürekli olarak ailesel ve aşiretsel bağlılıkların kırılıp, ulusal bağlılıklara dönüştürülmesi yönünde arkadaşlarla tartışır, kendisini yoğunlaştırır.

Pratik yaşamsal deneyimi O'nda sorumluluk duygusunun en üst düzeyde gelişimi-

ni sağlamıştır. Sürekli; *"İnsanlar emir ve talimatlarla değil, kendi başına doğal sorumlulukla, özgür iradesiyle iş yapmalıdır"* der. Onun yanında yetki ve kariyerin hiç önemi yoktur. Zaten doğal ve manevi bir otorite olarak gönüllerde taht kurar.

Önderliğimizin temel felsefesi olan insanı esas alma ve değer verme, O'nun şahsında üst düzeylere ulaşmıştır. İnsanların duygularını, ruh halini, neyi yaşadığını çok iyi tahlil eder, tüm yoldaşlarına karşı yüksek ilgi, sevgi, saygı gösterir ve genellemenin herkesi kucaklayan bir ideolojinin militanının temel ölçülerinden olduğunu belirtir. *"Bir insan sana merhaba, nasılsın dediğinde ona 'sağol' cevabını verirsen onu düşünmüş olursun. Ama sadece 'iyiyim' dersin bencillik etmiş olursun"* sözleri O'nun yoldaşlarına gösterdiği saygıyı alçakgönüllüğü gösteren sözleridir.

Delil arkadaş, 8 yıllık yoğun savaş ortamında kalsa da duygu ve hassasiyetini bir neb-

ze bile kaybetmemiştir. Böylesine yüksek moral ve inceliğiyle farklılığını ortaya koyar. Yazmaya büyük bir tutku ve aşk ile bağlıdır. Yıllarca içimizde yazı yazmaya küçümseyerek bakılmış olmasına rağmen, kültür, sanat ve edebiyatın en militanca büyük bir eylem adamı olma pratiğini sergiler. Hiçbir imkanın olmadığı koşullarda Şehit Ayhan kampında ilk çalışmasında büyük bir emek ve özveriyle yer alır. Yıllarca savaş pratiği içindeki temposu, aynen kalemine de yansır. Çocukluğundan itibaren yaşamını büyük kararlılıkla edebi bir dille yazıya döker. Her koşulda bunu sürdürme kararlılığını taşır. Kalem ve silahını ustaca kullanır. Yazdığı iki roman ve şiirleriyle iyi bir edebiyatçı olma yolunda kararlıca ilerler. İlk romanın ismini *"Gorki'nin 'Ana'sı varsa Kürt'ün anası olmalıdır"* diyerek *"Ana"* koyar. Bu onun iddia düzeyini göstermesi açısından çarpıcıdır.

Ekim devrimi Gorki gibi büyük edebiyatçıları savaş

içinde yetiştirip dünyaya mal etmiştir. Özgürlük hareketimiz de, devrimci edebiyatçıların savaş içinde emekle yoğunlaşarak yaratacağıdır. Delil yoldaş bunu kavrayan ve kendi pratiğinde çabasına giren bir yaklaşımın sahibi olur.

Tarih 8 Aralık 2000'dir. Gün uzun ve sessiz, doğa oldukça durgundur. Delil için tarihi bir gün başlamaktadır. Devrimci direnişin gücünü göstermenin zamanı gelmiştir. YNK güçleri uluslararası komplo çerçevesinde gerilla güçlerini tasfiyeyi önüne hedef olarak koymuştur. Bu yüzden büyük direniş yaşanmakta, ihanetçi güçlere yönelik kapsamlı eylemler yapılmaktadır.

8 Aralık'ta yapılacak eyleme Delil arkadaş da katılmaktadır. Eyleme gidene kadar yaptığı espirili hareketleriyle tüm yoldaşlarına moral verir. Ağır ve emin adımlarla hedefe doğru ilerler. Gece yarısına doğru gece sessizliğini bozmuştur. Artık sadece silahlar, bombalar konuşur. Delil arkadaş ilk mermiyle beraber, şimşek hızıyla büyük bir kararlılıkla, düşmanına hissettirmeden sokulup en etkili darbeleri vurur. Ama hainlerin gelen mermilerine hedef olmaktan kendini kurtaramaz. O da ismini dağların ve göklerin yüksekliğine yazdırıp bize direniş bayrağını bırakır.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Mustafa AYCAN (Ferhat)

DOĞUM GÜNÜN KUTLU OLSUN

Ferhat yoldaş, Urfa'nın Suruç ilçesinde dünyaya gelir. Aile fakir olduğu için geçimini sağlamak amacıyla Antep'e göç etmiştir. O dönem, Kürdistan'da kızgın savaşın yaşandığı bir dönemdir. Ailenin fakirliği mücadeleye daha erken tanışmasına ve sempati duymasına neden olur. Mücadelenin kızgınlığı ve Ferhat arkadaşın yaşadığı çelişkiler, mücadeleye erkenden katılmasına sebep olur. Ferhat arkadaşın mücadeleye yoğun ilgisini fark eden ailesi, O'nu düzen ilişkilerine çekmek istiyordu ancak, O, tüm bu engellemelere rağmen 1997 yılında Mardin'de saflara katılır.

Katıldığı ilk günden itibaren yaşama kolay alışması ve pratik işlerde becerikli olması O'nu ön plana çıkartır. Fedakarlığı ve çalışkanlığıyla tanınır, sevilir. En sevdiği silah BKC'dir. BKC ile Ferhat'ı yan yana görenler, O'ndaki silaha bağlılığı kolayca anlar.

Adı, soyadı: **Mustafa AYCAN**
 Kod adı: **Ferhat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Suruç 1977**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
 Şehadet tarihi ve yeri: **15 Eylül 2000, Aliyereş eylemi-Soran**

Hikaye ve romanlardaki aşklar belki hayali ve hiç yaşanmamıştır. Ama Apocula'nın aşkı gerçek, hala yaşanan ve tüm dünyanın şahit olduğu bir aşktır.

İlkler güzel olur, kalıcı olur, bize yol çizer. Uğrunda sözler verilir ve anısına ey-

lemler yapılır. Ferhat yoldaş, 2000 yılında ihanete karşı savaşımızdaki ilk şehittir. Onun içindir ki yoldaşlar içinde 'ilk' denince, Ferhat akla gelir.

Kuzey'de bir yıldan fazla bir süre pratik yürüttükten sonra, geri çekilme süreciyle Soran alanına gelir. Karadağ'daki durum belirsizleşince parti, tüm güçleri alarına geçirir. Birkaç gün sonra hainlerin 50 kişilik silahsız eğitim grubuna saldırdığı, 13 yoldaşın şehit, diğerlerinin de esir düştüğü haberi gelir. Buna karşılık gerilla güçlerimiz Aliyereş'teki hainlerin mevzi ve makaralarını kuşatırlar. 15 Eylül 2000 günü saat 11'de gerilla güçlerimiz harekete geçer.

Ferhat arkadaş, birinci timde yer alır. Eylem öncesinde arkadaşlarına "Bugün doğum günüm" der. Arkadaşları "Eylemden sonra başarmızla birlikte kutlarız" diye O'nun coşkusuna cevap verirler. Eylem olur ve hainler Aliyereş'ten sökülüp atılır. Ancak bu eylemde Ferhat yoldaş da şehadete ulaşır. Yoldaşlarıyla doğum gününü kutlayamaz belki, ama başarısıyla en büyük hediyesini almıştır. Ferhat yoldaşın anısı mücadelemize önder olacaktır.

"PKK'den etkilenmiş sıradan bir insan bile kahraman olabiliyorsa, bunun nedeni PKK özünün kahramanca bir temelde başlatılmış olmasıdır. Eylemin kendisi başlarken kahramancadır, sonuca giderken kahramancadır, şehadete giderken de kahramancadır"

Başkan Apo

Mücadele arkadaşları

Haşim DURMUŞ (Serdar)

Sarı çocuğun uzun yürüyüşü

Şehitler, bir halkın, bir devrimin en yüce değerleridir. Çünkü Onlar halkın yaşadığı coğrafyada şekillenirler ve halkın yüzyıllardır yaşadığı acılarla yoğrulurlar. Onların verdikleri mücadele ile gün gelir tüm halklar yaşadıkları acıları özgürlük uğruna bal eylemeyi, zorlu geçitlerden geçerek özgür yarımlara ulaşmayı başarırlar.

Serdar arkadaş, Van'ın Başkale ilçesinde doğar. Cennet ile eş değer tutulan sakin, gizemli doğası ve tarihin en eski kültürüne sahip olan Van, savaşa direnişlere ve unutulmaz aşklara tanıklık etmiştir. Bu yüzden Van'da her türlü duyguyu yaşayabilir ve kendinizi yeniden bulabilirsiniz. Direnişin büyüklüğü Siyamend ile Xecce'nin aşkını daha da büyütürken bugün

Adı, soyadı: **Haşim DURMUŞ**

Kod adı: **Serdar**

Doğum yeri ve tarihi: **Başkale 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997 Haftanın**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Aralık 2000, Kayalık tepe eylemi**

hala aynı aşkın ve direnişin büyümesini görebilirsiniz.

Yüzyılın son çeyreğinde bile aşkı ve direnişi yaratan bu toprakların büyüsi bozulmamıştır. Toprağının büyüslüne bağlı özgürlük arayışında kızları ve oğulları yine aşkın peşindedir. Ancak bu sefer bu aşk, halkının özgürlüğüne sevdalanmadır. Ama bu sefer büyük aşkı yaratmak içindir bu savaş. Bu nedenle de her genç yürekte büyür özgürlük aşkı, herkesi derinden etkiler. Ve bir biçimde katılır özgürlük savaşına. **Berivan (Zinnat Karaaslan)** yoldaşta işte bu özgürlük aşkını arayanlardan biridir. Bir rüzgar gibi geçer Van'dan. Tüm yüzlere çarparak, saçları dağıtarak ve tozu dumana katarak. Onun efsanesini bilmeyen yoktur. Serdar arkadaş, onun hikayelerini dinler önce. Sonra inanır ve o büyük savaşı içinde duyumsar.

Serdar arkadaş, yaşadığı büyük çelişkinin farkına henüz varmışken ve birçok şeyi sorgularken bir bomba patlar. Berwar yoldaş, uluslararası komploya karşı kendini bomba yaparak patlatmıştı. Bütün Van eylemin büyüklüğü karşısında oldukça etkilenmiş, her taraftan konuşulan tek konu haline gelmişti.

Bu eylemle birlikte Serdar arkadaşta da birçok değer

yargısı parçalanmış, kendini kandırmışlıkları ile tüm sahte dünyalar alt üst olmuştur. Çünkü böylesi bir masal hiç anlatılmamıştı O'na. İnsanlar masallarda bile sevdasına ulaşamayınca kendilerini öldürmekteydi. Oysa şimdi Önderlikle buluşmak isteyen kadınlar kendilerini atomlarına kadar parçalamaktaydı. Serdar yoldaş henüz bu sırrı çözmemişti, ama kendisini çeken büyük bir gücün varlığını derinden hissetmekteydi.

Arayışları onu gerillaya kadar götürmüştü. İlk başta anlayamadığı bir ortamla karşı karşıyaydı. Acaba kendisini bu kadar çeken güç, burası mıydı? Bu çelişkiyi uzun bir süre yaşadı. Zamanla arkadaşlarıyla kaynaşmış, eğitimler görmüş, bilinçlenmeye başlamıştı. Önderlik gerçeğini, partiyi ve gerillayı tanıdıkça yaşadığı çelişkiler azalmaya, katılımı güçlenmeye başlamıştı. Samimi bir insandı.

Kendisine samimi yaklaşıldığı sürece, dürüst olduğu sürece her ortama kolay uyum sağlayabilirdi. Hesapçı yaklaşımları, kurnazlıkları yoktu. Kürt'ün o saf, temiz duygularıyla katılmıştı gerillaya. Ve bulduğu ortamda O'nun arayışlarına cevap verebilecek kadar temiz ve saftı.

Gerilla yaşamına uyum sağladıktan sonra her şey değişmişti O'nun için. Daha bir moralli, coşkulu olmuştur. Birçok şeye daha iyi anlam veriyor, halk, ulus, toprak, yurtseverlik, sevgi, bağlılık vb birçok kavram daha güçlü anlamlara kavuşmuştu.

Büyük oranda Zagros alanında kaldı. Cennet vatan kavramını da buralarda yaşayarak öğrendi.

9 Ekim uluslararası komposundan sonra Güney'e geçen Serdar yoldaş, YNK'nin saldırı hazırlıkları sırasında da Soran alanına geçmişti.

YNK, Önderliğimize karşı

geliştirilen uluslararası komploda Kürtlerin içerisinde bir ihanet çıbanı gibi rol oynamaktaydı. Uluslararası güçlerin yapamadığını, onlar yapmak istiyordu. Bu sayede egemen güçlerin daha fazla gözüne girecekti.

Yeni bir Kürt trajedisi sahneleniyordu. Kürt halkının tarihi boyunca ulaştığı en örgütlü, mücadeleci ve bilinçli dönemine sadece ABD'den birkaç kuruşluk fon almak için, binlerce şehit kanıyla kazanılan değerlere pervasızca saldırılar düzenleniyordu, YNK. Önce Karadağ'da başlamıştı saldırılar, ardından da diğer alanlara yönelim başlamıştı.

Serdar yoldaş, YNK'nin bu saldırılarına bütün yoldaşları gibi ölümüne direnmiş, ardından da onlara karşı gerçekleştirilen eylemlere katılmıştı. Büyük bir fedakarlıkla savaşmış ve Apocu militanlığın güzel bir örneğini sergilemişti.

Serdar yoldaş, 11 Aralık gecesi Kayalık tepesine düzenlenen bir eylemde vurularak şehadete ulaştı. Tıpkı Akdamar'ın güzelliğini bozmaya çalışan, Siyamend ile Xece'nin arasına giren ihanetçiler gibi, Serdar yoldaş, ihanetçilerle girdiği savaşta özgürlük semasında bir yıldız gibi parladı.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Barış ÇELİK (Rênas)

İSYAN BEBEĞİYDİ MAYIS KOKARDI

Barış arkadaş, 1982 yılında oldukça feodal ve geri bir yapıya sahip olan Amed'in Hazro ilçesinde doğdu. Ailesi, çevresinde saygı uyandıran bir yapıya ve yurtsever özelliklere sahiptir. Her geçen gün dalga dalga yayılan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinden etkilenme yögundur.

Babası devlet memuru olduğundan dolayı Urfa'ya taşınırlar. Urfa, PKK'nin kuruluş aşamasında yükselen bir kale konumunda olduğundan, 12 Eylül sonrası faşist cunta, buraya özel bir önem veriyordu. Özgürlük Hareketinin yıkmak istediği feodalizm, karşı bir hamle olarak Urfa'da daha da derinleştiriliyordu. Ağalık, şeyhlik, aşiretçilik, yobazlık, gericilik, dinî gericiliğe dayalı olarak

Adı, soyadı: **Barış ÇELİK**

Kod adı: **Rênas**

Doğum yeri ve tarihi: **1982, Amed/Hazro**

Mücadeleye katılım tarihi: **Ekim 1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **07 Mayıs 2000, Haftanîn, YNK Savaşı**

gelişen kadercilik, arabeskvari bir şekilde kendi içine gömülmüş bir yaşam halka dayatılıyordu.

İnsanlar, hemen yanı başındaki binlerce köyün yakılıp yıkıldığı, katliamların sürdüğü savaşı, pek umursamıyor ya da ağaların elinde oyuncak olmuşlardı. Gençler, devletin ince bir politikası olan İbrahim Tatlıses ve Küçük İbo furyasına kapılarak onlar gibi olmaya çalışıyor, bu politika içinde eriyor, ağalık ya da kulluk eksenli yaşam tarzları ile her türlü yoz yaşam ve öz gücüne dayalı olmayan kalıplarıyla kendilerini değişimin bir motor gücü olarak görmüyor, "böyle gelmiş böyle gider. Elimizden bir şey gelmez. Bu dünyaya mahkumuz" kadereciliğiyle hareket ediyor, devlet kapısına kapılıp kendilerini 'sağlama almaya' çalışıyorlardı.

Devlet, özel savaş uzmanlarıyla İbrahim Halillerin memleketini ağalar yetmiyormuş gibi, halkı bir de tarikatlar ve şeyhlere yem ediyordu. Bu yerlerde din adı altında Kürtlük bilincinden uzaklaştırılması için dogmatizm aşlanarak beyinler yıkıyor, Ortadoğu'nun gerici kalmasına neden olan zihniyet angaje ediliyordu. Birey olma fırsatını yakalayamadığı için kendine güvensiz, ancak başkasına dayanarak ya-

şayabilen, aşiretsiz ve büyük-süz yapamayan, kendisi olamayan kul mantığıyla beyinleri işgal edilmisti insanların.

Barış arkadaş, din, devlet, çığ köfte ve İbo cenderesinde teslim alınan, bütün bu oyunlara ve bu siyasete göre şekillenen insanların gördükçe sinirlenirdi. Çevresi feodalizmin etkisinde olmasına rağmen o, bu çarpıklaşmayı kabul etmiyor, en azından böyle bir insan olmak istemiyordu. Devlete öfkesi korkunçtu. Çevresindeki insanların politik anlamda yeterince uyanık olmaması, onda tepkiye yol açardı.

Bir gün Kapalı Spor Merkezi'nin bahçesinde bir grup arkadaşla otururken, arkadaşlarından biri, "siz bu ülkenin baş-

bakanı olsaydınız, ne yapardınız?" diye sorunca, her kafadan bir ses çıktı. Kimisi "ben olsam, işsizliği hallederim", kimisi "ben olsam, buralara fabrika açarım" gibi sözler sarf ederken, Barış arkadaş sessizliğini bozmadı. Aynı soru kendisine sorulunca, istifini bozmadan "ben olsam, milleti anasından doğduğuna pişman ederdim" deyince bütün gözler şaşkın şaşkın ona çevrildi. Kısa bir duraklamadan sonra herkes bir ağız etmişcesine "Niye?" diye sorarak merak etti. Teorik olarak bir birikime sahip olma şansı olamasa da hayat okulunda en başarılı öğrencilerden sayılırdı. O kadar şey öğrenmişti ki, bu soru ona kolay cevaplanacak bir nite-

likteydi. "Çünkü" dedi, "doğduğuna pişman edeyim ki, bir daha benim gibi bir ezni seçmeyecek kadar akıllansınlar."

Barış arkadaş, biraz da ailesinden yurtseverlik temelini aldığı için çevrede, arkadaşları arasında oldukça politik bir yapıya sahipti. Öyle ki, "saat kaç?" gibi sıradan bir soru bile sorulsa, bir tartışma konusu açar, zamanın öneminden boşa harcanmasının olumsuzluğuna, zamanı kaybetmemenin amacını belirttikten sonra geleceği yaratmak için uğraş vermeye ve oradan da sözü Kürtlerin umudu olan Özgürlük Mücadelesine getirirdi.

O yüzden arkadaşları arasında sıradışı, olgun, saygı duyulan ve çok sevilen bir konumdaydı. O yanlış bile konuşsa, hatalı da davransa, o kadar çok sevilip sayılırdı ki, herkes onun yaptığı ve söylediği her şeyin doğru olduğuna inanırdı. İnsanların arasında dalgalanan bir mertlik bayrağıydı.

Ailesinin maddi durumu iyi olmasa da insanlara karşı cömert bir yapısı vardı. Eğer bir borç almışsa, ne kadar kötü ve sıkışık bir durumda olursa olsun, ne yapar eder gününde ödemesini bilirdi. Ama bir arkadaşının ona borcu olup da ödemeye geldiği zaman, o parayı almaz, ancak "seninle bir daha arkadaşlık yapmam, darılırız" gibi 'şantajlarla' belki alırdı. Yoksa imkanı yok almazdı.

Vefakar ve arkadaş canlısı biriydi. Kendi dertlerini bir tara-

fa bırakır, herhangi bir sorun-
da çözüm bulmak isterdi. Ken-
disini çözüm gücü yapmak is-
temesi, kendisi için kendisi de
dahil güzel insanlar içindi.
Adeta harcardı kendisini.

Barış arkadaş imkanların
yetersizliği nedeniyle zar zor
okuyabilmişti. Bir iki yıl ara
vermişti okula. Açıköğretim
sınavlarıyla zaman açığını
kapatınca tekrar okula başlar.
Ancak hem okuyup hem de
çalışmak zorunda kalması
nedeniyle zorlu ve sancılı dö-
nemler yaşar. Emekçi bir ya-
pıya sahip olan Barış arka-

"Yılmadık!

Yenilmedik!

Direndik Mazlumvari

Amed'e selam edip

Ağitliği borç bildik.

Bu böyle olmaz deyip

Sevdalandık dağlara!

Ne yarımız var dedik

Ne de evde anamız!

Bir parça özgürlük diye

Yarınlara bugünleri

Dalgalandı diye

bir bayrak

Rênas Rênas on binleri

Bedel dedik de verdik

Mayıs yeşil

Mayıs güneş

Mayıs kan kırmızı

bir onur!

Haftanîn yaşam,

Haftanîn direniş,

Haftanîn ihanet!

Haftanîn Rênas Rênas

Özgürleşmiş

memleket!"

daş, yaşadığı tüm sıkıntılara
rağmen hayata karşı yenilme-
diğini o mahcup ve mütevazı
tebessümünde adeta haykırırdı.
Arabeskvari bunalımlara
girmez, örnek duruşuyla sız-
lanma diye bir şey bilmezdi.

1999'da uluslararası komp-
lo sürecinde Önderliğin ya-
kalanıp Türk devletine teslim
edilmesiyle Kürt halkının yü-
reğine düşen ateşten Barış ar-
kadaş da nasibini aldı. Eski
neşesi kalmamıştı. Sözde
yargılama adı altında hukuk
tiyatrosuna dönen TC adaleti-
nin düşmüşlüğüne gösteren
ve halkı sindirme, yıldırma,
mücadeleden uzaklaştırma
amacını taşıyan "Apo 'piş-
manım' dedi" biçimindeki
dedikodular, onu öfkeden de-
liye çevirmişti. Ancak bu öf-
kesi, onun inanç zayıflığını
değil, tam tersine komplocu
zorbaların suratına inen yum-
ruk niteliğindeki mücadeleye
daha kararlı sahip çıkma ge-
reğini hissettiriyordu ona.

18 Nisan seçimlerinde Kürt
halkının kolunu kanadını kı-
ran gelişmeler yetmiyormuş
gibi, genel seçimlerde Urfa
ve Kürdistan'ın bazı illerinde
MHP gibi faşist komprador
güçlerin 'milletvekili' seçil-
meleri, onu çıldırtmıştı. Hal-
kın geriliğinden devletin aşağı-
lık politikasına kadar her
şeye kinini öyle belli ediyor-
du ki, elinden gelse, TC'ye
ait bütün kurumları yumruk-
laya yumruklaya paramparça
ederdi. Artık okul umrunda
bile değildi. Önderliksiz bir
geleceğin ve yaşamın olama-
yacağını biliyordu.

İnkâr ve imha siyasetine
dayalı, üst sınıflarla yoksul
tabakanın gelir dağılımında-
ki uçurumu hissetmeyen,
kendi kimliğini ve demokra-
tik haklarını istediler diye
binlerce taze fidanı katle-
den, köyleri yakma vahşeti-
ni 'faili meçhul' cinayetlere
ekleyen bu düzene karşı ye-
rinde durmayı kabul etme-
yerek Ekim 1999'da bir
grup arkadaşıyla birlikte
halkının tek umudu olan
PKK'ye katılır.

Önderlik tarafından geliştiri-
len barış süreci sayesinde
komploya en anlamlı yanıt
olarak savaş durdurulmuş,
imha yolu kapatılmış, zorba-
ların '6 ayda dağılırlar' bek-
lentisi binlerce fedai ruhlu
gencin katılımıyla boşa çıkarı-
lmıştı.

Ancak komplocular, müca-
deleyi yenilgiyle sonuçlan-
dırmak için gerek içte gerek-
se dışta boş durmuyorlardı.
Bu kez de Kürtlerin binlerce
yıllık trajedisi ve kara lekesi
olan ihanetle vurmaya çalışı-
yorlardı.

Rênas yoldaş, Haftanîn
alanında 7 Mayıs 2000 tari-
hinde ihanet batağında pis-
lik içinde yüzen işbirlikçi
KDP ve YNK saldırısı sonu-
cu onlarca yoldaşla birlik-
te görkemli bir direniş sergi-
leyerek şehit düşer.

Yaşamındaki örnek duru-
şuyla bize yol gösterici olan,
'Rênas' olan Rênas yoldaşın
anısı mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları
adına Hidar FERAT

Ebubekir Duman

GELECEĞE DEĞİL, GEÇMİŞE UZANDIM O AN

*Çünkü heval
senin şarkın Masıdar
çoktan söylendi
Hakkari senin aşkını
yaşıyor bugün
Kato resmini gururla
çizdi kayalıklarına
Ve Zap akışında
sevdanı taşıyor her an...*

Klasik bir yürüyüşle koridoru adımlarken sağıma düşen hücreden beni çağıran sese doğru gittim; "Selman arkadaş şehit düşmüş biliyor musun?" O an tarifsiz bir esinti sardı tüm vücudumu. Ayaklarım hafiften ağırlaştı. "Vay be," dedim yüreğimin derinliklerinden gelen bir sesle. Sonra isminin yer aldığı sayfaları ani bir refleksle alıp okudum. Birinci okuyuşta belki

❖ Adı, soyadı: **Ebubekir Duman**

Kod adı: **Selman**

Doğum yeri ve tarihi: **Hakkari
1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Hakkari-Kato

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Ekim
2000, Kalatuka**

yanlış okumuşum diye tekrar okudum. İnanmak istemedim. İkinci kez okudum. Belki de kendi kendimi kandırmaya çalışıyordum. Ve "Güney şehitleri" başlığı altında onlarca şehidin arasında senin de özgürlük ve yaşam hayatını böyle nakşetmişler.

İşte o an heval, yarınlara, geleceğe veya farklı bir yere değil. Birlikte yaşadığımız zamana yani geçmişe uzandım. Bir arkeolog gibi belleğimin en derin noktalarına. Birlikte yaşadığımız zamanın ilkinin an an, nokta nokta gezdim, aradım araştırdım. Her dalışında bir anımız çıkıyordu zaman yüzeyine. Ve yüzeye vuran her gerçek bana bir buluş gibi geliyordu. Şimdi bana daha tatlı geliyordu birlikte yaşadığımız günler. Belki de zamana bu tadı veren senin ayrılışıdır heval.

Bana senin ölüm haberini hüzünlü ve kısık bir ses tonuyla veren senin mücadele arkadaşındı. Ve şimdi her gün seni ondan dinliyorum. Bilmem, ama şehadet haberin bana çok tuhaf geldi. Belki de beni şaşırtan ölümün değil ölümünü hiç beklemememdi. Selman ve ölüm zıt iki dünya gibi geliyor aklıma. Doğrusu hiç de yakışmıyordu birbirle-

rine. Oysa ben tıpkı daha önce Garê'den gönderdiğin gibi, dağlardan bir selam bekliyordum senden. Ya da derginin birinde çıkmış bir fotoğrafını görebilme umudunu, heyecanını yaşıyordum. Demek ne zaman istediğimiz gibi akıp gidecek ve ne de tarihi arzularımıza göre yaşayamayacağız.

Evet heval Ebubekir, ilkinde de belirttiğim gibi şehadetin beni bir rüzgar gibi alıp geçmiş yıllara fırlattı. Tarihın başına dönüp yaşadığımız zamana yeniden yürüdüm. Sadece yürümedim, baktım gördüm, içtim ve yeniden yaşadım tüm anılarımızı. Beraber yaşadığımız birlikte adımladığımız, birlikte suyunu içip, havasını teneffüs ettiğimiz köyü, zozanları ve mezarları karış karış dolaştım. Kaniye Xulama'ya uğradım, ardından Derik'i geçerek Dolagusan'a'ya geçtim. Sanki dünmüş gibi, birlikteliğimizin en canlı, can acılı ve en sevinçli yanları bütün renkleri ile bir bir hafızamda canlandılar. Ben onlara onlar ise bana koşuyordu-

lar. Geçmişini yeniden "hatim" ediyordum. Tabii tüm bu yolculukta sen vardın. Sendin bana bu yolculuğu yaşatan, sendin bu zamana öncülük eden.

Beraber okuduğumuz ilkokul dönemine gittim. Senin o sakin yapının altında yatan kurnazlıkların ve deli doluluğun geldi aklıma. Sonra on dakikası "ders" yarım saati teneffüsle geçen okulumuzun önünde karın içinde nasıl güreştığımızı, buzda nasıl kaydığımızı. Karşıt cephelemler oluşturarak yaptığımız kar topu kavgalarını çok iyi hatırlıyorum. Karın içine sakladığımız 'kopallerimiz' ise 'asıl' kavga için her zaman hazır dılar. Okuldan çıkar çıkmaz diğer aşiretlerin çocuklarıyla yaptığımız kavgaları ailelerimiz duymasın diye bu kavgaları aramızda bir sır gibi sakladığımızı hana bir bir hatırlattı yaptığın bu zaman yolculuğu. Bu kavgalarda berdeqanilerimiz bizim uzun namlulu silahlarımızdı o zaman.

Hatırlarsın hani, Meydanê zozanlarında siyah kıl çadır-

larımız yakındı birbirlerine. Bizler yanı yarıya koçeriz ya. Ama şimdi uykusunu, havasını ve soğuk sularını özlediğimiz o zozanlar, keçi kılından yapılmış o çadırlar yok artık. Şimdi çocukluğumuzun diyarı yok artık. Güneşin batışıyla hareketleniyorduk ve akşam oldu mu, tanrılar bile tutamazdı bizi. Koşardık zozanın ortasındaki meydana. En çok kaçak polis, koyun kurt ve Bîranê oynardık. Çamur toz taş su demeden gecenin parlak yıldızları altında bir o yana bir bu yana koşar dururduk. Saklambaç oyununda otların arasına kayahıklara ve bazen de yatan bir hayvanın yanına uzanarak nasıl saklandığımızı geçmişini yaşarken tekrar gördüm. Ve ben şimdi bunları yazarken sen yoksun diyemem. Çünkü bugünün her anını yaşatan sensin bana zaman öğretmenim.

Belki bir daha seninle kıl çadırların önünde, kutsal ateşin başında oturup gizli hayallerimizi birbirimize anlatamayız. Belki bir daha mezarlara keklik yuvalarını aramaya, kuş yuvalarını bozmaya gitmeyeceğiz. Belki bir daha ışın toplayıp kengenden sakız çıkartmayacağız. Ama bil ki Selman heval, yolunda can verdiğin hayallerini gerçekleştirecek olan halkımız seni en kutsal değeri olarak koydu gönül sarayına.

"Ve bir sabah tabancasını beline takıp köylerinin karşısında heybetlice duran Kato'ya doğru yol alıp gitti."

Gerillaya ilk katılışını herkes gibi biz de böyle duyduk. "Ailesinden bile hatır istemeden öylece gitti" dediler. Sonbaharın sonlarıydı. Bu haberden bir an bütün yöre, hatta Hakkari, Van'da bile seni tanıyan herkes haberdar oldu. Yaşın 18 idi o zaman. Biliyorum heval, baban seni geri almak için çok uğraştı. Ama sen ona hep "hayır" dedin. Asıl diyarını keşfetmiştin. Köylülerin birçoğu anan için "vay feqrê Xeco" dediler o zaman? Asıl fakirlerin kendileri olduğunu anladılar mı bilemem.

Seni Kato dağının güneyine düşen ölü çınar ağacıyla kaplı mağarada ilk gördüğümde sanırım gerillacılığının ilk ayını dolduruyordun o zaman. Gece olduğu için seni tam göremiyordum. Sabahleyin uyandığımda mağaranın bir köşesinde bağdaş kurmuş kuran okur gibi kitap okurken gördüm. O an çıkan güneşin verdiği aydınlık seni daha iyi tanıttıyordu bana. Silahın, elbisen esmerleşen cildin, konuşma üslubun, bunla-

rın hepsi gerillalaşmanın ilk belirtileriydi sende. Özgürlük kavgasına ilk hazırlık, ilk ısınmaydı tüm bunlar.

Silahı çok ama çok sevdiğini söylemeye, yazmaya gerek var mı acaba?

Selmanlar da bir tarih oldu artık. Çünkü asıl adını aldığın Selman, 1986 yılında Bosundi dağında şehit düştü. Ve sen O'nun silahını, O'nun bıraktığı bayrağı ilk kaldıran oldun. Ve şimdi sen düşerken o nazlı toprağa Kato nice Selmanları çoktan doğurdu.

Ve o gün Kato'da senden hatır istedikten sonra ben aileye, sen partiye, ben aşağılara sen ise doruklara, kısacası ben düzene sen ise özgürlüğe insan olmaya yol aldın.

Seni bir yıl sonra Metina dağında ikinci kez görürken çok değişmiştin heval, gerillalaşmıştın tüm yönlerinle. Her şeyin gerilla kokuyordu artık. Konuşman, yürüyüşün, silah tutuşun kısaca bütün yanların bir savaşçının ayrı ayrı özellikleriydi. Belki boyun fazla atmamıştı, kıvrırcık saçların

eskinin aynısı ve bir de gülüşün hiç değişmemişti, ama bu sefer karşımda gördüğüm zozanların Ebubekir'i değil, komutan Selman'dı. Bana "gel" demiştin o zaman. Ama maalesef ben "geç" kaldım.

O gece bizimle vedalaşıp giderken, bunun son buluşmamız olacağını kim tahmin edebilirdi. O gece Didar ağacının altı, senenle birlikteliğimizin son anı olurken, geriye senden bana, beraber geçirdiğimiz yaşam bana verdiğin fotoğraf ve bugünkü ortak amaçlarımız kaldı Selman heval.

Ve bugün ben 6 yıla yakın bir zindan sürecini yaşarken, şahadetinin anısını bir hücrede gecenin sessizliğinden yararlanarak yazıyorum. Ve bu zamansız ölümün birçok düşlerimizi, hayallerimizi elimizden aldığını anlıyorum.

Kato'nun doğusuna düşen köyümüz bugün yakılıp yıkılmışta olsa, orada seninle yeniden buluşabilirdik elbet. Bu ülkede barışı yaratarak Kato'nun eteklerine çıkıp Şexani'yi en güzel figürleriyle oynayacaktık. Xelef'i sen başı çekerek en güzel sözleriyle söyleyecektik. Kimbilir, belki tekrar çıplak atlara binip vadi boyu yarışacaktık.

Son olarak sana ne hoşçakal ne de güle güle diyebiliyorum. Çünkü ayrılık ve birleşme diye bir şey yok bu kavgada, her an her şey yaşıyor. Biz olmasak da yine de yaşayan biziz.

Gülâber KIRKISRÂK (Gülîstan)

Ülke sevgisi kıtalar okyanuslar aştırdı

Kürdistan tarihi biraz da isyanlar, direniş ve sürgünler tarihidir. İsyancılarla sarsılan Türk Cumhuriyeti zaten hücrelerine kadar bölünmüş, parçalanmış, dağılmış Kürtleri, isyanlar sonrası bir defa daha dört bir yana savurarak sürgün ve iskan politikalarıyla Kürdistan'ı kendi öz çocuklarından koparmıştı. Kürtler artık güneş ülkesinden Anadolu'nun dört bir yanına savrulmuş kendi öz yurtlarından yoksun bırakılmıştı.

1936-38 yılları arasında ayaklanan Dersim halkına karşı da sürgün politikası uygulanmış ve buradaki halk Münzurlardan çok uzak bir yere ta İç Anadolu'ya Kayseri-Pınarbaşı'na sürül-

Adı, soyadı: **Gülâber KIRKISRÂK**

Kod adı: **Gülîstan Deniz**

Doğum yeri ve tarihi: **Pınarbaşı-Sarız-Kayserik, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Aralık 2000, Dola Şchidan**

müştü. Gülâber yoldaşın ailesi de böyle bir sürgün sonrası Pınarbaşı'na gelen ailelerden birisiydi.

Ama hiçbir sürgün gibi, onlar da asla uyum sağlayamamıştı, bu diyarlara, içlerinde ülke özlemi asla dinmiyordu. Pınarbaşı onları çekmiyordu, kendilerini yabancı hissediyorlardı. İhtiyarların anlattığı hikayelerde, çocuklara söylenen ninnilerde, kadınların yaktığı ağıtlarda hep Kürdistan ülkesi, yüce dağları, kutsal mekanları anılıyordu. Artık onlar için Kürdistan'ı yeniden görmek yaşamak büyük bir umut olmuştu. Ve umutlarına sonuna kadar bağlıydılar.

Buna karşın düşman umutları tarumar etmek için Kürtleri her açıdan asimile etmeye, etkisi altına almaya çalışıyor, gündün güne baskısını artırıyordu. Bu 1984 yılına kadar devam etti. İlk kurşunla beraber düşmanın ördüğü lanetli ağ sarsılmaya başlamıştı. Özgürlük ateşi önce Kürdistan, ardından da Anadolu'ya kadar sıçramış bütün Kürtleri içine almıştı.

Özgürlük ateşi Pınarbaşı Kürtlerinin de yüreklerinde yanmaya başlamıştı. 1989 yı-

lıyla beraber Kürdistan dağlarından Binboğalara seferler başlamıştı. Kürdistan gerillaları Anadolu'ya uzanmıştı. Pınarbaş'ında artık katılımlar gerçekleşiyor. Binboğalardan, Munzurlara, Agirilere, Cudilere, Zagroslar'a yürekler akıyordu. Bunlardan bir tanesi de Güleber'in ağabeyi İbrahim yoldaşı. İbrahim yoldaşın saflara katılmasıyla ailesi ve Pınarbaş Kürtleri için yeni bir süreç başlamıştı. Özgürlük rüzgarları onları da sarmış, Kürdistan Devrimi onlar için umudun gerçeğe dönmesi olmuştu. Güleber yoldaş ve ailesi 1992'de ekonomik sebeplerden dolayı Kanada'ya göç etmek zorunda kalmışlardı. Güleber'in vatan hasreti günden güne artıyordu. Ne kıtalar ne okyanuslar engelleyemiyordu bu vatan hasretini. Ülkesi okyanuslar ardında olsa da, yüreği her zaman topraklarındaydı. Buram buram ülke kokuyordu sevdası Güleber'in.

Okyanuslarca uzak da olsa ülkesinden, mücadelesi oralarda bile boy vermişti. Kürt halkı Ulusal kurtuluş mücadelesini dünyanın her yerinde olduğu gibi, Kanada da benimsemiş, hiçbir kadro olmasa da kendi kendilerine çalışmalara başlamış ve yurtsever Kürtleri bir araya getirmişlerdi.

Güleber yoldaş 1993'ten sonra bu çalışmalara katılmaya başlamıştı, ama bu O'nu tatmin etmiyordu. Daha fazlasını yapmak hasretimin çektiği ülkesine ulaşmak, kendini her yönüyle devrime adanmak istiyordu. Buna tahammül edemezdi ve yüreğinin sesine kulak verip 1995'te okyanusları aşarak Önderlik Sahası'na geldi.

Onun için hayatının en kutsal amydı, gözlerine inanamıyordu. Yüreği yerinden çıkarcasına atıyordu. Büyük insan Başkan Apo karşısındaydı. Artık O'nun için yoğun geçecek bir devrim mü-

cadelesinin startı verilmişti. Önderliğinden sonsuz bir güç, moral, yaşam coşkusu almıştı.

Güçlü bir eğitim devresi sonrasında artık sıra ülkeye, özgürlük dağlarında ulaşmaya gelmişti. Devre sonrasında yapılan törenle, bütün yoldaşlarıyla vedalaşmış, Önderliğin uğurlamasıyla yola çıkmışlardı.

Uzun ve zorlu bir yolculuk sonrasında ulaşmıştı sonunda ülkesine. Önce Botan, ardından Güney ve diğer alanlar. Savaşla geçen uzun seneler...

Uzun gerilla yaşantısında büyük bir tecrübe kazanmıştı Güleber yoldaş. Aynı zamanda ideolojik ve politik olarak da kendini güçlendirmişti. Birçok eyleme katılmış, eğitim çalışmalarında yer almış, yeni savaşçıları eğitmek için eğitim komisyonlarında yer almıştı. Varolan bütün görevleri büyük bir istek ve arzuyla yapıyor, bu yüzden başarılı da oluyordu. O'nun el attığı hiçbir iş yarım kalmıyordu. Başarısızlık ve eksiklik onun yaşamında asla olamazdı.

1998 yılı Güleber yoldaş için son derece güç bir yıldı. Özgürlük Önderi'ne karşı gerçekleştirilen komplo, ve bu komplonun Önderliğin Türkiye getirilmesiyle sonuçlanması O'nu derinden etkilemişti. Anbean yaşamıştı bütün gelişmeleri. Önderliğin yakalanmasından sonra komplo bitmemiş, ardı sıra devam ediyordu. Önce içten

dayatılan ihanet ve parti yapısını bozmaya çalışma, ardından işbirlikçi YNK güçlerinin saldırıları...

Güleber yoldaş, tüm arkadaşları gibi kinle doluydu. Önderlik yakalanmış, uluslararası komplocu güçler parti içerisinde karışıklıklar yaratmaya çalışıyor, ama en kötüsü de içten bazı komplo uzantıları bu politikalara açık çek vermişti. Bu unsurlar amaçlarında başarılı olamayınca kaçmış, bu kez YNK güçlerini tahrik ederek gerilla güçlerinin üzerine salmıştı. Onlara göre PKK dağılmak üzereydi, çok fazla kurşun sıkımadan hepsi teslim olabilirdi!

Anna anlayamadıkları bir şey vardı; o da gerillanın Önderlik ve PKK'ye bağlılığıydı. Yıllarca Önderliğin eğitimini görmüş Apocu militanlarda, son kurşun sıkılmadan, son nefes verilmeden, son PKK gerillası ölmeden teslimiyet olamazdı. Çünkü bütün PKK gerillaları ölümden yaşamı yaratan bir gerçekliğin

ürünleriydiler. Bunun dışında bir yaşamı hiçbir şekilde kabul edemezlerdi.

Apocu militanlığın fedai gerçekliğini hiçbir zaman yaşamamış olan bazı unsurların söylemleriyle böylesi bir dönemde PKK'ye ve onun gerillasına saldırmak intihardı. Ama YNK ucuz bir zafer peşindeydi. PKK'yi bitirerek efendilerinin gözüne girecekti.

Bu temelde başlamıştı YNK saldırıları. Önce bu savaşın Kürt halkının birliğine zarar verildiği söylendi, saldırı devam etti. Üst üste barış girişimleri oldu, hepsi zayıflık, güçsüzlük olarak değerlendirildi. Artık yapacak bir şey kalmamıştı. Gerilla uluslararası komplonun intikamını büyük bir öfkeyle almak istiyordu. Bütün barış çabalarına rağmen devam saldırılara karşı gerilla aktif bir direniş içerisine girmişti. Üst üste yapılan eylemler, baskınlar, pusular YNK'yi şaşkına çevirmişti. Birçok kayıp vermesine rağmen hala bir

umuttur diyerek saldırılarına devam ediyordu.

Gerillaların sabrı taşmıştı. Kapsamlı bir planlama yapıldı ve çok büyük bir güçle, YNK'ye büyük bir saldırı dalgası başlatıldı. Kıyamet kopmuştu. Gerilla bütün öfkesini kusuyordu, ihanetçiler üzerine.

Güleber yoldaş yine savaşın en sıcak alanında, Karox'da ihanete karşı yapılan eylemlerde en ön saflarda yerini alıyordu.

İlk hamlede düşmana büyük bir darbe vurulmuş, PKK'nin dağılacağını umanlara ilk kapsamlı cevap verilmişti. Şimdi sıra ikinci hamledeydi. Güleber yoldaş ikinci hamlede de yerini almıştı. Büyük bir öfkeyle saldırıyordu, ihanetçi güçlere. Art arda gelişen saldırılar sonrasında iyice sindirilmişti peşmerge güçleri.

İşte bu ikinci hamle sırasında yaşanan çatışmalarda Güleber yoldaş vurularak şehitler kervanına katılmıştı. Son nefesine kadar halkına olan görevlerini yerine getirmeye çalışan Güleber yoldaşın mücadelemizde sürekli yaşayacaktır.

Sürgündeysen yüreğim
Tarumar edilmişse
dünyam

Dağlarım beni sayıklıyorsa
Değil kıtalar okyanuslar
Çağlar bile
Durduramaz beni.....

Mücadele arkadaşları

Koçer MAHMUT (Hüner)

Büyük emek savaşçısıydı Hüner yoldaş

Hüner yoldaş, fakir bir ailenin çocuğu olarak 1984 yılında Süleymaniye'de dünyaya gelir. Daha küçük yaşlarda emekle tanışır. Ailesi fakir olduğundan ötürü, okul okuyamaz. Çalışmak zorundadır. Çünkü onurlu bir yaşam için, başkalarına minnet etmeden yaşamak için çalışmak gerekiyordu. Emekçilik ve emeğe değer veren özelliğini çocukluktan itibaren böyle kazanmıştı.

Kürdistan'ın Büyük Güney parçasında her aile bir partinin sempatisini olduğundan bu aile de KDP sempatisini bir ailedir. Henüz bir iki yaşındayken babası ölür. Annesi de babasının ölümünden kısa bir süre sonra ölür. Çobanlık yaparak büyük annesinin yanında geçimini sağlar. Daha o zaman bile bir aileyi rahatlıkla besleyecek kadar çalışır.

Adı, soyadı: **Koçer MAHMUT**

Kod adı: **Hüner Şerezor**

Doğum yeri ve tarihi:

Süleymaniye, ...

Mücadeleye katılım tarihi:

1998, Süleymaniye

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ekim**

2000, Tutme köyü-Havan tepesi-Kalatuka

15 yaşındayken peşmerge-lik yapmaya başlar. KDP'nin içerisinde kirli, para uğruna savaşılan yaşamı görünce bu yaşamı reddederek, PKK mücadelesine katılmaya karar verir. Bu karar O'nun yaşamını baştan sona değiştirir.

İlk eğitim devresini Şehit

Harun kampında gördükten sonra, yüksek bir kararlılıkla pratiğe ilk adımını atar. Berdenazê alanına geçerek savaş birliklerine katılıp, KDP güçlerine karşı savaş içerisinde yerini alır. Onların yaşamına karşı duyduğu öfkeyi savaşarak ifade etmek ister. Ama yaşı küçük olduğundan savaşın ön saflarında yer alamaz.

1998-99 kışında Xırpape alanında eğitim görür. Bu süreçte gerçekleşen uluslararası komplo ile Önderliğimizin esaret altına alınışı Hüner yoldaş için de o güne kadar geriliklere duyduğu öfkesinin ve özgür yaşama olan bağlılığın doruğa ulaştığı bir milat olur. Bu süreçle birlikte pratiğini devam ettirmek amacıyla Qesrê alanına geçer.

Hüner yoldaş yaşam için de çok açık sözlü bir insan ve herkesten böyle olmasını bekleyen bir arkadaşdır. Yoldaşlık ilişkisine çok önem verir. Emekçi, severek çalışan ve yoldaşlarını da çalışmaya katan özellikleri O'nun en belirgin yönleridir.

Ama henüz yaşamının baharında iken YNK güçleri ile girilen bir çatışmada vurularak şehit düştü Hüner yoldaş. O, Kürt halkının birlik sembolüydü.

Anısı mücadelemize ışık tutacaktır.

Mücadele arkadaşları

Fikret ARAS (Berxwedan)

ÖZGÜRLÜĞÜN TADI

Hayatta en güzel şey özgürlük değil mi? Nice kavgalara sebep olan hayatın ötesine saklanan özgürlük insanları ardında koşuturur da durur. İnsanoğlunun kalbinde yanan bir umut ışığıdır. Sınır tanımayan bir yel gibi savrulur da savrulur. Tenhaya verir kendini, damıtmaz, aranırdaki bulunmak ister. Bizler de arar dururuz. Zaman, mekan ve şartlar ne olursa olsun ona ulaşmak için büyük bedeller öderiz, her onurlu toplum gibi.

Biz de bizden öncekiler gibi sürekli bir arayış içerisinde olduk. Sayımız çok olmasa da, yalnız da kalmadık. Yanıbaşımızda sürekli bir yoldaşımız var oldu, umut. Ödün vermedik hiçbir zaman. Tek silahımız umudumuz olarak algıladık. "Umut zaferden daha değerlidir" dedi, büyük Önde-

Adı, soyadı: **Fikret Aras**

Kod adı: **Berxwedan Batman**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Schadet tarihi ve yeri: **28 Eylül Güney savaşı**

rimiz ve sabırlı olmayı öğretti bize. Aşkın sabrına gömüldük ve tek taraflı ilan ettik aşkı-

mızı. Aşkın bedeli ağır oldu. Kan, sel oldu taşıdı, Dicle'ye, Munzur'a, Habur'a ve Zap'a. Yeni bir güneş doğdu. Uçsuz bucaksız Batman ovasına gök gürledi, yer inledi. Bir ananın çığlıklarıyla gözlerini açtı, bu fani dünyaya. Mama yerine yufka ekmele büyüldün. Fakirlikti yaşadığın en büyük sorun, tüm akraların gibi. Koçero bir düş olup girmişti rüyalarına bir gece vakti. Batman'ın sokakları bir nehrin taşkınına uğramış sel olup akmıştı. Bunca insan yığını tek bir amaç için toplanmıştı meydanlarda. Ve sloganları da ortak: "Biji Serok Apo, Biji Kürdistan."

Ama düşman da boş durmamıştı. Batman'ı faili meçhul cehennemi haline getirmişlerdi. Silahların sesinin duyulmadığı gecelere hasret kalmıştın. Her sabah fırlardın sokağa kaç kişi ölmüş diye. Korku, ölüm gibi sarmıştı senin gibi bütün şehri de. Büyük bir öfke ve kin içerisinde, intikam günlerini beklerdin.

Bütün bunlara rağmen, büyük bir sorumlulukla çalışıp çabalarydın. Kendi emeğinle yaşamayı bu sayede öğrendin. Aynı zamanda kendine güvenen, onurlu bir genç olmuştun. Yaşama dair umut dolu, ele avuca sığmayan bir yapın vardı. Ama bu şehir sana dar

geliyordu artık. Özgürlüğe aşık olmuştun çünkü. Ve binlerce akranın gibi genç yaşta silaha sarılmıştın.

Her gün düşman baskınına uğrayan, sürekli itilip kakılan, hakaret, işkence, saldırıların gündelik yaşama döndüğü bir ortamda yaşamı sürdürülemezdi. Bir yandan özel tim-

kimse baş eğdirememişti onlara. Çünkü büyük bedeller ödemişlerdi. En yakınlarını mücadelede şehit vermişler, düşen birisinin yerini bir başkası almıştı. Bu şehitlerden bir tanesi de Kamuran yoldaşı. 1993 yılında Mardin'de kutsal mertebeye ulaşmıştı ve sana bırakmıştı emanet olarak, sila-

det şerbetini içtiğini yaşayarak öğrendin. Ve her şehitle biraz daha güçlendin, biraz daha büyüdün. Onları kendinde yaşatmak için daha fazla savaştın, mücadele ettin.

Daha sonra tekrar yolculuk ve bu defa insanlığın ilk yaşam alanları olan Zagroslara ayak bastın. Her gördüğün

ler, bir yandan kontralar, bir yandan Hizbullahçılar ve bir yandan da korucuların baskısı yaşamı dayanılmaz hale getirmişti. Kime, ne zaman kurşun değeceği bilinmiyordu. Birçok yurtsever ve demokrat sokak ortasında vuruyor, vurulanlar elini kolunu sallaya sallaya çekip gidiyorlardı. Polis, asker gözetiminde insanlar öldürülüyordu.

Toprağını sevmek, insan olduğunu söylemek bile suç olmuştu. Aras ailesi de toprağını, ülkesini ve mücadelesini sevdiği ve onurlu bir yaşamı seçtiği için sürekli baskı görüyor, tehditler alıyordu. Ama

hını ve bayrağını. Evin tek çocuğu kalmama rağmen Kamuran'ın silahını yerde bırakmayacaktın.

'95'in sonlarına doğru gerçekleştirmiştin en büyük hayalini. Zincirlerini kırarak, özgürlüğe kanat çırpıydın. Özgürlüğün destanının yazıldığı, aşkların masal olup anlatıldığı kutsal topraklara ayak basmıştın. Geçmişin ve geleceğin mukaddes yeri olan Gabar'da almıştın ilk silahı eline ve ilk eğitimini de orada tamamlamıştın. İlk kurşunu, ilk şehadet acısını orada yaşamıştın. Bu eşsiz topraklarda kaç yiğidin şeha-

yerde hayretler içerisinde kalıyordun. Ülkenin bu kadar güzel olduğunu hiç düşünmemiştin, yaşayarak, görerek sevdin ve aşık oldun ülkenin tekrar tekrar. Henüz eski sayılmazdın gerillada. Ama sanki yılların savaştısı gibi davranıyordun, her yerde. Fedakar, cesaretli, atak ve çahşkan...

Yüzündeki içten gülümseme, bütün yoldaşlarının yüreğini ısıtıyordu. Neredeyse seni sevmeyen, saygı duymayan kimse yoktu. Ve bunun ödüllünü de çok geçmeden alacaktın. Arkadaşlarının önerisi ile komutan olacaktın. Her zaman iyi bir asker olmanın çabası-

da iken, şimdi de iyi bir komutan olma çabanı başlamıştı. Artık daha fazla çalışıyor, daha fazla enerji harcıyordun.

Bağlılığın ve cesaretin ile eylemlerin vazgeçilmez bir üyesi olmuştun. Herkes seninle saldırı grubunda olmak istiyordu. Senin olduğun yerde arkadaşların büyük bir cesaret ve moral alıyordu.

Moralsizliği kendine can düşmanı olarak görür ve en zor anlarda bile moralini bozmamaya, hiç değilse kimseye göstermemeye çalışırdın. Çünkü moralin başarının yarısı olduğunu yaşayarak öğrenmiştin.

Erdemli yaşamak en büyük arzundu. Ve hep öyle yaşamaya çalıştın. Sayısız eylemlerde yaralanmana rağmen, asla kimseye yük olmadın. Çok çaresiz kalmanın dışında.

Gelişme isteğin derin bir kuyu gibiydi. Doldur doldur bitmiyordu. Bu yüzden kendin daha çok geliştirmek için ideolojik eğitim önerisi yapmıştın. Uygun görülüyordu önerin. Çünkü gelişmeye açık yapın, komutanlaşma arzunu görülüyordu...

Zamanın çarkı hep geleceğe yönelik olur. Zaman geriye alınabilirse belki de en çok Kürtler geriye alırdı. Çünkü zamanın çarkına kaptırılan çok şey vardı. Geçmiş tam anlamıyla karanlık bir mezardan öteye değildi. Gelecekte böyle olmasını isteyen insan avcılarıyla doluydu etraf. Hayatı yaşamamanın, güzelliğin, sevginin ne olduğunu bize öğreten Ulu-

sal Önderimiz Başkan Apo Uluslararası bir komployla tutuklanmıştı. Kürtler şoktaydı. Binyılların köleliğini kırarak, Kürtleri özgürleştiren, Özgürlük mücadelesinin mimarı Başkan Apo artık düşmanın elindeydi. Kürtlerin bulunduğu her yer ateş çemberine dönüşmüştü. Hem kendilerini, hem de çevresini yakıyorlardı. Gerilla da büyük bir hazırlıkla intikam savaşına hazırlanıyordu. Binlerce gerilla fedaileşiyor, yeni dönem savaş tarzını da yapıyorlardı; Fedai savaş... Bu bizim için bir tercih değildi. Ama Önderliğe dokunan elleri de kırmak gerekiyordu.

Sen de fedai eğitimine katılmıştın. Büyük bir kin ve öfkeyle tamamlamıştın eğitimi. Ulusal Önder Başkan Apo'ya bağlılığı bir gereği olarak, sürecin fedai ruhunu yakalamak ve fedaileşmek istiyordun. Eğitim sonrası hazırlıklar başlamıştı. Fedailer dağılacak ve Türkiye'nin kalbinde patlayacaktı hepsi. Ama tam bu süreçte Önderliğin esaretini fırsat bilen işbirlikçi ihanetçi güçler, Uluslararası komplo-nun ikinci ayağı olan gerillayı tasfiye etme planını önüne hedef olarak koymuş ve harekete geçmişti. Her türlü kirli ve alçakça politikalarda yer alan YNK, Önderliksiz bir gerillayı etkisizleştirmenin daha kolay olacağını düşünüyordu. Savaş başlamıştı.

Sen ve içinde olduğun fedai birliğinin yüzü ilk defa gülüyordu. Çünkü intikam saati

gelmişti. Yıllardır Kürt halkının değerlerinden satmadık yer bırakmayan, her türlü çirkinlikle bütünleşen, onursuzluğu bir yaşam biçimi olarak benimseyen bu güce iyi bir ders vermek gerekiyordu. Her şeyden önemlisi de Önderliğin yakalanmasında onların da büyük payı vardı.

Büyük bir saldırı ruhuyla YNK saldırılarını karşılamak, Apocu militanlığın yenilmezliğini göstermek gerekiyordu.

Her hamle geçmişten, gerici-likten alınan bir intikamdı. Birinci hamlede savaşın en kızgın yerlerindesdin. İlk saldırı başladığında gece karanlık basmış yıldızlar seyirci olarak çıkmışlardı. O gece yer ve gök sükunete bürünmüş, olacakları sanki önceden bilircesine hüzünlüydüler. Saldırı bütün gücüyle başlamıştı. Ortalık mahşeri andırtırcasına patlayan bombaların, kurşunların sesiyle yankılanıyordu. İnsan çığlıkları, "Biji Serok APO" sloganların ardı sıra kesilmiyordu. Bir çığlık daha atarak moral ve coşku saçıyordun etrafa. Sabaha kadar devam etmişti çatışma. Ve o lanet kurşun bulmuştu bedenini sabaha karşı. Kani Cengê'de vurulmuş ve şehitler kervanına katılmıştın. Ama silahın yerde kalmadı ve asla da kalmayacak. Yoldaşların seni yaşatmaya devam edecek.

**Mücadele arkadaşları adına
Kamuran KANDİL**

Sedat KAPLAN (Kahraman)

TOPRAĞIN ÇAĞRISI

Toprağın kokusu geliyordu. Rüzgar, daha sert esince gözlerini kıstı. Ama yüzünü çevirmedi. Özünü yaşamak ve onu bü-yütmekti istemi.

Kahraman yoldaş, Botan'da, asi dağların gölgesi Narlıca köyüne düştüğünde doğar. Büyük kavgalar büyük yerlerde verilir. Mücadelelerin yeni yeni geliştiği bir süreçte tanımaya başlar dünyayı. Artık gulyabanili masallar anlatmaz nineler. Kulaktan kulağa söylenen, herkesin bildiği bir efsane dolaşır Botan'da. Herkesin olduğu gibi Kahraman arkadaşın hayallerini de bu efsaneler süsler. Anlatılan kahramanlar gibi olmak ister.

Efsane büyüdükçe, çağdaş Nemrutlar daha acımasız yönelir. İşkenceler, ölümler günlük yaşamın bir parçası olur. Tek yapamadıkları şey, Botanlıların hayallerine hükmetmektir. Halk korkmuş, sinmiş de olsa bu efsaneyi anlatmaktan ve ona inanmaktan hiç vazgeçmez.

Kahraman yoldaş erken yaşlarda emek ile tanışır. Yaşamını bu temelde kurmayı ve sürdürmeyi öğrenir. Kendisinde saklı olan gücü keşfetmeye başlayınca, umudu ve hayalleri daha da gelişir ve güçlenir.

1988 yılına geldiğinde

❖ Adı, soyadı: Sedat KAPLAN

Kod adı: Kahraman

Doğum yeri ve tarihi: Yukarı

Narlıca köyü-Çatak-Van, 1981

Mücadeleye katılım tarihi: 1999
İstanbul

Şehadet tarihi ve yeri: 28 Eylül
2000, Reza köyü-YNK ihanet
savaşı

Kahraman yoldaş okula devam edemez. Ailesine yapılan baskıların yanı sıra, ekonomik sıkıntılar da baş gösterince Türkiye metropollerine göç ederler. Topraklarından ayrılırken zorlanmış olsalar bile, yolculuk onları kendi halkının kaderini paylaşmaya götürür. Mücadele ile buluşturur. Günbegün artan vatan hasreti gelip oturur Kahraman arkadaşın yüreğine.

Bu hasret, O'nu bazı legal

faaliyetlerde çalışmaya iter. Ama gün gelir o da yetmez. Dağları düşünmeye başlar. Ve özler köyünün üzerine düşen gölgeyi. Toprağın kokusu O'nu çağırır.

15 Şubat'ın Kürt halkında yarattığı çalkantıyı Kahraman yoldaş da çok derinden yaşar. Ve gençliğinin durdurulmaz gücüyle, birçok eylemselliğe katılır. Artık tek hayali vardır; gerilla olmak. 1999'un Haziran ayında özgürlüğe ilk adımını atar.

Kahraman yoldaş, mücadele içinde oldukça gelişir ve sevilir. Genç dinamik ve emekçi yönü devrimciliğin gerekliliklerini yerine getirmede kolaylık sağladığı gibi, dönüşümde de büyük katkılar sunar.

Kahraman yoldaş, mücadelelerin büyük bir dönüşüme uğradığı zamanlarda katılmış olmanın şaşkınlığını yaşamış olsa da, barış sürecine anlam verme çabasını en yoğun yaşayanlardan olur. O süreçte işbirlikçilerin partiye saldırarak, mücadeleyi bitirme istemlerine karşılık verirken, şehadete ulaşır. Şimdi sarı saçları Kürdistan rüzgarı ile savrulmaktadır.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Hüseyin ASLAN (Savaş)

Zagrosların genç kaplanı

Zagros, insanın oluşumunda mitlere, dine, felsefeye, imparatorluklara konu olan, tarihsel kökeni büyük coğrafya... İnsanın doğaya ve insan barbarlığına karşı sürekli kendini yaşattığı, özünü koruduğu binlerce kez isyan edip, savaştığı güzel coğrafya...

Büyük İskender bile lanet yağdırmak istediği bu coğrafyada, Med halkının savaşçılığı ve yiğitliği, Zagroslar'ın aşılmazlığıyla karşılaşmıştır. İnsanların yiğitliği, doğanın asiliği birçok kitaba konu olmuş. -Herodot tarihî, On binlerin dönüşü vb- buraları zapt edemeyen bütün imparatorluklar, büyük katliamlar ve yıkımlar yapmıştır. İskender seferleri, Mogol istilaları, Roma ve Bizans işgalleri, İslamiyet yayılma arzuları, Selçuklu ve Osmanlı akınları, hep bu topraklar üzerinde cereyan etmiştir.

Bütün büyük imparatorluk, yayılma hedefinin başına Kürtlerin yaşadığı coğrafya olan Mezopotamya'nın işgalini koymuş ve bunu uygulamaya geçirmiştir. Mezopotamya'ya egemen olan bir nevi dünyaya egemen oluyordu. Bu yüzden ki, Kürtler sürekli büyük işgal ve istilalarla karşılaşmış, kendilerini korumak için de dağ-

Adı, soyadı: **Hüseyin ASLAN**

Kod adı: **Savaş Cilo**

Doğum yeri ve tarihi: **1981, Wan**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Aralık 2000, Şehit Kahraman tepesi**

ları mesken tutmuştu. Dağlar Kürtlerin en büyük barınağı ve koruyucusu olmuştu.

En uygun barınma yerleri de genel olarak Zagros sıra dağları olmuştu. Bugünkü İran, Irak, Suriye ve Türkiye sınırlarının kesiştiği alanlara kadar uzanan, Anadolu'nun içlerinde Toroslar'la birleşen Zagros sıra dağları hem geçit vermezliğiyle hem de vadilerindeki uygun yaşam alanlarıyla Kürtleri sürekli beslemiş, barındırmıştır.

Zagros, bütün güzelliklerini en iyi şekilde paylaşan, eşitçe yaşamın diyarıdır. Bu-

nun içindir ki, halkı kendini beğenen imparatorluklara ve beylere sığınmamışlardır. Sürekli dağlarda yaşayıp atalarından aldıkları altından değerli yaşamlarını sürdürmüşlerdir.

Gever halkı da atalarının bu mirasını çocuklarına ve torunlarına aktarmış, kulağın kulağa yayılan bir gelenek yaratmışlardır. Bu yüzden ki, Gever gençleri, diğer bütün Kürt gençleri gibi atalarının direniş ve isyanlarını dinleyerek yiğitliği sürekli dağlarda aramışlardır.

Savaş yoldaş da mayası isyan olan bu topraklarda açmıştır dünyaya gözlerini. Çocukluğunu çok fazla yaşayamadan büyümek zorunda kalmıştır, her Kürt çocuğu gibi. Çünkü ülkesi yine savaş alanına dönüşmüştü. Sömürgecilerin kanlı elleri, kirli postaları ülkesinin kutsal topraklarını kirletmekteydi. Ve buna karşı ayağa kalkan halkın kahraman evlatları, yine dağları mekan tutmuş, sömürgecilere kan kusturmaktaydı. Bu yüzden erken olgunlaşmıştı. Kürdistan'da çocuklar daha bir çabuk büyümek zorunda idi. Koşullar bunu dayatıyordu. Daha çabuk büyümeli ki, dağlarda özgürlük savaşçısı olabilsin.

14 yaşında katılmıştı gerilla saflarına Savaş yoldaş. Henüz yüzünde tüy bile bitmemiştir. Aydınlık bir gelecek için, özgürlük dağlarına çıkmış, özgürlük savaşçısı olmuştu.

Zaten küçüklüğünden beri büyük bir sempati duyuyordu dağlara, dağlarda yaşayan gerillalara. Onların Kürdistan ve Kürt halkı için savaştığını, kahramanca şehit düştüklerini iyi biliyordu. Az dinlememişti büyüklerinden gerillaların kahramanlığını. Ne kadar da duygulanmış, Onlar gibi olmak için hep hayaller kurmuştu. Ama artık Kürt halkının ve çocuklarının hayalleri gerçekleşebiyordu. En azından gerçekleştirme çabaları vardı. "Hayallerine ihanet etmeyen çocuk" olma yolunda epey mesafe kat etmişti.

Başkan Apo sayesindeydi bütün bunlar. Sürekli "çocukluk hayallerime asla ihanet etmedim" demiyor muydu! Ve savaşçıları da bu temelde eğitmiyor muydu! Bu sayede Kürt halkı birleşmiş, ulusal ve kültürel değerlerine sahip çıkmaya başlamıştı. Bu etkilerle katılmıştı Savaş yoldaş gerilla saflarına. Henüz küçüktü, ama savaş insanı büyütüyordu.

Dağlara sevdalıydı. Hele hele Çarçela, Cilo dağlarına aşk düzeyinde bağlıydı. Bir kaplan gibi Çarçela'da Cilo'da yaşamak isteğini belirtirdi her zaman. Gençliğiyle

buluşan bir coşku seline kapılarak "kaplan" gibi yaşamak diyordu.

Saf ve temizdir. Hakkari yaylarında yetişen her Kürt genci gibi asidir. Kendini beğenen insanları sevmez. Çünkü ona göre kibirli olmak, kendini beğenmek en kötü hastalıktır. Önce başkalarını sevmek, kendinden önce başkalarına değer vermek, insanlıkla en güzel buluşmaktır. Ve yaşamı boyunca da hep buna ulaşmaya çalıştı.

Çarçela'da O'nun olduğu manga her zaman en canlı mangadır. Yoldaşlarıyla en kısa sürede ve en kopmaz bağlarla kaynaşan yine O'dur. Savaşta da oldukça keskin ve sonuç alıcıydı.

2 Ağustos geri çekilme kararıyla birlikte Çarçela ve Cilo'dan ayrılarak Güney'e gelmişti. Sessiz bir buruklukla ayrılmıştı, en sevdiği dağlardan. Gözleriyle vedalaşmış, içine akıtmıştı yaşlarını.

Ardından sekiz aylık bir eğitim sürecine katılmıştı. Yeni stratejik süreci anlama, kavrama, ikna olma anlamında derin bir sorgulamayı yaşamıştı. Genç yaşına rağmen bir tecrübe deryası haline gelmişti. Saf ve temiz kişiliği iyice olgunlaşıp, gelişmiş, duruşu daha kararlı ve güçlü olmuştu.

Bu süreçte uluslararası komplonun devamacısı olan YNK güçlerinin saldırılarına

karşı meşru savunma savaşına manga komutanı olarak katılmıştı. En genç komutan olması bütün arkadaşlarının ilgisini çekiyordu. Ama O, bu ilgilerden rahatsız oluyor, ilişkilerini resmi bir çerçeveye çekmeye çalışıyordu.

Başarılı olmayı ve gelişmedeki sınır tanımazlığı kendisi için ilke yapmıştı. Söylediklerini önce kendisinin yapması yoldaşlarının büyük güvenine yol açmıştı. Bu yüzden daha söylemeden yapılması gerekenler yapılıyordu mangada.

Savaş yoldaş Çarçela'da hangi ruhla şekillendiyse, Kandil'e geldiğinde de o ruhla savaşmış, yoldaşlarına yaklaştı. Bu kutsal toprakları korumak, halkının ulusal birliğini sağlamak için gerektiğinde şehit düşmesini de bilmek gerekiyor derdi. Bu yaşta öğrendiği yaşam gerçeğini 5 Aralık gecesi de aynı aynı ruhla yaşıyordu. O gece başarıdan başka bir şey kabul edilmezdi O'nun için. Bir kaplan atikliği ve yarıcılığıyla gidiyordu avının üzerine. Binyılların ihanet ve işbirlikçiliğini kırmak için gidiyordu. O'nunla birlikte üç yoldaş da aynı gece Kandil doruklarında özgürlük türküsünü söyleyen karanfil oldular.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

İbrahim TAN (Canfeda)

Serhat'ın Efsanesi

Kandil Eteklerine Taşındı

Serhat, isyan ve kahramanlıkların diyarı... Birçok kahramana beşiklik eden asi coğrafya. Sen ki nice imparatorlara, sultanlara başkaldıran, kahramanlara eşlik eden yurt... Kahraman insanının coğrafyası. Canfedaları bağrında büyüttün.

Nine ve dedelerimiz anlattı Serhat'ı. Nice seferler olmuş, ne İskenderler dayanmış, ne de diğerleri. Rusya seferine çıkan Enver paşa, yüzbinlerce insanın kanına girmiş Sarıkaş'ı. Hem işgalciye mezar olmuş bu topraklar hem de kendi çocuklarına...

Öyle bir coğrafya ki, bazen sahibiyile birlikte olmuş, düşmanı vurmuş, bazen de nedense dönüp, kendi insa-

Adı, soyadı: **İbrahim TAN**

Kod adı: **Canfeda Perwer**

Doğum yeri ve tarihi: **Kadıkışla-İğdir, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993 Serhat**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Aralık 2000, Kayalık-Kuzine tepesi**

nını. Nice isyanlar doğmuş bağrından, Ağrı, Zilan ve Celali isyanları gibi. Ve sonrasında Ağrı dağına betonlanmıştı "Kürdistan hayali."

Ama Başkan Apo'nun ortaya çıkışıyla Ağrı dağına gömülen umutlar, tekrar filizlenmişti. Ve Serhat, kahraman oğul ve kızlarıyla filizlenen umutları daha bir kökleştirmiş, önce ağaca daha sonrada bitmez ormanlara çevirmişti.

İşte bu kahramanlardan birisi de Canfeda yoldaşı.

Serhat'ın en mozaik yerlerinden birisi olan İğdir'da dünyaya gelmişti Canfeda yoldaş.

Yurtsever bir ailenin çocuğuydu. Bu yüzden kişiliği ülke, halk ve mücadele sevgisiyle şekillenmişti. Ağrı dağı efsanesini, ülkesinin bütün güzelliklerini büyüklerinden dinleyerek büyümüştü. Ama O'nun en çok ilgisinin çeken Kürt isyanları, bu isyanlarda yaşanan kahramanlık ve ihanetlerdi. Her anlatılan hikayede hem kahramanlık hem de ihanet vardı. Kahramanlıkları büyük bir heyecanla, ihanetleri ise büyük bir kin ve nefretle dinliyordu. Bu hikayelerle büyük bir sorgulamayı yaşıyor, halk olarak nerede kaybettiklerini anlamaya çalışıyordu.

Ulusal kurtuluş mücade-

sinin kitleselleştiği yıllarda, hiç beklemeden saflara katılmıştı Canfeda yoldaş. O'nun örgütlenmeye ihtiyacı fazla yoktu. Çünkü aile çevresi zaten örgütlü ve mücadelenin aktif yurtseverleriydi.

Canfeda yoldaşın Aras nehri gibi berrak ve temiz yüreği, oldukça saf ve temizdi. Ülke, toprak ve mücadeleye ölümlüne bağlıydı. Adını kendisine bayrak yaparak isyan ateşinin sönmemesi, umudun büyümesi için özgürlük saflarına katılım göstermişti.

Uzun bir süre çeşitli alanlarda gerilla olarak faaliyet yürüten Canfeda yoldaş, 1997 yılında Soran eyaletine

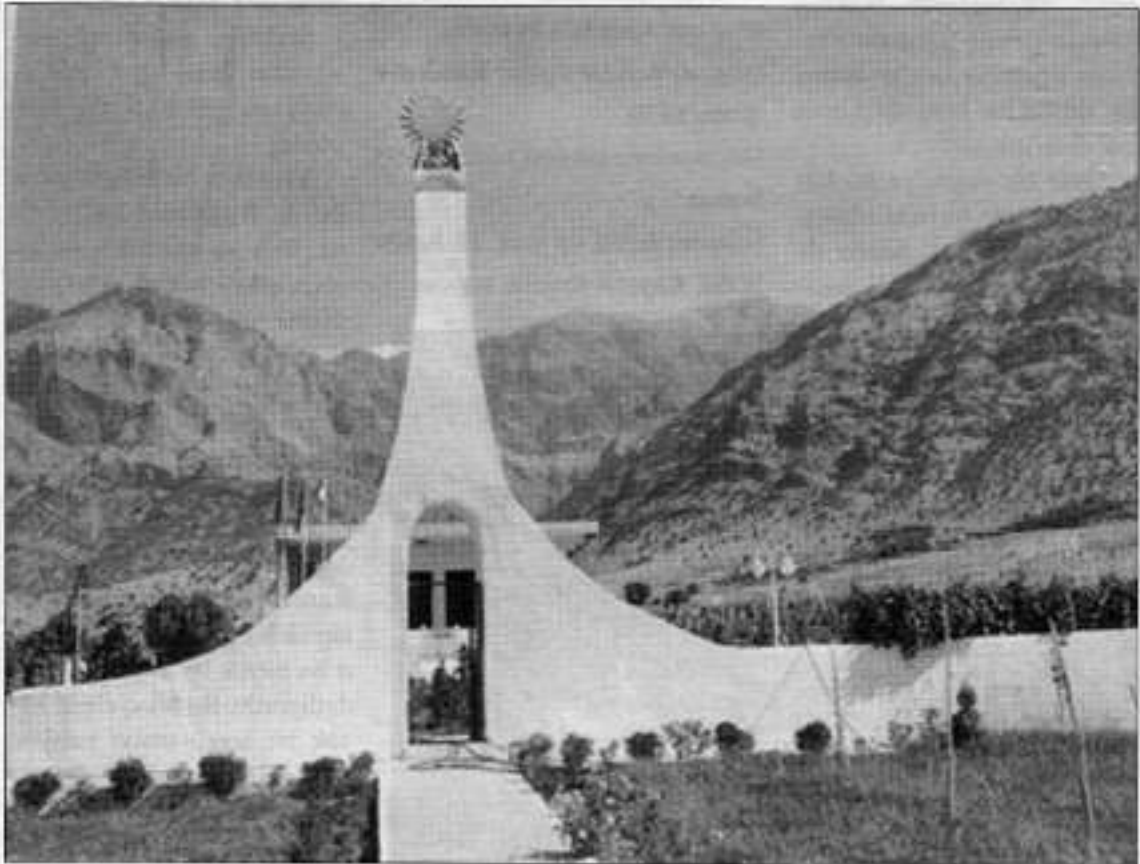
gelmişti. İlk başta toplumsal gerçekliğe yabancılıktan dolayı zorlansa da, kısa bir sürede yapıyla kaynaşmış. Soran yoldaşları arasında sevilen ve sayılan bir konuma gelmişti. Canfeda arkadaş; *"PKK tek parçanın değil dört parçanın da kurtuluşu için savaşıyor. Militanları da öyle savaşmalıdır"* diyerek her fırsatta yurtseverlik ruhunu ortaya koyuyordu. Verdiği sözün pratiğini uyguluyor, yaşamsallaştırıyordu.

Gökyüzünün karardığı o gece, büyüdüğü coğrafyanın direniş kültürünü yaşatmak için Kandil dağlarındaydı. Gökyüzü karanlık, Kandil etekleri kulakları sağır ede-

cek zafer şarkılarıyla çınılıyordu. Canfeda yoldaş, yaralı bir yoldaşını omuzlamış, onu azimle taşıyor, kurtarmaya çalışıyordu. Ama yine ihanet pusu atmıştı dört bir yanda. Ve av arıyordu, tarihsel rolünü oynamak için. Bu sefer Canfeda yoldaş çıkmıştı karşısına. Ağzından salyalarını akıtarak, gözleri neşeye parlamıştı. Serhat'ın kahraman evladı Canfeda yoldaş ihanetçilerin kurşunlarıyla can veriyordu Kandil dağında.

Şehadetiyle Ağrı dağının efsanesini Kandil dağının eteklerine taşımıştı.

Mücadele arkadaşları

İsmail FİLİZ (Tirêj)

GÜNEŞ YOLCUSU

"...Gerilla yaşamında bazı anları ifade etmek, dillendirmek çok zordur. Bir şehidi anlatmak ise daha da zordur. Yaşananlara, paylaşılan duygulara bazen insan isim veremez. O anlar sadece yaşama gerekliliği olarak, bilinç altında kalır. Onlar için yaşar gerilla. Her anına soluksuz bir mücadeleyi, özgürlük kavgasını yerleştiren insanın değişimini, içte yaşadıklarını, alt üst oluşlarını, bağlılıklarını, öfkelerini, sevgisini anlatmak zordur elbette. Söylemek istediklerinin hepsini bazen şehit düşmekte olan bir yoldaşın dünyaya dönük son bakışlarında yaşarsın, anlatamazsın. Güneş ışınları gibi parıldayan gözlerini, son bakışlarını anlatamadığım gibi,

● Adı, soyadı: **İsmail FİLİZ**

Kod adı: **Tirêj**

Doğum yeri ve tarihi: **Bismil-Amed, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995 Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Aralık 2000, YNK karargah eylemi**

son ışıltısıyla yüreğimize işleyen bakışları hiçbir sözün ifade edemeyeceği bağlılık andıdır. Yürekten yüreğe akar. Tıpkı kız kardeşinden sana aktığı gibi..."

Tirêj arkadaş, Amed'de yurtsever bir ailede dünyaya gelir. Ailede katılımın çok olması küçük yaşta mücadeleye tanışmasına yol açar. İlkokuldan sonra birçok Amedli çocuk gibi okula veda eder. Ailesine katkıda bulunmak için çalışır. Bu arada Amed'de mücadelenin yarattığı dalgalanmaya kaptırır kendini. Yüreğinin en ince yerinden hisseder kızkardeşiyle birlikte katılımın coşkusunu. Her sohbetinin arasına sıkıştırır ona yoldaş deme istemini. Şehadetini öğrendikten sonra, artık farklı bağlılıklar kafi gelmez O'nu tutmaya. Şehadetin çağrısı açıktır...

1995 baharında 'yoldaş' demektedir kız kardeşine. O'nun yapamadıklarını yüklenir.

"...Zorlu bir sınavdır gerilla yaşamı. Bir yanında yaşamı dahi istemeyen düşman postalı, diğer yanda onun beynindeki ayak izleri, kıyasıyla bir savaş sürer. Çoğu zaman iç savaş aşar düşmana karşı verileni. Bu savaşın neticesinde ya özgür-

lûgü soludur dağlar ya da kendine yenilgi gelir..."

Amed eyaletine geldiği yıllar birçok zorluğun kendisini en güçlü hissettirdiği yıllar olur. Henüz yeni savaşçıyken savaşın eski yüzüyle de tanışır. Yoğun operasyonlar yaşanır Amed'de. Ve Tîrêj yoldaş birçok arkadaşın şehadetine tanık olur. Anlamakta zorlanır savaşın yasalarını. Fiziki rahatsızlığı buna eklenince zorlanması artar. Tasfiyeciliğin içindeki uzantısı da hissettirmiştir kendini. Parti gerçekliğini, sınıf savaşının yöntemlerini iyi çözmemesi, güçlü tavır koymasını engellese de, geriliğe teslim olmaz. Önderliğe ve şehitlere bağlılığı O'nu ayakta tutar. Büyük irade gücü gösterip, özveriyle çocuk saflığını ve temizliğini bozmadan zorlu da olsa kendini arar. Tüm enerjisiyle kendini yaşama katar. Yorulmadan her işin üstesinden gelmeye çalışır.

"... 2 Ağustos'ta Önderlik gerillayı barış yürüyüşüne davet eder. Canı adak vermek göze alınmışken zordur emek verilen, kan dökülen yerden ayrılmak. Ancak davet, herkesin kendinden bir parça bulduğu Önderlikten gelir. Asıl olan O'nu anlamaktır. Kanıtlanmış bir gerçektir ışığın bilgisi. İlk gözleri kamaştırsa da, ışığa bakmak istemi sevdaya döner ve gerilla düşer yollara. O'nu anlamaya, tanımaya doğru yol alıştır. Gider ve

'Güneşe yolculuk' denir adına..."

Tîrêj yoldaş da geri çekilme kararından sonra, ikirciksiz yollara düşenlerdendir. Zorlu ve tehlikeli bir yürüyüş vardır önlerinde. Onlarca pusu aşılmalıdır. Örgütün merkezine ulaşma ve Önderliğin geliştirdiği yeni stratejiyi anlama azmiyle yürür. Moral kaynağı olur arkadaşlarına. Kandil'e ulaştığında açlıkla parti yayınlarına sarılır. Eğitilmeye ilgisi yoğundur. Okudukça parlayan gözlerini iri iri açarak *"Gerçek partiyi yeni tanıyorum"* der sık sık. Yaşam içerisinde sessiz ve olgun duruşuyla dikkat çeker, fazla konuşmaz. İyi dinler, çoğu kez bakışları ve mimikleriyle anlatmak istediklerini söyler. Düşündüklerini pratikleriyle anlatmayı yeğler. O'nun bir işle uğraşmasını seyretmek herkese zevk verir. Yoğunlaşır, yapılması gerekenleri en ince ayrıntısına kadar planlar ve en güzelini yapmak için kolları sıvar.

Yüreğinde Amed vazgeçilmez bir sevdadır. Yapılma-yanlar vardır Amed için. *"Bu bilinçle daha önce olsaydı kim bilir daha neler yapılabilirdi Amed'de"* demektedir. Kendini borcun altında hissetmektedir. Ve daha güçlü kavuşmanın özlemiyle dolar yüreği. Bir yandan da *"gütmeden önce Apocuların kim olduğunu göstermek gerekir"* diyerek, kendisinden beklenmeyecek

bir hiddetle ihanete öfkelerini gösterir. Öfkesi en çok da soyunun ihanetçiliğine, halkının kanı üzerinde yapılan ticarettir.

Dolunayın aydınlatığı bir gecede gelir beklenen an. Doğa, ayla geceye ışık sürer ihaneti kırmak için. Gün boyu hedefini süzer. Tîrêj yoldaş işini iyi yapma telaşındadır. En ince ayrıntıyı hesaplar ve dolunay altında başlar hareket. Yapılacak her hareketi kavratmaya çalışır grubundakilere.

İlk atışıyla kopar kızılca kıyamet. Hedefi olmayan saçmalar gibi çılgınlarla dağılır peşmergeler. Korkar hain... Hedefsizlikleridir korkutan. Ne için, kiminle savaştığını bilmeyen fukara halktır öne sürülenler. Ve yıldızı çok olanlar korunaklı karargahlarında kalmaktadır. Arkadaşların hedefi YNK karargahıdır. Hırsla kalkar ayağa engel tanımaz koşar. O anda yönü belirsiz bir kurşun O'na isabet eder. Ve yine gözleriyle konuşur 'haydi... koşun' dercesine sevinçle, yıldızlar saçarak bakar. Teninin sıcaklığı umuttur. Tenine dokunur dolunay. Soğuyan bedeniyle uzanmış yatar. Gözler ise hala sıcaktır. Anlatılabilir mi senin bakışların. Belki bir yıldız daha kaymıştı semadan, ama kaybolmamıştı ve kaybolmayacaktı...

Anısı öntünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Kamuran ŞEYHİMUS (Cihat)

GENÇ BİR ŞAHİNDİR O

Cihat yoldaş, mücadeleyle yakın ve yurtsever bir ailenin ilk çocuğu olarak dünyaya gözlerini açar. Partiyle erken yaşta tanıştıktan, parti ahlakı ve terbiyesiyle büyür. Arkadaşların da aileye gidip gelmesiyle partiyi ve mücadeleyi daha iyi tanımaya başlar. Küçük yaşta Kürtlük ve yurtseverliği, Kürdistan'ı öğrenir.

Ailenin ekonomik durumundan dolayı küçük yaşta iş ve emekle tanışır. Ailenin okuması için ısrarına rağmen, okula devam etmez. Babasının yanında demirci atölyesinde çırak olarak çalışır.

Cihat yoldaş, yaşam kavgasında çalışmalara kendini olanca yalınlığıyla ve çalışkanlığıyla verdiğinden tüm çalışanların takdirini alır.

Başkan Apo'nun uluslararası gerici güçlerin komplosu sonucu esaret altına alın-

Adı, soyadı: **Kamuran**

ŞEYHİMUS

Kod adı: **Cihat Cûdî**

Doğum yeri ve tarihi: **Dêrik 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **26 Ağustos 1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Aralık 2000, Kozîne köyü tepesi-**

Kanîcengê

ması onu derinden etkiler. "Başkan Apo'nun şahini" olarak protesto eylemlerinde yerini alır. Ancak bu O'nu tatmin etmez. İçinde büyüyen kin ve öfke yüreğinden taşar. Ulusal Önder Başkan Apo O'nun yaşamı gerekçesidir. Kararını vermiştir. Mücadeleye bütün benliğiyle katılacaktır. Arkadaşların bütün ısrarına rağmen dağa gitme kararı nettir. Ne olursa olsun gerilla olacaktır.

26 Ağustos 1999'da gerilla saflarına katılır. Coşkusu, kararlılığı ve gerillaya kısa sürede adapte olmasıyla, kısa bir sürede eğitim şubesinin en sevilen öğrencilerinden biri olur. Askeri, siyasi eğitimi tamamladıktan sonra Şehit Agir bölümünde askeri yaşama başlar.

Fedakarlığı, cesaret ve azmi, çevresinde kısa sürede tanınmasını sağlar ve saygı duyulan bir arkadaş konumuna ulaşır. VII. Kongre sürecine kadar bu bölükte askeri yaşamda yetkinleşir.

VII. Kongre ve stratejik değişimin partimizde yarattığı gelişme temposundan ve iddiasından korkan işbirlikçi, ihanetçi YNK güçlerinin saldırısından dolayı Kürt halkının baş belası ihanete ve onun mağası olan YNK güçlerine karşı mücadelede büyük bir kararlılıkla yerini alır.

Başarılı eylemler gerçekleştirilerek, tüm alanda ihanetçi ve işbirlikçi güçler geriletilir. Parti ateşkes çağrısı yaparak sömürgecilerin Kürt halkı üzerindeki oyununu bozmaya çalışır. Cihad arkadaş, hamle sürecinde askeri ve siyasi eğitimlerine ara vermez, büyük bir ahlakla yüklenir öğrenmeye. Zeki ve verilene alan, gereklerini yerine getirmede tereddüt etmeyen bir yoldaştır. Bu özelliklerinden dolayı bulunduğu alanda çok sevilen bir insan olmuştur. Yapılacak bütün işlerde görüşleri, önerileri alınır.

Parti tek taraflı ateşkes ilan ettiği halde, YNK saldırıları bir türlü kesilmez. Bu yüzden

11 Aralık 2000'de ikinci hamle süreci gelişir. YNK güçleri, her tarafta ağır kayıplar verir. Cihat arkadaş da Kozine köyü tepesinde konumlanan YNK güçlerine karşı saldırıda yerini alır. Tepe düşer. Tepede dolaşırken ihanetçi işbirlikçi güçlerden atılan bir merminin göğsüne saplanmasıyla yaralanır. Yarası ağırdır. Arkadaşların ısrarına rağmen son nefesine kadar tepede kalmak ister.

Etrafında toplanan arkadaşlara, Başkan Apo'ya bağlılığını haykırır. "Arkadaşlara selamlarımı söyleyin," derken gözlerinin içi parlamaktadır. Binlerce Cihat'ı yüreğinden taşıtarak, tatlı

bir gülümsemeyle etrafına moral saçır. Son nefesini verirken dudaklarının arasından "Biji Serok Apo!" sloganı dökülür. Uykuya dalar gibidir. Sanki biraz sonra ayağa kalkacak, 'haydi çabuk düşmana aman vermeyelim' diyecek gibidir. Ancak gülüşü yarım kalır.

Cihat yoldaş, ardılların olarak sana söz veriyoruz. Yolun yolumuzdur. Son sözcük dudaklarımızdan dökülene kadar takipçin olacağız. Başkan Apo'nun ışıklı yolunda, sana ve Kürt halkına layık olacağımızı bir kez daha huzurunda tekrarlıyoruz.

Mücadele arkadaşları

M. Siddık YILDIZ (Seyfi)

Ararat'tan çıkıp Çarçela'da yıldızlaşan yiğit

Ağrı dağı... Görkemli duruşuyla Kürdistan'ın kalbi... İnsanı büyülermişcesine kendisine çeker. Atmosferi güven vererek, farklı duygular yaratır insanda. Doğa ana, Ağrı'yı büyük bir mimari incelikle, özenerek yaratmıştır. Eteklerinde yemyeşil ılgdır ovası uzanır. Dört mevsim boyunca Ağrı'nın zirvesinde kar beyazlığıyla gülümserken ılgdır ovası, Ağrı dağıyla inatlaşmışçasına kardan uzak durur. Mevsimin ilk ve en güzel meyveleri Ağrı'nın zirvesindeki kara bakarak canlanır. Yeşil, bir farklı güzelleşmiştir. Tüm evlerin yönü, kapısı, penceresi Ağrı'ya dönüktür. Ağrı'nın güzelliği her sabah insanı kapıda, pencerede, so-

❖ Adı, soyadı: M.Siddık YILDIZ

Kod adı: Seyfi

Doğum yeri ve tarihi:

Doğubeyazıt, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1991

Şehadet tarihi ve yeri: Aralık

2000, YNK karargah cylemi

kakta yakalar. Ağrı'nın doğa harikasında o berrak havayı soluyarak büyür Seyfi yoldaş. Odasının penceresi Ağrı dağına açılır. Pencereyi her açısında özlemleri büyür. O'nu yakıp tutuşturan, Ağrı'nın zirvesindeki gerillaya olan özlemdir.

Özlemi bir volkan gibi büyüyüp, patladığında 1991'de gerillaya katılır, Seyfi yoldaş ılgdır ovası kadar sessiz, Ağrı dağı gibi yücedir. Hiç durmaksızın katılır yaşama ve yaşama yön verir.

Tüm dağları keşfetme istemi Ağrı'nın çocuğunu Zagroslar'la bütünleştirir. Zagros rüzgarı olarak Çarçela adını zirvesindeki piramit görünümünü andıran dört çıkıktan (dört yavrulu anlamında) alır. Çarçela'nın zirvesinde dört büyük krater gölü vardır. Zirvesinde hiçbir zaman eksik olmayan, buz gibi suyuyla eteklerini sulayarak, yeşile boyar. Çarçela'nın suları beyaz köpükler halinde, zirvelerinden hırçınca Bedevê köyüne doğru akar. Bedevê yani "Ayrılan" ismini bu beyaz köpüğüyle ayrılanı andıran sudan alır. Çarçela sularının bir kısmı Basya suyuna karışırken bir kısmı Yüksekova'nın toprağına bereket ve-

rir. Kaynağını Çarçela'dan alarak, akan bir diğer su ise Zemzem suyu gibi temiz olan Avaşın suyudur. Avaşın ve Basya Çarçela'nın çok uzaklarında buluşarak, el ele tutuşup akarlar.

"Gule Çestan" çiçeğiyle kendisini süsleyen Çarçela, dört mevsimi aynı anda yaşar. Seyfi yoldaş Çarçela'nın zirvesinde dünyayı ayaklarının altında görür. Toprağa dokunuşu, gule çestani çiçeğini koklayışı yaşamın özü olarak algılar. Çarçela'nın zirvesinden sürdürür dağların keşfini. Doğusunda Çarçela'yla boy ölçüşen Goste, diğer yandan dilana tutuşmuş Govende'yi görür. Ve izler. Batısında sırlarla dolu Cilo göğe merdiven dayar. Cilo'nun merdivenlerinden gökyüzüne tırmanarak her gün bir efsaneyi dinler.

Seyfi yoldaş, doğaya aşık bir gerilla olur dağlarda. Ağrı'dan kaynağını alıp, Çarçe-

la'da büyüüp, gelişen Avaşın suyu gibi arı bir yüreğe, Ağrı dağı kadar mağrur bir duruşa sahiptir. Apocu ruhla bütünleşen Seyfi yoldaş alçakgönüllülüğü ile doğa gibidir. Suskun olan Seyfi yoldaş, hep Çarçela'yla diyaloglar geliştirir. En güzel duygularını aşık olduğu dağlarla paylaşır. Doğadan öğrenir, emeği ve karşılıksız vermeyi. Doğadaki kuralları keşfeder, yaşamın kurallarını uyararak yaşar. Disiplinli duruşuyla her zaman örnektir. İslam'ın olumlu yanlarını kendi kişiliğinde güçlü yaratmıştır. Ondan öğrendiklerini doğanın ve yaşamın diyalektiğiyle yoğurur. Geçmişteki idealist düşünüş tarzını kırmak için çaba harcar. Bu çabalar O'nu doğayla, yaşamla güçlü birleştirir.

Katıldığı ilk eylemde başarı kazanarak ödüllendirilir. İlk eylemiyle dikkat çeken Seyfi yoldaş, sonraki zaman diliminde hep saldırı-

da yer alır. Hep saldırıda olmasına rağmen 1998'e kadar hiç yaralanmaz. Bu yüzden yoldaşları arasında "yedi canlı" olarak sohbetlerin, şakaların gündemine oturur. Eylemlerde bir fırtına gibi estiğinden hedefin üstüne yürüyüşü dilden dile anlatılır, örnek gösterilir.

Bir çocuk yüreğine sahiptir. Saf, coşkulu ve ince ruhuyla yoldaşlarının yüreklerinde güçlü bağlar kurar. Önderliğe ve partiye bağlılığıyla tanınır. Bu bağlılıktır her şeyi anlamlı kılar, amaca bağlar.

1998 yılı yavaş yavaş biterken, yeni bir eylem için Seyfi yoldaş yine çıkar yollara. Eylemden önce dilana durur. Eylem anı giderek yaklaşır. "Seyfi yoldaş başarıp döneceksin değil mi?" diyen yoldaşlarına "şimdiye kadar başardım, yine başarıp geri döneceğim" der. Ve fırtına olup eser.

Yoldaşları, fırtına gibi esen Seyfi yoldaşa yetişmekte zorlanır. Tek başına mevizlere eser. İki önemli mevzi düştüğünde tepe ele geçirilir. Yoldaşları Seyfi yoldaşı ararlar. Bulduklarında bir eli bombanın piminde, bir eli şiltesindedir. Yan oturmuşcasına toprağa düşmüştür. Dudaklarında hafif bir gülümsemeyle şehadete erişmiştir.

Amısı mücadelemize önder olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Mahsun DİDOK (Şahin)

SURLARA İŞLENEN YAZI

Kürt'ün acılarına, sürgünlere, katliamlara ve ihanete tanıklık etmiş, adı dillerde yasak, hükümdarsız bir başkenttir Amed. Tarih kokar, umut, sevdâ, öfke kokar toprağı. Surlarında okunmayan yazılarıyla kazılmış destanlar taşır. Binyılların yükü altında acır. Ve kendi acısında mayalar çocuklarını.

Bir can daha çoğalır '70 yılında. Beşik yerini surlara bırakır. Surlarda binyıllık destanlarla büyür çocuk. Emeklemeye başladığında eline değen her taştan geçişini sorar. Dizini yaralayandan da acının nedenini. Ape Musa'nın en tatlı sesinden dinler Mem û Zin'i ve çocuk yaşta sevdâya sevdalanır, Mem gibi. Destan-

❖ Adı, soyadı: **Mahsun DİDOK**

Kod adı: **Şahin Şêr**

Doğum yeri ve tarihi: **Kocaköy-Amed, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993 Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Aralık 2000, YNK karargah eylemi**

ların işlendiği her taş eliy-le yakalamaya başlar. Biraz daha büyüdükten sonra surları kendi içinde kurar. Coğrafyasını dinlediği destanlarla çizer. Top koşturmadan, misket tokuşturmadan akranlarıyla makinelerle tanışır. Ekmek kapma yarışı bilyelerden hızlıdır çünkü. Yine de çocuk yanı kopmaz oyundan. En çok surların yüksekliğine çıkıp, uçma hayalini kurmayı sever. Gözlerini kapatıp kollarını açarak rüzgarın, kuşun kanadına değişimi duyumsamaya çalışır. Öyle dolaşır geçmiş binyılları. Sonra sokaklara iner. Her karışını gezer Amed'in. Binyılların eklediği yıllara tanık olur. Sekiz yaşında Fis'ten yayılan sesleri duyar, on ikisinde zindandaki çığlıkları. Surlarla beraber ağırlar Zekiye'nin kızılbaşan bedenini. Öfkeyi solur topraktan. Vedat Aydın, Ferhat Tepelerin katline tanık olur. Biler öfkesini ve gözlerini dağlara diker. Yaşlı çınar Ape Musa'nın susturulan dili hardağı dolduran son damladır artık.

Öfke büyür, milyonlaşıp taşar sokaklara. Yüreğinde büyüttüğü sevdâyı tanıklıklarına katıp 1993'te dağlara çıkar. Çocukluğunun tek oyununa, uçma hayaline koşar.

Surlardan havalanan minik kuş dağlarda şahin olmuştur. Adı kadar hırçındır. Aman vermek istemez beşiğini yakanlara. Adı kadar gururludur. Yaşam onuru için bırakır kendini gökyüzünün sınırsızlığına. Uzak değildir emeğe. Küçük yaşta öğrenir ter dökmeyi O. şimdi bir devrim işçisidir artık. Bir evin yükünü değil, bir halkı taşır omuzlarında ve yüreğinde surları. Onun için mükemmel olmalıdır yaptıkları. Tüm hücrelerine kadar yaptığı işte başarıyı esas alır. O'nu çalışırken seyretmek haz verir insanlara. İçten içe ağır ağır akan bir nehir gibi gürül gürül girer yoldaşların yaşamına. Olgunluğu ve mütevazılığı ile kısa sürede sevilen, aranan bir yoldaş olur. Sınırlarını destanlarla çizdiği coğrafyasına renkler kazandırır gerilla yü-

rütüsünde. Dağı, taşı, ağacı, çiçeği ile içine sığdırır gördüklerini ve unutmaz. 1995 yılında İstanbul'a taşır gördüklerini. Bir gün daha çalışmak, bir insana daha ulaşmak için çalışır. Uçmak isteyenleri arar ve uçmak istemeyi öğretir.

Tuzaktan kendini kurtarıp Nurhakların, Engizeklerin yücesine sığırır. Başkan Apo'nun çağrısına kadar oradadır. Savaşı bilmenin sorumluluğuyla çağrıdan yana yürürler Kandil dağlarına doğru.

Keklik bir yaman kuştur. Soyuna ihanettir mayası. Hiç bitmez Kürt'ün keklilikleri. Acının sembolüdür keklilik. Ve hiç bitmez Kürdistan'ın şahini. Şahin sembolüdür erdem. Bu yüzden düşmandır keklige. Ve şahin gibi çıkarak, keklığın ihane-

tini koymaz yuvasına. Ve Kandil'de ötmeye başlar keklik. Bu sefer kisvesi YNK'dir. Şahin sivri pençeleriyle, hırçın bir kuştur, onurdur mayası.

Yaşam nedeni Başkan Apo'nun uğradığı ihanetin kaynağını kurutmak için vurur. Destanların anlattıklarına tekrar tanık olmanın öfkesiyle koşar en önlere. Dişini tırnağına takmıştır. Üzerine atılır düşmanın. İki bacağından birden vurulur. Ve çemberdedirler. Dört bir yandan kurşunlar yağsa da üzerine, bırakmak istemez çevresindekiler. Böyle ilerlemenin, kendisini kurtarmak isteyen yoldaşlarının şehadetine mal olacağını anlar Şahin yoldaş.

Kendisine yardım etmek isteyen yoldaşlarına gitmelerini söyleyerek "ben saçları beyazlamış bir şahinim, ömrüme yetecek kadar uçtum coğrafyanın semalarında. Sizin uçmaya ayıracağınız çok zaman var önünüzde. Hadi gidin" deyip yoldaşlarını gönderir. Ve son mermisine kadar çatışarak şehit düşer.

8 Aralık 2000'de okunamayan bir yazı daha kanla kazılır surlara. Şahin Şer keklige yenilmedi diye kanı karışır Amed'in mayasına. Yeni binyılların destanını anlatır çocuklara.

Anısı öniinde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Mehmet BARULAY (Rizgar)

Rızgar denince akla Apocu ruh gelir

Binyıllarca halklar en güzel sözlerini dağlar için söylemiştir. Aşklarını, özlemlerini, öfkelerini nakış nakış dağlara işlemişlerdir. O dağlar ki, kimi zaman sığınacak bir yuva, kimi zaman ölesiye bir acı olmuştur. Ama ne olursa olsun doruklara ulaştığında derin bir nefesi ciğerlerine çekersin ve adeta tüm hücrelerin hızlanır, her nefes yürek atışına dönüşür. Yaşamın sesi, rızgarın sesiyle buluşur ve kayalara çarparak doğanın en güzel melodisine dönüşür. Kulağını hafifçe kabarttığında cümleler pus ve sis içinde açığa çıkar. Dağ bir özlemdir, dağ bir buluşmadır, dağ bir sevdadır. O seveda değil midir ki onurumuzu dimdik ayakta tutan, bize yaşam olan... Özlem halk gerçekliğimizde oldukça büyüktür. İnsanın içine bir kez girdi mi seveda olur, aşka dönüşür. Rızgar'ın en büyük sevdası da dağlara, ülkeye yönelik olandır.

Her gül kendi dalgında büyür, her kuş kendi sürüsüyle uçar. Yaban ellerde, ait olmadığı yerlerde bulunmak insanları hep rahatsız ve mutsuz eder.

Mücadelemizin Çewlik'i etkilemesi, halkı uyandırıp gerillayla bütünleştirmeye

❖ Adı, soyadı: **Mehmet BARULAY**

Kod adı: **Rızgar Koespî**

Doğum yeri ve tarihi: **Çewlik 1983**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Avrupa

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Aralık 2000, YNK karargah savaşı**

başlamasıyla özel savaş rejimi uygulamaları da iyice pervasızlaşır, acımasızca halkımıza saldırıp, katliamlara başvurur. Ve yaban illere sürer. Rızgar arkadaşım ailesi de bu tufandan nasibini alır ve Avrupa'ya göç eder.

Rızgar yoldaş, Avrupa yaşamının insanı bitiren, özünü boşaltan, toplumdaki, halktan kopartan niteliklerini görmekte geç kalmaz. "Ben burada hal-

kım, kendime ihanet etmeyeceğim" diyerek soluğu partide alır. PKK, O'nun için bir yaşam kaynağı, kendi özüne ihanete karşı bir direniş odağı olur. Kısa sürede her şeyini mücadeleye verme kararlılığına ulaşır. Bunun ilk adımını zor koşullarda çalışarak kazandığı harçlığını partiye vererek atmaya başlar ve büyük bir istemle çalışmalara katılır. Artık yavaş yavaş çevresindekilerin ilgisini çekmeye başlar. Başkanımızın esaret altına alınmasını kendisine, halkına vurulan bir darbe olarak görür. İçindeki ülke ve dağ özlemi büyük Apocu intikam ruhuyla birleşip kendisini ülkesine kavuşturur.

1999 baharında Kandil dağlarına gelir. İlk geldiğinde "acaba bu genç dağ koşullarına alışabilir mi? Zorluklara karşı nasıl ayakta kalacak?" vb soru işaretlerine karşı, yaşamı takip eder, düşünür. Hiç yılmaz, kararlılıkla mücadele içine girer. Çünkü O, Başkan Apo'nun fedaisi, O'na bağlılığın timsalidir, Başkan Apo'ya söz vermiştir. PKK'de insanın hangi koşulda olursa olsun ayaklanacağı, özünü buluşacağı, özgürleşeceğinin gizemi O'nda yoğunca etkisini gösterir. Kısa bir süre sonra büyük bir değişim göstererek yıllar-

dır dağlardaymış edasıyla yaşama ve pratik çalışmalara katılmaya başlar ve bütün yoldaşların takdirini, sevgisini kazanır.

Avrupa yaşamının bireyci, yozlaştırıcı, iç boşaltıcı özelliklerine sürekli bir tepki halindedir. Bu yaşama karşı büyük bir direniş sergiler, bu yaşama yenilmeyeceğini yineleyip durur. Ondaki paylaşımcılığı anlatmaya kelimeler yetmez. Bütün yaşadıklarını, duygularını, öğrendiklerini yoldaşlarıyla paylaşır. O'nun yaşam içindeki koşuşturmasını, yaşamı incelemesini, anlama çabalarını gören arkadaşları kendisiyle gurur duyar ve takdir eder. Her zaman yeni şeyler öğrenmek için çabalar durur. Bu kendisi için bir tutku haline gelir. Sürekli tecrübeli arkadaşlarına yaşam ve savaş üzerine sorular sorar, tartışır sorularına cevap arar.

Kafesten yeni çıkmış kuş gibi cıvılcıdır. Her haliyle canlı, dinamik ve coşkuludur. Aslında 15 Ağustos sonrası

Kürt gençliğinin üzerinde büyük etki yaratan Apocu atılım ruhu, O'nda da yansımaları bulmuştur. Bunu yaşam ve savaş içindeki taviz vermez tavrıyla ortaya koyar.

Yaz aylarında Parti Önderliğimizin yakalanmasını fırsat bilerek kendine pay kapmak isteyen YNK, saldırılarını yoğunlaştırır. Rizgar arkadaş da bu tarihi ihanete karşı büyük kin ve öfke ile dolmuştur. İntikam ateşi içini yakmaya başlamıştır. Yapılan Aliya Reş eylemi hem genel parti hem de O'nun için bu ihanete büyük darbe vurmanın imkanı yaratır. Savaşta ısrar ve istemi en üst boyuttadır.

İhanet her zaman Kürt'ün belini büken bir gerçeklik. Stratejik değişiklikten sonra da partimiz sürekli barış ortamını yaratmaya çalışmış, ama YNK buna saldırıyla karşılık vererek kapsamlı bir hareket gerçekleştirmiştir. Ve artık partimizin de sabrı taşmaktadır. Ve 8 Aralık 2000 gecesi YNK karargahına yönelik bir eylem planlanır.

Kendisi de bu eyleme savunma grubunda gider. O, her zaman büyük saldırı ruhuyla saldırı grubuna gitmeyi ister ve dayatır. Eylem öncesi son düzenlemeyle arkadaşların defalarca gitmemesini söylemesine rağmen ısrar eder, hatta ağılar ve kabul etmez. En sonunda kazanır ve bütün yoldaşlar gibi büyük coşku, kararlılık ve saldırı ruhuyla yola çıkar. Hedefe yaklaştıkça intikam ateşi içinde yanan bir volkan haline gelir. Eylem başlamıştır. İzli mermilerle her taraf alev alev olmuştur. Hainlerin korku dolu çığlıkları adeta kulakları delmektedir. Düşmeyen doğka mevzi si üzerine bir tim yönelir.

Kızıl saçlı kahraman da o grup içindedir. Arzuladığı an gelmiş, ölümcül darbelerle ihanete vuracaktır. Talimatların verilmesiyle, ok gibi yayından fırlaması bir olur. Oyuncak bulmuş bir çocuk gibi sevinçli, avına hazırlanan şahin gibi yırtıcıdır. Önüne bir şet koymak mümkün değildir artık. İşbirlikçi güçlerin üzerine sonsuz bir inanç ve saldırı ruhuyla tereddütsüzce gider. Ondaki gözüpeklik, kararlılık ve sıcaklık anlatılmaz derecededir. Bir anda düşman karşı atışa başlar ve bir doğka mermisi O'nu bulur. Boğazı düğümlenir. Ulusal birlik ve özgürlük uğruna canını seve seve feda ederken, devrimimizin içinde kızıl bir fidan olur.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Mehmet BENEK (Şahin)

Her şey özgürlük için

Şahin yoldaş, 1982 yılında Uludere'nin Hilal köyünde dünyaya gelir. 15 Ağustos Atılımı'ndan sonra bu alan gerillanın etkisi altına giren bir alandır. Gıyî aşiretinden yurtsever bir halk kitlesinden oluşmaktadır. Sürekli özel savaş rejiminin baskılarına maruz kalan bu yurtsever kitlemiz, gerilladan desteğini esirgemez.

Çiller ve Güreş döneminin yaşandığı 1994 yılında özel savaşın plan ve konseptleri; köyleri yakma, yıkma, göçe zorlama, cinayetler, faili meçhuller, kayıplar ve yoksul köylüleri zorla koruculaştırma temelinde geliştirilir. Bu sisteme ayak uydurmada direnen ve bu sisteme gelmeyen çoğunlukla yurtsever olan, gıyî aşire-

Adı, soyadı: **Mehmet BENEK**

Kod adı: **Şahin Özcan**

Doğum yeri ve tarihi: **Hilal köyü Uludere, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ekim 2000, Kanıçengê-Kortek alanı**

ti üzerinde uygulanan baskılar sonucunda Hilal köyü Güney'e göç eder. 1995 savaşımında bu kitlemiz işbirlikçi ve ihanetçi güçlerin saldırıları ve yine emperyalist baskılardan dolayı Nino-va kampına geçer. Burada da halkımızı rahat bırakmayan işbirlikçi güçler ve uluslararası gericiğin baskıları sonucu 14 Mayıs 1997 savaşımından sonra Nino-va'da bulunan halkımız Maxmur kampına göç eder. Böyle acı ve zorlu bir süreçte dünyaya gözlerini açan Şahin yoldaşın ailesi dayanamayıp korucu olmayı kabul ederek, Şexan köyüne yerleşir.

Şahin yoldaş 1994 yılında odun kesmeye giderken gerilla güçlerimiz tarafından askeri kanunla saflara katılır. Daha 13 yaşındadır. Hemen gerilla yaşamına alışan, kendisinden büyüklerine bir abi gibi yaklaşan Şahin yoldaş, duygusal yönü ağırlıkta gelişir. Şahin yoldaş, fiziksel anlamda çok güçlü, cesur ve fedakardır. Çok atik, yerinde durmayan, anı anına mutlaka bir işle uğraşan bir yapısı vardır.

Ulusal Önderimiz Başkan Apo'nun esaretinden sonra, Beytüşşebab alanında fedai eylem önerisi yapıp, gerçek fedai eylemleriyle şehit düşen Mazlum ve Rezan yoldaşlarıyla el ele, omuz omuza

"Direniş şehitlerimizin anıları, tüm özellikleri, davranış ve özleri partimizin bütün mensuplarınca bir çağrı, emir ve talimat olarak anlaşılmak ve hayata geçirilmek zorundadır. Bugün partiye dayatılacak tek yaşam mücadelemizin ve parti binamızın köşe taşlarını oluşturan direniş şehitlerimizin yaşamıdır"

Başkan Apo

vererek Beytüşşebab'taki Türk ordu güçlerine büyük bir darbe indirir.

Şahin yoldaş, 14 yaşında olmasına rağmen sürekli şunu söylemekten geri kalmaz: *"Bu geri olan baba ve atalarımız neden tarihte bir şeyler yapmayıp bu işi bize bıraktılar. Böyle olmasaydı şimdi bizde özgürce ülkemizde yaşayacaktık."*

Şahin yoldaş, ailesi çete olmasına, askeri kanunla katılmasına rağmen, özgürlüğe olan tutkusuyla çok istekli ve iddialı özgürlük savaşımına katılır. *"Her şey özgürlük için"* şiarıyla hareket eder.

Guyi aşiretinden ve özel-

de de Hilal köyünden yüzlerce şehidimiz vardır ve bu O'nun kararlılığını, bağlılığını daha da geliştirir. Şahin yoldaş, çok zorlu olan Botan eyaletinde üç yılını mücadele ederek, başarılı bir pratikle geçirir. Ustalığıyla, vuruş tarzındaki keskinliğiyle, sürekli kendisini koruyup başarılı olur. Daha o genç yaşında bir militan ve komutan olmayı becermiş ve gerillada öncülük yapmıştır. Yoldaşlarıyla iyi geçinip doğru bir ilişki ve uyum sağlamayı bilen, örnek bir yaşam pratiğine sahiptir.

1998 yılında şehit düşen Agirî Kobani yoldaşın komu-

tasında, bir bölüklük gücümüz ordu güçleri tarafından kuşatmaya alındığında, Şahin yoldaş atikliği ve soğukkanlı davranışlarıyla birkaç yoldaşını kurtarır.

Şahin yoldaş yıllarını savaşa verdikten sonra stratejik değişim sürecinde YNK ihanetçiliğine karşı çok etkili bir biçimde savaş cephesine kendisini önerip, savaşa gönüllü girer. 1 Ekim 2000 yılında Kanicenge Kortek alanındaki bir eylemde şehitler kervanına katılır.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Mehmet Emin İPEK (Cûdî)

Kandil'de yaşam hesap sorar

Adına türküler söyle-nir, şiiirler yazılır. Senin ne acılarla büyüdü-ğün anaların ağıtlarından dinlenir. Kanla beslenen toprağın ne yiğitler doğur-duğu ve direnişi seni anım-satır, 5 No'lu zindanını anımsatır. Ovalarını, dağla-rını, Liceli çocuklarını ve bir yiğidi anlatırken sensiz olmuyor, seni anlatırken yi-ğitsiz olmuyor Amed.

Coğrafyamızın başkenti, yaratılan güzellikler der-yası, acılar da tatlı anılar da sende odaklaşır. Ne zaman ki, seni birileri bize anlatsa veya ne zaman ki, biz seni anlamaya çalışsak yaşam iddiamız, tutkumuz değişir. Seni terk etmek zorunda ka-lanlar da oldu, despot ve fa-şizan ruhlu askerlerin elin-

❖ Adı, soyadı: **Mehmet Emin İPEK**

Kod adı: **Cûdî Dilovan**

Doğum yeri ve tarihi: **1978**

Amed

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Aralık 2000, Qendîl**

de. Ama toprağında doğan, suyunu içen insan senden kopamadı, gururunu ve ulu-sal onurunu hep senden aldı. Şimdi bu kutsallıklar bize seni Kandil'de anlatı-yor, güler yüzlü yoldaşım. Nedense ülkemizin dağları hep birbirine benzerdir. Ta-rihi, savaş tarihidir. Cenga-verlerin cenk meydanıdır. Bir sanatçının ruhsal dün-yasıdır. Bir edebiyatçının yazılmaya hazır bir beyaz yaprağı gibidir.

Bu dağlar kendi portresini özgürlük uğruna mücadele eden savaşıya çizdiriyor. İşte Amed, Cûdî yoldaşım, senin portreni özlem duygu-larını anlatırken çiziyor.

Cûdî arkadaş Amed doğ-umluydu. Çocukluk ve gençlik yıllarını İskende-run'da geçirmişti. Amed'i aile-sinin yıllık tatillerini geçir-mek için akraba ve dost zia-retlerine giderken görmüştü. Kendisi bize Amed'i anlatır-ken sanki ömrünün bütün günlerini orada yaşıyormuş gibi anlatırdı. Amaçsız, pro-gramsız yaşamaktan uzak bir Kürt bireyinin toplumda gördüğü ayrımcılığa ve hak-sızlığa karşı tepkisini sokak kavgasıyla dile getirirdi. Gençlik kendi enerjisini bu yolla bitirmeye çalışırdı.

İnsanın en coşkulu ayları, yıllarına toprak aşkı, dağ sevdası hakim olunca özgür-

lük yolculuğu başlar. Cûdî yoldaş bu yolculuğa başladığı günleri ve yaşadığı heyecanı, beraber geldiği arkadaşları Amed'e ulaşınca o an yaşadığı duyguları bize anlatır ve bizi de duygularındır. Saf ve temiz duyguluydu. Tutkulu ve sevdalıydı. O'nun tutkusu coşku ya, sevdası ise mücadele arkadaşlarına olan bağlılığı ile somutlaşırdı.

O'nu her zaman, ya birleyle ilgili veya bir grup ile tartışır, esprileriyle etrafındakileri neşelendirirken görürdük. Yalnızlığa fazla alışık biri değildi, bazen kendisini do-

ğanın bir canlı yaratığını seyrederken görürdük. O'nun için zaman her yönüyle doldurulması gereken bir andı.

İşbirlikçi güçlerle savaşırken kendisini kaybettik. Kendisini tanımak bizim için bir şanstı, fakat şehadetini görmek bizim için kötü bir şanstı. Bu kötü şans ancak bir intikam yemini anlatabilirdi. Bir toplumun özgürlüğü ve bağımsızlığı kaçınılmaz bir duruma geldiyse, O'nun uğruna dökülen kan o toplumun ulusal onuru olmuş demektir. Cûdî yoldaş, sen Amed'i gönlünde bir sur yaptın. Bu sur senin

gizemli güzelliklerinin mevisiydi. Savaş gerçekliği kabul edilmesi gereken acı bir duyguydu. Bu acı duygular, halkımızın trajediler dünyasından kurtulmasının ve özgür yaşamasının tohumlarıydı. Bu tohumların kanı ile sulanırken ardından bıraktıkları onca özelliklerin ve güzelliklerin tarih sayfalarına güzel bir sayfa ekledin. Şimdi sen, şehadet mertebesinde şehitler kervanında huzurlu ve mutlusun. Şahsında şehitlerimize olan bağlılık yeminimizi tekrarlıyoruz.

Mücadele Arkadaları

giderken

*ben taribin terkedilmiş
yerinden geliyorum
ve aşk çağındayken
benüz
yaşamaya doyamadan
yüreğim gençken
ayrılıyorum sizden
biç korkmadan giderken
doğuştan tilili çektim
buna
ve tereddüt etmedim
eğilmedim
duymadınız mı giderken
kabkabamı
anlayın artık
her ölüm bir yaşamdır
ve ben
bu yaşamı yar cyledim
delicesine*

Murat Resul PAR (Hozan)

DİRENİŞİN SESSİZ YÜZÜ

Kürdistan'ın bir yüzüdür ihanet ve işbirlikçilik. Bir diğer yüzü de başkaldırı. Satılmanın, geride bırakılmışlığın ve dağılmanın adı olur ihanet. Direniş ise tüm eksikliklerine rağmen varolmak, yaşamak istemi ve onurudur. Halklaşma hamurunu mayalayan Zerdüşt'ten bu yana iyi ve kötünün savaşımı devam eder. Birinin varlığı diğerini koşullar. Direnişin bir gerekçesidir ihanet. Ülkesizliğine ve dağılmışlığına rağmen Kürt halkı bu savaşın sayesinde gelir göz önüne. Kürdistan'ın her karışında direniş ve ihanetin izleri iç içedir. Onlara direniş önderini bağrında yetiştiren Rojhêlat parçasında olduğu gibi. En son Simkolar, Qasimlo ve Şerefler direnir. O günden sonra suskunluk maskesi altında sessiz bir direni-

● Adı, soyadı: **Murat Resul PAR**

Kod adı: **Hozan**

Doğum yeri ve tarihi: **Mahabat 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **Ocak 1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Aralık 2000, Güney savaşı (Zelê yolu yakınındaki eylemde)**

şe geçer Rojhêlat. Sert ve hâşin yüzüne rağmen içten kaynayan volkandır.

Direniş yönü eksilmez Kürt halkının. Yüreklere dağlara akar ve PKK olur adı. Yükü omuzlayan bu kez gerilladır. Gerillayla tanışan Rojhêlat'ın lavları hareketlenir. Doğu insanının sevdası kadar boy verir yeniden. Sevgiyle ve kavuşmanın ürkek heyecanıyla yönünü döner Başkan Apo'ya. Ateşgahlar kurulalı beri alevle sunar sevdasını insanımız. Ve sevebilmek için arınmak gerekir. Arınmanın, ateşle yıkanmak olacağını söyler kadim masallar. Yüzyılda son umut, son sevgilidir Başkan Apo. O'nun cesareti karşısında durulamaz. İşte o zaman volkan patlar, lav selleri cadde ve sokaklara taşar. Dağlar sevdalıların yüreklerini yakar. "Bu kadarını beklemiyorduk" dedirterek, canları bedel vererek yürür. "Biz, Önderliksiz yaşamın ne demek olduğunu biliriz" der tarih kokuyla yaşlı bir yurtsever. Son şansı yitirmek istememenin telaşı 7'den 77'ye herkesi sarar. Çünkü Başkan Apo yaşam, umut, onurdur. Toprağın derinliklerinden akıp gelen halktır.

Dağların en yükseğe çıkan kabartılarından kopup gelir Hozan yoldaş. İsyan

kalesi Mahabat'ta dünyaya gelir. Tarihte büyük direnişlere katılan, Kürt halk kültürünü ne pahasına olursa olsun koruyan bir ailenin çocuğudur. Ailenin bu özelliği şekillenmesinde oldukça etkilidir. Okul yıllarında zekası ve çalışkanlığıyla öğretmenlerinin dikkatini çeker ve sevilen bir öğrenci olur. Ailesinden aldığı kıvılcımlar egemen Fars kültürüne alışmasına engel olur. Üzerinde yaşadığı toprak gibi, sessizliğinin altında öfkesini büyütür. Çelişkiler, küçük yaştan itibaren soru işaretleri bırakır beyninde. Kürt halk kültürünün baskı altında kalışını dörde bölünmüşlüğü sorgular. Partiyeye katılışından sonra sorularının cevabını partide arar.

15 Şubat sonrası patlayan volkanın lavlarına karışır. Tarihini iyi bilen yurtseverle-

rin sesine kulak vererek "Öndertiksiz yaşam olmaz!" deyip partiye katılır. Tarihini direniş geleneğiyle buluşturan zemindir PKK. Qazi Muhammed ile arasında böyle bir bağ kurar. Bu öyle bir ateştir ki, araç aramaz yapmak için. Kimseyle ilişki kurmadan, kendi kendine dağlara ulaşır. İlk başlarda tek geldiğinden şüpheyle bakarlardı. Bir süre sonra şüphenin yersizliği anlaşılır.

Yoğun eğitim faaliyetinin yürütüldüğü bir süreçte gelmiştir. Partiyi tanıması ve yeni süreci kavraması büyük bir fırsat sunar kendisine. Her gün yeni şeyler öğrenmek, tutkusuyla eğitimlere katılıp yoğunlaşır. Boş vakitlerinde okuyup, inceleme yapar. Güleç yüzlü, neşeli mizacı kısa sürede sevilmesine yol açar. En daraldığı anlarda dahi moralsizliğe düşmez, sinirlen-

mez, soğukkanlılıkla sorunları halleder. Ve bu O'nda sembolleşir. Zorlu anlarda büyük bir direngenlik ve hakimiyet ile nasıl hareket edeceğini bilir. Fars kültürünün yoğun etkisindeki Mahabat'tan gelmesine ve 11 yıl Fars okullarında okumasına rağmen, egemen kültürün etkisi üzerinde çok fazla yoktur. Her fırsatta da egemen kültüre karşı tepkisini açığa vurur. Farsça konuşmaya ağırlık veren Rojhêlatî arkadaşları en sert eleştirenlerdendir. Soran halk kültürüne oldukça bağlıdır. Bunu PKK'nın yeni yaşam kültürüyle harmanlamaya çalışır. Öfkesini kusacağı namludur BKC. İhanetin acısını onunla dindireceğinden gözü gibi bakar korur. Bu O'nun için uzun yıllar sonra ulaşılmış bir tutkudur.

Nihayet BKC'sinin sınanacağı an gelir. Öfke sürülecektir namluya. Bu ana kadar dökülen kanların hesabı, ihanetin kirli yüzünden sorulacaktır. En direngen yanıyla alır BKC'sini ve koşar mevisine. Ancak o mevzide bir bedel daha alır ihanet. Hozan yoldaş Kandil dağlarına akar. Bir sonraki patlama için kendisiyle volkan olur ve kendisiyle birlikte Kandil'in yüreğinde yerini alır.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Mustafa HALİL (Botan)

ABİDELEŞEN KAHRAMAN

Botan yoldaş yurtsever bir ailenin tek erkek çocuğuydu. Ailenin tek erkek çocuğu olması, ailenin ayrı bir sevgisini oluşturmuş ve önemle büyütülmüştü. Ailesi ile birlikte Halep'e göç etmiş ve Halep'te yaklaşık iki yıl cephe faaliyetlerine katılmıştı. Partimizin sempatisini olan, ülke sevgisi ile dolu olan, gerilla yaşamına büyük bir ilgi duyan Botan yoldaş, saflara katılmak için büyük bir çaba sarf ediyor ve bu yaşama sadece kendisi değil Kürdistan gençliğini de ortak etmek istiyor, gece gündüz demeden örgütlenme faaliyetlerinde çalışmalara yöneliyordu.

O, bu özgür yaşamı toprak aşkıyla besliyor, ailesinin ulusal onuru ve gururu oluyordu. Kendisinin canlı ve coşkulu olması, hem çevresinin sempatisini hem de genç

Adı, soyadı: **Mustafa HALİL**

Kod adı: **Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn 1983**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Aralık 2000 , Soran**

arkadaşlarının sevgisini kazandırıyor. Parti Önderliğimizin esareti ile birlikte yü-

reğinde beslediği fedai ruhu pratikleştirmesi için alan gerillaya katılmaya karar veriyor ve alan örgütüne bu temelde öneri sunuyor. Alan örgütünde yer alan arkadaşlar bu öneriye olumlu cevap vererek, O'nu Maxmur kampına gönderiyorlar.

Kendisi halkımızın yaşadığı acıları Maxmur kampında halkla birlikte yaşayarak yakından görüyor, intikam duygusuna hakim olmuyor, yazdığı yazılarla öfkelerini dindirmeye çalışıyordu.

Saflarda gördüğü eğitimle ulusal kurtuluş savaşımızın üzerine oynanan tüm oyunları bilince çıkarmaya çalışıyor ve tarihe karşı ilgisi her geçen gün artıyordu. Girdiği ortamın sevgisini kazanmak O'nun en temel özelliği idi. Bu özelliği sayesinde arkadaşlarıyla kısa bir sürede bi-

tünleşmiş, canlı, heyecanlı, sıcak kanlılığıyla yoldaşlarının sevgisini kazanmıştı.

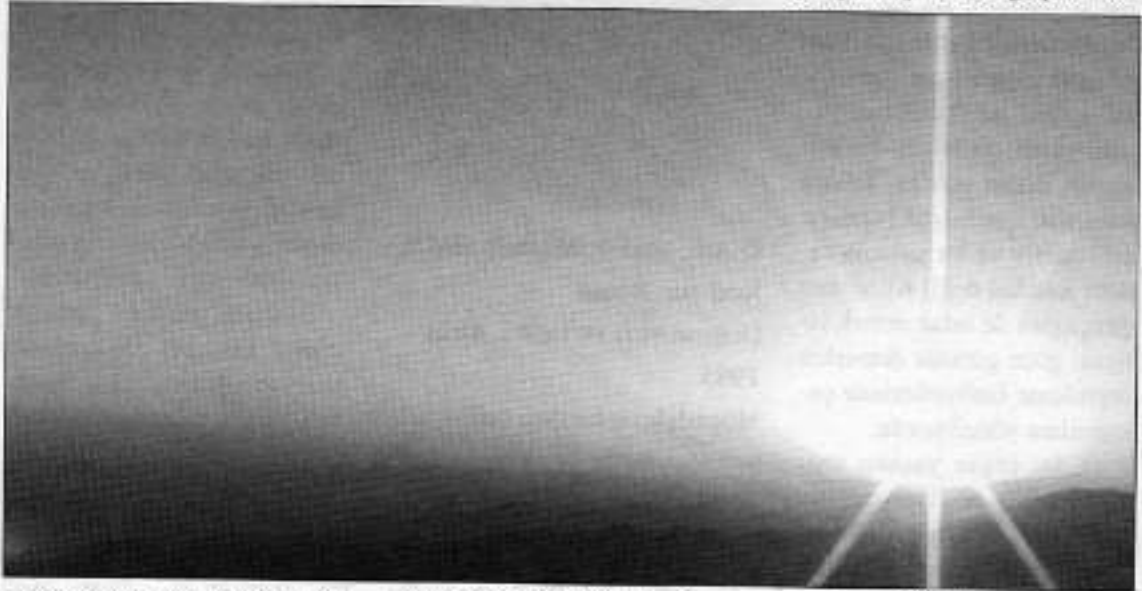
Halkımızın ve mücadelemizin bu zorlu yılları sadece sadece ulusal birlikle aşacağını gören komplocu güçler, ulusal birliğin sağlanmaması için işbirlikçi güçleri hareket geçirmiş ve gerillayı yok ederek, hareketimizi tasfiye etmeyi planlamıştı. Partimiz

du. O özgür bir halkın yaratılışının fedai bir bilinçle, dürüstlüğüyle yüceleceğini iyi görüyor, bu temelde kendisini hazırlıyordu.

Botan yoldaş savaşta en ön saflarda yer almak istiyor ve kendini dayatıyordu. Saldırı grubunda yer almadığı zaman kızıyor, öfkeleniyordu. Saflara katılan bazı arkadaşlarının ve komutanlarının şe-

güçleri de yeni bir hamlenin hazırlığına başlamıştı. Ama bu defa YNK'ye tam bir darbe vurulmalıydı. İyi vurulursa, onlara gerçek bir ders verilirse, Apocu militanlığın yenilmezliğini görür, kendilerini ham hayallere kaptırmazlardı.

II. Hamle başlamıştı. Gerilla birimleri bütün cephelerde aynı anda kapsamlı bir saldırı geliştirmiş, YNK güçleri her

meşru savunma konumunda olduğu için, birçok çağrı ve açıklama yaparak, YNK'nin bu kirli oyununu boşa çıkartmak, doğru yola getirmek istedi. Ama kendisini yurtseverlerin kanıyla yaşatan işbirlikçi güçler bu açıklama ve çağrıları bir zayıflık olarak değerlendirerek daha saldırganlaşmış, gerilla birimlerini kuşatmaya almaya çalışmıştı.

Botan yoldaş, Başkan Apo'nun fedai kuşağındandı. Bireysel eylem yapmak için kendi projesini oluşturuyor ve örgüte önerisini sunuyor-

hadeti öfkelerini daha fazla artırıyor, intikam yeminleri ediyordu.

YNK'nin saldırılarına karşı uyarı amaçlı yapılan eylemlerden sonra, güçlü bir hamle başlatılmıştı. Yüzlerce gerilla biriminden oluşan I. Hamle ile YNK güçlerine büyük darbeler vurulmuş, birçok mevzi ve alan gerillaların denetimine girmişti.

Ama hala gerillayı tasfiye edebileceğini düşünen YNK, tekrar toparlanarak saldırıya geçmişti. Bu defa daha güçlü bir planlama yapan gerilla

yanda yediği darbelerle şoke olmuştu. Birçok kahraman yoldaşımızın kendisini korkusuzca şehadetin kollarına attığı II. Hamle sonucunda YNK güçleri geri çekilmiş ve bir daha gerilla birliklerinin üzerine gelmeye cesaret edememişti.

Botan yoldaş da bu II. Hamle'de yitirdik. Girdiği bir çatışmada vücuduna isabet eden kurşunlar sonucu şehadete ulaşan Botan yoldaşın anısı mücadelemize önder olacaktır.

**Mücadele arkadaşları adına
Rênas Dilbirin**

Müzeyyen TUNCEL (Mizgin)

KUTSAL ÜLKEM

Aylar ve yıllardan uzun
olan yaşam...

Kent ve şehirlerden büyük
olan yaşam...

Okyanus ve denizlerden derin
ve geniş olan yaşam

Ve her şeyi içinde barındıran
yaşam...

Güzeli, çirkini, ölümü, yaşa-
mı, doğruyu, yanlış. Bir karşıtlar
bütünlüğü olan yaşam ve bizi biz
eden yaşam gerçeği...

Yüreğimizdeki özlem fırtınası
yine esip savrulmaya başladı.
Alıp götürdü ülkemin dört bir ya-
nına. Hiç görmediğim yerlerin
hiç de yabancı değilim sanki.
Orda olmasam da orayı yaşar, ta-
nımasam da tanır gibiyim.

Bizi ülkenin her yeriyle büt-
tünleştiren ortak ruh, ortak dü-
şünce ve yoldaşça paylaşım büt-
ünselliğidir.

Her şeyin ilki olan ve aynı za-
manda şehitlerin de diyarı olan
kutsal ülkem. Neredeyse kan dö-
külmemiş bir karış toprağın bile
kalmamış.

Kendisinde her yıl tekrarladığı
mevsim değişikliği, yine aynısını
uygulamış. Zamanlı zamansız da ol-
sa giydirmiş beyaz ölüm örtüsünü.

Beyaz ölüm! Sana sağınan gen-
cecik fidanlara yapacağın iyilik bu
mu olacak? Onlar sana sığındı.
Ya sen, ya sen nasıl sahiplendin
ki, bir daha fiziki olarak görmek
imkansız artık. Giydirdin hepsine
beyaz ölüm örtüsünü.

Onlardan kopan tek şey ise anı-

❖ Adı, soyadı: Müzeyyen
TUNCEL

Kod adı: Mizgin Zilan

Doğum yeri ve tarihi: Nusaybîn
1978

Mücadeleye katılım tarihi: 1996
Şehadet tarihi ve yeri: 20 Ocak
2000, Geliye Kuvya-Genç (Çığ
düşmesi sonucu)

Benim yalnızlığım

Dağ dibinde bir kuytu

Yolunu kimsenin bilmediği

Benim yalnızlığım

Dağ dibinde bir ev

Kapısını kimsenin çalamadığı

Benim yalnızlığım

Dağ başında karanfil

Kokusunu kimsenin çekemediği

ları ve yüreklerde bıraktıkları de-
rin sevgi izleri...

Aradan iki yıl geçti, ama her kan
gördüğümde Onların özlemi kavu-

rur yüreğimi, boğazım düğüm dü-
ğüm olur. Bulamık ve dolmuş gözle-
rinden cansız bedenler belirir.

Öylece uzanmışlar beyaz ölüm
örtüsüne, gözlerini henüz kapat-
mamışlar yaşama. Ama gözler
çok uzaklara bakmakta. Yüzlerin-
deki çocuksu gülüşle adeta alay
ediyorlar, sizi zamansız alan be-
yaz ölüm celladıyla.

Haykırışın rüzgar uğultusunda
fısıldaşır, ulaşır bana ve bir an gö-
revden gelişimde bas bas bağı-
rarak birlikte söyledığımız özgür-
lük şarkılarına dönüşür bu ses.
Haykırışın seni zamansız alan be-
yaz ölüm celladına.

Uzaklara bakan gözlerin yarım
kalan sevdan için.

Yaşama gözlerin kapandığı an-
da her ne kadar yanında olmasam
da görür gibiyim Mizgin yoldaş.

Yaşam tutkun büyüttü. Kendi
şehadetini kendin belirleyecek
denli yaşama sevgin vardı. Böyle
bir şehadeti ne sen ne de biz yol-
daşlar kabul edebildik.

Can yoldaşım, beyaz ölüm seni
alıp içimizden götürdüyse de, sen
kaygısızca gözlerini kapayıp, de-
rin uykuya dalabilirsin. Çünkü sen
yaşadığın sürece yüreklerde bir
şeyler bıraktın. Bu bir rehberdir
umut yolcularına.

Anıları mücadelemize önder
olacak

*Mücadele arkadaşları adına
Jiyan Siser*

Hasan ORHAN (Kahraman)

Kato'nun küçük generali

İnsanlık tarihinin gelişimini yaratan önderler ve öncülerdir. Kısaca tarih denildiğinde yiğitliğin, kahramanlığın, destanların, zaferlerinin ulus ve toplum yaşamına uyarlanması, mal edilmesi akla gelir. Kürdistan tarihi de özünde bir yiğitlik tarihidir. Binlerce yıl devletsiz, başka güçlerin egemenliği altında yaşanmasına rağmen, direnilmesi, asimile olunmaması bu gerçeklikle bağlantılıdır. Ama bu baş aşığı gidişi ve Kürt toplumundaki parçalanmışlığı aşmak için yeterli olmamıştır. Çünkü ulusal bir öncülük etrafında birleşme hiçbir zaman olmamıştır. Öncüler ya aşiret reisleri, ya şıx ya da şeyhlerden olduğu için, bütünlüklü bir örgütlenme ve birleştirici güç yaratılamamıştır.

İlk defa Başkan Apo ve PKK ile bu başaşağı gidiş durdurulmuş, ulusal ve enternasyonal birliğin temelleri atılmıştır. Bu büyük beddeller ödenerek yaratılan bir birlik olduğu için, Kürdistan'ın bütün parçalarında ve Kürtlerin yaşadığı her yerde örgütlenme gelişmiş, kökleşmiştir. Büyük bedeller ödeyen kahramanlardan birisi de Kahraman yoldaştır.

Kahraman yoldaş da tarihin hiçbir döneminde yabancı işgal ve boyunduruk altına girmemiş olan, tabiat ananın hiçbir güzelliğini yitirmedi-

● Adı, soyadı: **Hasan ORHAN**

Kod adı: **Kahraman**

Doğum yeri ve tarihi: **Merinos-Hakkari, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Ekim 2000, YNK karargah tepesi**

gi, doğa ve insanın bir aile gibi iç içe ortak yaşadığı, Çolemerg'in asi Kato ve Surara Xale'nin karlı dar boğazının altında yer alan ve MÖ 330-50 arasında yani Hellenistik çağda büyük İskender'in isim koyduğu Marinos köyündendir.

Marinos, Yunanca bir isimdir. Makedonyalılar büyük Asya seferi sırasında bozguna uğramıştır. Bu nedenle buraya kalles, lanetli anlamına gelen Kato adı verilir.

Ama özünde ak duvaklı bir gelin gibidir Kato, kirlenmeye ve çirkinleştirilmeye karşı sürekli isyan halindedir. Çün-

kü insan ve doğa ilişkileri birbirine hiç yabancılaşmamış, iç içeliğini kaybetmemiş, birbirini kollar olmuştur. Kato, isyankar duruşuyla zebaniler için merhametsiz ve geçit vermez olabilir, ama dostları için bir ana gibi şefkatli, merhametli ve kucaklayıcıdır. Dört mevsimin bir arada yaşandığı bu cennet parçasında, her şey ilk insan kadar saf ve doğaldır.

İsyanı hiç sönmemiş, bir volkanik dağ gibi içten içe kavrulan, bazen kıvılcım saçan, bazen de koyu bir dumanı ibaret olan bu isyankar coğrafya, 15 Ağustos fırtınasıyla gürleşerek sönmeyen volkana dönüşmüştür. Bu volkan ki bütün Kürdistan'ı içine alabilecek kadar güçlü ve sıcaktır.

Bu volkanın içine aldığı kahramanlardan birisi de Kahraman yoldaştır. Asilik ve isyankarlık bu yöre insanında değişmez bir karakter olmuştur. Kahraman yoldaşta da bu özellik çok belirgin olarak davranış ve mimiklerine yansımış ve kişilik bulmuştur. Yiğitlik kendisinde bir özlemdir, bu yüzden de ismini Kahraman koymuştur.

Kahramanlık aynı zamanda bir mertebedir, bu O'nda pratikleşmiş ve yaşamsallaşmıştır. Dünyaya gözlerini açtığı ıssız coğrafyanın doğallığı ve sadeliği, Kahraman yol-

daşın ilişkilerinde derin bir samimiyeti ve dürüstlüğü sağlamıştır. O'nun sempatik ve sevecen kişiliği kendisini ortamda ilgi odağı haline getirmiştir. Hele savaş anlarını anlatışına doyum olmaz. Bütün arkadaşlarını imrendirecek hatta hayranlık uyandıran başarılı savaş anıları vardır. İsmi kendine bayrak ederek, hiçbir zaman başarısızlığa açık kapı bırakmaz. Koparıcılık ve sonuç alıcılık O'nda bir yaşam tarzı haline gelmiştir. Stratejik ve kritik eylemlerin aranılan ismidir. Bütün çalışmalarında koparıcılık ilk bakışta göze çarpan özelliğidir. Sadece eylemlerde değil, günlük yaşamda, oyunlarda da bütün yeteneklerini ayaklandırır. Mutlak kazanmayı hedefler. Çünkü başarısızlığa hiç tahammülü yoktur. Sumbül dağı kadar büyük gururundan da bahsetmek mümkündür. Çok nadiren bir başarısızlık anını yaşasa da o atmosfer dağılına kadar bekler,

daha sonra kısık bir sesle kendi kendine başarısızlığın özelleştirisini verir. Yöresel bir oyun olan "Berke" oyununda nam salmış bir isimdir.

Sistemle bütünleşmeyen sisteme doğal yabancı kişilik şekillenmesi, kendisinde Zap suyu kadar hırçın ve bir derya büyüklüğünde öfke ve intikam duygusunu geliştirmiştir. Kısaca Zap, Mezopotamya kraliçesi Dicle'nin kutsal aşkıyla ve O'na kavuşmanın özlemiyle dağları yonta yonta ilerlerken, kimi yerde bir senfoni gibi birçok melodiyi bir arada mırıldanır. Kimi yerdeyse bir aslan gibi kükrer, doğanın bütün sakınlarını hüyükler ve gözdağı verir. Hırçın akar, çünkü Dicle, Mezopotamya'nın en güzel kızı ve gelinidir. Göz dikenini çoktur. Yaban ellere yar etmemek için de olsa, tanı tanımay yüce dağların boyun eğmez efendisi Zap, sürekli bir maraton içerisinde. İşte böylesine dizginlenemeyen asi

efendinin suyuyla kundağı yıkanmış, beşikte onun ninnisini dinlemiş bir gencin de farklı karakter de olmasını beklemek doğru olmazdı. Kahraman yoldaş da bu karakterle mayalanmış ve şekil bulmuştu. Adeta gölgesini bile çiğnetmiyordu özgürlük düşmanlarına. Onuruna tutkun, asker gururu edinmiş genç bir generaldi. Generaldi, çünkü davranışları cesaret ve duruşuyla yaşına fark atmış bir yiğit edasına sahipti. Mesleği ve uğraşısı başka türlü yetismeyi öngörmüyordu. Tarih mimarı olmak ve yüreğinde bir halkı taşımak olağan bir şey sayılmazdı.

Yaştları bisiklet pedallerini çevire çevire dünyadan habberken O, yaşamın cilvelerine aldırış etmez, yaşanılması gerekenin cevaplarıyla uğraşır. Kutsal güneşimizin "Ey zaman ya sana başarılar bahşedeceğim, ya da seni hiç yaşamamış sayacağım" ilkesini varlık gerekçesi olarak ele alırdı. O, yaşanılması gerekeni ve zor olanı seçmişti. Devrimcilik zoru başarıma sanatı değil miydi? Kahraman yoldaş devrim işlerini ciddiye alırdı.

Bilirdi ki devrim bir kasırgadır. Kanunlarına göre davranılmaz ise kendi yavrularını da yutar. Devrimin bu doğal kanunları temelinde kendisini ruhta, duyguda ve düşüncede ilmi ilmi dokuşmuş, yaşamına naksetmişti. Olgunluğu ve ciddiyeti bundan kaynaklıydı. Yaşına rağmen mesleği ve emeği O'na

öğretmenlik yapmıştı. Ve O'na ateş dansını öğretmişti. Tam bir balet gibi ince ve esnek davranışlarına biçim vermiş ve disipline etmiştir. Ateş dansını çocuk yaşta öğrendiği için bunda uzmanlaşmıştır.

Eylemlere bayram havasında girer. Grubunda yer alan arkadaşlarla saatlerce tartışır ve kavratır, sadece eyleme ve başarıya motive olmalarını sağlar.

Örgütlenmesini en ince ayrıntısına kadar yapar. Çünkü tecrübesi O'na "Eylem, örgütlenme işidir" gerçeğini iyi kavratmıştır. Sürekli başarı üstüne başarı kazanmasının sırrı bunda saklıdır. Eylem kolundaki her arkadaşına bir görev verir, kendisi de hedefin şah damarına göz diker. Hedefine sokulduğunda gerilmiş bir yay gibi bekler. Saldırı parolasıyla birlikte bir ok gibi hedefine saplanır. Hedefine dalış anında tam bir kurdu andırır. Sürüyü bir daha toparlanmaz hale getirir.

Kahraman yoldaşın bu gözüpekliğinden olacak ki her arkadaş O'nun eyleme gitmek ister. Çünkü O, kritik anlarda hep çözüm üretmesini ve inisiyatif geliştirmesini bilmiştir. İnisiyatifsizliği ölüm ile özdeşleştirir. "İnisiyatifsiz komutan, direksiyonda yatan şoför gibidir" der. Soğukkanlılığını bir an bile yitirmez, ihtimalleri hesaplar, ihtiyatı elden bırakmaz. Yaşam yürüyüşünde çok mütevazı ve alçak gönüllüdür. Devrimcilerin en büyük erdeminin müte-

vazılık olduğunu bilir ve komutanlığa da tasarrufçu yaklaşmaz. Yetkiyle saygınlık kazanmaktan kaçınır. Fedakarlığı ve çalışkanlığıyla doğal bir komutandır. O'nun için komutanlık, avantajlarından yararlanılan bir kurum değil, yeteneklerini daha fazla hizmete sunmak ve tarihin büyük borcunu ödemek için bir emanettir. Mütevazılığı ve doğal yapısı gereği ortamda sorumluluk düzeyi O'nun için belirleyici değildir. Emeliyle gelişmiş ve olgunlaşmıştır. Kendi ayakları üstünde yürümeyi bütün zorluklara rağmen başarmıştır. O, koltuk değneklerini, beşiğiyle birlikte Zap suyuna atmıştır. Kendisine güveni tam, aynı zamanda yetersiz kaldığı hususlarda yardım almasını bilen biridir. Az konuşan, çok iş yapan bir kişiliğe sahiptir.

Bu yöre insanlarında öz güven, kişiliğe işlemiş bir özelliktir. Çünkü yaşam sınavı, yöresinde erken başlar. Çünkü sert doğası ve başında karı hiç tükenmeyen, o tanrı ile tokalaşmak üzere olan Azrail bakışlı dağları, çığı ve boranıyla varlıkların hepsine kefen giydirip sadece cansızları bağışlar... İşte çocuklar, Azrailin hüküm sürdüğü zemheri aylarında destanlara, masallara ve ağıtlara konu olan trajik olayların anlatılışıyla büyütülür.

Güzellikleri anlatmakla bitmeyen Faraşın zozanlarının bu kardeleni Kahraman yoldaş, bir moral çeşmesiydi.

Oluk oluk akardı tüm yoldaşların gönlüne. Yüzünde gültükler bir meltem gibi sürekli esirdi. Ortamı ferahlatır ve yumuşatırdı. Gülen gözleriyle utangaç utangaç bakardı... O incecik boyuyla govendin başını çeker, yöresel türkülerle dilanları coşturur ve ateşlerdi. Sabır küpüydü adeta. Hz. Eyüp'ü aratmazdı bu yönüyle. Alnında en küçük bir çizginin izi bile yoktu. Çünkü sinirlenmez, kaşlarını bile çatmayı beceremezdi. Güleç ve çocuksu simasıyla güneş ışınlarının aksettiği 'meydan belek' çiçeklerini andırırdı.

Kutsal kitapların cennet diyarı ve esrarengiz güzelliklerin başkenti Zagroslar, küçük generalin büyük aşkı ve sevdası oldu. Keşke! Ahmede Xanê yaşıyaydı da sevdanı damla damla mısralara dökseydi. Avaşın seni andırır, beraklığı ve masmavi gözleriyle. Bilirsin ikizdir Basya ile. Kıskanmaz birbirini ve birbirine karışmaz... Omuz omuza ve sonra binyılların hasretiyle kucaklaşıp bir olur, birlik olur, daha bir güzelleşir ve ihtişamıyla tabiatı cezbederler. Ve akarlar güneş ülkesine.

Sen ki güneşe kavuşmanın büyük serüveni Katolar'da filizlenip, Zagroslar'da çiçek açan ve Kandil'de çağlar öncesi kuruyan çınarımızı yerten güneşe doğru yükselen bir abidesin...

Anın önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Nedim BULUT (Şores)

GARZAN'DA AÇAN ÇİÇEK

Özgürlük ve ülke toprağının kokusunu ruhunun derinliklerine kadar çekebilmek... Serin rüzgarıyla içten titreyebilmek, dağların doruklarına ulaşabilmek...

Kökünden kopartılan bir çiçek nasıl yaşayamaz kurursa, ülkesinden koparılan bir insan da yozlaşır, savrulur ve ölüme mahkum olur. İnsan, ancak ülkesinde özgür, mutlu ve güzeldir. Yıllardır ülke ve özgürlük özlemi çeken halkımız için bu çok daha yakıcıdır. Bu yüzden gelişen Ulusal kurtuluş ve özgürlük mücadelesine tüm Kürtler her şeyiyle katılım sağlamıştır. Önderliksiz, örgütsüz geçen binyılların intikamıyla kendilerini mücadeleye katmışlar ve desteklemişlerdir. Bu özgürlük maratonuna gerilla olarak katılım sağlayanlardan birisi de Şores arkadaşıştır.

Koruculuk sistemi, ülkemizde binyıllardır "Truva atı" rolü oynayan ihanet ve işbirlikçiliğin özgürlük mücadelesi karşısında geldiği son aşamadır. Şirwan aşireti de bu sistemin en temel ayaklarından biridir. Şores yoldaş da bu aşiretin bir üyesi olarak dünyaya gelir.

15 Ağustos Atılımı'yla halkımız, derin uykudan uyandırak, patlamaya hazır bir bom-

Adı, soyadı: **Nedim BULUT**

Kod adı: **Şores Şirwan**

Doğum yeri ve tarihi: **Sürt, 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Erzurum

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Aralık 2000, YNK karargah eylemi**

ba haline gelir. Bunun önüne geçmek için özel savaş rejimi Şirwan aşiretine koruculuk dayatması yapar. Şores arkadaşın babası da bunu kabul eder. Aşiret günbegün azgınlaşarak alanda mücadelenin önüne engel haline gelir. Bir süre sonra baba yaptığı tarihi hatanın farkına varır ve "artık ihaneti kaldıramıyorum" diyerek koruculuğu bırakır. O'nun bu yurt-severce tavrı aşiret içinde büyük rahatsızlık yaratır.

Büyük baskılara dayanmayan aile metropollere gider. Babasının bu tavrı ve bu ya-

şadıkları küçük yaştan itibaren Şores yoldaşın kafasını kurcalar ve büyük bir sorgulamayı yaşar. Zeki olması, çalışkanlığı, sevecenliğiyle bütün çevresinde ilgiyle izlenilen biri haline gelir. Her Kürt çocuğu gibi O da küçük yaştan itibaren yaşam kavgasının içine girer. Kendi emeği ve çabasıyla ayakta kalmaya çalışır. Bu, mücadele hayatı boyunca hep esas alacağı bir ilke olur. Çalıştığı iş yerinde haksızlığa hiç tahammül etmeyen, emeğine bağlı ve bu yönde her şeyi göze alan kişiliğiyle dikkatleri çeker, büyük sevgi ve saygı kazanır. Yaşadığı toplumsal ve ekonomik gelişmeler, küçük yaştan itibaren ihanete duyduğu tepkiyle bütünleşir, büyük özgürlük ve vatan aşkına dönüşür. Metropollerde özgürlük dalgasının yayılması O'nu da içine alır ve çok sevdiği yoldaşı Bedrettin ile birlikte 1998 yılında katılım kararı verir. Büyük bir kararlılık ve atılım ruhuyla Erzurum eyaletine gelir.

İki genç yoldaş da bütün tecrübesizliklerine rağmen moral, coşku ve kararlılıkla yaşama ve çalışmalara katılarak yoldaşlarının kalbinde taht kurarlar. Büyük zorluklar onları hiç yıldırmaz, dindik ve büyük bir iradeyle ayakta

kahırlar. Yaşanılan bir çatışma sonucunda Bedrettin yoldaş şehit düşer. Bu şehadet Şoreş arkadaşı çok derinden etkiler. En zor koşullarda bile bağlı kalacağına yönelik söz verir.

Alanda tasfiyeci eğilim tarafından parti yaşamının tahrip edilmesi, yozlaştırılması O'nu oldukça rahatsız eder. Büyük bir cesaretle "içinde oldukları yaşamın parti yaşamı olmadığını" belirtir ve özgür yaşam çizgisinden taviz vermez.

O da büyük geri çekilme yürüyüşüne yoldaşlarıyla beraber katılır. Tüm boşa çıkartma, provoke etme çabalarına aldırmayarak Önderliğe ve partiye bağlılık içinde Güney'e ulaşır. Partinin yeni stratejisini tanıma, anlama ve kendini ikna etmek üzere büyük bir istekle ve azimle kendini eğitmeye çalışır.

Çalışmalara katılımdaki gö-

nüllülük ve yüksek sorumluluk duygusu, her işe büyük fedakarlıkla koşması dikkat çeker. O'nun için işin büyüğü, küçüğü, zoru, kolayı yoktur. Tek şey vardır; o da en güzeli ni ve iyisini yapmak. Bu tavrıyla doğallığında saygı kazanır. O'ndaki komutan özellikleri kendisini izleyen her kişinin gözüne çarpan bir özelliktir. Resmi olarak görevi yoktur belki, ama Ondaki sürükleyicilik, her işe katılımdaki etkili tarzı, etrafındakileri etkilemesi ve disiplinli yaşam tarzı O'nu doğal bir otorite kılar.

Kime "Şoreş'i mutsuz ve moralsiz gördünüz mü?" diye sorsanız, alacağınız yanıt elbetteki "hayır" olacaktır. Çünkü O, en zor koşullarda dahi umudunu yitirmez, yavaşladığı gülücükler ve gözlerindeki ışıltıyla etrafa moral aşılar.

Kısa sürede Şehit Delil'le

aralarında çok güçlü ve kopmaz bağlar oluşur. Onların arasındaki sıcak, ilişkiye çevresindeki arkadaşları imrenerek bakar, örnek alır. Onlar gerçek PKK yoldaşlığının canlı örnekleri olurlar.

8 Aralık 2000!

Bu tarih Şoreş arkadaşın hayatındaki kilometre taşlarından biri olacaktır. Özgürlük ve umudun sesini boğmak isteyenlerle hesaplaşma günüdür. İnsanlığın gözü, kulağı, ruhu onlarıdır. Sabahın erken saatlerinden itibaren tüm günleri intikam ateşinin sıcaklığıyla geçer. Düşmanlarını takip eder, O'nu bir daha dirilmemesine yok etmenin planlarını kurarlar. Soğukkanlı ve sabırlı bir şahin gibi beklemektedir. Güneşin dağların ardından kaybolmasıyla yavaş, emin adımlarla ilerlemeye başlarlar. Şahinler gibi avlarının yakınına yaklaşmışlardır. Hainlerin korku çığlıkları gecenin sessizliğini yırtmaktadır. Şoreş arkadaş, yayından fırlanmış bir ok gibi ilerleyip, ihanetçilerin nefesini kesmek isterken çocukluğundan beri tanıdığı satılmışlık, hainlik bu sefer kendine O'nu hedef seçmiştir. Son nefesini zafer sloganları ve bağlılık yeminleriyle verir. Gülücüklerin eksik olmadığı yüzünde umudu bizlere bırakır.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Orhan Tuş

KATOLARIN YİĞİT GÜLÜ

Kato, işgalciler için "la-netli" anlamına gelirken, Kürtler için direniş sembolü olmuştur. Hakkari'nin görkemini, abide gibi duruşuyla sergiler. Kato Jirki, Kato Marinos, Kato Xalila, Kato Qewala kendine ait olmayana geçit vermez. O nedenledir ki, Asuri ve Kürt halkları için yaşamın diğer adı Kato olmuştur. Ölmeyi kabul edip, teslim olmayı asla kabul etmeyen bu yöre halkı, sırtlarını Katolara dayayarak, yaşamlarını yüzyıllarca, onurlu bir şekilde sürdürmüşlerdir. Her Kato, bir direniş efsanesi olmuş, kahraman ve kahramanlıklar burada yaratılmıştır.

Yöre çocukları bu kahramanlık efsaneleriyle, masallarıyla ve ninnileriyle büyüyip şekillenmiştir. Her çocuğun yüreğinde bir kahraman taht kurmuş ve tüm çocukların en büyüklük arzusu yüreğinde büyüyen kahramanlara benzemek olmuştur.

Kato Qewala, bir direnişçi, direnişçi olduğu kadar da o yörenin en güzel kadınının sembolleşmiş isminden alır adını. Bu alanın en güzel köyüdür. Belki de efsaneden etkilenmiş olacak ki, yeşilin ve meyvenin en güzeli bu köyde yetişir. Yaşama can ve ruh veren tatlı su kaynakları o kadar çoktur ki, rengarenk balık çeşitleri sadece burada yaşar.

Yöre çocuklarının hiçbir zaman oyuncakları olmaz. Kendi oyuncaklarını kendileri yaparlar,

● Adı, soyadı: **Orhan Tuş**

Kod adı: **Erdal Feraşın**

Doğum yeri ve tarihi: **Hakkari 1984**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999 Hakkari**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Aralık 2000, Şehit Kahraman tepesi**

doğada her şey onlar için oyuncak olur. Yaşamın acımasız gerçek içinde diğer bir oyuncakları ise o güzelim arazide bolca bulunan mermi kovarı, mayın, havan parçaları ve bomba olur.

Kış mevsimi Katolar'da çok sert geçer. Ve geceler uzun olur. Tabiat ana bembeyaz giysisini giyer ve kışın görünümüne doyum olmaz. Buralarda ne elektrik, ne televizyon, ne de radyo vardır. Belki dünyadan haberdar olunamaz, ama en güzel masallar burada anlatılır. Her çocuğun hayal dünyası en sade görünümüyle tertemiz ve kirle-

tilmemiştir. Qewala sadece çocukların dünyasını değil, bir köylünün de tek yaşamak istediği dünyayı oluşturur. Suları o kadar boldur ki, toprağına bereket yağdırır.

İşte böylesine efsaneleşmiş bereketli topraklarda dünyaya gözlerini açar Erdal yoldaş. O da her Kürt çocuğu gibi güler, oynar, masallar dinler. Çok küçük yaşta çobanlığa başlar. O nedenledir ki ilk ve en çok sevdiği oyuncakları kuzuları olmuştur. Şarkılarını, sevgisini, sırtlarını her şeyini kuzularıyla paylaşır. Okumamasına rağmen birçok şeyi doğadan öğrenir ve anlama, kavrama, sezgi yeteneği olağanüstü gelişir. Belki de yaşamda ilk öğrendiği şey iyiyi kötüyü ayırt etme ve neyi sevip sevmeyeceğini öğrenme olmuştur. Hep bir gerilla görme arzusu içini yakar kavurur. Onlar gibi olmak, Katolar'ın heybeti gibi yücelmek tek hayalidir.

Erdal arkadaş, halkının acı gerçekliğini her geçen gün daha da fazla hisseder. Qewala her gün korucuların ve askerlerin tehdidi altındadır. "Ya korucu olup ihanet edeceksin ya da bu köyü boşaltıp terk edeceksiniz" denmektedir. Kolay mıdır? Bu coğrafyanın insanı ihanet eder mi? Etmezler. Bunu kabul etmemeleri ardından askerler sabahın güne vuran ilk ışıklarıyla birlikte köyü söylediklerinden daha bertencesine yakıp yıkar. Ve Qewala

“Şehit, emeğin en yoğunlaşmış ifadesidir. Şehitlik partiyi geliştiren en gelişmiş, en kanıtlanmış, en itiraz kabul etmez emektir. PKK, bu emeğin yoğunlaşmış ifadesidir. Şehitlerimiz PKK oluşumu için, bu en değerli emeği kanıtlarken, bizleri temelden bağladılar. Biz temelden bu gerçekliğin örgütüyüz.”

Başkan Apo

halkı zorla göçertilir. Köylülerden birçoğu onurluca ölürlər, ama koruculuğu kabul etmezler.

Erdal arkadaşın ailesinin tamamı göç ederek Hakkari merkezine gider. Şehir adeta bir ölüm sessizliğindedir. Ne temiz hava, ne su, ne de Erdal arkadaşın ilk çocukluk arkadaşları olan kuzuları... Ne doğanın sunduğu çeşit çeşit yiyecekler ne de bir sıcaklık... Hiçbir şey, ama hiçbir şey yoktur geçmişe ait. Adeta kendi öz yurdundan sürgün gibidir. Belki de tarihin en acımasız cezası bu olsa gerek. Sürgün duygusuyla geçen her gün, Erdal yoldaşın yüreğine bir ok gibi saplanır. Tekrar köye dönme isteğiyle yanıp tutuşur. Arkadaşlarıyla en çok oyun oynadıkları yer olan Ley Zok tepesini gerilla arkadaşlarla karşılaştığı Çiyayê Reşke'yi bir kez görebilme umuduyla yaşar. Artık kararını vermiştir. O'nun yeri de tüm Kürt gençleri gibi özgürlük saflarıdır, yüreğinde dağ gibi büyüyen gerillalardan biri olmalıdır artık. O da. Ancak gerillaya ulaşması beklediği gibi çabuk olmaz, ilişki geliştiremez. Bir gün tesadüfen gerilla yoldaşlara rastlar ve büyük özlemine kavuşur.

Gerilla yaşamına katılır katılmaz olağanüstü bir hız ve tempoyla çalışarak, tüm dikkatleri üzerine çeker.

Parti Önderliği'nin talimatı

gereği başlayan geri çekilme sürecinin o büyük yürüyüşü sonunda Şehit Ayhan kampına ulaşır. Çalışkanlığından hiçbir şey kaybetmeksizin burada da temposunu sürdürür. Ve kamp istihdam biriminde görevlendirilir. Artık güçlü bir gerilla olma yolunda kararlı bir şekilde yol almaktadır. Öyle bir hız ve temposu vardır ki, temposu karşısında tüm arkadaşları şaşkınlık ve hayranlık içerisinde. Okuma yazma istemi oldukça yüksektir. Ama pratik işlerin yoğunluğu nedeniyle fazla okuma yazmaya kendini veremez. Bitmek tükenmek bilmeyen enerjisiyle çalışır.

Hainlere karşı partimizin geliştirdiği barış hamlesine cevap olabilmek için Erdal yoldaşta bu savaşta yerini alır. Yaz boyunca suyu az, mayını bol olan bu alanda birçok arkadaş yıpranıp yorulurken O, çocukluğunda öğrendiği *“Kato ruhuyla insan ancak direndikçe, zorlukları yendikçe kahramanlaşabilir”* ilkesi ile yürür. O nedenle gücünden, moralinden, görevleri yerine getirmedeki kararlılığından hiçbir şey eksilmez. Ve örnek bir dönüş sergiler. Belki Erdal arkadaş, sosyalizm kavramından bile haberdar değildir, ama PKK'nin emek değerini ve yüceliğini bizzat yaşayarak öğrenir. Partiyeye oldukça güçlü bağlarla bağlanır. O'nu par-

tiye bu kadar güçlü bağlayan şey, Önderliğe olan sevgisi ve aşkıdır. Ve aşkı için her tür zorluk O'nun için geçilmesi gereken geçitlerdir. Nerede Önderlikten bahsedildiğini duysa usulca oraya yaklaşır ve can kulağıyla hiçbir kelimeyi kaçırmazcasına dinler, bütün duyularıyla anlamaya çalışır. Kato'lar, Cilolar, Çarçelalar bir bir gözünün önüne gelir ve bu güzellik ile bütünleşir.

Tarih 2000 yılı aralık ayını gösterdiğinde işbirlikçi çizgi yine özgürlük çizgisi karşısında eli kolu bağlanmış son nefes borularını açmaya çalışmaktadır. Hainlere karşı Şehit Kahraman tepesi üzerine keşif planlama ve düzenlemeler yapılır. Bu eyleme Erdal arkadaş da büyük moralle katılır. Büyük bir inançla en önde yerini alır. Eylem düğün havasıyla başlar. Eylem sırasında hain bir kurşun heval Erdal'ı aramızdan alır. Erdal yoldaş da PKK'nin kahramanlık ruhuyla buluşur.

Bu ruhun devamacısı olan bizler özgür bir halk, özgür bir ülke, özgür ve kardeşçe yaşanan bir dünyayı kurana kadar mücadele-mize devam edeceğiz ve şehitlerimizi ölümsüz kılacağız.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Sadık YASİN (Botan)

ÜLKEYE HASRET BİR YÜREK

Yasin yoldaş, 1977 yılında Pazarcık'ın Memiş Kaya köyünde dünyaya geldi. Geçimini çiftçilik ve hayvancılıkla sağlayan bir ailenin beşinci çocuğuydu. Son çocuk olduğu için de büyük bir ilgi ve sevgiyle büyütülmüştü. İlkokulu bitirdikten sonra, maddi zorluklardan dolayı okulu bırakarak, aile ekonomisinin katkı sunmaya başlamıştı. Küçük yaşına rağmen babasının en büyük yardımcısı O'ydu.

Hayata erken yaşlarda atılması, O'nu çabuk olgunlaştırmıştı. Oldukça da gururlu ve asiydi. İlkokulu bitirdikten sonra babası ile birlikte sürekli dağlarda çobanlık yapıyordu. Zamanla artık tek başına gitmeye başlamış, dağlara olan sevgisi bu dönem başlamıştı. Kendini en fazla dağlarda özgür hissediyordu. Bu yüzden şehir kirli yaşamından oldukça uzak, tertemiz ve saf büyümüştü.

Bu dönemler Ulusal kurtuluş mücadelemizin Güneybatıya yayıldığı yıllardı. Gerilla birlikleri yavaş yavaş dağlarda çoğalmış, köy ve kasaba-

● Adı, soyadı: **Sadık YASİN**

Kod adı: **Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **2000, Güney Kürdistan**

larda örgütlenme çalışmaları başlamıştı. Bu temelde katılmalar da artmış, her geçen gün daha da artmaktaydı.

Yasin yoldaş, çobanlık yaptığı süreçlerde tanışmıştı gerillalarla. Mücadeleyi çok iyi tanımasa da, bir Kürtlük bilinci vardı. Özellikle asker, polis vb devlet görevlilerini

sevmiyor, onların küçümseyici, baskıcı yaklaşımlarına büyük bir tepki duyuyordu. Operasyon dönemlerinde kendisi de, özellikle özel timlerin bu küçümseyen, aşağılayan yaklaşımlarına tanık olmuştü. Tehdit etmişlerdi O'nu. Eğer gerillara yardım ederse, onlara bilgi verirse O'nu öldüreceklerini söylemişlerdi. Aynı zamanda eğer gerillaları görürse hemen karakola bildirecekti! Askerler gittikten sonra gülmüştü. Sizde bilgi vermektense ölmeyi tercih ederim demişti kendi kendine. Çünkü özgürlük gerillaları ile tanışmış, onları sevmişti. Ne kadar da farklıydı hepsi. Hem çok biliyor, anlatıyor, anlatmaktan bıkip usanmıyorlardı. Bu sayede öğrenmişti neden Türk ordu güçlerini sevmediğini. Onlar sayesinde devleti, oligarşik rejimi ve onun kolluk kuvvetlerini tanımıştı. Bilinçsizce de olsa karşı olduğu sevmediği askerleri, artık daha iyi tanıyor, "Kürdistan"da niye bulunduklarını, Kürtleri niçin küçümstediklerini, sevmediklerini daha iyi anlıyordu şim-

"Direniş şehitlerimizin anıları, tüm özellikleri, davranışları ve sözleri, partimizin tüm menuplarınca bir çağrı, emir ve talimat olarak anlaşılmalı ve hayata geçirilmek zorundadır."

Başkan Apo

di. Kürt olmayı ilk defa bu kadar seviyordu. Kürt'tü ama bunun bilincinde değildi. Öylesine söylenen bir söz gibi algıyordu bunu. Ama şimdi Kürtlüğü ile gurur duyuyor, bu temelde de mücadeleye daha fazla bağlanıyordu.

Yasin arkadaşta gözle görülmür bir değişiklik başlamıştı. Artık daha bir içine kapanmış, az konuşur olmuştu. Arkadaşları Ondaki bu değişikliği fark ediyor, ama anlam veremiyorlardı. Az konuşuyordu ama konuştuğu cümleler arkadaşlarını etkiliyor, onları düşünmeye sevk ediyordu.

1992 yılı Yasin yoldaş için acı bir yıl olmuştu. Çünkü O da birçok Kürt gibi ülkesini terk etmek zorunda kalıyordu. Devlet güçlerini yoğun baskıları sonucu köylerini bırakarak, Avrupa'ya çıkmak zorunda kalmışlardı. Ülkeden ayrılmak ne kadar zordu O'nun için. Hele hele gerillarla bir daha karşılaşamama düşüncesi...

Almanya'nın Bielefeld şehrinde yaşıyordu artık. Önce nerede olduğunu, ne yaptığını bir türlü anlayamıyordu. Dilini bile bilmediği bir ülkede O ne yapabilirdi! Bütün binalar sanki üstüne üstüne geliyordu. Belli bir süre böyle bir bocalamayı yaşadktan sonra, yavaş yavaş biraz da mecburiyetten dolayı bulunduğu ortamı kabul etmeye başladı. Kısa bir süre sonra bulunduğu alanda kalan ERNK çalışanları ile tanıştı. Partinin Avrupa'da

da örgütlü olduğunu öğrendiğinde çok sevinmişti. Bir daha asla partiyle ilişki kuramayacağını düşünüyor, üzüntüden kahroluyordu.

Zamanın büyük bir bölümünü dernekte geçiriyordu artık. Kültür faaliyetlerine katılıyor, kitle ve gençlik çalışmalarında aktif yer alıyor, kısaca elinden ne gelirse yapmaya çalışıyordu. Bilinç seviyesi, okuduğu kitaplardan dolayı daha da artmıştı. Parti ve mücadele üzerine eline geçen bütün kitapları okuyor, kendisini geliştiriyordu.

Bütün gelişmeler sonrasında mücadeleye katılım kararında netleşmişti. Bu yaşamı artık kabul edemezdi. Ülkesine, özgür Kürdistan dağlarına dönmeli ve gerilla olmalıydı. Ve kısa bir süre sonra da bunu gerçekleştirdi. Önce gördüğü kısa bir eğitim süreci sonrasında yö-

nünü tekrar ülkesine vererek, dağlarına ulaştı.

Gerilla yaşamına adepte olmakta hiç de zorlanmadı. Çünkü çobanlık yaptığı dönemlerde dağ yaşamına alışkındı. Ama bilinç seviyesi ne kadar belli oranda güçlenmiş de olsa yetersizdi. Bu yüzden yoğun eğitim süreçlerinden geçti.

Yaşamda oldukça moralli, coşkulu, fedakar ve çalışkandı. Bütün arkadaşları ile ilişkileri iyi, sevilen ve saygı duyulan birisiydi.

Uzun bir süre değişik alanlarda gerilla olarak kalan Yasin yoldaş, en son 2000 yılında Güney Kürdistan'da düşman güçlerle girilen bir çatışmada vurularak şehitler kervanına katıldı.

Anısı mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları

Şehmus EMEN (Brûsk)

“Halkıma olan borcumu ödemek istiyorum”

Mücadale geleneğimizin takipçisi, ülkesine sevdalı, inançlarından ödün vermeyen ey yüce yoldaş, merhaba!

Halkların tarihinde bağımsızlık ve özgürlük uğruna, o taze bedenleriyle yaşamlarını ortaya koyan binlerce halk kahramanının, tarihe yön veren şerefli, bilinçli direnişleri unutulmuyor. Öncü bilincinde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin de görkemli şahadetleri vardır. Bu ölümsüz ve unutulmaz halk kahramanlarından biri de **Şehmus** yoldaştır.

Köyde geçimini şoförlükle sağlamaya çalışan babası, ailesini geçindirmek amacıyla 15 yıla yakın Türkiye-Irak yollarında kefenini sırtında taşır. Geçim sıkıntısı yaşayan Şehmus yoldaşın ailesi, ekonomik nedenlerden dolayı '90'lara doğru İzmir metropolüne yerleşir. Şehmus yoldaşın ailesi, köylü-küçük burjuva bir yapıya sahiptir. Kendisi ise ailesi içerisinde bu anlayışı mahkum edip, sınıf dışı anlayışlardan arınan bir kişiliğe sahip olur.

Ülkeden henüz küçük yaşlarda ayrılmasına rağmen, hep ülke özlemiyle yanar Şehmus yoldaş. Ailenin ikinci çocuğudur, fakat iki kız, beş erkek kardeş arasında en sevilen O'dur. Ayrıca ailesine en büyük desteği O sunar. Çalışkan ve emekçi bir yapıya sahiptir. '93'e kadar babasıyla birlikte ça-

● Adı, soyadı: **Şehmus EMEN**

Kod adı: **Brûsk**

Doğum yeri ve tarihi: **Pınardere (Elfan) köyü-Savur 1977**

Mücadeleye katılım tarihi:

1993 Amed

Şehadet tarihi ve yeri: **2000, Güney Kürdistan**

lıştıktan sonra bir arayış içerisinde girer. Bu süreç onun için ulusal çelişkileri fark ettiği, sosyal adaletsizliği gördüğü, sömürgecilik uygulamalarını derinden hissettiği, yaşatları arasında önderlik ve örgütçülük özelliklerinin geliştiği bir dönem olmuştur.

1977'de Mardin'in Savur ilçesine bağlı Pınardere (Elfan) köyünde doğan **Şehmus** yoldaş; küçük yaştan beri yaşama güçlü ve inançlı bir şekilde sarılmış, ağır yaşam koşullarını daha küçük yaşta yüklenmek zorunda kalmıştı.

Köyde birlikte büyüdüğü ve birbirlerini candan seven, birbirlerini bir gün görmeden edemeyen amcasının oğlu köyden İzmir'e gelir ve Şehmus yoldaşla birlikte bir süre daha çalıştıktan sonra, onlar için hep hayal olan Özgürlük mücadelesine katılmaya karar verirler. Bu kararı vermekte geç bile kalmışlardır. Ancak amcasının oğlu ailesinin durumunu düşünerek, birlikte gitmek yerine, önce kendisi gitmeye karar verir; 'eğer Şehmus yoldaş kararlıysa, daha sonra o da arkamdan gelir' diye bir tercihte bulunur. Ve gerçekten Şehmus yoldaş, tüm kararlılığıyla, mücadeleye olan bağlılığıyla ve sözünden vazgeçmeyerek, beş ay sonra özgürlük dağlarına çıkar. Bu süreçte saflarda bulunan iki amcasının oğlu, hep Şehmus yoldaşın yolunu gözler. Tek dileği gerilla olup halkı uğruna onurluca savaşmak olan Şehmus yoldaş, artık yıllarca hasretiyle yaşadığı o gerçekliğe kavuşur ve kahraman bir savaşçı olur.

Amed eyaletinde altı ay kaldıktan sonra Dersim eyaletine gönderilir. Akibeti hakkında bir haber alamayan ailesi, hep hasretiyle ve merakıyla yaşar Şehmus yoldaşın. Ailesinin duygusal olması nedeniyle, Şehmus yoldaş dört sene boyunca ailesine herhangi bir haber göndermez.

Yaşam dediğiniz ne ki
 Bir damla gözyaşı oldum
 gittim işte
 Ve yaşıyorum
 Sakın öldüğümü sanmayın
 Yaşadıkça, varoldukça bedenim
 barış köprüsü olsun
 ya da bir barış fidanı
 Tatlı topraklarda
 Kutsal ülkedeyim ben
 Ve çocukluk çağına döndüm
 Bir melek olup uçtum
 Geri döndüm sıcak beşiğime
 Salla beni anneciğim
 Salla ki ağlamayayım
 Ağlamayayım ki rahat uyuyayım
 Uyuyayım ki
 düşer ülkesine dalayım
 Ve dilediğime kavuşayım
 Durna anne salla beşiğimi

Emperyalist güçler, Kürt halkının tek umudu ve yaşam gerekçesi olan Başkan Apo'yu haince esir alıp Türkiye'ye getirmesiyle beraber, Şehmus yoldaş Başkan Apo'nun emri üzerine diğer gerilla yoldaşlarıyla birlikte sınırların dışına çıkar. Bu süreçte telefon aracılığıyla ailesiyle haberleşir. Bu, ailesini çok umutlandırır. Altı yıl boyunca acılar içinde kıvranıp oğulları hakkında bir haber almayı bekleyen ailesinin, telefonla oğullarıyla konuştuktan sonra yurtseverlik bağları daha da güçlenir. Barış sürecinin gelişmesiyle birlikte oğullarını görme umutları güçlenir.

Şehmus yoldaş, dört beş se-

fer ailesine telefon eder ve şöyle der:

"Değerli anne ve babacığım, ben şu anda Güney Kürdistan'da yoldaşlarımla birlikteyim. Ve hepimiz çok iyiyiz. Biliyorum, beni çok merak ediyorsunuzdur. Ama böyle yapmayın. Duygusal yaklaşmayın. Herkesin kendi payına düşeni yaptığı gibi, ben de yapmaya çalışıyorum. Ve Başkan Apo'nun fedaisi, bu halka layık bir kişi olarak, barış için kanımın son damlasına dek görevimi yapmak ve halkıma olan borcumu ödemek istiyorum."

Ve vedalaşarak telefonu kapatır. Ama ne yazık ki bu Şehmus yoldaşın son konuşması olur.

Son süreçte Güney'e oğlunu görmeye giden yaşlı bir anamız tesadüfen Şehmus yoldaşla da karşılaşır. Hem bu yaşlı anamızla gönderdiği bir fotoğraf-tan, hem de öncesinde yaptıkları telefon konuşmalarından oldukça etkilenen ve bir o kadar da umutları güçlenen ailesi, bu sevindirici, umut verici haberlerin ardından coşar ve bu olumlu gelişmeler partiye, mücadeleye daha sıkı bağlanmalarına neden olur.

2000 yılının son aylarında, ihanetçi-işbirlikçi YNK güçleriyle yaşanan çatışmada şehitler kervanına katılan Şehmus yoldaşın şehadet haberi ailesine ulaşır. Gönderdiği fotoğraf ve telefon görüşmeleri her ne kadar Şehmus yoldaşın ailesini umutlandırmış olsa da, bu olumlu gelişmelerden sonra böyle bir şehadet haberi, partiye olan bağlarını daha da güçlendirir.

Şehmus yoldaş, bağlılığın en güzel ifadesi, Önderliği anlamının tavizsiz savaşçısı, ülke ve halk sevgisinde doruklaşan fırtına birliklerin fırtınalı savaşçısıdır.

Şehmus yoldaş! Seni anmak, zafere kilitlenmektir. Seni anmak Önderliğe bağlanmaktır. Seni anmak kirlerimizden arınmak ve adanmış fedai militan kişiliğine ulaşmaktır. Yoldaşların olarak, yaşadığımız sürece seni hep ama hep anacağımıza söz veriyor, senin sahsında tüm Kürdistan devrim şehitlerini saygıyla anıyoruz.

Şehmus yoldaşın amcasının oğlunun, şehadeti dolayısıyla ailesine yazdığı mektup...

Merhaba sevgili amcam ve yengem;

Şehmus yoldaşın anısına böyle bir yazı yazmayı kendim açısından bir borç olarak görüyorum. O'nun gibi nicelerinin üzerine yazı yazmak, Onları anmak ve hep içimizde hissetmek bizim temel görevimizdir. Biliyorum, bu yazıyı okurken, daha yeni olan yarantı değişebilir. Ama ne yapılabilir ki! İnanın şu an yaşadığınız acıyı ben de yaşıyorum. Her değerli ailemizin benzer acıyı yaşadığı gibi, bu zorluğa katlandığı gibi biz de katlanacağız. Barış ve kardeşlik için Demokratik Cumhuriyet uğruna şehit düşen bütün yoldaşlarımızla gurur duyuyoruz.

Hepinizi saygıyla selamlıyor, hasretle kucaklıyorum. Kedinize iyi bakın...

Devrimci selamlar"

Selahattin ...

MAVİ GÖZLERİYDİ GABAR

Yaşama umut olan Ömer arkadaş için;

Ömer yoldaş, Gabar'ın Haruna muntakasının Helme köyünde dünyaya gelir. Ve burada büyür. 1984 şanlı 15 Ağustos Atılımı'nı büyük bir etkilenmeyle karşılar. Ailesi de yurtsever olduğu için küçük yaşlardan itibaren milislik yapmaya başlar.

Türk okullarında okumak istemez. Çalışmalarda yer aldığından ve deşifre olduğundan dolayı İstanbul'a gider ve orada da parti çalışmalarını sürdürür. Daha çok gençtir ve her Kürt genci gibi ailesi tarafından genç yaşta evlendirilir. Gerillaya katılmadan önce iki çocuk babası olur.

1990-91 serhildanlarına denk gelen milislik dönemlerinde İstanbul-Cizre arasında büyük roller oynar. Zamanla kendisini çok büyük görevlerin beklediğinin bilinciyle 1993'te Gabar'da gerilla saflarına katılır. Katıldıktan sonra özel savaş rejiminin barbarlığı, Ömer yoldaşın ailesini katletmeye kadar varır. Ömer arkadaş, 1994'te bir süre Garzan da kalmış, belli bir pratik süreci orada geçirdikten sonra Botan'a geçerek, sıcak savaş tüm boyutlarıyla yaşamış ve savaşta aktif yer alarak, çok çetin bir mücadele sürecini geçirmiştir. Bu ise O'nda her yönüyle her koşul altında çalışma gücünü geliştirmiştir.

Bilindiği gibi bu yıllar savaşın her yönüyle geliştiği, topyek-

✪ Adı, soyadı: Selahattin

Kod adı: Ömer Haruna

Doğum yeri ve tarihi: Helme Köyü-Eruh, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 12 Kasım 2000, Kalatuka

kün bir savaş ve bunun karşısında gerillanın büyük direnişler sergilediği yıllardır. Özel savaş rejimi bu yıllarda tüm eyaletlerimize olduğu gibi, Garzan eyaletine de yüklenerek, gerillanın halkla olan bağıni kesmek, gerillayı alandan çıkararak tasfiye etmek amacındadır. Bundan dolayı hem halka hem de gerillaya kapsamlı yönelmiştir. Tüm bu saldırıları boşa çıkartmak için ideolojik, politik, örgütsel, askeri güçlülük ve bağlılık çok önemlidir. Bunlara irade, karar, cesaret, istek yönü de eklenince gerilla ve Başkan Apo'nun çizgisinden aldığı güçle özel savaş re-

jiminin amacına ulaşmasına fırsat vermez.

Garzan eyaletinin özgün koşulları, yaşam zorlukları da özel savaş rejimi için bir avantaj olmuştur. Ancak gerillanın büyük iradesi, bir kez daha imha saldırılarını boşa çıkartmıştır. Ömer arkadaş sadece askeri anlamda bir mücadelenin yeterli olmadığını aynı zamanda parti dışı anlayışlar, yaklaşımlar ve eğilimlerinde ısrar ederek parti çizgiyle bütünleşmeyen kişiliklere karşı savaşımın gerekliliğinin farkına erken varmıştır. Önderlik çizgisinin bir militanı olmanın, sadece elde silah savaşmakla sağlanamayacağını görmektedir. Bundan dolayı "komple devrimcilik, çizgi adamı olmak, PKK militan kişiliğinin bir ölçüsüdür" sözüne sadık kalmayı ilke bilir.

Ömer arkadaş, yaşamış olduğu yerin sıcak savaşın merkezi olmasından dolayı yurtseverlikle erkenden tanışmış, gerillalarla erken karşılaşmış, tüm yönleriyle etkilenmiştir. Bu inançla PKK'ye bağlanmış, aile çevresiyle birlikte yurtseverliklerini geliştirmiştir. Bundan dolayı aile olarak özel savaşın ağır baskılarını yaşamış ve birçok acıya katlanmışlardır. Kendilerine dayatılan hiçbir baskıya boyun eğmemiş, bunlara karşı her zaman örnek bir direnişin sahibi olmuşlardır. Ailesi de bu direnişin sonucu acımasızca katledilmiştir. Ömer arkadaş bunun verdiği acı,

"Şehitlerimizin anısına en iyi bağlılık, kaybedilen değerlerimize bağlılık; görevlere çok iyi anlam vermek, yüklenmek, en azından hesap soracak gücü hazırlamak, unutmamak ve yeri geldiğinde misliyle hesap sormaktır."

Başkan Apo

kin, intikam duygusuyla doludur.

Parti eğitimlerinden geçtikten sonra örgütsel bilinç kazanarak, sistem ve halk gerçekliğini daha iyi tanıma fırsatı bulmuştur. Bu bilinçle gerilla saflarında yerini almış, tüm eylemlere aktif olarak katılmıştır.

Botan'da kaldığı süreç içinde kendisini her yönüyle geliştirerek, hem askeri alanda hem de çizgi savaşçılığında büyük bir olgunluğu yakalamıştır. Kaldığı her yerde etkileyici bir özelliği vardır. Girişken, olgun, cesaretli, aktif, pratikçi, hiçbir işte kendisini geriye çekmeyen kişilik yapısıyla saygın bir yer edinmiştir.

Botan'da kaldığı yıllar içerisinde savaşı tüm yönleriyle tanımıştır. Büyük bir tecrübe edinir. Hedefi, PKK militan kişiliğinin ölçülerine ulaşmaktır. Davasına bağlanmış, bunu pratiğiyle birleştirmiş, çizgi savunucusu olmuştur. O, sistemin tüm baskılarını daha evindeyken görmüş, oldukça acı çekmiş, büyük zorluklarla karşılaşmış; buna parti içerisinde kişilik dönüşümüyle, örgütsel bilinç, askeri ustalık, ideolojik derinlik ve bunları hayata geçirme ile karşılık vermesini bilmıştır. Bundan dolayı tüm çalışmalara istekli ve coşkulu bir katılıma sahibi olur. Sürekli bir şeyler verme ve öğrenme istemindedir.

Uluslararası komployla Önderliğimizin esaret altına alınmasından sonra, her arkadaş gibi O da şok yaşar, fakat kısa sürede kendisini toparlayarak Başkan Apo'nun bir fedaisi olur. O'nda, Önderlik çizgisinde derinleşme ve uygulama çabası üst düzeydedir. İçinden geçilen zor süreçte bağlılığın, partiyle bütünleşme, görevlere sahip çıkma, sorumluluk anlayışını geliştirme ve parti bütünlüğünü güçlendirme ile aynı anlama geldiğini görür.

Partinin almış olduğu stratejik dönüşüm gerçekleştirildiğinde aldığı güçlü eğitimle fazla zorlanmadan yeni süreci kavramaya çalışır. Adından da partinin gerilla güçlerini Türkiye sınırları dışına çekme kararına uyarak, Güney alanına gelir. Güney Kürdistan'da aldığı kapsamlı eğitimlerle süreci daha iyi anlar. Anladığı oranda da çizgi karşıtı anlayışlara karşı Önderlik çizgisini esas alarak, karşı durur ve bunlara karşı mücadelecilik bir tutum sergiler. Uluslararası komploun Önderliğimiz ve parti üzerinde yoğunlaştığı, partimizi tasfiye etmek için içimizdeki işbirlikçi uzantıların ve dış düşmanların saldırıya geçtiği bu dönemde, tüm bunlara karşı durmanın yolunun ideolojik derinleşme esas alınmasından geçtiğini iyi kavrar. Tutarlı bir kişilik ve mücadele sergiler.

En son komploun taşeronu olan YNK'nin partimize karşı giriştiği saldırılara karşı kararlı bir duruşun sahibi olur. Askeri anlamda işbirlikçi YNK'nin saldırılarına Kandil cephesinde yiğitçe karşı koymasını bilir. Her zamanki gibi kahramanca savaşır. Kendisine verilen görev ve hedeflerin üzerine ısrarlı ve sonuç alan bir tarzda yöneldiği gibi, işbirlikçi komploun temsilcilerine karşı mücadelede de en ön saflarda yer alır. Yine morallili, coşkulu, isteklidir. Çünkü düşman yine düşmandır, sadece kılıf değiştirmiştir. Partiyi, ulusal çizgiye saldıran kim olursa olsun buna karşı yiğitçe savaşması gerektiğini bilir ve buna inanır.

11 Aralık 2000 tarihinde Kandil Keladize ve Ranya arasında "Ya cenazemiz kalacak ya başa-racağız" diyerek gittiği bir eylemde vurularak şehitler kervanına katılır Ömer yoldaş.

Ondan aldığımız bayrağı sonsuza dek taşıyacağız. Her zaman yükseklerde tutacak ve manevi değerlerimiz olan şehitlerimizin anılarını yaşam gerekçemiz yapacağız. Şehitlerimizin uğrunda canlarını verdikleri davayı sonuca ulaştıracağımıza dair sözü müzü bir kez daha yinelerken, anıları önünde saygı ve minnetle eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Siyamend CEMŞİD (Cemşid)

CEMŞİD'İ ANLAMAK...

Tarih, geleceğe boy veren en güzel çiçeklerini kan tohumuyla ekti.

Topraktaki kan sıcaklığında yeşerip, filizlendi dünya.

O seveda ki, kendi tadında gülebilmek içindi sadece,

Ve her gülüş kendi tadında yaşayabilmek için...

O'nu, Onları
anlatabilmek,
Kan renginde
toprağa akanları yani.
Tüm zamanı
bir tarihe sığdırmak
Geleceği
bu günde yaşamak gibi,
Onları anlayabilmek...

Cemşid,

Özgürlüğe koşan o sevdamın savaşçısı, usta bir kalem, iddialı bir devrimci ve bir fedai. Cemşid yoldaşa bir tanım atfedilecekse eğer, O'nu usta bir savaşçı olduğu kadar, usta bir yazar, usta bir yazar olduğu kadar sınırları aşan bir devrimci ve her şeyden önce bir fedai olarak bilmek ya da kısaca Apocu bir özgürlük savaşçısı olduğunu söylemek yeterlidir. Ve en uygun anlatımın kişiliğiyle bütünleşen dönemsel militan duruşuna eşlik eden edebiyatçı karakteriyle buluşturmak en uygun anlatım olsa gerek.

Adı, soyadı: **Siyamend HASO**

Kod adı: **Cemşid**

Doğum yeri ve tarihi: **Serê**

Kani, 1972

Mücadeleyle katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Ekim**

2000, Doğu Qandil

ANLAMAK!

"Ateş gözlü, alev kusan büyük bir ejderhayı hedefliyordu. İki çataltı, zehirli okunu yayına yerleştirdi. Ateş yayılıyordu. Alev kusan ejderha hızlı adımlarıyla ona doğru yaklaşıyordu. Oku yayından fırladığı an ejderha ortadan kayboldu, çataltı ok uçan kanatlı bir yılanla dönüştü. Okunun Tiremar'a dönüştüğünü şaşkınlıkla seyretti. Derken Tiremar birden hızla geriye döndü, yönünü fırladığı yaya çevirmişti ve oku fırlatan, fırlattığı okun hedefi haline geldi."

Çataltı ok, Tiremar'a dönüştü, sahibinin vücuduna saplanmakta ısrarlı.

Kutsal ruhun çevresindekiler ona doğru gelen Tiremar'ı göremiyorlardı. Kutsal ruh tehlikede, çevresindekiler bunu görememekte. Kutsal ruh oktan kaçmaya başladı. Onu kucaklayan Hangemantora'nın duvarları koruyucu bir kalkana dönüştü. Bu kalkanın göğsünde rahat bir nefes almıştı. Derken belinde bulunan hançerin kımından yavaş yavaş çıkıp, kendisini sırtından vurup öldüreceğini fark etti. Bunun bir rüya ve gördüğünün bir kabus olduğunun biliyordu. Uyanmak istiyor, fakat bir türlü uyanamıyordu."

Cemşid yoldaş, "Ama sen değilsin" adlı Harpagos ve ihanetini anlatan öyküsünün yukarıdaki ilk paragrafını yazdığı günün sabahıydı. Benzer kabuslu bir uykudan uyanmıştı. Sinirliydi, huzursuz ve tedirgindi.

19 Mayıs keklik dansı
Onlar ki, yaşamın ve
tüm ideallerin gel geç
istekçileriydiler
Zamanın ihanet
kipindeydiler artık.
Kutsal ruh tehlikede,
Tiremar yaklaşımda.

Özgürlüğün bireye
hapsedildiği,
ihanete eşit uzaklıklardaki
gaflet yüklemineydiler.

Tiremar'ı
göremeyen gözler
O güzelim zamanın
anını kirlitmekteler.
Usta kalem
bilim adamları
çınırıp lak utanmaktalar.
İhanet kipi,
gaflet yüklemine
okundukça...
Yaklaşıyorum
ani bir tepki!
"Ben sosyalistim
ben Apocuyum!"

O'nun kitabında ihanet kipi
milim kadar yakın, tireyle ay-
rılmış gaflet yüklemiyle bir-
likte tınaklanmıştı. Ben ve bi-
rey paranteze alınmış bir not,
ihanet ve gafleti açıklayan.

O günden sonra kutsal
ruhu her an söyler oldu
Cemşid. Zikreder gibi.
Ve biz anlam veremedik
bu ilk tepkiye...

ANLAMAK!

Günler hızla ilerlemekte.
Cemşid, saniye kadar hızlı
bir refleks...

İnsan ruhunun dikenli çalı-
lıklarında gizlenmiş vahşiyi
avlıyor. İhanetin yolunda acı-
masız bir şarmpol Cemşid
yoldaş. Amacı tehlikeyi ve
ihanet yolunu anlatabilmek.

Eğilimler,

Yanılsamalı ilişkiler ironi-
si, sanrılar içinde kan kardeş-
likler,

tarihsizlikten
Sancılı bir toplumdan
arta kalan tüm izler
Sevgisiz, şefkatsiz bir
ana kucaklığı artığı arayışlar.
Hazzın dayanılmaz
arzusu ve aşağılanmışlığın
iktidara vuran kompleksi.
Ve daha niceleri, Cemşid
yoldaşın öykü ve hikayele-
rindeydi...

*"Harpagos atına binmiş
kayaların arasından çıkan
kaynağın önünde durana dek
hızla gitmişti. Sirtını bir ka-
yaya dayanmış oturuyordu.
Savaştan sonra girmiş oldu-
ğu boşluğun içinde boğulma-
mak için çırpınmaktaydı. Ye-
ni hayaller içersindeydi. Yıl-
ların açlığını doyurmak için
yeni arayışlara girmişti.
Med'in kutsal gücü Ezdi-
yak'a karşı gelme gücüne sa-
hip olmadığını iyi biliyordu.
Çünkü iyilik tanrısı Mutezan
her zaman Ezdiyak'ın yanın-
daydı ve onun yolunu aydın-
latıyordu. Ve sonunda kararı-
nı verdi, ilk önce Mute-
zan'dan kurtulmalıydı."*

Cemşid, Harpagos'un tüm
oyunlarını bilmekte.

Harpagos insan ruhunun
çalılıklarındaki vahşiyi arıyor.
Kutsal ruh çalılıkları kesmiş,
o vahşi çoktan terbiye edildi.
Harpagos ısrarlı arıyor. Bir
umut mu var yoksa?

Örgüt

Başkan(lık) Konseyi

Bütün değerler

Arkadaş, yoldaş,

dost kanları

30 koca yıl,
30 yıl kadar koca,
şerefli 20 milyon
karalanmakta.
Harpagos ısrarlı
Cemşid ısrarlıydı.

ANLAMAK!

"Kötülük tanrısı Ehriman
Harpagos'un yüreğine yuva-
sını kurmuştu. Aklını bulanık
ve kötü düşünceler dolduru-
yordu. Kutsal ruh Ezdiyak'ın
elçilerinin gelip de onun hü-
cresine girmesini ve onun
düşüncelerini değiştirmesini
istemiyordu. Ezdiyak'ın onu
reddetmesini bir türlü anlaya-
mıyordu. Kötülük tanrısı Eh-
riman ona kötülüğün gerçek-
lerini göstereceği ana dek
kendini Ezdiyak için feda
edebilirdi. Ona özgü olan kö-
tünün gerçeği, çok daha bü-
yük olan bir ülkenin gerçeği-
ni içermiyordu. Çoğu kez
kendini Med için feda etmek
istememesine rağmen iktidar
hırsının çağrılarına kulak
vermekten kendisini alıkoyu-
mıyordu. Önünde yüzlerce
insanın bir zamanlara eğildi-
ği öyle bir gurur ve öyle bir
iktidar hırsı ki, ona her şeyi
yaptırabilirdi."

Komplo ilerliyordu,

YNK ile savaş kapının eşi-
ğinde.

Cemşid Edebiyat Oku-
lu'nda mevzilenmiş bekliyor.

Felat'ı düşünüyordu.

Donmaya yüz tutmuş elle-
rini TNT ateşinde ısıtmışlar-
dı. Az sonra Felat ondan ayrı-
lacaktı.

Vücutları TNT kalıbına
gömülü iki yoldaş, TNT ate-
şinde ısındıkları gün,

O günü anlatıyordu;

"Bilir misin TNT nasıl ya-
nar? Kırmızı, sarı, yeşil, be-
yaz renkler hepsi iç içedir
alevinde" diye kendi sorusu-
na cevap vermişti ve devam
etti,

"Felat'la TNT ateşinin bü-
tün renklerinde ısındık. Bir
sonraki gün Felat yüreğini
TNT de patlattı..."

Felat bir özgürlük sözleş-
mesiydi,

Fedailik de bu sözleşmeye
atılan imza...

Ölüme çekinmeden,

Ölüme ısrarlı,

Bir an bile gözünü kırpmā-
macasına ısrarlı

tüm yoldaşlarıyla yan ya-
naydı Cemşid.

Ehriman'ın kokusu geldi
burunlara

Harpagos iktidara takıl-
mış,

yönetim sorunları bahane,
eksikliklerin yapı ustası
kullananlar, iktidar oyun-
ları

Ve

uğruna savaş alanından
kaçılar.

-Tıpkı Harpagos gibi-

Yoldaşlar moralsiz,

Şimdi duygu, düşünceyi
engellemekte.

Cemşid gülüyor, moralli.

Yavaş yavaş yaklaşıyor

Kırmızı not defteri yeni
kapanmış

Mürekkep akan kalemi
elinde.

Sordum;

Yine neye gülüyorsun?

Cevap verdi;

Neden bildiğin halde soru-
yorsun?

Biliyordum. Herkes bili-
yordu belki!...

Çok sonra not defterine
baktığımızda şunlar yazılıy-
dı:

"Bir militan sūbjektif duy-
gulara kapıldığı, kendi ekse-
ninde dönen bir düşünüşle
yoğunlaştığı zaman, kendini
bir kurban olarak görür.

Başka bir şey olarak değil
bir kurban olarak..."

Bu onun fedailiğin kendisi-
ne kazandırdığı gücü, kendini
katma yetisini, adanmışlığını
yıkıcı bir kine, öfkeye dönü-
ştürür. Öylesine bir öfkedir ki
bu, her şeyin ötesine kayar;
sağduyunun, anlayışın ve du-
yarlılığın. Tüm manzaralar
matlaşmış, her suret karanlık
çizgilerden ibaret bir çekil al-
mıştır onun için. Özellikle yö-

neticiler...

Sadece kendisiyledir o, bi-
reyselliği ile baş başadır. Ve
bu durum onu şu felsefeye
götürür; 'Herkes benim gibi
kurban.'

Genel amaçtan kopmuştur
bu haliyle. Hesapçıdır çünkü
hesapları kendine yöneliktir.
Haksızlığa uğradığını düşü-
nür ve bu duygu kendini gö-
revlendirenlere karşı öfkeye
dönüşür. Eğer yöneticiler de
belli bir yetmezlik sergilemiş-
se, yıkıcılığa döner öfkesi.
Bunun içine iktidar hastalığı
da girerse eğer..."

İnsan ruhunun çalılıkların-
da bir vahşi hayvanı daha av-
lamıştı Cemşid.

Belki de bu yüzden gülü-
yordu.

"Çok karanlık bir geceydi.
Yüzü maskeli bir atlı Lidya
sarayının önünde duruyordu.
Kral Kaos ile görüşmek iste-

diğini bildirdi. Kimliğini tanıtmadan çok acil bir iş için geldiğini söyledi. Kaos, merakla savaş meclisinden çıkıp geldi. Şaşkına dönmüştü karşısındaki Med komutanlarından Harpagos' tu."

YNK iddialı, herkes bu iddiaya şaşırmış. Cemşid hedefe kilitlenmiş beklemekte.

Çırpınan görüşmeler
Bir umut, belki barış
Doktor Süleyman bir Harpagos, Talabani ise Kaos...

"Vurun" diyor.

"Kimse savaşılamaz kimse üstünü dinlemiyor.

Savaşın, bitecekler."

Cemşid çabalıyor, şu an da eleştiri, hizmet ve görev.

Harpagos'un şölen dostlukları çoktan er meydanını terk etmiş

Doktor Süleyman herkesi aynı sanmakta, Talabani tereddütte...

"Harpagos söz alır; 'padişahım, Harpagos sizin hizmetinizdedir. Çok acil ertelenemez bir durum için geldim. Zaman tanrısı Zerven oğlunuz Kyros'u seçmiş. Onu ve ailenizi yok edecek. Büyük bir kral olacak halbuki. Med kalelerini açacak, iki ülkeyi birleştirip, büyük bir devlet haline getirecek' Harpagos bunları söylerken Kaos, ülkesinin topraklarını genişletme hayallerine kapılmıştı."

Talabani, ikna olmuş saldırmakta kararlı.

Cemşid ile sözleşiyoruz,

bütün yoldaşlarla sözleşmişiz.

En büyük yardımı kim yaparsa,

En büyük yarış fedailik,

En büyük yarış atılganlık

Ve işte beklenen saldırı.

Beklemekteyiz, herkes taktikte

Cemşid en önde,

Mevzi mevzi ilerlemekte

Cemşid'in sesini tanıyoruz

"*Bijî Serok APO!*"

"...Böylece savaş başlamıştır. Şiddetle sürer. Perslerin ordusu dalga dalga bir deniz gibi Hangamontana'nın duvarlarını vurur. Ama yıkamazlar. Medya'da kadınlar ellerinde kılıçları, savaşlara katılmışlardır. Bu şekilde Pers ordusu ilk saldırısında dağıtılır. Perslerin saldırı gücü dalga dalga geri çekilir. Hangamontana'yı yenemezler ve pasif bir savunmayı seğerler. Kaos askerlerinin kırıldığını görünce tüm komutanlarını toplar ve geri çekilme emrini verir. Askerlerinin boş yere katledilmesini istemez. Gücünü böylesine sonuçsuz bir işte harcaması anlamsızdır."

İlk gün bizim. Bütün günler bizim

İkinci gün sıra bizde.

Arkadaşlar dalga dalga gelmekte

En önde Cemşid

Siyah halkalar gözünün etrafında

Üç gün geçmiş aynı uykusuzluk, her tarafta yorgunluk

Ve sırtına vuran mermi ya-

rasının yıllanmış acısı

Gecelerden kalma dolu tanelerinin bedenimizdeki ıslaklığı, nemli bir serinlik.

Cemşid yanımda.

Az sonra eyleme giden

patikaya gireceğiz.

"Nasılsın?"

"İyiyim" diyorum.

Gülüyor.

gece olmuşuz,

kimse bizi göremiyor

yakınlaşıyoruz,

zaman sessiz beklemekte

geçmiş gelecek birleşmiş,

karar verecekler

vakit tamam yürek

içimize sığmaz olmuş

Cemşid'in parlak gözleri

mürekkep akıtan kalem

tutan nasırlı parmak

hırsla çekilen bomba pimi.

Bombalarımızda

gündüz oluyoruz.

Her yer aydınlık,

Zaman ayakta,

beklemekte.

İhanet yüreği mevziler

ışıklar altında parçalanmış.

Yine aynı ses

namlular susmuş,

Cemşid'in sesi,

"*Bijî Serok APO!*"

Yürek çağlayan

Durmak yok ileri

Ölüm anlamını yitirmiştir.

Zaman,

sessizliğini bozuyor artık.

Geçmişimiz geleceğe

çıkarmakta

Şimdi ihanetin yüreğine

çıkacağız

Cemşid mevzi mevzi

ilerlemekte

Tepeye on adım var

Geçilmez bir ateş duvarı,

durmuşuz.

Beklemek tehlike,
beklemek ölüm

Felat onu çağırmakta
Cemşid!

Mermileri tükenmiş,
tek bir bomba

pimi ısrarlı,
önceden çekilmiş

Onu arıyorum,
onu bağıryorum

Kayıp, tek başına
Nerde olduğunu anlıyorum

Ateş kusan koca mevziye
bakıyorum

Az ötede, karanlık,
geceden siyah

bağıryorum
Cemşid!

Elinde hatasızlığa yazgılı
tek bomba, silahu mermisiz

hareketsiz beklemekte

Belki Serê Kanî'nin taşlı
yollarında yoksul bir çocuk
şimdi

Mc. Donalds tişörtlü yaşit-
lariyla kapışıyor.

Ya da gençliğini geçirdiği
Komünist Parti bürosundadır.

Bir zamanlar yaşamı bir
parça somunla paylaşırdı

Belki de Felat'ladır

Ekmeği paylaşır gibi ikiye
böldükleri siyanür hapında
yayılyordur yaşamı onunla.

Sessiz, hareketsiz, karanlık
bir gölge

her yer bağıryor

Cemşid!

Bir mandal sesi, 6. saniye
vuran bir patlama

iharetin mevzisi susmuş
şimdi

Yine aynı ses; "Bijî Serok
APO!"

Cemşid tek başına

Yüreği bir dünya
Sınırları silinmiş toprak
iharetin yüreğine çıkmı-
sız, tepedeyiz.

"Anaların zılgıt sesleri
Hangamontana'nın duvarla-
rında yankılanır. Çocuklarını
selamlarlar ve ney sesleri eş-
liğinde halaya dururlar. Her
yer genç kız elbiseleri gibi
rengarenktir. Gece olunca, ay
da tüm görkemliliğiyle bu şö-
lene katılır."

Cemşid,

Gece ve gündüzün birleşti-
ği, şafağa yakın saatlerde her
yerden görünen bir ateş yaktı.

Bir haykırış;

"Hun me çı dihesîbinin!"

Koca ateş zafer dansı

Şavkı Dûkan'da

Tüm yürekler birleşmiş

Cemşid durgun, "Yetmez"
diyor.

Belki ölüm bile yetmeye-
cekti ona

Beş gün oldu uykusuz

Gözlerinden uyku, bede-
ninden yorgunluk akmakta.

Yüreği uyanık

Ön mevzi, aldığı tepeyi
koruyor Cemşid

Soğuşun sızısı

Sırtında, derinde bir sancı

"İyilik tanrısı Hürmüz,
olanları sessiz takip ediyor-
du. Zaman tanrısı Zervan'ın,
Anahita'nın tüm yakarışları-
na rağmen kader çizgisini be-
lirlediğini görüyordu. Har-
pagos karanlık bir köşeye
sinmişti. Arkadaşları tarafın-
dan dışlanmış, küçülmüş sır-

tını kayaya dayadı. Çocuklu-
ğunu anımsadı, kimse onu
oyunlarına almaz, sürekli
dışlanırdı. Keykabat onu
böyle görünce acımış ve onu
oğlu Ezdiyak ile arkadaş
yapmıştı. Yıllar geçmişti
Harpagos yine oyunların dı-
şındaydı."

Ayrılık zamanı,

Nasıl olduğu, neden oldu-
ğunu bilemediğim

Bir his var içimde.

Nedense ayrılığı

atfetmişim ona

Tepeye, ön mevziye,

tek başına, bensiz

Tokalaşıyoruz, ilk kez

sarıyoruz, eli belimde

kanlı gözlerine bakıyorum,

"Gidiyorum belki

bir daha..."

zaman tanrısı Zervan

kader çizgisini belirlemişti

ve O, bunu çok iyi

biliyordu.

Bir bedel ki, onu vermek-
ten bir an bile kaçınmadı.

"Harpagos dış kapının ka-
yıplarını gevşetir ve Pers as-
kerlerinin tek tek kaleye gir-
mesine yardım eder. Çığlık
sesleri, kan göllerine karışmış,
Medya duvarlarından akıyor-
du. Kalenin ortasında büyük
bir ateş yakılmıştı. Bekar kız-
lar ele geçmemek için kendile-
rini diri diri bu ateşe attılar..."

İhanet bütün gücüyle
yeniden saldırmakta.
Cemşid en önde, tüm
varlığını mermiler
sınıyor

göğüs göğüse
dakikalar ilerliyor.
Cephane bitmekte
eldeki son bomba
bir şarjör sayımı mermiler
ve her yandan
akın akın gelmekte
arka mevzi çağırıyor
Cemşid!
Diz bağlanmış, bedel hazır
bütün ömrü avuçlarında
bir anlık gülümseme
ihanet yaklaşmakta...
Şiddetli patlamalar
Cemşid yaralı
gözleri görmüyor artık
gözleri boynundan
kalbine akıyor
Cemşidin gözleri yitireği
Oysa anası,
ne çok severdi gözlerini
Varsın olsun ana!
Eğer bir şeref
böyle öğretiliyorsa,
Ve eğer böyle
öğrenilecekse hayat
Dağların kekik kokusunu
çekersin bağına
o zaman nice göz nuru
yeniden yaratılır.
Ama yine de,
'Yeter ki sen ağlama...'
Diyemeyeceğim sana.
Bak Cemşid ayakta
üç parçalı demir,
pimi çekili
bir şarjör sakımı gürültü
çıgıllara karışıyor
son kez aynı ses;
"Bijl Serok APO!"
Sessizlik...
Felat, Cemşid kol kola
Baver sesleniyor,
"Bekleyin, bekleyin!"
Bir gürültü daha,
Cemşid ile Baver'in soğu-

yan bedenleri yan yana.

"Harpagos, kral olamadı.
Lanet tacı başından hiç in-
medi. Keykabat çocukları hü-
zünlerini yendiler, sonra dağ-
lara sığındılar. O günden bu-
güne ihanetin peşinde, inti-
kam için gezmekte. İhanet
şu kadar küçük başarılar elde
edinse de, sonuçta kaybede-
cek. İhanet kılıktan kılığa gi-
rer olmuş, tarihin sokakların-
da lanetli gezinmekte. Bazen
Beko gibi iki gülün arasında
diken olur, bazense Rêber
olur Alişer'i vurur.

Belki de Dımdım kalesini
satandır

AMA SEN DEĞİLSİN!..."

Nefes nefese tepeye
koşmaktayız.

Bir haber;

"Mevzilerimiz düşüyor!"

Anlıyoruz ki Cemşid
şehit...

Saatler ilerliyor. Tüm geç-
mişimiz tarihten silinecek
Çığlıklar, feryatlar
hepimiz bir Cemşid!

gece yarısı ihanet kırılmış.

Sabah oluyor,

Cemşid ile Baver yan yana
bakamıyorum.

Ölüm yakıştır mıydı
size hiç.

Sonra bir katırın iki yanına
yükliyoruz Onları

Aşağıda toprak açılmış

Onları beklemekte

Onlar önde ben arkada...

Bulmuştum ilk kez

belki de

ama bulduğum anda

kaybetmiştim birden

Koyu kırmızı lekeden

damlayan karşılıklı kanları
gözyaşlarını takip ediyor.
Her damla kan; bir soru,
her damla kan; bir çağrı,
her damla gözyaşı; bir söz.
Yol ayrımına geldik
İki damla kan son kez
son sözümü söylerken
düştü ayağıma
"Anladın mı?" dedi
"Anladım yoldaş,
anladım" dedim.
Battaniyeden sarkan elini
sıktım
vücutlarına son bir kez
dokundum
Son damlasıyla gözyaşla-
rım, Cemşid'in avuçlarında
bir söz olarak kaldı...

Cemşid yoldaşın bütün hi-
kayeleri gerçek yaşamın, top-
lumsal acıların, tarihsel yara-
ların izlerini taşır. Harpa-
gos'u yazdığında öyküsünün
sonunu değiştireceğini söyle-
mişti. Ve kendi yaşamında
bunu değiştirdi.

O, yazdı, yaşadı ve değişt-
tirdi...

Cemşidler ne gözyaşlarıyla
unutulacak kadar geçici, ne
de birkaç cümleyle anlatıla-
cak kadar basittir.

Sevgileriyle yüreklerle inen
en değerli bedeldirler. Bir
dünya, bir tarihtirler.

Cemşidler ne doğdu ne de
ölecekler. Çünkü onlar ger-
çektirler.

En arı gerçek...

**Mücadele arkadaşları
adına Harun AHMET**

Ümit ÖZER (Cigerxwîn)

Yüreği ülke diye atan yiğit

Heval Cigerxwîn 1980 yılında Erzurum'un Tekman ilçesinde dünyaya gelir. Bir yanda ağır feodal değer yargılarına göre şekillenmiş toplumsal yapı, diğer yanda Kürt halkı üzerinde uygulanan baskı, O'nun çocukluk yıllarında hayal ettiği bir yaşamın sahibi olmasına izin vermez. Ve genç yaşta Avrupa'ya çıkmak zorunda kalır.

Ülkesinden kopuş ve Avrupa gerçeği O'nu oldukça etkilemişti. Dilini ve kültürünü bilmediği, yaşamına yabancı olduğu bir ülkede yaşamak oldukça zordu O'nun için. Ama O, arayışçı özellikleri sayesinde Ulusal kurtuluş mücadelesiyle tanışmış kısa bir süre sonra da mücadeleye sempati duymaya başlamıştı.

Genç olmasına rağmen Avrupa yaşamına fazla rağbet etmez, gerçek ve özgür yaşamın bunun olmayacağını farkına erken varır. Yurtseverlik duyguları ve ulusal bilinci sürekli ilişkide olduğu kadro ve yurtseverler sayesinde daha çok derinleşir.

• Adı, soyadı: Ümit ÖZER
Kod adı: Cigerxwîn Xwînrej
Doğum yeri ve tarihi: Tekman
1980
Mücadeleye katılım tarihi: 1999
Şehadet tarihi ve yeri: 2 Ekim
2000 YNK karargah tepe
saldırıda

Özellikle Başkan Apo'nun Avrupa'ya çıkışı ve ardından uluslararası 15 Şubat komplosu sonucu Türkiye'ye götürülmesi Cigerxwîn arkadaşın önünde iki seçenek bırakmıştır: Ya kendi ülkesinden uzakta Avrupa'nın yoz sistemi içe-

risinde onursuz bir hayat sürdürecekti, ya da mücadeleye katılıp, özgür bir yaşamın inşasına katılacaktı. Tabi Cigerxwîn hevalin kararı özgürlükten yana olmuştu.

1999 yılının nisan ayında 3 aylık bir eğitime katıldı. Eğitim sahasında parti ortamı O'na hiç de yabancı gelmiyordu ve erkenden sorumluluklar üstlenmeye başladı. Eğitim başlar başlamaz lojistik sorumluluğunu üstlenmişti. Onu tanıma şansına erişen bir yoldaş Cigerxwîn yoldaşa atfen şunları yazıyordu:

"Seni ilk gördüğümde bana çok tutucu biri gibi gelmiştin. Çünkü kurallara çok bağlı bir arkadaşım. Ancak zamanla seni daha iyi tanıyabildim. Büyüdüğün ortamın realitesinden kaynaklı olarak yaşma göre çok olgun bir duruşa sahiptin. Ve şimdi birlikte geçirdiğimiz 3 ayı kafamda tekrar canlandırırdım esmer, moral ve sevinç dolu, her zaman gülen ve böylece yoldaşlarına da moral veren bir Kürt genci görüyorum. Ve sanki gülüşünü duyar gibi oluyorum. O gülüş ki, her tür kötülükten uzak, güzellik dolu bir yaşama ulaşma iddiasında olan bir çocuğun gülüşü... Güldüğünde asla yaşına göre olmazdın, o an çocuk kaldığın anlaşılıyordu ve belki inancımı bu kadar büyük ve sonsuz kılan da çocukluk hayallerin ve

"Yağmurların yağışından hemen sonra havada oluşan mis toprak kokusunu, kara kışlardan sonra doğan ilk güneşin güzelliğini, bütün olumsuzluklara rağmen gri betonları parçalayıp filizlenen bir kır çiçeğinin anlamını ifade etmek kadar zordur seni anlatmak. Ama aynı zamanda borcumuzdur; seni anlatabilmek Cigerxwîn yoldaş..."

zamanında çocuk olabilmek gücündü. Sen güldüğünde etrafında asla bulutlara izin vermezdin, bir sihirbaz gibi üfle-yip, kovardın onları. Öyle oluyorduk ki, birden derinliklerimizde yaşayan korkularımız, kaygılarımız, realist yanlarımız kayboluverirdi. Böylece bize hayatın unutulmuş basit güzelliklerini gösterdin.

Daha sonra fark ettim, sen ta o zamanlar çok kısa bir sü-re içersinde sevdiğin ve özle-diğin topraklara döneceğin-den hiç kuşku duymuyordun. Örneğin son günlere doğru ateşin başında oturup bir 'ge-rilla çayını' içerken ateşe bakışın, gözlerinde parıldayan ışık bu inancın simgesiydi. Son kez görüştüğümüzde ilk kez derin yanını tanıyabildim. Artık ülkeye dönüşüne az günler kalmıştı. Gideceğin yerin savaş ortamı olduğunun bilincindeydin. Bu konuda çok olgun yaklaştın. Kararlı-lığın ve sevincin bana bir o kadar güç vermişti. Mutlaka görüşeceğimizden hiç şüphe duymuyordun. O sohbetten sonra 3 ayda seni yeterince tanıyamadığımı fark ettim. Ve hepimizin yeniden buluşacağı günü hayal ediyordum."

Eğitim sonunda görevlen-dirmeler yapılmış, gruplar ha-linde büyük çadıra çağırılmış-tık. Çadırdan çıktığında duru-şundan ve gülümseyişinden ülke kararının çıktığını anla-mıştık. O an kendini dünya-nın en mutlu, en özgür insanı saymıştı. Ülke kararının çıktı-ğına içten çok fazla şaşırma-mıştı. Çünkü eğitimden sonra

mutlaka özgür dağlara gide-ceğini söylüyor ve onun ha-yali ile her anını geçiriyordu.

Ayrılırken bir gün hepimi-zin Erzurum'da buluşacağını söylemişti. Bunun üzerine herkes, en çok da o güldü ve sözünü düzeltip, 'Amed'de buluşacağız' demişti.

Şahadet haberini aldığı-mızda şehit düştüğüne inan-mak istemedik. Mümkün müydü bu kadar genç bir in-sanın öylesine erken şehit düşmesi? İçimizde öfke, acı, matem ve kin...

2000 yılının ekim ayı. Par-tinin başlatmış olduğu barış siirecinin ardından, yeni stra-tejik değişiklik doğrultusun-da, esas olarak meşru savun-ma durumunda olan Halk Savunma Güçlerimiz sürekli olarak tahrik edilerek, çatış-ma içersine çekilmek istendi-ler. Bu çatışmaların çoğu YNK tarafından başlatılmıştı. Böylesi bir durum karşısında savunma durumunda olan ge-rillalarımız geçmişten daha fazla militanca bir duruş içersinde fedai bir güç oldukla-rını gösterdiler. 2 Ekim 2000 günü YNK karargah tepesine saldırıda O da kendini feda ederek, barış ve demokrasi şehitleri kervanına katıldı.

Birlikte geçirdiğimiz süre kısa bir süre idi. O günleri tek-rar düşündüğümüzde, 'keşke-ler çoğaltır içimizde. Cevap ve-rebilseydin, 'otur mu öyle iş' derdin mütevazılığınla. Zama-nında fark etmediğimiz birçok şey gelir aklımıza seni düşün-dükçe. Seni andıkça, daha iyi tanıyoruz seni ve sanki değişen

bir şey olmamış gibi oluyoruz. İnsanın inancının ve umudu-nun ne denli güçlü ve önemli olduğunun göstergesi oldun. Ateş başında parıldayan gözle-rindeki ışık bize sevginin ve özlemin büyüklüğünü öğretti. Zamanında çocuk olmayı ba-şarman bize çocukluk hayalle-rine ihanet edilmemesinin yü-celiğini öğretti. Ve bugün şaha-detin, bıraktığın miras her gün yükümüzün ağırlığını, görev-lerimizi hatırlatmakta. Yaşat-mak için yaşamaktan daha onurlu bir yaşamın olabilece-ğini hiç sanmıyoruz.

Heval Cîgerxwîn sen de kutsal ülkenin dağlarında bin-lerce kutsal yoldaş gibi bir öz-gürlük çiçeği oldun. Şimdi se-ninle buluşacağımız tek nokta mücadele çizgimiz ve sizlerin kutsal yolu. Başka türlü bu-luşmak mümkün değil.

Şahadetinden sonra birçok şey değişti, büyük gelişmeler ve acı kayıplar da yaşandı. Fi-ziki olarak aramızda olsaydın bu mücadeleyi en başarılı bir biçimde yürüteceğinden hiç şüphemiz yok. Sizlere bağlı-lığın gereği olarak savaşıp, uğ-runu şehit düştüğünüz özgür-lük mücadelesini sonuna ka-dar yürüteceğiz. Sözün sözü-müzdür, aydın yolunuzun iyi takipçileri olacağımıza dair andımızı yineliyor, senin şah-sında bütün şehitlerimizi anı-yor, anılarımız önünde saygı-yla eğiliyoruz.

Devrimci selam ve saygıla-rımızla

Mücadele arkadaşları adına
Doğan, Selçuk ve Zine

Umut Rahman KERIM

Serkeftin carna bedel jî, dixwaze

Heval Kurdo ji ber ku, kesayetiyeke rewşenbîr e, li ser pirsgera Kurdî, xwedî zanebûnekê ye. Ji ber vê yekê jî, mirov dikare bêje tevlibûna wî ya partiye li ser bingeha fêmkirinekê zanistî çêbû. Berî ku were nav refên gerilla, ji ber zexta partiyên hevkar (bekirê giravî), bi hinek hevalên xwe re dixwazin partiyekê ava bikin. Lê, bi zexta bi taybet YNK'ê re ru bi rû dimînin û belav dibin. Hinek ji wan jî tîn gel hevalan. Demekê li gel hevalan disekine û jiyanê wan taqîp dike. Vê jiyanê jî bo azadî û rizgariya gelê Kurdistanê rîya herî rast dizane û lewma tevî partiyê dibe.

Di dema perwerdeya serateyî de, dixwaze jiyanê partiyê,

Adî, soyadî: **Umut Rahman KERİM**

Kodî adî: **Kurdo Kurdistanî**

Doğum yeri ve tarihi: **Kelâr-Silemanî, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Cotmeh 2000, Qandil-kuzine**

rastiya têkoşînê fêm bike. Di vê perwerdeyê de hewldanên wî yê fêmkirînê mezin in. Piştî perwerdeya seretayî, beşdarî yekîneyên leşkerî dibê. Li wir jî, bi rastî jî bi sekna xwe, bi helwesta xwe di nav hevalan de dibê xwedî hurmeteke mezin. Nêzîkbûnên wî yê ji pirsgerêkan re li ser esasekî zanistî û li gorî راستiya rêxistinê ye. Li gorî kesayetiya başûr, hevalekî cuda bû. Him di milê zanebûn, him di milê dîroka Kurdistanê de him jî, di milê xwe pêşxistinê de pir pêşkerî bû. Demekî ku li tabûrên leşkerî derbas kir, diçe perwerdeya kadroyê da ku bikaribe hîn bi serkeftî-tir karên partiyê bi cih bîne.

Heval Kurdo, piştî vê perwerdeyê disa vegere nav yekî-

neyên leşkerî. Di nav jiyane de yek ji taybetmendiyên herî balkêş ên hevalê Kurdo, gava ku pirsgrîk çêdibûn her diqû heta ku wan çareser bikira. Di hemû nêzîkbûnên xwe de li gorî berjewendiyên rêxistinê dimeşîya û wê ji bo xwe her dem esas digirt. Dixwest ku di jiyane de, hemû tişt bi zanebûn bê meşandin. Partiyê baş dişopand. Politîka û taktîkên partiyê ên demê dixwest xwe ji nû ve amade bike û fêr bike. Nîqaş û pirsyarkirine her dem bi hevalan re dikir û di fêrbûnê de pir bi dîlnîzmî tevdişîya.

Pirsgrîka Kurd, her dem di asteke netewî de fêr dikir û dizanibû rizgarî tenê bi wê yekê gengaz e. Bi awayekî tûj li hemberî parçegerî û navçegerîtiyê bû. Van nêzîkbûnan di her axaftin û nîqaşan de mehkûm dikir. Yekbûna Kurdan ji bo armanca herî mezin bû.

Di sala 2000'an de wekî tê zanîn YNK, piştî girtina Serokatî

li ser partiya me hesabê tunekirinê yan jî zefîkirinê dikir. Dixwest li ser nîrxên 25 salan rûne. Heval Kurdo jî, gihiştibû wê baweriyê ku divê li hemberî wê nêzîkbûna YNK'ê, bersîveke pir xurt bê dayîn. Her wiha bawerî pê dianî ku heya ku, Başûr ji van partiyên hekerî giravî neyê paqijkirin, li ser esasekî netewî yekbûn çênabe. Ji bona wê jî, divê parastîneke xurt a meşru bê kirin.

Piştî demeke şûn YNK'ê li ser hêzên me yên Qeredaxê, qetliameke lidarxist, saziyên me yên li bajaran girt û hin kadroyên me girt. Êdî partiya me ji neçarî li Qendilê bersiv da. Ev bersiv di nav tevahî hevalan de moraleke mezin da avakirin. Piştî wê yekê ji xwe êdî şer hatibû destpêkirin. Her wiha ji bo hemleyekî mezin amadekarî hate kirin da ku li her derê, li hember hêzên paşverû yên YNK êrîş bê destpêkirin. Heval Kurdo jî, tevî şeva destpêkê ya hemleyê bû. Bi

hemû hêrs û kîna xwe dixwest xiyaneza YNK'ê vala bike. Ji ber gelek hevalên bê çek û di encama komployê de şehîd kiribû. Ev yek hîn zêdetir kîna heval Kurdo mezin dikir. Hemle bi wê hêrsê, ji hêla hemû Hêzên Parastina Gel ve hate destpêkirin û hemû hedefên ku hatibûn diyarkirin di navbera Çar û pênc deqeyan de dihat girtin. Hemû girên di destê YNK'ê de hatin bi dest xistin. Hêrsa komploya Serokatîyê, hêrsa şehîdên Qeredaxê di wê şevê de di serê YNK'ê de teqîya. YNK bi têkçûneke mezin re rû bi rû mabû û encameke bi vî rengî hec hêvî nedikir. Bêguman serkeftin carna bedel jî, dixwaze. Heval Kurdo jî, di vî şerî de bi hêrseke mezin, li hember bêbextiya YNK şer kir û tevî nav refê şehîdên azadî û rizgariyê bû. Heval Kurdo û şehîdên Hemleyan, bi hurmeteke mezin careke din bi birînin û em soz didin ku emê rêya wan bişopînin.

Veysel Cengiz

İSYANIN GÜZEL ÇOCUĞU

Sipan, Van gölüyle yıkanırken güzelleşmiş yalnız güzel... Çirkine, acıya, sevdaya, bağlılığa, ihanete, aydınlığa, karanlığa mekan olup, bunlara tamkik etmiş yüce dağ. Ölüm ve yaşam, güzellik ve çirkinlik iç içedir. Nice katliamlara iki gözün iki çeşme ağlarken göz yaşlarıyla oluşmadı mı Sipan gölü? Hala Sipan gölündedir Siyabend ile Xecê'ye döktüğün göz yaşları. Xecê ve Siyabend için bir efsanedir derler. Peki gerçek değil midir Ağrı isyanı? Zilan deresinde binlerce beden halen toprak olmamıştır. Ve derler ki, Zilan'da uygulanan zulmün yanında Hitler

Adı, soyadı: **Veysel Cengiz**

Kod adı: **Xozan**

Doğum yeri ve tarihi: ..., **Erciş-
Van**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Serhat

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Aralık
2000 YNK Karargah eylemi**

zemzem suyunda yıkanmış gibidir. Hitler ki, kabustur belleğimizde. Zilan katliamında askerler anaların karnındaki çocuk üzerine ladese tutuşur. "Kız mı, erkek mi?" Süngülerle anaların karınları yırtılarak bakılır: "kız mı, erkek mi?" Sipan dağının yanı başında Erciş ve Zilan deresi bu tarihin tanığıdır işte...

Rojhat yoldaş, bu coğrafyada doğar ve katliamlardan arta kalan ninnilerle büyür. Bu coğrafya ki, Malazgirt Savaşı'ndan, Çaldıran Savaşı'na kadar hep istilalara uğrar. Ermeniler soykırıma uğrar. Asurilerin talan edilme-yen tek evi kalmaz. Böylesine bir coğrafyada Zilan deresi katliamının hala sıcak kalıntılarında gözlerini açar, filizlenir. Ne var ki tüm katliamlara rağmen güzel ve canlıdır doğa. Geleceğe dair umut verir, ama her zaman da yaşadıklarının canlı tanığıdır. Rojhat yoldaş bu tanığı dinler ve "ben bu tarihin mirasçısıyım" der. Sipan, ölümsüz sevdalar yaşamış acılara tanık... Sipan'ın mirasını devralarak yönelir dağlara Rojhat yoldaş.

Rojhat yoldaş, uzun öz-gürlük maratonunda Güneşimizin karartılmak istenmesine karşı "**Gölneşimizi Karartamazsınız!**" şiarıyla katılır.

Tarihiyle bütünleşmek üzere Siyabend ile Xecê'nin kutsal aşklarının yaşandığı diyara, Serhat'a gelir. Yeniden dinler Xecê ve Siyabend'in aşkını; "Siyabend ve Xecê bir bahar günü birbirlerini Sipan dağında görür ve aşık olurlar. Bir tutku, bir sevdadır geyik avı. Bu sevdadır Siyabend'i Sipan dağının doruklarına çeken. Tam yakalayacakken sevdasını, Siyabend bir boynuz darbesiyle cansız kalır uçurumun dibinde. Haber Xecê'ye ulaşır. Çılgılık çılgılığa Xecê uçurumun dibinde kanlar içindeki sevdasını Siyabend'i görür. Xecê için seveda artık uçurumdur. Kendisini uçuruma bırakır. Uçurumun dibinde Xecê ve Siyabend'in elleri birleşir. Sonsuz ve gerçek aşk budur..." Dinledikçe da-

ha fazla anlam verir, coğrafyasının aşklarına.

Rojhat yoldaşın algılama gücü yüksektir. Bu yüzden parti çizgisiyle erken bütünleşir. Üniversiteyi terk edip gelmiştir. Varolan birikimini ideolojiyle yoğurur, geliştirir. O'nu ilk gören her yoldaş "çok kısa sürede, çok bilyük gelişip militanlaşır" der. Yaşama verdiği emek, bilincini geliştirir. Yoldaşlarına emek verip, saygılı yaklaşmayı ilke beller. Bu özelliğiyle yoldaşlar arasında çok sevilir.

Rojhat yoldaş, ateşin ve güneşin çocuğudur. Ülke ve Önderlik aşkı her şeyin üstündedir. Ve aşkına erişir.

Kandil dağında, sevdalı olduğu dağlarda toprağa düşer. Hainin hançeri Rojhat yoldaşı toprağa düşürür. Ve hala hainlerin hançerlerinin

izleri sırtımızda.

Rojhat yoldaş, Siyabend ve Xecê'nin aşkları gibi kutsal ve temiz Siyabend kadar yiğit, Xecê kadar güzel.

*Sen ki, Sipan dağının
bağrından çıktın,
Sen ki
Zilan deresinde
kanayan
yaraları gördün,
Sen ki
bizim için aşk,
efsanelere
sığmayan yiğitsin.
Umutlarımızı
güneşe doğru
taşıyan güvercin,
Sen ki
isyanın güzel
çocuğusun.*

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Umuda yolculuk

Bizim yaşantımız geline zamanda yaşanılması zorunlu olanın ilk kararını vermektir. Umutlarımız, hayallerimiz Van gölünün derin sularının hırçın dalgaları arasında canlanıyordu ve Ahtamar adasında gizleniyordu. Büyük aşkın, ateşli sevdanın gömüldüğü yerde tekrar yaşam bulacaktı. Ama sonu Tamara'nın aşkı gibi olmayacaktı. Çünkü her yeni doğan güneşe ilk merhaba deme şansına sahipti. Kaynağını güneşten alıyordu. Normal geçen yaşantımızda bir ilki yaşıyorduk ve bu ilk bizi hiçbir zaman hayallerimizden alı koymayacaktı.

Sürekli yükselen bir çizgi olacaktık. Kürt halkının, insanlığın karartılan gerçekliğine dur demek için -biraz da kendi gerçekliğimizi tanımak, devrimci olabilmek için- yola koyulmuştuk. Her geçen saniye mücadelenin sıcaklığını biraz daha derinden hissediyorduk. Tarih bizi ortak noktalarda buluşturuyordu. Bir yandan Amed surlarında güneşi selamlamak, diğer yandan esrarengiz sularda güneşle buluşmak, ondan güç almak...

Düşlerimizdeki gerçek yaşamı yakalamak için artık daha hızlı yürüyorduk. Tabii yaşam bizim için yalnız düş kurmaktan ibaret değildi. Her geçen saniye biraz daha ya-

kılaşıyor, sıcaklığını hissediyorduk.

Adına umut yolculuğu dediğimiz bu yolda Kürt halkının yüzyıllardır parçalanmışlığını, ezilmişliğini, yasaklanmışlığını, Mem û Zîn'in aşkını ölümsüzleştiren Ahmedê Xanî'yi selamlamadan olmazdı. Şimdi hayallerimizdeki yaşamı yürürken ilk duraktaydık. Yaşadığımız her an bir kare olup anılarda yerini alıyordu. Yeni bir yaşamı adım adım yaklaşmanın heyecanı sarmıştı bizleri. Belki de gerillayla bulmayabilirdik, ama hayallerimiz bize o tutkulu yaşamı arattırıyordu.

Gerillayla buluşma anı bizim için her şeyden daha değerliydi, çünkü düşlerimizdeki ana yaklaşıyorduk. Ama bu an koşullar el vermediğinden her geçen an biraz daha bizi sabırsızlandırıyordu. Artık yeni yaşamın umutlarla dolu yaşamın definecileri olmuştuk. Buluşma anı geciktikçe serüvenimizin başında yüreklerimizdeki kıvılcımlar bir an volkan ateşine dönüşüyordu. Nihayet o an gelmişti. Her gece düşlerle kalkıp umutlarla kalkmayacaktık. Çünkü içinde bulunduğumuz o an gerçekliğin ta kendisiydi. Bizim için önemli olan artık özlediğimiz yaşamda nasıl gerçek olabileceğimizdi. Bunu da mükemmel bir hırsıyla başara-

caktık, kendi ellerimizle yaratacaktık. Ateşin ve güneşin çocuklarının bıraktıkları yaşama ateşini, yüreklerimizdeki kıvılcımlarla yükseltecektik. Bin yıllardır umuda hasretti topraklar. Birbirimize verdiğimiz sözler her saniye kulaklarımızda çınlıyordu. Şimdi bile elime kalem aldığım da o çocuk mahsunluğundaki donuk bakışlar, kutsal ana topraklara olan hasretimizi, tutkumuzu ifade ediyor. Ayrık yollarımız yoktu. Hep ortak noktaların odağındaydık. Yaşantımız Hayaloğlu'nun şiirine ne kadar da çok benziyor. Matematik ağır geliyordu, ikiden terk. Bir farkımız vardı, askerlikte bile ayrıydık.

Ama bu yolculukta unuttuğumuz bir şey vardı, belki başlarken fark edemedik. Fakat yaşanılması gereken bir gerçeklikti. O da ayrılıktı, hem de sonsuza uzanan bir ayrılık. Bizi bugünlerin acımasız ve bir o kadar da yaşanan anılara bağlı kalınacak olan bir gerçekliği yaşayacaktık. Yeni yaşam maratonunun sonlarına doğru neler neler anlatılıyordu. Dünyaya gözlerini yeni açan çocukların geleceğini, özgürlük mücadelesinin tutkulu kadınlarının haykırımlarını ve yeni yaşamın kurucuları olan genç yüreklerde yükselen çığlıklarını

ifade ediyordu. Bu haykırışlarda binyılların umudu ve bir de bu yolculukta ulaşılması gereken son nokta berrak bir şekilde ifadelendiriliyordu. Bunun gerçek öncüleri gösteriliyordu, kadınlar, gençler, çocuklar ve umuda hasret

olan tüm insanlar. Bu maceralı ve her anını "serkeftin" ile dolu yolculuğa davet ediliyordu. İşte adına umut yolu dediğimiz bu yolculuk hem geçen tarihte, hem günümüzde hem gelecekte her zaman kaynağını yaşam gerçekleri-

mizden, özgürlük güneşimizden Başkan Apo'dan yani İmarlı'dan alıyordu.

Anısı mücadelemize önderdir

Mücadele arkadaşları adına
Bawer Amed

Umuda hasret donuk bakışlar

Güneğin ve
ateğin çocuklarındaki
Son tebesülüm
Zibinlerde silinmez birer
anı kaldı
Özgürlük sevdası
Diyalektiğin kurallarında
Buluşturuyordu bizleri
Herkes birbirine bağlı
Hareketli
Ve zamansız dünyanın
gezgincileri olmuş
Tamara'nın aşkında
gizlenen
Yılların sevdasını
yüreğinde taşıyan
Yaşamın gizemlerinde,
gerçeklerinde anıyorduk
Birbirimizi, kendimizi.
Ve bizde saklı olan
tutkularımızı
Sevgiye ve
aşka ulaşmak için
Umutlarımız yargısız
infazlardaydı
Artık
Tetik çeken parmakların

acımasızlığına
İhtiyacımız vardı
Düşlerimizdeki deniz yüzlü
özlem kokan
Çocuk ile buluşmak için
Bunun için;
Geç kalan tarih
Haykırışlarımızı
duyuyordu.
En yükseklerde
buluşuyorduk
Gökyüzünü süsleyerek
Yıldızları kıskandıracak
güzelliklerle
Ve birer sonsuz oluyorduk
Umuda hasret insanların
Yüreğinde
Dikenli teller gölgesinde
vedalaşan gözler
Gitme dercesine yaşlı
ve yorgun
Deli taylar gibi
Huzura kavuşan kalplerdi
Bizleri avutan
Hayallerimiz,
özlemlerimizi
Ve gelecek yarınlarımızı

Şimdi şiirlerde saklıyız
O donuk bakışlarımızla
Neler neler anlatılmazdı ki
İnsanlık tutkularına
Amed'de Newroz oluyorduk
Alev alan insanların
çığlıklarında
Acı olup akıyordu
Halepçe'nin sessiz ölümüne
Bir parça gözyaşı olup
Sinemalarda ağlayan
çocuklar oluyorduk
Ve yasaklanmış
ülkenin topraklarına
Hapis olan prangalar
oluyorduk
Özgürlüğe susamış
sevda türküleriydik
Kanla beslenmiş
Gökyüzünden Van gölüne
uzanan yağmur
Van gölünden
İmarlı'ya akan
Bir yaşam Irmağı gibi
Bir bilsen neler neler
anlatılmazdı ki
O donuk bakışlarımızla

Şerafettin ÖZER (Berxwedan)

Nurhak'tan doğan güneş

Bir insanı, bir yiğidi anlatabilmek, güzelliklerin yığılmasını anlatabilmek, O'nun tohum olup dünyaya serildiği coğrafyayla bağlantılıdır. Geçit vermez, ası, kucaklayıcı dağları... Doğaya bir renk, hareket veren suyunun temizliğini ve berraklığını, ilk insanın doğallığı gibi doğanın saf ve taze canlılara barınak oluşunu bilmeden bir insanı anlatabilmek zordur.

Malazgirt, hareketli topraklarla insanogluna yurt olurken, büyük savaş ve mücadeleleriyle tarihin canlı tanığıdır. Türkler buradan Anadolu'ya giriş yaparken, korkulu Bizans'a karşı en büyük desteği Kürtlerden almış, bu güç birliği sayesinde Bizans'ı Anadolu'dan çıkartmış, kendisine yurt tutmuştur. Bu ittifak sayesinde iki halk yüzlerce yıl bir arada kardeşçe yaşamış-

● Adı, soyadı: **Şerafettin ÖZER**
Kod adı: **Berxwedan, Malazgirt**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1999**
Güneyhan
Şehadet tarihi ve yeri: **4 Aralık 2000, Ş.Kahraman tepesi**

tır. O zaman atılmıştır Türk ile Kürt halkı arasındaki kardeşlik tohumu. Ama Türk egemen sınıflarının Kürtleri eritme, asimile ederek Türkleştirme çabalarından dolayı bozulmuştur bu kardeşlik. Her ne kadar Türk halkı egemen sınıfların bu oyununa alet olmamışsa da, ona karşı direnmemiş, kardeş halk olan Kürtleri desteklememiştir. Devletin yoğun çabalarıyla Kürtleri şaki, eşkiya, terörist görmüştür. Bu çabaların bir sonucu olarak halkların arasına derin uçurumlar girmiş, kardeşlik unutulur olmuştur.

Malazgirt'le başlayan Türk-Kürt ittifakı, Kurtuluş Savaşı döneminde bu kez İngiliz, Fransız, Yunan ve Ruslara karşı bir ortaklığa dönüşmüş ve bu sayede Türkiye Cumhuriyeti devleti kurulmuştur. Ama sonrasında Kürtlerin haklarını yok sayan kemalist rejim, 70 yıl boyunca Kürt halkına kan kusturmuş, inkar, imha siyasetiyle halkların mozaiki olan Anadolu ve Kürdistan'ı halklar mezarlığına dönüştürmüştür. Kürt halkı yüzyıllardır uğradığı katliam ve terör yüzünden büyük bir suskunluğa gömülmüş, kaderine razı olmasa da, birlik olamadığı için kaderine razı olmuştur. Ta ki Mezopotamya'da yeni bir güneş doğana dek...

Berxwedan yoldaş Kürt ve Türk halkının ilk defa birlikte savaştığı Malazgirt'te açmıştı

**"Bu kadar şehitimizin kanı boşuna akmadı.
Bunlara birazcık saygı duyan namuslu bir insan,
bu değerler dışında kendisine bir yaşam yolu çizemez."**

Başkan Apo

gözlerini yaşama. Kürdistan'ın asi dağlarının içinde küçük, şirin bir köyde doğmuştu. Mezopotamya Güneşi'nin artık Kürdistan'ı aydınlattığı, ama 12 Eylül gibi kara bir yılın yaşandığı bir döneme denk geliyordu doğumu.

Ailesi yurtsever, Kürt kültür ve geleneklerine bağlı bir aileydi. Bu yüzden gelişen Ulusal kurtuluş mücadelesini en erkenden benimseyenlerdendi. Özellikle 1990'lı yıllarda Kürdistan'ın her tarafında gelişen serhildanların da etkisiyle aile ve akraba çevresinde onlarca insan katılmıştı gerilla saflarına. Bunlardan bazıları kahramanca şehit düşmüş, bazıları ise mücadelelerini devam ettirmekteydi.

Devrim dalgasının yükselmesi küçük yaştan itibaren etkiler Berxwedan yoldaşı. Yurtseverlik duyguları güçlü olduğu için, Ulusal kurtuluş mücadelesinin doğal bir taraftarıdır. Bu sebeple devletle sosyal, siyasal bağları hiç olmamıştır. Doğal bir parti kadrosu gibi büyümüş, mücadeleyi benimsemişti, o ve köyündeki çocuklar. Hepsi o küçük yaşlarında dağlara çıkamasa da gerilla olmuşlardı. Çünkü sürekli gerillayı yaşıyor, gerillayla oturup gerillayla kalkıyorlardı. Yaşamlarının bir parçasıydı gerilla ve Ulusal kurtuluş mücadelesi.

Ama faşist rejim tahammül edememişti bu duruma. Kürt

halkının Ulusal kurtuluş mücadelesi ve gerillaya bu kadar destek vermesi, hatta gerillanın bir parçası olması, faşist yüzünü tekrar ortaya çıkarılmasına sebep oluyordu. Halkı gerilladan kopartabilmek için büyük bir baskı ve katliama başlamıştı. Köyler yakılıyor, insanlar işkenceden geçiriliyor, kadınlara tecavüz ediliyor, faili belli cinayetler işleniyor, insanlar yerinden yurdundan kopararak göçertiliyorlardı.

Berxwedan yoldaşın ailesi de bu baskılardan nasibini almış ve metropollere göç etmek zorunda kalmış ailelerden birisiydi. Hiçbir şeyleri kalmamıştı geçimlerini sağlayabilmeleri için. Mecbur hayata sıfırdan tekrar başlamış, karınlarını doyurmak için gece gündüz çalışıyorlardı. Berxwedan yoldaş da erken atılmıştı, yaşam mücadelesine. En ağır işlerde çalışıyordu, ailesinin geçimine katkı sunabilmek için. Çalışmaktan başka çaresi yoktu. Namerde muhtaç edemezdi ailesini. Hele hele Türk devletine asla!

Kendi emeği ve gücü ile büyük varolma mücadelesi veriyordu, metropollerde. Bazen isyan ediyordu, hem kendi hem de halkının kötü talihine. Onu ayakta tutan en temel güç Mezopotamya Güneşi olarak adlandırdığı Başkan Apo ve Ulusal kurtuluş mücadelesiydi. Hele hele gerillayı düşündükçe yüreği darıyor, on-

lara ulaşacağı günü büyük bir heyecan ve sabırsızlıkla bekliyordu. Özgür, güzel yarınların umuduyla çarpıyordu küçük yüreği.

Uzun bir süre ilişki kuramadı partiyle. Ama boş da durmadı. Çevresinde bulunan Kürtleri örgütleyiyor, onları mücadeleye kazanmaya çalışıyordu. Hatta bir grup bile kurmuştu, kendi yaşitlarından. Anarşist bir gruptu. Eylem yapmayı, macerayı seviyorlardı. Ama Berxwedan yoldaş, varolan bilinci çerçevesinde onları örgütlemeye, bilinçlendirmeye çalışıyordu.

Büyük bir heyecanla mücadeleye katılacağı günü bekleyen ve ilişki arayan Berxwedan yoldaş, kısmi olarak bu amacına ulaşmış, bazı şehir kadrolarıyla dolaylı da olsa ilişki kurabilmişti. Artık katılım an meselesiydi. Ama tam da bu günlerde kıyamet kopar. Mezopotamya Güneşi, Başkan Apo uluslararası bir komplo ile kaçınılarak Türkiye'ye teslim edilmişti. Bu haberi duyduğunda kelimelerin tam anlamıyla şok olmuştu. Hele hele Başkan Apo'nun TV'de çıkan görüntüleri O'nu çılgına çevirmişti. Dünyanın her tarafında ayağa kalkan Kürt halkı gibi O da her gün dışardadır artık. Grubu her gece eylem yapmakta, öfkesini, kinini bu eylemlere dökmekteydi. Ama bu tür eylemler tatmin etmez O'nu. Yakaladığı ilişkiyi devreye sokarak

Güneybatı eyaletinden gerillaya katılımını gerçekleştirir.

Nurhaklardadır artık. Nurhaklar bir direniş kaleşi... Ibolar, Sinanlara, Sabrilere (Şexo Dirlik) beşiklik eden kutsal doğa harikası...

Berxwedan yoldaş büyük bir heyecan ve özlemle ulaşır Nurhaklara. Kısa bir dönem içine kapanık kalır. Bir türlü ifade edemez dağlara, gerillaya olan özlemini, sevgisini. Ama özgürlük ateşi içinde bir volkandır ve bir süre sonra büyük özveri ve canlılıkla dışarı fırlayacaktır. Zamanla alışır dağ yaşamına. Alıştıkça daha çok katılır, daha çok katıldıkça güçlenir, güçlendikçe bütün yoldaşlarının sevgi ve saygısını kazanır.

Olağanüstü toprak sevgisi ve bağlılığı vardır. Bulunduğu alanlarda en küçük ayrıntıya, çiçeklere, taşlara, sulara kadar inceler, büyük bir bağlılıkla sever. Yoldaşlarına da sonuna kadar bağlıdır. En üstten en alta kadar bütün yoldaşlarına saygı gösterir. Önemli olan karşısındakinin dürüst olmasıdır. Bir çocuk gibi cıvılcıdır. Saflik ve temizliği bütün yaşamına damgasını vurur. Onda gelişme hırsı ve arzusuna saygı göstermemek mümkün değildir. Birikim olarak çok güçlü olmasa bile; eğitim çalışmalarına büyük bir gönüllülük ve istemle katılır, tartışmalarda çekinmeden görüşlerini ifade eder.

Özgürlük ve ülke sevgisi onda bir aşk düzeyindedir ve izin vermez kimsenin bu sevgiyi bozmasına. Kabullemeyiz ihaneti, alçakça arkadan vurmaya. Buna karşı en büyük cevabın verilmesi ge-

rektiğini söyler durur hep. Özgür yaşam çizgisine saldırıları kurma ve kendini koruma savaşına büyük bir gönüllülük, cesaret ve kararlılıkla katılır. Her gittiği eylemde yanındaki yoldaşlarına soğukkanlılığı, hakimiyeti ve Apocu vuruş tarzıyla güven verir.

Daha sonra 2 Ağustos karan ile Güney Kürdistan'a geçer. Yol boyunca Kürdistan'ın bütün güzelliklerini doya doya seyrederek.

Uzun bir yolculuk ardından ulaşmıştır Güney Kürdistan'a. Ama yorulmaktan ziyade büyük bir keyifle yürümüştür. Çünkü ülkesinin bütün güzelliklerini görme imkânına kavuşmuştur bu sayede. Kampa ulaştığında daha çok şaşırıyordu. Bu kadar çok gerillayı bir arada hiç görmemiş, hatta düşünmemişti bile. Güçlü bir eğitim görmüştü bulunduğu alanda. Ardından da gelişen YNK saldırılarına karşı savaş sahasına geçmişti.

Partimiz ısrarla birlikten yana tavır koymasına rağmen YNK güçleri saldırılarını yoğunlaştırmıştı. Uluslararası konplonun başaramadığı mücadeleyi tasfiye

etme, gerilla güçlerini dağıtma girişimini bu defa YNK başarmak istiyordu nafile bir çabıyla. Büyük bir taktiksel hata yapıyordu YNK. Önderliğin esaret altına alındığı bir dönemde gerillalara saldırmak, tek kelimeyle ölüme davetiye çıkarmak anlamına geliyordu.

Gün o gündü... Gün, yigittik ve kahramanlık günüydü. Bütün gerillalar Ulusal Önderlerine yapılan uluslararası komploya duyduğu kını YNK şahsında pratikleştiriyorlardı. Büyük bir kin ve öfkeyle saldırıyorlar, mevzileri bir bir ortadan kaldırıyorlardı. Hevesleri kursağında kalmıştı peşmergelerin. Kandırılmış, gerillaları teslim alacaklarına inanmışlardı. Ama bu onlara pahalıya mal olmuştu.

Ama bu çatışmaların birisinde aldığı kurşun yaraları ile şehit düşmüştü Berxwedan yoldaş. Kahramanca savaşmış ve yine kahramanca şehit düşmüştü.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Ramazan AYAZ (Rodi)

O kararlılık sembolüydü

Rodi yoldaş, '74 yılında Çukurca'da dünyaya gelir. İlk, orta ve liseyi burada okur. Daha lise öğrenciliği döneminde partiye tanışır. Ve cephe faaliyetlerinde yer alır. Örgütlenme faaliyetlerinde başarılı olur. Bu çalışmalarından dolayı birçok kez gözaltına alınır. Birkaç defa da tutuklanır.

1992 yılında sekiz okul arkadaşını da yanına alarak gerilla mücadelesine katılır. İlk eğitimini Çukurca Bircela gerilla eğitim kampında başarılı bir şekilde tamandıktan sonra pratik sahada yerini alır.

Rodi yoldaş, parti saflarında sevecenlik ve içtenlikli yaklaşımlarıyla sayılan bir insan olmuştur. Zorlu süreçlerdeki fedakarlığı, cesareti, iradesi ve kararlılığıyla kısa zamanda arkadaşlar arasında saygın bir yer kazanır.

Uzun yıllar Zağros eyaletinin çeşitli alanlarında pratik faaliyetlerde bulunur. Serhat eyaletine gider, kısa bir süre sonra tekrar Zağros'a, Şehidan alanına döner. '99'a kadar Yüksekova (Gever) alanında çalışmalara katılır. Partileşme çalışmalarında yetkinlik kazandırılması amacıyla örgütsel karargaha

● Adı, soyadı: **Ramazan AYAZ**

Kod adı: **Rodi**

Doğum yeri ve tarihi: **Çukurca, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **23**

Mayıs 1992 Zap

Şehadet tarihi ve yeri: **2000, Kortek**

geçer. Burada ideolojik, örgütsel, siyasal eğitimini tamamladıktan sonra Hacı Ümrân alanına geçer ve burada yönetsel görevlerde bulunur.

Böylesi bir süreçte ihanetçi işbirlikçi YNK güçlerinin parti birliğimizi ve ulusal mücadelemizi bölmek amacıyla giriştiği saldırılara, Kortek'te kapsamlı bir eylemle cevap verilecektir. Kol komutanı olarak eylemde yerini alır. Gider-

ken "gideceğim ve tepeyi alacağım" der. İkirciksizdir, coşku ve moral kaynağıdır.

Kanicege muntıkasının en stratejik yeri olan Kortek tepesine saldırı yapılacaktır. Böylece geniş bir alan gerillanın denetimine geçecektir. Bunun duyarlılığı ve hassasiyetiyle tüm arkadaşları mevzilendirir. İlk kurşunun patlamasıyla geniş bir alanda çatışma yoğunlaşır. Büyük bir kararlılık ve cesaretle YNK mevzilerinin üzerine ilerlenir. Belli bir yerden sonra diğer mevzileri de düşürme kararlılığı içindedirler. Bu sırada timinde bulunun Diyar arkadaşın kazayla patlayan bombasıyla Rodi, Rudi Bingöl ve Diyar arkadaşlar şehit düşerler. Onların Apocu ruhla yürüttükleri mücadeleyi yoldaşları olarak bıraktıkları yerden devam ettireceğiz. Başkan Apo'nun fedailerini olarak bunun sözünü büyük bir kararlılıkla veriyoruz.

Şehitlerimizin yolu mücadelemizin aydınlık meşalesi olarak yolumuzu aydınlatacaktır. Anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Zeynel Abidin TUTAR (Kemal)

Urfa'nın güzel yiğidi

Urfa; Mezopotamya tarihine damgasını vurmuş, birçok ilke konu olmuş güzel diyar. Fırat O'na, O, Fırat'a ölümsüz bir aşkla bağlanmış. Fırat bazen asiliğiyle insana korku verirken, Urfa'nın her karış toprağıyla bütünleştigiinden umut olur. Uçsuz bucaksız kavurucu sıcağıyla Harran ovasında o, güç ve yaşam kaynağıdır. Bu bereketli bu topraklarda birçok halk, bir kültür orkestrasının elemanları gibi uyum içinde yaşar. Umudu, özgürlüğü paylaşır. Tarihte Urfa için "Peygamberler diyarı" derler. İbrahim, İsmail, Eyüp peygamberler bu cennet parçasından çıkış yaparlar. Özgürlük güneşimizin de bu topraklarda doğması rastlanı olmasa gerek.

○ Adı, soyadı: **Zeynel Abidin TUTAR**

Kod adı: **Kemal**

Doğum yeri ve tarihi: **Urfa 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Kelareş

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Aralık 2000, YNK karargah eylemi**

Kemal yoldaş, mücadele-mizin etkisiyle dağılıp parçalanırsa da kalıntılarına rastlanan aşiretçiliğin, ağırlığın etkisinde kalan Urfa'ya bağlı bir köyde, fakir bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Aile ağasının hizmetinde çalışmaktadır. Ama içten içe büyük bir tepkiyi tutuştur-maktadır. Köyün ağasının köylünün sempatisini toplamak amacıyla her akşam köyün çocuklarını toplayıp yemek yedirmesine hiddetlenen baba, "eğer sizler onun evine giderseniz sizleri vururum" der ve her koşulda gururunu korumayı, kendi benliğini kaybetmemeyi öğretir. Aslında Kemal arkadaşın şekillenmesinde babasının yoğun etkisi görülür. Artık Kemal yavaş yavaş yaşamı tanımaya ve onur savaşımının kolay olmadığını görmeye başlar.

Ailesi ve Kemal oldukça zahmetli ve eşine ender rastlanacak bir yaşam sürdürür. Onlar için yaşam mücadelesi oldukça zor ve çekilmez olsa da, bir gün bile başlarını öne eğmezler. Bir gün Çukurova'nın uçsuz bucaksız ovalarında, bir gün Karadeniz'in yemyeşil fındık bahçelerinde yaşam kavgasını verirler. Bu yaşam tarzı Kemal yoldaşı direngen, gururlu ve onuruna tutkun bir insan kılar. En zor

koşullarda dimdik ve ayakta durabilmeyi kendine en temel ilke edinir. İmkansızlıklar içinde kararlı ve azimli bir mücadele vererek okulunu bitirir. Ve kendisini yetiştirir. Kendisini var etme mücadelesini veren böyle bir genç olarak yaşamın gerçeğini görmesi, yaşamın içinde yoğrulurken tanınması beyninde 'bu böyle olmamalı bu düzen değişmelidir' fikrini uyandırır.

Duymuştur PKK'nin gizemini. Güzel ve özgür yaşamın çekiciliğini. Kendisi, ailesi ve halkı için kurtuluş yolu olmadığını görür ve bu güzel topraklara layık olmak için, özgür yaşam yürüyüşüne katılır. PKK, O'nun yıllarca özlemini çektiği, insan olduğunu hatırladığı ve yaşam kaynağı olarak gördüğü bir yerdir. İlk başta metropollerde basın ve legal faaliyetlerde çalışır. Sistemin tüm baskı ve yıldırma çabalarına aldırmaz. Yaşam O'na direnmeyi öğretmiştir. Sonuna kadar bağlılık yemini eder. Dağların hasreti içini yakan bir ateş olmuştur artık. Güneşimiz, O büyük insanın esareti Ondaki bu ateşi iyice gürleştirir ve hiç kopmamacasına dağlara koşar.

Kemal yoldaşın yaşamı tanınması, sahiplenmesi, uğruna canını gözünü bile kırpmadan verecek kadar bağlanmaması uzun sürmez. Çünkü eski yaşamın ikiyüzlülüğünü, onursuzluğunu görmüştür. Büyük iddiaları ve ütopyaları vardır. "Büyük düşünüp bü-

yük yapmak, bunun içinde büyümek gerekir" ilkesi O'nda yaşam ilkesi haline gelmiştir. O'nun yaşamında küçük şeylere, basitliklere yer yoktur. Buna tahammül edemez. "Yaşamı uğruna ölecek kadar seviyoruz" şiarı ile öncü hale gelen Kemal Pir yoldaşın ismini alıp, bu şiarı kendine bayrak yapması, büyük iddialara sahip olduğunu, çarpıcı olarak gösterir.

Ondaki sorumluluk, yaşamı koruma ve sorunlarla mücadele etme duygusu inamlamaz düzeydedir. Yeni ve eski olmanın çok fazla belirleyici olmadığını, yaşam pratiği ile kanıtlar. Sorunlara, eksikliklere göz yummaz. Kim olsa, düzeyi ne olsa da örgüt ve Apocu yaşam çizgisini dayatmak O'nun için esastır. Uzun süre partimizi uğraştıran çetecilikle bütün tehditlere rağmen dişe diş mücadele etmesi, bir adım bile geriye adım atmadan, taviz vermemesi örnek alınacak cinstendir. Sürekli "Bizim için PKK'den başka özgür yaşanacak başka bir yer yoktur. O'na bir şey olursa bize yaşam zindan olur" diyerek örgüte bağlılığını yineler durur.

Değerlere bağlılık, O'nda en üst boyuttur. Çünkü bir lokma ekmeğin nasıl kazanıldığını, kendi gözleriyle görmüş, bizzat yaşamıştır. İnsanın ne zorluk ve çabayla devrime geldiğini bilir. En büyük değer insandır, bilinciyle yoldaşına yaklaşıp. İkona etmek, kırmamak O'nun

en çok dikkat ettiği hususlardır. 'En büyük özleştirici pratiktir' ilkesiyle hareket etmek, en temel özelliklerdendir. Bir eleştiri yapıldığında derinliğine bir yoğunlaşmaya girer, en kısa zaman diliminde o eksikliğini giderir, tüm yoldaşların takdirini kazanır. Hiçbir şeye yüzeysel yaklaşmaz. Yapılacak bir işin bütün ayrıntılarını inceler, hazırlıklarını yapar, en iyisiyle yerine getirir. Bir müzisyen, bir ressam inceliğini O'nun iş yapma anında görebilmek mümkün olurdu her zaman.

Ölüm ile yaşam çizgisi ne kadar da birbirine yakındır. Büyük insanların vücutları cansızlaşsa bile umutları ve sevdaları, kavgaları ölümsüzleşerek bir tohum olarak savrulur Mezopotamya topraklarına. O da, birçok özgürlük yoldaşı gibi o uğursuz gecede, kahramanca çatışarak yaralanmıştır. Yaralı haliyle düştüğünde zebaniler, O'nun naçizane vücudunun üzerine utanmaz ve vahşice giderler. Ama O, sürekli onurlu bir yaşamı kendisine amaç edindiğinden ve bu yaşam uğruna canını feda etmekten çekinmeyecek kadar vakur olduğundan bombasını çekmekten kendini sakınmaz. Ve şehadete ulaşır. O'nun onuru bizim onurumuzdur, bıraktığı bayrak her an dalgalanacaktır.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Yücel ZEYDAN (Rüstem)

“Seni halkımızın adaletine sığınmaya çağırıyorum”

O gece *Kaniyê Cengê*'de ilk saldırı başladı. YNK peşmergeleri aynı anda birçok tepeye saldırmıştı. Saldırının planlı oluşu farklı alanlardan da cephe açılabilceği ihtimalini yükseltiyordu. Aynı sırada tüm cihazlardan benzer bir uyarı duyulmaya başlandı. PKK Askeri Karargah yönetimi birçok alanı uyarıyor, muhtemel saldırılara karşı bütün gücün duyarlı ve tetikte olması gerektiğini bildiriyordu.

Bağlantı kurulan noktalar-dan biri de *Dola Şehîdan* olarak bilinen alandaki en stratejik tepe olan *İntikam Tepesi*'ydi. Cihazın öte yanında uyarıyı alan tabur komutanı **Rızgar** güçleri mevzilendiriyordu. Gerçekten de aradan fazla bir zaman geçmemişti ki, göğe neredeyse yıldızları tutacakmış kadar yakın olan tepede yıldızların parıldamalarına izli mermilerin bıraktığı ışıklar karıştı. Gece bir anda büyük bir çatışmaya tanık oluyordu.

II

Sınırsız bir mavilik ve o maviliği yeşiliyle bütünleyen geniş bir ova...

Ovanın hemen yanı başında, asi ve heybetli duruşuyla *Cilo dağları*...

● Adı, soyadı: **Yücel ZEYDAN**

Kod adı: **Rüstem**

Doğum yeri ve tarihi:

Yüksekova-Hakkari, 1972

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Aralık 2000, Kanicengê-Soran alanı**

Cilolar, dört mevsim doğanın beyazı karlarla kaplıdır. Cilo'dan gelen soğuklar yazın sıcağındaki yaylalara serin bir rüzgar olarak iner ve Ortadoğu'nun terli coğrafyasında yaşayan insanlara hareketlilik kazandırır. Cilo dağları ovanın yeşiline beyazıyla hükmeder.

Ovanın bir yakasında *Çarçela* dağları yer alırken, diğer yakada *Sümbül* dağları bulunur. Bu dağlar, Cilolara her gündoğumu ve batımında selama dururlar. Çünkü güneş

her eyleminde bir merasimle karşılanır *Zerdüşt* yaylasında.

Bir de merasimlere katılmayanları vardır bu ülkenin. Onlar ışığın hükmünü yitirdiği yerde yaşama başlarlar. İhanet gölgelerde başlar çoğalmaya. İşte bunun içindir ki, bir tek ihanet bu merasime katılmaz. Merasim adalet yeridir, çünkü doğa hükmünde adildir, dahası hükümsüzdür bağrında yaşayanlara karşı.

Ya insanın hükmüne, insanın doğa ve kendi soyu üzerindeki hükmüne ne demeli?

Yüksekova'nın bu eşsiz coğrafyasında, küçük bir devlet gibi örgütlenmiş olan *Pinyaniş* aşireti, bin yıllar önce lanetlenerek tarihin karanlık sayfalarına konulmuş bir halk gerçekliğinin numunesi...

Pinyaniş aşireti, tıpkı diğer aşiretler gibi küçük bir devlet biçiminde örgütlenmiştir. Aşiretler, aralarında iş bölümü olan ağalar tarafından yönetilir. Halkla ilişkilenen, ekonomiyle ilgili olan ve devletle ilişkileri sağlayan ağalar bir araya gelerek aşiret yönetimini oluştururlar. Pinyanişlerde yerel otoriteyi sağlayan ağadır, devletle ilişkileri düzenleyen ise babasıdır. Her ağa gelecekte yedeği olarak işleri devralacak oğlunu yetiştirmek ister. Ağa çocuklarına

öncelikle hükmetmek öğretir. Henüz kirlenmemiş o çocuk yüreklere zulüm nakşeder. Ağa çocuğu gözlerini dünyaya açtığı günden itibaren yaşamın sınırları çizilmiştir. Çocukluk arkadaşlarından oynayacağı oyunlara kadar, hat ta hayallerine kadar her şeyin sınırları çizilmiştir. Ve bu sınırlar içerisinde çocukluk hayalleri birer erişilmez özlem olarak kalır.

Babasıda da diğer aşiret ağaları gibi oğlunu böyle yetiştirmek ister. **Yücel Zeydan** uzun bir dönem çizilen sınırlara uyar; çünkü O'na öğretilen, erdem ve yiğitliğin törelere uymaktan geçtiğidir. Fakat Yücel Zeydan bir yandan uymak zorunda olduğu kuralları uygularken, diğer yandan onları aşmaya dair sürekli bir istem duyar.

III

"Gidersen oğlum değilsin!" demişti babası.

Oysa o gitmek zorundaydı. Gitmek reddetmekti; O'na sunulan yaşamı, gereklilikler adına kendisine dayatılan kuralları reddederek asıl gerekli olduğuna inandığı yolu seçmekti.

Çukurova Üniversitesi'nde okuduğu yıllar, Yücel Zeydan'ın '*küçük Mustafa Zeydan*' olarak yetiştirilmesinin son evresiydi. Yüzyıllar önce aşiret mekteplerinde yetiştirilerek aşiretle devlet arasındaki ilişkiyi sağlayan ağa çocukları gibi, o da eğitimini ta-

mamladıktan sonra geri dönecek ve baba Zeydan gibi aşiretin devletle ilişkisini sağlayacaktı.

Fakat O, öğrencilik yıllarını farklı arayışlarla geçirmiştir. Önceleri üniversite çevresinde küçük burjuva bir yaşama yönelse de, kısa sürede bu ortamın kendisini tatmin etmediğini görmüştür.

Çocukken Xırvatê köyünün düzlüklerinde ata binerek sınırsızca koşmayı severdi Yücel. Bunu yaparken de çoğu zaman 'xulam' çocukları, yani onlarla oynaması yasaklı olan çocuklarla beraber olurdu. Babasının defalarca uyarmasına karşılık onu dinlememiş, köy çocuklarıyla oynamaya devam etmişti. "*Gözümün alabildiği en uzak noktayı hedefleyerek sınırsızca ilerlemek, yorulsam da dört nala giderek hedeflediğim noktaya mutlaka ulaşmak istiyordum*" diye anlatıyordu yıllar sonra.

Yücel, öğrencilik yaşamında da gözünün alabildiği hedefleri seçmiş ve ulaşmıştı. Fakat artık gördüğüne ulaşmak O'na yetmiyordu, görmediğine de ulaşmak, ulaştıkça ötesini görmek istiyordu.

"*Mustafa Zeydan'ın oğlu Yücel Zeydan kaçırıldı!*" diler.

Oysa O, çalmak istenen benliğini yeniden kazanmak

için PKK'ye katılmıştı.

Büyük aşiret ağası Mustafa Zeydan, ağılık kültürünün bir gereği olarak arkadan hançerlenmişçesine bir duyguya kapılmıştı. Kendi yedeği, görevini devralması gereken oğlu bu 'yiğitlik' görevini korumak için değil, aksine O'nu yıkmak için eline silah almıştı. Baba Zeydan bunun intikamını almalıydı. Devlet karşısında düştüğü güvenilmez durumu silmek, mevcut ekonomik ve siyasi gücünü yitirmemek için karşı saldırı yürütmeliydi. "*Oğlumu yakalarsam ilk kurşunu devletten önce ben sıkacağım*" diyordu Mustafa Zeydan. Kırılmış işbirlikçi onurunu onarmanın sonuçsuz çabası böyle dile geliyordu.

Yücel ise çoktan Hevalê Rüstem olmak üzere Akademi'ye, Parti Önderliği'nin yanına ulaşmıştı. Önemli bir kavşaktan geçiyordu. O'da silah tutacak, erdemli ve onurlu insanların bulunduğu cephe-den, insanın düşürülmüşlüğüne karşı savaş yürütecekti.

1992 yılında bulunduğu Mahsum Korkmaz Akademisi'nde, devrimcileşmenin köşe taşlarından önemli bir tanesini daha kişiliğine yerleştirmeye, ailede aldığı aşiret terbiyesi ve yöneticilik vasıflarını, akılcı bir biçimde parti kültürüyle birleştirmeye çalışıyordu Rüstem yoldaş. Fakat O'nun için bütün bunların

gerçek anlamda sınanacağı saha ülkedir. Akademi'nin kapanmasından sonra bir süre evlerde Önderlik eğitimi olsa da, diğer arkadaşlara göre çok daha kısa bir sürede ülkeye geçiş kararı alınır.

Rüstem arkadaş '93 yılında Zagros eyaletinin üç kişilik yürütmesinde yer alarak ülkeye geçer. Ovadan terk ettiği topraklarına, bu kez daha yükseklerden, dağlardan dönüş yapacaktır. Kamptan ayrılırken Parti Önderliği'ne verdiği sözün ağırlığıyla birleşen bu durum, O'nda yoğun bir heyecana neden olur.

Rüstem arkadaş ülke sahasına geçerken, savaşta yaralanarak akademiye giden bir arkadaşla karşılaşır. Bu arkadaş hemen Önderlik eğitiminden geçmesi nedeniyle Rüstem arkadaşta oldukça şanslı bulunduğunu söyleyince, Rüstem arkadaşın verdiği yanıt şöyle olur: "Asıl şanslı olan sensin. Onurlu ve başı dik bir şekilde

Önderliğin karşısına çıkıyorsun. Çünkü ülken uğruna savaşıyor. Yaralı düştün. Bense henüz hiçbir şey yapamadan gittim."

Bu gerçeklik Rüstem arkadaş için ilk denemede hata yapmadan tecrübe edinmeye zorlayan bir etmen, ödenmesi gereken bir borçtur adeta. Bu yüzden çabucak öğrenmeye, ortama adapte olarak görevleri yerine getirmeye çalışır.

1993 yılı, gerillanın birçok alanda olduğu gibi Zagros alanında da savaşı başarıyla yürüttüğü bir yıldır. Fakat askeri kazanımlar siyasi kazanımlara dönüşemeyince, başarı gelecek yıllara yayılamamıştır. Rüstem arkadaş bu başarı düzeyi içinde belli bir tecrübe kazanır, fakat ilerleyen yıllarda yaşanan zorlanmalar Rüstem arkadaşta da etkiler. Sonuçta Hakkari'de hedeflediği başarıyı elde edemez.

Aynı dönemde Mustafa Zeydan O'nu "devletin adale-

tine sığınmaya" çağırır. Fakat Rüstem arkadaş, bütün zorluklara rağmen yolun doğru yakasında olduğuna inanmaktadır. O, Mustafa Zeydan'ın oğlu olarak bir PKK militanı olmayı seçmiştir. Babasını şöyle yanıtlar: "Asıl ben seni halkımızın adaletine sığınmaya davet ediyorum!"

Çünkü Rüstem arkadaş, ancak bir bütün olarak halkın çıkarlarının esas alınmasıyla gerçek Kürtlüğün temsil edileceğine inanmaktadır. Ailesinin yaşadığı zenginliğe rağmen, Pinyaniş aşiretinin diğer köylerinde yaşanan yoksulluğu kabullenmemektedir. Karar almak Rüstem arkadaşta zorunlulukları yerine getirmek için yapılan bir sözleşme veya geri dönüşü olmayan bir derede akmak değildir sadece. En önemlisi, bu akışın yön tayin eden dümeni olmaktır. İnsan yaşamı, üzeri yazılı kağıtlarla ipotekli değildir ki, kişi alternatifli olsun. Hatta bir kez tercih yapıldıktan sonra, her yeni sayfanın beyazlığına inat o sayfaları doldurarak kendi yaşamını belirleyebilir di kişi. Mademki mevcut moral değerleriyle tatmin olmamış, alternatif bir yaşamı seçmişti, o halde her yeni doğan günle yeniden başlamalıydı.

Ve Rüstem arkadaş yeniden başlamaktan vazgeçmez.

Yurt sevgisini sosyalist arayışlarıyla bütünleştirmeye çalışır, bu yönüyle ideolojik bir katılımın yetkin bir temsilini ortaya koymak ister. Fakat

Zeydan kimliği her geçen gün boğazına sarılı bir el gibi onu sıkarak nefessiz bırakır. Eski kimliğinden her yönüyle boşanmak ister. Sonuçta alan değişirme önerisi yapar. Bu kez istediği, geçmiş ne olursa olsun bir bütün olarak kendisini adadığı "devrim koşusunda" en zorlu virajları kendi gücüyle dönebilmektir. Bu koşuya ilk katıldığı yıllarda dile getirdiği "*Asıl savaşımın aileyle, aşiretle gelececek*" sözünün ne kadar yakıcı bir gerçek olduğunu mücadele saflarında geçirdiği yıllarla bir kez daha derinden hisseder. Tamamlanmamış noktaların olduğunu söyleyerek alandan çıkmak ister. Çünkü komutanlığın yenilmezlik olduğunu düşünmektedir.

1996 yılında Zagros'tan çıkarak Botan eyaletine geçer. Yeni bir alan, aynı zamanda yeni bir başlangıç olur. Geçmişin çok yönlü eleştirisi ardından yükselen bir başarı dü-

zeyi yakalar. Rüstem arkadaş artık özünde taşıdığı mütevazılığı beraberindeki yoldaşlarıyla da paylaşmayı başarır. İnsancıl mizacı ve doğal yapısı, giderek takma bir suret gibi üzerinde duran aşiret kimliğinde çatlaklar oluşturur. Parçalanan maskenin altından yoldaşlarına sevecence gülümseyen doğal mizacı belirir. Birçok yoldaşı için Rüstem arkadaş, gözleriyle gülen, otoriterliğini mütevazılığıyla birleştirmeyi başarmış bir arkadaşdır artık. Yaşama her yönüyle katılmayı komutanlığın bir gereği olarak ele alır. Birçok kez çatışma sonrasında veya hava saldırısı ardından yaralı arkadaşların ihtiyaçlarını karşılamak üzere çaba harcar, pratik çalışmalara katılır. Emek harcıyarak oluşturduğu her değerinde kendisini yeniden yarattığını, bunun da Zeydanlar'ın halk karşıtlığına karşı vurulacak en büyük darbe olduğunu bilir. Kördüğüm

giderek çözülmetedir.

Fakat devrim baştan sona kadar düz bir çizgi şeklinde ilerlemiyor. Durgun suya düşen küçük bir damla bile bütün suyu etkiliyor, sarsıyorsa, milyonları kapsayan bir devrim hareketinde yaşanan değişimler de kuşkusuz büyük sarsıntılara yol açar. Ve her değişim yeniden elekten geçirir insanları.

İşte böyle bir eleğin tüm militanlar üzerinden geçtiği bir dönemde, ütopyaları zayıf, geleceğin kurtuluşunda kendi kurtuluşunu göremeyen bireyler elenirken, Rüstem arkadaş da elenenler arasına çekilmek istenmiş, yeniden Zeydan'ın oğlu olmaya davet edilmişti. Fakat yaşanan yıllar Rüstem arkadaş için kördüğümü çözmüştü. Yeniden boğulmak istense de, O, artık ip-leri tanıyordu. Öyle tanıyordu ki, kendisini sarmadan onları kesmeyi bir kez daha başarmıştı.

2000 yılının mayıs ayında tasfiyecilik eğilim partiden kopup karşı faaliyet yürütmeye başlar. Rüstem arkadaş ise yeniden pratiğe yönelir. Üstelik bu kez karşıdaki güç, yıllardır mücadele ettiği işbirlikçiliğin başka bir ifadesi, başka bir biçimidir. Yıllardır farklı giysilerle karşısına çıkan ihanet, son olarak YNK kimliğini giyinmiştir. Ve bu düşmanı iyi tanımaktadır Rüstem arkadaş.

IV

27 Aralık gecesiydi...

Çatışma bütün yoğunluğu ile devam ediyordu. Mermilerin bir kısmında ömrünü ipotek etmiş ihanet ruhu, diğer kıyıda ise ömrü geçmişten geleceğe doğru akan tarihte bir eylem konağı.

Geride sadece *Rüstem* ve *Sosin* arkadaş kalmıştı. Sosin, tüm gücüyle koşuyordu. Kayalardan seken, giysisini sıyrarak geçen mermilerin çıkardığı vınlamalar, kendi nefes alış verişini duymasını engelliyordu.

Bir an için tekrar arkaya dönme ihtiyacı duydu. Nedenini bilemediği bir çekimdi onu arkaya dönmeye yönlüten, belki de bir öncesi... Rüstem, bir kayanın arkasında elini ona uzatmış, bir şey söylemek üzereydi ki...

An zamanda asılı kaldı...

An zamana çivilendi...

Bir karnas mermisi...

Soluğunu tutmuş, ruhsuz bir bedeninin donuk bakışları nişan almıştı. Ve aynı ruhsuzlukla parmak tetiği çekmişti.

Rüstem arkadaşın şakağından giren mermi bir anda gözlerindeki bakışı dondurmuştu. Kısa bir duraksamadan sonra tüm gövdesiyle yere yığıldı.

Bir ömür son soluğunu veriyordu...

Geçmişten geleceğe doğru akan birer deredir kimi ömürler. An gelir, bu akış kesilir, dere görünmez olur. Oysa biraz öncesinde gürül gürül akmaktadır.

Nereye kaybolur bir dere?

Nereye kaybolur bir ömür?

Ne dereler kaybolur, ne ömürler...

Ne kadar kaybolmuş görünse de aslında yer altına iner dereler...

Ve orada akmaya devam ederler...

Artık sadece "*Hevalê Rüstem*" değil, "*Şehit Rüstem*" diye anılacaktı. O, akışının yeryüzünde süregelen bölümünü tamamlamıştı. Geriye kalan yeraltındaki akıştı.

Bundan böyle her bir yoldaşının yürek atışıyla geleceğe taşınacaktı O.

24 saat geçmeden yapılan karşı saldırı ile, hiç kayıp verilmeden Ş. Rüstem tepesi yeniden alınır...

Mücadele arkadaşları adına

Rojbin Golav

Rojen Tigra

Ay hilaldi

Ay henüz hilaldi... Sarıya, bozkır sarısına çalan ışıklarıyla belli belirsiz insan gölgesi ni toprağa düşürüyordu.

Nereden bilebilirdi ki gölgesinin düştüğü yere, ihanetin ölüm kusan soğuk demirlerinden rasgele çıkan mermilerle bedeninin yığılıvereceğini...

Dört yabancı zorbanınkinin yanında, doğanında iklimden kaynaklı yer yer işgali başlamıştı. Mevsim ilk karlarıyla

yüce dağların, engin yaşam dolu yaylaların saçlarını ağartmıştı. Toprağın yaz aylarında güneşten çaldığı ışınlarla başlattığı yaşamlardan arta kalanlarını da dondurmak istiyordu.

Hazan mevsimi henüz yeni bitmişti. Doğada artık yeşil renk egemen değildi. Ağaçların yaş çentiklerine bir tane daha eklenmişti. Doğada müzik eşliğindeymiş gibi gelen bir esintiyle veya ustura keskinliğindeki rüzgarın ısıklarıyla, uçuşarak dökülen sararmış yapraklar vardı. Kimi yapraklar sararıp dökülürken, kimileri de sarardıkça dahında som altın gibi parlıyordu. O da dalında sarardıkça parıldayanlardandı.

Havalar soğuktu.

Kurt uyur, kuş uyur, toprak uyur misaliydi...

Topraktaki kimi yaşamlar yeni bir uyanışa kadar donmuştu. Ama ihanet insan yutan bir makine gibi kol gezerek dört dönüyordu. Belliydi. Geceye ölü doğurtmak istiyordu. Oysa geceler, hep yaşam doğurmaya gebe kalırdı. Hep canlı doğururdu. İhanet bunu tersine çevirmek istiyordu. Herhangi birilerimize ölümü düşürmek için rastgele ölüm savurmak istiyordu.

O soğuk gecede dört kenarı örülmüş güzelim kefiyesinin altında belki uyuyordu. Belki de hoşuna giden okumaya değer bulduğu herhangi bir kitabı okuyordu. Rahat değildi. Olumsuz bir şeylerin olabile ihtimallerini düşünüyor-

du. Olabilecekleri kestirmeye çalışıyordu. Bir şeyler onu rahatsız ediyordu. Hisleri O'na kötü şeylerin olacağını söylüyordu. Birileri onu kavgasından koparmak istiyordu gibi geliyordu O'na. Sonuçta buluştukları alan bir süre önce kışkırtılarak saldırtılan, hep yeni acılar yaratmak isteyen, gıdalarını insan kanından sağlayan tacirlerden alınmıştı. Duyarlı olması gerektiğini biliyordu. Uyumuyordu. Kitapta okumuyordu. Tekrardan dört başlı canavarın yerli figüranının saldırılarına başlamadan, önlemek için karşı saldırıyı gerçekleştiriyordu. Geceye yayılmaya çalışan ölüm kokusunu alamıyordu. Geceye hakim olmasını engellemek istiyordu. Durdurmaya çalışıyordu.

Ölümün katleşçe geleceği o gecede sudaki kimi yaşamların donduğu bir saatte leş kargaları saldırı hazırlığındayken yanındaki umut dolu, sıcak yürekli, özge canlarla karşı saldırıyı gerçekleştirdi. Hainlerden kimileri vuruldu. Kimileri kaçmayı başardı. Kaçmaya çalışanları kovalarken ölüm onları sinsice pusuda bekliyordu.

Ölümdür bu...

Kolay değil. Seni alıp farklı bir mekana, farklı bir zamana götürür. Beslenen sevgi ve umutlara nokta konur. Bu ölümden kurtulmak istediler. Fakat bu seferde katleşçe çembere aldığı bir ortamda onları karşıladı.

Çatıştılar...

Direndiler...

Kesintiye uğrayan yaşam damarlarıdaki kanın çekildiği anı gösteriyordu saatler. Literatüründe ölümden başka sözcük bulunmayan, soğuk demirlerin namlularından çıkan mermilere hedef oldular. Özgürlük, barış, bayraklarla sarıldı körpecik bedenlere. Batmakta olan ayın kızılbaşan ışı-ğıyla Onlar için hazırlanan kefene sarılarak ana şefkatli, duygulu, yar bakışlı bağrını açmış akitılan nice genç kanlarla acının her türlü süni tatmış toprağa gömüldüler.

Körpecik bedenine saplanan demir parçalarının acısına aldırış etmeden gülümsüyordu. Çünkü Önderliğin açtığı ışıklı yoldan kendisinden önce giden kervanın izinden yürüyordu.

Bağlılığını kanıtladığı an yaşıyordu. Kendisinden önce menzile erişenlerin yanına gidiyordu. Bağlılığın doruğa çıktığı yeri gittiği...

Yatıyordu boylu boyunca al kanlar içinde. Yüzü şafakta doğacak güneşin ilk ışınlarını karşılamaya dönüktü. Uğrun-da binlerce sevdalı genç yaşamın, göz kırpmadan adandığı kutsal toprağına bir daha ayrılmamacasına sıkı sıkıya sarıldı.

Toprak soğuktur. Kimi yaşamları dondurur, uyuşturur. Fakat kendisi için düşenlerin kadrini bilir. Bir ana gibi bağrına basar, bir yar gibi sarar sarmalar, ısıtır, üşütmez...

O, ihanete yabancı değildi. İhanet cephesinden namert bir ölümle kucaklaştı. Direndi. Kollarını açmış gelen ölümü

karşıladı. Onunla kıyasıya bir mücadeleye girdi. İhaneti önünde diz çöktürerek teslim aldı.

O, ihanet bahçesinin seyrek yetişen kavga, hasret, özlem dolu direnç gülüydü.

O, ihanetin diken tarlalarının özgürlük çiçeğiydi. Toplumsal gerçekliğimizin bir parçası olan yerel işbirlikçi gericiğe çanak tutan bir komprador aileden geliyordu.

Ailesi ve aşireti oldukça geniş bir alan üzerinde sömürüye dayalı denetimini kurmuştu. Sömürü düzeninin ülke içindeki uzantısıydı. Adaletsizliğin temsilcisiydi. Sistemin bir parçasıydı. Bu da düşlediğimiz adım adım geliştirerek kurmaya çalıştığımız yaşam ve dünya gerçekliğine tersti. Özgürlük savaşının başlamasıyla birlikte bu yapılar daha fazla önem kazandı. Bulunduğu çevre itibarıyla aile ve aşiretinde önem daha fazlaydı. Karşı taraftan yana yıllardan beri olduğu gibi tavırını koydu. Çetecilik sisteminin başında yerini aldı. Efendileri tarafından verilen görev ve layık olmak için karşı faaliyetini açıkça sürdürüyordu. Babası aşiret işlerinin devletle ilgili kısmında görevliydi. Devletin sadık bir kuluymdu.

O da ailesiyle birlikte Ankara'da yaşıyordu. Ülkesinden halkından kopukluğu yaşıyordu. Gençliğin genel düzene karşı eğilimi kendisinde de vardı. "Ailenin durumunu kabul etmiyordum, fakat daha fazla bir şey yapamıyordum" diyordu, ailesi ile birlikte

kaldığı süre için.

O da gençlik çağına gelmiş, herkesin sahip olabileceği bazı arayışlara yönelmişti. Araştırıyordu. İnceliyordu. Okuyordu. Bu arayışları O'nu ülkesinde devam eden özgürlük kavgası ile buluşturdu. İlgili duydu. Bu yönlü gelişmeleri takip ediyordu, heyecanlı heyecanlı. Tüm yaşamını alt üst etmişti bu düşünceler. Gün geçtikçe düzen yaşamına karşı ilgisizleşiyordu. Doğadaki toplumdaki çelişkileri, sömürüyü, haksızlıkları, adaletsizlikleri daha iyi görmeye başladı. İç çelişkileri de her geçen gün biraz daha artıyordu. Sonuçta bu kavga kendisinin de içerisinde olduğu sisteme ve sistemin uzantısı olan sınıfa karşılık veriliyordu.

Bu arada öğrenimine ara vermeksizin devam etti. Liseyi bitirerek, üniversite sınavlarına hazırlandı. Sınav sonucunda Çukurova Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi'nin Jeoloji Mühendisliği bölümünü kazandı.

Yakaladığı bu yeni fırsat yaşamında yepyeni sayfalar açacaktır. Dünyaya artık farklı gözle bakabilir. Farklı düşünebilir. Farklı yaşayabilir. Arayışlarıyla birlikte öğrenim göreceği kente gider. Hiç tanımadığı bir ortamdır. Tümünü yabancı gelir O'na. Her öğrencinin yeni okula başlarken yardımlarını alabilen birilerinin olup olmadığını araştırarak, adreslerini aldıkları gibi O da birilerinin isim ve adreslerini alır. İlk sorduğu kişi hemşehrisi olan bir arka-

daştır. Aldığı cevap "Kavgadaki yerini aldı" olur. O sırada okuldan çıkışlar hızlanmıştı. Çoğalıyordur katılımlar. O günler geçtikçe kavgadaki yerlerini alan birçoklarının daha isimlerini duyar.

Girişken ve ataktır. İlişkilendirme konusunda herhangi bir sorunu olmaz. İsteddiği herhangi birileri ile ilişkilenebilir, diyalog kurabilir. Fakat O hemşehrilerinin çevresinin içine girmeyi tercih eder. Zaten arayışları da onu bu çevrenin içerisine sürükler. Duyarlı ve hassas yaklaşıp. Korunma ve koruma tedbirlerini geliştirir. Çünkü ailesinin ve özellikle de babasının durumu bellidir. En ufak olumsuz bir duyum gitmesi, okuldan alınmasına neden olabilir. Ülke-deki gelişmeler O'nu her geçen gün bir adım daha mücadeleye yakınlaştırır. Ülkesindeki inkara karşı konuşmanın dili değişmiştir. Geçmiş tarihle yeni insanı yazan kalem değişmiştir. Orada artık her şey mücadeleyle olmaktadır. Sevgiliye methiyeler dizmek yerine oğula kıza ağıtlar yakılmaktadır artık. Ama her şey başka dillerden söylenir artık, direnmekle ve varolmakla anılır ülkenin adı.

Güzel gerçek sevdalar yaratılacak, özlemler giderilecek, hasret sona erdirilecek...

En güzel 'epopeler' bu kalemle yazılacak...

Bu kalem, ayrıntıları birlikteliğe, yabancılaşmayı öze dönüştürecek.

Bulunduğu ortamda da yeni dili, yeni kalemle güçlen-

dirme, geliştirme, yayma ve sahiplenilmesi artırmak için örgütlenme çalışmaları sürdürmektedir. Çalışmalar YCK şemsiyesi altında yürütülmektedir. O da bu çalışmalara katılır. Bu çalışmalar içerisinde canından çok sevdiği, şehadetine oldukça etkilendiği Şehit Sinan (Murat Demirhan) arkadaşla tanışır. Çalışmalara beraber katılırlar. O süreçte kentteki çalışmaları resmi kadro düzeyinde sürdüren Dr. Süleyman unsurudur. Bu unsur sürekli onunla görüşmek istemesine rağmen O, hep bunu red eder. "Ben o adamlarla görüşmek istemiyorum. Eğer her şeye rağmen beni görüştürecekseniz okulu da, mücadeleyi de bırakıp gideceğim" der. Saflarda karşılaştığında, görüşmeme nedenini soran Dr. Süleyman unsuru "Katılmaması durumunda kaçarak katmayı düşündüklerini" söyler. Bunun üzerine Rüstem yoldaş "Katılacak bir bireyi kaçarak katmayla kendini partiye pazarlamanın malzemesini yaratıyorsun değil mi?" der. O süreçteki yaklaşımı kazandırmayan, kaybettiren, rasgele, dağıtan, çalışma tarzına karşı tavır biçiminde gelişir.

Gelmiş olduğu düzey itibarıyla, artık her geçen günün kendisi için büyük bir kayıp olduğunu düşünür. Altın değerindeki zamanını boşa harcadığını düşünür. Çünkü ülkesi devrim havası yaşamaktadır. Devrim atmosferine girmiştir. Yüreği ısınan ülkesinin yaşam dolu, kavga dolu boz-

kırlarında asi dağlarında, yüksek zozanlarında atmaktadır. Bir an önce kavuşarak, ortaya çıkarılan yeni dille konuşmak ister. Yaratılan kalemlerden, gerçeklerden gerçekleri yazmak için sahip olmak ister.

1992 yılında aralarında Şehit Sinan yoldaşın da bulunduğu bir grupta katılımını gerçekleştirir. Çıkışları sahaya olur. İlk eğitimini en üst düzeyde burada görür. Buradaki eğitimini tamamladıktan sonra yabancılaşmayı yaşadığı halkıyla bütünleşerek, acılarını özlemlerini bilince çıkarması için kitle çalışmalarında görevlendirilir. O, buradaki çalışmaları sıcak savaş ortamını hayal ederek sürdürür. Bin yılların kininin kaynadığı yüreği kanar. Ülke sevgisiyle donanmış yüreği, kutsal toprakların kurtuluş savaşının ateşiyle yanıp tutuşur. Kalbi herkesin nefesini tutup izlediği Botan, Amed, Dersim, Zagros, Mardin'de vurur. Oradaki yoldaşlarıyla yaşar. Hep oraların düşlerini kurar. Dalıp dalıp serin Zagros yamaçlarına, Amed'in büyüklü ışıklarının görüldüğü Andok'un tepesine, altından kırk gözellik suyun geçişine izin veren Munzur'a, akşamları Bingöl'ün şirin ışıkları, sabahları güneşin doğuşunun izlendiği Kox'un kayalığına ve Agit arkadaşın kanıyla kutsadığı dünyanın küçük cenneti Gabar'a gidip gelir.

Ülke içi pratik kararı çıkar. Uçmak ister. Fakat kanatları yoktur. Ayakları yerden kesik

yürümektedir. Mutlulukla sevinçle dolan yüreği göğüs kafesini zorlamaktadır. Dalıp dışarı fırlarcasına çarpar, Arkadaşları arasına karışır. Dolaşır. Not defterlerine notlar düşer, güler, güldürür, şakalaşır, çevresinin neşe kaynağı olur verir bir anda.

Artık son gecesidir. Ülke içi pratiğinin yolculuğuna çıkacaktır. Ne kadar uzun bir gecedir. Bir türlü bitmez. Bitmeyecekmiş gibi gelir. Başını yastığa koyup yatması gerekenleri planlar, ütopyalar kurar. Kendisinden önce oralara giden tanıdık yoldaşlarla buluşacağını, 'bakın ben de geldim' dercesine karşılıklı dikileceğini düşünür. Onlarla hasret giderecektir. Birlikte katıldıklarının isimlerini sayar. Önce gelenler, kendisinden sonra kalanlardan kimlerin katıldığını sorar. Hangi tanıdık arkadaşların hangi eyaletlerde olduğunu söylerler. Yüreklere gömdüklerinin isimlerini de sıralarlar.

Kabaran intikam duygularını boşaltmanın, yılların biriktirdiği öfkesini kusanın ortamına gidecektir. Yıllarca hasretini çektiği, özlemini duyduğu ülkesinin özgür dağlarında, şirin yaylalarında, halkın yüreğine su serpen gerillacılığa başlayacaktır.

Uzun yorucu bir yolculuktan sonra '92 Güney savaşımımızdan sonra varılan anlaşma gereği güçlerimizin büyük bir kısmının bulunduğu Zele alanına ulaşır. Burada da bir süre sıcak savaş saflarına

gitme heyecanıyla bekler. Bir an önce gitmek ister. Fakat ona, başka daha önemli bir görev beklediği iletilir. Yeni görevi Doğu çalışmalarıdır. Esasında ise karşıt konumda olan, düşmanlık yapan ailesi, aşireti ile ilişkiler geliştirerek onları kazanmaktır. Yoğun çalışmalarına rağmen çokça sevdiği ve sevgisinden dolayı ismini kendine kod olarak aldığı abisi dışında, ailesinden kimse düşmanlıktan vazgeçmez. Bu çalışmalarını partiye rapor ederek, çalışmalardan alınma önerisini geliştirir. Çalışmalardan çekilir. Ve yine dört gözle heyecan içinde pratiğe gitme bekleyişi başlar. Kısa bir süre sonra düşü gerçekleşir.

Nihayet rüyaları gerçekleşir. Bir on günlük kısa ama yorucu yolculuktan sonra şairin dediği gibi yurdun şah damarı olan Zagros eyaletine ulaşır. Doğanın güzelliği karşısında başı döner. Sivil yaşamında görmesine rağmen bir başka güzelliğe bürünmüştür dağları, yaylaları, ormanları. Eskiden başlarını duman içinde gördüğü dağlara yuvalanmaya, mevzilenerek kavgaya vermeye gelmiştir. Buradan başlayarak şehirlerdeki, Avrupalardaki halkına kadar, özgürlüğü yayma kavgasını vermeye gelmiştir. Onun için gözünde bir başka güzelleşmiştir. Arkasından sırasıyla Zap, Botan ve B.Güney sahalarında pratikte kalır. Asi dağlarını derin vadilerini dolaşır. Düşmanın kulağı dibindeki büyük ormanlık alanlarda gerilla-

nın dumanlı kocaman özgürlük ateşlerini yakar.

Tek istemi bulunduğu alanda koşullar ne olursa olsun Önderliğin şaşmaz bir militanı olarak yaşamda, savaşta örgüt hakimiyetini ve parti çizgisini geliştirmektir. Partinin çeşitli büyük çalışmalarına katılır. Tavrı her zaman nettir: Önderlik çizgisindeki partisiyle daha fazla bütünleşmek...

Çarçela, Cilo, Cudi, Şekif, Helipot bahsederdi güzelliğinden. Daha fazla tanımak isteyenler sorsunlar, dağlar onu anlatır. En iyi onlar tanırdı onu.

Güleç mizaçlı, dolu dolu gülüşü, alçakgönüllü ruhuyla tanınırdı. Kaldığı kimi alanlarda dobralığı, mertliği, yiğitliği elden bırakmaması konuşulur halen. Kurduğu ilişkiler uzun süreli dostluklara dönüşürdü. Alçakgönüllülüğünden bulunduğu alanlardaki tüm yoldaşlarının yüreklerinde kendine bir yer bulurdu.

Duygu yüklüydü. Bir anda hüznün kúpü oluverirdi. Yeni bir şehadet haberi aldığı anda, geçmişten anılar karşısında taşacak biçimde dolardı. Boşandı boşanacak olurdu gözlerinden yaşlar, fakat O, göz yaşlarını yüreğine akıttırdı.

Bazen bir saatinde yılları yaşardı. Çeşitli romanlara konu olabilecek uzun yolculuğunda hep başı dik, en öndeydi. Dağların yücelerinde seyrilerdi bakışları. Yaşam dolu gözlerle, sevgi dolu sözlerle neşe saçardı çevresine.

Sendeledi ama hiç düşmedi. Çok kısa zaman dilimi içerisinde toparlanıp en öndeki yerini alırdı.

Dış ihanette, iç ihanette yakaşını bırakmak istemedi. Politik malzeme yapmak istedi. Muğlaklığın diz boyu olduğu, kafa karışıklığının alabildiğine boy verdiği, dönüşüm sürecinde oyunlarına alet etmek isteyen tasfiyecilere cevabı netti. *"Ben Başkan Apo'nun öğrencisiyim, onun aydınlık, özgürlük yolundan şaşmadan yürürüm."*

Dış ihanete karşı isyan, iç ihanete karşı özgürlük bayrağıyla yoluna devam etti.

O hiçbir muğlaklığın kalmadığı berrak sonuca ulaştı. O tarihe yazıldı. Keklik soylarının sakdırıyla, şahitöl ötüştü. Bülbül hasretli, turna kanatlı, şahin bakışlı, boran isyanlı, güvercin duruşlu, özgürlük kuşu olup kızıl alevli kanatlarıyla gökyüzünün maviliğine kanat çırpı.

Bir sonucun belirlediği gidiştir Rüstem yoldaş... Arkandan Kandil'in serin yamaçlarında yarınlarmın gebe olduğu barışı doğurtmak için binlerce umut dolu, sıcacık genç yürek yürüyüşe geçti.

Söz veriyoruz, özgürlük bayrağımızı yere düşürmeyeceğiz. Bıraktığınız yerden alarak ışıklı kutsal yolunuzun koşucusu olacağız.

Anıtlarımızın dikildiği özgür bir ülke yaratana, düşmanlığı bu topraklardan söküp, yerine atılan tohumlardan kardeşlik ve barışın çi-

çeklerini yeşertene dek yürüyeceğiz.

Kanlarınızla suladığımız, kemikleriniz ve etinizle gübrelediğiniz beyinlerinizi güneş edip yeşerttiğiniz özgürlük ve direniş çiçekleriyle anıtlarınıza gelinecek gün sağlanıncaya dek yürüyeceğiz.

Gülerek güneşin ilk ışınlarını karşıladığınız yerde buluşacağız.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Rüstem'e

İnsan beklemediği zorluklarla karşılaştığında kimi zaman bir çözümsüzlük, ikilem, hatta kararsızlık içine düşer. Arayış adına ne varsa akıldan tüm hızıyla geçer. Akla gelen her seçeneğin çare olmadığına anlaşılmaması yenisine geçiş vesile olur. Öte yandan bir çözüm verisi elden gittiğinde insandaki arayış yaşanan sıkıntıyı daha da artırır. Öyle olur ki umulmadık şeyler hem düşünülür hem de söylenir.

İşte böylesi anlarda akla gelen bir düşünce veya yaşanmış bir olay kafada belirirken yapılması gerekenin rotası da çizilmiş olur. Artık çözümsüzlüğün getirdiği yılgınlık ve yorgunluk müthiş bir güce dönüşmüştür. O anda insanı kim tutabilir, durdurabilir ki...

Soğuk ve fırtınalı bir kış gününün, karanlığın henüz çökmediği bir akşam vaktindeyiz. Doğaya gözümüzün alabildiği kadar bir beyazlık

hakim. Gün karardı karara-
cakken yavaş yavaş kar yağ-
maya başlıyor. Bu sırada bi-
zimle tepeci arkadaşlar ara-
sında telsiz bağlantısı kuru-
luyor. Tepede yoğun bir fırtı-
nanın yaşandığını, yakacak-
larının bittiğini ve bulunduk-
ları manga yerine yıldırım
düştüğünü, acil yardıma ihti-
yaçlarının olduğunu öğreni-
yoruz.

O saatte onlara ulaşmak
imkansızdı. Çünkü aramızda
yaklaşık üç saatlik bir yol
vardı. Biz vadinin içinde ko-
numlanmıştık. Tepeci arka-
daşlar ise karla kaplı tepenin
zirvesindeydiler. Yardımları-
na ancak, ertesi sabah erken-
den gidebilecektik. Zaten baş-
ka çaremiz de yoktu.

Nihayet sabah olmuştu. Bir
grup arkadaşla tepeci arka-
daşların ihtiyaçlarını yanımı-
za alarak yola çıktık. Akşam-
dan beri yağmakta olan kar,
yağmaya devam ediyordu.
Böylesi bir havada yola çık-
manın riskleri varken, bizim o
tepeye ulaşmak gibi bir zo-
runluluğumuz vardı.

Yağan kar birkaç metreyi
bulmuştu. Adı daha önce Şe-
hidan olan tepeye doğru tir-
manıyoruz...

Tepeye doğru tırmandıkça
yükseklik artıyor ve yağan
karlar rüzgarla birlikte yüz-
lerimize bir tokat gibi iniyor-
du. Tırmandıkça kar kalınlığı
artıyor, adımlarımız ağırlaşı-
yordu. Karla birlikte esen
rüzgar ise bizden yana değil-
di, bir el gibi bizi geriye doğ-
ru itiyordu. Doğa tüm gücü-
-

le hükmediyordu. Fakat ne
olursa olsun bu hükmü kır-
malı, tepedeki arkadaşlara
ulaşmalıydık. Böylesi anlar-
da insan her ne kadar çık-
mazlara düşse bile, biz zirve-
ye ulaşmakta kararlıydık.
Zorluklar her zaman olur.
Ama en zor olanı zorluklar
karşısında insanın yılmıyışa
kapılıp kendini güçten dü-
şürmesidir. Bunun adı da ko-
şullara yenilmektir. Bir tür
yenilgi amdır o an.

Tırmanmaya çalıştığımız
bu tepenin bir başka adı daha
vardı: Şehit Rüstem.

Şehit Rüstem adı, o an beni
alıp uzaklara, içerisinde oldu-
ğumuz zorlu koşullardan bin-
lerce kilometre öteye götürdü.
Yanımdaki arkadaşla "Hangi
tepeye çıktığınızı biliyor mu-
sun?" diye sordum. Arkadaş
cevapladı ama, ne için sordu-
ğumu anlayamamıştı. Tepeye
ulaşmamıza çok az kalmışken
patikayı kaybettik. Tepedeki
arkadaşlar bizi duyarlar umu-
duyla, havaya ateş etmeye
başladık. Ancak yoğun kar
yağıışı, çökmekte olan sis ve
rüzgar mermi seslerini yalıtı-
yor, etkisizleştiriyordu. Nor-
malde tüm sesleri bastıran
atış sesleri, yoğun tipiye çar-
pıp tok bir sese dönüyor, kar
taneleri arasında boğulup gi-
diyordu. Arkadaşları bulup
bulamayacağımız bile belir-
sizleşiyordu.

Şehit Rüstem ismi ve ya-
şam öyküsü bende, karanlık
ve boğucu bir yerden aydınlı-
ğa, temiz havaya çıkmışçası-
na bir canlılık yarattı.

Rüstem arkadaş, Pinyaniş
aşiretinden Zeydanların oğ-
luydu. Kültürü, dili çalınıp,
coğrafyası parçalanarak yok-
sullaşan bir halktan gelmiş ol-
masına rağmen, maddi anlam-
da insanların kolay ulaşama-
yacağı bir zenginlik içinde
büyümüşü. Üniversite oku-
muş, önemli bir kültür biriki-
mi kazanmıştı.

Ailesinin tüm caydırıcı
yaklaşımlarına rağmen, Kürt
halkının özgürlük ve demok-
rasi mücadelesinden yana ter-
cihini koymuştu. Ne var ki
tercih belirleme yetmiyordu.
Önünde mücadelenin zorluk-
ları da duruyordu.

Ailesinin mücadele karşı-
sındaki ilgisizliği, hatta düş-
manlık besleyen yaklaşımları
onda pratikte daha canlı ve
aktif katılma ihtiyacını gelişt-
tiriyor, bu özellikler aldığı
egemen kesim eğitimine rağ-
men mütevazı ve genelde öze-
leştirel olan bir yaklaşımla
bütünleşiyordu.

Zagroslar'ın en zorlu, dola-
yısıyla en fazla direnç ve güç
isteyen alanı Oramar'dır. Ora-
da yaşamak güçlü bir inadı ve
iradeyi zorunlu kılar. İşte
Zagroslar, Rüstem arkadaşın
mücadeleye başlangıç yeridir.
Ve Rüstem işe en zor yerinden
giriş yapmıştır.

Ancak bu durum Rüs-
tem'in mücadele temposunda
düşüşe yol açamaz. Aksine,
mütevazı, olgun, insana değer
veren yaklaşımları ile müca-
delenin zorluklarını göğüsler.
Başka hiçbir farklı yaklaşıma
tenezzül etmez. Sabır ve inat-

la görevleri yerine getirir.

1997 yılında Zagroslar'dan ayrılarak Botan'a geçer. Bir anlamda mücadeleye yeni bir başlangıç yapar. İnsansızlaştırılan asi Botan dağlarını, Farashin yaylalarını boydan boya adımlar.

Rüstem arkadaş, yaşam alanı adına ne varsa orada kendini yeni baştan diriltircesine katılır. Bütün zorlukların bulunduğu ortamlarda bile kendisini sorunlardan sıyırmamıştır. Hiçbir zaman farklı arayışlara girmeyi düşünmemiştir. Farklı seçenekler O'nun için oldukça fazlaydı. Ama geri dönmek, kararsızlığa düşmek ona ters düşerdi.

1999 yılında geliştirilen geri çekilme ve stratejik değişim sürecinin çalkantılı dönemlerinin zorluğunda erkenden süreci kavramaya, kendini ona göre düzenlemeye çalışır. Süreç, aynı zamanda kimileri için inancı ve umudu yitirmenin, hatta gizli pişmanlıkların çözüm yolu olarak kendini dayatmaya çalıştığı bir süreçti. Yani tercihlerin ve kararlılığın yeniden gözden geçirilmesi ve sınanması gerekiyordu. Kimileri için bu süreç ihanetle sonuçlandı. Bunlar, Rüstem arkadaş da kendi yanlıgıları içerisine çekmeye çalıştılar. Hatta ihanete gittikten sonra çeşitli propagandalarla onu yıpratmaya çalıştılar. Rüstem arkadaş bir kez daha tavrını özgürlük mücadelesinden yana ortaya koydu.

Zagroslar'ın yılmaz mili-

tanı bu kez 2000 yılının sonlarında ilkel milliyetçi YNK'nin saldırıları ile gerilla gücü kısıpaca alınıp ezilmek istendi. İşte Rüstem yoldaş, Halk Savunma Güçleri'nin komutanı olarak görev başındadır.

Kışın ilk ayı Kandil dağlarında kendisini hissettirmeye başlamıştı. Henüz bahara çok vardı. Ve kış, doğanın rengini kendi beyazlığına dönüştürecek... Ve bahar geldiğinde kışın beyazlığı, gökkuşağının renklerini Kandil'den Çarçela'ya, Cilo, Herekol ve Farashin'e yaya-caktı. Ve bu, Newroz adını alacaktı. Ortadoğu halkları bir baharı daha Newroz'la karşılayacak, özgürlüğe, özlenen ve bin yıllardır hasreti çekilen barışa bir adım daha yaklaşılabilecekti.

Hepimiz bunu bekliyorduk.

Rüstem arkadaş da...

İşbirlikçi ilkel milliyetçi güçler son bir saldırı ile ya umduklarını bulacak ya da bir dahaki seferi bekleyeceklerdi. Nitekim öyle yaptılar.

Şehidan tepesine son bir saldırı düzenlediler. Rüstem arkadaşın sorumluluğundaki bu alanda çatışma başlamıştı. Yoğun yaşanan çatışma sırasında kendisiyle telsiz bağlantısı kurmuştu. *"Hele biraz sabret. Bu hainlerin işini bitirelim, sohbetimize devam edelim"* demişti.

Zor anlardı... Kaybetmek gerekliydi. Mutlaka başarılmalıydı. Kararsızlık, yılmak, geri dönmek bitişin

başlangıcı bile olabilirdi.

Çatışmayı koordine eden Rüstem arkadaş da çatışmaya katılmıştı. Yakınındaki arkadaşların geri çekilme ısrarlarına rağmen Onları göndererek kendisi çatışmayı sürdürdü.

Ve orada kaldı...

Sonraki baharları beklemek için.

Metrelerce kar altında mahsur kalan tepeli arkadaşlara ulaşmak için ilerlemeye devam ediyorduk. Attığımız her adımda yerdeki karı sıkıştırarak biraz da olsa yol açmayı başarmıştık. Tepeye varmak üzereydik. Zorlu bir kış yürüyüşüydü. Tehlikeyi atlattığımız arkadaşların yanına, Şehit Rüstem'in zirvesine ulaşmıştık.

Tekrar tipi başladı. Bitişini beklemeliydik. Oldukça zorlu geçen tepe yolculuğu sırasında Rüstem arkadaşın yaşam öyküsünü bir kez daha anımsamak bir güç kaynağı olmuştu.

Zorluklar yaşamda her zaman olabilirdi. Tüm zamanlarda yaşamak, ayakta kalmayı anlamlıca başarmaktan geçer. Ne zaman ki yaşanan zaman anlamını yitirir, tüm değerler anlamsızlık denizinde boğulur, işte o zaman bitiş, hatta anılardan silinip, zamanda kayboluş başlar.

Tipinin son bulmasının ardından güçlükle ulaştığımız tepeden kendimizi aşağıya bıraktık. Bu kez karlar üzerinden kayarak birkaç dakika içerisinde vadiye ulaşmıştık.

Mücadele arkadaşları

Ecevit UMMAN (Cilo)

Bir serhildan ruhu

Cilo yoldaş, 1976 yılında Çarçela ve Cilo dağlarının arasında kalan Doski vadisinin şirin bir köyü olan Qesre'de dünyaya gelir. Zagroslar'ın en güzel alanında gözlerini dünyaya açtığında, soluğunun ilkini insanlığın kutsal beşiğinde aldığı bilemezdi henüz, ama orada doğan her canlı gibi O da bu beşikte sallanacaktı. Oysa buralarda çocuklar eskisi gibi özgür doğmuyordu artık. Kutsal cennet diye belledikleri bu kadim topraklarda, bin yıllardır üzerinde yürütülen sıcak savaşlara tanık halkı gibi bu O'nun da özgürlüğü yaratmanın bedelleriyle tanışması anlamına gelecekti.

Cilo yoldaş, yaşıtı olan

● Adı, soyadı: **Ecevit UMMAN**

Kod adı: **Cilo Gever**

Doğum yeri ve tarihi: **Pişt**

Qesre-Yüksekova, 1976

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehidan

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Aralık**

2000, Kalatuka tepe baskını

birçok Kürt genci gibi yıllar boyunca halkının yüreğine gömülmüş bir özgürlüğün keşfine 1990'larda halkının yükselen yürek kabarcığını ve serhildan direnişinin ruhunu duyumsamakla başlayacaktı. O da sadece duyumsamakla yetinmeyecek kendisini kısa bir sürede sarmalamasına izin verdiği bu ruhu, içten bir ilgiyle izlemeye devam edecekti. Ve henüz attığı adımların yüceliğinin farkında olmaksızın, kaygısız ve hesapsız içine atılacağı bir halkın kurtuluş mücadelesinin tam da orta yerinde bir savaşçıydı artık.

İlkokulu Qesre köyünde tamamladıktan sonra, 1993 yılının baharında güne duran kardelenler misali, baharın mustusu bir grup arkadaşıyla birlikte özlemleri olan gerilaya ve dağa kavuşmak üzere özgürlük mücadelesinin gidererek yaygınlaştığı Kürdistan dağlarından gelen sese doğru yola çıktılar. Onlar da bir ses oldular ardıllarına...

Cilo yoldaşın daha katılırken belirginleşen özellikleri, O'nun göstermiş olduğu cesareti ve fedakarlığı, yaşamdaki içe kapanık mizacıyla ters düşüyor gibi algılandığında, oturaklı, özlü kişiliği kendisini her defasında davranış-

larındaki içtenlikle dışa vuracaktır. Birçok eylemde sergilemiş olduğu çabası, yine kararlılık düzeyi O'nu başarılı kılmış ve ödüllendirilmesine yol açmıştır. Başarılı ve özlü katılımı birkaç ay içerisinde manga sorumluluğu görevini almasına vesile olacaktı. Aldığı bu sorumluluğu layıkıyla yerine getirdiği için kendisine kısa sürede takım ve bölük komutanlığı görevleri verilir. Cilo yoldaş, hem savaşçılığı hem de bir komutan olarak gösterdiği mütevazı kişilik özellikleriyle sevgi ve saygı kaynağı olmuştur.

1997 yılına kadar kaldığı Zagroslar'dan, Soran alanına geçtiği süreçte ulusal ve uluslararası boyutta önemli bir aşamaya giren mücadelemizi geriletmek ve parçalamak için dünyadaki gerici

güçler bir olup, yaşam kaynağımız Başkan Apo'yu ve O'nun yarattığı mücadeleyi hedef alırlar.

VI. Kongre ile birlikte partimizin başlatmış olduğu fedai sürecine katılım gösteren Cilo yoldaş, uzun bir süre askeri karargahta kalıp, fedailik eğitimi görür ve ardından değişik alanlarda çalışmalarını sürdürür.

VII. Kongre'yle birlikte Önderliğimizin çerçevesini çizdiği yeni strateji açıklandığında bu sefer ihanetçi, işbirlikçi güçler devreye girer. YNK tarihsel ihanet ve işbirlikçilik rolünü her alanda harekete geçirir, PKK'yi bitirmek amacıyla geliştirilen saldırılar, PKK'nin özgürlük savaşçılarının her alanda içine girdikleri mücadeleler sonucu kırılır.

Cilo yoldaş, 5 Aralık 2000 tarihinde Kalatuka alanında bu ihanetçi çizgiye karşı savaşında bir tepe saldırısında kol komutanı olarak görev alır. İlk ateşten sonra yaralanır. Ancak tepe ne olursa olsun ele geçirilecektir. Cilo yoldaş, yaralanmasına rağmen arkadaşlara öncülük yapmakta ısrar edince, yarası daha da ağırlaşır. Fakat tepe alınmıştır. Son nefesinde yanından ayrılmayan yoldaşlarından birisine "*ben şehit düğeceğim kendinizi koruyun*" der. Tepe ele geçirilir, ama tepayı ele geçiren grubun kahraman komutanı Cilo yoldaş da şehitler kervanına katılmıştır.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Güney şehitleri

GÜNEY ŞEHİTLERİ ÜZERİNE

Şehitlerimizin anılarını her yönüyle yüceltmek ve onların gerçek komutası altında savaşmak vazgeçilmez bir görevdir

14 Eylül 2000 tarihinde YNK güçleri ile Halk Savunma güçlerimiz arasında başlayan Güney savaşı, halkımızın onurlu yaşam özlemi ve iddiasından içinde bulunduğu zorluklar ne olursa olsun vazgeçmeyeceğini, bunun bedelini ödemeye ve yaşam haklarını savunmaya hazır olduğunu bir kez daha kanıtladı. Parti Önderliğimizin esaretinin yarattığı sarsılmayı ve stratejik dönüşümün

ortaya çıkaracağı zorlanmalar sonrası, halkımızın inkarını ve partimizin imhasını hedefleyen güçlerin diriliş hareketinin trajik bir sonla noktalanacağı(!) hevesiyle başlayan Güney savaşı'nda 105 yoldaşın canı bedel oldu. Bu şehadetler, insan özünün bir kazanımı olarak şehitler zincirine eklendi.

Bu savaş, 20. yüzyılın bitiminde Parti Önderliğimizi uluslararası komplo ile tutsak eden emperyalist güçlerin, halkımız ve öncüsü partimiz üzerindeki inkar ve imha politikasının bir devamıydı. 20. yüzyılda insanlığın tanık olduğu şiddet ve dökülen kan, 21. yüzyılda da bu topraklara YNK eliyle taşırıldı. 21. yüzyılın başlangıcından itibaren

daha da saldırganlaşan, içinde bulunduğu bunalımı böyle aşmaya çalışarak dünya sorunlarını yaşamı tehdit eden düzeye getiren, şiddeti ve güç kullanımını kendi çıkarları doğrultusunda sınırsız kılan emperyalizm, bu coğrafyanın tarihindeki kanlı suçlarına devam etti. Bu savaşla dünya egemenleri, uygarlığın yarattığı olanakları insana karşı kullanarak, çıkarları için her türlü insani değer üzerinde vahşet uygulamakla akılsal yeteneğini kötülüğe dönüştürerek, halkları birbirlerine karşı düşmanlık edecek kadar özüne yabancılaştırmıştır. Başkan Apo'nun esaretiyle partimiz üzerinde devam ettirilen komplonun en aktif uygulayıcıları, ihanetin bariz bir örneği

olmuşlardır. Ortadoğu ve Kürdistan üzerinde hiç bitmeyen pazarlıklar, Kürt'ü Kürt'e kırdıran emperyalist politikalar, uygarlığın beşiği tanrıçaların diyarı bu toprakların zenginliğini talan ederken, ihanete de kırıntılar vaad ediyordu. Gaflet, bu zenginliği sahiplenene değil, kırıntılarla yaşamayı kabul eden, bunun için her diriliş belirtisini kanla boğmaya çalışan emperyalizmin gözükara uygulayıcısı olan, özüne yabancılaşmış, ruhunu satmış insanın gerçeğinden kaynağını alıyordu.

Başkan Apo bu tarihi haksızlığı şöyle tanımlıyor;

"On beş bin yıl analık yap, insanlık için gerekli olan her şeyi yarat, sonra en çaresiz bir kul durumuna düş! İlk tanrıçaların doğduğu memleket ol, insanlık için gerekli her şeyi hem yarat ve doğurt hem de sonra bir bez parçası gibi kullanılıp bir köşeye atıl! Tüm insanlığı doyurmanın zanaatlarını yarat, sonra aç kal! Tüm tanrıları ve büyükleri yarat, sonra hepsinin en çaresiz kulu ol! Her tarafa barınaklı kıl, sonra barınacak yurdun olmasın! Herkesi aydınlatan bir mum ol, sonra karanlıktan kurtulma! Herkese ses ol, müzik ve şiiri yarat, sonra dilsizlere sağırlara dön! Herkes için bilimi ve tekniği yarat, sonra en cahili ve çaresizi kal! Herkese sarayı hantı yarat, sonra yerleşecek bir avuç yere muhtaç kal! Ortadoğu uygarlığı işte bu büyük ve çok dramatik geliş-

kinin adıdır. Aşklarının neden yakıp kül ettiği bu çelişkide gizlidir. Bu kadar değerle büyü sonra cüceleş! Bunu ancak yanma temizler. İlk tanrı tanrıça kavuşmasını yarat, sonra en aşağılık dilenci durumuna düşmüş kadın ve erkeği ol! Bunu ancak yanma ve yakılma temizler.

Ortadoğu halkları çok ağlar. Bu kadar değer yarattıktan sonra kaybet! Tabii ki çok ağlanacaktır. Ortadoğu özellikle son binyıldır ölüm sessizliğine ağılmaktadır. Ezanlar, türküler, şarkılar, sazlar, hüznün dolu ve ölüme çağrılıdır. Bunların hiçbirisi tesadüfi değildir. Olup biteni dile getiriyorlar. Tersini yapılsaydı, anlamsız bilinirdi. Dünyada olup bitenlerin neden Ortadoğu'yu pek etkilemediği daha iyi anlaşılmaktadır. Temeli ve mezarları bu kadar büyük ve derin olanlar başkalarını anlamazlar. Onlar içmeden daima sarhoşlar veya doğarken ölmüş gibidirler. Geçmiş bu kadar ezici ve affedilmezdir. Neden affedilmediği bellidir. Bu uygarlık böyle yerde bırakılmaz. Bırakanlar en büyük ihanet içindedirler. Bu kadar ihanet içinde olanlar affedilmez. Uygarlık ihaneti büyük ve hainleri çoktur...

Ortadoğu mezar içinde mezar, düğüm içinde düğümdür. Dünya değişir, o değişmez. O kendisi gibi kalmak zorundadır. Ortadoğu'nun elinde yalnız umut kalmıştır. Gelenek ezici ve affedilmez iken, umut hep meşe kökünün

tekrar yeşermesini bekler. Yaşam kala kala koca bir umut halinde kalmıştır."

Uygarlık anası bu topraklarda savaşlar, insanoğlunun varlık nedenlerine acımasızca saldırı halen sürmektedir. On beş bin yıldır çocuklarını besleyen kutsal anayı kul durumuna düşüren, kullanıp bir köşeye atan, karanlığa mahkum eden, sağır ve dilsiz bırakan, cahil ve çaresiz kılan, yerleşecek bir avuç yere muhtaç eden, onu ölüm sessizliğine boğan, türkülerini şarkılarını hüznün dolu ve ölüme çağrılı yapan en büyük ihanet, kendi bağrından çıkandır. Bu kutsal anayı, bu kökü hep kalınlaşan meşe ağacını sevgiyle sahiplenmeyen, onu talan ve inkar ederek kurutmaya çalışan tanrısal güçlerin suç ortağı olan ihaneti affetmek mümkün değildir. Tanrıların savaşı, Kürdistan'ın eşsiz coğrafyasına sahip olabilmekle tutkusuyla, bu topraklarda hiç bitmemiştir. Kürt çocuklarının yaşamla tanışmadan önce savaşla tanışması bundandır. Cennet ülkede cehenneme döndürülen yaşamın nedeni budur. Bu heyecan veren güzellikler içinde aktılan gözyaşları, bitmeyen acılar bu dehşete karşılık bir bedeldir. Bunlar insan özüne ihanetinin bedelidir.

İhanet, onurlu yaşam gücünün tükendiği, kişiliğin iflas ettiği, insan aklının kendini var eden değerlerden koptuğu, düşürülüştür ve kaybedişin sınırsızca derinleştiği bir gerçektir.

İhanet daha doğmamış çocukların geleceğini pazarlamakta, anlık günlük çıkarlarını onuruyla takas etmektir. Burada düşünce, vicdan ve tüm manevi değerler ölmüş, güdülerine teslim olmuş insanın insana özgü inanılmaz vahşeti gündeme gelmiştir. Halkımızın trajedisi ve en çok lanetleyip, mücadele ettiği ihanet gerçekliğidir.

Son Güney savaşında ihanet, halkımızın büyük ve haklı öfkesiyle karşılaştığında insanın özüne sahip çıkan dirnişçi yanının gücünü görmekle kalmadı, aynı zamanda ondan unutamayacağı bir insanlık dersi aldı. Hem yaşanan sürecin partimiz üzerindeki olumsuz etkilerinden umutlanan hem de ihanetin pençesinde batağa saplanıp kalanların verdikleri abartılı bilgilerle bu hevesi güçlenen YNK'nin bir an önce bu zengin mirası gasp etme girişimi, onun bir yabancı kadar anlam veremeyeceği bu coğrafyanın insanına has, insani öze bağlılığın güçlü köklerine takıldı. Bu öz, tercihini güçlüden yana değil haklıdan yana, yabancından yana değil kardeşten yana yapan, kendi halkını satma yerine ölümü göze alan ve yücelmek isteyen insana aittir. Yaşam köklerinin derinliği bu öze sahip insanın zorluklar karşısında bu değerlere yabancılaşmasını değil, yakınlaşmasını büyüterek sağlamlaştırmasına yol açmaktadır.

Kökleri olmayan bir ağaç meyve veremez, çiçeklene-

mez. Kökünden kopan insan, bir ağaç gibi damarları sudan kesilir, giderek kurur ve ölür. Hele genç bir insanın toprağın derinliklerine uzanan köklerinin kesilmesi daha acılı ve zorludur. Bunun içindir ki, bu savaşta ihanet bu gençlerin öfke seline kapılıp gitmiştir. Güney'den, Doğu'dan, Küçük Güney'den, Kuzey'den yani Kürdistan'ın dört bir yanından Kürt gençlerinin ihanet karşısında geçilmez bir öfke seli olmaları, gizlice yapılan anlaşmaları pazarlıkları, imha planlarını, katliam hayallerini, kötülük kaynağı beyinlerin ürünlerini kendi hırçın akışında yok etti. 105 canın döktüğü kan, tıpkı kendinden öncekiler gibi tarihin gerçeğini ifade ediyordu.

Onlar, amaçlarımızı en üst düzeyde savundular, gerçekleştirdiler. Haklılığını kanıtladılar ve biz yaşayanlara kutsal bir emanet olarak bıraktılar.

Onlar, tüm ruhu ve bedeniyle amacın gerekliliklerine göre yaşadılar. Ruhsal ve dünsel büyümenin yüceleştirdiği kişilikleriyle insan olmanın ne demek olduğunu öğrettiler. Beynini ve yüreğini küçük amaçlardan, basit hesaplardan, gündelik yaşamın etkisinden sıyrarak, büyük amaçlara kenetleyen insanın güzelliğini gösterdiler.

Onlar, yarattıkları bu güzellikle hem yaşamın anlamı hem de yaşayanların yol göstericisi ve doğru yaşamın tartışmasız kanıtı oldular.

Kendini böyle gerçekleştiren insan ölümü aşmış, güzelliğin gücünü ortaya çıkarmıştır. Bu gücü ortaya çıkaran onu besleyen kaynak, yaşam ve insan sevgisidir. İnsan için özgür yaşamdan başka bir yaşam biçimini ölümden daha tehlikeli bulanlar, yaşama aşkla bağlı olanlardır.

Onlar, halkımızın en değerli evlatları, en paha biçilmez, ulaşılmaz zenginliğidir. Yaşama aşkla bağlı ve bu aşkın gereklerini gözünü kırpmadan yerine getiren, binlerce evladı yetiştiren bir halk, onurlu bir halktır. Kendisinin dili olmuş bu şehitler kutsal ananın uygarlık beşiği toprakların da gerçek sahibidirler. Tercihini onurdan, sevgiden ve aşktan yana yapan, halkımızın duygularının ve güzelliğinin dorukta temsili ni onlar gerçekleştirmiştir.

Halkımızın yıllardır süren varlık, insanlık ve onur kavgasında günbegün büyüyen şehitler kervanı, binlerce yıl öncesinin tanrıçalar diyarından bugüne uzanan bir köprü, kutsal bir el, bir cennet kokusudur. Bunun için halkımız bu köprü ile huzurlu ve bu cennet kokusu ile mutludur.

Bu şehitler 'Özgür İnsan'ın dile getirdiği amaçları canlarında yeşertmek için bedel olmuşlardır. Ve O, şöyle demektedir;

"Rönesans devrimi; bu toprakların tekrar yeşermesi, büyük aşklara ilham etmesi, destanlara yol açması, her tarafın civil civil olması,

yeni ve gerçekçi cennet rüyalarıyla uyanması demektir. Donmuş zihniyetin, kurumuş ruhun, kaskatı kesilmiş çarpık vicdanın, yitirilmiş adalet duygularının, her gün kendini yeniden yaratmanın yolunun açılması demektir...

Bir yerde ne kadar düşüş varsa o kadar yücelme imkanı var demektir. Ne kadar karanlık koyulaşmışsa, aydınlık da o kadar yakın demektir.

...Bu toprakların en büyük zenginliği insaniyetidir. Onu ayağa kaldırmalıyız. Tekrar büyük aşkların yolunu açmalıyız. Leylalar, Mecnunlar, Keremler, Aslılar, Ferhatlar, Şirinler başlarını mezardan kaldırmalı ve bir daha ölmek üzere, aşklarını bıraktıkları yerden yaşama gücüne eriştiklerini görmeliyiz.

Daha eskilere Gılgamesle-re kadar gitmeliyiz. O da uyanmalı ve uygarlığın ölmediğini Enkidu'nun halen yaşadığını görmelidir. İnanna'nın aşkının bitmek bilmediğini O'na da göstermeliyiz. Bütün peygamberler de uyanmalıdır. Dinlerinin neleri yaratmaya kadir olduğunu, insanlığı ne kadar yüceltmiş olduklarını onlara da göstermeliyiz.

İbni Sinalar, İbni Rüşter, El Kindiler uyanmalıdır. Büyük çabalarıyla bilime neler kattıklarını, bilimin ne kadar gelişmiş olduğunu görerek, o büyük zihinlerini doyurabileceklerini gösterebilmeliyiz. Demirci Kawalar, Hallacı Mansurlar, Sühreverdliler, Babêkler, Mazdêkler, Koro-

ğulları da uyanmalıdır. Büyük direnmelerin yiğitliklerinin ve acıların boşa gitmediğini, onlara yaraşır insanların hakim olduklarını kendilerine göstermeliyiz."

Tarihten başka neyiz ki?

Tarihin dışında başka neyiz ki?

Tüm bunlar için kendilerini savunan 'insan'ların yanında bu topraklar yeniden yeşermekte, büyük aşklara ilham vermekte, destanlar yazılmakta, çocukların yalnız rüyaları değil; geleceklerinin de kayıp cenneti yeniden canlanmaktadır.

Leylalar ve Mecnunlar, başlarını mezarlardan kaldırmakta, aşklarını bıraktıkları yerden sürdürmektedirler.

Demirci Kawalar, Hallacı Mansurlar, büyük direnmeler ve yiğitlikler bu topraklarda kendini savunan şehitlerimizle devam etmektedir.

Bu savaşta şehit düşen 105 can; Cemşidler, Tanyalar, Rüstemler barış ve özgürlük içinde cennet bir yaşamın büyük savunucuları oldular. Onların amaçları bedel oldukları ütopyaları, inandıkları değerleri Onlar kadar inançla cesurca ve fedakarlıkla savunmak, bunu yaşamımızın varlık gerekçesi kılmak Özgür İnsan'ın da dediği gibi;

"...İnsan olabilmenin ve özgür yaşamın tek yoludur. Bu yolda ilerlediğimiz müddetçe halk olarak, insan olarak kaybettiklerimizi yeniden kazanacak, kayıp cenneti bu-

lacak, tanrıçaları diriltecek, büyük uygarlık değerlerine Rönesans devrimine ulaşacağımız kesindir."

Bizim için 20 yıl, şehitlerin zincirleme iç içe geçerek, bir halka oluşturup tüm parti varlığımızı kuşatan onun ruhu olan, gerçek devrimci değerlere ulaşmamızı sağlayan, Onları her zaman koruyup, sağlamlaştırmamız konusunda bizi uyaran bir özelliğe sahiptir. Bir yandan hatalarımızı, yanlışlıklarımızı anılarına bağlılığın gereği olarak giderirken, doğruya her zamankinden daha fazla yaklaşmamızı zorunlu kılar. Sorumluluk duygumuzu pekiştiren, sürekli saygı gösterilmesi gereken ve her ana hakim kılmamız gereken yaşam değerlerimiz şehitlerimizdir.

Şehitlere herkes sahiplik edemez, şehitlerin gerçek sahipleri kendileridir, bizler ancak Onların sağlam sözcüleri olduğumuz oranda, Onların anısını yaşatma hakkına kavuşmuş oluruz. Tarihte üzerinde en çok oynanan bir konu şehadettir. Özellikle devrimci süreçlerde saptırılan anılardan, uğruna savaştıkları amaçlara ters düşen sonuçlar çıkaran ve böylelikle onları kendi çıkarlarının malzemesi haline getirenler az değildir.

Şehitlik kurumunun bütün insanlık tarihinde ve önemli gelişim süreçlerinde ortaya çıkan bu değerlerin anılması, hikaye edilmesi, hatta sık sık yıldönümlerinde bağlılık

andlarının içilmesi boşuna değildir. Bu bir kavga gerekçesidir. Bu anlamda daha çok yaklaşmak, onu saptıranlarla mücadeleyle başarmak içindir.

Eğer bir dava uğruna ölenler varsa, o zaman yüceltilmeye layıktır. Hele bu, zorunluluk karşısında değil, gerçekten zorunlu bir görevi büyük bir gönül rahatlığıyla yerine getirme temelindeyse ve ucunda öfün olsa bile, seve seve yürünmesi, sadece o hareketin ve kişinin gerçek büyüklük ölçütüdür ve bunun kanıtlanması olmaktadır. Bu, uluslar için de böyledir. Dünyaya halkları içinde bunu kanıtlayan sayısız örnek vardır.

Bir ulus saldırıya uğradığında ve çözümlüce doğru gittiğinde gözyaşları ile yetiniyor-sa ve tam da bu biçimde kölelere yaraşır sürünme tırtından bir yaşamı yeterli görüyorsa, bu ulus ve mensupları lanetlenmeye hak kazanmıştır. Böyle ulusları hiç kimse ne ciddiye alır ne de saygı duyar. Üzerlerinde uygulanan baskının şiddeti ne olursa olsun, ne denli haksızlıkların kurbanı olurlarsa olsunlar, kendi özgürlükleri için ayağa kalkmaktan çekinenler her zaman köleler ordusu olarak anılmaya mahkumdurlar.

Dolayısıyla burada çok açık bir ayırım yapmak gerekmektedir; Ulusal kurtuluşçuluk adına bol bol laf edip de gerçekten ona verecek bir damla kanı olmayanların lanetle anılmaları, bu nedenle insanlık arasına çıkamamala-

rı, utançlarıyla her gün bin defa ölmeleri, bunlara yakışan en doğru yaşam biçimidir. Bu böyle olmakla birlikte, bol bol ulusal baskıdan bahsedip, haksızlıkların ne denli fazla olduğunu söyleyerek gözyaşı dökmekten ve demogojik laflar üretmekten öteye gitmeyenlerin, sanki birer özgürlük savaşçılarıymış gibi halk arasına çıkmaları kadar iğrenç bir şey olamaz. Bunların demogojilerine aldanmak kadar tehlikeli bir yanılgı içine düşülmez.

Şehitleri kişiler olarak da görmemek gerekir. Onları bir halkı, mücadele gerçekliğini ve azmini yaratan gerçeklik olarak değerlendirmek en doğrusudur. Ve geleceğimiz onlar üzerinde şekillenecektir.

PKK'nin gerçek tarihi şehitler tarihidir

Cemşid arkadaşın anısı Edebiyat okulumuzun mücadelesinde yaşayacaktır... Arkadaşın şehadetini başka

türlü değerlendirmek tarzı yansıtmaz, gerçeği ifade etmez. Görmezden gelmek veya toplumda yapıldığı gibi başkasına acıyormuş gibi görünüp 'ah vah' etmek, aslında kendisine acıyan tavırları sergilemektir ve böylesi bir tarzla bu işin içinden çıkamayız, üstesinden de gelemeyiz. "Bu böyle oldu. Neyse bazıları zaten böyle olur. Biz de kendi keyfimize göre düşünüyoruz. Kendimize göre yaşar ve çalışırız. Bu da işin doğrusudur" diyemeyiz. Dolayısıyla değerlendirme yapmaya başlarken neyi değerlendireceğimizi, neyi tartışacağımızı iyi bilmeli ve ona göre yaklaşmalıyız. Kendine göre bir yaklaşım olmamalıdır. Böyle yaklaşmak riyakarlıktır, ikiyüzlülüktür. Buna hırsızlık da denilebilir. Başkalarının emeğini, hatta kanını emmek olur.

Tabii biz böyle bir yaklaşım içinde olamayız. Çünkü biz bu tür yaklaşımları ve ölçüleri reddetmiş bir hareketiz, insanlarız. PKK'li mili-

tanlar olarak, insan emeğine, onun temel varlığına en çok değer veren ve kutsal bilen bizleriz. Bu değerlere kutsallık ölçüsünde yaklaşmayı esas almışız. Öyleyse bunları doğru bileceğiz, doğru tanımlayacağız. Duruşumuzu, sözümüzü ve yaşamımızı bu temel gerçekler temelinde doğru kılacağız. Başka türlü yaşam olmaz.

Parti Önderliğimiz, **“Doğru yaşam şehitlerin kendileridir”** diyordu. “PKK’de doğru nedir?” diye soran olursa, doğruyu burada bulacaktır. Başka yerde bulmak veya aramak olmaz. Çünkü parti kendine göre doğrularla tanımlanamaz. Kendine göre doğrularla parti içinde de durulmaz. Dolayısıyla parti gerçeği ve doğrularını bilmek gerekiyor. Parti Önderliği, **“Biz bu partiyi, Haki Karer’in anısına duyduğumuz saygı üzerine geliştirdik”** dedi ve şehidi doğru anılamayan, şehide doğru yaklaşmanın, şehidin anısına doğru sahip çıkmanın ölçüsünün de bu olduğunu belirtti. Tabii bu her alandaki çalışmalarımız için temel ölçülerimiz, değerlerimiz ve yaklaşımımızdır.

“Nasıl yaşayacağız, nasıl çalışacağız, bundan sonra işler nasıl yürütülecek?” sorularının cevabını burada bulacağız. Şunu rahatlıkla söyleyebiliriz: Hiç kimse artık “ben kendime göre düşünürüm, kendime göre çalışırım, kendi isteğime göre iş yaparım”

diyemez. Çünkü başkalarına göre iş yapma yükümlülüğü altına girmiştir. Eğer insansan, yoldaşsan, temel değerlere sahip çıkma anlayış ve gücüne sahipsen böyle demek zorundasın.

Meseleleri dün ele alış tarzımızla bugünkü bir olamaz, olmamalıdır. 15 gün önceki tutumumuz, yaklaşım, anlayış ve davranışımızla şimdiki arasında fark bulunmalıdır. Yaşadığımız gerçekler, içinde olduğumuz olaylar bizlere bir şeyler öğretmeli, bir şeyler kazandırmalıdır. Ortaya çıkan gerçekler ışığında bizi yeni tutumlar içine çekebilmelidir.

Kendi yaşamını anlayamayan başka hiçbir şeyden, hatta bu dünyadan bir şey anlayamaz. Kendisine saygısı olmayanın başka bir şeye de saygısı olmaz. Kendisine saygı duymayan başkasına da saygı duymaz. Kendisini ciddiye almayan hiç kimseyi ciddiye almaz. Ciddiyet yaşamı değer vermek demektir. Yaşamı doğru algılamak, anlamak ve doğru çözümlmek, ona doğru sahip çıkmaktır. Demek ki şimdi, dünden daha fazla ciddi olmanın, daha çok saygılı, yaşamı daha anlamlı ve derin kavrama düzeyinde olmanın gereği vardır. Yoksa “oldu bitti, vay bizim böyle bir arkadaşımız vardı. Şöyle de yaşadık geçti gitti. Allah rahmet eylesin” diyebilir miyiz? Bu şekilde işin içinden çıkabilir miyiz? Hayır! Yani toplum içinde çeşit-

li insanların yaptığı gibi yapamayız. Öyle yaparsak bu saygısızlık, riyakarlık olur. Toplumda böyle ağlayıp sızlıyorlar. Büyük ölçüde kendilerine ağlıyorlar. Çünkü insanlar kendi sorunlarını ortaya çıkan sonuçta görüyorlar. Ölüm karşısında duydukları korku, yaşama bağlılıkları, istem ve algıları onları böyle bir duygulanmaya götürüyor. Bu anlamsız mıdır? Hayır! Kim ‘anlamsızdır’ derse o ruhsuzdur, duygusuzdur. Fakat çözümleyici ve sonuç verici değil, bir çaresizliği ifade ediyor. Dolayısıyla bunun için ağlayıp sızlama biçiminde ortaya çıkıyor. Bu bir çare değildir; güç vermiyor, çözüm de üretmiyor.

Gerçek PKK’li şehitlerdir

Öyleyse çözümleyici yaklaşım nasıl olur? Biz böyle soru sorup toplumdaki çaresizliği aşan, bilinçli gerçekten bağlı, tutkulu, yaşam ve militan gerçeğine derin anlam veren, ona derin bağlılık duyan bir yaklaşımla değerlendirmek ve anıya cevap verecek tutumu bu çerçevede geliştirmek durumundayız. Partinin mücadelesi başka türlü anlaşılabilir. Bunu net olarak belirtebiliriz. Belirtmemize de gerek yok. Önderlik zaten böyle belirtiyor. Bu parti böyle kuruldu. Eğer partiyi olduğu gibi anlayacaksak buna bakacağız, bunda derinleşeceğiz. Kendimize göre

olmuyor. Çünkü partinin gerçeği budur. Bu, partiyi parti yapan ve mücadele değerlerini ortaya çıkaran temel gerçektir. Parti Önderliği hep, "ölçü olarak şunu bunu değil, teraziye şehitler üzerine kurduk" diyordu. Çok iyi hatırlıyorum; parti içinde bazıları 'bu partinin sahipleri kim?' yarışı içinde oldular. Çok açıktan olmasa da "Partinin üyesi kim? Üye olmak istiyorum" şeklinde ifade ettiler. Bu o kadar çok yönlü oldu ki, Parti Önderliği III. Kongre esnasında buna cevap olarak **"Şehitler PKK'lıdır"** dedi. Bir hırsız gibi kendisine yer edinmek isteyenlerin yaklaşımlarını bu biçimde reddetti. Doğru parti anlayışını böyle oturttu. PKK bu temelde oluşmuş bir partidir. Kendisini bu esaslar üzerinde tanıdı ve mücadeleyi yürüttü. Böylesi bir mücadeleyi yürütebiliyorsak bu esaslara uygun davranabildiğimiz içindir.

Son şehitlerimiz bunun canlı ve gerçek kanıtları oluyor. Böyle algılayıp tanımlayacağız. Yaşayan, kendisini geliştirip, ilerleten PKK'nin kendisidir. Özü ve ruhu budur.

Şimdi edebiyatçılık yapmak istiyoruz. Partinin edebiyatı onun ruhu demektir. Ruh şehitlerdir, edebiyat ise şehitleri dillendirmek, anlamak ve Onların ruhunun temsilcileri olabilmektir. O ruhu konuşturabilmek, ifade edebilmektir. Eğer böyle algılanmaz ve yaklaşılmazsa arkadaşlarımız hiçbir şey ya-

pamazlar. Yaptıklarının bu partiye ve halka yararı olmaz. Kendilerine göre bir şeyler yapabilirler, ama bu partinin, halkın ve mücadeleden ötürü değil, sadece kendilerini ifade edebilir. O da partiye değil kendilerine ait olur. Eğer 'partiye ait olahm' diyorsak, o zaman bu gerçek üzerinde yoğunlaşacağız, kafa yorup derinleşeceğiz. Bu gerçekler ışığında davranışlarımızı düzelterek ve yetkin kılacağız. Böylece bunlara cevap olabilecek bir yaşam ve çalışmanın sahibi haline gelebiliriz. Böyle olmazsa bir hırsız gibi davranmış oluruz. Nasıl hırsız oluruz? Birileri çalışmıştır, kan ve can vermiştir ve bu temelde bazı değerler birikmiştir. Biz ise onun yiyicisi durumuna gelmişizdir. Yiyici olmak kötüdür. Yiyiciliği reddetmeseydik PKK olmazdı, PKK saflarına katılmazdık.

PKK bir bütün olarak başkalarının emeğini yiyen, gasp eden anlayışları reddetme hareketidir. O zaman gelişmeler ve yaşadığımız olaylardan da bu temelde ders çıkarmamız gerekiyor. Bir de siyasi, askeri, ideolojik ve örgütsel anlam yükleyebilmeliyiz. Yani sadece kendimize göre doğru bir yaşam anlayışı edinme noktasında ders çıkarılması değil, ideolojik, siyasal ve örgütsel gelişim bakımından da ders çıkarabilmeliyiz. Bunu doğru anlamlandırabilmek gereklidir.

Her zaman değerlendirilmiştir; PKK'nin gerçek tarihi bir şehitler tarihidir. PKK'nin tarihi, birbirine zincir gibi eklenen bir şehitler halkası olarak tanımlanır. Bu doğru mudur? Eksiksiz, tamı tamına doğrudur. Bunun dışında bir PKK var mı? Hayır! Parti Önderliği şunu belirtti: *"Ben kendim bu mücadeleyi verenlere sözcülük yapmaya çalışan birisiyim. Bir rol biçilecekse bana bu rol biçilmelidir. Kendimi disiplin altında tutarak bu sözümü işin özüne ve ruhuna uygun yapmaya çalışıyorum. Bunu yapamadığım an kendimi en suçlu görürüm. O duruma düşmemek istiyorum ve bunun için çalışıyorum. 24 saat o duruma düşmemek için kendimi sıkıyor suyumu çıkarıyorum. Bu partinin gerçeği budur. İşte PKK içinde yaşıyorlar"* dedi. PKK'yi bir şehadet hareketi, bir şehitler partisi olarak tanımladı. Bu gerçek bizim gerçeğimizdir. Elbette şimdi de tamı tamına geçerli olan budur. Bunun dışında bir PKK yaklaşımını hiç kimse geliştiremez. Kim ki böyle yapmaya çalışırsa boş bir çaba içinde olur ve kendine göre bir şeyler uydurmaya çalışır. Ama ne bu parti ne de bu halk ona hiçbir değer vermez. Şimdiye kadar vermedi, bundan sonra da vermez. O zaman özüne uygun olarak gelişmiş PKK'yi doğru anlayacağız. Yine şu an varolan, yaşayan ve sürmekte olan PKK'yi bu temelde doğru

kavrayacağız. Yaşayan canlı gerçekleriyle doğru ve yeterli özümseyeceğiz. Ona yanıt olmaya çalışacağız.

Ulusal hareketin tek bir gelişimi var o da parti çizgisidir

PKK nasıl oluştu? PKK tarihinde ve gelişiminde şehitlerin yeri nedir? Bu kadar kan akıttık buna ne anlam vereceğiz? Nasıl yerli yerine oturacağız? Tabii bunlar önemli sorular. "Oldu bitti, ne yapalım bu işler böyle oluyor başka türlü yaşanmıyor. Bu nedenle de sonuç yine böyle oldu. Bir hata oldu, olmaması gerekiyordu. Bunun sonucunda da bu ortaya çıktı" diyemeyiz. Hayır! Kesinlikle ne böyle ikiyüzlü bir yaklaşım içinde olabiliriz, ne reddedebiliriz ne de anlamazlık yapabiliriz. Anlamını derinliğine kavramayan ve onu özümsemeyen bir yaklaşım içinde olamayız.

Eğer gerçekten bir parti olacaksak, partiye saygılı olacaksak, gerçekten bu mücadele değerlerini temsil edecek, onun bir parçası olacaksak bu yaşananları doğru anlamamız, özümsememiz, onlara doğru sahip çıkmanızı ve yaşatmamızı zorunludur. Bunun dışında insan olmanın, partili olmanın, değerlere saygılı olmanın başka bir yolu yoktur. Tartışma ve değerlendirmelerimizi bu temelde geliştireceğiz. PKK'ye ve PKK'deki gelişmelere buna göre anlam ve

receğiz. Geçmişe dönüp parti tarihine, parti tanımlamalarına ve Önderliğin bu süreci nasıl tanımladığına, partiyi nasıl anlamlandırdığına bakacağız. Şimdi de yaptıklarımıza bunlara göre anlam verip sahipleneneceğiz. Onun karşısında kendi görev ve sorumluluklarımızı tanımlayıp yerine getirmek için çalışacağız. Bunun başka yolu ve bunun dışında bir parti anlayışı da yoktur.

Ulusal hareketin tek bir gelişimi var; o da parti çizgisidir. O zaman parti gerçeği, ulusal demokratik mücadelenin gelişim çizgisi içinde bu yaşadıklarımızı nereye oturabiliriz, nasıl anlam verebiliriz? Neden bu sonuçlar ortaya çıktı? Niye böyle bir süreçte tekrar kan dökmek zorunda kaldık? Bunlar bizim için güncel ve yakıcı sorulardır. Dolayısıyla doğru yanıt vermemiz, iyi anlamamız, anlatmamız ve halkımıza tam özümsetmemiz gereken sorular oluyor. Bunları sormadan, doğru, kavratıcı ve yeterli derinlikte yanıtlar vermeden ne kendimizi ikna edebiliriz, ne partiyi, ne de halkı ikna edip yürüttüğümüz mücadeleye seferber edebiliriz. Bu gelişmeler doğru ve derinlikli değerlendirilip yeterli anlamlar yüklendiği ve halka taşındığı için PKK böyle bir halk hareketi oldu. Halkı etkiledi ve insanları kendisine çekerek en zor mücadelelere, en zor ortamlara sevk etti. Başka türlü olsaydı yapamazdı. Önderlik gerçeği

bu gerçeğin yürüttüçülüğü ve yönlendiriciliğiyle ortaya çıktı, başka yerde değil. Herkes kendisini bu gerçek içerisinde ve bu değerlendirmeler içinde buldu. Bunları sahiplendi. Zor da olsa, imkanı az da olsa, yine çok büyük fedakarlık göstermek de gerektirdiyse bunları gösterme gücü buldu. Başka türlü olsaydı PKK'nin gelişimi olmazdı.

O zaman bu yaşadıklarımıza nasıl anlam vereceğiz? Her şeyden önce bu gelişmeler ışığında geçmişe bakıp anlam yükleyeceğiz. Bu konuda geçmiş mücadele tarihi-miz neydi? Nasıl bir parti olduk? Bu parti nasıl bir gelişme çizgisi izledi? Nelerin üzerinden gelişti? Her sürecin gelişimi neyin üzerinde oldu? Bunlara bakmak gerekir. Böyle tarihe dönüp baktığımızda ortada gerçekten büyük bir şahadet hareketi olduğunu göreceğiz. Şimdi sayısını bile tam olarak bilemiyoruz. Elimizde birçoğunun ismi ve resmi de yok. Birçoğu isimsiz kahraman. Hiçbir şey gözetmeden, hiçbir tereddüt içine girmeden, isimlerinin korunmasını bile istemeden kendilerini feda ettiler. Ruhlarını, canlarını verdiler. Böyle olduğu apaçık ortadadır. Karşımızda böyle bir olgu var. Zaten PKK'nin başkaları tarafından anlaşılmalığı da biraz bu noktada ortaya çıkıyor. PKK'yi değerlendirirken büyük yanlışlığı içine düşüyorlar. Parti Önderliği, "bizim en büyük maharetimiz

karşıtlarımızı yanlışlığa düşürmektir. Gücümüzü buradan alıyoruz" diyordu. Etkinliğimizi, başarıımızı bununla kazanıyoruz.

Başkalarının PKK'nin karşısında hayrete düşmesi, PKK'nin gerçek özünü görmemelerinden kaynaklanıyor. PKK'de meydana gelen gerçekleştirmeyi, yürütülen mücadelenin özünü, değerlerini, ona yön veren ilkelerini ve amaçlarını bilmiyorlar. Basit ele alıyorlar, değersiz buluyorlar. Çünkü Kürt halkını bir halk olarak görmüyorlar. Bir toplum ölçüsü ile yaklaşmıyorlar. Bu dünya Kürt insanına insan gözüyle bakmıyor. Bu çok açık. Tüm toplum için değerli görülen olguları Kürtler için değerli görmüyorlar. "Kürt bunu bilemez, buna layık değildir. Bunu anlayacak kapasitede değil" diyorlar. Bunun için de kendilerine ve kendilerinin yarattığı Kürt'e göre tanımlama yapmaya kalkıyorlar. PKK'nin Kürt insanında ve halkında yarattığı değişimi görmüyorlar ya da görmek istemiyorlar. PKK Önderliği'nin Kürt insanında yarattığı gelişimi ve değişimi kabullenemiyorlar. "Böyle olmalı, herhangi bir gelişme yaratılmamalı!" diyorlar. Onlar Kürt insanında ortaya çıkarılan değişimin yaratılmadığını varsayarak, öyle kabul ederek yaklaşmaya çalışıyorlar. İşte bu da yanlışlığı ortaya çıkarıyor. Dolayısıyla bu dünyayı çok iyi anlamamız gerekiyor.

YNK de böyle bir yanlışlığa içine düştü. Bu çok bariz ortadadır. İçten dıştan, sağdan soldan bir sürü yanlışlama onları öyle bir noktaya getirdi. Bu da onları bir çocuğun bile yapamayacağı kadar yanlış hesap yapmaya götürdü. Sonuç hüsrandır. Şimdi işin içinden çıkmaya çalışıyor, ama çıkamıyor. Bir yığın propaganda yapıyordu. Sözüm ona dünyayı gezecekti. PKK'nin dağılması üzerinden bir fatih gibi her tarafta dolaşacaktı. Kendine göre para toplayıp kazanını dolduracağını sanıyordu. Şimdi ise evinden çıkamaz oldu.

Neden yanlış değerlendirildi? Çünkü normal bir insan gelişimini Kürt insanına layık görmüyorlardı. Bunun için PKK'ye hafif, basit ve ucuz yaklaşıldı. Değersiz bulundu. Onun büyük değerler şeklinde biçimlenen özü görülmek ve kabul edilmek istenmedi. "Güç etrafında birikmiş bir birlik, menfaat için bir araya gelmiş bir topluluktur. Hiçbir iş yapamaz. Birbirini dinlemez, bir araya gelemmez, birlik ve güç yaratamaz. Biraz baskı uyguladın mı, etrafında birleştiği gücü ortadan kaldırdın mı dağılıp gider. Geriye herhangi bir güçleri kalmaz" dediler. Zayıf ve zavallı bir topluluk olarak gördüler. Böyle görüldü ve uluslararası komplo bunun üzerine gelişti. Stratejilerini böyle bir bakış açısı ve değerlendirme üzerine geliştirdiler. Sonuç; iki yıldan beri

süren bir mücadele ve iki yıldır geliştirilen bir baskı, her seferinde PKK'nin imha olduğu hesabı ve bunun boşa çıkmasıdır.

Celal Talabani en son şuna ikna edildi: "Haydi her şey senin olsun." O da bir küçük burjuva hayalcisi olarak, "madem öyle, herkesten önce ben davranayım da varolan miras bana kalsın" diyerek kendini öne sürdü. Tabii büyük bir yanlışlığı yaşadı. Yanlışlığı nerede ortaya çıkıyor? Anlaşılmayan nedir? PKK'nin insanlaşma yönünde Kürt toplumunda geliştirdiği yenilenme ve özü görmeme, kabul etmemedir. Bu da parti ve şahadet gerçeğimizdir.

Bunun dışında gerçekten yaşamı yaratan, Kürt'ü dilendiren, ona ruh veren, yaşam veren başka bir güç var mı? Bu işe bu kadar güçlü başlayan başka değerler var mı? Yok! Olsaydı, PKK dışında bir sürü parti ve örgüt vardı, yine PKK Önderliği dışında bir sürü lider taslağı vardı. Kimisi kendisini 'Lenin' kimisi peygamberlere denk görüyordu. Hepsi de PKK Önderliği'nden önce ortaya çıkmıştı. Şimdi izleri var mı? Esameleri okunuyor mu? Kürdistan'da herhangi bir etkileri yaşanıyor mu? Hayır yok! Olmadığı ortadadır. Çünkü onlar bu yaşamı göze alamadılar ve böyle bir yaşam gerçeğine giremediler. Kendilerini bu biçimde halkın gelişimine verme feda-

karlılığı ve cesaretini yarata-madılar. Liderleri böyle bir yaşama yaklaşmadı, bu ya-şamanın sorumluluğunu göze alamadı. Tabii böyle bir lide-ri kimse lider olarak tanımla-maz. Kendine göre kadrosu, üyesi ve militanı çıktı, ama her biri daha sonra dağılıp gitti. Sonunda ortaya yiyici topluluğu çıktı. Lafçı, sağa sola ajanlık, uşaklık yapan topluluklar oluştu. Bundan öteye bir şey kaldı mı? Al-manya'da, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde, Amerika'nın ve dünyanın çeşitli yerlerinde böyle ajanlar –ki işbirlikçi bi-le değil– boğaz tokluğuna başkalarına hizmet ediyor. Karşılığında bir değer bile alamıyorlar. Boğaz tokluğuna hepsi birbirine düşmüş. Kür-distan da o ölçülere göre de-ğerlendirildi. PKK de onların durumlarına göre değeriendir-ri-rip ölçüye vurulduğu için doğru anlaşılamadı. Dolayı-sıyla birçok güç hata yapıyor.

Otuz yıllık modern siyasal mücadele tarihimize bakalım ve sonuçlarını görelim; şim-diye kadar PKK mücadelesi bu kadar zorluk içinde ayakta kalabilirdiye, kendisine yö-neltilen saldırıları boşa çı-kartmayı başarılabildiyse bun-dan dolayıdır. Nitekim ulus-lararası komplonun ikinci yı-lı da bu temelde boşa çıkarıl-mıştır. Altı ayda her şeyi silip süpüreceğini söyleyen, ken-disini buna göre planlayıp programlayan güçler; bırak altı ayı, ikinci yılın sonunda böyle ağır bir darbe yemiş

olarak bu işin içinden nasıl çıkacağını tartışıyor. Anka-ra'da, Brüksel'de ve Was-hington'da toplanıyorlar. Her yerde "bu işin içinden nasıl çıkacağız" diye toplantı yapı-yorlar. Altı ayda bitireceğiz derken yedikleri ağır darbe-nin etkisinden kurtulma ara-yışı içine girdiler.

Bu sonuç PKK özü gereği ortaya çıktı. Bu özü iyi anla-yıp kavrayacağız. Bu geçeğe kendimizi iyi bağlayacağız. Başkaları kavrayamıyor, yan-lış anlıyor ve yanlışlı yakla-şıyorlarsa, biz bu işin içinde olanlar olarak aynı duruma düşebilir miyiz? Hayır, düş-mememiz gerekir. Hiç ol-mazsa bizim bu gerçeği doğ-ru anlamamız, doğru kavra-mamız ve doğru katılmamız gerekiyor. Başkaları için ya-nılgı maruz görülebilir. Düş-mandır kötü olmasını ister. Benimsemiyordur. PKK'nin zayıf düşmesini arzularlar. Dolayısıyla PKK gerçeği farklı bile olsa, o bunu kendi istemi doğrultusunda görme-yi arzular, değerlendirmeler yapar ve hayallerini onun üzerine kurar. Bu temelde ha-ta yapabilir, kendini yanılta-bilir. Ama biz kendimizi ya-nıltabilir miyiz, hata yapabi-lir miyiz? Hayır yapmama-mız gerekiyor. Yaptık mı PKK karşıtlarının durumuna düşmüş oluruz.

Sonuç ne olur? Yanlış he-sap yapmak, PKK'yi yanlış değerlendirmek olur. Bu da kaybetmeye götürür. Parti Önderliği, "kendinize göre

değerlendirme yapabilirsiniz, ama bu PKK'nin hesabı ile çalışmamalı. Buna dikkat etmelisiniz. PKK'nin kendi-sine ters düşmemeli. Ters düşerse kaybedersiniz" di-yordu. Demek ki hesapları-mız, değerlendirmelerimiz, anlayışlarımız PKK'nin özünden farklı olamaz, ol-mamalıdır. PKK'yi anla-mazlıktan gelme, PKK'ye hayalci yaklaşma tutumuna giremeyiz. Hele hele gör-mezden, duymazdan ve an-lamazlıktan hiç gelemeyiz. Benimsememe, reddetme gi-bi durumlara hiç düşmeyiz. Biz de başkaları gibi PKK gerçeği karşısında yanlışlı bir durumda olmayacak-sak; doğru anlayacağız, doğru ta-nımlayacağız ve doğru kav-rayacağız. Onun özünü doğ-ru görüp o özle iyi bütünle-şeceğiz. Bu da bir bütün ola-rak PKK'yi doğru anlamak, doğru kavramak ve PKK'nin gerçeğini doğru görmektir. Onun büyük mücadele ve büyük değerler birikimi taşı-yan gerçeğini iyi görmeliyiz. Bu temelde yaklaşımımızı doğru ele alacağız, doğru bir çizgiye kavuşturacağız. Bu da tarihi doğru anlamak, gü-nümüzü doğru tanımlamak, anlamlandırmak ve doğru tabli etmektir. Doğru anla-manın yolu buradan geçiyor. O zaman PKK gerçeğini bir şehitler gerçeği olarak doğru anlamamız, doğru tanımla-mamız ve PKK tarihinden doğru dersler çıkarmamız gerekiyor.

Şehitler ölümden yaşama geçişin köprüsüdür

Bu tarih nasıl tanımlanabilir? 1970'lerin bir PKK gelişimi ve şehitleri vardır. Başta **Haki Karer** olmak üzere onlarca genç, daha ortada programı bile olmayan, amaçlarını bile netleştirmemiş bir hareketi var etmek için kan dökmeyi, can vermeyi bilmiştir. Bunlar neyin şehitleriydi? Parti olmanın, parti olarak doğuşun ve partinin ideolojik çizgisinin yaratılmasının şehitleridir. Parti kendisini böyle bir şehadet üzerinde hem ideolojik politik çizgi hem de pratik bir örgüt olarak geliştirdi. Parti Önderliği çok somut olarak, *"Haki Karer'in anısına bu partinin programını hazırlayıp parti kurmaya karar verdim. Parti olmanın gereğini ve sorumluluğunu bu temelde duyup hissettim. Kendimi parti adına bu gelişmeler karşısında yükümlü gördüm"* dedi. Bu çok açık bir gerçek ve tanımlamadır.

Daha sonra 12 Eylül'ün ardından zindanda ve yurtdışında partinin verdiği şehitler vardır. Tıpkı şimdiki uluslararası komplo sürecinde olduğu gibi, daha yeni doğmuş, kendi dışındaki sosyalist, devrimci demokrat hareketlerle beraber yol almak isteyen bir harekete, bir partiye karşı yürütülen mücadele içinde ortaya çıkan şehitler oldular. O dönemin şehitleri, yeni yeni doğmakta olan

umutları yıkmak ve kurutmak isteyen bir saldırıya karşı bunları yaşatma mücadelesinde ortaya çıktı.

Zindanda da **Mazlum Doğan, Kemal Pir, M. Hayri Durmuş** arkadaşların şehadetleri ve Onların önderliğinde gelişen direnişler var. Yurtdışında, Filistin sahasında ise **Abdülkadir Çubukçu** ve on üç yoldaşımız şehit düştü. Bunların anlamı neydi? Parti Önderliği, *"Ölümden yaşama geçişin köprüsüydüler"* diyordu. Mazlum Doğan için, *"Çağdaş Kawa"* tanımlamasını yaptı. Bu şehadetler parti olmaktan silahlı direnişe geçişin köprüsü oldu. Parti biçiminde filiz vermeye, yeşermeye çalışan insanlık umutlarının büyütilmesi, geliştirilip mücadele gücüne ve alanlarına kavuşturulmasının şehitleridir.

12 Eylül askeri darbesinin yok etmek, ezmek istediği bir ortamda ulusal demokratik hareketi sürdürme, yaşatma, parti ve direnişte karar kılmının şehitleridir.

Parti Önderliği zindan şehitleri için şunu söyledi: *"O direnişçiler partiyi sahiplenmenin direnişçileridir."* O dönemin büyük direnişçileri, *"Biz ideolojimize bağlıyız, hiçbir kuvvet bizi bu ideolojimizden uzaklaştıramaz"* demişlerdi. Onlar parti bağlılığını en üst düzeye çıkartma şehitleridir.

PKK bu şehitler şahsında böyle bir gerçeklik oldu. Parti olarak yaşam, mücadele ve

bağlılık ölçüsünü ortaya çıkardı. Bunun için yüzlerce binlerce genç, milyonlarca insan bu değerler temelinde mücadeleye girme gücünü kendisinde buldu.

Bunun ardından 15 Ağustos direnişçiliği geldi. Bu sürecin başta **Agit** arkadaş olmak üzere yüzlerce, giderek binlere ulaşan şehitleri var. Bunlar silahlı direnişin şehitleridir. Parti Önderliği bunu, *"Ulusal kurtuluşa parti olmanın şehitleri"* olarak tanımladı. Ulusal direniş içinde sosyalist bir parti olarak şekillenme, onun örgütünü ve militanını ortaya çıkarma şehitleridir.

Parti Önderliği bu dönemi, *"Kürt halkının kahramanlık dönemi"* olarak tanımladı. Bu dönemin şehitlerini de *"Kahramanlık dönemi şehitleri"* olarak anlamlandırdı. Gerillayı ve halk ordusunu yaratma şehitleriydiler.

Bir ordu kurma, asker ve komutan olma, gerçekten halkı savaşa çekecek, savaşa sürükleyecek bir gücü yaratma böyle ortaya çıktı. Biz bu şehadetlerle gerillaya kavuştuk ve ordu adını söyleyebilir hale geldik. Bu kadar insan eline silah alma, dağa çıkıp savaşma cesaretini kazandı. Bunun fedakarlığını gösterme düzeyine ulaştı. Yiğitlik Kürdistan'da bu düzeyde gelişti. Bu, partiyi büyük bir direniş ve ordu gücüne kavuşturdu. Bu da halk üzerinde büyük etkiler yaptı. Halkı mücadeleye çeken,

ona umut veren, kendisine getiren, ulusal ruh ve bilince kavuşturan, dolayısıyla örgütlenmeye ve mücadeleye sevk eden gelişmeleri bu değerler ortaya çıkardı. Yoksa bazı kesimlerin söylediği gibi baskı olduğu için ortaya çıkmadı. Doğru bir direniş olduğu için, her koşulda direnme gücü gösteren, her türlü zorluğu yenme gücü olan direnişçiler olduğu için halk, bilinç ve eylem gücü kazandı. Öyle hiçbir şey kendiliğinden olmadı. Az bedelle veya küçük bir çabayla da olmadı. Bu konuda hiç yanılmamak gerekir. Çünkü halk ayaklanmasının bunun üzerinde geliştiğini biliyoruz.

Serhildan dönemi Kürdistan'ın her yerinde gelişti. Köy köy, kasaba kasaba halk ayağa kalkarak kendi devrimini yaptı. Buna "*Demokratik devrim, kişilik devrimi*" dedik. Yine bir yığın tanımlama geliştirdik. Kürdistan'da gerçekten binlerce devrim yaşandı. Serhildan süreci büyük bir süreçti. Bu dönemin büyük şehitleri oldu. *Vedat Aydın* başta olmak üzere Kürdistan'ın hemen hemen her alanında, köyünde, kasabasında yüzlerce hatta binlerce yurtsever kendi yaşamını ve geleceğini PKK'nin yürüttüğü mücadelede gördü ve kendini bu mücadeleye verdi. Varını yığını seferber ederek büyük başkaldırıya ve eylem yapmaya cüret etti. Sonunda da

büyük bir kitle ve devrim hareketini geliştirdi. Böylece Kürt halkının dünyaya doğuşunu, bu dünyanın Kürt halkı için biçtiği imha ve inkar siyasetinin kırılışını ilan etti.

Bazıları, "Kürt zaten her zaman vardı" diyordu. Bazıları da "öyle kötü bir durum yoktu" demekteydi. Ancak ulusal doğuş gerçekten böyle bir serhildanla varoldu. Ulusal bilinç, ruh ve ulusal varlık böyle bir başkaldırı ile ortaya çıktı. Biz Kürt ulusallaşmasını burada arıyoruz. Bunun dışında Kürdistan'da hiç kimsenin gerçekten bağlı kaldığı ve sahip çıktığı sağlam değerler yoktu. Kim var diyorsa o bir tüccardır, yalan söylüyorlar. PKK'nin yürüttüğü mücadeleyle Kürdistan'da açığa çıkan değerleri kötülemek ve mahkum etmek isteyenler böyle söylüyorlar. Bunlar art niyetli ve ikiyüzlüdürler. Halka karşı olanlardır. Hiçbir zaman bunu unutmayacağız ve bu bakış açısını kaybetmeyeceğiz.

Gözünü kırpmadan kendini alev alev yakan şehitler neyin şehitleridir

Daha sonra büyük gerilla direnişi yaşandı. Kürt halkının ve PKK'nin yürüttüğü mücadele karşısında 1994'ten 1998'e kadar uluslararası gericilik gelişti. Bir grup savaşçı karşısında karşı devrim cephesi oluştu. Bu cephe 1992 Güney savaşı sonrasında oluşmaya baş-

ladı ve 1998'e kadar bütün gücüyle Türk ordusunu destekledi. PKK'nin yürüttüğü gerillayı böyle bir destekle ezmeye çalıştı. Dünyanın bütün gericileri bunlara destek verdi. Yahudiler sermaye ve tekniklerinin tümünü buraya aktardı. Dünya jandarması ABD, bütün askeri siyasi gücünü buraya verdi. ABD, 'demokratik zirve' adı altında Türkiye'nin yaptığı her türlü katliamı ve soykırımı meşrulaştırmaya çalıştı. Ortadoğu'nun birçok alanında ve dünyanın başka yerlerinde bin bir türlü gericilik 'terörizme karşı ortak mücadele' adı altında Türkiye yönetiminin yürüttüğü katliam savaşına destek verdi. Tabii buna karşı direnildi. Gerilla direnişi deyip geçmeyelim. O dönemdeki savaşın büyüklüğünü görmezden gelmeyelim. Bu saldırılar imha amacı güdüyordu. Yok saydıkları, mezara gömdükleri bir halk dirilmeye yüz tutmuştu. "Hortladı" diyorlardı. Yeniden yok etmek ve gömmek istiyorlardı. Bu gerçektir. Bu konuda hiç yanılmamalıyız. Kürdistan'da yürütülmek istenen katliam girişimini basit ele almamalıyız. İşte yürütülen karşı direniş böyle bir gerilla direnişidir.

Bu neyle oldu? Tabii ki büyük gerilla savaşıyla, fedai savaşıyla oldu. Buna "*Zilan direnişçiliği*" denildi. Buna bağlı olarak en ileri düzeyde fedailik ve kahra-

manlık ortaya çıktı. Gerilla ve fedai tarzında büyük bir direniş sergilendi. Bu temelde binlerce şehit verdik. Bu şehitler en eşitsiz koşullarda, en kahramanca, her türlü zorluğu göğüsleme temelinde yürütülen mücadele içinde ortaya çıktı. Bunlar küçük ve basit miydi? Bunlar görmezden gelinebilir mi? Kürdistan'ın her alanından, her köyünden, kabilesinden, aşiretinden, ailesinden şehit verildi, kan döküldü. Kürt ulusu bu kan üzerinde varoldu. Bunu hiçbir zaman görmezden gelemeyiz. Düşman görmezden geliyor, Kürt'ün kaderini basit görüyor. Başkası böyle görebilir, ama biz o basitliğe düşmemeliyiz, kendimizi öyle küçük görmemeliyiz. Yani kendimizi inkar edemeyiz. İnkâr tehlikelidir. Kendini anlamlandırmamak gerçekten tehlikelidir. Demek ki ulusal direniş ve büyük gelişme böyle ortaya çıktı.

PKK nedir? PKK mücadelesi nedir, nereden geldi? Bunları anlamak istiyoruz. Dolayısıyla tartışmaya koyalım; ama bir ucuyla olmasın, kenarından kıyısından geçmeyelim, işin içine iyi girelim ve özünü ortaya iyi çıkaralım. Kaçmaya ya da korkmaya gerek yok. Çünkü bu çare değildir. Doğrusu, iyi anlamak ve işin içine iyi girmektir; insanın ruhuyla, derinliğiyle işin içine girmesi ve onu yaşatmaya, temsil etmeye, yürütmeye çalışması-

dır. Biz işleri başka türlü götüremeyiz.

Ulusal gericilik Kürdistan'daki ulusal demokratik gelişmeyi, gerillasal gelişmeyi ezemeyince ne oldu? Karşımıza uluslararası komplo çıktı. İşte 9 Ekim 1998'den beri başta Parti Önderliği olmak üzere tüm partiye, ulusal demokratik direnişe ve bütün halka karşı, tıpkı 12 Eylül saldırısı gibi, hatta onu katbekat aşan bir düzeyde kapsamlı uluslararası gerici bir saldırı başlatıldı. Uluslararası komplo, 1992'den sonra gerillaya karşı uluslararası gericiliğin elbirliği ile yürüttüğü saldırıdan sonuç almayı tamamlama hareketidir. Hilelerle örgütü baskı altına alarak, Önderliği imha ederek sonuca götürme ve PKK'yi tasfiye etmede başarıya ulaşma saldırısı oluyor. Uluslararası komplo gerçeği böyle bir gerçektir. Parti ve halk bu saldırılara karşı her alanda iki yıldan beri kahramanca direniyor. Yüzlerce insanımız kendisini yaktı. Önderlik daha Rusya'da iken *Taylan* arkadaş kendini yaktı. Avrupa'da ve Kürdistan'ın bütün parçalarında kahramanca direnişler sergilendi. Gerilla büyük direniş sergiledi. 15 Şubat sonrasında her alanda halk topyekün ayağa kalktı.

Bu neyin direnişiydi? Bu dönemde gözünü kırpmadan kendini ateşe atan, alev alev yakan şehitler neyin şehitle-

riydi? Gerillayı ezmek isteyip de ezemeyen, Önderliği imha ederek bu mücadeleyi yok etmek isteyenlere karşı, bu mücadelenin varolacağını ispat ve iddia etmenin şehitleriydi.

Önderliği, partiyi ve direnişi savunma, dolayısıyla halkın ulusal hatta fiziki varlığını savunma şehitleriydi.

Bu savunma kendini bu düzeyde feda etmeyi gerektirdiği için fedakarlık düzeyi dünyada eşi görülme-yen bir noktaya vardı. Vietnam'da birkaç tane din adamı bir tankın önünde oturdu, tank gelince kalkmadılar. Böyle bir durumun ve insanların buna cesaret etmesinin nasıl bir büyüklük ve ruh hali olduğunu dünyada herkes tartıştı. Vietnam savaşının kaderi de bunun üzerine değişti. Kürdistan'da yüzlerce insan; çocuk, yaşlı, genç cayır cayır kendini yaktı. Birakalım birkaç kişinin bir tank önünde oturmasını, alevler içerisinde yandı. Fedailik, cesaret ve yiğitlik bu kadar ileri gitti. Kürdistan'da varlık, yaşam, toplum ve insan bununla varolu-yor, bununla yaratılıyor. Böylesi bir direnişle Önderlik yaratıldı, iki yıldır uluslararası komplo boşa çıkarıldı, başarısız kılındı. "altı ayda her şeyi bitireceğiz. Bu insanlar hiçbir şey yapamaz" diyenler, iki yıl sonra başarısızlıklarını kendileri itiraf etmek zorunda kaldı. Ecevit: "Barış di-yorsunuz, ama sınırın ötesinde silahlıdır. PKK'nin var-

lığı, siyaset yapma istemi bizim iş yapmamızı engelliyor" diyordu. Bunlar itirafıdır. Hani altı ayda yok olacaktı! Hani onun üzerine kurulacaktın! İki yıl geçti, PKK neydi senin önünde engel! Neden PKK'yi yok edemedin! O zaman doğru bir biçimde mevcut gerçekliği görmek, itiraf etmek ve onu kabul etmek gerekiyor. Fakat edilmiyor. Oligarşik sistem varlığını Kürt'ün inkarı üzerine kurmuş, kendisini yaşatmak için sonuna kadar saldırıyor, saldıracak. Bu anlaşılır bir olgudur. Uluslararası sistem dahilinde Türkiye'de oluşturulan inkar siyasetini yürüttüğümüz mücadeleyle, karşı karşıya geldiğimiz gerçeklerle iyi gördük ve ne anlama geldiğini iyi anladık. Tabii onlar bu durumu devam ettirecekler. Ama ona karşı da büyük bir direniş olmuştur; hem de bütün dünyanın baskı altına aldığı, susturmaya çalıştığı ortamda bile bunlara şapka çıkarttırılıyor. Böylece bu komplo etkisiz kılındı. En azından bunlara karşı mücadele iki yıldır devam ediyor. Kürdistan'da insanlık yaşamı böyle bir direnişle bu kadar süre yaşar kılındı. Geldiğimiz mevcut mücadele düzeyi bütün bu gelişmeler üzerinde şekilleniyor.

Peki bu ne anlama geliyor? Yürüttüğümüz mücadele sonucunda Cemşid ve diğer arkadaşlarımızın şehadetleri, yeni bir süreci açma şehadetleridir.

Neyi açıyorlar? Neyi ifade ediyorlar? İki yıldır uluslararası komploya karşı direnerek, şehit vererek boşa çıkardık. Şimdi ise uluslararası komployu geriletmenin, yenilgiye uğratmanın mücadelesini başlattık. YNK ile içine girdiğimiz mücadele, son yaşadığımız çatışma kesinlikle böyle bir anlama sahiptir. Uluslararası komploya karşı anladıkları dille mücadele etme gücünü PKK de, Kürt halkı da kazanmıştır. Sadece direnerek ve kendini yakarak komplocularla başa baş bir mücadele etme gücüne ulaştı. Bu yeni ve önemli bir başlangıçtır. Uluslararası komploya karşı yeni bir sürecin açılmasıdır. VII. Kongre stratejisi temelinde pratik mücadelenin başladığı, imha ve tasfiye edilmek istenen PKK'nin kendisini yeniden örgütlediği, yapılandığı, stratejik değişimini başlatıp yeni bir pratik mücadele süreci başlattığı anlamına geliyor. Partinin tasfiye olacağını sananlara, bunu bekleyenlere karşı partinin yeniden bir mücadele hamlesi yapma gücüne ulaştığını gösteriyor. Bu büyük gelişmenin başlatıcısı son şehitler oluyor. Yani şehitlerimiz şu nu ortaya çıkardı: Stratejiyi nasıl oluşturursak oluşturalım, en demokratik en barışçıl mücadele yöntemlerini de esas alırsak alalım Kürdistan'da işler şiddetle yürüyor. Kan akıtmadan yaşam yaratmak mümkün değil.

Kan akacak düzeyde cesaret ve fedakarlık içine girmeden Kürdistan'da insan olarak yaşamak olanaksız.

Bunu anlayacağız ve kabul edeceğiz. Bu, çizgimize aykırı mıdır? Kürdistan'daki gelişmelere ters midir? Hayır! Çizginin tamı tamına kendisidir, bütünüyle bunun gereğidir. Bunun dışında bir yol yöntemle ve mücadeleyle ilerlemek mümkün değildir. Aylarca yıllarca aradık, araştırdık, bir yığın propaganda yürüttük, hep gerçekleri ortaya çıkardık, dil döktük, hiç kimsenin yapamayacağı, bazılarının aklının dahi almayacağı kararlar aldık, silahlı mücadele temelinde yürüttüğümüz stratejimizi değiştirdik, on beş yıl içinde binlerce şehit vererek yürüttüğümüz silahlı mücadeleyi durdurma kararı verdik. PKK bunların hepsini yaptı mı? Yaptı. Bu adımları atarken birçoğu, "her şey bitti!" diyordu. Birçoğu da, "bunlar akıl almaz şeyler. PKK ya bizi kandırıyor ya da artık hiçbir şey yapamaz hale gelmiştir, bitmiştir. yapacağı bir şey yok. Bunu kamufle etmek için 'değişiklik yapıyorum' diyor. Esasında bir bitiş yaşıyor" dediler. Böyle sandılar. Çünkü gerçekten kolay kararlar değildi. Böyle derinlikli olarak bu mücadeleyi yaşamayanların aklının alacağı kararlar değildi. Ama PKK aldı. En ağır koşullarda strateji temelinde bir değişime gitti.

Son olaylar partinin ve Önderlik çizgisinin zaferini kanıtladı

Ömrü boyunca direniş kelimesinden vebadan korkar gibi korkanlar bizi, 'teslimiyetçi' ilan ettiler. Kemal Burkay kongre yaparak bildiri yayınlamış, "PKK teslimiyetçi bir çizgi benimsedi, hareketin çizgisi değişti" diyor. İnsaf sahibi olmak gerekir. Dünyanın en kötü teslim olmuş, teslim olmaktan ziyade 20 yıldır ajanlık yapmaktan başka bir şey yapmayan adamı kalkmış, PKK'nin teslim olduğunu söylüyor. PKK'nin bu yaptıklarına teslimiyet diyor. İş bu noktaya kadar geldi. Tabii bunlar yanlış hesap ve değerlendirmelerdi, yanlış yaklaşımlardı, kendini kandırmaydı. PKK gerçeğini, PKK'nin Kürdistan'da Kürt insanı ve toplumunda yapmış olduğu değişimi görmek istememeydi. Nitekim bu temelde üzerimize gelindi. Biz de parti olarak mücadelede ısrarlı olduk. Zorluklar yaşadık. Unutmayalım, tüm bunlara karşı direnmek, doğru bir anlayış benimsemek, yeni bir yapılanmayı sağlamak, yeniden örgüt olmak, örgütün birlik ve bütünlüğünü sağlamak kolay olmadı. Az da olsa savrulmalar oldu. Parti kendi içinde bu süreçte çok şiddetli bir mücadele yaşadı.

Parti Önderliğimiz bundan önce bazı tanımlamalar yapmıştı: "PKK'de farklı parti-

ler var; Bir kontra parti var, bir orta parti, bir de PKK'nin kendisi var" diyordu. Kontra parti bu süreçte de ortaya çıktı. Uluslararası komplonun iç uzantısı olarak parti içinde partiyi yıkmaya çalıştı. Başaramayınca kaçıp karşı cepheye geçti.

Orta parti en genel eğilim oldu. Tarafsız seyirci misyonu yüklenerek, bin bir türlü sorun yaratıp kontra partiye sağlam bir zemin olarak partinin tarihsel gelişiminin engellenmesi ve zayıf kalması için her şeyi yaptı. Bu ruh haliyle düşünce, davranış, yaşam biçimi ve istemi olarak ortaya çıktı. Bunlar partinin içinde hala en ağırlıklı sorunlardır. İnkâr etmiyor, görmezden gelmiyor ve kendimizi avutmuyoruz. Fakat bunlara karşı bir parti mücadelesi oldu.

Uluslararası komplo koşullarında Parti Önderliği dünyada örneği olmayan bir zindan ortamında tutulmasına rağmen, bütün bu saldırılara karşı böylesi bir süreçte doğru parti çizgisini oluşturma ve içinde bulunduğumuz koşullara uygun yürütme gücünü gösterdi. Hiçbir imkan ve fırsatın olmadığı ortamlarda fırsat ve imkan yaratarak bir çizgi tutturdu. Yani bütün bunlara karşı parti çizgisini ve doğru parti çizgisinde yürünmesi için umut yarattı, çaba yürüttü ve çağrılar geliştirdi. Çok iyimsersiniz diyenlere karşı Önderlik şunu diyordu, "iyimser

değilim, iyimserliği yaratmaya çalışıyorum." En ağır koşullarda olmasına rağmen her türlü imkana sahip olanların bile umutlarını, inançlarını, iyimserliklerini kaybettikleri yerde umut, inanç ve iyimserlik yaratmayı bildi. Hep bunu esas aldı. Böyle bir parti ve Önderlik gerçekleşmesi, tarihi gelişimine uygun olarak da mücadelesini yürüttü. Geçen bir yıl içerisinde şu yaşandı: Partimiz, uluslararası komplo ile Önderlik arasında süren mücadele içinde ortada kaldı. Bütün parti yapısı ve örgütü içinde, partinin yönlendirdiği halk üzerinde, partiyi yaşayan ve yaratan militanın şahsında bu iki güç büyük bir mücadele yürüttü. Meydan muharebesi gibi savaşlar yaşandı. Kişilikler, örgütler ve halk şahsında her türlü zorluğu yenme, her türlü umutsuzluğu aşma, iğne ucu ile kuyu kazma veya binde bir gelişme imkanı varsa oradan tutup gelişme yaratan anlayış böyle bir dönemde partiyi, mücadeleyi ve ulusal demokratik gelişmeyi yaratmasını, ilerletmesini bildi. Böylesi bir mücadele ile parti yeniden parti oldu.

Parti kendisine uluslararası komplo sürecine uygun ve buna karşı mücadele edecek, direnecek, komployu yenilgiye uğratacak bir stratejiyi oluşturdu. Bunu kadrosuna en azından partiyi ayakta tutacak kadar özümsetti. Parti örgütünü böyle bir mücadele

yürütecek düzeye getirdi. Bu temelde yeniden yapılandırıp örgütledi. Parti yeni mücadele sürecine böyle hazırlandı. Bunun arkasından bütün bu gelişmeler yaşanarak böyle yeni bir pratik mücadele sürecine ulaştık. Bunlar olmasaydı böyle bir pratik mücadele süreci olabilir miydi? Hayır olması mümkün değildi. Basit yaklaşımlarla, içinde bulunduğumuz durumlara denk düşmeyen yaklaşımlarla bu süreci karşılamak, komplonun yol ve yöntemlerini boşa çıkarmak, böyle bir süreçte hareketi yeni bir pratik mücadele içine çekmek mümkün olamazdı. Ancak böylesi bir önderliksel duruş ve çaba böyle bir gelişmeyi yarattı. Buna bağlı kalan, bununla birleşmeyi ve bütünleşmeyi esas alan ve bu çizgide yürüyerek kendisini buna vermesini bilen militanlık, böyle bir mücadeleyi yürüttü ve partiyi yeni bir pratik süreç taşımayı bildi. İşte bunun arkasından böyle bir pratik sürece giriyoruz.

Bunların hepsi komployu boşa çıkarma direnişleriydi. Komploya karşı ayakta kalmanın mücadelesiydi ve yeniden yapılanmayı sağlayıp yeni bir mücadeleyi başlatmanın çabalarıydı. Tabii bunlar sonuç vererek önemli gelişmeler yarattı. Kontracılığı alt etti. Şimdi paramparça olmuş durumdadır. Orta partiyi, tarafsız duruşu ve seyirciliği ciddi biçimde eleştirdi, teşhir ve mahkum etti. Onu

değiştirerek eritmek, onun yerine direniş, mücadele ve parti ruhunu, doğru parti anlayışını koymak için yoğun bir çaba yürütüldü ve önemli gelişmeler sağlandı.

Şimdi bunlar sonucunda gelişen yine parti ve Önderlik çizgisi oldu. Önderliksel parti PKK'nin kendisi oldu ve bu gerçeklik kendisini böyle bir mücadele sürecine getirdi. Şimdi ortada böyle yeni bir başlangıç var. Bu yeni başlangıç da büyük çaba, emek ve daha büyük bir fedakarlık gerektiriyor.

Dolayısıyla son sürecin neyi kanıtladığını iyi tanımlamalıyız.

Bir; partinin ve Önderlik çizgisinin zaferini kanıtladı. Bu çok somut bir gerçektir. Bu, kontra ve orta parti karşısında zaferdir. Bunu çok iyi görüp anlayacağız, asla görmezlikten ve anlamazlıktan gelmeyeceğiz.

İki; yeni bir mücadele süreci başladığını ilan ettiğini gösterdi. PKK'nin uluslararası komployu yenebilecek bir mücadele gücüne ulaştığını kanıtladı. Birçokları "PKK adam olamaz" diyordu. Ancak kendi durumlarına bakmadılar. Birçoğu bir kurşun bile sıkamaz sandı. İşte YNK bunların başında geldi. Uluslararası komplo güçleri tarafından içten ve dıştan kışkırtıldı. "Bir kurşun bile sıkamaz, korkmayın" kışkırtmaları ile üzerimize geldiler. Bunun böyle olmadığı açığa çıktı. PKK'nin bırakalım kur-

şun sıkamayacağını tarihinin en önemli gelişme sürecini yaşadığını, büyük mücadelelere hem de en sert mücadelelere girme gücünde olduğunu bundan daha iyi gösterecek, kanıtlayacak bir başka pratik olabilir miydi? Hayır olamazdı. Bunu en ileri düzeyde kanıtlayan pratik şimdi ortaya çıktı. Bunu da iyi göreceğiz ve anlayacağız. Bu gerçeği anlamaktan uzaklaşmıyoruz. Bu da önemli bir kanıtlama, büyük bir ilan ve büyük bir temel başlangıçtır. Parti tarihimizin temel başlangıçları olan Hilvan-Sive-rek ve 15 Ağustos Atılımı gibi... VIII. Kongre stratejimizin başlangıcı da partimizin üçüncü büyük stratejik başlangıcı oluyor. Bununla bu gerçek ortaya kondu, ilan ve ispat edildi.

Üçüncü olarak böyle bir dönemde mücadelenin kolay olmayacağını, mücadelesiz kazanılamayacağını, barış, demokrasi demekle barış ve demokrasinin gelmeyeceğini, bunların geçmiştekinden çok daha büyük bir mücadele ile ortaya çıkarılacağını gösterdi. Mücadele çizgimizi ve gerçeğimizi ortaya koydu. Şehitlerimiz, Kürdistan'da yaşamın ancak kan akıtılarak, can verilerek, ulusal demokratik mücadelenin en ileri düzeyde bir cesaret ve fedakarlıkla sağlanabileceğini, militanlığının ve örgütünün en ileri düzeyde bir fedailiği gerektirdiğini açıkça ortaya koydu. Bu dönemin şehitleri

de bunun yaratıcıları, militanları ve böyle bir fedailiğin temsilcileri oldular. Bunu açığa çıkardılar. Bunlar PKK'nin yeni bir mücadele dönemini temsil eden gerçekleridir. Şimdi PKK gerçeği budur. PKK olayını buna göre değerlendireceğiz. PKK'ye yaklaşımı bu ölçekte tartacağız başka türlü ölçü olmaz. Başka bir ölçüyle tartamayız. Bu süreçte başka türlü ilerlemenin, yine başka türlü bir PKK'nin olacağını söyleyemeyiz. Demek ki sürecimiz böyle bir süreçtir. Bu düzeyde fedakarlık ve cesaret istiyor. Parti ve mücadelenin gerçeği budur. VII. Kongre temelinde şekillenen stratejinin militanın gerçeği bu. Önderlik çizgisinin militanda somutlaşan ölçüleri bunlardır. Bunun dışında bir ölçü ve yaklaşım kabul edemeyiz. Tartışacaksa, anlayacaksa bu temelde olur. Başka türlü PKK mücadelesi olmaz.

Unutmayalım, yeni bir mücadele sürecine giriyoruz. Artık her şey kritik mücadele ile belirlenecek. Buna denk olmayan veya çelişen durumları ezer geçer. Pratik böyledir. Söz ayrı pratik ayrıdır. Yeni bir pratik sürece girildiğini kimse inkar edebilir mi? Asla edemez! Ortada parti tarihimizin en büyük çıkışı var; bu kadar büyük bir gerçekleşme. Kanıt bu. Bunu görmezden gelmek, yok saymak, tesadüf gibi görmek, ona gelip geçiciymiş gibi

yaklaşmak en büyük gaflet olur. Gafil duruma düşmek için de içine girilen süreci, başlayan mücadele dönemini iyi anlamak, iyi kavramak ve bu temelde yeni mücadeleyle yürüyen, yenden şekillenen PKK mücadele gerçeğinin özünü doğru görüp bütünleşmek, yaşamda ve çalışmada onun doğru ve etkili bir temsilini yapar düzeye gelmek en büyüğü ve en güzeldir. En militanca, en yakışan, bizi başarıya götürecektir, saygılı, örgütlü, tarihe ve Önderliğe yakışır kılacak, onların gereklerini yerince getirecek ve onlar karşısında yüzümüzü ak kılacak olan da budur. Başka türlü düşünce, ruh hali, istem, arzu ve kendine göre değerlendirme söz konusu olamaz.

Devrim en büyük sanattır

Bu işler nasıl olacak, nasıl olmayacak? Olup biteni çok az anlayan, fazlasıyla tersinden yaklaşan tutumlar çok görülüyor; gerçekten çok kopuk, çok hayalci, çok bireyci ve kendine göre. Bunlar yanlış. Bir şey karşısında ya tümünden ters yaklaşım, rest, korku, endişe, kopuş ya da her şey olmuş gibi çok yüzeysel bireysel yaklaşım işin özünü ulaşmama, gereklerini yapmama durumları var. Doğru olmayan bu tutumları aşalım. Kavrayış, anlayış düzeyimiz ve çalışma kapasitemiz süre-

cin gereklerine göre gelişmelidir. Bu, anlaşılabilir midir, bunu bulamaz mıyız, böyle bir yaklaşım gösteremez miyiz? Niye göstermeyelim. Bu kadar yakıcı gerçek ortadayken, parti gerçeği bu kadar açıkken, gerçekler güneş kadar yakıcıyken anlaşılabilirlik olabilir mi? Asla! Anlaşılabilirliğin olduğunu söylemek, böyle bir ruh haline girmek küçük burjuva hayalciliği içinde kalmaktır. Dıştan PKK gerçeği karşısındaki yanlışlığı yaklaşımı parti içinde parti militanı olarak sürdürmektir. Dedik ya başkalarının, dışımızdakilerin, PKK karşıtlarının tutumları anlaşılabilir, kendilerinin bileceği bir iştir. Parti düşmandırlar, PKK gücü karşısında hesapları vardır. Onu yaratmak için her türlü farklı düşünceyi ortaya çıkarıyor, yayıyor veya öyle bir sistem talep etme durumunda olabiliyorlar. Bu doğal bir durumdur. Ama PKK içinde PKK'nin başarısını isteyen, PKK militanı olma iddiasını taşıyanın aynı durumda olması düşünülemez ve kabul edilemez. Anlaşılır da değildir. Onun için de geçen süreçte taşıdığımız yanlışları, hayalleri ve somut gerçekten kopukluğu artık derinliğine aşmalıyız. Mevcut gerçek gelişme, bize kendisini dayatan parti gerçeği ve parti değerleri artık bizi daha fazla doğruya çekebilmeli, bizi kendimize getirmelidir. Çizgisi, mücadelesi ve parti değerleriyle daha

fazla bütünleştirebilmelidir. Bunu bütün çalışmalar için böyle ele almak gerekiyor. Bütün işlerin bu temelde yürütülebileceğini bilip ona göre kendimizi vermeliyiz. "Mevcut çalışmalarda iş nasıl olacak anlayamadık" diyenlere, eğer gerçekten korkmuyor, kendimizi aldatmıyor, yanıltmıyor ve kandırmıyorsak; bu kadar yalın gerçek ortada o zaman anlayalım diyoruz. Kürdistan'da yaşam, PKK'de işler şimdiye kadar nasıl yürümüş, günümüzde PKK nasıl bir PKK'dir, PKK gerçeği nasıldır, bundan daha yalın ve açık bir gerçeklik olabilir mi? Mevcut mücadele bunu ortaya koymadı mı? Koydu. Bütün çalışmalarımız açısından; her türlü basın, yayın, kültür ve edebiyat çalışmalarımız için de bu böyledir. Bunun da ölçüsü, çizgisi, çalışma, yaşam ve militanlık tarzı ortaya çıkmıştır. Partinin gerçeği budur. Bunun dışında gerçeği aramak sapırmaktır. Kendini parti dışında tutmaktır. Başka bir çizgiyi ve duruşu partiye dayatmaktır. O da parti dışında olmaktır. Bunun başka bir adı yok. Onun için kendimizi bu gerçeklerden kopuk, onlara denk düşmeyen duygular, düşünceler, davranışlar içinde tutmayalım. Bunları bir gün bile bekletmeden hızla aşalım.

Gerektiği zaman partinin en temel işleri olmak üzere yerinde, zamanında doğru bir

yaklaşımla yapmayı bilmek, onları yapma cesaretini, fedakarlığını göstermek zorundayız. Bu da kendine göre anlayış yaratmaktan, kendimize göre hedef, program, tarz geliştirmekten vazgeçmek ve onu aşarak partininkilerle bütünleşmekten geçer.

İşte yaşamın en büyük romanı, en büyük sanatsal-edebi değeri herhalde şehitlerden başkası olamaz. Duygu, düşünce, yaşam istemi, arzusu, insan meziyetlerinin en güçlü açığa çıkması burada olabilir. Bundan daha güçlüsü var mı? Her şeyini insanlığın gelişimi için vermekten daha değerli ve büyük ne olabilir? Kendi basit tutkuları, hesapları ve arayışları mı büyüktür? Küçük burjuva kurnazlığı, bireyciliği ve hırsızlığı mı değerlidir? Hayır, kesinlikle öyle değil. Bunlar üzerinden mi sanat ve edebiyat olur? Bu sadece bir toplumun dejenerasyonunu ifade ediyor. Büyük sanat, edebiyat, toplumun ve insanın büyük ruhsal gelişimi ancak böyle büyük ruhsal değerlerin çıkması temelinde gelişir. Onun için devrim en büyük sanattır. Devrim her türlü sanatsal faaliyetin zemini, esası ve yaratıcısıdır. Biz böyle bir devrim mücadelesini yürütüyoruz. Böyle bir devrim mücadelesiyle bu kadar hazine, değerler birikimi açığı çıktı. Bunun üzerinden iş yapamazsak, hiçbir şey üzerinden yapamayız. Onun için farklı

algılamalar, gerçekleri görmeyen, hakkını vermeyen ve kendini tümüyle katmayan yaklaşımlar doğru değil. Bu konudaki yetersizliklerimizi aşacağız.

Şimdi farklı duruşları daha fazla aşmanın, kendimizi daha fazla düzene sokmanın, etkili çalışır kılmanın ve partiyi daha iyi bütünleştirmenin zamanıdır. Çünkü artık birçok çalışmanın yükü ve sorumluluğu eskisinden daha fazla üzerimize tapulanmıştır. Eğer biraz vicdanımız varsa, insanlık değerlerinden uzak düşmemişsek bu gerçeği göreceğiz ve kabul edeceğiz. Çalışmalarımıza ve bundan sonraki mücadele sürecimize böyle yaklaşacağız. Bu mücadele sürecine, her türlü zorluğu yenen, engeli aşan ve görevi başaran bir yaklaşımla yaklaşacak ve başarıyı esas alacağız. Bir bütün olarak halkın, partinin, yoldaşların ve bunları kendisinde somutlaştırmış olan şehitlerimizin bedeflerini, istemlerini, arzularını ve ulaşmak istedikleri dünyayı yaratmak için her şeyimizi ortaya koyacağız. Başka türlü militan duruş, devrimci duruş olmaz. Başka türlü partinin ve halkın davasına uygun doğru duruş olmaz. Başka türlü Önderlik çizgisinde doğru, etkin ve başarılı yürüyüş olmaz. Tek yolun bu olduğu açıktır. Hepimiz için doğru olan yürüyüş budur.

PKK Başkanlık Konseyi

Onlar dirilişin ve direnişin ateşten ışığıydılar

İnsan yaşamında en yüce, en iyi olan şeyler anlatılamazlar. Hep bir kusur kalır onları anlatmak isteyen anlatımlarda. Yücelik karşısında kalemin dili, resmin dokunuşu çaresiz kalır. Çünkü insanın en büyük sırrı olan gerçeği anlama yüceliğine erişmek savaşımının en zorudur.

İnsan diğer canlılardan ayrılan özelliklerden en önemlisi onun manevi dünyasıdır. Bu manevi dünyanın içini yaşam değerleri ve inançlar doldurur. Bunlar olmadan insanın insan olması ve yaşaması mümkün değildir. Bu nedenle insan kendi soyunun özünü gelecek kuşaklara taşımak için daima düşüncelerini, umutlarını, inançlarını,

onu toprağa bağlayan değerlerini kazır tarihin sayfalarına. Onun içindir ki en büyük değerlerini sanatın diliyle resimleştirir, heykelleştirir ya da destanlaştırır. Bazen bir melodinin ruhu canlandıran sesinden öğreniriz onun manevi değerlerini, yaşam nedenlerini. Bazen bir heykeltıraşın bıçağında şekillenen tarihle görürüz onun geçmişini, geleceğini. Bazen de büyük bir hazla okuduğumuz anılarda, romanlarda çözeriz onun öyküsünün sırrını.

Tarihin ilk başlangıcından günümüze kadar böyledir insanlığın hikayesi. İlk insan onun yol göstericisi, kutsal anası olan tanrıçaları resimleştirdi, en güzel heykelleklerle onun doğallı-

ğını kutsadı. Sonraları çağ değiştikçe insan her dönemde toplumsallığa hizmet edenleri kutsayarak nakşetti kutsal mabetlerine... Kahramanlar, büyük komutanlar ve insanlık davasında fedakarlığın, adanmışlığın en yüce temsili olan şehitler resimleştirildi, anıldı, toprağın en güzel yerine nakşedildi ve insanın bilinç altına manevi değerlerin en soylusu olarak kazındı. Çok eski çağlarda destanlarda dile gelen bir halkın acıları, sevinçleri, trajedileri, hüznüleri belli kişiliklerde, toplumsal mana içeren aşklarda somutlaştırıldı. Bu destanlar çoğu zaman trajediyi ifade etti, bir halkın trajedisini. Bu destanlar acıyla, trajediyle sonuçlansa da sonuçta bir

halkın halk olarak kalmasında, değerlerini, inançlarını kuşaktan kuşağa yaymasında büyük rol oynadı.

Bir halk, bireyin davranışı ile toplumun gereksinimi arasında uyum sağlayan, o toplumun bireylerinin zihninde varolan duygusal sisteme dayalı olarak varolur. Bu duygusal sistem manevi değerlerin toplamını oluşturur. Ve bu değerlerin en önemlileri kahramanlıklara konu olan, çoğullaşarak toplumun geneline hizmet eden, halkına büyük çıkışları yaptıran şehitlerdir. Toplumun ortak değerini ve duyguda uyumunu sağlayan şehitler kuşaktan kuşağa aktarılırlar ve o toplumun değerlerine, tarihine bağlı kalmasını sağlarlar. Çünkü toplum bilimi ortaya koymuştur ki, değerlerini sahiplenmeyen bir halk iflah olmaz ve dağılmaktan kurtulamaz.

Bir inanç uğruna, dava uğruna şehit olmak insan onurunun en çarpıcı simgesidir. Önceleri tanrıya ulaşma adına çekilen çileli yolculuğun adydı şehitlik. Ve üç kutsal kitap, tanrıya ulaşma savaşında en büyük çileyi, acıyı çekerek kendini feda edenleri şehitlik mertebesiyle onurlandırdı. Tanrı onları kendi katına ulaştırarak ödüllendirdi. Sonra özgürlük davalarının en güzel evlatlarının fedakarlığını, erdemi, kurtuluş umudunu simgeledi. Egemen olan, yok eden, yıkan her sisteme karşı başkaldırının, insan özünün ve yeni yaşamın, umudun temsili oldular şehitler. Onun içindir ki insanlar onları sahiplendikçe insan olmanın erdemine ermeyi öğren-

diler. Çünkü en büyük acıları en önde omuzlayan, insanların acılarını kendisinde toplayarak onlara mutluluğu armağan edenler onlardı.

Şehit gerçekliği en büyük insan saflığını, ışığı ve ruh güzelliğini taşır. Gerçek sevgidir onların yüreğinde tutuşan. Ve onların sıcaklığıdır hepimizi ısıtan ve yeşerten... Umudun canlı meşalesidir onlar. Her canlıda tanrısal olan ne varsa onlarda bütünleşmiştir. Ve kutsal olan gerçekler değil, onların kendi gerçekleri için çıktığı arayıştır. Bu nedente her gerçekliği kutsallık olarak tanımlamak doğru olmaz. Kutsallığa yol açan gerçeklik savaşımında kişinin gösterdiği mücadele ve irade gücüdür.

Ve insanlık şehitleri resimleştirerek tarihin sayfalarına kazımakla, kuşaktan kuşağa aktarmakla doğru anlamını, içeriğindeki mesajı vermekle, ancak cevap olunabileceğini görmüştür. Tabii ki onların gerçekliğini anlatmak öyle basit değildir. En büyük anıtlar, heykeller ve resimler bile onları anlatmaya yetmez. Ama yazmazsak, anlatmazsak, resmetmezsek tarih bizi affetmez. Hele bizim gibi şehitler partisi olarak kendisini tarihe kazıyan ve binlerce yıllık köleliği şehitlerin kutsal kanlarıyla parçalayan ve şehide cevap olma ilkesi üzerinde yükselen bir partinin şehitlerini doğru anlatması, kavratması ve gelecek kuşaklara ışık tutması vazgeçilmez ve onurlu bir görevdir. Bu şehitler albümüyle bunu yapma iddiamızı koyarken, onların en iyi

anlatıcısı ve resmedicisi olan Önderliğimize bağlılığın da ancak böyle somutlaşacağını da belirtmek istiyoruz. Önderliğimizin *"Bir resim çizdim bakılmasını isterim, bir ses oldum duyulmasını isterim"* dediği gerçeklik şehit gerçekliğinin resmi ve sesi olmaktadır. Çünkü tüm değerlerin bileşkesi olan Önderlik, şehidi en iyi anlayan ve cevap olandır.

Yaratıcılık ve keşif acıda saklıdır. Büyük karanlıkları, acıları yaşamayanlar, büyük keşiflerin, yeniliklerin sahibi olamazlar. Herkes de başaramaz acıyla, karanlıkla savaşmayı. Ancak büyük acıları derinden hissedenler büyük çıkışların da sahibi olurlar. Bizdeki şehadet gerçeğinin bu kadar büyük olmasının temelinde halk olarak yaşadığımız acıların derinliği gizlidir. En derin acıların yaşandığı bir coğrafyanın çocuklarıyız. Çelişkinin bugün en derinden yaşandığı mekânın ilk yaratanlarıyız. İlkte yerini alan, ama sonra yok edilmek istenen bir gerçekliğin ürünleriyiz. Mezopotamya; başlangıçların kutsal mekânı, Altın Hilal; yaşamın uyumunu, anlamını insanda derinleştiren, suretinde kendisini yenileyip, kendisini ilk bulduğu mekân. İnsanlık doğanın bir parçası olarak doğa ile uyumlu bir yaşama bu mukaddes topraklarda yöneldi. Ateşin ve güneşin çocukları olarak tarihe kazınan Aryenler toprakla bütünleşen insanın güzelliğini yarattılar. Ancak bu toprakların ilk ataları olmalarına rağmen Kürtler olarak doğanın ağlayan yüzyıldılar, kanayan yarasıydı-

lar. Tarihî fırtınasında, gel gitlerinde çatışmış bir evdi bizim ülkemiz, Kürdistan! Bütün gölgelerin, karanlık ruhların çulandığı evimiz, toprağımız. Aydınlıkları yutan karanlık bir ağız misali hepimiz yutulduk içinde. Dört odalı yıkık bir evdik. Üzerine ağıtların söylendiği bir coğrafıyaydık. Dörde bölünmüştü kalbimiz, her bölmenin arası tel örgü, mayın ve ölüm demektir. Her şeyi kader sandık, kanıksadık bilincimizde. Ta ki çağın büyük bilgisi gelene kadar, ta ki bu topraklar on binlerce şehit kanıyla sulanana kadar...

Onlar bizim bilincimizdi. Yıkık coğrafyamızın, kırık kalplerimizin dermanıydı. Çağın bilgisinin tutuşturduğu ateşi besleyenlerdi Onlar... İnsanın en gerçek coşkusu rüyalarında saklıysa eğer, Onlar bizim rüyalarımızın, özlemlerimizin diliydi. Altın Hilal'in dağlarında yürüyen iddiamızın, unudumuzun adıydı

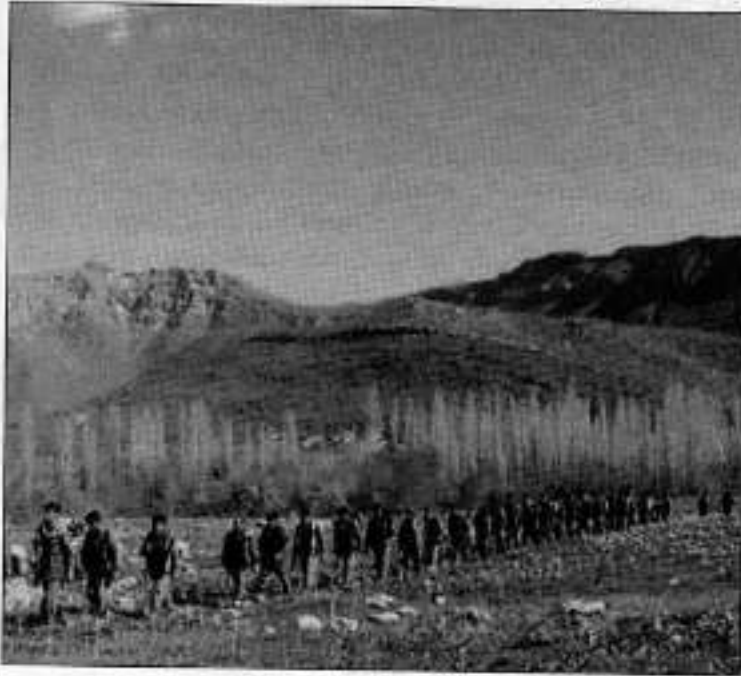
Onlar. Ve zihin devrimimizin özüydü Onlar.

Onlar dirilişin ve direnişin ateşten ışığıydılar. Ve güneş yolculukta gerçeğin en büyük arayıcılarıydılar. Onun için PKK gerçeğinin, gelişiminin diyalektiği oldular. Onlar yaşamsallaştırdıkça PKK PKK oldu ve milyonların yüreğine yazıldı.

PKK'de şehit gerçeği en amanstız, en hesapsız adanmaydı. Onun için Hakilerle başlayan şehadet gerçeğine verilen cevap, buna layık olmanın, bunu yaşamsal kılmamanın tek yolunun partiyi, mücadeleyi, savaşı geliştirmek olduğu, PKK tarihinde çok çarpıcıdır: *"Haki KARER grubun fedakarlık ve cesaret ümsaliydi. Benim adeta gizli ruhum gibiydi. Kısa, ama özlü yaşamını sürekli anlamak ve halklarımızın engin kardeşliğine, birliğine ve özgürlüklerine taşımak, başta gelen hem esin kaynağımız hem de görevimiz ola-*

rak anlaşılmalıdır," diyen Parti Önderliğimiz şehide bağlılık ilkesini başlangıçta ortaya koymuştur. Parti Önderliği'nin kendi çıkışını şehadet gerçeğine doğru yaklaşımla ele alması ve Mahirleri, Denizleri tohum olarak değerlendirmesi, onların fizilenen gücü olduğunu söylemesi ta başlangıçta şehide doğru yaklaşımın gücünü göstermektedir. PKK'nin en temel özelliği şehidi doğru anlaması ve cevap olmasıdır. PKK'yi PKK yapan, temel gelişim diyalektiğini oluşturan da budur. Haki KARER arkadaşın anısına partinin ilamının yapılması ile Önderliğimiz doğru yaklaşımın, anlamının nasıl olacağını ortaya koymuştur. PKK'nin varolması bu gerçeklik üzerinde ortaya çıkmıştır. Şehidi doğru anlamak, yaşamsallaştırarak yüreklerle ve beyne naksetmek PKK'nin temel ilkesi olmuştur. Ve bunu anlamayanlar bu gerçekliğin dışında kalarak silikleşmişler, yok olmuşlardır. Çünkü Önderliğimizin belirttiği gibi *"Şehit ilkeden taviz vermemektir."* Bu taviz verildiğinde tarihe cevap olmak mümkün değildir. İnsan ilkeleriyle, yaşam doğruları ile insandır. Bugün türünün özelliklerine en çok yabancılaşan bir canlı olarak değerlendirilen insan, ilkelere doğru sarılmayla, ancak tarihte kalan özüne inebilir, kendindeki yabancılaşmayı kırabilir. Şehitler insan olmanın, insanlaşmanın en güzel örneğidirler. Ve bunu ilkelerinden taviz vermeyerek gerçekleştirmişlerdir.

Her şehadet özünde büyük bir yaşam gayesini, gerekçesini

“Şehidi kendinde yaratmak, şehitle çelişen yaşamın önünde durmak, şehidi doğru yaşatmak “ya doğru yaşarsın, ya yaşayamazsın” hükmüne bağlı kalmak büyük önem taşır. Öyle olursanız şehitlere bağlı kalabilirsiniz. Veya Onların ardılları olabilirsiniz. Başka hiçbir biçimde kendinizi onurlandırmayın.”

Başkan Apo

taşır. Ve bunun için de şehitler en cefakâr yolculuklara göğüs geçirip, en büyük acıların süzgecinde geçerken bile değerlerinden taviz vermeme gücünü gösterirler. PKK bu özü çözümleyip doğru cevap olduğu için bugünlere gelmiştir. PKK şehitler halkasına baktığımızda her birinin geleceğe bir sacrama yaptırdığını, yeni bir çıkışın gerekçesi olduğunu görürüz. **Kemal Pirlerin, Hayrilerin, Ağülerin** çıkış koşullarını incelediğimizde en zorlu ve amansız koşullarda Önderliği anlama gücünü göstererek pratiğe yöneldiklerini, büyük bir ideolojik bilinçle bağlılık gösterdiklerini ve bu nedenle PKK'ye önemli çıkışlar yaptırdıklarını görürüz. Onlar nasıl yaşanması gerektiğini bilen, hissedilen şehitlerimizdi. Kendini yaşama doğru veren ve yaşamı yaratan büyük insanlardı Onlar. Bu nedenle **Haki KARER** arkadaşın şehadetiyle başlatılan tartışma süreci, savaşla büyütülmüş ve zaferin teminatı da şehit gerçekliği olmuştur. Gerçek PKK'liliğin özü de bu gerçeklikte yatmaktadır. Bunu anlama gücünü gösterenler, günün, anın devrimcisi olmayı başarırken, anlama gücü göstermeyenler yüreklerini büyütmedikleri için köle kişiliğin bataklığından kurtulamamışlardır.

Şehitlerimiz doğru arkadaşlığın, doğru yoldaşlığın en soylu temsilcileridir. İlk büyük şehitlerimizin bağlılıklarında en yüce arkadaşlığı görürüz. Burada sınıf, ulus bağlılığının ötesinde bir insan bağlılığı saklıdır. Bunun gücü doğrularda birleşme, bunu ideolojikleştirmekten, örgütleştirmekten gelmektedir. Onun için tarzları vurucu, yeniden yaratıcı ve sonuç alıcıdır.

Tarihimiz şehadet gerçeğine verilen cevaplarla doludur. Şehidi en iyi anlayan ve milyonları yüreğinde toplayan Önderliğimiz, **Halil ÇAVGUN** arkadaşın şehadet yıldönümünde Hilvan-Siverek direnişini başlatmıştır. Zindanın “**Şafak Gülü**” ve dirilişin meşalesi olan **Mazlum** arkadaşın şehadet yıldönümünde ise Ortadoğu'da ülkemizin dağlarını, Altın Hilal'in merkezine doğru gerilla köprüsü kurulmuştur. Yine **Mehmet KARASUN-GUR** arkadaşın şehadetine karşılık Güney devriminin geliştirilmesi ilke edinilmiş ve bu yolda ilk kilometre taşı olarak ele alınmıştır. PKK'yi güç yapan bu manevi değerlerdir ve PKK'nin gücü, ideolojik gerçeği ve doğru yoldaşlık anlayışından gelmektedir. **Agüt** kişiliği bunun en somut ifadelerinden biridir. Her anına büyük bir başarıyı sığdırmayı ilke edinen ve Önderlikle

yoldaş olmayı başaran Agüt yoldaşımız kanayan, ama susmayan yüreklerimizin diliydi. Zindandaki ışığın dağlardaki yansımaları ve yayıcısıydı. Önderliğin çizdiği resimde umudun görülmüyordu. Dirilişimizin mitosu ve ağıtlarımızın imgesiydi. Bunun için ışığın düşmanları O'nu yok etmek istedi ve haince arkadan vurulması bundandı. Ama yine cevap olundu ve gerilla birlikleri O'nun anısına çoğaltıldı. Altın Hilal'in dağlarında yürüten iddia büyüdükçe büyüdü ve zindanın çılgınlığına dağ dorukları cevap oldu. Daha binlercesi var. Ve büyük şehitlerimizde konulan ilkesel cevap olma tarzı günümüze kadar sürmüştür.

Ve ilk oluşlarıyla tarihteki en büyük farklılıkları yaratarak kadının kurtuluşunu müjdeleyen kadın şehitlerimiz, **Rahimelerle, Beselerle** başlayıp, **Zilanlarla, Semalarla** tanrıçalaşan umut yolcularımız. Kadın olmanın onurunu, gururunu ve güzelliğini bizlere armağan eden şehitlerimiz. Binyılların çözülmemiş çelişmesini 21. yüzyılın gündemine oturtan ve insanlık manifestosunun temelinde kadını koyan Önderliğimiz, tarihte bir ilkin adı oldu. Dört bin yıllık bir geleneği yıkarak kadın özünün tarihe gizlenmiş yönlerini açığa çıkardı. Bunun için binlerce ka-

din yüreği O'na koştu ve O'nu en iyi anlayanlar kahramanlık eylemlerine soyunmaktan geri durmadılar. Kendini bulmak isteyen kadın yüzünü dağlara çevirmişti. Dağlarda kendini beşikte buldu. Fırtınalarla sallanan, sel sularında yıkanan, çorak topraklarda kavru lan beşiğinde... Beşikteki hali özüydü. Ve özüyle buluştukça eyleme dönüşen kadının sözü oldu. Bu nedenle yirmi tane yitmiş kadın- sız deviren insanlık için, 21. yüzyılda kadın adına girdi. Her şehadete olduğu gibi kadın şehadetlerine de büyük cevap verildi PKK gerçeğinde. **Berivan**'dan, **Zekiye**'den, **Beritan**'dan ve **Ronahilerden** alınan güç ve ilhamla fırtınalar yaratıldı. Zilan, Sema hepsinin bileşkesi oldu. Kadın özgürlüğünün zirveleşen isimleriydi Onlar. Zilan dağlarda patlayan özgür kadının sesiydi. Sema O'nun ışığının zindandaki hüzmeydi. Zindan acılarının, kanayan, ama susmayan kadın yüreğinin diliydi. Yaşam adına yücelen ne varsa Onların eyleminde somutlaştı. Ve yaşamı sevmenin adı olduklar Onlar. Tazları özgürlüğe baş koyan insanın tarzıydı. Kadın şehitlerimiz geleneksel kadının ve egemen erkeğin köle yanlarını da öldürmüşlerdir. Kadın hareketi, kadın partileşmesi, kadın kurtuluş ideolojisi, kadın şehitlere cevaben geliştirilmiş ve önemli bir özgürlük düzeyi yakalanmıştır. Büyük kadın şehitlerimiz kişiliklerinde söz ve eylemi birleştiren kişiliklerdir. Özgürleşme ve partileşme yaşanacaksa cins savaşının yoğun-

laşmış ifadesi olmaktan başka çare yoktur. Şehitlerimiz bunun sembolü olmuşlardır. Sema arkadaş yaşam tutkusunun ve zafer tarzının ifadesidir. **Fikri** yoldaşın eylemi ise kadın yüceliğine gösterilen saygının ifadesidir. Kadın yoldaşlığının en güzel örneğidir Onlar. Özlenen bağlılığın sembolüdür. Ve Önderliğin yaratmaya çalıştığı özgür insanın modelidir Onlar.

Bugün 21. yüzyılda tarihten silinmek istenme çabalarına rağmen yarattığı güçlü değerlerin gücüyle giren PKK, o değerleri sahiplenmenin onurunu ve gururunu taşımanın yanı sıra, onu insanlığa mal etme görevi ile karşı karşıyadır. Güneşimizin karartılmak istendiği bir noktada, milyonların yüreğine işlemiş olduğu bir kez daha en çarpıcı şehit gerçeğinde kendisini gösterdi. Ve Kürt'ün, insanlığın umudu tüm çabalara rağmen tüketilemedi. Tüm değerlerin bileşkesi olan Başkan Apo'nun 21. yüz-

yıl manifestosunu doğru anlamak en temel bir görev olarak karşımızda dururken, O'nun şehide bağlılığının ürünü olan şehitler partisi PKK'yi de sahiplenmek ancak şehidi doğru anlamla mümkündür. Ana bir başarı sığdırmak hedefiyle yüklü olacaksak bunu şehitlerimizi doğru anlamakla, Onları yaşam-sallaştırmakla gerçekleştirebiliriz. Şehitler gerçeği karşısında hangi yaşam ilkesine göre, nasıl yaşadığımızı ve başarı düzeyimizin ne olduğunu sorgulamamız PKK'nin bir tarzıdır. Yeni stratejik süreç de ancak bu temelde doğru cevap olabiliriz.

Bu şehitlerimiz insan özünün en soylu taşıyıcılarıydılar. Harçın bir suyun akışına hangi sözcük yetişirse, yıldızın kayışına ve güneşin ışığına hangi sözcük yetişirse belki o anlatır taşıyıcıyı. Şehitlerimiz bütün çağların aradığı özü günümüze getiren taşıyıcılarıdır. Haki yoldaştan günümüze hepsi de ortak erdemlerin,

yüceliklerin, büyük taşıyışların sahipleridirler. Hiçbir aşta deniz gibi kendimizi aşamamıştık. Onlar ise denizlerin aşılması oldular. Zaman karşısında cesaretimizin açığa çıkmasıydı Onlar. Kurşunlardan, bombalardan, tank pusularından, ateşlerden açığa çıkan bir cesaret. Toprak kokan, ülke kokan, sevgi kokan, özgürlük kokan...

Tanrı eğer gökyüzünün yüceliği ise, şehitlerimiz yakıtıkları özgürlük ateşiyle gökyüzüne ulaşmışlardır. Yani tanrılaşmışlardır. Ve zindana çevrilen güneş ülkesinin intikam çığlığı, karanlıklara karışan ruhlara karşı özgürlüğün habercisi olmuşlardır. Ve doruğa ulaşma tutkusunun bitimsizliği gibi, anlama arayışında sonsuz olana ulaşmışlardır.

Ve sonsuzluk altında sonsuz zaman süreci değil de zamansızlık anlaşılırsa, o zaman şimdiki zamanın kahramanları olan şehitlerimiz sonsuza kadar yaşayacaklardır.

Önderliğimizin şehide bağlılığın ürünü olarak Onlara adadığı insanlık manifestosunun gerçek uygulayıcıları olmak için tüm yüreğimizi ve beynimizi seferber edeceğimize yaşam gerekçelerimiz olan şehitlerimiz önünde söz veriyor, anılarının yüceliği karşısında saygıyla eğiliyoruz.

Mücadelemiz açısından aralık ayının bir önemi de 2000 yılı aralığında partimize karşı uluslararası kompionun bir parçası ve devamı olarak Türk devleti ve yerel güçlerin ortaklaşa geliştirdikleri bir komplo hareketine karşı devrimci hamlenin

geliştirildiği ay oluşudur. Dolayısıyla 3 Aralık II. Hamle'nin 1. yıldönümüdür.

Komployu boşa çıkarmada, en azından durdurmada önemli bir atılım ruhu rolünü oynayan 28 Eylül I. Hamle ardından gerçekleşen YNK saldırısına karşı gerçekleşen 3 Aralık II. Hamlesi'nin saldıran güçler açısından tam bir fiyasko olduğu bilinmektedir.

3 Aralık devrimci hareketi herkese PKK'nin kolay bir lokma olmadığı, PKK üzerinde geliştirilecek küçük hesapların tutmayacağı, komploculuğun artık zeminin fazla imkan bulamayacağı gerçeğini göstermiştir. Hiç kimsenin PKK'nin zayıflatılması temelinde politika ve hesap yapmaması mesajını herkese vermiştir.

Biz bugünü nasıl karşılayabiliriz? Bu hareket vesilesiyle gelişen direniş mücadelesinde 100'ü aşkın şehidimiz vardır. Bu kahramanca direniş ve şehadetler sayesinde partimiz dönemi başarıyla kapatabilmiştir. Bu kahraman şehitlerimiz adeta bedenlerini komploculara karşı siper ederek komplocuları geri püskürtmüş ve boşa çıkarmışlardır. Dolayısıyla şehadet halkalarında önemli bir yeri vardır. Bugün ve bu haftada yaşanan bu direnişte şehit düşen yoldaşlarımızı anmalıyız.

Her iki hamlede şehit düşen arkadaşlar:

Şehit Ferhat (Mustafa Aycan)
Şehit Xebat (Cemal Türk)
Şehit Bawer (Burhanettin Aras)
Şehit Kahraman (Hasan Orhan)

Şehit Savaş Cilo (Hüseyin Aslan)

Şehit Diyar (Cemil Yaman)

Şehit Berxwedan Malazgirt (Şerafettin Özer)

Şehit Erdal Feraşin (Orhan Tuş)

Şehit Delil Xabûr (Ayhan Akkuş)

Şehit Rizgar Koyêspî (Mehmet Borutay)

Şehit Şoreş (Nedim Bulut)

Şehit Kemal (Z. Abidin Tutar)

Şehit Şahin Şêr (Mahsum Didok)

Şehit Tîrêj Arned (İsmail Filiz)

Şehit Hozan (Murat Resul Pur)

Şehit Rojhat (Veysel Cengiz)

Şehit Seyfî Aras (M. Sıddık Yıldız)

Şehit Canfeda Perwer (İbrahim Tan)

Şehit Serdar Sîpan (Haşim Durmuş)

Şehit Kahraman (Sedat Kaplan)

Şehit Hüner Şehrezor (Koçer Mahmut)

Şehit Akif (Adnan Ali Hasan)

Şehit Rêber (Şiyar Abdullah Celil)

Şehit Rodî Mazlum (Mustafa Teğiz)

Şehit Faik Cîlo (Şaban Yılmaz)

Şehit Roj (Ahmet Hüseyin)

Şehit Azad (M. Rıza Berlik)

Şehit Cîlo Welat (Ecevit Uman)

Şehit Rodî Xebat (Ramazan Ayaz)

Şehit Dijwar Mîran (Şevket Randan)

Şehit Şahîn Özcan (Mehmet Benek)

Şehit Cihad Cûdî (Kamuran Muhammed)

Şehit Ömer Harûn (Salahattin Erdem)

Şehit Dijwar Erkendî (Abdulmenaf İnan)

Şehit Şiyar Kobanî (Mustafa İsmail)

Şehit Ciwan Aso (Aşilzar Kılıç)

Şehit Cûdî Dilovan (M. Emin İpek)

Şehit Cûdî Gabar (Nebez Ahmet)

Şehit Botan Çiya (Halil Abdul)

Şehit Ferhat (Sinan Baykurtan)

Şehit Fîraz (M.Beşir Huseyin)

Şehit Armanç Mahabad (Mustafa Muhammed Pur)

Şehit Kurdo Kurdistanî (Umut Rahman Kerim)

Şehit Brûsk (..... Değirmenci)

Şehit Mahir Yıldız (Sason Ahmet)

Şehit Selman Hekarî (Ebubekir Duman)

Şehit Şoreş (Azover Suleyman Muhammed)

Şehit Karker Qamişlo (Mehmet Sait Razaman)

Şehit Berxwedan Batman (Fikret Aras)

Şehit Rêdar Varto (Ali Aslan)

Şehit Azadî Varto (Yıldırım Çelik)

Şehit Sîpan Dêrik (Edip Salihi)

Şehit Siyabend (Adnan Haso)

Şehit Cigerxwîn Xwinrêj

(Ümit Özer)

Şehit Cemşid (Siyamend Hasso)

Şehit Hacı (Hüsren Haydar)

Şehit Talan Afrîn (Abdurahman Muhar)

Şehit Alan (Abdurahman Muhammed)

Şehit Fîraz Baz (Fîraz Yunus)

Şehit Mervan Reşo (Fatih Teyfik)

Şehit Botan (Sadık Yasin)

Şehit Herekol Gever (Ergün Aydın)

Şehit Sosin Gabar (Zeliha Budak)

Şehit Bawer Berxur (M. Ali Resul)

Şehit Rêdûr Engizek (Mehmet Bilal)

Şehit Hêmin (Doğu Kürdistanlı)

Şehit Sabri Sabir (Tahir Aliyev)

Şehit Rûstem (Yücel Zeydan)

Şehit Rêber (Orhan Yıldız)

Şehit İntikam (... ..)

Şehit Çavreş (Serdar Özkahraman)

Şehit Sedat Çeko (Fatih)

Şehit Rodî Xidir (Serdar Genç)

Şehit Kajîn Gürpınar (Davut Yıldız)

Şehit Medya (Şükran Demirtaş)

Şehit Perwîn Goran (Vediha İbrahim)

Şehit Diyar Qamişlo (Ahmet Omer)

Şehit Milîtan Serdil (Êriş Haydari)

Şehit Xemgîn Afrîn (Nasır Yusuf)

Şehit Zagros Hewlêr (Sorran....)

Şehit Savaş (Ekrem Öztürk)

Şehit Sabri (Erkan Demir)

Şehit Welat Cesur (Ercan Doğan)

Şehit Agirî Dêrik (İbrahim Mahmut Yusuf)

Şehit Serdem Kaya (Nurettin Kaya)

Şehit Gulaber Kırkısrak (Gulistan Deniz)

Şehit Dicle Cûdî (Besê Ali)

Şehit Necbir Raperîn (Selçih Hemo)

Şehit Akif Engizek (Osman Mustafa)

Şehit Serkeftî Germiyani (Bahtiyar Rahim)

Şehit Doğan (Hasan Veli)

Şehit Aras Kasırga (İsa Adıbelli)

Şehit Özgür Bargiran (Hakan Gündüz)

Şehit Cuma (Karwan Muhammed)

Şehit Xebat Welat (Nuri Sarı)

Şehit Ferhan Basya (Cemil İbrahim)

Şehit Yılmaz Kaşura (.....)

Şehit Berfîn (.....)

Şehit Mazlum (Ali İbrahim)

Şehit Serhildan (Bekir Kerim Muhammed)

Şehit Bedran (Bahtiyar Haydar)

Şehit Goran

Şehit Êrivan Zagros (Suriye Ogureli)

Şehit Munzur

Şehit Zerdeşt

Şehit Mihyedin

Şehit Xoşnav Qamişlo

Anıları mücadelemize

önderdir

Mücadele arkadaşları

KARADAĞ ŞEHİTLERİ ANISINA

Şehre giriyoruz. Caddelerin genişliği hoşuma gidiyor. Sokak lambaları yanıyor, sokaklarda halen insanlar dolaşıyor, sarhoş olmuşlar. Göze çarpıyor. Yol kenarlarında İstanbul'da alışık olunan sokak fahişeleri görünüyor. Geçen araçlara durmaları için el sallıyorlar. Derneğe varıyorum. O gece uyku tutmadı beni. On yıldır BAAS rejimi alandan çıkarılmıştı, ama insanlar sokakta etini satıyorlar, niye? Daha sonraki günlerde o geceki düşüncelerimi anımsayarak, yarı ağlamaklı gülüyorum. Tanımak anlamak, anlamlandırmak... Bu kavramlar bir devrimcinin tüm yaşamında her an karşılaştığı ve kendi benliğine soru yüklemenin ilk anahtar sözcükleri oluyor. Sokaklara çıkmak istiyorum.

Zeynep arkadaş;

"Daha erken. Biraz bekle. Yeni gelenlerle çıkarsın. Bu boş zamanında kitap okursun, bazen de görüşme vb ilişkilere gidersin" diyor.

Diplomasi işine bakan arkadaşla bir partinin merkez binasına görüşmeye gidiyorum. Karşılama, diplomatik nezaket, hoş beş ve çaylar, soğuk kola, hemen ardından ayran. Partinin Genel Başkanı bizimle konuşurken telefon geliyor. Adam, ahizeyi bazen kulağına alıyor, bir kelime cevap ve ara sıra "hum hum"lar ve ahizeyi biraz şişko göbeğine yaslıyor. Tekrar alo vb, bu sahneler oldukça uzun. Telefonu kapayıp bize dönüyor. Sadece bakıyor. Çok yoğunlaştığını, Kürtlüğünün zorlandığını ve kendinin dünyanın merkezi olduğu

hissini vermeye çalışıyor. Bana, "niye konuşmuyorsun?" diyor. Ben de "arkadaşım konuşuyor" cevabını verince, yine hum hum deyip kafasını sallıyor. Arkadaşla konuşuyor.

Görüşme bitmişti. Kalkıp çıkacağımız esnada iki eliyle elimizi sıkıyor ve ne sorunumuz olursa yalnızca kendisiyle görüşmemizi istiyor. Bunu söylerken sessiz konuşuyor. Kendi binasında, kimse duymasını istemiyor havasını veriyor.

Başkanın odasından çıkınca salonda yardımcısı Dr. S. bizi karşılıyor. O da kapısından bizi uzaklaştırırken;

"Sizin dostunuz ve buradaki tek yurtsever benim, emrinize hazırım, ne sorunuz olursa bana gelin" diyor.

Merdivenlerden çıkış kapısına yöneliyoruz. Merkezle-rinden Dr. P. bizi karşılıyor. Çıkış kapısını açıyor, dışarı çıkıyor. Arabaya binmemize fırsat vermeden;

"Ben geceleri de buradayım, tüm işleri ben yürütüyorum. Bir sorun ya da yardıma ihtiyacınız olursa diğerlerine gerek yok, ben çözebilirim. Ben Serok Apo'ya bağlıyım" diyor.

Arabamıza biniyoruz. Arkadaşla tartışıyoruz. Ben arkadaşla, "burada ya üç ayrı temsilci var, ya da üç ayrı

yerlere bilgi veren onların emrinde çalışanlar var. Çünkü bir örgütte bu tür işleyiş olmaz" diyorum. Oradan eve geliyoruz.

Faaliyetlere çıkıyoruz. Süleymaniye'yi tanımak istiyorum. Görünürde evlerin mimari yapısı dubleks daire biçimindedir. Zengin sınıır insan. Ama gerçek öyle mi? Aydınların bol olduğu 'rewşenbirler şehri' gerçekten öyle miydi?

Sokaklardan çıkıyorum. Ana cadde üzerinden bir arkadaşın akrabasının adresini aramak için yavaş adımlarla gidiyorum. Arkadaş ailesine bir mektupla, Önderliğin ve kendisinin resmini göndermişti. Onu vermek için gidiyorum. Caddenin sağında solunda insan kümeleri yığılmış, buz vb satanlar var. Az ileride iki kadının yanında kravatlı ve şık giyimli bir adam duruyor. Yanlarına bir araç yaklaşıyor. Kısa bir pazarlıktan sonra kadınlardan biri araca biniyor. Ayrılırken diğerlerine sahte bir gülücük ve el sallamayı ihmal etmiyor. Adamın gözü bana ilişiyor, yabancı olduğumu anlıyor. Gayri ihtiyari yavaş yavaş yaklaşmaya çalışıyor. Oraya yönelip adresi soruyorum. Adres bir dekorasyon dükkanı. Dükkan sahibi beni buz gibi karşılıyor. Küfür ediyor, böyle bir yakınının olmadığını söylüyor. Daha da ileri gidip asayışı çağıracağını söylüyor. Tabancam koltuğumun altında duruyor. Yavaşça emniyetini açıyorum, adam ta-

bancayı fark edince korkuyla geriliyor. Ben de soğukkanlılığımı yitirmeden dükandan ayrılıyorum.

Oradan pazara bir dostun dükkanına geldim. Dost bir çay getirdi. Eskiden saflarımızdan gelen değerli bir insandı. Bana Dr. Süleymanların kaçtığını müjde biçiminde verince şaşırdım. Gerginliğimi anlayınca;

"Yahu siz arkadaşlar acayip duygusalsınız. Parti bir kirden arındı, her günü zararlı partiyce. Tam da YNK'ye göredir" dedi. Babası etkili bir aşiret önderiydi. Bir süre öyle sessiz kaldık. Sessizliği yine o bozdu;

"Dün akşam YNK'nin üst düzey bir adamı evimize geldi. Biliyorsun babam onları sevmez, ama aileyi kazanmak için bazen gelip giderler. On on beş insan vardı. Süleyman'm kaçtığını ve PKK'nin çok önemli bir adamı olduğunu vurgulayan övücü laflar ediyorlardı. PKK'nin yavaş yavaş dağılmaya doğru gittiğini söylüyordu sevinerek. Ben de ona 'kim sana Silo'nun önemli biri olduğunu söyledi' dedim. O da, 'biz biliyoruz' dedi. Ben de orada kilere, 'Silo sizi kandırmış, PKK içinde en itibarsız, düşkün biridir ve VI. Kongre'de örgüt üyeliği dondurulmuş, sıfatsız biridir' dedim. Adam neye uğradığına şaşırdı. Ardından da arkadaşına bile bakmadan çıkıp gitti. Konuşmam babamın çok hoşuna gitmiş, keyifli keyifli gülü-

yordu."

Evlerine gitmiştim. Gerçekten de babası Medya TV haricinde hiçbir televizyonu izlemiyordu. Önderliği seven bir yurtseverdi. Tüm köylülerin sorunlarını kurdukları bir komite ve kooperatif aracılığıyla çözüyorlardı. Tam bir köylü demokratiydi. Evinde de eşiyile ilişkileri saygı uyandırıyor. Eşini her kararına ortak ediyordu. Eğer uzun bir süre kadro arkadaşlar evlerine gitmezse çok kızıyor.

Her gün 12 saatten fazla sokaklardaydım. Para fazla gitmesin diye araçlara binmez, yaya yürürdüm. Sokaklar sıkıcı, sokaklar ruhsuzdu. Yaşayan ölümler sokağıydı. Kimsenin yüzü gülmüyordu. Yaşlı kadınlar siyaha bürünmüş, çocukların gözleri donuk, yüzleri gülmüyor. Düşünleri canlı değil. Düşünler Avrupa şablonculuğunu oynuyor. Kürtlük ölü. Ama Kürtlük aynı zamanda alttan kaynayan bir kazan. Gelin modern giyinmiş, makyajı yerinde, damat da hakeza öyle, ama halay yok, bablekan, sepê yok. Kürt folklorik elbiselerini giymek, geri kalmışlığın sembolü olduğundan kimse giymiyor. Giyenler de horlanıyor. İstanbul, Ankara gibi metropol kentleri aklına geldi. Özünden kaçma.

Fark edilen bir diğer nokta da Süleymaniyeli Hewlerliyi sevmez; çünkü Hewlerli aydın değil, geridir ona göre. Hele Behdinanlı olmak suç-

tur. Çingene kavramlarıyla açıklanırlar. Görünürde Süleymaniyeli Süleymaniyeliyi sever sadece. Ama birbirini de sevmeyen aslında. Ailesini, ailesinde de önce kendisini, sonra çocuklarını ve karısını sever. Süleymaniyeli aslında karısını da sevmeyen. Avrupa evlerinde gördüğü mankenlere öykünür. Kıskaçtır. Küçük burjuvazinin klasik bir özelliği olarak, varolmanın dayanılmaz hafifliğini yaşar. Egoisttir. Dizginlenemez özentileri vardır. Amerikan hayranıdır. Sokaklarda Sibel Can'ın, İbrahim Tatlıses vb sanatçıların posterleri satılır. Sokaklarında Kurmanç kaseti satılmaz, ama Bülent Ersoy, Zeki Müren, Hülya Avşar vb 'sanatçıların' kasetleri bolca bulunur.

Dükkanların olduğu dar sokaktan yürüyorum. Dükkanlıkların bir anda hepsinin kapılarının ardında ağızları

kulaklarına kadar gülmelerine, laflı satışmalarına bir anlam veremiyorum önce. Daha dikkatli bakınca önümden geçen Behdinan yöresinin giysilerini giymiş iki genç kadına güldüklerini anlıyorum. O an İngilizlerin böl yönet politikasını, YNK'nin Kürtçülük adına Behdinan-Soran çelişkisi üzerinde yürüttüğünü görüyorum. Gördüklerim İngiliz siyaset tarzının somut meyvesiydi. Sınırdan kıpkırmızı olmuşum, ama kendimi toparladım.

Tamıdığım elbise satan dükkana girdim. Dükkan sahibi eski Komünist Parti üyesi bir yurtseverdi. Sessizce çayı önüme koyarken;

"Biliyor musun, eskiden Araplar varken daha kolaydı. Bu adamlar Kürtçülük adına halkta umutsuzluğu, geleceğe güvensizliği, geleceğe dair stratejik bir yenilgiyi yaşıyorlar. 'Fişe'yi yani boşu çiz-

gi haline getirdiler. Şimdi ise tekrar kardeş kavgısını başlatacaklar. Bu defa hedefte olan sizsiniz. YNK size saldıracak, dikkat edin" dedi.

Sokağa çıktım, bir minibüse bindim. Minibüste Orhan Gencebay'ın kaseti çalıyor. Araba dolu, herkes dertli dertli dinliyor, ama kimse anlamıyor. O günün gerginliğiyle şoföre;

"Sen bunu anlıyor musun?" diye soruyorum. O da, "hayır!" diyor.

"Değiştir. Kürtçe koy üstüne." Ses tonum sert çıkmıştı. Şoför beni önce bir süzdü, ters ters baktığını görünce sakince, "tamam" deyip Hasan Zirek'in kasetini üstüne koydu.

Arkadaşlarla randevumuz bir mezarlıktaydı. Hamza, Iskender arkadaşlarla tek milimizi mezarlıkta aldık. Hamza arkadaş;

"Heval bugün bir ana bana ne dedi biliyor musun; 'oğlum siz yanlışsınız. Celal Talabani'ye karşı niye propaganda yapıyorsunuz? O adam işini yapıyor. Komala Rengdaran'ı tasfiye etti. Ali Asker'i tasfiye etti. İran KDP'yi sattı. Şimdi parası bitmiş, siz para ediyorsunuz, yani PKK'yi, sizi satacak. Konuşacağınıza tedbirinizi alın. Biz neyin ne olduğunu biliyoruz' dedi."

Hamza arkadaşla sadece baktık. Ana doğru demişti. Partiden de tedbir almamız yönünde uyarı gelmişti. Tedbirler üzerine tartıştık. Daha illegal hareket etme yönünde

karara vardık. Çünkü Ranya'da 35 arkadaş tutuklanmış, hastane kuşatılmış, gazetenin dağıtımı yasaklanmış, gazetenin önüne karakol kurulmuştu. Hareket eden sadece bizim birimle, halk içindeki bayan arkadaşların birimiydi. Gece Konsey'in açıklamalarını iki üç koldan şehrin dört köşesine dağıtıyoruz. Çıkan haftalık **Ronahi** -Welat gazetesinin yerine çıkıyordu- gazetesini de pazarda her yerde dağıtmaya çalışıyoruz. Gazeteyi verdiğimiz milis, bindiği otobüste şoförün arka koltuğuna gazeteleri yerleştirip kendisi de en arka koltuğa geçip oturuyor. Araç dolunca şoförün arka koltuğunda oturan biri gazeteyi açıp bakıyor ve hayretle;

"Hey allahım, bu PKK ateşin içine de düşse yine çıkıyor" diyor. Şoför yemin billah ediyor, haberi olmadığını söylüyor. Yani gazetemizin kitleye ulaşması için her yöntemi deniyorduk. Örneğin bir keresinde İskender arkadaş caminin tuvaletine gazeteyi yerleştirirken cebinden yedek tabanca şarjörünü klozet deliğine düşürmüştü. Tenna sokaklarda ise gazeteyi çocukların eline veriyorduk. El arabasıyla eşya satan, ekmeğe satan milislerimizle her ekmeğe bir bildiri, bir gazete sarıp insanlara veriyorduk. Bu da YNK'yi çıldırtıyordu.

Bazı malzemelerimiz vardı, yerlerinin değiştirilmesi gerekiyordu. Yaklaşık iki çuval dolusu eşya vardı. Hem

bu yüzden hem de nokta tannınması diye üç araç değiştirmek zorunda kaldım. Gittiğim evin sahibi evde yoktu. Evin bahçesinde bir süre sessiz oturdum, bekledim. Komşuları beni hırsız sanıp üstüme geldiler. Şansım yaver gitti ki, ev sahibi çıkageldi.

Eşyaları yerleştirip kardeşinin evine gittik. Ev halkı gergindi. O gün evi üç silahlı adam basmış, büyük ihtimalle dostumuzun kardeşini öldürmeye gelmişlerdi. Hikayeyi anlatıyorlar. Adam YNK'nin bölük komutanı, KDP savaşı döneminde bazı kimseleri öldürmüş ya da onun öldürdüğü söyleniyor. Ölenin ailesi, aşireti YNK'den intikam yerine bu adama yönelmiş. KDP'ye bunun öldürdüğünü kim söylemiş? YNK'ye sorulabilir, neden sorulmuyor? Birey bir çıkmaza sokulmak ve tam bağlanmak isteniyor. Dostumuzun kardeşi gitmiş YNK yetkililerine, kendini korumak için silaha ihtiyacı olduğunu söylemiş. Ama olumsuz cevap almış. Biraz tartışıyoruz. Bölük komutanı YNK istihbaratında çalışıyor. Gözleri doluyor ve iç çekerek;

"Heval bizi ihanete zorluyorlar, kirli bir savaş kapıdadır" diyor. Sonra anlaşıyor bunlar bir kesim. PKK ile savaşmak istemiyorlar, savaşa karşı çalışma yapmışlar. YNK de bunları komplo, şantajla bastırarak hizaya getirmek istiyor. Çantadan kleşi ve iki bombayı kendilerini

korumaları için bırakıyorum. Sabah kahvaltı yapıyoruz. Bölük komutanı ve onun kardeşiyiz. Eşi ise öğretmendir. Kendisi yeni mezun olmuş. Eşiyle bir şey üzerine konuşuyor. Bir konu üzerine eşi, olmaz diyor. Adam, "kalbimi kırıyorsun" diyor.

Yüzündeki ifade sert ve aşağılayıcıydı. Eşi hala, "hayır, öyle demek istemedim" diyor.

Aç olmama rağmen bir şeyler atıştırıp evden ayrıldım...

Axin ve şehit **Tanya** arkadaşlarla randevum var. Onlarla buluşup bir aileyi tanıştırmaya gidiyoruz. Axin arkadaş tanıdığımız birinin kaçtığını ve pazarda karşılaştıklarını söylüyor. Olası kalacağı yerleri tahmin etmeye çalışıyoruz. İçim sızlıyor. İnsanın düşüşü, insanın ölümü. Kürdistan'da tüm insani yönleri öldürerek emperyalizme hizmet ediyor. Yolda gayri ihtiyari Axin arkadaşına hüznü dolu bir iç çekişle bakıyorum. Değerli bir insan yetkin biri. Güzel biri. YNK onu saflardan uzaklaştırmak için özel çaba içinde. İçimdekileri ona söyleyemiyorum. Halbuki yoldaşlar tasayı sevinci paylaşırlar. Ama ben yanlış anlar düşüncesiyle kaygılarımı onunla paylaşamıyorum. Kaldığımız ev Hewlerli bir dostun evi. Eşi Duhoklu. Hep bayan arkadaşların niye evine gelmediğinden sitem ederdi. Kapıda beni ve iki bayan arkadaşını görünce dünya onun

oldu. Beni bırakıp bayan arkadaşlara sarıldı. İçeri geçtik.

Reber evin 7 yaşındaki oğlu. Hemen geldi boynuma dolandı. Ve bayan arkadaşlarla tokalaştı, öpüştü. Saçları sarı ve uzun olduğundan Axin arkadaş onun kız olduğunu sandı önce. Erkek olduğunu söylediğimde şaşırdı. Reber'in gerçekten de bir erkek çocuk olduğuna kimse inanmıyordu. Sarışın mavi gözlü saçları sırtının ortalarına iniyor. Örgü yapmış tam bir kız çocuğu görüntüsü veriyordu. Reber'in maharetleri çoktu. Komşularının kazını kafa üstü su dolu tenekede boğmuş ardından da sahibini çağırarak "senin kazın intihar etmiş" demiş. Güzel bir sohbetin ortalarında kapıdan bir kadın sesi geldi. Sesin gelmesiyle Reber'in renginin atması bir oldu. Annesi bıkın bir ifadeyle "yine ne yaptın Reber" diye sordu. Reber omuzlarını havaya kaldırarak masum bir ifadeyle "hiç" dedi.

Annesi dışarı giderek durumu öğrendi. Reber abisini döven 12 yaşındaki çocuğun kafasını kırıp, kardeşinin intikamını almış. Annesi Reber'i diğer kadına gösterince, kadın;

"Hayır bu olamaz. Bu daha küçük bir çocuk, benim oğlumu dövemez" diyor. Reber ise gayet soğukkanlı, "bendim" diyor. Yanıma geldi. Öpüp biraz da nasihat verdim. Arkadaşları orada bırakıp ayrılmak için kapıya çıktım.

tım. Reber ağladı;

"Beni de götür Heval. Ben de Serok Apo'nun gerillası olmak istiyorum." Gözlerim dolmuştu. "Daha sonra..." deyip oradan uzaklaştım.

Yolda giderken bir caminin önünde daha önce içtimizden kaçan Azad adında bir unsur ilişti gözüme. Yalnız değildi. Elimi tabancamın üzerine koydum. Azad yanıma geldi. Tir tir titriyordu. Üstü başı kir pas içindeydi, zayıflamıştı;

"Heval pişmanım, bunlar bizi hayvan gibi kullanıyor. Ayda 400 dinar veriyor ve karargahlardan çıkışımıza izin vermiyorlar. Verseler de kendi adamlarıyla birlikte veriyorlar" diyordu büyük bir pişmanlıkla. "Madem pişmansın haydi gel gidelim" dedim. O esnada yanıma başka birisi yaklaştı;

"Haydi gidelim, kim bu?" Azad cevap vermedi. Gider-

ken bozuk Türkçe'siyle buluşma için bir randevu yeri verdi.

Daha sonra ben, İskender, Hamza tedbirimizi alarak randevu yerine gittik. Ama Azad gelmedi. Yeniden camiye gittik. Günlerden cuma, abdest alıyoruz. Salon kalabalık. Tarikat gösterisi var. Elbanc alıyor, zikir ediyorlar. Davulun ritmine göre dervişlerin hareketleri baş sallamaları ses nidaları yükselip alçalıyor. Biri yanağının ağız boşluğundan şişi geçirmiş bir diğeri kafa derisine tek sıra halinde bir bıçak saplamış, kafadan sızan kan, burun üzerinden suratının sağına ve soluna yayılmış. Hava sıcaklığı 40 derecenin üzerinde. Müritlerin benzi gittikçe soluyor. Yaklaşık bir saat orada izleyici olduk. Ama bu çağ dışı görüntüler beni çok etmişti. Hamza arkadaş "gelmez artık" deyince oradan ayrıldık.

Geceydi ve Süleymaniye

sokakları insan pazarıydı. İnsan simsarları Avrupa'ya adam götürme adıyla her mahallede bir çalışma yürütüyorlardı. Elinde neyi var neyi yok satarak giden ve yolda ölenlerin, denizde boğulanların hiç sözü edilmiyordu. Sadece "Avrupa bir cennettir, gidin" deniyordu.

Bu söz bizzat YNK merkez üyesi Nuşirvan Mustafa ağzıyla televizyonda yapılıyordu. "Her aileden bir kişi Avrupa'da olmalı" deniyordu.

Gece karanlıktı. Kaldığım evin yakınından gelen yoğun silah sesleri ev sahibini telaşlandırıyor. O bölgede arkadaşlar yoktu, ama aklıma Axin ile Tanya arkadaşlar geldi. Kulağımı iyice silah seslerine verdim. BKC, Kleş. Bu silahlar arkadaşlarda yok. Ev sahibi silah seslerinin geldiği yerin Nuşirvan Mustafa'nın evinin yakını olduğunu söylüyor. Sabahleyin anlaşıyor. Nuşirvan Mustafa, Komünist Partisi örgütünün merkezini görüşmeye çağırıyor. Bazı şeyler dikte ettirmeye çalışıyor. Kabul ettiremeyince de evin dışına çıkartıp kurşuna dizdiriyor. Daha önce binlerce kez yaptıkları komplo-nun küçük bir örneğini gösteriyorlardı.

O gün hava çok sıcak değildi. Ağustosun başındaydık. Fotoğrafçı dükkanının önündeydim. Dükkançı tanıdık biriydi. O an bana, "bak kim geliyor" dedi. Gelen sa-

de giyimli uzun boylu bir adamdı. "Kimdir" dedim. "Nuşirvan Mustafa. Hep ya-lın halktan biri gibidir. Korumasız gezer."

Yanımdan geçti. Gözü-cuyla dükkana selam verdi. Dükkançı el pençe divan durarak önünde eğildi. Çevreye göz attım. Sağ caddede arkasından dağınık bir şekilde yürüyen "halktan" insanlar geliyordu. Yaklaşık sayıları 20 olan bu kişiler Nuşirvan Mustafa'nın korumaları idi. Dükkançıya "seninki hiçte korumasız değil" diyerek adamları gösterdiğimde önce inanmak istemedi. Ama sonra korumaları olduğunu kabul etti.

Süleymaniye'yi terk etmeye hazırlanıyoruz. Parti talimatı:

"Arkadaşlar Karadağ'a çekilsin."

O gün gazeteler gelmişti. Zamanımız dardı. Saat 11'di. 500 gazeteyle bir taksiye bindim. İskender ile Hamza bir koldan, Tanya arkadaşların grubu da bir koldan gidiyordu. Sıcaklık 40-45 derece. Herkes evine çekilmiş. Sokaklar alabildiğine tenha. Öğleden sonra saat 14.00'de gazetelerimizi bitiriyoruz. Saat 15.00'de randevu yerine ulaştığımızda araba hazır. Arkadaşlarla araçlara biniyoruz. Araba yol alırken Hamza arkadaş;

"Yahu arkadaşlar Avrupa'da iken kendimi politik sanıyordum. Ama buradaki üç ayımda Süleymaniye'de

apolitik olduğumu anladım" diyor.

Hepimiz gülüşüyoruz. Tanya arkadaşsa, Axin ve diğer birkaç arkadaşın neden gelmediğini soruyorum. Heval Tanya;

"Onlar şehirde kalıp çalışmaları sürdürecekler, herkesin bir anda çıkması iyi olmaz" diyor. Sessizce camdan dışarıya bakıyorum. Tanya arkadaş, "ne oldu" diye soruyor, "hiç" diye cevap veriyorum.

Kaygılarımı söylemiyorum. YNK, Axin arkadaş başta olmak üzere birçok arkadaşsa yönelebilir, çünkü onları tanıyorlar. Bu düşünce kafamdan hiç silinmiyor. Ama diğer taraftan da Felek arkadaşın tecrübeleri arkadaşları kurtarır diye düşünüyorum... (Sonradan da gerçekten Felek arkadaşın ustalığıyla arkadaşlar imha olmaktan kurtulmuşlardı.)

Karanlık çökmeden Karadağ'a varıyoruz. Arkadaşların ilgili ve soru soran bakışlarıyla karşılaşırız. Etrafımızda fır dönüyorlar. Geneli yeni savaşılar. Hepsi Kürdistan'ın doğusundan, Sine'den, Mahabat'tan, Urmiye'den yeni katılan arkadaşlar. Hepsi pırlanta gibi, hepsinin gözünde devrimin ateşi var. Bizim grup en az üç yıllık arkadaşlardan oluşuyor. (On yıllık olanlar da var içimizde.) Bize hep saygıyla yaklaşıyorlar. Kamp komutanı arkadaşın bize ilk uyarısı, "sivil elbiseler ile

kampta dolaşmayın, askeri elbiselerinizi hemen giyseniz iyi olur. Kampın köpekleri sivil giyimli gördükleri herkese saldırıyorlar" oldu.

Gerçekten de Xalit arkadaş sivil giyimli olduğu için saldırıya uğramış, çareyi *heru* ağacına tırmanmakta bulmuştu. Askeri elbiselerimiz vardı. O gece hepimiz elbiselerimizi değiştirdik, bu sayede köpeklerin şerrinden kurtulduk. Artık yanımızdan geçerken sadece koklayıp geçiyorlar. Bazen de alışmamaktan olsa gerek, hırlayarak dişlerini gösteriyorlardı.

Arazi keşfine çıkıyoruz. Germiyan ovası dağın zirvesine nispet edencesine uzanıp gidiyordu göz alabildiğince. Sonbaharın sarı rengi hakim olmuştu bütün ovaya. Araziyi tanıyan arkadaş, olası saldırı yerlerini ve geri çekilme yerlerini gösteriyordu. (Bir de ayrını veriyorlardı, geceleynin petrol yanması çok rahat görülüyormuş buralardan.)

Ortaçağda yaşasaydık Karadağ konumlanma ve üslenme açısından tam bir kale olurdu. Sol tarafı ovaya, sağı ise Süleymaniye'ye açılıyordu. Yani ovaların ortasına yapılan bir kaleyi andırıyordu. Sağlı sollu kaya ve dağ silsilesi, doğal bir sur görüntüsü veriyordu. İç kısım ise ormanlık ve vadilerden oluşuyor. Girişleri ise doğal kale girişleri gibi...

Dağın tam göbeğinde gerçek kaleye benzeyen bir yer dikkatimizi çekiyor. Arkadaşa orayı göstererek, kale gibidir diyoruz. Arkadaş yanı gülümseme ile;

"Orası kale gibi değil, kaledir. Akad kralı "Naram-si'nin kalesidir. Heykeli de kalenin aşağısında doğu girişindeki boğazdadır. Halen canlı gibi durmaktadır" diyor. Arkadaşlarla heykeli görmek için sözleşerek kampa geri dönüyoruz.

Kampta diğer arkadaşlar voleybol oynuyorlar. Biz de

onlara katılıyoruz. Yeni arkadaşların canlılığı, temizliği ve sadeliği insanı imrendiriyor. Ronahi arkadaşın kütleri karşılaması mükemmel. Ronahi, İran'dan üniversiteyi bırakıp katılan bir arkadaş. Toplam 14 civarında bayan arkadaş var. Hepsi de İran'da en az lise okumuş. Onlarla birlikte kampta toplam 30 yeni arkadaş var. Kandil'e geçmeleri gerekirken, yollar kapalı olduğu için geçememişler, dolayısıyla 15-20 gündür Karadağ'da bulunuyorlar. Biz faaliyetten gelen arkadaşlar da 17 kişiyiz. 10 gazi arkadaş, iki çoban ve yönetimle birlikte toplam mevcudumuz 57. Yarı yerleşik bir üslenme içerisindeyiz. Kampta tavuk vb hayvanlardan tutalım, bir sürü keçi, biber ve domates bahçelerimiz de var.

Kamp komutanı arkadaşın tavırlarında bir rahatsızlık hissediyoruz. Akşamleyin bizim bölüğe geldi. Havadan sudan konuştu ve dolaylı arazi keşiflerimizi eleştirmeye başladı.

"Siz savaş panîği yapıyorsunuz" demeye getiriyordu. Tanya arkadaş ise yakınlaşan savaşı ona kavratmaya çalışıyor, hazırlıklı olmak gerektiğini belirtiyordu. En son biraz da kızarak;

"Bunun panikle falan bir alakası yok. Savaş kaçınılmaz. YNK somut adımlar atmış. TC ve bölge güçleriyle üzerimize gelecekler. Kendimizi kandırmamızın bir anla-

mi yok" dedi. Hepimiz de buna katıldık.

Kamp komutanı hem Tanya arkadaşın hem de bizim tavırlarımıza hiç aldırmış etmeden yanımızdan ayrıldı. Kendi aramızda bir süre daha tartıştık. Ne olursa olsun önlem almalıyız noktasında netleştik. Ve cephaneye azlığından söz ettik. Arkadaşlar "burada stok olmalı, yarın arkadaşları sorarız" dediler. Tanya arkadaş,

"Yaptı içinde savaş vb şeyleri konuşmayın. Arkadaşlar yenidir. Biraz hazırlıktan sonra kavratırız. Yarın kamp komutanı arkadaşla tartışır ve askeri eğitime ağırlık veririz" diyerek yanımızdan ayrıldı.

Gece açık havada yattığımız için yıldızları süzüyorum. Nöbetçilerin gidişlerinin sesi geliyor kulaklarıma. Keçilerin öksürmeleri duyuluyor. Heval Hamza bana sesleniyor;

"Uyanık mısın?"

"Evet" diyorum.

"Generale Teneke'yi izlemiş misin?" diye soruyor. Önce küçük bir şaşkınlık, ardından ise kahkahayla gülüyorum.

"Hayırdır Hamza arkadaş, bu saatte aklına nereden geldi General Teneke ve niye şimdi?" diye yarı şaka yarı ciddi soruyorum,

"Hiç öylesine..." diyor ve susuyor.

Hamza arkadaşın niye o tanımdan bahsettiğine yıldızlara bakarak anlam vermeye

çalıştım ve böylece uykuya dalmışım.

Faaliyetlerden gelen arkadaşlarla hem araziye tanıma hem de *Naramsi* heykelini görmek için yola koyuluyoruz. Yolumuzda turistik amaçlı yapılmış çeşme başındaki havuzun yanında duruyoruz. Havuz iki metre derinliğinde dört metre uzunluğunda betondan yapılmış. Az aşağısında köylülerin çadırları var. Zozana gelmişler.

Zozanın sahibi yaşlı biri. Çeşme başına abdest almaya gelmişti. Bayan arkadaşlar rahatsız olmasın diye sessizce uzaklaştılar. Biz köylüyle biraz sohbet edip, bilgi almak için orada kaldık. Adam abdestini tamamlamıştı. 60 yaşlarında dürüst birine benziyordu. Bize verdiği bilgiden sonra,

"Kendinize dikkat edin" deyip elimizi sıkıca sıktı. Gözleri derindeydi, kaşları kalın ve uzundu. Yüz etleri tırıyordu. Bize, "allah yardımcınız olsun" dedi ve uzaklaştı.

Naramsi'nin kalesinin altından aşağıya, heykelin olduğu boğaza iniyoruz. Arkadaşlar bizden önce ulaşmışlardı oraya, resim çekiyorlardı. Heykel dere yatağının solundaydı. Dağın giriş kapısında idi. Düz bir sarı taş oyulmuştu Kral Naramsi heykeli. Kafasında tacı, ayaklarının altında öldürdüğü bir insan ve elinde öldürdüğü insanın bedenine doğru uzatılmış mızrağı. O dönem *Lo-*

lolar olarak bilinen bizim atalarımızın kalbinin üzerinde tutuyor mızrağını. Lolo ise yerde sırt üstü uzanmış, gözleriyle krala bakıyor. Heykel kısmen tahrip edilmiş. Peşmergeler, köylüler nişan alıp ateş etmişler. Mermi izleri var. Tanya arkadaş derin bakışlarla,

"Sanırım peşmergeler tarihten 'intikam' almak istemişler. Ama ders çıkarmayı da hiç bilmiyorlar" diyordu kendi kendine.

Öğle yemeğimizi orada yedik. Dönüşte havuzun başında bir araç gördük. Kaba saba, ama iyi giyimli dört adam 'piknik' yapmaya gelmişler! Adamların bizi karşılamaları, bakış, mimik, hal ve hareketlerinden YNK'nin istihbarat elemanları olduğu açık. Yolda aramızda tartışarak, savaşın artık çok yakınlığı noktasında görüş birliğine varıyoruz. Zaten daha sonra yaşanan gelişmeler bu görüşümüzü doğruluyor. YNK radyosu sürekli aleyhimize propaganda yapıyor. Artık savaş an meselesi ve ilk hedefte Karadağ olacağı benziyor.

Kamp komutanı arkadaş askeri hazırlık vb tüm önerilerimizi reddediyor. Panik yaptığımızı söylüyor.

"Silah ve cephanemiz var mı?" sorusuna,

"Yeteri kadar var" diyor. Ama pratikte güce dağıtmıyor. Daha sonra ise bize açık tavır koyuyor.

"Siz misafirsiniz gücün

içine girmeyeceksiniz, nöbetiniz, yemeğiniz yaşamınız ayrı olacak. Yapıyla iznimiz dahilinde konuşacaksınız. Sadece akşamları teknil vermek için sorumlunuz yanınıza gelecek” diyor. Karar karşısında şoke olmuştuk. Partide böyle bir şey olamayacağını çok iyi biliyoruz. Birim olarak hemen bir toplantı yaptık. Arkadaşların ortak görüşü, “bir süre izleyelim, yapı yeni, ani çıkışlar yersiz rahatsızlıklar doğurmasın. Elimizden geldiğince biz yapıcı, tedbirli davranalım.” İkinci gün ben ve Armanç arkadaş yeniden arazi keşfine çıkıyoruz. Süleymaniye tarafında karargahımızın üstüne gelen yolun tehlikeli olduğu sonucuna varıyoruz. Gidip akşam Tanya arkadaşla aktarıyorum. O da “tekmile götür oraya sabah devriyeleri çık-sın” diyor. Tamam deyip tek-mile gidiyoruz. Önerimizi arkadaşlar kabul ediyorlar. Tekmilde bir arkadaşın do-

muz avı önerisi kabul edildiği için ben, Raman, Xebat arkadaş ava gidiyoruz. Gece saat bire kadar pusuda kalmamıza rağmen domuzlar gelmedi. Avımız boşa çıkmıştı. Kampa geldiğimizde Hamza arkadaş nöbeteydi.

“Bugün akşam sizden sonra Komünist Partisi’nden adamlar geldi. Celal Talabani göndermiş. Kampı boşaltmamızı istemiş, ama adamlar hiç de normal değillerdi.”

Tanya arkadaş sinirliydi. Bazı şeylerden şüphelenmiş.

“Seni çok bekledik” dedi ve gitti. Yerime uzandım. Yarı uykulu rojbaşla uyandım ve 4.30’da iştimaaya gittik. Sabah şiarı atılır atılmaz tarama sesleri başladı.

“Herkes silahlarla mevzilere” dedim. Tanya arkadaşla kamp komutanının yanına gittik. Cihaz elindeydi. Devriyedeki arkadaşlar çatışmaya girmiş.

“Kindir?” diye sorunca peşmergeler teslim olmaları-

nı istemiş. Arkadaşlar kamp komutanına bildiriyorlar ve ateş için talimat vermesini istiyorlar. Kamp komutanı ise;

“Heval olduğunuzu söyle-diniz mi?” diyor. Devriyeler, “adamlar teslim olmamızı istiyorlar, sürekli Önderliğe küfür ve hakaret ediyorlar” diyor. Tanya arkadaş;

“Arkadaşlara vur emri ver, kendilerini savunsunlar.” Tanya arkadaşın sesi emredici ve netti. Komutan biraz durakladıktan sonra, kendini savunun, vurun talimatını verdi.

Ve savaş başlamıştı. Ortalık biraz daha aydınlanınca dört taraftan iki üç bin peşmerge tarafından kuşatıldığımızı anladık. Kamp komutanı halen bu küçük burjuva işbirlikçi çizginin ihanetine inanmak istemiyordu. Eski arkadaşları yeni yapı içine dağıttık. Yeniden bir mevzi-lenme şekli verdik. Çatışma dört koldan devam ediyordu. Tanya arkadaş bir bayan arkadaşla birlikte mevziden mevziye gidip geliyordu. Raman arkadaşın yanına gittim. Raman;

“Gücü parçalara bölüp vur kaç taktiğiyle açılım sağ-layalım, çakılıp kalmak imha olur” dedi.

Tanya arkadaş buldum. Arkadaşın önerisini söyledim. Tanya arkadaş tecrübeli bir arkadaş. Zele savaşını görmüş ve altı yıldır Dersim vb yerlerde sıcak savaşı yaşamıştı. Zilan arkadaş ilk katılımında onun yanındaymış,

Tanya arkadaş o dönem Zilan arkadaşın komutanıymış. Ve şimdi bizim birinci derecede komutanımızdı.

"Arkadaş doğru söylüyor. Hadi gidip diğer arkadaşla konuşalım. Gece hareket planı yapalım" dedi.

Çabalarımız nafile. Kamp komutanı olup bitenlerin ciddiyetini halen anlamak istemiyordu. O gün akşama kadar fazla zorlanmadık. Ama bir tehlikeyi fark ettik. Kampta yeterince silah ve cephane yoktu. Toplam 25 ferdi silah, bir BKC, 500 mermiyle bir de B-7 vardı. Yani 32 arkadaşımız silahsızdı. Geceyi mevzilerde geçirdik.

Savaş 14 Eylül 2000 sabahı tekrar, ama büyük bir şiddetle başladı. İkinci gün tüm eski arkadaşlar, yeni savaşçılara, oldukları mevzilerde silah atışını öğretiyorduk. Heval Haki kestiği keçinin etini ateşte yarı kızartılmış yarı küllü mevzilere dağıtıyordu. Yeni arkadaşlar hiçte yeni gibi davranmıyorlardı.

"Heval buradan saldıralım" diyorlardı.

O an aklıma 'Savaşçı' adlı kitaptan bir cümle geldi; "savaşçı ölüme rağmen ölümden korkmaz." Gerçekten de hiçbir arkadaşın yüzünde ölüm korkusunu bulamadım. Mevziler şenlik alanı gibiydi. Peşmergelerle dalga geçiliyordu. Bir silahla iki üç arkadaş savaşıyordu. Bir arkadaş yanıma gelip kamp komutanının bizi çağırdığını söyledi. Hemen yönetim mangasına git-

tim, Tanya arkadaşta oradaydı. Kamp komutanı ciddiyeti anlamıştı, ama çok geçti. Çember gittikçe daralıyordu. Saat öğleden sonra 14.00'ü bulmuştu...

"Saat üçte parti yönetimi büyük cihazla konuşacak" dendi. Tanya arkadaş,

"Bizim diyeceklerimizin tümünü partiye aktaracağsın" dedi komutan arkadaş. Cihaz bağlantısı oldu, parti yönetimi;

"Gruplara bölünün ve alanı terk edin" talimatını verdi. Ve Kandil'de de bizim için peşmerge mevzilerinin vurulduğunu söyledi. Hemen çıkış için planlama, kamuflej ve çıkış yolları üzerine tartıştık. Her şey tamamdı. YNK'lilerden iki mektup geldi. Mektuplar sözde merkezlerine aitti. İçeriği tehdit, teslimiyete çağrı ve Önderliğe hakaretten ibaretti. Hazırlıklar tamamlanmak üzereydi. İki gündür sıcak çatışmaya rağmen kaybımız ve yaralımız olmamıştı. YNK'den 6 peşmerge ölmüştü. Tüm arkadaşlara talimat gönderildi. Saat 7.00'de düşman güçlere hissettirilmeden kampa doğru gelmeleri bildirildi.

Saat 7.00'de tüm arkadaşlar geldi. Hareket için sıralandık. Bir yeni, bir eski arkadaş biçiminde düzenleme yaparak yola koyulduk. Arkada köpeklerimizi, keçimizi, kayıp olan eşeğimizi bırakmıştık. Bir de Hamza arkadaşın çok sevdiği yeşil sivri biberleri...

Cigerxwin arkadaşın morali çok bozuktur. Belki kampı terk etmektendir diyerek sebebini sormadım. Sengav'a doğru yürütüyoruz. Önümüzde peşmerge mevzileri var. Ateşleri görünüyor, az ilerimizde pusu olduğunu cigara kokusundan anlayıp yol değiştiriyoruz ve tüm arkadaşlarla çemberin dışına çıkıyoruz. Arkadaşlar oldukça yorgun ve uykusuz. Cigerxwin ile konuşuyorum,

"Hayırdır, çıktığımızda sinirliydin."

"Biz kamptayken kaldığımız mevzi zomun altındaydı. Peşmergeler gelip evin keçilerini almak istediler. Yaşlı ana karşı çıktı, ama peşmergeler, 'bunlar PKK'nindir' diyerek, zorla el koydular. Ananın 'siz Arap askerlerinden de zalimsiniz' demesi üzerine beş peşmerge birden anaya saldırdı. Yerlerde sürüklediler. Kendimi zor tuttum..."

Gece saat bire geliyordu. Göz kapaklarımız kapanmak üzereydi. Hamza arkadaş yanımıza uzandı.

"Ne diyorsunuz? Bana sanki bizi tuzağa çekiyorlar gibi geliyor. YNK radyosu sürekli bizim Irak'tan geldiğimizi, geleceğimizi söylüyor."

Cigerxwin arkadaş,

"Cello'nun bir tilkiliği vardır" dedi.

Hamza arkadaş dizime vurarak,

"Genarelê Teneke'yi düşündün mü?" diyerek gözlerine bakıyor. Ne demek iste-

diğini bu defa anladım ve birlikte kahkahalarla güldük. Gece arazinin uygun bir yerinde üstlendik.

Sabah saat 9.00'da peşmerge sesleri gelmeye başladı. Armanç arkadaş seslerin geldiği yöne doğru yaklaştı ve sessizce beni çağırdı. Peşmergeler kampı talan ediyordu. 50 kadar peşmerge sırtında kilolarca yüklenmişlerdi. Hatta birisi Haki arkadaşın uyduruk sandalyesini bile almıştı. Gece saat 12.00'den sonra yerimizde olmadığımızı anlamış ve kampı talan etmişlerdi. Keçilerimizi, TV benzeri şeyleri, YNK merkezinden Adnan Kerim'le Mahmut Sengav paylaşmışlardı. Pirinç, şeker, un gibi erzakları ise peşmergelere vermişlerdi.

Akşama doğru on arkadaş gruptan ayrıldı. Grup alanda kalacak, bu yüzden en iyi silahları onlara verdik. Tek tek kucaklaşarak arkadaşlardan ayrıldık. Dağın silsilesine doğru yürümeye devam ettik. Öncülerimiz yoğun pusu olduğunu, bizi tuzağa çekmek istediklerini söylüyorlar. Bu yüzden aramızda tartışarak olduğumuz yerde kalma kararı aldık. Şerzan arkadaşın hastalığı ağırlaşmıştı, sırtımızda taşıyıp yürüyorduk. Bayan arkadaşların komutanlığını Jinda arkadaş üstlenmişti. Askeri tecrübesi olan, olgun bir arkadaştı. YNK tüm su başlarını tuttuğu için suyumuz yoktu.

Artık sabah olmuştu. Bulduğumuz araziye inceledik. Her yer tutulmuştu. Yerimiz uygundu, ama her an bulunabilirdik. Peşmergeler arazi taraması yapıyordu. Akümüziün suyu olmadığı için iki gündür parti ile bağlantımız yoktu. Radyoları dinlemeye çalışıyorduk. Zahmetkeş'in verdiği habere göre 15 kişi şehit düşmüştük. Hatta isimlerimiz bile veriliyordu. Yarı öfkeli yarı neşeli bir havada şakalar yapıyor, ölümümüzü konuşuyorlardık. Tanya arkadaş elinde dürbünle geldi. Saçlarının rengi tozdan sarımtırak bir renk almıştı. Bana,

"Çok rahatsin, hep neşelisin. Sen de, Hamza arkadaşta" dedi kızarak. Ben de,

"Radyoda şehadetimizi söylediler, nasılsa beleşten yaşıyoruz, bari neşeli yaşayalım" dedim. Tanya arkadaş ise yaptığım espiriye büyük bir ciddiyetle karşılık verdi.

"Ama devrime vereceğimiz şeyler ve bu işbirlikçilere verilecek cevaplarımız var."

Bir süre sessiz durduk. Tanya arkadaş Şui'lerin (komünistlerin) geldiği geceyi sordum. Daha önce sorma fırsatım olmamıştı. Tanya arkadaş,

"Adamlar kendilerini Celal Talabani'nin gönderdiğini birkaç güne kadar bu alanı boşaltmamızı söylediler. Arkadaşta, biz emri Celal'den almayız, muhatabı da biz değiliz, gitsinler parti yönetimiyle konuşsunlar.

Eğer parti emir verirse boşaltırız dedi. Yani anlayacağınız oyun yaptılar. Adamları gönderip bizi gaflete koymak istiyorlardı. Zaten ertesi sabaha saldırdılar. Ben bazı şeyler hissetmişim. İnşışara çikalım dedim, ama biliyorsunuz olmadı."

18 Eylül 2000... Akşam Sengav'ın sırtlarına geçmek ve alandan çıkmak için hareket ettik. Bir gün önce gönderdiğimiz iki arkadaş halen gelmemişlerdi. Üç gündür su içmemiştik. Bir şeyler de yememiştik. İndiğimiz vadide su vardı. Çeşme başında pusu olduğundan akıntının geldiği yerden su içebildik. Önce limontuzu ve şekerle şerbet yapıp arkadaşlara dağıttık. Ama yeni arkadaşları aşırı su içmesinler diye sürekli uyarıyorduk. O esnada kuryc arkadaşlar da bize ulaştılar. Armanç arkadaş ceplerini, gece geçtiği bahçeden yeşil domates doldurmuştu. Açlığın etkisi miydi, aşırı susuzluk ve yorgunluktan mıydı bilemiyorum, ama hayatımda bu kadar lezzetli bir domates yememişim.

Pusuları geçerek Sengav'ın sırtına ulaştık. Tanya arkadaş üç arkadaşla Şerzan arkadaş taşıyordu. Ben yağmurluğuma su doldurmuş sırtıma almıştım. Yağmurluktan sızan su her tarafımı ıslatıyordu. Gece saat üç civarında arkadaşlar dağınık bir şekilde konumlandılar. Biraz dinlenmeliydik, o gün akşama tekrar yola devam etmek istiyorduk.

Gece hafif bir rüzgar esiyordu. Vücudumuz terliydi. Yere uzanmıştık. Yerin soğukluğunu yorgunluk ve vücudun sıcak terinden henüz hissetmemiştim. Yıldızların ve samanyolunun uyumunu ve yıldızları tüm ayrıntılarıyla belki de ilk kez bu kadar güzel görüyordum. O an ne yorgunluk, ne savaş, ne de ölüm geliyordu aklıma. Sadece yıldızlar ve ben...

Jinda arkadaş hafifçe yaklaştı. "Tanya ile Şerzan arkadaşlar daha gelmediler" dedi. Ben de "gelirler şimdi" dedim.

Yanında Tawar arkadaş vardı. Esmer ve kısa saçlarıyla yüzü tam tanınmıyordu. Eski deyimle anarşist ruhlu bir arkadaştı. Ayın 14'ünde çatışma günü ailesi gelmişti. YNK normalde hiç kimsenin Karadağ'a girmesine izin vermezdi, ama Doğu Kürdistan'dan gelen dört arkadaşın ailesine izin vermişti. Amacı ailelerin etkisiyle moral bozma ya da kaçtırmaktı. Ama aileler bunun tam tersini yaptılar. Bizden silah isteyip çocuklarıyla birlikte savaşacaklarını belirtirler. Ve dört saat kaldıktan sonra onları geri dönmeye zar zor ikna ettik.

Sabah hafif ayazdı. Soğuktan uyuyamıyorduk. Kamufajımız iyi sayılırdı. Olduğumuz yerde Kezvan ağaçları vardı. Raman arkadaşla birlikte Kezvanı yemeye çalışıyorduk. Ağzımızda bıraktığı ekşimsi tat hoşumuza gidi-

yordu. Yüz metre altımızda bir köylü odun kesiyordu. Saat 8.00'de peşmergelerin olduğu yerden hareketlenmeler başladı. YNK radyosu bizim Irak'tan gelerek kendilerine saldırdığımızı söylüyordu. Raman arkadaşla tartışıyoruzduk, Armanç arkadaşta katılmıştı sohetimize. Ortak görüşümüz; YNK bizi ovaya çekip imha etmek istiyor. Kamuoyuna da, "bakın bunlar Irak'tan geliyorlar" diyerek, bizi Saddam'la işbirliği yapıyor gibi gösterecekti. O zaman yapmamız gereken şey, çatışmayı buradan başlatmak olmalıydı. Cesetlerimizi ovada bırakıp partiyi zor durumda bırakmamalıydık.

Peşmergeler oduncuya aşağı inmesini söylediler. Sesleri duyabiliyorduk.

Komutanın talimatıyla araziye yayılarak, mevzilendik. Raman arkadaş dört arkadaşla ve sadece bir kleşle Sengav'dan gelen cepheye mevzilendi. Dağın stratejik bir boğazını Şaho arkadaşla yeni üç arkadaş aldılar. Zana arkadaş, BKC ile onların çaprazında konumlandı.

Peşmergeler kendilerinden çok emin sanki hiçbir şey yokmuş gibi dağa tırmanıyorlardı. Grubun önünde tabur komutanı Serdar Koxe vardı.

Serdar Koxe Neriman kimdi? Yanılmıyorsam Caf aşiretinin ileri geleniydi. YNK'nin de tabur komutanı. '97 yılında bir amcasının kızı -Aşiti- Süleymaniye'de par-

tiye katılmıştı. Bunu duyan ailesi kıyameti koparmıştı. Aile ya kızı verin ya da size karşı savaşırız diye partiyi tehdit ediyordu. Hatta silahlanmaya bile başlamışlardı. Olayın büyümesi üzerine YNK resmi olarak araya girmiş ve arkadaşlara;

"Bir haftalığıma annesinin yanına gitsin eğer istiyorsa tekrar gönderecekler" diyerek, arkadaşları ikna etmişti. Arkadaşlar da aşiretle parti arasında gerginlik olmasın diye öneriyi kabul etmiş, Aşiti'yi -istemeye istemeye- evine göndermişti. Serdar ve diğer bazı aşiret mensupları Aşiti arkadaş PKK'ye katılanlara örnek olsun diye köyün yakınlarında döverek linç ediyorlar, hatta hırslarını almayıp kurşuna diziyorlardı. Böylece "namuslarını" temizlemiş oluyorlardı. Parti cenazeye sahip çıkarak, Aşiti'yi şehit ilan ediyor ve intikamının alınacağı sözünü veriyordu. İşte Aşiti arkadaşın intikam saati yakınlaşmıştı.

Saat 9.30... Çatışma yeni bir arkadaşın bombayı erken fırlatması sonucu başlamak zorunda kalıyor. Araziyi kolaçan eden peşmergeler panik içinde sağa sola kaçışırken, uzun zamandır Serdar'ın izini süren Şaho arkadaş bu fırsatı iyi değerlendirerek bu kez Aşiti yoldaşın intamını alıyor. Serdar ilk vurulandı. Ortalık bir anda toz duman olmuş, binlerce silah birden çalışıyordu. Çatışma saat 13.00'e kadar bizim inisiyati-

fimizde devam etti. Tek bir arkadaşımız bile vurulmamıştı. Onlardan ise Serdar'la birlikte 15 peşmerge ölmüş, birçoğu da yaralanmıştı.

Tanya arkadaş silahsız arkadaşları alıp, alandan uzaklaşmıştı. Bu yüzden içimiz rahatı. 20 civarında arkadaşlar. Benle yaşlı Haki arkadaş ara bir yerdeydik. Sürünerek yanımıza kadar gelen Jiyan arkadaş Tanya arkadaşın beni çağırıldığını söyledi.

Karnasla sürekli suikast yapıyorlardı. Kafamızı kaldırmadan sürünerek ağaçlık alana, oradan da koşarak arkadaşın yanına ulaştık. Durdukları yer çok kötü ve riskliydi.

"Niye gitmediniz?" diye sorduğumda, Şerzan ve diğer hasta bir arkadaşın yürüyemediklerini ve baygınlık geçirdiklerini söyledi. Yeni arkadaşların her biri bir kuyru da uykuya dalmışlardı. Yorgunluk, stres ve kurşun sesi onların uykusunu getirmişti.

Raman arkadaşın bulunduğu mevzidekiler, tek kleşle sanki dört silah varmış gibi çatışıyorlardı. Zeki arkadaşla Medeni arkadaşların da sadece tabancaları vardı.

Saat 14.00... Silahların sesi iyice yoğunlaşmıştı. Şaho arkadaşın olduğu yönden doğkalar kayalıkları aralıksız dövüyordu. Şaho arkadaş hafif yaralanmıştı. Yanımıza gelerek,

"Mermilerimiz bitti" dedi. Ona bir şarjörü verdim. Şaho arkadaş, "ben sizi sa-

vunurum, siz ormanlık vadiye dalın" dedi.

Kuytuluklarda yatan arkadaşları çıktım. Tanya arkadaş on metre yukarıda hasta bayan arkadaş almaya gitmişti. Aniden bir roket patlaması ile hepimiz sarsıldık. Roket tam aramıza düşmüştü. Tawar arkadaş "Tanya arkadaş vuruldu" diye çığlık atıyordu. Daha ne olduğunu anlamadan ikinci bir roket Şaho arkadaş vurdu. Üçüncü roket arkamızda patladı. Şaho arkadaşta şehit düşmüştü. Tüm arkadaşları bir yere toplamıştık. Ama etrafımız kuşatılmıştı. Yeni arkadaşların hepsinin elinde pimleri çekilmiş bombalar patlamaya hazır bir şekilde bekliyordu. Şerzan'a döndüm toz içinde yarı baygındı. Bir şeyler yapmalıydık. Tek çare vardı, o da bombaları çekerek intihar etmektir. Yeni yirmi günlük gencecik arkadaşların böylesine ölmeleri korkunçtu. O an saniyeler aleyhimize işliyordu. Hepsinin gözleri bombalardaydı. Onlara,

"Bombaları bırakın" dedim.

Esir düşmüştük. Hayvan sürüleri gibi üzerimize geliyorlardı. Yaralı arkadaşla birlikte beş arkadaş, yaklaşık beş yüz metre arkamızdaydılar.

O beşinden üçünü ayırıp kurşuna dizdiler. Dizlerim beni taşıyordu. Midem bulanıyor, dünyam kararıyordu. Yoldaşların gözlerimin önünde öldürülüyor ve biz

bir şey yapamıyorduk. Bir grup büyük öfke ve kinle üzerimize saldırıyor, taş, tekme, tokat arkadaşlara vuruyorlardı. Diğer bir grup ise onları durdurmaya çalışıyor, çevremizde etten bir duvar örüyordu. Saldıranlar Serdar'ın askerleriydiler. Hepimizi öldürmek istiyorlardı. Peşmergeler bayan arkadaşlara sataşıyorlardı. Onları götüreceklerini söylüyorlardı. Rojda arkadaş korkmuş elimi tutmuştu, "keşke bombayla kendimizi imha etseydik" diyordu.

O an cevap vermenin anlamsızlığını hissettim. Alandaki savaş karargahına doğru yola çıkmıştık. Bazıları kamerası çekiyordu bizi.

Yoğun su kaybımız olmuştur. Susuzluk hepimizi zorluyordu. Bizi Süleymaniye'ye götüreceklerdi. Karadağ köyünde durduk. Zilan, Rojen arkadaşlar da bizim bindiğimiz arabadaydılar. Peşmergeler bardakla su getirip hakaret ederek Zilan arkadaşın suratına doğru itti. Zilan arkadaş 20 günlük bir savaşçıydı. Çok susuz olmasına rağmen onurlu bir şekilde suyu içmeyerek yere fırlattı. Arkamızda duran iki peşmerge, "bijî xûşkê" dediler. Suyu getiren bozularak bardağını alıp gitmişti. Rojen arkadaş çekiniyor, korkuyordu. Korkusu ölümden değildi, peşmergelerin sarkıntılık etmelerindendi. Ona namus kavramını, bizim namusa yaklaşımımızı, Türki-

ye'de yaşanan örnekleriyle anlattım. En son da,

"Namus, beyin ve yürek-tir, bunlara hakim olundu-
ça fiili saldırılar anlamsız-
dır" dedim.

Biraz rahatlamıştı. Açlık grevi kararı aldık ve öyle bizi zindana götürdüler.

Şerzan arkadaş kafatasın-
dan darbe almıştı ve baygın
bir halde hücrede yatıyordu.
'Kürtlük (!)' adına hareket
eden Hatice Yaşar yanına gel-
mişti.

"Dr. Süleymanların sana se-
lamı var. Amcanın selamları
var -Şerzan'ın amcası Ala
Rızgari'dendi- PKK'den vaz-
geçersen seni tedavi için he-
men Avrupa'ya gönderebili-
riz" diyordu.

Şerzan arkadaş konuşmak-
ta bile zorlanıyordu. Kan
kaybından dolayı takatsiz
düşmüştü. Ama buna rağmen
zar zor gözlerini açmış ve
Hatice Yaşar'ın yüzüne tükü-
rek onu kovmuştu.

Açlık grevi sonuç vermiş-
ti. Bu sayede hepimiz bir ara-
ya gelebilmiştik. Tekrar bir
arada olmak bize güç ve mor-
al vermişti.

YNK'lilerin tüm tavırları
yapmacıktı. Kafalarda çeliş-
ki yaratmak, grubumuzu ve
kararlılığımızı parçalamak
için her türlü yöntemi deni-
yorlardı.

YNK'liler;

"Önderliğin düşman elinde
olduğunu ve bittiğimizi" söy-
lüyorlardı. Artık onlara anlat-
maktan bıktığımız için, onla-
rın cevabını henüz 20 günlük

gerilla olan Botan arkadaş
veriyordu,

"Önderlik zindanda olsa
da, O, Kürt halkının, hepimi-
zin yüreğindedir. Önderliği-
mizden aldığımız güçle ve
bilinçle her zamankinden da-
ha güçlüyüz."

Arkadaşın bu cevabı bütün
YNK'lileri şaşırtmıştı. "20
günde nasıl insanları bu dü-
zeyeye getiriyorsunuz?" diyor-
lardı. Biz ise,

"PKK'ye katılan taş da ol-
sa kısa sürede erir" diye ce-
vaplıyorduk onları. YNK'li-
ler hiçbir arkadaştan bir şey
alamamış ve düşündükleri gi-
bi hiç kimsede kararsızlık ya-
ratamamışlardı. Tam tersine
en yeni arkadaşlarımız bile
Apocu iradenin keskin karar-
lılığı ile yaklaşıyordu.

Üçüncü gün Hamza arka-
daşı hastaneden yanımıza ge-
tirdiler. Kolundan yaralan-
mıştı. Zeki arkadaş ile birlik-
te geri çekilme esnasında ya-
ralanmışlardı. Zeki arkadaşın
ayağı alçıdaydı. Toplam yedi
arkadaşımız şehit düşmüştü.

YNK 16 arkadaşı İran'a
teslim etmişti. Teslimiyeti
reddeden 18 yaşındaki genç
bir arkadaş kendisini yakmış,
ama İran askerlerinin müda-
halesi ile ucuz atlatmıştı. Yal-
nız ayağı yanmıştı arkadaşın.

Radyodan dinleyebildiği-
miz kadar ikinci savaş hamle-
si başlamıştı. Arkadaşların
savaştığı araziye tahmin edi-
yorduk. Arkadaşlar Ranya
sırtlarına, Kaladize sırtlarına
kadar ilerlemişlerdi. Hepimiz
için moral olmuştu bu. Dışa-

rıya havalandırmaya çıkmış-
tık. Bayan arkadaşların kal-
dıkları hücre camı havalan-
dırmaya bakıyordu. Cam bö-
lümü insan boyunu aştığın-
dan birbirimizi göremiyor-
duk. Birbirimizin omzuna çı-
karak sonunda onlara ulaştık.
Arkadaşlar bizi fark edince
sevinçten bağırmaya başla-
mışlardı. O gün en güçlü mor-
al günümüz olmuştu.

2000 yılının son ayının son
günleri yaşanıyordu. Yağmur
yağıyordu. Toplam 12 arka-
daştık. Bizi arabaya doldurdu-
lar. "Sizi arkadaşlarımıza götü-
rürüz" diyorlardı. İnanma-
dık, çünkü TC alana gelmişti.
Büyük ihtimalle bizi onlara
teslim edeceklerdi. Fakat yol
Kandil tarafına sapınca içi-
mizde bir umut doğmuştu.
Kandil'e yaklaştıkça da umut
daha artıyordu. Sonunda ara-
ba durdu. Esir değişimi yapı-
lacaktı. Karşıda arkadaşları
görebiliyorduk. Bizden 12
esire karşılık 45 YNK peş-
mergesini bırakmıştı partimiz.

Gece saat 9.00'a geliyordu.
Yağmur olanca yoğunluğuyla
yağıyordu. Arkadaşların yanı-
na vardık. Yağmur sakalları-
mızdan sızıyordu. Bizi gören
zaten yağmurları gözyaşları
zannediyordu, ama işin gerçe-
ği gözyaşlarımız da o yağmur
kadar birikmişti yüzümüzde.
Bir bayan arkadaş o karanlıkta
Tanya arkadaşı sordu. Sessiz-
ce hiç konuşmadan gözleri-
mizle yanıtladık onu, bir daha
da sormadı ...

Medet HASAN

Mehmet BİLKAN (Mordem)

Kutsa beni ey kutsal Prometheus

Zagroslar'ı bilmeyen var mı? Haritalarda uzunca sıra dağlar şeridi, mitolojide Zeus'la Leto'nun zinası, meteorolojide şiddetli kasırga fırtınası...

Bu gece Mordem'le seyrettim Artemis'in doğuşunu. Zagros anası Leto'nun yardımına koşmuştu adeta. Asırlardır tekrarlanan Artemis'in (Ay Tanrıçası) doğuşuna yardımda bulunmak için anası Zagrosların dizleri yanında oturmuştu. Leto acıdan kıvranıyordu. Sonunda dolunayı doğurdu tüm tanrılar. Apollon'un (Güneş Tanrısı) ikiz kardeşi Artemis usul usul gecenin koynuna giriveriyor. Ve Zagros'a Apollon'un geleceğini fısıldar. Gökyüzü aleminin bitmez tükenmez tekrarı bu.

Adı, soyadı: **Mehmet BİLKAN**

Kod adı: **Mordem**

Doğum yeri ve tarihi: **Bozova**

Urfa, 1 Ocak 1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Bielefeld-Almanya

Şehadet tarihi ve yeri: **18**

Ağustos 2000, Xankürkê

Ay ve güneş ikiz kardeşler hep bu dağın ardından yani Zagros'tan doğarlar.

"Haşin Zagros Mezopotamya'nın Olympus'u, Mitra ile Anahita'nın sarayıdır" *"Bunu iyi bil"* dedi. Mordem gözlerimin içine bakarak.

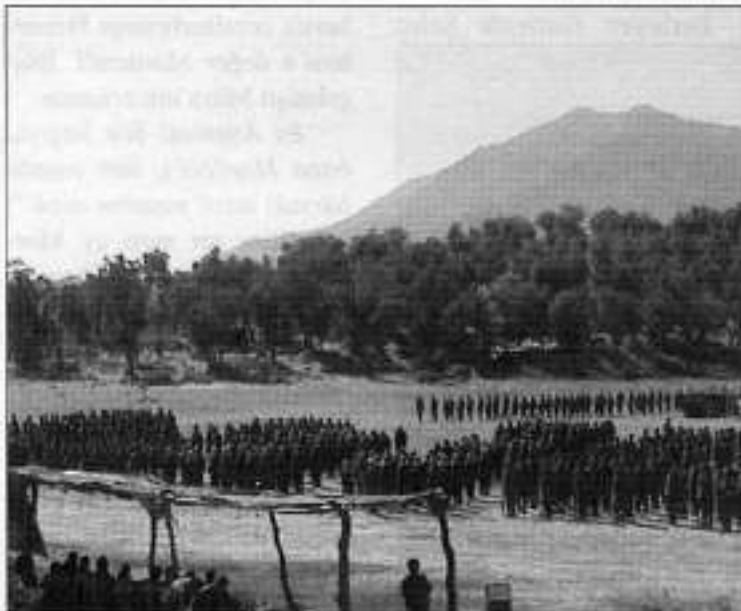
"Al ateşimi" dedi. "Arzuların olan okuma-yazma hevesinin bilgi ateşini."

Anlamadım Mitra'nın yazmış olduğu yazgıyı. Bilmiyordum Zeus'un Prometheus'a verdiği cezaı.

İşte Evdal Kişi. Şimdi daha hüznü. Çünkü benim için tanrı Mitra'nın zincire vurduğu Mordem burada. Asil ve de asi kayalıklar arasında bir kartal! Bakın deşiyor ciğerini Mordem'in. Her gün doğuşundan batışına kadar.

Bak Heval! Periler perisi Şehit Beritan, suyu götürüyor. Prometheus'un dökülen kanını ölümsüz Lolan suyunu. Birlikte taşıyorlar kızılı, kanı ve de hüznü dolana dolana. Şimdi daha haşin daha öfkeli. Acının verdiği ritmik melodilerle daha hızlı yol almakta Posedion'ya (Deniz Tanrısı) doğru.

Bak Heval! Kela Selim Xan, Lelikan, Hopi, Goven-di, Şehit Kajin, Deşta Xiyati, Karker hepsi sitemkar ve ağlamaklı! Acılarının ortakları bir yaşamı paylaştık ortakça. Ama bozmak istedi bu ortak-

lığı ölüm. Ve ayrıldık birbiri-mizden. Daha önce de çok kereler ayrılmıştık. Ama bu son ayrılık bir daha ayrılmayacağız çünkü. Şu anın tüm doğa portreleri silinmeyecek artık belleğimden. Şimdi her şey daha yüce.

Şehit Mordem yoldaşa oturmuş anın tabiat güzelliğini paylaşıyorduk. Güneşin doğuşunu seyrettik. Sonra karanlığı yaran ışık huzmelerinin o bilinmezliğini merak ettik. Sohbetimizde aynı mistik havada zihnimin ışığı oluyordu. İlerleyen zamanlarda, biz de düşüncelerin yoğun akışkanlığı ile ilerliyorduk. Her gün kurulup varolan bu evrende aklın savaştanlığı ile uğruluyorduk. Düşünmek var oluşumuzun belirtisi ise hiçbir şey cansız gelmez bize. O yüzden olacak ki, ikimiz de düşünmemiştik ölümle gelecek ayrılığı. Çünkü dinamizmle uğrulanmış insan ruhu ölümsüz bilir kendini. Ama sinsiymiş ölüm. Sinsiymiş İris.

Ermîşi Köyü'nde ydık. Babil zamanından kalma asma bahçelerinin tılsımlı güzelliği ve alt tarafımızda doğanın bir başka harikası Lolan. İşte Babil'in cennet bahçesi! Tüm meyveler burada. Üzüm, armut, nar, elma, incir, ceviz, böğürtlen ve çeşit çeşit yabani çiçekler. Ağustos sıcakına inat, köyün orta yerinden fıskıran suyu bıçak oylumlu bir çeşme oluk oluk akıyor. Zamanla ve yaşamla birlikte akıyor. Suyun doğasındadır akıcılık. Tempo hep aynı, ilerliyor ilerliyor. Uzun ve yüksek iki kapılı bir mağaranın ortasından kendini boşluğa fırlatıp atıyor. Ben de içimde bir yerde eksik olan bir şey varmış gibi boşluğun alaca karanlığında bilinmeyenin anlamını bulmaya çalışıyordum. Uyanırken uykuda gibiydim. İşte o an uykunun bir yerinde bir boşluğa düşer gibi Mordem'in sesiyle düşümden ayıldım.

İlerleyen saatlerde Şehit

Adar hakkında yazı yazdığım bir vakit bana yardımcı olan Mordem arkadaş; *Ben geri dönünceye kadar düşün*" diyerek yanımdan ayrıldı. Ben se düşünmek yerine o gözden kayboluncaya kadar kendisini seyrettim. Yanımdan ayrılalı iki saat kadar olmuştu ki, telsiz cihazından yaralandığı haberini aldık. Sıkıntılı bir bekleyiş başlamıştı. Bu bekleyiş anının ağırlığını yazmak hissetmekten daha zor. İşte bu anlarda tüm mantık duruyor. En büyük maddeci bile idealistçe Tanrı'ya sığınır ve dua bile eder benim gibi.

Sancılı bir zaman kesitinin sonuna geldik. Mordem arkadaşın şehadet haberi geldiği o an, boşluktan yere çakılıverdim. Bu çakılma anı beni sersemletmiş, midem neredeyse ağzımdan çıkacak gibi bir iç bulantıyı yaşadım. Bağıma yumruk yemiştım. Şimdi anlamıştım bana vermek istediği ateşi. Mitra Anahita'dan habersiz cezalandırmıştı Prometheus'a değer Mordem'i. İblis çelmişti Mitra'nın zekasını.

"Ey Anahita! Sen bağışla bana Mordem'i, ben zavallı hürmüz nasıl yaşarım artık."

Sözüm var sana ey Mordem! Sözüm bağlılığımdır. Sözümü çiğnersem lanetle beni. Sönmeyecek Mitra'dan çalarak bana verdiğin kıvılcım ateşi. Sözün eri kıvılcımın nöbetçisi.

Kutsa beni ey Mordem!

*Mücadele arkadaşları adına
Kajin Yekbûn*

Bülent Çetin-Dilbirin Mustafa

VADİ SU VE BEN

● Adı, soyadı: **Bülent ÇETİN**

Kod adı: **Doğan Mazlum**

Doğum yeri ve tarihi: **Muş, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **2000**

Şehadet tarihi ve yeri: **10 Haziran 2001, Zap**

Cellat ipi kesti
İşte boğuluyor barışçıl özlemle-
rim
Üstüne oturduğum odunları ateşe
verdi birileri
İşte tutuşuyor tüm saf arzularım
Çarpmışta geriliyor gençlik aşkla-
rım

Vahşi eller yapışmış boğazıma
Varuluyor çocukluk anılarım
Ben ise su ile cenge tutuştum
Bir o alt ediyor beni bir ben.
Vadi, su ve ben
Sevinçlerimin çırpınışı
Hayallerimin soluksuz kalışı!
Anne gidiyorum tut elimden!
Suyu severdim

Bu kadar aç olduğunu
görmezdim hiç
Anladım birazdan bite-
cek bu iş
Ne de hızlıymış ölüm
Fışekten hızlı
Acelesi var gibi bir an-
lık.....

İki dağ arasındaki derin va-
dide sürükleniyor ömrüm
Anne, yoksun ki
Ben de yokum artık
Zap var sadece.....

12 Haziran 2001

Merxas ve Doğan arkadaş-
ların 10 Haziran 2001'de Zap
suyunda boğularak şehadete
ulaştılar. Anıları mücadelemiz-
ze önderdir.

Şilan VAYA

● Adı, soyadı: **Dilbirin MUSTAFA**

Kod adı: **Merxas Afrin**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **10**

Haziran 2001, Zap

Enver AHMET (Serdar)

ÖLÜMDEN KORKMAYAN İNSANLAR ÖLÜMSÜZDÜR

Orta boylu, esmer, siyah gözlü ve de bıçak gibi keskin bakışlara sahipti. Bir şeylerle uğraşmak, uğraşında güçlü olmak istiyordu. Güç arıyordu. Ona güç verecek bir şeyler...

Etrafında birçok güçlü oluşumlar, partiler vardı. YNK, KDP ve biraz uzaktan da olsa PKK'yi duymuştu. YNK'yi iyi tanıyordu. KDP'nin de içerisindeydi. Bir bahar akşamı dedesi O'nu KDP'nin karakoluna göndermişti. Bazı malzemeleri de kendisiyle götürmesini istemişti. Gecenin çok karanlık ve yağmurlu olmasından dolayı karakolda kalmıştı. Karanlık geceler gerillanın en çok sevdiği, yararlanabildiği gecelerdi.

Adı, soyadı: **Enver AHMET**

Kod adı: **Serdar Şêxzade**

Doğum yeri ve tarihi: **Büyük Güney,...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **2001 sonbahar, Metîna**

Serdar'ın gittiği karakolun 100 metre yan tarafında bir karakol daha vardı. Saat gece yarısını geçtiğinde Serdar bomba sesleriyle sığarmıştı. Yan taraftaki karakol gerillalarca vurulmuş ve karakol hemen ele geçirilmişti. Serdar çok korkmuştu. Yalın ayak bulunduğu karakoldan kaçmıştı. Koşarken "işte güç budur" diyordu. Beklenmedik bir anda, üç beş dakika içinde her şey bitmişti. Tesadüf kurtulmuştu. Bulunduğu karakola da eylem yapılmış olabilirdi.

Serdar da şimdi bu güçle bütünleşmeyi düşünüyordu. Evden firar etmiş, o gücü aramaya çıkmıştı. Sonunda arkadaşların merkezini bulmuş ve partiye katılmıştı. Sadece güçlenmek istemişti. Ama PKK'nin özünü, amacını, ilkelerini bilmiyordu. Maceracıydı, hem de çok maceracı! Güçlü olup maceralara atılmak için katılmıştı. Şimdi sıra PKK'nin özünü öğrenmeye, kavramaya gelmişti. O maceracıydı, ama PKK gücünü daha yüce amaçlar için kullanıyordu.

Zaman geçmiş, PKK'nin eğitimlerinden çok büyük sonuçlar çıkarmıştı. Gücünü ne için kullanması gerektiğini öğrenmişti. Halk, toprak, özgürlük kavramlarının içeri-

ğini öğrenmişti. Vuruşması gerekiyorsa bu amaçlar için vuruşması gerektiğini kavramış ve birçok kez de vuruşmuştu. Kendisi PKK'nin büyük tecrübelerini almış, güçlenmişti. Dik kafalıydı, savaşta çok güçlü ve oldukça cesaretti. Dağları gönülden sevmişti. Çünkü bu dağlar O'na aitti, çünkü ancak bu dağlarda özgürlüğü tadabilmişti. Spartaküs döneminde nasıl bir kölenin eline silah verildiğinde kendini özgür hissedip tekrardan o silahı kimseye vermemek için canı pahasına çarpışıyorsa, Serdar da özgürlüğünü elinden almak isteyenlere karşı hayatı pahasına savaşıyordu. Birçok alanı ve dağı gezmişti. Soran'dan Zagros'a, Barzan'a, Avaşin'e, Zap'a oradan da Metina'ya kadar uzun günler yürümüş, kimi zamanlar gün ışığının güzelliklerine

dalmış, kimi zamanlar karanlıkların yalnızlığında kalmıştı.

Birçok yerde acı ve tatlı anıları olmuştu, bunu hep arkadaşlarıyla paylaşıyordu. Seviyordu onları, hem de delicesine, bir çocuk yüreğiyle. Yaralandığı eylemi anlatıyordu; "*ben ölümsüzüm*" diyordu. "*Ölümden korkmayan insanlar ölümsüzdür*" diyordu. Mermi gırtlığını delip geçmiş, ama Serdar hala ayakta idi. Bir keresinde bir mermi silahına değip göğsüne isabet etmiş, ama Serdar'ı düşürememişti. "*Ben Şêxzadeliyim diyordu, ben Kür'üm*" diyordu. Ahmet Kaya'nın "Kürdüz" parçası çok hoşuna gitmişti.

Serdar arkadaş oldukça inisiyatifli ve girişken bir yapıya sahipti. Gerekli zaman hemen ortaya çıkar, olumsuz durumu olumluya çevirirdi.

Bir gece görev dönüşü grup birbirinden kopmuştu. Serdar arkadaş, dağılan grubu toplamaya çalışıyordu. Karanlığı çok severdi. Karanlıkta kendini yalnızlığa terk ediyordu. Dağılan grubu toplamaya çalışırken kazara arkadaşların silahından çıkan bir mermi bombasına değmiş ve Serdar arkadaş karanlığın yalnızlığıyla sonsuza dek başbaşa kalmıştı. Bir kez daha kurşun adres tanımamıştı. Bir kez daha kurşun yakıcılığını göstermişti, kırmıştı bizi, küstürmüştü. Arkadaşların yüreklerinde ağlamaklı bir yara açmıştı.

Şehit Serdar bizlere ve dağlara anıları bıraktı. Bu anılar yarınlara umut olarak kalacaktı.

Anısı mücadelemizde yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

Hamit ABE

Yoldaş yaratmak en büyük erdemdir

17 yıla sığdırılmış kocaman bir yürek. Her dizesinde yaşamın isyanını anlatan 17 yıl. Taze dalında solmamış, kendi toprağına can olan, kanyla Botan'ın kan çiçeklerini sulayan bir can daha nasıl anlatılmalı. Nasıl başlamalı, nereye sığdırmalı bu şiir!..

Yasaklı ülkemin bir ucunda başlayıp bir başka ucunda kutsallığa adım adım yürüyen bir yürek, özünü bu topraklarda aldı. Kutsal toprakların çocuğuydu ve amacı bu kutsallığı yaratan güneşimize layık olmaktı. Coşkunu, canlılığını, bilgeliğini güneş ve topraktan alıyordu. Ve büyük aşklara, büyük sevdalara yürüyordu. Her gün yaratılan bütün güzellikler O'nun için bir bilmece idi. Çözülecek, çözüldükçe daha anlamlandırılacak, bağlanılacak yaşam bilmece. Yaşadığı her günü dağın doruklarına adadı, Kutsal Botan'a. Rüyaarının cenneti Botan kartal yuvası, büyük aşkların mekanı, dorukları sisli, dumanlı bulutlar içinde, ovalarında halay çekerken hayal ederdi kendini. Yeryüzünde yüreğini sığdıracak mekan yoktu, o büyüü doruklardan başka, O da yönünü oraya döndü. 17 yıl süren yolculukta mavi kelebeğin ömrüne, Faraşın'ın ömrünü kattı

● Adı, soyadı: **Hamit ABE**

Kod adı: **Dewran Faraşın**

Doğum yeri ve tarihi: **Wan, 1984**

Mücadeleye katılm tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **2001,**

Hakkari

kan çiçeklerin dalına yandı. Orada kaldı gülüşleri, orada kaldı bir çiçeğin taze dalı. Bir hançer saplandı kalbinin derinliklerine. Tek damla akmadı, donmuştu bedeni can yoldaşının.

Damarlarındaki kan senin küçük Faraşın'ın içinde. Dewranımın kanyla sulandı ve sevdiği yerde kaldı bedeni, Faraşın'de. Orayı o kadar seviyordu ki, bu sevgi taşıdı seni oralara. Ne mutlu sana şimdi, sevgili Faraşın'ın koununda uyuyorsun. Bedenini verirken sevdiğin yaylalara, yaralı yüreğin bütün sessiz sevgiler can alıcı mı oluyor diye geçiriyor.

Duygularımı anlatamıyorum yoldaş, anlatamıyorum. Bir kalem bir kağıtla nasıl anlatılır? Ama biliyorum yüreğinden haykırıyorum. Benim için sessiz sevgi sonsuz sevgidir. Ama sessizlik benim için önemlidir anlatamadığımı, haykıramadığımı. Çünkü şehitlerin bizim anlatamadığımız büyük yaşam sevdası, Önderlik yüreğinde anlam buluyor ve söze dönüşüyor. Hayallerine hayalleri ekleyen ve yeni dünyalara götüren yoldaşlara nasıl hitap edebilirim. Yazamıyorum, sadece yaşıyorum seni ve tüm şehitleri. Faraşın'ın her taşı ve toprağı yaradık yüreğimde sessizce kanyor. En yüce duygularım seninle birlikte Faraşın'de kaldı. Ama biliyorum binlerce yürekle filizlenecek o güzel düşünceler. Tesellim bu benim de. Sadece kendi adıma değil bu yarayla binlerce kadının yüreği yanıyor her gün yüreğimde. Analarla paylaşıyorum bu yarayı, anaların ağıtları kulaklarımda. En güzel yoldaşlıklar, en güzel bağlılıklar bu savaşla varolmalı. Ama yoldaş olmalı, yoldaş yaratmak ne kadar zor değil mi? Ve ben şehitlerden, sende aldığım güçle, gelecekle yoldaşlığınıza layık olmaya çalışacağım.

Kızkardeşi Warwin Faraşın

Hüseyin YÜREK (Ciger)

XANTUR'UN TEK AYAKLI CEYLANI

*Bir türküdür söylenen,
dillerden düşmeyen ve
sürüp giden*

Yazın sıcaklığına hazırlanıyor tabiat ana. Henüz yeşilimsi perdesini çekmiş değil gözbebeği olan ağaçların yaprakları, açılmaya devam ediyor. Verimli ana heybetini hissettiriyor. Bir de bahar yağmurlarının sonsuz güzelliği, toprağa bereket vermesi buna eklenince, bu yıl baharını tabiat ana daha çekici kılıyor.

İşte bahar; tabiat ananın güzelliği, bağışlayıcılığı ve kucaklayışı. Tüm sevgisini, kutsallığını tanrıça gibi serpmiş, yemyeşil renklerini parlayan güneşin altındaki masmavi gökyüzü gibi sarmalamıştı. İşte hayat, işte akan damarlar ve durmayan duyguların akışı...

2001 yılının 24 Mayısı. Saat 19.00...

Bir patlama ve haykırış...

Yer Xantur tepesi; muhaberecilerin bulunduğu zirve. Bir heyecan, tedirginlik, bilinmezlik...

"Çabuk silahlarınızı alın!"

Mayısın sonları olduğu için son pınar da kurumuştü. Birkaç gün önce Xantur'daki askeri birlik de alanı terk etmiş, alanda sadece muhabereciler kalmıştı. En ön cephe sa-

Adı, soyadı: **Hüseyin YÜREK**

Kod adı: **Ciger**

Doğum yeri ve tarihi: **Bleh**

Köyü- Uludere, 1976

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Mayıs**

2001, Xantur tepesi- Haftanın

yılırdı; bunun hassasiyeti ve yarattığı gerginlik vardı.

Patlama ile ilk düşünülen baskın ihtimaliydi. Çünkü bir aydan fazladır, altı kişilik muhabere birimi Haftanın'ın en heybetli zirvesi Xantur'da bulunuyordu. Silahlara sarılarak uygun bir şekilde mevzilenecek en doğrusuydu. Havada uçan parçalar görüldüğünde baskın olduğuna kanaat getirildi.

"Haydi çabuk, cihazı unutma!"

Komutan, yardımcısına mevzilendireceği arkadaşları verirken böyle bağırıyordu.

"Heval, bir şey yok, korkma! Mayın patladı. Arkadaşları çağır gelsinler" sözlerini sarf eden Ciger arkadaşı. Mayın patlamasıyla bulunduğu yerden yaklaşık üç-dört metre uzağa fırlamış, bir ayağı ondan yirmi beş-onuz metre uzağa düşmüştü. Ciger arkadaş ise bu tablonun ortasında, hiçbir şey olmamış gibi soğukkanlı bir tonda sesleniyordu. Bu acıyı daha önce de yaşamıştı.

"Haydi, birkaç arkadaş gelip beni mangaya götürsünler" dedi.

Nasıl bir ana ceylan, yavrularıyla dağda özgür dolaşırken ansızın bir aslanla karşılaşır; ana, aslanın saldırısına uğrar da paramparça edilir, ceylan yavruları şaşkın, donakalır ya... İşte Ciger arkadaşın yanındaki arkadaş da öyle donakalmıştı. Dili tutulmuş, taş kesilmişti. Bir tarafta Ciger arkadaş, diğer tarafta metrelerce uzaktaki bacağı. Bütün bunlar onun hemen yarım metre uzağında olmuştu.

"Haydi heval, arkadaşları çağır. Bir şey yok, yara hafiftir" diyerek güçlüğü onun şoku atlatmasını sağlamaya çalışıyordu Ciger arkadaş.

Nefes nefese arkadaşların yanına varan genç gerilla, durumunu diğer arkadaşlara an-

latta. Ciger arkadaş dışındaki bütün arkadaşlar çok yeni olmasalar bile yeterince tecrübeli değillerdi. Arkadaşlar ulaşır ulaşmaz Ciger arkadaş yapılması gerekenleri sıraladı:

"Ayağımı dizin altından ve üstünden bağlayın. Kanı durdurmak gerekir. Bir de, man-gaya götürün beni. Orada ayağımı yükseltmek için altına bir şeyler koyun."

Arkadaşların şok durumunu gören Ciger arkadaş ısrar etti:

"Size bir şey yok diyorum. Mayın patladı, o kadar. Haydi, öyle durmayın, götürün beni!"

Muhabere birimi olayın etkisiyle şaşkıncı. Ancak onları asıl şaşırtan Ciger arkadaştı. Hiçbir şey olmamış gibi arkadaşlarla konuşuyor, ilgileniyordu. Çünkü birimin komutanı ve en deneyimliydi. Bunun için örnek olmayı bilmeliydi. Komutan dediğin, hiç ağrılarını

hissettirir mi? Yenilere örnek olmanın da ötesinde, yara bere içinde kalmanın sıradan insan üzerinde ne düzeyde psikolojik etkileri olacağını bilirdi. Durumu gözetenek davranış göstermek, militan tutumun gereği idi.

Ciger arkadaş, *"Haydi arkadaşlar, yemeğinizi yapın, aç kalmayın"* dedikten sonra nöbeti ihlal etmemeleri gerektiği yönünde uyarıda bulundu. Neden sonra, nasıl görüldüğünü düşünerek, *"Biraz su verin de yüzümü yıkayayım, biçimim bozulmuştur herhalde"* dedikten sonra, *"Ben daha büyük ağrıları yaşadım, bu patlama beni götürmez. Karadeniz'de gemisi batmış kaptan gibi durmayın"* diye takıldı arkadaşlara. Ciger arkadaş komutandı, bunun gereklerine göre düşünmeye devam ediyordu: *"İyi ki bende patladı. Hepiniz gençsiniz, benimse zaten önceden bir ayağım gümüşti. Sizde patla-*

saydı partiye nasıl hesap verir, vicdanen bunu nasıl kaldırdım?"

Patlama karargaha haber verilmiş, tüm güçler harekete geçmişti. Doktor da yola konulmuştu. Yakın mesafede bulunan Şeşdara Birlik Komutanı telsizle irtibat kurarak Ciger arkadaşla konuşmaya başlamıştı. Ciger arkadaş, *"Ciddi bir durum değil, bir ayağım kesikti, diğeri de ona benzetti"* diyordu. Diğer arkadaşlar, şakalaşmalar arasında durumun vahametini elbette ki tahmin edememişlerdi.

Arkadaşlarına zorla yemek yedirdikten sonra kendisi de dişlerini temizleme ihtiyacı duydu. Çünkü patlamayla ağızından kanlar fışkırmıştı. Patlamanın yarattığı sarsıntıyla göğsünde ağrılar oluşmuştu; konuşurken zorlanıyordu. Boğazı düğümleniyor, konuşamıyor, nefes alması zorlaşıyor, ara sıra bayılıp kalkıyordu. *"Bana bir şey olmaz, ama zorlanıyorum. Eğer zehit düşersem, Parti Önderliği'ne ve partiye, alandaki tüm arkadaşlara çok selamlarımı söyleyin. Beni affetsinler, partiye ve arkadaşlara layık olamadım. Partinin verdiği görevi yerine getiremedim. Mayın bende patladı, parti bunu kabul etmez. Önderliğe çok selamlarımı söyleyin"* dedikten sonra tekrar bayıldı.

O sırada doktor yetişerek ilk müdahaleyi yapmaya başladı. Serum bağlayarak, antibiyotik ve ağrı kesici iğnelerle tehlikenin önüne geçmeye çalışıyordu. Gece olduğu için

çok kapsamlı müdahale yapamıyordu. Kaldı ki, Xantur tepesi farklı bir duruma uygun değildi.

Alan güçlerinin morali genelinde bozuktur. Serseri bir mayının Ciger arkadaşta patladığını cihazlarda herkes dinlemişti.

Ağır sancılarla geçen gece gündüze döndüğünde, arkadaşlar derbest yapıp Ciger arkadaşını omuzlarda yükselttiler ve yola koyuldular. Sıcaklık çok fazla olduğu için Xantur tepesinden hızlıca vadiye inmenin iyi olmayacağını bilen gerillalar, ara vererek ilerledikleri için ancak öğleden sonra vadiye ulaşmayı başardılar. Bu arada eyalet komutanı, birkaç komutanla birlikte Ciger arkadaşın getirildiği yere varmıştı. Ciger arkadaşın resmi hastanede tedavi edilme imkanlarının olup olmadığını sormuşlardı.

Yaralı arkadaşın bulunduğu yere vardıklarında Ciger arkadaşını heybetli bir kayısı ağacının altında uzanmış, etrafında birçok arkadaşla şakalaşırken buldular. Ciger arkadaş eyalet komutanı arkadaşın yaklaştığını görünce, ayağının kesildiğini unutarak ayağa kalkmak, duruşunu düzeltmek istedi. Nasıl olur da bir komutanın karşısında uzanılır, dercesine hareketlenmişti. Eyalet komutanının sıcak sarılmasıyla bu duyguyu üzerinden atabildi. "Geçmiş olsun" dileğinden sonra konuşmalar, olayın vuku bulmasına ilişkin şakaların ardından geçmişe giden sohbetler başladı. Ciger arka-

daş uzanırken bir komutan arkadaş O'na bir demet gül uzattı. Yaralı aynı mahcubiyeti bu arkadaşına karşı da göstererek gülleri kokladı ve bağına bastı.

Devrim bir şarkıdır; dillerden hiç eksilmeden dökülüp giden. Bir çağlayan gibi gümbürdeyip sel olan ve insana yeni bir yaşam, yeni bir anlayış kazandıran. Devrim, tepeden tırnağa haykıran, coşan ve her zorluğa tebessümle tahammül ettiren. En ağır acıları bir taze su gibi içiren, en olamayacak görüneni olur yapan, insanı kendisini yaratacak kadar kat be kat güçlendiren bir gerçeklik.

Bir sohbetir, derin başlayan, sürüp giden, durmak bilmeyen. Bir taraftan acının verdiği üzüntü, diğer taraftan devrimcilerin irade yüklü morali. Kim durdurabilir ki bu gümbürdeyen çağlayanı? Kim tutabilir ki haykırmış, coşmuş delicesine akan bir seli? Kim yaşanan acımasız gerçekliğin karşısında vurdumduymaz kalabilir ki?

İşte devrim!

İşte dağ kahramanlarının yalın öyküsü, çıplak gerçekliği!

Gerçekler çıplak olmayı sever, kim bunun önünü alabilir ki? Devrim yeniye yaratmak ise, devrimcilik olamayacak olanı gerçekleştirmek, zor olanı başarmak değil midir?

"Nasıl oldu Ciger arkadaş?" sorusu üzerine Ciger arkadaş olayı anlatırken zaman zaman derin bir iç çekiyordu. Kimi zaman nefesi kesiliyor, boğazı düğümleniyordu. Birkaç saniyelik ölgün duruşu etraftakileri heyecanlandırıyor, paniklendiriyordu. Ancak birkaç saniye sonra kendine geliyor ve tekrar konuşmaya başlıyordu.

Ciger, Mezra Botan'ın yurtseverliği ve yiğitleriyle meşhur Uludere'nin Bleh köyünde dünyaya gelmiştir. Sert mizaçlarıyla tanınan Guyi aşireti mensubudur.

Ulusal kurtuluş mücadelesi, Botan'a ilk adımını attığı dönemlerde özellikle Guyi aşiretinden yoğun destek almıştır. Öyle ki, bugün yüzlerce şehidiyle, savaşçısıyla Guyanlar, mücadelemizin en yurtsever kesimlerinden birini oluşturmaktadır. Bu yüzden Türk devletinin yıllarca baskısına maruz kalmıştır. '94 yılında bu baskıları sonucu topraklarını terk ederek sürgün durumuna düşmüşler, en zor şartlarda yaşamak zorunda kalmışlardır.

1990'lı yıllar, mücadelenin giderek halklaştığı ve halk içinde meşruiyeti tartışılmaz hale geldiği yıllardı. Bu yıllarda gönüllü katılımlar yoğun yaşanırken, her ailenin mücadeleye destek sunmasının bir ulusal görev olarak benimsenmesi için "Askerlik Yasası"

gündeme gelmişti. Ciger arkadaş da bu dönem mücadeleye katılmıştı. Bu temelde '93 yılında köye gelen gerillalar askerlik yasasıyla sekiz genci mücadele içerisine almışlardı. Ciger arkadaş da bu gençlerin içerisindeydi. O, "Heval, ben zaten geliyordum" dese de, siciline işlenen "Askerlik yasasıyla alınmıştır" ibaresinden kurtulamamıştır.

Ciger arkadaş gerilla içerisinde çok hızlı bir gelişim yaşar. Aktif, fedakar ve cesur bir kişiliğe sahip olduğu için kısa zamanda görev almaya başlar. Savaş pratiğinde her zaman en önde yer alır, sorumluluk üstlenir.

1995 yılının 26 Ağustos'u Güneyli işbirlikçilere karşı önemli bir mücadelenin başladığı günlerdi. Halkın özlemi olan özgürlük ve demokrasinin her zaman önüne geçen, devrimci ve yurtseverlere karşı saldırı halinde bulunan bu güçlere karşı başlayan eylemler yoğun olarak sürüyordu. Bu yılın son aylarında tekrar bir eylem planı çıkarılarak Begova'nın bazı tepelerinin basılması kararlaştırılmıştı. Ciger arkadaş yine en önde ve grup komutanıydı. Harekete geçen gerillalar, önce keşif ve istihbarat çalışmasına başlamıştı. Yer tespit edilecek, mevzilerin nasıl vurulacağı belirlenecekti. Ciger arkadaş, keşfi özellikle kendisi yapmak istiyordu. Çünkü nasıl saldırılması gerektiğini, daha sonra nasıl geri çekileceklerini planlamak istiyordu. Bu temelde keşif yaparken ansızın bir mayın pat-

lamış, Ciger arkadaşın sağ ayağı kopmuştu. Bunun üzerine grup geri çekilerek Ciger arkadaş noktaya götürmek zorunda kalmıştı. Peşi sıra da kapsamlı bir operasyon gelişmişti. Arkadaşlar, Ciger'in yanına biraz su ve erzak bırakarak bir sığınağa yerleştirip gitmek zorunda kalmışlardı. Ciger arkadaş, o haliyle dokuz gün, dokuz gece burada mahsur kalmıştı.

Müthiş bir iradi duruşla, tüm acılara karşı direnmışti. Kan kaybı nedeniyle bedeni takatsiz düşmüştü.

Dokuz gün sonra operasyon bitmişti. Ciger arkadaşın yanına gelen arkadaşlar O'nun çoktan şehit düştüğünü sanıyorlardı. Bu yüzden biraz tereddütlü, biraz da vicdanen rahatsızdılar. Çünkü O'nu tek başına bırakmak zorunda kalmışlar, bir nevi kaderine terk etmişlerdi. Yapılacak en iyi şey bu olmasına rağmen yine de yoldaşlarını böyle bırakmaktan üzüntü duyuyorlardı. Ciger arkadaşın sığınmakta cansız bedeniyle karşılaşacaklarını düşünen arkadaşlar O'nu gördükleri zaman sevinçlerinden ne yapacaklarını şaşırılmışlardı.

Ciger arkadaş, karargaha yetiştirildikten sonra tedavi olmak üzere uygun alanlara gönderilecekti. Yolculuk hazırlıkları başlamıştı bile.

Ciger Önderlik Sahası'na ulaşmıştı artık. Öncelikle hastaneye yatırılmış ve Önderlik çözümlerini okumaya başlamıştı. Bu sırada Parti Önderliği'ne Ciger arkadaşın ser-

gilediği iradi direniş aktarılmıştı. Önderlik de Ciger'in hastaneden çıkar çıkmaz yanına getirilmesini söylemiş, bu iradeyi gösteren genç militanı tanımak istemişti.

Belki artık kopuk bir ayakla savaş pratiğine giremeyecekti. Ancak tek ayakla da olsa bir ceylan gibi dağların doruklarında yoldaşlarına hizmet edebileceğine inanıyor, Önderlik'ten aldığı güçle kendine güveniyordu. Parti Önderliğimizin tüm ısrarlarına rağmen Ciger arkadaş ayağına protez taktırdıktan sonra ülkeye, hem de ayağının koptuğu saha olan Haftanın'e dönmüş ve takım komutanı düzeyinde pratiğe katılmıştı. Savaş ekonomisini geliştirmek için yoğun çaba sarf ediyordu. Erzak temin ediyor, reçel, pekmez yapıyordu. Ceviz, badem topluyordu. Değirmeni çalıştırıyordu, hem de usta bir değirmenci gibi. Halbuki bunların hiçbirini daha önce bilmiyordu. Önderlik Sahası'ndan döndükten sonra bunları öğrenmiş ve giderek ustaca uygulamıştı.

Bir hıçkırık, öksürük ve hemen ardından iç çekiş... Tekrar gözleri donuklaştı ve boğazı düğümlendi. Nefes alamaz hale gedi. Solgun yüzüyle boylu boyunca uzanmıştı. Etrafını saran yoldaşlarının kimi sessiz, kimi ağlamaklı, kimi de düşünceli, Ciger arkadaş ile olan anılarını tekrar yaşıyordu.

19 Mayıs'ta alanda operasyon olacağı bilgisi alınmıştı. Güçler intişardıydı. Mayın döşeniyor, arazi geziliyor, gizli yerlere erzak kaldırılıyordu. Eyalet komutanı ve bazı yönetim düzeyindeki arkadaşlar Xantur'a, muhabere-nin yanına çıkarak araziye izleyeceklerdi. Muhaberecilerin yanına çıkıldığında şaşırma-mak elde değildi; kimse Ciger arkadaşına hazırlık yapmasını söylemediği halde, hem eyalet karargahı için hem de lojistik birliği ve diğer birlik için yer bulmuştu. Kendi sorumluluğu ile erzak ve su çekmişti. Xantur'un en yüksek tepesinde birkaç arkadaşla yaklaşık yüz-yüz elli kişinin hazırlığını yapmanın zorluğu düşünüldüğünde emeğin yüceliği daha iyi anlaşılacaktır. Kimi zaman elli metre derinliklerde kayalardan aşağı şü-tikle kendini bırakarak yer arıyor, tek ayağıyla Xantur'un en çetin yamaçlarını dolaşı-yordu. Tabiat ananın bağrının derinliklerine, en kuytu köşelere dalıyor ve mağaralar buluyordu. Tek ayağıyla içlerine giriyor, birçok yerde insan kemikleri buluyor, ancak durmak bilmiyordu. Korkmak mı? O hiç yoktu.

Gelen arkadaşlara onlar için hazırladığı yeri gösterdi. Arkadaşlar el fenerleriyle dağın derinliklerine daldıklarında hayretlerini gizleyememişlerdi. Keşke bir kamcre olsa da volkanik kütlenin kirecimsi dokusunu, yıllarca eriyeye eriyeye bin

bir çeşit görüntü oluşturan bu doğa harikasını görüntüleyebil-selerdi. İnsan dolaşırken korkmuyor değildi. Ancak Ciger arkadaş iki saat içinde kah yürüyerek, kah sürünerek, eğilerek, kah çamurda uzanarak, suda ilerleyerek en uç kesime ulaşmıştı. Yer altındaki, daha doğrusu Xantur'un en yüksek tepesinin altındaki dağın içinde yüzlerce irili ufaklı şikeft vardı. Kimisi top oynamaya müsait, kimisi de ancak birkaç kişinin oturabileceği genişliğe sahip şikeftlerdi bunlar.

Ciger uyuyordu. Çok kan kaybettiği için kendinden geçmişti. Ama hala direniyor, kendini bırakmıyordu.

25 Mayıs gecesi...

Sancılar ağırlaşmıştı. Ciger arkadaşın durumu kötüye doğru gidiyordu. Sabaha kadar çok zor bir gece geçirmişti. Yavaş yavaş şuuru da yitirmeye başlamıştı.

Son nefesine kadar esprile-riyle arkadaşlarına moral veren Ciger arkadaş, 25 Mayıs 2001'te kan kaybı nedeniyle şehit düştü.

26 Mayıs...

Ciger'in anısına bir tören yapılmak üzere bölgenin dört birlikten oluşan gücü bir araya geldi. Son yolculuğuna uğurlanmak üzere naaşı çiçeklerle donatılmıştı. Kelle koltukta yürütenlerin sınırlı imkanları, sınırsız sevgileri ile yolculu-nacaktı.

Silahlar eğik, gerillalar as-keri törende selama durdular.

Art arda 21 mermi göğü deldi. Bayraklar dalgalanırken "Selam dur!" komutu geldi. Anısına konuşmalar yapı-larak, sonsuzluğa uğurlandı Ci-ger yoldaş.

Ey Haftanın'ın acılarının tümünü yaşayan genç Mezra-botanlı! Heyecanlığın, atikli-ğin, emeğin ve alçakgönüllü-lüğün sembolü! Ey dağlarda durmak, dinlenmek bilmeyen tek ayaklı ceylan!

Senin ardından ağlamaya-cak, kendimizi yerlere vurma-yacağız. Ama senin çizdiğin iradi duruşun temsilcisi olmak için sen olacağız. Seni eme-ğinle anacağız. Yürüyüşümüz-de seni rehber edinirken, Ön-derliğe ve partiye bağlılığın şehitlere bağlılıktan geçtiğini hiçbir zaman unutmayacağız.

Yolun yolunuzu aydınlata-cak, aydınlatıyor...

Mücadele arkadaşları

– HPG I. Konferansı kara-rına göre Ciger arkadaş, fiziki zorlanmasına rağmen yıllarca dağdan ve çalışmalarından kop-mamasından ve her türlü fe-dakarlıktan kaçınmamasından dolayı "Emek Sembolü" ola-rak kabul edilip, omurlandırıl-mıştır."

Özür: 238. Ekim 2001 sayımızda Hüseyin Yürek (Ciger) arkadaşın şahedeti, yazının içerisinde 25 Mayıs 1995 olarak geçmiştir. Arkadaşın asıl şehadeti künyede yazıldığı gibi, 25 Mayıs 2001 tarihidir. Düzeltir, özür dileriz.

Mehmet SEBÎH (Cemşit)

Özgür Kürt ihanete senin adına verilmiş bir cevap olacak

Cemşit arkadaş orta halli yurtsever bir aileden gelmektedir. Ailenin yurtsever olması nedeniyle özel savaş güçlerinin sürekli baskılarına maruz kalmıştır. Aile köyden göç edip Kürdistan'ın bir şehrine yerleşmiştir.

Cemşit arkadaşın düzen yaşamına özentisi duyma durumu hiç yaşanmamıştır. Konuşmaktan tutulmuş yazma ve okumaya kadar emeği, fedakarlığı, cesareti vb bir çok şeyi partiden öğrenmiştir. Yaşamı hem sade hem de son derece doğal bir gerçekliği kaynağından partiden öğrendiği için, onunla şekillenmiştir.

Cemşit arkadaş küçük yaşına rağmen lojistikten kur-yeliğe, istihbarattan askeri eylemlere kadar her türlü çalışma içerisinde yer almıştır. Yaşamın küçüklüğüne rağmen bu kadar yoğun çalışma içerisinde bulunmasından dolayı o bölgenin gerillaları tarafından kendisine küçük peşmerge ismi verilmiştir. Tüm zor koşullar yılmaktan ziyade Onda gerillaya duyduğu özlemin gerekçesini yaratmış, bu temelde her zaman bir dayatma içerisinde bulunmuştur.

En sonunda en büyük arzusu gerçekleşmiş, hep öz-

● Adı, soyadı: **Mehmet SEBÎH**

Kod adı: **Cemşit**

Doğum yeri ve tarihi: **Bakvan köyü- Idil, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi:

1989, Mardin

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 2001**

lem duyduğu kendisine kutsal bir abide saydığı gerillaya küçük yaşına rağmen ulaşmıştır. Ama henüz gerillayla buluşmanın coşkusunun sıcaklığının etkisindeyken, daha üç aylık taze bir gerillayken, Cudi dağında öfkesini, kinini kuskun istediği özel savaş güçlerinin eline yarah olarak geçmiştir. Tüm vahşet ve işkence uygulamaları karşısında Mazlumların, Kemal ve Hayrilerin direnişi yolunu seçerek parti ruhunu zindandan temsil etmeye çalışmıştır.

Zindan süreci O'nun için bilinçlenme, partiyi daha iyi ve bilimsel temelde tanıma süreci olarak geçmiş, çıktıktan hemen sonra da tekrar gerillaya katılmıştır.

Parti bağlılığının verdiği güçle cezaevinden sonra yarım kalan yürüyüşünü tamamlamak Cemşit arkadaşta büyük bir coşku yaratmıştır. Atılganlığı her şeyi yapma istemi girişkenliği sürekli değişik çalışmalarda yer almasını sağlamıştır. Kerboran, Cudi, Serhat, Zagros, Zap ve Büyük Güney'de askeri ve siyasi çalışmalar içerisinde yer almıştır. '96 yılından itibaren Habızbıra, Mava ve Gabar bölgesinde aktif olarak gerilla pratiğini yürütmüştür.

Ne yazık ki yaşadıklarımızın bir çeyreğini bile yazamıyor, anlatamıyoruz. Böyle bir yoldaşı anlatmak birkaç satıra bir yaşamı sığdırmak mümkün değil. Her anı dolu dolu olan bu yaşamın anlatılması için, değil bir anı yazısı, tarihe ve yetişen yeni Kürt nesline bir kitap yazılmalıdır. Zaten en büyük sorumlumuz yaşadıklarımızı anlatamamamızdır. Gün gelecek Cemşitler çok daha iyi anlatılabilecektir.

Partimizin yeni stratejisi doğrultusunda gerillanın Ku-

zey Kürdistan'dan geri çekilme sürecinde Cemşit arkadaşın gösterdiği çabayı yazabilmek bir devrim sürecinin en kritik en yakıcı sürecini gözler önüne sermek anlamına gelecektir. Yüzlerce gerillanın sağlam bir şekilde partiye ulaşmalarını sağlamak için gece gündüz demeden günlerce sarp dağları aşarak her türlü yönelim ve provakasyonları boşa çıkararak yeni süreç içerisinde de Önderliğe bağlılığının, O'na layık olmanın düşünce ve pratik birliğini kendisinde gerçekleştirdi. Geri çekilme sürecinde yeni süreci anlayabilmek için birçok arkadaş eğitim görme önerilerini yaparken, Cemşit arkadaş bölgede kalmayı önermişti. Kendisi bölgede kalmayı o an için daha doğru görmüş ve varolan yeteneklerini parti hizmetine koymayı daha doğru bulmuştu. Süreci çok iyi anlamasa da, partinin, Parti Önderliği'nin Kürt halkı ve mücadele için yanlış yapmayacağını iyi biliyor, anlama olayını zaman-

la gerçekleştireceğine inanıyordu. Ama Cemşit arkadaşın anlama çabası, bir ihanet yüzünden yarım kalmış ve O da binlerce yoldaşı gibi kanıyla Kürdistan topraklarını kızılaştırmıştır.

Doğrusunu söylemek gerekirse Cemşit arkadaşın şehadet biçimini yazmaya elimiz varmıyor. Ama duygusallıktan ziyade Kürt ihanetinin tarihini yeniden irdelemek lanetlemek ve bir daha Kürt halkının ve mücadelesinin başına musallat olmaması için bir kez daha sonuç çıkarmak, ihaneti tarihin çöp tenekesine atmak için zor da olsa bu trajik şehadeti yazacağız.

Parti içine sızan Zınar adında bir ajanın Cemşit arkadaşla birlikte bir göreve giderken akşam kaldıkları sığınakta Cemşit arkadaş yatarken bu unsur tarafından bıçaklanmasıyla Cemşit arkadaş şehitler kervanına katılmıştır. Bu unsurun Cemşit arkadaşın cansız bedenine karşı uyguladığı vahşet, özel

savaş rejiminin kendi eseri olan böylesi yetiştirilmiş hayvani kişilikleri ne kadar sahibine layık olduğunun yalın bir itirafıdır.

Cemşit arkadaşın şehadeti annesinin tavrı bütün yiğit Kürt annelerinin yaklaşımına örnektir. Oğlunun cenazesini almak için çabaları da oldu. Ancak daha sonra şehit düştüğü yere yakın olan bir köydeki yurtsever kitlenin burada başka şehit arkadaşların da mezarının olduğunu söylemesi üzerine annesi, Cemşit arkadaşın burada toprağa verilmesini kabul etmiştir.

Parti tarafından annesine şehadet haberi verilirken annesinin cevabı *"hepimizin başı sağolsun, partimiz için bir koç kurban ettim"* olmuştur. Bu cevap binlerce şehit anasının yüreğine su serpmiştir.

Cemşit yoldaş

Çokça emek verdiği ve bu emeğin ürünü olan halkımız 2001 Newrozu'nda milyonlarla serhildana kalkmıştır. Yoldaşların senin ve diğer şehitlerimizin devrettiği özgürlük ve direniş bayrağını her alanda, Kürdistan dağlarında dalgalandırmaktadırlar.

Seni görüyoruz dalgalanan bayrakta, gökyüzü ile iç içe bize gülümsüyorsun.

Her zaman mücadelemizde yaşayacaksın.

Mücadele arkadaşları

Mehmet Beşir Ulusal

Beşir bi fedakarî û morala

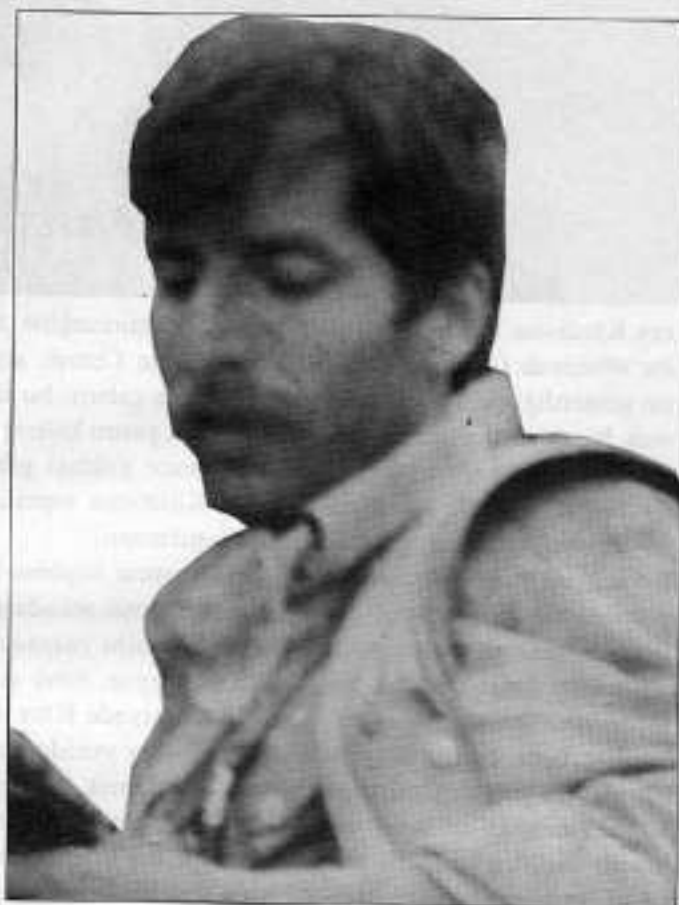
● Adı, soyadı: Mehmet Beşir
ULUSAL

Kod adı: Cigerxwîn

Doğum yeri ve tarihi: Sêrt-
Eruh, 1974

Mücadeleye katılım tarihi:
1991, Botan

Şehadet tarihi ve yeri: 15 Eylöl
2001, Pülümür-Balpayam

Heval Cigerxwîn li Botanê
tevlî partiyê dibe û demeke
dirêj li wir pratîk dimeşîne.
Di sala 1996'an de derbazê
Serhedê dibe. Piştî demeke
ku li vir jî disekine, derbazê
qada Soran dibe. Di vir re jî
derbazê eyaleta Erziromê
dibe.

Min vî hevalî li Serhedê
nas kir. Dema ku mirov li di-
meyzand, destpêkê dihat xu-
yakirin ku, hevalekî xwedî
tecrûbe ye. Di nav şer de ge-
lek tecrûbeyan bi dest xisti-

bû û di vî warî de pêş-
ketî bû. He wiha her çiqas
zêde xwenda nebû jî, lê, ji
ber ku kevnûna xwe, di
derbarê partiyê xwedî gelek
zanebûn bû û partiyê dikari-
ya baş bida naskirin.

Di jiyana xwe de taybet-
mendiye wî ya herî berbiçav,
hevalekî pratîkê bû. Di wan
salên borî de di şer de li pîr
ciyên xwe birîndar bibû. Xwe
tu carî ji karî pratîkî nedida
alî. Bi fedakarî û morala xwe
tu carî kêr nedikir.

Yek ji taybetmendiye vî
hevalî, girêdana wî ya bi şe-
hîdan re bû. Her wiha heva-
lên ku li çiya reşkê şehîd ke-
tin, ên bilûka wan bû. Bi
taybet ketibû bin tesira vê
bûyerê û bi şehîdan re bir
hatibû girêdan. Heval Ci-
gerxwîn di 2000'an de ji Ba-
şûr derbazê Bakûr ango diçe
eyelata Erziromê. Di sala
2001'ê de ev hevala li vir
şehîd dikeve.

Berxwedan Serhedî.

Şoreş AHMET (Cihat)

RANYA'NIN ASİ ÇOCUĞU

Ulusallaşmayı, evrenselleşmeyi hedeflemişti, Ranya'nın asi çocuğu. Artık O'nu hiçbir şey hedefine koşturmadan alıkoymazdı. Kararını vermiş, önerisini yapmıştı. Yaya gerilmiş bir ok gibi partisinin talimatını bekliyordu. Öyle çok hazırlanmıştı ki kendini buna sadece ve sadece, "Sen de gidiyorsun" denilmesini bekliyordu.

Cihat Yoldaş 20. Yüzyılın efendileri tarafından bir girdap haline getirilen Güney Kürdistan'ın Ranya kentinde 1983 yılında dünyaya geldi. Direnişin ve ihanetin yan yana boy verdiği bu toprak parçasında tarih oldukça kanlı süregelmişti. İktidar ve varoluş mücadelesi, zenginlik açısından epeyce yüklü olmasından dolayı oldukça derin geçmişti.

Halk gerçekliğinin başına bela olan gericilik, çocukta olsa mutlaka payını almasını zorunlu kılan bir yaşam gerçekliğinin içine onu sürüklemişti. Ulusal ve insanlık adına varolan toplumsal değerlerden uzaklaştırılmış koşullar altında çocukluk yıllarını geçirmişti. Ailesi de gericiliğin bir parçasıdır. Babası Saddam'ın emekli subaylarından. Sonra sosyalistlere geçer, burada da uyum sağlamayınca KDP'ye katılır. Böyle tutarsız bir çizgiye sahip bir baba ol-

Adı, soyadı: **Şoreş AHMET**

Kod adı: **Cihat**

Doğum yeri ve tarihi:

Süleymaniye, 1983

Mücadeleyle katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Eylül 2001, Pülümür-Balpayam**

masına rağmen çocuklarını okutmayı ihmal etmiyor. Cihat arkadaşı güney koşullarında ortaokula kadar okutuyor. Toplumda var olan belirsiz yaşam gerçekliği, ruhsal bunalım ve geçimsizlik toplumun tüm kesimlerini etkilemektedir. Çocuk, gençlik, yaşlı, her yaşta ki insanlar yaşam onlar için bir kaos halindedir. Toplum yaşama ve yaşamama arasında sıkışmış bir haldedir. Diğer yanda bu karanlık gerçeklikten kurtuluş arayışları gelişmektedir. Kafalardaki tek şey "nasıl çıkacağız?" sorusudur. Bu sorunun cevabını arayanlardan biriside Cihat Yoldaştır.

Belki henüz ulusal ve sınıfsal bir bilince sahip değil ama yaşadığı gerçeklik O'nu bu sorunun cevabını bir an önce bulmaya zorunlu kılıyordu. Gitmesi gereken bir yer, dayanıp da bu ortamdan kurtulabileceği bir güç olması gerekiyor. O süreçte bu alanda partinin çalışmaları Soran kitlelerinin içerisinde yoğun bir sempati kazanmış durumda idi. Partinin bu durumu O'nun karanlık dünyasına bir güneş gibi doğmuştur. Arkadaşları ilk gördüğü yerde katılım isteğini belirtir. O an, O'nun için hayatının dönüm noktası değerinde bir andır. Ya yaşamın yönünü özgürlüğe doğru çevirip özgürlük maratonunu başlatacak ya da yönsüz yaşam çilesine katlanacaktı. Kuşkusuz kendisine verilen cevap bundan sonraki yaşamında bir özgürlük savaşçı olarak mücadeleye katılacağıydı.

1997 Büyük Güney'de mücadeleye katılırken 14 yaşındadır. Devrimci ortam O'nun geçmiş yetişme tarzı ve dil sorunun getirdiği bazı zorlanmalar her ne kadar başlangıç itibarıyla O'nu zorlamışsa da O'ndaki değişim dönüşüm azmi, kararlılığı, bununla beraber Cihat arkadaşın gelişkin zekası ve öğrenme hırsı onun bu tür sorunlar karşısında başarısız kalmasına müsaade et-

**"İnanlık tarihinde eşine ender rastlanan
bir direniş kahramanlığı sergileyerek halkımızın
muhtaç olduğu kurtuluş yolunu kanlarıyla kızıl bir şerit gibi
çizenler özgürlük tarihimizin gerçek yaratıcılarıdır."**

Başkan Apo

miyordu. Çünkü bir kere gerici-
ciliğe ve eksikliklerine isyan
kılıcını kınından çekmişti.
Artık eski Şores'in yerine
adım adım özgürlük savaşçısı
Cihat'ı getirme yükünü
omuzlamıştı. Bütün bunlar
ortamla uyum sağlamasını
kolaylaştırıyordu. Zamanla
bu tür sorunları aşmadaki öz-
lülüğü örgütün güvenini sağ-
lamasına yol açmıştı. Parti-
nin, VI. Kongre sonrası Ku-
zey'e gönderdiği gruplarla
Cihat arkadaşta artık ülkenin
kuzeyinde isyanlar diyarı
Dersim'e gidecekti. Mücade-
lesini burada geliştirecekti.

Fakat partimizin aldığı ta-
rihsel karar yolculuğunu Er-
zurum eyaletinde sona erdir-
mişti. Geri dönmesi gereki-
yordu. Fakat yaşça küçük ol-
ması ve cana yakınlığı kısa
sürede arkadaşların sevgisini
kazanmasını sağladı. Yaşça bu
kadar küçük olmasına rağmen
büyük düşünsel, katılsal bir
duruşu sergileyebiliyordu.
Bundan sonraki süreçte dü-
ştüncelerini burada yaşamsal-
laştırma çabalarını sürdüre-
cekti. Sınırsız katılım ruhu on-
da büyük bir enerji oluşturu-
yordu. Genel yaşama katılı-
mın yanında kendini geliştir-
meyi ihmal etmiyordu. Bir
buçuk yıllık süreçte hem
Kürtçe'in Kurmanci lehçesini
hem de Türkçe'yi öğrenerek

önlündeki en büyük engelleri
aşmıştı. Türkçe okuma yaz-
mayı öğrenmişti. Sorumluluk
duygusu çocukluk evresini ta-
mamlayarak olgunluk evresi-
ne giriş yapmıştı. Klasik du-
ruşlarla örgüt içinde kalmayı
kendisine yediremiyordu. Örgü-
tsel bir duruşu yakalamak
O'nun en büyük özlemiydi.
Doğruluğuna inandığı bir şeyi
sonuna kadar savunmayı iler-
letmeyi kendisinde bir sanat
düzeyine çıkartmıştı. Yoldaşa
olan bağlılığına hiç bir zaman
gölge düşürmedi. Bu konuda-
ki dayarlılığı O'da daha fazla
parti yaşamına sarılmayı ge-
liştiriyordu.

Cihat arkadaşın en büyük
özellikleri askerliğe olan bakış
açısıydı. Askerliği salt silahla
değil mantıkla ele alıyordu.
Askerliğe bir sanat olarak
yaklaşıyordu. Askeri hataların
kolay kolay telafi edilme-
diğini bilince çıkarmıştı. Sı-
radan bir hatanın, bir yüzey-
selliliğin nelere yol açabilece-
ğini hesaplıyordu. Silahtaki
yetkinliği askeri sanattaki de-
rinlikle birleştirmeye yönelik
büyük çabaları vardı.

Devrim mücadelesinin şev-
ki dorukta militanı tutkuyla
koşmuştu yine son görevine.
Her an her saniye yaşamı dolu
yaşabilmek akan zamana çok
şey yükleyebilmeydi. Yiğit
çoşkunun son trajedisi Pülü-

mür'de ormanla zozanların it-
tifak kurduğu mevkide Lamec
ve Şevdin'in kesiştiği yerde
belki de sadece kardelenlerin
boy verdiği asi sırtın kayalık-
larında zalimle paylaşmışlardı
kozlarını. Belki de ölümün ve
ölümsüzlüğün çokça yaklaştı-
ğı anlardı. Keskin bir tara-
mayla başlamıştı çatışma. Sa-
bah saat 5.30 idi. Gün uzun,
düşman çok mermi azdı. Bir
an bile tereddüt yaşamadılar
tetige basmaktan. Çatışmalar
kaygısızca ve umarsızca. Bir-
birine hasret kalmış vatan par-
çalarının hasretle kucaklanmış
üç genci. Cihat, Cigerxwîn ve
Amed arkadaşlar. Gün yiğitli-
ğin, gün direnişin günü ol-
muştu. Bulundukları arazi
coğrafyası düşmanın attığı
çemberler onlara başka seçe-
nek bırakmıyordu. Bu sert ka-
yalıklarda mermilerinin sonu-
na kadar çatıştılar. Teslimiyeti
hiç mi hiç düşünmediler. Ve
an geldiğinde bombalarının
pimini çekerek PKK'nin Apo-
cu ruhunu yaşatabilmenin
mutluluğuyla ölümsüzleşecek
gülişlerine bir an için ara ver-
diler.

Soyluluğun yüksek zirve-
lerinde fedai bir ruhla abide-
leştiler. Anılarını görebilip
her zaman mücadelemize ışık
olacaktır.

Rênas Alîkar

Güne yazılan yirmi yıldız

Şehitleri yaşayabilmek!.. Her anın her dakikasında bizlere devrettikleri bayrağın altında şehitleri iliklerimize kadar hissedebilmek!..

Devrimci mücadelemiz ve Apocu ruh, kahramanlık değerlerimiz olan şehitlerimizin amlarına Önderlik gerçeği temelinde sahip çıkmayı başarmak ve anılarına her zaman cevap olabilecek bir düzeyi kavgamızda, kişiliğimizde yaratabilmenin bitmez tükenmez bir enerji gerektiren ruhuna, yaşamına, çabasına anlam vermekle başlıyor.

İnsan olabilmenin, yeni insanı yaratabilmenin yolunda kanlarını bu halkın geleceğine, bu halkın mücadelesi şahsında Ortadoğu'ya ve Ortadoğu'dan da tüm insanlığa

armağan etti Onlar. Onlar için ölüm önemli, ama bir o kadar da önemsiz bir sonlanma noktasıydı.

Her sabah güneşi karşılamak için şafak vaktinde Venüs ile beraber doğan o yirmi yıldızın tutkuları yarım kalmıştı. Buydu Onları Güneş karşısında zorlayan. Güneş'in zor anına cevap olmamış olmanın sancısı sarmıştı, komutan İsmail'in yüreğini!..

Yağmur seyredenleri çıldırtırcasına yağıyordu. Tanrı 16 Mayıs gecesinde belki de bilinmez öfkesini kusuyordu Bingöl'ün Yedisu vadisine! Gün, cennet ile cehennemın sırat köprüsü olmuştu. İnsanlık onuru ve Apoculuk ruhuyla sıratta direnen. Teslimiyetle direnişin çatışması ya-

şanıyordu kıyasıyla.

İlk mermi, altın arama bahanesiyle çıktı namludan. Oysa aranan, Güneşin baharla birlikte boy verecek olan gül bahçesi idi.

Tarih, sonbaharın onursuz ihanetleri ile komutan İsmail'i yoktan var etmek zorunda kaldığı bir üslenme için Yedisu vadisinin derinliklerine sürüklemişti. Yine zor olamı seçmişti kendisine. Çünkü "zor bana, kolay yoldaşıma; ölüm bana, yaşam yoldaşıma" erdemiydi komutan İsmail'in ustalarından aldığı terbiye. Aslında o böylesi zorluklara alışık ve ilk değıldi zaman mekan olgusunun böylesi oyunları.

Öylesi bir kış geçirmek zorunda kalmıştı yirmi yoldaş.

Erzurum eyaletinde sonbaharda gelişen çatışmalar, sonrasında yaşanan ele geçme ve teslimiyetler, on beş arkadaşın peşpeşe gelen şehadetleri ve ele geçen üslenme hazırlıkları, nefes nefese süren bir yarışı doğurmuştu. Zamanın düşmanlığı zorluyordu yoldaşları. Alelacele onlarca torba erzağın yerini değiştirmişlerdi. Ama yine de kendilerini bir kış götürebilecek erzağı temin edebilmiş değillerdi. Yalın ayak bir çabanın orta yerinde yakalamıştı kar onları.

Erzurum'da iki defa toprak ana ile buluşup kalkar beyaz pamuk tabaka. Üçüncüsünde, toprak ananın gücü artık yetmez olur, o beyaz örtüyü kaldırıp atmaya. İşte kalakalmışlardı öyle. Onlar öylece kalmış, ama zaman ve yaşam asla durmamıştı. Bin bir uğraş!.. Bin bir zahmet!.. Yarı aç, yarı tok!.. Ve sonunda bahar gelmişti!..

Özgürlüğü tekrar ellerine koyan bahardı. Doğan güneşi, karbon monoksit zehir gazlarına bulaşmamış vadinin havasında sunan bahardı. Bandoz'un eteğinde, Peri'nin seyrinde Yedisu'yu cennet tadında yaşatan bahardı ve özge canları bizden çalan yine bahardı.

Gerillada baharlar hassastır. Ona lirik yaklaşmak kadar tehlikelisi yoktur. Bahar, av ile avcının bitmez koşuşturmasıdır, koca dünyanın Kürdistan arenasında. Sahne olur dağlar bu dünyanın en ciddi

ve en acımasız oyununa. Bazen av olur avcı, bazen de avcı olur av. Zaman mekan olgusunun gizemli çalımlarıdır bunlar...

...
İşte öyle bir sabahta başladı kanlı çatışma. Mermiyi ilk yiyen lirik baharın huşusuydu. İlk o vurulmuştu. Onunla birlikte, rehabet! Hatır bile istemeden terk etmişlerdi yirmi özge canı...

Ve koca gökkubenin altındaki kısır bir vadide kalakalmışlardı. Vakit geçmiş, ama ağaçların yaprakları açmamıştı. Tomurcuklar Erzurum'un sert kırsal iklimine yenik düşmüş, gerillanın bedenini kapatmaz olmuştu. Ve karanlığı öldüresiye bir yağmur yırtıyordu.

İşte öyle bir sabahı, kanlı çatışma başladığında, komutan İsmail, duramadı sabırsızlandığı yerinde. En öne, öndeki ilk mevziye koştu. Kustı Akeis'i ile öfkesini namlusunundan. Öylece taşıdılar geçmeyen zamanı öğlen vaktine. Bir saldırı, "vurun yukarıyı almasınlar" dedi!.. İkinci saldırı; "içinize, içinize alın, sıfırdan vurun" diyordu komutan. Tekniği hiçleştirebilmeyi komutan İsmail'in ufkundan uçan ve üçtö, dörttö, beşti fakat sonu gelmedi saldırılarının. Özge canların direnişi kırılmadı.

O kalın kitaplar, evrensel olan askerlik mesleğinin bir kuralına "fırsatları zamanında değerlendirebilme işidir" diyordu. Ve düşman böyle bir

kuralı acımasızca uygulayabilmenin sabırsızlığı içinde yükleniyordu komutan İsmail'in bir avuçluk ordusuna. İklim koşulları, arazinin uygunsuzluğu ile mücadele etmek, bu fırsatları değerlendirmek için zamanın yüzüne gülmiyordu.

Günün hesabı ağırdı. Altı şehit kalmıştı kısır vadinin çıplak yamacında ve komutan da dahil bir o kadar da yaralı. Ağırdı komutanın yarası. Sadece bilinci ve iradesi hükmediyordu sevdasına, yoldaşlık aşkına...

Çemberden çıkmalıydılar bir an önce. "Nasıl, nasıl olmalı" diye son kalan iradesiyle kendine soruyordu. Bahardır, Peri geçit vermez. Peri'de üç köprü. Üç köprüde üç bölük ordu gücü kuşatmada. "Umut yok Peri'den" dedi kendi kendine. Üste çıkmayı düşündü ve Bandoz'a baktı bir tarih yüküyle. Bandoz da işgal altındaydı. Bandoz'un sağ yanındaki kolu Moz'un sırtına vurdular, kırdılar zayıf noktadan çemberi Apoculuk ruhuyla ve yara almamış birkaç yoldaşın çabasıyla.

Çember kırılmıştı kırılmasına ama az kalmıştı uzun bir ilkbahar gününe gebe olan şafağa. Bandoz'un aşağı inen sırtlarıyla dilim dilim bölünmüş sarp arazide bir süre uzaklaştılar. Saatin kadrını dördü vurur olmuştu. Bu kadar yaralıyla bir çatışmayı da kaldıramayacağını düşündü komutan. Ve usulca oynadı

son kumarını.

Dost olurdu, kar ve çamurda su dolu dere yatakları gerillaya. Su su vardılar Bandoz'un çığlarına yataklık eden küçük derenin sonuna.

Saklandı komutan taktik bir yanıltmacayla mağarayı andıran kar tünelinin altına. Ve aklın almayacağı irade ile yüklendiler bedenlerine. Gün, irade keskinliğinin gününü olacaktı. Soğuk dağ suları yahyordu belki de kanayan yaralarını. Soğuğu insanı jilet gibi kesen kar tünelinin altında ıslaktı ayakları, ıslaktı tüm bedenleri.

Apocu ruhtu onları orada tutan. Apocu ruhla yaşama olan aşkı o buzdolabını fırın yapan. Böyle durdu şafak güne karşı. Ve zaman öylece durakaldı orada.

Gün, sabah saatin dokuzunu vurduğunda patladı ilk bomba, tünelin kapısında. Belki de geceden takılmışlardı termallere. Ve tekrar ulaşmıştı düşman onlara. "Teslim olun" dediler. Teslim olmasını beklediler komutan İsmail'den. Koca bir dünya vaadettiler komutana. "Gel senin de olsun bir mavi boncuğun." Komutanın yüreği, seyre kalan gözlerinde on dört beden iradesini toplamıştı. Vicdanı ve ruhu vardı orada savaşan. Tek bir irade oldu yürekler. Bakmadılar düşmanın sahte yaşamına. Napalmı patlarken, bombalarıyla özgürlüğe koştu ve buluştular Hakilerle, Mazlumlarla.

Birer yıldız oldular Güneş'in etrafında.

Yedisu'dan kalktılar gök kubbedeki şehitlerin sonsuzluğuna...

Adı, soyadı: Zinar
TEKİN

Kod adı: **Rabûn**

Doğum yeri ve tarihi:

Malazgirt, 1978

Mücadeleye katılım tarihi:
1991, Zagros

Görevi: **Bölge komutanı**
Şehadet tarihi ve yeri: **20 Mayıs 2001, Yedisu**

Adı soyadı: ...

Kod adı: **Rêncber, Welat**

Doğum yeri ve tarihi:

Lice, 1970

Mücadeleye katılım tarihi:
1991, Amed

Şehadet tarihi ve yeri: **20**

Mayıs 2001, Yedisu

Görevi: **Bölge Komutanı**

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Baran**

Doğum yeri ve tarihi:

Varto, 1970

Mücadeleye katılım tarihi:
1996, Erzurum

Şehadet tarihi ve yeri: **20**
Mayıs 2001, Yedisu

Adı soyadı: **Ahmet**
EMRE

Kod adı: **Amed**

Doğum tarihi ve yeri:

1971, Agiri

Mücadeleye katılım tarihi:
1993, Serhat

Görevi: **Takım komutanı**
Şehadet tarihi ve yeri: **20**
Mayıs 2001, Yedisu

Adı, soyadı: **Sakine**
KIYANÇIÇEK

Kod adı: **Melsa**

Doğum yeri ve tarihi:

Xozmerik köyü,
1973 Dêrsim

Mücadeleye katılım tarihi:
1992, Botan

Şehadet tarihi ve yeri: **20 Mayıs 2001, Yedisu**
Görevi: **Bölük komutanı**

Adı, soyadı: **Fuat GÜNEŞ**
Kod adı: **Mehmet Sipan**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **20 Mayıs 2001**

Adı, soyadı: **Özgen BİNGÖL**
Kod adı: **İsmail**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto, 1967**
Mücadeleye katılım tarihi: **Haftanın-1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 2001, Yedisu**
Görevi: **Erzurum Eyalet Sorumlusu**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Bedri**
Doğum yeri ve tarihi: **Seyrek köyü, Kulp-Amed, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993, Dêrsim Eyaleti**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 2001, Yedisu**

Adı, soyadı: **Devrim HAN**
Kod adı: **Devrim**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998, Erzurum**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 2001, Yedisu**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybîn, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997, Amed**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 2001, Yedisu**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **Hıms, 1965**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993, Önderlik Sahası**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 2001, Yedisu**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Welat**
Doğum yeri ve tarihi: **Bozova-Urfa, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997 Güney**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 2001, Yedisu**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şahan**
Doğum yeri ve tarihi: **Başkale, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996, Dêrsim**
Görevi: **Manga komutanı**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 2001, Yedisu**

Adı, soyadı: **Nusret DURMUŞ**
Kod adı: **Metin**
Doğum yeri ve tarihi: **Milikan köyü, Sancak-Çewlik, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **..., Avrupa**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 2001, Yedisu**

Adı, soyadı: **Cengiz URTEKİN**
Kod adı: **Giap**
Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 2001, Yedisu**

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Hêlin**
Doğum yeri ve tarihi: **1978**
Hüseynik köyü, Lice,
Mücadeleye katılım tarihi:
1996 Amed
Şehadet tarihi ve yeri: **21**
Mayıs 2001, Yedisu

Adı soyadı: ...
Kod adı: **Ayten**
Doğum yeri ve tarihi:
Afrin, ...
Mücadeleye katılım tarihi:
1992, Akademi
Şehadet tarihi ve yeri: **21**
Mayıs 2001, Yedisu

Adı soyadı:
Kod adı: **Birîn**
Doğum yeri ve tarihi:
Karabamza köyü,
Karhova-Çewlik, 1980
Mücadeleye katılım tarihi:
1997, Erzurum
Şehadet tarihi ve yeri: **21**
Mayıs 2001, Yedisu

Adı, soyadı: **Sevda**
AKTARLAR
Kod adı: **Rûken**
Doğum yeri ve tarihi:
Varto, 1980
Mücadeleye katılım tarihi:
1999, Erzurum
Şehadet tarihi ve yeri: **21**
Mayıs 2001, Yedisu

Adı, soyadı: **Gülcihan**
AKTARLAR
Kod adı: **Sara**
Doğum yeri ve tarihi:
Varto, 1984
Mücadeleye katılım tarihi:
1999, Erzurum
Şehadet tarihi ve yeri: **21**
Mayıs 2001, Yedisu

Şehid her dem kaniya me
ya Serkeştinê ne.

Anıları mücadelemize ışık
olacak.

Mücadele Arkadaşları
Adına
Dr. Hebun, Renas

Ahmet EMRE (Amed)

BİZ APOCUYUZ

Amed yoldaşın kaleminden çıkan ve "Peri aktıyor" adlı duvar gazetesinde yayınlanan şehit Kamuran yoldaşa yazılmış mektup:

Değerli yoldaş;

Ayrılığımız uzun olmadı, ama bana çok uzun gibi geliyor. Sana yazmayı bir hoş biliyorum. Senin şu an bizden çok uzakta olan gökyüzündeki yıldız kımelerinden birinde olduğuna inanıyorum. Sen ve senin gibi yiğitler bizler için ışıksınız. Işık saçan her şeyde sizi anıyor ve gözümde canlandırıyorum.

Seni tanıdıktan bu yana 15 yıl geçti. En uzun süreli beraberliğimiz Şehit Ayhan kampında geçti. Sende bulduğum arkadaşlık ve samimiyet, sana olan güvenimi de perçinleştirdi. Bu uzun yolculuğa çıktığımızda en güvendiğim yoldaşlardan biriydin. Bu yol süreci aklıma geldikçe sen gözlerimde canlanıyorsun. Tek tek geçtiğimiz dağlar, vadiler, yollar ve Erzurum eyaletine ulaşmamız... Evet sen şimdi aramızda değilsin, ama seninle beraber gelen yoldaşlar eyalete dağılmış durumda. Bazen seni düşündüğümde duygularımın kabarmasına hakim olamıyor, keşke yanımda olsaydın diye düşünüyorum. Belki ayrılmazdın aramızdan, diyorum ve aramızda olmadığından dolayı kimseye kızmıyorum. Bir şey hariç: ihanet! Evet ihanet, yıllardır öfke duyduğum, öfkelenmediğim tek olgu.

İhanet acaba sadece seni mi aldı aramızdan? Hayır! Yüzlerce, binlerce

❖ Adı, soyadı: **Ahmet EMRE**

Kod adı: **Amed Xabûr**

Doğum yeri ve tarihi: **1973,**

Aginî

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 2001, Yedisu**

yoldaşınızı alıp götürdü. Ama her seferinde niye, neden diye hep düşünürüm bu ihanetlerden sonra. Ve kendi kendime yanıt olmaya çalışırım. İhanet değil miydi 28 isyanımıza dağıtıp kanımıza giren ve yine ihanet değil miydi KDP-YNK eliyle insanların kanlarına girişi? İhanetlerin en büyüğü değil mi Ulusal Önderimizi deryaların ortasına hapseden? Tabii ki ihanetti. Ülkeyi satan da, kardeşi kardeşe kandıran da, babayı oğula, oğulu babaya vurduran da, çocukların baba, annelerin evlat acısıyla yüreklerini kan ağlatan da ihanetti. Neler neler yapmadı ki bu ihanet! Ve sizleri aramızdan alan da o oldu.

Geçenlerde Mordem unsurunun

neden böyle yaptığını tartıştık. O, düzen pisliğini, çürümüşlüğüne getirdi kendisiyle ve güzelleşmek için, özgülleşmek için hiçbir şey yapmadı. Kendini dayandı, bozdu ve bittiğini anlayınca beraberinde bazı şeyleri de bitirmek istedi. Sizlerin aramızdan ayrılmaya sebep oldu. Bütün bu Mordemler, bitirelim bu Mordemleri diyorum her gün. Bir kene misali yapışmış bırakmıyorlar bizi.

Partimize bugünlerde yeni bir yönelim söz konusu. Dünya gerici-liği bir olmuş yükleniyor. Biz inancımızla, irademizle, Apoizme olan inancımızla, halkımızla insanlık adına zafere ulaşacağız. Aramızda bir fark var ve onlar buna hala inanmamışlar. Biz Apocuyuz, onlar ise kan emici sütlükler! Evet yoldaş onlar sizleri bizlerden kopardıkça biz siz oluyoruz. Karanmayan bir pinarın kaynaklarıyız. Biz iyiye ve güzele sevdalıyız. Biz sadeliğe, makyajsız bir dünyaya sevdalıyız, onlar ise makyaja. Sadelik nasıl ki her zaman çekiciyse, makyaj da silindi mi altta çirkinlik ortaya çıkar ve ona olan sevgi onda biter. Sizler o sadeliksiniz, size olan sevdla bitmez.

Siz şimdi nasıl doğrusanız binyıl sonra da doğru olacaksınız ve binyıl da geçse siz dilden dile dolaşacak sevdalı türükleri olacaksınız. Sizler inancınızla dünyayı, insanlığı layık oldukları değere kavuşturacak davanın temel taşlarınsınız. Yolumuz ve anamız yolumuzu aydınlatan ışık olacaktır.

Mücadele arkadaşın ve yoldaşın Amed Xabûr

Salih BOĞDU (Rêber)

KAHRAMANLIĞIN ÖZÜ O ÜLKENİN ÖZÜNDEDİR

Rêber yoldaş Eruh'un yurtseverliğinin tohumuyla yoğrulmuş bir ailenin çocuğu olarak yaşama gözünü açar. Çocukluk yıllarında çalışkan fedakar ve duyarlı özelliğiyle daha o yıllarda arkadaşlarının gözdesi olur. Güvenilir ve becerikli hali umut verir çevresine. Yaşamın her alanında göz dolduran duruşuyla ikirekliğe yer bırakmayan bir özelliğe sahiptir.

Uyumlu bir özelliğe sahip olduğu kadar ilkeliydi de. Rêber yoldaş. Hizmet ve görevlerinde titizdi, titiz olduğu kadar da girişkendi. Her koşul altında inisiyatifi elinde tutardı. Komutanlık ve öncülük inisiyatif ve irade ister. Rêber yoldaş işte bu düzeyi yakalamıştı.

Rêber yoldaş çok zorlu koşullarda büyüdüğü için dayanıklı bir kişilik kazanmıştı. Deyim yerindeyse O çelikten bir iradeydi. Aile ortamında her türlü zorlukları yenmiş ve devrimin saflarına bu temelde giriş yapmıştı. İlkokul ikinci sınıftayken daha yaşam okuluna erken yaşta zorluklarla mücadele ettiler. Yaşam tecrübesi temel dayanağıydı. Bu onu devrim mücadelesine iten temel etken olduğu kadar

Adı, soyadı: **Salih BOĞDU**

Kod adı: **Rêber**

Doğum yeri ve tarihi: **Erkend Köyü- Eruh, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **2001, Gabar**

PKK'nin aydınlatıcı ışığıyla temel doğrultuyu yakalayan '93'te silahlı mücadele alanı olan gerillaya katılır. Genç olmasına rağmen kısa bir süre içerisinde gerilla komutan adayı düzeyi yakalayarak takım komutanlığına kadar yükselir. Eylemlerde saldırı ruhuyla güçlü bir itibar kazanarak Botan, Amed, Dersim eyaletlerinde görev yürütür. Buralarda çeşitli fedakarlık örnekleriyle yoldaşları ve parti ortamında itibar sahibi olur.

Parti Önderliğimizin esa-

retinden sonra mücadele kararını daha da pekiştirerek partiye olan bağlılığını daha derin bir bilinçle kendisini güçlendiren Rêber yoldaş, partimizin barış, özgürlük ve demokrasi çizgisini en erken içselleştiren bir yoldaş olarak dönemin hassasiyetiyle soğukkanlı bir yaklaşım sergiler. Bunun bilincinde Rêber yoldaş göreve hazır bir duruş sergiler. Rêber yoldaş bu görevi seve seve yaparken, özel savaş rejimi yeni çizgimiz karşısında ürkekliği nedeniyle geri çekilen güçlerimizin yol hatlarını keserek her çeşit teknikle pusu atarak ve operasyonlar geliştirerek, Parti Önderliğimizin ideolojisinin öncü gücü gerilla şahsında Kürt halkını, özgürlük hareketini tasfiye ve imha etme amacındadır. Partimiz tüm saptırma ve provokasyonlara rağmen yeni stratejik çizgide ısrar ederek bu yönelimi boşa çıkarmıştır. Bu süreçte Rêber yoldaş bir grup arkadaşı Amed'den Gabar'a yetiştirmeye çalışırken atılan bir pusu sonucu şehitler kervanına katılır.

Anıları mücadelemize ışık olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Niyazi DOĞAN (Mirxan)

Yoksulluk sürgün ve direnişin militanı

Mirxan yoldaş, '56 yılında Maraş ilinin Afşin ilçesine bağlı Güzelnar köyünde dünyaya geldi. İlkokul ile başlayan eğitimi ailesinin ekonomik koşullarından dolayı ancak ortaokula kadar sürdürebildi ve ortaokuldan ayrılarak çalışmaya başladı.

Siyasete ve devrime olan ilgisi de emek hayatına atıldığı bu yıllarda başladı. Mirxan yoldaş da, Maraş ilinde yaşayan her Kürt gibi devletin ve faşist güçlerin bu ilde Kürtlere uyguladığı baskılardan etkilendi ve bu baskıların ortadan kaldırılması için bir çıkış yolu aramaya başladı. Özellikle Aralık '78'de Maraş'ta Kürtlere yapılan katliamda birçok yakını kaybetti ve bu katliam ile etnik kimliğinden dolayı çocuk yaşlı demeden insanları katleden faşist sisteme karşı öfkesi doruğa çıkmaya başladı. Bu yıllarda, ayrıca Mirxan yoldaşın Ulusal mücadeleyi daha yakından tanımaya başladığı yıllardı.

Mirxan yoldaş, '82 yılında evlene-

Adı, soyadı: **Niyazi DOĞAN**

Kod adı: **Mirxan**

Doğum yeri ve tarihi: **Afşin-Maraş, 5 Ağustos 1956**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **24 Şubat 2001, Kandil**

rek '83 yılında bir çocuk sahibi oldu. '86 yılında genel olarak bölge illerinde varolan ekonomik sorunlar yil-

zünden ailesiyle birlikte çalışmak için Kırklareli'ne göç etti. Uzun yıllar kaldığı bu şehirde, emekçi kişiliğinin bir gereği olarak bir yandan çalıştı, bir yandan da siyasal kişiliğini geliştirdi.

Enternasyonalist bir devrimci düşünceye sahip olan Mirxan yoldaş, Kürdistan'da devrim yapmanın en etkili yolunun gerilla savaşı olduğu kanısına vararak, '98 yılında gerilla saflarına katıldı.

Saflarda birçok alanda görevlendirilen Mirxan yoldaş, sadece Kürdistan'da değil Ortadoğu ve tüm dünyada devrim yapılması gerekliliğine inanırdı. Mirxan yoldaşın, kararlı, arkadaşlara sürekli moral veren ve pasifliği kabullenmeyen bir kişilik yapısı vardı. Mirxan yoldaş 24 Şubat 2001'de Kandil dağında talihsiz bir çığ felaketi sonucu 10 arkadaşımızla birlikte şehadete ulaştı. Anısı mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları

Doğu ŞEN

KIBLEGAHTIR KÜRDİSTAN TOPRAKLARI

Sevdalarından çok yalanla-
rıyla varlıklarını ve hükemleri-
ni sürdürenler sınırlar çizmişler
büyüme korkusunun kalıpları
ve duvarları içerisinde olanlar.
Umudu tutkuyla özdeş kılanlar
tüm güzelliklere sevdalı olanlar
ve sahteliğin kalıplarını kırıp
yalanların duvarlarını aşanlar sını-
rılarını tanırmı? Bu sevdâ hele
birde özün özgürlüğün ve in-
sanlığın doğum yeri olan kay-
nağı Mezopotamya ise hangi sını-
rın hangi engel ve hangi set bu
sevdanın öze dönüşün önünde
durabilirlik?

Yiğit oğulların ve kahraman
kızların kızıl boylar verip yeşer-
erek özgür yaşamın yeniden
döllendiği bu topraklarda tanış-
mıştık seninle aynı sınır içinde
iki ayrı ülkenin devrimine inan-
mış biriyeleri olarak güneş ülke-
sinde yitip tarihini öğrenir-
ken sendeki coşku sınırsız anla-
ma kapasiten anladığını paylaşı-
ma arzusu beni seni daha iyi tanı-
ma çabasına sürüklüyordu. Bu
kadar yakinken özgürlüğe özgür-
lüğü erken yakalamandaki acele-
ciliğine sitem karışımı duydu-
ğum sonsuz saygıyı kelimelere
sığdırmak çok zor hevalım. Me-
zopotamya'nın tarihinde özgür-
lük savaşçıları hep varolmuş bu
topraklar bağrında yeşerttiği
dünyanın en güzel nadide güllerini
taze birer fidan olarak zul-
mun baskının insanı insanın bu
kadar tükettiği alanlarda sen ve

❖ Adı, soyadı: **Doğu ŞEN**

Kod adı: **Rahman**

Doğum yeri ve tarihi: **Urfa,
1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1**

Ağustos 2001, Kani Cenge

senin gibi yoldaşların yaşamın
yaratılmasında ve üretilmesinde
tartışılmayacak kadar kutsallığı
içerdiği kesindir. Yine aynı sınır
içerisinde aynı dilleri aynı kültür-
leri ve en güzeli ise ideolojik büt-
tünlüğü beraber yakalayıp birlik-
te büyüyüp büyütmeyi esas al-
mamızdı.

Düşmana hayine inat bu bütü-
nü binlere e özgürlük adayı sen ve
senin gibi özgür bireyler savun-
yor. Özgürlük arayışın uğrunda
ölümsüzleşecek kadar güzel bir o
kardarda herkesin cesaret edeme-
yeceği kadar da yüce ve erdemli

olduğu kesindir.

Tarihte savaşlar olmuştur ku-
ralı yada kuralızsız ama özgürlük
savaşçıları olmuştur. Kuralı
ve iddali öyleki yaşamı uğrına
ölecek kadar çok sevmek değil-
mi iddali bir o kardarda özgürlük
savaşçısı olmas. PKK ve şehadet
kadar bütünleşmiş bir başka ger-
çekliği henüz tarih yazmadı. Bu
gerçekliği "Önderliğimiz PKK
bir şehitler partisidir" belirlem-
siyle en özli bir biçimde dile ge-
tirmektedir.

Bu gerçeklikte bizlere Kürdis-
tan coğrafyasının her karış topra-
ğı şehitlerimizin kanıyla sulan-
mıştır. bu topraklarda fidanlar
daha bir boylu çiçekler renga
reng çiçekler öylesine güzel ko-
kuyorki her biri sen her biri ayrı
bir şehit yoldaş. Yeni doğan öz-
gürlük tutkunları Kürt oğulları ve
kızları biliyorki fidanlara su ver-
mek gerek çiçekler koparmayıp
sulamak dünyanın en güzel koku-
su ve tutkusudur doya doya yaşa-
mak. Kible gahır Kürdistan to-
prakları son durak da olsa ibadet
etmek gerektiğini biliyor yiğit
Kürt halkı.

Sininde belirttiğin gibi Rah-
man yoldaş insanlığın ihanetin
ve lanetliğinin yeri ve zemini
olan Barzandağı burayı ihanetin-
den ve lanetliğinden arındırmak
ve de kutsal kılmak için orada
bir yoldaş bıraktık biliyorsun
Bawer yoldaş, Bawer oldaş kut-
sallığa ve yoldaşlığa bağlılığın

gereğini yerine getirmek için kahramanlığın en çarpıcı bir tutumunu sergilemişti. TC uçaklarının roketlerini ve işbirlikçi KDP'nin havanlarına Bawer yoldaş bedenini siper etmişti. bir taburluk arkadaş yapısının çekilmesi için sergilenen böylesi bir kahramanlık tüm arkadaşlara cesaret ve fedakarlığın en somut öğreticisi ve göstergesi oluyordu. Rahman yoldaş bu kahramanlığının son sözlerini ve ken-

Avrupadan insalığın ana rahmi olan Mezopotamya'ya doğduğu topraklara ve özüne dönen ve özlü bir büyümenin ifadesi olan Rahman yoldaş hangi cümlelerle anlatabileceğim noktasında zorlanmaktayım. Savaşla yaratılan bir gerçekliğin içerisinde aileden hem babasını hemde bir kardeşini şehit vermiş olan rahman yoldaş bir duygu deryası olmakla birlikte yaşamı dolu dolu yaşayan gerçekliği temsil etmekteydi.

içerisindeki en özlü halk sözleriydi. Bu da bende hep bir hayranlık uyandırmıştı. O anaların anası güzel anayı tanıma arzusu. O güzel anayı tanıdım Rahman yoldaş özgünlüğünde üç şehit ve genelde ise binlerce şehit vermiş. Senin şehadetini duyunca cesaret edemedim başımız sağolsun demeye.

Rahman yoldaş senin dediğin gibi Karedenizde iyi bir komutan olamadım ama siz kutsal komu-

disi kadar kutsal anısı olan saatini bana getirdiğini bugün gibi hatırlıyorum. Sen bir çok şehitler vermiş ve yanında bir çok şehadete gittiğini anlatıyordun ben ise savaş pratiğinde ilk olarak Bawer yoldaşın şehadeti karşısında acı ve hüzümden söz etmeler hoşazımda düğümleliyorduk. büyük bir barış şehidi olarak senin şehadetini duyduğumda da aynı hisleri ve duyguları bir kez daha yaşadım Rahman yoldaş.

İnsanlığın özgür arayışlarını sınırlandıran sahte sınırları aşarak

Savaşın içerisinde bilinçsizce yer alanlar için avantaj olan bir çok nokta Rahman yoldaş için ise dezavantaj olmak durumundaydı. Şehadetler gerçekindeki dezavantajlı olmanın ezikliği Rahman yoldaş bir taraftan silaha tutkuya yönlendirirken yaşamı olan dululuğuyla doğayı yeniden keşfedencesine doğaya büyük bir tutkuyuda beraberinde getirmekteydi.

Bir çok güzel ve yerindeki çarpıcı sözlerle hep anam odedi ki diye başlardı, bu sözler halk

tanların iyi bir emir eri olmayı yaşamımda vazgeçilmez bir ilkem olduğu bilinciyle yaşamı gerçekçilerimi dahada köklü kılıyorum.

Birlikte yer aldığımız ilk savaş bölüğüne gelişimde Avasının kenarında sen ve bir grup yoldaş karşılamıştı. Avasının üstündeki telefiriğin bulunduğu yerde tanışmıştık seninle. Bundan sonradan benliğimde Avasın kadar güzel mavimsi yaşam dolu çağlayan bir yolodaysı olarak tüm canlılığıyla barışın öznesi olarak yerini alacağsın

BUGÜN DÜĞÜN GÜNÜDÜR OĞLUM

Bir müjde gelir, Dersim dağlarından oğlum, Fırat'ım, şehit düşer... Bir kızıl gül açar yüreğimde asla solmayacak, sonsuza kadar!

Güneş erken doğar dağlarda.

Hele Kürdistan'da güneşin doğuşu, insanın doğuşu gibi sancılı ve muhteşemdir! Önce ufuk tutuşur! Al kızıla boyanır gökyüzü. Sonra dağların dorukları yanar.

Bir yanarın üstünde bu doyumsuz güzelliği yaşamak, insanın her hücresinin aşkla, heyecanla tutuşması demektir. Özgürlüğün oksijen gibi damarlarındaki kanı yaktığı an gibidir. Taze, güçlü, sıcak kanın tüm damarlarından akarak, bedeni bir atom haline getirdiği zamandır!..

Gerillanın o görkemli dağlar arasındaki bağlantı ve ortaya çıkan kazanma ruhu, ancak yaşamakla anlaşılabilir. Bundandır ki, bizde dağ, gerillanın adıdır! Bundandır ki, bir şahin gibi bu dağlarda uçmak, güneşin dehşetli bir azametle doğduğu o yangında buluşmaktır!

Bu, ruhu o ateşle yıkama eylemidir!

Bu, güneşin özüne ulaşmak gücüdür!

Güneş erken doğar dağlarda..

Sonra yavaş yavaş ovalara, şehirlere iner. Sımsıcak sorar, aydınlatır, Güney'in kalbini, Süleymaniye'yi... dağlarda ise geriye,

dudakları çatlatan, deriyi yakıp kavuran çılgin sabah rüzgarı kahr! Susar silah sesleri...

Dağ kanır!

Bir düğün evinin sıcak telaşı sarmış kuramumuzu. Bugün tüm yollar, bir büyük sevgi bahçesine açılıyor. renk renk çiçekler açmış orada. Kan çiçekleri, hasret çiçekleri, sevdâ çiçekleri... Herbirinin kokusu birlikte harmanlanıyor ve tatlı bir reyhan kokusunda birleşiyor. Kelebekler dolaşüyor çiçekler arasında. İçlerinden biri, kanatları nakışlı olan, nazlı nazlı uçarak, bir şehidin çiçek köklerine akan sıcak kanının üstüne konuyor. Oradan yüreğime ulaşıyor! Tam da kezzap kopan noktaya basıyor... Yüreğim infilak ediyor!

Keskin reyhan kokusu, gözlerimi yakıyor!

Bugün düğün günüdür oğlum! Yoldaşların silah arkadaşların, şehit anaları, senin yanına geliyor. "Piroz be!" diyorlar. Ellerini sıkıyorum avuçlarımda, kucaklıyorum. Usulca düğün armağanlarını bırakıyorlar yüreğime. Her şehitten bir damar sunuyorlar. Ekleniyor damarlar hızla, büyüyor, genişliyor yüreğim. Damarlarım Munzur'da çoğalıyor! Akıyor! Çağlıyor! Haykırıyor!

Munzur kıyılarında, ayakları

● Adı, soyadı: Fırat ŞEN

Kod adı: Soro

Doğum yeri ve tarihi: Birecik-Urfa, 1975

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: 26 Kasım 1997 Til tepesi-Dersim

çamur, dişilmiş bedenleri ateşler içinde çocuklar ağlıyor!

Munzur kıyılarında tanklar dolaşıyor!

Yanıyor ormanlar! Yanıyor anaların yireği, kezzap kopuyor!

Munzur'un yeniş gözleri kızıla boyanmış... yosun kan kokuyor!

Gözlerimi kaldırıyorum. Sen, Amedli silah arkadaşımın gözlerinde gülüyorsun gözlerime! Hiç görmediğim kadar sıcak -7 yılın hasretiyle- mutlu ve coşkuyla gülüyorsun... Hani, bilmemki nasıl anlatmalı: "Dayê", diyordun ya, "Dayê, artık ilkeyle kıymışız nikahımızı. Ama biliyorum. Öyle

ya da böyle buluşacağız bir biçimde. Belki de dağlarda. Kimbilir. Korku kendini düşmandan. Daye, zaferde buluşmak üzere!..." İşte o ana benzer bir gülüş yakalıyorum gözlerinde. Cesur, inançlı, sıcak!

Yüreğim, şafakta tutuşan dağlar gibi! Bir taraftan, öyle yamıyor ki oğlum, ateşin kurkuncu sığınağında bir bir kopuyor damarlarım! Ve patlayan damarlardan sanki kan yerine kezzap yürüyor hücrelerime! Zehir yakıyor, parçalıyor ciğerimi! Diğer taraftan ise, güneş doğuyor sancılar içinde, yükseliyor, ateşliyor dağları, karanlığı aydınlığa dönüştürüyor!

Gülüyor gözlerim! Alımın dik, bıraktığım onurla heval asla eğilmeyecek! "Ne varsa, ne kadar varsa paylaşalım. Seveda, hasret, umut, intikam, özgürlük, zafer ve bir parça özgür vatan toprağı!..."

Haydi Soro! Hevalo Cano, yüklen tim kinini, tüm intikamını ve tüm sevdanı doğkaya, yüklen

düşmana! Haydi Delalo! öyle konuşur ki BKC'yi, al şafaklar ateş topu olsun "tilili" sesiyle...!

Sen de hatırlıyorsun değil mi? Küçük bir çocuktan daha. Sıcak Urfa gecelerinde damlarda yatar-dık. Teneke kutularda reyhanlar olurdu. Ve Fırat'ın ıslak-yeşil kokusu, reyhan kokusuna karışırdı. Sen, sokulup kucığıma, "haydi" derdin "yıldızları sayalım olur mu?" Sonra, paylaşıp gökyüzünü, karanlıkta parlayan yıldızları toplamaya başladık bir, bir...

"Ah" derdin "Bir gün ulaşabilir miyim yıldızlara? Yani dağların en yüksek doruklarına çıkıp, uzatsam ellerimi, tutumaz mıyım daye, içlerinden birini?..."

Şimdi alnımdağırdığın yıldızlara soruyorum seni. "Söyleyin" diyorum. "Nasıldı Soro? Cesurdu değil mi? Bir şahin gibi uçabiliyor muydu dağlarda? Söyleyin, ulaşabildi mi, ulaştırabildi mi yoldaşlarını yıldızlara?..."

"Doğrudur" diyordu yıldızlar.

"Yanımdaydı uzun bir süre. Ama sevdası güneşeydi. Bu yüzden uğurladık Onu güneşe!"

Toprak ve reyhan kokuyor gece...

Gözlerin Munzur, yüreğin Fırat, akıp gidiyor gecede...

Ay ışığı düşmüş koynuna. Yıldızlar koparak karanlıklardan bir, bir, hızla düşüyorlar, çağıl çağıl akan sulara...

İnanıyorum ki, bu kutsal gecede, Urfa'nın yiğit gençleri kaldırıp silahını, en anlamlı cevap olacaklar şehadetine!

Dersim dağlarında ölümsüzleşen Fırat'ın oğlu, heval Fırat'a ve tüm Kürdistan'ın kahraman şehitlerine, dünyanın en eşsiz armağanını sunacaklar elleriyle...

Özgür Kürdistan'ı...

Seni de, bir parça vatan toprağına sararak, saklayacağım yüreğime! Eğitim, heval mehmet gibib... ve diğerleri gibi...

Buluşma noktamız üzerine geliştirdiğin insiyatife, son nefesine dek saygılı olacağım, bağlanacağım heval. Sözü, bu temelde daha da müthiş bir aşkla çeliğe kesiyorum!

Ya güneşi fethedeceğiz!

Ya gömüleceğiz güneşe!

Çelik, bağlıyor bizi birbirimize çelişkele! O çeliğe heval, su vereceğim her gün doğumunda!

O çeliği besleyeceğim ateşle, her şafakta!

Başımı uykuya her dayadığımda, an be an keskinleştireceğim o çeliği her gece!...

Şehadetin, yüreğimin zafer talimatıdır heval!

Ben emirerin olacağım.

Düşmana kalbinden nişan

alan gözlerini, düşmanı vuran
ellerini öpüyorum oğlum!

Nuray Şen

ANI

1996 yılının ağustos ayında Zağros eyaletinden Zap'a Dola Şive'ye gelmiştik. O dönemde başta Zap'a olmak üzere düşmanın çok yönlü saldırıları vardı. İçeride de operasyonlar hız kazanmıştı. Değişik bölgelerden birçok arkadaş toplanmıştı. İç eyaletlere müdahale ve takviye güç gönderilecekti. Bu alanda bulunan arkadaşlar toplantılar yapıyor, yapıyla tartışıyor, önerileri alıyorlardı. Bu çerçevede içinden geçilen zorlu süreç anlaşılmalı, tartışılmalı çalışıyor, hem de nasıl cevap olabileceği üzerinde bir yoğunlaşma sağlanıyordu. Her arkadaş gideceği eyalet üzerine bilgi alıyor, tanımayla çalışıyordu.

Soro Fırat arkadaşla burada tanışmıştık. Moraliyle, coşkuyla ve samimiyetiyle herkesin dikkatini çekiyordu. Kendisini Dersim'e önermişti. Ancak işi şansa bırakmak da istemiyordu. Eyaletle yönetici olarak gidecek Faik arkadaşla da gidip görüşmüştü. İddiasını, istemini ve gerekçelerini aktarmış, tartışmıştı.

Yaklaşık 400-500 arkadaş toplanmışık ve bunlardan iç eyaletlere gidecek gruplar seçiliyordu. Dersim eyaletine toplam 35 arkadaş gidecekti.

Önderliğe yönelik Şam'da gerçekleştirilmek istenen bombalı suikast girişimi, gündemimizi önemli oranda etkilemişti. Aynı süreçte ülke ve ülke dışındaki bulunan birçok alanda çok yönlü

baskılar, saldırılar geliyordu.

Bu çerçevede kamp komutanı C. arkadaş bütün güçle toplantı yaptı. C. arkadaş genel süreci ve nasıl cevap olunması gerektiği, yine düzenleme ve planlamalar konusunda kapsamlı bir değerlendirmeye yaptıktan sonra arkadaşların görüşlerini almak üzere söz hakkının yapıya verince ilk konuşan Soro Fırat arkadaş olmuştu. Değerlendirmesinde özellikle komploya nasıl cevap olunması gerektiği konusunda düşüncelerini dile getirmişti. Bu temelde birey olarak kendi duruşunu, sürece cevap olma istemini ve komploya nasıl yanıt olabileceğini belirtiyordu. C. arkadaş Dersim'e gitme önerisinin kabul edildiğini, üzerine düşen görevi tam anlamıyla yapması için daha dikkatli, duyarlı ve mantıklı yaklaşılması gerektiğini belirterek, ona başarılar dilemişti.

Toplantı sonrasında Dersim'e gidecek 35 kişilik grup netleşmişti. Toplantı ardından daha yakından tanışmak ve sevincimizi paylaşmak için grup bir araya gelmişti. Soro arkadaş bütün gruba sanki eskiden beri tanıyormuş gibi samimi yaklaşıyordu.

Komutanımız Faik arkadaş. Faik arkadaş grubu toplamış ve hemen hazırlıklara başlanmasını istemişti. Elbise, silah ve cephanelerimizi alacaktık. Soro arkadaş Kannas almak istiyordu. Her arkadaş 400-500 mermi ve 6 bomba almıştı. Soro arkadaş ise Kannas silahını almış ve çantasına da mermi doldürmüştü. Yolumuzun uzun olduğunu, eğer yükü ağır olursa hızlı hareket et-

menin mümkün olmadığını O'na belirterek, fazla mermi almasının sakıncalarını anlatmaya çalıştım. Ama O, Dersim'de yaşanan cephanesiz sıkıntısını bildiği için böyle yaptığını, bu yüzden gerekirse erzak almayacağını, onun yerine cephanesiz alacağını söylüyordu. Ayrıca "ben fiziki olarak yeteri kadar güçlüyüm, eğer grup zorlanırsa hepsini taşıyabilirim" diyerek şaka yapıyordu.

Cephaneyi aldıktan sonra silahları denemeye gittik. Hepimiz belirlenen hedeflere atış yapıyorduk. Büyük çoğunluğumuz hedeflerin büyük kısmını vurmuştuk. Ama yüzde yüz isabet yoktu. Sadece Soro arkadaş bütün hedeflerde yüzde yüz isabet yapmıştı. Bunun üzerine Faik arkadaş, "nişanda iyisin o zaman bu silah sana zimmetlendi. Yola çıktığımızda Dersim'e kadar elimizden geldiği kadar çatışmadan kaçınacağız, ancak çatışma çıkarsa ağırlıklı olarak BKC ve Kannas kullanacağız. Cephanemizi dikkatli kullanmalıyız ki, Dersim'e ulaşabilelim" diyordu.

Ve uzun zamandır birlikte kaldığımız arkadaşlarımızdan ayrılma zamanı gelmişti. Dersim grubu harekete geçiyordu. Son hazırlıklarımızı yapmış, büyük bir moral ve coşkuyla içtimada yerimizi almıştık.

Grubumuzu uğurlamak için C. ve Faik arkadaşların da hazır olduğu bir tören yapılacaktı. Düzenlemede Soro'yla aynı mangaya verilmiştik. Ve arka arkaya yürüyecektik. C. arkadaş kısa bir konuşma yaparak, bize başarılar

diledi. Ardından Faik arkadaş da grubumuzun kararlılık sözünü vererek, başarılı bir pratik sergileyeceğimizi belirtti. Ardından sloganlar, alkışlar, zılgıtlar, kurşun sesleri ve vedalaşma... En içten el sıkışmalar ve "serkeftin" dilekleri... Ardından "Biji Serok Apo" sloganları...

Her ayrılık daha güçlü bir buluşmanın habercisiydi bizim yaşamımızda. Ama ayrılıklar yine de hüzünlü oluyor. Uzun bir zaman birlikte kaldığımız yoldaşlardan ayrılmak, hatta bir daha görüşememe kaygısı insanın yüreğini acıtıyordu. Savaşın bu yönü bir gerçeklik olsa da, bu gerçekliği benimsemek mümkün değildi.

Yolculuğumuza Dola Zap'tan başladık. Grupta 4 bayan arkadaş vardı. Kaşura'ya doğru üç gün yol almamız gerekiyordu. Orada ulaşabilmek için Amediye, Metina, Kani Masi'yi geçmemiz gerekiyordu. Kaşuraya ulaşınca da bir gün mola verecektik.

Fırat arkadaş sürekli günlük yazıyordu. Yaklaşık 5-6 sayfa yazdıktan sonra altına "Elveda Başur, Merhaba Bakur" diye büyük harflerle yazmıştı.

Yemekten sonra toplantı yaparak, yol hakkında bilgi aldık. Faik arkadaş yol hattı ve karşınıza çıkacak olası durumlar hakkında ayrıntılı bilgiler verdi.

Grubu ikiye ayırmıştık. Dört bayan arkadaşın ikisi bizimle, ikisi de diğer grupla gelecekti. Bizim grupta olan Deniz arkadaş rahatsızdı. Aynı zamanda gözleri iyi görmüyordu.

Gruplar ayrı ayrı harekete geçmişti. Bizim grup ilk hareket

eden olduğu için hızla ilerlemesi ve dikkatli olması gerekiyordu. Hızlı hızlı yol alırken grup kopmuştu. Benim arkamdan gelmesi gereken Soro ve Deniz arkadaş görünmüyordu. Diğer arkadaşlar onların yerini doldurmuş hızlı hızlı yürüyorlardı. Hızla geri dönerek arkadaşları aramaya başladım. Biraz sonra Soro göründü. Deniz arkadaşta yanındaydı. Deniz arkadaşın çantasını, silabını sırtlamış, gözleri de iyi görmediği için elinden tutarak getiriyordu. Geçtiğimiz yer sınırdı. Korucuların bir karakolu hemen üstümüzdeydi. Dikkatli geçmemiz gerekiyordu. Ayrıca oldukça sarp coğrafyaydı. Yanlış bir adım atan uçuruma yuvarlanabilirdi. Neyse ki, grup sapa sağlam geçmişti. Uygun bir alana ulaşınca da mola vermiştik. Diğer grup geldikten sonra, tekrar yola koyulduk. Artık Çukurca sınırları içerisindeydik. Ve Çiyaye Reşkê'ye doğru ilerliyorduk.

Yolumuz üzerinde birçok zom vardı. Zamanımızın önemli bir kısmı bu zomlarla ilişkilenecek geçiyordu. Bazen korucuların sürülerini de görüyorduk. Ama onların çobanlarına görünmemek için dikkatli hareket ediyorduk.

Yaklaşık 20 gün bu şekilde yürüdük. Bu süreçte hep doğadan besleniyorduk, çoğunlukla da aç kahyorduk. Bazen su, bazen yiyecek ot vb bulamıyorduk. Yolumuz üzerinde bir araya toplanmış korucu köyleri dışında alan boştu. Bazı köylerde karakol vardı, bazı köylerde korucular karakol şeklinde düzenlenmişti.

Alanın gücü olmadığımız ve gizli geçmemiz gerektiğinden, gizliliğe aşırı dikkat ediyorduk. Gündüzleri mola veriyor, geceleri hareket ediyorduk. Sabah mola verdiğimizde de öğleye kadar operasyon olabilir ihtimaliyle hareket etmiyorduk. Bazen akşama kadar sırt üstü yatmak durumun-

da kalıyorduk.

Bu süreçte kimseyle telsiz üzeri ilişkiye de girmiyorduk. Yerimiz ve hareket tarzımız fark edilir diye, telsizleri kapatmıştık. Radyolarımızı bile fazla kullanmıyorduk.

Sabaha doğru Van Gölü'nün kenarına ulaştık. Bugün manga-mız tepedeydi. (Soro Fırat arkadaş manga komutan yardımcısı görevindeydi.) Göle harım bir tepede mevzilerimizi yapmıştık. Arkadaşlar bizden 500 metre kadar aşağıda dinleniyorlardı. Yorgunluktan ve açlıktan dolayı fazla bir hareketlilik yoktu. Sabah keşfini yaptıktan sonra, nöbetçileri çıkararak dinlenmeye geçmiştik. Ama karnımız aç olduğu için bir türlü uykumuz gelmiyordu.

Bulunduğumuzun yerin manzarası harikaydı. Van gölü hemen altımızda uzanıyor, karşımızda Sipan dağı bütün heybetiyle göğe yükseliyordu. Sabahın serinliğinden dolayı Sipan dağının başı sis yüzünden görünmüyordu. Hafif hafif esen rüzgar, gölü dalgalandırıyor, dalgalar kıyıdaki taşları dövüyordu.

Soro Fırat arkadaş böyle romantik bir manzarada boş duramazdı. Hemen günlüğünü çıkarmış ve yazmaya başlamıştı. Sessizce yanına süzülerek ne yazdığına baktım. O kadar dalmıştı ki beni bile fark etmemişti. Bende onu düşünceleriyle ve yazdıklarıyla baş başa bırakmıştım.

Akşama doğru arkadaşların yanına indiğimizde, bütün arkadaşların açlık ve uykusuzluktan

bitap düştüğünü fark etmiştik. Gerçekten zorlu bir yolculuktu. Ve çok enerji kaybediliyordu. Yiyecek olmadığı için de kaybedilen enerji sağlanamıyor, insan güçten düşüyordu. Eğer iradeyi zorlamasak, mümkün değil yürüyemezdik.

Akşam yolumuzun üzerinde olan bir yurtsever köye uğrayarak, erzak ihtiyacımızı karşılayacaktık. Ama grubun hepsi köye girmeyecekti. Hemen küçük bir grup hazırlanarak kurye ile birlikte köye doğru harekete geçtiler. Grupta Soro arkadaşta vardı. Diğer bir grup ise onların savunmasını yapıyordu. Bizleri dışarıda emin, uygun yerlerde nöbet tutarken, kurye ve Soro Fırat arkadaş kapıya vurdular. İçeriden "ew kiya" diye bir kadın sesi geldi. Kurye "emin em, hevalin" diye cevap verdi. Soro Fırat arkadaş fısıltı tonuyla, Kurye arkadaş niye hevaliz diyorsun, ya dost olmayan bir aileye diye seslenişte bulundu. Kurye arkadaş ise bu aileyi tanıdığını, daha önce de geldiğini sakince belirterek yatıştırmaya çalıştı. Kapı yavaş yavaş aralandı ve evin annesi, sevincini, duygularını kurye arkadaşın boynuna sarılıp öperek ifade etmişti. Kadın dualar ederek hemen bizi içeriye alarak, yer gösterdi. Hepimiz içeri girerken annenin elini öperek giriyorduk. Anne bir taraftan bizimle ilgileniyor, ancak diğer taraftan da sormak istediği, merak ettiği şeyler olduğu için kurye arkadaş dönerken, neden uzun bir süredir gelmediğini soruyordu. Yine arkadaşların belli bir süredir bu çevrelerde görünmediğini merak

ettiğini belirtiyordu. Hüzünlü, endişeli, korkulu, ama umutlu bir edayla kurye arkadaşın bilgi alıyordu.

Anne siz şimdi açtırsın diye hemen yemek hazırlamaya başlamıştı. Sofrayı hızla serdikten sonra bu defa arkadaşlar için erzak hazırlığı başlamış, ekmek, peynir, yoğurt vb ne bulursa paketlemişti. Bu hummalı çalışmaya köyün bazı evlerini de ortak etmiş, kısa sürede bir süre gruba yetecek kadar erzak hazırlanmıştı. Hazırlanan erzağı sırtlayarak, hemen anneye vedalış yola koyulduk.

Arkadaşlara ulaştığımızda hemen hızlı bir biçimde yemek yenmiş ve tekrar yolculuk hazırlığına başlanmıştı. Çünkü köye yakın bir yerde konaklamak tehlikeliydi.

Uzun yürüyüşümüz artık tehlikeli bir aşamaya gelmişti. Önümüzde bulunan birçok köy korucuydu. Bu yüzden oldukça dikkatli ve seri olmak zorundaydık.

Ama Pir arkadaş yolda çok zorlanıyordu. Bu yüzden yükünü aramızda paylaşmıştık. Soro arkadaş Pir arkadaşın yanından hiç ayrılmıyor, sürekli onunla ilgileniyordu. Onun her türlü desteği Soro veriyordu. Bu yüzden Pir arkadaş Soro arkadaş karşı oldukça mahcup yaklaşıyordu.

Yolculuk devam ettikçe Pir arkadaşın da durumu kötüleşti. İç hastalıkları vardı. Ve kapsamlı tedavi olamadığı için, yolculukta tekrar canlanmıştı. Yorgunluk, açlık ve uykusuzluk bünyeyi zayıflatmış, artık O'nu yürüyemez duruma getirmişti. Mecbur sırtlamıştık Pir arkadaş. Daha çok

Soro arkadaş sırtlıyordu O'nu. Ama bir türlü iyileşmiyordu. Grubun hareketine de engel oluyordu. Bunu bildiği için, grubu tehlikeye atmamak için, beni bırakın diyordu. Ama Soro arkadaş O'nu bırakmamaya kararlıydı. Pir arkadaş, Türk'tü. Halkının kurtuluşunu Kürt halkının kurtuluşunda gören enternasyonalist bir devrimciydi. Görev bilinci yüksek, moralli ve coşkulu bir arkadaştı. Ama bu hastalık O'nu perişan etmişti.

Ve Dersim yolculuğumuzun ilk şehidini yolda, hem de hiç kabul edilmeyecek bir şekilde iç hastalıktan vermiştik.

Pir arkadaş gerilla töreniyle defnettikten sonra tekrar zorlu yolculuğumuza devam ettik. Bu olay hepimizi özellikle de Soro arkadaş çok etkilemişti. Her etkilendiği olayda yaptığı gibi yine günlüğüne gömülmüş harıl harıl yazıyordu.

Kürt halkının tarihsel çelişki- si

İhanet ve kahramanlık

Yorgunluk arttıkça grupta kopmalar sıklığıyordu. Bu yüzden sürekli beklemek zorunda kalıyorduk. Yine kopan bir grubu bekliyorduk. Arkadaşlar bize ulaştıktan sonra, gerilla tarzıyla sayım yapıldı. Ama bir kişi eksikti. Faik arkadaş ben, Soro ve bir başka arkadaş görevlendirilerek arkadaşlara bakmamızı istedi. Hemen harekete geçtik. Ama hiçbir yerde görünmüyordu. Büyük ihtimalle kaçmıştı. Hemen gruba ulaşarak bilgi verdik. Ve hızla oradan uzaklaştık. Şimdi işimiz daha zordu. Çünkü kaçan

kişi bölük komutanı yardımcısıydı. Yani hareket planımızı, konaklama yerlerimizi iyi biliyordu. Eğer düşmana teslim olursa -ki büyük bir ihtimalle böyle olacaktı- kesin operasyon çıkarılabildi.

Bu kaygıyla herkes uyarılmış, kopmalar engellenmiş, hız artırılmıştı. Bu sayede epey bir mesafe katedilmişti.

Sabaha doğru, kısa bir ihtiyaç molası için boşaltılan bir köye girdik. Herkes ihtiyaçlarını gidermek için dağılmışken, birden Faik arkadaş, nefes nefese, heyecanla geldi ve düşmanın, korucularla birlikte üzerimize doğru geldiğini ve hemen mevzilenmemizi söyledi. Bir kısmı yukarda tepede, bir kısmı da ormanlık yamaçtan aşağıya kendilerini bırakmış, geliyordu. Sağa sola yayılan arkadaşlar daha toparlanmadan çatışma başlamıştı. Soro'nun Kannası ve BKC sayesinde düşman üzerimize gelemiyordu, ancak yoğun ateş altındaydık. Yerimiz manevra yapmaya uygun olduğu için hemen grup grup savunmalı bir şekilde harekete geçtik. Uygun bir yere gizlendikten sonra hemen son durumumuz kontrol ettik. Çatışmada üç arkadaşımız kayıp, iki arkadaşımızda yaralıydı. Soro arkadaş hemen bir grupla diğer arkadaşları aramaya çıkmayı öneriyordu. Tam grup harekete geçeceği zaman Faik arkadaş, grubu durdurdu. Telsizde düşmanın dola inmediğini ve üç cenaze (erkek) ele geçirdiklerini bildiriyorlardı.

Düşman güçleri her yeri tuttuğu için o ertesi gün akşama kadar mevzilenmiş bir şekilde orada

kaldık. Hava karardıktan sonra yola çıkma hazırlıklarına başladık. Soro Fırat arkadaş hepimizden önce davranarak, yaralı arkadaşlara yardımı üstlenmişti. Diğer yaralı arkadaş da başka bir mangaya teslim edilerek harekete geçildi. Bu arada çantasından bir miktar tuz çıkardı ve birden çevresindeki arkadaşların dikkatinin kendisinde toplandığını fark edince gülererek, "bu son tuzumdu" dedi ve her arkadaşına bir miktar bölüştürdü. İleride su olan yerde tuzlu su yapıp yaralı arkadaşlara içirmek için diyerek bir miktar ayırmıştı. Merakından yanına sorularak bunu nereden temin ettiğini sorduğunda, yolda uğrayıp erzak aldığımız tek ve ilk köyden beri yanında taşıdığını belirtti.

Akşam yola koyulmaya başladığımızda 5-6 gündür açlıktan, yorgunluktan yürüyemez durumda olduğumuzu gördük. Bu halimizle bir gecelik yolu, iki gecede zor katedecektik. Bunun üzerine küçük cihazla yakınımızda alanın güçleri arkadaşlar olabilir ihtimaliyle bağlantı kurmaya çalışıyorduk. Şirvan'daki arkadaşlarla bağlantı kurabilmiştik. Ama arkadaşlar bize yetişmemişlerdi. Bir gün sonra her şeye rağmen yine irademize yüklenerek yürümek durumunda olduğumuzun bilinciyle, yolumuza devam ettik. Mola verdiğimiz yerde Soro Fırat arkadaş, günlüğünü çıkararak, son dört günü yazıyordu. Geride bıraktığımız şehit Baran, Rezan ve Murat arkadaşlar üzerine yazıyordu bu defa. "Bizim devrimimizin özgünlüğü de bu sanırım. Her ağıcın, her taşın, her

tepenin üzerinde bir şehitlerimizin kanı var, mezarı var. Ki buralar devrim sonrasında birer türbe haline gelecek...”

Sonunda Sason grubuyla irtibat kurabilmıştık. Akşam yola çıktuktan sonra gece saat 12-1 arası, bizi karşılamaya gelen arkadaşlarla buluştuk. Gelen arkadaşlar durumumuzu biraz tahmin etmiş olacaklar ki, beraberlerinde biraz erzak da getirmişlerdi. Yine cihazda bildirdiğimiz için yanlarında doktor da getirmişlerdi. Doktor arkadaş hemen yaralı arkadaşlarla ilgilenmeye başladı. Bizlere de gerekli yiyecekleri hazırlayıp yemek yemeye başladık. Bizi karşılamaya gelen arkadaşlar bir taraftan bizimle konuşup tartışıyor, diğer taraftan da meraklı gözlerle durumumuzu izliyorlardı. Yemeklerimizi yiyip biraz da dinlendikten sonra yaralı arkadaşların durumu ağır olduğu için onlarla bıraktık. Geri kalanlarımız da tekrardan toplanıp yürüyüşümüze devam ettik. Kalan arkadaşlar da, giden arkadaşlar da bu kısa süreli buluşmadan, tartışmadan oldukça hoşnut kalmıştı. Bu hislerle vedalaşmıştık. Önümüzdeki yakın hedef Garzan'daki arkadaşlarla buluşmaktı.

Sabah doğru arkadaşlara ulaştık. Arkadaşlar da bizi bekliyordu ve biraz da hazırlık yapmışlardı. Korucu köyüne eylem yapmışlar, ayrıca iki inek getirmişlerdi. Yemeğimizi yedikten sonra tek tek, ikili üçlü gruplar halinde sohbetler, tartışmalar başlamıştı. Biz daha çok arkadaşların durumunu soruyorduk,

Garzan coğrafyasını, düşman konumlanmasını, halkın durumunu, eylemleri vb. Onlar ise yolculuğumuzla ilgili sorular soruyorlardı. Daha sonra dinlenmeye çekildik, çünkü akşama bu defa Amed'de doğru harekete geçecektik.

Akşam tekrardan, toplanıp vedalaştıktan sonra, Şehit Kendal'a doğru yola koyulduk. Şehit Kendal'a yaklaştığımızda cihazla bağlantı kuruldu. Cihazda Şehit Harun (Küçük Harun) arkadaşın sesi geliyordu, yolda olduğumuzu, kendilerine doğru geldiğimizi bildirildi. Gece 12.00'de kurye, 1-1.5 saat sonra da arkadaşların yanına ulaşmıştık. Arkadaşlar bizi çok sıcak bir törenle karşıladılar. (Şehit Harun arkadaş başta olmak üzere) kısa bir hal hatır sormadan ve dinlenmeden sonra hazırladıkları balık ve çaya davet ettiler. Ayrıca büyükçe bir ateş yakmışlardı. (Güvenlikli yer olduğu için.) Yemeğe

oturduğumuzda Soro Fırat arkadaşın uzak durduğunu, -yanışmadığını- gördük. Neden gelmediğini sorduğumuzda da yorgun olduğunu, belki sonra yiyebileceğini söyleyerek dinlenmeye gitti. Ona yemek ayırdık, bir saat sonra uyanıp gelip yemek yedi. Yemekten sonra yan yana geldiklerimizde “ne kadar zorlanmalar olsa da, sonunda bir ferahlık vardır” diyordu, bu tablomuza bakarak.

Ertesi sabah uyandığımızda kahvaltımız hazırlanmıştı, uyanmamızı bekliyorlardı. Kahvaltıdan sonra uzun süredir yapmadığımız banyo için hazırlıklar başladı ve temizliğimizi yaptık. Doğrusu kendi durumumuzda garipsenecek bir şey görmüyorduk, ancak diğer arkadaşların bakışları aynı şeyi söylemiyordu. Herhalde görüntümüzde büyük değişiklik, farklılık olduğunu o zaman düşünmeye başladık.

Bir gece daha dinlendikten sonra ertesi gün akşam Şehit

Kendal'daki arkadaşları bizi yine bir törenle uğurladılar, karşıladıkları zamanki sıcaklıkla. Şehit Remzi'de Erzurum grubuyla da karşılaştık. Hal hatır sormalar başladı. Bir anda, arkadaşlar da bizim grubun durumun merak ediyorlardı. En önemlisi de olmayan arkadaşların durumlarıyla ilgileniyorlardı. Bira benzer bir psikoloji, ruhsal durumda olmamızdan dolayı birbirimizi daha iyi anlıyoruz gibi hava vardı ve sıcak bir sohbet, tartışma ortamı oluştu. Şehit Soro Fırat arkadaş Erzurum grubunun sorumlusu Şehit Mesut arkadaş, Pir arkadaşın şehadetini anlatıyordu. Yine yolda girdiğimiz çatışmaları, hem anlatıyor hem de yorumluyordu adeta tekrardan yaşayarak. Bunu canlı mimiklerinden, hareketlerinden, ses tonundan anlıyorduk. Şehit Mesut arkadaş da hem teselli etmek hem de kavratmak amacıyla bazı açıklamalarda bulunuyordu. Soro Fırat arkadaş da bütün yaşananlara anlam verdiğini belirtiyordu. Akşam olmuştu, hazırlıklarımızı yaptık, yola koyulduk. Erzurum grubuyla Murat suyuna kadar birlikte gittik. Orda karşılıklı başarı dileklerimizle vedalaşıp, ayrıldık. Amed eyaleti içinde yaklaşık bir haftalık yürüyüşümüz olmuştu. Zaman zaman küçük birliklerle karşılaşıyor, bir mola verip hem dinleniyor hem de hal hatır soruyorduk, sonra tekrardan vedalaşıp yolumuza devam ediyorduk. Kuryeler yerel olduğu için de öyle ciddi bir sorun, zorluk yaşamıyorduk.

Özellikle Amed'den sonra, alana yaklaşmış olmamızın etkisiyle grubunun heyecanı artmış,

morali yükselmmişti. Tari Sümbül tepesine ulaşınca arkadaşlar sonunda (Eyalette) geldiğimizi bildirdiler. Saat gece 23.00 civarıydı. Dersim'in ışıkları görünüyor. Bu arada Soro Fırat arkadaş duygularını, düşüncelerini, bizlere, doğayla ve Dersim'le paylaşmak istercesine bağırarak, elini Dersim'e doğrultmuş bir vaziyette gülererek "merhaba Dersim, sağlıklı, sağlam yetiştik sana" dedi. Soro Fırat arkadaş bir anlamda bizim duygularımızı, düşüncelerimizin tercümanı olmuştu, böylece. Burada cihazla en yakın birfikle bağlantı kurup, ulaştığımızı bildirdiler. Birkaç saat sonra arkadaşlarla buluştuk. Bir bölük arkadaştı. Hazırlıklar yapılmıştı, daha sonra dinlenmeye çekildik. Biz burada dinlendik. Ama karargahla bağlantı kurulmamış, ulaştığımız bildirilmemişti. Akşam bölükten kurye arkadaşla birlikte yola koyulduk. Sabaha doğru Kemal Zap ve bir grup arkadaşla bizi karşılamaya gelmişti. Sıcak sevinçli bir karşılama olmuştu. Karargahla bir bölük arkadaş kalıyordu. Hepsıyla tek tek merhabalaştıktan sonra sohbete başlamıştık. Tabii yorgunluk baskın geldiği için, sohbeti bırakıp dinlenmeye geçtik.

Bir hafta boyunca bu alanda kalarak, iyice dinlenmiş, kendimize gelmiştik. Daha sonra karargahla birlikte Kırmızı dağa geçiyoruz. Burada da yaklaşık bir hafta kalarak diğer güçlerin toplanmasını bekledik. Bütün güçler karargaha ulaştıktan sonra genel bir toplantı ve ardından düzenleme yapıldı. Ben ve Soro Fırat arkadaş aynı birliğe düşmüştük. Bu durumda ikimiz de seviniyorduk. Ne de

olsa yol boyunca çok şey paylaşmıştık. Kırmızı dağda bir hafta kaldık. Bu süreyi iyi değerlendirebilmek ve alanı tanımak için Kemal (Zap) arkadaşla birlikte iki boyunca alanı gezdik. Laç vadisi, Demenan, Roj deresi, Seyit Rıza kalesi, Dersim katliamında insanların doldurulup, ağzı betonlanan mağaraları gördük. Bir taraftan coğrafyayı tanıtırken, bir taraftan da tarihini ve eyaletin mevcut durumunu anlatıyordu. Soro Fırat arkadaş bütün anlatılanları can kulağıyla dinliyor, notlar alıyor bazen de anlatılanlarla ilgili hüznünü, kinli, canlı bir ifadeyle kendi de bir şeyler söylüyordu, tamamlarcasına. Aynı zamanda özellikle eyalette uzun süre kalmış arkadaşlar arasında dolaşıyor, soruyor, tartışıyor, öğreniyordu. Kendisi de partinin kolay kolay ulaşamadığı bir alan olduğunu bildiğinden, güneydeki diğer eyaletlerdeki durumları, son gelişmeleri anlatıyor, arkadaşların durumunu anlatıyordu.

Soro Fırat arkadaşla birlikte Şehit Hasan bölüğüne girdik, kendimizle birlikte getirdiğimiz silah ve cephane, bölüğe moral kazandırmıştı. Artık pratik dönemi başlıyordu. Faik arkadaş 1. bölgeye baktığı için, bizimle toplantı yaptı, tek tek arkadaşlarla diyalog geliştirdi. Soro Fırat arkadaş Dersim çevresinde kalmak istemiş ve önerisi de kabul görmüştü.

Bölge içi düzenlemeler de tamamlanınca hazırlıklara başlamıştık ve gruplar hızlı bir şekilde alanlarına doğru yola çıktı. Soro Fırat bulunduğu alanda eski olan gerillalarda konuşuyor, onların tecrübelerinden yararlanmaya

çalışıyordu. Artık pratik zamanıydı ve kendimizi savaş için hazırlamalıydık.

İlk eylemimiz yol kesme eylemi olacaktı. Toplam yedi kişiydik. Yolun iki tarafı için iki grup çıkacaktı. Soro Fırat arkadaşla iki kişi daha, propaganda yapacaktı. Konuşmayı Soro Fırat üstlenmişti. Sabah saat 6.00'dan sonra yol açılıyordu. Eylem öncesi keşifimizi yapmış, tartışarak, nasıl yapacağımızın planını çıkarmıştık. Ama yine de çok heyecanlıydık. Çünkü bu Dersim'de ilk eylemimiz olacaktı. Bir de aramızda yeni olanlar fazlaydı. Bu yüzden dikkatli olmalıydık. Soro Fırat oldukça moralliydi. Bu coşkulu hali diğerlerine de yansıyor, herkese cesaret veriyordu.

Eylem yerine erkenden gelerek son hazırlıklarımızı yaptık. Dersim-Pülümür karayolunu Pak Ali köyü yakınında, -Dersim'e arabayla 10-15 dakika mesafede- kesecektik. Yaptığımız planlamaya göre yerlerimizi almış ve eyleme başlamıştık. Gelen bütün arabaları durdurmuş, yoldan çıkarak uygun bir yerde toplamaya başlamıştık. Bir saat içerisinde 25 civarında araba durdurmuştuk. Sıcak, hareketli capcanlıydık. Halkı arabalardan indirip bir yerde topladık. Soro Fırat arkadaş biraz yüksek bir yere çıktı, parti bayrağını açtı, propaganda için her şey hazır. Propagandaya partinin çıkışından başladı, savaşı değerlendirdi, Önderliğe yönelik yapılan bombalı saldırıyı ve Zilan arkadaşın eylemini bir bütünlük içinde ve coşkulu bir sesle anlattı. Sesi inançlı, güc çıkırıyordu, konuşmasını el ve mimik hareketleriyle tamamlıyordu

. Yaklaşık 15 dakika bu şekilde konuşurken, halk can kulağıyla dinliyordu. Konuşmadan oldukça etkilenen halk, gerillalara sarılıyor, kimisi para, kimisi altın, kimisi de değişik hediyeler veriyordu.

Yol yaklaşık bir saattir kesildiği için araba akışı durmuştu. Bunu fark eden Türk ordu güçleri hemen harekete geçmişti. Askerlerin geldiğini haber alan eylem grubu ise hemen savunmaya geçmiş, halk uzaklaşana kadar yerlerinden kıpırdadan beklemişler ve ardından geri çekilmişlerdi. İlk eylemimizin başarılı olması hepimizi büyük bir güven ve moral vermişti.

Eylemden sonra alan değişti. Bu defa Nazimiye alanına geçtik. Yeni alanımıza geldikten üç gün sonra yeni bir yol kesme eylemi kararı aldık. Ama bu defa esas amacımız düşmanı dışarı çekmek ve vurmaktı. Pusu atacağımız yerin keşfini ve planlamasını yapmıştık. Düzenlemelerde ben ve Soro Fırat arkadaş savunma grubunda verilmiş. Alanda yeni olduğumuz için böyle bir düzenleme uygun görülüyordu. Soro Fırat arkadaş düzenlemeye itiraz etti ve saldırı grubunda yer almak istediğini belirtti. Hawar arkadaş kendisine güvendiğini, ancak düzenlemeye riayet etmesi gerektiğini söyledi. Ama Soro vazgeçmiyordu. İtirazını tekrarlayınca, O'nunla baş edilemeyeceğini düşünen Hawar arkadaş O'nu saldırı grubuna dahil etmişti.

Bütün hazırlıklarımız tamamlanınca hemen harekete geçtik. Eylem yerine ulaştınca hemen gruplar yerlerine yerleş-

ti.

Yola yakın bir yerde ikişer kişilik mevzi yapmaya koyulduk. Bulduğumuz alan ormanlık olduğu için mevzilerimiz iyi kamufle oluyordu. Sabaha doğru mevzilerimizi tamamlayıp yerleştik. İlk mevzide benle bir bayan arkadaş, ikinci mevzide Soro ve bir başka arkadaş vardı. Mevzide ilk saatler geçmiyordu, heyecan doruktaydı. Uzaktan görüş alanımıza giren her arabayı askeri araca benzetmeye çalışıyorduk. Diğer sivil arabalar gidip geliyor, ancak konvoy bir türlü gelmiyordu. Yakında köyler olduğu için köylüler, çobanlar yakınımıza kadar geliyorlar. Ancak ağaçlar dallarıyla kamuflijimizi güçlendirdiğimiz için fark etmiyorlardı. Yiyeceğimiz de yanımızda olduğu için dışarıya çıkmıyorduk. Bu şekilde akşama kadar bekledik, ancak konvoy gelmedi.

Artık konvoyun gelmeyeceğini ikna olmuştuk ve zaten karanlıkta oluyordu. Mevzilerimizden çıkıp yakın bir tepenin arkasına geçtik. Arkadaşlarla tartışmalarımız yoğun, işte niye gelmedi ve zaman gelebilir, ne kadar güç olabilir, operasyon var mı vb sorular birbirini izliyordu. Daha sonra da dinlenmeye çekildik.

Bu şekilde günlerimiz, tahmin ettiğimizden daha fazla geçti. Her sabah pusuya giriyor, konvoyu bekliyorduk. Ama konvoy bir türlü gelmiyordu. Nihayet 5. gün, saat 2. 30 civarında konvoy geliyor haberi geldi. Konvoy Dersim tarafından geliyordu, önünde bir Reo, arkasında da bir pan-

zer savunma olarak iki araçtı. Konvoy yaklaştıkça heyecanımız doruğa yükseliyordu. Nihayet menzilemize girmişti. İlk taramada Reo'nun şoförü ve yanında oturan ölmüştü. Aslında diğer mevziden de ateş edilmeye başlamıştı ve düşman cevap verme fırsatı bile yakalayamamıştı. Konumuzu iyi olduğu için eylem kısa sürede sonuçlanmıştı, ancak üzerine gidemiyorduk, çünkü panzer savunmasını yapıyordu. Bu yüzden geri çekilmeye başlamıştık. Dikkatli ve başarılı bir geri çekilme yaparak, hızla eylem yerinden uzaklaştık. Daha sonra Dersim'den Nazmiye'den yüzlerce araçlık konvoy, helikopter, tank alana ulaştırıldı. Her tarafta top ateşine tutuluyordu. Yangın çıktı, adeta ortalığı cehenneme çevirmişlerdi. Ancak bizi bir türlü bulamamışlardı.

Geri çekilmeden 3-4 saat sonra aç olduğumuz için mola vermiştik. Soro Firat arkadaş cevizi çok seviyordu. Nerede bir ceviz ağacı görsek Soro'yu onun üzerinde bulurduk. Yine öyle olmuştu. Sanki cevizin kokusunu uzaklardan almış ve hemen onu bularak üzerine çıkmıştı. Ancak ağaç Soro arkadaşaya dayanamış olacak ki, birden büyük bir gövürtü duyduk ve hemen merakla o tarafta koştuk. Soro Firat bir yandan kızıyor, bir yandan da utangaç bir şekilde toparlanmaya çalışıyordu. Hepimiz gülmekten kırılıyor, Soro'yla taş atıyorduk. "Bak cevizler senden intikamını böyle alır. Her gördüğün ağaca saldırır, talan edersen bir gün seni böyle üzerinden atarlar." Soro arkadaşların alaylarına hiç kırılmadan

onlarla birlikte katıla katıla gülüyor, bir yandan incenen kolunu tutuyordu. Neyse ki, kolundan fazla bir hasar yoktu.

Düşman güçleri eylemden hemen sonra operasyona çıkmıştı. Üç gün boyunca devam eden operasyondan hiç bir sonuç alamadan geri dönmüştü. Daha sonra köylülerden öğrendiğimize göre, eylemimizden sadece bir asker sağ kurtulmuştu. Üst üste kayıp vermeden ikinci başarılı eylem yaptığımız için karargah bölüğümüzün çağırması. Faik arkadaş toplantı yaparak bizi kutlamıştı.

Sonbahardaydık, yapraklar kızılasmaya ve dökülmeye başlamıştı. Kış geliyordu. Bu yüzden eylemlerimize son vererek kış hazırlıklarına başlayacaktık. Ancak bundan önce son büyük ve başarılı bir eylem yaparak, kışa girecektik. Büyük ve etkili bir eylem olmalıydı bu; Dersim üzerine kapsamlı bir eylem düşünüldüğü

ifade ediliyordu.

Eylem için Kırmızı dağda toplanılar yaptık. Keşifçiler iki gün boyunca keşif yapıp döndüler. Planlamada hedefimiz, Tim tepesiydi ve bölük olarak gidecektik. Tepe Dersim'e hakim bir konumdaydı. Ve temel görevi karakolu korumaktı. Tepenin sağında Duldül Baba tepesi, solunda Dersim-Pülümür karayolu, yolun kenarında da Xarçık çayı akıyordu. Bulduğumuz tepe dersimi kucaklayan, hakim bir yerd, ancak ağaç yoktur, çıplaktı. Doğal bir kale görünümündeydi, her tarafı kayalıktı. Sadece bir tek patika yolu vardı. Tepenin Dersim tarafında özel timler yerleşmişti. Keşfe göre 15 tim kalıyordu. Düşmanın mevzilenmesi sadece nöbetçiler liste, geri kalanlar yer alma sığınakta kalıyorlardı. Tepeden aşağıya inen tek patika yolda, gece basmalı ve çekmeli mayın döşüyorlar, gündüz tekrar kaldırıyorlardı. Yine yola baş konserve kutuları, çikolata am-

halajları serpiştirilmişti. Yine tepeye koku alan eğitimli köpekler yerleştirmişlerdi. Tepenin altında 50 metre mesafede her tarafı aydınlatan ışıklandırmalar yapılmış, ayrıca projektörler de vardı. Işıklandırmanın hemen ardından tel örgü çekilmişti.

Eylem için son toplantı yapıldı ve düzenlemeler okundu. Soro Fırat arkadaşın ismi düzenlemelerde yoktu. Çünkü eylem öncesi biraz üşütmüş ve öksürüyordu. İsmi duymayınca şaşırılmıştı. Hemen söz alarak benim neden ismim yok diye adeta serzenişte bulundu. Hastalık durumu ve özellikle öksürüğü hatırlatıldı. O da benim hiçbir hastalığım yok, öksürüğümde yok, ne olursa olsun, bu eyleme katılacağım dedi. faik arkadaş toplantıda önerisinin kabul edilemeyeceğini (herhalde sonradan ikna ederim düşünceyle) sonradan konuşuruz dedi. Toplantıdan sonra Hawar arkadaşla birlikte Faik arkadaşın yanına gidip tartıştılar. Ama kazanan gene Soro olmuştu. Eylemce O da gelecekti.

Akşam hafif sis ve yağmur altında karargahtaki arkadaşlarla coşkulu bir dilan tutarak, eylem öncesi son moralinizi yaptık. Ardından geride kalanların başarı dilekleriyle yola koyulduk. Belli bir yere kadar gittikten sonra savunma grubu da ayrılarak yerlerine yerleşti. Saldırı grubu olarak biz yolumuza devam ettik. Bir ara Soro Fırat arkadaş bana yaklaşarak "tam eylem havası, onları ellerimizle yakalamalıyız" dedi, gülümseyerek. Yalnızken köpeklerin bizi fark etmesinden ve projektörlerle

yakalanmaktan kaygıları vardı. Köpeklerin koku almamaları için sarımsak sürünmüştük, ayrıca kamuflaj olarak otlar, ağaç dalları dolamıştık bedenimize.

Eylem yerine 100 metre kala, ayakkabılarımızı çıkarıp cebimize yerleştirdik ve tepeye sızma yapmaya başladık. Gece ölüm sessizliği dedikleri bir durumdu adeta, kurumuş otları bile sanki çok gürültü çıkarıyor gibi geliyordu insana. 2'şer metre arayla sürünüyorduk. Aydınlatmanın mevziline girdikten sonra karnı üstü yürümeye başlamıştık. Ellerimizdeki makas, şiş vb aletler mayınları kontrol ediyor, varsa kablolarını kesiyor, bu şekilde ilerliyorduk. Arada bir Soro Fırat öksürüğünü tutmak için getirdiği mendili ağzına tikiyor, bu şekilde ses çıkmasını engelliyordu. Sabit aydınlatmalar dışında her 15-20 dakikada bir projektör çevreyi geniş aydınlatarak, kolağan ediyordu. Projektörün üzerimize çevrildiğinde hareketsizce duruyor, kamuflajlarımız sayesinde fark edilmiyorduk. Projektörler geçtikten sonra kaz yürüyüşü yapıyorduk. Her arkadaş öndeki arkadaşın izini, hareketlerini iyi takip ediyor, aynısını yapmaya özen gösteriyordu. 5-6 saatlik yürüyüşün hepsi, topu topu 100 metrelik mesafe içindi. Dirseklerimizde, ellerimizde yer yer kanamalar oluyordu.

Artık çok yakınlaşmıştık. Aramızda en fazla 15 metre mesafe kamıştı. Nöbetçilerin kendi aralarındaki konuşmalarını rahatlıkla duyuyor, anlıyorduk. Nöbet değişimi yapılmıştı. Nöbeti dev-

ralanlar gecenin geri kalan zamanını nasıl değerlendirecekleri üzerinde konuşuyorlardı. O kadar yaklaşmıştık ki, artık köpek bile kokumuzu almış, havlamaya başlamıştı. Nöbetçiyle birlikte projektörler de hareket ettiriliyordu, aydınlatılıyordu. Projektörler üzerimizde durduğunda kamuflajlarımızla yüzün koyun hareketsiz duruyorduk, ancak artık fark edilmeyecek gibi değildi. Bizi ilk gören iki nöbetçi şok olmuş, aldıkları bu kadar tedbirleri aşarak burunlarının dibine kadar ulaşmamız imkansız olduğunu düşündüğünden olacak afallayarak "şef geldiler" diyebilmişlerdi. Bize yönelmelerine fırsat vermeden taramaya başladık ve nöbetçileri vurduk. Çatışma o kadar yakındı ki, ortalık toz duman ve gürültü içinde kalmıştı. Özel timler rastgele tarama yapıyor, korkuyla bağırıyorlardı. Artık geri çekilme zamanı gelmişti. Kol komutanı ayrılarak mesafeli geri çekilmemiz talimatını verdi. Aydınlatma direklerine kadar bu şekilde çekildik. Aşağı indiğimizden dolayı bazen yuvarlanıyor, bazen kayıyorduk. Elektrik direklerini 15-20 metre geçtikten sonra kol komutanı sayım istedi, durumunuzun tespiti için. Sayım sonucunda bir eksik olduğumuz anlaşılmıştı. Kalan arkadaşın netleştirilmesi için isimlerin söylenmesini istedi. Bunun sonucunda olmayan arkadaşın Soro Fırat olduğu anlaşıyordu. Bunun üzerine iki arkadaş geldiğimiz yönde geriye bakmaya gittiler. Hem gidiyor hem de yakında başka yerde olabilir ihtimaliyle ismiyle sesleniyorlardı. Bu arada haber hemen ulaştığı için Der-

sim'den dört panzer projektörlerle etrafı aydınlatıyor ve rastgele tarama yaparak yaklaşıyorlardı. Yolun hemen altında mevzilendiğimiz için projektörlerinden ve taramalarından etkilenmiyorduk. Bu şekilde Soro Fırat arkadaşı aramaya giden arkadaşlar yolun bir tarafında, biz diğer tarafında iken panzerler aramızdan geçip gitti. Biz halen gerimizde Soro Fırat arkadaşına bakmaya giden arkadaşları beklerken aşağıdan iki arkadaş dola inmiş bize sesleniyorlardı. Bizde hemen aşağı indik ve merakla sorduk. Arkadaşlar Soro Fırat arkadaşını bulamadıklarını ve panzerler geçtikten sonra arkadan dolanarak buraya geldiklerini belirtti. Bu dol, planlamamızda ilk buluşma noktamızdı. Burada bir daha sayım altında, ancak değişik bir şey yoktu. Belki bizden kopmuş, gelir ulaşır ihtimaliyle belli bir süre bekledik. Bu arada bulunduğu çevre gelen takviyelerle adeta işgal ediliyordu. Düşmanın kaybı nedir bilmiyorduk, ancak hiç beklemediği bir darbe aldığı kesindi. Bu nedenle elindeki bütün imkanları harekete geçiriyordu. Yakın yollara doğru kayan araba konvoylarının ışıkları, araziye yayıldıkça araçlardan inen askerler, gelme olasılığının olduğu noktalara yönelik taramalar yapıyor, hareketlilik gittikçe yayılıyordu. Bu durumdayken bile hiçbirimizde bu şekilde gitme istemi yoktu. Hatta tekrardan bir grup arkadaşın geri gidip ikinci bir defa bakmaya tartışıyorduk. Ancak bu şekilde kalmamız başka arkadaşların da imhası anlamına geliyordu. Bu nedenle hemen ikinci buluşma noktamıza

doğru hareket geçtik. Belki Soro arkadaş ikinci buluşma noktasına bizden önce gitmiştir, şimdi orada bizi gülümseyen yüzüyle karşılayacak diye düşünüyor, bu umudumuzu kaybetmek istemiyorduk.

İkinci buluşma noktamıza ulaştık, ancak yoktu. Gelmemişti. Ve umudumuz da gittikçe kırılıyordu. Burada savunma gurubu da gelip bize yetişmiş ve operasyon kapsamında hareketlilik başlamıştı. Bu nedenle geri çekilmemize devam etmek zorundaydık.

Bölüğe ulaştığımızda Soro Fırat arkadaşın şehadeti duyulunca bölüğe bir buruk hava çöktü. Defterini, albümünü arkadaşlara dağıtmıştı, her ihtimale karşı. Daha sonra defterini, albümünü elden ele dolaştırıyor, üzerinde tartışıyor, anılıyordu. Kendisi sevdiği kadar sevildiği ortaya çıkıyordu.

Arkadaşlar sonradan köye inip durumu öğrenmişlerdi. Soro Fırat arkadaş eylem öncesi dedi-

ği gibi, özel timleri elle yakalamak için mevzilerine girmişti. Belki bir süre çatışmış ve şehit düşmüştü.

Eylem ardından yapılan değerlendirme toplantısında arkadaşlar genelde özeleştiride bulundu. Şehit Soro Fırat arkadaşın güneyden buraya gelişi, yaşamı, ilişkileri, yaklaşımları, düşünceleri, özlemleri üzerine değerlendirmeler yapıldı. Günlüğünden bazı bölümler okundu. Toplantı şehitlere bağlılık ve intikam sözleriyle "Şehid Namirin", "Biji Serok Apo", "Bi can, bi xwin em bi terene ey Serok" sloganlarıyla sona erdi.

PKK'nin kahramanlık tarihine bir sayfa daha eklenmişti.

Devrimci selam ve saygılar

Zerdeşt (K. Güney)
ve Sabri arkada

SEN İNSANDIN

1945 yılında Urfa-Birecik-Ayran köyünde yoksul bir Kürt ailesinin ilk çocuğu olarak doğdu. İlk okuldan sonra Ergani öğretmeni okulunda okudu. 1970'lerde Türk solu hareketlerinde yer aldı. Ancak özellikle Kürt ve Kürdistan gerçekliği konularında anlaşılmayarak ayrıldı. 1980'lerden itibaren özgürlük hareketine (PKK) ilgi duydu. 1993'te Antep bölgesinde KUM'a seçildi. Beş ay Zeli'de kaldı. Döndüğünde artık bir delikanlı gibiydi. Kendisini tümüyle mücadeleye kattı, o kendini bir asker hissediyordu. Ve ölece de şehit düşti. 26.03.1994'te Antep'te JITEM tarafından kağırlarak şehit edildi. Cesur ve atılgandı. Parti'ye atomlarına kadar bağlıydı. Antep'te aktif mücadele içindeyken katledildi. şerefli bir şehadeti büyük bir onur olarak kabul ediyor-

● Adı, soyadı: **Mehmet ŞEN**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Urfa-Birecik-Ayran köyü, 1945**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Mart 1994, Antep**

du. Öylede oldu. Anlarına bağlılık yaşam gerekçemiz olacaktır.

Mücadele Arkadaşları.

MEHMET ŞEN'İN ARDINDAN

Sen insan'dın !
Sen köle ve özgür
İnsan mücadelesinde
Özgürlüğü seçen ve
Burun sorumluluğunu
Onurla taşıyandın.
Sen emperyalizme,
fascism, sömürgecilğe
ve iş birliğe nefretle
karşı koyan, ezilen
mazlum halkının
yanında yerini alan bir
güzel insandın!
İçindeki özgür insan
Yücelip boyutlandıkça
Karanlığın ve vahşetin
Sahibi yarasalar
Gözlerindeki güneşten

Korktular, Kanlı
Elleriyle seni çekip
Aldılar aramızdan.
İşkence ettiler, seni
Çökertmeye,
Düşürmeye, teslim
Almaya uğraştılar,
Sen şerefli
Şahadetinle, zulüm ve
Zorbalığa, köleliğe
cevap oldun! Cesaret
ve onuru yükselttin,
korudun!
Sen insan' dın!
Sen mazlunı halkını
Çok sevdin, Kendini
Halkın geleceğine.
Kattın. En sıkıntı
Anlarında, yüreği
Dağlanmış bir ananın
Gözlerinde acıyla
Tutuşan umodu
Yakalardın.
Güçlenirdin.
Sevdalanırdın.
Sen bu coğrafyayı çok
Sevdi. Baş dumanlı
Dağlarını, yaylarını
Nehirlerini, ormanlarını çok

Sevdi.
Tutkuya bağlandın.
Ve cennet ülkenin
cehenneme çevrilmesi
seni derinden yaraladı.
Yaralıydın...
Cehennemin cennete
Dönüştürülmesi ve
bu uğurda ne kadar
bedel ödenmesinin
kaçınılmaz olduğunu
biliyordun.
Sen de ipi göğüsledin.
Biliyorum ki, ölümle
Kucaklaşırken,
Cellatların gözlerini
Oyup çıkarmalarını
Dehşetle gülümseyerek,
Karşıladın.
Çünkü gözlerinde
kalacak son görüntü,
cellatlarının kudur
gözleri olmamalıydı.
Biliyorum ki sen
Sevgili ülkenin
Kardelenlerinin
Hayalini yürek gözüne
Taşdın ve parçalanmış
Bedeninle birlikte

Toprağına götürdün.
Sen insandın
Ve ülkene
49 yaşında ak
saçlarınla damat
oldun!
Sen bir özgürlük
Rüzgarısın.
Kah kekik, reyhan ve
Barut kokan dağlarda,
Saçlarını okşarsın
Çocuklarının, kah
Fırat'ın asi sularında esersin.
Değerli arkadaşım,
Sen benim cehennem
Kuyusu, kezzap yarısı
Yüreğinde ilmek ilmek
Dokunduğun
Damar damar
Besleyip büyüttiğin
Sevdasın. Sözün
Sözündür!
İnatla, sabırla, onurla
Dayan!
Senin toprağın saygı
Ve ve sevgi ile
Öpüyorum.

Eşi Nuray ŞEN

Erdal Yıldırım

HİÇ UNUTULMAYANLAR

● Adı, soyadı: **Erdal YILDIRIM**

Kod adı: **Piro**

Doğum yeri ve tarihi:

Pülümür, 1974

Mücadeleye katılım tarihi:

1993

Şehadet tarihi ve yeri:

2001, Ağustos, Kandil

Nedendir gülüm
Nedendir insanın
insana zulmü
Mutluluklar hep
yanımlara mı kalacak
Umutlarımız hep bizden
sonra mı canlanacak
Yaşanmamış günlere
layık olan bu can
Hep hüznünü mü
kalacak

Duydun mu?
Bugün biri daha düştü
toprağa
Biri daha ateşi çaldı
tanrılarından
Promethe ile yoldaş
oldu bugün
Güneşe koşuyordu
bugün
Elinde kızıl bayrağıyla
İşte o düşen Piro'ydu.
Ardı arkası kesilmeyen
zirvesine çıksam
Munzurların
Sonra seyrine dalsam
gökyüzünü
Zulamdaki adı kaçığa
çıkışmış tütünümü içsem
Ve derine dalsam
Ardından "Vengê yeno,
vengê yeno"
türküsünü söylesem.

Her insanın hayatında
öylesi insanlar vardır
ki hiç unutulmadan her zaman
anılır. Ne biz terk ederiz onları
ne de onlar bizi terkederler.
Öyle şeyler var ki istesen bile
anlatamazsın. İşte Heval Piro
da onlardan biri.

Piro arkadaş dedi mi Dêrsim
aklına gelir insanın. 38 isyanı,
katliam ve Seyid Rıza'nın da-
rağacına asılışı. Asılırken "Be-
ni öldürebilirsiniz ama benden
sonraki nesiller intikamımı
alır" demiştir. O günden bugü-
ne Dêrsim bir isyan merkezi,
bir direniş kalesi olmuştur. Ev-
latları yiğit ve isyankar. Acılar
ve hüznlerin içinde büyüyen
çocuklar gelecek için dövüşü-
yor ve düşüyorlardı toprağa.
Yarımlar adına savaşanlar onlar
olmuştu. Kalanlar ise şehitlere

borçlu. Pîro yoldaş da isyanlar diyarından geliyordu. Torunuydu isyancıların. İntikam alınmalıydı.

Pîro yoldaş Dêrsim'in Pülümür ilçesi Şevdîni köyünde (Dağyolu) askeri kanunla alınmıştı. Onunla Aliboğazı'nda 93 yılında tanıştım. Yaşamının temizliği, dürüstlüğü, fedakarlığı anlatılamaz. Her zaman kendisini zor olan önerirdi. 94 yılında Koçgiri'ye Şehit Rohat arkadaşla ile gitti. Şehit Rohat her zaman Pîro yoldaşı örnek olarak gösterirdi. Bu yıllarda

bir kaç kez yaralandı. En son bir gözünü kaybetti ve bir kolunu yarı yarıya çalışmaz duruma bıraktı tank pususu. Dêrsim, Koçgiri ve Karadeniz arası dumadan en zorlu anlarda gidip geldi. Kişiliği ve mücadeleye olan inanç ve bağlılığı onu da daha bağladı devrime. Gülüşü hepimize moral verirdi. Bir sorun olduğunda sessizce bir köşeye çekilir, düşünür ama mutlaka çözerdi. Onun sessizliği İsa'nın yalnızlığıyla buluşur, Promethe'nin acısıyla kavrulurdu. 97 Koçgiri kayıp-

ları ve şehit Rohat arkadaşı kaybetmeleriyle Karadeniz'e geçer. Kayıplar O'nu düşmana karşı daha da kin ve nefret ile doldurmuştur. Öncülüğü, taktiği ve önsezileri Karadeniz'de düşmanı çıldırtmıştır. Karadeniz'i Koçgiri'yi iyi bilen birisiydi. Koçgiri halkı onu tanır ve çok severdi. Militan duruşu, yürekliliği ve güler yüzü hep O'nun doğal özellikleriydi. Geri çekilme ile beraber Güney sahasına geldi. Burada da sevilen ve sayılan birisiydi. O haline rağmen askeri eğitimde

Bir gün Batımı

Bak yine sarardı
Koçgiri toprağı
Belki de onlar da
yasa büründü.
Kim bilir duyduklar belki
Duyduklar belki senin
yolculuğunu
Onlar da çok isterdi eminim
Seni son kez olsun görmeyi
Görüp başına basmayı
Pülümür kokan kabkabayı
Son kez olsun duymayı
Kalk be "Cigera min"
Bak seni bekler
gelmeyeceğini bile bile
Narçik
Adına ağıtlar yakar Laş
Kalk be "Pirim"
Bak yolunu gözler yoldaşlar
Halaya beklerler
gelmeyeceğini bile bile
Görme-em boylu
boyunca yattığını toprağa

İnan

Bende gözlerdim yolunu
Kalk be "Hevalê min"
Rawurze!
Biliyorum
Hayallerinde gezdiğin
Dêrsim toprağında,ın
Seeleniyorsun bepimize
Duymayacağımızı bile bile
Yine önünde,ın yoldaşların
Dêrsim'den Koçgiri'ye
Koçgiri'den Karadeniz'e
Öncüsün yine sarp yollar da
"Ax bira, bira"
şimdi sarımsın ciğaranı
namuslu bir yudum
atmışsın çayına ve yine
başmışsın kabkabayı
Kalk be Pîro!
Kalk da kucaklaşalım
Kucaklaşalım da
ayrılmayalım be Pîro!
Neden bu acele?
Bak!
Daha çayın yarım kalmış
Bitirmeden gitmek

olur mu bira?

Ne derim seni soranlara
Umuda yakılmış küflü
tütün
Gece nöbeti
Uzun yorucu yürüyüşler
Ya da..
Yani hiç bir zaman
olmayacak mısın?
Elini sırtımıza vurmayacak
Bir Zazaca türkü
tutturmayacak mısın?
Lanet olsun böyle,se devran
Seni bizden alan ibanet
toprağı
Kalk be ülke sevdalım!
Kalk da gidelim
Bekletmeyelim bekleyenleri
Sonra dardırlar bize
Haydi kalk!
Hamza Karasungur
Şehit Rüstem-Yücel Taburu
Şehit Pîro Bölüğü.
Şehit Pîro (Erdal Yıldırım)
yoldaşın anısına

talihsiz bir kaza sonucu şehitler kervanına katıldı. O ataları gibi yüreklerde ve beyinlerde yerini almıştı.

Demek sende bizleri bırakıp gidiyorsun ölümsüzlük şehrine. Oysa ki sen nice dağları devirdin nice olmazları başardın. Ey koca Munzur'un asi çocuğu! Elbet bir gün buluşacağız seninle. Senin ölümsüzleştığın yerlerde buluşacağız. En güzel günlerin yaşanmış günler olduğunu biliyordum. Önemli olan yaşarken tarihe bir başarı bırakmaktır. Tarih devrederken zamana geçmişe günbatımında esen seher yelleri Kandil'in düzlerinden gelen rüzgar göğü yırtarcasına serinletirken ve son sözü en sevdiği türkü ile buluşur. "Dayê dayê bê kesa min dayê" bulutlar güneşi kapattı ve rüzgar sustu. Büyük bir sesle hüznünlere büründü Kandil. Piro ve üç yoldaşı gömülmüştü zamanın sessizliğine, o Pir Sultanlara özgü erenler diyarında. Hep "Şehit düşersem Dêrsim'den uzaklarda, bir parçamı Dêrsim'e gömün" diye vasiyet ederdi bizlere.

Hayri Kendal Kandil Doğu Cephesi

Anıya bağlı kalmak, sahiplenmek ve yaşamsallaştırmak her toplumda farklı biçimlerde de olsa şarttır. Bireyin toplumsal anlamdaki en temel görevidir. Zaten insanın diğer canlı varlıklardan en önemli farkı yaşamı sadece fiziksel varlığın devam ettirilmesi anlamında

ele almamasıdır. Salt bir sosyal kesimin değil de bir düşünce hareketinde ortak amaçla bütünleşen geleceğin insanını yaratmayı amaçlayanlar için anıya sahip çıkmak, değer vermek, saygılı olabilmek kısaca ihanet etmemek en insani ve yoldaşça bir görevdir.

Anı insanı köküne bağlayan, savrulmaya karşı en keskin manevi güçtür. İnsan salt maddi bir varlık değil manevi yönü de en az maddi yönü kadar dikkate değerdir. Bu anlamda da insandan geriye kalan anıdır. Anı; direnendir, direniştir, yaratılanla birlikte yaratmadır. Hissedebileceğimiz her şeydir.

Ortadoğu'nun ortasında varolma mücadelesinin derin acılarını yaşayan bir halkın hem şanssız hem de en şanslı evlatları olarak. Ortadoğu tarihinde kendi köklerimiz üzerine insanlığa yeni bir çıkış imkanı sunacak mücadele çizgisinde yürütenler, salt anılarla değil, tarih yapıcılar olarak,

tarihin kendisi olarak yaşayacaklardır. Anısına bağlı kalacağımız, anısı ile bütünleşeceğimiz bir yoldaşımız da Şehit Piro'dur. 30. 08. 2001 tarihinde eğitim kazasında üç yoldaşımızla beraber şehit düştü. Kısa bir süre kalmamıza rağmen yaşamın nasılına pratik olarak en gerçekçi cevabı kendi yaşam tarzı ile hergün gösteriyordu. Bu anlamda Şehit Piro bizim için bir yaşam perspektifidir.

Uzun yıllar savaş ortamında her türlü şartlarda en amansız koşullarda mücadele verdi. Bir çok defa yaralandı. Yaralanmalardan dolayı bedeninde bir çok sakatlık olmasına rağmen mücadele çizgisinde nasıl yaşanılır sorusuna oldukça mütevazice ve bir sanatçı gibi görkemli ve ustaca bütün gönülleri fethedebildi. Şehit Piro salt anılmayacak, yaşanılacaktır da.

**Ş. Rüstem Taburu
Birinci bölük yapısı**

KOÇGİRİNİN KIZIL GÜLÜ

1974 yılında Dersim - Pülür'e bağlı Dağyolu köyünde doğan Piro (Erdal Yıldırım) yoldaş 1993 yılında askerlik yasa gereğince zorunlu olarak saflara katılmıştır. Katılım biçimi zorunlu olsa da özgürlük mücadelesine duyduğu ilgi ve özünde yaşattığı yurtseverlik duygusu onu kısa sürede gönüllü katılıma götürmüştür.

İlk eğitimini 1993 yılının ekim ayında alır. Dersim'in Kakperi ormanları bir doğa harikasıdır. Ovacık ormanlarının bir parçası olarak değerlendirilebilecek Kakperi ormanları gürgen, çam, meşe vb. ağaçlarıyla yeşil bir örtüyü andırır. Küçük dereciklerinde eksik olmayan suları ile gerillanın temel üslenme alanlarından.

Ekim ayı ile birlikte Karargah Hozat alanından Ovacık alanına doğru hareket eder ve yeni savaşçı eğitimi verilir. Piro yoldaşta bu eğitime katılır. Moral kaynağıdır. Hele hele "APO APO, APO me" türküsünü Zazaca söylerken coşku seli gibidir. Beraber katıldığı Med yoldaşta yanındadır. Birlikte eğitilirler, adeta bir elmanın yarısı gibidirler.

Kasım ayı ile birlikte Aliboğazında kış üslenmesine geçilir. Koçuşağı'nın koçyigitlerine yataklık etmiş olan Aliboğazı bütün heybeti ile yeni konuklarını ağırlar.

Kış eğitimine katılarak daha bir güçlenen Piro yoldaş 1994 planlamaları kapsamında Koçgiriye açılım yapacak olan bölüğün içerisinde yer alır.

Koçgiri Dersim arasında yıkılmaz bağlar öylesine güçlüdür ki adeta etle-tırmak gibidir. Koçgiri'nin koçyigitleri, 1920 yılında kahramanlık destanları yazarak efsaneleşirken Dersim'in ayrılmaz bir parçası olarak hareket etmişlerdir. Dersim'den Koçgiri'ye Munzur'un karla kaplı engellerini aşan Dersim'in yiğit evlatları Koçgiri'ye ulaşarak isyan ateşini gürleştirmişlerdir.

Koçgiri'de yenilgiye uğrayan Koçgiri'nin yiğitleri Dersim'e çekilmiş ve 1938 yılına kadar isyan ateşini söndürmüşlerdi. Yaklaşık 20 yıl boyunca Koçgirilileri konuk eden Dersim devletin tüm uğraşlarına rağmen bu kahramanları teslim etmemiş ve yoldaş yapmıştır.

Ali Şer'in Seyit Rıza ile kurduğu ilişkinin temelinde sadece tarihsel akrabalık değil yurtseverlik, özgürlük ve eşitlik değerleri yer almaktadır. Bu ilişki Koçgiri ile Dersim'in yıkılmaz bağlarını ifade eden örneklerdendir.

1993 yılında iki aylığına bir takımlik güçle Dersim'den Koçgiri'ye ulaşan gerilla büyük heyecan yaratmıştı. 1994 yılı açılımı Koçgiri'nin Dersim'le buluşma-

sının dolayısıyla isyan ve direniş ruhunun alevleneceği bir anlama sahipti.

Açılımın anlam ve önemi üzerine kış boyunca verilen eğitim coşku ve heyecan yaratmış, yoldaşlar arasında Koçgiri bölümünde yer alma adeta en büyük beklenti olmuştu.

1994 yılının 3-7 Mart'ında Dersim Eyaleti üçüncü konferansı Aliboğazı'nda gerçekleştirilir ve düzenlemelere geçilir. O zaman bölük komutanı olan Ruhbat yoldaş (Sezai Doğan) komutasında bir bölüklük güç örgütlenir. Her biri özenle eğitilen ve seçilen Koçgiri bölümü Koçgiri'ye hareket edene kadar Hozat, Pertek, Çemişgezek alanlarında eylemsel çalışmalarında yer alacaktır.

Piro yoldaşta da Koçgiri bölümüne seçilmiştir. Coşkuludur, her bir yoldaşta büyük bir sevinç vardır. Ruhbat, Aslan, Agit, Delil, Zinar, Şervan, Savaş, Botan, Özgür, Alişer, Piran, Kawa ve diğer yoldaşlar, her biri bir abide gibidir.

Dersim'de kaldıkları bir buçuk ay sürecinde 13 eylem gerçekleştirerek tam bir destan yazarlar. 21 Mayıs'ta Ovacık'tan çıkış gerçekleştirilir.

46 yoldaştan oluşan Koçgiri gücü, Xuaçur boğazını aşarak Munzurlara ulaşır. İlk çatışma Munzur zirvesinde olur ve birlik kayıp vermeden bir

G-3 silahını da kaldırarak daha bir coşkulu yola devam eder.

Munzurlar geçilir ve 5 Haziran'da Erzincan'ın ilçesine bağlı Çilesiz köyü yakınlarında yine karşılaşılır. Grup şafakla birlikte noktaya varmıştır, yorgundur ve gün ısımasıyla birlikte saat 6:00'da çatışma başlar, akşam 21: 00'a kadar sürer. Tank, top, havan ve beş kobradan oluşan helikopterlerin atışları altında devam eden çatışmalarda yine kayıp vermeyen Koçgiri gücü çemberi yararak Koçgiri'ye bir adım daha yaklaşır.

Güç açtır, yorgundur ama iradesi güçlü, moralli ve coşkuludur. Piro yoldaş için ilk büyük gerilla pratiği olan Koçgiri yürüyüşü güçlü bir eğitimidir aynı zamanda.

Zara'nın Çamurca ormanlarına ulaşılır ve artık Koçgiri'ye ulaşılmıştır. Çamurca yakınlarında 28 Haziran 94'de hain bir pusuda Zinar yoldaş

şehit düşer ve ilk gerilla kamı Koçgiri topraklarını sular.

Artık Koçgiri de isyan ve direniş yuvası haline gelir. Gerilla Koçgiri'yi adımlamaya başlar, sazın sesine silah sesi eşlik etmeye başlar. Pir Sultanların deyişine özgürlük marşları karışır. Ermişlerin ve taliplerin yurdunda erenlerin sofrasında gerilla da buyur edilir.

Tarih canlanır, anılar tazelenir Koçgiri crenleriyle. Gerilla vurur, halk coşar ve sarar sarmalar umut abidelerini.

Piro yoldaş Zara-Divriği yolunda dört cemsenin imha edildiği eylemdir. Selimiye faşist-çete yuvasının imhasıdır, Bolucan karaköl eylemindedir. Daha da yayılır gerilla Koçgiri'ye.

Tehlikenin büyüklüğünü fark eden devlet kapsamlı yönelir. İhanet sonucu kamp açığa çıkar ve nefes nefese bir kovalamaca başlar. Piro yoldaş zorlu iklim koşulların-

da yoldaşların güç ve moral kaynağıdır. Bir çatışmada yaranılır, yürüyemez durumdadır, bir gözünü kaybeder ama yine de ayakta ve özgürlük yürüyüşünü sürdürür.

1996 yılıyla birlikte gerilla dalga dalga yayılır. Zara-Divriği, İmranlı, Hafik, Kangal tüm Koçgiri gerillanın görkemli yürüyüşüne katılır.

Düşman on binlerce askerle yüklenir. Tank birliklerini harekete geçirir ama gerillayı durduramaz. Yoğun çatışmalar ve manevralar yaşanır.

"Divriği'nde ektiğin güller Yeşerecek birer birer

Bak ardından gelecekler

Ruhat yoldaş sen andım-dın" marşını Piro yoldaş söylemeye başlar. Çünkü ilk günden beri birlikte olduğu Ruhat yoldaş 7 Ekim 96'da Divriği'nin Göl dağında 27 yoldaşla birlikte şehit düşer.

Eyalet komutanı olan Ruhat yoldaş, Piro yoldaş için hem komutan hem de bir yoldaştı. Dersim'in yetiştirdiği bir kahramandı. Onun ve 26 yoldaşın şahadetini duyan Piro yoldaş anılara doğru bağlılığın görkemli bir ifadesi olarak acılarını bilince dönüştürür.

Koçgiri gücü bu kez Dersime geri çekilmez daha bir ileriye gider. Hafik-Almus sınırında üslenir. Artık gerilla sadece Koçgiri'de değil Karadeniz'dedir. Pir sultan ile Baba Resul'un birleştiği Sivas-Tokat hattından Karadeniz'e giriş yapılır.

Piro yoldaş engin tecrübesi ile araziye mükemmel tanır. Beraber katıldıkları Med yol-

daşla Koçgiri-Karadeniz hat-
tında yol cylerler. Türkiye
halklarına devrimi taşıma gö-
revinin bilincindedirler.

1997 ile birlikte Piro yol-
daş yine Koçgiri'dedir. Med
yoldaş ise Karadeniz'dedir.
Bazen buluşurlar, anılarla
söyleşirler ve yürüyüşe de-
vam ederler. Kış gelir ve Za-
ra'nın Gürlevik dağında üsle-
nilir. Karadeniz gücü ise To-
kat'ta üslenir. Bahar gelir ve
yine gerilla dalga dalga yayı-
lır.

Günlerden 18 mayıs'tır.
Bu kez de eyalet komutanı
Müslüm yoldaş, üç yoldaşla
birlikte Hafik'te şehit düşer
ve Piro yoldaş daha bir sarı-
lır, adeta derviş gibidir, anı-
larla yüklüdür.

18 Mayıs 1998. Yer Zara-
Divriği İmranlı üçgeninde
yükselen Gürlevik dağının İm-
ranlı yüzüdür. Dersim'den
Koçgiri'ye gelen grupla iki
gün önce buluşmuştur. Özlem
giderilir, anılar tazelenir, gö-
revler belirlenir. İlk çatışma
başlar. '98 yılından beri Koç-
giri'de bulunan Piran yoldaş
şehitler kervanına katılır. 2
Temmuz'da Kawa yoldaş hain
pusuda şehit düşer. '94 yılın-
dan beri Koçgiri'de olan Piran
ve Kawa yoldaşların şahadeti
ile geriye sadece Piro yoldaş
kalmıştır.

Gerilla öylesine kök salmış-
tır ki, sökülmemecesine Koç-
giri'ye yerleşmiştir. Sonbahar
ile birlikte Kızılırmak geçilir
ve Zara'nın Köse dağına varı-
lır. Ozan Emekçinin "Kızılır-
mak bizim ırmak" marşı anım-
sanır. Köse dağında üslenilir.

Köse dağından Karadeniz
dağları izlenir, Kelkit boyları
yeşile bezenmiştir. Son kez
Karadeniz gücü ile buluşulur.
Piro ve Med yoldaşlar buluşa-
mazlar, Med yoldaş görevde-
dir ama duyunca oldukça coş-
kulanmıştır.

Üslenme alanına çekilir.
Zara'nın Şerifiye köylerinin
sırtını dayadığı Köse dağı ol-
dukça heybetlidir. Kış erzak-
ları çekilir ve üslenmeye ge-
çilir. Ormanı olmayan zorlu
kış koşullarında ne telefon,
ne de cihaz vardır. Sadece
radyodan gelişmeler takip
edilir. Yayla evleri yıkılarak
ağaçları bir saatlik uzaklık-
tan getirilir.

Başkan APO'nun tutsaklığı
haberi ile göz pınarları sele
döner, intikam duyguları alev-
lenir. 1 Nisan'da gerilla yürü-
meye başlar. Düşman Koçgi-
ri'de beklerken gerilla Koyul-
hisar, Mesudiye, Ordu hattın-
da eylemedir.

Piro yoldaş ile Med yoldaş
buluşurlar. Tokat'ın Al-
mus'unda özlem giderilir.
Koçgiri gücü geri dönecektir,
ayrılma vaktidir. Her ikisi de
ayrılırken duygu pınarına dö-
nerler. Tekrar Koçgiri'ye ula-
şılır. Bir ay sonra Med yoldaş-
ın Reşadiye'de şehit düştü-
ğü haberi gelir.

Oturulur bir ağacın altına.
Bir yoldaş, Piro yoldaşa şa-
hadet haberini iletacaktır. Ba-
kışlırlar, kelimeler boğazda
dügümlenmiştir. İnsan yaşa-
mında öyle anlar vardır ki
acıların boğdurucu etkisi al-
tında donmuş gibidir, en ufak
bir davranış, söz bomba etki-

sini yaratır. O nedenle kör
kötürüm olur. İşte o anlardan
birdir. Ama zorlukların bi-
linci girişi kaçınılmaz kılar.

1994 yürüyüşünden geriye
sağ kalan iki yoldaş konuşur-
lar. Geçen süreç film şeridi gi-
bidir. 7 yıl boyunca 70'den
fazla yoldaşın şahadeti, şaha-
detlerin tanıklığı, yüklediği
görevlerin ağırlığıyla duygu
seli gibidir.

Med yoldaşa ölümsüzler
kervanındaki yerini alarak
Koçgiri'nin Kızıl Güllerine
katılmıştır. Yüreğin burkul-
masıyla söz dile gelir ve Piro
yoldaşa sele kapılır.

Artık Koçgiri'den ayrılma
vaktidir. Geri çekilme kararı 2
Ağustos'la gelir ve uzun yol-
culuğa hazırlanacaktır. Koç-
giri dağları; Kızıldağ, Köse-
dağı, Gürlevikdağı, Beydağı,
Çengeldağı, Yılanlıdağ ne de
heybetli görünüyor.

Duygular anlatılamaz yo-
ğunlukta. Koçgiri'nin ermiş
ve talipleriyle vedalaşma anı
gelir. Pir Sultan'ın deyişleriyle
coşa gelir, göz pınarlarında
saklı damlalar dökülmeye baş-
lar. Her gidişin bir dönüşü var-
dır umuduyla 11 Eylül '99'da
Koçgiri sınırına ulaşılır.

Gün boyu sadece Koçgiri
dağları izlenir, akşamın göl-
geleri iner karanlığa yol alan
Koçgiri ile vedalaşma zamanı
gelir. 25 yoldaş koşarcasına
uzaklaşmaya başlar, gözyaşla-
rı arasında...

6 Eylül'de Dersim'e ulaşı-
lır, Munzurların zirvesinden
aşağıya Dersim'in görkemli
coğrafyası gözleri kamaştı-
rır. Kutu deresine varılır ve

Piro yoldaş için hem Koçgiri'den hem de Dersim'den ayrılma vaktidir.

İlk kez ayrılacaktır. Güney Kürdistan'a zorlu yolculuk başlar. 9 Ekim '99'da Peri suyunun kenarında başlar yolculuk. Karakoçan ovası geçilir. Şehit Cihat (Erdal Gedik) yoldaşın "Allah her yere bereket yapmış, Karakoçan ovasına ise taş yaptırmış" sözü ne kadar da doğruymuş. İyi ki ay ışığı var. Taşlarla ay ışığı arasındaki savaşı gerilla kazanır ve Şex Said'in diyarına yani Palu'ya varılır.

Geçiş zordur, her taraf tutulmuş. Zirvenin ardından Murat suyu geçilir ve Akdağ'a ulaşılır, oradan Şehit Remziye ve geçiş yoktur. Kar ve düşman yolları tutmuştur. Grup tekrar Dersim'e döner. 2 Aralık'ta başlayan zorlu yürüyüş 13 Aralık'ta Kutu deresinde son bulur.

İki ayı aşkın bir süre yaşanan Dersim-Amed zorlu yürüyüşü Dersim'de son bulur. Lapa lapa kar yağıyor, ne erzak ne de üslenme yeri vardır. 24 yoldaş Kutu deresinde kar altında bekler ve karar alınır.

Harçik boylarında bir mağaraya ulaşılır. Hummalı bir çalışma başlar. Mağaraya odun ve erzak taşınır. 1938'den kalma ata kemikleri ile karşılaşılır. Tarih yine canlanır. Mağara deliğinden sızan ışık bir çizgiyi andırır. Yarasa-lar uçuş halindedir.

Ağaçların üzerine tek sıra halinde oturan yoldaşlar kitap okurken gerillanın fedakarlığı, cesareti ve bilinci görül-

meye değerdir. Piro yoldaş için de yetkinleşme sürecidir.

9 Nisan 2000'de mağaradan çıkılır ve Kutu deresine varılır. Dersim'deki yoldaşlarla buluşulur. Gerekli hazırlıklar tamamlanır ve 12 Haziran'da Kutu deresinden Erzurum eyaletine doğru yola çıkılır.

Haydaran dağları geçilir, Harçik vadisinden Bezik ormanlarına, oradan Şevdinlere ulaşılır. Erzurum'daki yoldaşlarla buluşulur. Erzurum'dan Serhat'a, oradan da Doğu Kürdistan'a bir aylık zorlu yolculuk sonrasında ulaşılır ve oradan da Kandil dağına varılır.

Bir yıl süren Koçgiri'den Kandil'e "Başkan Apo'ya bağlılık yürüyüşü" başarıyla sona ermiş ve yoldaşlarla buluşmanın coşkusuyla tüm yorgunluk ortadan kalkmıştır.

Yıllardır ismini duyduğu ama kendilerini göremediği yoldaşlarla karşılaşma anında Piro yoldaşın coşkusu görül-meye değerdir. İlgiyle, merakla izler, adeta dünyalar onun olmuş gibidir.

Vücudunda taşıdığı şarapnel parçalarıyla, görmeyen gözüyle gazi olmanın onurunu da taşıyan Piro yoldaş, tedavi ihtiyacını bile dile getirmez. Hiçbir zaman partiden talepte bulunmamayı terbiye edinmiştir.

Karşındakini dikkatle dinleyen, anlamaya çalışan, mütevazî kişiliğiyle örnektir. Dolu dolu gülüşüyle etrafına moral aşılayandır. Koçgiri ekmeğini en iyi pişirenlerdendir.

Elinde asası, sırtında torbası ile dağları deviren nefis terbiyesi almış bir yol erenidir. Sözü yetmediği yerde silahını devreye koymaktan kaçınmayan yiğit bir yoldaştır.

Kandil dağında dört yoldaş ile birlikte eğitim esnasında havan güllésinin patlaması sonucu Ağustos ayının sonlarında ölümsüzleşti.

Her şey bir film şeridi gibi. Piro yoldaş için de göz pınarları sele kapıldı. Anılarla yüklü olmanın ağırlığını taşıyan yoldaşlar için çok çok zor oldu. Her biri bir yerde alsa da haberi, aynı duygularla sarsıldı.

Piro yoldaş zorlukları, acıları paylaşarak yanmasını bilenlerdendi. Emek verilerek yaratılan değerlere sevgi ve saygı ile bağlananlardandı. Aşılmaz, yıkılmaz ve sarsılmaz yoldaşlık bağlarıyla örülen yaşamın yaratıcılarındandı.

Herkes yoldaş olamaz ama bir de oldu mu ölümsüzlüğü yakalamış demektir. İşte Piro yoldaşın yarattığı, emek verdiği böylesine bir yoldaşlıktı.

Özgürlük çiçeklerini yeşertecek olan şehit kanlarının takipçisi özgürlük savaşçıları'nın Piro yoldaşın anısını yaşatacakları kesindir.

Koçgiri'nin Kızıl Gülleri'nden olan Piro yoldaşın anısı önünde bir kez daha saygıyla eğilirken özgürlük mücadelesini zafere ulaştırma kararlılığımızı yineliyoruz.

**Mücadele yoldaşları adına
YÜCEL HALİS**

GÜLÜŞÜ UMUT VE MORAL KAYNAĞIYDI

*Bizler herkesin bilmediği
bir yürekte*

*Sadece PKK'ye ait olan
bir yaşamda buluştuk
Ayrılık zamanı gelip
çattığında*

*Sizler hep zirvesinde
olacaksınız yaşamımızın
Bizler hep ardınızdan
koşanlar olacağız
Umutumuz ve
inancımızla...*

İnsanlığın köklerinden kopartılarak, uzaklaştırılmak istendiği çağları yaşamak. Yaşamı doğduğu kaynaktan uzaklaştırıp yapmacık bir dünya kurma istemi. Ve yaşamın doğduğu kaynaktan yeniden doğan bir Güneş ve ardı arkası kesilmeyen özgürlük çağlıkları. Hepsi köklerde birleşiyor.

Sahte dünyalarda aratıp da bulunmayan sıcaklık, sevgi; kısacası özgürlük arayışı. Ve ben insanım diyerek, insanlık için bir şeyler yapmak istiyorum diyenler için yaşamın emekle, acıyla, kanla; kökler üzerinde yeşerdiği yer ve mekan PKK. Duygular ve düşünceler zirveleşmek için yarışıyor olacaktır insanlar özgürleşene dek. Kolay değil ulaşmak özgürlüğe. Sınırları zorlayan, zincirleri kıran bizleri soluksuz bırakmayan o

şehitler ki tanrılarımız ve tanrıçalarımız. Yüreklere bizi beyinlerimize sığdıramadığımız şehitlerimiz. Kurutulmak istenen köklerin üzerinde binlerce semaha durmuş Güneş'ten aldığı kuvveti insanlığa aktaran, yaşam damarları, Kürdistan şehitleri.

İşte on binlerden sadece birisi Şehit Piro. Her birisinin ayrı bir yeri var yanan yüreklerde. Şehit Piro yoldaşı 30 Ağustos 2001 tarihinde Doğu Kandil cephesinde verilmekte olan askeri eğitim devresinde üç arkadaşla beraber yaşanan kaza sonucu kaybettik. Ş. Piro yoldaşı (Erdal Yıldırım) 1974 Dersim

doğumluydu. Dersim'in Pülümür ilçesi Seteri (Dağyolu) köyünde doğup büyümüştü. İsyan topraklarında doğmuş olmak ve muhteşem Kürdistan dağlarına sevdalanmak her Kürdistanlı için bir ayrıcalık olmalı. Bir türlü susmadı Dersim'de isyan çılgınlığı, tükenmek bilmedi umut. Yok edilmek istendikçe bir bir başını kaldırdı o vahşi doğanın mahsum kardelenleri.

Şehit Piro yoldaşı da PKK saflarına '93 yılı Eylül ayında, yakın akrabası Ş. Med ve iki köylüsüyle beraber toplam dört kişi askeri kanunla alınmıştı saflarımıza.

'93 kışı Aliboğazi'nda

kalmış, '94 pratiğinde Şehit Faik arkadaşla Koçgiri'ye geçmiştir. '95 kışını tekrar Dersim Aliboğazı'nda geçirip aynı kış yaralanır. Bu süreçte yaşadığı zorlanmalar onu daha da azim ve irade gücü haline getirmiştir. Tekrar Şehit Rohat arkadaşla Koçgiri'ye geçiş ve tank pususunda aldığı yaralar sonucu bir gözünü kaybeder ve kolu yarı yarıya işlevsiz kalıyor. '97 yılında Şehit Müslüm arkadaşın güvenliği olarak Karadeniz'e geçer. '99 Koçgiri'de Alişer arkadaşla beraber Dersim'e, oradan Amed'e tekrar Dersim'e 2000 yılı Erzurum eyaleti ve Serhat üzerinden Kandil dağlarına ulaşır. Anlatılırken zaman, yazarken kâğıt ve kalem tükenir gibi oluyor. Pîro yoldaşın kavgasını yazmak isterken, O'nu sevdalandığı Munzur dağlarına, Koçgiri'ye ve Karadeniz'e sormak gerekir. Her ağızdan çıkan cevap, bakışlarındaki umut, duruşundaki masumiyet, gülüşündeki moral ve PKK'nin emekçiliğinin somut ifadesi.

Pîro yoldaşı '99 yılında Dersim'de tanıdım. Şehit düştüğü ana kadar beraber bir süreci paylaştık. En zorlu anlardaki iradesi, PKK yaşamını sahiplenışı, morali bir militanın sahip olması gereken özellikleri taşıyordu. Hiç şikayet etmezdi. Sağlık durumu, sakatlığı onun için engel değildi. Yaşama katılımı ve pratiği hep en güzel olanıydı ve sayamadığım bin-

lerce özellik. Bir insanın insana verebileceği en güzel şeyi o sessizce vermesini bildirdi. '99'dan 2000 Ağustosuna kadar olan uzun yürüyüşümüz bizi daha da bütünleştirmişti. Kürdistan'a olan sevgisi ve partiye olan bağlılığı O'nu hep güçlü kılmıştı. Güney'e geldikten sonraki sohbetlerimizde *"hiç bir zaman kimseye yük olmak istemiyorum. Bugüne kadar gücüm oranında kendimi hiç bir çalışmadan geri tutmadım. Bundan sonra da hep yaşama aynı şekilde katılmak istiyorum"* derdi. Teda-vi olup Dersim'e gitmek istiyordu. Hep Koçgiri ve Karadeniz'i anlatıp dururdu. Bazen hüüzlenir susar, bir sigara yakıp derinlere daldardı gözlerini kısarak. Onunla Zazaca konuşur bir şeyler söylerdim, basardı kahkahayı. Gülüşü, dedim ya insana umut ve moral kaynağıydı. Bizler Şehit Pîro yoldaşa karşı bir gazi olmasına karşı ne kadar üstümüze düşenleri yaptık bilmem. Bazen unutulduğu hissine kapıldığını söyler ve susardı. Ama yaşamda en önde, doğal bir PKK komutanıydı.

Şehit Pîro yoldaşın yaşamı başlı başına bir romandır. Defterine en son yazdığı parça olan *"Kırmızı kan olmuş beden, akıyor toprağa neden, kaldırıyım dedim yerden, titrer elim tutamadım"* sözleri kendisinin son anını anlatır gibiydi. Bizler için umut, bizler için sevgi ve yaşam gerekçesi şehitlerimiz...

Zerê min wescno
Were sono were sono
Tij kuto dîr
Felek teseno
Felek çitan qemis biyo
Hirê xorto na çena azabe
Heval Pîro naleno
Vano dayê virêse
Felek canê min wazeno
Felek vînde Pîr ji polatyo
Eskerê Tirk Pîrê min re
baş nîkerd
Koyê Qendil bêvengê vaco
Onderê top rûsî biyo sebep
Zerya Dêrsim ma ra ceno
Bî berê serkerê na çi halo
Gonya Pîrê min
Jê araq rêceno
Heval destê min ra
towa nîno
Onderê felek kuto cîde na
cenco
Her ca bê vengê vaco
Pîrê min rawirze
Kîlamê Dêrsim û Koçgirî
vacê
Jûye kî Serok Apo ra vacê.
Koyê Qendil no çi halo
Gonya çar heval rîja to ser
Ax! de heval, roştâ çimê
min
Hetê min roşt şîyo
Vengê min kuto
Ax! de Pîrê min rawurze
gulband
Sozê ma niya nebî bîko
Ez bi tora şimê Dêrsim
Xo sonênme koyê Mûnzûr
Marê beno heval koyê
Tûzik
Mowa ma Jela, ser konîma
Vînenîme Duzgun.

**Mücadele arkadaşları
adına**

**Faik Ağdat
24 Eylül 2001**

Akif Güneş

İhanetin çemberine kırbaç salladılar

Sen ve sonsuzluğa dek unutulmayan yolculuğun. Bugün Gorse zirveden hüznü ve öfkeli süzüyordu unutulmayan yolcu. Uğurlarken bile bir daha görülememe kaygısı içine doğuyordu yolcunun. Üç halka daha güçlenmişti ateşten bir çember gibi. Sadece el ele tutuşarak değil, semaha durdular, direndiler. İhanet çemberine kırbaç salladılar ve tüm seyre dalan çırtılıplak gökyüzü denizini utandırdılar. Evet üç yürek birleşti Hasankeyf diyarında ve semaha duranlar Akif, Mahmut ve Dilşad yoldaşları. Şafak sökmeden kayboldular. İşte tam o anda uyanıldı derin uykulardan. Kimse anlayamamıştı olup biteni. Sadece bir ses bir haykırış ve de özgürlük türküsü dışında. Bu sesi Dicle de duymuştu ve tamıydı bu kahramanlığın. Kozluk ovası sise hürünmüş, beyaz kefeniyle yas tutuyordu. Geriye kalan barut kokusu ve bir de sonsuza dek unutulmayan ihanet gerçeği, işte bugün yine kana bulamıştı insanlık değerini. Hainler susamışlardı ve içtikleri su, yedikleri yemek yine insanlık üzerine yapılan ihanetin bahşışı idi.

❖ Adı, soyadı: Akif Güneş

Kod adı: Akif

Doğum yeri ve tarihi: Lice 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1990

Şehadet tarihi ve yeri: 22

Temmuz 2002, Hasankeyf

Şikeftiya (Araçla hareket halindeyken bir komplo sonucu pusuya düşürülerek)

İşte Akif arkadaş böyle bir ihanet sonucu, parti talimatıyla Güney sahasına geçmek isterken şehadete ulaşmıştı.

1991 yılında Amed eyaletinde parti saflarına katılmıştı. Yurtsever ve yoksul bir ailenin çocuğuydu. Düşmanın baskılarına karşı duyduğu kin ve intikamı Kürdistan'ın özgür dağlarında kusmak için gelmişti gerilla saflarına.

Akif arkadaş sempatik yapısı ve fedakarlığı ile bütün arkadaşların sevgisini kazanmıştı. Yaşamındaki duruşuyla örnek olduğunu görmemek mümkün değildi. Kısa bir sürede kendini geliştirerek manga komutanlığından bölük komutanlığına kadar birçok görev almıştı. Amed eyaletini adım adım gezmişti. Halka karşı örgütleyici ve kazanımcı tarzıyla halkın sevgisini de kazanmıştı.

Hayalleri ve umutları büyüktü. Hedefinde Güney sahasına gelmek ve içinde kalan boşluğu doldurmaktı. Her zaman "güçlü bir eğitim görmem gerekir" diyordu. Gelişi de bu temeldeydi. Ama ihanet yakasını bırakmadı. 2001 sonbaharında üç arkadaşla birlikte Hasankeyf civarında düşmana verilen ihbar sonucu pusuya düşürülerek çatışmada şehit düştüler.

Şehitleri anmak ya da Onları anlatabilmek çok zordur. Bu yüzden bütün kahraman şehitlerimiz ve şehit Akif arkadaşın anısına bağlı kalmak hepimizin boyun borcudur.

Mücadele arkadaşları adına

SERHAT

Maşik TEKİN-Yılmaz

DİCLE'NİN EMANETİ

Dicle'nin doğurduğu çocuk güvenerek dalacaktı içene, Dicle suyunun ihanetine uğrayacağını bilmeden. Belki doğurduğu zaman o çocuğu bir gün geri alacağını bilmezdi. Belki Dicle'nin yaptığı ihanet olarak yorumlamak doğru değil, ama çığlık ve özgürlük çağrılarına karşılık yapmıştı bu işi ve kendisi ile bütünleşti Dicle yoldaşı.

Yılmaz arkadaş Dicle suyunun azgın bahar dalgalarından çıkıp medeniyet merkezi olan Mezopotamya'da verilen Özgürlük mücadelesi ile büyüyecekti. Mücadelenin sıcak ortamında, Kürt halkının tarihine kahramanlıklar nakşeden gerilla ve özgürlük savaşı onda da bir özlem uyandıracaktı. Her ne kadar bu medeniyet merkezinde insanlık düşmanlarının tuzaqları ve düşürme çabaları olduysa da doğruyu bulan ve ulusal mücadeleyi benimseyen Yılmaz yoldaş, zaman kaybetmeden halkın Yılmaz savaşçısı olabile-

✧ Adı, soyadı: **Maşik TEKİN**

Kod adı: **Yılmaz Erdal**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi:

1998, Batman

Şehadet tarihi ve yeri: **23 Mayıs**

2002, Mava

cek bir güce dönüşebilecekti. Batman'dan 1998'de varolan özlerni ni gidermek ve belli bir güce dönüştürmek, az da olsa hizmet etmek amacıyla mücadeleye katılmıştı Yılmaz yoldaş. Kısa sürede gerilla ve dağ yaşamına uyum sağlamış, birçok özelliğiyle ve mücadele içerisinde istikrarlı, kararlı duruşuyla gerillayla bütünleşmişti.

Yılmaz arkadaşın kısa dönemde büyük gelişme kaydettiği de bir gerçeklikti. Emeye büyük değer veren devrimciliği zor şartlarda yorumlayan görev ve sorumluluk bilinci örnek alınan Yılmaz yoldaşın pratiği sayısız örneklerle doludur. Yine heyecan ve umut dolu yaşamı boyunca güler yüzlü ve parlayan gözlerle yaşadı O.

Biz de varolduğumuz sürece Yılmaz yoldaşı ve bütün şehitleri yaşatacağız.

Şehitler ölümsüzdür

Mücadele arkadaşları

Cembelli Tunç

GENÇ ASLAN

Bir gün böyle bir başlık ile bir yazıya başlayacağımı daha önce hiç düşünmemiştim. Yazmak şu an çok zor geliyor, ama yazmazsam kendimi daha kötü hissedeceğim herhalde.

...

Öğreneli sadece birkaç saat oldu. Biraz çıkıp dolaşım. Ne yapacağımı bilemedim ve en sonunda geldim bu yazının başına oturdum. Tam olarak ne yazacağımı şu an ben de bilemiyorum. Nereden başlamalı, nasıl anlatmalıyım? Onun yaşamını mı, gençliğini mi, yoksa ölümünü mü sizlere anlatabilirim? Bunları birine anlatmalıyım. Anlatmazsam içinde ben boğulacağım.

...

Bizim Genç Aslan Gare dağlarında vurulmuş!...

...

Bundan tam yedi yıl önce, onu ilk gördüğümde yine bir kasım sonuydu. Hayatımda hiç böylesine ufak bir gerilla görmemişim. Güney savaşının kıyasıyla sürdüğü o fırtınalı günler yaşıyordu ve ben ülke topraklarına yeni geçmişim. Dağlara operasyon üstüne operasyon düzenleniyordu ve gerillalar, benim gibi yeni gelenleri korumak için bizleri durmadan bölge-

● Adı, soyadı: **Cembelli Tunç**

Kod adı: **Aslan Yenilmez**

Doğum yeri ve tarihi: **1984**

Miljini-Uludere

Mücadeleye katılım tarihi:

1994, Haftanın

Şehadet tarihi ve yeri: 15

Ağustos 2002 Behdinan'da ihanet eden biri tarafından

den bölgeye, dağdan dağa geçiriyorlardı.

İşte bu operasyonlar sırasında Metina dağına ulaştığımız bir zamandı. O zamanları hayal meyal hatırlıyorum. Çünkü daha çok kendimle ve bir türlü yürümeyi beceremeyen ayaklarımla uğraştığım zamanlardı. Bu uğraş içerisinde tabii genelde etrafıma bakmayı unutuyordum. Her ne olursa olsun, tüm bu karmaşa içerisinde O'nu yine de fark etmiştim.

Karasu arkadaşın yanında-

ki ufaklık bir gerilla gözüm-den kaçmamıştı. Karasu arkadaş da dağlarda, savaşın orta yerinde yeni görüyordum. Tüm çatışmaların orta yerindeydi ve Aslan onun tek korumasıydı. Arkadaşlar O'na önemli bir görev vermişlerdi. O da bunu farkındaydı ve Karasu arkadaşın yanından hiç ayrılmıyor, görevini tüm ciddiyeti ile en iyi bir şekilde yerine getiriyordu. Aslında O'nun Karasu arkadaş değil de, Karasu arkadaşın bu ufak gerillayı koruduğunu ve bunu O'na hissettirmemek için O'na böylesi bir görev verildiğini ise çok çok sonraları öğrenecektim.

Ayağa kalkacak durumum yoktu. Gece gündüz yürümekten artık ayaklarım patlamıştı ve bir adım bile atamıyordum. Ama ne olursa olsun bu fotoğrafı kaçırmamalıydım. Karasu arkadaş gerillalarla konuşuyor, O ise arkada bir taşın üzerine çıktığı halde boyu Karasu arkadaşın boyuna yetişemiyordu. Bir süre sonra zorlanarak da olsa ayağa kalkmış ve biraz ilerlemiştim. Karasu arkadaşın önce o beni fark etmişti ve benden önce de elimdeki fotoğraf makinesini... Tabii bunu ben de fark etmişim. Biraz daha ilerlemiştim ve halen Aslan'ın gözlerinin takibindeydim. Ben ilerledikçe O

da Karasu arkadaşına biraz daha yakınlaşmıştı. Sevimli bir çocuk olduğunu ilk o zaman fark etmiştim.

...

O zamanlar fotoğraf dağlarda önemliydi. Fotoğraf makinesi az gelirdi ve fotoğraf pozu ise az bulunurdu.

Her ikisini birden çerçeveye sığdırmıştım. Fakat Aslan'ın yüzünde, çerçeveye girememenin sıkıntısı okunuyordu. Deklanşöre bir kez dokunduktan sonra Aslan'ın yüzüne yansıyan sıkıntısını gidermek için, bu kez fotoğraf makinesini O'na doğrultmuşum. Artık fotoğrafının çekileceğinden emindi. Bütün gururuyla taşın üzerinde dimdik duruyordu. Ne de olsa, O bu dağların aslanıydı...

Ve deklanşöre bir kez daha dokundum. O fotoğraflar şimdi neredeler bilemiyorum. Kuryelerle göndermiştik. Hedefine ulaştı mı, yoksa yollarda kayıp mı oldu bilemiyorum, ama bence onlar bizim genç Aslan'ın en güzel fotoğraflarıydı.

...

Aslan, Etruş kampına geçmek üzere ailesi ile birlikte yola çıkmış olmasına rağmen, dağlardan geçerken yanlarından geçtikleri gerillaların yanında kalır. Babası Abdullah, Aslan'ın gerillaların yanında kalma yönündeki tüm ısrarlarına karşı koyar. Her ne kadar "büyüyünce gellersin" dediyse de babası sözünü Aslan'a dinletemez. As-

lan ağlamaya başlayınca da dayanamaz ve fazla istemeyerek de olsa kabul eder. Abdullah'ın Aslan'ı, Dağların Aslanı olmuştur artık.

...

Aslan'ın gerçek ismini henüz öğrenemedim. Öğreninceye kadar da bekleyemeyeceğim. Sonuçta Aslan, aslana benzerdi. Saçları, gözleri, bakışları, duruşu ve her şeyi ile yavru bir aslanı anımsatırdı. Arkadaşlar da bu yüzden O'na Aslan ismini vermişlerdi. O da her şeyiyle bu ismi hak etmeye çalışmıştı.

Aslan, çocukluk dönemini savaşın içinde yaşadığı ve savaşın içinde büyüdü. İncecik, filinta gibi bir gerilla oldu ve O'nu herkes sevdi. Ama kadın gerillalar daha çok sevdi. Aslan'ın çocukluk dönemi diyebileceğimiz o dönemin büyük bir kısmına kadın gerillalar damgalarını vurmuşlardı. Annesinden ayrılan Aslan'ın annesi olmuş, O'na ilk gerilla elbiselerini dikmiş, kirlenen çamaşırlarını yıkamış, buz gibi gecelerde kucaklarına alıp uyutmuşlardı.

Ve Aslan vurulduğunda da, en çok kadın gerillalar ağladılar...

...

O günden sonra Aslan ile çok uzun bir süre karşılaşmadık. Yıllar sonra, büyümüş bir şekilde ansızın karşıma çıkıvermişti. Aramızda o ana kadar tek bir ilişki kurulmuştu. O eski fotoğraf, arkadaşlığımızın başlangıcı olmuştu. Aslan'la birlikte çalışmıştık, bu dağlarda yapmaya çalıştık-

ğım amatör filmlerimde yer almıştı. Bana her konuda destek ve yardımcı olmuştu. Tüm pratik çalışmalar esnasında Aslan "bir gün film yapmayı da öğreneceksin, büyük bir yönetmen olacaksın" diyerek bana moral vermeyi de hiç ihmal etmemişti.

...

O'nun nereye gittiğini çok merak ediyordum. İşte bugün öğrendim. Çok istemiş, Gare'ye gitmişti. Aslan'ın vurulmasından çok, O'nun nasıl vurulduğu bana acı verdi.

Bizim ülkemiz olan Kürdistan'da inkar edemediğimiz bir gerçek olan ihanet sonucu vuruluyor Aslan. Bir ajan, beraber gittikleri bir görev esnasında Aslan'ı arkadan vuruyor. Mermiler sırtından giriyor ve göğsünü delip geçiyor Aslan'ın. Aslan, cansız yere yığılıyor. O yavru aslan, o hepimizin sevdiği Genç Aslan, acımasızca tuzağa düşürülüyor ve katlediliyor.

Bu gerçeği böyle yazmaktan başka bir yol bulamadım. Tüm çıplaklığı ile hiçbir edebi söze baş vurmadan size aktarmak istedim. Zaten başka söz de bulamıyorum. Şu an bulabildiklerimin hepsini yazıyorum. Ama yetmiyor.

İşte bugün Aslan'ın vuruluşunu, böyle vuruluşunu öğrendim.

Kürdistan böyle bir ülke; güzel ve korkunç olan her zaman iç içe ve yan yana.

Kalbimiz tüm bunlara yetecek kadar güçlü olmalı..

Kemal NEMREVI-HEWKAR

Herkesin ulaşmak istediği bir gül gibi

Hewkar arkadaşla 2001 yılında Metina'da tanıştık. Orta boylu, siyah saçlı ve sanki hep bir şeyler düşünüyormuş gibi görünen masum bakışlı bir siması vardı. Çalışkanlığı hemen göze çarpıyordu. Ayrıca çok çana yakın bir arkadaş olması nedeniyle hemen ilişki kurmuş ve birbirimizi tanımıştık. 1979 yılında Amediye'de doğduğunu Pirozan adlı köyde büyüdüğünü belirtmişti. Ortaokul sonlarına doğru o da Güney'de yaşanan sorunların, acıların ancak bağımsızlıkla sona ereceğini düşünerek eline silah almış, pëşmergeliğe başlamıştı. Fakat bir iki yıl sonra pëşmergeliğin hiçbir yararının olmadığını anlamıştı. Pëşmergeliğin halka bir şey kazandırmadığını görmüş ve bu durum onu yeni arayışlara itmişti.

"Bir gece arkadaşlar evimize geldiler ve babamla derin tartışmalara girdiler. Babam arkadaşların söylediklerini kabullenmiyordu, ama be-

● Adı, soyadı: **Kemal HEMREVI**

Kod adı: **Hewkar**

Doğum yeri ve tarihi:

Amediye, 1979

Mücadeleye katılım tarihi:

1995 Gare

Şehadet tarihi ve yeri: **26**

Mayıs 2002, Metina

nim aklıma yatmıştı. Bunun üzerine arkadaşlarla daha da yakınlaştım. Yakınlaştıkça da PKK'den ve onun mücadelesinden daha çok etkileniyor ve daha iyi tanıyordum. Sonuçta 1995 yılında Gare alanından ARGK saflarına katıldım"

1995 yılından 2001 yılına kadar Gare alanında kaldıktan sonra, 2001 yılında kendi önerisiyle Metina'ya gelmişti. Bakışlarından ve yüz hatlarından çok zor günler geçirmiş olduğu okunuyordu.

"Hep köyümüzden Metina dağlarına bakıyordum. Metina köyümüzün tam karşısındadır. Sabah uyandığımda ilk gözümü açtığımda Metina dağlarına görüyordum. Yüksekliği ve ormanları bende ilgi ve merak uyandırıyor ve beni kendisine çekiyordu. Alalecekle büyümek, Metina'da, Gare'de kır gezilerine çıkmak istiyordum. İşte şimdi sonunda buralara ulaştım, sevdiklerime kavuşmak bir başkadır. Metina'nın güzelliklerini tüm ayrıntılarına kadar daha yeni yeni görmekteyim"

Bir gün onu tepenin başında yalnız başına bir kayanın üzerinde oturmuş, etrafına bakınıp düşünürken görmüştüm. "Hewkar yoldaş ne düşünüyorsun?" diye sorduğumda bana şöyle cevap vermişti:

"Metina! Bir ucu Haftanın, bir ucu Kaşura, bir ucu Zap, bir ucu Gare, bir ucu Çiyayê Spî. Hepsinin tam ortasında, tam merkezinde. Herkesin ulaşmak istediği bir gül gibi. Güllerin arasında en güzeli; Karagül. Me-

tina bir Karagöldür. Şimdi anlıyorum önemini, güzelliğini. Burası yiğitlere mahsus bir yer. Her taşında, patikasında şehitlerin kızağı var. Bütün toprak kanla sulanmış. İşte şu ölmüşteki çiçekler, bunların hepsi kan çiçekleri."

Güney halkına, pëşmergelere çok kızırıyordu. "Hayata küsmüş bunlar. Her şey para olmuş. Vatan, yurtsever-

parçasıydı. Savaşkandı, hem de yaman bir savaşçıydı. "Savaş ateştir" diyordu. "Maddeyi yok eden tek şey ateştir. Dolayısıyla savaş da düşmanı yıkmak için elimizdeki en büyük araçtır" diyordu. "Şu anda barış pozisyonundayız. Çünkü küle dönüştürülmüş eti yoğurup yeniden yaşatmalıyız" diyordu.

Şehit Hewkar arkadaşı bir tek gün

ufak hücrelerimize kadar işlemelidir. Kalp ateşlerimizi bu ruh düzenlemelidir" diyordu.

26 Mayıs 2002 gecesi, uzanmış, son gelen bilgiler üzerine mantık yürütüyordu. Düşmanın operasyon yapma ihtimalinin olduğu yönünde bilgiler gelmişti. Zaten Kuzey Kürdistan'da da operasyonlar gelişmiş,

lik, dürüstlük kalmamış. Satılık, hepsi satılık diyordu. Bilmezler, anlamazlar bu dağların, bu yiğitlerin karanın değerini" diye iç çekiyor. "Onlara gerçekleri göstermenin bir yolu muhtlaka balmak gerekir" diyordu.

Hewkar arkadaşın yaşamın her alandaki örnek duruşu tüm arkadaşların ona bağlanmasına neden olmuştu. Arkadaşları onunla rahat tartışabiliyordu. Yüreğindeki dürüstlüğü çevresindeki bütün arkadaşlara çok rahat hissettirebiliyordu. "Dürüst olduğunuz kadar samimi olun, samimi olduğumuz kadar yoldaşlarımızı sever sayarız" diyordu. Günlük olayları takip etmek hayatının bir

dahi moralsiz gördüğümü hatırlıyorum. Kendisi moralli olduğu kadar etrafına da sürekli moral vermeye çalışıyordu. Aynı şekilde eğitimlere katılarak öğrenme, öğretme ve dolayısıyla bilinçlenme görevini de büyük bir heyecan ve coşkuyla yerine getiriyordu.

En çok sevdiği şey gece karanlığında yıldızları seyrederek düşünmekti. Çoğu zaman uyumak için uzandığımızda o da yıldızları seyrederek ayrı bir dünyaya dalar ve bu bazen saatlerce hatta sabaha kadar sürerdi. Bir gün yıldızları seyrederken: "Biz Apocuyuz. Apocu ruh savaşta da, barışta da ruhumuza, iliklerimize ve en

hatta bir iki arkadaş da bu operasyonlarda şehit düşmüştü. "Bu düşman ne barıştan, ne kardeşlikten anlamıyor" diyordu. Kendisini hiç düşünmüyordu. Düşman operasyon gelişirse de bu onun için fazla bir zorlanma anlamına gelmiyordu, çünkü şimdiye kadar onlarca operasyon görmüş, onlarca çatışma görmüş ve bütün bunlardan büyük tecrübeler kazanmıştı.

Yanımızda hiç savaş tecrübesi olmayan birkaç yeni arkadaş da vardı. Bir operasyon çıkması halinde onların zorlanabileceklerini düşünüyor, bir çözüm bulmaya çalışıyordu. "Onları korumak bizim gibi tecrübe-

li arkadaşlara düşer" diye fikir yürütüyordu. Böyle düşünürken sonunda uykuya dalmıştı ve düşündüğü şeyleri pratikleştirmeyi güneşin yeniden yüzünü göstereceği sabaha bırakmıştı.

Gece karanlığı gökyüzünde yankılanan silah sesleriyle yutulmuş, Hewkar arkadaş hemen uyanmıştı. Düşman Banernê, Kadîşê ve Enîşkê merkezlerinden yola çıkmış, Hewkar arkadaşın da içinde bulunduğu bölüğü çembere almak istemişti. Noktaya ani bir baskın yaparak sonuç almayı planlamışlardı. Fakat nübetçi subay olan arkadaş noktaya girmeye çalışsan düşman güçlerini fark etmiş ve hemen üzerlerine ateş açmıştı. Karanlıkta gökyüzünde yankılanan ve bütün arkadaşları harekete geçiren de işte bu silah sesleri olmuştu.

Düşmanın noktaya girdiğini görmüş olan arkadaşlar saat henüz sabahın üç buçuğu olmasına rağmen hemen saldırıya geçmiş, düşmanı noktaya dışına atmışlardı. Hewkar arkadaş da mangasına almış ve uygun bir tepede mevzilendirmişti. Çatışmada zorlanan düşman güçleri hemen havadan destek istemişlerdi. Kısa bir süre sonra gelen kobralar müdahale edince Hewkar arkadaş arkadaşlarını hava saldırısına karşı daha önceden yapılmış olan sığınağa göndermiş, kendisi de bir süre bekleyip etrafı kolaçan ettikten sonra onların yanına gitmişti. Bu esnada çatışma içerisindeki diğer arkadaşlarının durumunu merak ederek cihaz bağlantısı kurmuş ve durumlarını sormuştu. Arkadaşlar beş arkadaşın hafif yaralandığını söylemişlerdi. Bu haber, Hewkar arkadaşın kin duygusunu bir anda şahlıdirmişti. Mutlaka bunun karşılığı verilmeliydi.

Hewkar arkadaş bir süre bekledikten sonra düşmanın kobra vuruşları-

nın desteği altında sızma yapıp yapmadığını kontrol etmek için sığınaktan çıkmıştı. Fakat bu esnada pusuya yatmış bir mermi namludan fırlamıştı. Hewkar arkadaş suikast yapılmış, o da Metina'nın kanla sulanmış topraklarına yatırmıştı bedenini. Tüm arkadaşları, "Heval Hewkar! Heval Hewkar!" diye seslenmiş, ama o cevap vermemişti.

Heval Hewkar, uğranda büyük fedakarlıklar yaptığı, büyük zorluklara göğüs gerdığı dağlarla bütünleşmiş, şehit arkadaşlarıyla buluşmuştu artık.

Arkadaşlar saat altı buçukta Hewkar arkadaşın cenazesini de yanlarına alarak geri çekilmişlerdi. Hewkar arkadaş bedensel olarak artık geri dönmeyecekti. Ama ruhu artık Apocu ruhun bir parçası olarak tüm yoldaşlarının beyinlerinde ve yüreklerinde alevlenip kin yumağıyla tutuşacak ve yoldaşlarına her an cesaret verecekti.

Metina'da 2002 yılının ilk şehidi olması nedeniyle arkadaşları onu, 2002 yılı Kürdistan şehitleri sembolü ilan etmişlerdi. Herkesin yüreğini öç alma hissi yiyip bitiriyordu. Tüm yoldaşla-

rı onun içinü alacakları glünlü sabırsızlıkla bekliyordu. Onun içinü alma isteği her ne kadar yürekleri yiyip bitiriyorsa da ona karşı olan sevgi de arkadaşlarını yeniden mücadeleye bağlıyordu.

Devrim şehitleri unutulmazdır, onlar bizim amansız öncülerimiz, yaşam ve savaş gerekçelerimizdir.

Seni ve gülüşlerini
Gözlerinden gizlice akan yaşlarda
Hatırlayacağım hep
Yüreğimin kıyıt köşelerinde
Gizlenmiş gönül bahçelerinde saklayacağım
Şafakların ilk ışıklarıyla
Anımsayacağım simam
Rüzgarın esintileriyle yayacağım şahadet haberini
Yaban gülleri diktiireceğim mezarına
Öfkemi kanla yazacağım taşlarına
Seni verdiğim için
Yaşayacağım hergün
Ama içinü almak için de
Vurulacağım bir gün

Mücadele arkadaşları

Bışar, Özer, Xebat

Onlar son perdesi oynanmamış bir oyunun en yetkin oyuncularıydı

Doğa!

Binbir ihtişamıyla bizi saran sevecen ve korunaklı evimiz. Fakat zaman zaman da insanoğlunun kendisine boyun eğdirmesine olan kızgınlığıyla vahşileşen ve üç alma hırsıyla yampı tutuşan azgın düşmanımız. Anladığın, bütünleştığın ve dengesini çözdüğün oranda dost; yabancı kaldığın, dilini çözemediğin ve bir ortaklığı yakalayamadığın oranda düşman.

Gerillanın özü ve bütünlüğü olan doğanın gerilla için başka bir tadı ve anlamı vardır. Hiç kimse gerilla kadar doğanın dünyasına girmemiş, doğaya gerillanın yaslandığı kadar kendisini dayayıp rahat etmemiştir. Gerilla, tabiatı kendi evi haline getirmiş, bütün yaşamını onun üzerine kurmuş-

Adı, soyadı: Özer Ycngin

Kod adı: Özer

Doğum yeri ve tarihi: Mazgirt, 1979

Mücadeleye katılım tarihi:

1998, Dersim

Şehadet tarihi ve yeri: 02 Ocak

2002, Dersim Eyaleti

tur. Görüp sinayarak, iç içe yaşayarak biriktirdiği görmüşlüğü ve yaşamışlığıyla arkadaştaştır doğaya. Doğanın kendisine sunduğu nimetleri anlamlandırmış, değer vermiş, insanoğlunun asırlardır verdiği tahribatların özeleştirisini verircesine kendisini doğanın kucagına bırakmıştır. Tabiatla gerilla arasında çıkarsız bir arkadaşlık da olsa, bu arkadaşlığın bozulduğu ve doğanın ikinci ve çok daha heybetli bir düşman olarak gerillanın karşısına dikildiği durumlar da zaman zaman olmuştur. Doğa, bağrında taşıdığı felaketleri insanoğluna yönelttiğinde alışılan sevinli ve korunaklı yüzünün yerini çirkin ve vahşi yüzü almıştır.

Tabiatın vahşetiyle bizi cezalandırdığı bir günde kaybettik onları; Özer, Bışar ve Xebat... Özer ve Bışar yoldaşları 2 Ocak 2002'de doğanın bembeyaz giysilerine bürünüşünün en tehlikeli hali olan çıgda yitirdik.

1979 yılında Mazgirt'in Coşık köyünde doğan Özer arkadaş, yoksul bir ailenin çocuğuydu. Yoksulluktan dolayı yeterince okuyamamış, köy işleriyle uğraşmak zorunda kalmıştı. Babasını küçük yaşta yitirmiş olduğundan, aile-

nin büyük çocukları olan kendisi ve ağabeyi büyük gibi davranmak zorunda kalmışlardı. Devrimcilikten yoğun etkilenen bir ilçe olan Mazgirt'te Özer de doğal olarak bu koşullar altında büyümüş, başta özellikle Mazlum Doğan arkadaş olmak üzere o yöreden birçok kahraman devrimcinin çıkması herkes gibi Onda da büyük izler yaratmıştı. Ağabeyi daha çabuk davranmış ve bu düşüncelerin etkisiyle saflara katılarak bir özgürlük savaşçısı olmuştu. Özer de gittikçe kabaran ve oturaklı hale gelen yurtseverlik bilincine ağabeyinin saflara katılımı ve köylerine gelip giden gerillaların etkisi de eklenince, tereddütsüzce aktif bir çalışmanın içerisine girmişti. Düşmanın baskı, gözdağı ve yıldırma çabaları birçok insan gibi O'nu da yıldıramamış ve senelerce fedakarca milislik yapmıştı. Tedbirsiz yakalandıkları bir gün evlerinin altında kendi yaptığı erzak deposu ele geçmiş, annesi ve

●Adı, soyadı: **Ahmet Şahin**

Kod adı: **Bişar**

Doğum yeri ve tarihi: **Ağrı, 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **02 Ocak 2002, Dersim Eyaleti**

kendisi bu olay nedeniyle tutuklanmıştı. Fakat annesi bu olayı üstlenince altı ay zindanda kaldıktan sonra serbest kalmış ve yıllardır sevdasıyla yanıp tutuştuğu dağlarla kucaklaşmanın vaktinin geldiği-

nin kararına varmıştı. Özgürlük diyarına adımını atmadan önce, hiçbir şeyini esirgemedi fedakarca sunan anasını son bir defa daha görmeye gitmişti. Anasına kararını söylemek istemiş, ama bir türlü dili varmamıştı söylemeye. Anası oğlunun ne yapmak istediğini anlamış, göz yaşlarıyla bu kararı içinden onaylamıştı.

1997 yılının sonlarında Özer arkadaş da yıllardır birlikte çalıştığı gerillalar gibi olmuştu artık. Daha önce milis olarak çalıştığı alanlarda şimdi gerilla olarak cephe faaliyeti yürütüyordu. Bu görevini 1999 yılındaki geri çekilme sürecine kadar da sürdürdükten sonra, 1999 yılında Güney sahasına geçmişti. 2001 yılının eylül ayına kadar Güney sahasında kaldıktan sonra daha da güçlenmiş olarak Kuzey sahasına dönmüştü. Bu süreçte ağabeyinin 1998 yılında Botan'da şehit düştüğünü öğrenmiş, bu haber O'nu partisine ve halkına daha da fazla bağlamıştı.

...

O gün aralıksız yağın karın yaratmış olduğu tehlike durumuna rağmen, öğlene kadar ara vermeden kamp yapımı için odun çekme işi yapmışlardı. Özer arkadaş sakince oturmuş, kendisini tutkun olduğu müziğin ahengine bırakmıştı. Düşünce ve duyguları yüreğinde tatlı bir acı gibi sancıyan yöresine götürüyordu onu. Dersim'in ve Dersim'in içerisinde de kendi yöresinin o müzmin kokusunu iliklerine kadar çekmenin has-

retiydi duygu ve düşüncelerine hakim olan. Yerel diyorlardı O'na yoldaşları. Fakat o yöresini vatanından koparmamış, vataniyle birlikte bağlanmıştı doğup büyüdüğü yere. Halkına, şehitlerine layık olabilmek için en fazla yöresinin kendisine imkan sunabileceğini düşünüyordu. Buydu O'nu yöresine bağlayan. Şehit düşen ağabeyi oradan çıkmıştı ve Onunla olan paylaşımlarının anıları halen oradaydı. Yine çok sevdiği arkadaşlarını ve bu arkadaşlarının içerisinde de kendisine büyük emekler veren yoldaş Mazlum'u orada yitirmişti. Orası değer verdiği yoldaşlarıyla arasına ayrılık koymuştu. Özer için oraya gitmek, yoldaşlarının anılarıyla karşılaşmak, onların bıraktıklarını devralmak anlamına geliyordu. İşte bu duyguların heyecanlı akışına bırakmıştı kendisini. Yarım kalan odunların çekilmesi işine devam edileceğini duymasıyla birlikte

✱ Adı, soyadı: **Abdulmenaf BOZKUŞ**

Kod adı: **Xebat**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Mart 2002, Dêrsim Çığ sonucu**

ağır ağır kalkmış ve görev yerine doğru gitmişti.

Ağır emekçi bir ailenin çocuğu olan Bişar arkadaş 1982 doğumluydu. Küçüklüğü zozanlarda geçmiş, Serhat'ın asi

ve aynı zamanda çocuksu heyecanı ile büyümüşü. Köyde yaşadıklarından dolayı okula gitme imkanı bulamamış, '90'lı yılların Kürdistan'ı kısıp kavuran serhildan ve kurtuluş dalgasının her Kürt gibi Onda da yoğun bir etkisi olmuştu. Kürdistan'ın bütün çocukları gibi O da direniş hareketinin öğrettikleri ile büyümüşü. Düşmanın halkımıza yöneldiği yıllarda O da kendisini birçok gencimizin sürüklediği metropollerde bulmuştu. Zozanların özgürlük havasını içine çekenlere dar gelirdi metropoller. Nitekim Bişar arkadaş da metropolde kendisini binaların arasına sıkıştırılmış gibi hissetmiş, hep dağlarına kavuşabilmenin fırsatını kollamış ve o fırsat karşısına çıktığında bilinçlice değerlendirerek, zorla sürüldüğü metropollerden bir gerilla olarak ülkesine dönmüştü.

1999 yılında her onurlu Kürdün ve insanın kalbinde büyük bir yara olarak kalan Ulusal Önderliğimizin esaretinin saflara katılımında büyük bir payı olmuş, intikam ve Başkan APO'ya bağlılık duygularıyla yüklü olarak dağlara çıkmış, katılımı geri çekilme sürecine denk geldiğinden geri çekilme grupları içerisinde yer almıştı. Ancak yol hatlarının kapalı olması ve diğer imkansızlıklar nedeniyle Amed'e kadar da gitmelerine rağmen tekrar Dêrsim'e dönmek zorunda kalmışlardı. Çalışmalara olan canlı, coşkulu ve fedakarca katılımıyla Dêrsim'de çok sevilen bir arkadaş olmuştu.

Bişar arkadaş o gün de tatlı esprilerini arkadaşlarından esirgemiyor, tek tek bütün arkadaşlara takılıyordu. Her biriyle ayrı bir temas kurmuş ve bu temarla birbirlerinin dünyalarına girmişlerdi. Çalışmaya başlanacağıın duyurusunu alınca o da Özer arkadaş gibi yerinden kalkmış, odun çekilen yere doğru yola koyulmuştu. Teker teker patikaya dizilmiş, odunları elden ele kampa aktarıyorlardı. Defalarca arşınlanan dar patika, sırtına vuran her adımla kopuşa biraz daha hazırlıyordu kendini. Kopuş için kıvamına gelmiş, artık tutunamaz hale gelmişti. Kendisini bir diğer parçasına bağlayan damarları gitgide gevşiyor, içten içe bir yıkıma hazırlanıyordu. Ölüm sessizce ve yavaş yavaş geliyordu. Sonunda ölüm hedefine varmış, onu yaşama bağlayan ipler kopmuştu. Artık yamacın kendisini büyük parçaya tutuşturma takati kalmamış, kendini bırakmış ve o an gelip çatmıştı. Talihsiz adıyla ana dereye yetişen kar ilkin beş arkadaş bağrına alıp götürmüştü. İki arkadaş hemen çıkmış ve yakasını ölüm illetinden kurtarmıştı. Dereye yığılan kar, üç arkadaş kanatları altına almış, lanetli ellerini bırakmamacasına üzerlerine dolamış, olanca gücüyle üzerlerine yüklenmişti.

Dereye yetişen diğer arkadaşlar amansızca uzanmıştı karın üstüne. Uzunca sırkılarla, direklerle ve en fazla da beyinleri ve yürekleriyle arıyorlardı Onları. Gözler, her açılan beyaz perdede beyaz dışı bir renk arıyordu. Uzun bir aramadan

sonra bir arkadaş çıkarılmış, amansız karın elinden alınmıştı. Bu umut ve moralle diğer iki arkadaşın aranmasına daha güçlü sarılmışlardı. Bişar ve Özer yoldaşlar karın bağrında kalmıştı. Yoldaşları harıl harıl çalışıyorlardı. Tekrar tehlike ve riskini canlı tutan çığa rağmen, yarım saat daha büyük bir hızla çalışılmış ve bir müddet sonra rüzgarın sesine farklı bir ses daha eklenmişti. Ses inişli çıkışlı ve ara ara geliyordu. Hep birlikte kulak kesilmiş ve gelen sesin bir insan sesi olduğuna kanaat getirmişlerdi. Defalarca sessizlik hakim kılınmış, kulaklar en büyük görevlerine koşulmuş, sesin yeri tespit edilmeye çalışılmıştı. Nihayet ses, yüzeydeki en net ve en yüksek düzeyine kavuşmuştu.

Bölük pörçük birçok yerden gelen yankı bir bölgede yoğunluk kazanmıştı. Hepsini toparlatıp sesin yoğun geldiği yere küreklerle yönelmiş, sonunda Bişar'ın şalvarının bir parçası gö-

rülmüştü. Bişar çıkarıldıktan sonra hemen Özer'i de aramaya koyulmuşlardı. Bişar'ın yaşayacağı düşüncesiyle gün geceye yaklaşıyordu. Dizginsiz yağın kar yeni çığların habercisiydi. Özer uzun süre aranmış, fakat bulunamamıştı.

Karanlık yavaş yavaş çökmeye başladığında başka çığların gelmesi de artık an meselesiydi. Özer'i aramakta olan arkadaşların da başka bir çığa hedef olması tehlikesi büyük olduğundan arama işine nokta koymak zorundaydılar. Yoldaşları başucundan ayrılırken, Özer, özlemlerini, hasretini ve el değmemiş düşlerini bırakıyordu gerisinde. İstemeye istemeye uzaklaşırken, Özer'den bir yanlarını yitiriyor ve gözyaşı dolu duygularını bırakıyorlardı belirsiz mezarlığa. Her atılan ayrılık adımı silinmez bir anı bırakıyordu. Sayısız kez dönüp arkalarına bakmış, Özer'in affına sığınmışlardı. Bişar çıkmış, fakat son bir defa yoldaşları-

nın sıcaklığını yaşadıkten sonra artık veda etmeye hazırlanıyordu. Son çığlıklarıyla içindeki ağır sancıyı anlatmış, dönülmez bir yola girdiğinin mesajını vermişti. "Bu çığlıklarımı unutmayın" dercesine en son anı olarak onları bırakmıştı yoldaşlarına. Son çıkarıldığı sesin üzerinden on dakika geçmiş ve Bişar'dan bir daha ses çıkmamıştı. Onu bu vahşetten çıkarıp alan arkadaşları böylesi bir sonu beklemiyor-du. Bişar'ın kaldıracabileceğinden fazlası çökmüştü üzerine ve iç dengesini alt üst etmişti. İç kanama başlamış, Bişar onca badireyi atlattıktan sonra yoldaşlarının kucagında şehit düşmüştü.

Bişar'ın cenazesi aynı gün defnedilirken, Özer'in cenazesi gelen çığlarla tekrar örtülmüştü. Çok sonraları karın zayıflayıp çözülmeye başladığı bir dönemde Özer'in boynu bükük, sessiz ve sakin yüzü cenazesi bulunmuş ve aynı olayda yaşamını yitiren diğer yoldaşlarının yanına gömülmüştü.

...

Ve Xebat yoldaş 1976 Lice doğumlu. O da Kürdistan'da öğrencilik gerçeğiyle tanışmış fakat bu durumu ancak lise bire kadar sürdürebilmişti. 1991'lere kadar babası ile birlikte bakkal dükkanı çalıştırmıştı. Gerek aile ortamı gerekse bulunduğu çevrenin yoğun etkisi altında belli bir kişilik gelişiminin yakalamış ve o günlerin keskin mücadele ortamın-

da çocuk denilecek yaşta saflara katılmıştı. 1991 yılında Amed'de gerilla birliklerine katılmış, daha sonraları Amed-Erzurum kuryeliği görevini yürütmüş ve Erzurum eyaletindeki faaliyetlerde de aktif rol alarak manga ve takım komutanlığı görevleri yürütmüştü.

1994 yılından itibaren ise gerilla mücadelesini Dêrsim eyaletinde sürdürmüş, gerek aile ortamında edindiği olgunluk ve terbiye, gerekse de mücadele gerçeğiyle neredeyse çocuk yaşta buluşması O'nu kişilik ve yaşam anlayışında örnek bir duruşa taşımıştı.

Yoğun bir savaş tecrübesi olan Xebat arkadaş, zaman zaman uzun gerillacılık yılları boyunca aldığı yaraları sohbetlerde dile getirir, aldırılmazcasına gülüp geçerdi. Hatta bir sohbette "ben kolay kolay düşmanın mermisiyle gitmem" demiş ve sonuçta düşmanın mermisiyle değil, o da Özer ve Bişar arkadaşlar gibi kış üstlenmesi yaparken kar kayması sonucu şehit düşmüştü. Gerçi karın kendisini şehit düşürebileceğine de inanmayan Xebat arkadaş, o konu açıldığında arkadaşlara öyle bir durumda nasıl davranmaları, hangi pozisyonu almaları gerektiğini, geçirdiği tecrübelerden anlatımlarla aktarmaya çalışır, fakat kendisi fazla umursamazdı.

Fakat o gün, daha önceleri yaşadığı zorlu kar deneyimlerine hiç benzemiyordu. 4 Mart günü ne kar yağıyordu, ne de kar bir ayak derinliğinden fazla batıyordu. Onun alışık olduğu kış koşullarından değildi. Bahar

ve yaz aylarında grup nasıl onun öncülüğüne yetişemiyordusa, bu kar yürüyüşünde de grubun öncüsü oydu.

Son sırta tırmanılırken, çıkan izin silinmesi için bekleyen arkadaşının yükünü de almıştı. Zirveye ulaştığında incekleri yamacın uygun yerini aramıştı. Yamaç kuzey yamacı olduğundan, sabaha karşı olmasına rağmen kar hala donmamıştı ve halen toz halindeydi. Yabancıtı olmadığı bu durum karşısında önce kendisi yoklamak istemiş, eli altmış metre indikten sonra sağ ve solundaki kar kütlesinin kopma sesini duymuştu. Silahını kara batırılmışa da kayan karın üzerinde tutunamamış ve diğer yoldaşların hayatları karşılığında inanmadığı inanmak istemediği o kar ile kendi bedenini örtmüştü. O güne değin kar oyunlarına verdiği cevap gülüşünde olmuştu ve zaten o gün de böyle bir sona inanmamıştı.

...

Onlar, son perdesi oynanmamış bir oyunun en yetkin oyuncularını, son cümlesi yazılmamış bir öykünün en anlamlı taşları, son mısrası yazılmamış uzun bir şiirin en tatlı dördlükleri... ve kazanmanın içindeki muazzam görkemliliğin bilinç taşıyıcılarıydılar.

Onlar zor ve katlanılması güç bir sona ulaşırken, geride özlemlerini, sevdalarını gençlik heyecanlarını ve sınırsız hasretlerinin hatıralarını bıraktılar.

Ant olsun ki yoldaşlar, kararlılık ve inancını yürüyüşümüzün gerekçesi, bağlılığımızın özü bilecek ve öylece yüklenecimiz tarihe!

Mehmet YILDIZ / Samet

"HER ŞEYE RAĞMEN GÜVEN"

*"Ay tuzakta his de
aynı tuzakında yıldızlar ise
yüreğindeki mayınlara bastı..."*

İlkbaharın aşk yağmurlarından sonra gökyüzünü ikiye bölen sarılı, kırmızılı ve yeşilli gökkuşağının altında tilkilerin düğünü başlar derdi büyüklerimiz. Ardından doğanın giysisi olan renk cümbüşü başlardı dağlarımızda, vadilerimizde...

Ve yaylacıların doğa ile buluşması başladığında gökyüzünün başka renkleri altında da bir başka hayat başlardı. Yüreğimizin acılı pınarlarına düşen takım yıldızlarının altında yatağını bulmuş çalın sular gibi dinmeye başlardı hayat.

Ve acısı, tatlısı, sevgisi, nefreti, kini öfkesi, özlemi ve hasreti ile çoban sofralarında kavalın haykırışı yükseldi bir cümle civara.

İşte yaşama dair tüm duyguların durdurulduğu bu coğrafyada yaşamın özsuğu olan bir mücadele boyvermeye başladığında, Samet yoldaşa bu mücadelede bulmuştu kendisini.

Yoksul bir ailede dünyaya gözlerini açan Samet yoldaş, henüz küçük yaşlarda tanışmıştı çelişkilerin yakınlığıyla. Liseye kadar devam eden öğrenim hayatı boyunca, boş vakitlerinde çalışarak ailesine yardımcı olmaya çalışırdı.

1970'lerden sonra gelişen devrimci demokratik mücadele her onurlu Kürt genci gibi

● Adı, soyadı: **Mehmet YILDIZ**

Kod adı: **Samet**

Doğum yeri ve tarihi: **Cobur köyü Karakocan, 1958**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 2002**

O'nu da etkilemişti. Belki de O'nun bu arayışı gökkuşağının ardındaki umudu arayıştı. Yıllar boyunca arayışta bulmadığı bir gerçekliği bulmanın umuduyla sarılmıştı mücadeleye. Bu yüzden defalarca gözaltına alınmasına ve işkencelerden geçmesine rağmen özgürlüğe kilitlenen yüreğin direngenliği O'nun sessiz yoldaşı olmuştu. '77'lerden sonra ise artık durmak bize yakışmaz diyerek, çağdaş özgürlük mücadelesine katılım sağlamıştı.

Özgürlük kervanı omuzlarına, onun gibi bu topraklarla yoğrulmuş olan tüm insanlara ulaşma görevini yüklemişti. Belki de en fazla kutsal toprak-

lardan koparılan insanlarımızı ulaşmak gerekiyor diye düşünüyordu. Ama kendisi de sürgün ikliminin sert rüzgarlarının kanatlarına binerek, terk etmek zorunda kalmıştı, ülkesini. Evet Samet yoldaş geride gökyüzünü karalara boğan siyah dumanlarıyla koca yangınlardan arta kalan Karakoçan'dan gözünde yaş, yüreğinde hüznle ayrılmıştı.

1983'lerde çıktığı Avrupa'daki çalışmalara aktif biçimde katılmıştı. Samet yoldaş, Çeşitli sorumluluklar almış, aldığı bütün görevleri başarıyla yerine getirmek için bütün gücüyle çalışmıştı.

1990'lı yıllarda serhildanlarla ayağa kalkan binlerce Kürt insanı gibi, O'nun için de saf tutma zamanı gelmişti ve bülbülün güle olan sevdası misali gerillaya olan hasretiyle yapıp tutuşan yüreğini ulaştırıvermişti, olması gereken yere.

...Ve zamanı gelip çatı!

Yüreklarine yıldızların ekildiği, yollarına türkülerin okunduğu özgürlük mekanı dağların yolunu, naylon kentlerin betonlarını aşındarak tutmuştu. Üzerinde ay ışığının yakamozlandığı bir nehir gibi akıp dönmüştü, kaynağına.

Evet Samet yoldaş. Öz olarak hayatını böyle anlatıyordun bizlere. Bütün ayrıntıları aklımızda tutamasa da, anlatımındaki sadelik, mütevazılık, yaşamadığımız günleri bize yaşatmıştı.

Nasıl anlatmalı ki, Mezopo-

tamya'nın en güzel yerlerinde yaşanan en güzel günleri...

Uzun mücadele sürecinde yolları tükettin. Yılları tükettin. Ölümü ve ölümlülerin korkularını yendin. Dağın selamını dağlılara gönderdin. Oğul hasreti çektin. O bir başka sevgiydi. Ama bir gün bile ondan söz etmedin. Uzaklara çok çok uzaklara dalıp giden gözlerinin nereye gittiğini merak ederdim. Meğer uzaklarda bırakmış olsan da hep yanbaşında olan oğul ile buluşmaya gidermiş mağrur bakışların.

Ateşe türküler yaktın. Ateşi acılarla harlanan isyan olan türküler yaktın. Oğula ve özgürlüğe özlemin türkülerini mırıldandın.

Hep dağ türkülerini söyledin. Dağ lalerini, dağ sümbüllerini ve dağ tebessümünü yola dın hasretliklerine.

Ya papatya falına baktığın bahar günleri!.. İşte haykırışlarla süren hayat. Çağlayan

suların hayatıydı bizim hayatımız. Akıp giden hiçbir bende takılmayan, hiçbir yatağa ölümün bile yatağına sığmayan bir hayat.

Sular kabarmıştı. Gök sisleri, toprağın narin göğsüne bir kara hançer gibi saplanarak çökmüştü. Yıldızları bulutlar saklamıştı bizden. Beden rahatlatan bahar yağmurları ile ıslanmıştın. Karan suların sağır edici çağışlarının olduğu bir gündü. Üç yıl önceydi. Dola Ayşe'deki eğitim okuluna gelip bir köşeye oturmuşsun. Sessiz sakın duruluğunla dikkatimi çekmiştin. Yedi aylık bir birlikeliktikten sonra duruş, yoğunlaşma ve davranışlarıyla, örgüt çizgisine olan hakimiyetinle Apocu militan kişiliğiyle yüzleştirmiştin beni...

Sonra zor zamanlar gelip çattı. Partinin değişim süreciydi. Baharda yeryüzü güzelliklerinin bütün çekiciliğiyle ısladaması gibi, partimiz de yeni bir sürece daha da güzelleşerek

başlamanın arifesindeydi.

Güneş dağlardan yükselince, karanlığı sinsi bir korku sarar. Karanlık saldırganlaşır, ama güneşin soylu ışığı karşısında erken pes eder. İşte böyle bir süreçte gericilik her taraftan şahlanmış, güneşin önüne karanlıktan bir bulut çekmek istiyordu. Ama Apocu rüzgar dağlardan eserek bulutları dağıtmıştı. Sen bu rüzgarın en sert dalgasıydın.

Aradan aylar geçti. Uzun yolculuğumuz başladı. Atalarımızın yurt edindikleri, yerleştikleri topraklardan geçiyordu yolumuz. Dağdaki özgürlüğümüz son bulmuştu bir nevi. Çünkü yolculuğumuz boyunca üç ülkenin sınırlarından geçmiş, asker ve polisleriyle tanışmış, sorgularından geçmiştik. Onların da nezarethanelerini öğrenmişti, diğer ülkeler gibi, (hepsi de birbirine benziyordu ne hikmetse.) En sonunda ulaşmamız gereken yere, belirlenen hedefe ulaşmıştık. Üç koca yıl... Otuz altı ay. Tam bin doksan beş gün ışığını iltiyarlatmıştık birlikte, (sanki daha dünmüş gibi geliyor bana.)

Ey sessiz kararlılığın abidesi! Kara bulutlara rağmen yükselen dolunay. Ufka zamansız dalgınla bizi nasıl da hüzne boğdun. "Her şeye rağmen güven" diyordun. Sol yanına saplanan Krokodil dişlerini gördüğünde ne de umarsıydın? Neden yoldaş neden? Neden bu erken göç?

Hiç haber vermeden, selamsız sabahsız çekip gitmekle hüzne boğdun hepimizi. Daha

ÜLKEYE SESLENİŞ

Dün gece
yine saçlarını okşadım.
Seni yine duyumsadım.
Daha ne kadar
sürecek insanı utandıran
umursamazlığın?
Suçlu sadece ben miyim?
anlayabilecekken,
bilincimi haince dumura
uğratanlar,
onlar suçlu değil mi?
Nasıl bilebilirdim seni,
nasıl hissedebilirdim?
Ya şimdi...
Dağların doruklarına
uzanmak
sularını yüreğime
akıtırcasına
ırmaklarında yıkanmak
semalarında
aydınlığa köprü
olmak...
Hem de tüketircesine
küşkünüğü...

Tam halaylara tutuşma
zamanı, bırak inadı.
Geç kalmışlığımla
geçmişin kucağına
bak gözlerime.
Kavuşmamıza inancın
parıltısı var.

Sen göresin diye
uyumaz, kapanmaz oldular.
Koyunda yeşeren
gülleri
daha tomurcukken
koklamak isterim.
Onlara açılmak isterim.

Umuduna
yoldaş olmak isterim
tanı beni Kürdistan'ım.
Ben seni düşüncemle
sevmişim.

Şehit Roşbin SERHAD

den sonra, ilk defa kendi hesabına bir bencillik yaptın.

Ben daha uzakların yollarını tutarken sen Doğu'da Tengri'nin yeryüzünü aydınlatığı yerde kaldın. Her sabah Tengri'yi karşılamak için kaldın. Ülkemizde yaşlı ninelerimizin her sabah ellerinde bir tas su ile karşıladıkları güneşi karşılamaya kaldın. Ben karanlığın başladığı sessiz steplerin hatısına, sen ise Tengri'nin sıcaklığıyla kavrulan doğu bozkırlarına...

Ay doğdu. Büyüdü. Güzelleşti. Ve çember daraldı. Kaçınılmaz son orada dayandı kapına... Tıpkı bir step sessizliğinde... Step yalnızlığında...

Ey asaletin sessiz sureti! Ey sevgi şelalesi. Kutsal bekleyiş tapınağı sabır taşı... Böyle mi olacaktı ayrılığımız.

Ay döndü. Gün karardı. Umut, yaralı serçenin kanadında. Ama yaralı serçenin umut uçurduğu bu topraklarda bin yılların kışının dolu vurgunları yerini baharlara bırakıyor, badem çiçeklerinin yeşermesi gibi insanlarımızda umutlar hem de bugünden yaşanan bir gerçekliğe dönüşerek yeşeriyor.

Güle güle Mamoste! Hayatta iken gidemediğin köyündeki sıcak toprağın altında rahat uyu. Gözün arkada kalmasın. Nöbeti biz devraldık. Sonsuzluk ülkesinde buluşmaya kadar güle güle...

Mücadele arkadaşları adına
Fırat Serhad

dün doğan bir çocuğa senin adını verdiler. Seni sonsuza dek yaşatmak için.

Nasıl anlatsam bilemiyorum. Her şeye rağmen seni senden aldıklarımla anlatacağım. Çünkü kelimelerim seni anlatmaya yetmiyor.

Hep şöyle derdin: "Her çalgının ayrı bir işleve sahip olduğu çok sesli bir orkestraya benzer hayat. Aletlerden biri dursa bile geri kalanlar o aletin yokluğunu hissettirmeden çalmaya devam eder. Eğer bir

gün yok olursam yoldaşlarımla yokluğumu hissettirmeyeceklerine eminim."

Ama böyle bihaber çekip gideceğini beklemiyorduk. Hoşçakalın deyişin de kişiliğin gibi sessiz, ama binlerce mesajı içinde taşıyordu.

Binlerce ayrılık yaşadım, ama hiçbirisi bu kadar zor gelmedi bana. Çünkü seninki bir daha görüşmemenin ayrılığıydı. Denenmiş bir evre olarak geride bıraktığımız onca acı, tatlı, zorlu günlerden geceler-

Berxwedan

Yüzünü güneşe dönük söyledin özgürlük türküsünü

Yeni bir güne, geceden süzülüp gelen soğuk rüzgar, nöbetçilerimizin gür yankılanan rojbaş sesleri ve içtima ile başladık. Kahvaltı şiarımızı günlük subayımız Berxwedan yoldaş çekti, aramızdan ayrılmadan önce. Soluklara bile sığdıramayacağımız kısa bir zaman öncesi aramızdaki sıcak, canlı duruşu gözlerimizin önünden hala gitmiyor. Hangimiz bilebilirdik ki ansızın yetersizliklerimizin bedeli olacağını ve Onunla başlayan günümüzün Onsuz biteceğini. Omuzlarımızda taşırken cansız bedenini, yüreklerimize kazıdık umut, özlem ve acıyla yoğrulmuş yüreğini. Seninle birlikte yıkadık yüzlerimizi kasımın yağmurlarında, zamanı durdururcasına yürüyorduk şehitler diyari-

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Berxwedan**

Doğum yeri ve tarihi: **Hilal-**

Şırnak, 1970

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Kasım
2002, Kandil**

na bir fidanı daha ekmek için.
Sen ise bizlere başını ve so-

nunu bilemediğimiz, özgürlük şarkını mırıldıyordun sırtına varırcasına.

Ey özgürlük...

Eşlik edemiyorduk özgürlük şarkına, melodisine uymıyorduk, ezgisine yetmiyordu nefeslerimiz. Yanı başında utangaçtık. Tarifi imkansızdı duygularımızın. Bizlere rağmen yalnızdın. Tanrısal yalnızlığın yolcusuydun. Biz hep sessiz olduk, sessizliğimize gömüldük ilerleyen her dakikamızda. "Toprağa gömülmez ki şehitlerimiz, yüreğinize gömeceksiniz, hatta pratiğinize" diyor Parti Önderliğimiz. Senin yaşamını tarihe mal ederken kalemim ucundan değil, binlerce yüreğin sesinden ve soluğundan anlatacağım.

Berxwedan yoldaş, 1970 yılında Şırnak'a bağlı Hilal köyünde dünyaya gelir. Hayvancılık ve tarımcılıkla geçimini sağlayan emekçi bir aile ortamında büyür. Berxwedan yoldaşın doğup büyüdüğü Botan yöresi mücadele tarihimizde çok büyük bir öneme sahiptir. Mücadelemizin ilk fidelerinin ekildiği ve gerillacılığa ilk adımların atıldığı alan olma itibarıyla geçmişten günümüze yurtseverlik özünden hiçbir

şey yitirmemiş, katılım ve desteğini sürdürmüştür. Kürd'ün beyninde kölelik zincirini parçalayan ilk kurşunun atıldığı bu mekanda gerillaya ve Apoculuğa çok büyük ilgi gelişmiştir. Hilal'in Kalameme'ye bakan toprak damlarında mücadele ve diriliş kurşunu sohbetlerin ana konusu olur.

'84 yılında ilk öğrenimini bitirir. Okula çok istekli ve coşkulu başlamasına rağmen ilkökul sonrası ailenin maddi durumu el veremediğinden dolayı devam edemez. Ve aile ekonomisine destek sunmak için çobanlık yapmaya başlar. Yaptığı her işte çalışkan ve titizdir. Küçük yaşına rağmen her çalışmaya olgun, duyarlı, ciddi yaklaşımı çevresinin O'na ilgisini daha da artırır.

Bu yıllarda Hilal'in toprak damlarındaki sohbetlerin çemberi genişler, Berxwedan arkadaş da katılır bu sohbetlere. Artık O'nun da yüreği gerilla hasretini çekmektedir. Sürekli dağların zirvelerinde

gördüğü yüreğine yakın, ellerine uzak gerillanın sırtına erişmek ister. Katık torbasına, ekmek ve peynirini gerillaya ikram etmek için daha fazla koymaya başlar. Dağlarda artık daha anlamlı ceylan hafifliğinde, özgürlük tadında yürür. Özlemi çok sürmez. Ordunun nicel olarak büyütülmesi için askeri kanunla birçok genç katılır. Berxwedan yoldaşa bu süreçte (1989 yılında) askeri kanunla gerillaya alınır. O'nun gerillaya, özgürlüğe vurgun yüreği çoktan ülkesinin, halkının olmuştu. Kürdistan halkı ve gençliği yiğit komutan Agit yoldaş önderliğinde ve özgürlük öğretisi ışığında birleşiyordu.

Gerillacılığın ilk yıllarını Botan bölgesinde geçirir. Çok kısa sürede alışık olduğu dağ koşullarına adapte olur. Arkadaş ortamında çok sevilir ve sayılır. Yeni olmasına rağmen örgüt görevlerine büyük bir sorumlulukla sahiplenir. 1991 yılında kutsal ve büyük çalış-

malar için Garzan eyaletine, ülkenin daha da iç bölgelerine açılım yapmak için bir grup arkadaşla geçer. Çok yoğun bir pratik süreç yaşar. O artık bir devrim komutanıdır. Tam dört yıl boyunca Garzan eyaletinin en zor alanı olan Şirvan bölgesinde manga komutanlığından bölük komutanlığına kadar, çeşitli düzeylerde sorumlulukla devrim görevlerine sarılır ve hep başarının adı olmak ister.

Başarıyla kendisine ad koymasını bilen, Botan topraklarına yaraşır bir savaşçıydı. Türkülü bir ırmak gibi akıttı yüreğine dağları, en güzel sohbetlerinde yatardı. Bütünleşmişti dağlarıyla, halkı gibi. Dağların her patikasını bilir, bir defa geçtiği bir yeri unutmaz, yorgunluk sonrası tadına varamadığı en güzel kanilerin, gizli geçitlerin, yol vermez sarp kayalıkların kuytuluklarında yatan patikaların keşifçisiydi.

'94 yılında Haftanın alanına partinin V. Kongresine katılma amaçlı geçer. Kongreden sonra kısa bir süre Haftanın alanında çalışmalara katılır. Daha sonra Önderlik Sahası'na geçerek, Parti Önderliğimizin kutsal mekanında beş aylık eğitim devresinden geçer. Eğitimde çok derin bir iç sorgulamayı yaşar, kendini en ayrıntılarda yetkinleştirip yeni dönem komutanlığı, tarzı, savaşım taktikleri konusunda Başkomutan'ın bizzat yaşamından ve yüreğinden öğrenir.

Parti Önderliği'nin ilgisi çabası ve emeğinin karşılığını vermenin coşkusu ve ruhuyla '96 yılında tekrar Botan cyaletine geçer. Bu sefer bastığı topraklarda yüreği daha coşkundur, daha büyük hisseder ve daha büyük akmak ister.

Kazanan ve kazandıran tarzın yaşamda tanığı olmuştu. O güçlenip gelişmesini bilen, zapt edilemez bir ateş topuydu. Daha sonra gerçekleşen VI. Kongre'ye katıldı. Partinin stratejik değişim ve dönüşüm kararının gerekliliğinin pratik uygulayıcısı olmasını bildi. Çizgiye bağlılığı ve yaşamda örnek duruşu ile anlamlı yaşamın emrinde çalışan bir militandı. Apocu ruhun yaşam ve mücadele felsefesini pratik tarzda tempoda ve üslupta somut yaşam çabasının iççisiydi.

'99 yılında Metina'nın Kusura bölgesinde çalışmalarını sürdürüyordu. Geçmiş olumlu pratiklerin ucuz sahipliğini yapmadan, yetersiz kaldığı yönlerde her zaman bir sorgulamayı yaşayarak, özelleştirilerek yaklaşıyor ve pratiğinde de bu eksikliklerin üzerinde ciddi olarak duruyordu.

Geri çekilme sürecinde Xınere alanına geçer. Parti Merkez Okulu'nda bir devre eğitime katılır. Her eğitim sonrası yöneldiği pratik sahalarda büyük bir ciddiyetle, üzerindeki emeğin bilinciyle gördüğü eğitimini yaşam ve başarı düzeyi ile çalışmalara katılımını sürdürür. Ordulaşma çalışmalarındaki amansız

savaşçılığı O'nun keskin, net mücadele tarzının ürünüydü. Geçmiş pratiklerinde ispatlamış olduğu pratikçi yönünü bu alanda da hissettiriyordu. Bu özelliği O'nun bulunduğu ortamlarda çevresiyle çok rahat uyum sağlamasını, kaynaşmasını sağlıyordu.

2002 Ağustosunda Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi'ne gideceği söylenir. Her koşul altında tereddütsüz her yer ve göreve kendisini hazırlayan Berxwedan yoldaş, eğitime gidip, kendini yetkinleştirmenin de bir devrimcinin esas görevlerinden biri olduğunu iyi bildiği için, hazırlığını kısa zamanda yaparak, Kandil'in yolunu tutar. "Eğitim değiştiren, geliştiren ve şekil veren bir olaydır" diyerek Akademi ortamına adım atar. Daha öncekiler de önemli eğitim devrelerinden geçmişti. Ama bu defa O'nun için farklıydı. Akademinin kuruluş amacı ve orduda oynadığı rol bu eğitime daha büyük bir anlam ve önem biçiyordu. Akademi, on beş yıllık savaş pratiğinde edinilmiş tecrübelerin, ortaya çıkmış yetersizliklerin masaya yatırılarak, sonuçlarının daha da yoğunlaştırılıp tüm orduya mal edilerek, ordunun yeniden yapılandırılmasında temel rol atfedilen bir laboratuvarıdır.

On dört yıllık gerilla yaşamında her türlü zorluklara göğüs germiş, çetin pratiklerde kendisini sınamış, savaşan ve savaştıran bir kişilik sahibi

olan Berxwedan yoldaş, yazdığı bir raporunda "ordu olgusunu anlamak ve onun iyi bir askeri olmak istiyorum. Savaşın ne olduğu, niçin savaşılması gerektiği ve de bunun tarzı, temposu, disiplini ve kültürünü öğrenmek, onun bir uygulayıcısı olmak için çaba sahibi olacağım" diyebilme mütevazılığını gösteriyordu. Bu öğrenme istemi, askerliğe olan bağlılığı ve merakı askeri derslere olan katılımında gözlenebiliyordu. Askeri Akademi'den sürece cevap olabilecek bir asker, komutan olarak çıkmayı amaç edinmişti.

Daha yapacak çok şeyi vardı. Hiçbir şeyi yarım bırakmamıştı. Bir tek 12 Kasım 2002 günü kaza sonucu patlayan bir bombanın parçaları dışında. Hiçbir zorluğun deviremediği bir ömrü, ihmal-sizliklerimiz ve dikkatsizliğimiz alıp götürdü. Bir yanıma sen, diğer yanıma gerçeklerimizdi devrilen. Ömrümüz gibi büyük oldu, simandaki gülüşün. Seni kaybettiren gerçekimizi yıkmanın, parçalamanın sözleşmesini vedalaşma seansımıza kazıdık.

Seni hiç unutmayacağız sözünü vermeyeceğiz çünkü, seni ve türkünün yüreğimizle yaşatacağız. Onurlu ve anlamlı yaşamının önünde saygıyla eğiliyoruz.

**Şehitlerimizin ışıklı yolu
bizim ışıklı yolumuzdur.**

**Mahsum Korkmaz Askeri
Akademisi öğrencileri**

Mehmet AYDIN (Eşref)

O gün güneş doğmamıştı

Eşref arkadaş, 1980 yılında Mardin'in Kızıltepe ilçesinde dünyaya geldi. Dünyaya gözünü açtığı yıllar, Kürt'ün tarihten silinmek istendiği yıllardı. 12 Eylül faşist darbeleri ortalığı kasıp kavuruyordu. Bu yıllarda Eşref arkadaşın ailesi de darbecilerden büyük darbeler almış, işkence tezgahlarından geçirilmişlerdi. Bu yıllarda devlet halka her türlü baskıyı yapıyor, toplumu tümünden yozlaştırmaya çalışıyordu. Ama ailede olan yurtseverlik duyguları hiçbir güç tarafından engellenemiyordu.

Eşref artık büyümüş, örgütle ilk tanışması ortaokul koridorlarında olmuştu. Daha çocukluk yıllarında ülkenin yok olan tarihinin karşısına geçmek istiyordu. Ülkesine her taraftan saldırılar olduğunu çok erken yaşlarda fark etmişti. Emperyalizmin özel savaş güçleri okulda sürekli baskılar yapıyor, yurtsever devrimci gençlere tehditler savuruyor ve tutuklamalar geliştiriyorlardı. Ama tüm bu baskılara rağmen artık düşman kimsenin önünü alamıyordu. Devrim havası ülkeyi boydan boya sarmıştı. Halk Mazlumların ateşini Amed'de

● Adı, soyadı: **Mehmet AYDIN**
Kod adı: **Eşref Koşar**

Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **Ağustos 2002, Qendil**

görmüştü. Kemal, Hayri, Akif, ve Ali yoldaşların kendilerini Ulusal kurtuluş mücadelesine nasıl adadıklarını görünce halkın devrimci duyguları daha da fazla kabarmıştı. Mücadelenin ideolojik, politik yönlerini tanıdıkça Mazlumların çizgisine daha da bağlanan Eşref yoldaş, o sıralarda legal faaliyetlerde bulunuyordu. Eşref arkadaş

okul çevresinde saygın bir yer kazanmış, kısa sürede çok sayıda yurtsever gençle ilişkilene olmuş, oldukça sempati ve beğeni kazanmıştı. "Biz de Mazlumlar gibi olmalıyız. Onların yolunda sonuna kadar mücadele etmeliyiz. Gerek pratik politik ve gerekse de askeri alanda daha aktif olmalıyız" diyordu. Lise yıllarında partiye birkaç kez katılmak istemişse de, cepheci arkadaşlar tarafından uygun görülmemiş, legal çalışmalarda bulunmasının daha uygun olacağını söylemişlerdi.

O gün güneş doğmamıştı. Kapkaranlık bir gündü. Tüm uğraşımıza rağmen güneşi göremiyorduk. Her taraf kapkaranlık ve ortalık sessiz sedasızdı. Kimse konuşmuyordu. Artık türküler söylenmeyecek ve şiirler yazılmayacaktı bu ülkede. Çünkü uluslararası karanlık güçler bu ülkenin güneşini karartmak istiyorlardı. O gün 15 Şubat'ın, Kürdistan halkının en karanlık günüydü, Emperyalist komplocu güçler Parti Önderliği'ni TC'ye teslim etmişlerdi. Bu haberi alan Eşref yoldaş büyük bir şoka girmişti, ne yapacağını bilmiyordu. Sanki bir daha güneş doğmayacaktı.

"Direniş şehitlerimizin anıları, tüm özellikleri, davranış ve sözleri partimizin bütün mensuplarınca bir çağrı, emir ve talimat olarak anlaşılmalı ve hayata geçirilmek zorundadır. Bugün partiye dayatılacak tek yaşam, mücadelemizin ve parti binamızın köşe taşlarını oluşturan direniş şehitlerimizin yaşamıdır."

Parti Önderliği

Ailesini bir devrim mevzisi haline getirmek için, tüm çabasını sarf eden Eşref yoldaş, o süreçte Kızıltepe'de birçok eylemlere katılmıştı. Bütün Kürt gençleri gibi onlar da "Başkan Apo'nun İntikam Şahinleri" örgütlemesi adı altında düşmanın Önderliğe uzanan ellerinin teker teker kırılacağını göstermişlerdi.

İmralı'da yapılan mahkemede verilen idam cezasını hiçbir şekilde tanımayan Eşref yoldaş, "Önderliğin ideolojisi nasıl yenilmedi ise, O'nun fiziği de sürekli yaşayacaktır" diyordu. Onun için Kürtlerin askerleşmeye ve ordulaşmaya büyük bir ihtiyacı vardı. Tıpkı Hayri Durmuş arkadaşın mahkemeye verdiği savunmayı yeniliyor gibiydi. Eşref arkadaş Kızıltepe'de birçok kez polis tarafından gözaltına alınmış, işkence görmüş ve mücadeleden saptırılmak istenmişti. Ama O'nun Önderliğe olan inancı O'nu sürekli bu mücadeleye içine sevk ediyordu. Mücadele artık dağda yapılmalıydı, Kürdistan dağlarının doruklarında, Gabar'da, Cilo'da ya da Herekol'da. Eşref arkadaş kararını vermişti ve O'nu artık hiçbir şey durduramazdı. Dağlara çıkıp Önderlik ve özgürlük için savaşmanın zamanıydı.

Yaz aylarının sıcakıyla birlikte çok sevdiği gerillalarla buluşmanın heyecanını yaşıyordu. Çevresinde bulunan bazı yurtsever gençlerle bir araya gelerek intikam yemini içtikten sonra, üç arkadaşı ile birlikte gerillaya katılma kararını vermiş ve Eşref, Serhat, Bawer ve Fırat arkadaşlar Mardin Mawa'da çok sevdikleri geril-

laları ilk kez görmüşlerdi.

Çok farklı bir ortam, yani yoldaşlar ortamı. Fedai Apocu ruhla savaşan gerillaları ilk kez karşılarında buluyorlardı. Mawa'nın coğrafik yapısı da bir başkaydı. Doğal evleri, yeraltındaki sarnıçlardan çıkan su şifreleri insanı büyüliyordu.

...

Parti geri çekilme kararı almış, bizler de Dersim'den Güney sahasına geri çekilmek için yola çıkmıştık. Mawa'ya geldiğimizde Amed ovasında çok yorulmuş olan tüm bölüğümüz oldukça yıpranmıştı. Sabah kalktığımızda Mawa'da bulunan arkadaşların yanında gözleri pırıl pırıl parlayan dört yeni savaşçı vardı. Onların da yürekleri özgürlük için çarpıyordu. Onlarla tanıştım. İki yeni savaşçı arkadaşımız bizim bölüğümüze vermişlerdi. Biri Eşref, diğeri de Bawer arkadaştı. Eşref arkadaş bizim mangaya verilmişti ve o da bizimle Güney'e gelecekti. Daha yeni katılmış olmalarına rağmen, uzun bir yol yürümek üzere bizlerle beraber yola çıkmışlardı. Eşref'in bütün üzüntüsü düşmana kurşun sıkmadan Güney'e gelmekti. Daha yeni olmasına rağmen arkadaşları zorlamamak için elinden gelini yapıyordu. Fedakar, her zaman moralli ve coşkuluydu. Yol yürüyüşü esnasında üzerinde hala sivil elbiseleri vardı. Kefiyesi dahi olmadığından Onunla aynı kefiyeyi paylaşıyorduk. Dicle suyunu botla geçeceğimiz gün o soğuk havada suyun kenarında botu beklerken, Eşref'le yine aynı kefiyeyi paylaşıyorduk. Bu esnada Eşref arkadaş kefiyenin

altında sigara içerken, ateş kefiyeyi tutuşturmuş ve kefiye yanmaya başlamıştı. Grup komutanı arkadaş ikimize de kızmış, biz de gülerken kefiyeyi Dicle'nin suyuna batırıp söndürdükten sonra yola devam etmiştik.

1999 yılında geri çekilme sonrası süreçte bizler de bütün geri çekilme güçleri gibi Şehit Ayhan Kış Kampına gelmiştik. Eşref arkadaşla burada da ayrılmamış, beraber III. Türkçe okuluna gitmiştik.

Eşref yoldaş, ihanetçi güçlerin suikasti sonucu şehitler kervanına katıldı. Belki fiziki olarak İmralı'da Serok'la olamadı, ama eminim şimdi ruhu İmralı'dadır. Amed'de Mazlum'la, Dersim'de Zilan'ladır. Umut yolundadır. O şimdi en parlak yıldızlar olan Agit'in, Mazlum'un, Beritan'ın yanında bir yıldızdır.

"Savaşı geliştirenler hayatlarını ortaya koyuyorlar, inançlarını ortaya koyuyorlar, özlemlerini ortaya koyuyorlar ve en yüce mertebeye ulaşıyorlar. Bize düşen onlara sadık kalmak, bunlara devrimci anlam vermek ve iyi birer sözcüsü olmaktır."

Parti Önderliğimizin de söylediği gibi "Yolunuz yolumuzdur" Kürdistan dağlarında tek bir gerilla dahi yaşadığı müddetçe özgürlük mücadelemiz bütün görkemi ile devam edecek ve sizlerin anlarınıza bağlı kalacağız.

Mücadele devam edecek.

**Şehit Arî Taburu adına
Şahin Siverek**

Remzi ÇİÇEK (Selim)

ARTEŞ

❖ Adı, soyadı: **Remzi ÇİÇEK**

Kod adı: **Selim**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Mayıs 2002, Kandil-Dola Koke**

Herkes tarafından bilinen, ama gerçek anlamda birçoğumuz tarafından yeterince tanınmayan bir yoldaş. Onu tanıdığımızı iddia etsek de, onun iç dünyasına girmeyen bir insanın onu tanıması oldukça zor. Sürprizlerle dolu bir iç dünya...

Dıştan görünen ve bunun karşılığında ise içte saklanan, korunan, fazla dışa yansımayan bir öz....

En fazla da sağlığıyla korunmuş bir çocukluk özü....Rüstem ya da Selim ya da Toros....

1990 yılının halk içerisinde-

deki o sıcaklığı içerisinde, hele hele de her zaman sıcak olmasına rağmen, o zamanlar kaynaşan Amed ve Amed'de de Amed'i kaynatan Lice'de bir genç...

Serhildanlarla ateşi sönmeyen, aksine daha da alevlenen gençlik, halkın umutlarının peşine düşmüş ve bu parlak yıldızın izinde grup grup, akın akın bu umutların atölyesi olan özgürlük mekanına ve bu mekanın yaratıcısı ve konuyucusu olan gerillaya yüzünü dönmüştür. Artık hepsi için tek seçenek kalmıştır; "Ya özgürlük, ya özgürlük!"

İşte bu temelde özgürlüğe adım atan o dönemin gençlerinin çoğu, şimdi Kürdistan'ın her bir kırıntı toprağını adımlamış olan o en soylu kervanın öncüleri olmuşlardır. Yürüyüşleri, yaşamları ve duruşlarıyla artlarından gelenlerin yollarını açmış, yüreklerini aydınlatmış ve onlara ruh vermişlerdir. Her birisi, bugün yürüttüğümüz mücadelenin bu aşamaya gelmesinde kanları ve canlarıyla birer basamak, birer ileri adım olmuş ve halkın yüreğinde simgeleşmişlerdir. Güz kamaştıran Güneşe ulaşmada, onunla kucaklaşmada en cesur adımları atmışlardır.

...

1974 yılında Amed'de yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Selim yoldaş da,

1990 yılı ile birlikte mücadelenin halklaşması, halk içerisinde inkar edilemez ve silinemez bir zemin yakalaması süreçlerinde, yurtseverlik duygusu ayaklanmış birçok Kürt genci gibi kararını vermişti. Karar vermesiyle birlikte, yüzünü, doğduğu ve sevdalı olduğu Amed'den özgür vatan parçası Botan'a çevirmiş, böylelikle ulusallaşmaya ve özgürlüğe ilk adımını Botan'da atmıştı.

Uzun yıllar boyunca zozan rüzgarlarının yürekleri feralattığı özgür Botan'ı ve gökkuşağının her renginin bir arada bulunduğu, dört mevsimin sevdası Zagros'u adım adım arşınlamıştı Selim yoldaş...

Gittiği her yerde, Amed'den aldığı ve bir türlü üzerinden atamadığı bazı yöresel özellikleri zaman zaman onu zor durumlarda bırakmış olsa da, arkadaşlar tarafından tanındıkça veya içinde gizli olan özü bazen küçük bir şeyden dahi olsa dışarı vurdukça daha çok sevilmiş ve durmak dinlenmek bilmeyen çalışma hevesi ve emekçiliği ile herkesin taktirini kazanabilmeyi başarabilmiştir Selim yoldaş.

Uzun süre farklı farklı alanlarda kaldıktan sonra, her alanda göze çarpan emekçiliği ve fedakarlığı Selim yoldaşın gitmediği alanlara da yayılmıştı. Kendisi de çalışmayı birçok şeyden daha çok sevdiğinden, O da artık amacını ve çalışma alanını belirlemişti. Parti Önderliğimizin "Kürdistan arazisini derinliğine kullanın, yeraltı sistemlerini geliştirin, güven-

likli yerler inşa edin" söylemlerini kendisine perspektif almış ve daha önce de zaman zaman severek yaptığı bu işe tümüyle soyunmuştu.

Selim, Ferhat'ın sevdasına soyunmuştu. Şirin'i ise Kürdistan'dı, Kürdistan'ın gerillasıydı. Bir ana şefkatiyle gerillaya bağrını açan Kürdistan dağlarında çalışacak, onları işleyecekti. Bu şefkat dolu dağların da taş yürekli, inatçı parçaları vardı ve Selim yoldaş, onları yumuşatacak, gerillaya bağlayacaktı.

Her durum karşısında moralini sürekli yüksek tutarak çalışmaya başlamıştı. Olumsuzlukları fazla büyütmeyen, ama hep çalışmasını zamanında ve sağlam olarak bitirmeyi esas alan dikkatli bir çalışma tarzı ile yaklaşıyordu her işine. Kimi zaman bir kompresör, kimi zaman bir matkap, kimi zaman bir balyoz ve murç veya hiçbirisi olmazsa elleri ve tırnaklarıyla kayalarla boğuşuyordu. Her zaman ilk hatanın son hata olduğu

patlayıcılarla inatçı kütleleri parçalıyor ve bu işe sürekli çok dikkatli yaklaşıyor, ne kendisi ne de başkası için bu işte herhangi bir hatayı kabul etmiyordu. Yaptığı her patlamayla, amacına ulaşmada bir adım daha attığını düşünen Selim yoldaş, birçoğumuz için korkunç olarak nitelenen patlamanın o gürültüsünü birçok şeye değişmeyeceği bir melodi olarak görüyor, yüzü bir gülücükle aydınlanıyordu. Bir gün bunun nedenini merak edip soran arkadaşlara "arkadaşlar için bir güvenli yeri daha inşa ederek yararlı bir iş daha yapabilmemizin mutluluğudur yüzümün yansıyan" demişti Selim yoldaş.

İşte bu düşünceyle çalışmalarına yaklaşan Selim yoldaş, özellikle geri çekilme sürecinden sonra partimizin en temel gerilla sahası olma özelliğine kavuşan Qendil'de bu nitelikte birçok yerin yapımında çalışmıştı.

Çalışmasını bu sürecin en çok önem verilmesi gereken bir

çalışma olarak gören Selim yoldaş, arkadaşlarla yaptığı sohbetlerde hep "bu istihkam çalışması mutlaka kurumsallaştırılarak sabit ve profesyonel olarak yürütülen bir çalışma haline getirilmeli ve bunu bir gün mutlaka yapacağım" derdi.

Her zaman çalışmasına özel bir önem ve dikkatle yaklaşan Selim yoldaş, o gün de çalışma esnasında beraber çalıştığı arkadaşları uyurmuş ve onlara nasıl yaklaşmaları gerektiğini söylemişti. Kendisi bir süre dışarıda temiz hava alıp dinlendikten sonra içeride çalışan arkadaşlarının yanına giderek biraz önce uyardığı arkadaşına, ara vererek dinlenmesini, kendisinin kalan kısma devam edeceğini söylemiş ve çalışmaya başlamıştı. Fakat uzun bir süredir bu işi yürütmenin verdiği kendine güven ve rahatlık ilk defa o gün Selim yoldaşın dikkatinde bir dağılmaya yol açmış olmalı ki, biraz öncesine kadar uyardığı arkadaşının hatasına düşmüştü. Ve sonuç... Patlamasını bir melodi olarak gördüğü ve ona her zaman yardımcı olan patlayıcılar bu hatayı kabul etmemişti. Ne de olsa patlayıcılarda ilk hata son hataydı. Kaza olmuş, Selim yoldaş bu kaza sonucunda en çok sevdiği ve bir eylem olarak gördüğü işinin başındayken şahadete ulaşmıştı.

Çalışma hırsın, Qendil'in kalbine işlediğin eserlerin, yüreğimizde yer tutan anıların ve dilimize dolanan şiirlerle seni hiçbir zaman unutmayacağız.

Mücadele arkadaşları

ŞEHİTLERİMİZİN ANILARI GERÇEK GÜÇ KAYNAĞIMIZDIR

İlk büyük kar yağdığında Seyit Rıza ve Xehat arkadaşları şehit vermiştik. Daha sonra MDKO Türkçe Şube'de Argeş arkadaşın olayı ve onun ardından MDKO Kürtçe İkinci Şube'de Botan arkadaşın aniden hastalanıp şehit düşme durumu yaşandı. Son yağışta ise DAB'da Zamanî arkadaş şehit düştü, çığ altında kalan gruptaki diğer arkadaşlar kurtarıldı. Altı bayan arkadaş 20 Şubat günü şehit düştü. Bunlar Zozan, Sarya, Dirrok, Çiçek, Nujiyan ve Bengin arkadaşlardır. Öğrendiğimiz kadarıyla henüz diğer alanlarda yaşanan böyle olumsuz olaylar yok.

Kış genelde herkesi etkiliyor, fakat belli ki bütün çabalarımıza rağmen tedbirlerimiz yetmedi. Bazı arkadaşlar "uğursuz bir kış"

diyorlar. Ağır geçen bir kışın yaşandığı açıktır. Birçok bakımdan zorlayıcı oluyor. İnsan kaderci bakınca arkadaşların söyledikleri gibi anlamlandırmak durumunda kalıyor. Felaket düzeyinde yaşadığımız doğa olayları belli ki bizim için olabilecek kötülüklerin en kötüsü oldu. Bir ailenin kızı ya da oğlu gitse, dünya o ailenin başına yıkılır. Bu kış bizim 11 arkadaşımız birden şehit düştü. Besbelli ki dayanma gücümüzü geliştirmemiz gerekiyor. Daha çok ders çıkarıcı yaklaşarak doğada yaşam gücümüzü ve tedbirlerimizi arttırmak durumundayız.

Çıkartacağımız önemli dersler ve geliştireceğimiz tedbirler olmalıdır. Olaylar hiç düşünmediğimiz veya tahmin etmediğimiz biçimde gelişti. Demek ki daha geniş düşünmemiz, dağda

yaşamının derinliklerini daha fazla anlamamız gerekiyor. Doğayla mücadeleyi ve doğa üzerindeki hakimiyet gücümüzü daha fazla arttırmaya çalışmalıyız. Bu tür kazalar biraz da normali aşacak biçimde gerçekleşiyor. O nedenle olmaz dememek, yaşam üzerinde daha sıkı ve çok yönlü durmak gerekiyor. Vadiler, yüksek alanlarda daha çok riskli oluyor. Ne kadar tecrübeyle ve bazı bilgilerle değerlendirme yapılsa da, doğa sürekli hareket halinde. Dolayısıyla yapılan değerlendirmeler yetmeyeabiliyor. Bir sarsıntı, bir ses veya gürültü, hatta küçük bir etki bile hiç düşünülmemeyen olayların yaşanmasına yol açabiliyor. Bu sonuçlar temelinde yerleşim ve yaşam düzenimizi daha tedbirli kılmanızı gerekiyor.

Bayan arkadaşların yerleşim tarzı daha kolay ve denetimli olabilir, ama aynı zamanda fazla riskli oluyor. Bizim için en doğru olan, yaşamda, savaşta ve çalışmada gerillacılıkta daha çok derinleşmektir. Başkalarına öykünmemiz veya dünyada olup bitenlere bakıp onları taklit etmek istememiz çok gerçekçi görünmüyor. Bizimki kendimize özgü ve koşullarımıza uygun olmak durumundadır. Zaten Apocu hareketin temel karakteri budur. Önderlik gerçekleşmesi bu esaslar üzerinde olmuştur. Bu nedenle bunun üzerinde yo-

ğunlaşmamız bizim için daha doğru, gerçekçi ve sonuç vericidir. Bu bakımdan üslenme, yaşam ve hareket tarzımızı yeniden yeniden gözden geçirmemiz gerekiyor.

Bunu yaparken geri adım atmamak ve ters sonuçlar çıkarmamak önemlidir. Çıkarılacak sonuçlar dağdan, yani sağlam dayanaklardan uzaklaşmayı değil, onlarla daha sağlam ve dayanıklı bir biçimde bütünleşmeyi getirmeli; daha akıllı, tedbirli ve duyarlı bir sistem ve yaşam derinliği ortaya çıkarmalıdır. Bu konuda yanlış yapmamak gerekiyor. Ters yorumlama, gevşeklik ve duyarsızlık bu tür felaketlerin yaratıcısı oluyor. Tedbir almaz, ciddi ve duyarlı yaklaşımlarımızı derinliğine geliştirmesek bunun gibi hiç de hak etmediğimiz olumsuzluklarla karşılaşabiliriz. O bakımdan yaşam gerçeklerinden kopmamak çok büyük önem taşıyor. Önderlik, bize hep yaşam

gerçeğinden kopmamayı, yaşama doğru yaklaşmayı, onu ciddiye almayı ve duyarlı olmayı öğütledi. Bunları sağlam ilkeler olarak edinmeli ve pratiğe çok yönlü bir biçimde geçirmeliyiz. Çünkü bunlar bizim pratiğimizden ve halkın uzun tarihi yaşamından çıkartılmış en sağlam insan dersleridir. Onlara büyük değer verip başarıyla yaşamsallaştırmayı her zaman esas almalıyız. Doğru ve özgür yaşamı, insani yaşamı bu yaratır. Yaşanan olaylar, olumsuzluklarıyla birlikte bu gerçekleri bize bir kere daha öğretiyor.

Önderlik, Hamza arkadaşın şehadetinde "görünmez, ama hepiniz üzerinde emeği çoktur" demişti. Bu yoldaşlarımızın hepimiz üzerinde görünür emekleri var. Seyit Rıza arkadaş, gerçekten de bir insan canlısıydı. Belki çok uzun süre gözlemleyemedik, ama insana hizmet etmek O'nda bir tutkuydu, hayret verecek ka-

dar hizmete bağlıydı. Xanere'ye gelip giden arkadaşlarımızın yüzde doksan dokuzu üzerinde emeği vardır. Çok kritik bir dönem olan geri çekilme ve değişim döneminde, yani ağırlarımızın ve sancılarımızın çok arttığı, dışımızı sıkıgımız bir dönemde gerçekten bir güç kaynağı oldu. Emeği, morali ve gece gündüz demeden gösterdiği çabayla birkaç yılda yoldaşlar üzerinde belki de en çok emek biriktiren bir düzeyi yakaladı. Seyit Rıza arkadaş, her zaman bu insanlarda cisimleşen yönleriyle anılacaktır.

Zamanî arkadaşla bazı zorlanmalar yaşanmış olsa da, bedelli ağır, ama değerli çalışmalar yaptık. Bu biraz kaba bir çalışma olabilir, ama üretkendi ve önemli sonuçlar ortaya çıkardı. Aydınlanmamızda, bilgi edinmemizde, süreci derinliğine bilince çıkartmamızı sağlayacak kaynaklar bulmamızda Zamanî arkadaşın emeği oldu. Bu, herkes için ge-

karadır ölüm beyaz da giyse

beyaz kanatlı ölüm
beyaz ath ölüm
bir yıldız aldı
göğümüzden
bir yıldız çaldı
gönlümüzden
ölümün otuz iki
tekmilini birden
yaşıyoruz
bu ortaoyununda
otuz iki tekmilini
birden seyrediyoruz
ve her defasında
görünür görünmez
gözyaşlarıyla
karşıyoruz
yaşam oyununun

acı sonunu
yerine yenisini
ne zaman nerde
o biliyor
her oyunun sonunda
kaçınılmaz o geliyor
beyaz kanatlı ölüm
beyaz ath ölüm
en değişik rollere
o giriyor
en değişik kostümleri
o giyiyor
beklenmedik oyunları
bilinmeyen sahnelerde
o sahneliyor
"ilahi adalet" böyle
böyle olmasına da bir

diyeceğimiz de yok fakat
gönül elvermiyor
oyunun böyle bitmesine
ölümün güzeli
yok tarıyılmaz
her haliyle karanlık
her haliyle soğuk
sadece bizde değil
milattan önce de böyle
'Hades'in karanlık
ülkesi Tartaros'
adı üstünde
milattan bilmem
kaç yüzyıl önce
kimse ölümü ışıklı
bir yunus ülkesi olarak
görmüyor

çerli olan bir emektir. Böyle bir çalışmayla dağ başında Önderlik savunmalarından tutalım, 70-80 adet kitaba kadar birçok yayının kaynak olarak bulunmasını sağladık. Bu kitaplar, hata da bize güç veren temel inceleme kaynaklarımızdır. Eğitimimizi o kaynaklar üzerinde yapıyoruz. Dolayısıyla görünmez, ama Zamanı arkadaşın her birimize değerli bir emeği geçiyor; bizim kendimizi hazırlamamızda cisimleşiyor. Doğru öğrenmek maddileşen ve pratikleşen bu emeği görmekten geçer. Dolayısıyla doğru öğrenebilmeliyiz.

Bayan arkadaşların da eğitim çalışmalarımıza önemli katkıları oldu. Biz okulda tartışma yaparken, onlar küçük bedenlerine sığdırdıkları dev yürekleriyle karda ve tipide bizi beklediler. Bu anlamda eğitimimizin güvenliği açısından önemli bir rolleri vardı. Büyük bir fedakarlık ve yüreklilikle zorlukları göğüsle-

yerek eğitimimize güç katılar. Bu temelde daha sağlıklı ve güçlü tartışmalar yaptık, kendimizi hazırlamaya çalıştık. Bu da büyük bir emek yoğunlaşması veya emek cisimleşmesi oluyor. Bunu da doğru anlamamız, bu arkadaşları her zaman saygı ve minnetle anmamız gerekir.

Bedeli ağır olan bir çalışma yürütüyoruz. Eksikliklerimiz ve duyarsızlığımız bu tür sonuçların ortaya çıkmasında rol oynuyor olabilir. Öte yandan büyük cesaret ve fedakarlık gösterilerek bu çalışmaların yapılması sağlanıyor. Yürütülen çalışmaların bedeli hiç de hafif değildir. Parça parça bakınca bireye çok ucuz görünüyor veya kişi fazla kavrayamıyor; fakat toplu ele alınca, daha derin bakınca nelerin bu çalışmada cisimleştiği çok net görülüyor. Esas olan bunu anlayabilmektir. Vicdan budur, doğru bakış açısı budur. Önderliğin istediği

militan duyarlılık tam da bu kavrayışa ulaşmayı ifade ediyor. Bunlar sağa veya sola sapıtılmadan, dosdoğru bir biçimde ve çizgi doğrultusunu anlayabileceğimiz, bize gerçekleri anlatabilecek olgulardır. Duyguysa doğru duygu, bilinçse doğru bilinç, davranışsa doğru davranış bu kadar açık bir biçimde önümüzde duruyor. O nedenle eğitimimizin en güçlü yanı budur. En çok bundan ders çıkartarak kendimizi hazırlamalıyız; örgütlemeli, eğitmeli, pratik ve yaşam karşısında güçlü kılmalıyız. İnsan bencilliğinin girdabından tümüyle çıkabilmeliyiz. Bu değerler bizi kendi karanlıklarımızdan, insanın içine alındığı girdaplardan çekip çıkartacak büyük ve yüce değerlerdir. Onları doğru anlayacağız, derin kavrayacağız ve iyi özümseyeceğiz. Bu yaşam gerçeklerimizle sağlam bütünleşeceğiz. Bunu yaptığımız za-

beyaz kanatlı beyaz atlı
da gelse ölüm
karanlığa götürür
niyesi gözlerin
kapanmasından mı
acaba
ya da terk ettiğimizden
mi kara toprağa
son durak toprak da
o yıldızdan mı
peki eski denizcilere
ne demeli
bin bir renkli okyanusa
yollarken gidenleri
onların da mı karanlıktı
ölüm ülkeleri
bilinmez
ya da
kızılderili kardeşlerin

müzikli danslı
yakma törenleri
hiç de karanlık ve
soğuk gelmiyor
gideni göndermeleri
ama onlarda bile
soğuk ve karanlıktır
ölümün tüm çehreleri
işin esası
gidilen yer değil
boşalan yeriniz soğuk
kararan göğümüzdeki
yıldızın yarattığı boşluk
yıldızımız ne kadar
güzel ne kadar büyükse
boşluğu o kadar
karanlık o kadar soğuk
bugün 23 Ocak
bugün hava

kaç derece bilememi
yüreğimdeki soğuk
ölçülmez seviyede
gece kara
yüreğim is karası
gecede kar
yüreğim kar yarası
yüreğim kar
yüreğimden bu gece
kan akar
beyaz kanatlı ölüm
beyaz atlı ölüm
bir yıldız aldı
göğümüzden
bir yıldız
çaldı gönlümüzden
en güzelinden

Ar ü Nan

man en doğru, tutarlı ve eğitimli insanlar haline gelebiliriz.

İnsanı, yaşamla ölüm arasında ki çelişki terbiye eder. Şu çok iyi anlaşıyor ki, böyle bir çelişki olmasa bir insani terbiye de gelişmez. Yaşamın değeri, anlamı ve güzelliği de burada ortaya çıkıyor. İç sorgulama, her türlü bencilliği aşma, toplumsallaşma, dayanışma ve sosyalite insanın yaşam ve ölüm çelişkisinden böyle bir sonuç çıkarabilmesiyle, yani yaşam ve ölüme anlam verebilmesiyle oluşuyor. Hayvanlar bunu içgüdüleriyle yaşıyorlar; insanlar ise akları, yani anlayış ve kavrayışlarıyla yaşıyorlar. Böyle olunca yaşamın en anlamlı ve değerli bir biçimde gelişmesine, yine insani özelliklerin her bakımdan en derin gelişmesine yol açmak durumundadır. Biz de böyle bir yaşamın sahibiyiz. Bu yoldaşlarımızdan bunu öğreniyoruz. Onlarda sıkıştığımız her zaman başvuru güç alacağımız bir değer buluyoruz. Bu nedenle doğru sorgulayarak dersler çıkarmak, anıyı doğru özümseyip sahiplenmek açısından çok önemlidir. Bizi insan yapacak, insan olarak derinleştirecek; yaşamımızı güzel, zengin, onurlu ve şerefli kılacak olan bu noktadaki dayanışmamız ve derinleşmemizdir. Bu, her türlü insani gelişmenin başlangıç ölçüsü olarak görülebilir. Bu olaylar vesilesiyle bunu da görebilmeliyiz.

Madem insani gelişme yollarını arıyor ve kendimizi eğitmeye çalışıyoruz; o zaman bunu gerçekçi, tam ve bütünlüklü olarak yapabilmeliyiz. Gerçek bir yoldaş olmanın gereklerini her zaman yerine getirebilmeliyiz. Bir militan veya bir insan olarak; dü-

şünen, kendini örgütleyen ve yaşamına yön veren bir canlı olarak doğru tutum sahibi olmak böyle yapmaktan geçer. Bu bakımdan, acı da olsa, yaşadığımız olaylar çalışmalarımızı çok güçlendirdi; yaşamı nasıl anlayıp üretmemiz gerektiğini bize öğretti, herkes için en temel eğitim ve öğrenim kaynağı oldu. Çalışmalarımız bununla büyük derinlik ve güç kazanıyor. Bu olaylardan çıkardığımız derslerle ve yoldaşlarımızın yarattığı güçle en büyük sonuçları alacağımızı umut ediyoruz. Bunu önümüzdeki dönemde göstereceğiz. Bu eğitim devrelerimizin mücadelemizin her alanına katacağı güç ve destek; zorlukları göğüsleme azmi, bilinci, fedakarlığı ve kararlılığı bu gerçekleri ortaya çıkaracaktır. Özgürleşen insanın, özgürleşen kadının baş eğmez dik duruşu ve tatl gülüşü her zaman gözümüzün önünde olacak ve bize yol gösterecektir. Eğitim devremiz, bu yürekli ve fedakar yoldaşlarımızın yüce özlemlerini gerçekleştirme andı içecek, başarımız bunun üzerinde şekillenecektir.

Bu yoldaşlarımız bize her zaman yaşam ve mücadelede başarı gücü verecekler. Çalışmalarımızı bu esaslar üzerinde yürütüyoruz. En ciddi sorgulama, özleştirme, insani olanı tanıma ve kendini bu kötülüklerden temizleme bu biçimde gerçekleşiyor.

Yürüttüğümüz tartışmaların buradan alacağı büyük bir güç var. Bizi zorluyor olabilir, yaşam karşısında güçlenmek ve kötülüklerden arınmak kolay olmuyor. O bakımdan böyle büyük fedakarlıklardan ve cesareten aldığımız güçle, kendi çalışmalarını-

mızı daha başarılı ve sonuç alıcı bir biçimde yaptığımıza inanıyoruz. Onlar, özleştirme ve iç sorgulama yapmamızı kolaylaştırmışlardır. Önderlik zindan şehitleri için "fedakarlıklarıyla özgür yaşama köprü oldular" demişti. Bu yoldaşlarımız da kendimizi eğiterek düzeltmemizin ve ciddi bir özleştirmeyle çizgi militanı haline getirmemizin köprüsü oldular. Bunu yapmamızın önünü açtılar. Beynimizde ve yüreğimizde yarattıkları etkiyle bunu gerçekleştirmemizi sağladılar. Bize en büyük güç ve desteği onlar verdiler. Bu temelde en güçlü sonuçların alındığına inanıyoruz. Bundan daha güçlü, etkileyici ve gerçekleri daha yalın gösteren bir durum olamazdı. Bunlar inkar edilemeyecek, saptırılmayacak veya görmezden gelinemeyecek kadar büyük gerçeklerdir. Bu bakımdan çizginin gerektirdiği sonucu başarıyla almış olmalıyız. Çıkardığımız derin sonuçlarla nasıl dönem militanı olunacağı sorusunu çözümlenmiş olmalıyız. Zaten ulaşmayı hedeflediğimiz nokta buydu. Bu bakımdan yürüttüğümüz çalışmalarla birlikte yaşadığımız olaylar da bizi daha çok eğitiyor ve sonuç almamızı sağlıyor. Bunu gerçekleştirdiğimizde inanıyoruz.

Bu temelde ant içiyorum ki,

Şehitler ölmez

Onlar doğru yaşamın gerçek sahipleri ve yol göstericileridir
Zilan çizgisinde fedaileşen ve özgürleşen kadın doğru yaşamın kendisidir.

Biji Serok APO!

24 Şubat 2003
İdeolojik Merkez

HAREKETİMİZ ŞEHİTLERİN GÜZELLİKLERİNİN TOPLAMIDIR

KADEK Genel Başkanlık Konseyi Üyesi Mustafa Karasu arkadaşın çığ sonucu şehit düşen 11 arkadaşın cenaze töreninde yaptığı konuşma

Mücadelemiz yirmi yılda Kürdistan dağlarında büyük zorluklarla bugünlere geldi. Sömürgecilğe karşı verilen mücadelede, doğa koşullarında şehit düşen yoldaşlarımız da oldu. Bunların şehadetleri de en az düşmana karşı şehit düşen yoldaşlar kadar anlamlıdır. Bu dağlar, özgürlük dağlarıdır. Bu dağlarda yaşamak bile her gün halkın yüreğinde ve beyrinde özgürlük düşüncesini üretiyor. Bu dağlarda durmak bile, halkımızın özgürlük ve bağımsızlık umudunu yeşertiyor. Bu nedenle bu dağlarda yaşamak, bu zorluklara katlanmak bile Kürdistan tarihi açısından başlı başına çok önemli bir olaydır. Bu açıdan doğa karşısında şehit düşen yoldaşlarımızın anısı Kürdistan dağlarında öz-

gürlüğün gerekçesi olarak bundan sonraki mücadelemizde yaşayacaktır. Dağlarımız hiçbir zaman düşmana yenilmeyecek, düşman tarafından zapt edilmeyecek dağlardır. Biz bu dağlara düşmanın her türlü saldırısına karşı yaşamak ve ayakta kalmak için geldik. Bütün haskı ve saldırıların rağmen gücümüz bugüne kadar ayakta kaldı. Özgürlük umudu ve düşüncesi ayakta kaldı. Yalnız ayakta kalmakla da yetinmedi, dünyanın her tarafındaki Kürtler dağlarda yaşayan özgürlük militanlarının umuduyla, ruhuyla ve düşüncesiyle şekillendi. Her gün kendisini yüceltti ve büyütti. Bugün tüm zorluklara rağmen Kürdistan'da umut sürüyor-sa, bunda şehitlerimizin rolü belirleyicidir. Düşman, "dağlarda açtırlar,

susuzdurlar, soğukta yaşıyorlar" propagandası ile dağların yaşanmaz yerler olduğu düşüncesini yaratmaya çalışıyor. Ama bizim militanlarımız da, şehitlerimiz de, ordumuz da dağlarda yaşamamızın en büyük şeref olduğunu; dağları sevmenin en büyük yurt sevgisi, halk sevgisi olduğunu bugüne kadar gösterdi. Nasıl ki müslümanlar ömürlerinin son günlerinde ölmek için kutsal topraklara giderse, bizim dağlarımız da ölünecek kutsal topraklardır; şehit düşülecek kutsal topraklardır. Bu açıdan, bu dağlarda yaşamamızın ve şehit düşmemizin anlamı büyüktür.

Yarın özgürlük tarihimiz yazılırken, dağlarda zorluklara karşı mücadele etmenin de en büyük özgürlük ve halk tutkusu olduğu, sevgi-

nin en büyüğü olduğu yazılacaktır. Zaten gerilla, zorluklarda yaşama sevgisidir. Bir şehit arkadaşımızın dediği gibi, dağlardaki zorlu yaşamın ve yorulmanın tadını yaşadığımız için gelecekte Kürdistan topraklarında özgürlük ve demokrasi yeşerecektir. İşte şehit yoldaşlarımız en zor koşullarda her gün Kürt halkının özgürlük umudunu irettiiler, yeşerttiler. Geleceğin kazanılacak özgürlüğünde ve demokrasisinde onların payları büyük olacaktır. Zorluklara rağmen ülke ve dağ sevgisini yaşayarak güzellikleri elde etmenin sembolleri olarak tarihimize yer alacaklardır. Onlar özgürlük mücadelesine fedaice hazırlanan yoldaşlardı. Fedailik, PKK'nın tüm şehitlerinin özüyüdü. İşte bu özü, bu yoldaşlarımız temsil ediyordu. O coşkuyu, heyecanı her an yaşayarak, yüzlerine yansıtarak, PKK'nın özünün ölmediğini bizlere her gün gösteriyorlardı. Bizler onların yüzüne bakarak PKK'deki fedailiğin güzelliğini, yitildiğini gö-

rüyorduk. Şehit düşen arkadaşlarını böyle bir özelliği vardı, Rize düşen görev, bu özü özgürlük ve demokrasi mücadelesinde yaşatmaktır. Bu arkadaşların anısına bağlı olarak, dağları sevmenin en büyük sevgi olduğunu bundan sonra da herkese göstereceğiz. Gerçekten onlara borcumuz var. Onlara çok şey borçluyuz. Bugün Kürdistan tarihinde yaratılan bütün değerler onlara aittir. Bizler ilk şehidimiz Haki Karer'in cenazesinde de bulunduk, o zaman mücadeleimiz bu düzeyde değildi, ancak o şehitlerin anısı, o şehitlerin özünde varolan ülke ve insanlık sevgisinin bu mücadeleyi mutlaka başarıya ulaştıracağı inancı vardı. Nitekim Başkan Apo, Haki Karer'in devrimciliğinde bulunan bu özü geliştire geliştire mücadeleyi bu noktaya getirdi. Mücadelemiz bugün şehitlerin yüreğinde ve beyninde bulunan tüm güzelliklerin toplamı sonucu bu noktaya geldi.

Hareketimiz bütün şehitlerin güzelliklerinin toplamıdır. Eğer bir

parti bir özgürlük tanımı varsa, bir özgürlüğe ve bir harekete bağlı olunacaksa, bütün şehitlerimizin yaşamında varolan güzelliklerin, özlemlerin ve umutların toplamına bağlı olunacak. Bunun için de hangi koşullar altında olursa olsun özgürlük ve demokrasiye bağlanmak, bunun için mücadele etmek, gücünü göstermek gerekiyor. Bu temelde bu şehit yoldaşlarımıza, tüm şehitlerimizin yüreğindeki ve beynindeki özleri yaşatacağımıza, bu öze bağlı kalarak tüm Kürdistan, Ortadoğu ve insanlık coğrafyasında bu özü yaşatacağımıza söz veriyoruz. Bu arkadaşların özgürlük umudu ve özlemi mücadelemizde mutlaka yaşayacaktır.

*Yaşasın Başkan Apo
Yaşasın PKK'nın özü olan
fedailik
Yaşasın KADEK*

27.02.2003

Çiğde şehit düşen arkadaşların anısına

Şafağa yol gösteren 'gür bir ateş'

Xinêre'de kış aylarında şehit düşen 11 arkadaşın anısına

● Adı, soyadı: Savaş EREN
Kod adı: Seyit Rıza Zilan Laç
Doğum yeri ve tarihi: Dêrsim,
1975
Mücadeleye katılım tarihi: 1998
Şehadet tarihi ve yeri: 20 Aralık
2002 Xinêre

● Adı, soyadı: Elmira
GALAŞOVI
Kod adı: Sarya
Doğum yeri ve tarihi: 31 Ekim
1981, Gürcistan,
Mücadeleye katılım tarihi:
1998,
Bielefeld
Şehadet tarihi ve yeri: 20 Şubat
2003, Xinêre-Çiğ düşmesi

● Adı, soyadı: Schnaz SAÎT
Kod adı: Zozan Derik
Doğum yeri ve tarihi: 1977,
Derik
Mücadeleye katılım tarihi: 1995
Şehadet tarihi ve yeri: 20 Şubat
2003, Xinêre-Çiğ düşmesi
sonucu

● Adı, soyadı: Güneş SICAK
Kod adı: Nujyan Sorxwîn
Doğum yeri ve tarihi: 1983
Viranşehir
Mücadeleye katılım tarihi:
1999,
Stuttgart
Şehadet tarihi ve yeri: 20 Şubat
2003, Xinêre-Çiğ düşmesi

● Adı, soyadı: Salman AKBAŞ
Kod adı: Zaman Kızılrmak
Doğum yeri ve tarihi: 1967
Adana
Mücadeleye katılım tarihi:
1992,
Adana

● Adı, soyadı: Meryem ŞEVO
Kod adı: Dîrok Dêlxwaz
Doğum yeri ve tarihi: 1980
Tîrbespi
Mücadeleye katılım tarihi: 2001

Şahadet tarihi ve yeri: 20 Şubat 2003, Xîrêre-Çığ düşmesi sonucu

Adı, soyadı: Kezban ELMAS

Kod adı: Bengîn Fîrat

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: 2001

Şahadet tarihi ve yeri: 20 Şubat 2003, Xîrêre-Çığ düşmesi

sonucu

Adı, soyadı: Kelsume SÜLEYMAN

Kod adı: Çiçek Xemgîn

Doğum yeri ve tarihi: 1979

Tirbespî

Mücadeleye katılım tarihi: 1999

Şahadet tarihi ve yeri: 20 Şubat 2003, Xîrêre-Çığ düşmesi

sonucu

Adı, soyadı: Neytullah GETİRİN

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: Mazıdağ, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 20 Aralık 2002, Qendîl-Çığ düşmesi

sonucu

Fırtınalar çoğaltıyor bizi

Kar ve o beyaz...

Mevsim bir felaketti ve o gün

tufanın yenildiği gündü. Bine yakın gerilla beyaz dağlardan iniyor ve metrelerce yükselen kar üzerinde yürüyerek şehitler düzüğünde toplanıyordu. Tören kalabalığının önünde on bir tabut ve dayanılmaz bir hüznü vardı. Seninle birlikte on bir arkadaşımızın buzdan bedenlerine bakıp, açıktan ve gizliden göz yaşları dökerken, konuşmacı arkadaş koca bir kar kütesinin üstünde beliriverdi. Hüznü, inat ve söz karışımı, kasvetli ve farklı duruşuyla zaferi görebiliyorduk. "Hiç kimsenin adım bile atamadığı bu dağlarda yaşamak..." dedi. Kısa bir sessizlikte yutkunur gibi olmuştu ve devam etti: "İşte halkımız ve tüm insanlık, bu dağlarda ve bu koşullarda yaşadığımızı gördükçe özgürlüğe olan inancı artıyor ve bu onlara umut veriyor. Bu dağlarda kalıp yaşayabilmek bile bir özgürlüktür."

Bu ayrılıkların anlamı ve dağa olan sınırsız sevgimizi anlatıyordu. Konuşmacı arkadaş ve hepimizin içindeki yas, hüznü bu konuşmayla coşkuya dönüştü. Bir kez daha tazelandık. Size vereceğimiz en büyük cevap, bu dağları daha çok sevmektir. Göksel ve bütün veryüzü tanrılarına inat özgür kalmak ve özgür yaşamaktır. Tufanlarda şarkılar söylemekti. Ne karanlığın tanrıları, ne de uyarlığın canavarları bizi yenip, sizin unutuluşunuza neden olamayacakları.

Zoru her zaman seveceğiz. "Hayat kolaylıkta biter" diyordu Başkan Apo. Bunu şimdi daha iyi anlıyoruz ve tufanlarla uğraşmaya devam ediyoruz. Herkes sizin gittiğiniz saatlere dönüyor ... ve herkes sizi anlatıyordu. Senin gidişinle başlatmıştı her şey.

O akşam kar, bize ölümü bir

kez daha hatırlatmıştı. Tedirgin bekleyişin huzursuz saatlerinde sabahı getirirken ilk senin haberin geldi. Seninle birlikte, değişik coğrafyalarda, sekiz cam o akşam kaybetmiştik.

İşte SEYİT!

Gidişin o kadar anı oldu ki, haberini bir hoşluğa düşer gibi aldık. Ne ağlayabildik, ne de hüznü yetti bu ana. Kar ölümlerini ne de olsa bilirdik. Anlamı en zor ve kabulüne acılı bir inatla direndiğimiz gidişlerdi bunlar.

Şimdi sizin yokluğunuzu en sıcak ölçülere vuruyoruz. Anlarımız, bütün yaşadıklarımız ve yarım kalan planlarımızla sizi hatırlamak sıcak olacak, ama gidişinizin o soğuk maviliğini, o karlı gününü asla unutamayacağız. Gidişinizle yarım kalan her şeyi, sizi alan o soğuk ölçülere vuruyor ve herkes sizi hatırlıyor o gün... Ve siz yoksunuz!

Çok içten selamla ve içten bir gülümsemeyle bizleri karşıladığın o ilk günler geliyor aklımıza. Belki de herkes seni o sahra hastanesiyle tanıyor. Dörme çatma, sayısız beton çatlağıyla haşır neşirken, kapıyı aralayanlara her sabah rastlanan biri gibi gelmiyorsun. Bir doktor olsan da odana astığın gitarın ve harikula-de sesin şaşırtıyor herkesi. Daha ilk gün herkesle kurduğun ilişkinin güzelliğini buluyoruz. İşte seni tanıyanlar ilk günü böyle anmıyorlar.

Hatırlar mısın arkadaşlıkların güç buldukça tavizsizliğin de artıyordu. Ve işte biz seni en çok bu ilişkiyle tanıyoruz. Sendeki ilişkiyi büyüyen bir kavga biçimiydi bu.

Sen gittiğinde bir çok meselin söylendi:

"Seyit, bir mektepli gibi görünse de, aslında bir emekçiydi" diye. Seni bu meselle, ördük ve keklik-

lere takıldığı; bahçe ekip, tavşanları kovaladığın o neşeli ve zevkli koşuşturmalarla bir kez daha anımsıyoruz. Seni dağa getiren gerçeklerin bu sözle ilişkisini anlıyoruz. Doktordun ve ellerinde koca nasırlar büyümüştün.

Kaçakçılar, yolcular ve sürgün olanlarla bütün canlılar geçirdi o sahra mekanından ve sen onlara zevkle bakardın.

Hatırlar mısın? Kasığından vurulan bir at getirmişlerdi. Beyaz önlüğüne sanki ona karışmıştın. Seni uzun zaman bekleyenler kızamadı. Beyaz at acıyla kıvrandıkça ona bir insana yaklaşır gibi baktığını herkes fark etti. Uğraşların her canlıya hayat verdi.

İşte bu uğraşlar büyümüştü seni. Ve biz bununla seni bir kez daha tamdık. Belki yarım kaldı. Bütün gerilla dişlerini yenileyemedin, balık tutamadın, Zagros zirvelerinde doyuncaya dek gezip, rüzgara şarkılar söyleyemedin, bu küçük ayrıntılar yarım kaldı.

Küçük de olsa bu ayrıntılar anlatıyor sizi. Tıpkı bir şiir gibi. İnsani değerlerden, ölümsüz özlerden, yaşam koşullarından, kavgasından kopmazlığıyla, bütün o şifa dağıtıcılarından daha sahici ve güzelsiniz.

Ölüm denir mi buna, bilmiyoruz. Siz varsınız, yaşıyorsunuz gibi oluyoruz. Gidişiniz bütün ağızlarda yaşadığınız sonsuz bir ana dönüşüyor. Görünmez, ama bütün bir kavgayı var eden altı fedai, o küçük bedenli, ama içinde dünyalara sığmaz ve yenilmez altı kadın fedainin dev yüreğiyle birliktesin. Bengin, Çiçek, Zozan, Nujiyan, Dîrok ve Sarya. Bu narin yüzlü dev yürekler, Sen ve Xebat giderken yaşıyorlardı. Günler sonra, fe-

laket azgınlaştığında senin ve Xebat'ın acısına onlar da eklendi. Çığ onları sizin gibi gecenin karanlığında yakaladı. Sabah, gün aydınlandığında her yanımızda beyaz bir yangın vardı. Savaşların en acımasızını yaşıyorduk ve ruhumuz bu savaşta büyüyordu. Gücümüz yaralanmalarla tazeleniyordu. Sizin gidişinizle ruhumuzun sonsuz sorgusuna dalıyorduk.

İşte SEYİT!

Mevsim bu... Bizi yakan ve çoğaltan mevsim. Biz bu mevsimleri yendikçe büyüyünüz. Sizin anlamınız bu mevsimlerde çoğalıyor.

İşte SEYİT!

Soğuk ve beyazlar içinde bir gece vakti fırtınalara karışıyorsun ve kayboluyorsun. Senin bütün sıcağını anımsatan o renk, gidişinin soğukluğunu getiriyor. Kar, beyaz önlüğüne alıyor seni. Seni var eden renk, yokluğuna karışıyor.

Su hortumunu bağlamak için çıktığın kapıdan bir daha geri dönmüyorsun. Beyazlar içinde bir gece vakti fırtınaya karışıyorsun ve kaybediyorlar izini... Çığlıklar çağırıyor seni Sen yoksun!

İşte SEYİT, görüyorsun ya!

Bir inat gibi sizi yaşıyoruz. Sizi anlatmanın şimdiki zamanı hep sürecektir. Sizi ve sizin gibi dağ yüzlü savaşçıları unutmak, ihanetimiz olacak. Ağlamıyoruz ve sizi yaşıyoruz.

Şimdi gidiyorsunuz. Çevrenizde tufanlara ve sizi götüren mevsimlere yeminli bin koca yürek var. Bugün soğuk işlemiyor bize. Sizinle birlikte gelen ve gidişi tıpkı ismi gibi zamansız olan Zamanî yoldaş da var. O sonsuz bir zamana giderken, bıraktığı bu zamanı emekleriyle anacağız. Argeş'i o hiç dinmeyen tebessümüyle hatırlayacağız ve delicesine hayaline

kapılıp yaşamak istediği bu dağları bütün güzellikleriyle koruyarak yaşayacağız. Botan'ı alan hastalık içimizde büyüyen özgürlük salgınında kaybolacak...

İnanıyoruz ki sizi tanıyanların hiç biri ağlamayacak. Ve sizi bir gerilla gibi hep yaşayacak. Sizi... Sizi büyüten uğraşlar herkesin olacak. Sizi sevenler gidişinizi, emekle ve fırtınalarla büyüyen ve bir şiir kadar ince olan bu dağlarla anacak.

İşte böyle Seyit!

Senden geriye umudun sesini söyleyen bir gitar ve hiçbir zaman bitmeyecek özgürlük kavgan kaldı.

Bunlar sizi hep yaşatacak ... Ama yine de sizin gidişinize inanmak zor olacak...

Şehit Sefkan Kültür ve

Sanat Okulu

Onlar Zilan'a misafir oldular

Çığda şehit düzen 6 bayan arkadaşın anısına

Bu çok ağır şok. Karın şoku, doğanın şoku...

Doğanın ihanetini seyredin hele; hem Parti Önderliğimiz tecritte hem de arkadaşlarımız doğa karşısında gidiyor.

Herkes kürekle hazin bir şekilde çalışıyor. İlk haykırış dünyaya "artık yeter!" oluyor. "Ne zamana kadar böyle bir yaşam?" Ey doğanın ihanetçi yüzü, her yıl arkadaşlarımızı götürüyorsun. Bir avuç toprak da yok arkadaşlarımızın üzerine atalım. Gözlerimi gezdiriyorum her tarafta sadece kar var. Toprak ki anaların eliyle yoğruldu, sürüldü. Ama yok ki arkadaşlarımızın üzerine atayım. Arkadaşla-

rın gözyaşları durmadan akıyor. Ve kimse onları kurtaramıyor. Kin, öfke ile dolu gözler. Öyle bir öfke ki kimse bunu durduramaz. Yüreklere yanyor, volkan olmuş, fakat dile gelmiyor. Bir ah ki bu ah yılların ahıdır çekiliyor.

Bir bülbüllerin sesi eksik burada. Bir ses eksik, en çok hissedilen de bu. Bir tarafta onların haykırıışları, bir tarafta çocukların sähipsiz sokaklarda gezişleri, bir tarafta göğsü kanlanmış insanlar. Bir tarafta ihanet, diğer tarafta en büyük özgürlük istemi. Anaların ağızlarından ateş yağıyor, kendilerini sähirsiz olarak görüyor ve tanıyorlar. Güler yüzlü çocuklar şimdi artık gülemiyor. Acı ve ağrı ile buruşmuş yüzleri. Ey çocuk! Hani o gülümseyişin? Dudaklarına yansıyan tebessüm. Gecenin uykusunu uyuyamaz, haykırır. "Önderliğim neredesin? Arkadaşlarım yoldaşlarımı neredesiniz?" Ve... Doğanın ihaneti ile gittiler. Karın altındaki haykırıışları "Gelin beni kurtarın" diyor.

ZOZAN yıldız gibiydi. ÇİÇEK bir güldü. NUJYAN bir barış güvercini. BENLİ yaşamın ruhu ve aşkı. DİROK baharı anımsatır. SARYA, Parti Önderliği'ne sevgi ile bağlılığın ifadesi. Adanmış, güler yüzlüydüler. Hepsı bir gündüz, güneşin ışınlarına dönüştüler. Hepsı bir haykırıışla güneşin parlak ışınları oldular.

Onlar Zilan'a misafir oldular. Zilan çok güzeldi, bir kadındı. Zilan'ın haykırıışları ile el ele tutuştular. Nerede dindik duran kadın? Nerede Zilanlaşan kadın? Onlar Önderliğin aşığı, aşkı ve çocukları oldular. Zilan'ın haykırıış ile yemiden varolup, Onun misafiri oldular.

Ne kadar söylesem de ifade ede-

mem. Kalem tutmaz ellerim. Ey ihanetçi doğa, seni yaşamak istemiyorum.

Amed-Xinere birleştiler en büyük haykırıışla.

Ey ihanetçi kar, başka yolunu bulamadım mı? Bir seferde altı canı aldın bizden. Tertemiz, berrak su gibiydi Onlar. Kendini Onlarda görebileceğin kadar saf ve berrak. Şimdi onlar Önderliği bekliyor. Onun sesini duyacakları zamanı bekliyorlar. Onlar insanı yemiden yaratan o sesi, Önderliğin sesini duymadan gittiler. Duymadan toprak aldı Onları. Bedenlerini kendine çekti. Bekledikleri haberin özlemi ile gittiler...

Kürdistan Behdinan

● Adı, soyadı: Ali BULUT

Kod adı: Argeş

Doğum yeri ve tarihi: Elbistan, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1995 Paris

Şehadet tarihi ve yeri: Ocak 2003, Dola koke-Çağ düşmesi sonucu

U mudun rengi ve zamanı var mıdır? Nedir umudun rengi ve ne vakit güler insan? Doğduğum ülkede anlatılan yaşamış bir öykü vardır. Derler ki, gecenin bize göz kırpan utangaç sevgilileri, yıldızların bile ısıltısının görünmez olduğu karanlıklara boğulan gecelerde insanlar bir yudumu güneşe susarlarmış. Zirveleşen karanlığın boğucu ve soğuk soluğunun kendi bitişini de içinde barındırdığını bilenler lacivert, gururlu, başı dik duran binyıllık dostları, zirvelere dönerlermiş yüzünü. Yüreklere orada atar ve onlara can veren aceleyle koşuşturan sular aydınlıkla yakanmanın hasretine düşerlermiş. Kızıl renkli şafağın sadakatine inanan büyük yürekler onunla buluşmanın vaktini kollarmış. İşte böyle zamanlarda güzel insanlar öne çıkar ve şafağa yol göstermek için gider o zirvelerde bir ateş yakarlarmış. "Gör bir ateş" Sonra o mevsimin yaşam tablosuna kızıl bir damla düşmüş. Kızıl ton gökyüzünün mavi derinliklerinde giderek yayılmış. İşte o zaman umudun, gençliğinin körpeliğinin heyecanını yadamlarmış insanlar. Ve umut o kızıl giysileri ile gülümseyen şafak adıyla girmiş yüreklerle. Büyüdükçe büyümüş umut. Sonra sancılar içindeki gök bir ateş topu doğurmuş. Öykünün sonunda güneşin her günkü zorlu savaşının ardından insanlığa gülümseyişi anlatılır.

Bu topraklarda yaşayan herkes bilir bu öyküyü. Bu topraklar, bu topraklar ki insanlar hep hüznlerini yerlermiş. Kuru arpa unu ekmeğe katık edecek başka bir şeyleri olmazmış çünkü. Ne vakittir merak etmekteyim umudun rengini. Çocukluğum bu öyküyü dinle-

mekle büyüdü. Umudun rengi neydi? Bir çalığısu fısıldamıyor kulağıma. Yaşam yanı başımda kurallarını sergilerken öğreniyorum: Benim ülkemde umudun rengi kıızıldı. Güneşin müjdecisi şafak, yüreğimizi umutla sularken yaşam tablomuzun gök kubbesini hep o bu renge boyar çünkü.

Zaferden daha değerliydi umur. En değerli o muydu o zaman? Hayır, ondan daha değerli olanı vardı. Umudu yaratan, büyüten emekti bu. Umudun rengi yüreklerimizde "gür bir ateş" yakmaktadır. Ve o renkten daha ötesini merak ediyorum sonra. Umudu yaratanı. Öykünün başına tekrar dönüp umut emekçisinin bu öykünün hangi karesinde olduğunu aramaya koyuluyorum. Yaşayanlar tarih olarak ad alıp yazılmaya başladığı günden bu yana devam eden bu öykünün her dönemindeki milyonlarca umut emekçisini toplayıp belleğime not düşüyorum. Karanlığın en dayanılmaz anında şafağın yol göstericisi dağ ateşlerini, "gür ateşleri" Preomete'nin ateşini birbirine elden ele devredenler.

Nurhak dağının eteklerinde yaşayanlar da Zerdeşt'in diğer torunları gibi ateşi kutsal sayar ve de aydınlığı. Karanlık ve aydınlığın o bitmez mücadelesinde aydınlığa taraf olanlardandır. Gece ateşlerine su dökmeyiz, sabahın ilk ışıklarına dönerler yüzlerine. Yüreklelerinden geçen umudu bir kez de onlara söylerler. İbadetleri bu özde varolan yürekte söylenmiş sözlerdir. Şafağın atması, Nurhak'ın yalçın yüceliklerinin üzerinden olur orada. Yani umudun öyküsü laciverdi, asi bir dille anlatılır. O zirvelerde de şafağın yol göstericileri "gür ateşler" hiç sönmemiştir. Ne

var ki orada atan yürekler bir daha dönmeyecekleri özlemi ile dolmuştur. Aydınlığın sancısı zorlu olmuş, Nurhak nice evladını güneşin ardı sıra uğurlamıştır. Umut yüklü şafaklar olmasa kaldıramazmış yürekler bu özlemi. Ama bilinirmiş ki, şafağın ardı sıra gidenlerle doğmuş güneş. Ona yol gösteren ve karanlıkları keskin bir kılıç ucu ile yırtan "gür gece ateşleri" ile.

Adı gibi yaşamının da anlamı buydu Argeş yoldaşın. Karanlıklar içindeki bir ülkenin çocuğu olarak yaşamının anlamı, atası Demirei Kawa'nın isyan ateşini devralan ve aydınlığa taşıyan bir mücadelenin içinde bu daha da büyüdü. Halkın yüreğinde umudu yeniden yeşerten bir dağ ateşi. tıpkı binlercesi gibi.

Lügatımızdan bir türlü çıkaramadığımız o kelime: Keşke. Geçip giden zamanın bir daha dönmeyecek olduğunu, acımasızlığı karşısında boynu bükük, teslim olmuş, anlamsız ve teslim olmuş çaresiz bir sözcük. Ve ben bununla başlamak zorundayım cümleme ne yazık ki. Keşke Argeş yoldaş gibi güzel bir insanı daha erken tanıyabilmiş olsaydım. Hep sözü edilen, canlı, heyecanı ve içtenliğini daha uzun bir zaman aralığında paylaşabilmiş olsaydım. Ben onu insan sevgisi ile dolu yüreğinden akan mısralardan tanıdım daha çok. Ve güler yüzlü merhabalarından. Suskunluğunun içte kanayan çağlayanı olurdu şiirleri. Ve şafağa gizlese de en büyüğünü, her gün insan olanla, güzel olanla buluşmanın sevinci ile merhaba derdi yoldaşlarına.

Çocukluk dinletilerinde hep Kabesi insan olan bir felsefenin bağlamadan süzülen melodileri vardı. Aslolan insandır öğüdünü

duyardı kulakları. İnsan sevgisi demlenirdi yüreğinde. Oysa en güzel olan insandı ve en çirkin olan da. Yaşam denen o zorlu kavganın hangi zaman aralığında fark etti bunu? İnsana dair olana el uzatılmasın diye davrandığı vakit. Güzelle çirkinin en üst sınırını da insanda keşfetti ve bu koca çelişki yine de onun yaşamının anlamı oldu. Güzel olan, doğru olan kurtulmalıydı.

Ayın yıldızlara küstüğü, göz gözü görmez gecelerde bu kurtuluşa düşlerdi. Sonra çelişkinin diğer yanı hortlar, tutsak etmek isterdi düşleri ve kurtuluşa dair umudu. Öyle ya, yol göstereni olmazsa akamazdı şafak ve doğmazdı güneş. O vakit zirvelere çevrilen düş yüklü yüzler karanlığın pençesinde ezilmeliydi. Bunun karşısına düşen sonucu karışık denklemin içinde çözüp çıkardı: Ateş olmalıydı yürek, "gür bir ateş." Kurtuluş düşüne koşuşu, en hızlı solukla oldu ve zirvelere ulaştığında düş düşlüğünden sıyrılmış, yakın bir geleceğin umudu olmuştu kurtuluş. İnsanın yaşam yolculuğunun her karesinde kendisine sordugu ve yanıtının peşi sıra ilerlediği o soruyu yanıtlayalı çok olmuştu: Nasıl yaşamalı insan? Niçin yaşamalı? Yüksek bir sesle yazdı her harfini yanıtın: Özgürlük için. Ve yüzünü gökyüzü denizine çevirdi. "Şafaaak buradan" ve ilerledi. Şafağın peşi sıra gidenlerin hanesine yazdık adını. Dağın "gür ateşini" bir yıldız yapıp ardı sıra uğurladık şafağın. Yaşam tablosuna aydınlığın rengi. Umudun rengi...

Anıları mücadelemize ışık tutacak

Mücadele yoldaşları adına
Mizgin Nurhak

ŞEHİTLERİMİZİN ANILARI

GERÇEK GÜÇ KAYNAĞIMIZDIR

İlk büyük kar yağdığında Seyit Rıza arkadaşı ve Xebat arkadaşı şehit vermiştik. Daha sonra MDKO Türkçe Şube'de Argeş arkadaşın olayı ve onun ardından MDKO Kürtçe İkinci Şube'de Botan arkadaşın aniden hastalanıp şehit düşme durumu yaşandı. Son yağışta ise DAB'da Zamanî arkadaş şehit düştü, çığ altında kalan gruptaki diğer arkadaşlar kurtarıldı. Altı bayan arkadaş 20 Şubat günü şehit düştü. Bunlar Zozan, Sarya, Dirok, Çiçek, Nujiyan ve Bengin arkadaşlardır. Öğrendiğimiz kadarıyla henüz diğer alanlarda yaşanan böyle olumsuz olaylar yok.

Kış genelde herkesi etkiliyor, fakat belli ki bütün çabalarımıza rağmen tedbirlerimiz yetmedi. Bazı arkadaşlar "uğursuz bir kış" diyorlar. Ağır geçen bir kışın yaşandığı açıktır. Birçok bakımdan zorlayıcı oluyor. İnsan kadercî bakınca arkadaşların söyledikleri gibi anlamlandırmak durumunda kalıyor. Felaket düzeyinde yaşadığımız doğa olayları belli ki bizim için olabilecek kötülüklerin en kötüsü oldu. Bir ailenin kızı ya da oğlu gitse, dünya o ailenin başına yıkılır. Bu kış bizim 11 arkadaşımız birden şehit düştü. Besbelli ki dayanma gücümüzü geliştirmemiz gerekiyor. Daha çok ders çıkarıcı

yaklaşarak doğada yaşam gücümüzü ve tedbirlerimizi arttırmak durumundayız.

Çıkartacağımız önemli dersler ve geliştireceğimiz tedbirler olmalıdır. Olaylar hiç düşünmediğimiz veya tahmin etmediğimiz biçimde gelişti. Demek

ha sıkı ve çok yönlü durmak gerekiyor. Vadiler, yüksek alanlarda daha çok riskli oluyor. Ne kadar tecrübeyle ve bazı bilgilerle değerlendirme yapılırsa da, doğa sürekli hareket halindedir. Dolayısıyla yapılan değerlendirmeler yetmeyecebili-

ki daha geniş düşünmemiz, dağda yaşamının derinliklerini daha fazla anlamamız gerekiyor. Doğayla mücadele ve doğa üzerindeki hakimiyet gücümüzü daha fazla arttırmaya çalışmalıyız. Bu tür kazalar biraz da normal olacak biçimde gerçekleşiyor. O nedenle olmaz dememek, yaşam üzerinde da-

yor. Bir sarsıntı, bir ses veya gürültü, hatta küçük bir etki bile hiç düşünülmeyen olayların yaşanmasına yol açabiliyor. Bu sonuçlar temelinde yerleşim ve yaşam düzenimizi daha tedbirli kılmanızı gerekiyor.

Bayan arkadaşların yerleşim tarzı daha kolay ve denetimli olabilir, ama aynı zamanda faz-

la riskli oluyor. Bizim için en doğru olan, yaşamda, savaşta ve çalışmada gerillacılıkta daha çok derinleşmektir. Başkalarına öykünmemiz veya dünyada olup bitenlere bakıp onları taklit etmek istememiz çok gerçekçi görünmüyor. Bizimki kendimize özgü ve koşullarımıza uygun olmak durumundadır. Zaten Apocu hareketin temel karakteri budur. Önderlik gerçekleşmesi bu esaslar üzerinde olmuştur. Bu nedenle bunun üzerinde yoğunlaşmamız bizim için daha doğru, gerçekçi ve sonuç vericidir. Bu bakımdan üslenme, yaşam ve hareket tarzımızı yeniden yeniden gözden geçirmemiz gerekiyor.

Bunu yaparken geri adım atmamak ve ters sonuçlar çıkarmamak önemlidir. Çıkartılacak sonuçlar dağdan, yani sağlam dayanaklardan uzaklaşmayı değil, onlarla daha sağlam ve dayanıklı bir biçimde bütünleşmeyi getirmeli; daha akıllı, tedbirli ve duyarlı bir sistem ve yaşam derinliği ortaya çıkarmalıdır. Bu konuda yanlış yapmamak gerekiyor. Ters yorumlama, gevşeklik ve duyarsızlık bu tür felaketlerin yaratıcısı oluyor. Tedbir almaz, ciddi ve duyarlı yaklaşımımızı derinliğine geliştirmesek bunun gibi hiç de hak etmediğimiz olumsuzluklarla karşılaşabiliriz. O bakımdan yaşam gerçeklerinden kopmamak çok büyük önem taşıyor. Önderlik, bize hep yaşam gerçeğinden kopmamayı, yaşama doğru yaklaşmayı, onu ciddiye almayı ve duyarlı olmayı öğütledi. Bunları sağlam ilkeler olarak edinmeli

ve pratiğe çok yönlü bir biçimde geçirmeliyiz. Çünkü bunlar bizim pratiğimizden ve halkın uzun tarihi yaşamından çıkartılmış en sağlam insan dersleridir. Onlara büyük değer verip başlarıyla yaşamsallaştırmayı her zaman esas almıyoruz. Doğru ve özgür yaşamı, insani yaşamı bu yaratır. Yaşanan olaylar, olumsuzluklarıyla birlikte bu gerçekleri bize bir kere daha öğretiyor.

Önderlik, Hamza arkadaşın şahadetinde "görünmez, ama hepimiz üzerinde emeği çoktur" demişti. Bu yoldaşlarımızın hepimiz üzerinde görünür emekleri var. Seyit Rıza arkadaş, gerçekten de bir insan canlısıydı. Belki çok uzun süre gözlemlemeyemedik, ama insana hizmet etmek O'nda bir tutkuydu, hayret verecek kadar hizmete bağlıydı. Xınere'ye gelip giden arkadaşlarımızın yüzde doksan dokuzu üzerinde emeği vardır. Çok kri-

tik bir dönem olan geri çekilme ve değişim döneminde, yani ağırılarımızın ve sancılarımızın çok arttığı, dişimizi sıkığımız bir dönemde gerçekten bir güç kaynağı oldu. Emeği, morali ve gece gündüz demeden gösterdiği çabayla birkaç yılda yoldaşlar üzerinde belki de en çok emek biriktiren bir düzeyi yakaladı. Seyit Rıza arkadaş, her zaman bu insanlarda cisimleşen yönleriyle anılacaktır.

Zamanî arkadaşla, bazı zorlanmalar yaşanmış olsa da, bedeli ağır, ama değerli çalışmalar yaptık. Bu biraz kaba bir çalışma olabilir, ama üretkendi ve önemli sonuçlar ortaya çıkardı. Aydınlanmamızda, bilgi edinmemizde, süreci derinliğine bilince çıkartmamızı sağlayacak kaynaklar bulmamızda Zamanî arkadaşın emeği oldu. Bu, herkes için geçerli olan bir emektir. Böyle bir çalışmayla dağ

başında Önderlik savunmalarından tutalım, 70-80 adet kitaba kadar birçok yayının kaynak olarak bulunmasını sağladık. Bu kitaplar, hala da bize güç veren temel inceleme kaynaklarımızdır. Eğitimimizi o kaynaklar üzerinde yapıyoruz. Dolayısıyla görünmez, ama Zamanî arkadaşın her birimize değerli bir emeği geçiyor; bizim kendimizi hazırlamamızda cisimleşiyor. Doğru öğrenmek maddileşen ve pratikleşen bu emeği görmekten geçer. Dolayısıyla doğru öğrenebilmeliyiz.

Bayan arkadaşların da eğitim çalışmalarımıza önemli katkıları oldu. Biz okulda tartışma yaparken, onlar küçük bedenlerine sığdırdıkları dev yürekleriyle karda ve tipide bizi beklediler. Bu anlamda eğitimimizin güvenliği açısından önemli bir rolleri vardı. Büyük bir fedakarlık ve yüreklilikle zorlukları göğüsleyerek eğitimimize güç kattılar. Bu temelde daha sağlıklı ve güçlü tartışmalar yaptık, kendimizi hazırlamaya çalıştık. Bu da büyük bir emek yoğunlaşması veya emek cisimleşmesi oluyor. Bunu da doğru anlamamız, bu arkadaşları her zaman saygı ve minnetle anmamız gerekir.

Bedeli ağır olan bir çalışma yürütüyoruz. Eksikliklerimiz ve duyarsızlığımız bu tür sonuçların ortaya çıkmasında rol oynuyor olabilir. Öte yandan büyük cesaret ve fedakarlık gösterilerek bu çalışmaların yapılması sağlanıyor. Yürütülen çalışmaların bedeli hiç de hafif değildir. Parça parça bakınca bireye çok ucuz görünüyor ve-

ya kişi fazla kavrayamıyor; fakat toplu ele alınca, daha derin bakınca nelerin bu çalışmada cisimleştiği çok net görülüyor. Esas olan bunu anlayabilmektir. Vicedan budur, doğru bakış açısı budur. Önderliğin istediği militan duyarlılık tam da bu kavrayışa ulaşmayı ifade ediyor. Bunlar sağa veya sola sapıtılmadan, dosdoğru bir biçimde ve çizgi doğrultusunu anlayabileceğimiz, bize gerçekleri anlatabilecek olgulardır. Duyguysa doğru duygu, bilinçse doğru bilinç, davranışsa doğru davranış bu kadar açık bir biçimde önümüzde duruyor. O nedenle eğitimimizin en güçlü yanı budur. En çok bundan ders çıkartarak kendimizi hazırlamalıyız; örgütlemeli, eğitmeli, pratik ve yaşam karşısında güçlü kılmalıyız. İnsan bencilliğinin girdabından tümüyle çık-

bilmeliyiz. Bu değerler bizi kendi karanlıklarımızdan, insanın içine alındığı girdaplardan çekip çıkartacak büyük ve yüce değerlerdir. Onları doğru anlayacağız, derin kavrayacağız ve iyi özümseyeceğiz. Bu yaşam gerçeklerimizle sağlam bütünleşeceğiz. Bunu yaptığımız zaman en doğru, tutarlı ve eğitimi insanlar haline gelebiliriz.

İnsanı, yaşamla ölüm arasındaki çelişki terbiye eder. Şu çok iyi anlaşılıyor ki, böyle bir çelişki olmasa bir insani terbiye de gelişmez. Yaşamın değeri, anlamı ve güzelliği de burada ortaya çıkıyor. İç sorgulama, her türlü bencilliği aşma, toplumsallaşma, dayanışma ve sosyallite insanın yaşam ve ölüm çelişkisinden böyle bir sonuç çıkarabilmesiyle, yani yaşam ve ölüme anlam verebilmesiyle oluşuyor. Hayvanlar bunu

ieğdülerleriyle yaşıyorlar; insanlar ise akılları, yani anlayış ve kavrayışlarıyla yaşıyorlar. Böyle olunca yaşamın en anlamlı ve değerli bir biçimde gelişmesine, yine insani özelliklerin her bakımından en derin gelişmesine yol açmak durumundadır. Biz de böyle bir yaşamın sahibiyiz. Bu yoldaşlarımızdan bunu öğreniyoruz. Onlarda sıkıştığımız her zaman başvurup güç alacağımız bir değer buluyoruz. Bu nedenle doğru sorgulayarak dersler çıkarmak, anıyı doğru özümseyip sahiplenmek açısından çok önemlidir. Bizi insan yapacak, insan olarak derinleştirecek; yaşamımızı güzel, zengin, onurlu ve şerefli kılacak olan bu noktadaki duyarlılığımız ve derinleşmemizdir. Bu, her türlü insani gelişmenin başlangıç ölçüsü olarak görülebilir. Bu olaylar vesilesiyle bunu da görebilmeliyiz.

Madem insani gelişme yollarını arıyor ve kendimizi eğitmeye çalışıyoruz; o zaman bunu gerçekçi, tam ve bütünlüklü olarak yapabilmeliyiz. Gerçek bir yoldaş olmanın gereklerini her zaman yerine getirebilmeliyiz. Bir militan veya bir insan olarak; düşünen, kendini örgütleyen ve yaşamına yön veren bir canlı olarak doğru tutum sahibi olmak böyle yapmaktan geçer. Bu bakımdan, acı da olsa, yaşadığımız olaylar çalışmalarımızı çok güçlendirdi; yaşamı nasıl anlayıp üretmemiz gerektiğini bize öğretti, herkes için en temel eğitim ve öğrenim kaynağı oldu. Çalışmalarımız bununla büyük derinlik ve

güç kazanıyor. Bu olaylardan çıkardığımız derslerle ve yoldaşlarımızın yarattığı güçle en büyük sonuçları alacağımızı umut ediyoruz. Bunu önümüzdeki dönemde göstereceğiz. Bu eğitim devrelerimizin mücadelemizin her alanına katacağı güç ve destek; zorlukları göğüsleme azmi, bilinci, fedakarlığı ve kararlılığı bu gerçekleri ortaya çıkaracaktır. Özgürleşen insanın, özgürleşen kadının baş eğmez dik duruşu ve tatlı gülüşü her zaman gözümüzün önünde olacak ve bize yol gösterecektir. Eğitim devremiz, bu yürekli ve fedakar yoldaşlarımızın yüce özlüklerini gerçekleştirmeye andı içecek, başarılarımızın üzerinde şekillenecektir.

Bu yoldaşlarımız bize her zaman yaşam ve mücadelede başarı gücü verecekler. Çalışmalarımızı bu esaslar üzerinde yürütüyoruz. En ciddi sorgulama, özeleştirme, insani olanı tanıma ve kendini bu kötülüklerden temizleme bu biçimde gerçekleşiyor.

Yürüttüğümüz tartışmaların buradan alacağı büyük bir güç var. Bizi zorluyor olabilir, yaşam karşısında güçlenmek ve kötülüklerden arınmak kolay olmuyor. O bakımdan böyle büyük fedakarlıklardan ve cesareten aldığımız güçle, kendi çalışmalarımızı daha başarılı ve sonuç alıcı bir biçimde yaptığımızı inanıyoruz. Onlar, özeleştirme ve iç sorgulama yapmamızı kolaylaştırmışlardır. Önderlik zindan şehitleri için "fedakarlıklarıyla özgür yaşama köprü oldular" demişti. Bu yoldaşları-

mız da kendimizi eğiterek düzeltmemizin ve ciddi bir özeleştirmeyle çizgi militanı haline getirmemizin köprüsü oldular. Bunu yapmamızın önünü açtılar. Beynimizde ve yüreğimizde yarattıkları etkiyle bunu gerçekleştirmemizi sağladılar. Bize en büyük güç ve desteği onlar verdiler. Bu temelde en güçlü sonuçların alındığına inanıyoruz. Bundan daha güçlü, etkiyici ve gerçekleri daha yalın gösteren bir durum olamazdı. Bunlar inkar edilemeyecek, saptırılamayacak veya görmezden gelinemeyecek kadar büyük gerçeklerdir. Bu bakımdan çizginin gerektirdiği sonucu başarıyla almış olmalıyız. Çıkardığımız derin sonuçlarla nasıl dönem militanı olunacağı sorusunu çözümlemiş olmalıyız. Zaten ulaşmayı hedeflediğimiz nokta buydu. Bu bakımdan yürüttüğümüz çalışmalarla birlikte yaşadığımız olaylar da bizi daha çok eğitiyor ve sonuç almamızı sağlıyor. Bunu gerçekleştirdiğimizce inanıyoruz.

Bu temelde ant içiyoruz ki,

Şehitler ölmez

Onlar doğru yaşamın gerçek

sahipleri ve yol göstericileridir

Zilan çizgisinde fedaileşen ve

özgürleşen kadın

doğru yaşamın kendisidir.

Biji Serok APO!

24 Şubat 2003
İdeolojik Merkez

Fırvâl RAMAZAN (Bêritan) ve Senayet MURADİ (Tara)

KAR SİZE TOPRAK OLDU

❖ Adı, soyadı: **Fırvâl RAMAZAN**
 Kod adı: **Bêritan Kobanî**
 Doğum yeri ve tarihi: **Raqa 1982**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1999**
 Şehadet tarihi ve yeri: **20 Aralık**
2002, Qendîl dağı-Dolakokê,
Çığ düşmesi sonucu

Biliyorum
 birazdan
 gideceksin
 Işığa doğru
 Işık seni hep
 aydınlatacak
 Özgürlüğe
 doğru
 Seni hep
 anacağız
 Zafere doğru

❖ Adı, soyadı: **Senayet MURADİ**
 Kod adı: **Tara Rojhilat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Sine, 1981**
 Mücadeleye katılım tarihi: **2001**
 Şehadet tarihi ve yeri: **20 Aralık**
2002, Qendîl dağı-Dolakokê,
Çığ düşmesi sonucu

Bêritan ve Tara...

Henüz tanıyamamıştık birbirimizi. İlk defa karşılaşıyorduk. Ne o benim kim olduğunu biliyordu, ne de ben onun kim olduğunu! Ne de olsa ona göre de, bana göre de acelesi yoktu bu işin. Hem bizde her şey yaşanarak öğrenilir. Birbirimizle yaşayarak, çalışarak, paylaşarak zamanla tanışır, yakınlaşırsınız birbirimize. Biz böyle öğrendik ve hep böyle yaşadık. Her şeyin bir zamanı vardır ya. Bizde de öyle. İşte o an söz-

cüklerle tanışmanın zamanı değildi sanki. Ondan önce yapılması gereken şeyler vardı. Ne de olsa birlikte çalışmamız için önümüzde hiçbir engel yoktu. Çünkü aynı amaçta yüreklerimiz ortak çarpıyor, bilinçlerimiz ortak işliyordu. Olması gerekenler aynıydı bizim için. Ulaşma mücadelesinde de aynı ruh ve coşkuyu taşıyorduk. Aynı duygular ve düşünceler sahibiydik, belki de aynı akibet...

Kara kış bu yıl kapımızı erken çalmıştı. Her zamanki gibi yine 'roj baş' sesteriyle

uyanmıştık. Uykulu gözlerimiz birden gördüklerine inanmak istemiyor gibiydi. Her tarafa metrelerce kar yağmış ve halen yağmaya devam ediyordu. Sisten bir metre ötesi görülmüyordu. Bu da neyin nesî? Bu süreçte hiçte karşılaşmak istemediğimiz bir durumu aslında. Doğrusu, bu düzeyde bir karakış karşılayabilmek için hazırlıklarımız henüz bitmiş değildi. Karakış bu yıl acele etmişti, zamansız gelmişti. Oysa her yıl gelmeden önce haber verirdi. Bu yıl haber-

siz, çok sinsice, beklenmedik bir günde etrafımızı sarmıştı. Gerilla dinler miydi bu kara kışı. Her şeye rağmen, gerillayı gerilla yapan aynı zamanda doğayla savaşımı değil miydi? İşte biz de böylesi fırtınalı bir günde görev için yola koyulmuştuk. Çılgınlık yapmıştık aslında. Büyük bir riski –belki de çok fazla istemeden– göze almıştık. Riskliydi, ama olması da gerekiyordu. Yarım saatlik yolu düşünse kalka iki saat içinde yürüdükten sonra ulaşmıştık size. Bizi görünce çok şaşırmış, yaptığımızı çılgınlıktan da öte değerlendirmiştiniz. Ama olsun, atlatmıştık. Hem ne de olsa alışkındık bu tür durumlara. Gelmeyişimiz bir şey değiştirmedeği gibi, gelişimiz de bir şey değiştirmede.

Engel olamadık senin gidişine hem de hiç dönmemesine o gidişine. Oysa ki sen yaşamın özü, gerçeği,

güzelliği ve baharıyla henüz yeni tanışmıştın. Yaşadığın o ilk baharın taze kokusu vardı hala üzerinde. Her şeyi bir an önce tanıma, öğrenme istemi, hırsı, merakı ve saflığıyla parlayan gözlerinden anlaşıyordu her şey. Kendi sessizliğinde yaşıyordun baharı. Karın beyazlığında yaşıyordun. Kendi sessizliğinde ve beyazlığında gülümsüyordun yaşama, insanlara. Fazla konuşmadan, kelime sarfetmeden çok şey anlatıyordun insanlara. İşte bu ilk karşılaşmamızda seni böyle tanımıştım, öyle görmüştüm. Seninle çok konuşmadan seni bu kadar tanıyabilmiştim Tara. Baharlaşıyordun, kışın kara bulutlarından nefret edecek kadar. Sen kışın kara bulutlarını değil beyazlığını çok seviyordun. Yağan beyaz kar seni sevindiriyordu. Onun bereket getireceğini düşündüğün için

karın yağışına hepimizden çok sen seviniyordun. Daha küçükken öğretmişlerdi sana; “kışın çok kar yağarsa, yazın bir o kadar bereket getirirmiş!” Bu kış kar nasıl kabına sığmıyor vadilerden taşıyorsa, yazın da nehirler yatağına sığmayacak, coşacaktı. Durmak bilmeyen kar artık sığmıyordu hiçbir yere. Yağdıkcı karın “çığ” tehlikesi de artıyordu. Ama sen karın yağışında baharın güzelliğini görüyordun. Onun için tehlikesine rağmen seviyordun onu. Karın beyazlığı büyülemişti seni bir kere. Karın içinden çıkmak istemiyordun hiç, onun bir gün sana toprak olacağını bilmeden! Durmak bilmeyen kar “çığ” olmaya başlayınca kar sana toprak oldu. Seni toprağa değil kara gömdük Tara! Mezarım kardan yaptık, toprak bulamadığımız için.

Yalnız değildin Tara!

Bir anda oldu her şey. Bir anda, hiç kimsenin tahmin etmediği, beklemediği, anlayamadığı ve 'gelmez' dediği bir yerde kar toprak oldu. Karın rengi değişti Tara. O bembeyaz kar birden siyahlaştı ve o kadar çılgınlaştı ki, vadilere sığmaz oldu. Çok acımasızdı o kar, hiç çekinmeden önüne gelen her şeyi alıp götürdü, hem de arkasına bakmadan, herkesi şaşkınlığa uğratarak, acılar içinde bırakarak.

Sessiz bir çığlık içerisinde gözlerimizden dökülen gözyaşlarıyla uğurladık seni Tara!

**Yalnız değildin
demiştin ya!**

Sana ne demeli?

Son andaki o masum bakışların halen gözlerimin önünde Bêrîtan. Yardım istiyor, kurtulmak istiyor gibiydin. Acılı, hüznü ve sevimli bir yüz ifadesiydi. Ayrılmak istemediğini ilk bakışta anlayabiliyorduk Bêrîtan! Ama kar seni bizden önce keşfetmişti. Yetişemedik o kara. Çok hırçındı, cana susamış aç kurtlar gibiydi Bêrîtan. Çok savaştık hepimiz, ellerimizle karın içine girdik seni aradık hem de her yerde ama yetişemedik sana. Kar seni çoktan almıştı Bêrîtan!

Hepimizi kahreden, yaşamı felç eden bir karakışta mı seni kaybedecektik?

Seninle bir gün önceki tar-

tışmamız hiç aklımdan çıkmıyor. O an ilk ve son tartışmamız olacağımı nereden bilebilirdim ki! Peki ya sen? Uzun uzadıya, hem de hiç sıklımadan, zamani unutarak dalmıştık tartışmaya. Zamana aldarmıyorduk, zamanla yarışıyorduk, zamani dolu dolu yaşıyorduk o an. Meydan okuyorduk zamana. Gece geç saatlere kadar devam eden o tartışmamızda birbirimize o kadar yakınlaşmıştık ki. Nereden bilebilirdim, hiç heklemediğimiz son bir anda da birbirimizden sonsuza dek ayrılacağız.

Bilirsin Bêrîtan, ayrılıklar bizde çok yaşanır. Ama bazı ayrılıklar hiçbir zaman alışılır ve katlanılır olmadı. Onun için bu ayrılığa da hiçbir zaman alışamayacağım Bêrîtan. Seninle çok şey ya-

rım kaldı. Yarım kalmışlığa sebep olan bu karakışı hiçbir zaman affetmeyeceğim! Yarım kalmışlık bir zorunlulukmuş gibi. En güzelini yaratacakken fırtına kopuyor. Tarihte de öyle yazıyormuş. "Yarım kalmışlık, ezilen insanın kaderiymiş!" Buna lanet getirmemek elde değil.

Seninle çok şey yarım kaldı Bêrîtan.

Ölümlerle burun buruna gelmişken, yaşamla tekrar buluşunca doyaya gülümseyemedim. Sizden ayrılmanın acısı büyüktü. Onun için gülümseyemedim.

Yaşama karşı buruk gülümsemek ne kadar da zor ve acıymış Bêrîtan. Ölümün karpısında yalnız dönmek ne kadar kötüymüş yoldaşım.

Zilan Zinê

İskender Yıldız

Bakışlarında asılı kalan ihanetin çirkin yüzüne İnat direngen Apocu gülüştür

Toplumsal yükseliş dönemleri fırtına öncesi gelişen doğa olaylarına benzer. Çeşitli doğa olaylarının sonucudur fırtına. Bir anlamda fırtına doğa gazabının zirveleştiği andır. Fırtına güçlü ile güçsüzün kıyasıya mücadelesidir.

Toplumsal yükselişlerin de zirveleştiği serhildanlar fırtınaya benzer. Nasıl ki fırtına ölü toprağı, kurumuş köksüz ağaçları yerinden sökülüp yeni doğumlara ehelik ediyorsa, halk hareketlerinin zirveleştiği serhildan dönemleri de keskin bir yol ayrımının yaşandığı alanlardır. Ayaklanmaların halk tabanına indiği dönemlerde, en pasif konumda bırakılan kadın öncü güç, en dinamizmini gençlik ve en cesurca girişimlerin sahibi de çocuklar

● Adı, soyadı: **İskender YILDIZ**
Kod adı: **Kendal Batman**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1981**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997, Avrupa**
Şehadet tarihi ve yeri: **Eylül 2002, Çavreş alanı-Karlıova**

oluşturur. "Küçük generaller" olarak adlandırılan bu çocuklar devrim rüzgarıyla dirhem dirhem büyüyüp çelikten bir iradeye kavuşarak birer öncü güç, militan, komutan olur.

Ulusal demokratik devrimimiz de '90'lardan sonra böylesi bir süreci yaşadı. Serhildan döneminin öncü gücü kadın ve askeri araçları taşıyarak başlatan çocuklar olmuştur. Önderlik geleceğin öncü militan yapısını bu kesimde gördüğünden, mücadelenin başından itibaren bu iki kesime özellikle önem vermiştir.

Toplumsal dirilişimizin zirveleştiği '90'lar döneminde düşmanını yakından tanıma fırsatı bulan, ilk kopuş ve mücadelesini başlatan küçük generaller, devrim rüzgarıyla büyümüş ve devrimin öncü komutanı ve militanı misyonuna yüklenmişlerdir. Bu yoldaşlardan birçoğu diriliş devriminin büyük şehitleri ve kahramanları olarak da tarihe geçmiştir. Kendal yoldaş da diriliş devrimimizin yarattığı böylesi şahsiyetlerden biridir.

Kendal yoldaş faşist cuntanın pervasızca hüküm sürdüğü '81 yılında orta halli bir ailenin çocuğu olarak Batman'da dünyaya gelir. Toplumsal çelişkilerin yoğun yaşandığı sınıf, cins ve mezhep-

lerin çatışmaları ortamında büyür. '90'lar sürecinde binlerce yoldaşı gibi O da devrim rüzgarıyla filizlenir. Serhildanlarda ilk yürüyüş ilk slogan derken düşman araçlarını taşıyarak düzenden ilk kopuşu da başlatır.

Ailesi 1992-95 arası kontra faaliyetlerinin yoğunlaştığı Batman merkezden zorunlu olarak göç eder. Avrupa'ya taşınırlar. Yeni ortam ve mekanın yabancılığı iliklerine kadar hissettiren, köksüzleştiren ve kimliksizleştiren yapısına baştan itibaren ısınmaz Kendal yoldaş. Ne okul ne sosyal yaşam hiçbir şey onu çekmez. Yabancılık O'nu ülke ve mücadeleye iter, kimlik arayışında yüreği ülkeye çekilir. Bu duygular katılım kararıyla sonuçlanır.

1997'de katılım ve eğitim süreciyle başlayan serüven Avrupa cephe ve gençlik faaliyetleriyle devam eder. Ancak bu faaliyetlerde kabaran duyguları Kendal hevali harekete geçirir. Yön ve kiblesi, Güneş Ülkesi'dir. Duygu baharlaşmasını yaşamaktadır. Avrupa'da yolculuk öncesi son gecesini uykusuz geçirir. Bu onun kesin kopuş zirvesini oluşturur. "Bu yaşam burada biter" der ve Güneş'e yolculuk başlar.

Güneş ülkesine zorlu bir yolculuk sonrası ulaşır. "Ol-sun" der, "önemli olan ulaş-maktı." Ancak yaşamın ve savaşın gerçekliğiyle henüz yüz yüze gelmemiştir. Sömürgeci güçlerin sınıra döse-

dikleri mayına basan gruptaki biri ayağını kaybeder. Bu Kendal arkadaşta öfke, kin ve intikamın daha da büyümesini sağlar.

Ülkeye gerillaya ulaşan Kendal heval, bunu yeni doğuşun arifesi sayar. Moral coşku ve heyecanlı katılımı sınırsızdır. Artık O'nu engellerecek, geriye çekecek bir şey yoktur. Özgürlük savaşçısı olma hayali gerçekleşmiştir. Keyfi yerindedir, moral ve coşkusu katıldığı eğitimlere ve yaşama yansır, farklılığı hemen göze çarpar.

Hacı Ümrân-Çoman hatında başladığı ilk gerilla faaliyetlerine büyük bir istekle katılım sağlar. Cesaretli, girişken ve gözü karadır. Emek ve katılımda ise hesapsızdır. Bu yönlerine esprileri de eklenince kısa sü-

rede sevilen, sayılan ve değer verilen bir konuma gelir. Pratik zekası ve tartışma düzeyiyle yeni düşüncelerin gelişimini sağlar.

Dağda birçok ilki burada görür Kendal heval. İlk ihanete üzülür. Ama inanç ve irade ile diyalektik bağ kurar. İlk ayrılık ve şehadeti de yaşar. Değer ve yoldaşlığın yüceliğini anlar ilk kez ihanet ve işbirlikçiliğe kurşun sıkar. Kürdistan'da kaybettiren gerçekliği görür. Bütün bunlar Kendal yoldaşta güçlü bir doğrultu yaratır. Bir süre sonra görev aldıktan sonra artık sınırsız bir dünyanın dervışı olmuştur Kendal yoldaş.

9 Ekim sonrası Önderliğin başlattığı Roma yürüyüşü, Kendal yoldaşta büyük bir moral ve güç yaratır. Buna cevap olmanın gereği olarak

daha fazla çalışmanın gerektğini belirtir.

15 Şubat komplosu birçok yoldaşa olduğu gibi Kendal yoldaşa da derin bir sarsıntı yaratır. Güney koşullarıyla sınırlı kalmayı yeterli görmez. Zor koşulların Apocu fedai ruhunu esas alarak fedailiğe aday olur. Fedai eğitiminde yer alır.

Savaşın durdurulması ve geri çekilmenin ardından parti ve Önderlik üzerinde gelişebilecek olumsuz bir duruma karşı aktif tavır alabilmek için 2000 baharında Kuzey'e gitme önerisinde bulunur. Koşullar buna el vermediği için önerisi kabul edilmez. Komplonun iç uzantılarının kaçışı ve YNK'nin kışkırtma ve dayatmalarını kabullenemez.

Çalışmalarda aktif katılım gerekliliğini hisseder. Alan açmak ve çeşitli faaliyetlerde bulunmak amacıyla Kanicengê'ye gidecek birliğe gönüllü katılır. YNK ve gerici güçlerin bu alanı da kapatma ve daraltma çabaları Kendal hevali daha çok çalışmaya sevk eder. Yer yer karşılaştıkları alanlarda YNK güçleri üzerine bombalarıyla gider. Göğüs göğüse bir mücadeleye girer. Onun bu cesaretli duruşu hainlerin gözünü korkutur. Alan savaş öncesi belli bir arınmayı yaşar.

Güçlerimiz üzerinde hesap yapan YNK'nin provokatif faaliyetlerine parti cevap verinceye kadar, Kendal hevalinin içinde bulunduğu grup he-

def ve mevzilerini belirleyerek yürüttüğü çalışmalarla düşmanı alanda boşa çıkarmıştır. Savaş başladığında uzun hazırlıklara gerek kalmadan belirlenen hedeflere saldırılar gerçekleştirilmiş düşman mevzileri yerle bir edilmiştir.

Savaşın kızgınlığı ilk hamle sürecinde gece gündüz çalışarak düşman güçleri alandan büyük oranda sökülüp atılmıştır. Ancak savaş henüz bitmiş değildir. İhanetçi güçlerin iradesi kırılmış olsa da paylaşacakları "son" kozları kalmıştır. On bir kişilik bir güçle Kanicengê alanına yaptıkları saldırının bir hedefi de Kendal hevalinin içinde bulunduğu tepedir.

Birlikleri sabaha kadar çatışır, sabaha karşı boş bildikleri bir tepeye geri çekildiklerinde

pusuya düşerler. Kendal heval buradaki çatışmada sol omzundan yaralanır, hastanede gözünü açtığında birlikten yaralı bir yoldaşını daha görür. Amedli Ömer yoldaşın şehadet haberini öğrendiğinde ilk defa gözyaşlarına hakim olamaz. Bunun etkisini uzun bir süre yaşar. Anısına bağlılığın gereği olarak daha fazla çalışmaya yemini eder.

Tüm uluslararası komplo güçlerinin ve yerel işbirlikçilerinin yöneldikleri bir süreçtir ve fazla imkan yoktur. Savaşın zorlu koşullarında eldeki kıt olanaklar nedeniyle o da yeterli bir tedavi göremez. İyileşemediği için YNK ile yaşanan ikinci hamle sürecine katılamaz.

Aylar ayları kovalamaktadır. Karabulutlar, sisler dağılmış mevsim baharın yeşillik-

leri ve rengarenk çiçekleriyle kucaklaşmaktadır. Bu baharlaşmayı partimiz de yaşamaktadır zira, komplocu güçlerin imha ya da teslimiyet istemleri yerle bir edilmiş, bahara güçlenerek çıkmıştır.

Kendal heval de bu süreçten güçlü çıkabilmek için yoğun bir çabanın içindedir. Araştırıp incelemekte, Önderliğin "Zihniyet devrimi" dediği doğrultuda bir aydınlanma düzeyi yakalamaya çalışmaktadır. Bunu daha sonra elimize ulaşan çağın manifestosuyla tamamlamaya çalışacaktır.

Manifestonun gücümüzde yarattığı etkiyi Kendal heval de yaşar. Eline ulaşan manifestoya adeta sarılır, ciddi bir yoğunlaşma içine girer. Bu amaçla oluşturulan bir yoğunlaşma grubuna dahil olur.

11 Eylül sonrası yeni bir dönem başlıyordu. Bunun olası sonuçları her halükarda partimizi de ilgilendiriyordu. Bundan dolayı da hazırlıklar yapılıyor, alanlara dağılım sağlanıyordu. Bu süreçte aktif rol almak amacıyla Kuzey'e gitme önerisini tekrarlayacaktı.

2002 baharıyla Kuzey'e gidecek grup içinde yer aldığı haberi Kendal hevalde müthiş bir sevinç yaratmıştı. Adeta eksik kalan yönünü tamamlamış, hayali gerçekleşmişti. Bu O'nun için yeni bir başlangıçtı. Beş yıla varan ülke pratiğinde gerillacılığa yeni başladığını sık sık tekrarlıyor-

du. Bu duygularla sol kolu yeterli işlev görmemesine rağmen hazırlık eğitiminde hiç şikayette bulunmamış, büyük bir moralle katılım sağlamıştı. Coşkulu, moralli katılımı ve esprileriyle ortamı sürekli şenlendiriyor, diri olmasına katkıda bulunuyordu.

Baharla başlayan hazırlık çalışmaları temmuz ayı ile birlikte bir üst seviyeye ulaşmış güç, gruplar halinde harekete geçmişti. Bu aynı zamanda mevsimsel bir yenilenmeydi de. Kendal heval duygu ve düşüncelerinin zirvesini yaşıyordu. Yaşanan olumsuzlukları geride bırakacak, yoldaşların ayrılırken ki sıcaklıkları ve duygularını kendisine esas alarak en zor koşullarda bunu manevi bir güç kaynağı yapacaktı.

Gidecek grup belli güzergahlara kadar beraber gidecek, sonra alanlara göre ayrılacaktı. Erzurum eyalet gücü de iki grup halinde yola çıkmıştı. Kendal heval ilk grupta gidiyordu. İkinci grupta olan ve daha önce alanda kalan Çavreş heval Kendal'ın sıcak kanlılığı ve girişkenliğinin olası olumsuz sonuçlarından kaygılanmış, ama belli etmemeye çalışmış, sadece "kendine iyi bak eyalette görüşürüz" demişti.

Kendal hevalin de içinde bulunduğu grup eylül başlarında Erzurum eyaletine ulaşır. Eyalet güçleri hem gelen hem de Güney'e gidecek grupla meşguldür. Hazırlıklar da buna göre yapılmakta-

dır. Güney'e giden grup ayrılmış iki gün olmuştu. Uzun süre eyalette kalmış, eyalet yürütmesinde yer alan Hogır yoldaş da Güney'e gidecek grup içinde istenmiş ancak yeni gelenlere yardımcı olmak için bir süre daha kalma önerisi kabul edilmişti. Bir görev için Hogır arkadaşla bir grup gidecekti. "Başlangıç sonucu belirler" mantığından hareketle Kendal heval hiç düşünmeden kendini bu göreve önermişti. Bu tür görevler Kendal hevali heyecanlandırmaktadır. Gruptaki eski arkadaşlar alandaki ihanet odakları ve hassas noktaları bilmekte, ona göre hareket ediyorlardı. Ancak Kendal heval bunları düşünmekten uzaktır, yıllarca kara hançer gibi arkadan saplanan ihanet geride kalmışcasına bir gafiye girmiştir. Grup hassas, ama olası bir ihanetten habersiz yoluna devam ediyordu. Bir noktaya varılacak, bir miktar ihtiyaç malzemesi alınacak ve geri gelinecekti. Kendal heval Hogır hevalin hemen arkasında yürüyordu. Grup Karlıova'nın Çavreş mıntıkasındadır. Alanda ihanetçi güçler vardır ve o gece özgürlük savaşçılarının kanına girmek için pusuya yatmışlardı.

İhanet odakları silahlarını kustuğlarında Hogır yoldaşın ardından düşen Kendal hevalin bakışlarında asılı kalan, ihanetin çirkin yüzüne ve imhacı güçlere inat direngen, namuslu bir Apocu gülüştü.

Tutsaklığa isyanının adı Serpil

SERPİL

Kayıp zamanlarda
yaşayıp
Gelecek zamanlara
savrulan bir genç kız
Güneşin çizdiği
resmin fırça darbelerinde
Arar kendini
Mavi kalın çizgiler mi
Gri karmaşası bir hat mı
anlatır acaba onu
Onun tüm tonlar anlatırdı
yüzünü
Bir tebessüm
Merakın, sevincin ve
kaygıların sentezi
Bir haykırış
Bir o kadar da
mahsum ve derindi
O mavi bulutlara binip
sonsuzla giden
Aydınlığa gülümseyen
Serhat'ın asi kızıydı.

Gözlerimden akan yaşların
yere düşmemesi için avuçla-
dığım, soğuk demir rengin et-
kisinde, yazlı bir 5 Ocak sa-
bahıydı. En yakınındayken
bile, en uzaktaki kadar özle-
diğim can yoldaşım Serpil'in
şehit düştüğü, donan zamandı
5 yıl önce bu gün. O'nu, son-
suzluğa gönderiş inanılmaz
bir kaybedişti.

Tamda ocak ayı, pınardan
akan sudaki kristal ışıkları gi-
bi duygularımızı olgunlaş-
tırmış, bütün iç hesaplaşma-
larımızı keskinleştirmişti. O
gün; yüreğimiz, yağmur ön-

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Serpil**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ocak
2001-2002**

cesi sıkıntı gibi sıkışıyordu.
Altı gün önce göndermiştik
onu hastaneye, iyileşip de
gelsin diye. Gidip de gele-
memek, gelmeyip de sonsuz-
luğa bu kadar çabuk gitmek
var mıdır? Can yoldaşım. 5
Ocak'da, kırılğan bir soğuk
altında öğrendik ölümün be-
denine girişini. Karınlıktı
ölüm, acı doluydu. Bekleme-
den gelen acı haberin misafi-
ri, erken yağın kar gibiydi.
Kaldırılamazdı, bilinçlice şe-
hit edilmen. Bu şahadet ki
olanaklığın çokluğunda, yok-
luğun kıyamet virajında dü-
şürülmekti, hain düşmanın

tarafından. İntikamı daha
büyük, acısı daha fazlaydı.

5 Ocak'da, güneş bulut-
lardan kurtulamamıştı. Tut-
saklık duvarlarına çarpan
özgürlük kuşu dışarıya uça-
mamıştı. Serpil; tamamlan-
mamış, yarım kalmış bir ya-
şam türküsüydü. Yüreğimin
saklısında, kimsenin ayak
basmasına izin vermediğim,
kutsal bir toprak parçasıydı.
O ilk komutanım, ilk kut-
sallığı yaşayan kadın yolda-
şımdı. Bu şahadet yüreğim-
de, oklanmış bir güvercin gi-
bi büyük ayrılık acısının izi-
ni bıraktı. Reyhan rengi bir
resim çizdi göz hebeklerime.
Ölüm acı bir türküdür yaşa-
mımızda. Acıları, siler za-
man derler. Bizde geride
dağlarda yanan ateşte gülüş-
leri kalan Serpil'lerin unutul-
mayan anıları kalır. Onları
düşündüğümde, dökülmeyen
gözyaşlarımı sahyorum der-
yalara, diğer ağlayamayan
gözlerle buluşsun diye.

Etrafı çevrilmiş grilik al-
tında yaşamın tüketim saha-
sıdır, zindan. Orada en çok
duvarlardan nefret edersin.
Parsellemiş gök yüzünedir en
büyük isyanın. Serpil yoldaş-
la '97 yılının Haziran ayının
serin bir akşamında, bulun-
duğumuz cezaevine gelişyle
tanıştık. İlk geldiği günden
itibaren tavırlarıyla farklı ol-
duğunu göstermişti. O güne

kadar gerilladan yakalanıp gelen birçok arkadaş görmüş-tüm. Yanımıza gelen arkadaşların çoğu, anılarını yüreklerinde saklıyordu. Ama Serpil yoldaş, geldiği ilk günden itibaren gerilla olmanın gizemini ve yaşamda temsil edileceğini anlattı bize. O, duvarlarla örülen yüreğimizi özgür dağlara taşıyan köprü yaptı kendini. O günden sonra daha fazla hissettik, doruklardaki coşkuyu, morali, acıyı, hüznü. Onun gözleri hep şafak sökmeden önce oluşan sis gibi buğuluydu. Bu buğululuk, yüreğinde yanan ateşle çoğu zaman dağların doruklarında olmasındandı. Geceleri çoğu zaman dağlarda ki anılarını koynuna alır uyurdu. Onun dağlara olan aşkı ve tutkusu, bûlbûlün güle olan aşkına benzerdi. İşte

bu yanıyla, Serpil yoldaş da gerilla mekanlarda sınırlı değildi. Gerilla, onun yaşamında her anındaydı. Gerillayı dağlara değil, yüreğinin büyüklüğüne sığdırmıştı.

Onun ortamımıza gelişiy-le, tanıdık kadının öz gerçekliğini. Kadının dili, yüreği ile yaşama nasıl renk vermesi gerektiğini. O, yaşayarak tanımuştı egemenliğin her çeşidini savaş açarak ordulaşan kadın gerçekliğini. Ondandır dinledik, kadının nasıl ordulaştığını. YAJK'ın Önderlikle kadın yoldaşlığını yaratmanın silahı olduğu onun anlatımlarıyla daha derinden hissettik. O yaşayarak öğrenmişti, ordulaşmanın, partileşmenin kadın için ne kadar hayati olduğunu. Kadın yoldaşlığını ilk onda duyduk ve yaşadık. Özgür

kadını ışık olarak görüp, başka ışığa yürümek yerine özgür yaşama, Önderlikle buluşup ışık olan kadının ulaşabileceğini. O Zilanları, Beseleri anlatarak kavratmış bize. O, yüzünü güneşten hiç ayırmayıp, duvarlara çarpıp, ama onu aşarak kadın yoldaşı oldu Önderliğin.

Serpil, acıları gülüşüyle saran yoldaşımız. Zindandaki duvarlarda ilerleyen zamanı durdurup, özgür kadınla akan zamanı başlatan can yoldaşımız. O tüm duvarlar ve kapılar ardında gerillayı yaşayan büyük yaşam sevinciydi. Umuda gülümseyen, herkese gülümseyen etkileyen göz, seven yürük, eğiten bilinç di. Ve şimdi biz seni çok özleyiyor, seviyoruz. Ve aydınlatmışın yolun takipçisi olacağımıza söz veriyoruz.

Kenan FIRAT-Nemrut

BEYAZ DAMLANIN İHANETİ

Kış aman vermiyordu. Sessiz odaların kireç kaplamasına henüzemişti kamp yerleri.

Oysa beyaz barışın ve kardeşliğin simgesidir. Umut müjdelendir beyazın içinde. Çünkü bu beyazlığın sonrası bahardır. Birbirini kovalayan günler güneşe yaklaşmanın umuduyla baharı müjdeliyordu herkese. Ertelenen umutlar baharla yeşerecekti yeniden. Baharla beraber tüm bu zorluklar bitecek, bütün canlılar yeşil doğayla tekrar buluşacaktı.

Kimileri baharla olgunlaşan buğday başaklarının seyrine dalıp ve sığınacak bir gölge arayacaklar. Kimileri kara kış günlerinin yarattığı yorgunluğu atmak için ve güneşle dolan hasretliği gidermek için kumsalda tatil yapmayı tadacaklardı. Yani anlayacağımız canlılar alemi olarak gölünslüyen baharda her birimizin farkı hesabı vardı. Ve bu farklılıklarda paylaştığımız bir dünya, hepimizin dünyasıydı.

● Adı, soyadı: **Kenan FIRAT**

Kod adı: **Nemrut**

Doğum yeri ve tarihi: **Varto, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 2003, Habur suyu**

Baharın merhama gülüşü; tabiat ananın bayramıklarını giymesiyle çököyordu tüm güzellikler üzerine. Sokak aralarındaki cıvılcık sesleri, oyun kavgaları, körebeler ve gelecek hayallerini süsleyen evcilik oyunları ve yağmur altında ıslanmaya aldırış etmeyen gençlik duyguları... Hırçınlaşan ırmaklar ve kaharan denizler... Bahar doğanın en bereketli mevsimi, insan belleklerine işlenen anıların sahibidir.

Her halkta farklı bir müveyi canlandırır gülümseyen güneş. Analar çiğdem toplayıp taç yapar gelinlik çağındaki kızlarına, tandır başlarındaki masal sohbetleri, başka bir kışın rafına kaldırılır. Bahar, iş ve güç zamanıdır emeği halkının. İşlenen her toprağa teri damlar, nasırları çukur oymuştur kürek sapına, renk değiştirmiştir kepi, vurulan her çapının çekilişinde, söktürür ayrık otları, onlar ezelden beri düşmüştü hamaralı toprağın duruşuna ve

böylece öten her horoz sesiyle beraber herkes hıncın dalga sadeliğinde yaları kıyısını emegin.

Soğuk ve uzun kış günlerinde kendilerini olgunlaştırıp, iştah açan birer meyve gibi bırakırlardı hayat sofrasına. Gülümseyen her baharın başlangıcında, hep umutlarını yeşerttiler, lîrîklîğe inat. Umut zaferden daha değerliydi onlar için. Böyle diyordu Kürdistan'daki yaşam kaynağı. Kutsal güneşe bakarak büyümüşü bütün çocuklar. Şimdi de Özgürlük Güneş'ine umutla bakıyorlardı.

Ne anılarından masal dinlemiş, ne de niniler eşliğinde uykulara dalabilmişlerdi. Yaşam onlara çocuk olmayı yasaklamıştı. Bu yüzden erişen büyümüşü tüm çocuklar. Ve halkının özgürlük mücadelesine sarılmışlardı. Sadece özgürlük güneşinden aldıkları güç ve büyük bir yürekle çıkmışlardı yollara.

Sevdası, umudu ve tutkusu olanlar, yani güneşe ulaşmayı amaç edinenler, tüm olacaklardan ve Habur'un namertliğinden habersizce yol alıyorlar-

dı. Uzun uzun kıvrılan potikalarından Habur kıyılarına, cennet mezopotamya topraklarını yakan ve kirletenlerden hesap soracaklardı. Bunun için hırlanmışlardı. Tarihî yüzüne bakmak için yüreğin pak olmalıydı. Ne ölümle ne de zorluklar bu amacı engellemeyecekti.

Anlamsızlıklar anlam içinde saklı bir gerçektir. Anlam anlam içinde gizliydi. Bunu ne kadar anlayabilirsen, anlamlandırabilirsin güzellikleri. Suyun berekliğine damlayan her kirli su, farklı bir anlamı kavrır insanlığına. Bir bardakta hayat bulur bir bardakta ölürsün. İki kaşın arasındaki damarlardan gelip gidiyor yaşam. Yaşamları anlamandıran, ölümle tekalaşıp sırt çevirmektir. Yani ölümü anlamlandırmaktır. O ulaşmadaki duruşuyla, yaşama biçimiyle değerle, kutsal kalmış ölümü. Ve ulaşılar Habur'a önce uzanıp doğaya içtiler Habur'un suyundan ve ardından sıralanıp geçeceklerdi başka diyarlara. Oysa zaman o an durdu. Ve çarkını engeldi pas tutmuş tarih. Azrail ölüm maskesi ile beyaz atına binmiş Ha-

bur'un içinde dört mala koşuyordu. Bir an önce kurtuluşuna sarılmak istiyordu. Bazen kararsızlık içinde durup yavaşlıyordu. Kararını vermişti Habur. Tüm canlılar birazdan kopacak fırtınayı. Habur'un ihanetini seyretmek için doldurmuşlardı boş koltukları. Özgürlük savaşçıları kararlı adımlarla yürüyorlardı. Habur'un üstüne üstüne. Vakit çarpışma anıydı. Duellocular, özgürlük savaşçılarıyla çılgın Habur'da. Birisi sonsuza kadar lanetliliğiyle unutulmayacaktı. Özgürlük fedaileri ise onurlu mücadeleleriyle nakşedilecekti yüreklerle.

Şehit Nemrut yoldaş, azgın Habur sularında özgürlük kulaçlarını attı. Ve her kulaçta berekliğinde yoldaşlarına devretti sevdasını, onun hamaratlı gülüşü belleklerde yeşerip ona açılan kapının kilidi olacaktı. Ve her anlığında Habur'un adı, şehit Nemrut yoldaşın sevdâ rîzgârı ile burkulacak yüreklerimiz.

Anısı mücadelemizde yaşayacak.

Mücadele arkadaşları adına
Mirza

İsmet BAYCAN (Suat)

ŞİMDİ BARIŞ DAHA KUTSAL

Barışa yürüyorduk. Sırtımızda tüm heybetiyle koca Zagros, önümüzde tansık ufuk çizgisine kadar peş peşe dizilmiş mor dağlar, üstümüzde masmavi duru gök kubbe vardı. Vadilerden inerken ve zirvelerine çıkarken dağların, rüzgar yüzümüzü yalıyor, perçemimizi ve bukleli saçlarımızı harman yerindeki başaklar gibi savurup duruyordu.

Yürüyorduk, kutsal toprak bizi kendine çekiyordu. Sırt çantalarımızda binlerce yılın tarihi ve omzumuzda Barış güllerine dönmüş buketlerimiz vardı. Bu topraklardaki bütün yürüyüşlerin gizini anlatmıştı bize Başkan Apo... Ve bu kadim toprakların tarihinin aşında bir "yürüyüşler

● Adı, soyadı: **İsmet BAYCAN**

Kod adı: **Suat Tekin**

Doğum yeri ve tarihi: **1 Nisan**

1964, Doğubeyazıt-Ağrı

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 2003**

tarihinden" ibaret olduğunu biliyorduk artık.

İbrahim'in Kenan, Musa'nın Sina, İsa'nın Kudüs, Pavlos'un Roma, Muhammed'in Medine, Hüseyin'in Kerbela, Başkan Apo'nun Bekaa yürüyüşü...

Ve 1984 Ağustosunda Eruh-Şemdinli yürüyüşü... Tarih denilen o kadim şey bu yürüyüşlerin iradesiyle çizilmişti.

Biz de yürüyorduk, 15 yıl sonra yine Şemdinli'yi menzilimiz. Vuslatımız ise KUTSAL BARIŞ... İsevi ruhlarla doluyduk, binlerce ölüm makinası üstümüze doğrulmuşken, bizler savaşırsız bir gelecek için, bütün ölüm makinalarını elimizin tersiyle itmiş, yüzümüzde,

O bir
güzellik
anlatımydı,
O bir
yalnızlık
çiçeğiymi,
O bir
masumiyet
gülüydü,
O bir
anlatılmazlıktı,
O bir
özgürlük
anlatımydı...

yüreğimizde ve bilincimizdeki Barış Ayetleri ile Kutsal Kelamı haykırıyorduk. "*Kan dökülmesin ve kavimlerimizin çocukları ölmesin, bütün silahlarımızı sevgi denizinde yıkayıp geldik*" diye...

Yürüyüşümüzün en kadim fedaîsiydi *İsmet*. Ömrü boyunca yüzünden düşürmediği tebessümüyle, inancı, liyakati ve sadakatiyle yürüyordu. Önünde hazırlanmış olabilecek çarmıhlara, tabutluklara, Kerbelalara aldırmadan yürüyordu. Aramilerin vahaya yürüyüşü gibi... Gülüyordu, binlerce yüzbinlerce çocuğun, genç kızın ve erkeğin ölümüne engel olabilecek bir yürüyüşte yer almanın hesaplanamaz çocuksu mutluluğuyla gülüyordu...

Ölümlere engel olabilmek için, kendi ölümü umrunda bile değildi. Dağlarda özgürdü, onlarca yıldır direniyordu ve esir alınamamıştı. Oysa şimdi kendi rızasıyla tutsak olmaya yürüyordu.

Bizlere tutsaklığın özgürlük bilincini anlatır yürüyüşü...

Barış elçisiydi, barbar kavimlerin elçilere misafir gibi davrandığı ve acımasız padişahların bile "elçiye zeval olmaz" diye buyruk verdiği bir geçmiş vardı bu toprakların... Ne var ki uygarlık maskeli baloya dönüştürülmüş, cüceler baş rolü kapmışlardı... Oysa Aristo asırlar öncesinden uyarmıştı, "*büyük oyunları cüceler oynamalı*" diye...

İsmet'in yürüyüşünden korkanlar ve ışıktan ürperenler, kendi zulüm ve karanlık tapınaklarının muhafazası için ağır cezalar yağdırdılar... Yine yürüdü, yine yürüdü *İsmet*. Bununla yetinmeyenler, bu kez de fiziki olarak ölümüne yol açtılar, Hem de kendi "hukuki" ve "ahlaki" sorumlulukları altında. Ama yine gülüyor ve yine yürüyor *İsmet*.

İsmet'in ölümüne yol açan zihniyet, bütün yozlaşmış-

ğıyla ifşa olmuş ve çirkef yüzüyle daha bariz olarak ortaya çıkmışken, *İsmet*'in kendisi insanlık cumhuriyetinin değişmez ayeti Kutsal Barış sürecini hem hızlandırmış hem de güçlendirmiştir. Yaşamı gibi, ölümsüzlüğü de barışa vesile olacaktır.

Şimdi sormanın zamanıdır. Ölen kim?.. ve mağrur, acılı ruhlarımızla haykıranın zamanıdır...

Ey Sinalı Musa... Ey Nasıralı İsa... Ey Hicazlı Muhammet... Ey Medyalı Zerdüşt... Kalkın ve adımıza işlenen büyük cinayetleri durdurun! Kavimlerinizin çocukları 'yasa' diye 'kanun' diye öldürülüyor. Kalkın ve mezarlarınızın üstünde taht kurmuş cücelerin cinayet imparatorluklarını yakın... Kalkın ve ruhlarımıza işkence yapan zulümkarlara karşı ilahi hükümünüzü icra edin...

İsmet;

O bir güzellik anlatımıydı,
O bir yalnızlık çiçeği idi,
O bir masumiyet gülüydü,
O bir anlatılmazlık,
O bir özgürlük anlatımıydı...

Esfehan efsanelerinin Kutsal Dağı Agiri'nin Anka'sıydı...

O, Şimdi, güneş vurduğunda yakamozlanan, ay vurduğunda menevişlenen Barış Gölü'nde kanatlarını yıktıyor. Kavmimizi yaratan Ezel ve Ebed ANKALARLA birlikte...

Yaşar AYKAL-Şevger Murat

Dersim dağlarının sevdalısına

Yine gidenlerimizin ardından yazmanın en zor anındayım. Ne zaman bir şeyler yazmaya başlasa insan tüm anıları canlanır gözünde birer birer. İşte yüreği sonsuzlaşan bu insanları yazmak zorlaşır o an. Çünkü birini yazarken hepsi canlanır anlarda. Belki yeni bir şey değil, böylesine acımasız bir savaş içerisinde şehadet gerçeği özellikle bir özgürlük savaşçısı için ölüm her zaman bir ihtimaldir. Ama böyle olduğunu bile bile hiçbir zaman alışmadık bu gidişlere. Çünkü gidenlerin her biri kendisiyle birlikte bizden de bir parça götürdü.

Onlar sevdiğimiz, birlikte yaşadığımız, birlikte her şeyi paylaştığımız güzel insanlardı. Onlar ülkemiz, halkımız, özgürlüğümüz için hiç çekinmeden kendini feda eden değerli insanlardı. Kimi zaman neden hep bu güzel insanlar böyle giderler diye sormaktan kendimizi alamayız ya. Oysa biliriz ki bu mücadeleyi güzelleştiren Onlardı. Onlar zaten güzel oldukları için böyle

● Adı, soyadı: **Yaşar AYKAL**

Kod adı: **Şevger Murat**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Kasım 2003, Kızılağaç-Bingöl**

bir yolu seçmişlerdi ve bıraktığı mirastı başarıları yaratan. Bize düşen Onların bıraktığı mirası omuz-

lamaktır kuşkusuz. Ve Onları tüm insanlara anlatabilmektir. Çünkü o güzel insanları herkes bilmeli, tanımalı.

Onlar sadece kendileri için savaşmadılar. Kendilerinden haberi olmayan insanlar için bile bir şeyler yapabilmenin arayışındaydılar. Bunun içinde anlatmak gerek Onların yaşamı dolu kişiliklerini, sevinçlerini, hayallerini, sevgilerini, aşklarını...

Lakin bizim için anlatmak zordur Onları. Birlikte yaşadığımız, birlikte bir çok acıya, güzel güne, sevinci paylaştığımız, birlikte ölümlere gidip geldiğimiz insanları yazmak oldukça zor. İşte bunlardan bir tanesi de Şevger arkadaş. Bir gün Şevger arkadaş yazacağını hiç düşünmemiştim. Bu nedenle yazmak zorlaşıyor, duyguda ve düşüncede kaldırılması zor acılar kalıyor geriye. Diğer taraftan böylesi güzel insanlarla yaşadığımız, bir şeyleri paylaştığımız ve Onları tanıdığımız için şanslı hissediyoruz kendimizi. Tabii bir taraftan da onlara layık olabilmem, onların bıraktığı anıları yaşama dönüştürebilmem görevi ağır geliyor. Bu giden güzel insanlardan, yoldaşlardan birisi de Şevger arkadaş.

Şevger heval çok küçük yaşlarda mücadele saflarına katılmıştı. 1992 yılında Serhat eyaletinde baluşmuştu gerillayla. O, mücadele içerisinde büyümüş, kendini orada tanımış ve geliştirip bir komutan haline gelmişti. Serhat eyaletinin en zorlu dönemlerinde büyük bir mücadele vererek başarılı bir gerilla olacağına daha baştan kanıtlamıştı. Belli bir süre

orada kaldıktan sonra, 1994 yılında Dersim eyaletine geçmişti. 5 yıl gibi bir süre Dersim eyaletinde kaldıktan sonra, 1998 uluslararası komplo döneminde Önderlik eğitiminden geçmek amacıyla Dersim eyaletinden ayrılmıştı. Fakat Önderliğin Avrupa'ya çıkışından sonra yollarını değiştirerek Güney alanına geçmiş, bir süre burada kaldıktan sonra 1999 yılının başında yeniden Dersim eyaletine dönmüştü.

Geri çekilme dönemi başladıktan sonra, Kuzey alanında birçok sorun yaşanmasına rağmen Şevger arkadaş partiye ve Önderliğe bağlılığı güçlü olduğundan ayakta kalmayı ve irade olmayı başarmıştı. 2002 yılının sonuna kadar Dersim eyaletinde kaldıktan sonra tekrar Güney sahasına gelmişti. Güney'de belli bir süre eğitim gördükten sonra tekrar yönünü Kuzey'e çevirmişti, yoldaşlarıyla birlikte. Görev O'nu beklemektedir.

Şevger yoldaşın bu gidiş gelişleri bile O'nun ne kadar mücadele aşkı ile dolu olduğunu göstermektedir. Onunla kuzeyde ve güney sahasında oldukça uzun bir süre birlikte kalmıştık. Dedğim gibi Şevger heval

mücadelede kendini bulan, mücadele ile büyüyen, mücadele ile kişilik haline gelen arkadaşlardan birisiydi. Dile kolay tam 12 yıl o dağlarda yaşayabilmek ve savaşabilmek! Hem büyük bir irade hem de büyük bir güç ve direngenlik istiyor her açıdan. Şevger heval direngen bir insandı. En zorlu alanlarda ve pratiklerde kalmasına rağmen her zaman bu pratiklerin üstesinden gelebilmişti.

Giden yoldaşlarımızı her zaman örnek almamız gerektiğini söyleriz. Şevger hevalda banlardan biridir. Onun bir çok özelliğini yaşarken de kendimize örnek alırdık. İyi bir savaşçı, iyi bir yoldaş, iyi bir komutandı. İnsanı ve yaşamı seviyordu, ülkesini ve halkını da. Şevger cesaretli bir yürekti. En zorlu anlarda bile neşeli olmayı başarabilen, coşkusundan bir şey kaybetmeyen bir yoldaşımızdı. Şevger'i hiç dinmeyen gülüşü ve her şeye rağmen moralini yitirmeyen yapısı ile tanırdık. Şevger'i küçük yaşlarda bu mücadeleye sürükleyen en önemli noktalardan biri, O'nun arayışçı bir insan olmasıydı kanımca. Kendini geliştirme ve öğrenme istemi, olanla yetinmesi, her işte daha iyisini istemesi

onun arayışçı özelliklerinden kaynaklıydı. Severdi aramayı ve yeni şeyler yaratmayı. Aramak aşkıydı, aramak sevgiydi, aramak ülke özlemiydi, aramak halkın acılarını dindirme istemiydi. Aramak ondanda tükenmeyen bir aşk halini almıştı. Kaybetmeyi asla kabul etmezdi, başarmak bir tutkuydu çünkü O'nun için.

İyi bir savaşçıydı çünkü savaşın en zorlu anlarında dahi cesaretle yürürdü. Yoldaşına bağlı bir insandı. O'nun yoldaşları için kendini tehlikeye bile atmaya hazır duruşunu unutmak mümkün değil. Ve bir çok zaman bunu yaptı da. Kaç kez kendini ateşlere attın arkadaşların uğruna, kaç kez ölümün üzerine yürüdü.

Evet sevgili yoldaş, kimi zaman umursamaz bir çocuk heyecanı ile koşun dağ docuklarında, kimi zaman ağır yükleri omuzlayarak, kimi zamanda hayallerinde daldın derin orman derinliklerine. Ama her zaman coşku ve umut doluydun. Tecrübeli bir gerilla endamı ile huzen bize yürümeyi öğrettin, bazen savaşmayı, bazen ağız dolusu gülmeyi öğrettin. Tüm tehlikelere karşı gülerek yürüyüşünü düşünüyorum, giderken de öyle miydin güzel insan? Acılarımızı ve en güzel günlerimizi Dersim'in en güzel zamanlarında birlikte yaşadığımız ve savaşımızın tadı hala damagımızda kaldı heval. Kara gözlerinin parıltısından gecenin içine ışıklar saçarak sıran gerilla yoldaşın. Sevgi dolu gülüşünden bir damla olsun düşmez mi ola göz bebeklerimize. Bir merhaba, birkaç satır sözün, sesinin bir ezgisi dokunmaz mı ruhumuza yine.

Giden bir yoldaş üzerine yazdığın bir şiirinde şöyle demiştin "kahrolmak nedir ki heval ardından, yeneden yaşamak ve sizin ardından da-

ha güçlü mücadele etmek." Evet gidenlerin ardından çok şey söyledin ve yerine getirdin söylediklerini. Şimdi senin ardından yazmamın ne kadar zor olduğunu anlatamam heval. Her bir anında yaşamın kahr olmak değil, ama bıraktıklarınızı yaşatmak sonsuzca yürek ister heval. Kahrolarak ardından anılarınızı sahiplenmek ve sizi sonsuzca yaşatmak mümkün değil biliriz. Ama yine duygularımızın önünü alamayışımızı mazur gör yoldaşım. Daha kaç ay öncesinden hırıkliydik yine. Ve sen bize Dersim'den gelişinin anılarını anlatıyordun kahkahalar atarak ve coşarak. Bizlerin ülkemizin güzel coğrafyasında gezdirerek yol maceralarını anlatıyordun. Böyle çabuk mu olacaktı heval gidişin. Dersim'in sevdalısydın sen. Ama şimdi Dersim dağlarının, sensiz yüreği acır inceden inoeye. Çünkü onlar yine senin gelişini bekliyorlardı. Sende onlara yeniden kavuşmanın coşkusu ile yürüyorken neden heval neden bu gidiş? Sormanın bir anlamı var mı bilmiyorum. Ama yinede ben sormak istiyorum sana. Tabii ya kalışlık sorulur mu hiç, kalışlık ansızın metrelerce kar olsa dahi gelir, alıp gider canlarımızı. Kalışlık yoktur kardeşlik, sevgi, adalet.

Oysa siz barışı yaratmanın savaşçı olarak gidiyordunuz Dersim topraklarına, yeniden yeşertmek için sevgi tomurcuklarını. Dersim sensiz olamazdı, tüm arazisini avucunun içi gibi bilirdi, tüm dağlarını, vadilerini, kuytuluklarını, zozanlarını, sularını...

Dersim yollarına düştün yine bir sonbahar vakti. Ansızın kalışlığın üzerine çökeceğini bilemezsiniz. Dersim dağlarının sevdasında yitirdin kendini, şimdi Dersim dağları her baharda senin türkülerini söyler

artık. Rengül, Çet vadisi, Ali boğazi, Zargoitler senin anılarını kucaklar her gece ve her gündüzde. Her adımımda Dersim'in senin ayak izlerin durur hala. Dersim dağları senin şarkın söyler hiç usanmadan. Belki onlarda senin onlara heyecanla gittiğin gibi seni heklileyordular heyecanla. Kara kışa aldanmadan çıkmıştın yollara, oysa bir an evvel ulaşmaktı amacın giden bir çok yoldaşınla paylaştığın mekanlara. Yeniden onları duyumsamaktı belki Dersim diye diye. Ayrılığın dayanamadın Dersim'in ve yeniden düştün yollara. Sendin oralarda yaşamın en güzel adımlarını atan ve halkın düşlerine katık olan. İnce ruhlu, derin düşünceli güzel yoldaşım. İnan şimdi her şey bir zamansızlıkta aktıyor gibi. Çünkü senin gidişine asla inanamadım. Sanki yine oturmuş sana mektup yazıyorum Kahperi'den Ali Boğazi'ne. Ve senden bir cevap gelecek yine Ali Boğazi'nin en güzel tasvirlerinden, arkadaşlarına duyduğün özlemi anlattığın en güzel sözlerinden. Dansetmek derdin, savaşırken dans eder gibi savaşıyordunuz derdin. Sen bu dansı en zorlu anlarda bile yapabiliydin. Sende İbrahim,

Botan, Peyman, Tanya, Munzur, Mahir gibi umut yolcusuydun.

Hep birlikte Önderliği görecektik. Ne kadar coşku ve umutla koyulmuştuk yola. Bize yolculuğumuzun adını güneşimiz vermişti. Ama şimdi sen bu yolculuğumuzu bir başka kuldarda koşuyorsun. Çünkü hepimiz söz vermiştik bu yolculuğu asla ve asla, ne olursa olsun bırakmayacaktık. Umudun yolcularına layık olmanın yolu bu yolculuğu sonsuzca sürdürmekten geçtiğinin bilinci ile yaşamak tek gerekçemiz olacak Şevger yoldaş. Seninle geçirdiğimiz sevgi dolu günlerin anısına her zaman bağlı kalmak tek yaşam kaynağımızdır. Biz eninde sonunda bu gidişin hepimiz açısından bir ihtimal olduğunu biliyorduk ve bununla yüzleşmekten de korkmuyorduk. Ama bilirsin yüreğe bazı şeyleri anlatmak zordur. Sizin gidişinizin acısı yüreğimizde silinmeyecek, bizi güzel şeyler yaratmaya kamçılacak bir sızı olarak kalacak. Ta ki o güne ulaşana dek, yeniden merhaba sevgili yoldaşım.

Mücadele arkadaşları adına
Tekoşin Şevger

Erol BUL (İsa)

Yosun kokulu kentin Güneş sevdalısı

Ayrılık zor gülüm
senden, memleketten ve
dostlardan
yaklaştıkça ayrılık vakti
yüreğim yanar
senden el çekemem
bakışların sevdâ dolu
özgürlüğe görürür
anlatamam gülüm, sana
anlatamam
sevdana, sevdalı
olduğumu
sonra alıztım buralara
geceleleri radyoyu,
Bethoven'ı çalan kuşları,
vızıldayan arıyı
altın yapraklı kavağı
anlatamam...
anlatamam gülüm

❖ Adı, soyadı: **Erol BUL**
Kod adı: **İsa**
Doğum yeri ve tarihi: **Kaçarlar
Köyü-Pertek-Dersim, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **20 Kasım
2003, Aynık köyü muntıkası-
Karlıova-Bingöl**

Şehadet gerçeği en kutsal, en yalın gerçeğimiz. İnsan doğasının aslında hiçbir zaman alışmadığı ölüm gerçeğiyle yüzleşti-ren bu nedenle bir yandan acıtan, diğer yansıyla ise onurlandıran; bi-zi geçmişimize ve geleceğimize daha fazla bağlayan değerlerimizi-zin bileşkesi...

Ne yaşamdan koparırcasına so-yut sözcükler ne de kişisel tanı-mışlıkla anlatmak doğru olur bir şehidi. Bunların her ikisi de kah-ramanlaşan kişilikleri ve onların

mücadelelerini ifade etmeye yet-mez.

Kürt özgürlük hareketinin bütü-nül yazılarla ifade edilmeyecek denli büyük destanlar yarattı, her bir günü, her bir değeri, gencecik yüreklerin büyük sevdaları uğruna fedakarlıklar, emekleri çabaları ile tarihe geçti. Bu büyüklük değerler özgürlüğü ve ülkesi uğruna kendi-sini feda eden özgür kişiliklerle yani şehitlerimizle yaratıldı. Kürt özgürlük hareketinin bugün gel-miş olduğu düzeyden daha fazla

bunları anlatabilecek tek bir söz, kalemin işleyeceği tek bir sayfa yok aslında. Bunlar Kürt özgür-lük hareketinin sayfalarında, her biri bir özgürlük abidesi olan şehitlerimizin kişiliklerinde gizli. Onlar Başkan Apo'nun yaratmak istediği 'yeni insan' tipinin ör-nekleri, Apocu yaşamın zenginli-ğinde birer renktir.

İsa arkadaş da böyle yükselen bir piramidin taşlarından biriydi işte...

Asi suların çağlığına, anaların ağrılarına karıştığı Dersim'den 'yosun kokulu kent'e ve tarihe ev sahipliği yapan Cudi'ye uzanan bir yaşam öyküsü... Cudi'den yeniden ana toprağına dönüştü, Dersim'in asi toprakları 'hoş geldin' diyeme-den O'na, Bingöl'de; Komutan İsmail, Dilan, Adil ve diğerlerinin yattığı dağlar konuk etti İsa'yı son kez...

1994 yılında tanıdım O'nu. Çanakkale Üniversitesi'ne Türki-ye'nin, Kürdistan'ın dört bir yanın-dan bin bir düşünceyle, farklı dün-yaların farklı arayışları ile gelmiş-tik her birimiz. Kimimiz Kürdistan gerçeğini, ölüm ve yaşamın nasıl iç içe yaratıldığını, analarının yüz çizgilerinde her gün ekuyarak, ki-mimiz ise yanımızda eti yanan bir vatandan bihaber gelmiş, ortak bir noktada buluşmuşuk. Yaşamı-mızın akışını değiştirmek olsa da amacımız, nasıl bir yön vereceği-mizi bilemeden adaydık yaşamla

tanışmaya. Üniversite ortamında birçoğumuz, arayışlarımız bizi doğru kimlikle buluşturuncaya dek birçok sınavdan geçtik, farklı ortamlarda sınadık kendimizi, kişiliklerimizi. Kimi zaman uzaklaştık kendimizden 'farklılıklar' adına ve yitirdi kimileri içindeki çocuğu... Kimileri ise yeniden yaratılmanın yolunda yürüdüler cesaretle. Üniversite yılları birçoğumuzda olduğu gibi İsa arkadaşta da yeni başlangıçlara adım atmanın ilk adresi oldu. Ama O'daki farklılık özenti duymadan, o güne kadar acılarını, yoksulluğunu, yetimliğini, yaşadığı gerçeklikten kopmadan benlik kazanma arayışıydı. Halk gerçeğinden hiç kopmadı üniversite yıllarında da. İlk geldiği günden partiye katılımına kadar da sadeliğini korudu. Dersim'den miras kalan yөнü yaşamına damgasına vurarak; sessiz, ama içindeki dinmek bilmeyen varoluş tutkusunu ile bir o kadar asi söyledi Red Türkülerini.

Tipik bir Dersimliydi. '75 yılın-

da Dersim-Pertek'e bağlı Kacarlar köyünde doğmuştu. Daha küçük yaşlardayken kaybetmişti babasını. 8 çocuktan yedincisiydi. Babasının ölümüyle O da erken atılmıştı yaşam kavgasına. İki annesi vardı; babası ilk eşinden çocuğu olmayınca bir başkasıyla -İsa arkadaşının annesiyle- evlenmişti. Beşê yani ilk annesi. Onlar için hiçbir zaman bir üvey anne gibi olmamıştı hatta çocuklar çoğu zaman Beşê anayı daha çok sevmişlerdi. Gulê (öz annesi) ile bir arkadaş gibi hem anne hem baba oldular çocuklarına. Birinin otoriterliği diğerinin fedakarlığı çoktan rolleri belirlemişti bile...

İlkokulu köyde, ortaokulu ve liseyi Pertek'te bitirdi. Bu süre içinde Dersim'i hiçbir zaman terk etmeyen sol düşünce O'nun kişiliğinin şekillenmesinde de etkili oldu. Çevresindekiler Halkın Kurtuluşu'na sempati duyuyordu. Alevilik, Bul ailesi için de bir yaşam biçimi, felsefesi idi. Temelde O'nun

kişiliğine ve yetiştirilme tarzına damgasını vuran da bu olmuştu. Bir bu, bir de 'yetim' büyümesi. O'nun, içine kapanık, ezik duruşunda bir etken olmuştu.

Bu, O'nun düşüncelerinin şekillenmesindeki en önemli etken de olsa, pratikte kendine yabancılaşmamasının en temel zeminini de emekçi yönü oluşturdur. Köy ortamdaki kıt kanaat geçinme, okul sıralarına geldiğinde kafi gelmiyor, O'nun da çalışmasını zorunlu kılıyordu. Liseyi '91 yılında bitirdi. Ancak ekonomik nedenlerden dolayı hemen üniversiteye başlamadı. Liseden itibaren tatiller O'nun için işbaşı tarihleriydi artık. Türkiye'nin çeşitli yerlerinde Dersim'in dağ havasıyla çelikleşen yüreği kah tarihi yerlerin gizemli büyüleriyle, kah denizlerin ılık rüzgarlarıyla perçinlendi.

Üniversite sınavlarında Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Coğrafya Öğretmenliği bölümünü kazanmıştı. Okul bir üniversiteden çok

faşist ideolojinin propaganda edildiği bir lise düzeyindeydi ancak. İsa arkadaş okula ilk geldiği yıldan beri yurtsever ortam içerisinde yer aldı. Okulda birçok fraksiyon arasından hangisine yakınlık duyduğunu da bizi 'çömez' söylediklerinden çağırmadıkları o eylemde anladım. Özgür Ülke bombalanmış ve tüm üniversitelerde olduğu gibi bizim üniversite de eylemlerle karşılanmıştı bu saldı- rı. Aynı sınıfta olmamıza rağmen içerlemiştik bizi çağırılmalarına. O eylemden sonra ilişkilerimiz daha da gelişti. Arkadaşlığımızın ilk başlangıcıydı o eylemler.

Okulda da, sınıfta da genelde sessiz, gerektiği yerde gerektiği kadar konuşan biriydi. O'nun için de bireyci diyorduk O'na. Kendi kendine öyküler yazardı, bir çelişki gibi gelecek, ama öyküleri hem soyut hem de yaşamdan kopuk değildi. Yaşadığı toprakların diline biraz da kendi dünyasından bir şeyler katar- dı. Soyut olma belki bizim için bir eleştiri olur kimi zaman. Ama O'nun için soyutlama bir incelikti. Direkt anlatamadığı duygularını, içinde biriken kanallı edemediği zenginliği bir biçimiyle ifade eder- di öykülerinde. Ha bir de unutmada- n, zaman zaman yazdığı yarı mi- zahi kısa şiirleri de unutmamak ge- rek. Çoğu zaman ortamın klasik anlamdaki tiplmesine uymadığı için espri konusu olurdu yoğunlaş- maları. Sloganvari söylemlerden asla hoşlanmadı, ama mütevazı bir biçimde sahiplik etti düşünceleri- ne. Hiçbir eylemden geri durmadı, ama dediğim gibi bunu ön plana çı- kararak değil, son nefesine kadar olduğu gibi sadık bir savaşçısı, pra- tikçisi oldu Apocu düşüncenin. Zaman zaman bu sloganvari söylem-

lerle kendini yaşatmak isteyenlere tepkisi farklı ortamlara çekti O'nu. 'İnsancıl' dergisi çevresinde topla- nan bir grup öğrenciyle de ilişki- lendi bir süre. Bu nedenle 'insancıl Erol' diye takılıyorduk O'na za- man zaman. Bu adlandırma Ondan çok uzakta değildi, fakat zamanla kendisi anladı onlarla farkını; O in- sancıl değil, insan canlısı insan sevgisini en derininden yaşatan yo- lu seçti.

Eylemlerle, düşünce jimnastiği- le, yoğun tartışmalarla geçse de üniversite yılları, bunlar artık hiç- birimizi doyurmaz olmuştu. Yosun kokulu küçük kent sadece coğrafik olarak değil, düşünce ve eylem ola- rak da yetmez olmuştu bizlere. Türkiye'deki sistem gerçeğinin eninde sonunda bizi kendi dar sınırlarına hapsedeceği gerçeği gide- rek kendini daha fazla hissettiriyor- du. İlişkilerimizi ne kadar farklı tutmaya çalışsak da gitgide reddet- tiğimiz gerçeğe benzeşiyorduk sanki. İlk olarak Rojbin (Sadegül) duydu içindeki çocuğun sesini... Okula ilk geldiğinde makyaj ya- pan, mini etek giyen o Serhat kızı, hiç görmediği ülkesinin yolunu tut- muştı bile. Hepimizin günlük ola- rak yaşadığı gel gitlere Rojbin ken- di açısından son noktayı koymuştu ve artık O bir gerillaydı...

İşçi ve öğrenci yurtseverlerin ey- lemlerine sürekli tanık olsa da Çanakkale, uzun süredir gerillaya ka- tılım sağlanmamıştı. Utangaçça içimizde kıpırdayan çelişkilerin en ciddi çatışmasıydı bu olayla yaşa- dıklarımız. Uzun süredir her biri- mizin kendi içerisinde yaşadığı çatışmada sistemin bizi bir yanıla geri çeken yanları yavaş yavaş güçten düşüyor, arayışlarımızın sesi giderek güçleniyordu. Birçoğu-

muz 3. ya da 4. sınıfa gelmiştik. Bu bir anlamıyla kararımızı çabuklaş- tıran bir etkendi. Ya okulu bitirip öğretmen olup bir yönüyle yer ala- caktık o yaşamın içerisinde ve ara- yışlarımızın bizi getirdiği noktadan geri dönüp öğrencilik yıllarının anıları olarak bakacaktık artığımız adımlara, ya da bu adımları kendi- mize, kimliğimize yönelmede bir basamak olarak değerlendirecek- tik.

İnsanı farklı kulan şey buydu bi- ze göre; yaşadıklarına anlam biç- mek... Biz yaşadıklarımıza anlam biçmiştik. Çelişkilerimize, arayış- larımıza, sevgiye dair umutlarımıza insana olan inancımıza değer vermiştik. Biz orada Apoculuğu çok sınırlı dolaylı yollardan tanı- yarak öğrenmiştik ve buna sırtını dönmek insanlığımıza sırtını dön- mekti.

Bilgi erdem içindi. Öğrendiği- miz ideoloji, insan ve yeni toplum gerçeği de bizi erdemli olmaya davet ediyordu.

Bu düşünceyle 13 kişi özgürlük saflarına katılmaya karar vermiş- tik. Aynı zamanda her birimizin düşüncesi birleşmişti arayışlarını- zı sonsuzlaştırmaya. Arayışlarımızı küçük yaşamlarla tüketmeye- cektik, bu kararlar katıldık parti saflarına.

Çanakkale'den uzun süredir bek- lenmeyen bir çıkış yapmıştık, Arap'ı, Kürt'ü, Türk'ü ile Özgür- lük mücadelesinin renkliliğini taşı- yan 13 kişilik bir gruptuk. Birkaç aylık bir bekleme süresinin ardın- dan ikiye üçer kişilik gruplar ha- linde ayrılmıştık yosun kokulu kentten. İsa arkadaşla aynı grupta son olarak cezaevini 8 Mart 1997'de ziyaret edip koyulduk yo- la.

İlk durağımız Romanya idi. Hemencecik özgürlük mekanı dağlara ulaşmasak da kıpır kıpırdı içimiz. Partiyi, Önderliği kitaplardan, cezaeviyle olan ilişkilerden tanıdığımız için hepimiz açısından zorlanmalar da oldu. Kendi gerçekimizi tanımadan 'kurtarmaya' geliş bizlerde de beklenen sancıları yarattı. Kişiliklerimizi, kişiliklerimizde yaratılan tahribatları, ama aynı zamanda gizli kalan güzellikleri bir ayna gibi tutuyordu sorgulamalarımız. Birbirimizi şimdi daha iyi tanıyor, katılımımıza daha bir anlam biçiyorduk. Gerçek sevginin tanımını, sevgiyi yüceltmenin erdemini yudumluyorduk her anımızda. Kendimize yeni yaşamda gerçekten bizi ifade edebilecek isimler arıyorduk. Adım İsa yapmıştı. Katılmadan önce son okuduğu 'Günaha Son Çağrı' romanından etkilenecek koymuştu bu ismi. Biraz kendini bulmuştu o romanda. Çünkü yaşamı boyunca İsa'da olduğu gibi yoğun bir insan sevgisiyle doluydu yüreği. Evet, yaşam felsefesi buydu; sevgi! Karşısındaki kişinin hatası ne olursa olsun onu yeniden kazancak bir sevgi seliydi O'nun yüreğindeki. O kitaptaki anlatımlardaki gibi sevginin gücünü hiçbir şeyin kıramayacağına inanıyordu. Romanya, Bulgaristan gibi geçiş alanlarından sonra İsa arkadaşta Yunanistan'da aldı ilk eğitimini.

Ardından birçoğumuz yaşam öğretmenimizin yanında, gerçek okulumuzun öğrencileri olabilmeye aday olarak yöneldik Önderlik Sahası'na. '97 Temmuz ayında Yunanistan sahasından ayrıldığımızda İsa arkadaş Yunanistan'daki eğitim sahasındaydı hala. Aradan 7 ay geçtikten sonra O da Önderlik

Sahası'na geldi. Hepimizin sahaya ilk geldiğinde yaşadığı heyecanı, Önderliğe olan merakını, şimdi O'nun yeşil parlayan gözlerinden okuyordum. İlk yaşam arkadaşlığımız, yol arkadaşlığımızın bizi böylesine kutsal bir sahaya ulaştırmasının sevincini paylaşıyorduk. Daha önceki tanışmışlığımızın verdiği bir yakınlıkla Önderlik Sahası'ndaki yoğunluğu bizlerden öğrenmek, aynı aşamalardan geçeceği için sonuçlar çıkarmak istiyordu. '98 süreci uluslararası komponun giderek çemberi daralttığı yıl olarak Önderlik Sahası'nın da en sıcak gelişmelerine tanık oluyordu. Önderlik çizgisiyle uluslararası komponun hem iç hem de dış kollarıyla mücadelesi hepimizin yakınında yaşıyordu. Bunu yeterince anlamadığımız, anlam zamanı olarak değerlendiremediğimiz açığa çıktı sonradan...

Birçoğumuz gibi O da hem bu yakıcı süreci hem de gerçek anlamda o günlerde tanıştığı halk, kişilik gerçeğinin şoku içerisindeydi. O da bizler gibi asıl olarak Önderliği tanıdıktan sonra katılmıştı partiye. O'nun yoğunlaşmalarını bir ay kadar bir süre takip edebildim. Ardından Akademi'deki yoğunlaşma sürecini tamamlayıp halk denizinde bir damla olma yolunda Halep'in yolunu tutmuşum. '98 Nisan ayı, O'nu son olarak gördüğüm tarih oldu. Aynıırken son kez dönüp geriye paylaştıklarımızın, geride kalan yaşamımızın muhasebesini yaptık. Gerçek anlamda orada birbirimizi, kendimizi tanıyan insanlar olarak bir kez daha kararlılığımızı yinedik özgürlük yürüyüşümüzde. Son sözünü unutmuyorum; "her

insanda güzellikleri arayacağım" dedi, "her insanda senden bir parça arayacağım." Biliyorduk ki, o yosun kokulu kentte farklı dünyalardan bizi bir noktada buluşturan, birbirimizde değer verdiğimiz tüm güzel yanlar bizi aynı zamanda mücadeleyle buluşturan yanlardı. Ve o güzellikler bir değil, karşılaştığımız her insanda, Apocu düşünce varoldukça vücut bulacaktı yeni yoldaşlıklarda. Yeni İsalar, Yeni Rojbinler katılacaktı sevdamıza...

O'nun Önderlik Sahası'ndaki yoğunlaşmasının özeti en iyi Önderlikle ülkeye yönelişindeki sözleşmesi ifade eder sanıyorum.

Parti Önderliği: Nedir en iyi anladığın şey burada, en iyi, en anlamlı, en yıldız değerinde olan?

(Denetim altında olan halkların mücadelesinin somut bireylere indirgenmesi, bireyi iktidar olma noktasında geliştirme ve bunca zamandır yaşadığı ezikliği kendi üzerinden atma çabası, parti içindeki kişilik mücadelesinde çok somuttu.)

İsa: Başkamm katılırken çizgi durumu, yani partiyi yakından tanıma durumu yoktu. Eğitim süreçlerinde, burada oldukça sonuç aldım, tanıştım.

– Felsefen, hayat tarzın tümüyle değişikliğe uğruyor.

– Ben kendimde çok büyük değişiklikler görüyorum. Yalnız yeterli değil, bunun farkındayım.

– Temeli iyi attım diyorsun, yeni bir okulun, yeni bir öğrencisi olduğunun tamamen farkındasın. Diğerinde hiçbir şey olamazdın, değil mi? Ben de o süreçlerin hepsini okudum, ama halen bir şey anladığımı sanmıyorum. Sadece görüntü olsun diye, etrafı kandırmak için okudum. Asıl okulun,

benim bu okulumdur değil mi? 'Benim okulum' diyorum, çünkü bana gerekli olan şeyleri öğretiyor. "Bu okulun iyi bir öğrencisi olmakta iddia'yım" diyorsun. Tabii öğrenci olmasını bilen, herhalde eylemeisi olmayı da bilir.

– Başkanım, davranışlar düşüncenin lisanıdır. Eğer ben burada düşüncemi değiştirebilme gücünü gösteremiyorsam, davranışlarım da o yönlü olur.

– Pratikte dayanma gücünü gösterecek misin?

– O yönde çabam olacaktır.

– Yarı yolda kazaya gidersen, üzülür insan. Ne diyorsun?

– Hayır, yaşayacak özellikler yaşıyor, bundan şüphe yok. İnsanın fizikte yaşaması şart değil Başkanım.

– Yani insan şunu istiyor, büyük başarılar, güzel bir duygu olur.

– Çok güzel bir duygu.

– Olacaksa yaşam, bunun için olmalı. Bilmiyorum, olacaksa bir Dersim, bu temelde anlamlı olabilir. Bu temelde olmayacaksa, —dediğim gibi— her şey yok olsun. Böyle bir tanrı emri de var biliyorsun.

Ama tanrının, "böyle yaşayacaksın" dediği noktada da, o yaşam gücünü göstermeliyiz.

– O yönlü inancım var Başkanım.

– İnancın var, tamam. Sonuna kadar yürütebilirsin ve umarız bir talihsizlik olmaz. Sana da bu temelde, yaşamda hemen her anını, bunun tüm savaşlarını kazanmış, hatta anlı şanlı bir komuta gücüne kavuşmuş bir yaşam şansı dileyeceğiz. İzne ucu kadar fırsat buldun mu, doğru kullan. Hele bir ulaştın mı, hayram et. "Ne mutlu bana ki; bu büyük fırsatı yakaladım" de. Oldu mu?

– Oldu Başkanım.

– Anlamlıdır. Kararın yerinde. Umarız bir talihsizlik olmaz. Temel zorlukları aşarsa, daha sonra doğacak imkanları iyi değerlendirecektir ve üstün başaracaktır, selamlıyoruz.

Evet, bu sözlerle yaşam öğretmeninin iyi bir öğrencisi olarak yöneldi ülkeye Dersim grubuyla.

Katıldığımız grupta en büyük hayallerimizden biri de birbirimizi gerilla kıyafetleriyle görmektir. Rojbin'i, Ferhan'ı, İsa'yı göreme-

dim o giysilerin içinde, ben Onlara yetişmeden Onlar özgürlüğün baharında eriştiler topraklarına... Daha üniversite yıllarında gerillanın sohbetlerimizi doldurduğu dönemlerde, hararetli tartışmaların ortasında İsa arkadaşı bu konuda da takıldık. Hepimiz birbirimizi gerilla giysileri içinde tasvir etmeye çalışırken, İsa arkadaşın bir hayali vardı, gerillada fotoğraf çekebilmek... "O dağlara gerilla olarak gider miyim bilmiyorum, ama o dağların fotoğraflarını çekeceğim" diyordu.

O dağların fotoğraflarını çektin eminim. Yüreğine, beynine kazıdın her kuresini. O'nun gerillada zorlandığını zannetmiyorum. Kişiliği kadar, yaşam tarzı da hep sadeydi. Katılım karar aldığımızda "oh be, gerillaya gidince artık ikide bir, şu üstünü değiştir Erol, diye başımın etini yemeyecek kimse" diyordu. Ağaçların altında oturmayı, saatlerce doğayı izlemeye bayılırdı. Bir köy çocuğuydu O, doğaya yabancılaşmadı hiçbir zaman. Doğadan, her şeyi aslından üretmeyi sevdi. Hatırlıyorum Yunanistan'dayken bile o ağaç dallarından elinde mutlaka yaptığı bir şeyler olurdu. Doğanın taklidinden ise nefret ederdi. Örneğin hepimizin içinin gittiği çiçekleri koparıp sevgi ifadesi olarak sergilemeyi, çiçekleri dalından koparmayı hiç düşünmezdi. Bir arkadaşına koparıp çiçek vermek ise O'nun için gülünç bir şeydi sadece.

Ve Botan... Agitlerin, Agitleşmenin diyarı, Kürdistan'ın kalbi Botan. Dersim'e yönelen İsa arkadaşım grubunun ilk durağı Metina, ikincisi ise Botan'dı. Onlar Botan'a ulaştıklarında ise Başkan ateşkes sürecini ilan etmiş, 2

Ağustos 1999 tarihinden itibaren Kuzey'de konumlanan güçlerinin geri çekilmesini belirtmişti. Dersim'e ulaşmadan daha yarım bırakmak zorunda kaldılar yürüyüşlerini. Grubun hemen hemen hepsi geri çekilme grupları ile Güney'e çekildi. İsa arkadaş dışındaydı... O bir kere fotoğrafını çekmişti o toprakların. O da sevdalanmıştı Cudi'nin sisli tepelerine. Geri dönmeye kararlıydı. Önderliğe söz verdiği gibi olacaksa bir Dersim, artık bir başka yürekle gidilecekti Dersim'e. Ve grubunu Güney'e yolculayarak Cudi'de kaldı kendisi.

Ülkedeyken bir sohbet sırasında öğrendim, Asya arkadaş geri çekilme grupları ile Güney'e geçerken, silahını vermişti O'na. Silahı Zeynep (Gurbetelli Ersöz) arkadaşın silahıydı. O'nun Botan'da geçirdiği günleri düşünmeye çalışırken hep Gurbetelli'nin silahını omuzlarken canlandırmaya çalışıyorum kafamda. Ne büyük onur öyle bir insanın silahını omuzlamak ve ne büyük onur -bilmiyorum son nefesinde yanında mıydı ama- Gurbetelli'nin diyarında Gurbetelli'yle buluşmak, yani Bingöl'de...

Bu yazıda O'nun gerilladaki durumunu yoğunlaşmasını, özgürlük mekanı dağlarda gelişimini anlatmak isterdim. Ancak Onunla pratikte kalan arkadaşlarla oturup tartışma imkanım olmadı ne yazık ki. Son olarak Cudi'de olduğunu duymuştuk. Bir ara muharebeci olduğu haberi gelmişti. Botan'dan daha Kuzey'e de ne zaman geçtiğini tam olarak bilemiyorum. Ama geçen satırlarda da bahsettiğim gibi O'nun mutlaka Kuzey'e, Dersim'e geçeceğini hissediyordum. Ve başka mekanlarda sürdürürken müca-

delemizi, her alanda farklı yoldaşlıklar katarken dünyamıza, İsa arkadaş Bingöl'e geçmişti.

20 Kasım 2003... O da diğer barış militanları gibi barışı yaratmanın zorluklarını göğüslerken, Önderliğin özgürlük çizgisinin modeli olarak nitelendirdiği KON- GRA-GEL'in kuruluş coşkusunu yaşarken katıldı 14 yoldaşı ile birlikte şehitler kervanına. Bingöl Karlıova'da halen de tam olarak nasıl geliştiğini bilemediğimiz, ama vahşice bir katliamla katledilip ardından boş bir araziye gömdükleri bedenleriyle biliyoruz şehadetini.

Bingöl'e geçişini, o kutsal topraklarla bütünleşme haberini de birlikte öğrendim. Gurbetelli'nin silahını omuzlayan Dersim evladı Gurbetelli'nin diyarındaydı. Evet yaratılacaksa bir Dersim, böyle kararlı bir duruşla yönelecekti Dersim'e. Önderliğe sözünü tutmuştu; Dersim'e Erol'dan İsa'ya dönüşerek gitti. Önderliğin bir sözü var Türkiye'ye ilişkin; "Türkiye'ye dönmek değil, Türkiye'yi dönüştürerek geleceğim, ve siz dönüşerek beni göreceksiniz!" İşte İsa arkadaşta Dersim'e dönüş de böyle oldu. Dönmek değil, gerçek Dersim kişiliğine dönüşmekti Onda gerçekleşen de.

Dünyada tam anlamıyla güneşin doğuşu iki yerden izlenirmiş. Birincisi İsviçre'nin Alp dağlarından, ikincisi de Bingöl-Karlıova'nın Kala tepesinden... İsa arkadaş güneşin doğduğu yerde Güneş'le buluştu. Karlıova'nın tepelerinde seyre durmuşken, hepimizden daha net gördü o gün belki de Güneş'in doğuşunu.

O Güneş'le buluştu, takip ettiği tüm şehitlerimiz gibi. Ardıllarına

Güneş'le buluşmanın yolunu miras bırakarak...

Evet İsa yoldaş; sana bu hitapla seslenmenin, kazandığım yüce mertebenin onuru, aynı zamanda sorumluluğu ile anıtmaya çalıştım. Çalıştım diyorum hiçbir şehit arkadaşta yapamadığım gibi seni de bu satırlara sığdırmak zordu. Önderlikle olan sözleşimde söylediğim gibi, "yaşayacak olan özellikler yaşar." Ve senden öğrendiğim her güzellik, emekçiliğin, sadeliğin, güven veren kişiliğin her zaman yaşayacak. Bir yanı sıra acıyacak yüreğim yokluğuna, seni arayacak Ahmed Arif'in dizelerinde. Bazen bir gerilla yürüyüşünde, bir ağaç altında uyurken, bazen yosun kokulu kentin arayışlarında bulacağım seni. Ve yaşayacaksın, senin kararlılığınla, sevgiye bittiğin anlamla varolduğumuz müddetçe yaşayacağımı bilecek ve senin özgürlük aşkını içimizde büyüteceğiz.

20 Kasım 2003'te şehadete erişen yoldaşlarımız; İsa, Serbest, Doğan ve diğerleri... Her birinizin toprağına erdiği gün birer serhildan oldu. İsa arkadaş 4 Aralık 2003'te ulaştı ana kucığına. 1000 kişi "şehit namirin" sloganlarıyla uğurladı O'nu son yolculuğuna. Sevdalandığımız o üç renge sarıldı bedeninin, gencecik bedeninde doyamadığım baharın üç rengine, yarın bir türküyü tamamlamak istercesine...

Sevgili yoldaşım Güneş'le buluştuğun o yerde bil ki Güneş'e sevdalanırlar için Güneş'in doğuşu hep izlenecek. Özgür yarınlarda Dersim'de buluşmak umuduyla.

Daima bize ışık tutan mücadeleyi yaşatma sözü veriyoruz!

Mücadele arkadaşları

Ergin SİNCER (Erdal)

En iyi militan kendisine gücü yeten militandır

Apocu hareketin önderliksel zirveleşmesinde bu denli güçlü bir yer tutan, çok yönlüleşen, gelişkin kişilik özellikleriyle çevreyi etkileyen ve çevre için sürükleyici bir rol oynayan Erdal yoldaş gibi bir öncü militanı kelimelerle izah etmek, çok güç bir iştir. Devrimci yaşamı boyunca O'nu en yakından tanımış ve uzun yıllar birlikte yaşamış, mücadelede yer almış bir kişi olarak Erdal yoldaş kelimelerle izah edemeyeceğimi; O'nun kapsamlılığını, ruhunu, devrimci coşkusunu, kişilik özelliklerini yansıtamayacağımı, yansıtmayı başaramayacağımı peşinen söylemek zorundayım. Çünkü kendisini böyle kapsamlı bir şekilde pratikleştirmiş, çok yönlüleşmiş, her bakımdan örnek bir düzeyi yakalamış bir yoldaş kelimelerle, cümlelerle ifade etmek gerçekten çok zor bir iştir. Çok ya-

kından tanıyor olmama rağmen ne söylersem söyleyeyim, eksik söylemiş olacağım endişesini taşıyorum.

Önderliksel hareketin yetiştirdiği ve gelişkin insanı özellikleri yaşamında somutlaştıran böyle bir kişiliği gerçek anlamda tanımak ve tanıtmak, anlatarak değil ancak birlikte yaşayarak, iyiyi kötüyü birlikte paylaşarak, zorlukları birlikte karşılayarak mümkün olacaktır. Kelimelerle yapılan izahlar yoluyla böylesine yoğunlaşmış kişilikleri tanımlamak ve tanımak oldukça güçtür.

Erdal yoldaş, her şeyden önce etkileyici ve çekici bir kişiliğe sahipti. Hiç kimse için kırıcı olmayan, hemen herkes için çekici olabilen, erken kaynaşabilen, en yabancı olduğu, en tanımadığı ortamlarda bile çok kısa bir sürede kaynaşıp bütünleşebilen,

halkçı, mütevazı, seçkin bir kişilikti. Devrimci yaşamda insanların bir araya gelişi, ideolojik politik inanışa dayalı, ortak amaçlar doğrultusunda gerçekleşen bir araya geliştir. Ortak davaya bağlılık, herkesin tereddütsüzce ve hiçbir çekinceye kapılmadan kendisini ortak davaya katmasıyla militanlık ve yoldaşlık bağları güçlenir ve sökülmez bir şekilde sıkı dokunmuş bir bağa dönüşür. Burada kişideki dürüstlük ve samimiyet, en belirleyici öğedir. Kendisini var gücüyle ve dürüst bir şekilde samimi olarak katan bir militanın Apocu harekette büyümemesi, gelişmemesi ve yükselmemesi mümkün değildir. Çünkü bunu yapan kişi, örgüt ve yoldaşlık ortamını katılımıyla güçlendiren, aradaki bağları pekiştiren, kişiler arasındaki yoldaşlık bağlarıyla ülke ve özgürlük arasındaki bağı, inancı ve tutkuyu pekiştiren bir rol oynayarak ortamın her zaman ihtiyaç hissettiği, olmadığında eksikliğini hissettirdiği, herkesin aradığı ve katılımından güç aldığı bir yoldaş durumuna gelmiş olmaktadır. İşte Erdal yoldaşın başarılı bir militan performansını sergilemesinin en önemli yanı, bu özelliklerin kendisinde oldukça gelişkin bir şekilde çıkarılması olmuştur. Çok dürüst ve samimi bir katılımı kendisini katarak ortamı güçlendiren, aynı zamanda sarsılmaz bir kararlılıkla tüm yoldaşları harekete daha derin bağlarla bağlayan bir devrimci duruşa ve militan özel-

liğe sahip bir arkadaşımız olmuştur. Böyle bir yoldaşta her zaman aranan, ihtiyaç duyulan, geldiği yere sevinç ve neşe getiren özelliklerdir. Nitekim Erdal yoldaşın kişiliğinde de bütün bu özellikler mevcuttur. O'nu hareketimizde en çok sevilen arkadaşlardan biri haline getiren temel neden, bu kişilik özellikleri olmuştur. Katılımını bu biçimde gerçekleştiren her militanın gelişim göstermesi ve önemli bir rol oynayarak öncü konumuna gelmesi kesin bir gerçekliktir. Bilindiği gibi devrimci hareketimizde birçok kadrosal sorun söz konusudur. Ve bunlar zaman zaman daha kapsamlı bir biçimde örgütün gündemine gelmektedir. Birçoğumuz yetersiz ve eksik katılımdan kaynaklı değişik sorunları yaşayabilmekteyiz. Hatta bazı kişiler, tam ve yeterli katılımı gerçekleştirememenin sonucunda çizgi dışı çeteci anlayışlara sapabilmektedir. Ve bu temelde örgüt karşıtı bir konuma girmekten kendisini alıkoyamamaktadır. Çünkü kaygılı ve yetersiz bir katılım, her zaman çeşitli çizgi dışı anlayışların döl yatağı olabilmektedir. Ve bunun gibi daha değişik yüzeyel katılım sahibi olan, tüm enerjisiyle kendisini harekete vermeyen, sadece bir yönüyle kendisini katan birçok kişi de "hakkım yenilmiştir, bana haksızlık yapılmıştır, emeğim görülmüyor, önüm açılmıyor, rol verilmiyor" gibi yaklaşımlar ortaya çıkabilmekte. Bu kişiler değişik biçimlerde ya kendisini örgüte dayatmakta ya da örgütün bir rol biçmesini, önünü açmasını istemektedir. Bu tür yetersiz katılımlar karşısında

Erdal yoldaşın katılımı, örnek bir katılım olarak gözler önündedir. Erdal yoldaş, her şeyde kaygısız, tereddütsüz bir temelde büyük bir dürüstlük, samimiyet ve açık sözlülükle yapabildiği kadar yapan, hiçbir biçimde kendini geride tutmayan bir katılım düzeyini yakalamıştır. Bunun için de gittiği her yerde başarılan, sevilen, övülen, desteklenen ve önü açılan bir militan olmuştur. Onun öyle "önüm açılmalı, rol verilmeli" gibi bir sorunu hiçbir zaman olmamıştır. O zaten kendi emeği, gücü, becerisi ve doğru katılımıyla kendi kendisinin önünü açmıştır. Belki de partimizin yoğun ve kapsamlı eğitim imkanlarından en az yararlana-bilen bir yoldaşımız olmuş, ama hiçbir zaman bundan şikayetçi olmadığı gibi, bunu gelişiminin önünde engel olmaktan çıkarmıştır. Kendini eğitmeyi başardığı gibi, ilgisi, yaklaşımı ve her şeyden önemlisi de örnek yaşam çizgisiyle tüm çevresi için bir öğretmen rolünü oynamıştır.

Militanlaşma sorunlarımızın yaşanmasında en önemli bir etken, kişinin kendi önüne engel olması, kendi kendisine engel koyması, önünü kapatması noktasıdır. Bütün militanlar olarak bizler, kendi önümüze engel olmaz ve bu konuda Erdal yoldaş örnek düzeydeki katılımını esas alırsak, müthiş bir gelişme düzeyi kaydetmemiz işten bile değildir. Bu noktada katılım ve yetenek, en önemli hususları teşkil etmektedir. Kendini hareketimize tereddütsüzce katan, bu anlamda ideolojik çizgiyle ruhsal, psikolojik düzeyde bütünleşen herhangi bir militan ya da militan adayı, her koşul altında rahat, moralli, cesaretti, kararlı olacak ve dolayısıyla hareketin militanlık ortamındaki insani yeteneklerini alabildiğine açığa çıkarma, geliştirme olanağını yaratacaktır. Böylelikle oldukça zeki, yetenekli ve becerikli bir kişiliğin şekillenmesi ve gelişmesi olanak dahiline girecektir. Ama böyle değil de, tereddütlü,

kaygılı, hesapçı bir temelde bireysel kaygılarla kendisini katan, önyargılı yaklaşımlarla kendisini adeta kuşatan bir kimsenin hiçbir zaman rahatlayamayacağı, örgüt ortamında hep gergin bir duruşa sahip olacağı, dolayısıyla yeteneklerini açığa çıkaramayacağı ve bundan dolayı da daha çok mekanik, dogmatik, yaratıcı olmayan bir tarza sahip olacağı, militanlık mevzilenmesine doğru gidemeyeceği, her zaman eleştirilen, pratiğinde sürekli yanlışlar yaşayan bir militan tiplemesini ortaya çıkaracağı çok açık bir gerçekliktir. Nitekim hareketimizde bir kısım arkadaşımızın özünde dürüst, bir yönüyle de emekçi olmalarına rağmen yeterince gelişme gösterememelerinin temel nedeni, bu biçimde kendi kendilerinin önünde engel olmalarıdır. Bu durum, kişiyi kendi kişisel özellikleriyle kendisini kuşatarak, partinin ve hareketin derin ideolojik felsefik gerçeğinde derinleşememe, Apocu tarz ve yöntemle bütünleşememe, Başkan Apo'nun yaşam ve çalışma tarzında derinleşememe sorununa götürmektedir. İşte bu noktada Erdal yoldaşın katılım düzeyi, gerçekten hem örnek bir katılım düzeyini ifade etmekte ve hem de militanlaşmanın nasıl gelişip şekillendiğinin profilini çizmektedir.

Erdal yoldaş, Kuzey Kürdistan'ın Pazarcık yöresinde dünyaya gelmiş ve yaşamla tanışmıştır. Pazarcık yöresi, daha hareketimizin ideolojik grup döneminde mücadelemize açılan, Haki Karer, Kemal Pir gibi birçok önder devrimcinin emeğiyle yoğunlaşan ve bu emek temelinde Apocu

hareket ile erkenden tanışıp katılım gösteren, hareketimizin kitlesel tabana ulaştığı ilk bölgeler arasında yer alan bir yöremizdir. Mücadele tarihimiz boyunca bu zemin üzerinde mücadeleye katılarak önemli bir militan performans ve pratik sergileyen birçok yoldaşımız olmuştur. Bese Anuş'tan Abbaslara kadar birçok devrimci militanın çıktığı ve yüzlerce şehit veren bu topraklarda yetişen, gücünü bu toprakların zengin birikiminden alan ve devrimci militanlaşmada zirveleşen Erdallar da ortaya çıkmıştır.

Birinci Erdal (Mustafa Yöndem), daha hareketin ideolojik aşamadan politik aşamaya geçtiği süreçlerde harekete katılmış ve onun etkin bir militanı olmayı başarmıştır. '80 cunta darbesinden sonra yaşanan geri çekilme sürecinde Filistin-Lübnan sahasında eğitime katılan kadrolar arasında Erdal arkadaş da yerini almıştır. Askeri kişiliği, disiplinli yaşamı, yetkin ve keskin devrimci militan duruşuyla öne çıkan Erdal yoldaş (Mustafa Yöndem), geri dönüş sürecinde ülkeye ilk yönelen gruplar içerisinde yer almıştır. Kürdistan'ın Botan yöresinde yürüttüğü faaliyetlerle iz bırakan ve gerillanın Kürdistan'da kalıcı bir biçimde oturtulmasında önemli bir role sahip olan birinci Erdal'ın şahsında, yaşamında ve eyleminde yaşanan, tek kelimeyle yiğitleşme olmuştur. O yiğit bir asker ve komutan olabilmeyi ilk başarılarından birisi olmuştur. Agit yoldaşla birlikte şanlı 15 Ağustos Atılımı'nda eylemin planlayıcılarından birisi olmuş ve bu eylemde Agit yoldaş bu eylemin komuta-

nı ve koordinesi iken, Erdal yoldaş da saldırı kol komutanı olarak görev üstlenmiş ve bu görevi, yüksek bir saldırı ruhu, cesaret ve kararlılıkla başarmıştır. Öyle ki, Eruh'taki Merkez Jandarma karakolunu 1,5 dakikada ele geçiren, cesareti, sürati ve temposuyla düşmanı adeta şaşkına çeviren yılmaz bir komutanımızdır. Pazarcık zemininde çıkış yapan ve bu biçimde yiğitleşerek komutanlaşan birinci Erdal'ın en yetkin takipçisi de ikinci Erdal olmuştur. Zaten ikinci Erdal, birinci Erdal'ın takipçisi olmayı çok bilinçli bir biçimde kendisinde temel bir amaç olarak esas almış ve bunu bilinçli bir tarzda pratiğinde yaşamsallaştıran bir gerçeği ortaya çıkarmıştır. İki Erdal'ın da Pazarcık yöresinden çıkarak aynı şekilde Botan alanında komutanlaşmayı, yiğitleşmeyi başarmaları, kendi başına üzerinde ciddiyetle durulması gereken bir olaydır. Her ikisinin de çıktığı yer Pazarcık olurken, komutanlaşma sahaları Agitlerin diyarı Botan olmuştur. Bu çok bilinçli bir tercihtir. Özellikle ikinci Erdal için, birinci Erdal'ın takipçisi olarak bilinçli yapılan ve uygulanan bir tercih olduğu, açık bir gerçekliktir. Agitlerin yoldaşı olabilmüş ve O'nun izinde komutanlaşmayı başarmış ve yiğitleşme örneği olmuş iki Erdal da, aynı zamanda Kuzey Kürdistan'ın batı ucundan doğu ucuna doğru bir köprü olarak ulusal birliğin ve bütünlüğünün en güçlü örneği olmuşlardır.

İkinci Erdal (Engin Sincer) yoldaş, daha küçük yaşta ailesinin bulunduğu Avrupa'ya götürülmüş, öğrenimini Avrupa'da

bımızı arkadaşlara okuyup yoğunlaşmalarına yardımcı oluyordu.

Askeri eğitimlerde de aynı coşkuyu, morali, isteği sergiliyordu. Bayan arkadaşlarını zorlandıkları, yapamadıkları bazı eğitim hareketleri olduğunda, o mutlaka eğitim bitiminde onları toplar, saatlerce birlikte yaparak çalıştırır ve sonunda öğretirdi. Hatırlıyorum, eğitim esnasında yapamadıkları bir eğitim hareketini bir gün sonra çok rahat ve çok güzel yapıyorlardı. Bu da herkesi şok ediyordu. "Nasıl olur, dün hiç yapamıyorlardı, bugün bu kadar iyi yapıyorlar" soru ve tartışmalarına giriliyordu. İşin esası ise Gulan arkadaşın günün 24 saatini eğitimle geçirmesini bilen ve uygulayan bir kişilik olmasında yatıyordu.

- Herhalde çok bilinçli bir arkadaştı.

- Çok bilinçli miydi bilemiyorum. Belli bir bilinç düzeyi vardı bu kesin ve bunu çok doğru bir temelde kullanabiliyordu. Özellikle bugün dönüp de o döneme baktığımızda, bilinçten daha fazla ahlaki duruşunun ön planda olduğu rahatlıkla görülebilir. Çünkü Parti Önderliği esaret altına alınmıştı ve uluslararası komplocu güçler Parti Önderliğimizin yarattığı değerlere ve partiye amansız bir yönelim içindeydiler. Bitirilmek istenen bir halkın iradesi ortadaydı. Onun için de bilinçten çok kendisine militan diyen herkesin elini vicdanına koyup "yaratılan bu

değerleri ne kadar koruyabilirim, yok olmaması için ne yaptım?" sorularını kendisine sorup yine "gereklerini ne kadar yerine getirdim?" demesinin zamanıydı. Yoksa parti tarihimiz bize birçok kez göstermiştir ki, bilinç düzeyi olup da vicdan sahibi olmayanlar böylesi süreçlerde mücadele içerisinde kalmakta oldukça zorlandıkları gibi, doğru ve inançlı bir duruşun sahibi de olamamışlardır. Yani inanç ve bilinç birbirini tamamlayan, birbirinden ayrılmaz iki öge olmuştur.

Gulan yoldaş, Parti Önderliğimizin "PKK bir ahlak hareketidir" belirlemesini çok iyi anlayan ve pratikte de gereklerini yerine getiren bir arkadaştı. Bu yanı eğitimlerde de, yaşamda da öne çıkabiliyordu.

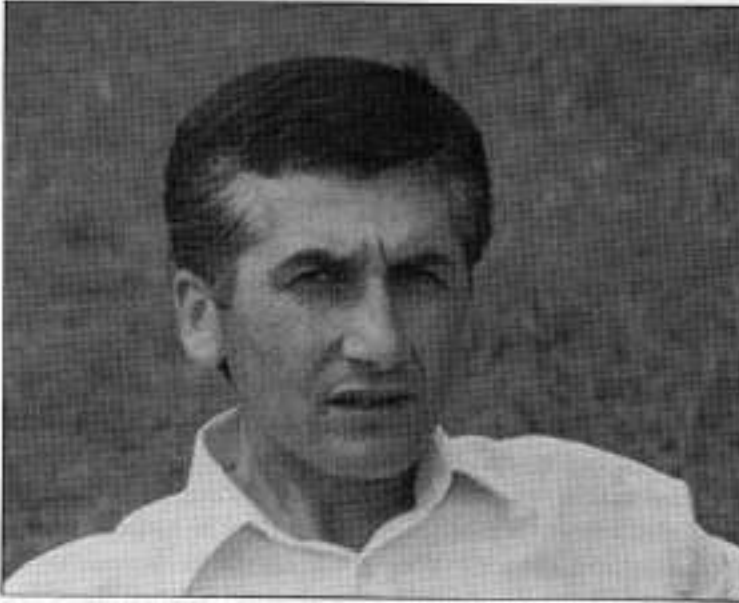
Eğitimde "öğrenebildiğin kadar öğren, öğretebildiğin kadar öğret", yaşamda da "yardım edebildiğin kadar yardım et, yardım alabildiğin kadar al" ilkesini çok güzel uyguluyordu. Çünkü bir intikam örgütü olara örgütlendirilen Özel Kuvvetler çalışmasının esasları ve yine dünyadaki örnekleri konusunda hiçbirimizin bilgisi yoktu. Tek miras, tek kaynak, Parti Önderliğimizin Apocu Fedai Birliklere ilişkin belirttikleri ve parti yönetimimizin geliştirdiği perspektiflerdi. O da, Parti Önderliğimizin ve parti yönetimimizin sunduğu perspektifler doğrultusunda yoğunlaşıyor ve bu yoğunlaş-

malarını arkadaş yapısıyla paylaşıyordu.

Apocu fedailerin nasıl savaşacağı ve zaferi elde edecekleri, bu yoğunlaşmalarla ortaya çıkan yoğun tartışmalar sonucunda ortaya çıkarılan ölçü ve ilkelerin belirlenmesiyle anlaşılmaya çalışılıyordu. Her kelimede, her davranışta bir doğrunun bulunmaya çalışıldığı bu tartışmalarımızın ertesinde kısmen sonuçlar alınmışsa da 20 Mayıs 1999'da, kendisini Zagros'un eteklerinde var etmiş olan noktamızda, rüzgarın bıçak gibi kestiği, dolunun Parti Önderliğimizin her sözü gibi kafamıza çarptığı bir havada en güv ve kendinden emin sesiyle fedailik andını içiyor, herkesin önünde söz veriyordu. Bu yoldan dönmeyeceğini ve eylemini zaferle sonuçlandıracağını haykırıyordu Gulan yoldaş.

Artık gitme zamanıydı, O'nu kimse durduramazdı. Yol güzergahının en zor yeri Xedare'ydi. Çünkü 31 Mayıs günü ulaştığı Xedare'de gaddar düşmanın gaddar görünümü mahkeme salonunda düşman bakışlar altında -televizyonda- Parti Önderliğimizi görmüştü ve kendi deyişiyle hiç unutamadığı o görüntüleri beynine kazıyordu. Zaman, intikam zamanıydı ve kimse O'nu engellemezdi.

Temmuz ayının ilk günlerinde, bin bir zorluk ve kontrol noktasını geçerek yerine ulaşabilmişti. Hedef noktası-

sürdürmüştür. Avrupa ortamında da birçok Avrupalı arkadaş edinmiş ve kendisi ülkeye döndükten sonra da bu arkadaşların Erdal yoldaşa bağlılıklarını sürdürdüğü, yakın çevresinin tanık olduğu sağlam dostluklar kurmuştur. Yörenin, çevrenin ve ailesinin yurtseverlik konumundan etkilenen Erdal yoldaş, her ne kadar liseyi Almanya'da bitirmiş, belli bir kültür düzeyine ulaşmış, Avrupa ve birçok çevrede dostlar edinmişse de, O'nun kalbi, egemenlik altında olan ülkesi için çarpmaktadır. Ülkesine ulaşabilmek için büyük bir heyecanla devrimci sempaticanlık faaliyetlerine tüm gücüyle katılmaktadır. 1988-89 yılından sonra elindeki bütün kişisel yaşam olanaklarına rağmen o ülkesinin bir kadrosu olmak, Apocu hareketin iyi bir militanı olmak için profesyonel devrimciliğe adım atarak, ilk temel eğitimini '90 yılında Avrupa'da görmüş ve profesyonel devrimci yaşam sürecine girmiştir. Kültür birikimini ve

yabancı dil bilgisinden ötürü ilk profesyonel devrimci faaliyeti, dış ilişkiler bürosunda diplomasi faaliyeti ile başlamıştır. Çok genç yaşta olmasına rağmen Avrupa'daki bütün dış ilişki büroları tarafından aranan ve kendi bürolarında görev alması için hakında istek ve önerilerde bulunan bir arkadaş. Candanlığı, can yoldaşlığı, samimiyeti, zekiliği, düşüncedeki üretkenliği, girişimciliği, keskinliği ve kararlılığı, daha ilk yılından dikkat çekici özellikleri olarak göze çarpmıştır. Ama O, Avrupa'da yürüttüğü faaliyetlerle tatmin olmamış, ülke sahasına gelmek ve Önderlikle buluşmak için sürekli öneri ve dayatmalarda bulunmuş ve sonunda '92'nin ortalarında Önderlik Sahası olan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gelerek burada kısa süre Önderlik eğitimi almıştır.

Hareketimiz üzerindeki uluslararası komplo, ilk olarak '92 yılında devreye girmiş ve bu komplonun ilk eylemi, Lüb-

nan'da bulunan Mahsum Korkmaz Akademisi'ni kapatmak olmuştur. İşte o süreçte akademinin bir öğrencisi olan Erdal yoldaş, diğer akademi öğrencileriyle birlikte Güney Kürdistan'a doğru yola çıkmıştır. Aynı süreçte uluslararası komplonun devamı olarak Güney Kürdistan'da bulunan üstlenme sahalarımızı hem Güneyli güçler hem de Türk ordusu tarafından Güney'den ve Kuzey'den kapsamlı bir saldırı başlatılmıştır. Mücadele tarihimize Güney savaşı olarak geçen bu savaş sürecinin başladığı dönemde Erdal yoldaş da içinde bulunduğu grupla birlikte Güney Kürdistan'a geçiş yaparak daha savaşın ilk günlerinde Haftanın cephesine ulaşmış ve hemen savaş birliklerinin mevzilennesinde yerini almıştır. Daha ilk gününde, içinde bulunduğu birliğin mevzilendiği alana ihanetçi güçlerin gerçekleştirdiği bir saldırıda Avrupa'dan beraber geldiği ve aynı mevzide savaştığı Rizgar yoldaş şehit düşmüş ve kendisi de hafif bir şekilde yaralanmıştır. Avrupa'da büyümüş ve okumuş olmasına karşın, ülkeye ayak bastığı ilk gün böyle bir olayla karşılaşmış olması karşısında hiçbir sarsılmaya uğramadan, yüksek bir moral ve coşkuyla savaş birliklerinde savaşmayı sürdürmüştür. Ülkeye ilk ayak basmasıyla birlikte karşılaştığı bu ihanet saldırısına karşı doğru devrimci ilkesel tutumunu daha da pekiştirerek, her türlü ihanetçi, çizgi dışı yaklaşımlara karşı sağlam bir militanlaşmanın mayasını bu ilk pratiğiyle birlikte daha güçlü bir biçimde atmıştır. Bundan sonra bütün devrimci

yaşamı boyunca her türlü ihanetçiliğe, ilkel milliyetçiliğe, çizgi dışı eğilime karşı keskin tavrıyla tanınan öneü kadrolardan biri haline gelmeyi başaran bir kişilik olmuştur.

Erdal yoldaş, farklı bir kültürden ve ortamdaki gelmiş olmasına rağmen, devrimci savaş pratiğini yürüttüğü Botan alanında çok kısa bir sürede kendisini kabul ettirmeyi başaran bir pratiğin sahibi olmuştur. İlk görevine manga komutanlığıyla başlamış, daha sonra takım, bölük ve tabur düzeyine kadar tempolu bir gelişmeyi yaşayarak savaş pratiği içerisinde gösterdiği beceri, yetenek, cesaret ve taktisyenliği ile tüm savaşçı yapısı için güven kaynağı ve aranan bir komutan düzeyine ulaşmıştır.

İlk profesyonel devrimci faaliyetinin başladığı diplomasi alanında göreve başlarken de, askeri faaliyetler içerisinde manga komutanı olarak görevliken de, değişik sorumlular ve komutanlar tarafından, "bu yoldaş yanıma gelmeli. Yanıma gelirse

birçok katkısı olur" şeklinde istekte bulunulan, aranan bir kişilik olduğu göstermiş olması, çarpıcı bir özelliği durumdadır. Bu nedenle gittiği her yerde ilgi gören, ilgi gösteren, mütevazı duruşuyla herkesle, her sınıftan gelen arkadaşlarla kaynaşabilen, onları doğru devrimci çizgiye çekmede oldukça başarılı bir komutanlık, yöneticilik performansını gösteren yoldaşlarımızdan birisi olmuştur. Bu gelişkin özelliklerinden ötürü, tabur komutanı olarak görev yaptığı ve Cudi alanının sorumluluğunu yürüttüğü süreçte gerçekleşen PKK'nin VI. Kongresi'nde büyük bir oy çoğunluğuyla Merkez Komite Üyeliği'ne seçilmiştir. Daha sonra '99 yılının zorlu sürecinde, uluslararası komplonun Önderliğimizi esaret altına aldığı bu zorlu dönemde Erdal yoldaş, Gabar ve tüm Mardin'in eyalet sorumluluğunu üstlenerek komploya karşı devrimci duruşun sergilenişinde temel bir köşe taşı olmayı başarmıştır. '99'un sonuna doğru gelindiğinde gerçekleştiri-

len PKK'nin Olağanüstü VII. Kongresi'nde de yeniden Merkez Komite Üyeliği'ne seçilen Erdal yoldaşın düzenlenmesi, devrimci faaliyetleri oradan devam ettirme göreviyle Avrupa alanına yapılmıştır. Birçok kadronun sallantıda olduğu, hareketimizin içerisinde dalgalanmaların yaşandığı bu kritik süreçte O, temkinli, ama aynı derecede kararlı duruşuyla çevresine güç veren, doğru çizgiyi dayatan bir duruşun sahibi olmuştur. Erdal yoldaşın bu duruşu, herkes tarafından tam olarak anlaşılmamış olsa da, O, 2000, 2001 ve 2002 yılları boyunca bulunduğu Avrupa alanında gösterdiği çaba ve sarsılmaz kararlılıkla çizgiye ve Önderliğe bağlılığın pratiğini ortaya koyan bir kişilik olmuştur. PKK VIII. Kongresi'nde de KADEK Yönetim Kurulu Üyeliği'ne seçilen arkadaşlardan birisi olan Erdal yoldaşın Avrupa'daki üç yıllık faaliyet süreci boyunca diplomasi, KNK Yürütme Konseyi Üyeliği, Avrupa yürütme üyeliği ve kitle faaliyetleri gibi birçok alanda göstermiş olduğu öncü militan düzey ve yürüttüğü faaliyetlerin izi, yıllarca silinmeyecek düzeyde belirgin bir etki bıraktığı kesindir. Özellikle uluslararası komplonun dağıtıcı, yıkıcı etkisinin yoğun olduğu o süreçte Erdal yoldaş, toparlayıcı, birleştirici bir kişiliğin yanı sıra hiçbir savunmaya uğramadan yürüttüğü başarılı pratiğiyle tüm arkadaş ve çalışan yapısı ile yurtsever halkımız açısından en büyük birleştirici öge olabilmiştir. Erdal yoldaş, Avrupa çalışmalarında özellikle kritik süreçlerde sergilediği bu duruşla hem

mücadele, birikim ve değerlerimizin temsilciliğini yapmış hem de her türlü gelişme ve yeniliğe başarıyla uyum gösterebilen Apocu militan özelliklerini sergileyebilmiştir. Belki mütevazı kişiliği nedeniyle kendisinin ve çalışmalarının tanıtıcısı, hatta deyim yerindeyse reklamcısı olmamış, ama Apoculuğun o sessiz, derinden, kalıcı çalışma yürütme özelliğinin en eşsiz örneklerinden biri olmayı başarmıştır. Nitekim Avrupa çalışmalarımızda yer alan en eski yurtseverlerimizden en yeni kadro adaylarına, Kürdistan'ın dört parçasından ve değişik siyasi geleneklerinden gelen KNK üyelerinden Avrupalı dostlara kadar çok değişik kesimlerin gönüllerinde taht kurması, bunun en açık ifadesidir.

Sürükleyici ve toparlayıcılığıyla Avrupa'daki faaliyetlerimizin toparlanmasında en önemli rolü üstlenen bir yoldaşımız olan Erdal yoldaş, 2003 yılı ortalarından tekrar geldiği ülke sahasında, son gerçekleşen KADEK Yönetim Kurulu Toplantısı'na katılmış ve bu toplantı ile birlikte düzenlenmesinin, çok sevdiği gerilla faaliyetlerine olması, O'nu oldukça sevindirmiştir. Bu temelde büyük bir istek, coşku ve moralle dopdolu olarak HPG askeri faaliyetlerine katılmıştır. Yeniden döndüğü HPG faaliyetlerinde çalışma yürüttüğü 15 günlük süre içerisinde göstermiş olduğu performans, tempo, yüksek moral ve coşkusuyla kısa sürede anakaragah sahasında bulunan bütün savaşçı ve komuta yapısı tarafından sevilen, güler yüzlü komutan olmayı başarmıştır. HPG Askeri

Konseyi Yürütme ve HPG Genel Komutanlık Yardımcısı olarak görev yürütürken şehadete ulaşmış olması, bütün HPG yapısı ve tüm KADEK militanları için büyük bir üzüntü yaratmakla birlikte tüm yapımız ve herkes için büyük bir mesaj niteliği taşımıştır. Erdal yoldaşın şehadeti, yeni dönemde bütün HPG güçleri için dönem görevleri üzerinde hangi kararlılık ve moralle, hangi cesaretle, hangi tarz ve tempoyla yürünmesi gerektiğine dair bir mesaj olmuştur.

Erdal yoldaşın HPG'de yürüttüğü on beş günlük faaliyetlerin toplamı, yeni dönem çalışmalarının perspektifi ve talimatı durumundadır. O'nun tutturduğu tempo, tarz, keskinlik ve yetkinlik, hepimiz için her zaman rehber olacak düzeydedir. Bu yüzden bu dönemde gerçekleştirdiğimiz HPG II. Konferansı, Şehit Erdal yoldaşın naaşının konferans salonuna getirilmesi ve O'nun önünde saygı duruşuyla başlatılmış, yeni dönem komutanlaşmasının sembolleşen ismi ve kişiliği olarak kabul edilmiş, bütün HPG çalışmalarında mücadeleyi yükselterek anısını yaşatma andı içilmiştir. Bütün birliklerde anya bağlılık yeminleriyle ölümsüz komutan Erdal yoldaşın mücadelede yaşatılacağı ve dönemin öncü komutanı olarak emir ve talimatlarını doğru bir iş biçiminde pratikleştirileceğinin andı içilmiş ve sözü verilmiştir. Nitekim konferansın devam eden tartışmalarında Erdal yoldaşın meşru savunma çizgisinin öncü komutanı olarak ilan edilmesi kararı alınmış ve aynı dönemde şehit düşen Mahir

yoldaş ile birlikte HPG Meclisi'nin onur üyeliğine seçilmişlerdir. Nasıl ki, halk savaşı sürecinin komutanı Agit yoldaş olduysa, meşru savunma savaşının komutanı da Erdal yoldaş olmuştur.

Bununla birlikte Erdal yoldaşın beklenmedik bir anda ve umulmadık bir yerde şehit verilmesinin nedenleri üzerinde durulmuş, gerçekleşen olayın biçimi ne olursa olsun sorgulanması, yargılanması ve zemin olma anlamında görülmesi gereken öncelikli anlayış, klasik, düz, tedbirsiz, denetimsiz komuta anlayışıdır. Bu noktada hepimizin ve orada bulunan tüm komuta yapısının yetersiz yaklaşımı söz konusudur. Erdal yoldaşın şehadeti verdiği mesajın gereklerini yerine getirmek, ancak burada yaşanan yetersiz yaklaşımı ve bu klasik komuta gerçeğini olmazsa olmaz kabilinden aşma temelinde daha yoğun ve yetkin bir mücadeleyi geliştirmekle mümkün olacaktır. Bir bütün olarak olay ve olay esnasında yaşananlardan çıkarılması gereken önemli dersler ve sonuçlar vardır. Erdal ve Xelad (Xweraman Ali) yoldaşları böylesi bir zeminde kaybetmiş olmamız, bizler için çok ciddi ve acı verici ders olarak belleklerimizde kalmıştır. Erdal ve Xelad yoldaşlar, tedbirli olmanın salt savaş ve eylem pratiğinde değil, yaşamın her alanında her koşul altında zorunluluğunu detaylarda derinleşip her şeyi daha planlı ve denetimli bir şekilde pratikleştirme gerekliliğini bir kez daha en çarpıcı bir şekilde ortaya koymuşlardır. Bütün bunların olmaması halinde her zaman bu tür

olasılıklarla karşı karşıya gelebileceğimizi görmek, burada yaşanan hataları doğru tespit etmek ve bu temelde askeri düzen ve sistemde detayda ilgilenen, her şeyi planlı ve incelikli ele alan bir yaklaşımı esas almak gerekmektedir. Örgütün düzenleniş açısından çıkarılması gereken bu derslerle birlikte, olayın mahiyetini bütün derinliğiyle kavrama ve bu temelde Apocu militan çizgiyi komuta gerçekliğine oturtma görevi ile karşı karşıya olmamız da inkar edilemez ve mutlak yerine getirilmesi gereken bir gerçekliktir. Bu noktada Şehit Erdal ve Şehit Xeladların kanları yerde kalmamalıdır ve kalmayacaktır. Bu olay, büyük bir derse dönüşerek her türlü çizgi dışı, çeteci, klasik anlayışa karşı yetkin bir mücadele ile doğru komutanlık performansını yakalama, esas alınmalıdır. Şehit Erdalları ve Xeladları, ancak adlarına layık bir biçimde yükseltebiliriz.

Bunun için de mücadele tarihimiz boyunca Önderliğimizin izinde yürüyen Agitlerin, Zilanların ve Erdalların, Apocu militan çizgisiyle bunun karşısı olan geri, klasik, çeteci çizginin mücadelesinde Apo çizgisinin hakim kılınmasıyla safların netleştirilmesi ve Apocu militan ruhla donanmış komuta ve ordu gerçekliğine ulaşması görevlerini bu olay bir kez daha önümüze koymuştur. Saflarımızın hiçbir muğlaklığa yer vermeyecek bir tarzda netleştirilmesi, Önderliğin ve şehitlerimizin çizgisinde yetkince yürüyen, iç mücadeleyi bu temelde geliştirerek netleşmeyi esas alan, netleşmiş bir yapılanmayla dış mücadeleyi en yetkin

bir biçimde geliştiren bir örgütsel yapıya ulaşma görevi, Erdal yoldaşın bizlere verdiği talimatın esasını oluşturmaktadır. Hareketimiz bir bütün olarak çizgi dışı anlayışlara karşı mücadelede önemli bir başarıyı sağlamış olmasına rağmen, Erdal ve Xelad yoldaşların anılarına ancak içimizde kalıntı biçiminde de olsa varolan geri, duyarsız, tedbirlerden uzak yaklaşımlar ile, çizgi dışı çeteci eğilimlere karşı yetkin bir mücadele ile safların berraklaştırılması görevini tam ve yeterli bir biçimde yerine getirerek layıkıyla sahip çıkılabilecektir. Erdal ve Xelad yoldaşlarının bu biçimde şehadetleri ve tarihin bu önemli döneminde gerçekleşen bu olayın bizlere verdiği mesajı doğru kavrama ve bu temelde iç, dış mücadeleyi yetkinleştirerek şehitlerin çizgisinde yılmaz ve yenilmez bir ordu gerçekliğine ulaşma temelinde mesajın pratikleştirilmesinin gereklerini yerine getirmekle karşı karşıya bulunmaktayız.

Erdal yoldaşın katılım ve gelişme çizgisi, tüm yapımız ve Kürdistan gençliği için örnek alınması gereken bir çizgidir. Dürüst ve samimi bir biçimde inanarak ve hiçbir şeyden kaygı taşımadan katılımın gerçekleştiği yerde kişinin kendi özverisine dayanarak kendi kendisini geliştirip büyütebileceği, Erdal yoldaş şahsında kanıtlanmış bir gerçekliktir. Bu noktada Erdal yoldaşın katılım çizgisi ve militan yaşamı, çarpıcı bir örnektir. O, Avrupa'da iyi bir siyasetçi ve diplomat, Kürdistan dağlarında ve Botan'da iyi ve yetkin bir komutan olabilmış, çok yönlülüğü kişiliğinde yaşam-

sallaştırarak öncü militan komutan kişiliğini temsil edebilmiş, bu noktada Apocu çizgide mevzilenerek ölümsüzleşen bir düzeye erişmiştir. Erdal yoldaş, Apocu önderliksel hareketin yetiştirdiği militan önder kadronun insani yetenekleri ayaklandıran iradeleşmeyi ve büyümeyi esas alan kahramanca yürüyüşünün son halkası durumundadır. Erdal yoldaşı özellikle bir komutan olarak tanımlamak, O'na öyle yaklaşmak, daha doğru ve isabetli bir tanımlama olacaktır. Apocu çizgide derinleşen, onun ideolojik politik ve felsefi gerçekliğinde yoğunlaşan komutanlaşmış bir kişilik, gerektiğinde bir siyasetçi, gerektiğinde bir halkçı propagandacı, gerektiğinde bir diplomat olabilecek bir düzeye erişmiş demektir. Çünkü bu ideolojik politik derinliğin özümsemesi, uğarlaşma, iradeleşme, özgürleşme, eşit özgür bakış açısına ulaşma ve bireyselleşmenin toplum-sallaşma ile optimal bir dengeyi sağladığı, uyumlu, kolektif bir yaşam tarzına ulaşma anlamına gelmektedir. Ve bu da yaşamın her alanında sanattan spora, kültüre, kültürden çevre sorunlarına kadar her konuyla ilgili, bilinçli, öngörülü, duygu ile dopdolu bir kişinin şekillenmesinde yola gelmek anlamına gelmektedir.

Yoldaş canlısı olan Erdal yoldaş, yoldaşa bağlılık, sevgi, saygı ve ölçülü yaklaşımda kusursuz bir insan tiplemesini kendi şahsında gerçekleştirmiştir. Zorluklar karşısında pes etmeyen, hiçbir zaman kararlılığını yitirmeyen, her koşul altında yüksek bir moral gücü sorunlara yaklaşım çevreye moral sağan, etrafını moralize

eden, esprili yaklaşımlarla yaşamı renklendiren ve güzelleştiren, üslubuyla yoldaşlık ortamını güvenli ve çekici kılan, tarzıyla da partileşme yaşamının en uygun temsili olan bir düzeye ulaşmıştır. Bütün mücadele yaşamı boyunca Erdal yoldaşın tarzından rahatsız olan, kırtılan bir kimse ortaya çıkmamıştır. Herkesle diyalog kurması, özellikle mütevazılığı, açık sözlülüğü ve halkçı özelliğiyle gerçek bir halk önderini temsil eden bir performansı yakalamıştır. Zeki ve çalışkan, hiçbir zaman önündeki çalışmayı ertelemeyen, onu başarmak ve bitirmek için canla başla çalışan, bu anlamda yüksek bir tempoyla birçok çalışmayı bir arada yürütebilme becerisine ulaşmış bir düzeyi söz konusudur. Bütün bu kişilik özellikleri bir araya gelince Erdal yoldaş ancak "şeker gibi bir yoldaş" diye tanımlamak, en uygun olan bir tanımlama olarak ortaya çıkıyor. Bu da acımızı ve ona olan borcumuzu çok daha büyütüyor.

Erdal yoldaş, ülke ve halk sevgisi yüksek olan bir yoldaşımız-

dı. Temelde kültürünü Avrupa okullarında almış olmasına rağmen, ülke topraklarında yaşamak, yoldaşlar arasında bulunmak ve savaş ortamında yer almak, O'nun için en büyük haz ve mutluluk kaynağı olmuştur. Bu noktada çarpıcı bir örnek verilebilir. '92 yılında Avrupa'daki dış ilişkiler faaliyetlerini yürüten ve içlerinde Erdal yoldaşın da bulunduğu bir grup arkadaş, ülkeye gelmelerinden sonra, '93 yılından yabancı dil bilen ve diploması faaliyetlerinde tecrübeli olan bu arkadaşların tümü, Avrupa örgüttümüz tarafından geri istenilmişti. Bu arkadaşların hemen hemen hepsi, diploması faaliyeti yürütmek üzere Avrupa'ya gönderilmesine rağmen, böyle bir durumun olduğu Erdal arkadaşın iletildiğinde, "benim için bir daha oraya dönmek, ülke topraklarından ve gerilla yaşamından kopmak, asla söz konusu bile olamaz" diyerek konuyu hiç tartışmak dahi istememiştir. Ülkeye ve mücadeleye bu kadar sevdalı ve bağlı, insan, ülke ve yoldaş

sevgi ve saygısı yüksek bir kişiliğin Apocu militanlaşma ve komutanlaşma gerçeğinde derinleşip yükselişi yaşayacağı, aslında o zamanda dahi görülebilen açık bir gerçektir. Nitekim pratik süreç, Erdal yoldaşın bu doğrultuda seyreden bir gelişim çizgisini izlediğini ortaya koymuştur. Sözüldüğümüz bu kişilik özellikleri, Önderliğimizin bir komutanda ve militanda olması gereken nitelikler olarak formüle ettiği kişilik özellikleridir. Bu kişilik özellikleri ile birlikte, net bir askeri bakış açısı, kültürlü ve disiplinli yaşamı anlayışı, askerleşmede olması gereken planlı hareket tarzı, sistemli bir bakış açısı ve örgütlülük, Erdal yoldaşa en baştan gelişim gösteren özellikler olmuştur. Bütün bunlarla birlikte herkesin ve sonuç alıcı bir vuruş tarzına, ruhuna, cesaretine ve pratik becerisine sahip bir askeri komuta kişiliğine ulaşmış, böyle bir düzeyi kendi şahsında ortaya çıkarmıştır. Erdal yoldaşın savaşta koparcılığı ve etkili vuruş tarzı, daha ilk süreçlerde öne çıkan bir özellik olarak göze çarpmıştır. '94 yılında Eruh'a bağlı Serxatê taburuna yönelik eylemde ortaya koyduğu koparıcı ve sonuç alıcı vuruş tarzı, bu komutadaki yetenek ve cesaretini en iyi sergileyen bir örnek olarak değerlendirebilir.

Erdal yoldaş sadece askeri bakış açısı, disiplin anlayışı, sistemli yaklaşımı, ilgilenen, eğiten tutumuyla bir öncü komuta düzeyini yakalamamış; aynı zamanda savaşta zekasını da kullanarak hep ifade ettiğimiz beyni ve yüreği ile savaşma tarzını temsil etmiş, kendi çapında da ne denli bir taktis-

yen olduğunu pratiğiyle de ortaya çıkarmıştır. Taktiksel açıdan mücadelemizin en çok zorlandığı '96 ve '97 süreçlerinde nasıl ki Zilan yoldaş, gerçekleştirdiği intihar eylemiyle bir taktiksel çıkışı yaparak, temsil ettiği ruh ve eylemi ile sürecin önünü açmışsa, '97 yılı boyunca Gabar alanında bölük komutanı olarak yer alan Erdal yoldaş da Gabar alanında yaşanan yoğun alt yapı sorunlarına rağmen gücünü her zaman moralize etmiş, en iyi bir biçimde örgütleyerek askeri sistem ve taktik doğrultusunda yoğunlaşmış taktikte ileri düzeyde açılımlar ortaya çıkarmıştır. '97 yılı boyunca Gabar alanında gerçekleştirdiği onlarca eylemde hiç kayıp vermeden, kesin sonuç alıcılığı esas alan bir pratiği ortaya çıkarmıştır. Savaş taktiğiyle üzerinde yoğunlaşarak taktiksel zenginliği yakalama ve tekniği en iyi bir biçimde kullanıp taktiğin hizmetine sunma noktasında örnek bir komuta kişiliğini sergilemiştir. '97 yılında Gabar'da geliştirdiği taktiksel açılım ve eylemsel çıkışlar ile önemli taktiksel yenilikleri ortaya çıkarmıştır. Bu süreç, gerçekleştirdiği birçok eylemde, gücünü hiçbir biçimde riske sokmadan tekniği etkin bir biçimde kullanıp hedefi imha eden, imha etikten sonra gidip malzemeyi alan, sonuç alıcı ve kesin vuruş tarzını uygulayabilen bir komuta kişiliği ve taktisyen olarak rol oynama gerçekliğini pratikte en iyi yansıtan eylemsellikler süreci olmuştur. O'nun '97 yılında geliştirdiği bu taktik açılım ve tekniğe dayalı sonuç alıcılığı, bugün eğitsel faaliyetlerimizin ana hedefi durumuna getirmiş bulunmaktayız. Şim-

di birçok özel birliklerde, askeri akademide ve yine değişik eğitim birimlerinde '97 yılında Erdal arkadaşın uyguladığı taktik düzeyi yakalamak için yoğun eğitsel faaliyetler yürütülmektedir. Ama O, bu sisteme ve düzeye daha '97 yılında ulaşarak bu konuda taktik öncülüğü yapmış, pratiğiyle bizlere yol göstermiştir. Taktik ustalığı, vuruş gücü ve sonuç alıcılığı olan bir komuta düzeyini temsil edebilmeyi başaran bir komutan ve yoldaşımız olmuştur.

Erdal yoldaş yapısını eğiten, yapısıyla kaynaşan, halkçı kişiliğiyle tüm yapıyı yoğunlaşmaya sevk eden duruşuyla Önderliğimizin talimatlarında dile getirdiği "bir komutan kendisini şerbet yapmalı ve yapısına içirebilmelidir" talimatına ve perspektifine tam uygun bir komuta kişiliği olmuştur. Yapısı tarafından çok sevilen, sayılan ve yapısıyla çok sıkı bir biçimde sıkı yoldaşlık bağlarıyla bütünleşen bir komuta düzeyine ulaşmıştır. Bu anlamda genelden detaya kadar bütün sorunlarla ilgilenen, örgütsel siyasal ve askeri konularda netleşmeyi esas alan bir perspektif anlayışına sahip olmuş, dolayısıyla bulunduğu alanda öncülük yapmada sürükleyici bir özelliği temsil etmede, moral ve cesaret kaynağı olmada kusursuz bir temsil düzeyine ulaşmıştır.

İyi bir asker ve taktisyen olan Erdal yoldaş, açık net üslubu ve halkçı özellikleriyle de gerçek bir halk kahramanı, sürükleyici kişiliği ve çekici üslubuyla etkili bir siyasal çalışma kadrosu olabilmeyi başarmıştır. Erdal yoldaş, yetkisine ve düzeyine hiçbir zaman dayanmamış, çok mütevazı bir

yaklaşımla kendi gücüne dayanarak kendisini çevresine yaymış ve bu temelde otoriter bir yönetici olabilen bir tarz ve üsluba ulaşmıştır. Öncelikle karşısındakine saygılı yaklaşımı, O'na karşı saygınlığı geliştirmiş, ahlaki değer yargılarına bağlı, toplumu ve insanı anlayabilen, özgürlükçü ve demokratik kişiliğiyle herkese karşı paylaşımcı tutumuyla gerçek bir öncü olma konumuna ulaşmayı başarmıştır. Kadın özgürlük çizgisine saygılı yaklaşımı, eşitlikçi ve özgürlükçü tavır, tutum ve yaşam tarzıyla çağdaş demokratik uygarlık çizgisinin iyi bir militanı, iyi bir uygulayıcısı olabilmeyi başaran, bunu yaşamı ve pratiğiyle gösteren bir militanlık düzeyini yakalamıştır. Hiçbir biçimde oportünizme düşmeden, doğru bildiğini pratiğe geçirilmiş, inandığı şeyi ısrar ve cesaretle uygulamış, bunu her platformda cesaretle ifade edebilme gücünü kendisinde yaratmış ve böylelikle dönemin vazgeçilmez bir militan düzeyini temsil eden bir kişiliğe ulaşmıştır. Karşısındakine güven veren, ikna edici üslubuyla etkili olabilmeyi başaran, politik davranmayı bilen ve her çeşit anlayışla tartışmaya açık olan yaklaşımıyla diplomatik alanda da oldukça gelişkin bir performansı sergileyebilmiştir. Örgütçü özellikleriyle öne çıkmış, yanlışları görebilen, örgütün sistemini her koşul altında esas alan tarzıyla örgütsel faaliyetlerde yetkinliğe ulaşmıştır. Kadroyu harekete geçirebilen üslup ve tarzıyla güçlü bir örgütleyici, yönlendirici ve denetleyici militan olmayı başarmıştır. Bütün bu özellikleriyle Erdal yoldaş, aslın-

da Avrupa'dan dönüşüyle birlikte her alanda yoğunlaşmış, bulunduğu ortamlardan olumsuz anlamda etkilenmeyen, aksine bulunduğu ortamları etkileyen, kişiliğinde herhangi bir esneme ve liberalizme düşmeden mücadele keskinliğini daha da artıran, bu temelde askeri, siyasi, diplomatik alanda ve örgütsel çalışmalarda yetkinlik ve tecrübe kazanan bir düzeye ulaşmıştır. Mücadelemizin en çok ihtiyaç duyduğu ve kendisinin de ulaşmış olduğu düzey ve tecrübe itibarıyla en çok hizmet edebileceği bir dönemde şehadete ulaşmış olması, hareketimiz için gerçekten çok büyük bir kayıp olmuştur. Sağladığı birikim, tecrübe ve yoğunlaşmasıyla en randımanlı olabileceği bir dönemde şehadete ulaşması, bizler için tahammülü zor, acı veren bir kayıp olmuştur. Fakat bununla birlikte bu büyük şehadet bizlere önemli görevler yüklemiştir.

Her şeyden önce bütün kadro yapımızın Erdal yoldaşın mücadelecisi kişiliğini, rolünü ve kişilik özelliklerini özümseyerek, örnek alarak, daha yetkin, daha keskinleşmiş, kararlılaşmış, sonuç alıcı bir militan düzeye ulaşma temelinde mücadeleyi yükselterek, Erdal yoldaşı yaşatma ve temsil etme görevi vardır. O'nun bize verdiği talimat bu çerçevede anlaşılmalıdır.

Yine yeni dönemin öncü komutasının kişilik özelliklerini tüm Kürdistan gençliğine ve KADEK'li militan ve sempatizan çevrelerine özümsetme temelinde, yılmaz bir mücadelecisi yapının keskin ve iradeli bir duruşun geliştirilmesi, kesin bir görev olarak karşımızda durmaktadır. Bu

temelde, tarihin bu önemli döneminde Erdal yoldaştan güç alarak ve O'nun mücadelecisi keskin ve ilkeli duruşunu kendimizde rehber kılarak dönemin görevleri üzerine yürümeli ve Erdal yoldaş şahsında bütün şehitlerin anılarını yaşatarak Önderlik çizgisinin iyi bir militanı olmayı hedeflemeliyiz. Erdal yoldaş gibi iyi bir Önderlik takipçisi olmak, değerlere sıkı sıkıya bağlılık temelinde sarsılmaz bir kararlılıkla, bütün zorluklar karşısında engel tanımaz bir devrimci duruşla mücadeleye katılmak, her militan için esas alınması gereken temel bir görevdir. Dönemin temel görevi olan yeni dönem komuta ve kadro tipi, mücadelenin her sahasında temsil edilmeli, halkımızın tarihi özgürlükçü yürüyüşü, "Demokratik Ortadoğu, Özgür Kürdistan" şiarı altında yükseltilmeli ve kesin başarı ile zaferden başka hiçbir şeyi tanınmamalıdır. Bu temelde her KADEK'li her HPG militanı, halkımızın ve Önderliğimizin özgürleşmesince kilitlenmiş bir militan duruşla demokratik siyasal mücadeleyi ve meşru savunma çizgisinde yetkin bir savunma savaşını başarıyla pratikleştirme, yenilmez bir gerilla duruşunu ve aşılmaz bir kitlesel hareketi ortaya çıkarma temelinde, mücadeleyi yeni bir aşamaya taşıyarak demokratik kurtuluşu gerçekleştirme göreviyle karşı karşıyadır. Öncü komutan Erdal yoldaşı mücadelede bu temelde yaşatarak mücadelenin zaferinde ölümsüz bir komutan haline getirmeliyiz. Yeni dönemin öncü komutanının talimatı, demokratik kurtuluş yürüyüşünün başarıyla sonuçlandırılmasıdır. Bu temelde hepimiz,

kahraman şehitlerimizin son halkası olan Erdallar, Xeladlar, Mahirler ve Munzurların yeni dönem görevlerinin başarılmaları temelinde demokratik kurtuluşun zafesinde yaşatma göreviyle karşı karşıya bulunmaktayız. Biz yoldaşlığa bağlılığımızı, Erdallara, Mahirlere bağlılığımızı Onların çizgisinde gerçekleştireceğimiz sarsılmaz bir yürüyüşle somutlaştırmalıyız. Ancak bu temelde onlara karşı borcumuzu ödeyerek gerçek özeleştirimizi verme düzeyine ulaşabiliriz. Tek kelimeyle güzel bir yoldaş, her zaman aranacak bir yoldaş olan Erdal'a vereceğimiz söz, izinde sonuna kadar yürüyeceğimiz, Önderlik çizgisinin iyi bir militanı olma yolunda büyük komutan Erdal yoldaşı rehber edineceğimiz ve bu temelde Erdalları ölümsüz kılacak bir pratiğin sahibi olma doğrultusunda ardımızda hiçbir şeyi bırakmaksızın tereddütsüzce ve kaygısızca katılacağımızın sözüdür. Bu doğrultuda şehitlerimizin bayrağını daha da yükselterek ve zafer yürüyüşünde kahraman şehitlerin komutası altında kesin ve kararlı bir yürüyüşü gerçekleştirecek, onlara bağlılığımızı ispatlama ve anılarını mücadelenin zaferinde yaşatma sözünü bir kez daha veriyoruz.

– Erdalları yaşayalım, yaşatalım!

– Meşru savunma çizgisinin öncü

komutanı Erdal yoldaş ölümsüzdür!

– Erdalların anısı, Demokratik Ortadoğu Özgür Kürdistan mücadelesinde her zaman yaşayacaktır!

KIR ÇİÇEKLERİNİN PRENSİ

Hayat gerillalar için böyle olsa bile, duymayanın, görmeyenin acısına takılmadan kayan bir merminin, kayan bir yıldızın, kayan bir hayatın tüm anlarını izlemenin acısıyla yaşamının ne olduğunu tarifsiz bırakarak...

Meclis toplantısı, yazın sıcaklığının Dola Kokê'de biraz utandığı bir zamanda yapıyordu. Bütün Yürütme Kurulu -bazı arkadaşlar dışında- oradaydı. Çiçeklerle donattığımız basın yerimizin karşısından geçen patikada hangi gerilla geçerse geçsin, dikkatimizi çeker, hemen ona ilişkin fikrimizi yanımızda birisi varsa söyledik. Oradan geçen herkes bizim yorumlarımıza birkaç kelime bırakırdı. Yeni katılan gençlerin giyim sorununu, geçerken bakışlarımızdan etkilenen arkadaşların sendelemesi, geçen yönetici arkadaşların selam verip vermeyecekleri, bazen de ruhumuz olan arkadaşların geçmesini bizi hazır olan içtenlikle çekmesi, her günün yaşanan patika kareleriydi.

Yürütme Kurulundaki arkadaşlar da "kritik" dediğimiz yorumlardan kurtulmuyorlardı. "Bu arkadaşta böyle ödül, şu arkadaşta ödül" deyip yetenekleri, karakterleri, tecrübeleri ve davranışlarına göre beğeni ödülleriimizi sunuyorduk. Birçok arkadaş bu ödülleriinden nasibini aldılar. Sonra kısa boyu, hafif kir saçlı, hiç yaşlanmayan yüzü ile Erdal arkadaş geçti. Elinde not defteri ile yine O'nu bekleyen bir işin randevusuna gidiyordu. Ondan bekleneni ve şüphe edilemeyi yaptı. Elini kaldırarak selamını verdi. Biz de karşılığını verip tekrar, yola koyulan

arkadaşların karşısına yapılmış mangamızın önünde kurduğumuz jüri masasında O'na da layık bulduğumuz ödülü verecektik. Beş altı arkadaşlık ve yüzümüzde fikir belirtmemenin kaygısı yoktu. Hepimiz bir şey söyledik. Ama sonuç O'na da "en mütevazı meclis arkadaş" ödülü çıktı. Hepimiz bu sonuca katılmıştık.

Dola Kokê'nın akan suyuyla çevirili yarım ada biçiminde, çiçeklerle çevrelediğimiz mangamızın önünde yazın sıcak günlerini, sıcak insanların mizaçlarından, ara sıra esen rüzgardan, bir tas soğuk su niyetine selamları alarak yaşanabilir hale getirmiştik. Toplantılar sayesinde bütün bu arkadaşları bir arada bulma ve görme imkânına kavuşuyorduk. Meclis toplantısı sona ererken, KADEK yeniden bir kapının postuna sarılarak çıkıyordu. Yeni bir atılım ve değişim zamanı herkes için tomurcuğunu hazırlamıştı. Arkadaşların birçoğu farklı alanlara görevlendirilerek, hem yeni bir pratik hem de bu toplantıyı aktar-

ma sorumluluğu aldılar. Onlar alanlarına biz de yaklaşan 15 Ağustos kutlamalarının hazırlığı için Kanicengê'ye gideceğiz. Bu yılki kutlamalar, daha önceki yıllardaki kutlamaların rutinliğine benzemeyecek. Bu yıl festival gibi bir kutlama vardı HPG Anakargahı'nda. Atletizm, komando, voleybol, atış, koşu, satranç müsabakaları ve birbirinden ilginç gösterilerle 15 Ağustos, o günü yaşayan gerillaların hafızasına kazınacaktı. Kutlamalar ayın 17'sinde sabah başladı. Gün doğmadan gerillalar doğdu, tepelerin sırtlarında. Her şeyleriyle kendilerini komutanları Agit yoldaşa göstermek istiyorlardı. Eğitimleri, disiplinleri, operasyon güçleri, düzenleri ve bütün yetenekleriyle kendilerini kanıtlayacaklardı bugün. Olimpiyat tipindeki müsabaka kurallarını Erdal arkadaş yarışmacı gerillalara anlatınca, hem söylediklerini kaçırmamak için ciddiyle dinliyorlardı hem de ilk defa böyle şeyler duydukları için bu kurallar eğlenceli geliyordu.

Erdal arkadaş Meclis toplantısından sonra HPG Anakarargahı'nda görev almıştı. Gelir gelmez de 15 Ağustos kutlamaları tertip komitesinin başına geçmişti. Bu nedenle kutlama gününde de her yerde bulunan ve hep karşılaştığımız oydu. Kameralarımızın çerçevesine takılan O'nun işine ciddiye ve zaman zaman dudaklarını hafif büktüğü gülen yüzü oluyordu. O gün biz de kameralarımızın kayıt düğmesine güzel anları kaydetmek için basacaktık.

Festival başlamadan önce birkaç küçük kaza yaşandı. Basındaki Zınarın arkadaş teleferikten kaymak isterken, düştü ve kolu yerinden çıktı. Öğleden sonra da Hogur futbol oynarken kolunu kırdı. Askeri akademide bir arkadaş da gösteriler için kurulan engellerden düşerek kafasının kırılmasına sebep oldu. Bu küçük kazalar hepimizi hayrete koyan bir sıralamayla gelişti. Festivalden bir gün önce Zilan gördüğü rüyayı kazaları tartıştığımız bir ortamda anlatmak istedi. "İki gözüüm çıkıyordu" diyordu. Çocuksu edasıyla bu kazaların herhalde gördüğü rüyasındaki gözleri olduğuna inanıyordu. Tamam dedik o zaman. Artık kazalar olmaz. Senin rüyanın rivayeti de geçti deyip, içimizi rahatlattık. 17 Ağustos'un akşamı müsabakalar bitmiş, birinciler belli olmuş, coşku geceye bırakılan kutlamalara devrolmuştu. Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi'nde kurulmuş projektörler altında yüzlerce gerilla sahnede dağıtılan ödülleri izliyordu. Ödülleri Erdal arkadaş Cemal arkadaşın eline veriyor ve dereceye giren arkadaşları çağmıyordu. Cemal arkadaş da dereceye girenleri kutlayıp gerillaları daha

iyisini yapmalarını belirten, biraz daha hareketlendiren sözler söylüyordu. Herkes ödülleri, başarısının karşılığını yüzlerce kişinin karşısında alıyordu.

Her şey dağıtılmıştı. Bütün ödüller verilmişti. Yalnız bir ödül eksikti. Festivalin düzenli yürütmesini sağlayan yarışmacılardan daha fazla yorulan, gayretinden karşılık beklemeyen ve gökyüzünde asılı duran yıldızıyla beraber parlayan bir arkadaş ödülü verilmemişti. Ve O, bundan rahatsız olmayan bir duruşla sahnenin kenarında ödülleri almaları için arkadaşları sahneye çağırıyordu. Erdal arkadaş o gece en fazla ödül alması gereken yarışmacılardan biriydi. Çünkü O hayatının en güzel yüz metresini koşuyordu. O insanlığa layık olmanın engellerini en iyi atlayarak geçiyordu. Hayatının finalini yaşıyordu. Orada o akşam ödülünü almadı. Ama ben içimden Dola Kokê'deki mangamızın önünden geçerken O'na verdiğimiz ödülü o akşam armağan ettim. Erdal arkadaş en mütevazı meclis ödülünü sessiz, şatafatsız, gösterişsiz; ama en mükemmel, en başarılı ve en anlamlı bir biçimde aldı. Hayatının olgunlaşmış halindedeydi. Bir çiçeğin en güzel açılmış biçimiydi. O güllerin değil, kır çiçeklerinin prensiydi.

Kararan gecenin fitilini çeken şafak, hayatımızın karanlığını yakan şafak, geceyi durduracak şafak, yıldızları yok eden, semayı ağlatan şafak...

Biz o gece hiç olmadığı kadar karanlığı sevdik. O gece şafağın gelmesini istemedik. O gece gözlerini istemedik. Şafak o akşamın sevincini boğan, o gecenin sahip ol-

duğu yıldızları gözümüzün önünde yarım bir çizgi gibi geçmesini ve bir daha görünmemesini yaratan tek sebep olacaktı. Şafak bu gece atmasın ve gelsin. "Ama herkeşe sevinç veren güneş, doğunun en uzak yerinde, şafak tarncasını yatağından kaldırmaya başlarken gölgeli perdeleri, kederli oğlum ışıktan eve kaçıp kapamıyor odasına, örtüyor pencereleri, canım gündüzü dışarıda bırakarak, uydurma bir gece yaratıyor kendine. Bu halin nedeni iyi öğütlerle giderilmedikçe, bu karanlık ve uğursuz bence..." O gece Zilan'ın rüyası gerçek oldu. Zilan'ın iki gözü çıkıyordu o gece. İki yıldız en parlak anlarını yaşayarak kaydılar. Yıldızların yaşamı şafak gelinceye kadardı. Tıpkı bir kelebek gibiydiler. Tırtıl yıllarca yaşar, ama kozasına girip kelebekleştiği an vardır; hayatında sürüngenlikten çıkıp, uçabilen, konabilen bir türe döndüğü andır. Kelebeklik yalnızca bir hafta sürer. Bir hafta boyunca yaşamının en güzel zamanlarını yaşar. Tırtıl olup kalmak daha uzun yaşama şansı verebilir. Ama bir kelebek gibi özgürlüğün farkına varamaz, yaşayamaz. Kelebek olmak, yaşama karşı özgürlüğün bedelidir. Bu nedenle kelebek özgürlükle özdeşleşmiştir. Şafak geceyi sanyordu. Yıldızların eceli şafağın elindeydi. Kelebekler son gününü yaşıyordu. Yıldızların yatağı geceyi şafağa bıraktık. Karanlıklar aradım, uydurma geceler yarattım. Ben şafağın geleceğine hiç inanmadım. Bir yıldız kaydı, adı Erdal. Bir halk ağladı, yıldızlar kadar.

Anısı mücadelemizde yaşayacaktır

Mücadele arkadaşları

Engin yoldaş barış ve demokrasi mücadelemizin Agitleşen ruhudur

Şehit Engin Sincer (Erdal) yoldaşın yurtsever ailesine ve dostlarına

Kürdistan özgürlük mücadelemizin diriliş günü 15 Ağustos'ta gerçekleştirilen moral etkinliklerinde, henüz soruşturulan ve netleştirilmesi gereken bir kaza ile şehit düşen Engin yoldaşımız barış ve demokrasi mücadelemizin Agitleşen ruhu olarak yüreklerimize ve beyinlerimize yazılan yeni bir destan oldu.

Büyük komutan, öncü kişilik, dönemin militanı, halkımızın öncü evladı, değerli yoldaşımızı böylesi bir şehadet biçimiyle şehit vermenin acısı büyük olup, düşünce ve ruhta hepimizi derinden etkiledi. Aynı acıyı sizlerin de yaşadığını biliyoruz. Değerli bir evladını şehit veren halkımız, hareketimiz ve siz ailesine baş sağlığı diliyor ve anısı önünde saygıyla eğiliyoruz. Erdal yoldaşın şehadeti ile Kürdistan halkı özgürlük için verdiği en seçkin evlatlarına bir yenisini eklerken; bir kahramanı daha tarihe, toprağa ve yüreklerimize gömdük. Halkımızı ve sizleri ve biz militanları onurlu kılan, acılarımızı mücadele azmine dönüştüren işte bu kahramanlardır.

Büyük bir amaç uğruna tüm yaşamını sonuna kadar adanmış Engin yoldaş adım adım, başarıya başarıya kendi emeğiyle mücadele içinde büyüdü, gelişti ve komutanlaştı. Kendisinin hazır bulunmadığı '98'de gerçekleşen VI. Kongre'de PKK Merkez Komite Üyeliği'ne seçildi. Daha sonra KADEK Yönetim Kurulu ve KNK Yürütme Kurulu Üyesi olarak çalışmalarını başarıyla yürüttü.

Halkımızın bağrından çıkmış, halkın değerlerini ve aydınlanmış sosyalist kişiliği ile birleştiren Erdal yoldaşımızın mücadele yürüyüşü, yaşam ve kişilik duruşu biz HPG savaşçılarına, tüm devrimcilerine ve halkımıza yol gösteren güçtedir. 13 yıllık devrimci mücadelesinde Botan'da, Mardin'de ve Avrupa'da canla başla ve sadakatle halkına hizmet etmiş ve halkın insanlık ailesinde onurlu bir yere getirmek için yılmaz bir savaşçı olmuştur. Kişiliğiyle kıvanç duyduğumuz Erdal yoldaş, mücadelenin sıcak sahasında büyük bir cesaret ve inançla öne atılan ve Apocu çizginin hayata geçirilmesinde hiçbir fedakarlıktan çekinmeyen Ulusal kurtuluş ve özgürlük mücadelesinin bugünkü gelişkin seviyeye ulaşmasında önemli bir pay sahibi olarak tarihte rolünü oynamıştır.

Erdal yoldaşın değerli ailesi

Binlerce şehidin kanıyla sulanmış Kürdistan topraklarına, halkımıza ve Önderliğimize büyük bir bağlılıkla bağlı olan Erdal yoldaş, aynı yöreden çıkan Mustafa Yöndem arkadaşın ardılı olma azmiyle O'nun adını alırken, O'nun şahsında aynı köyden çıkan tüm şehitleri yaşatma çabası içerisinde olmuştur. Pazarçık yöremiz mücadeleye baştan beri yüzlerce yığidini vermiş ve onlarca Erdallar yaratmıştır. Düşmanın tüm yönelimlerine, mü-

cadeleden uzaklaştırma yaklaşımlarına rağmen yurtsever özniyle bu alanımız hep kafırmancea bir direniş ve katılım içinde olmuştur. Mücadelede şehit verdiği her bir evladın anısına bağılı kalıp, Onların yolunda kendini yeniden var etmiş, maddi ve manevi katılımını artırarak, Önderliğe ve ulusuna layık olma çabası içinde olmuştur.

Eğin yoldaş da kendi şahsında bu yörenin derin yurtseverliğini ve kendisinden önce şehit düşen yoldaşların özelliklerini yücelterek, ulusal birliğin de temsilcisi olmuştur. Böylece ülkesiyle, dağlarıyla, halkıyla, mücadele değerleriyle en soylu buluşmayı yaşamıştır. Ailesi olarak böyle bir evladı yetiştirip mücadeleye vermenin büyük onur ve gururunu taşıyorsunuz.

Halkın değerli evladı olmayı seçen ve başaran Erdal yoldaş, etkileyici kişiliği, örgütleyici, disiplinli ve çalışkan özellikleriyle hepimizin öncüsü olurken, doğru yolu bizzat örnek olarak bizlere gösterdi. Hiçbir çıkar gözetmeden kendisini halkın hizmetine ve mücadeleye adayıp, mücadelenin gereklerini her şeyin üstünde tutarak, yoldaş bağılılığını esas aldı. Yanlışlıklara karşı hep mücadele etti. Yoldaşlarına karşı saygı, sevgi dolu olan, onlara karşı hiçbir zaman yersiz bir davranışta bulunmayan, herkese yardım eden, candan bir yoldaş ve öncüydi. Hareketimizin çok önemli bir döneminde yitirdiğimiz Erdal yoldaş, tüm gücüyle kendisini göreve adanmış ve görev başındaydı. Tutarlı devrimciliği ve

her koşulda sınıanmış dinmeyen kişiliği, göreve yaklaşım tarihi-mizde bir kilometre taşıdır. Bu nedenle kişiliği ile tüm yoldaşlarının derin sevgisini kazanmış ve yüreklerde taht kurmuştur.

İkinci 15 Ağustos Hamlesi'ni ve meşru savunma çizgisinin öncü komutanı olan Erdal yoldaş, şehadeti ile bizi etkilerken aynı zamanda bize görevimize daha güçlü sahip çıkma gücü kazandırdı. Şehitlerin yarattığı bir hareketin militanları olarak Erdal yoldaşın anısına, Erdal çizgisinde O'nu örnek alarak layık olacağız. İkinci 15 Ağustos Hamlesi'ne güçlü katılarak Erdal yoldaşı mücadelemizde bu temelde yaşatma sözü veriyor ve yaşam çizgisini bir emir olarak alıyoruz.

Değerli ailesi ve dostları olarak da Erdal yoldaşın şehadetinin yarattığı acıyı, ancak O'nun amaçlarına ve mücadelesine güçlü sahip çıkarak, büyük duygu ve düşüncelere dönüştürebilirsiniz. Hareket ve halk

olarak şehadetlerden hep etkilendik, ama şehadeti yaratan tarihi gerçeğe sahip çıkarak anlamlı bir yaşamı yaratma çabası içerisinde olduk. Halkımızı ve şehit ailelerini tüm zorluklara rağmen güçlü kılan şehitlere verdiğimiz anlam ve Onları yaşamsal kılma yaklaşımımızdır. Erdal yoldaş sizler için de öğretici, cesaret verici, fedakarlığa davet edici bir rehber oldu. Buna yurtsever özünüze, daha önceki Erdallara sahip çıktığınız gibi sahip çıkacağınıza inanıyoruz. Erdal arkadaşın anısına bağılılık hepimizi sürekli büyütecek ve mücadeleyi geliştirecektir. Hepimiz için mücadele çağrısı olan Erdal yoldaşın şehadet gerçekliği tarihi değerlerimizin bir halkası olurken, tekrardan siz ailesi, dostlarına ve halkımıza başsağılığı diliyoruz.

Devrimci selam ve saygılarımızla

Tüm HPG Gücü

Hevraman ALI (Xelat)

Yüz çizgilerinde acı kadar bilgeliğin sırrını taşıyordun

Bir yürek daha alıp sevdasını gitti ulaşamadığımız sonsuzluklara. Xelat yoldaşın bu gidişini hiç beklemiyorduk, biliyorduk ölüm bir gerilla için bir ihtimaldi her zaman. Ama böylesi yüreklerde yangınlar bırakarak bir gidiş asla kabullenilemez bizde. Güzel bir ağustos gecesinde kim bilebilirdi ki düşlerimiz karacak o gece bu güzel yoldaşların gidişi ile. Xelat yoldaş ve Erdal yoldaş elim bir kazaya kurban olacaktı o Ağustos gecesinde. Oysa Ağustoslar bizi bir eden, ruhumuzu canlandıran yaşam damlalarını vermişti bizlere. Halk olarak var oluşumuzun gerçek temsilcisi Ağustostu. Ağustos her zaman yüreğimizin baş konduğu olurdu. Ağustosta başladık sevmeye, Ağustosta kendimiz olduk, Ağustos'ta yaşamaya başladık, Ağustos'ta insanlığımız bildik, Ağustos'ta özgürlüğe sevdalandık. Yani Ağustos halkımızın tarihine adını şanlı harflerle yazdırmıştı. Artık her Ağustos bayramdı bizim için. Kutsal Ağustos bayramlarımız her zaman yeni sevinçler, yeni zaferler, yeni güzellikler demektir bizim için. Ağustos yaralarımızı sarın kutsallığın adıdır Kürt halkında. Bitirildi, betonlandı, artık dirilemez, artık başını kaldıramaz denilen yerde ye-

Adı, soyadı: **Hevraman ALI**

Kod adı: **Xelat**

Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998,**

Botan

Şahadet tarihi ve yeri: **17 Ağustos**

2003, Kandil 15 Ağustos kutlamasında kaza ile

niden Ağustos ile var olmamıştıydık. Bu yüzdendi işte Ağustos deyince yüreğimiz kıpır kıpır eder, duramaz yerinde, kanatlanmak ister gökyüzünün maviliklerinde, yeni yaratımlara gebe olmak ister ellerimiz ve beynimiz. Hep Ağustoslarda yaratıldık, gözlerimizdeki parıltılar Ağustosun eseri. O bayramdır ya, artık o günde inlemeli dağlar deriz, her canlı katılmalı bu bayramımıza.

İşte yine böylesi bir yürek haykırışındaydık her birimiz. Ağustoslar şanına layık kutlanmalıydı. Hem Erdal yoldaşta, Xelat yoldaşta bunu söylüyorlardı. Bu Ağustos unutulmamalıydı. Her zamankinden daha fazla göstermeliydik Ağustos ruhumuzun yaşadığını, kaybolmadığını ve giderek büyüyeceğini. Her şey muhteşemdi, bir festival olacaktı bu yıl. 2003 yılı Ağustos'un sevinci ile inleyecekti. Herkes heyecanla beklemişti bugünü, hazırlıklar büyük bir coşku ile yapılmıştı. Kimse tutamayacaktı ruhumuzun kanatlanmasını. Böyle gelmişik o güne. Kutlamalar başlamıştı, her şey çok güzel gidiyorken, bu güzel günün son anlarında her şeyin birden altüst olacağını nereden bilebilirdik ki. Nereden bilebilirdik ki her zaman bize ne büyük sevinci yaşattıran Ağustos bu sefer kan taşıyorduk bağrında. Bu sefer Ağustos'ta yaralanacaktık en ince sinemizden. En güzel iki yoldaşımızı kaybedecektik bu ılık Ağustos gecesinde. Bilmem nereden gelen bir kör kurşun gelip yoldaşlarımızın narin bedenlerine saplanacak ve onları bizden alacaktı. Her şey bir anda olup bitmişti. Erdal ve Xelat yoldaşlar ikisi birlikte düşmüşlerdi sonsuzluğun kol-

larına. Onları aramızdan alan bir kaza kurşunu bizi de en derin acılara gömecekti. Nereden bilebilirdik ki en onurlu günümüzde hepimizden bir parça gidecekti sonsuzluğa doğru. Biri kadının en temiz yoldaşı, biri kadınların en temiz. Ah yüreklerimize bu gidişi nasıl anlatacaktık? Nasıl kendimizi avutacaktık. Hayır hiçbir şey avutamayacaktı bizi. En güzel yoldaşlarımızı kaybetmenin acısı hep taze kalacaktı içimizde. Gönümüz hep onların sevgisine hasret yaşayacaktı.

Xelat yoldaş Güney'den katılmıştı mücadeleye. Güney'in insanı bitiren, Kürdün her oyuna alet edildiği Güneyden özgürlüğe koşmuştu. Hem de binlere yıl sussuz kalmış bir insanın sussuzluğu ile koşmuştu devrim saflarına. Geriliklere inat aydınlanmanın sevdasına düşmüştü Kürdistan dağlarında.

Xelat yoldaş, sevgi dolu, emekçi bir yoldaşımızdı. Belki onun içinde büyüdüğü gerçeklik ona duygularını hissettirmeyi öğretmişti. Ama o yeni-

den yeşertmişti insana olan sevgisini, duygu ve düşüncelerini yaşamıllaştırmayı. Hiç kaygısızca katılmıştı sevdasına tutulduğu yaşama. Yoldaşlarını sevmek, onlar için bir şeyler yapmak, ülkesi için mücadele ettiğini bilmek mutlu ediyordu onu. Güneyin insanı özellikle kadını bitiren, iradesi ile yaşama şansı tanımayan gerçekliğini üzerinden attıkça daha fazla bağlanıyordu devrime. Hiç böyle bir sevgiyi tatmamıştı oralarda. İnsana değer verildiğini görmemişti. Mücadele içinde insana verilen değeri, yoldaşlarının sevgisini gördükçe oda buna cevap olabilmenin çabasına girmişti. İşlerin küçüğü yada büyüğü yoktu bu mücadelede Xelat yoldaş için. O her koşulda bir şeyler yapmanın arayışına girerdi. Sade, doğal, kendisi gibi olardı o. Hiçbir çirkinliğin bulaşmadığı o eski çağlardaki kadınlar gibiydi. Yüzünde bin yılların acısını taşıyan bir kadının edası, gözlerinde bunun bilgeliğinin ışıltısı vardı. Eski zamanların bilge ka-

dınları gibi sabırlı ve ne yapacağını bilen bir kadının duruşunu taşıyordu. Yaşamın acılarını mücadele sevgisi ile güce dönüştürmenin örneği oldu Xelat yoldaş. Gerilikler içinden özgürlük çıkışı gerçekleştirmişti. Kadın açısından köleliğin, yalnızlığın en acısını yaşayan bir yerden özgürlüğe koşmuştu kaygısızca. Kölelik artık kabuleneceği bir şey değildi. Bir kere onunda içinde özgürlük sevdası ekilmişti. Belki çok derinliğine bilmemişti bunun anlamını. Ama diğer yandan diyorum ki, belki de en derinden o farkına varmıştı bunun. Çünkü o en karanlık yerden bu çıkışı gerçekleştirdi. Köleliği reddetti kendi iradesi ile, özgürlüğün yolunu dağlarda buldu ve oraya doğru yola koyuldu.

Ama bir tek içimizi yakan Xelat yoldaşın böyle vakitsiz gidişiydi. O bir örnekti, kadının nasıl bir çıkışı yapabileceğine dair. Xelat yoldaş, diğer kahramanlarımız gibi her zaman yüreğimizde yaşayacak. Onun bıraktıklarını omuzlayarak, kadının mücadelesini büyütme, geliştirmek tek görevimizdir. Onlarsız bir günümüz bile geçmeyecek dedik kendimize ve bunu yaşamsallaştırmanın mücadelesini vereceğiz. O hep gönümüzde bir Ağustos gibi ışıltı yaşayacak, bir Ağustos kadar onurlu ve güzel kalacak. Bir Ağustos kahramanı da O olacak. Ruhumuzun en ince yerinden bir şeyler duyumsayacağız onu düşününce. Erdal yoldaş ile birlikte özgürlüğün ateş yürekli kahramanları olacaklar hep düşlerimizi süsleyecekler.

Güneş SICAK-Nujiyan

Sonsuzluğa kanat çırpmaq

Nujiyan yoldaş yaşı küçük olmasına rağmen, yüreğinde kendine özgü bir olgunluk taşırdı. Bu olgunluk onu yaşamda daha sorumlu ve duyarlı kılıyordu. Düşman ve halk gerçekliğinden uzak olmasına rağmen, Avrupa'nın yoz ve sahteliklerle dolu yaşamı onu etkilememiştir.

Özellikle onda cins çelişkisi oldukça çatışmalı bir hal almıştı ve anlam vermekte zorlanıyordu. Gün geçtikçe 5 bin yıllık egemen zihniyetin yarattığı kadın tipine ülke duyuyor, Önderliğin kadın özgürlük ideolojisi çözümlmeleri ile kendisinde güçlü bir sorgulamayı geliştiriyordu. O açıdan zihniyet devrimin ilk olarak kadında gerçekleşmesinin zorunluluğunu daha fazla hissediyor, daha fazla kendisini aşmaya yönelik çaba sarf ediyordu. Nujiyan yoldaş daima ye-

❖ Adı, soyadı: **Güneş SICAK**

Kod adı: **Nujiyan Sorxwin**

Doğum yeri ve tarihi:

Viranşehir-Urfa, 1 Kasım 1983

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **20 Şubat**

2003 Xınere çığ

niye büyük bir heyecanla ve sevecenlikle ilgi duyuyordu. Her gün kendisini yenileyerek yaşamak katılmak, yeni bir şey öğrenmek onda bir tarz haline gelmişti. Öyle ya, bu yüzden değil miydi isminin Nujiyan oluşu?

Gerçekten istediği olmuş, Nujiyan yoldaş ateşin ve güneşin kızı olmuş, sonsuzluğa kanat çırpıyordu. Fakat direngenliği son ana kadar tükenmemiş, doğanın acımasız beyazını kızıl kanı ile boyamıştı. 5 yoldaş ile birlikte şehitler halayına durmuştu. Yanında Zilanlar, Gulanlar ve Semalar gülümsüyor ve "merak etmeyin" diye bize sesleniyorlardı. Artık o hep olmak istediği yerdeydi. Güneşin kalbinde, yalın yüreklerde ve özgürlüğün çılgılığında.

Mücadele yoldaşları

Yüreğinin sıcaklığı hala bende

Hani o, kalemi ele almadan önceki anlar yok mu?

Parça parça ediyor yüreği. Arıyorum, çoğu kez bulamam da o hep bana eşlik eden gülüşünü. Yaşam oyunu, kimi zaman sıcak bir tebessüm ile kimi zaman da kahkahalarla oynanır. Ve çoğunlukla büyük acılar, uykudan uyandırırçasına sarsar insanı. Hep bir oyun gibi geliyor gidişin, kahkahalarla başladığımız oyunun bittiğine inanmak istemiyorum. İkimiz adına sürdürüyorum oyunu, bilmeni isterim.

Bana gülüşüyle hep eşlik eden Nujiyan yoldaşı sizlere anlatmaya çalışıyorum. Nujiyan yoldaş, 1983 yılında, Urfa-Viranşehir'de dünyaya geliyor. Fakat aile olarak, on yılı aşkın bir süredir Avrupa'ya göç etmişler. Aile Ezîdîdir. Ezîdîlik ve Kürt kültürü silinmez izler bıraktığı için,

Avrupa'nın kültürleri eriten ortamında bile bu izler, aile içerisinde kendisini yaşatmıştır. İç kavgalar nedeniyle aşiretleri bölünmüş ve aşiretin büyük bir kısmı ana yurtlarından göç etmişler. Aşiretlerinden geniş bir kesim, mücadele taraftarı olur. Nujiyan arkadaşın ailesi de mücadeleye aktif destek sunan bu kesim içerisinde yer alır. Oldukça feodal ölçülere sahip ebeveynlere karşı, özellikle kardeşlerinin Avrupa kültürüne daha fazla yakınlık duyması, aile içerisinde parçalılık yaratıyor ve Nujiyan kültür farklılığından kaynaklı çatışmaları yakından hissediyor, yaşıyordu. Bu çatışma onda, farklı yaşam arayışlarını geliştirmişti. Çocuk yaşta arkadaşlar aracılığı ile tanıdığı Parti yaşamı, ailenin sıkı, daraltan yaşam tarzından ve Avrupa'nın

alışkanlıklar içerisinde boğan, yutan gerçeğinden çok daha farklı bir yaşam alternatifi oluyordu. Aile içerisinde sakinliği, duruluğu ve saflığı ile tanınan Nujiyan yoldaş, sayısı kabarık olan kardeşlerinin en büyüğüdür. O zamana kadar ailenin istemlerinin çok fazla dışına çıkmamış olan Nujiyan arkadaş, Özgürlük Hareketine doğru kayan arayışlarını, yeterince gün yüzüne çıkaramamıştı. 15 Şubat'ta gerçekleşen komplo ve komploya karşı cevap olarak gerçekleştirilen fedai eylemler, Nujiyan arkadaşın arayışlarını ve mücadele biçimini netleştirmesini beraberinde getirdi. En çok da komploya karşı bedenini ateşe vererek, fedai eylem gerçekleştiren Murat (Berzan Öztürk) yoldaştan etkilenmişti. Nujiyan yoldaş, komplo gerçekliği-

"Adı gibiydi o, yeni bir yaşam arayışı ile koşmuştu ülke topraklarına ve özgürlük dağlarında yeni yaşamı soluyordu. Henüz 19 yaşındaydı, ama o küçük yüreğine o kadar çok şey sığdırmıştı ki, moralini ve coşkusunu hiç kimse zaptedemiyordu."

nin ve komploya karşı verilmesi gereken cevabın bilinci ve sorumluluğu ile 1999'da mücadele saflarına katıldı. Üç aylık temel eğitim ve yoğunlaşma sürecinden sonra, kendi önerisi üzerine ülke sahasına geçti. Onun ülke sahasını seçmesinin en büyük nedeni, hem ana topraklarına duyduğu özlemden hem de komploya karşı kesin cevap olma gerekliliğinin bilincine varmasından kaynaklanıyordu. Ülke özlemi o denli güçlüydü ki, temel eğitim boyunca yazdığı her raporda aynı öneriyi tekrarladı ve bir an önce ülkeye kavuşmak için yoğun bir çaba içinde oldu. Onun bu denli ısrarlı yaklaşması, ülkeye gönderilme kararının çabuk çıkmasını sağlamıştı.

2000 yılında ülkeyle buluştu. Nujiyan yoldaşı, yaşama olan bağlılığı ve hiçbir ayrıntıyı göz ardı etmeme özelliği ile tanımıştım. Yaşamın ince detayları dahi, onun dikkatini çekerdı. Uzun bir aradan sonra toprakla bütünleşme, onu çok mutlu etmiş ve adeta bir çiçek gibi açılmıştı. Adı gibiydi o, yeni bir yaşam arayışı ile koşmuştu ülke topraklarına ve özgürlük dağlarında yeni yaşamı soluyordu. Henüz 19 yaşındaydı, ama o küçük yüreğine o kadar şey sığdırmıştı ki, moralini ve coşkusunu hiç kimse zaptedemiyordu. Özgür yaşamın tadına varmıştı bir kere, ondan kopmak ardında bıraktığı boşlukta sürüklenmek anlamına gelecekti. Bunu derinden yaşıyordu. Ve o nedenle APOCU yaşam tarzının, Önderlik çizgisinin fedaisi olmada bir an bile tereddüt yaşamadı. Henüz ülkeye gelme-

den önce, temel eğitim sürecindeyken bu kararı vermişti o. Ülkede geliştirilen örgütlenmelerden, özel APOCU Birliklerden, haberimiz oluyordu ve kendisini, ülkeyle buluşmadan önce de bu birliğin bir üyesi olarak görüyordu. Tek kaygısı, bu büyük amacın gerektirdiği donanımına ulaşıp ulaşmamaya dönüktü. "Acaba gelişir miyim? Kendimi güçlendirebilir miyim?" diyordu sıklıkla. Çünkü, en iyisini yapmak istiyordu. En iyi hizmeti vermek ve de sürekli gelişmek istiyordu. Bu istemi o denli güçlüydü ki, ülkeyle buluştuktan sonra çok geçmeden Özel Kuvvetler içerisinde yer aldı ve kendisini her anlamda gerçekten geliştirdi. O, gözünü kırpmadan yaşamını, her şeyini, yeni yaşamın yaratıcısı bellediği Önderliği için vermeye hazır bir fedai olmuştu. Küçük fedaiyi anlatmak ya da yazmak gerçekten onun kadar güçlü olmayı gerektiriyor. Üzerimizde izler bırakan paylaşımların, yaşamımızda ne kadar büyük bir anlama ve etkiye sahip olduğu bilinir. Nujiyan yoldaşla belki kısa bir zaman dilimini paylaştık, ama çok anlamlı anları o paylaşma sığdırdığı-mıza inanıyorum. Belki bunu daha güçlü kılabilirdik, fakat kar, soğuk bir duvar gibi aramıza girdi ve bize gereken zamanı bizden çaldı. Kar, beyaz bir kefen gibi sarmıştı, küçük fedainin bedenini. 20. 02. 2003'de altı arkadaşları ile birlikte tepelerdeki çiğniçnemeye çıksalar da, kar seli onları hiç beklemedikleri bir anda sırtlarından vurdu. Karşısına çıkacak hiçbir canlıya yaşam hakkı tanımak istemeyen kar se-

li, Nujiyan yoldaşın da aralarında olduğu altı taze fidanı alıp götürmüştü kendisiyle. Oysa Nujiyan yoldaş, karın yağmasını çok ister, karla örtülen doğa onda farklı duygular uyandırdı. Safalık, duruluk olarak değerlendirir, karın tüm kirleri örttüğünü düşünürdü. Peki kar neden onları örttü?

Sen ve seninle birlikte olanlar, belki de bu dünyanın el değmemiş, en temiz varlıklarıydınız. Kar, sizi neden örttü Nujiyan? Biliyorum sen de fark etmemiştin onun sinsi yanını. Demek ki, sadece sen değil, kar da seni çok saf gördü ve alıp götürdü kendisiyle. Seninle birlikte Sarya'yı, Çiçek'i, Zozan'ı, Dirok'u ve Bengi'yi... Buz gibi bir dağ örttü sizi, ama yüreğinin sıcaklığı hala bende biliyor musun? Kahkahaların kulaklarımda. Önderliğimin her zamankinden daha ağır koşullarda tutulduğu ve bizden uzaklaştırılmaya çalışıldığı bu süreçte, senin yapmak istediklerini yüklenerek karşı duracağım. Siz, her şeyin bireylerin bakış açısına göre ele alınmaya başladığı bu süreçte, APOCU yaşam tarzında ısrarlı olmak gerektiğinin fedaileri oldunuz. APOCU yaşam tarzının, genç kadınların yüreklerinde uyandırdığı arayışın sembolü oldunuz. Bunu unutmak imkansız ve unutmayacağız. Ötesi boşluk, ötesi geldiğimiz karanlık biliyorum. Adının anlamı yeni yaşamdı. Adına sahip çıkmak, bunu pratikte sergilemek seni ve özlemlerini yaşatmanın tek koşulu. Bunu biliyor ve gülüşlerinde sakladığın anlamı yitirmeyeceğime dair söz veriyorum.

Kezban FIRAT (Bengin)

Bengin emek vermenin yüceliği

"Bengin yoldaş, Van'dan, Kürdistan'ın şahane kentinden çıktı yola. Her adımını hırsla, Kürdün özgürlük mücadelesinin bir savaşçısı olma büyüklüğü ile attı. Duyguları Kürdistanı özellikleriyse Kürt Kadının kültürel gerçekliğinin en canlı örneği idi.

O, olgun, ölçülü, sorumluluk bilinciyle hareket eden ve her işte feragat gösteren özellikleriyle yaşamın her anında belirgindi. Emek vermenin yüceliğini anlayarak, pratikleşme çabalarını bulunduğu her alanda göstermeyi esas aldı.

Ondan bize, en güzel mücadele anıları kaldı. Onun izleri ve anıları ile dolu olan bu mücadeleye, ona bağlılığımızın bir gereği olarak devam edeceğiz.

Mücadele arkadaşları

❖ Adı, soyadı: **Kezban ELMAS**

Kod adı: **Bengin Fırat**

Doğum yeri ve tarihi: **Van-**

Gürpınar, 1980

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **20 Şubat**

2003 Xınere çığda

Maraton koşusunda

*Öfkenin izli mermisi
vefasız sevinçleri nasıl da deler
yine de kapama yüreğinin
penceresini
herçin dalgalara bırak
yaşam dolsun içine...
köpük köpük çağıldasın
gözlerinde
granitten şavkı inancımızın
bulasun bakışlarımızda
ırmak ırmak...
koşuyoruz...
saydam tüneline zamanın
gölgesi yoktur aydınlığa
koşanların
soluk soluğayım;
ilerliyor zaman, ilerliyor
devrim
yoldaşlar ilerliyor...
bu beden bu yüreği taşıyor...*

Hamza YAVUZ

Stera ÖMER-Peyman

Bir dağ öyküsü Peyman

Bir dağ öyküsüdür bu. Yazıldıkcâ sonsuzluğa doğru uzayıp giden, bağrında ateş yürekli çocukların aşkını taşıyan, ruhunda en dokunulmaz erdemleri taşıyan, yüreğimizi soluksuz bırakan dağ öyküsüdür bunlar. Her halkın nice öyküleri vardı. Acımasız bir çağda kendisi olmanın mücadelesini veren bir halkın öyküsüdür bu anlattıklarımız da.

Öyküler vardır bir zamansızlıkta yaşarlar. Öyküler vardır, sonsuzca unutulmaz, hep hatırlanır, dilden dile söylenir, yürekten yüreğe bir nebze sevdâ olur. Öyküler vardır, aydınlığı taşır içinde, dağ koyaklarında demlenerek vadilere iner, tütülenip tilm coğrafyaları dolaşır sınırları hiçe sayarak. Öyküler vardır; kadın ruhunun inceliğini taşır, aşk olur, sevgi olur, insanların hayallerini donatır. İşte bu anlatacağı-

❖ Adı, soyadı: **Stera ÖMER**

Kod adı: **Peyman**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Mart**

2003, Xıncê

muз öykü de bunların herbirinden bir solukla anlatılır dilden dile. Anlatacağımız ülkede kahramanlıklar yazılır yaşanılarak. Öykü olur bunlar. Herkesin bir dağ öyküsü vardır o diyarlarda. Binlerce yazılmamış dağ öyküsü vardır. Her yaşam bir dağ öyküsü olur düşlerimizde ve dokunulamaz sevinçlerimizde. Onları böyle yaşatırız sonsuzca, onlarla yaşarız her anımızı. Çünkü onlardır bizi geleceğimize taşıyan, bizi biz eden, kendimizle buluşturan. Onlar gerçek yaşamın hayallerimize sunduğu ateş yürekli kahramanlardır. Yaratarak, yaşayarak ve milyonlarca insanın gönlüne taht kurarlar sonsuzca. Onlarsız bir günümüz dahi geçemez olur böylece. En onurlu, en kardeşçe, en adaletli yaşamı onların öykülerinden öğrenerek büyütürüz hepimiz.

Bir kadın varmış o dağ başlarında,

gerçek sevgiyi, özgürlüğü, adaleti arayan. Kendisi olmanın mücadelesini veren, kadın olmanın onuru ile yaşamak için savaşan. Adı Peyman. Dört parçaya bölünmüş bir ülkenin küçük parçasının Derik bölgesinde doğmuş. Kimliksizliğin acısını daha küçükken yaşamaya başlamasıdır belki de O'nu dağ başlarına sürükleyen. 1992 yılında mücadele saflarına katılmış. Belli bir süre Küçük Güney bölgesinde kaldıktan sonra savaşın bütün sıcaklığıyla yaşandığı Kuzey Kürdistan'a geçmiş. Botan, Mardin, Erzurum ve Dersim eyaletlerinde savaş pratiğinde kalmış beş yıl boyunca. En zorlu savaş yıllarında en zorlu pratiklerde kalarak çelikleşmiş Peyman yoldaş. Bu pratiklerde çeşitli düzeylerde görev yürütmüş. Kimi zaman bir komutan olmuş, kimi zaman iyi bir savaşçı, kimi zaman da halkının içinde bir cepheci. Tüm yaşamını mücadeleye adanmış yüreklerden biri olmuş Peyman yoldaş. Peyman yoldaş deyince herkesin aklına gelen emekçi, mütevazı, sevecen yentüdür. Bu yüzden PJA konferansında onu

emeğin sembolü ünvanı verilmişti. Parçalanmış Kürt gerçekliğini kendi pratiği ile paramparça etmişti Peyman. Güney ile Kuzey arasında birliğin en güzelini kendi kişiliğinde gerçekleştirmişti. Her şehidimiz gibi mücadelesine, Önderliğine ve halkına bağlı kalan bir kadın militandı. Asla pes etmezdi Peyman yoldaş. En zorlu koşullarda bile iyiyi yapmaya çalışan, bir şeyler yapmanın arayışına düşen bir yoldaş. Yerinde durmazdı hiçbir zaman, her zaman canlı, hep bir yerlere koşan, bir şeyler yapmaya çalışan bir yapısı vardı. Mücadele içerisindeki her gününde bu coşkusunu daha da perçinlemişti. Daha fazla çalışmaya, yaratmaya, kendinden bir şeyler katmaya çaba gösterirdi. Yaşamı, insanları, doğayı severdi. Dağların dilini kavramış ve bütünleşmişti. Hani insanlar vardır ya, hiç konuşmasa bile bir sıcaklık doğar insanın içine, seversin onları ya da kendinden bir şeyler bulursun onlarda. İşte Peyman böyle bir yoldaş. Çok tanımasan bile O'nu gördüğünde bir sıcaklık doğar içine ve çok rahat

edersin O'nun yanında. Bu nedenle hem halk hem de arkadaşları severlerdi O'nu. Kadınlar kendine gıvensiz olur denilir. Oysa Kürdistan dağlarında bunu yıkan o kadar çok kadın var ki! İşte bunlardan biri Peyman yoldaş. Kadının yapamayacağı şey denildiği zamanlarda bile bunu kendi pratiği ile yıkanlardan biri de O'ydu. Kendine güvenini her zaman korudu, geri özellikleri yaşatan ve yaşayanlara karşı asla pes etmezdi. Kendisiyle savaşırken, kendindeki gerilikleri yendikçe çevresindeki geriliklerle de o oranda savaşma gücünü toplardı.

Peyman'da bir öyküdür Kürdistan ülkesinin dağlarında. Onurlu bir yaşamın ardından sonsuzluğun yolunu tutan bir yolcudur artık. Munzur'dan Kandil dağlarına kadar uzanır usulca. O bir ülkenin coğrafyasıdır artık. Parçalanmış bir ülkeyi boydan boya arşınlayan bir özgürlük yolcusudur.

Yüreğini halkının kimsesizliğine adanmış bir sevdalıdır Peyman. Coşkun ve sevincin ağız dolu gülüşüdür O. Ne kadar sevsem onuru Peyman'ı sevmiş olurum bilirim. Onurluca yaşadığı her özgürlük savaşçısı gibi. Doyarsa ve ağız dolusu bir gülüşle yaşadı O. Dolduğu bir yaşama sevinci ve mücadele aşkı bıraktı ardında. Ne zaman düşsek yalnızlığa ve acıya, biliriz ki Peyman yoldaş yine bize moral veren bir sevgilidir yanı başımızda. O, yüreğimizin sıra erdiği bir zamanın tek konusudur. "Çar Zıman" dardık Peyman arkadaş, çünkü güneyden kuzeye hep arasına ayrılıklar sokulan bir halkı kişiliğinde birleştiren bir özgürlük savaşçısıydı. Kürtçe'nin tüm lehçelerini, Arapça'ya, Türkçe'yi hepsini kullanırdı konuşmalarında. Bu belki parçalanmış-

ğın getirdiği bir durum da denilebilir. Ama bu Peyman yoldaşa, birliğin, kardeşçe sevmenin adıydı kanımca. Bu denli güneyden kuzeye kadar yabancılık taşımadan kaygısızca kendini adayan bir insandı. Kadının gerçek hırleştiren, kardeşçe yaşamının adı olan, farlılıkları bir zenginlik olarak kabul eden, özünü yaşama en sadesinden geçirmenin adıydı. O bu nedenle başı başına bir öyküdür Kürdistan dağlarında yaşanan, sonsuza dek yaşayacak olan. Öyküsü ile gelecek güzel günler için bir an bile durmadan çalışan, yaratan bir insandı.

Öyküler hep ayrılıkla mı bitmeli sevgili yoldaşım. Ortadoğu'nun kuşuşamayan aşkları bir kader mi! Mem û Zin, Siyabend û Xece, Ferhat ile Şirin, Kerem ile Aslı ve daha niceleri! Ama hayır yoldaş, hayır! Bizim aşkımızın sonunda kuşuşamamak yok. Çünkü biz bizden sonrakiler için bunları yapıyoruz. Bedel olduğumuz toprakların özgürlüğü ve kötü kaderini yıkarak yeni, özgür günlere ulaşmaktır. Ama kendimiz için değil. Hiç tanımadıklarımız için. Doğmamış çocuklar için!

Tabii ki bu öykü bitmedi, bitmeyecek, bitemez. Bu öykü sürecek her an, bizler, yoldaşların, bakın yaşadıkça. Ama sensizliğe alışmak zor heval. Yüreğinin izinde giden cesaretin sembolü güzel kadınsın sen. İlk komutanım, ilk öğretmenim, ilk arkadaşım, sevdiğim insan; sende ne de çok şeyin ilkinin tatım. Kara gözlü fedakar, mütevazı insan. Halıklaşan, özgürlük uğruna, ülkesini boydan boya kateden, insanları incitmekten kaçınan, sevgi dağıtan yürek yoldaşımız. Eksikliklerimiz hoş görüp aşmamız için çalışan, her olaya karşı sabırlı olmayı bilen ve bunu bize de öğreten öğretmenimiz.

Seninle heyecanlandık, seninle güldük. Onca yıldan sonra Önderliğini görmek için kaç ay boyunca ne yollar kat etmişik seninle, Ama komplo nun soğuk yüzü ile karşılaşmak umutsuzluğa sürüklerken bizi, sen yine umudunu bize akıttın usul usul. Sende bir umut yolcusuydun heval. Umudun yolcuları böyle gider mi! Hani hep birlikte görecektik güneşimizi, birlikte sarılabaktık doğaya, yılların özlemini giderecektik. Ama biliyorum bu umut yolculuğu hep sürecek. Nerede ve nasıl olursa olsun umut yolculuğumuzdan asla vazgeçmek yok. Ta ki güneşimizle özgür topraklarda buluşacağımız o güne kadar sürecek. Biz olmazsak dahi o günü duyumsayacağız olduğumuz yerlerden. Sen olsan bu umudu hiçbir zaman, hiçbir koşulda yitirmezdin. Umudlu olmak gerektiğini söyledin, heyecan duyduğun bunları konuşurken her zamanki gibi. Bizde şimdi senin bu heyecanının duyumsayarak yaşayacağız ve inanacağız o günün geleceğine. Ama bir tek senin bir kaza kurşunu ile gitmeni içimize sindire-

meyiz Peyman heval. Sen yıllarca en zorlu yerlerde kahramanca savaşan bir özgürlük savaşçısı iken bir kaza kurşunu ile gitmeni asla kabullenemeyiz. Belki bu gidiş hepimiz için bir ihtimal, ama böylesi bir gidiş yitireğimizde daha derin acılar bırakır heval. Senin sevgi dolu gülüşünü bir kaza kurşunu kesebilir miydi heval, seni bizden alabilir miydi. Sen ki savaşında usta biriydin, sen ki öyle kolay kolay gitmeyeceğini söylerdin. Ama artık ne kazanın anlamsızlığını düşünerek, ne ağlayarak ne de Şevger yoldaşımızın dediği gibi kendi kendimize kahrederek layık olamayız bu gidişine. Buna yitireceğimizi alıştırmaya çalıştık, acımızı her zaman içimizde taşıyarak sizin aramızdan yürümek bize kalan tek yaşam gereksesidir. Bir gün hepimizle buluşacağımız o zafer gününe dek mücadele etmeye devam edeceğiz. Güneşli güzel günler görmek umuduyla merhaba sevgili yoldaşım.

*Mücadele arkadaşları adına
Tekoşin Şevger*

Meryem SEVO-Dirok

Baharı Dirok getirmişti dağlara

Baharı haber verir gibi gelmişti ülkesinin dağlarına. '99 yılının Mart ayıydı. Ve sanki baharı, kendisi de yaşamının baharında olan Dirok getirmişti dağlara. Ama yüreğinde acıyla gelmişti.

Bu acıyı yaratan Önderliğin esaretiydi. Yüreğindeki öfke ve intikam çığlıklarıyla kavuşmuş olduğu dağlarda, elini silahı ve yüreğine koyarak, sözüyle bir olan yüreğiyle binlerce defa intikam yeminleri ediyordu.

Artık her şeyini intikamı uğruna adamıştı. Çünkü o Başkan APO'nun intikam fedaisiydi. Ve insanlık onuru için savaşan, mücadele eden bir halkın intikam fedailerleri arasında yerini aldı.

Önderliğin esareti, 15 Şubat'ta birlikte dört yılı tamam-

Adı, soyadı: **Meryem SEVO**

Kod adı: **Dirok Dilxwaz**

Doğum yeri ve tarihi: **Tırbe Spi, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **20 Şubat 2003, Xınere**

liyordu. Dirok "süreç içerisinde gelişenlere karşı cevap olabilecek güçlü bir pratikleşme olmalı" diyordu. Ve "Bakan, biz bugün tarihi sorguluyoruz ama Önderliğe karşı gelişen bu yönelimlere cevap veremezsek tarih bizden hesap soracaktır" diyordu. Çok güçlü yorumluyordu bu süreci. Süreci böylesi güçlü bir yoruma tabi tutuşu, hırsı asla dinmeyecek biri oluşundandı.

Beş yoldaşıyla birlikte şahade eren Dirok arkadaş, artık bizimle anılarının renkleri arasında yaşayacak. İntikam yemininin pratikçisi, sözlerinin ve yarattığın izlerin takipçisi olacağımıza dair sana binlerce kez söz veriyordun.

Mücadele arkadaşları

Elmira Galaşovi-Sarya

Resimlerde Gizlisin

Üç parmak-kalem ve
Kağıdın beyaz surati
Sen orada doğdun, bilyüdüñ orada.
Yaşıyorsun ve hala...
Çizdiğin resimler;
giz olmuş hayatın ve gözlerinin
manası, ad koyamadığım...
şafağın sökülmüştü yoksa?
Ama biliyorum ki resimlerinde
bulurdum en çok kendimi ve
Aynasında sözlerinin
Dağların kalbi
Hem gorilla hem ressam oluşun
tuvali
İki tırku ırmağı ve
Orada sen...
Dağ, yıldızlar, ay, patikalar...
Avcularının arasında çıkmak ve
Yakıldı ateş,
İşte o en dokunaklı ellerin,
Hep böyle anlarda dokunurdu
Gecenin esmer tenine,
Bilinmezliğinden soyunurdu...
Ve aydınlığa erişirdi, surati hayatın.
Gökyüzünün surati...
Toprak zemine öylece otururdun,
Gün batır batmaz.
Ben seni izlerdim. Sense ateşin
ebrulü alevlerini
Yoksa olmak istediğin ve
varolduğun mekanların
Yeni resimlerini mi çiziyordun?
Kanatlı hayatın,
Hayatının,
Kanatlı hayatımızın...
Biraz duraklar sonra,
Çıkarıldın cebinden kağıdını, kalemi-
ni.
Dere yatağında sığmayan suyun
Peşine taxılıp gicendi kalemin
Kağıdının beyazdan suretine yol
almaya başladı yine
Düşlerinin sıcak teninden,

✱ Adı, soyadı: **Elmira**

GALAŞOVİ

Kod adı: **Sarya**

Doğum yeri ve tarihi: **31 Ekim**

1981, Gürcistan

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **20 Şubat**

2003, Xınere-Çığ sonucu

geçer dururdu oracıkta
Kadın ve sırtına kadar uzanmış saçları
Elleri göğün yüzünde güneşe uzanmış
Ay, kadın ve güneş...
Gözler, yıldızlar ve dağ
Ve mavi desenler
Ruhunun mavi deryasında
çizilmiş resimlerinde
Çoğalır akardı ibrîğinden zamanın
İşte Sarya;
Aradığın yerde çıktan
bulmuşsun, sen kendimi,
O resimlerde,
Parmaklarının izi
Adın var,
Sen varsın,
Düşlerin,
Gülüşlerin ve

Kavgan var o resimlerde
Sarya; doğdun resimlerinde
bilyüdüñ oradasın
Yaşıyorsun ve hala,
Yüreğimde kanatlanmış ingeler...
Çığda şehit düşüğünü söylemişlerdi,
İnanmamıştım erken gidişine
İnanmıyorum da hala,
Bırışmadı kağıtlar. Kalemler
kırık değil
Bozulmadı biliyorum resimlerinin
hiç biri
Düşlerinin sokaklarında,
Duvarlarında asılı dururlar kalbimin.
Bedenimin ruhu yamaz kendimi
sende Sarya yatmaz
Çünkü biliyorum ki yoldaşlığın
amansız zamanadır gözlerin
Mana dolup taşmış
Ve yüreğin,
Belki daha başka anlatabilirdim Seni.
Belki sadece gözlerinle.
Belki gülüşlerinle yalnız
Belki de Klirçe'yi yeni öğrenmiş
olduğumu ele veren o "mırov"
sözcüğünün yolculuğuyla...
Ama sen çizdiğin
resimlerdeydin hep.
Orada gizli bir "Sarya" vardı.
Mana
Gözlerinden aldım adımı öğüttüğün
Kadılcı tenli zamana kendimi
nakşetmeyi gözlerinden bildim
Ve gülüşü hiç bitmemiş o.
Çiçekler kokulu suretinden yoldaş
olmayı ya da
Her yürekle
Mana yüklü gözlerinden öğrenir
oluverdim
Senin...
"Azizemiz" Sarya

Axwelat Canan Amed

Kadir CİN-Botan

“Zaman karanlığın tuzağıdır mühim olan andır”

“Zaman karanlığın tuzağıdır, mühim olan andır”

Uğursuz bir aydayız gerçekten de. Tam dört yıl önce özgürlük güneşimizi karartmak istediler, çağdaşlık maskesine bürünen barbarlar. Ama bu istekleri kursaklarında kaldı, yaşam pınarımızı kurutamadılar. 15 Şubat'ın dördüncü yıldönümüne dört gün kala sen şehadete ulaştın. Kara günü yaratanları birlikte lanetleyecektik, ama sen kalles bir hastalığa yenik düştün. Şubat ayını hep böyle anacağız.

Ve yoldaşlar, yılların usta savaşçısı olan seni “tepkisiz ve sessiz gitti” diye değerlendirdiler. Zor olan bir de bu...

Botan yoldaş, 1972 yılında Şirnak'ın Beytüşşebap ilçesine bağlı Bılbêsa köyünde, yurtsever özel-

● Adı, soyadı: Kadir CİN

Kod adı: Botan Sason

Doğum yeri ve tarihi:

Beytüşşebap, 1970

Mücadeleye katılım tarihi:

Mayıs, 1991

Şehadet tarihi ve yeri: 10 Şubat

2003, Xıncere (Hastalık)

likleri olan orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Oldukça hareketli bir yapıya sahipti. Yerinde duramaz, her yerde, her oyunda yerini alırdı. İlkokulu köyde, ortaokulu şehirde okudu. Okumaya isteği, ilgisi çoktu. Ortaokulda dayısı okul müdürü olduğundan dolayı, daha rahat kendisini hissederek okula ve okumaya yaklaştı. Canlılığı okul döneminde de dikkat çekiyordu. Yetenekliydi. Her türlü etkinliğe katılırdı. Bu yüzden okulun folklor ekibinin vazgeçilmez elemanıydı. Hemen hemen her yörenin oyunlarını biliyordu. (Ama 15 Şubat komplosundan sonra Önderliğin esaretinin ardından asla oynamadı. “Önderlik özgürlüğe kavuşmayana kadar ben oynamayacağım” diyordu.)

Okuldan kalan zamanlarında çalışırdı. Bundan da büyük zevk duyardı. Aile içinde üzerine düşen görevleri büyük özveri ile yapardı.

Botan yoldaş, ulus ve halk gerçekliğini okul sürecinde daha açık görüyordu. Özellikle Ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimi ve devletin halka yönelik sert yaklaşımları, O'nun tepkilerini artırıyordu. Yurtsever bir aile yapısına sahip olması, varolan arayışlarını tek bir odağa yoğunlaştırıyordu. O da gerilla mücadelesi idi. Gerillalar halk içinde efsaneleşmişti. Özellikle Mahsun Korkmaz (Ağit) yoldaş, efsane bir komutan haline gelmişti.

Ulusal kurtuluş mücadelesini ve

gerillanın etkisiyle çevreden gerillaya yoğun katılımlar oluyordu.

1990'lara gelindiğinde Ulusal kurtuluş mücadelemiz, gerilla savaşıyla diriliş devrimini tamamlamış, mücadele halkla bütünleşmişti. Halklaşma süreci serhildanlar şeklinde her yerde boy veriyor, dalga dalga Kuzey Kürdistan'ın her tarafına yayılıyordu. Halk her yerde ayağa kalkmıştı. İşte Botan yoldaş böylesi hareketli yoğun bir ortamda katılma kararını vermiş ve 1991 yılında Botan dağlarında gerillaya katılmıştı. Hayallerini gerçekleştirmenin büyük coşkusuyla yaşıyordu. Yeniden doğuşun sevincini ve gururunu yüzünde görmek mümkündü.

İlk pratiğini geçirdiği Çukurca alanında bir süre kaldıktan sonra 1992 Güney savaşına katıldı. Yeni olmasına rağmen cesareti, fedakarlığı, pratikçi özelliklerinden dolayı herkesin saygı duyduğu bir konuma ulaşmıştı. Ama gençliğin verdiği aceleciliği yüzünden girdiği bir çatışmada yaralanmış, tedavi için Süleymaniye'ye gitmek zorunda kalmıştı. Burada aynı zamanda gu-

atır ameliyatı da olmuştu.

Tedavisi bittikten sonra Zelê karpını geldi. Bu alanda ilk defa derli toplu bir eğitim fırsatını yakalıyordu. Henüz yaraları tam iyileşmemiş olmasına rağmen bu fırsatı iyi değerlendirmek istiyordu. Eğitime de bu temelde yaklaşıyordu.

1993 baharıyla yapılan genel düzenlemelerde Botan arkadaş da Serhat eyaletine gönderilecek güçler içinde yer aldı. Bir süre eyalet üzerinde görülen eğitimlerden sonra Zelê'den bir grup yoldaşıyla Serhat eyaletine geldi. Serhat'ı çok merak ediyordu. Alanı tanıyan arkadaşlarla yaptığı sohbetler sonucu önemli bir bilgi edinmişti. Ama bu kadar güzel bir coğrafyayı canlı görmek, anlatılanları dinlemekten daha önemliydi. İlk defa o coğrafya ile tanıştıyordu. O farklı bir coğrafyada büyümüştü. Ormanlık, sarp Botan dağları içinde şekillenmişti. Alışıkta dağlara, dağ çocuğuydu aslında. Ama bu defa çok farklı bir coğrafya gerçekliği olsa da zorlanmadı. Çabuk ısındı. Yapılan düzenlemeyle Tendürek alanına gitti.

Kışa doğru genel güçlerimiz eyaletin her bölgesinde başarılı bir şekilde üstlenmişti. Düşman kış koşullarını da değerlendirerek yıl boyunca başlatacağı operasyonlar için hazırlık yapıyordu. Serhat yapılacak operasyonlarda pilot bölge idi. Çünkü 1993 yılı boyunca kapsamlı eylemler gerçekleşmiş, halk bütünüyle mücadeleye kazanılmıştı. Düşman planına göre eyalet bölge bölge ele alınıp tasfiye edilecekti. Bu yüzden kapsamlı bir kuşatma gerçekleştirilmişti. Henüz kış bitmeden operasyonlar başladı. Serhat tarihinin en şiddetli çatışmaları 4. bölgede gerçekleşiyordu. Tarihte Enver Paşa'nın ordusunun başına gelenleri onun ordusunu perişan eden dağları bu defa düşman güçlerimize aynı şeyleri yaşatmak için kullanıyordu. Sıra Tendürek'e geldiğinde düşman çok farklı bir tablo ile karşılaştı. Botan yoldaşın da içinde olduğu bölgedeki yoldaşların direnişleri çok şiddetli ve görkemli olmuştu. Tarih bu defa bir başka yazıyordu. Doğanın tüm olumsuz koşullarına rağmen düşman bir türlü istediği sonucu alamıyordu. Tarih tekerrier etmeyecekti. Bu yalın gerçek tüm yoldaşlarca bilindiği gibi Botan yoldaşca da biliniyor ve bunun için de tüm gücünü ortaya koyuyordu. Çatışmalar yarı gerilla yarı cephe savaşı şeklinde çok şiddetli, yoğun tekniğe dayalı olarak gece gündüz devam ediyordu. Botan yoldaş karnası ile usta ve keskin bir nişancıydı. Kannası ile her tepedeydi. Onun gittiği tepelerde yoldaşlar büyük moral coşku kazanıyordu çünkü çok keskin nişancıydı. Gerçekten de mermisi boşa gitmiyordu. Büyük sabır gücüyle kannasın üzerine kendisini mevzi-

ye uzatır, bekler bekler bir vurdu ma pir vurur. Kannasın sesi ile arkadaşlar bir düşmanın gittiğini keşsin bilirlerdi. Akşamları da saldırılarda yer alırdı.

Çatışmalar giderek şiddetleniyor, karşılıklı bir inatlaşma ile her iki tarafta sonuç almak için çaba sarf ediyordu. Botan yoldaş için böyle kapsamlı bir savaş ilk olmasa bile, Güney savaşından sonra ikinci büyük tecrübesi oluyordu. Güney savaşından sonra birikimlerini tecrübelerini bir kez daha burada gösterdi. Bahara doğru düşman adeta azgınlasmıştı. Sonuç almak için elindeki tüm tekniği kullanıyordu. Arkadaşlar zorunlu olarak alanı bırakmak zorundaydı. Eyalet komutanının talimatıyla Çemçe'ye çekilmişlerdi. Çemçe'ye gelen güçlerin içinde Botan yoldaş da vardı. Tarih 1994 baharını gösteriyordu. İlk defa burada tanıştım Botan yoldaşla. Şiddetli çatışmalardan dolayı diğer yoldaşlarda bir yıpranma olsa da Botan arkadaşta bunu fazla görmedim. Duruşu yaklaşımını çok canlı ve sıcaktı. En çok da cana yakınlığı, sadeliği dikkatimi çekmişti.

Bir süre Çemçe bölgesinin değişik mıntıklarında görev yaptıktan sonra yapılan düzenleme ile tekrar Tendürek bölgesine gönderilmişti Botan yoldaş. Tendürek düşmana bırakılmamalıydı. Büyük direnişler, ödenen bedeller sonucu yerleşilmişti buraya. Öyle kolay bırakılmamalıydı. Her ne kadar oradan çıkış zorunlu olmuşsa da, bu durum Botan yoldaşın çok zoruna gitmişti.

Güçlerimizin bölgeye girişiyle düşman yönelimleri tekrardan başladı. Çünkü güçlerimizin alana tekrar girişen tahammül edemiyordu. Özellikle de üslenmenin olma-

ması için operasyonlar daha çok üst olabilecek alanlara yönelik yapılmıyordu. Yine bir inatlaşma başlamıştı. Bu duruma müdahale eden eyalet komutanı Tendürek güçlerini Doğu'ya göndermişti. Ama düşman da her ihtimale karşı önlemlerini artırmıştı. Tendürek'te yediği darbeleri bir türlü unutamıyor, gerilla güçlerini imha etmekte ısrar ediyordu. Bu yüzden her yeri tutmuştu. Özellikle sınır hattında geçiş olabilir düşüncesiyle birçok yere pusu atmıştı. Her ne kadar dikkatli bir şekilde ilerlenmiş olsa da, yine de pusuya yakalanmıştı. Botan arkadaşın içinde yer aldığı grup. Bu pusuda iki arkadaş şehit düşmüş. Botan arkadaş ise yaralanmıştı. Tekrar geri dönmüş, daha uygun bir yerden yine de sınır geçilmişti.

Uzun yıllar Serhat alanında kalan Botan yoldaş, artık Serhat'la bütünleşmişti. Eyaletin birçok bölgesini gezmiş, her dağı, her tepeyi ve vadiyi avucunun için gibi öğrenmişti. Tecrübesi ve atılganlığıyla birçok görev almış, görevlerini de alınının akıyla yerine getirmişti.

Yıl 2002. Aylardan kış. Botan

yoldaş partinin talimatı üzerine Serhat'tan Xmere'ye eğitim amaçlı gelmişti. Daha da önemlisi hastaydı. Artık hastalığını O'nu zoklamaya başlamıştı. Her ne kadar bunu kimseye hissettirmeye çalışsa da, gün geçtikçe artan hastalığı herkes tarafından fark ediliyordu. Eğitim başlamıştı. Ama Botan yoldaşın hastalığını da artmıştı. Artık hastalığın belirtileri açık açık kendisini gösteriyordu. Önemsemiyordu hastalığını. Önemli olan eğitimdi. Böyle bir imkanı bir daha yakalayamama kaygısıyla yine de sessiz kalıyor, kimse bir şey söylemiyordu. Gün geçtikçe kötüleşen Botan yoldaş yönetimin talimatıyla hastaneye gönderildi. Ve kısa bir süre sonra da durumu daha da kötüleşti. Hastalık bütün bedenini kaplamıştı. Yani geç kalınmıştı. Ve bu geç kalmanın bedeli 11 Şubat'ta Botan yoldaşın şehadetiyle ödenmişti.

Botan yoldaşın anısı mücadelelerimizde yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları adına

Bahoz Serhat

Hüseyin GÜL (Munzur)

Özgürlüğe akan bir ırmak: MUNZUR

*Bırak alsın yeryüzü
nesi varsa kendisinin
Çünkü ben insanım
sonum yoktur benim...*

Bazı insanlar vardır, akıp giden yaşamımız içerisinde belki bin yıllardır tekrarlanan herhangi bir davranışı öyle kendilerine özgü gerçekleştirirler ki, sevdirebilir bize o davranışı. Yaşamın içerisinde hep var olan bir kavramı yeniden keşfetmeye, onun peşinden hesapsız yürütmeye çekerler bizi. Yaşamdan yitirdiğimiz parçalarımızı yeniden birer birer toplamaya yöneltir böyle insanlar bizi, yani insan olmaya. Aynı zamanda yaşamla aramızdaki mesafenin ölçü birimidir bu insanlar; kendimizi vurduğumuz teraziler, boyumuzu ölçtiğimiz aynalar, hayallerimizi sınıadığımız dünyalar.

Bazen bir bebeğin sıkıca tuttuğu elimizde hissettiğimiz enerji yaşam bağlılığımızı, bazen bir iş-

❖ Adı, soyadı: **Hüseyin GÜL**

Kod adı: **Munzur**

Doğum yeri ve tarihi: **Pülümür, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Eylül, Tokat-Almus köyü**

çinin elindeki kazmayla toprağı işlediği andaki ahengi emekle barışıklığımızı sunar; bazen bir kadın ya da erkeğin tüm kirleri-

le sisteme meydan okuyuşu cesaretimizi ölçer bazense tanıdığımız birinin dünyayı doldurduğu yüreği ile her şeye hükmedebildiklerini sananlara karşı bir kahkaha patlatırcasına toprağı düşünül, geçmiş ve geleceği ile tüm insan yanlarımızı -eğer varsa- dildir. Onlar gibi olmak isteriz içten içe; öyle kaygısız, öyle cesur, öyle içten ve öyle yiğit. Belki fark eder ya da etmeyiz ama onlar bizim ve başkalarının kahramanlarıdır. Çünkü onlar hiçliği erdem sayan bir düzenin öğrettiklerinin dışına çıkarak işledikleri "suçla" orantılı bir cezayı göze alarak, aslında hepimizin yüreklerinde saklı olanı yüksek sesle söylemişlerdir. Yani bir yerlerde yitirdiğimiz bir şeyleri bize geri vermişlerdir. Çünkü onlar yaptıkları şey ne olursa olsun hakkını vermişlerdir. Hakkını vererek, doyarsıya ve tüm kirlilerden arınmış haliyle. Diğer insanlarla onlar arasındaki sade ve gerçek fark budur. O yüzdendir ki sevdirebilir bize en büyük acılar ve zorluklarla yüklü bir yaşam mücadelesini. Yaşama sevdalı genç yüreklerimiz sevdalı olmasa da ölüme, öyle bir kavgaya girişleri vardır ki, onların ardından akmak isteriz delice mücadeleye. Hayatımız boyunca kendimize sorduğumuz "nasıl bir yaşam" sorusuna aradığımız yanıtı onlarda bulur ve "işte bu" diyerek düşmek isteriz peşlerine. Onlar, kabul etsek de etmesek de kahramanlarımızdır dedik de, ta-

bi, bu da yetmez ifadeye. Can pahası köprülerdir onlar, aynı zamanda yitik dünyalarımızdan özgürlüğe, umuda ve geleceğe. Onlara tutunarak geçeriz en sarp patikalar ve en derin uçurumlardan. Bizden önce onların yolu uğramıştır oralara ve hiçbir engelin aşılmaz olmadığını kanıtlamışlardır. Bize düşen sadece kurdukları köprülerden geçmek, yaşamdan korkmamak ve üstüne üstüne yürümektir.

Yeni bir dönüm noktasını yaşayan özgürlük yürütlüşümüze yeni yollar döşemek üzere yönünü yangınların başladığı yere çeviren Munzur yoldaş (Hüseyin Gül) da henüz tazeliğini koruyan gidişi ile bir kez daha düşündürdü tüm bunları ve daha söylene-meyen çok şeyi bize. Adına asla ölüm demeyeceğimiz ve hiçbir veda sözcüğü ile karşılamayacağımız gidişinin ilk haberi ile Onu anlatmanın telaşına düştük yoldaşlara. Çünkü bazı tanıklıklar geleceğe aktarmakla yükümlü olduğumuz kutsal emanetlerdir bize. O'nu anlattıkça yüzleştik kendimizle ve yaşamla. Yü-

rüdük ardından Dersim'e ve Munzurlar'a, sonra sonsuzluğa karıştığı Tokat'a ulaştığımızda, tüm ağırlıklarımızdan kurtulmuş, evreni yeniden kuracak güce ulaşmıştık. "İşte böyle savaşılır" dedik ve mücadeleyi bir kez daha orada sevdik.

O'nu herkes tamsın istedik. Onu anlatmak için dağarcığımızdaki tüm güzel sözcükleri bir araya toparlamanın şart olduğunu biliyorduk. Çıkınımdakileri döktük ortaya. Her girişimde Munzur yoldaşın sözcüklerin daracık sınırlarını aştığını ve en güzel bileşimlerin bile Onun karşısında sönük kaldığını gördük. Sözcükler ne yüreğimizden çağlayan olup akan duygu yükünü anlatabildi ne de O'nu tanıtabilme gücünü verdi. Dedik ya geleceğe aktarmakla yükümlü olduğumuz kutsal emanetlerdir bazı yoldaşlıklar. Yani bir zorunluluktu O'nu anlatmak. Yüreğimizin sınırları O'nu anlatmaya yetmeyince de, "biz konuşmadık, sen anlat kendini yoldaş" dedik. Belki en doğru olan da baydı. Kendisini en iyi O anlatabilirdi. Der-

sim'e doğru MUNZUR'ca akmadan önce eğitim gördüğü Parti Merkez Okulu'nda yazdığı ve yaşam hikayesini içeren bir raporu emanet bırakmıştı bize yoldaşımız. Genç ömrünün kavşaklarını tüm içtenliği ile ortaya koyduğu raporda O'nu ondan dinledik ve herkes gibi başlayan bir yaşamın nasıl zirveleştiğini adım adım izledik...

Munzur yoldaş 1974 yılında Dersim'e bağlı Pertek ilçesinin Dolamaç köyünde dokuz çocuklu bir ailenin en küçüğü olarak doğar ve direniş kalesi Dersim'in birçok özelliğini taşıyan bir çevrede büyür. Kürdistan'da birçok yaşam öyküsünün başlangıcı birbirine benzer. Gökyüzünün zirvelerden görüldüğü dağlarla çevrili küçük köylerde büyük zorluklar, yokluklar, baskılar ile merhaba der çocuklar yaşama. Ondan sonra kolları sıvayıp onları bekleyen yaşama yürümenin zamanı gelir. Munzur yoldaşın kendi yaşamını anlatırken en çok dile getirdiği "yaşamın tüm zorluklarına rağmen üstüne üstüne yürüme" ifadesi özetler tüm Kürt çocuklarını bekleyen yaşam biçimini. Munzur yoldaş ta baştan gördüğü bu gerçek ile yaşama merhaba dediği coğrafyanın tarihi arasında şöyle bağlantı kuruyor:

"Dersim, tarihten itibaren sürekli baskılara karşı direnmiş, başarı sağlayamasa da teslim alınamayan özellikler taşımaktadır. Hititlere, Roma'ya, Serçuklulara Moğollara karşı mücadele etmiş, en son Osmanlı'ya karşı biriken öfkesi Cumhuriyete karşı patlak vermiş, yenilse de boyun eğmemiştir. '38'in ağır etkilerinin yanında egemen sistemin beyaz

katliam politikasıyla geliştirmesiyle kurtuluş umutlarını önemli oranda yitirir bir duruma getirilmek istenmiştir. Özgürlük umudu kırılarak bir daha ayağa kalkmaması sağlanmak amacıyla, bilinç çarpıtması ve iradesizleştirmeye dönük yoğun bir savaşım verilmiş, fakat istenilen sonuca ulaşılamamıştır. Dıştan yenilmiş asimile edilmiş bir tablo çizse de, bu durum sadece olgunun kabuğu için geçerlidir. Özünde müthiş kin, öfke ve intikam duygularına sahip olduğu, Özgürlük mücadelesinin gelişmesiyle beraber açığa çıkmıştır.”

İnsan yaşadığı yere benzer süzünden hareketle yine Munzur yoldaşın şu satırları arasında O'nu aradık:

“Köyümüz sanki dışardan bir saldırı beklercesine birbirine sokulan ev kümelerinden oluşuyor. Ekonomik olarak kendini zar zor geçindirecek düzeyde bir gelire sahip olan, akşama kadar hiç kimsenin boş durmadığı, sağa sola koşuşturduğu bir aile gerçeğine sahip olduğumu belirtebilirim. Üretim araçları açısından gelişkin tekniğe sahip olmadığımızdan dolayı, çok çalışıp az ürün elde eden bir düzeyi yaşıyorduk. Köyde gerçekleştirilen üretim ve gelir düzeyi aileyi geçindirmeye yetmediğinden, ek iş arayışlarına girilerek dış memleketlere başkalarının ülkelerine gidilerek gurbet ellerde cıkmek parası aranmıştır.”

Yoğun feodal etkileri yaşayan babası; barışçıl, zeki ve evde alınan kararlarda etkin olan annesinin en fazla beklentili oldukları çocukları evin en küçüğü Munzur'dur. Karakterinin şekillenme-

sinde de belirleyici olan annesi, Munzur'a kendince bir gelecek çizmektedir. Okula giderek geleceğini garantiye alma, içki, sigara vb kötü alışkanlıklar edinmeme, sağ sol herhangi bir örgüte bulaşmama, küçük bir memurluk da olsa razı olma şeklinde bir yaşamdır bu. Okul çağı gelmeden önce Munzur'a okuma yazmayı öğretmesi, yine Kürtçe konuşmayı yasaklaması da çizdiği bu geleceği garantileme amaçlı çabalar- dır. Kendisi için kurulan gelecek planlarından habersiz Munzur ise köydeki çocukluk heyecanları ve zor koşullarda başladığı ilkokul günlerini şöyle anlatıyor:

“Çocukken karanlık basana kadar komşu çocuklarıyla oyunlar oynamayı çok severdim. En hoşlandığım şeylerden biri köye araba geldiğinde gidip yolda gizlenerek araba geçince arkasına asılmaktı. Şoför bizi fark ederse hızlanarak yere düşürüyordu. Tabi, bir daha ki gelişinde de ya tekerlerinin havasını indiriyor ya da camlarını taşıyorduk. Köyde beş dakika yerimde durmadığım için ailem okul dönemimin geldi-

ğini düşünmüş olacak ki, daha bir yıl olmasına rağmen okula göndermeye karar verdiler. Köyümüzde okul olmadığından, 45 dakika uzaklıktaki Piriçe köyündeki ilkokula başladım. Okul ile herhangi bir sorunum yaşanmasa da, gittiğimiz köyün çocuklarıyla bir türlü birbirimize ısınmadığımızdan, birçok kez kavga ediyor, üstüm başım yırtık kirli eve dönüyor, bu kez de evde azar işitiyordum. Fakat kavgayı çıkaran diğer köyün çocukları olduğundan, biz suçlu sayılmazdık. Neyse ki bizim köyün çocuklarıyla birbirimizi savunuyorduk. Yine soğuk ve yağışlı günlerde birbirimize yardım ediyorduk.”

Teknoloji ve bilimsel gelişmelerin en son uğradığı coğrafyalardan olan Kürdistan'da, geç ve güç ulaşılan her teknolojik nimetin büyük bir heyecanla karşılandığına çok tanıklık etmişizdir. İlkokul son sınıfta elektrik ve TV ile tanışan köy halkı ve kendisinin gösterdiği refleksi biraz esprili bir dille anlatan Munzur yoldaş, geri bıraktırlan bir halkın ortak resmini de çiziyor:

"Köyümüzde elektrik olmadığı için bilim tekniğin hiçbir ürününden yararlanamıyorduk. İlkokul son sınıftayken köy halkının da özel çabasıyla köye elektrik verildi. O gün tüm köy için bayramdı. Kurbanlar kesilerek, davul zurna eşliğinde halk halaya dizilmiş, elektrikliğin gelişini bayram gibi kutlamıştı. Silah patlatılarak elektrik bırakılmış, şenlik gece de sürmüştü. TV'yi ilk o zaman seyretmiştim. O kadar çok etkilenmiştim ki, halen seyrettiğim ilk filmi baştan sona olduğu gibi anlatabilirim. Sanki bambaşka bir dünyaya, yeri bir ortama gitmiştim. İnsanlar küçültülerek bir kutunun içerisine konulmuş, konuşuyor, dolaşıyor ve aynı zamanda birbirini dinleyebiliyorlardı. Bende o kadar hayranlık uyandırmıştı ki, o anda çevreyi duyamayacak kadar pür dikkat kesilmiş, karşımdakine dalmıştım. Bu durum hemen hemen tüm köy halkında yaşanmış, TV seyredilen odaların pencereleri bile tıklım tıklım dolmuştu. Sonraki süreçlerde TV temel ilgi alanım haline gelecek, yapmak istediğim şeylerin resmini çizecekti."

Tüm zorlu koşullara rağmen ilkokuldaki başarısı, ortaokulda da devam eder ve ortaokulu birincilikle bitirir. Ortaokuldan sonra, toplumsal ve kültürel gerçekliği Dersim'den çok farklı olan Bitlis yatılı öğretmen lisesini kazanır. Kabesi insan olan Alevilik öğretisinin yoğun etkisiyle yetişen Munzur yoldaş için Bitlis'te karşısına çıkan mezhep çelişkisi duvarı, belki de yaşamının ilk zorlu sınavıdır. Bu çelişki kondisini okuldan ayrılmak zorunda bıraktığında ise artık yaşamın zorluklarla dolu olduğunu görmüş ve önemli bir karar almıştır:

"Okulda hemen hepsinin Dersimli olduğu küçük bir grup arkadaş vardı. Bu grubun dışındakiler genellikle namaz kılıyor, dini ibadetlerini yerine getiriyorlardı. Bizim grubun kendi arasındaki yakın ilişkisi diğerlerinde büyük rahatsızlıklar yaratmış olacak ki, Ramazan ayının daha ilk günlerinde tepkileri çoğalarak çok kötü bir şekilde patlak vermişti. Okuldakilerin dışında şehirden de des-

tek olarak öldürme amaçlı bıçaklı, zincirli saldırıya geçmişlerdi. Önceden şehre çıkış için kullandığımız gizli hattımız şimdi canımızı kurtarmaya yarayacaktı. Bodrum katta bulunan kırık camlı pencereden atlayarak uzaklaşmıştık. Hiç arkamıza bakmadan doğruca memleketin yolunu tutmuştuk. Oradan bu şekilde uzaklaşırken, yaşamının da öyle sanıldığı kolay olmadığını, önemli çelişkileri içerdiğini anlamıştım. Fakat yaşamak böylesi zorlu bir mücadeleyi de dayatsa üstüne üstüne gitmekten başka çarem olmadığını da görüyordum. Mücadele edecektim, geriye dönük adım atmayacaktım, ama daha akılcı ve zengin yöntemlerle yaklaşacaktım."

Mücadeleden vazgeçmeme kararı alan Munzur yoldaş kaydını Malatya Öğretmen Lisesi'ne alır. Toplumsal çelişkiler ve nedenleriyle ilgili merakı giderek derinleşirken, bunu anlamaya dönük araştırmalar yapar. Yatılı okulun askeri disiplini dayatan ortamında ulusal anlamda da ilk soru işaretleri oluşmaya başlamıştır. Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi'ne bağlı sınıf öğretmenliği bölümünü kazandığı dönemde ise peş peşe anne ve babasını kaybeder. Bu olaydan çok etkilenir de, okulu bitirme kararından vazgeçmez. Yaşamın 'kahredici' diye nitelendiği gerçekliğine karşı duyduğu öfke O'nu giderek daha ciddi bir arayış ve sorgulamaya iter. Birçok siyasi grubun, önemli ideolojik ayrılıkların ve politik çatışmaların yaşandığı okul ortamında bir

örgütte karar kılmaktan ziyade, kendisini yetkinleştirmeyi, eğitmeyi ve işin ciddiyetiyle bilinçli yaklaşmayı önemli bulur. O dönem yaşadığı sorgulamalar adım adım gideceği adresi de belirler:

“Söz ile pratiğin mükemmel uyumu şeklinde gelişen özgürlük mücadelesine karşı ilgin her gün biraz daha artıyordu. Türk solunda yaşanan demagogik yaklaşımlara karşılık, PKK hareketi her gün mücadeleyi daha fazla geliştirmenin ve savaş daha fazla tırmandırmanın yankıları içerisinde kitleselleşerek kişiyi kendi yörüngesine çekiyordu. O dönemde Önderliğin çözümlemelerini okuyarak kim olduğum, neden bu durumda olduğum yönünde bir sorgulama ve araştırma içerisine girmiştim. Yapılan siyasi değerlendirmeler aydınlatmaya yönelik yoğunlaşma içerisine sokarken, aynı zamanda insan olmanın, topluma yararlı olmanın gerekleri nelerdir noktalarına ilişkin net görevler belirliyordu. Artık siyasetin cezbedici etkisiyle giderek okuldan uzaklaşıyordum. Bir dönemler ne olursa olsun okuyup devlet memuru olmaya heveslenirken, artık bunlar bana çok basit duygular olarak geliyordu. Toplumun yaşadığı enkazı görüp, bireylerin bu düzeyde kendisine yabancılaştırıldığını anladıktan sonra devlet için çalışarak ona hizmet edecek değildim. Özellikle tarihi gerçeklere ilişkin öğrendiklerim, katliam girişimleri ve çarpıtılan onca kahramanlıktan sonra, devlete karşı güçlü bir tepki geliyordu. Bu tepkilerin

bir sonucu olarak yavaş yavaş eyleme geçiyordum. Fakat yürüttüğüm çalışmalar beni tatmin etmediği gibi vicdanen de rahat değildim. Artık yol ayrımına yaklaştığımı anlıyordum. Böylesi karışık duyguları yaşadığım dönemde, devletin halka yönelik katliam girişimleri de artıyordu. Serhildanları bastırmaya dönük girişimler katliam düzeyine varmıştı. Şırnak, Lice vb yerlerde hiç çekinmeden insanları katliediyordu. Yaşlı kadınları panzerlerin peşinde yerlerde sürüklerken, çocukları ezip geçiyorlardı. Savunmasız insanlara hayvanca saldırıyorlardı. Bütün bunları gördükten sonra eğer biraz namus ve onur varsa yapılacak şey belliydi. En şerefli ve onurlu seçimin dağlara çıkarak gerillaya katılma olduğunun bilinciyle '93 yılının Ekim ayı sonlarında bir grup arkadaş olarak Amed eyaletinde gerillaya katıldık.”

Özgürlükle kölelik arasında süren tarihin en eski mücadelesinde bir yürek daha özgürlük hanesine yazılmıştır. Eşitsizlik, adaletsizlik ve çürümeyi örten yapay şehir ışıklarını arkasında bıraktığı her adım Munzur yoldaşı yıldızlarla koyun koyuna duran zirvelere biraz daha yaklaşıırken, verdiği kararın anlamı da daha bir netleşir beyrinde:

“Onursuzluğun ve inkarcılığın dayatıldığı bir dönemde onurlu ve namuslu olmanın koşulları ortadaydı. Özgürlük mücadelesine katılmak, onun bir üyesi olmak yapılabilecek en anlamlı davranış olacaktı. Bu mantık ve anlayışla gerillaya, onun kutsal mekanına, özgürleştirici yuva-

sına gelmiştim. İnsanları büyüleyen kutsallığına bürünmek istiyordum. Ucunda ölüm de olsa bu ölüm şereflice olacaktı. Geride kalanlar bu davranışımı övünecek, gurur duyacaklardı. Katılırken kendime fazla bir ömür biçmiyordum. Tek istediğim şey gerilla ortamını, onun havasını solumak; gerilla yaşamını, arkadaşları tanımak ve onlarla kısa da olsa bir arada yaşamaktı.”

Munzur yoldaş ilk kışı Amed'de geçirir ve kış bitiminde bulunduğu bölüğün Dersim'e geçmesi kararı alınır. Tanıdık topraklara doğru başlayan yürüyüşte adeta yüreği Ondan önce kanatlanır da ulaşır Dersim'e. Dersim'de kaldığı 5 yıl boyunca halkçı özellikleri çok sevilmesine neden olur. Militanının halkı eğitime ve bilinçlendirme çabasını önemli bulur ve bunu örgütlülüğün geliştirilmesi açısından vazgeçilmez olarak değerlendirir. İlk yılından itibaren önemli sorumluluklar alır. Hangi dönem olursa bilinçli katılımı esas alır. Bu nedenle giderek güçlenen bir katılımın sahibi olur.

Dersim'den sonra bir yıl kaldığı Karadeniz'de yaralanarak tekrar Dersim'e döner ve burada uzun süredir beklediği büyük buluşmanın müjdesini alır. Önderlik Sahası'na gönderilmek üzere hazırlanan grupta Onun da adı vardır. Buluşmanın heyecanı Önderliğin Ortadoğu'dan çıktığı haberi ile gölgelenirken, bir gün mutlaka buluşacağı umuduna sarılır. Önderlik sahasına gidemeyen grup Güney'e geçerken, onları burada uluslararası komplonun kara yüzü

karşılar. Munzur yoldaş için son noktaya varılmıştır ve artık fedailik zamanıdır:

"İntikam almak için ilk defa kendimi o kadar güçlü ve bir o kadar da kaygısız hissediyordum. Bunu onlara kötü ödetirmeliydik. Gerilla ve halk, Önderliği savunmak için birleşmeli, düşmanın üzerine yürümeliydi. Önderlikle olmanın, Onu yalnız bırakmamanın ancak böyle mümkün olabileceğini düşünüyordum."

Kompo sonrası başlayan yenisinden yapılanma, halkın milyonlara varan eylemselliği ile yanıtlı bulurken, yeni dönemin yeni dilini anlamaya dönük bir sorgulamaya içerisine girer Munzur yoldaş. Halkın büyük eylem gücü karşısında heyecanlanan Munzur yoldaş için yeni stratejinin militanı olmak amacıyla yenilenme vakti gelmiştir. Mücadeleye yeniden yürüyebilmek için özgürlük silahlarının bilinmesi ihtiyacı vardır. Özgürlük silahlarından biri eylemse, onun ikiz kardeşi de bilincidir bizde. Böylece 2001 yılında Parti Merkez Okulu eğitimine katılır. Devrenin özelliği 21. yüzyıl manifestosunun ilk kez tartışıldığı bir eğitim ortamı olmasıdır. Munzur yoldaş da savunmanın oluşturduğu anlam deryasında adeta kulaç atarken, tarihin bütün kırıklarından hesap soran manifestodan yola çıkarak yargıladığı kendi kişisel tarihinden çıkardığı sonuçları tüm yürek açıklığı ile eğitim ortamında dile getirir. Savunma herkes gibi Onun için de bir milattır:

"Savunmaları ilk okuduğumda büyük bir gurur duyarak 'İşte bizim böyle bir Önderliğimiz var,

artık kimse bize engel olamaz" şeklinde düşünerek buruk bir sevinç yaşadım. Okurken kendini adeta emekleme dönemindeki bir çocuğun gördüğü her şey karşısında gösterdiği tavır ve davranışları gösterir gibi hissediyordum. Her cümleyi tekrardan okuma, okudukça aydınlanma, aydınlandıkça daha fazla okuma ihtiyacı duyuyordum. Bir çeşmeden kana kana su içmesine savunmaları öğrenme arzusunun geliştiğini belirtebilirim. Savunmalarda Önderlik bizleri tarih üzerinde bir gezintiye çıkarıyordu. Diğer tarihçilerin kuru, tek düze anlatımlarına karşılık; Önderliğin oldukça akıcı, sürükleyici bir o kadar da bilimsel, felsefik özellikler taşıyan yazım tarzı ile konu genişliği, anlayış derinliği ve anlatım ustalığına sahip insanı büyüleyen heyecan verici düzeyde değişimleri içeren bir yapıtı oluyordu. Kısaca savunma, reel sosyalizmin hedefleyip de başaramadığı özgürlük ve eşitlik ütopyasına ulaşmayı sağlayacak yeni bir uygarlığın geliştirilmesini ifade etmektedir.

Dünya insanlığına olduğu kadar bizlere de ulaşan savunmalar karşısında takınmamız gereken tutum nasıl olmalıdır sorusu elbette önemlidir. Her şeyden önce böylesi bir uygarlığın yaşamsallaştırılması kendiliğinden olmayacağı gibi, tarihi gelişimin bir sonucu ya da zorunluluğu olarak da gelişmeyecektir. Objektif olarak geliştirilmesine uygun bir zemin olsa da bu tek başına yeterli değildir. Onun için Önderliğin her söylediğini defalarca ölçüp biçerek, ne anlama geldiğini iyi özümseyerek, gereklerini pratikleştirecek düzeyde bir örgütlülük düzeyine ulaşmak gerekiyor. Toplumda bir yeniden doğuşu hedefliyorsak, o zaman öncelikle kendimizde yeniyi yaratabilmeliyiz. Kendimizi yaşamın tüm alanlarında bunun mücadelesini yürüten, bu konudaki sorumluk ve yükümlülüklerimizi gören bir düzeye ulaştırabilmeliyiz.

Doğru anlama ve anladığının gereklerine göre hareket etme zorunluluğunu iliklerine kadar hisseden Munzur yoldaşın ege-

men sisteme karşı son yıllarda en güçlü yanıt verenlerden biri olmasının nedeni belki de O'nu çok gerçekçi çözümleyebilmesidir:

“Yeni dönemin temel mücadele yöntemi olarak sivil toplum örgütlerinin geliştirilmesi ve bu temelde bir mücadele perspektifi öngörülürken, bunun çok rahat bir ortamda hiçbir baskıya maruz kalmadan geliştirilebileceği de sanılmamalıdır. Böylesi bir mücadele ortaya çıkınca, çıkarları sarsılan kesimlerin zor uygulamaları ve engellemeleriyle karşı karşıya kalınacaktır. Böylesi bir durum geliştiğinde evrensel hukukta güvenceye kavuşan meşru savunma hakkı bu uygulamalara son verilene kadar devam ettirilmelidir.

Bunun gerillada doğru uygulanabilmesi ise her şeyden önce doğru bir şiddet anlayışına kavuşmayı gerektirmektedir. Profesyonel bir askerlik bilinciyle, nerede ne yapacağını doğru ölçüp biçen bir pratiğin sergilenmesi gerekir. Gerillanın demokrasi mücadelesinin temel güvencesi olduğu gerçeği unutulmamalıdır. Bu da imhaya kapalı bir mevzilenme içerisinde yönelimleri boşa çıkaran, savaş sanatının her türlü inceliklerini kullanan nicelik ve nitelik düzeye ulaşarak, ‘ormanların kralı aslanın duruşu ve heybetine’ erişebilmesine bağlıdır.”

Önderlik savunmalarıyla tepeden turnağa kuşandığı eğitim süreci sona ererken, artık sıra uygulamaya gelmiştir ve kaybedecek zaman yoktur. Son bir kez, kendisini bekleyen görevlere hazırlık düzeyi ve içine sığmayan

heyecanını Önderlik, şehitler ve yoldaşlar ile paylaşmak istercesine şu satırları düşer raporunun son sayfalarına:

“Gördüğümüz eğitimden sonra ben parti çalışmalarına hazır değilim ya da ben bu işe giderim, şuna gitmem gibi sözler sarf etmek herhalde partiye ve yaratılan değerlere yapılacak en büyük saygısızlık olacaktır. Bunu duygusal bir yaklaşım olarak söylemiyorum. Vicdani yönden bile sorgulandığında büyük bir vicdansızlık olacağı açıktır. Zira ben bu yaklaşım ve anlayış içerisinde verilen onca emek ve değere layık olmamanın verdiği büyük ağırlığın sorumluluğunu da hissederek, yeni döneme yürürken partinin önüne koyduğu her türlü çalışmaya hazır olduğumu belirtmekten büyük bir kıvanç duyuyordum. Önümde beni mücadele etmekten çalışma yürütmekten alıkoyacak herhangi bir engelin olmadığını da büyük bir içtenlikle ve samimiyetle ortaya koymak istiyorum. Aldığım güçle önümüzdeki görevlere yaklaşacağıma dair büyük bir istek ve coşkuyla hazır olduğumu belirtmekten büyük onur duyuyorum...”

Devre bitiminde Dersim’e, yeniden gideceğini öğrenir. Çocukluk hayallerini kurduğu, ilk gerilla türkülerini söylediği, ilk mücadele derslerini aldığı Dersim’e bu kez yeni bir yürüyüşün öncü komutanlarından biri olarak gitmektedir. Dört yıl önce özgürlük güneşimize ulaşmak için güney yönünde yürüdüğü yolları, dört yıl sonra (2002) güneşi Munzurlar’da

karşlamak üzere kuzey yönünde yürür.

Görkemli özgürlük yürüyüşüne çıkmadan bir saat önce gördük O’nu. Kışandık gözlerindeki kabına sığmayan çocuk gülüşünü ve “haydi heval geç kaldık” dercesine kavgaya yürüyüşünü. Söylemek istediklerimiz sönük kaldı her haliyle bize anlattıkları karşısında. Bencilliğimiz tuttu bir de özlemlerimizi yükledik sırtına, “bizim için de geç koşar adım o yollardan” dedik, yanıtı “siz onu bana bırakın” dercesine Munzurca bir gülüş oldu. Bir de gözden kaybolmadan hemen önce gökyüzüne çizdiği “V” işareti. Her hatırlamada hep o son resim gözümüzde canlanırken ve henüz son tokalaşmanın sıcaklığını taşıırken, yeryüzünü sarartan eylülün soğukluğuyla yüklü haberi çıkageldi geçen ay. İlk aklımıza gelen, “son sözünü tuttu, sözünü eylemiyle birleştirdi” oldu. Birçok duyguyu bir arada yaşadık, ama esas olan, uzaklara değil yüreğimize doğru yol alan Munzur’la bir kez daha sevdalandık mücadeleye. Yani eksilmedik çoğaldık, yani çoğalmanın bir yolunu daha keşfettik, yani mücadeleye sevdalı yüreklerimizde büyüyen kavga gücümüzle baştan yendik O’na mermi sikan tetiğin sahiplerini.

Yani seninle gerçekten buluştuk yoldaş...

Anınız önünde saygıyla eğiliyoruz !

Mücadele yoldaşları adına
Siya Yılmaz

1998

... (Kamil)

ÖZVERİ VE FEDAKARLIĞIN EN GÜZEL ÖRNEĞİYDİ KAMİL YOLDAŞ

Heval Kamil 1997'de Güneybatı eyaletinin Adıyaman bölgesine sorumlu düzeyde gelmişti. O dönemler ben gerillaya yeni katılmıştım yani benim ilk komutanımdı. Henüz 15 yaşlarında olduğum için beni yanına almıştı. Sanırım korumak istiyordu. Genç arkadaşlara karşı yaklaşımı çok farklıydı. Partiyi tanımadığımız için her ne kadar bazı yaklaşımlarımızda zorlayıcı olsak, kuralı ve disipline gelmede zorlansak da, O, oldukça kazanımcı ve öğretici yaklaşırdı. Partiyi kavratmada, gerilla ilkelerini tanıtmada ve her anlamda ilgilenmede bu arkadaşın bize yardımı oldukça büyüktü. Onun sayesinde partiyi biraz tanı-

● Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Kamil**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, ...**

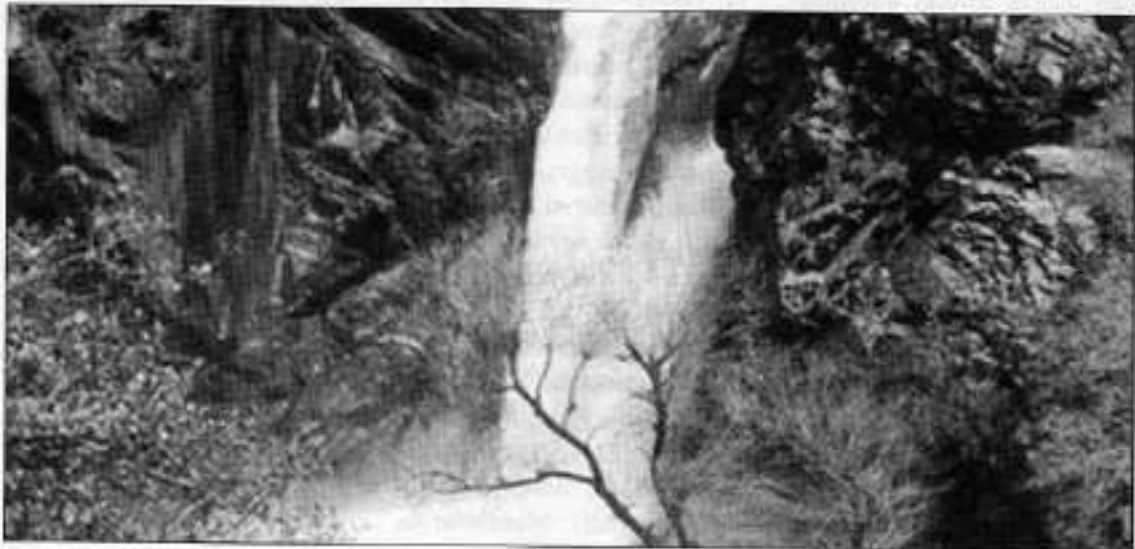
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998,**

Gomikan köyü-Adıyaman

dığımızı söyleyebilirim.

Beraber yaşadığımız pratik süreçlerin özellikleri tabii çok farklıdır. Heval Kamil, oldukça atik ve aktif bir kişiliğe sahipti. Bu sayede O'nun bulunduğu bölgede bir toparlanma sağlanmıştı. Daha önce bölge ve eyalet genelinde olumlu bir pratik olmamıştı. Özellikle Terzi Cemal'in olumsuz etkilerini hala taşıyordu. Bölgenin toparlanması Güneybatı eyaletine de etki yapmış, orada bulunan arkadaşları da olumlu bir pratik içerisine itmişti. Bu çabalarından dolayı bizzat Önderlik tarafında telefonla aranarak, yaptığı başarılı eylem ve pratiğinden dolayı kutlanmıştı. Kamil arkadaşın döneminde eyalette hem askeri hem de siyasi olarak düş-

mana büyük darbeler vurulmuştu. Heval Kamil büyük özverisiyle bu eyalette büyük kazanımlar yarattı.

Önderliğin bu arkadaşı sık sık arayıp onu kutlaması, bize de Önderliğin sesini duyma fırsatını vermişti. Önderliği fiziki olarak görememiştik, ama sesini duymak bile bize büyük bir mutluluk vermişti.

Heval Kamil 1998 sürecinde bir komplo sonucu şehadete ulaştı. Olay şöyle gerçekleşti: Heval Kamil bir grupla milislerle bağlantı kurmak ve randevu vermek için Adıyaman merkezine bağlı Gomikan köyüne gidiyorlar. Bu köye yakın Adıyaman'a bağlı Çemêxanê köyünde düşman pusu atıyor. Köyde de çok kapsamlı bir pusu atıyorlar. Arkadaşlar Gomikan köyüne gidip bağlantı kurup geri geliyorlar. Düşman gidişte karışmıyor. Asıl darbeyi vurmak için arkadaşların dönüşünü bekliyor. Arkadaşlar Çemêxan köyünde bir yurtse-

verin evine bazı ihtiyaçlarını karşılamak için giriyorlar. Dışardan gelen gülrütlülerle evin dışına çıkıyorlar. Düşmanda bütün köylüleri toplayıp, zaten gereken hazırlığı yapmıştı. Arkadaşlar olanlara anlam veremiyor, köylülerin neden dışarda olmadığını ve garip sessizliği fark ederek hemen köyü terk etmek istiyorlar, ama düşman güçleri buna fırsat vermiyor. Köyün içerisinde çatışma başlıyor. Kamil, Baran, Hogir ve Nurhak arkadaşlar vurularak şehit düşüyorlar. Grupta sağ kalan iki arkadaş tesadüf sonucu kendisini kurtarıyor. Uzun zaman ilişkisiz kalıyorlar ama sonuçta arkadaşlara ulaşarak, olayı bütün detayları ile anlatıyorlar.

Bu olaydan sonra düşmanın yarattığı terör ve baskı, halk üzerinde tersine bir etki yarattı. Düşman bu baskıyla halkın gözünü korkutmak ve halkla gerilla arasındaki bağlantıyı koparmak is-

tiyordu, ama halk daha fazla düşmanın kirli yüzünü gördü.

Kamil arkadaşın şehadeti halk üzerinde büyük etki bıraktı ve düşmana olan kını, nefreti daha fazla arttırdı. Şehit Kamil'in yoldaşlığı, arkadaşlara, halka bağlılığı her zaman bende ve diğer bütün arkadaşlarda büyük bir etki yaratmıştı. Bu özellikleri halkta da büyük bir saygı uyandırmıştı. İnsana kazanımcı yaklaşımı en temel özelliklerinden di. Hem savaşta hem de yaşamdaki ölçütleriyle oldukça gelişkin bir düzeyi vardı. Kamil arkadaşın diğer bir özelliği de oldukça espirili olmasıydı. PKK'nin kişilik özelliklerinin birçoğunu bu arkadaşta görmek mümkündü.

Kamil ve şehit diğer yoldaşların anıları önünde saygıyla eğiliyor. Onları mücadelelerimizde her zaman yaşatacağımıza söz veriyoruz.

Mücadele arkadaşları

... (Şahin)

Kürdistan dağlarında bir şahin

Bir şahinim vardı,
Kürdistan dağlarında
Kutsal ana tanrıçanın
kucağında
aynı beşikte büyütüldük.
Sarı, kırmızı, yeşil
Çiçeklerle, gizli bir ilkbahar toprağında
Oynardık, bazen şahinimle
Birê oyununu,
Ve
Uçuşurlardı renga renk kelebekler
saçlarımıza değercesine
kanat çırparlardı.
Şahinimle özgürlük
şarkılarını da beraber söyledik
ve bıraktırdık sesimizi
Tepeden dollara
Sonra bir an karanlık

⊙ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şahin**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Şubat 1998, Ape Musa kampı-Amed eyaleti**

çöküverirdi üzerimize
Bir kabus gibi
ve dağları keskin bakışlı şahinim
zifiri karanlığın derinliklerine
ve
Arardık beraber
özgürlüğünü
Ateşimi bulmaya ve
Cığerlerimizi yok edercesine
Koşardık sonsuzluğa doğru,
Ta ki,
Güneşimize kavuşuncaya dek.

Celil Rojhilat
Devrimci Selam ve Saygılar

Reşat ... (Salih Kendal)

Umut zafer ve ısrardır Salih heval'in

Salih arkadaş orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailenin üzerinde aşiretçiliğin etkileri yoğunudur. Kız ve erkek kardeşinin partiye katılımı üzerinde büyük bir etki yapar. Aynı zamanda partiye karşı büyük bir bağlılığı da gelişir. Fakat ailenin bütün çabası O'nun bu durumundan vazgeçirmektir. Ama O, bu çabaları değil kabul etmek, hiç kafasına bile takmıyordu. O yolunu belirlemişti. Kardeşlerini takip edecek, halkının özgürlüğü için savaşacaktı.

Bu temelde kararını vererek mücadeleye katılır. İlk önce Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitim gördükten sonra, halk içinde faaliyetlerinde bulunmak üzere cephe çalışmalarına katılır. Kitle fa-

● Adı, soyadı: **Reşat ...**

Kod adı: **Salih Kendal**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobanê (Reqê), 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998, Amed**

aliyetleri sonrası 1991 yılında savaş sahasına gelir.

1995'e kadar Botan, Mar-din ve Büyük Güney'de mücadele yürütür. Güney'deki faaliyetleri sırasında KDP tarafından yakalanır ve tutuklanır. Daha sonra Suriye'ye teslim edilir. Uzun bir dönem Suriye'de cezaevinde kalır. Serbest bırakıldıktan sonra tekrar partiye ilişkiye girer ve çok sevdiği dağlara geri döner. Bu defa mücadele yürüteceği saha Amed'dir. Her zaman O'nun için bir özlem olan Amed'i büyük bir sevgiyle kucaklamıştır.

Amed'de geçmiş tecrübeleri de göz önüne alarak cephe çalışmalarına gönderilir. Büyük sabır ve cesaretle yürüttüğü çalışmalar sırasında korucular tarafından şehit edilir.

Salih arkadaş gençliğinden itibaren yüksek bir ruh ve coşkuyla kendini partinin çalışmalarına katmış, cesareti ve sabrıyla arkadaşlara örnek teşkil eden bir kişilik olmuştur. İlkeli, olgun, tutarlı yaklaşımlarıyla girdiği bütün çalışmalardan sonuç almasını bilmiştir.

Salih arkadaşın anısı bizim için her zaman devrimin bayrağını daha da yükseltme görevçemiz olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Suat Karçık

KARAT'IN ZİRVESİ

Yeni bir güneş doğuyor,
Sabahın ilk saatlerin-
de...

Gözler siper olmuş, Kar-
rat'ın zirvesinde.

Özgürlük ateşi, dağların
doruklarında alevleniyor;

Şiyar arkadaşın direni-
şiyle...

Gene karatın zirvesini
sarmış, silahların barut
kokuğu.

Canlar gene direniyor,
ölüme.

Teslimiyet yoktur ilke-
mizde!

• Adı, soyadı: Suat KARÇIK

Kod adı: Şiyar

Doğum yeri ve tarihi:

Uzundere-Çatak, 1980

Mücadeleye katılım tarihi: 1998

Şehadet tarihi ve yeri: 10 Aralık

1998 Karat dağı-Genç

Sadece direniş vardır
yolumuzda.

Önderlerine bir söz ve-
rilmiş.

Öncülerin zafer azmiy-
le,

Şehitlere bir söz veril-
miş,

Özgürlüğe dek savaşa-
caklarına...

Direnerek,

Yaşamak ve ölmek

Gerilla için bir mutlu-
luktur...

Şehit Kamuran Eren

Nergiz MERETO

Şexsiyetên militan divê kêrhatî û lewend be

Di cihana gerîla de, herkes bi şeklekê çiroka xwe dinivise. Herkes ji bo bijî dest bi rewitiyek dike. Lê ji bo hinekan xweşkirina Jiyanê ji bo hezkirina mirovahiyê dibe evîna gerdûnî.

Di derya evînêde mirov jiyan nas dike û hedewiya wê dibîne.

Evîndarên jiyanê dest bi rewitiya xwe a bê dawî kirin û lewma me ji navê hevalên nemir li wan kir.

Zarokên kû lina bi leystokên despêkê dilîzin û paşê dest bi meşê dikin, ji bo jiyana şoreşgerî û Gerîla ji numîneyeke bal-kêşe.

Mirov dikare rastiya heval Nergiz, mîna zarokê nû ji dayikbûyî bide naskirin. Şexsiyetek temîz û herdem heştên jiyan azad kiribû armanc.

Ew hêna 14 salî bû berê xwe da dijmin. Mirov dikare bêje heval Nergiz rihê keçîkek Kurd ya fermandarê eskerî temsîl dike. Dema kû ew êrîşê dijmin dikir, ti caran têkçûn û lewazbûnê qebûl nedikir. Ji bo bibe serfiraz her tim hewl dida.

Di nava şert û mercên jiyaneke ewqas zor û zehmet de ku mirov gelek caran difikire gelo mirov çawan li van çîyan dijî, hevala Nergiz bi coş û rengîniya xwe Jiyan xweş dikir.

Ewqas zor û zehmetî dertiket pêşîya wê, lê ti car irada wê ne-

Adî, soyadî: **Nergiz MERETO**

Kod adî: **Necah**

Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri:

13.10.1998, Garê

dişîya. Ew ne tenê komutanek şerker û çekdar bû, herwiha ew serkêşê jiyan û siyasê bû.

Rastiya fermandarê PKK ê û rastiya jîna azad, di xwezaiya hevala Nergiz'de bûbû simbol. Nergiz herdem wiha digot: "Fermandarî di jiyanê de ye, hizmetek ji bo şoreşê ye, dema kû ji bo van nixan nebim bersiv, ti car nebêjim ew fermandar bû."

Nergiz cewherê gerlatiyê di xwe de hunandibû û waha digot: şexsiyetên militan divê kêrhatî û lewend be. Yanî mirov herdem têbikoşe, oportunistî neke û xwe

nexapîne.

Sê xuşk û birayek bûn. Destê xwe dabûn destê hev bi dijminre şer dikirin.

Rewşa Hevala Nergiz, ne pê-nûs têrî dike mirov binivîse û ne ji pûrtûkek têrî dike mirov bîne ziman.

Ji ber ku rastiyeke gelek kur û berfirehe. Li cem me nixê tewrî mezin mirove û ew kesên ku bi penûsa bi xwîn dirok nivîsandine.

Dirokek bi kod û xwîn hati nivîsandin ifade kirina wî gele zore.

Her wiha rastiya Serokati ifade xwe ya jiyanê di rastiya van hevalên nemir de dibîne.

Girêdanbûna wan a ji dil, ifadeya azadiyê ye.

Ew xwe xemiland, bi kincên bûkaniya azadiyê wê li ser her zinarekê û li ser her darekê evina xwe ya ji bo welat nivîsand.

Gotinek heye, "Kurmê darê ne ji darê be zawala darê nabe". Wê qêrîna xwe ya despêkê li hember xiyaneke kir. Ji bo azadî pêk were, dive xiyaneke ji holê rabe.

Navê evîna Nergiz bû: Bûka Garzanê û Ronahiya Garê.

Em bejna xwe li hember şahadeta Hevala Nergiz û bi hezaran hevalên mîna wê ditewinin. Ew rêya me ronahî kirin.

Emê bi xwedîderketina mîrasa wan bi ser kevin û hezkirinê fêr bibin.

Mîna gulekê Nergizê

Emê binivîsîn û binivîsîn, lê belê em nikarin bi çend rêzan û xetan mafê şehîdan bidin, em nikarin bi du gotinan mîrxwasiya wan û hejhabûna wan binin ziman. Ji ber ku her şehîdek mîna destanekê ye. Hevala Rûken ji şehîdên welat û ji şagirtên Serok Apo û hevala Zîlan bû. Hevala Rûken mîna fîrîştê buheştê paqij dijiya. Mîna gulekê Nergizê bedew bû.

Hevala Rûken, li bajêrê azadiyê Qamişloyê, ciwantiya xwe di nava malbateke walatparêz de derbaz kir.

Ji bo tevli partiyê bibe, şelûd ketîna heval û hogirên wê bandoreke mezin lê kir. Belê: Hevala Rûken xwedîya wê îrada azad bû, fedekarî, walatparêzî û hezkirin bi xwe dikir. Her wextê digot: di jiyandê de insan çarekê dimire, lê belê miroveke şoreşger ti caran namire, ger canê xwe bide jî, berhema li

● Adî, soyadî: **Ruken Dijwar**

Kod adr: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1998**

Garc

pey xwe dihêle namire.

Hevala Rûken mîna navê xwe

tevlî jiyandê dibû û herdemî rûyê wê bi ken bû. Quweta xwe ji rastîya Serok Apo digirt. Wiha salên xwe di dilê Kurdistanê de li Botanê derbas kir. Gelek mercên zor ji derbaz kir. Lê belê ne bû kelem ku ji serokatîyê qut bibe yan ji bê hêvî bimîne. Her demê mîna evîndareke azadiyê li Metîna û Garê digeriya. Tu gîha wê roja nexweş wê şevê hestên wê jêra gotibû xewn dîtibû ku wê xatir ji vî jiyandê bixwaze. Waha bi derketina tîrêjên sibehê re li jora çiyayên Xêrê heval Rûken canê xwe diyarî kir. Gelo Rûken zanibû ew roja dawiyê ye? Dilê te xwedîyê sebreke mezin bû. Erê çiyayê Garê vî carê jî kevokeke aştîyê li ezmanên te fîriya. Wiha tu hû mîvanê birayê xwe yê şehîd. Mîna jineke serbilind û birûmet çîroka xwe nivîsand.

Tê neyê ji bîrkirin û tê herdem di dilê me de bi şehîda azadiyê.

Esengül Kaya

GÖLDAĞI'NA ÇENGELDEN TÜRKÜ SÖYLEDİNİMİ...

Ağırdı hava...
sisli, bulanık...

Yağmur sonrası berraklığında tomurcuklar gerillanın sabırsızlığına yetişmek ister gibi aceleci.

Her baharın beklenen yeşiline gebe dağlar karın beyazından kurtulmanın sevinçinde.

Toprak Amara'nın dilinde sessiz bir ezgi....

Islak bedeninin soğukluğunu duyumsamaktan uzak dalmış geçmişin güzel günlerine...

Ateşin sıcaklığı ürpertiyor tenini...

Yağmurlu bir gecenin yorgunluğuyla kapanıyor gözleri...

Sis çekildikçe beliriyor ölümün namert yüzü...

Ve Karadeniz dağlarında

❖ Adı, soyadı: **Esengül KAYA**

Kod adı: **Amara Serbilind**

Doğum yeri ve tarihi:

Mamorek(Elmalı)-Malatya, 12

Ekim 1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mart**

1998 Taşova-Amasya

bir ezgi tutturuluyor kleşin sesinden...

Kürdistan'dan direniş tohumları ekmeye gelmiş yigitler...

Umudu tınmaların kanadına takmaya gelmiş canlar....

Maviye özgürlüğü çizmeye gelmiş güzele sevdalı yürekler...

Elinde silahının soğuk kabzası...

Namlunun sıcaklığıyla ısıtıyor ellerini....

Uzaktan Nurhak'ın direniş çığlığı yükseliyor...

Ardı sıra patlayan son bir mermi....

Sarı saçlı çocuğun mavi gözlerinde tutuşuyor ateş...

Amara bir türkünün coşkunluğuna kapılmış gibi canlı...

Son türküsünü haykırdığından habersiz...

Ve bedene saplanan mermilerle uzanıyor Karadeniz toprağına...

Kanıyla ekiyor özgürlük tohumlarını....

Yüzünü dönüyor Güneş'e...

Güneş çamların zirvesinde ışığını yolluyor Amara'ya...

Işığıyla kutsuyor kara göz-lü kızı...

Sessizce vedalaşıyor güneşlen...

Ve bir kuşun kanadına sev-

dasını takip gönderiyor sevdalı olduğu yüceliklere....

Ölümüne sevdalandığı dağ başlarına.....

Gidenlerimiz.....

Gidişinin beşinci yılı Amara. Ve ben halen alışamadım senin yokluğuna. Halen birlikte söylediğimiz türkülerimizin ezgilerinde bek-

dım ki Amara... Savaşın yakıcılığında acıların yüreği-mizde kazdığı yaralar büyüyor Amara.

Denizin mavisinde arıyoruz artık kendimizi... Bir yanımız okyanusun ortasında... bir yanımız dağların doruklarında... bir yanımız zindan karanlığında... bir yanımız ise yıldızların kanadında... Güneşimizi çaldılar Amara...

için şehit düştün... Nazım ustanın dediği gibi "... öleceksin hem de hiç tanımadığın insanlar için ve hem de en güzel şeyin yaşamak olduğunu bildiğin halde..." Geçtin mi Amara Kemal Pir yoldaşın memleketinden... Duydu mu sesinizi Haki Karer yoldaş... silahına türküler söylettin mi Canıkların zirvesinden, ayaz gecelerde

leyişlerde yüreğim. Hele "rindê rindê rındamın. Ez kûrbana bejna teme delalamın....Amaramın....ve Çiyaye Golane" türküsünü söylemek artık bana çok zor geliyor. Her söyleyişimde sesim senin sesinde kayboluyor ve sen yanımda, o bahar gülüşünle yanımda duruyorsun. İnsan hayatta çok az her şeyi paylaşabilen, her şeyiyle birbirini anlayabilen bir dostu buluyormuş. Bunu sen gitkten sonra öyle derin anla-

Dünyayı karanlığın bilinmezliğinden kurtarmak istediği için çaldılar O'nu... Oysa bilmediler ki Güneş varlığıyla yakar ve bilmediler ki okyanuslar kurur da söndüremez Güneş'in ateşini... Şimdi okyanusun maviliğine özgürlüğün yalnızlığı karıştı Amara... ve biz o günden beri maviye sevdalandık...

Sen Karadeniz'in yeşiline taktın yüreğini... Hiç tanımadığın insanlar için savaştın, ve hiç tanımadığın insanlar

üşüdü mü Giresun yaylalarında.... Nurhak'ın(Ş. Aynur Kandil) güzel sesi karıştı mı Kızılırmak'ın coşkunluğuna... Sarı saçlı çocuğun mavi gözleri buluştu mu mavi okyanusla.... Bir akşam oturup köz başına, turnalarla selam gönderdin mi Dersim'e doğru.... Göldağı'na Çengel'den türküler söyledin mi ve Rohat(Ş. Sezai Doğan) arkadaşın kervanına geri gelişini müjdeledin mi Amara....

Koçgiri topraklarının dire-

niş tanıklarıydık Amara... Sen de alıp başını katıldın kervana... Ve ben yine o kervanın ardından ağladım Amara... O güzel insanlar o güzel atlara binip gittiler ve ben artık o güzel insanların o güzel atlara binip geri dönmelerini bekliyorum....

Her şey bıraktığınız gibi Amara... Dağlarımız aynı heybetli duruşlarda yine... Munzur'un coşkunuğunu kıskandılar... sevdamızı saldırdığımız akışlarını kesmek istiyorlar Amara... Koçgiri'deki yaşlı amca seni soruyordu "o deli kız nerede" diyordu... Yamalarda sabaha kadar izlediğin Malatya'nın ışıkları halen aynı parlaklıkta ve halen Radyo Fon çekiyor... senden sonra göl noktasına gittik yine... birlikte yüzdüğümüz suya girdim... Hani Xelat'ın (Ş. Elif Aydın) bize yüzme öğrettiği o küçük göl... Halen ocak yerlerimiz

duruyordu Amara. Her şey olduğu yerdeydi, bir siz gitmiştiniz bir de o dağlarda dolaşan deli taylar... Senin şehrinin ışıklarını senden sonra ben de izledim Amara... Ve senin yaptığını yaptım... Ağladım....

Yamalarda odun yoktur... zozandır oralar... ve ateş yakmak için heliz ya da kurumuş otlar topluyorduk... Dersim gerillası olduğumuz için alışmakta zorluk çekiyorduk. Ne de olsa Dersim'in yeşil ormanlarına alışmıştık. Hepimiz kapkara olmuştuk. Sadece gözlerimizin beyazı ve dişlerimiz parlıyordu... Meşe ağacını öyle özlemiştik ki, gördüğümüzde onun yapraklarını öpeceğimize söz vermiştik... Amara yine sıcak, boğucu bir Yama gününde nöbetten geldi ve "eğer bir gün bir kızım olursa adını Meşeye koyacağım" dedi. Yamalardan

tren vadisine gittiğimiz gün ilk gördüğümüz meşe ağacını öpmeye başladık. En önde ikimiz vardık. Ve arkamızda her gelene bu yaprağı öp diye talimat veriyorduk. Arkadaşlarda herhalde kutsal bir anlamı var diye yaprağı öpüyorlardı. Noktaya geldiğimizde bir arkadaş "heval biz o ağacın yaprağını niye öptük, ziyaret mi yoksa" deyince biz gülmeye başladık. Bütün arkadaşlara meşenin yaprağını öptürmüştük. Durumu açıkladığımızda herkes gülmekten kırılıyordu. Rohat arkadaş "sizden korkulur" diyordu. "Ben eyalet komutanı olarak talimat verseydim herhalde kimseye öptürmezdim o yaprağı, ama siz bunu öyle bir yaptınız ki kimseye itiraz etme şansı bile vermediniz." "Tabii bizim devrimimizin kutsal ağacı da meşedir, yaprağını da öperiz, bez de bağla-

rız" dedi gülerek... Meşeyi işte böyle Yamaların yakıcı sıcağında kutsallaştırdık...

Canlarımızı kaybettiğimizde her şeyini kaybetmiş, öksüz çocuklar gibi birbirimize sarılıp, bizi neden geride bıraktılar diye isyan edencesine ağlamıştık. Onlardan geriye kalan yadigarlar gibiydi her arkadaş. Ve Koçgi-

dım. Gece subaytıldım ve arkadaşlar görevden gelmişlerdi. Onları karşıladım. Ve birbirlerine "Beritan duymasın" dediklerini duyduğumda yüreğimde, beynimde tek isim geçti: "Amara..." Onlara yeni bir haber var mı diye sordum. Önemli bir şeyin olmadığını, Karadeniz'de altı arkadaşın şehit düştüğünü,

şimdi gitti mi diyordum kendime. Ve Tanya (Ş. Ebru Güneş) sabaha kadar bana sarılmış, benimle birlikte ağlamıştı. Belki sana, belki bana, belki yarım kalan bir dostluğa, belki giden binlercesine ağladı. Ve o sabah bütün arkadaşlarla seni andık, anılarla uğurladık seni. Hepsini tanıyan arkadaşlardı Amara

ri'nin her kuytulugu, her patikasında Onların ayak izlerini arar gibiydi gözlerimiz. Her noktada Onların yokluğuyla sarsılırdık yeniden. Ve biz o acıya alışamadık Amara.. Halen yıllar geçse de öylesine taze ki yüreğimizde... bir isyandı bizimkisi, onlarla gidemeyişimize... Bir yerinde gülebiliyorsak sizin gitmediğinize inandığımız içindir Amara...

Senin haberini martın sonunda Dinar vadisinin yamacında bir noktadayken al-

ama isimlerini alamadıklarını söylediler. Piling'a bana yalan söyleme dedim. İsimleri söyle, yoksa herkesi ayağa kaldırıyorum, diye bağırdım. Kendimde değildim. Bana zorunlu olarak isimleri söylemeye başladı, seni en son söyledi ve benim çılgımda zaten tüm birlik ayakta idi. Hep sessiz karşılarım diye düşünüyordum. Yüreğim susmadı Amara, haykırmak istedi, acı yüreğimden taşı, denizlere ulaştı. Yüreğim inanmak istemiyor, yani

ve şimdi bir çoğu senin ardından geldiler. Bir ben kaldım Amara. Özgür'ün (Özgür İmak) dediği gibi, en güzelleri alıp başlarını gittiler ve ben hepinizin son gülüşlerini taşımakta zorlanıyorum Amara...

Seni eylülde Kahperi'de uğurlamıştım Koçgiri'ye. Gelmek için çok ısrar etmiştim, ama beni göndermemişlerdi. Oysa orası bizim mekanımızdı ve biz öleceksek orada ölmeye söz vermiştik. Ama sana söylemiştim Ama-

ra, geleceğime söz vermiştim. Ve seninle Koçgiri'de Göl dağında yeniden buluşacaktık. Ve "gelirsen yollarına gül dökerim, Çengel'den sana sesleneceğim, beni duy" demiştin. Senden sonra Çengel'in zirvesinden ben sana seslendim Amara, sen beni duydun mu... Seninle Göl dağında buluşamadık... Ben geldiğimde sen gitmiştin. Ve ardin sıra geldim Karadeniz'e. Arkadaşlardan kaldığın yerleri, geçtiğin yerleri, son günlerini, kilonu, elbiseni, saçını, sürekli yanan ayaklarını sordum. Sanki Oraya seni bulmaya gelmiştim. Ama sen yoktun Amara, gerçekten gitmiştin. Senin geçtiğin yerlerde seni aradım, bir umut belki de kaybettiğimi, kaybettiğim yerde bulurum sandım. Yaralı gelmiştim Amara, sana gel yaramı sar diyecektim. Hani sen çok becerikliydin ya, her işten anlar ve genelde de bozarak yapmayı öğrenirdin... Amara seni çok özledim.

Med'i(Ş. Müslüm Şanlı) gördüm Karadeniz'de. Seni anlattı bana. Kendisini anlatmaktan kaçındı. Ve O da gitti Amara, ağustos sıcaklığında Almus'ta o da katıldı kervana. Yüreğimde kiler halen o kadar sıcak ki. O benim çocukça duygularımın en temiz yanıydı Amara. Yine Dersim'de sonsuzluğa yolculuğunu duyduğumda Piro'yla (Ş. Erdal Yıldırım) oturup saatlerce Ondan konuştuk ve anılarda O'nu ara-

dık. İnanmak istemeyen yüreklerimizi rahatlatmak istercesine, bir daha görmeyeceğimize inanmayarak konuştuk, konuştuk...

Erivan (Ş. Gülşen Boran) benim yanımda vuruldu Amara. İmranlı, hatırlarsın Merendiz'in arka yüzünde bir noktada, saat onda nokta baskını yedik. Ve biz dört kişi savunma yapmak için tepeye çıktık. Arkadaşlar çemberden çıktıktan sonra biz de çıkmak istedik ve tam bir boğazı geçerken pusuya düştük. Gündüz saat 12.30'da Erivan yanımda şehit düştü ve ben Ondan birkaç dakika sonra belimden yaralandım. O çatışmada Cudi, Piran arkadaşlarda şehit düştü. Daha sonra Gulan ve Kawa arkadaşlar şehit düştü. Ve ardı sıra 2001 Ağustos'unda Piro(Erdal Yıldırım) da Kandil'de peşinizden geldi. O'nu kaybettiğimde Onunla birlikte sanki hepinizi bir daha kaybettim Amara. O sizleri paylaştığım tek yoldaşı. Onunla sizlerden konuştuğumuzda coşardık, sanki hiç gitmemişsiniz gibi. Sanki uzaklarda bir yerdeymişsiniz gibi ve gelecekiymişsiniz gibi. O yaşadıklarımızın tanığıydı, ben O'nun, O da benim. Tek tanığıydık Koçgiri'nin ve yitirdiklerimizin, acılarımızın, sevinçlerimizin ve anılarımızın...

Şimdi Piroz arkadaş da burada Amara. Onunla karşılaştığımızda yine Koçgiri'ye da-

lıyoruz. Çünkü hepimizin bir yanı orada kaldı. Hepimiz oralarda kendimizden bir şeyler bıraktık. Ve bizi bizden daha iyi kimse anlayamaz. Bunu biliyorum Amara ve seni, Med'i, Özgür'ü, Sefkan'ı, Deniz'i, Xelat'ı, Pelşin'i, Melsa'yı, Ayten'i, Devrim'i, Dılovan'ı, Reyhan'ı, Rohat'ı, Müslüm'ü, Piro'yı, Botan'ı, Erivan'ı, Gulan'ı, Kawa'yı, Piran'ı, Cudi'yi ve bütün gidenlerimizi çok özliyorum Amara.

Kavganın ateşinde sızanan yüreklerin sevgileri büyük olur. Yaşanacaksa diyorum, bu büyük sevgilerin eşsizliğine ortak olmak için yaşanılmalı... Gidenlerimizin beynimize naksettiğimiz gülüşlerini yarınlara taşımanın sorumluluğuyla yaşanmalı... dağların heybetine yaraşır gibi yaşanmalı... ve ölünecekse sizin gibi kahramanca olmalı... yiğitçe olmalı... son gülüşler asılmalı ayın kanadına ve öylece gidilmeli sonsuzluğa.... Senin gibi Amara... Ve giden binlerce canlarımız gibi... ilmik ilmik dokuyarak bahar çiçeklerinden sevdâ yolunu geleceğiz Amara... Gün batımı yalnızlığımıza ortak olmak umuduyla... Ve dağ başlarından akşam serinliğini çalıp geleceğiz yanınıza... Sizin gülüşlerinizi takıp yüzümüze geleceğiz Amara... Buluşmamız şafak vakti olsun... Buluşmamız şafak vakti olsun...

**Mücadelel arkadaş
Beritan Tolhıldan Koçgiri**

ÜÇ FEDAI İNSAN

Üç fedai tanıdım. Yaşamlarında, duruşlarında, ilişkilerinde örnek ve öncü; Erivan, Cûdî ve Pîran. Zorluklar karşısında hiçbir zaman moralsiz, umutsuz ve karamsar değillerdi. Onların yanında yoldaşlık yüce bir

şandır derler ya, işte şehit düşen bir yoldaşı anlatmak da buna benzer.

İnsan bu üç yoldaşın cana yakınlığı, bağlılığı, morali, istek ve çabaları karşısında güç alıyordu ve böylece daha çok çalışmaya katılma is-

karşılık Apocu felsefeyi orada oturtmak ve Kürdistan'ın bu ücre köşesinde ideolojiyi hakim kılma çabaları ve gerillacılığı Koçgiri'de geliştirmeye ve öncülüğü temsil etmeye çalışıyorlardı. Yaşama bağlıydılar, işlerini seve-

değerdi. Yaşamlarının son anına kadar da bunu gösterdiler. İlkeliydiler ve tavizsizdiler. Her zaman için canlı, sıcak ve yaşamla dopdoluydular. Onlar bizler için hep moral kaynağıydılar. Onları anlatmak ve eksiksiz yazmak çok zordur. Bazı şeyler anlatılmaz, ancak ya-

temi duyuyordu. Her zaman bunların yanında insan kendisini güvende hissediyordu. Çalışmalarında öncüydüler. Alanın bütün zorluklarına rağmen her zaman biz bu arkadaşlarda öncülük ve örnek davranışlar görürdük. Dava adamıydılar, alanın birçok yeri yeni olmasına

rek yapıyorlardı. Bu Onların çakmak çakmak olan gözlerinde görülüyordu.

Bir şeyler yapmak isteyen ve çalışmalarını alanda hakim kılmak isteyen ve mutlaka başarıyı esas alan militanlar çok hassas olurlar. Ve kaybetmekten korkarlar. İşte bu yoldaşlar öyleydiler. Kaybet-

memek için hatayı kabul etmezlerdi. Çok erken yaşlarda büyük görevler yüklenmişlerdi. Cûdî, özellikle en genç olanı, bir ara cyalet sorumluluğu yaptı. Şehit düşerken de eyalet yönetimindeydi. Eri- van Ermeni asıllı bir bayan arkadaşı. Eyalet yönetimindeydi. Gerçekten de yükleri ağırdı. Ömürleri yetseydi, daha yapacak çok şeyleri vardı.

Dersim'den bir grup arkadaş Koçgiri'ye gelecekti. Onları almak için Koçgiri'den kurye olarak 2 arkadaş yola çıktık. Ancak buluşamadık. Tekrar geri Koçgiri'ye döndük. Yol hayli riskli ve yorucu geçmişti. Koçgiri'de arkadaşlarla buluştuğumuzda yeni arkadaşlar da bize ulaştığı için epeyce neşelenmiştik. Daha yorgunluğumuzu tam olarak almamışken, nöbetçimiz düşmanın çok yakını-

za ulaştığını bildirmesiyle toparlanmaya çalıştık. Ancak buna zaman kalmadan düşman noktaya girdi ve karşılıklı silahlar patladı. Kendini feda etme denir ya, tam da burada yaşanan olay böyle-

di. Eğer ki düşmanı oyalamasalardı ve kendileri şehit düşmeseydi, en az yirmi arkadaş kaybımız olacaktı. Çünkü arazi ve düşmanın çemberi bunu tamamlamıştı. İşte o üç can parçası bunu önledi ve düşmanı kendileriyle meşgul ederek grup ancak manevra yapıp kurtulabildi. 17 Haziran 1998 günü hep acılı bir gün olarak biz yaşayanların belleğinde kalacak ve bugün bizim için aynı zamanda intikam ve onların anılarına sahip çıkma günü olarak kalacak. Onları anlatmaya ve yazmaya pek gücümüz yok. Ama anılarına bağlılık için Onları takip etme ve Onlar için yaşamak tek amacımız olacaktır.

Anıları mücadelemize önder olacaktır.

Mücadele arkadaşları

İbrahim XELİL-Sipan

Duyduk ki kök salmışsın vatan toprağına

Şehitler PKK'nin gerçek sahipleridir. Toprağı düşen her camii insanlığa tanıtmak, neye sevdalayıp neyin uğruna kavgalara girdiğini, ne uğruna yaşam ile ölümün sınırlarını kaldırdıklarını anlatmak hep geride kalanların görevidir. Ve biraz da onların acısını dindirebilecek tek tesellidir. Aslında seni yazmayı çok istedik. Ama bir türlü cesaret edip yazamadık. İnsan ölümünden kaçır bazen. Senin şehadet haberi de kaçtı hep. Ama gerçek zorla da olsa kabul ettirdi kendisini, bir türlü inanmak istemesem de.

Ne kadar da hazırдық masallar dinlemeye, hayaller kurmaya. Hiç inanamazdık yokluğa, yokluklara. Çünkü felsemiz iğne ucu kadar imkan varsa onu geliştirmektir. Son ayrılışınızda senin "yoldaşlar size emanet" deyişini hatırlıyorum. Ne kadar da büyük bir coşku içerisindeydin. Her ne kadar ayrılıklar zor

❖ Adı, soyadı: **İbrahim XELİL**
Kod adı: **Sipan**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman**

...

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım
1998, İstanbul**

da olsa, hüzünlenemiyorduk. Küçük buraklıkların dışında. Sonra... Sonra özgürlük okulunda "Güneşimizle" diyaloglarını okuyup gururla "bu bizim arkadaşımızdır" deyişimizi hatırlıyoruz. Seni silahın omuzunda, yorgun bir yürüyüşün sonunda içi çeken gözlerinde hiçbir şeyin yok edemediği ağırbaşlı gülümseyişinle karşılamayı beklerdik de, böyle bir haberi asla. Böyle erken bir haberi asla. Senin gibi yaşama sevdalı bir insana ölüm sözeliği hiç mi hiç yakışmıyor. Bu yüzden seni hep yaşamla andık yoldaşım. Hiç bırakmadık ki ölüm geçsin sözcüklerimizin kıyısından. Ama nasıl ki güneşli bir gökyüzü uğruna nice umut yüzü, nice insan güzeli, nice direnç abidesi nöbeti devrettiyse bizlere ve nasıl ki o zaman da usumuzu sığdıramamışsak bu şehadetleri, senin ölüm haberine de alışamadık yoldaşım... Alışamadık ama kah bir şehit albümünde, kah çoktan tozlu raflara kaldırılmış nüfus çizdanlarında, kah kulağına takılan bir ezgide, yahut ter içinde uyandığımız rüyalarımızda bir gerçek hep gelip buldu bizi. Ve biz de bu gerçekten kaçamayacağımızı anlayarak seni yazmayı karar verdik. Sadece karar vermekle kalmadık, senin arkadan gelmeyi boyunumuzun borcu bildik.

Ve sen hiç gitmiyorsun gözlerimizin önünden yoldaş. Bilmem neden, İstanbul'un kalabalığı mı Batman'a benzemiyordu? Yoksa o çirkin kalabalıklarda yaşamı arayan birlerinin

olduğunu tahmin etmediğinden mi bize ilk önce çok soğuk yaklaştın. Biz de senin şaşkınlığına kapıp da "bunda fazla iş yok" diye düşün-müştük. Sonra bizi yanılttın. Keşke yanılsama böylesi güzel ve anlamlı olsaydı yoldaş. Keşke herkes böyle yanılsaydı bizi. Umudu kestiğimiz nice insan, devrimin güçlü birer ne-feri olabilseydiler. Ama sen o çok azlardan biriydin. Bir yıl içinde bambaşka biri oldun. Kitapları oku-yup adeta beynine kazıyordun. Ki-

bu fırtınalı yürüyüşe. Gecikmişliğin acısını çıkarıncasına, özü boşaltıl-mışlığa olanca öfkenle katılmıştın bu yürüyüşe. Bizim ağır aksak adımlarımızın bir ayağı düzende bir ayağı devrinde gezinip yalpalayan yürüyüşümüzün en somut eleştirisi idin sen. Seninkisi kendinden utan-mamaktı, kendini aşmaktı. Kendin-den hesap sormaktı acımasızca. Kendini sevebilmektir. Seni böyle anımsıyoruz yoldaş. Kürdistan'dan uzak yaban topraklarda böyle boy

lara dalmış bir gerillanın ince ıslı-ğında karanlığa yayılan hüznü bir ezgisin. Sen şimdi bir üniversite kantininde satılmışlıklara inat, gu-rarla anlatılan bir efsanesin. Düze-nin azgın dalgalarında boğulmak üzere olan, küçük burjuvalıklara uzanan emekçi bir elsin sen. Sen akıntıya, rahatet rüzgarına kapılan-ların suratına inen okkalkı bir şamar-sın. Sen, seni tanıyanların, tanıma-yanların yüreğini sızlatan gencecik bir şehidin ilanısın gazetelerde. Sen

taplarda anlatılan devrim kahra-manlarından biri olmak için daha fazla sabre demedin o gehirde. Gü-neşimize ulaşmak için sınırları ge-çip Balkanlar'da eğitime gittin. Ve yoldaşlarına o güveni verdin. "Ben Güneşe bakarım, Güneşin ışınları gözlerimi kamaşturmaz" dedin. Parti güvendi sana. Ve Akademi Saha-sı'ndaki yaşamıyla tüm arkadaşlar için sevgi kaynağı oldun. Meğer "insan bir kez girdimi kavgaya bey-ni ile yüreği ile hücrelerine dek gir-meli, koşarcasına ilerlemeli ve bir daha asla dönmemeli yüzünü geç-mişe" dercesine katıydın kendini

atan, çiçeğe duran yaşam tohumu kimbilir güneşe, havaya, suya ve memleket toprağına kavuşunca ya-şamı ne denli çiçekli bahar dallarına çevirmiştir. Duyduk ki kök salmış-sın vatan toprağına. Hain bir suda eşitsizliğin hükümranlığındaki bir savaşta yepyeni gerilla elbiselerin bir fişek patlatılmamış silahıyla uç-suz bucaksız umut ve sevinç tarlası yüreğinle düşmüşsün toprağına. Sila-hın, elbiselerini eskitmeden...

Senin vücudunda toprağı sızan her damla kan yoldaş yüreğindeki umut tohumlarını suluyor şimdi. Sen şimdi gecenin ayazında derya-

gerçeksin! O şamarla irkilenlerin yaşamına yön veren bir pusulasın. Ve senin gibi yoldaşların şehadeti anlattıkça bize, bu kavganın kanu-nunu daha iyi anladık.

Sen artık bir düğüm değilsin yüre-ğe çöreklenin. O düğümü çözenin ta kendisisin. Sen yaşamsın! Ve Sipan denilince artık yaşam yaşanıyor kı-yılarınca yüreğimizin. Sipan deyince karar, Sipan denince umut, sipan deyince yaratmak geliyor usumuza. Sipan denilince acıyla yoğrulmuş coşkun bir tebessüm ilişkior.

Mücadele arkadaşları

Orhan ... (Mordem)

Ji bo vê çalakîyê

Heval Mordem di nav civakê de ji mirovekî çalak û jêhatî bû. Ciwantiya wî tîr û tîjî derbas bû. Di warê sporê de, di basketbolê de pir serkeltî bû. Berî ku dibistanê biqedîne, tevli partiyê bû. Dema ku ew tevli bû, zeminek çêkir ku hin kesên din ji li dû wî tevli partiyê bibin. Dema ku tevli partiyê bû rasterast hate Botanê. Li vir perwede-ya xwe dît û tevî karûbarên pratîkê bû. Li Colemêrg, Elbak û Kato-Marinos ma. Di 1997'an de li Elhakê birîndar bû. Piştî ku tedawiya xwe temam kir, bi daxwaza xwe di sala 1998'an de di sa vejeriya nava karûbarê rêxistinê. Wê demê jî hate Colemêrgê. Di 1998'an de çalakîyêke pir berfireh hate plan kirin. Ev çalakî di nav hevalan de bi navê "çabîkî" hate binavkirin. Di bihara 98'an de Çar boluk hatin gel hev, ji bo vê çalakîyê. Mebest ew bû ku, li çiftlikê bixin û hêza dijmin têk bibin bejariya derveyî bajar. Û bi vî rengî wê dijmin bike-

Adî, soyada: **Orhan ...**

Kod adı: **Mordem**

Doğum yeri ve tarihi:

Colemêrg, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **30**

Heziran 1998, Colemêrg

ta keminê. Di destpêkê de çalakî bi serket û dijmin derket eraziye. Di rastî de hevalan hemû ciyê stratejîk

girtibûn. Lê, ji ber ku hin kêmasî derketin holê, hinek heval di nav dijmin de man. Piştî ku roj dest pê kir, şer derket. Gruba ku heval Mordem ji tê de bû, di nav çembera eskeran de man. Di vê demê de çar kobra her dem diçûn û dîhatin. Di encama vê gulebarana kobrayê de Heval Mordem şehîd dikeve. Çend hevalên din jî di heman çalakîyê de jiyana xwe ji dest dan û tevli karwanê şehîdan bûn.

Şehadeta heval Mordem li ser hevalan tesîreke mezin çêkir. Di vê çalakîyê de gelek çehş û esker hatin kuştin, herwiha 12 heval jî şehîd ketin. Bêguman şehîdîbûna ewqas hevalan bi awayekî xwezayî li ser hevalan tesîreke mezin di-
kir.

Ji ber ku dijmin dixwest tola xwe hilde, cesedê heval Mordem û hin hevalên din jî Colemêrgê li ser rîya ku çiftlik ku hatibû şewitandin teşhîr kir. Lê mîlet, ev yek qebul nekir û li hember vê kiriyara dijmin nerazîbûneke mezin nîşan da. Heval Mordem roja salvegera şehadeta Heval Zilan 30'e Hezirane de şehîd ket. Ev ne tesadûfî bû. Çalakî bi mebesta salvegera vê rojê hatibû lidarxistin. Ji bo tola van hevalan bêguman çalakîyên mezin pêk hatin û tola van hevalan hate hildan. Li gel hevalê Mordem, Hevalên Têkoşer, Xebat, Demhat, Muhiyettin û hwd, di vê rojê de şehîd ketin. Emê her tim di rih û pratîka xwe de wan vejînin. Bîranîna wan wê bibe hêza serkeftinê.

Ferhat Siruq

Beytüşşebap'ta bir şahin gökyüzünü kucaklıyor

Kendal yoldaş, 1966 yılında Afrîn'de dünyaya geldi. Yurtsever bir aile ortamına sahiptir. Çocukluğundan itibaren hareketli ve çevrede çok sevilen bir insandır. Çevredeki arkadaşlarına ve ailedeki kardeşlerine daima doğru yolu göstermeye çalışmıştır. Dokuz yıl okuduktan sonra okulu bırakarak ailesine bütçesine katkı sağlayabilmek için çalışma hayatına başlamıştır.

Partinin özellikle de Önderliğin Küçük Güney çalışmalarına verdiği destek sayesinde partiyi ve mücadeleyi tanıyan Kendal yoldaş, doğal bir PKK'li olarak gittiği her yerde mücadelenin propagandasını yapan, yanlışlara

Adı, soyadı: **Tevfik ŞEXO**

Kod adı: **Kendal, Berxwedan**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn 1966**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim 1998, Beytüşşebap**

karşı mücadele eden bir duruşa sahipti. Bu özellikleriyle çevresinde örnek alınan bir kişilikti.

Bulunduğu alanda arkadaşlarla olan ilişkileri vasıtasıyla, daha aktifleşmiş ve çok fazla zaman kaybetmeden de mücadeleye katılım göstermişti. Gerilla saflarına katılmadan önce bir yıl kitle faaliyetlerinde bulunmuştu. Halka olan bağlılığı, sevgisi girdiği çalışmalarda sonuç almasını sağlıyordu. Halkın sorularını dinleyerek çözüm bulmaya çalışması, ikna yeteneği örgütlenme çalışmalarını güçlendiriyor ve O'nu halk içerisinde etkili bir militan kılıyordu.

Tabii Kendal arkadaş bu çalışmalarla yetinemezdi. Öz-

gürlük dağlarına kavuşma istemi her geçen gün daha fazla büyüyordu. İçindeki bu ateş gittikçe daha fazla O'nu yakıyordu. Özgürlüğe olan susamışlığı O'nu daha çok mücadele etmeye zorluyordu. Coşkusu bir ırmak gibi akıyordu gerilla saflarına. Yoldaşları O'nun cesaretinde mayalanıyordu ve O'nun cesaretinde kör karanlıkları, asi dağları aşmaya çalışıyordu. Yüreğinin en derin yerlerinde gökkuşağının rengini saklıyordu. Gerilla artık O'nun rüyası değildi. Özlemin ve esaretin mahkumuda değildi. O'nun için yalnızca O'nun ve O'nun gibi olanlar için asırların bakire şarkısı olmuştu ve şarkısını yasaklanmış aletlerle çalışmıyordu; artık O'nun için sazi sözü ve yüreğinin dili silahıyla özdeşleşmişti. Belki tercihi değildi, ama düşman gerçekliği ve toplumsal gerçekliğimiz O'na ve dağlara çıkmak zorunda kalan bütün gerillalara bu yolu göstermişti. O da bütün yoldaşları gibi yuva kuracaktı dağların zirvelerinde. Bu yolda can veren bütün yoldaşlar gibi.

Bilindiği gibi uygarlıkların beşiğidir Mezopotamya ve yine biliniyor ki Botan bütün halklar için mücadelenin ve direnişin kalesidir Mezopotamya'da. Birçok halk zorbalının işgal ve istilalarından kendisini Botan dağlarında korudu. En son ARGK gerillaları üstlendi bu tarihi direniş mekanlarında. Bu kez tarihin en eski halklarından olan Kürt halkının imhasını durdurmak,

dünyadaki onurlu halklar arasına sokmak için Botan mesken tutuldu özgürlük gerillaları tarafından. Binlerce şehit verme pahasına üstlenildi dağların doruklarında. Son nefeslerini dağların zirvelerinde özgürlük türkülerini haykırarak verdi birçoğu.

Beytüşşebap mıntukası bilindiği gibi Botan'ın en gözde alanlarından birisi ve şahinlerin yurdu olarak bilinir. Kato dağları, Faraşın zozanları bu şahin yurdunun en güzel cennet bahçeleridir. Ama bu cennet bahçeleri faşist Türk rejimi tarafından cehenneme çevrilmiş, insanları koruculaştırılarak kendisine ihanet eder duruma getirilmiştir. Doğası tahrip edilmiş, köyleri yakılmış, insanlar sürgün edilmiş, tarihin en eski yerleşim yerlerinden birisi olan Beytüşşebap, neredeyse boşaltılmıştır.

Kendal arkadaş düşmanın bu kadar tahrip ettiği Beytüşşebap alanında bir bölüklük gücün içerisinde yer alıyordu. Düşmanın vahşeti Onda büyük kin oluşturmuş, halkının ve ülkesinin çektiği acıları düşmanın burnundan fitil fitil getirmek istiyordu.

21 Ekim 1998 tarihinde Agiri arkadaşın bölüğü Dıgelş köyüne doru ilerliyordu. Köy yurtseverdi ve gerillaları her zaman büyük bir coşkuyla karşılardı. Ama bu defa yanmış, yıkılmış bir köy vardı önlerinde. Ve sessizlik hakimdi bütün alana. Köye yakın bir alanda mola verildi ve kıyamet işte bu sıra koptu. Düşman pusu atmıştı. Her taraf tu-

tuşmuş, her yerden ateş ediliyordu. Kısa zamanda çatışma yayıldı. Gerillalar uygun bir şekilde mevzilenerek hemen karşı ateşe başladı. Karşı ateş çok şiddetli olduğu için askerler mevzilerden başını bile kaldıramıyordu. Bu yüzden uçak ve helikopterler de çatışmaya dahil oldu. Düşmanın helikopteri, savaş uçağına karşı gerilla çıplak yüreğiyle direnebiliyordu. Ama yine de yılmadan direniş devam ediyordu. Düşmanın bazı mevzilerine saldırıya geçen gerilla birimleri oraları ele geçirmiş, yoldaşlarının geri çekilmesi için çatışmanın inisiyatifi ele geçirmeye çalışıyordu. Ele geçirilen mevzilerden iyi bir savunma ile bölük çatışma alanından uzaklaşabildi. Ama gerida 24 can bırakarak.

Onurlu bir yaşam ve özgürlük için canlarını feda ederek kahramanlıklar tarihinde yerlerini almışlardı 24'ler. İnsanlık tarihi bir kahramanlık destanına bir kez daha tanıklık etmiş ve sayfalarına kaydetmişti.

Heval Kendal da bu kahramanlıklar içerisinde yerini alan yoldaşlar arasındaydı. O da tüm yoldaşları gibi savaşta üzerine düşeni layıkıyla yerine getirmiş, en son nefesini verene kadar da asla silahını elinden bırakmamıştı. Kendal arkadaş ve Beytüşşebap'ta şehit düşen tüm arkadaşlar onurumuzdur.

*Mücadele arkadaşları adına
Kardeşi ve yoldaşı Lilav
Kendal*

1997

ADSIZ KAHRAMANLARIN MEKANI GORTON

GORTON, garip bir isim, anlamı da fazla bilinmiyor. Ama bizim için ismi de anlamı da büyük. 24 arkadaşın büyük direnişle çatıştığı ve kahramanca şehadete ulaştığı yer. O artık anlamlı ve tarihte 24 kahramanın şehadeti ile tanınan ve anlam bulan bir mekan. Kazım, Piroz, Beritan, Ronahi, Adar... ve diğerleri.

Gorton, Genç ilçesinin on dakika (araba ile) güney batısına düşen Amed-Genç karayolunun üzerinde(batısında) Altı Kardeş dağlarına bitişik, batısında Akdağlar (Koi Spi-İskender tepesi), Aldonlar, Silvan-Genç karayolunun doğusunda ve Genç-Ape Musa-Akdağ alanlarını birleştiren üçgendir. Adını hemen eteklerindeki köyden almıştır.

1997 Şubatı'na iddialı girmişti gerillalar. Final yılı olarak tabir ediyordu partimiz bu yılı. Altı Kardeş dağlarında altı kahraman yatıyordu. Gorton bundan dört kat daha görkemli olmalıydı. Ve öyle de oldu...

Bahar pratiğine erken başlamıştık. Düşmanın hazırlıkları da biliniyordu. Her yıl bahar ayında gerillalar pratiğe başlamadan, büyük operasyonlar gerçekleştirilir, bahar atılımının önü alınmak istenirdi. Bu yılda böyle olacağı benziyordu. Bütün düşman merkezlerinde olağanüstü bir hazırlık vardı. Asker sayısı artmış, zırhlı araçlar önemli merkezleri tutmaya başlamış, helikopterler ve savaş uçakları keşif turlarını

artırmıştı. Bu yapılacak operasyonun ön hazırlıklarıydı.

Birkaç köye girdikten sonra olası operasyon durumu karşısında tedbir olarak alan dışına çıkmamız gerekiyordu. Yaklaşım ve tespit yerindeydi. Yönetim kararı ile akşam üstü harekete geçtik. Gece ilerledikçe yorgunlukla beraber hava soğuyor, buz kesiliyordu. Sabaha doğru noktaya yakın Kasıman isminde bir köyde mola verdikten sonra tekrar harekete geçtik. Sabahın buz gibi havası adeta bize acele edin diyordu. Bu sayede hem ısıyor hem de noktaya zamanında ulaşma imkanına kavuşuyorduk. Soğuk sanki bu mesajı veriyordu bize. Herkes kafasından boğazına ka-

dar sıkı sıkı sardığı kefiyelerle, ellerine taktıkları eldivenlerle, soğuğu engellemeye çalışıyordu. Ama nafile bir çaba. Kürdistan dağlarında soğuğu hissetmemek mümkün değildi. Kefiyenin altından alna sarkan saçlar ve burnumdan solduğum nefesle bıyıklarım, buz kalıpları haline gelmişti. Gece ve soğuk önemini bize hissettirmek istiyordu. Sırtımda manganın kaba naylonunu taşıyordum. Noktaya ulaşmadan, tepeciler ve gözcüler çıkartıldı. Onlar tepeye, biz noktaya gittik. Havanın aydınlanması ile beraber hemen ateşimizi yakarak, akşamın soğuğunu içimizden çıkartmaya çalıştık. Ama nafile, her tarafımız titriyordu. Ateş bile içimizdeki soğuğu çıkartmaya yetmiyordu. Neyse ki imdadımıza arkadaşların yaptığı çay yetişti. Naylo bardaklarla içtiğimiz şekerli çay, bize akşamı unutturmaya yetmişti de artıymıştı bile. Ardından kahvaltı derken güneş doğdu. Vücudumuz güneşin ışınlarını adeta emiyordu. Aç bir çocuğun kendisini anasının şefkatli kollarına bırakması gibi, kendimizi güneşin ışınlarına bırakmıştık. Soğuk yüzünden kendini doyuramayan uyku, güneş doğuşuyla intikamını alıyordu. Tek tek gözlerimiz kapanıyor, kendimizi bu defa uykunun kollarına bırakıyorduk.

Bu arada operasyonda başlamıştı alanda. Uçaklar dağların kuytuluklarına ka-

radüzen kazan bombalarını bırakıyor, kobralar önemli yerleri vuruyor, asker de yavaş yavaş araziye çıkmaya başlıyordu. Ayrıca skorsky helikopterleriyle stratejik noktalara indirme yapıyordu. Noktamız deşifre olmuştu, ama henüz biz bunun farkında değildik.

Çay ve kahvaltıdan sonra gecenin yorgunluğu ve uykusuzluğunu atlattık için herkes uzanıp battaniye, kefiye, yağmurluk vb üzerine atarak operasyonu atlama keyfiyle uyumaya devam ediyordu. Listeci, nöbet listesini hazırlamış ve ilk nöbeti ben (08-09 arası) tuttum. Uçaklar ve kobralar vuruşlarını yaparken biz uzaktan izliyorduk. Bu orada yönetim de güne keyifli başlamış olmalı ki, operasyon başlar başlamaz, tepelerdeki askerleri gece karanlığında vurmak için keşif yapmaya başlamıştı. Ben sonraki nöbetçi-yi uyandırdıktan sonra yarım

kalan uykuma devam ettim. Bir süre geçtikten sonra alan üzerinden kobralar keşif hareketine başlamıştı ve kısa bir süre sonra sürekli olarak bizim üzerimize uçmaya başladı. Büyük ihtimalle görüntü almıştı. Biz ise her şeyden habersiz, görüntü verdiğimiz fark etmeden uyumaya devam ediyorduk. Zaten hareket etmemiz de mümkün değildi. Helikopter biraz uzaklaştıktan sonra, birden tekrar üzerimize döndü ve roket atışlarına başladı. İlk roket battaniye altında yatan Kazım arkadaşına isabet etti, battaniye tutuştu. Kazım arkadaş şehit düşmüştü. Herkes bir anda hareketlendi ve ilk tedbirlerini aldı. Kobralar yardım istiyor, bir yandan vurmaya devam ediyordu. Cephanesini boşalttıktan sonra tekrardan cephaneye yardım almak için Genç merkezine gitti. O giderken biz son toparlanmamızı yapıyorduk. Piroz arkadaş (er-

kek) bacağından ağır bir yara almış, bu yüzden yürüyemiyordu. Arkadaşlar belli bir yere kadar getirdikten sonra durumu ağırlaşmıştı, daha sonra bu arkadaş da kan kaybindan şehit düştü. Tepelerde bayan arkadaşlar vardı, sekizi tepeci, dördü gözcüydü. Bunlar kardeş değil, on iki arkadaştı ve Apocu ruhla sıkı sıkıya birbirine bağlanmışlardı. Altı kardeşler, kardeşlik duygusuyla günlerce her biri bir tepeyi savundular. Tepedeki manga komutanı Beritan arkadaştı, Ronahi ise BKC'ci idi. Kobraların yoğun vuruşundan sonra skorskyler boş tepelere asker indirdi ve karşılarında kimse yokmuş gibi elini kolunu sallayarak diğer tepeleri almak istediler. Ama sandıkları gibi çıkmadı. Karşıtlık verenler çıktı. Belki kobraya karşı silah yoktu, ama askeri vuran kleş ve BKC'ler vardı. Kobralar "hepsinin vurdum sen git toparla" diyordu. Bu

anons hep tekrarlanıyordu. Askerler en son "komutanım, tepede bir kadın var, BKC ile yoğun atış yapıyor, kımıldayamıyoruz" diyordu. Tepede şehit düşen arkadaşlar vardı, birkaç arkadaş yaşıyordu ve onlar da sonuna kadar direnmekte ısrarlıydı. Onlar varken tepeye başkaları çıkamazdı. Kobralar vuruşlarını sıklaştırdı. Sekiz kobra birbiri ardına dönüp dolaşıp arkadaşların bulunduğu noktaları vuruyordu. BKC en son kullanan arkadaş kimdi bilinmiyor, düşmanın gözünü korkutmuştu. Dengesiz teknikle akşama kadar sürdü çatışma. Tepedeki arkadaşlar şehit düşmüştü; Beritan, Ronahi, Adar, Sozdar ve diğerleri. Bayan arkadaşların sayısı on sekizdi. Yalnız Helin arkadaş şehit düşmemişti. Diğer on yedi bayan arkadaş şehit düşmüştü. Rojhan arkadaş takım komutanıydı. Tepeye ulaşmak, yoldaşlarına yar-

dım etmek istiyordu. Ama o da şehit düştü. Kobra vuruşlarıyla yedi erkek arkadaş da şehit düşmüştü. Çünkü asker kobra gibi kaygısız değildi, onu vuran vardı. 8 tepeci 4 gözcü bayan arkadaş dışında diğer arkadaşlar yamaçlardan sırtlardan kendini savunuyordu.

Beraber katıldığımız Aslan arkadaş çok canlı ve hırslı bir şekilde saldırıyordu. Herherhangi bir savunma tedbiri almıyordu. Akşam karanlık olmak üzereydi, hafif karanlık başlamıştı. Aslan arkadaş sırtlarda açık durmuştu ve bir suikast mermisi boğazına isabet etmişti. Mervan arkadaş ağır yaralıydı, onu çatışma yerinde sakladıktan sonra Ape Musa alanına geçtik, Mervan arkadaş bir hafta sonra bize ulaşabildi.

Gorton artık anlamsız ve garip değil, altı kardeşlerin dört katı direniş ve çatışma gördü, belki öyle olmasını istememişti, ama altı kardeşi kışkandı ve Beritan, Kazım, Ronahi, Adar, Piroz, Aslan ve diğerleri ona kahramanlık nedir, kahramanlar nasıl olur, çok net sergiledi.

Gorton! Seni Aslan, Kazım, Beritan, Sozdarlarla sürekli anacağız, seni unutmayacağız. Anamlısın. Üzerinde büyük kahramanlar var. Artık herkes seni anacak.

**Devrimci Selam ve
Saygılar
Silah Arkadaşları
Ş. Faik Taburu**

Nidal HASAN (Bedran)

Mirovên mutevazî bû

Dema ku mirov behsa şehîdên azadiyê dika a girîng ewe, ku rastiya wan şehîdan bi awayekî resen bîne ziman û ji bo xwe bike ronahiyekê û li ser wê esasê bimeşe.

Heval Bedran û birayê wî Heval Rênas bi hev re 1993'yan de tevli partiyê dibin. Ji ber ku ev her du heval bavê wan mirîbû, ji bo ku destek bidin dayika xwe, her karî dikirin û xwe pir diwestandin. Yanê ev her du heval jî hîn dema ku li mala xwe bûn bi berbirsyanî tevdişerîyan û bi vî rengî mezin bûn. Ev taybetmendiyên wan dibû sedem, ku ji aliyê derûdorê ve pir werin hezkirin û hurmet bê nişandan. Her wiha mirovên mutevazî bûn, li hember cîran û dostên xwe bi hurmet bûn û dema ku pêwîst bû her cure alikarî didan wan.

Piştî demekî kurt heval Rênas şehîd dika. Heval Bedran jî demekî dirêj di faalîyetan de ma. Di

Adi, soyadı: **Nidal HASAN**

Kod adı: **Bedran Renas**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**

nava gel de xebatên pir hêja kir û bi kesayetiya xwe li ser gel jî te-

sîreke xweşbîn dabû çêkirin. Bi taybet dema ku di civînan de ku rastiya gelê Kurd û Serokatîyê anî ziman, li ser guhdaran bi rastî jî tesîreke mezin çêdika. Xwedî hitabek xurt bû. Heval Bedran piştî di sala 1996'an de derbasê nav qada şer bû. Hatina wî ya nav gerîla him gel şa kir û him jî xemgîn kir. Ji ber ku gel jî xebat û kesayetiya wî pir razî bû û bi axaftina xwe gel îqna dikir.

Dema ku çû nav gerîla hinek tengasî derketin pêşiya wî. Ew hînê xebata nav gel bûbû, lewma weke xebata cepheyî, di qada şer de bi heman rengî dest bi xebateke çalak kir. Bi coş û morala xwe hewl dîda, ku ji bin her karî rabe. Heval Bedran jî herî ku şehîd bikeve birindar dibe. Di dema birindar bûna xwe de xemgîniya xwe tîne ziman, ji bo ku zêde şer û karek mezintir nekir.

Heval Bedran him di jiyana xwe ya male de, him di karê siyasî de û him jî di nav refê gerîla de, her dem jî dîl kar kir û xwest li gorî pêwîstiyên karê xwe bîji û pêk bîne. Mixabin ji ber ku em zêde li ser jiyana wan a gerîla, xwedî agahî nin in. Lê, her du heval jî bi rastî bi hemû hebûna xwe xwestin ji bo vê dozê kar bikin û bibin milîtinê afrînerê jiyana azad. Ji bo me a esas ewe, ku mirov têkoşîna wan bevalan hîn dewlemendtir bike û pêş bixe.

Bîranîna Heval Bedran û Rênas ji bo me her dem rêber e.

Kurdistan ... (Seyran)

Onurlu ve özgür yaşamın en güzel örneği idi

Apocu devrim dalga dalga çorak topraklara yurtseverlik tohumunu ekerek, şehit kanıyla sulandırarak yeşermiştir Kürdistan'da. Yiğitler doğuruyordu bu ülke artık. Özgürlük, adalet, eşitlikçi tutkular kükrüyordu. Hainler, yobazlar artık korku ve can telaşı içinde vahşileşiyordu. Devrimin fedailerini düğmeye basmış çirkin yaşama ölümcül darbeler vuruyordu. Özgürlüğü, onurlu yaşamı büyük bedeller ödeyerek öğrenen Kürdistan halkı, hiçbir kaygıya düşmeden veriyordu evlatlarını birer iğşer.

1997 yılı şehitleri bakımından önemli bir yıldır. PKK tarihinde her yılın büyük bir önemi vardır. Çünkü

Adı, soyadı: **Kurdistan ...**

Kod adı: **Seyran**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Garc, (KDP operasyonu)**

her yıl çetin mücadelelerin verilmiş, yılı kazanmak için büyük bedeller ödenmiştir. 1997 yılı da mücadelemiz açısından çok önemli bir dönemi teşkil eder. Bu yıl bütün işbirlikçi ve sömürgeci güçlerin gücünü kullanarak mücadelemizi yok etmeye çalıştığı bir yıldır. Fakat şehitlerimizin büyük direnişi ve fedakarlığıyla bunun öyle kolay olmadığı gösterildi. Bu direniş savaşında büyük şehadetler oldu ve aynı zamanda eşsiz direnişler de ortaya çıktı. Bu eşsiz direniş ve fedakarlık karşısında düşman cehpesi de anladı ki, bu mücadeleyi öyle kolay kolay alt etmek mümkün değil. Şüphesiz ki bu da kahraman şehitlerimizin büyük emeği

ve kanıyla oldu. Bu büyük şehitlerimizden biri de şehit Seyran arkadaşdır.

Seyran yoldaş yurtsever bir ailenin çocuğudur. Yurtseverliğin hakim olduğu bir ortamda büyümesi onda yurt sevgisi ve ruhunu erkenden geliştirmişti. Ailesinin partiye açık olması, yine maddi ve manevi olarak devrime destek sunması, bununla birlikte iki evlatlarını şehit vermeleri, ikisinin de halen mücadele saflarında olması Seyran yoldaşın mücadeleye katılmasını sağlayan en temel noktalarıdır.

Oldukça doğal ve sempatik bir yapısı olan Seyran yoldaş, ülke ve mücadele gerçekliğini iyi bildiği için, henüz genç yaşlarda iken okulunu bırakarak, mücadeleye katılır. Bir müddet halk içinde faaliyet yürüttükten sonra önerisi ve ısrarı üzerine Mahsum Korkmaz Akademi-

si'nde de bir devre eğitim görür. Burada Önderliğin yoğun emek ve çabaları sonucu güçleri bir birikim sağlayarak tekrar faaliyetlere gönderilir. Çünkü ailenin dört çocuğunun gerillaya katılmış olması ve ikisinin şehit düşmesi sebebiyle parti O'nu gerillaya göndermek istemez.

Ama O'nun ruhunda kaynayan savaş pratiği idi. Cephesel faaliyet içinde yapamıyordu. Parti O'nun bu gerçeğini görerek ve yoğun ısrarları sonucu isteğini yerine getirir ve 1993'de en büyük özlemi olan gerillaya katılım sağlar. Ülke pratiğinde bir süre kaldıktan sonra, kırsal alanda cephe faaliyetinde görev alır. Zaxo, Dohuk merkezi alanlarında çalışmalar yürütür.

Seyran yoldaş oldukça doğal ve sosyal yönü güçlü bir arkadaştı. Bu özelliklerinden dolayı yoldaşları ile çok çabuk ilişki kurabiliyor, aynı

ilişki tarzını halkla da sağlayabiliyordu. Önderliğe, şehitlere ve ülkeye büyük bir bağlılığı vardı. Bu O'nun yaşamında, çalışmalarında büyük bir moral gücü sahibi haline getiriyordu. Bu büyük moral gücü şehadetine kadar da devam etmişti.

Seyran yoldaş ihanet ve işbirlikçiliği bir yaşam felsefesi haline getiren KDP güçlerine karşı yaşanan bir direnişte şehitler kervanına katıldı. İşbirlikçi güçlerin bir saldırısında tepede nöbet tutmaktadı. Tepeye sızma yapan bir peşmerge grubu tarafından sağ ele geçirilerek yakalanmak isterken, bunun farkına varmış ve bombasının pimini çekerek hem kendisini feda etmiş hem de ihanetçi güçlere büyük bir ders vermişti.

Seyran yoldaşın anısı mücadelemizde yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

Mizgîn ...

“Dema ku ez distirêm, Serok tînim bîra xwe.”

Heval Mizgîn û sê hevalên xwe, ji malbatên xwe direvin û tîn nav partiye. Dema ku tevli partiye dibin ev yek, di nav partiya me û eşîra wan de dibe sedema şer. Lê parti, wan careke din nazivirîne. Heval Mizgîn her çiqas partiye wisa baş nas nedikir jî, lê xwesteka wê ya mezin ew bû di nav partiye de bimine. Piştî perwerdeyeke kin tevli jiyana hevalan dibe. Tevlibûna wê ya ji bo jiyane di demeke kin de bala her kesê dikişîne. Ji her ku bi rastî jî, dixwaze partiye fêm bike û bi jiyana hevalan re bibe yek. Bi sekna xwe ya di jiyane de û her wiha bi sekna xwe ya leşkerî xwediyê heybetekê bû.

Ev heval, ji ber ku di jiyana me de nû bû, di gelek milan de

Adi, soyadi: **Mizgîn ...**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Şeladizê**

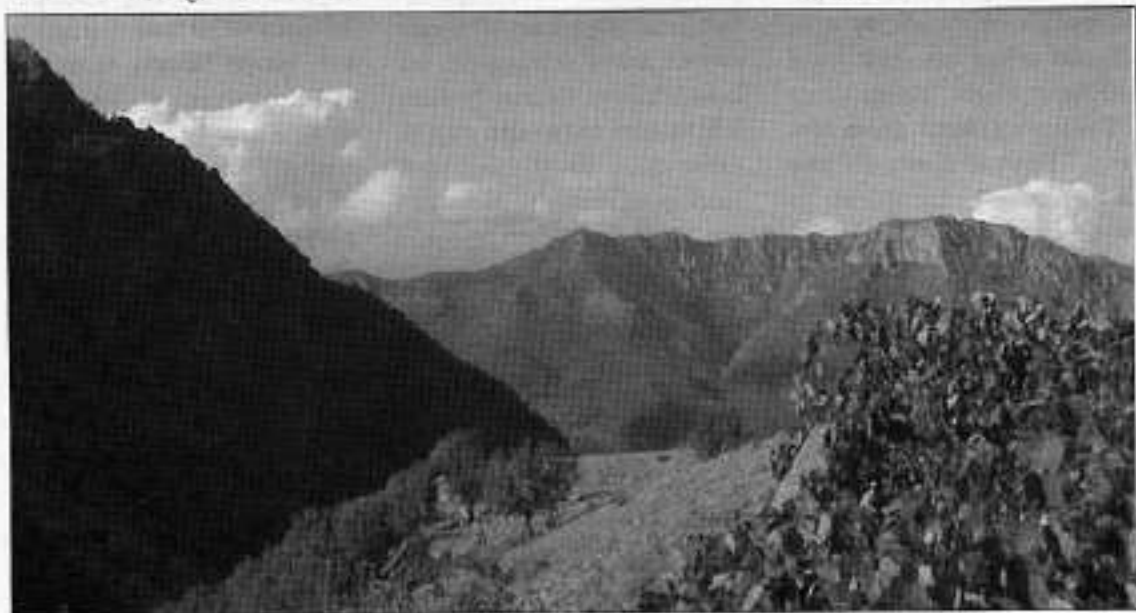
...

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997,**

Gare

zehrmetî jî dijiya, lê tu caran lome nedikir û hewl dida ku van tengasiyên xwe çareser bike. Di vî warî de îradeyeke mezin raber dikir. Wek nimûne, hin taybetmendiyên wê yên herêmî, ku xwe zû bi zû nikariya ji hevalan re vekira. Lê di demeke kin de wê hevalê, di vê hêlê de xwe guhert. Dixwest bi nîqaşê vê jiyane fêm bike. Ji ber ku, bi jiyane ve pir girêdayî bû û jê pir hez dikir. Her dem digot: ez çibîkim jî, ez nikarim heqê vê jiyane bidim”. Ji ber ku di mala xwe de zor û zehrmetiyên pir mezin kişandibû. Dema ku behsa jiyana mala xwe dikir, ji çavên wê diyar dibû ku ji dilê wê rondik dibarin. PKK’ê ji bo xwe wekî cinetek, wekî cihê xilasîyê didît.

Yek ji taybetmendiye vê hevalê ew bû ku bi hevaltiyê re dilsoz bû. Bi xisûsiyetên wê hevalê, girêdana wê ya bi hevalti re hêjayî pesnê ye. Dema ku hevalek li holê nebûya yek car wê dipirsî, sedema vê yekê dipirsî, ji bo xwe dikir derd. Bi vê rastiya xwe, mirov bi hêsanî dikare bêje bilma hevaltiya PKK'ê ya destpêkê jê dihat. Xwedî riheke bi vî rengî bû.

Heval Mizgîn xwedî dengêkî xweşik bû. Dema ku stran digotin mirov hûs dikir ku ji dil digot, Digot "Dema ku ez distirê, ez Serok tinim bîra xwe." Di stran û awazên xwe de her dem, girêdana xwe ya bi Serokatîyê re dianî ziman. Xwesteka wê ya herî mezin carekê dîtina Serokatîyê bû.

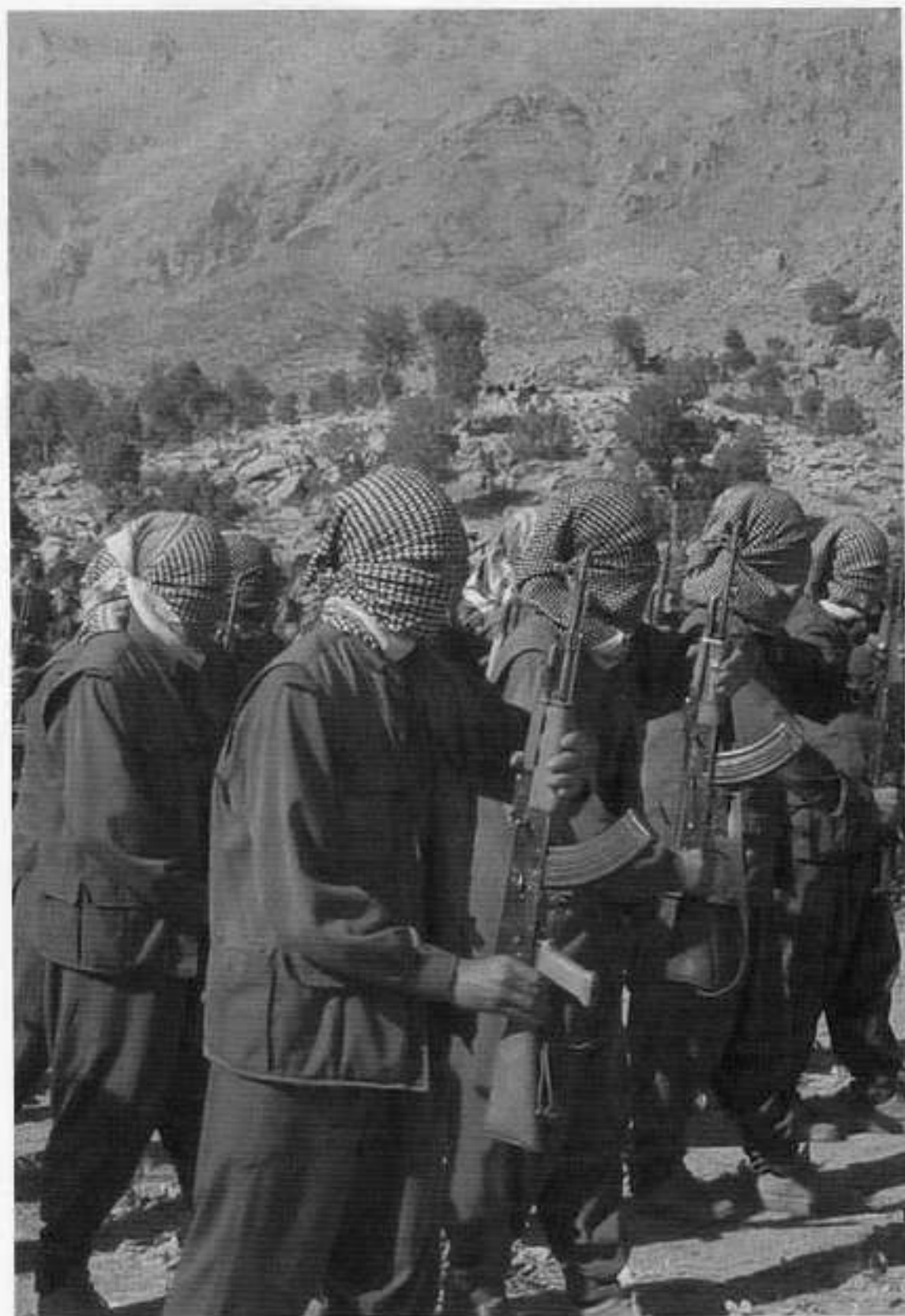
Di jiyana xwe de her dem bi prensîb bû û ji wan tu carî tavîz nedida. Ev yek dikir ku her kes hurmet nîşanî wê bide. Di jiyana de, mirov dikare bêje, di nav yekîneyê de, bibû sembola fedekariyê. Gelek caran ev fedakariya wê di ci-

vîn û axaftinan de wekî nimûna dihat nîşandan. Di nava jiyana de wekî destmalekê, li ser destê hevalan digeriya.

Ev hevalê di nav demeke kin de ji aliyê partî, Serokatî û jiyana de zanebûna xwe pêş xist û tengasiyê xwe di dereceyê mezin de ji ser xwe rakir. Digel vê yekê, ji bo ku tevli şer be, xwedî xwestek û bi îsrar bû. Ji bo xwe tevli bûna şer, şanseke mezin didît. Piştî yekemîn çalakiya xwe, bû xwedî coşê mezin û moraleke pir bilind. Vê morala xwe bi dîlan û bi stranan bi hevalên xwe re parve dikir. Bi vî rengî tevli gelek çalakiyan bû. Di her çûyînê hatinê de, bi moraleke mezin vedigeriya û jê re westan nîn bû. Li hember jiyana eşîretî, malbatî bi kîneke mezin şer dikir. Di şer kirina wê de, mehesta wê ne mirov kuştin bû, bi taybet vê jiyana paşverû ya herêmê ji holê rakirin bû. Ev yek ji bo xwe wekî prensîbêkê didît. Tiştî ku pê hatibû eşandin dixwest, tola xwe jê hilîne. Bi

vî rengî tevli gelek çalakiyên mezin bû û bi cesareta xwe wezîfeyên mezin pêk anî.

Di 1997'an de, li dijî şerê îxanetê, li hemberî PDK çalakiyek hate plankirin. Heval Mizgîn jî, di vê çalakiyê de, di gruba êrişê de bû. Wê li Gare li gundê Çemalkê êrişê girekî dijmin bihata kirin. Di nav gruba êrişê de bi tenê heval Mizgîn jin bû. Di vê çalakiyê de Heval Mizgîn destpêkê birîndar bû û dû re jî, şehîd ket. Heval Mizgîn bi qehremantî û şervaniya xwe bû yek ji nimûneyên sembola militantiya PKK'ê. Heval Mizgîn di wê demê de, wekî sembola herxwedanê hate flankirin. Her çiqas şehadet rastiya şer be jî, lê ji ber ku di demeke kin de şehîd bû, şehadeta vê hevalê di nav hevalan de bû sedema xemgîneyê mezin. Heval Mizgîn her wiha bû simbol û remza jina têkoşer a jina azad.

mavi destan

**şehit Abger arkadaş şah-
sında**

**tüm geri çekilme şehitleri-
ne**

savaşta fotoğraflar var si-
nemizde

postal kiri adımlar geçiyor
zamanımızdan

muharebeler meydanı terk
etmiş

yiğitlik ruh soluğu
çağın dumanına boğulan

yüzyıl savaşları meydan
kaçkını

ve
eşitsiz bir savaşın terazisi-
ne vurulan

rötuş darbeleriydi suratı-
mız

gözlerimize dokunamayan
avuçlarımızda dünya, tes-
lim alınmış

gece ellerimizin gölgesi ay
ışığından sızan

göğün islisinden sıyrıl-
makla başlar gün

karanlık, gölgelerimizin
katil av zamanları

yerin altından sızıyor sanki
görünmez bir el

ve işitilir bir sesle
vuruluyoruz en olmadık

bir zamanda

tenhasında bu çağın
vuruluyoruz

olmadık bir vaktinde öm-
rümüzün

yokluğunda birikiyor inti-
kamı her birimizin

gidiyoruz zaman yitimi
acılarla

ramak kala yarınlar yürü-
yorsunuz

vuruluyor en olmadık bir
zamanda

sere serpe koca bir dünya
bu vakitlerdi

sırta eren meçhul vicdan-
ların yitik hüznü

bırakıp gidiyorduk
kuşanıp kimsesizliğimizi

bir de umudu toplayıp zu-
lasında inancın

bırakıp gidiyorduk
orada terk ettiğimiz sen

kalıyordun

tarihin sayfasına düşen
mürekkep resmin kıvılcıdan

hiçbir sınır ayırmıyordu
toprağı bizden

şimdi sendin toprak

mavisi düşmüştür gözleri-
min

ellerimde kan tazeliği ko-
kan yarasına

parça parça bedenine
ganimet diye topluyor yü-
rek yoksulu avcılar

vücudundan geriye kalan
kan damlalarını

“savaş yengisi” diye mü-
hür basıyorlar

kaç para eder
-yiğit hesabında geçmez

akçe-

o çağcıl insanların (!) yüz-
leri

dağ yüreğimizde

vuruluyor en olmadık bir
zamanda

sere serpe koca bir dünya
gülüşü Asur’dan kalma

Med savaşına nakşolan ka-
nıt

tarihin güncesine düşüyor

ruhumda katmer katmer
acı

ruhumda katmer katmer
gül

katran karası gece
su beyazı gün açtı

yüreğin resmi dokunur
kılıç kesmez

tortusu sökülmesi vicdanla-
ra...

yüreğin resmi
ne duygu kurgusu

ne imge

ne de simge

apaçık bir gerçek

ey gerçek arayıcıları

bildiğiniz her şeyi unutun

çocuk zamanlarımıza ulaşın

ondandır yürek

şimdi sendin yürek

şimdi toprak
gerçek

ve yürek

bir dağ zirvesinde
seni özlediğim her yerde o
dağ büyüyor

Nisan 2001

... (Zaman)

Bir tutkudur Kürdistan

Kürdistan tarihinde ihanet ve direniş hep iç içe yaşanmıştır. Büyük ihanetlere karşılık, büyük ve görkemli direniş ve kahramanlıklar sergilenmiştir.

PKK tarihi tümüyle tarihimizdeki ihanet ve direnişin somut örnekleri ile doludur. Kürt halkı PKK ile bilinçlenip kendi tarihini daha derinlikli tanımaya başladıkça ve direniş tarihini benimseyip kimliğine sahiplendikçe yenilmiştir ihanet. PKK, ihaneti ve işbirlikçiliği tarihimizden söküp atma gerçekliğidir. Zaten ilk eylemini de önce bu ihanet ve işbirlikçi odaklara karşı başlatmıştır.

Zaman yoldaş, Kürdistan'da yerli işbirlikçilere karşı yapılan mücadele döne-

Adı, soyadı: ...

Kod adı: Zaman

Doğum yeri ve tarihi: Suruç,
1970

Mücadeleye katılım tarihi: 1994

Şehadet tarihi ve yeri: 1997,

Kaniya Ga

minde Ulusal kurtuluş hareketini tanımış ve sempati duymuştu. Henüz küçük olmasına karşın, Apocu olmayı, işbirlikçi ve ihanetçilere karşı savaşmayı büyük bir arzuyla istiyordu.

Apocu hareket Kürdistan gençliğini etkilediği gibi zaman yoldaşı da derinden etkilemişti. Ailesi bu durumu görünce O'nu Avrupa'ya göndererek mücadeleden uzaklaştırmaya çalışmıştı. Ama Zaman yoldaş ülkesinden binlerce kilometre uzakta olmasına rağmen ülkeye bağlılığı ve yurtseverliğiyle devrimci olmanın özlemi ve hayaliyle dolup taşmaktaydı. Kısa bir süre sonra Avrupa'da mücadeleyle ilişki kurmuş ve saflara katılma istek ve özlemini belirtmişti.

yön
taşlanmayı bekliyor ru-
hum
bağışlanmaz suçlu
gecede yapış yapış çocuk
elleri
günahkarım

ve her gülüşte bir çocuk
acıyorum
aç gözler...
tarifini arıyor mana, yüre-
ğe sızmanın
yamalı sevinçlerle dolu
bohçam

eskimiş acılar kokuyor
sıyrıl
hatırlanmaza at
(yeni baştan)
bilinmezdi künyem
şimdi kazanmış umuda
sevginin kilidi o dağda
ve insanda

Arkadaşlar Zaman yoldaşın istek ve coşkusunun önüne geçmeyerek kararını saygı ile karşılamış ve partiye katılmasını onaylamıştı.

Avrupa'da gördüğü eğitimler ardından, kendi önerisi temelinde ülke kararı çıkmıştı. Zaten tüm hazırlıklarını daha önceden yapmıştı. 1995 yılında özlemini çektiği ülkesinin topraklarına dönmüştü. Gerillada aldığı eğitimler sonrasında 1995 yılında ihanetçilere karşı yapılan savaşta fiilen yerini almış, en önde ihanetçi güçlere karşı savaşmıştı.

Birlikte olduğu can yoldaşlarını bu savaşta şehit vermeleri O'nun ihanetçilere karşı daha büyük kin duymasına se-

hep oluyordu. Ve asla bu yoldaşlarını unutmayacağını, intikamlarını alacağını söylüyordu.

Saldırılarda yoldaşlarının saldırı ruhu, moral kaynağı ve cesareti olmasını bilen, olgunluğuyla yoldaşlarına kendini sevdiren, mütevazı ve anlayışlı yaklaşımlarıyla arkadaşlarının saygısını kazanan, örgüt ve parti yaşamında tavizsiz olan, bireysel kaygıdan kendini arındırmış, yoldaşının eksik ve yetersizliğine karşı tavrı sahibi olabilen, militan kişilik özelliklerine sahip biriydi Zaman yoldaş. İhanetçilere ve düşmanlara karşı kin dolu, yoldaşlarına ise sevgi doluydu.

1997 yılının 14 Mayıs'ında bu defa Türk özel savaş güçleriyle birleşen ihanetçi güçler, Özgürlük mücadelesine karşı tekrar saldırıya geçmişti.

Zaman yoldaş, işte intikam saati geldi diye heyecan içerisinde ihanetçilere karşı savaşmayı bekliyordu. Bu savaşta kahramanca savaşan Zaman yoldaş, hem yoldaşlarının intikamını almış, hem de çok sevdiği yoldaşlarının sonuna kadar takipçisi olacağını şehadetiyle göstermişti.

Anısı mücadelemize önder olacaktır.

**Mücadele arkadaşları adı-
na
Hamit Siverek**

Ruken ...

İYİLİK KRALİÇESİ

1997 yılında Güney Kürdistan Hacı Ümran kasabası çevresinde çok sayıda birlik ile geniş çaplı eylemler için konumlanmıştık. Hacı Ümran kasabası o dönemlerde ilkel milliyetçi-işbirlikçi KDP güçlerinin denetiminde bulunuyordu.

Savaşın Güney Kürdistan doğu cephesi yönetimi ile birlikte 25 civarında askeri komuta kademesinde yer alan arkadaşlar Hacı Ümran'ı ilk etapta kısa sürede ele geçirmek için planlama yapıyorlardı. Yani planlama ve yapılacak eylemleri ayrıntılandırma toplantısı gerçekleştiriliyordu. Toplantıya B. arkadaş yönetiyordu. Planlama kapsamında ilk eylem gece yapılacaktı. Ve bunun için tüm arkadaşlar pür dikkat komatani dinliyorlardı. B. arkadaş eylemin anlam ve önemi ile kuşatmanın gerçekleştirileceği tarz üzerine konuşmasına yapıyor ve gerillanın başarı sağlaması için askeri perspektif sunuyordu. B. arkadaşın yüksek moral ile yaptığı toplantı iki saat içerisinde sora erdi ve hemen hangi birliğin hangi teppe ve karakollara saldıracağı hususu birlik komutanları arasında tartışılarak netleştirildi. Daha sonra B. arkadaşın talimatı ile eylem hedefleri, eyleme gidecek olan arkadaşlar tarafından titizlikle keşfedildi, stratejik tepeler, yollar, köyler ve mayınlı bölgeler, en son olarak da hedeflerin krokisi yani çizimi defter kağıdı üzerine çizilerek netleştirildi.

Ben alana yeni gelmiş olduğumdan araziye fazla tanımıyordum. Fakat gideceğimiz ve dımaçığımız yeni alana tanıyan arkadaşlar tarafınca çok de-

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ruken**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: 1997,

Hacı Ümran

taylı anlatılmış ve gereken keşiflerde yapılmıştı. Bu yüzden artık saldıracağımız teppe olan çehit Cesur tepesini tanımış gibi olmuştum. Bu teppe Hacı Ümran kasabasının hemen üzerinde yer alıyordu. Ve saldırı gürubunun üzerinde tecrübeli Şiyar arkadaş yer alıyordu. Şiyar arkadaş bu araziye çok iyi tanıyordu ve defalarca bu tepelere saldırıya gitmişti. Takviye gürubunun komutanlığını ise ben yapacaktım. Ruken arkadaş da benim yardımcımca. Ruken arkadaş eski ve yetenekli bir kadın savaşçıydı. Coşkulu, heyecanlı ve son derece cesaretlili bir arkadaşta. Fedakarlığı ile de herkesçe sevilen ve sayılan bir konuma ulaştığını kendisini.

Ruken arkadaş erkek arkadaşlarıyla eylemlere giderken hep koruyucu gözle onlara bakıyor ve yoldaşlarına duyduğu güven ile yüreğini ortaya koyarak savaşıyordu.

Eylem sadece bizim saldırı kolumuz ile sınırlı değildi. Bu gece eylemlilik Hacı Ümran kasabasının dört bir yanında gerçekleştirilecekti. Yani kapsamlı hazırlanmıştık. Biz grup olarak da üzerimizdeki cephaneleri kontrol edip eksiklerimizi tamamladıktan sonra yerimizden ayrılarak saldıracağımız teppeye doğru ilerlemeye başladık. İnancılı bakışlarımızı birazdan toza dumana katacığımız hedefimize kilitlemiştik.

Eylem yerine doğru ilerlerken işbirlikçi güçlere karşı öfkemizi kusacağımızdan ve ineneti silip süpüreceğimizden dolayı çok gururlaydık. Eylemimizin derin anlamını iliklerimize kadar hissediyorduk. Daha tepenin altına girmeden önce saldırı ve takviye grupları birbirimizden ayrıldık. Saldırı grubumuz deşifre olmamak ve peşmergelere görüntü vermemek için çok ağır ilerliyordu. Bizden on dakika kadar uzaklaştılar ki silah sesleri gelmeye başladı. Silahların sesi gelmesiyle beraber Ruken arkadaş bana döndü.

"Heval mümkün değil, bizim grup saldırı yerine bu kısa zamanda ulaşamaz. Kesin bir aksilik olmuştur" dedi endişeli bir ses tonuyla.

Ben tam Ruken arkadaşla cevap vermeye hazırlanıyordum ki, bu sırada eylemin koordinatörlüğünü yapan arkadaş cihazla bana çağrı yapıpuk acele grubumla beraber saldırı grubuna

ulaşmamı istedi. Saldırı gurubu daha tam yerini almadan peşmergeler tarafından fark edilmiş ve peşmergelerin kurşunlarına hedef olmuşlardı.

Biz hiç zaman kaybetmeden kendimizi kurşunlardan koruyarak heş dakika içinde saldırı gurubuna ulaştırdık. Saldırı grubuna ulaştığımızda Şi-yar ve diğer arkadaşlar kayalıkların arkasına çömelip otarmışlardı ve saldırı için uygun bir zaman bekliyorlardı. Biz koşu koşu tepeye çıktığımızdan nefes nefese kalmıştık.

"Herhangi bir olumsuzluk var mı?" diye sordum.

Şi-yar da, "yok heval herhangi bir şey yok, ama ilerleyemiyoruz" dedi.

Ruken arkadaş da yanımıza gelmişti. Ben ve saldırı grubundan dört arkadaş tepenin arkasını dönerek mevzilere 6-7 metre kadar yaklaştık. Elimi bombanın pimini atarak derin bir nefes aldım ve bombamı mevziye doğru fırlattım. Beni fark eden peşmergeler bombanın patlamasıyla birlikte olduğum yeri yaygın ateşine tuttular. Serî bir şekilde gelen mermilerden biri sağ koluma ve biri de sağ gözümün hemen üstüne isabet etti ve ben aşağılara doğru yuvarlandım. Kendimden geçme-

miştim henüz. Kurşunların yarısından dolayı fazla acı çekmiyordum önleme baktım Ruken arkadaş bana doğru gelmeye çalışıyor, O'na bağırarak gelmemesini söyledim, ama O'nu tutmak mümkün değildi. Ruken arkadaş beni dinlemeyip yanıma geldi. Beni çatışma alanından uzaklaştırmaya çalışırken ah sesi ile birden üzerine yığılıverdi. İhanetçi mevzilerden atılan rastgele mermilerden biri başına isabet etmişti. Kafasını kaldırdım. Gözlerimin içine bakıyordu. Bir şeyler söylemek istedi, birkaç sefer kendini zorladaysa da ancak dudaklarını kıpırdattı ve başı omzuma üzerine düştü.

Saldırı grubumuz Ruken arkadaşın şehit olmasından habersiz ihanet mevzilerine bomba yağdırıyorlardı. İki saat kadar işbirlikçiler çırpındılar. Ama hiç biri canını kurtaramadan tüm mevzileri arkadaşlar ele geçirmişlerdi. Bijl Serok Apo sesleri tepenin başında yankılanıyordu. 18 ihanetçinin cenazesi mevzilerin sağına soluna saçılmıştı. İhanetin bedelini canlarıyla ödemişlerdi.

Ellerim Ruken arkadaşın başında gözlerimden yaşlar seller gibi durmadan akıyordu. Beynimde yüzlerce so-

ru adeta beni yiyip bitiriyordu. Ruken arkadaşın gelmesini engelleseydim böyle şehit düşmecekti. Benim yılmazımdan, benim yaralanmam nedeniyle şehit düştü. Kendimi tamamıyla kaybetme ile yüz ylızeydim. Vicdanım derinden sızıyordu.

Arkadaşlar mevzileri düşürdükten sonra silahları peşmergelerin üzerinden kaldırıp aşağıya iniyorlardı. Henüz Ruken arkadaşın şehit olduğunu bilmediklerinden coşkuyla, eylemin başarısıyla slogan atıyorlardı. Benim yaralı olduğumu bildiklerinden gelip beni götüreceklerdi. İki arkadaş tam üzerime eğilip beni kaldırıcukları sırada Ruken arkadaşın cansız bedeni yerde yatıyordu. Oldukça sevilen Ruken arkadaş böyle gören tüm yoldaşlar gözyaşlarına hakim olamıyorlardı. Bu tepenin kraliçesi olmuştu. Hacı Ümrân'ın en yüksek yerinde iyilik tanrıçası ile tüm alanı kucaklayacaktı. Arkadaşlar şehit Ruken'i sırtlarına alarak ve bana da yardım ederek tepenin aşağısına kadar getirdiler. Başları dik, gözler parlak ve intikam doluydu. Yüreklere şehit Ruken ile kucaklaşıp vedalaşıyordu.

Kawa ÖZGÜR

Sabri Ali

BİRİKMİŞ KİNİN EN KESKİN HANÇERİYDİ

İsimsiz kaldı birçok şeyimiz ya da bir çoğumuz isimsiz gelip geçiyoruz. Tıpkı bizden önce giden birçok devrim şehitleri gibi ve biz birçok isimsiz kahraman gelip geçtiği bu tutsak ülkenin kaynayan sıcak topraklarında her bir yeni günü karşılamak için yürek biliyoruz.

Bu sıcak topraklarda, su boylarında, dağ patikalarında isimsiz kahramanların ayak izleri, kaya oluklarında da anıları kaldı. Ve bir gün geldi bu ülkenin topraklarında geçen bir destanın ismi "LEHENG" oldu.

Ülkenin beyaza büründüğü zemheri günleriydi. Nasıl ki gecenin en karanlık olduğu an şafağın en yakın olduğu an ise, kışın en sert oldu-

Adı, soyadı: **Sabri Ali**

Kod adı: **Leheng Kubani**

Doğum yeri ve tarihi: **Kubani, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **12**

Haziran 1997, Hacı Ümran

ğu günlerde baharın en yakın olduğu günlerdir. Böylesi günler çok soğuk olur.

V. Kongre sürecindeydik. Partinin son kertede bugün adına fedailik dediği değişimin, yeniden yapılanmanın temellerinin atıldığı o süreçte Leheng arkadaşla tanıştım. Yeni katılmıştı. Yeniliğin tüm sıcaklığını buğday tenindeki yüz hatlarında taşıyordu. Kongre sonrası Metina'ya geçtikten bir süre sonra düşman kapsamlı bir saldırıyla Çelik operasyonuna başladı. Leheng arkadaşta oradaydı. İçten, samimi birçok güzel özelliklerinin ortaya çıkacağı zorlu günlere beraber girdik. En belirgin özelliği etrafındakilere güven veren o korkusuz ve heybetli duruşuydu.

Geceler günlere, günler gecelere dönüşüyor, dere yataklarında sular dans eder gibi akıp gidiyor, patikalardaki ayak izleri suret değiştiriyor ve bu güzel ülkemizin topraklarında dökülen boş mermi kovanlarının sayısı gün geçtikçe artıyordu.

En sıcak çatışmaların en amansız savaşçısıydı Leheng arkadaş. O hep zafer için yöneliyordu. Yenilgi ise onun literatüründe olmayan bir kavramdı. Dili suskun, yüreği fırtına doluydu. Hiç okul okumamıştı. Konuşmayı fazla sevmezdi. Ama zafer parıltılarıyla ışıldayan herkese güven veren keskin gözleri vardı. Çok iş yapan az konuşan biriydi. Kıvrak bir zekaya sahipti. Bütün bu özellikleri bir yana o gerçek bir asker, heybetli bir komutandı. Onun içindir ki savaşçı iken herkes onun komutanı, komutan iken herkes onun savaşçısı olmak istiyordu.

Kuzey-Güney arasında tampon bölge oluşturup ora-

da yerleşmek için gelen düşman, 45 günlük yoğun bir savaştan sonra büyük bir yenilgiyle geri çekildi. Ondan sonra da Leheng arkadaşla pek ayrı kalmadık zaten arzuladığım şeyde buydu.

En birikmiş kinlerin en keskin hançeriydi. Leheng arkadaş 1996 Ağustos'u'nun kaynayan sığağında ihanet yine düşmanla kolkolaydı. İhanetin bu seferki hedefi Hewler'di. Hewler kuşatmadaydı. Katliam gelip dayanmıştı kapımıza. KDP, Irak ile birlikte Hewleri işgal etti. Yas bulutları çöktü Hewler'in doruklarına. O doruklar kadar kinimiz birikti ve bütün kinini suskunluğuna gömüyordu Leheng arkadaş.

2 Eylül'de parti, beni ve iki arkadaşı alt yapı hazırlıkları için yeni bir alana gönderdi. Kandil'e doğru yola koyulduk. Kandil'in kuş uçmaz kervan geçmez sırtlarında, kuytu vadilerinde, tozlu patikalarında ve seyrek ağaçlı yamaçlarında dolaştık

durduk. Sadece üç kişiydik. Bu alanda ne düşmanımız ne de yandaşımız bizim burada hedefimize ulaşacağımıza inanırdı. Ama biz inanıyorduk. Çünkü yanımızda Leheng arkadaş vardı. O hedefe kilitlenmenin en militan ifadesiydi.

Bizim, bizden başka yoldaşımızın olmadığı bu heybetli coğrafyaya ihanetin tohumları ekilmişti bir kere, kolay mı ihanetin çirkinliğini anlatmak?... Aç kaldık, susuz, uykusuz, kimsesiz kaldık. Her şeye rağmen yanımızda Leheng arkadaş vardı. Yalnızlığın ve yorgunluğun pususu çökünce, o başlardı evdeki haylazlıklarını anlatmaya. Bizim moral deryamızdı. Bir gerilla için gerekli ne varsa hepsini öğrenmek istiyordu. Yaratıcı zekasıyla kısa sürede kavırıyordu. Fedakarlığı ve inisiyatifıyla her işin üstesinden gelir, en içinden çıkmaz durumlarda bize başarmanın bir yolunu yöntemini bulurdu.

Üç kişi geldiğimiz alanda yıl sonuna doğru sayımızı bir bölüğe çıkarmayı başarmıştık. Bu büyük bir başarıydı. Biz iddiamızda daha da ısrarlı olduk, mutlaka Kandil'e gerillayı taşıracaktık. 1996-97 kışının eğitim sürecine girecektik. Fakat okulumuz yoktu. Leheng arkadaş yine her zaman ki canlılığıyla devreye girdi. Mayın yüzü görmemesine rağmen birkaç dakikalık anlamından sonra, bizim profesyo-

çoşkulu birlikler geldi. Leheng arkadaşla birlikte KDP'den ihanetin hesabı sorulmuştu. Bir yılın blançosu : 52 BKC, 47 B-7, 12 doğka, 600'e yakın kleş oldu.

Leheng arkadaş yorgunluk bilmez biriydi. Hiç kimse bir an bile onun coşkusu yitirdiğine tamk olmadı. Sadece eylemlere alınmadığında morali bozuluyordu. Gerçi böylesi durumlarda pek yaşanmazdı. Sürekli en ön saflarda

niyordu. 1997'nin Haziranı'ydı. Yılın ve savaşımızın en sıcak günleriydi. Hacı Ümrân'a baskın yapılacaktı. Leheng arkadaşın eyleme girmesinden yana değildim. O'nu iyi tanıdığım için nasıl tepki göstereceğini biliyordum. Onun için mechuren eyleme koyduk. Biraz geride tutabilmek için takviyenin üzerine verdik. Eylem esnasında saldırı kolunun komutanı şehit düşünce Leheng yoldaş yine ile-

nel mayıncımız oldu. Okul için kısa bir sürede bir mağara yaptık. Kış boyunca hem eğitim gördük. Hem de bahar için hazırlıklar yaptık. Bahar geldiğinde hiç kimsenin inanmadığını gerçekleştirdik. İki bölüklük güçle alana açıldık.

1997 yılının 14 Mayıs'ında KDP ihanetinin Hewler'de gerçekleştirdiği katliamın hesabını sormak gerekiyordu. İşte kimsenin inanmadığını yaptık. Görkemli Kandil arazisinde bir savaş cephesi açtık. Xakurke'den

yerini alırdı. Düşmana ve her türlü zorluğa karşı başı dik, yenilgiye tahammülü yoktu. Mücadelesinde hırslıydı.

Geceler gündüzler birbirlerini kovalayıp duruyorlardı. Her gece parlak bir yıldızın kayışıyla bir yiğit fidanımız kanıyla suluyordu bu tutsak ülkenin sarı sıcak toprağını. Leheng arkadaş en büyük kahramanlıkların en büyük ifadesiydi.

Yine kayınıyordu, sıcaktı toprak, ülke kayınıyordu. Dünya kayıyor, Hacı Ümrân kay-

riye atılmanın fırsatını bulmuştu. Şehit yoldaşın cihaz ve silahını kapığı gibi kolun başına geçip eylemi koordine etti. Geri çekilme sırasında yaralı bir arkadaş kurtarıken serseri bir kurşun gelip O'nu buldu. Ve o anda parlak bir yıldız daha kaydı gökten ve o gece, o eylem saatinde bir fidanımız daha kanıyla suladı bu tutsak ülkenin sınırsız sıcak toprağını...

Anısı mücadelemize öndendir.

Mücadele arkadaşları

Rojda...

KORKUYU ÖLDÜREN MİLİTAN

Rojda arkadaş fakir bir ailenin çocuğuydu. Yurtsever, partiyle iç içe yaşayan bir aileden geliyordu. Bu yüzden daha küçük yaşlarda partiye katılım sağlamıştı. Çünkü parti O'nun ailesi gibiydi.

1992 yılında yaşanan Güney savaşında Parti saflarında yerini almıştı. Küçük yaşına rağmen kahramanca savaşmış, mücadele etmişti. Cesur, atik ve saldırı ruhu ile dolu bir arkadaştı. Bu özelliklerinden dolayı Güney savaşında önemli bir rol oynamıştı.

Güney savaşından sonra Botan alanında görevlendirilmişti. Botan deyince akla ilk gelen Cudi dağına ulaşmanın sevincini ve coşkusu nu yaşıyordu. Cudi dağında her gördüğü yeni şey O'nu heyecanlandırıyor, öğrenmek için büyük bir çaba harcıyordu. Yaşamda sevilen, eylemlerde hep ön saflarda yer alı-

✪ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rojda**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şehadet tarihi ve yeri: 1997,

Dargeçit

dı. Korku nedir bilmezdi. Bu yüzden de her zaman saldırı gruplarında yer almış ve birkaç kez de üst üste yaralan-

mıştı. Buna rağmen ön saflardaki yerini asla bırakmamıştı.

1994 yılında kafasından ağır yaralanan Rojda arkadaş tedavi amaçlı Zele kampına gönderilmişti. Tedavisi bittikten sonra ise tekrar Botan gitmeyi önermiş ve bu defa komutan Agit'in mekanı olan Gabar dağına gitmişti. Gabar dağında manga komutanlığını görevini yürütüyordu.

1997 yılında hareketli bölükte yer almış ve Mardin'in Dargeçit muntakasına eylem amaçlı gönderilmişlerdi. Rojda arkadaş saldırı grubunda yer alıyordu. Hedeflerine ulaşmadan düşman onları fark ettiği için eylem çatışmaya dönüşmüştü. Grup toplu bir şekilde durmuş, sızmaya hazırlanırken, düşman bomba yağdırmaya başlamıştı. Grubun zarar görmemesi için heval Rojda, kendini feda edip bomba üzerine atıyor ve böylece ölümsüzler kervanına katılıyor.

Heval Rojda henüz çok gençti, ama büyük bir cesaret, çelikten Apocu iradeye sahipti. Son dakikasında bile o büyük cesaretini göstermişti. Her zaman "düşman ne ki, ondan korkayım" diyordu.

Rojda arkadaş mücadele-mizde yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

Kurdistan ... (Nalîn)

Kadının özgürleşmesi en büyük amacıydı

Yurtsever bir aile ve çevre ortamında dünyaya gelen Nalîn yoldaş, böylesi yüce bir ruhla da büyüdü. O, ailesinin en büyük kızıydı. Aynı zamanda emekçi özelliklerle büyümüştü. En önemli özelliği emekçi olma özelliğine sahip olmasıydı. Bu O'nu her zaman üretici kılıyordu. Hazıra konmaz, aynı zamanda küçük başarılarla yetinmez, sürekli yaratmak ve üretmek isterdi. Her koşul ve ortamda yaşamda zorluk çekmezdi. Çabucak adapte olurdu.

Nalîn yoldaş ortaokulu bitirdikten sonra dışardan sağlık eğitimini de gördü. Bu süreçte partili arkadaşlar ve ailesi olan ilişkileri O'nu mücadeleye yakınlıktırmıştı. Ülke ve halk gerçeğini daha iyi kavradıkça da gerillaya katılım istemi büyüyordu.

Katılım sağlamlasında esas olan, O'nun için çekici yönler ulusal, emekçi, kadın ve özgürlük yanındaydı. Bu O'nun temel olarak dayanmış olduğu amaçtı. Partiye katıldığında ön eğitimini evlerde yapılan grup eğitimleriyle tamamladı. Eğitim sonrasında halk içinde siyasi ve örgütsel faaliyetlerde görevlendirildi. Nalîn yoldaş eğitiminden aldığı güç ve bilinçle çalışmalara büyük bir coşkuyla katıldı. Bu faaliyet-

● Adı, soyadı: **Kurdistan**

Kod adı: **Nalîn Siyabend**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrîn, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997**

Hakkari

ler esnasında Suriye polisleri tarafından tutuklandı. Birkaç ay hapiste kalan Nalîn yoldaş, yapılan psikolojik, fiziki işkenceye karşı hiçbir zayıflık göstermemiş ve direnmışti. Zindandan çıktıktan sonra hemen Önderlik sahasına gider. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde bir eğitim devresine katılır. Daha tecrübeli, daha üstün bir moral gücü ve bilinciyle tekrar kitle faaliyetlerine devam eder. Bu hizmet artık O'nun için kafi gelmez. Gerillaya katılma azmiyle partiye

önerisini yapar. Parti tarafından kabul görülen önerisi sonucunda 1993'te Botan alanına geçer. Daha sonra süreç içinde birkaç alanda pratik faaliyetlerde yerini alır. Bu alanlar Haftanin, Metina, Hakkari ve daha sonra Etruş kampında faaliyetlerine devam eder.

Nalîn yoldaşın halka büyük bir bağlılığı ve derin bir ilişkisi vardı. O'nun halkçı yanı güçlüydü. Güler yüzlü ve çalışkanlığıyla bulunduğu ortamda çok çabuk kabul edilirdi. Aynı zamanda sosyal açıdan girişken bir ruha sahipti. Kendini üstün görmezdi. Kadının özgürlüğü O'nun en çok yoğunlaştığı konuların başında geliyordu. O'nun yaşamındaki en büyük arzusu Başkan Apo'nun yaratmaya çalıştığı özgür kadın gerçeğine ulaşmaktı. Her ne kadar gerillada fiziki olarak bir zorlanması oluyorsa da, bunu kendisine engel yapmamıştır.

Nalîn yoldaş 1997 yılında düşman ile girilen bir çatışmada Apocu fedai geleneğine yaraşır bir biçimde direnerek Hakkari'de şehitler kervanına katıldı. Özgürlük amaçları mücadelemizde devam edecektir.

Mücadele arkadaşları

Korkuyu yüreğiyle yenenlere

❖ Adı, soyadı: **Seyithan**

Durmuş

Kod adı: **Mîrxan**

Doğum yeri ve tarihi: **Aner köyü-Varto, 1956**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **6**

Ağustos Kırigol mevki-Varto

*Beyazlığın içinden çıkageldi
Pusları yırtan mimozaları
Kundaktaki umuduyla karşıladı
Göğhar'ın pamukçu teni
bir sevdâydı
serinliği ile yüreğini saran
ilkleri belli olmayan
masalın başlangıcı gibi
Sadece kendisi vardı
bir de ak örtülü toprak
yoksa o bir masal
kahramanı mıydı?
ya da onların yanına mı
gidiyordu?*

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Davut**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **6**

Ağustos Kırigol mevki-Varto

*Acı bir diyyu kapladı yüreğini
Şu kardelen kadar direngen
olabilir miydi?
O'nun da geride bıraktığı
beş kardeleni vardı
Zaten O'nun yaşamı bir kardelen
Yaşamın direngenliğine tutunan
kardelenler
Sallandı bir o yana bir bu yana
Bu tutkıyla beneklenen bahar
Koca bir zamandı...
Dâğlerin muradına kapıldı
düşlerin ateğinde yandı
ağa ağıt ağıladı*

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Xemgîn**

Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **...**

Şehadet tarihi ve yeri: **6**

Ağustos Kırigol mevki-Varto

*ve boylu boyunca
uzanıp toprağına sarıldı
omuzunda Kox nöbet tutarken
çocukların seslerini diyydu
okulda Türkçe konuşup
Kürtçe küfür etmiyor
O'nun için marş söylüyorlardı
isimsiz kahramanların marşını...
Kekik kokulu kayalıklardan
kayıp gelen
Kekik kokulu çoban çocuklar
Deniz görmüş gibi
sonsuz ve engin
baktılar bayrak altında...*

Hangi zaman kesitinden yola çıkıp çözmeye çalışsan, yitip kıta gibidir doğduğu topraklar; bellekler yalnız duyumsadığını devralmıştır. Sığındığı yalnız toprak olmuştur insanların. Bir de inançları. Maddi ve manevi dünyalarını oluşturan bu iki öğedir onları yaşamın başlangıcında tutan...

Baharla beraber sökün eden nehirler dolusu bereket, ilk damlasını Newroz'da bırakır, hızla yaza doğru yelken açardı Serhat'ta. Büyük bir özlemle beklenen baharda, çocuklar doğanın ferahlığına ve yedi rengine hasret grup grup dağılarak Newroz çiçekleri toplardı tarlalarda. (Asmin çiçeğine burada böyle deniyordu.) Çocuklar en çok bu mevsimde özgürdüler. Çayırarda nehirler boyu koşuyor, mağaralara dalıyor, resimli duvarlarda gizli hazinenin iksirini arıyorlardı.

En kuytu dağ köşelerinde bir izdi tarih; ufku aşan, öte dünyalara götürülen. Uzun kış gecelerinde bütün çocuklar gibi Mırxan heval de en çok bunları özliyor, görmek istiyordu. Soğuk ve beyaz kış aylarından sonra, sanki hayatı bıraktıkları yerden devam ettirmek istercesine coşku ve neşeyle oynuyorlardı bütün arkadaşlarıyla. Çocuk yürekleri aile ve aşiret gelişmelerini kabul etmiyordu. Kendilerini içinde görmedikleri aşiret ve köy kavgalarına inat, ruh dünyalarına açılan bir kapıydı oyun yerleri. Keşke her şey çocuk yürekleri gibi temiz kalsaydı! Savaş oyunları değil, kırlarda, saklambaç oynasalardı. Doğanın güzellikleriyle iç içe, doğaya ihanet etmeden yaşayabilselerdi. Ama sömürge çocuklarıydı onlar, bütün Kürtler gibi. Ülkeleri bölünmüş, her parçaya başka bir güç hakim olmuştu. Yüzyıllarca yaşanan is-

yanlarda, hep onlar kaybetmişti.

Dağların eteğinde kurulmuş köyler, belki de bir sığınaktı yüzyıllardır özgür yaşamak isteyen Kürtler için. Özgürlüğü kuytu dağ köşelerinde yaşamışlardı yüzyıllardır. Ne zaman bir saldırı olsa, anasına sığınan çocuk gibi, dağlara sığınarlardı. Beiki de bu yüzden yaban oluşları. Yabanlık, bir parça özgürlüktü onlar için.

Murat suyu kaynağını binbir sudan alarak oluk oluk aktığı, yer yer vadilerin ve düzlüklerin uzandığı her köyün bir tepcekle ya da bir dereceyle birbirinden koptuğu yerleşim yerlerinin ekili tarlaları, zorunlu bir yerleşimi kendine göre toplumsal serpilisi ifade ediyordu. Suskunluğu bozan, herkesin benzer işlere koşuşturmasıyla ortaya çıkan gürültü yaşamın diğer ayrıntılarıydı.

Şeyh Sait isyanı ihanetle noktalandığından beri, katliam tarihinin üstü kara bir gölgeyle çoktan kapanmış, yöre insanların belleklerinde yeni sayfalar açılmıştı. Yenilen, başarısız olan insanların artık umudu da kalmamıştı. Artık kaderlerine razı olmaktan başka ellerinden bir şey gelemezdi.

Onlara göre isyanlarının başarısız olmasının bir nedeni de, devlet içinde 'devlet adamlarının' olmasıydı. Toplumsal ihtiyaçlarda bu zorlanmanın aşılması için aydınlanma konusuna endekslenmişti tüm kafalar. Bu zamandan sonra sanki dünya bu insanlara dargelmiş gibi, kendi geleceklerine yön veremeyen ana ve babalar, çocuklarını okutarak bir gelecek yaratmaya çalışıyorlardı. Başarısızlık cehaletten ileri geliyordu. Bu yüzden çocuklar okumalı, 'büyük adam' olmalıydılar. Büyük adam olurlarsa, hiç değilse kendilerini kurtarırlardı...

Büyük bir öykünmeyle başka toplumlara bakıyorlardı. Üstelik hor görülme, aşağılanma kendilerine layık olmayan şeylerdi, ama ne yap-sınlardı ki, ileri bir toplum olamamanın yükü bir kambur gibi sırtlarında duruyordu. Artık kendisine faydası olsun da belki çevresine de bir faydası olur mantığı herkesi başarılarının çaresine bakmaya zorluyordu. Bu da bir yerde parçalanmanın, savrulmanın kendisi değil miydi?

Ama her köyde okul yoktu. Okulu olan köy ya da kasabaların ise gidip ve dönüşü çok zorluydu. Uzun kış günlerinde okula gitmek mümkün olmadığından bölgelerde açılan yatılı okullara göndermek hem ulaşım hem de maddi açıdan külfeti azaltacaktı.

Yatılı okullar, Dersim isyanından sonra, özel olarak geliştirilen bilinçli bir politikaydı. Katliamla bitirilemeyen Kürtler, asimilasyonla bitirilecekti.

Kürt çocukları için yaşam bu okullarda bir cendere, dar bir kıskak olmasına rağmen, bireysel yaşam ve yeni ekonomik kaynakların yaratılması anlamına da geliyordu. Bu yüzden katlanmak gerekiyordu.

Mırxan arkadaş da okula başladığında öğrenme, bilme merakı O'nun kısa zamanda başarılı bir öğrenci olmasını sağlamıştı. Okuyup yazacak her bir şeyi kendi anlayacaktı. Annesi ve babası yine kardeşleri O'ndan çok şey öğrenecekti. Büyüklerine saygılı olmayı, insanları sevmeyi öğretecekti, kavgasız bir yaşam ailesine değer veren onlar için her türlü fedakarlıkta bulunan örnek bir insan olmayı ta o zaman kafasına koymuştu. Ama O, önce insanca yaşamayı öğrenmek istiyordu. Maddi yaşam daha sonra geliyordu.

İlk ve ortaokulu Diyarbakır'da yatılı olarak okudu. Her Kürt çocuğu gibi, O da kaderine razı olmuştu. Küçük yaşta aileden ayrılmanın yanı sıra karşılaştığı ortam bir açık hava hapishanesine benziyordu. Özgür köy ortamından sonra böylesi bir yaşama katlanmasının tek sebebi ailesinin O'na umut bağlamasıydı. Onlar için katlanacaktı tüm zorluklara, hakaretlere. Ama öğrendikçe kafasında birçok çelişki de oluşuyordu. Kürtlükten, Kürt gerçekliğinden çok uzak bir insan değildi. Hatta bazı ilkel milliyetçi örgütlere sempati bile duyuyordu. Liseyi Muş'ta okuduğu sınıflarda siyasetle ve bazı Kürt örgütleriyle de tanışmıştı. Yörede Ala Rızgari hareketi ödeydi, biraz da ulusal karakter taşıması sebebiyle Mirsan hevalin sempatisini kazanmıştı.

12 Eylül cuntasından sonra artık evlenmiş olmasına rağmen Türkiye ve Kürdistan'da yaşanan gelişmeler insanın toprağını dahi hırakıp adeta bir yerlere kaçmasını dayatıyordu. Hele hele maddi imkansızlık, bunu daha da zorunlu kılıyordu. Bu yüzden önce '84 yılında Suudi Arabistan'a işçi olarak gitti. Orada iki yıl kaldıktan sonra tekrar memleketine

döndü ve ardından da '87'de bu defa Avrupa'ya gitti.

Bu süreçte Kürdistan'da çok şey değişmişti. '78'de kurulan PKK, 15 Ağustos Atılımı ile gerilla savaşına başlamıştı. Gerilla birlikleri, Botan'dan Garzan'a, Amed'den Dersim'e, Serhat'a kadar yayılmaya başlamıştı. İlk dönemler PKK'nin çıkışına şüpheyle yaklaşan Kürt halkı, 12 Eylül sonrasında gelişen gerilla savaşıyla yeniden umutlanmıştı. Yürelerinde söndü samlan özgürlük ateşi yeniden tutuşmuştu. Ağrı dağına gömülen özgürlük umutları, Başkan Apo önderliğinde yeniden canlanıyordu.

Mirsan heval de bu gelişmeleri dikkatle izliyordu. Daha önce sempati duyduğu Kürt örgütleri, 12 Eylül sonrasında aynı geçmiş isyanlardaki gibi kaybolup gitmişti. Tek kaybolmayan Apoculardı. Sağlam adımlarla gelişen Apocu hareket, söylediklerini yapmakla, tanınıyordu, bir de kahramanca direnişiyse...

Mirsan heval, bu gelişmeleri büyük bir heyecan ve umutla izliyor, ama yeteri kadar tanımadığı için, bir türlü ilişkilenebiliyordu.

Avrupa'ya çıktığı dönemler, mücadeleyle ilişkilene imkânına da kavuşmuştu. Avrupa'da kaldığı birkaç yıl boyunca hem çalışmış hem de gerçek yurtseverliği öğrenmişti. PKK'yi tanıdıkça, anladıkça, özgürlüğe giden yolu da kavramıştı. Özgürlük Başkan Apo'nun ideolojisinde ve PKK'nin mücadele çizgisinde gizliydi. Bu yüzden Ulusal kurtuluş mücadelesine sıkı sıkıya sarılmış, onu anlamaya, kavramaya ve uygulamaya çalışıyordu.

Avrupa'da geçen zamanı O'nun yaşamını değiştirecek kadar dolu ve anlamlıydı. Bu gurbet ellerde kendi gerçekliğini tanıması belki bir çelişkiydi, ama aynı ruhta birleşen insanların dünyanın neresinde olursa olsun birbirini bulacağı da bir gerçektir. Doğrular ne sınır tanıyordu ne de uzaklık...

Nihayet kendi özüne, düşüncelerine ve özlemlerine bıraktığı yerden devam edecekti. Sanki çocukluk günlerini yeniden yaşıyordu. PKK ile tanıştıktan sonra kendisini bir çocuk kadar saf ve temiz hissediyordu. Zaten Avrupa'ya gelişinde en çok mücadeleyle tanıştığına sevinmişti. Yüreğini bu özgür bilinc-

le dolduracak her nefeste kendi ülkesini soluyacaktı.

1991 yılında memleketine geri döndüğünde, hemen gerillayla ilişkilenecek milis olarak göreve başladı. Alanı iyi tanıdığı için, görevlerini eksiksiz yerine getiriyordu. Dürüst kişiliği ve samimiyeti ile çevrede büyük bir saygınlığı vardı. Gerillanın bütün ihtiyaçlarını karşılıyor, örgütlenme ve kuryelik yapıyor, gerektiğinde ise eylemlere katılıyordu. Ama artık bu, O'nu tatmin etmiyordu. Mücadeleye daha aktif katılmak istiyordu. Ayrıca özel savaş rejimi de O'nun peşindeydi. Yaptıkları bir şekilde onların kulağına kadar ulaşmıştı.

Bu yüzden gerillaya katılma kararı alan Mirxan hevalin bu istemi parti tarafından uygun bulunmuştu. Mutluluğuna diyecek yoktu artık. Çünkü hiçbir şey özgürlük dağlarındaki gerillalar kadar güzel olamazdı. Daha önce de birkaç kez öneri yapmış, ama evli ve çocukları olduğu, ayrıca alanda yerel çalışmalarda çok başarılı olduğu için kabul edilmemişti. Yüreği gerilla ve mücadele sevgisiyle dolu olan Mirxan yoldaş, '92 yılında gerillaya katılarak bu istemine ulaşmıştı.

Beş çocuk babasıydı Mirxan heval. Çocuklarının özgürleşmesinin, ülkesinin özgürleşmesine bağlı olduğunun derin bilinciyle katılmıştı gerilla saflarına. Sadece kendi çocukları için değil, bütün Kürt çocukları için mücadele edecekti. Bin yıllardır adı bile yasak olan mazlum halkın, intikamını alacaktı.

Böyle büyük amaçlarla başlamıştı mücadelesine Mirxan heval. Büyük bir coşku ve azimle koşuyordu bütün görevlerine. Alanı tanıması, algılama düzeyinin yüksek olması, dağlarda yaşamaya alışık olması, O'nun geril-

laya kısa zamanda adaptasyonunu sağlamıştı. Özgürlük tutkusundan O da payını almıştı tüm gerillalar gibi. O iksirden içmişti ve geriye dönmek sadece fiziki olarak ölmekle mümkündü. Ne mutlu doğru bildiği yoldan yürüyenlere! Ne mutlu korkuyu yüreğiyle yenenlere...

İki yıl boyunca Serhat'ın birçok alanını adım adım dolaşmıştı. Ama Varto ve çevresini iyi tanıdığı için daha çok bu çevrede kalmıştı. Hem halkın örgütlenmesinde hem de alanda bulunan özel savaş rejimine karşı eylemlerde birçok katkısı olmuştu. Bu yüzden ailesi ve köyü de baskı altındaydı. Onu durduramayan devlet güçleri, hıncını ailesinden çıkarıyordu. Aileye baskı yaparak Mirxan hevali etkilemeye, mücadeleden koparmaya çalışıyorlardı. Hafta evini bile yakmışlardı. Ama Mirxan heval böylesine ucuz taktikleri anlamayacak kadar toy bir insan değildi. Ve cevabını da daha güçlü çalışarak verecekti.

Serhatın zozanları bitimsiz arazisiyle binlerce kez yağmurda ıslanır ve güneş ateşiyle harlanır, yeni yaşamlara gebe kalır. Kimi yerde ufuk çizgisiyle birleşen düzlüklerin yerini birden başlayan dağ silsilelerine bırakır. Boşaltılmış köyler yasaklanmış zomlar yerini sonsuz bir boşluğa bıraktığından beri daha da bir ıssız huzumetli bir havaya bırakmıştı. Kırêkor mıntıkası yemyeşil doğasıyla, savaşın bütün kirlerine tezat oluşturunuyordu. Savaş bile o korkunç silahlarıyla kirletememişti Kırêkor'u. Mirxan yoldaş ve üç yoldaşı, alanda hareketli bir grup olarak faaliyetlerine devam ediyordu. Özel savaş güçleri alanda koruculaştırma faaliyetlerini hızlandırmış, insanları gerillaya karşı silahlandır-

maya çalışıyordu. Buna karşı direnen onurlu Kürtlerin yanı sıra, ruhunu satmış, paraya tapan bazı insanlar da silah almayı düşünüyordu. Bu yüzden alanda bulunan gerilla birliği koruculuğu kabul etmemeleri için bir grup köylüyü dağa götürmüş, onlarla oligarşik rejiminin Kürdü Kürde kırdırma politikalarını anlatarak, bu politikalara gelmemeleri konusunda uyarıyordu.

Özel savaş güçleri bu durumu öğrenince hemen geniş kapsamlı bir operasyon başlatmıştı. Muş, Varto, Xınıs ve çevresini kapsayan operasyon, Kırêkor mıntıkasına kadar ulaşmıştı. Mirxan heval ve arkadaşları küçük bir grupla, alanda hareketli bir şekilde dolaşarak, kitle bağlantısını sağlıyor ve ilişkileri geliştirmeye en azından diri tutmaya çalışıyordu.

Operasyondan habersiz olan grup Kırêkor mıntıkasında üslenmiş bazı milislerle ilişkiye geçerek erzak istemişlerdi. Milisler erzak getirirken özel savaş güçleri tarafından yakalanır. Yoğun işkencelerle gerillaların nerede üslendiğini öğrenir ve üç milisi de orada vurarak şehit ederler. Artık gerillaların yerini bilen özel savaş güçleri alanı kuşatır.

Gelişmelerden habersiz, üslenedikleri alanda milisleri bekleyen Mirxan heval ve arkadaşları, birden yoğun bir ateş altında kalır. Uzun bir çatışmanın ardından Mirxan, Davut ve Xemgin hevaler vurularak şehit düşer.

Kendini bulan insan ariftir, kendini yaratan insan yaratandır. Kendini yaratarak halkı için şehit düşen insan ise kahramandır.

Anıları mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları

Ergin YURTSEVER

KARARLILIK VE İNANCIN İFADESİYDİ KENDAL

Ergin arkadaş 1968 Bingöl Kârer bölgesi Körkan köyü doğumlu. İlkokulu köyde, ortaokulu Bingöl'de okudu. Liseyi İstanbul'da bitirdi. Mücadelede karşı sempatisi lise yıllarında başladı. Her zaman ağırbaşlı az konuşan ama ne konuştuğunu çok iyi bilen biriydi. Üniversiteyi Erzurum Atatürk Üniversitesinde okudu. Ulusal mücadeleyle sıcak bağları burada kurdu. bir çok faaliyete katıldı. Düşmanın gözetilileriyle karşılaştı. Ama hiçbir zaman yılmadı. Mücadeleyle tanıştıktan sonra birçok yeteneğini de geliştirdi. Şiirler yazar, türküler söyler ve hep bir şeyler yazardı. Hiç bir zaman ailesini ve çevresini bir kenara

❖ Adı, soyadı: **Ergin YURTEVER**

Kod adı: **Kendal**

Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl-Körker, 1968**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1994,**

Haziran Amed

atmadı. Herkeine ona karşı büyük bir sevgisi vardı. 1993 yılında Üniversiteden mezun oldu. O dönem askerlik kağıdı gelmişti. Ama o zaten çoktan nerede olması gerektiğine karar vermişti. "Asla halkımı katleden bir zihniyete askerlik yapmam" dedi ve yapmadı. Çünkü O her zaman sözünde duran biriydi. 1993 Temmuz'unda partiye katıldı. Hayatın her alanında Med-Cezirler, doğuşlar ve bitişler mutlaka vardır. Asıl olan bireyin kendini nerede ve nasıl özgür hissettiğine bağlıdır. Onun son nefesini verirken bile özgür olduğuna inanıyorum.

Hasan Yurtsever (Dayısı)

YUZME TELAŞI

sakladım seni
anlatamadığım rüyalarda
bir sihir gibi dokunsalar bozulacak
marti kanadıydın uçuyordun
yüregimin sahillerinde
gün batımında buluşmak için
soluksuz koştum koştum
yaklaştıkça uzaklaşıyorsun
sonra bir adanın kıyısına konuyorsun
yüzme bilmediğimi bildiğin halde

Beritan Zeynur

Seni anlatabilmek seni

Bazen en büyük anlatım sezsizlik olur insanda. Ben yıllardır her sehit arkadaş için yazmayı düşünmekte kalemi elimde aldığım da donakalırım. Beynim ve yüregim yarım kalmışlıkların girdabında cırpırken kalemim sessizdir. Hep kutsal yasami yaratmaları anlatamamaktan eksik kalmasından korkarım. Oysa hiç anlatmamak belkide en büyük eksikliktir diyerek başladım. An da yasami yaratmak. Asırların birikintilerinde yıkılarak, kutsallıkla lanetin sınırlarının belirsizleştiği bu topraklarda çocuk dünyası tadında bir yasami yaratma eyleminin en soylu yolcuları şehitlerimiz. İşte bu kervanın bir yolcusudur Ergin yoldas. Bingölün tarihi isyancılığının sembolü olduğu gibi, bir o kadarı yaşamaya mücadeleye oldukça bilimsel bakabilme yeteneği olan bir yoldas. Her insan

kendini halkının acıları ile sekillendirir ve onun ofkesinde bulur sevincini.

Ergin yoldasın gerek öğrencilik yıllarındaki tutarlılığı, olgunluğu sorunlar karşısındaki çözümleme gücü ve gereksede gerilladaki çizgiyle ve doğayla bütünleşme yeteneği ortadoğu kutsallığının bireylerde açığa çıkan yönleri diye düşünüyorum. O başarılı bir öğrenci, tutarlı ve fedakar bir yoldas ve özgürleşen bir komutandı. Bingöl dağlarının yanık ezgisi, ana yüreginin sevgatli sesi ve Kurdistan toprağının sevgi dizesiydi yasamiyla. Ergin yoldas 25 yıllık omrunun her anına insani vasıfları naksederek Kurdistanı, An nefes alıp vermek ve ya arkasından bakmak değildi O'nun için. An asırların süzgecinden damıtılmış özgür yasami yaratmaktı. Hani insan büyük bir tutukuyla samsiki sarılırsa

sevdigine, bir kum tanesi gibi bütünleşir ya sahille, hani sevgisi ve ofkeside delikanlıca olur ya, öyle kucakladı özgürlüğü. Yani bütün benliği, yüreği ve beyniyle yasadi anı. Ahmet Arif gibi "Seni anlatabilmek seni" diyesim geliyor. Kurdistanın yigit evladı. Ergin yoldas. Ciceği burnun da komutan. Erken şahadeti tüm savascılarını etkilediği gibi mücadelemiz açısından büyük bir kayıp olmuştur. Dolaysız, perdesiz ve tüm ciplaklığıyla gördüğün halkın acılarına ebedi son vermenin onurlu bir mücadeleden geçtiği gerçeğini sık sık hatırlatarak geçirdiğin her anına büyük anlamları sigdırarak, güller yüzü yasami yaratma sevdanı zafere kadar götürme sözünü yineliyorum.

Nujin

Mücadele arkadaşları

Rıdvan OÇALAN

“Volkan seli” gibi

● Adı, soyadı: **Rıdvan OÇALAN**

Kod adı: **Delil Tolhildan**

Doğum yeri ve tarihi: **1 Ocak 1970, Ömerli-Halfeti-Urfa**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Mayıs 1991, Pazarcık**

Şehit Delil yoldaş, egemen sistemin yoğun olarak asimile politikalarının uygulandığı ve pilot bölgesi olan Güneybatı (Tolhildan) eyaletinde doğup büyümüş ve mücadeleye aynı eyalette

katılım sağlamıştır.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimini ve kazanımlarını engellemek üzere geliştirilen 12 Eylül döneminde, şehit Delil daha yeni yeni yetişmeye çalışan bir gençtir. Yeni nesil gençlik adaydır. Ailenin ve toplumsal çevrenin yurttever oluşundan dolayı, şehit Delil sorumlu ve ilgili bir birey olarak kendisini yetiştirir ve egemen sistemin özel savaş ve açık yok etme yaklaşımları, Şehit Delil'i sahip olması gereken yeri ve taşıması gereken öz düşünce-sinden alıkoymamıştır. Ailenin de yaklaşımlarından etki-

lenip erken yaşta evlenir, iki kız çocuğu olur. Bazı imkan ve olanaklara sahip olan şehit Delil yoldaş her şeye rağmen Ulusal kurtuluş mücadelesine duyduğu ilgi ve devrimci mücadele aşkı O'nu kendini aldatan sahte yaşam içerisinde yaşatamaz. Bir an önce dağlara ve gerilla saflarına katılmak ister ve bulduğu ilk gerilla ilişkisiyle, Güneybatı eyaletindeki Engizek dağlarına kendisini ulaştırır. İmkanlara göre kendisini eğitir ve gerilla pratik sürece kısa dönemde hazır hale gelir. Yıllardır duyduğu özlemi gerçekleştirmiş şehit Delil yoldaş yaşamının en mutlu sürecini dolu dolu yaşar. Eğitim sonrası bir grup arkadaşıyla Pazarcık alanına pratige çıkar.

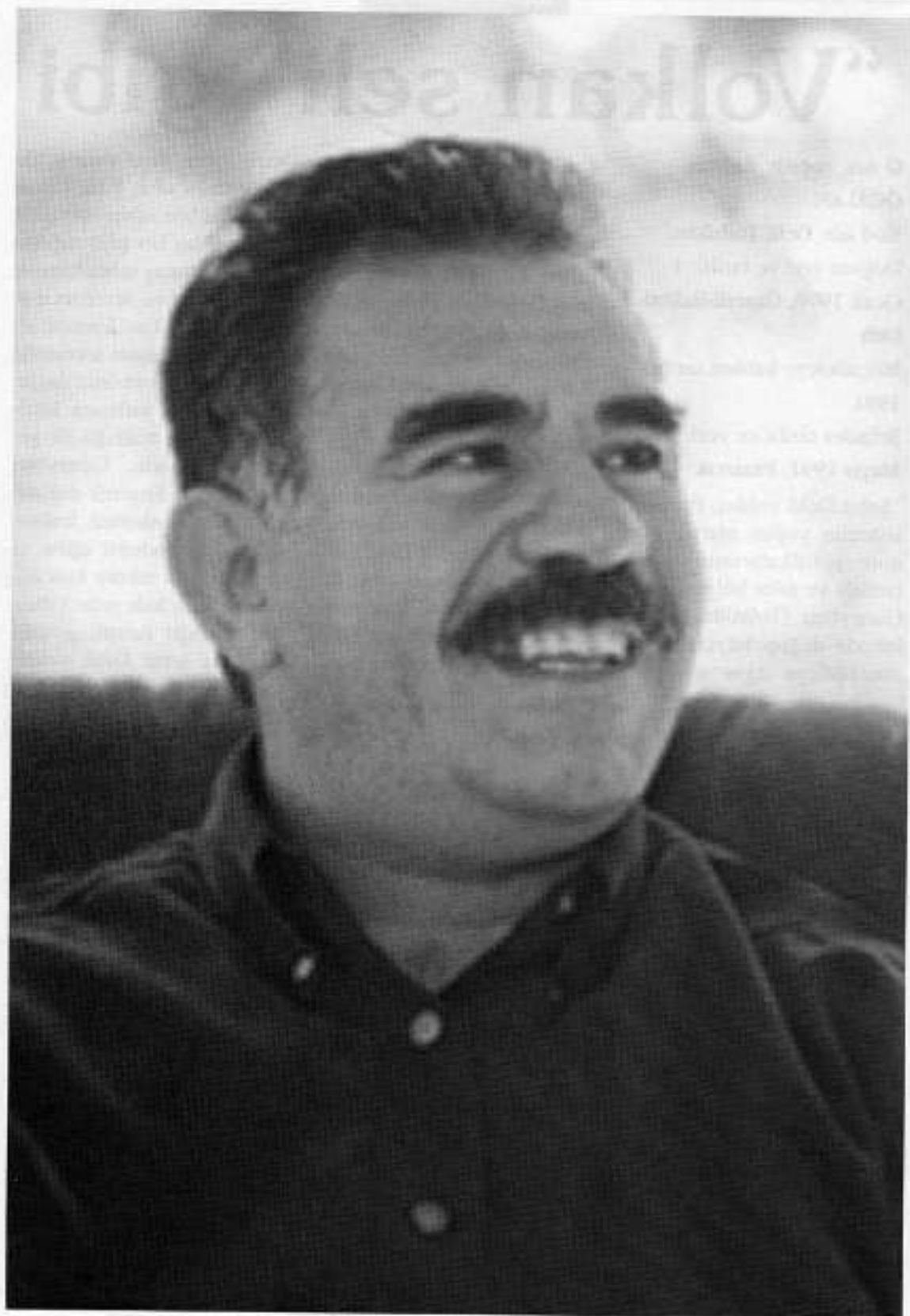
Oldukça sıcak bir dönemdir. Kürdistan komple Serhildanlar sürecindedir. Şehit Delil ve yoldaşları da “Alev topu” “Volkan seli” gibi dağ dağ dolaşır her adımda düşmana bir çelme, bir tokat olurlar.

Şehit Delil ve grubu Şehitler Ayı Mayıs'ta (25 Mayıs 1991'de Pazarcık ovasında sabahdan akşama kadar süren bir çatışmada kahramanca savaşarak 11 yoldaşıyla birlikte şehit düşerler.

“Anıları Mücadelemizde Önderdir”

Mücadele arkadaşları

2003 YILI ŞEHİT SİCİLLERİ

❶ Adı, soyadı: **M. Kadir ÇİÇEK**

Kod adı: **Mazlum**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ocak 2003, Ape Musa alanı**

❷ Adı, soyadı: **Fikret DEMİR**

Kod adı: **Seyfi**

Doğum yeri ve tarihi: **Çukurca, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ocak 2003, Ape Musa alanı**

❸ Adı, soyadı: **Şevket ERGÜN**

Kod adı: **Ekrem**

Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ocak 2003, Ape Musa alanı**

❹ Adı, soyadı: **Mehmet**

KAPLAN

Kod adı: **Ferhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ocak 2003, Ape Musa alanı**

❺ Adı, soyadı: **Ethem ŞAKİR**

Kod adı: **Mustafa**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin,**

1980

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ocak 2003, Ape Musa alanı**

❶ Adı, soyadı: **Kemal**

PURMEND

Kod adı: **Şahin**

Doğum yeri ve tarihi: **Urmiye, 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ocak 2003, Ape Musa alanı**

❷ Adı, soyadı: **Hasip KARA-DAĞ**

Kod adı: **Xebat**

Doğum yeri ve tarihi: **Maxmur, 1983**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ocak 2003, Ape Musa alanı**

❸ Adı, soyadı: **Mehmet ERGÜL**

Kod adı: **Memiş**

Doğum yeri ve tarihi: **Kars, 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ocak 2003, Ape Musa alanı**

❹ Adı, soyadı: **Veysel ARAR**

Kod adı: **Pir Ali**

Doğum yeri ve tarihi: **Bulanık 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ocak 2003, Ape Musa alanı**

❶ Adı, soyadı: **Yılmaz ÖZLÜ**

Kod adı: **Herdem**

Doğum yeri ve tarihi: **Beytüşşebap, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ocak 2003, Ape Musa alanı**

❷ Adı, soyadı: **Hikmet YAKUT**

Kod adı: **Resul**

Doğum yeri ve tarihi: **Kulp 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ocak 2003, Ape Musa alanı**

❸ Adı, soyadı: **Mehmet UĞUR**

Kod adı: **Cudi**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ocak 2003, Ape Musa alanı**

❹ Adı, soyadı: **Kadir ÇİN**

Kod adı: **Botan Sason**

Doğum yeri ve tarihi: **Beytüşşebap, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **10 Şubat 2003, Xınere'de Hastalık**

❖ Adı, soyadı: **Salman AKBAŞ**
 Kod adı: **Zaman Kızılırmak**
 Doğum yeri ve tarihi: **1967, Adana**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992, Adana**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Ocak, 2003, Dola koke-Çığ düşmesi sonucu**

❖ Adı, soyadı: **Ali BULUT**
 Kod adı: **Argeş**
 Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan, 1974**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995, Paris**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Ocak 2003, Dola koke-Çığ düşmesi sonucu**

❖ Adı, soyadı: **Güneş SICAK**
 Kod adı: **Nuþiyan Sorxwin**
 Doğum yeri ve tarihi: **1983, Viranşehir**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1999, Stuttgart**
 Şehadet tarihi ve yeri: **20 Şubat 2003, Xınere-Çığ düşmesi sonucu**

❖ Adı, soyadı: **Elmira GALAŞOVI**
 Kod adı: **Sarya**
 Doğum yeri ve tarihi: **31 Ekim 1981, Gürcistan**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1998, Bielefeld**
 Şehadet tarihi ve yeri: **20 Şubat**

2003, Xınere-Çığ düşmesi sonucu

❖ Adı, soyadı: **Fidan KÜÇÜKKAYA**
 Kod adı: **Çiçek Dilpak**
 Doğum yeri ve tarihi: **İzmir, 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **...**
 Şahadet tarihi ve yeri: **20 Şubat 2003, Xınere-Çığ düşmesi sonucu**

❖ Adı, soyadı: **Şehnaz SAİT**
 Kod adı: **Zozan Derik**
 Doğum yeri ve tarihi: **1977 Derik**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **20 Şubat 2003, Xınere-Çığ düşmesi sonucu**

❖ Adı, soyadı: **Meryem ŞEVO**
 Kod adı: **Dirok Dilxwaz**
 Doğum yeri ve tarihi: **1980 Tırbespî**
 Mücadeleye katılım tarihi: **2001**
 Şahadet tarihi ve yeri: **20 Şubat 2003, Xınere-Çığ düşmesi sonucu**

❖ Adı, soyadı: **Kezban ELMAS**
 Kod adı: **Bengi Fırat**
 Doğum yeri ve tarihi: **...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **2001**
 Şahadet tarihi ve yeri: **20 Şubat**

2003, Xınere-Çığ düşmesi sonucu

❖ Adı, soyadı: **Kelsume SÜLEYMAN**
 Kod adı: **Çiçek Xemgin**
 Doğum yeri ve tarihi: **1979 Tırbespî**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1999**
 Şehadet tarihi ve yeri: **20 Şubat 2003, Xınere-Çığ düşmesi sonucu**

❖ Adı, soyadı: **Seyit Ahmet MAHMUT**
 Kod adı: **Kahraman Kobani**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Temmuz 2003, Kelareş pusu**

❖ Adı, soyadı: **İsmet BAYCAN**
 Kod adı: **Suat Tekin**
 Doğum yeri ve tarihi: **1 Nisan 1964, Doğubeyazıt**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Ağrı**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 2003, Muş Cezaevi**

❖ Adı, soyadı: **Stera ÖMER**
 Kod adı: **Peyman**
 Doğum yeri ve tarihi: **Tırbespî, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Mart 2003, Eğitimde kaza sonucu**

❶ Adı, soyadı: **İsmail ALTÜRK**
Kod adı: **Rubar Guyi**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 2003, Gare ot zehirlenmesi sonucu**

❷ Adı, soyadı: **Ahmet AKSU**
Kod adı: **Şıyar Çele**
Doğum yeri ve tarihi: **Çukurca, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Nisan 2003, Zagros-Avaşın suyunda**

❸ Adı, soyadı: **Derwiş SİNO**
Kod adı: **Mahmut**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1968**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **18 Nisan 2003, Silopi merkez**

❹ Adı, soyadı: **Kenan FIRAT**
Kod adı: **Nemrut**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 2003, Habur suyuna kapılarak**

❺ Adı, soyadı: **Kemal YAKLAV**
Kod adı: **Deştî Kemal**

Doğum yeri ve tarihi: **Mazıdağı Mardin, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Nisan 2003, Raman**

❶ Adı, soyadı: **Kamal TAHA-PUR**
Kod adı: **Azad**

Doğum yeri ve tarihi: **Şino, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **29 Mayıs 2003, Xınere-Kayadan düşerek**

❷ Adı, soyadı: **Awat RESUL**
Kod adı: **Berxwedan**
Doğum yeri ve tarihi: **Berzenci, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Mayıs 2003, Yayladere**

❸ Adı, soyadı: **Şexmus TOP-RAK**
Kod adı: **Mazlum**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Haziran 2003, Gabar**

❹ Adı, soyadı: **Serdar ARSLAN**
Kod adı: **Serdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **13**

Haziran 2003, Başkale-Pusu sonucu

❶ Adı, soyadı: **Abdulrahim COŞKUN**
Kod adı: **Zerdeşt**
Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe Mardin, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Haziran 2003, Başkale-Pusu sonucu**

❷ Adı, soyadı: **Çetin KAÇAK**
Kod adı: **Xemgin**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Haziran 2003, Karlıova-Şerafettin**

❸ Adı, soyadı: **Engin ÇINAR**
Kod adı: **Zagros**
Doğum yeri ve tarihi: **Özalp, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Haziran 2003, Karlıova - Şerafettin**

❹ Adı, soyadı: **Cahit DAĞTEKİN**
Kod adı: **Munzur Dersim**

Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Haziran Bingöl-Pul köyünde**

pusu sonucu

❶ Adı, soyadı: **Süleyman Serel BENEK**

Kod adı: **Harun**

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **15**

Haziran Bingöl-Pul köyünde

pusu sonucu

❷ Adı, soyadı: **Nuh KAPLAN**

Kod adı: **Yılmaz Başkale**

Doğum yeri ve tarihi: **Başkale, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **21**

Haziran 2003, Xınere-

Kaza sonucu

❸ Adı, soyadı: **Bayram BAKIR**

Kod adı: **Cesur**

Doğum yeri ve tarihi: ... **1981**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **25 Haziran 2003, Başkale eyleminde**

❹ Adı, soyadı: **Nebi HACIABDO**

Kod adı: **Dilşad**

Doğum yeri ve tarihi: **Halep, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **25**

Haziran 2003, Mışare

Pusu sonucu

❶ Adı, soyadı: **Necmettin**

MARYAZ

Kod adı: **Ferhat**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **27**

Haziran 2003, Avkaskor çatışması

❷ Adı, soyadı: **Feyiz EBUZET**

Kod adı: **Kahraman**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **25**

Haziran 2003, Mışare

Pusu sonucu

❸ Adı, soyadı: **Mahmut EROL**

Kod adı: **Welat Jiyan**

Doğum yeri ve tarihi: **Erzurum, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **4 Temmuz 2003, Karlova-Bir ajan ta-**

rafından

❹ Adı, soyadı: **Abuzer**

ARSLANOĞLU

Kod adı: **Welat Yılmaz**

Doğum yeri ve tarihi: **Birecik, 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **5**

Temmuz 2003, Nazimiye

Yayladere arası

❶ Adı, soyadı: **Mahmut**

ÇARKUZE

Kod adı: **Şoreş Urmiye**

Doğum yeri ve tarihi: **Xoy, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **5 Ağustos**

2003, Ömerya çatışması

❷ Adı, soyadı: **Mustafa POLAT**

Kod adı: **Ağır Adıyaman**

Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **5 Ağustos**

2003, Ömerya çatışması

❸ Adı, soyadı: **Engin SİNCER**

Kod adı: **Erdal**

Doğum yeri ve tarihi: **Maraş, 1969**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **17 Ağustos 2003, Kandil 15 Ağustos**

kutlamasında kaza sonucu

❹ Adı, soyadı: **Hevraman ALİ**

Kod adı: **Xelat**

Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi:

1998,

Botan

Şahadet tarihi ve yeri: **17 Ağustos 2003, Kandil 15 Ağustos**

kutlamasında kaza sonucu

❶ Adı, soyadı: **Şerif YALÇIN**

Kod adı: **Mahir**

Doğum yeri ve tarihi: **Dersim,**

1974

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 21

Ağustos 2003, Beşiri Kolik dağı

❖ Adı, soyadı: İzzet YILMAZ

Kod adı: Piro

Doğum yeri ve tarihi: Karayazı,
1982

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 21 Ağus-
tos 2003, Beşiri Kolik dağı

❖ Adı, soyadı: Yılmaz AYAZ

Kod adı: Demhat Özalp

Doğum yeri ve tarihi: Van,
1982

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 21 Ağus-
tos 2003, Beşiri Kolik dağı❖ Adı, soyadı: Muhemmed
Ömer REŞİT

Kod adı: Ferhat Afrin

Doğum yeri ve tarihi: Afrin,
1976

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 21 Ağus-
tos 2003, Beşiri Kolik dağı

❖ Adı, soyadı: Deniz YANAT

Kod adı: Şervan Batman

Doğum yeri ve tarihi: Manisa,
1980

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 21 Ağus-
tos 2003, Beşiri Kolik dağı

❖ Adı, soyadı: İzzettin KÖK

Kod adı: Ferhat Mardin

Doğum yeri ve tarihi: Nusay-
bin,
1982

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 21 Ağus-
tos 2003, Beşiri Kolik dağı

❖ Adı, soyadı: Yılmaz ŞİMŞEK

Kod adı: Harun Amed

Doğum yeri ve tarihi: Bismil,
1978

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 21 Ağus-
tos 2003, Beşiri Kolik dağı

❖ Adı, soyadı: İsmail DAĞ

Kod adı: Cemşit

Doğum yeri ve tarihi: Bismil,
1984

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 24 Ağus-
tos 2003, Garzan pusu

❖ Adı, soyadı: İskan TAŞ

Kod adı: Andok

Doğum yeri ve tarihi: Kulp,
1978

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 31 Ağus-
tos 2003, Silvan merkez

❖ Adı, soyadı: Tuncer POLAT

Kod adı: Fırat

Doğum yeri ve tarihi: Ankara,
1974

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 12 Eylül
2003, Haftanin- Pusu sonucu

❖ Adı, soyadı: Hüseyin GÜL

Kod adı: Munzur

Doğum yeri ve tarihi: Pülümür,
1973

Mücadeleye katılım tarihi:

1993, Ekim

Şahadet tarihi ve yeri: 22 Eylül
2003, Tokat-Almus köyü

❖ Adı, soyadı: Mehmet

NEVAFNAZ

Kod adı: Baran

Doğum yeri ve tarihi: Erub, ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 22 Eylül
2003, Tokat-Almus köyü

❖ Adı, soyadı: Raman DOĞAN

Kod adı: Ferhat

Doğum yeri ve tarihi: Varto,
1974

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 22 Eylül
2003, Tokat-Almus köyü❖ Adı, soyadı: Ramazan SEY-
DİN

Kod adı: Rubar

Doğum yeri ve tarihi: Diyana,
1979

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Ekim
2003, Ovacık-Bilgeç muntakası

❖ Adı, soyadı: Hasan ÖMER

Kod adı: Çekdar Afrin

Doğum yeri ve tarihi: Afrin,
1976

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **10 Ekim 2003 Ovacık-Bilgeç muntakası**

❶ Adı, soyadı: **İbrahim Halil BILKAN**

Kod adı: **Dijvar Urfa**

Doğum yeri ve tarihi: **Bozova, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Ekim 2003 Ovacık-Bilgeç muntakası**

❷ Adı, soyadı: **Veysi TİMUR**
Kod adı: **Kahraman**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1984**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Ekim 2003 Ovacık-Bilgeç muntakası**

❸ Adı, soyadı: **Haşim BİTİK**
Kod adı: **Harun**

Doğum yeri ve tarihi: **Çatak, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ekim 2003, 4. Bölge**

❹ Adı, soyadı: **Mustafa YAKUP**
Kod adı: **Rojhat Cilo**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Ekim 2003, Kızılağaç**

❺ Adı, soyadı: **Emin ÖZER**

Kod adı: **Serxwebun**

Doğum yeri ve tarihi: **Antep,**

1980

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **22 Ekim 2003, Serhat'a geçerken pusu-
da**

❶ Adı, soyadı: **Erkan BAYRAK**
Kod adı: **Halil**

Doğum yeri ve tarihi: **Erzincan, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ekim 2003, Dersim'de kaza sonucu**

❷ Adı, soyadı: **Leyla DİLEK**

Kod adı: **Agiri Mardin**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **4 Kasım 2003, Dersimde kayadan düşe-
rek**

❸ Adı, soyadı: **Yıldırım YILDIRIM**

Kod adı: **Yılmaz**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Kasım 2003, Karadeniz**

❹ Adı, soyadı: **Vedat MERT**

Kod adı: **Sipan**
Doğum yeri ve tarihi: **Karlıova, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 2003, Adaklı-Çavreş alanı**

❶ Adı, soyadı: **Yusuf MEHMET**

Kod adı: **Kahraman Cudi**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 2003, Adaklı-Çavreş alanı**

❷ Adı, soyadı: **Serhat AKBAY**

Kod adı: **Rızgar Sipan**

Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 2003, Adaklı-Çavreş alanı**

❸ Adı, soyadı: **Hasan ÇETİN**

Kod adı: **Hamza Urfa**

Doğum yeri ve tarihi: **Urfa, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 2003, Adaklı-Çavreş alanı**

❹ Adı, soyadı: **Molla KAYNAK**

Kod adı: **Hacı**

Doğum yeri ve tarihi: **Konya, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Kasım 2003, Karadeniz pusu**

❺ Adı, soyadı: **Bedirhan**

BELLİER

Kod adı: **Çayan Can**

Doğum yeri ve tarihi: **Yükseko-
va, 1985**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **10 Ka-
sım**

2003 Çiyaye reş-Zap manga yaparken

❖ Adı, soyadı: **Sedat YAZICI**
Kod adı: **Seyid İsa**
Doğum yeri ve tarihi: **Erciş-Van,**
1974
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Kasım**
2003, Dersim mayın yaparken

❖ Adı, soyadı: **Hasan ERTUĞRUL**
Kod adı: **Hüseyin**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim,**
1971
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Kasım**
2003, Karadeniz

❖ Adı, soyadı: **Ömer ÇİFTÇİ**
Kod adı: **Ejder**
Doğum yeri ve tarihi: **Van,**
1977
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Kasım**
❖ Adı, soyadı: **Barış ŞENOL**
Kod adı: **Cenk Can**
Doğum yeri ve tarihi: **Bahkesir**
1977
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Kasım**
2003, Karadeniz

❖ Adı, soyadı: **Mehmet KAÇAR**
Kod adı: **Merxaz**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan,**
1979
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Kasım**
2003, Amanos-Hatay

❖ Adı, soyadı: **Bakır ÖZDEMİR**
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan**
1982
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Kasım**
2003, Amanos-Hatay

❖ Adı, soyadı: **Sinan YILDIRIM**
Kod adı: **Bagok**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin,**
1984
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Kasım**
2003, Torik köyü-Eruh, pusu

❖ Adı, soyadı: **Muhammed ÇARO**
Kod adı: **Felat**
Doğum yeri ve tarihi: **Haseke,**
1979
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Kasım**
2003, Torik köyü-Eruh, pusu

❖ Adı, soyadı: **Hamza ŞEN**
Kod adı: **Kemal Nemrut**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat,**
1981
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Kasım**
2003, Kızılağaç-Bingöl

❖ Adı, soyadı: **Hasan ALİ**
Kod adı: **Mahir Melka**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin,**
1983
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Kasım**
2003, Kızılağaç-Bingöl

❖ Adı, soyadı: **Berzan HAMZA**
Kod adı: **Dilşer**
Doğum yeri ve tarihi: **Halep,**
1982
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Kasım**
2003, Kızılağaç-Bingöl

❖ Adı, soyadı: **Ahmet SEYLAN**
Kod adı: **Berxwedan Aras**
Doğum yeri ve tarihi: **Arahik,**
1973
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Kasım**
2003, Kızılağaç-Bingöl

❖ Adı, soyadı: **Ayhan ALTIN**
Kod adı: **Tekoşer Malazgirt**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 19 Ka-
sım
2003, Kızılağaç-Bingöl

♣ Adı, soyadı: Nurettin DOĞ-
RU
Kod adı: Server Ari
Doğum yeri ve tarihi: Malaz-
girt,
1977
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 19 Ka-
sım
2003, Kızılağaç-Bingöl

♣ Adı, soyadı: Atıf URUK
Kod adı: Metin Şoreş
Doğum yeri ve tarihi: Dersim,
1981
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 19 Ka-
sım
2003, Kızılağaç-Bingöl

♣ Adı, soyadı: Erol BUL
Kod adı: İsa
Doğum yeri ve tarihi: Pertek,
1975
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 19 Ka-
sım
2003, Kızılağaç-Bingöl

♣ Adı, soyadı: Yaşar AYKAL
Kod adı: Şevger Murat
Doğum yeri ve tarihi: Amed,
1977
Mücadeleye katılım tarihi:

1992
Şahadet tarihi ve yeri: 19 Ka-
sım
2003, Kızılağaç-Bingöl

♣ Adı, soyadı: Hüseyin SEFAVİ
Kod adı: Rebwar
Doğum yeri ve tarihi: Saqız,
1979
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 19 Ka-
sım
2003, Kızılağaç-Bingöl

♣ Adı, soyadı: Mustafa GÖK
Kod adı: Ruhat
Doğum yeri ve tarihi: Nusay-
bin,
1981
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 19 Ka-
sım
2003, Kızılağaç-Bingöl

♣ Adı, soyadı: Erkan
BARCATULMUSAN
Kod adı: Militan
Doğum yeri ve tarihi: Bingöl,
1980
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 19 Ka-
sım
2003, Kızılağaç-Bingöl

♣ Adı, soyadı: Menan HASO
Kod adı: Doğan Kandil
Doğum yeri ve tarihi: Afrin,
1981
Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 19 Ka-
sım
2003, Kızılağaç-Bingöl

♣ Adı, soyadı: Ali SABUNCU
Kod adı: Arman Cilo
Doğum yeri ve tarihi: Gever,
1978
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 19 Ka-
sım
2003, Kızılağaç-Bingöl

♣ Adı, soyadı: Halil ALÖKMEN
Kod adı: Şevger Ali
Doğum yeri ve tarihi: Mardin,
1981
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 19 Ka-
sım
2003, Kızılağaç-Bingöl

♣ Adı, soyadı: İbrahim KILIÇ
Kod adı: Zinar Andok
Doğum yeri ve tarihi: Aksaray,
1979
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 3 Aralık
2003, Amed merkez

♣ Adı, soyadı: Ramazan MEN-
GÜÇ
Kod adı: Cemil Amed
Doğum yeri ve tarihi: Yeni yazı
Genç, 1961
Mücadeleye katılım tarihi:
1997, Kela Reş
Şahadet tarihi ve yeri: 5 Hazı-
ran 2003, Maxmur

2002 YILI ŞEHİT SİCİLLERİ

☉Adı, soyadı: **Maşık TEKİN**

Kod adı: **Yılmaz Erdal**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **23 Mayıs 2002, Mava, suda**

☉Adı, soyadı: **Mahmut ÖLÇER**

Kod adı: **Cigerxwin**

Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan (Aslen Hınıslı), 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **18 Ocak 2002, Silvan merkezi**

☉Adı, soyadı: **Bahtiyar ABDULLAH**

Kod adı: **Helo**

Doğum yeri ve tarihi: **Germiyan, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **18 Ocak 2002, Silvan merkezi**

☉Adı, soyadı: **Abdullah PENAHEK**

Kod adı: **Berxwedan**

Doğum yeri ve tarihi: **Mahabat 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **18 Ocak 2002, Silvan merkezi**

☉Adı, soyadı: **Kaya KILIÇAK**

Kod adı: **Cilo Gever**

Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Temmuz 2002 Ape Musa alanı, Kaza sonucu**

☉Adı, soyadı: **Akif GÜNEŞ**

Kod adı: **Akif**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990, Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Temmuz 2002, Hasankeyf Şikeftiya**

☉Adı, soyadı: **Faysal MUHAMMED**

Kod adı: **Dilşat Azad**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994, Zap**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Temmuz 2002 Hasankeyf Şikeftiya**

☉Adı, soyadı: **Nesim BASAN**

Kod adı: **Mahmut Şırnak**

Doğum yeri ve tarihi: **Haştan köyü-Şırnak, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989, Botan**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Temmuz 2002 Hasankeyf Şikeftiya**

☉Adı, soyadı: **Faruk DÜĞÜNYURDU**

Kod adı: **Fırat**

Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **31 Temmuz 2002, Akdağ alanı-Genç Murat suyunda boğularak**

☉Adı, soyadı: **Vedat KAÇ**

Kod adı: **Şoreş Fıs**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ağustos 2002, Ape Musa alanı**

☉Adı, soyadı: **Kemal XEMREVİ**

Kod adı: **Hewkar Xemrevi**

Doğum yeri ve tarihi: **Ber-**

gare köyü-Amediye, 1979
Mücadeleye katılım tarihi:
1995

Şehadet tarihi ve yeri: 26
Mayıs 2002, Metîna

❶Adı, soyadı: Sacide KARA
Kod adı: Bermal Kardelen
Doğum yeri ve tarihi: Mar-
din, 1981

Mücadeleye katılım tarihi:
1999

Şehadet tarihi ve yeri: 10
Ağustos 2002, Behdi-
nan'da yılan ısırması

❶Adı, soyadı: Zelox ...

Kod adı: Axin

Doğum yeri ve tarihi: Ha-
lep, 1980

Mücadeleye katılım tarihi:
1997

Şehadet tarihi ve yeri: 16
Ağustos 2002, Behdînan,
hastalıktan (İç kanama so-
nucu)

❶Adı, soyadı: Cembelli
TUNÇ

Kod adı: Aslan Yenilmez

Doğum yeri ve tarihi: Mi-
lîn Uludere, 1984

Mücadeleye katılım tarihi:
1994, Haftanin

Şehadet tarihi ve yeri: 14
Ağustos 2002, Behdi-
nan'da ihanet eden
biri tarafından

❶Adı, soyadı: Şener ELHA-
MAN

Kod adı: Mahir Amed

Doğum yeri ve tarihi:
Amed, 1978

Mücadeleye katılım tarihi:
1997 Almanya

Şehadet tarihi ve yeri: 19
Ağustos 2002, Sergele-Me-
tina

❶Adı, soyadı: Selda ÇETİN-
KAYA

Kod adı: Zela Koçer

Doğum yeri ve tarihi: Nu-
saybîn, 1977

Mücadeleye katılım tarihi:
1991

Şehadet tarihi ve yeri: 19
Ağustos 2002, Sergele-Me-
tina

❶Adı, soyadı: Cebrail Yİ-
ĞİT

Kod adı: Bextiyar

Doğum yeri ve tarihi:
Amed, 1978

Mücadeleye katılım tarihi:
Ağustos 1997, Avrupa

Şehadet tarihi ve yeri: 07
Mayıs 2002, Mişare

❶Adı, soyadı: Ahmet ŞA-
HİN

Kod adı: Bişar

Doğum yeri ve tarihi: Aĝnî,
1982

Mücadeleye katılım tarihi:
1999

Şehadet tarihi ve yeri: 2
Ocak 2002, Dersim eyaleti

❶Adı, soyadı: Özer YEN-
GİN

Kod adı: Özer

Doğum yeri ve tarihi: Maz-
girt, 1979

Mücadeleye katılım tarihi:
1998, Dersim

Şehadet tarihi ve yeri: 2
Ocak 2002, Dersim eyaleti

❶Adı, soyadı: Abdulmenaf
BOZKUŞ

Kod adı: Xebat

Doğum yeri ve tarihi: Lice,
1976

Mücadeleye katılım tarihi:
1991

Şehadet tarihi ve yeri:
2002 Dersim-Çığ

❶Adı, soyadı: Reşit SAĞ-
BAŞ

Kod adı: Dilxwaz

Doğum yeri ve tarihi: Bat-
man, 1977

Mücadeleye katılım tarihi:
1992

Şehadet tarihi ve yeri: 31
Temmuz 2002, Munzur

❶Adı, soyadı: Kadir AK-
TAŞ

Kod adı: Şiyar

Doğum yeri ve tarihi: Mid-
yat, 1981

Mücadeleye katılım tarihi:

1996, Avrupa

Şehadet tarihi ve yeri: 31

Temmuz 2002, Munzur

⊗ Adı, soyadı: Erkan AK-TAŞ

Kod adı: Baran Cesur

Doğum yeri ve tarihi:

Kars, 1980

Mücadeleye katılım tarihi:

2000, Botan

Şehadet tarihi ve yeri: 25

Ekim 2002, Dersim-Kırmızıdağ

⊗ Adı, soyadı: İzzet UZUN-DEMİR

Kod adı: Hogir Sason

Doğum yeri ve tarihi: Şebo köyü Malazgirt, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1991

Şehadet tarihi ve yeri: 30

Eylül 2002, Çavreş-Karlıova

⊗ Adı, soyadı: İskender YIL-DİZ

Kod adı: Kendal

Doğum yeri ve tarihi: Batman, 1981

Mücadeleye katılım tarihi: 1997, Avrupa

Şehadet tarihi ve yeri: 30

Eylül 2002, Çavreş-Karlıova

⊗ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Berxwedan

Doğum yeri ve tarihi: Hilal-Şirnak, 1970

Mücadeleye katılım tarihi:

1989

Şehadet tarihi ve yeri: 12

Kasım 2002

⊗ Adı, soyadı: Filiz YERLİ-KAYA

Kod adı: Gulan

Doğum yeri ve tarihi: Adana, 1970

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 7 Haziran 2002, Kandil

⊗ Adı, soyadı: Mehmet AYDIN

Kod adı: Eşref Koşar

Doğum yeri ve tarihi: Kızıltepe, 1980

Mücadeleye katılım tarihi: 1999

Şehadet tarihi ve yeri:

Ağustos 2002, Kandil

⊗ Adı, soyadı: Mehmet YILDIZ

Kod adı: Samet

Doğum yeri ve tarihi: Coşur köyü-Karakocan, 1958

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: 3

Kasım 2002

⊗ Adı, soyadı: Savaş EREN

Kod adı: Seyit Rıza Zilan

Laç

Doğum yeri ve tarihi: Der-

sim, 1975

Mücadeleye katılım tarihi:

Yunanistan, 1998

Şehadet tarihi ve yeri: 20

Aralık 2002, Xınere, Çığ altında kaldı

⊗ Adı, soyadı: Cimşit ERGÜN

Kod adı: Xebat

Doğum yeri ve tarihi:

Eruh-Siirt, 1976

Mücadeleye katılım tarihi: 1992, Botan

Şehadet tarihi ve yeri: 20

Aralık 2002, Xınere, Çığ altında kaldı

⊗ Adı, soyadı: Firyal RAMAZAN

Kod adı: Beritan Kobani

Doğum yeri ve tarihi: Raqa, 1982

Mücadeleye katılım tarihi: 1999

Şehadet tarihi ve yeri: 20

Aralık 2002, Dole Koke,

Çığ altında kaldı

⊗ Adı, soyadı: Senayet MURADİ

Kod adı: Tara Rojhilat

Doğum yeri ve tarihi:

1981, Sine Mücadeleye katılım tarihi: 2001

Şehadet tarihi ve yeri: 20

Aralık 2002, Dole Koke

Çığ altında kaldı

☉Adı, soyadı: **Sena XHLİL**
 Kod adı: **Dilar Hasan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1986**
 Mücadeleye katılım tarihi: **2001**
 Şehadet tarihi ve yeri: **9 Şubat 2002, Maxmur**

☉Adı, soyadı: **Fatma MUSTAFA**
 Kod adı: **Ciwana Adar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1988**
 Mücadeleye katılım tarihi: **2001**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Şubat 2002, Maxmur**

☉Adı, soyadı: **Remzi ÇİÇEK**
 Kod adı: **Selim**
 Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1974**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
 Şehadet tarihi ve yeri: **11 Mayıs 2002, Dola Koke-Kandil**

☉Adı, soyadı: **Ali DEMİR**
 Kod adı: **Tekin Akre**
 Doğum yeri ve tarihi: **Pervari, 1976**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
 Şehadet tarihi ve yeri: **27 Mayıs 2002, Kandil**

☉Adı, soyadı: **Rızzar MUHAMMED**
 Kod adı: **Helo**
 Doğum yeri ve tarihi: **Helepçe, 1976**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1999**
 Şehadet tarihi ve yeri: **23 Temmuz 2002, Asos**

☉Adı, soyadı: **Rezan DİLO**
 Kod adı: **Rezan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1980**
 Mücadeleye katılım tarihi: **...**
 Şehadet tarihi ve yeri: **23 Temmuz 2002, Asos**

☉Adı, soyadı: **Abdullah KARA**
 Kod adı: **Berxwedan Hilal**
 Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, 1970**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1989, Botan**
 Şehadet tarihi ve yeri: **12 Kasım 2002, Mahsum Korkmaz Akademisi**

☉Adı, soyadı: **Hamit SÜLEYMAN ARABO**
 Kod adı: **Agit Basufan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Basufan-Afrin, 1977**
 Mücadeleye katılım tarihi: **2000, Küçük Güney**
 Şehadet tarihi ve yeri: **9 Aralık 2002, Kani Cenge**

☉Adı, soyadı: **Cafer TURAN**
 Kod adı: **Rohat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1982**
 Mücadeleye katılım tarihi: **2000**
 Şehadet tarihi ve yeri: **16 Şubat 2002, Lolan**

☉Adı, soyadı: **Neriman BOĞA**
 Kod adı: **Sarya Pelşin**
 Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1983**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1997, Avrupa- 2001 Gerilla**
 Şehadet tarihi ve yeri: **9 Aralık 2002, Xincere**

☉Adı, soyadı: **Nitullah GERTİREN**
 Kod adı: **...**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mazıdağı, 1979**
 Mücadeleye katılım tarihi: **...**
 Şehadet tarihi ve yeri: **20 Aralık 2002, Kandil-Çığ düşmesi sonucu**

☉Adı, soyadı: **Abdurrahman YILMAZ**
 Kod adı: **...**
 Doğum yeri ve tarihi: **...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **...**
 Şehadet tarihi ve yeri: **5 Mayıs 2002**

2001 YILI ŞEHİT SİCİLLERİ

❶ Adı, soyadı: **Emin ERDAL**

Kod adı: **Kendal**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Mart 2001, Avaşın**

❷ Adı, soyadı: **Ahmet TEMİRCİ**

Kod adı: **Renas Sümbül**

Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998 Balkanlar**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Ekim 2000'de Yüksekova Cilo-Mergezere'de pusuda yaralanıyor, cenazesi 2001 baharında Sıpireze köyü yakınlarında bulunuyor**

❸ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Cesur Agiri**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Nisan 2001, Şehit Remzi**

❹ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Hogir**

Doğum yeri ve tarihi: **Ergani, 1984**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Nisan 2001, Şehit Remzi**

❺ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mahir**

Doğum yeri ve tarihi: **Kars ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998 Erzurum**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Nisan 2001, Şehit Remzi-Karat-Genç**

❶ Adı, soyadı: **Felat DEMİR**

Kod adı: **Zerdeşt**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **3 Haziran 2001, Bingöl**

❷ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ferhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Nisan 2001, Şehit Remzi**

❸ Adı, soyadı: **Zeki ALBAYRAK**

Kod adı: **Ali**

Doğum yeri ve tarihi: **Rize, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Nisan 2001, Beyazdağ-Dersim**

❹ Adı, soyadı: **Mehmet EKİNCİ**

Kod adı: **Botan Amed**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Haziran 2001, Kulp-Özbek, komplo sonucu zehirlenme**

❶ Adı, soyadı: **Tekin POLAT**

Kod adı: **Harun Pasur**

Doğum yeri ve tarihi: **Özbek Kulp, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999, Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Haziran 2001, Özbek-Kulp komplo sonucu zehirlenme**

❷ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Cemal Germiyan**

Doğum yeri ve tarihi: **Germiyan, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998, Kandil**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Haziran 2001, Özbek-Kulp, komplo sonucu zehirlenme**

❸ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Bedran Diyar**

Doğum yeri ve tarihi: **Hazro, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999, Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Nisan 2001, Şehit Remzi-Karat-Genç**

❹ Adı, soyadı: **Necdet DEMİR-KANDAN**

Kod adı: **Hamza**

Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999, Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: 16 Ekim
2001, Silvan merkez

❶ Adı, soyadı: Salt REŞO

Kod adı: Givera

Doğum yeri ve tarihi: Afrin,
1973

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şehadet tarihi ve yeri: 16 Ekim
2001, Silvan merkez

❶ Adı, soyadı: Ahmet EMRE

Kod adı: Amed Kabur

Doğum yeri ve tarihi: Ağrı, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: 1992,
Serhat

Şehadet tarihi ve yeri: 21 Mayıs
2001, Yedisu

BEHDİNAN 2001

❶ Adı, soyadı: Bülent ÇETİN

Kod adı: Doğan Mazlum

Doğum yeri ve tarihi: Muş, 1981

Mücadeleye katılım tarihi: 2000

Şehadet tarihi ve yeri: 10 Haziran
2001, Zap (Boğularak)

❶ Adı, soyadı: Bülent ÖMEROĞ-
LU

Kod adı: Mahir Pazarcık

Doğum yeri ve tarihi: Pazarcık,
1977

Mücadeleye katılım tarihi: 1999

Şehadet tarihi ve yeri: 22 Mart
2001, Basya

❶ Adı, soyadı: Dılbirin MUSTAFA

Kod adı: Merxas Afrin

Doğum yeri ve tarihi: Afrin,
1979

Mücadeleye katılım tarihi: 1996,
Zagros

Şehadet tarihi ve yeri: 10 Hazı-
ran 2001, Suda boğularak

❶ Adı, soyadı: Vedat BOĞA

Kod adı: Welat Boğa

Doğum yeri ve tarihi: İstanbul
1980

Mücadeleye katılım tarihi: 1996,
Serhat

Şehadet tarihi ve yeri: 21 Mart
2001, Basya-Herki

❶ Adı, soyadı: Ömer BULUT

Kod adı: Zana Bagok

Doğum yeri ve tarihi: Mardin,
1980

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 21 Mart
2001, Basya-Herki

❶ Adı, soyadı: Ubeydullah AS-
LAN

Kod adı: Cuma

Doğum yeri ve tarihi: Van, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: 1998

Şehadet tarihi ve yeri: 21 Şubat
2001, Kelareş (Çığ)

❶ Adı, soyadı: Müslüm ASLAN

Kod adı: Serkeftin

Doğum yeri ve tarihi: Afrin,
1984

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: 2 Nisan
2001, Gare-Ergeni kaza sonucu

❶ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Mervan Guşto

Doğum yeri ve tarihi: Kurtalan
...

Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Zagros

Şehadet tarihi ve yeri: 2001

Temmuz Gelye Nehli-Şemdinli

❶ Adı, soyadı: Enver AHMET

Kod adı: Sendar Şexzade

Doğum yeri ve tarihi: Diyarba ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1997

Şehadet tarihi ve yeri: Sonbahar
2001, Metina'da kaza sonucu

❶ Adı, soyadı: Hüseyin YÜREK

Kod adı: Ciger

Doğum yeri ve tarihi: Bleh kö-
yü- Uludere, 1976

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 25 Mayıs
2001, Xantur tepesi- Haftanin

❶ Adı, soyadı: Mehmet Sedir ÇA-
KIR

Kod adı: Cemşit

Doğum yeri ve tarihi: İdil, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1989

Şehadet tarihi ve yeri: 16 Şubat
2001, Batman ovası

❶ Adı, soyadı: Yılmaz GÜNDO-
ĞAN

Kod adı: Mahir

Doğum yeri ve tarihi: Lice, 1980

Mücadeleye katılım tarihi: 2001

Şehadet tarihi ve yeri: 13 Mayıs

2001, Risor

❶ Adı, soyadı: **Esat CAFERİ**

Kod adı: **Dalbîrin**

Doğum yeri ve tarihi: **Hiran-Süleymaniye, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Ağustos 2001, Haftanın**

❷ Adı, soyadı: **Gülgin AKIN**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan, 1966**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ağustos 2001, Haftanın operasyonu**

❸ Adı, soyadı: **Fevzi**

KARADAĞ

Kod adı: **Azad Erzincan**

Doğum yeri ve tarihi: **Erzincan, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ağustos 2001, Haftanın operasyonu**

❹ Adı, soyadı: **Reside OSMAN**

Kod adı: **Medya**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ağustos 2001, Haftanın operasyonu**

❺ Adı, soyadı: **M. Faruk EBAL**

Kod adı: **Özgür**

Doğum yeri ve tarihi: **Fındık köyü-Şirnak, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **28 Eylül**

2001, Gabar

DERSİM 2001

❶ Adı, soyadı: **Mehmet Beşir**

ULUSAL

Kod adı: **Clgerxwin**

Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Eylül 2001, Balpayan-Pülümür**

❷ Adı, soyadı: **Şoreş AHMET**

Kod adı: **Cihat**

Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye, 1983**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Eylül 2001, Balpayan-Pülümür**

❸ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ahmet**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Eylül 2001, Pülümür**

❹ Adı, soyadı: **Hamit ABİ**

Kod adı: **Dewran Farasın**

Doğum yeri ve tarihi: **Bilisavar köyü-Van, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **Mart 1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **Eylül 2001 Farasın-Hakkari**

❶ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Reber**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998-1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **Eylül 2001, Farasın-Hakkari**

❷ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rifat**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994-1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **Eylül 2001, Farasın-Hakkari**

❸ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Agit**

Doğum yeri ve tarihi: **K. Güney**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **Temmuz 2001, Ovacık**

❹ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ahmet**

Doğum yeri ve tarihi: **Ağrı**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **20 Mayıs 2001, Yedisu**

❺ Adı, soyadı: **Engin (Doğan)**

Kod adı: **Baran**

Doğum yeri ve tarihi: **Varto, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996, Erzurum**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 2001, Yedisu**

Adı, soyadı: **Hıdır Özgen BİN-
GÖL**

Kod adı: **İsmail**

Doğum yeri ve tarihi: **Varto,
1967**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs
2001, Yedisu**

Adı, soyadı: **Sakine KIYANÇI-
ÇEK (SEVUK)**

Kod adı: **Melisa Munzur**

Doğum yeri ve tarihi: **Xozmerik
köyü-Dersim, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992,
Botan**

Şehadet tarihi ve yeri: **20 Haziran
2001, Yedisu**

Adı, soyadı: **Zınar ÖZALP**

Kod adı: **Rabun Berxwedan**

Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt,
1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991,
Zagros**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs
2001, Yedisu**

Adı, soyadı: **Fuat GÜNEŞ**

Kod adı: **Mehmet Sipan**

Doğum yeri ve tarihi: **Doğube-
yazıt, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996,
Garzan**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs
2001, Yedisu**

Adı, soyadı: **Nusret Ece DUR-
MUŞ**

Kod adı: **Metin Yılmaz**

Doğum yeri ve tarihi: **Binçöl,
1964**

Mücadeleye katılım tarihi: **1988,
Avrupa**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs
2001, Yedisu**

Adı, soyadı: **Cengiz URTEKİN**

Kod adı: **Glup Agiri**

Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır,
1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs
2001, Yedisu**

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Kemal**

Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin,
1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997,
Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs
2001, Yedisu**

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Şahan**

Doğum yeri ve tarihi: **Başkale,
1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996,
Dersim**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs
2001, Yedisu**

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Welat**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs
2001, Yedisu**

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ayten**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992,
Akademi**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs
2001, Yedisu**

Adı, soyadı: **Sevda AKTARLAR**

Kod adı: **Ruken Sterk**

Doğum yeri ve tarihi: **Varto,
1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999,
Erzurum**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs
2001, Yedisu**

Adı, soyadı: **Gülcihan AKTAR-
LAR**

Kod adı: **Sara Doğan**

Doğum yeri ve tarihi: **Varto,
1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999,
Varto**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs
2001, Yedisu**

Adı, soyadı: **Merdin BİNGÖL**

Kod adı: **Birin**

Doğum yeri ve tarihi: **Karaham-
za köyü-Bingöl, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997,
Erzurum**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs
2001, Yedisu**

Adı, soyadı: **Ahmet ...**

Kod adı: **Rençber**

Doğum yeri ve tarihi: Lice, ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1991,
Amed
Şehadet tarihi ve yeri: 21 Mayıs
2001, Yedisu

Adı, soyadı: ...
Kod adı: Amed
Doğum yeri ve tarihi: Amed, ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1998,
Erzurum
Şehadet tarihi ve yeri: 15 Eylül
2001, Balpayam-Pülümür

Adı, soyadı: ...
Kod adı: Rencber, Welat
Doğum yeri ve tarihi: Lice, 1970
Mücadeleye katılım tarihi: 1991,
Amed
Şehadet tarihi ve yeri: 20 Mayıs
2001, Yedisu

Adı, soyadı: ...
Kod adı: Bedri
Doğum yeri ve tarihi: Seyrek kö-
yü-Kulp, 1973
Mücadeleye katılım tarihi: 1993,
Dersim eyaleti
Şehadet tarihi ve yeri: 21 Mayıs
2001, Yedisu

Adı, soyadı: Devrim HAN
Kod adı: Devrim
Doğum yeri ve tarihi: Varto,
1979
Mücadeleye katılım tarihi: 1998,
Erzurum
Şehadet tarihi ve yeri: 21 Mayıs
2001, Yedisu

Adı soyadı: ...
Kod adı: Delil
Doğum yeri ve tarihi: Hınıs,
1965
Mücadeleye katılım tarihi: 1993,
Önderlik Sahası
Şehadet tarihi ve yeri: 21 Mayıs
2001, Yedisu

Adı soyadı: ...
Kod adı: Welat
Doğum yeri ve tarihi: Bozova
Urfa, 1979
Mücadeleye katılım tarihi: 1997
Güney
Şehadet tarihi ve yeri: 21 Mayıs
2001, Yedisu

Adı soyadı: ...
Kod adı: Helin
Doğum yeri ve tarihi: Hüseyinik
köyü-Lice, 1978
Mücadeleye katılım tarihi: 1996
Amed
Şehadet tarihi ve yeri: 21 Mayıs
2001, Yedisu

Adı, soyadı: Salih BOĞDU
Kod adı: Reber
Doğum yeri ve tarihi: Erkend
köyü-Eruh, 1977
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 2001,
Gabar

Adı, soyadı: Ali ALİ
Kod adı: Adnan
Doğum yeri ve tarihi: Qamişlo,
1965

Mücadeleye katılım tarihi: 1987
Şehadet tarihi ve yeri: 24 Şubat
2001, Dolakoke-Kandil (Çığ)

Adı, soyadı: Herdi Ömer HEM-
DİN
Kod adı: Arı
Doğum yeri ve tarihi: Süleyma-
niye, 1971
Mücadeleye katılım tarihi: 1996
Şehadet tarihi ve yeri: 24 Şubat
2001, Kandil-Dola Koke

Adı, soyadı: Özkan YALÇIN
Kod adı: Çekdar Hebun Amed
Doğum yeri ve tarihi: Amed,
1967
Mücadeleye katılım tarihi: 1990
katılım, 1994 gerilla
Şehadet tarihi ve yeri: 24 Şubat
2001, Dola Koke-Kandil, çığ so-
mucu

Adı, soyadı: Dara OSMAN
Kod adı: Dara
Doğum yeri ve tarihi: Süleyma-
niye, 1975
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 24 Şubat
2001, Dola Koke-Kandil

Adı, soyadı: Behzat ALİ
Kod adı: Delil Alıka
Doğum yeri ve tarihi: Kanişlo,
1964
Mücadeleye katılım tarihi: 1989
Şehadet tarihi ve yeri: 24 Şubat
2001, Dola Koke-Kandil

Kod adı: **Halil**

Doğum yeri ve tarihi: **Bozova, 1957**

Mücadeleye katılım tarihi: **1983**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Şubat 2001, Dolakoke-Kandil (Çiğ)**

❶ Adı, soyadı: **Niyazi DOĞAN**

Kod adı: **Mirzan**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1956**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Şubat 2001, Dolakoke-Kandil (Çiğ)**

❶ Adı, soyadı: **Goran FERES**

Kod adı: **Pola**

Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Şubat 2001, Dola Koke-Kandil, (Çiğ)**

❶ Adı, soyadı: **Ali HÜSEYİN**

Kod adı: **Reber Kerkük**

Doğum yeri ve tarihi: **Kerkük, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Şubat 2001, Dola Koke-Kandil, (Çiğ)**

❶ Adı, soyadı: **H. Muhammed HÜSEYİN**

Kod adı: **Sipar**

Doğum yeri ve tarihi: **Hiran Süleymaniye, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **24 Şubat 2001, Dola Koke-Kandil, (Çiğ)**

❶ Adı, soyadı: **Adil**

MEMLUK

Kod adı: **Welat Hewler**

Doğum yeri ve tarihi: **Hewler, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Şubat 2001, Dola Koke-Kandil, (Çiğ)**

❶ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Newroz**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991 1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Ocak 2001, Dola Koke-Kayadan düşerek**

❶ Adı, soyadı: **Abdalmecit SİDO**

Kod adı: **Şiyar Arap**

Doğum yeri ve tarihi: **Durbesiye, 1968**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 2001, Kandil (Havan patlaması)**

❶ Adı, soyadı: **Mustafa SİDO**

Kod adı: **Mirzas**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 2001, Kandil (Havan)**

❶ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mizgin**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 2001, Kandil**

❶ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Deniz**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 2001, Kandil**

❶ Adı, soyadı: **Rüstem ŞEXO**

Kod adı: **Dişar**

Doğum yeri ve tarihi: **Haseki, 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Mayıs 2001, Kandil**

❶ Adı, soyadı: **Ahmet EĞLİ**

Kod adı: **Numan Bağcı**

Doğum yeri ve tarihi: **Söğürlü köyü-Silvan, 1969**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Şubat 2001, Mayın patlaması sonucu**

❶ Adı, soyadı: **Doğu ŞEN**

Kod adı: **Rahman**

Doğum yeri ve tarihi: **Urfa, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ağustos 2001, Kani Cenge**

❶ Adı, soyadı: **Mustafa HORO**

Kod adı: **Merxas Afrin**

Doğum yeri ve tarihi: **Cindires Afrin, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999 Kandil**

Şehadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 2001, Kani Hejire-Doğu Kandil**

Adı, soyadı: **Erdal YILDIRIM**

Kod adı: **Piro**

Doğum yeri ve tarihi: **Dağyolu köyü-Pülümür, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993, Pülümür**

Şehadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 2001, Kani Hejire-Doğu Kandil**

Adı, soyadı: **Xezal KARA**

Kod adı: **Nergiz**

Doğum yeri ve tarihi: **Hilal köyü-Uludere, 1985**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 2001, Kani Hejire-Doğu Kandil**

Adı, soyadı: **Seyfeddin AND**

Kod adı: **Rezan Lokman**

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1967**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mart 2001, Xinere (Hastalık)**

Adı, soyadı: **Selahattin KIP-ÇAK**

Kod adı: **Kawa**

Doğum yeri ve tarihi: **Van, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **15**

Ocak 1996, Kelareç

Şehadet tarihi ve yeri: **7 Haziran 2001, Cilo**

Adı, soyadı: **Zeynel YÜRÜR**

Kod adı: **Nizar Zagros**

Doğum yeri ve tarihi: **Çukurca, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Haziran 2001, Cilo**

Adı, soyadı: **Şemdini ŞADIKA**

Kod adı: **Piling Rojhilat**

Doğum yeri ve tarihi: **Kirmanşah, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Haziran 2001, Cilo**

Adı, soyadı: **Halil AHMED**

Kod adı: **Raman Bahoz**

Doğum yeri ve tarihi: **Dırbestiye, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1980**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Haziran 2001, Cilo**

Adı, soyadı: **Herem Celal MUHAMMED**

Kod adı: **Renas**

Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye, 1984**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **22 Mart 2001, Herki-Basya**

Adı, soyadı: **Halil FADIL**

Kod adı: **Ferhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Haziran 2001, Cilo**

Adı, soyadı: **Rojhat ASLAN**

Kod adı: **Welat Şervan**

Doğum yeri ve tarihi: **Van, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Haziran 2001, Cilo**

Adı, soyadı: **Abdurrahim Seyit ALI**

Kod adı: **Xeyri Kamışlo**

Doğum yeri ve tarihi: **Kamışlo, 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1999**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Haziran 2001, Cilo**

Adı, soyadı: **Halil ÖZSÖNMEZ**

Kod adı: **Mervan**

Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık, 1970**
Mücadeleye katılım tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Ocak 2001**

Adı, soyadı: **Burhan CELİLİ**

Kod adı: **Botan, Boti**

Doğum yeri ve tarihi: **Urmiye, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**
Şehadet tarihi ve yeri: **2001, Belekati**

2000 YILI ŞEHİT SİCİLLERİ

❖ Adı, soyadı: **Hüseyin BEK**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ..., ...
(70 yaşında)

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **24 Şubat
2000, Amed zindanı (13 Kasım
1999 Kürdistan'da göz altına alı-
nıyor işkence katlediliyor)**

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Dr. Sadık**

Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **2000,
Amed**

❖ Adı, soyadı: **Kemal KAPICI**

Kod adı: **Faik Welat**

Doğum yeri ve tarihi: **Adıya-
man 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Mayıs
2000, Gelye Kuvya-Genç**

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Piling**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin,
...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **2000,
Çağ düşmesi sonucu**

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mahsum**

Doğum yeri ve tarihi: **Suruç**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Mayıs
2000, Genç-Vengesor çatışması**

❖ Adı, soyadı: **Ramazan**

KARAKOÇ

Kod adı: **Hayri**

Doğum yeri ve tarihi: **Bismil,
1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **6 Ocak
2000, Lice**

❖ Adı, soyadı: **İzzettin ÇETİN**

Kod adı: **Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **Bismil,
1981**

Mücadeleye katılım tarihi:

1999, Amed

Şehadet tarihi ve yeri: **6 Ocak
2000, Hindiv-Lice**

❖ Adı, soyadı: **Selahattin MEMİŞ**

Kod adı: **Şoreş**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed,
1968**

Mücadeleye katılım tarihi:
1991, Amed

Şehadet tarihi ve yeri: **6 Ocak
2000, Hindiv-Lice**

❖ Adı, soyadı: **Orhan TAŞAR**

Kod adı: **Serhildan**

Doğum yeri ve tarihi: **Van,
1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **6 Ocak
2000, Lice**

❖ Adı, soyadı: **Feridun COŞ-
KUN**

Kod adı: **Mahsun Amanos**

Doğum yeri ve tarihi: **Suruç,
1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Mayıs
2000, Vangesor-Genç**

❖ Adı, soyadı: **Sadun KATONİ**

Kod adı: **Rojhilat**

Doğum yeri ve tarihi: **Urmiye,
1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Mayıs
2000, Lice**

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **İsmail**

Doğum yeri ve tarihi: **1973, ...
(Dıderi aşiretinden)**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **6 Mayıs
2000, Gorse dağı-Piran**

❖ Adı, soyadı: **Bengin TAHLÖ**

Kod adı: **Gernas**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik,
1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **6 Mayıs
2000, Gorse dağı-Piran**

●Adı, soyadı: **Ramazan KAYA**
Kod adı: **Kani Welat**
Doğum yeri ve tarihi: **Beytüşşebap, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi:
1999, Amed

Şehadet tarihi ve yeri: **6 Mayıs 2000, Gorse dağı-Piran**

●Adı, soyadı: **Metin KARDAŞ**
Kod adı: **Nuri Dülgeş**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **6 Mayıs 2000, Gorse dağı-Piran**

●Adı, soyadı: **Ömer KAYMAZ**
Kod adı: **Çeko Nurihak**
Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman, 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **6 Mayıs 2000, Gorse dağı-Piran**

●Adı, soyadı: **Sedat BATUR**
Kod adı: **Hebun**
Doğum yeri ve tarihi: **Salihli köyü-Ergani**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992, Amed**
Şehadet tarihi ve yeri: **6 Mayıs 2000, Gorse dağı-Piran**

●Adı, soyadı: **Doğan KOÇ**
Kod adı: **Sabri Kendal**
Doğum yeri ve tarihi: **Maraş, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi:

1995, Avrupa
Şehadet tarihi ve yeri: **6 Mayıs 2000, Piran-Gorse dağı**

●Adı, soyadı: **Özgür KUĞU**
Kod adı: **Şevger**
Doğum yeri ve tarihi: **Ankara, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1999, Amed**
Şehadet tarihi ve yeri: **9 Ekim 2000, Şehit Remzi-Kosan (Lice)**

●Adı, soyadı: **Ömer ÇÖMBERİCİ**
Kod adı: **Serkeftin**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Eylül 2000, Kelakse-Genç**

●Adı, soyadı: **Mehmet Salt ÖZAY**
Kod adı: **Ferhat Rüstem**
Doğum yeri ve tarihi: **Karakoçan, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992 Fransa (gerillaya 1995'te gitmiş)**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 2000, Hazro-Amed**

●Adı, soyadı: **Fazıl MUHAMMED**
Kod adı: **Haki Tolhildan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 2000, Bazmar-Hazro**

●Adı, soyadı: **Münir KOŞAR**
Kod adı: **Pihng**
Doğum yeri ve tarihi: **Oranus köyü-Tatvan, 1984**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 2000, Geliye Kuvya-Genç (Çığda)**

●Adı, soyadı: **Müzeyyen TUNCEL**
Kod adı: **Mizgin Zilan**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996 Amed**
Şehadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 2000, Geliye Kuvya-Genç (Çığda)**

●Adı, soyadı: **Fenik ALİ**
Kod adı: **Reda Armanç**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewler, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 2000, Geliye Kuvya-Genç (Çığda)**

●Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Reşo**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed**
Mücadeleye katılım tarihi: **1999, Amed**
Şehadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 2000, Geliye Kuvya-Genç (Çığda)**

da)

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Azad**Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan**

...

Mücadeleye katılım tarihi: **Avrupa**Şehadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 2000, Geliye Kuvya-Genç (Çığ-da)**

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Baran**Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan**

Mücadeleye katılım tarihi:

1999, AmedŞehadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 2000, Geliye Kuvya-Genç (Çığ-da)**❖ Adı, soyadı: **Özcan BATUGE**Kod adı: **Zerdeşt**Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1979-80**

Mücadeleye katılım tarihi:

1999, AmedŞehadet tarihi ve yeri: **Şubat 2000, Kele-Lice**❖ Adı, soyadı: **Abdullah UYGUR**Kod adı: **Kawa**Doğum yeri ve tarihi: **Savur, 1982**Mücadeleye katılım tarihi: **1999**Şehadet tarihi ve yeri: **26 Eylül 2000, Genç-Kelakse**❖ Adı, soyadı: **Hamza YAVUZ**Kod adı: **Vasfi**Doğum yeri ve tarihi: **Derikfan-Gerçüş, 1963**Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **20 Ağustos 2000, Almanya****BEHDİNAN 2000**

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Tolhildan**Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **2000, Gare-Behdinan**❖ Adı, soyadı: **Bekir TARHAN**Kod adı: **Xwinrej**Doğum yeri ve tarihi: **Mutki, 1980**Mücadeleye katılım tarihi: **1995**Şehadet tarihi ve yeri: **20 Mayıs 2000, Sere Metina**❖ Adı, soyadı: **Yasin Ahmet RESUL**Kod adı: **Emin**Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye, 1977**Mücadeleye katılım tarihi: **1997**Şehadet tarihi ve yeri: **20 Mayıs 2000, Metina**❖ Adı, soyadı: **Zuher KASIM**Kod adı: **Selim Halil**Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1973**Mücadeleye katılım tarihi: **1994**Şehadet tarihi ve yeri: **15 Temmuz 2000, Gare-Siyane tepesin-****de mayın kazası**❖ Adı, soyadı: **Newroz ÖZBEY**Kod adı: **Ruken**Doğum yeri ve tarihi: **Adana**Mücadeleye katılım tarihi: **1994**Şehadet tarihi ve yeri: **20 Mayıs 2000, Metina**❖ Adı, soyadı: **Leyla YAŞAR**Kod adı: **Zekiye Çiya**Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi:

1999, EtruşŞehadet tarihi ve yeri: **20 Mayıs 2000, Sere Metina**❖ Adı, soyadı: **Mahfuz DEMİR**Kod adı: **Haki Hakkari**Doğum yeri ve tarihi: **Hakkari, 1971**Mücadeleye katılım tarihi: **1991**Şehadet tarihi ve yeri: **30 Mayıs 2000, Bırıkça köyü-Metina**❖ Adı, soyadı: **Abdül****MUHAMMED**Kod adı: **Munzur**Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, ...**Mücadeleye katılım tarihi: **1997**Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 2000, Bergare**

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ferhat**Doğum yeri ve tarihi: **Suruç**Mücadeleye katılım tarihi: **1996**Şehadet tarihi ve yeri: **2000,**

Metina

❶ Adı, soyadı: **Fatih KAVİS**

Kod adı: **Çeleng, Agir**

Doğum yeri ve tarihi: **Köysan-
cak 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Eylül
2000, Kaşura**

❷ Adı, soyadı: **Kadriye ACAR**

Kod adı: **Maya Çıray**

Doğum yeri ve tarihi: **Siirt-Mis-
le, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Haftanın

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Şubat
2000 Bergare-Gelaka köyü bo-
ğazı**

❸ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Berivan Dersim**

Doğum yeri ve tarihi: **Dersim,
...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991-92**

Şehadet tarihi ve yeri: **29 Ka-
sım 1999, Çemenke-Gare**

❹ Adı, soyadı: **İbrahim
MUHAMMEDİ**

Kod adı: **Şahin Rojhilat**

Doğum yeri ve tarihi: **Xoy,
1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Hazi-
ran 2000, Kani Botki-Gare**

❺ Adı, soyadı: **Reşat .
MUHAMMED**

Kod adı: **Kahraman Derik**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik,
1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **20 Hazi-
ran 2000, Beroşke-Gare**

❶ Adı, soyadı: **Abdullah AVCI**

Kod adı: **Kerim Herckol**

Doğum yeri ve tarihi: **Siirt,
1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Hazi-
ran 2000, Kani Botki-Gare**

❷ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Haydar**

Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan,
...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **Mart
2000, Baze-Metina**

❸ Adı, soyadı: **Abdo MUHAM-
MED**

Kod adı: **Munzur**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin,
1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs
2000, Bergare**

❹ Adı, soyadı: **Siyaman HASAN**

Kod adı: **Aras**

Doğum yeri ve tarihi: **Halepçe,
1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **22 Mayıs
2000, Pirez alanı-Gare**
KDP tarafından

❶ Adı, soyadı: **Fırat DALABA**

Kod adı: **Zeynel**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice,
1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **3 Hazi-
ran 2000, Çıray alanı**

❷ Adı, soyadı: **Ali Rıza ŞEDAL**

Kod adı: **Piling Oramar**

Doğum yeri ve tarihi: **Gever ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **24-25
Temmuz 2000, Zaxo şehir
mrk. (Fedai eylemi)**

❸ Adı, soyadı: **O. Zeki YILDIZ**

Kod adı: **Şahan Welat**

Doğum yeri ve tarihi: **Cihan-
beyli, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Ocak
2000, Xınere**

❹ Adı, soyadı: **Muhammed HA-
LİLZEDE**

Kod adı: **Hogır, Çiya**

Doğum yeri ve tarihi: **Qato-Do-
ğu Kürdistan, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Mayıs
2000, Haftanın operasyonu**

❺ Adı, soyadı: **Ayhan TEKİN**

Kod adı: **Çiya**

Doğum yeri ve tarihi: **Beşiri,
1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: 7 Mayıs
2000, Haftanın operasyonu

❶ Adı, soyadı: Akın MAMOY

Kod adı: Cuma

Doğum yeri ve tarihi: Kars,
1977

Mücadeleye katılım tarihi: 1997

Şehadet tarihi ve yeri: 7 Mayıs
2000, Haftanın operasyonu

❶ Adı, soyadı: Barış ÇELİK

Kod adı: Renas

Doğum yeri ve tarihi: 1982,
Hazro

Mücadeleye katılım tarihi:

Ekim 1999

Şehadet tarihi ve yeri: 7 Mayıs
2000, Haftanın, YNK Savaşı

❶ Adı, soyadı: Mehmet BARAN

Kod adı: Rezan

Doğum yeri ve tarihi: Kurtalan,
1970

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şehadet tarihi ve yeri: 7 Mayıs
2000, Haftanın operasyonu

❶ Adı, soyadı: İzzet SARIYILDIZ

Kod adı: Hamza

Doğum yeri ve tarihi: Şırnak,
1975

Mücadeleye katılım tarihi:

1997, Balkanlar

Şehadet tarihi ve yeri: 7 Mayıs
2000, Haftanın operasyonu

❶ Adı, soyadı: Muhammed İS-
MAIL

Kod adı: Sabri

Doğum yeri ve tarihi: Kobani,
1977

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 7 Mayıs
2000, Haftanın operasyonu

❶ Adı, soyadı: Emine BENEK

Kod adı: Yekbun

Doğum yeri ve tarihi: Hilal kö-
yü-Uludere, 1977

Mücadeleye katılım tarihi:

1995, Metina

Şehadet tarihi ve yeri: 7 Mayıs
2000, Haftanın operasyonu

❶ Adı, soyadı: Aydın GÜÇLÜK

Kod adı: Dıjvar, Amed

Doğum yeri ve tarihi: Dersim,
1984

Mücadeleye katılım tarihi: 1999

Şehadet tarihi ve yeri: 7 Mayıs
2000, Haftanın operasyonu

❶ Adı, soyadı: Halit KRAL

Kod adı: Aslan

Doğum yeri ve tarihi: Gundike
Remo-Şırnak, 1972

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şehadet tarihi ve yeri: 2 Ocak
2000, Haftanın

❶ Adı, soyadı: Selahaddin MU-
HAMMED

Kod adı: Mehmet

Doğum yeri ve tarihi: Afrin,
1974

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: 30 Ekim

2000, Parasin

❶ Adı, soyadı: Ali GEZER

Kod adı: Zerdeşt

Doğum yeri ve tarihi: Elbistan,
1970

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şehadet tarihi ve yeri: Ağustos
2000, Beşüşşebap

❶ Adı, soyadı: Reşit BEKİRHAN

Kod adı: Şivan

Doğum yeri ve tarihi: Siirt,
1978

Mücadeleye katılım tarihi: 1991

Şehadet tarihi ve yeri: Ağustos
2000, Beşüşşebap

❶ Adı, soyadı: Şinasi AKBAYIR

Kod adı: Mordem

Doğum yeri ve tarihi: Bingöl,
1978

Mücadeleye katılım tarihi: 1998

Şehadet tarihi ve yeri: 1 Mart
2000, Çıyayê Bizina-Gabar

❶ Adı, soyadı: Mahmut

Kod adı: Serhat Herekol

Doğum yeri ve tarihi: Ekende
köyü-Eruh, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1991

Şehadet tarihi ve yeri: 2000 ba-
han Garisa

❶ Adı, soyadı: Lokman ...

Kod adı: Yılmaz

Doğum yeri ve tarihi: Silopl, ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1995

Şehadet tarihi ve yeri: 28 Hazı-

ran 2000, Haftanın, hastalık sonu

Adı, soyadı: ...

Kod adı: Brusk

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: 7 Mayıs 2000, Haftanın operasyonu

Adı, soyadı: Mustafa HALİL

Kod adı: Botan

Doğum yeri ve tarihi: Afrin 1983

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: 11 Aralık 2000

Adı, soyadı: Orhan İLBAY

Kod adı: İsa

Doğum yeri ve tarihi: Xıran köyü Mazgirt ...

Mücadeleye katılım tarihi:

1989, Avrupa

Şehadet tarihi ve yeri: 9 Mart 2000, Erzurum eyaleti

Adı, soyadı: Hamza

ALBAYRAK

Kod adı: Doktor Serhat

Doğum yeri ve tarihi: Kars, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: Eylül 1997, Dersim

Şehadet tarihi ve yeri: 26 Mayıs 2000, Dersim merkez

Adı, soyadı: ...

Kod adı: Mazlum

Doğum yeri ve tarihi: Arguvan, Malatya, ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1994 sonbahar

Şehadet tarihi ve yeri: 30 Ocak 2000, Aliboğazi-Dersim

Adı, soyadı: Kader ERGİN

Kod adı: Doğan (ÇERKEZ)

Doğum yeri ve tarihi:

1967/1968

Mücadeleye katılım tarihi:

1992-

1993

Şehadet tarihi ve yeri: Ağustos 2000, Kutuderesi-Dersim

Adı, soyadı: Ali ...

Kod adı: Botan

Doğum yeri ve tarihi: Ergani, ...

Mücadeleye katılım tarihi:

1993, Amed

Şehadet tarihi ve yeri: Ağustos 2000, Kutuderesi-Desim

Adı, soyadı: ...

Kod adı: Kahraman

Doğum yeri ve tarihi: Van, ...

Mücadeleye katılım tarihi:

1998, Dersim

Şehadet tarihi ve yeri: Ağustos 2000, Kutuderesi-Desim

Adı, soyadı: ...

Kod adı: Dilsoz

Doğum yeri ve tarihi: K. Güney

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: Ağustos 2000, Kutuderesi-Desim

Adı, soyadı: ...

Kod adı: Dersim

Doğum yeri ve tarihi: İlhanlı köyü-Mazgirt, ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1997, Dersim

Şehadet tarihi ve yeri: Ağustos 2000, Kutuderesi-Desim

Adı, soyadı: Neşe YÜKSEL

Kod adı: Pınar

Doğum yeri ve tarihi: Nazımiye, 1976

Mücadeleye katılım tarihi:

1999, Dersim

Şehadet tarihi ve yeri: Ağustos 2000, Kutuderesi-Desim

Adı, soyadı: ...

Kod adı: Mazlum

Doğum yeri ve tarihi: Dersim

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: 2000 Sonbahar, Ovacık

Adı, soyadı: Ergin BAYRAK

Kod adı: Şivan

Doğum yeri ve tarihi: Erzincan, 1982

Mücadeleye katılım tarihi: 1999
Şehadet tarihi ve yeri: 20 Ocak 2000 Peri vadisi-Erzurum

Adı, soyadı: ...

Kod adı: Berxwedan

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: 20 Ocak

2000 Peri vadisi-Erzurum, çığ düşmesi sonucu

❶ Adı, soyadı: **Selim SERDAR**

Kod adı: **Gever Oramar**

Doğum yeri ve tarihi: **Gever, 1982**

Mücadeleye katılım tarihi:

1998, Erzurum

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Eylül 2000, Kiğı**

❷ Adı, soyadı: **Mahir Ulaş**

GÜNEŞ

Kod adı: **Adil Deniz**

Doğum yeri ve tarihi: **Ankara (aslen Vartolu), 1979**

Mücadeleye katılım tarihi:

1997, Balkanlar

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Eylül 2000, Kiğı**

❸ Adı, soyadı: **Hulusi YILDIZ**

Kod adı: **Serxwebun Azad**

Doğum yeri ve tarihi:

Yeşilpınar Varto, 1976

Mücadeleye katılım tarihi:

1992, Erzurum

Şehadet tarihi ve yeri: **24 Eylül 2000, Yedisu**

❹ Adı, soyadı: **Yadigar EREN**

Kod adı: **Ağır Kartewin**

Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **24 Eylül 2000, Goma Kotan-Yedisu**

❶ Adı, soyadı: **Fahrettin CEM**

Kod adı: **Cigerxwin Şehmus**

Doğum yeri ve tarihi:

Ceylanpınar, 1970

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **24 Eylül 2000, Yedisu**

❷ Adı, soyadı: **Çınar**

ALBAYRAK

Kod adı: **Ağit, Baran**

Doğum yeri ve tarihi: **Gümüşhane, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **24 Eylül 2000, Goma Kotan-Yedisu**

❸ Adı, soyadı: **Erhan ÖZMEN**

Kod adı: **Cemşit Çiya**

Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi:

1992, Erzurum

Şehadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 2000, Geyik alanı-Karlıova**

❹ Adı, soyadı: **Murat ESER**

Kod adı: **Dilgeş**

Doğum yeri ve tarihi: **Bismil, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Kasım 2000, Çavreş-Adaklı**

❺ Adı, soyadı: **Yasin YAŞAR**

Kod adı: **Dişar Amed**

Doğum yeri ve tarihi: **Bismil, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi:

Temmuz 1999, Erzurum

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Kasım 2000, Çavreş-Adaklı**

❶ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Dr. Sason**

Doğum yeri ve tarihi: **Qamışlo**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 2000, Karlıova**

❷ Adı, soyadı: **Hamza DURMUŞ**

Kod adı: **Fırat Dicle**

Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi:

1999, Erzurum

Şehadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 2000, Karlıova**

❸ Adı, soyadı: **Bayram DÜZÜN**

Kod adı: **Kamuran**

Doğum yeri ve tarihi: **Çınar, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 2000, Karlıova**

❹ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mehmet**

Doğum yeri ve tarihi: **Eruh**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Kasım 2000, Adaklı**

❺ Adı, soyadı: **Hasan GENÇ**

Kod adı: **Sipan**

Doğum yeri ve tarihi: **Pertek, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi:

1999, Erzurum

Şehadet tarihi ve yeri: 3 Kasım

2000, Karlova

❶ Adı, soyadı: Salt BASKIN

Kod adı: Vedat

Doğum yeri ve tarihi: Hınıs,
1972

Mücadeleye katılım tarihi:

Ağustos 1992, Erzurum

Şehadet tarihi ve yeri: 5 Kasım
2000, Çavreş-Adaklı

❷ Adı, soyadı: Medeni GENÇ

Kod adı: Medeni

Doğum yeri ve tarihi: Karlova,
1976

Mücadeleye katılım tarihi: 1997

Şehadet tarihi ve yeri: 16 Eylül
2000, Erzurum❸ Adı, soyadı: Umut Yusuf ER-
GİN

Kod adı: Sinan

Doğum yeri ve tarihi: 1 Ocak
1972, Zile-Tokat

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Dersim

Şehadet tarihi ve yeri: 9 Mart
2000, Erzurum eyaleti

❹ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Bilal

Doğum yeri ve tarihi: Büyük
Güney, ...Mücadeleye katılım tarihi:
1996, Soran

Şehadet tarihi ve yeri: 18

Temmuz 2000, Kızılmeçit köyü

Pülümür

❶ Adı, soyadı: Naif YÜKSEL

Kod adı: Amed

Doğum yeri ve tarihi: Norşin
Bitlis, 1974Mücadeleye katılım tarihi:
1998, ErzurumŞehadet tarihi ve yeri: 18
Temmuz 2000, Kızılmeçit köyü
Pülümür

❷ Adı, soyadı: Tahir SAKNUT

Kod adı: Haki

Doğum yeri ve tarihi: Norşin
Bitlis, 1979Mücadeleye katılım tarihi:
1998, ErzurumŞehadet tarihi ve yeri: 24 Eylül
2000, Goma Kotan-Yedisu

GARZAN 2000

❸ Adı, soyadı: Nedim TOPAL

Kod adı: Dr. Ali Abbas

Doğum yeri ve tarihi: Gercüş,
1972Mücadeleye katılım tarihi:
1993, ZagrosŞehadet tarihi ve yeri: 18 Ocak
2000, Kocaköy- Reşadiye-Ha-
sankeyf

❹ Adı, soyadı: Erol SOYER

Kod adı: Mordem

Doğum yeri ve tarihi: Varto,
1974Mücadeleye katılım tarihi: 15
Ağustos 1998

Şehadet tarihi ve yeri: 14

Temmuz 2000, Xınere

❶ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Mahir Mirzo

Doğum yeri ve tarihi: Iğdır
Mücadeleye katılım tarihi: 1992Şehadet tarihi ve yeri: 2000
Kandil, çığ düşmesi sonucu

❷ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Doğan

Doğum yeri ve tarihi: Pazarcık
Mücadeleye katılım tarihi: 1996
Şehadet tarihi ve yeri: 2000
Şekif boğazı-Xınere❸ Adı, soyadı: Ebubekir DU-
MANKod adı: Salman Hakkari
Doğum yeri ve tarihi: Gundê
Kavale (Kavaklı)-Hakkari, 1975
Mücadeleye katılım tarihi:1993, Kato
Şehadet tarihi ve yeri: 2 Ekim
2000, Kalatuka-Doğu Kandil

❹ Adı, soyadı: Tahir ALİYEV

Kod adı: Sabri Sabır

Doğum yeri ve tarihi: Kazakis-
tan, 1978 (1968 de olabilir)
Mücadeleye katılım tarihi:
1995, Canbol-Kazakistan
Şehadet tarihi ve yeri: 4 Aralık
2000, Kanl Cenge

❸ Adı, soyadı: Ahmet Ali ÖMER

Kod adı: Diyar Kamışlo

Doğum yeri ve tarihi: Kamışlo,

1980

Mücadeleye katılım tarihi:

1995, 1996 yılında gerilla gidiyor

Şehadet tarihi ve yeri: 8 Aralık

2000, Kortek-Kani Cenge

❶Adı, soyadı: Şükran DEMİR-TAŞ

Kod adı: Medya

Doğum yeri ve tarihi: Adana, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şehadet tarihi ve yeri: 8 Aralık

2000, Kortek-Kani Cenge

❶Adı, soyadı: Sendar GENÇER

Kod adı: Rodi Xıdır

Doğum yeri ve tarihi: Bingöl, 1980

Mücadeleye katılım tarihi: 1996

Şehadet tarihi ve yeri: 8 Aralık

2000, Kortek-Kani Cenge

❶Adı, soyadı: Davut YILDIZ

Kod adı: Kaşın Gürpınar

Doğum yeri ve tarihi: Van, 1977

Mücadeleye katılım tarihi:

1995, Kelareş

Şehadet tarihi ve yeri: 8 Aralık

2000, Kortek-Kani Cenge

❶Adı, soyadı: Ecevit UMMAN

Kod adı: Cilo Welat

Doğum yeri ve tarihi: Gever, 1976

Mücadeleye katılım tarihi:

1993, Şchidan

Şehadet tarihi ve yeri: 5 Aralık

2000, Kani Cenge

❶Adı, soyadı: Nasır YUSUF

Kod adı: Xemgin Afrin

Doğum yeri ve tarihi: Afrin, 1982

Mücadeleye katılım tarihi:

1999, Afrin

Şehadet tarihi ve yeri: 8 Aralık

2000, Kortek-Kani Cenge

❶Adı, soyadı: Eriş HAYDARI

Kod adı: Hemin Serdil

Doğum yeri ve tarihi: Mahabad, 1977

Mücadeleye katılım tarihi:

1999, Mahabad

Şehadet tarihi ve yeri: 4 Aralık

2000, Kani Cenge

❶Adı, soyadı: Orhan YILDIZ

Kod adı: Reber

Doğum yeri ve tarihi: Batman, 1976

Mücadeleye katılım tarihi:

1992, Gabar

Şehadet tarihi ve yeri: 5 Aralık

2000, Kani Cenge

❶Adı, soyadı: Ergün AYDIN

Kod adı: Herekol

Doğum yeri ve tarihi: Yüksekova, 1976

Mücadeleye katılım tarihi:

1993, Zagros

Şehadet tarihi ve yeri: 11 Aralık

2000, Kani Cenge

❶Adı, soyadı: Nuri SARI

Kod adı: Xebat Welat

Doğum yeri ve tarihi: Gerger-

Adıyaman, 1986

Mücadeleye katılım tarihi: 1995

Şehadet tarihi ve yeri: 5 Aralık

2000, Kani Cenge

❶Adı, soyadı: Mahmut

DEMİRTAŞ

Kod adı: Rezan Batman

Doğum yeri ve tarihi: Dürre

Gercüş, 1972

Mücadeleye katılım tarihi: 1997

Şehadet tarihi ve yeri: 30 Aralık

2002, Kelareş

❶Adı, soyadı: Yaşar ...

Kod adı: Salih Goyl

Doğum yeri ve tarihi: Uludere, 1963

Mücadeleye katılım tarihi: 1989

Şehadet tarihi ve yeri: 30 Aralık

2002, Kelareş

❶Adı, soyadı: Fatma ÖMER

Kod adı: Hejar Goran

Doğum yeri ve tarihi:

Süleymaniye, 1979

Mücadeleye katılım tarihi: 1997

Şehadet tarihi ve yeri: 30 Aralık

2002, Kelareş

❶Adı, soyadı: Zeliha BUDAK

Kod adı: Sosın, Gabar

Doğum yeri ve tarihi: Şırnak 1978

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şehadet tarihi ve yeri: 8 Aralık

2000, Kani Cenge

- Adı, soyadı: **Fatma HABEŞ**
 Kod adı: **Berfin Deniz**
 Doğum yeri ve tarihi: **Halep, 1980/1982**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
 mücadele, 2000 gerilla
 Şehadet tarihi ve yeri: **Güney'de şehit**
- Adı, soyadı: **Yücel ZEYDAN**
 Kod adı: **Rüstem**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hakkari, 1971**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **3 Aralık 2000, Dola Şehida-Kani Cenge**
- Adı, soyadı: **Cemil YAMAN**
 Kod adı: **Diyyar, Guyi**
 Doğum yeri ve tarihi: **Uludere-1980**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993, Besta**
 Şehadet tarihi ve yeri: **5 Aralık 2000, Şehit Kahraman-Kaladize**
- Adı, soyadı: **Hüseyin ASLAN**
 Kod adı: **Savaş Cilo**
 Doğum yeri ve tarihi: **Van, 1981**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995, Zagros**
 Şehadet tarihi ve yeri: **5 Aralık 2000, Doğu Kandil**
- Adı, soyadı: **Orhan TUŞ**
 Kod adı: **Erdal Paraşın**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hakkari**
- Adı, soyadı: **Şerafettin ÖZER**
 Kod adı: **Berxwedan Malazgirt**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hanoğlu köyü-Malazgirt, 1980**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1999, Güneybatı**
 Şehadet tarihi ve yeri: **5 Aralık 2000, Doğu Kandil**
- Adı, soyadı: **Ayhan AKKUŞ**
 Kod adı: **Delil Xabur**
 Doğum yeri ve tarihi: **Çamurlu köyü-Ağrı, 1973**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993, Serhat**
 Şehadet tarihi ve yeri: **9 Aralık 2000, Zelê-Doğu Kandil**
- Adı, soyadı: **Mustafa İSMAIL**
 Kod adı: **Şiyar Kobani**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1980**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1999, Kandil**
 Şehadet tarihi ve yeri: **11 Aralık 2000, Kuzinê-Doğu Kandil**
- Adı, soyadı: **Adnan Ali HASAN**
 Kod adı: **Akif**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1974**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
- Şehadet tarihi ve yeri: **11 Aralık 2000, Kuzine-Doğu Kandil**
- Adı, soyadı: **Abdulmenaf İNAN**
 Kod adı: **Dijwar Erkendi**
 Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1982**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1999, Botan**
 Şehadet tarihi ve yeri: **11 Aralık 2000, Kuzine-Doğu Kandil**
- Adı, soyadı: **Kamuran MUHAMMED**
 Kod adı: **Cihat Cudi**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kamışlo**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1999, Kandil**
 Şehadet tarihi ve yeri: **11 Aralık 2000, Kuzine-Doğu Kandil**
- Adı, soyadı: **Halil ABDUL**
 Kod adı: **Botan Çiya**
 Doğum yeri ve tarihi: **Halep, 1982**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1999, Kandil**
 Şehadet tarihi ve yeri: **11 Aralık 2000, Kuzine-Doğu Kandil**
- Adı, soyadı: **Aşılzar KILIÇ**
 Kod adı: **Ciwan Aso**
 Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1982**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1999, Kandil**
 Şehadet tarihi ve yeri: **11 Aralık 2000, Kuzine-Doğu Kandil**

❶Adı, soyadı: **Veysel CENGİZ**

Kod adı: **Rojhat Hozan**

Doğum yeri ve tarihi: **Erciş**

Mücadeleye katılım tarihi:

1999, Serhat

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Aralık**

2000, Şehit Harun hastanesinde

❶Adı, soyadı: **Selçih HEMO**

Kod adı: **Necbir Raperin**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin,**

1978

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Aralık**

2000, Dola Şehida-Kani Cenge

❶Adı, soyadı: **Erkan DEMİR**

Kod adı: **Sabri**

Doğum yeri ve tarihi: **Hakkari,**
1974

Mücadeleye katılım tarihi:

1992, Metina

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Aralık**

2000, Dola Şehida-Kani Cenge

❶Adı, soyadı: **Ercan DOĞAN**

Kod adı: **Welat Cesur**

Doğum yeri ve tarihi: **Tekman-**
Erzurum, 1978

Mücadeleye katılım tarihi:

1995, Avrupa

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Aralık**

2000, Dola Şehida-Kani Cenge

❶Adı, soyadı: **Osman MUSTAFA**

Kod adı: **Aklif Engizək**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin,**

1974

Mücadeleye katılım tarihi:

1992, Haftanın

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Aralık**

2000, Dola Şehida-Kani Cenge

❶Adı, soyadı: **Ekrem ÖZTÜRK**

Kod adı: **Savaş**

Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe,**
1976

Mücadeleye katılım tarihi:

1993, Baikanlar

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Aralık**

2000, Dola Şehida-Kani Cenge

❶Adı, soyadı: **Bahtiyar RAHİM**

Kod adı: **Serkeft Germiyanı**

Doğum yeri ve tarihi: **Germi-**
yan, 1983

Mücadeleye katılım tarihi:

1997, Germiyan

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Aralık**

2000, Dola Şehida-Kani Cenge

❶Adı, soyadı: **Nurettin KAYA**

Kod adı: **Serdem Kaya**

Doğum yeri ve tarihi: **Haruna,**
1982

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Aralık**

2000, Dola Şehida-Kani Cenge

❶Adı, soyadı: **Soran İSMAİL**

Kod adı: **Zagros Hewler**

Doğum yeri ve tarihi: **Hewler,**
1979

Mücadeleye katılım tarihi:

1996, Hewler

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Aralık**

2000, Dola Şehida-Kani Cenge

❶Adı, soyadı: **İbrahim Mehmet YUSUF**

Kod adı: **Agiri, Derik**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik,**
1981

Mücadeleye katılım tarihi: **...**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Aralık**

2000, Dola Şehida-Kani Cenge

❶Adı, soyadı: **Cemil İBRAHİM**

Kod adı: **Ferhan Basya**

Doğum yeri ve tarihi: **Halep,**
1982

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Aralık**

2000, Dola Şehida-Kani Cenge

❶Adı, soyadı: **Hasan VELİ**

Kod adı: **Doğan**

Doğum yeri ve tarihi: **Halep,**
1981

Mücadeleye katılım tarihi:

1999, Halep

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Aralık**

2000, Dola Şehida-Kani Cenge

❶Adı, soyadı: **İsa ADİBELİ**

Kod adı: **Aras Kasırga**

Doğum yeri ve tarihi: **İdil, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi:

1999, Amanos

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Aralık**

2000, Kortek-Kani Cenge

❶Adı, soyadı: **Hakan GÜNDÜZ**

Kod adı: **Özgür Bargiran**

Doğum yeri ve tarihi:

Demirkaya-Eruh, 1982

Mücadeleye katılım tarihi:

2000, Kelaşın

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Aralık**

2000, Kani Cenge

❶ Adı, soyadı: **Sadık YASİN**

Kod adı: **Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık**

1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **2000,**

Güney Kürdistan

❷ Adı, soyadı: **Ramazan AYAZ**

Kod adı: **Rodi Xebat**

Doğum yeri ve tarihi: **Çukurca**

Mücadeleye katılım tarihi:

1992, Çukurca

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Aralık**

2000, Kortek-Kani Cenge

❸ Adı, soyadı: **Ali İBRAHİM**

Kod adı: **Mazlum**

Doğum yeri ve tarihi: **Halep,**

1978

Mücadeleye katılım tarihi:

1999, Kandil

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Aralık**

2000, Kani Cenge

❹ Adı, soyadı: **Zeki SARI**

Kod adı: **Numan**

Doğum yeri ve tarihi: **Bismil,**

1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim**

2000, Kani Cenge

❶ Adı, soyadı: **Şaban YILMAZ**

Kod adı: **Faik Cilo**

Doğum yeri ve tarihi: **Belate**

Çukurca, 1978

Mücadeleye katılım tarihi:

1992, Çukurca

Şehadet tarihi ve yeri: **28 Eylül**

2000, Doğu Kandil

❷ Adı, soyadı: **Ahmet HÜSEYİN**

Kod adı: **Roj**

Doğum yeri ve tarihi: **Zaxo,**

1963

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **28 Eylül**

2000, Doğu Kandil

❸ Adı, soyadı: **M. Rıza BERLİK**

Kod adı: **Azad**

Doğum yeri ve tarihi: **Hilvan,**

1980

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **28 Eylül**

2000, Doğu Kandil

❹ Adı, soyadı: **Mahmut Bekir**

HÜSEYİN

Kod adı: **Firaz**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani,**

1982

Mücadeleye katılım tarihi:

1999, Kandil

Şehadet tarihi ve yeri: **28 Eylül**

2000, Doğu Kandil

❶ Adı, soyadı: **Umut Rahman**

KERİM

Kod adı: **Kurdo Kurdistan**

Doğum yeri ve tarihi: **Kelar**

Süleymaniye, 1981

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ekim**

2000, Kuzine-Doğu Kandil

❷ Adı, soyadı: **Mahir YILDIZ**

Kod adı: **Sason Ahmet**

Doğum yeri ve tarihi:

Süleymaniye, 1973

Mücadeleye katılım tarihi:

1996, Süleymaniye

Şehadet tarihi ve yeri: **3 Ekim**

2000, Kuzine-Doğu Kandil

❸ Adı, soyadı: **Mustafa TEĞİZ**

Kod adı: **Rodi Mazlum**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman,**

1980

Mücadeleye katılım tarihi:

1999, Mardin

Şehadet tarihi ve yeri: **3 Ekim**

2000, Kuzine-Doğu Kandil

❹ Adı, soyadı: **Yıldırım ÇELİK**

Kod adı: **Azadi Varto**

Doğum yeri ve tarihi: **Yukarı**

Hacıbeğ köyü-Varto, 1976

Mücadeleye katılım tarihi:

1997, Avrupa- 1999 ülke

Şehadet tarihi ve yeri: **28 Eylül**

2000, Doğu Kandil

❶ Adı, soyadı: **Adnan HASO**

Kod adı: **Siyabend**

Doğum yeri ve tarihi: **Cındo**

Kestel-Afrin, 1971

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **3 Ekim**

2000, Zelê-Doğu Kandil

❖ Adı, soyadı: **Cemal TÜRK**
Kod adı: **Xebat**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ekim 2000, YNK Karargah tepesi saldırısı**

❖ Adı, soyadı: **Hüseyin HAY-DAR**
Kod adı: **Haci**
Doğum yeri ve tarihi: **Kamişlo-Hilali, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994, Kamişlo**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ekim 2000, Doğu Kandil**

❖ Adı, soyadı: **Mustafa AYCAN**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Eylül 2000, Aliyereş eylemi-Doğu Kandil**

❖ Adı, soyadı: **Azover Süleyman MUHAMMED**
Kod adı: **Şoreş**
Doğum yeri ve tarihi: **Şehrati (D. Kürdistan), 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1999**
Şehadet tarihi ve yeri: **2 Ekim 2000, Kalatuka-Doğu Kandil**

❖ Adı, soyadı: **Fikret ARAS**
Kod adı: **Berxwedan Batman**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Eylül Güney savaşı**

❖ Adı, soyadı: **Ümit ÖZER**
Kod adı: **Cigerxwin Xwinrej**
Doğum yeri ve tarihi: **Tekman 1980**
Mücadeleye katılım tarihi: **1999**
Şehadet tarihi ve yeri: **2 Ekim 2000 YNK karargah tepesi saldırısı**

❖ Adı, soyadı: **Koçer MAHMUT**
Kod adı: **Hüner Şerezor**
Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye, 1984**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998, Süleymaniye**
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ekim 2000, Tutme köyü-Havan tepesi-Kalatuka**

❖ Adı, soyadı: **Edip SALİH**
Kod adı: **Sipan Derik**
Doğum yeri ve tarihi: **Haratta Derik, 1981**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Eylül 2000, Kalatuka-Doğu Kandil**

❖ Adı, soyadı: **Mehmet BENEK**
Kod adı: **Şahin Özcan**
Doğum yeri ve tarihi: **Hilal köyü Uludere, 1981**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ekim**

2000, Kortek alanı-Kanicenge

❖ Adı, soyadı: **Firaz YUNUS**
Kod adı: **Firaz Baz**
Doğum yeri ve tarihi: **Abre-Derik, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992, Botan**
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ekim 2000, Kani Cenge**

❖ Adı, soyadı: **Suriye OĞURELİ**
Kod adı: **Erivan Zagros**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991, Botan**
Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ekim 2000, Kani Cenge**

❖ Adı, soyadı: **Abdurahman MUHAMMED**
Kod adı: **Alan**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **2000 Ekim YNK çatışması havanla şehit**

❖ Adı, soyadı: **Fatih TEYFİK**
Kod adı: **Mervan Reşo**
Doğum yeri ve tarihi: **Süleymaniye, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Eylül 2000, Karox**

❖ Adı, soyadı: **Şehmus EMEN**
Kod adı: **Brusk Ateş**

Doğum yeri ve tarihi: **Savur-Mardin, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993 Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: **2000 Güney Kürdistan**

Adı, soyadı: **Serdar ÖZKAHRAMAN**

Kod adı: **Çavreş**

Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997, Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: **30 Eylül 2000, Kani Cenge**

Adı, soyadı: **Mehmet Emin İPEK**

Kod adı: **Cudi, Dilovan**

Doğum yeri ve tarihi: **İskenderun, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Aralık 2000, Kuzine-Doğu Kandil**

Adı, soyadı: **Ebru GÜNEŞ**

Kod adı: **Tanya**

Doğum yeri ve tarihi: **Hozat Dersim, 16 Haziran 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 2000 Ekim, Güney Kürdistan**

Adı, soyadı: **Burhaneddin ARAS**

Kod adı: **Baver**

Doğum yeri ve tarihi: **Karayazı-Erzurum, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ekim 2000, Berkalsu YNK Karargah saldırısı**

Adı, soyadı: **Hasan ORHAN**

Kod adı: **Kahraman**

Doğum yeri ve tarihi: **Marinos-Hakkari, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi:

1994, Zagros

Şehadet tarihi ve yeri: **02 Ekim 2000, YNK Karargah tepesi**

Adı, soyadı: **Murat Resul PAR**

Kod adı: **Xozan**

Doğum yeri ve tarihi: **Mahabat 1982**

Mücadeleye katılım tarihi:

Ocak 1999

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Aralık 2000, Zelê-Güney savaşı**

Adı, soyadı: **Şemseddin Nedim BULUT**

Kod adı: **Şoreş Şirvan**

Doğum yeri ve tarihi: **Sürt, 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998 Erzurum**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Aralık 2000, YNK karargah eylemi**

Adı, soyadı: **Zeynel Abidin TUTAR**

Kod adı: **Kemal**

Doğum yeri ve tarihi: **Urfa, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Kelareş

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Aralık 2000, YNK Karargah eylemi**

Adı, soyadı: **Mahsum DİDOK**

Kod adı: **Şahin Şer**

Doğum yeri ve tarihi: **Kocaköy-Amed, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi:

1993, Amed

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Aralık 2000, YNK Karargah eylemi**

Adı, soyadı: **İsmail FİLİZ**

Kod adı: **Tirej**

Doğum yeri ve tarihi: **Bismil-Amed, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995 Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Aralık 2000, YNK Karargah eylemi**

Adı, soyadı: **M. Sıddık YILDIZ**

Kod adı: **Seyfi Aras**

Doğum yeri ve tarihi: **Doğu Beyazıt-Ağrı, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi:

1991, Serhat

Şehadet tarihi ve yeri: **8-9 Aralık 2000, Zelê-Doğu Kandil**

Adı, soyadı: **İbrahim TAN**

Kod adı: **Canfeda Perwer**

Doğum yeri ve tarihi: **Kadıkışla-Iğdır, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993 Serhat**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Aralık 2000, Kuzine-Doğu Kandil**

☉ Adı, soyadı: **Haşım DURMUŞ**

Kod adı: **Serdar Sipan-Diyar**

Doğum yeri ve tarihi: **Başkale, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997, Haftanın**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Aralık 2000, Kuzine-Doğu Kandil**

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Cilo Gever**

Doğum yeri ve tarihi: **Pişt Kas-re-Yüksekova, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993 Şehidan**

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Aralık 2000, Kalatuka tepe baskını**

☉ Adı, soyadı: **Şevket RANDAN**

Kod adı: **Dijvar, Miran**

Doğum yeri ve tarihi: **Oramar-Gever, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994 Gever**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Aralık 2000, Kuzine tepe eylemi**

☉ Adı, soyadı: **Selahattin**

Kod adı: **Ömer Haruna**

Doğum yeri ve tarihi: **Hetma köyü-Eruh, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993 Botan**

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Kasım 2000 Kalatuka-Kandil**

☉ Adı, soyadı: **Nebes AHMET**

Kod adı: **Cudi Gabar**

Doğum yeri ve tarihi: **Diyana, 1982**

Mücadeleye katılım tarihi:

1995'in sonu, Xankûrke

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Aralık 2000, Kuzine-Doğu Kandil**

☉ Adı, soyadı: **Sinan BAYKUR-TAN**

Kod adı: **Ferhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999 Amanos**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Aralık 2000, Kuzine-Doğu Kandil**

☉ Adı, soyadı: **İzzettin FATIME**

Kod adı: **Doktor Azad**

Doğum yeri ve tarihi: **Kola köyü-Haseke, 1955**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997,**

Şehadet tarihi ve yeri: **16/17 Mart 2000, Doğu Kandil**

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Sipan Cenk**

Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **24 Temmuz 2000, Zaxo merkez**

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Muhyeddin Derik**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **30 Eylül 2000, Kani Cenge**

☉ Adı, soyadı: ... **Değirmenci**

Kod adı: **Brusk**

Doğum yeri ve tarihi: **Timok köyü-Batman, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999, Mardin**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ekim 2000, Kuzine-Doğu Kandil**

☉ Adı, soyadı: **Ali ASLAN**

Kod adı: **Redar Varto**

Doğum yeri ve tarihi: **Değirli köyü-Varto, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994, Fransa- 1994 gerilla**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Ekim 2000, Kalatuka**

☉ Adı, soyadı: **Mehmet Sait RAMAZAN**

Kod adı: **Karker Qamişlo**

Doğum yeri ve tarihi: **1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Ekim 2000, Kani Cengi**

☉ Adı, soyadı: **Burhanettin ARAS**

Kod adı: **Bawer**

Doğum yeri ve tarihi: **Karayazı Erzurum, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997, Güney-Batı**

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ekim 2000, Doğu Kandil**

☉ Adı, soyadı: **Fatih YILMAZ**

Kod adı: **Sedat Çeko**

Doğum yeri ve tarihi: Lice,
1980

Mücadeleye katılım tarihi:

1995, Amed

Şehadet tarihi ve yeri: 2000,

Kani Cenge

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: Xeyri

Doğum yeri ve tarihi: Genç

Mücadeleye katılım tarihi: ...,

Amed

Şehadet tarihi ve yeri: 2000,

Kani Cenge

☉Adı, soyadı: Şiyar ...

Kod adı: Reber İntikam

Doğum yeri ve tarihi: Gire Pire-

Derik, ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1999

Şehadet tarihi ve yeri: Aralık

2000, (İkinci hamle)

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: Mazlum

Doğum yeri ve tarihi: Halep,

1981

Mücadeleye katılım tarihi:

1999, Kandil

Şehadet tarihi ve yeri: 3 Aralık

2000, Dola Şehida-Kani Cenge

☉Adı, soyadı: M. Ali RESUL

Kod adı: Bawer Berxur

Doğum yeri ve tarihi: Derika

Hamko, 1975

Mücadeleye katılım tarihi: 1994

Şehadet tarihi ve yeri: 4 Aralık

2000, Kani Cenge

☉Adı, soyadı: Vedita İBRAHİM

Kod adı: Perwin Goran

Doğum yeri ve tarihi: Derik,

1975

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 4 Aralık

2000, Dola Şehida-Kani Cenge

☉Adı, soyadı: Bese ALİ

Kod adı: Dicle Cudi

Doğum yeri ve tarihi: Kobani,

1975

Mücadeleye katılım tarihi: 1991

Mücadele, 1993 Gerilla

Şehadet tarihi ve yeri: 4 Aralık

2000, Dola Şehida-Kani Cenge

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: Zerdest

Doğum yeri ve tarihi: Silopi, ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1989

Şehadet tarihi ve yeri: Aralık

2000, Karox

☉Adı, soyadı: Mehmet BİLAL

Kod adı: Redur Engizex

Doğum yeri ve tarihi: Dimilya

Afrin, 1972

Mücadeleye katılım tarihi:

1998, Afrin

Şehadet tarihi ve yeri: 4 Aralık

2000, Kani Cenge

☉Adı, soyadı: Karwan

MUHAMMED

Kod adı: Cuma

Doğum yeri ve tarihi:

Süleymaniye, 1981

Mücadeleye katılım tarihi: 1997

Şehadet tarihi ve yeri: 5 Aralık
2000, Kani Cenge

☉Adı, soyadı: Bahtiyar HAY-
DAR

Kod adı: Bedran

Doğum yeri ve tarihi: Hewler,
1982

Mücadeleye katılım tarihi: 1996

Şehadet tarihi ve yeri: 8 Aralık
2000, Kani Cenge

☉Adı, soyadı: İsmail FİLİZ

Kod adı: Tirej Amed

Doğum yeri ve tarihi: Bismil,
1975

Mücadeleye katılım tarihi:

1995, Amed

Şehadet tarihi ve yeri: 9 Aralık
2000, Zelê-Doğu Kandil

☉Adı, soyadı: Mehmet BORU-
TAY

Kod adı: Rızgar Qoyespi

Doğum yeri ve tarihi: Borutay,
1983

Mücadeleye katılım tarihi: 1999

Şehadet tarihi ve yeri: 9 Aralık
2000, Zelê-Doğu Kandil

☉Adı, soyadı: Selahattin ER-
DEM

Kod adı: Ömer Harun

Doğum yeri ve tarihi: Hatme
köyü-Eruh, 1972

Mücadeleye katılım tarihi:

1993, Botan

Şehadet tarihi ve yeri: 11 Aralık

2000, Kuzine-Kandil

❶ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Munzur**

Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **2000 sonunda, Karox-Kani Cenge**

❷ Adı, soyadı: **Barış KARAHAN**

Kod adı: **Şahan Welat**

Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, 1 Ocak 1980**

Mücadeleye katılım tarihi:

1998, Avrupa

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Ocak 2000, Xînerê**

❸ Adı, soyadı: **Mustafa Ahmet**

ABDULLAH

Kod adı: **Soran Karadağ**

Doğum yeri ve tarihi:

Süleymaniye, 1962

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 2000, Dola Xîrpape**

❹ Adı, soyadı: **Veli MUTLU**

Kod adı: **Mahir**

Doğum yeri ve tarihi: **Malatya, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 2000, Dola Xîrpape**

❺ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Azad**

Doğum yeri ve tarihi: **Şemdinli,**

...

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999,**

Berdesore

❶ Adı, soyadı: **Abbas MUHAM-**

MED

Kod adı: **Brusk Tekoşer**

Doğum yeri ve tarihi: **Hewler 1983**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Şubat 2002, Kani Cenge**

❷ Adı, soyadı: **Gulaber**

KIRKISRAK

Kod adı: **Gullistan Deniz**

Doğum yeri ve tarihi: **Sarız, 26 Ekim 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **12**

Eylül 1993

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Aralık 2000, Dola Şehida-Kani Cenge**

❸ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Redar Afrin**

Doğum yeri ve tarihi: **... Afrin**

Mücadeleye katılım tarihi: **...**

Şehadet tarihi ve yeri: **3 Aralık 2000, Kandil**

❹ Adı, soyadı: **Sedat KAPLAN**

Kod adı: **Kahraman**

Doğum yeri ve tarihi: **Yukarı Narlıca köyü-Çatak, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999 İstanbul**

Şehadet tarihi ve yeri: **28 Eylül**

2000, Reza köyü-YNK ihanet savaşı

❶ Adı, soyadı: **Ahmet ÖRTEŞ**

Kod adı: **Memo Özgür**

Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, 1969**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **28 Eylül 2000, Bagok**

❷ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Fırat**

Doğum yeri ve tarihi: **İskenderun**

Mücadeleye katılım tarihi:

1995, Mardin

Şehadet tarihi ve yeri: **28 Ocak 2000, Hasankeyf**

❸ Adı, soyadı: **Esen ASLAN**

Kod adı: **Esen**

Doğum yeri ve tarihi: **Yazı köyü-Lice-Amed, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Temmuz 2000, Kadifekale**

❹ Adı, soyadı: **Mehmet BİL-**

KAN

Kod adı: **Mordem**

Doğum yeri ve tarihi: **Bozova Urfa, 1 Ocak 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997 Almanya**

Şehadet tarihi ve yeri: **18 Ağustos 2000, Xankürke-Zagros**

❖ Adı, soyadı: **Leyla YUSUF**

Kod adı: **Leyla Afrin**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Haziran 2000, Zagros**

❖ Adı, soyadı: **Mehmet Sevat BAŞ(?)**

Kod adı: **Şahin Cudi**

Doğum yeri ve tarihi: **Viranşehir, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Haziran 2000, Xankûrke**

❖ Adı, soyadı: **İslam Civan MERT**

Kod adı: **Yaşar**

Doğum yeri ve tarihi: **Urmiye, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**
Şehadet tarihi ve yeri: **2 Aralık 2000, Herki suyu**

❖ Adı, soyadı: **Orhan ÖZTUNÇ**

Kod adı: **Reber Oramar**

Doğum yeri ve tarihi: **Hakkari, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**
Şehadet tarihi ve yeri: **27 Eylül 2000, Dostki vadisi**

❖ Adı, soyadı: **Osman SEMER**

Kod adı: **Mahir Serhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Ağrı, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Eylül 2000, Dostki vadisi**

❖ Adı, soyadı: **Fatma ...**

Kod adı: **Medya**

Doğum yeri ve tarihi: **Reco-Afrin, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993- 1995 ülke**
Şehadet tarihi ve yeri: **2000, Oramar**

❖ Adı, soyadı: **Kezban MAVİ**

Kod adı: **Leyla Avaşin**

Doğum yeri ve tarihi: **İncesu-Kayseri, 31 Temmuz 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **2000, Ocak, Zagros**

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Cigerxwin**

Doğum yeri ve tarihi: **Ceylanpınar-Urfa, 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **22 Eylül 2000, Yedisu-Erzurum**

❖ Adı, soyadı: **Abdulkadir HAMİT**

Kod adı: **Karwan Aziz**

Doğum yeri ve tarihi: **Kerkük, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Haziran 2000, Gare-Kani Botki**

❖ Adı, soyadı: **Mehmet ÇOMAK**

Kod adı: **Rizgar**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **Nisan 2000**

❖ Adı, soyadı: **Hamit Çomak**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **2000**

❖ Adı, soyadı: **Şahin ÇOBAN**

Kod adı: **Şahin**

Doğum yeri ve tarihi: **Maraş 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **02 Şubat 2000**

❖ Adı, soyadı: **Veli ŞAŞI**

Kod adı: **Mazlum**

Doğum yeri ve tarihi: **1973**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Eylül 2000**

❖ Adı, soyadı: **DERYA(?)**

Kod adı: **Derya(?)**

Doğum yeri ve tarihi: **Xozmerik-Dersim**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **9 Mart 2000, Erzurum eyaleti**

1999 YILI ŞEHİT SİCİLLERİ

❶ Adı, soyadı: **Hıdır AKKAYA**

Kod adı: **Huber**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1999**

❶ Adı, soyadı: **Turan AYAŞ**

Kod adı: **Halil**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **01 Temmuz 1999**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999**

Ağustos'unda Asi suyunda Reyhanlı sınır boyunda düşman pususu sonunda su kenarında boğulmuş olarak görülüyor

❶ Adı, soyadı: **Hüseyin**

KAYSAVUK

Kod adı: **DERSİM**

Doğum yeri ve tarihi: **Mazgirt, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **29 Kasım 1999**

❶ Adı, soyadı: **Mehmet TOPAL**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **02 Kasım 1999**

❶ Adı, soyadı: **Seyitxan ...**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Amed ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şubat

Şehadet tarihi ve yeri: **1999**

Ağustos'unda Asi suyunda Reyhanlı sınır boyunda düşman pususu sonunda su kenarında boğulmuş olarak görülüyor

❶ Adı, soyadı: **M. Emin ÇANKAYA**

Kod adı: **Botan**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Ocak 1999**

❶ Adı, soyadı: **Kani ...**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Osmaniye şehir merkezinde esir düşüyor, kırsala getirilip şehit düşürülüyor**

❶ Adı, soyadı: **Rasim KAYRA**

Kod adı: **Eşref**

Doğum yeri ve tarihi: **Adana (aslen Siirt-Perwari, Kezwin köylü) 1977**

❶ Adı, soyadı: **Rufat ASLAN**

Kod adı: **Mehmet Ali**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **Dersim**

❶ Adı, soyadı: **Kani ...**

Kod adı: **Ali**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

İst. Üniv. katılıyor

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Iskenderun şehir merkezinde bir görevdeyken esir düşüyor, kırsala getirilip şehit ediliyor**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **23 Haziran 1999, Adana Merkezde bir**

görev esnasında esir düşüyor.

Düşman Dört Yol'da bir operasyona getirip şehit düşürüyor

❶ Adı, soyadı: **Sinan CEMGİL**

Kod adı: **Kahraman**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Eylül 1999**

❶ Adı, soyadı: **Xebat**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Erzincan**

❶ Adı, soyadı: **Hasan YILMAZ**

Kod adı: **Dilgeç**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
mücadele 99 gerilla

Şehadet tarihi ve yeri: 1999
Ağustos İzmir-Bayındır'a bağlı
bir kasabada düşmanın ev baskı-
nında Çatışmada şehit

❶Adı, soyadı: ...
Kod adı: Brüks
Doğum yeri ve tarihi: Mardin
Mücadeleye katılım tarihi: 1991-
92

Şehadet tarihi ve yeri: 1999 Ey-
lül'ünde Osmaniye Zorkun yayla-
sında düşmanın nokta baskın-
da

❶ Adı, soyadı: Yaşar ASLAN
Kod adı: Yaşar
Doğum yeri ve tarihi: Ortaköy
İdil, ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 1999
Amanos

❶Adı, soyadı: Ramazan TOPÇU
Kod adı: Dilwar Çiya
Doğum yeri ve tarihi: Viranşehir,
1973
Mücadeleye katılım tarihi: 1996,
Amed
Şehadet tarihi ve yeri: 17 Ocak
1999 Hazro-Barkuş köyü

❶Adı, soyadı: Ahmet KELEŞ
Kod adı: Bedran Hadid
Doğum yeri ve tarihi: Derik-Bes-
tasus köyü, 1970
Mücadeleye katılım tarihi: 1987
Şehadet tarihi ve yeri: 01 Mart
1999, Kulp-Koçera köyü

❶Adı, soyadı: Mukaddes İPEK
Kod adı: Zilan Rewşen
Doğum yeri ve tarihi: Batman
1979
Mücadeleye katılım tarihi: 1996,
İstanbul
Şehadet tarihi ve yeri: 7 Mart
1999, Arıcak (Şele Haydan-Akrek
köyü)

❶Adı, soyadı: ...
Kod adı: Fırat
Doğum yeri ve tarihi: Amed
Mücadeleye katılım tarihi: 1996
Şehadet tarihi ve yeri: 11 Mart
1999 Sason-Golav çatışması

❶Adı, soyadı: ...
Kod adı: Fevzi
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 11 Mart
1999 Sason-Golav

❶Adı, soyadı: ...
Kod adı: Bedran
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 11 Mart
1999 Sason-Golav

❶Adı, soyadı: Kazım YEŞİLHAN
Kod adı: Ekrem Ozan
Doğum yeri ve tarihi: İdil, 1980
Mücadeleye katılım tarihi: 1991
Şehadet tarihi ve yeri: 11 Mart
1999 Sason-Golav

❶Adı, soyadı: ...
Kod adı: Militan
Doğum yeri ve tarihi: Küçük Gü-
ney
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 11 Mart
1999 Sason-Golav

❶Adı, soyadı: Ahmet VOLKAN
Kod adı: İzzet
Doğum yeri ve tarihi: Adana,
1972
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 11 Mart
1999 Sason-Golav

❶Adı, soyadı: ...
Kod adı: Cengiz
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 11 Mart
1999 Sason-Golav

❶Adı, soyadı: ...
Kod adı: Cahit
Doğum yeri ve tarihi: Afrin
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 11 Mart
1999 Sason-Golav

❶Adı, soyadı: ...
Kod adı: Serdar
Doğum yeri ve tarihi: Büyük Gü-
ney
Mücadeleye katılım tarihi: 1997
Şehadet tarihi ve yeri: 11 Mart
1999 Sason-Golav

Adı, soyadı: ...

Kod adı: Çekdar

Doğum yeri ve tarihi: Küçük Güney

Mücadeleye katılım tarihi: 1995

Şehadet tarihi ve yeri: 11 Mart

1999 Sason-Golav

Adı, soyadı: Servet KALIN

Kod adı: Pahu

Doğum yeri ve tarihi: Tutak-Ağrı, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1991

Şehadet tarihi ve yeri: 11 Mart

1999, Golav-Sason

Adı, soyadı: Osman ALTIN-DAĞ

Kod adı: Kendal, Amed

Doğum yeri ve tarihi: Kulp, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1991

Şehadet tarihi ve yeri: 11 Mart

1999, Golav-Sason

Adı, soyadı: ...

Kod adı: Laşer

Doğum yeri ve tarihi: Dersim

Mücadeleye katılım tarihi: 1995, Avrupa

Şehadet tarihi ve yeri: 11 Mart

1999 Sason-Golav

Adı, soyadı: İbrahim HAMO

Kod adı: Tayip Tolhıldan

Doğum yeri ve tarihi: Afrin 1972

Mücadeleye katılım tarihi: 1994

Şehadet tarihi ve yeri: 11 Mart

1999 Sason-Golav

Adı, soyadı: Muharrem YILDIRIM

Kod adı: Aslan, Rojhilat

Doğum yeri ve tarihi: Lice, 1976

Mücadeleye katılım tarihi: 15

Ağustos 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 1 Mart

1999, Golav-Sason

Adı, soyadı: Ahmet GÜCEN

Kod adı: Agir

Doğum yeri ve tarihi: Silvan, 1982

Mücadeleye katılım tarihi: 15

Ağustos 1998, Amed

Şehadet tarihi ve yeri: 12 Nisan

1999, Arıcak

Adı, soyadı: ...

Kod adı: Musa

Doğum yeri ve tarihi: Urfa

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: 28 Nisan

1999, Genç-Hazek

Adı, soyadı: Leyla YALÇIN

Kod adı: Doktor Rodin

Doğum yeri ve tarihi: Elazığ, 10 Kasım 1973

Mücadeleye katılım tarihi: 25

Mart 1996

Şehadet tarihi ve yeri: 7 Mayıs

1999, Piran-Gorse dağı, Şikefte

Adı, soyadı: Mehmet Salih BERKANT

Kod adı: Hebun

Doğum yeri ve tarihi: Amed, 1979

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 7 Mayıs

1999, Piran-Gorse dağı, Şikefte

Adı, soyadı: Halise ALİ

Kod adı: Viyan

Doğum yeri ve tarihi: Halep, 1972

Mücadeleye katılım tarihi: 1994

Şehadet tarihi ve yeri: 7 Mayıs

1999, Piran-Gorse dağı, Şikefte

Adı, soyadı: Yılmaz ÖZOĞLU

Kod adı: Çeko Çiya

Doğum yeri ve tarihi: Ergani-Çayköyü, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1993, Amed

Şehadet tarihi ve yeri: 7 Mayıs

1999, Piran-Gorse dağı, Şikefte

Adı, soyadı: Abdulhamit HENAL

Kod adı: Havar

Doğum yeri ve tarihi: Afrin, 1969

Mücadeleye katılım tarihi: 1994

Şehadet tarihi ve yeri: 7 Mayıs

1999, Piran-Gorse dağı, Şikefte

Adı, soyadı: ... Çelik

Kod adı: Xwendavan

Doğum yeri ve tarihi: Hazro

Mücadeleye katılım tarihi: Kasım 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 2 Haziran

1999, Muş Güneyi-Andok dağı yamacı

☉Adı, soyadı: **Muhammed TOP-ÇU**

Kod adı: **Seydo**

Doğum yeri ve tarihi: **Bulanık, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **2 Haziran 1999, Muş Güneyl-Andok dağı yamacı**

☉Adı, soyadı: **M. Hüseyin POY-RAZ**

Kod adı: **Menal Welat**

Doğum yeri ve tarihi: **Ömerli, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **16 Eylül 1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Temmuz 1999, Kulp-Matara köyü**

☉Adı, soyadı: **Abdulhalil KUŞ**

Kod adı: **Navdar Karayılan**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1968**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Temmuz 1999, Kulp-Matara köyü**

☉Adı, soyadı: **Hüseyin AYDIN**

Kod adı: **Delil Koçer**

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Temmuz 1999, Kulp-Matara köyü**

☉Adı, soyadı: **Songül KAYA**

Kod adı: **Arjin**

Doğum yeri ve tarihi: **Konya-Kulu, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Temmuz 1999, Kulp-Hasandin dağı**

☉Adı, soyadı: **Serdar BAKAR**

Kod adı: **Şerwan**

Doğum yeri ve tarihi: **Erzincan, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **Temmuz, 1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Temmuz 1999, Kulp-Hasandin dağı**

☉Adı, soyadı: **Songül BAKAR**

Kod adı: **Berfin**

Doğum yeri ve tarihi: **Erzincan, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**
Şehadet tarihi ve yeri: **22 Temmuz 1999, Kulp-Hasandin dağı**

☉Adı, soyadı: **Abdulhalit KADİR**

Kod adı: **Dişar Kosret**

Doğum yeri ve tarihi: **Hewler, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Ağustos 1999, Kulp-Gelye Zore**

☉Adı, soyadı: **Yakup UZMALI**

Kod adı: **Welat Digor**

Doğum yeri ve tarihi: **Digor, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Ağustos 1999, Kulp-Gelye Zore**

☉Adı, soyadı: **Mehmet BİLİCİ**

Kod adı: **Rızgar Star**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin-Derik Çay köyü, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi:

1999

Şehadet tarihi ve yeri: **18 Ağustos 1999, Kulp-Gelye Zore**

☉Adı, soyadı: **Emin ACAR**

Kod adı: **Rojhat Halfeti**

Doğum yeri ve tarihi: **Halfeti, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Ağustos 1999, Kulp-Gelye Zore**

☉Adı, soyadı: **Semir HİKMET**

Kod adı: **Celal İntikam**

Doğum yeri ve tarihi: **Halep, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Ağustos 1999, Lice-Qurmik**

☉Adı, soyadı: **Cevahir ÇAKAR**

Kod adı: **Dilan Newroz**

Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 1999, Lice-Qurmik**

☉Adı, soyadı: **Abdullah MEH-MET**

Kod adı: **Botan Kerkük**

Doğum yeri ve tarihi: **Kerkük, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 1999, Lice-Qurmik**

❶Adı, soyadı: **Yeter BULUT**

Kod adı: **Melsa Gorse**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 1999, Lice-Qurmik**

❷Adı, soyadı: **Kamuran FREN**

Kod adı: **Vedat**

Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Eylül 1999, Hazro-Kani Bışkul**

❸Adı, soyadı: **Türkan KURT**

Kod adı: **Hevîdar**

Doğum yeri ve tarihi: **Bismil, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Eylül 1999, Sason-Golav**

❹Adı, soyadı: **Hüsam (Selam) İBO**

Kod adı: **Selam**

Doğum yeri ve tarihi: **Halep, 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Eylül 1999, Sason-Golav**

❺Adı, soyadı: **Abdulkerim EKİN-Çİ**

Kod adı: **Vedat**

Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993, Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ekim 1999, Genç-Serilla köyü**

❶Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Armanc**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin-Midyar**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ekim 1999, Genç-Serilla köyü**

❷Adı, soyadı: **Selahartin YAŞAR**

Kod adı: **Kawa Özgür**

Doğum yeri ve tarihi: **Dicle-Bahro köyü, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Eylül 1999, Kulp-Tayaks köyü**

❸Adı, soyadı: **Pamuk ...**

Kod adı: **Yıldız**

Doğum yeri ve tarihi: **Pertek ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1999, Kozluk ovası (Bu arkadaşın şehit düşüp düşmediğinin netleştirilmesi için olayla ilgili basında çıkan bilgiler değerlendirilebilir.)**

❹Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Tekoşin**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1999, Kozluk ovası (Bu arkadaşın şehit düşüp düşmediğinin netleştirilmesi için olayla ilgili basında çıkan bilgiler değerlendirilebilir.)**

❺Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Tekoşin**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1999, Kozluk ovası (Bu arkadaşın şehit düşüp düşmediğinin netleştirilmesi için olayla ilgili basında çıkan bilgiler değerlendirilebilir.)**

❻Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Tekoşin**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ekim 1999, Genç-Serilla köyü**

❶Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Halit**

Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1999, Kozluk ovası (Bu arkadaşın şehit düşüp düşmediğinin netleştirilmesi için olayla ilgili basında çıkan bilgiler değerlendirilebilir.)**

❷Adı, soyadı: **Seyfettin RÜZGAR**

Kod adı: **Serdar**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1999, Kozluk ovası (Bu arkadaşın şehit düşüp düşmediğinin netleştirilmesi için olayla ilgili basında çıkan bilgiler değerlendirilebilir.)**

❸Adı, soyadı: **Seyfettin RÜZGAR**

Kod adı: **Serdar**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1999, Kozluk ovası (Bu arkadaşın şehit düşüp düşmediğinin netleştirilmesi için olayla ilgili basında çıkan bilgiler değerlendirilebilir.)**

❹Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Serdar**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1999, Kozluk ovası (Bu arkadaşın şehit düşüp düşmediğinin netleştirilmesi için olayla ilgili basında çıkan bilgiler değerlendirilebilir.)**

❺Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Baran Ayte**

Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1999, Kozluk ovası (Bu arkadaşın şehit düşüp düşmediğinin netleştirilmesi için olayla ilgili basında çıkan bilgiler değerlendirilebilir.)**

❻Adı, soyadı: **Şakir BAYRAM**

Kod adı: **Sinan**

Doğum yeri ve tarihi: **Demirli**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1999, Kozluk ovası (Bu arkadaşın şehit düşüp düşmediğinin netleştirilmesi için olayla ilgili basında çıkan bilgiler değerlendirilebilir.)**

❼Adı, soyadı: **Şakir BAYRAM**

Kod adı: **Sinan**

Doğum yeri ve tarihi: **Demirli**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1999, Kozluk ovası (Bu arkadaşın şehit düşüp düşmediğinin netleştirilmesi için olayla ilgili basında çıkan bilgiler değerlendirilebilir.)**

(Temra) köyü-Kulp

Mücadeleye katılım tarihi: 1999
Şehadet tarihi ve yeri: 14 Kasım
1999, Kozluk ovası (Bu arkadaşın şehit düşüp düşmediğinin netleştirilmesi için olayla ilgili basında çıkan bilgiler değerlendirilebilir.)

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: Rojhat

Doğum yeri ve tarihi: Amed
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 16 Kasım
1999 Lice-Şele dağı

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: Mizgin

Doğum yeri ve tarihi: Hakkari,
1978
Mücadeleye katılım tarihi: 1995
Şehadet tarihi ve yeri: 16 Kasım
1999, Lice-Şele dağı

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: Batufa

Doğum yeri ve tarihi: Siirt ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1994
Şehadet tarihi ve yeri: 16 Kasım
1999, Lice-Şele dağı

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: Tola

Doğum yeri ve tarihi: Süleymaniye ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1997
Şehadet tarihi ve yeri: 16 Kasım
1999, Lice-Şele dağı

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: Mahsum

Doğum yeri ve tarihi: Siirt ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 16 Kasım
1999, Lice-Şele dağı

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: Garip

Doğum yeri ve tarihi: Afrin ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 16 Kasım
1999, Lice-Şele dağı

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: Lokman Amed

Doğum yeri ve tarihi: Kamışlo
Mücadeleye katılım tarihi: 1986
Şehadet tarihi ve yeri: 16 Kasım
1999, Lice-Şele dağında esir düş-
tükten sonra Hani'de katlediliyor

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: Cudi

Doğum yeri ve tarihi: Hewler ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1997
Şehadet tarihi ve yeri: 1999
Amed

☉Adı, soyadı: Ayşe ÇILGIN

Kod adı: Beritan

Doğum yeri ve tarihi: Çınar-Mey-
dan köyü, 1975
Mücadeleye katılım tarihi: 1994
Şehadet tarihi ve yeri: 1999
Kulp-Dorşin alanı

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: Havar

Doğum yeri ve tarihi: Afrin ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 1999,
Amed

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: Brisk

Doğum yeri ve tarihi: Küçük Gü-
ney
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 1999
Amed

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: Şehrem

Doğum yeri ve tarihi: Hewler ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 1999,
Amed

☉Adı, soyadı: Ramazan YİĞİT

Kod adı: Cudi

Doğum yeri ve tarihi: Ancak,
1979
Mücadeleye katılım tarihi: 1999
Şehadet tarihi ve yeri: 28 Kasım
1999, Kulp-Dorşin alanı Eskar
çatışması

☉Adı, soyadı: Eşref ÖZER

Kod adı: Zağros

Doğum yeri ve tarihi: Ancak,
1978
Mücadeleye katılım tarihi: 1999
Şehadet tarihi ve yeri: 28 Kasım
1999, Kulp-Dorşin alanı Eskar
çatışması

❶ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Aziz Qulîng**

Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: 1991
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Kasım 1999, Kulp-Dorşin alanı Eskar çatışması**

❷ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ferhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Doğu Kürdistan**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 1999,
Kulp-Dorşin alanı

❸ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Şirhat Bingöl**

Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl-Yeniköy**

Mücadeleye katılım tarihi: 1994
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Aralık 1999 Genç-Şakaran yaylası (Ayı ormanı)**

❹ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Hamza Rewanduz**

Doğum yeri ve tarihi: **Rewanduz**
Mücadeleye katılım tarihi: 1996
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Aralık 1999 Genç-Şakaran yaylası (Ayı ormanı)**

❺ Adı, soyadı: **Ümit ...**

Kod adı: **Kemal Pîr**

Doğum yeri ve tarihi: **Malatya ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 1999,

Amed

❶ Adı, soyadı: **Murat KAZAN**

Kod adı: **Bager**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: 1995
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Mart 1999, Golav-Sason**

❷ Adı, soyadı: **Fesîh DUMAN**

Kod adı: **Hayri, Munzur**

Doğum yeri ve tarihi: **Dersim 1968**

Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ocak 1999, Hazro-Batmış köyü**

❸ Adı, soyadı: **Kadri TURAN**

Kod adı: **Hamza**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: 1997
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ocak 1999, Hazro-Batmış köyü**

❹ Adı, soyadı: **ABDULHALÎT**

Kod adı: **Dişar, Xusret**

Doğum yeri ve tarihi: **Erbil, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: 1995
veya 96

Şehadet tarihi ve yeri: **18 Ağustos 1999, Kulp Gelye Zore çatışması**

❺ Adı, soyadı: **Recep TURAN**

Kod adı: **Mahir, Baran**

Doğum yeri ve tarihi: **Hazro, 1954**
Mücadeleye katılım tarihi: 1996
Şehadet tarihi ve yeri: **19 Nisan**

1999, Lice Şele dağı çatışması

❶ Adı, soyadı: **Hasan MERVANİ**

Kod adı: **Hasan Mervanî**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin**

Mücadeleye katılım tarihi: 1987
Şehadet tarihi ve yeri: 1999,
Amed

❷ Adı, soyadı: **M.Siddîk ENÇ**

Kod adı: **Rızgar**

Doğum yeri ve tarihi: **Mazıdağı, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: 1997
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Ekim 1998 Genç-Haşber eylemi**

❸ Adı, soyadı: **Fetîh DOĞAN**

Kod adı: **Halife, Munzur**

Doğum yeri ve tarihi: **Dersim 1967**

Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ocak 1999, Batmış köyü-Hazro**

❹ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Bedran**

Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney**

Mücadeleye katılım tarihi: 1989
Şehadet tarihi ve yeri: 1999, **Kulp Koçeran Köyü**

❺ Adı, soyadı: **Saniye SÜLEYMA-NOĞLU**

Kod adı: **Raperin**

Doğum yeri ve tarihi: **Hazro, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: 1995
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Mayıs**

1999, Piran-Gorse dağı, Şikefte

⊙Adı, soyadı: Heja YAŞLI

Kod adı: Melsa Serdar

Doğum yeri ve tarihi: Hazro, 2 Nisan 1981

Mücadeleye katılım tarihi: 9 Kasım 1998

Şehadet tarihi ve yeri: 7 Mayıs 1999, Piran-Gorse dağı, Şikefte

⊙Adı, soyadı: Güler KIZILKURT

Kod adı: Sozdar Serhat

Doğum yeri ve tarihi: Ağrı-Taşlıçay, 1981

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 6 Mayıs 1999, Piran-Gorse dağı, Şikefte

⊙Adı, soyadı: Bedrettin ALDAN

Kod adı: Fırat

Doğum yeri ve tarihi: Lice, 1975

Mücadeleye katılım tarihi: 1996

Şehadet tarihi ve yeri: 7 Mayıs 1999, Piran-Gorse dağı, Şikefte

⊙Adı, soyadı: Recep KARAOĞLAN

Kod adı: Brusk

Doğum yeri ve tarihi: Çermik, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: 1994

Şehadet tarihi ve yeri: 6 Mayıs 1999, Piran-Gorse dağı, Şikefte

⊙Adı, soyadı: Bayram ÇOLAKEL

Kod adı: Sipan

Doğum yeri ve tarihi: Muradiye, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: 1998

Şehadet tarihi ve yeri: 28 Nisan 1999, Genç-Hazek

⊙Adı, soyadı: Kadri İLHAN

Kod adı: Şevger

Doğum yeri ve tarihi: Bismil, 1976

Mücadeleye katılım tarihi: 1995 Amed

Şehadet tarihi ve yeri: 6 Mayıs 1999, Piran-Gorse dağı, Şikefte

⊙Adı, soyadı: Medine GÜMÜŞ

Kod adı: Mizgin Sipan

Doğum yeri ve tarihi: Tatvan-Engesor, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: 8 Mart 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 1 Mayıs 1999, Kulp-Arkatin

⊙Adı, soyadı: Fatih KAYA

Kod adı: Zuhaf Berxwedan

Doğum yeri ve tarihi: Amed, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: 1997

Şehadet tarihi ve yeri: 27 Mart 1999, Genç-Mahmudan köyü

⊙Adı, soyadı: Filikret AKAR

Kod adı: Muhammed

Doğum yeri ve tarihi: Bismil, 1968

Mücadeleye katılım tarihi: 1995 Amed

Şehadet tarihi ve yeri: 27 Mart 1999, Genç-Mahmudan köyü

⊙Adı, soyadı: Figen YÜKSEL

Kod adı: Arya Dersim

Doğum yeri ve tarihi: İstanbul, 1978 (aslen Vartolu)

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 27 Mart 1999, Genç-Mahmudan köyü

⊙Adı, soyadı: Nesime YAMAN

Kod adı: Delila Goyl

Doğum yeri ve tarihi: Uludere-Rapin (yeşilyuva köyü), 1979

Mücadeleye katılım tarihi: 1990

Şehadet tarihi ve yeri: 28 Nisan 1999, Genç-Hazek

⊙Adı, soyadı: Evin BOĞA Kod adı: Evin Umur

Doğum yeri ve tarihi: Tatvan-Yediveren Çangiz köyü, 1976-76

Mücadeleye katılım tarihi: 1996

Şehadet tarihi ve yeri: 28 Nisan 1999, Genç-Hazek

⊙Adı, soyadı: Muhsin (?) ÇELİK

Kod adı: Dilovan

Doğum yeri ve tarihi: Bismil, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: 1998

Şehadet tarihi ve yeri: 28 Nisan 1999, Genç-Hazek

⊙Adı, soyadı: Emine UYGUN

Kod adı: Berçem Boti

Doğum yeri ve tarihi: Adana, 1979

Mücadeleye katılım tarihi: 20

Ağustos 1998

Şehadet tarihi ve yeri: 28 Nisan

1999, Genç-Hazek

☉Adı, soyadı: **Barış MERT**

Kod adı: **Alıkar**

Doğum yeri ve tarihi: **Sason
1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Nisan
1999, Genç-Hazek**

☉Adı, soyadı: **Meryem TAŞKI-
RAN**

Kod adı: **Jiyan Arjin**

Doğum yeri ve tarihi: **Silvan,
1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **9 Ka-
sım 1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **28 Nisan
1999, Genç-Hazek**

☉Adı, soyadı: **Xezal GÖÇ**

Kod adı: **Azın Tatvan**

Doğum yeri ve tarihi: **Beytüşşe-
bap, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Nisan
1999, Genç-Hazek**

☉Adı, soyadı: **Abdülhakim AVCI**

Kod adı: **Vedat Ruhat**

Doğum yeri ve tarihi: Mücadele-
ye katılım tarihi: **1992, Amed**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ocak
1999 Hazro-Barkuş köyü**

☉Adı, soyadı: ... **Çelik**

Kod adı: **Xwendavan**

Doğum yeri ve tarihi: **Hazro**
Mücadeleye katılım tarihi: **Kasım**

1998

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Haziran**

**1999, Muş Güneşi-Andok dağı
yamacı**

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Vedat**

Doğum yeri ve tarihi: **Eruh**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1999**

Genç-Amed

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Selam**

Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Gü-
ney**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Kulp**

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Brusk**

Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Gü-
ney**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Kulp**

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Zınar**

Doğum yeri ve tarihi: **Salihli-Ma-
nisa**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Kasım
1999, Sele**

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mahsum**

Doğum yeri ve tarihi: **Bismil-Ba-
baraki köyü**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Ge-**

ri çekilmede Takım komutanı

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Dr. Rodin**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Dic-
le Takım komutanı**

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Şiyar**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice-Licok
köyü**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Kasım
1999, Lice Mahme köyü**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Zınar**

Doğum yeri ve tarihi: **Muş-Has-
köy**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Kasım
1999, Lice-Şele dağı**

☉ Adı, soyadı: **Baki TATLI**

Kod adı: **Baran Şahin**

Doğum yeri ve tarihi: **Arguvan-
Malatya, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **Ekim
1997, Erzurum**

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Nisan
1999, Bingöl şehir merkezi (Öz-
gürlük eylemi)**

☉Adı, soyadı: **Nihat YAKUT**

Kod adı: **Samet**

Doğum yeri ve tarihi: **Kulp,**

1980

Mücadeleye katılım tarihi: 1995

Şehadet tarihi ve yeri: 11 Kasım

1998 Kulp-Hasandin

Adı, soyadı: Hülkmiye SEY-HAN

Kod adı: Ruken, Beritan

Doğum yeri ve tarihi: Nusaybîn
1975

Mücadeleye katılım tarihi: 1990

Şehadet tarihi ve yeri: 1999 Mos-
kova

Adı, soyadı: Berzan ÖZTÜRK

Kod adı: Murat

Doğum yeri ve tarihi: Mirzabeg
köyü-Tutak 15 Mayıs 1975

Mücadeleye katılım tarihi: 1991

Şehadet tarihi ve yeri: 04 Ocak
1999 Koblenz Askeri Hastanesi
Almanya

Adı, soyadı: Sema ALP

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: 17 Şubat
1999, Berlin katliamı-Almanya

Adı, soyadı: Ahmet ACAR

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: 17 Şubat
1999, Berlin katliamı-Almanya

Adı, soyadı: Mustafa KURT

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: 17 Şubat

1999, Berlin katliamı-Almanya

Adı, soyadı: Sinan KARAKUŞ

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: 17 Şubat
1999, Almanya-Berlin katliamı

Adı, soyadı: Serdar Taha AH-
MET

Kod adı: Leşker

Doğum yeri ve tarihi: Süleymani-
ye, 1970

Mücadeleye katılım tarihi: 1997

Şehadet tarihi ve yeri: 09 Aralık
1999, Zap

Adı, soyadı: Mesut MİRZALİ

Kod adı: Zana

Doğum yeri ve tarihi: Xoy, 1980

Mücadeleye katılım tarihi: 1999

Şehadet tarihi ve yeri: 06 Haziran
1999 Başkale operasyonu

Adı, soyadı: Bülent BARAN

Kod adı: Şoreş

Doğum yeri ve tarihi: Suruç

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 1999, Baş-
kale

Adı, soyadı: Selahattin
KERAMETTİN

Kod adı: Seyltxan

Doğum yeri ve tarihi: Kutur-D.

Kürdistan, ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1999

Kutur-D. Kürdistan

Şehadet tarihi ve yeri: 6 Haziran
1999, Başkale operasyonu

Adı, soyadı: Ahmet ALİZADE

Kod adı: Xemgin, Savaş

Doğum yeri ve tarihi: Kutur-D.
Kürdistan, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: 1999

Şehadet tarihi ve yeri: 6 Haziran
1999, Başkale operasyonu

Adı, soyadı: Bekir ZAHİRİ

Kod adı: Hayri Durmuş

Doğum yeri ve tarihi: Qato,
1978

Mücadeleye katılım tarihi: 1999

Şehadet tarihi ve yeri: 6 Haziran
1999, Başkale operasyonu

Adı, soyadı: Hasan ARİF

Kod adı: Zinar Arif

Doğum yeri ve tarihi: Afrin,
1981

Mücadeleye katılım tarihi: 1997

Şehadet tarihi ve yeri: 5 Haziran
1999, Çıray

Adı, soyadı: Ahmet ARİF

Kod adı: Demhat

Doğum yeri ve tarihi: Halep,
1979

Mücadeleye katılım tarihi: 1998

Şehadet tarihi ve yeri: 19 Ekim
1999, Maxmur

Adı, soyadı: Bilal MAHMUDİ

Kod adı: Dilgeş

Doğum yeri ve tarihi: Şapur,
1982

Mücadeleye katılım tarihi: 1999
Şehadet tarihi ve yeri: 6 Haziran
1999, Başkale

❶ Adı, soyadı: Fethi BEDRİ
Kod adı: Rohat, Selami
Doğum yeri ve tarihi: Xoy, 1982
Mücadeleye katılım tarihi: 1999
Şehadet tarihi ve yeri: 6 Haziran
1999, Başkale operasyonu

❶ Adı, soyadı: Leyla MAHMO
Kod adı: Rahşan
Doğum yeri ve tarihi: Halep,
1976
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 6 Haziran
1999, Başkale

❶ Adı, soyadı: Halime KAYAAL
Kod adı: Çiçek Rengin
Doğum yeri ve tarihi: Siirt, 1983
Mücadeleye katılım tarihi: 1994
Şehadet tarihi ve yeri: 6 Haziran
1999, Başkale

❶ Adı, soyadı: Rahime KOYCU-
MA
(veya KOYUNCU)
Kod adı: Helin Agiri
(eski Newroz)
Doğum yeri ve tarihi: Adana,
1980 (Aslen Mardinli)
Mücadeleye katılım tarihi: 1992,
Zagros
Şehadet tarihi ve yeri: 6 Haziran
1999, Başkale

❶ Adı, soyadı: Ruken COŞKUN
Kod adı: Beritan
Doğum yeri ve tarihi: Karako-
çan, 1977
Mücadeleye katılım tarihi: 1998,
Yunanistan
Şehadet tarihi ve yeri: 6 Haziran
1999, Başkale

❶ Adı, soyadı: Dersim ŞAHİN
Kod adı: Sakine Şerif
Doğum yeri ve tarihi: Gürpınar,
1984
Mücadeleye katılım tarihi: 1998
Şehadet tarihi ve yeri: 6 Haziran
1999, Başkale

❶ Adı, soyadı: Azad RESUL
Kod adı: Xebat
Doğum yeri ve tarihi: Kamışlo,
1975
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 1 Tem-
muz 1999, Başkale

❶ Adı, soyadı: Şükran YILDIZ-
HAN
Kod adı: Sarya Binevş
Doğum yeri ve tarihi: Çaldıran,
1983
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 8 Ağustos
1999, Metina

❶ Adı, soyadı: Fevziye UYGUNER
Kod adı: Medya Botan
Doğum yeri ve tarihi: Amed,
1977
Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 8 Ağustos
1999, Metina

❶ Adı, soyadı: Sefin SAMİ
Kod adı: Mazlum Sarya
Doğum yeri ve tarihi: Rewan-
düz, 1981
Mücadeleye katılım tarihi: 1996
Şehadet tarihi ve yeri: 7 Tem-
muz 1999, Kaşura

❶ Adı, soyadı: Hatice BARAN
Kod adı: Rojda Engizek
Doğum yeri ve tarihi: Pazarcık
1966
Mücadeleye katılım tarihi: 1990,
Avrupa
Şehadet tarihi ve yeri: 27 Tem-
muz 1999, Kaniguze-Metina

❶ Adı, soyadı: Mihañ HASAN
Kod adı: Dr. Mihañ Ronahi
Doğum yeri ve tarihi: Kamışlo,
1976
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 27 Tem-
muz 1999, Kaniguze-Metina

❶ Adı, soyadı: Casım KARA
Kod adı: Agit
Doğum yeri ve tarihi: Hilal köyü-
Uludere, 1980
Mücadeleye katılım tarihi: 1994
Şehadet tarihi ve yeri: 27 Tem-
muz 1999, Doğu Metina

❶ Adı, soyadı: Vezir KADİR
Kod adı: Zêrevan Armanc
Doğum yeri ve tarihi: Sîdeka,

1978

Mücadeleye katılım tarihi: 1996
Şehadet tarihi ve yeri: 27 Tem-
muz 1999, Doğu Metina

❶Adı, soyadı: Rubar XELAT

Kod adı: Xalit
Doğum yeri ve tarihi: Tırbespi,
1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1994
Şehadet tarihi ve yeri: 27 Tem-
muz 1999, Doğu Metina

❶Adı, soyadı: Lezgin Ahmet
HACI

Kod adı: Kani
Doğum yeri ve tarihi: Derik,
1972

Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 27 Eylül
1999, Orta Metina

❶Adı, soyadı: Mehmet AKTAŞ

Kod adı: Battal
Doğum yeri ve tarihi: Iğdır,
1976
Mücadeleye katılım tarihi: 1991
Şehadet tarihi ve yeri: 29 Kasım
1999, Çemenke-Gare

❶Adı, soyadı: M. Hanifi BİLİMA

Kod adı: Tolhildan
Doğum yeri ve tarihi: Afrin ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 29 Kasım
1999, Çemenke-Gare

❶Adı, soyadı: Rojin HASAN

Kod adı: Beritan Cudi
Doğum yeri ve tarihi: Afrin,

1977

Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 16 Hazi-
ran 1999, Gelye Zap Pire tepesi-
Çukurca

❶Adı, soyadı: Mehmet ALTIN

Kod adı: Xebat
Doğum yeri ve tarihi: Urfa, 1974
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 29 Kasım
1999, Çemenke-Gare

❶Adı, soyadı: Mehmet ÖZALP

Kod adı: Faka Akif
Doğum yeri ve tarihi: Guyina-
Eruh, 1960
Mücadeleye katılım tarihi: 1991
Şehadet tarihi ve yeri: 29 Kasım
1999, Çemenke-Gare

❶Adı, soyadı: M. Emin TURAN

Kod adı: Doğan Gilidağ
Doğum yeri ve tarihi: Dengiza
köyü-Savur, 1978
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Mardin
Şehadet tarihi ve yeri: 29 Kasım
1999, Çemenke-Gare

❶Adı, soyadı: Elif BİNDAL

Kod adı: Zeynep Pazarcık
Doğum yeri ve tarihi: Pazarcık,
1970
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 29 Kasım
1999, Çemenke-Gare

❶Adı, soyadı: Murat AKGÜN

Kod adı: Bahoz
Doğum yeri ve tarihi: Adıyaman,
1976
Mücadeleye katılım tarihi: 1993,
Gabar
Şehadet tarihi ve yeri: 29 Kasım
1999, Çemenke-Gare

❶Adı, soyadı: Sami AKSU

Kod adı: Şerzat Xwinrej
Doğum yeri ve tarihi: Eruh,
1978
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 29 Kasım
1999, Çemenke-Gare

❶Adı, soyadı: Nider HAŞİM

Kod adı: Xebat
Doğum yeri ve tarihi: Küçük Gü-
ney, 1975
Mücadeleye katılım tarihi: 1998
Şehadet tarihi ve yeri: 22 Hazi-
ran 1999, Şite köyü-Şeladize

❶Adı, soyadı: Lokman BEDİRHA-
NOĞLU

Kod adı: Çekdar
Doğum yeri ve tarihi: Şaxe köyü-
Gizre
Mücadeleye katılım tarihi: 1993,
Cudi
Şehadet tarihi ve yeri: 29 Kasım
1999, Çemenke-Gare

❶Adı, soyadı: Ömer Ahmet ŞEXE

Kod adı: Şoreş Kobani
Doğum yeri ve tarihi: 1974
Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 29 Kasım
1999, Çemenke-Gare

☉Adı, soyadı: Bülent ATAY

Kod adı: Cudi

Doğum yeri ve tarihi: Kurşehir(Aslen Amedli), 1978

Mücadeleye katılım tarihi: 4 Ağustos 1997

Şehadet tarihi ve yeri: 29 Kasım
1999, Çemenke-Gare

☉Adı, soyadı: Sultan Muhammed
KADİR

Kod adı: Berçem Niskota

Doğum yeri ve tarihi: Meydana-Afrin, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 29 Kasım
1999, Çemenke-Gare

☉Adı, soyadı: Nedim MUSTAFA

Kod adı: Kahraman Xemgin

Doğum yeri ve tarihi: Bûlbûle-Afrin 1971

Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 24 Kasım
1999, Pirez alanı-Gare

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: Munzur

Doğum yeri ve tarihi: Dersim, ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1997
Şehadet tarihi ve yeri: 1999, ...

☉Adı, soyadı: Şirin İSA

Kod adı: Xane İsmail

Doğum yeri ve tarihi: Halep,
1977

Mücadeleye katılım tarihi: 1994

Şehadet tarihi ve yeri: 27 Kasım
1999, Haft Tebaz-Gare

☉Adı, soyadı: Aziz KARA

Kod adı: Merzas

Doğum yeri ve tarihi: Hilal köyü-Uludere, 1983

Mücadeleye katılım tarihi: 1994
Haftanın

Şehadet tarihi ve yeri: 15 Temmuz 1999, Museleka suyu-Gare

☉Adı, soyadı: Fevzi HASAN

Kod adı: Dıjvar

Doğum yeri ve tarihi: Afrin,
1978

Mücadeleye katılım tarihi: 1997
Şehadet tarihi ve yeri: 26 Kasım
1999, Pirez alanı-Gare,
kaza sonucu

☉Adı, soyadı: Hamdiye AVŞAR

Kod adı: Rengin

Doğum yeri ve tarihi: Kavak köyü-Cizre, 1979

Mücadeleye katılım tarihi: Mart
1993, Cudi
Şehadet tarihi ve yeri: 1999, Gare

☉Adı, soyadı: HAMDİYE

Kod adı: Amed

Doğum yeri ve tarihi: Sere Kaniye, ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1997
Şehadet tarihi ve yeri: 1999,
Metina

☉Adı, soyadı: Murat DEMİRHAN

Kod adı: Sinan Amed

Doğum yeri ve tarihi: Xuruç köyü-Kulp, 1970

Mücadeleye katılım tarihi: 1992,
Amed

Şehadet tarihi ve yeri: 13 Mayıs
1999, Metina

☉Adı, soyadı: İhsan HESEN

Kod adı: Ali, Hesen

Doğum yeri ve tarihi: Haseki, ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 1999, Gare

☉Adı, soyadı: ... NUFA

Kod adı: Ruken

Doğum yeri ve tarihi: Qamişlo,
...

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 1999, Gare

☉Adı, soyadı: Sadegül ÖKMEN

Kod adı: Rojbin Serhat

Doğum yeri ve tarihi: Selim-Kars
1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1996
Şehadet tarihi ve yeri:
Şehadet tarihi ve yeri: 13 Mayıs
1999, Şeladize bogazi-Metina

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: Baran

Doğum yeri ve tarihi: Urfa ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 1999
Metina

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Adnan**

Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo,**

...

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999**

Metina

❖ Adı, soyadı: **Welat EBUBEKİR**

Kod adı: **Ağit**

Doğum yeri ve tarihi: **Hac Xelîl-Afrin ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999**

Metina

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Cudî**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Gare**

❖ Adı, soyadı: **Fatma ARSLAN**

Kod adı: **Baran Sarya**

Doğum yeri ve tarihi: **Ardahan, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **30 Mayıs**

1999, Metina

❖ Adı, soyadı: **Felek AKTARAK**

Kod adı: **Nesrin Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **Başkaya köyü-Dargeçit, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Haziran**

1999, Çarav

❖ Adı, soyadı: **Fatma ÜSTÜN**

Kod adı: **Newroz Govend**

Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **24 Kasım**

1999, Gare

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Murat**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ekim**

1999, Dereluk-Gare

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Eşref**

Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999,**

Metina

❖ Adı, soyadı: **Dünya AHMET**

Kod adı: **Rahime Engiztek**

Doğum yeri ve tarihi: **Cinderes-Afrin, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **18**

Temmuz 1993

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Gare (KDP tarafından)**

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Bedran**

Doğum yeri ve tarihi: **Gever**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999**

Begova

❖ Adı, soyadı: **Mehmet BEDİR**

Kod adı: **Ağit, Partizan**

Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl, 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs**

1999, Metina

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Xeyri**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Zap**

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mazlum Amed**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Gare**

❖ Adı, soyadı: **Bahattıyar**

ABDURRAHMAN

Kod adı: **Goran**

Doğum yeri ve tarihi: **Hewler, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Ağustos 1999, Barzan alanı-KDP çatışması**

❖ Adı, soyadı: **Muhammed ...**

Kod adı: **Levent**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Nisan**

1999, Kanimasi

Havan anışı yaparken kaza sonucu

☉Adı, soyadı: **Gurbet YONÇ**

Kod adı: **Zilan Garzan**

Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan, 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1999, Metina**

☉Adı, soyadı: **Aydın KARADAĞ**

Kod adı: **Mehmet Karadağ**

Doğum yeri ve tarihi: **Karer köyü-Bingöl, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995, Avrupa**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Mayıs 1999, Metina**

☉Adı, soyadı: **Adil Adnan**

ŞEHMUS

Kod adı: **Kendal Ehabıl**

Doğum yeri ve tarihi: **Kamışlo, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Mayıs 1999, Çiyaye Spi**

Komplo sonucu

☉Adı, soyadı: **Mehmet**

AKGÖNÜL

Kod adı: **Eşref**

Doğum yeri ve tarihi: **Nerex köyü-Şırnak, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999 Metina-Kani Güze KDP tarafından**

☉Adı, soyadı: **Adnan REŞİT**

Kod adı: **Polat**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Mayıs 1999, Kale-Gare**

☉Adı, soyadı: **Behzat ERASLAN**

Kod adı: **Yılmaz**

Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, 1966**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993, Botan**

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ekim 1999, Dereluk-Gare**

☉Adı, soyadı: **İnayet YATAK**

Kod adı: **Sosun**

Doğum yeri ve tarihi: **Galondar Şırnak, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Kasım 1999, Begova ovası**

☉Adı, soyadı: **Ajda ...**

Kod adı: **Azime Bingöl**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1997-98**

Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs**

1999, Kastroke boğazı-Metina

☉Adı, soyadı: **Rehan Yusuf**

KAHRAMAN

Kod adı: **Rehan**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Haziran 1999, Gelye Zap Pire tepesi**

Çukurca

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rençder Hewler**

Doğum yeri ve tarihi: **Hewler, 1977 (veya 1978)**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997, Kandil**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Ağustos 1999, Gise-Gare KDP karakol eylemi**

☉Adı, soyadı: **Nebahat KARATAŞ**

Kod adı: **Zelal**

Doğum yeri ve tarihi: **Erzincan, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997 Yunanistan**

Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1999, Sere Metina**

☉Adı, soyadı: **Cihan ŞEHMUS**

Kod adı: **Olin**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1999, Sere Metina**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mazlum Mardin**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ... (İhtiyar bir arkadaşır)**

Mücadeleye katılım tarihi:

Arabistan

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Kasım 1999, Begova**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mırxas**

Doğum yeri ve tarihi: Eruh, ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 9 Kasım
1999, Begova

Adı, soyadı: ...
Kod adı: Mordem
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1995
Şehadet tarihi ve yeri: 9 Kasım
1999, Begova

Adı, soyadı: ...
Kod adı: Jin
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1999
Şehadet tarihi ve yeri: 9 Kasım
1999, Begova

Adı, soyadı: Hasan BIÇAKÇI
Kod adı: Şoreş
Doğum yeri ve tarihi: Cihanbey-
li, 1975
Mücadeleye katılım tarihi: 1997
Yunanistan
Şehadet tarihi ve yeri: 29 Kasım
1999, Çemenke-Gare

Adı, soyadı: Barış ...
Kod adı: Sipan
Doğum yeri ve tarihi: Sarız, ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1999,
Avrupa
Şehadet tarihi ve yeri: 4 Nisan
1999, Xankürke

Adı, soyadı: Kamuran ...
Kod adı: Şirvan
Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 25 Şubat
1998, Xazır-Gare

Adı, soyadı: Cemal A. Kerim
SELİM
Kod adı: Veysi
Doğum yeri ve tarihi: Hewler,
1980
Mücadeleye katılım tarihi: 1996
Şehadet tarihi ve yeri: 17 Haziran
1998, Devriye-Gare

Adı, soyadı: Hafif ORAL
Kod adı: Dilbırin
Doğum yeri ve tarihi: Serenli
köyü-Şavur, 1978
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 14 Eylül
1998, Çarboti-Gare

BOTAN 99

Adı, soyadı: Ridvan
KILIÇARSLAN
Kod adı: Bedran Botan
Doğum yeri ve tarihi: Eruh,
1976
Mücadeleye katılım tarihi: 1996
Şehadet tarihi ve yeri: 26 Nisan
1999, Bestler çatışması

Adı, soyadı: Emin TOY
Kod adı: Perwer Mişari
Doğum yeri ve tarihi: Seyfiye
köyü-Şınak, ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1991
Şehadet tarihi ve yeri: 29 Nisan

1999, Bestler-Garisa arasında

Adı, soyadı: Armağan
Muhammed ALİ
Kod adı: Kurmanc
Doğum yeri ve tarihi: Süleyman
1983
Mücadeleye katılım tarihi: 1998
Şehadet tarihi ve yeri: 8 Aralık
1999, Bestler operasyonu

Adı, soyadı: Ahmet ŞİMDİ
Kod adı: Ali
Doğum yeri ve tarihi: Mardin,
1980
Mücadeleye katılım tarihi: 1998
Şehadet tarihi ve yeri: 8 Aralık
1999 Bestler operasyonu-Piro da-
ğında

Adı, soyadı: Abdullah SEVİMLİ
Kod adı: Yaşar
Doğum yeri ve tarihi: Şaxe köyü-
Cizre, 1980
Mücadeleye katılım tarihi: 1994
Şehadet tarihi ve yeri: 8 Aralık
1999 Bestler operasyonu-Piro da-
ğında

Adı, soyadı: Şehmuz FİLİZ
Kod adı: Karker
Doğum yeri ve tarihi: Amed,
1977
Mücadeleye katılım tarihi: 1995
Şehadet tarihi ve yeri: 8 Aralık
1999, Bestler operasyonu

Adı, soyadı: Hasan XIZARE
Kod adı: Hozan Şiyar

Doğum yeri ve tarihi: Kotol, ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1997
Şehadet tarihi ve yeri: 8 Aralık
1999, Bestler operasyonu

Adı, soyadı: Yakup SEVİM
Kod adı: Mazlum
Doğum yeri ve tarihi: Mardin,
1980
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 25 Aralık
1999, Bestler operasyonu

Adı, soyadı: Musa İLBATAN
Kod adı: Merzas
Doğum yeri ve tarihi: İdil, 1978
Mücadeleye katılım tarihi: 1991
Şehadet tarihi ve yeri: 25 Aralık
1999, Bestler operasyonu

Adı, soyadı: Kenan KAYA
Kod adı: Berxwedan
Doğum yeri ve tarihi: Erzincan,
1980
Mücadeleye katılım tarihi: 1999
Şehadet tarihi ve yeri: 8 Aralık
1999, Bestler operasyonu

Adı, soyadı: Hüseyin İŞLEK
Kod adı: Xebat
Doğum yeri ve tarihi: Cizre,
1977
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 25 Aralık
1999, Bestler operasyonu

Adı, soyadı: Abdulselam
SÜLEYMAN
Kod adı: Xebat

Doğum yeri ve tarihi: Derik,
1968
Mücadeleye katılım tarihi: 1990
Şehadet tarihi ve yeri: 8 Aralık
1999, Bestler operasyonu

Adı, soyadı: Mordem AKAN
Kod adı: Pale
Doğum yeri ve tarihi: Mardin,
1980
Mücadeleye katılım tarihi: 1998
Şehadet tarihi ve yeri: 25 Aralık
1999, Bestler operasyonu

Adı, soyadı: Aydın YAMALAK
Kod adı: Cemil
Doğum yeri ve tarihi: Ağrı 1978
Mücadeleye katılım tarihi: 1998
Şehadet tarihi ve yeri: 8 Aralık
1999, Bestler operasyonu

Adı, soyadı: Abdullah ALDI
Kod adı: Evde
Doğum yeri ve tarihi: Ere köyü-
Şırnak
Mücadeleye katılım tarihi: 1993,
Botan
Şehadet tarihi ve yeri: 20 Hazı-
ran 1999, Qarne-Gabar

Adı, soyadı: Halit Ahmet
MEHZAN
Kod adı: Redür
Doğum yeri ve tarihi: Kobani,
1974
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 25 Mayıs
1999, İfaca köyü-Eruh

Adı, soyadı: Salih ASLAN
Kod adı: Reşit
Doğum yeri ve tarihi: Eruh,
1977
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 27 Ağus-
tos 1999, Çiyaye Bizina-Gabar

Adı, soyadı: Nidal KARA
Kod adı: Rezan
Doğum yeri ve tarihi: Afrin,
1973
Mücadeleye katılım tarihi: 1993,
Botan
Şehadet tarihi ve yeri: 17 Ağus-
tos 1999, Çiyaye Bizina-Gabar

Adı, soyadı: Necat ŞİMDİ
Kod adı: Cuma
Doğum yeri ve tarihi: Mardin,
1979
Mücadeleye katılım tarihi: 1999
Şehadet tarihi ve yeri: 27 Ağus-
tos 1999, Çiyaye Bizina çatışması

Adı, soyadı: Abdulgafur SİN-
CAR
Kod adı: Lokman Testexer
Doğum yeri ve tarihi: Savur,
1972
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 25 Eylül
1999, Geliye Gurdila

Adı, soyadı: Aslan KAPLAN
Kod adı: Dilbirin
Doğum yeri ve tarihi: Çatak,
1982
Mücadeleye katılım tarihi: 1999

Şehadet tarihi ve yeri: 25 Eylül
1999, Geliye Gurdila

☉Adı, soyadı: Halit SANRI

Kod adı: Xalit Balveren

Doğum yeri ve tarihi: Balveren-
Şırnak, ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1990

Şehadet tarihi ve yeri: 28

Temmuz 1999 Beynüşşebab-Bate
arasi, Piroza boğazi

☉Adı, soyadı: Osman

MUHAMMED

Kod adı: Zeynel

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1995

Şehadet tarihi ve yeri: 1999

Botan

☉Adı, soyadı: Medeni DEMİR

Kod adı: İhtiyar Selim

Doğum yeri ve tarihi: Bulanık,
1955

Mücadeleye katılım tarihi: 1979,
1991'de gerillaya geliyor

Şehadet tarihi ve yeri: 26 Şubat
1999, Geliye Gurdila

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: Maoz

Doğum yeri ve tarihi: Sixurpaşa,
...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: 1999,

Gabar

☉Adı, soyadı: Sakine HAYKIR

Kod adı: Xelat Kiçi

Doğum yeri ve tarihi: Cıvalı

Glzre, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: 1989

Şehadet tarihi ve yeri: 29 Ocak

1999, Çiyaye Bizina

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: Rukn

Doğum yeri ve tarihi: Herbende

Garisa, ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şehadet tarihi ve yeri: 1999,

Besta

☉Adı, soyadı: Nezir OSMAN

Kod adı: Şepal Derik

Doğum yeri ve tarihi: Derik,
1975

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şehadet tarihi ve yeri: 13 Mayıs

1999, Bilikan-Cudi, kimyasal ile

☉Adı, soyadı: Mizgin

MUHAMMED

Kod adı: Zela Cudi

Doğum yeri ve tarihi: Amude,
1978

Mücadeleye katılım tarihi: 1998,
Haftanin

Şehadet tarihi ve yeri: 13 Mayıs

1999, Bilikan-Cudi, kimyasal ile

☉Adı, soyadı: Leyla İbrahim

HÜSEYİN

Kod adı: Berçem Xabur

Doğum yeri ve tarihi: Afrin,
1975

Mücadeleye katılım tarihi: 1993,

Küçük Güney

Şehadet tarihi ve yeri: 13 Mayıs

1999, Bilikan-Cudi, kimyasal ile

☉Adı, soyadı: Selva BUZDAĞ

Kod adı: Xwinda Şerzan

Doğum yeri ve tarihi: Çukurca,
1978

Mücadeleye katılım tarihi: 1997,

Botan

Şehadet tarihi ve yeri: 13 Mayıs

1999, Bilikan-Cudi, kimyasal ile

☉Adı, soyadı: Meysa ŞEXO

Kod adı: Sosin Nurhak

Doğum yeri ve tarihi: Halep,
1978

Mücadeleye katılım tarihi: 1996,
Botan

Şehadet tarihi ve yeri: 13 Mayıs

1999, Bilikan-Cudi, kimyasal ile

☉Adı, soyadı: Muhammed ALİ-
KO

Kod adı: Ömer Muhammed

Doğum yeri ve tarihi: Afrin,
1958

Mücadeleye katılım tarihi: 1989

Şehadet tarihi ve yeri: 13 Mayıs

1999, Bilikan-Cudi, kimyasal ile

☉Adı, soyadı: Velit Muhammed
ŞEXO

Kod adı: Seydo

Doğum yeri ve tarihi: Bazi, 1969

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 13 Mayıs

1999, Bilikan-Cudi, kimyasal ile

☉Adı, soyadı: **Semire REŞİT**

Kod adı: **Perwin**

Doğum yeri ve tarihi: **Halep, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1999, Bilikan-Cudi, kimyasal ile**

☉Adı, soyadı: **Ercan EROĞLU**

Kod adı: **Çiya**

Doğum yeri ve tarihi: **Elazığ, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991 Botan**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1999, Bilika-Cudi, kimyasal ile**

☉Adı, soyadı: **Yusuf TURAN**

Kod adı: **Rezan**

Doğum yeri ve tarihi: **Gundike Melle-Şırnak, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995, Botan**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1999, Cudi-Bilikan kimyasal ile**

☉ Adı, soyadı: **Vezir OSMAN**

Kod adı: **Şefal Çavreş**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1963**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Mayıs 1999, Bilika-Cudi**

☉Adı, soyadı: **Ömer KAMBER**

Kod adı: **Gorilla**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Haftanın

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1999, Bilikan-Cudi kimyasal ile**

☉Adı, soyadı: **Abdurrahman**

MÜZE

Kod adı: **Akif Karker**

Doğum yeri ve tarihi: **Damlabaşı köyü-Eruh, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1999, Bilikan-Cudi, kimyasal ile**

☉Adı, soyadı: **Hamdi YILMAZ**

Kod adı: **Mahsum**

Doğum yeri ve tarihi: **Kangal Sivas, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997 Botan**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1999, Bilikan-Cudi, kimyasal ile**

☉Adı, soyadı: **Rahime ARSU**

Kod adı: **Adar Cudi**

Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak-St-pindarok köyü, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995 Botan**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1999, Cudi-Bilikan kimyasal ile**

☉Adı, soyadı: **Seylthan ALGAN**

Kod adı: **Doğan**

Doğum yeri ve tarihi: **Ömerli, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997 Botan**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs Bilikan-Cudi, kimyasal silah ile**

☉Adı, soyadı: **Aziz TANIT**

Kod adı: **Hamza Cudi**

Doğum yeri ve tarihi: **Gundeke Remo-Şırnak, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1999, Bilikan-Cudi kimyasal ile**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Candan Kobani**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1999, Bilika-Cudi kimyasal ile**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Nergiz Derik**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik-Küçük Güney ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998, Haftanın**

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1999, Bilikan-Cudi, kimyasal ile**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Reber Urfa**

Doğum yeri ve tarihi: **1976-77**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Mayıs 1999, Bilikan-Cudi, kimyasal ile**

☉Adı, soyadı: **Nizamettin KILIÇ**

Kod adı: **Bişar**

Doğum yeri ve tarihi: **Yığıntaş köyü ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Nisan 1999, Bilikan-Cudi**

Adı, soyadı: **Welat SARUHAN**

Kod adı: **Welat**

Doğum yeri ve tarihi: **Haseki, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1999, Silopi**

Adı, soyadı: **Tahir İLKE**

Kod adı: **Serhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1999, Silopi**

Adı, soyadı: **Mehmet KÖSE**

Kod adı: **Kani Zap**

Doğum yeri ve tarihi: **Halfeti, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999 Mayıs Eruh-Garisa, Geliye Tira-Avanus suyunda**

Adı, soyadı: **Hasan BEKİR**

Kod adı: **Rohat**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Mayıs 1999, Nevyan tepe baskını**

Besta

Adı, soyadı: **Abdulaziz VARIŞ**

Kod adı: **Rojhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Balı (Şuwet) köyü-Uludere, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Haziran**

1999, Uludere-Hilal'de komplo sonucu

Adı, soyadı: **Mevlûde ...**

Kod adı: **Xemgin**

Doğum yeri ve tarihi: **Gunde Kotana-Afrin, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Çaldıran**

Adı, soyadı: **Hüznü OKŞAR**

Kod adı: **Dilan Canda**

Doğum yeri ve tarihi: **Kovak köyü-Cizre, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992 Cizre**

Şehadet tarihi ve yeri: **28 Nisan 1999, Derye Helize-Kato Jirki**

Adı, soyadı: **Emine**

ÇELİKPENÇE

Kod adı: **Zelal, Zindan**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice-Amed, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Mart 1999, Tank pususu-Elcan**

Adı, soyadı: **Mesut MEMİŞ**

Kod adı: **Umut Agir**

Doğum yeri ve tarihi: **Kızaltepe, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Mart 1999, Ercan Tank pususu**

Adı, soyadı: **Sayim**

BAYINDIR (Sayın BAYRAM)

Kod adı: **Çekdar Zagros**

Doğum yeri ve tarihi: **Koçera köyü-Kulp, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Mayıs 1999, Nevyan tepe baskını (Besta)-Şırnak**

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Zana Gever**

Doğum yeri ve tarihi: **Gever**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **Temmuz 1999, Erçek-Van**

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Sipan**

Doğum yeri ve tarihi: **Xoy-Rojhat, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Çiyaye Arabi-Çatak**

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Beritan**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Kelareş**

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Selim**

Doğum yeri ve tarihi: **Sitla köyü Afrin, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran, 1999, Domuz tepesi**

Hakkari Başkale arası

❶ Adı, soyadı: **Evin BİLAL**

Kod adı: **Xemlin Bahar**

Doğum yeri ve tarihi: **Kotana köyü-Afrin, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **17**

Temmuz 1999, Domuz tepesi

(Hakkari Başkale arası)

❷ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Harun**

Doğum yeri ve tarihi: **Mijini Uludere, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ağustos 1999, Bereperik-Çatak**

❸ Adı, soyadı: **Yılmaz ÇELİK**

Kod adı: **Demhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ağustos 1999, Bereperik-Çatak**

❹ Adı, soyadı: **Hamit HAMİT**

Kod adı: **Ferhat Dilovan**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Nisan 1999 Ava Besta Hince (Besta'da suda boğularak)**

❺ Adı, soyadı: **Makbule KAYA**

Kod adı: **Newal Çirav**

Doğum yeri ve tarihi:

Salkımbağlar köyü-Eruh, 1980

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1999, Çiyaye Fındıke-Gabar**

❶ Adı, soyadı: **Muhammed HAMMO**

Kod adı: **Xelil Bedirxan**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Haziran 1999, Şırnak merkez yakınlarında**

❷ Adı, soyadı: **Edibe AKSEVEN**

Kod adı: **Cahide Serhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Bedare köyü-Cizre, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991 Haftanın**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ocak 1999, Germayve köyü**

Beytüşşebap (bombasın kendinde patlatarak)

❸ Adı, soyadı: **Abdulaziz KAY-RAN**

Kod adı: **Reber**

Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1983**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ağustos 1999, Bereperik-Çatak**

❹ Adı, soyadı: **Mehmet Salih GEÇMEZ**

Kod adı: **Ahmet Rapo**

Doğum yeri ve tarihi: **Omryanus-Pervari, 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **Ekim, 1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Aralık 1999, Bestler operasyonu**

❶ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mahir**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Besta**

❷ Adı, soyadı: **Vasfiye AKTAŞ**

Kod adı: **Sema Yüce**

Doğum yeri ve tarihi: **Eski Eruh, 1985**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Nisan 1999, Bilizerde-Besta (yaralı esir düşüyor, daha sonra şehit ediliyor)**

❸ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Berivan Gever**

Doğum yeri ve tarihi: **Lora köyü Yüksekova, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Bereperik-Çatak**

❹ Adı, soyadı: **Mehmet BABAT**

Kod adı: **Şex**

Doğum yeri ve tarihi: **Aval köyü, Şırnak, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1984**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Nisan 1989, Segirke (Üçyaka) köyü**

Şırnak

☉Adı, soyadı: **Süleyman**

ALPDOĞAN

Kod adı: **Hozan Serhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Kars, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **14**

**Temmuz 1999, Farasın yaylası-
Beytüşşebap**

☉Adı, soyadı: **Zeynep ERDEM**

Kod adı: **Jıyan Amed**

Doğum yeri ve tarihi: **Almanya,
1979 (aslen Bingöllü)**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Avrupa

Şehadet tarihi ve yeri: **6 Haziran
1999, Başkale**

☉Adı, soyadı: **Semir AĞIRMAN**

Kod adı: **Vedat**

Doğum yeri ve tarihi: **Midyat,
1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**
Şehadet tarihi ve yeri: **10 Şubat
1999, Şırnak-Uludere yolunda
mayına basarak**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ferhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **1999 ba-
şında Silopi'de mayınlama
eyleminde**

☉Adı, soyadı: **Nezahat BARACI**

Kod adı: **Şehrîstan Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre,
1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990,
Zagros**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Mart
1999, Batman Şehir merkezi fe-
dal eylemi**

☉Adı, soyadı: **İlkay YILDIRIM**

Kod adı: **Serdar Kızıllırmak**

Doğum yeri ve tarihi: **İstanbul
1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **2**
Ekim 1997, Zap
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Nisan
1999, Bilika-Cudi**

☉Adı, soyadı: **Doğan**

KILIÇARSLAN

Kod adı: **Bedran Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **Nivîla (Çiz-
meli) köyü-Eruh, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Nisan
1999, Bestler çatışması**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ferhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Serhatlı, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **1999 Ma-
yıs sonları, Derye Kere-Cudi**

☉Adı, soyadı: **Narin KAHRAMAN**

Kod adı: **Güllistan Sipan**

Doğum yeri ve tarihi: **Beytüşşebap, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Hazi-**

ran 1999, Çiyaye Reşke-Hakkari

☉Adı, soyadı: **Zeynep KASIM**

Kod adı: **Zeynep Orhan**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin,
1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Hazi-
ran 1999, Çiyaye Reşke-Hakkari**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Hamza**

Doğum yeri ve tarihi: **Gunde
Huse-Afrin, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Hazi-
ran 1999, Çiyaye Reşke-Hakkari**

☉Adı, soyadı: **Meryem AFRİN**

Kod adı: **Sılav Keko**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin,
1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **15 Hazi-
ran 1999, Çiyaye Reşke-Hakkari**

☉Adı, soyadı: **Hüsrev MAYIŞ**

Kod adı: **Şerif**

Doğum yeri ve tarihi: **Hewler,
1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Hazi-
ran 1999, Gürpınar**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ruşeş Başkale**

Doğum yeri ve tarihi: **Başkale ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1999,
Kelaress**

Şehadet tarihi ve yeri: **Temmuz 1999, Erçek-Van**

☉ Adı, soyadı: **Şehmûs FİLİZ**

Kod adı: **Karker**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Aralık 1999, Bestler operasyonu**

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Samî**

Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo,**

...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Cudi**

DERSİM 1999

☉ Adı, soyadı: **Fahrettin KAYA**

Kod adı: **Cudi**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1999, Beydere-Karakoçan**

☉ Adı, soyadı: **İbrahim YILDIZ**

Kod adı: **Şiyar**

Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Nisan 1999, Dersim**

☉ Adı, soyadı: **Ulaş DEMİRAY**

Kod adı: **Renas**

Doğum yeri ve tarihi: **Elazığ,**

1974

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Nisan**

1999, Dersim-Merkez çatışması

☉ Adı, soyadı: **Serdar MERT**

Kod adı: **Serdar**

Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, 1979 (veya 1974)**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Nisan**

1999, Dersim-Merkez çatışması

☉ Adı, soyadı: **Şerif BUDAK**

Kod adı: **Bagok**

Doğum yeri ve tarihi: **Lıcok köyü-Lice, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **Ekim 1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Dersim**

☉ Adı, soyadı: **Miçhan OYAN**

Kod adı: **Militan**

Doğum yeri ve tarihi: **Ergani, 1969**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992, Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Nisan 1999, Dersim**

☉ Adı, soyadı: **Şehar ULUTAŞ**

Kod adı: **Roza**

Doğum yeri ve tarihi: **Ereğli Konya, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995 Dersim**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Nisan 1999, İsrân kayalığı-Geyik su**

Hozat

☉ Adı, soyadı: **Barış EKİNCİ**

Kod adı: **Edip**

Doğum yeri ve tarihi: **Göle, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **20 Temmuz 1999, Kotan yolu pususu**

☉ Adı, soyadı: **Asya KAYA**

Kod adı: **Derya**

Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1983**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996, Dersim**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Nisan 1999, Stran kayalığı-Geyik suyu-Hozat**

☉ Adı, soyadı: **Devrim YILDIRIM**

Kod adı: **Şiyar Devrim**

Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **31 Ocak 1999, Avgasor-Dersim**

☉ Adı, soyadı: **Aydın ŞAHİN**

Kod adı: **Ali Rıza**

Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Nisan 1999, İstran kayalığı-Hozat**

☉ Adı, soyadı: **Engin YILDIRIM**

Kod adı: **Şoreş**

Doğum yeri ve tarihi: **Varto, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: 1995
Şehadet tarihi ve yeri: 19 Nisan
1999, Istran kayalığı-Hozat

Adı, soyadı: M. Faruk ÖNER
Kod adı: Hamit

Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin,
1976

Mücadeleye katılım tarihi: 1997
Şehadet tarihi ve yeri: 19 Nisan
1999, Istran kayalığı-Hozat

Adı, soyadı: Mahsum TEKİN
Kod adı: Pihng
Doğum yeri ve tarihi: Sason,
1974

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 19 Nisan
1999, Istran kayalığı-Hozat

Adı, soyadı: Ali KARADAĞ
Kod adı: Ağır
Doğum yeri ve tarihi: Mazgirt,
1982
Mücadeleye katılım tarihi: 1997
Şehadet tarihi ve yeri: 26 Mayıs
1999, Şahinler beldesi-Kemaliye

Adı, soyadı: Serkan OĞUZ
Kod adı: Nadir
Doğum yeri ve tarihi: İstanbul,
1978
Mücadeleye katılım tarihi: 1997,
Dersim

Şehadet tarihi ve yeri: 26 Mayıs
1999, Şahinler beldesi-Kemaliye

Adı, soyadı: Muhyettin ÇELİK
Kod adı: Şıvan

Doğum yeri ve tarihi: Hazro,
1971

Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 26 Mayıs
1999, Şahinler beldesi-Kemaliye

Adı, soyadı: Diren
ATMACA

Kod adı: Rewşen

Doğum yeri ve tarihi: Dersim,
1981

Mücadeleye katılım tarihi: 1996,
Dersim

Şehadet tarihi ve yeri: 16 Nisan
1999, Mala Xwude-Hozat

Adı, soyadı: Nuray YEŞİM
Kod adı: Dersim
Doğum yeri ve tarihi: Dersim,
1981

Mücadeleye katılım tarihi: 1997
Şehadet tarihi ve yeri: 8 Haziran
1999, Ulukale-Çemişgezek
koruculara yapılan eylem sonucu

Adı, soyadı: Hüseyin YILMAZ
Kod adı: Necmi
Doğum yeri ve tarihi: Hakkari,
1971

Mücadeleye katılım tarihi: 1997
Şehadet tarihi ve yeri: 8 Haziran
1999, Ulukale-Çemişgezek
koruculara yapılan eylem sonucu

Adı, soyadı: Münir TUNÇ
Kod adı: Xelil, Elzas
Doğum yeri ve tarihi: Elbistan
1980

Mücadeleye katılım tarihi: 1997

Şehadet tarihi ve yeri: 8 Haziran
1999, Ulukale-Çemişgezek
koruculara yapılan eylem sonucu

Adı, soyadı: Nazım TURGUT
Kod adı: Yıldırım Şeran
Doğum yeri ve tarihi: İdil-Şırnak,
1972

Mücadeleye katılım tarihi: 1992,
Mersin

Şehadet tarihi ve yeri: 8 Haziran
1999, Ulukale-Çemişgezek
koruculara yapılan eylem sonucu

Adı, soyadı: Emrullah MENTEŞ
Kod adı: Falk, Boze
Doğum yeri ve tarihi: Genç,
1971

Mücadeleye katılım tarihi: 1989
Şehadet tarihi ve yeri: 1999, Di-
nar deresi-Dersim

Adı, soyadı: Haydar
ALPARSLAN
Kod adı: Kemal Zap
Doğum yeri ve tarihi: Hingirvan
Dersim, 1962

Mücadeleye katılım tarihi: 1979
Şehadet tarihi ve yeri: 27 Kasım
1999, Dersim

Adı, soyadı: Mehmet ...
Kod adı: Mazlum
Doğum yeri ve tarihi: Amed,
1970 (veya 1973)

Mücadeleye katılım tarihi: 1990
Şehadet tarihi ve yeri: Kasım
1999, Darikent-Dersim

❶ Adı, soyadı: **Keve ALACATAY**

Kod adı: **Bermal**

Doğum yeri ve tarihi: **Varto, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994, Dersim**

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Mart 1999, Kutuderesi-Dersim**

❷ Adı, soyadı: **Merivan ALPARSLAN**

Kod adı: **Çiçek Zap**

Doğum yeri ve tarihi: **1978**

Hengirvan-Dersim

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Ağustos 1999, Dersim**

❸ Adı, soyadı: **Zeki YAVUZ**

Kod adı: **Kahraman**

Doğum yeri ve tarihi: **Üçyol (Dıfne) köyü, Hasankeyf, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **Mart 1999, Dersim**

❹ Adı, soyadı: **Özlem VURAL**

Kod adı: **Selda**

Doğum yeri ve tarihi: **Darıkent Mazgirt, 1983**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997, Dersim**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Nisan 1999, Hozat**

❺ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Berçem**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1995,**

Dersim

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Nisan 1999, Dersim**

❶ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Şervan**

Doğum yeri ve tarihi: **Merxo köyü-Dersim, 1998**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Nisan 1999, Dersim**

❷ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Sevra**

Doğum yeri ve tarihi: **Dicle, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996, Dersim**

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Nisan 1999 Geyiksu-Hozat**

❸ Adı, soyadı: **Nuray ...**

Kod adı: **Berfin**

Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992, Dersim**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Ağustos 1999, Dersim**

❹ Adı, soyadı: **İbrahim YALÇIN**

Kod adı: **İbrahim**

Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, 1994**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994, Dersim**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Kasım 1999, Pertek**

❶ Adı, soyadı: **Nesli DEMİR**

Kod adı: **Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ... Mücadeleye katılım tarihi: 1992, Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Kasım 1999, Pertek**

❷ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Dersim**

Doğum yeri ve tarihi: **Mazgirt, 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997, Dersim**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Kasım 1999, Pertek**

❸ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Haki**

Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Kasım 1999, Pertek**

❹ Adı, soyadı: **Süleyman ...**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Kasım 1999, Pertek**

❺ Adı, soyadı: **Lokman YILMAZ**

Kod adı: **Azad**

Doğum yeri ve tarihi: **Ömerli, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Kasım 1999, Dersim**

⊗ Adı, soyadı: **Barış ŞAHİN**

Kod adı: **Seyfi**

Doğum yeri ve tarihi: **Pertek, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991, Dersim**

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Kasım 1999, Dersim**

⊗ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Neval**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım 1999, Darkent-Dersim**

⊗ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Munzur**

Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **Aralık 1999, Aliboğazi-Dersim**

⊗ Adı, soyadı: **Saadettin KARA-YİL**

Kod adı: **Şevger**

Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, ...**

⊗ Adı, soyadı: **Songül TUĞLUK**

Kod adı: **Jiyan**

Doğum yeri ve tarihi: **Merxo köyü-Dersim, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995, Dersim**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999**

Şeytan deresi-Hozat

⊗ Adı, soyadı: **Hasan KURNAZ**

Kod adı: **Mazlum (Türk)**

Doğum yeri ve tarihi: **Malatya**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **Aralık 1999 Aliboğazi-Dersim**

⊗ Adı, soyadı: **Pınar ...**

Kod adı: **Pınar Tari**

Doğum yeri ve tarihi: **Kortan köyü-Dersim, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Laç deresi-Dersim**

⊗ Adı, soyadı: **Şükriye KAYMAZ**

Kod adı: **Rozerin Sipan**

Doğum yeri ve tarihi: **Ömerli, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Temmuz 1999, Elazığ eylemi**

⊗ Adı, soyadı: **Hasan ALKIÇ**

Kod adı: **Xemgin**

Doğum yeri ve tarihi: **Ovabaşı-Mardin, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Amed

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Mayıs 1999, Çevirme köyü-Tekman**

⊗ Adı, soyadı: **Deniz YILMAZ**

Kod adı: **Bawer**

Doğum yeri ve tarihi: **Yeşilpınar-Varto, 18 Mart 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **15 Ağustos 1997, Erzurum**

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Mayıs 1999, Çevirme köyü-Tekman**

⊗ Adı, soyadı: **Kazım YILDIRIM**

Kod adı: **Sefkan Zaga**

Doğum yeri ve tarihi: **Diligüzel köyü-Tekman, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993, Erzurum**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Mayıs 1999, Kilise köyü-Bingöl**

⊗ Adı, soyadı: **Edip MERİÇ**

Kod adı: **Yaşar**

Doğum yeri ve tarihi: **Karlıova, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996, Erzurum**

Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1999, Sinsor alanı-Bingöl**

⊗ Adı, soyadı: **Sönmez BUDAK**

Kod adı: **Kendal**

Doğum yeri ve tarihi: **Taşlıçay, Ağrı, 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Haziran 1999, Kavakan-Karlıova**

⊗ Adı, soyadı: **Naim KARTAL**

Kod adı: **Zinar**

Doğum yeri ve tarihi: **Muş, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Nisan 1999, Çevirme köyü-Tekman**

⊗ Adı, soyadı: **Muharrem OK**

Kod adı: **Haki**

Doğum yeri ve tarihi: **Savur, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 12 Nisan
1999, Çevirme köyü-Tekman

Adı, soyadı: İkrâm POLAT
Kod adı: Yılmaz
Doğum yeri ve tarihi: Patnos,
1978
Mücadeleye katılım tarihi: 1997,
Erzurum
Şehadet tarihi ve yeri: 5 Haziran
1999, Ağveren köyü-Tercan

Adı, soyadı: Zabit BERNİK
Kod adı: Mehmet
Doğum yeri ve tarihi: Dığor,
1961
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: Mart
1999, Kox dağları-Bingöl

Adı, soyadı: Necmettin TAŞ
Kod adı: Delil
Doğum yeri ve tarihi: Kers köyü,
Varto, 1974
Mücadeleye katılım tarihi: 1994,
Avrupa
Şehadet tarihi ve yeri: Mart
1999, Kox dağları-Bingöl

Adı, soyadı: Tufan AYYAŞ
Kod adı: Xelil Doğan
Doğum yeri ve tarihi: Solhan,
1973
Mücadeleye katılım tarihi: 1992,
Amed
Şehadet tarihi ve yeri: 1 Tem-
muz 1999, Sağnıs-Karlıova

Adı, soyadı: Aydın KILIÇ
Kod adı: Şirhat, Şirwan
Doğum yeri ve tarihi: Bingöl
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 4 Haziran
1999, Aşağı köy pususu

Adı, soyadı: Nesih ANŞİN
Kod adı: Hasan
Doğum yeri ve tarihi: Bingöl,
1963
Mücadeleye katılım tarihi: 1995,
Akademi
Şehadet tarihi ve yeri: 4 Haziran
1999 Aşağı köy pususu

Adı, soyadı: Halime
ÇETİNKAYA
Kod adı: Rukn Dere
Doğum yeri ve tarihi: Doğubeya-
zıt, 1979
Mücadeleye katılım tarihi: 1994
Şehadet tarihi ve yeri: 1 Tem-
muz 1999, Sağnıs-Karlıova

Adı, soyadı: Mustafa DEMİR
Kod adı: Çiya
Doğum yeri ve tarihi: Palu, 1966
Mücadeleye katılım tarihi: 1991
Şehadet tarihi ve yeri: Ağustos
1999, Kox dağı-Bingöl

Adı, soyadı: Ali İBO
Kod adı: Rezzan
Doğum yeri ve tarihi: Afrin, 1970
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 4, Ağustos
1999, Hopus köyü-Kişi

Adı, soyadı: ...
Kod adı: Delil
Doğum yeri ve tarihi: Dersim
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 1999,
Erzurum

Adı, soyadı: ...
Kod adı: Cudi
Doğum yeri ve tarihi: Şaklava, ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1997
Şehadet tarihi ve yeri: 1999,
Erzurum

Adı, soyadı: Nasır ASLAN
Kod adı: Kendal
Doğum yeri ve tarihi: Piran-
Amed, 1972
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 1999,
Peri vadisi-Erzurum cyaleti

Adı, soyadı: ...
Kod adı: Rızgar
Doğum yeri ve tarihi: Urmiye
Mücadeleye katılım tarihi: 1998
Şehadet tarihi ve yeri: 1999,
Erzurum

Adı, soyadı: Canan AKTAŞ
Kod adı: Rojbin
Doğum yeri ve tarihi: Varto,
1982
Mücadeleye katılım tarihi: 1999
Şehadet tarihi ve yeri: 28 Aralık
1999, Çavreş alanı-Karlıova

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Kemal**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **14**

Temmuz 1999, Yedisu

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mehmet**

Doğum yeri ve tarihi: **Ahlat, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Nisan**

1999, Yedisu

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Metin**

Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **29 Kasım**

1999, Yedisu

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ruken**

Doğum yeri ve tarihi: **Varto**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Nisan**

1999, Yedisu

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Sara**

Doğum yeri ve tarihi: **Varto, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **6 Tem-**

muz 1999, Yedisu

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Welat**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997,**

Avrupa

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Mart**

1999, Yedisu

Fedai eylemleri 1999

☉ Adı, soyadı: **Nevzat KUR**

Kod adı: **Merwan**

Doğum yeri ve tarihi: **Silvan,**

1980

Mücadeleye katılım tarihi: **1998,**

Amed

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Tem-**

muz 1999, Elazığ (Fedai eylemi)

☉ Adı, soyadı: **Zekeriya**

MUHAMMED

Kod adı: **Berbang**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin,**

1974

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **6 Tem-**

muz 1999, Batman (Fedai eylemindeyken komplo sunucu)

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Renas**

Doğum yeri ve tarihi: **Xanekin, ..**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999,**

Urmiyede kendini yaktı

☉ Adı, soyadı: **Şahin HÜSEYİN**

Kod adı: **Akif**

Doğum yeri ve tarihi: **Seyitxani**

köyü-Kobani, 1980

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **10 Mart**

1999, Duhok (MİT binasına yönelik fedai eylemi)

☉ Adı, soyadı: **Muhammed KA-DİR**

Kod adı: **Felat**

Doğum yeri ve tarihi: **Heseki,**

1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **18 Nisan**

1999, Hakkari

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Tayhan Umut**

Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1999,**

Moskovada kendini yaktı

☉ Adı, soyadı: **Orhan AYKAN**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Kas-**

sel-Almanya (uluslararası komplo karşısında bedenini ateşe vere-

rek şehit düştü)

GARZAN

☉ Adı, soyadı: **Davut**

KARAKOYUN

Kod adı: **Eşref**

Doğum yeri ve tarihi: **Helizo**

köyü-Gürpınar, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **20**

Temmuz 1999, Hizan yaylaları

Avaberx

☉ Adı, soyadı: **Sait SELAMET**

Kod adı: **Cudi Herekol**

Doğum yeri ve tarihi: **Kotol, 1980**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1999**
 Şehadet tarihi ve yeri: **20 Temmuz 1999, Hizan yaylaları Avaberx**

☉Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Şervan Afrin**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **20 Temmuz 1999, Hizan yaylaları Avaberx**

☉Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Mazlum Genç**
 Doğum yeri ve tarihi: **Bahçesaray, 1982**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1999, Botan**
 Şehadet tarihi ve yeri: **20 Temmuz 1999, Hizan yaylaları Avaberx**

☉Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Zinar Zaxo**
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995, Botan**
 Şehadet tarihi ve yeri: **20 Temmuz 1999, Hizan yaylaları Avaberx**

☉Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Cemşit Amed**
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılım tarihi: **1999, Botan**

Şehadet tarihi ve yeri: **20 Temmuz 1999, Hizan yaylaları Avaberx**
 ☉Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Nerçirvan Zaxo**
 Doğum yeri ve tarihi: **Derkar**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995, Haftanin**
 Şehadet tarihi ve yeri: **20 Temmuz 1999, Hizan yaylaları Avaberx**

☉Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Bager Slirt**
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **20 Temmuz 1999, Hizan yaylaları Avaberx**

☉Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Xebat Urfa**
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995/1996**
 Şehadet tarihi ve yeri: **20 Temmuz 1999, Hizan yaylaları Avaberx**

☉Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Herekol Akkis**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hizan- Akkis köyü, ...**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1999, Amed**
 Şehadet tarihi ve yeri: **20 Temmuz 1999, Hizan yaylaları Avaberx**

☉Adı, soyadı: **Şükran YAN**
 Kod adı: **Zinarin Adar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Belli köyü Bismil, 1977**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993, Amed**
 Şehadet tarihi ve yeri: **7 Eylül 1999, Mutki**

☉Adı, soyadı: **Abdullah BALKÖK**
 Kod adı: **Karker Newroz**
 Doğum yeri ve tarihi: **Bulanık, 1980**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1998, Amed**
 Şehadet tarihi ve yeri: **7 Eylül 1999, Mutki**

☉Adı, soyadı: **Hüseyin DAŞ**
 Kod adı: **Cemil**
 Doğum yeri ve tarihi: **Ömerli, 1974**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993, Amed**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1999, Mutki**

☉Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Kawa**
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **7 Eylül 1999, Mutki**

☉Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Hamza**
 Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 7 Eylül
1999, Mutki

☉Adı, soyadı: **Ramazan DOĞAN**
Kod adı: **Dijwar Sipan**
Doğum yeri ve tarihi: **Ağrı, 1957**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Eylül**
1999, Mutki

☉Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Hebun**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Eylül**
1999, Mutki

☉Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Renas**
Doğum yeri ve tarihi:
Süleymaniye, 1977
Mücadeleye katılım tarihi: **1995,**
Metina
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Eylül**
1999, Mutki

☉Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Afar**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Eylül**
1999, Mutki

☉Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Demhat**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Eylül**

1999, Mutki

☉Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Serhildan**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Eylül**
1999, Mutki

☉Adı, soyadı: **Hideyetullah**
KARTAN
Kod adı: **Mahsum**
Doğum yeri ve tarihi: **Babahaki**
köyü-Bismil, 1973
Mücadeleye katılım tarihi: **1992,**
Amed
Şehadet tarihi ve yeri: **Eylül**
1999, Ayşehatun-Mutki

☉Adı, soyadı: **Bekir EREN**
Kod adı: **Dijwar**
Doğum yeri ve tarihi: **Güroy-**
mak, 1979
Mücadeleye katılım tarihi: **1999,**
Erzurum
Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim**
1999, Mutki

☉Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Akif**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Ekim**
1999, Geliye Karika-Tatvan

☉Adı, soyadı: **Remzi AVCI**
Kod adı: **Remzi**
Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Ekim**
1999, Geliye Karika-Tatvan

☉Adı, soyadı: **Devrim ÖNLER**
Kod adı: **Dijwar**
Doğum yeri ve tarihi: **Tandır (Si-**
reçke) köyü-Nusaybın, 1978
Mücadeleye katılım tarihi: **Ekim**
1995, Amed
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Ekim**
1999, Geliye Karika-Tatvan

☉Adı, soyadı: **Mehmet YAŞAR**
Kod adı: **Cesur Cudi**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeya-**
zit, 1980
Mücadeleye katılım tarihi: **1995,**
Ekim
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Ekim**
1999, Geliye Karika-Tatvan

☉Adı, soyadı: **Hüsamettin**
GÖKORAK
Kod adı: **Seyfettin Kızı**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed,**
1966
Mücadeleye katılım tarihi: **1993,**
Amed
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Ekim**
1999, Geliye Karika-Tatvan

☉Adı, soyadı: **Cemal YILDIZ**
Kod adı: **Rizgar**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan,**
1974
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Ekim**
1999, Geliye Karika-Tatvan

☉ Adı, soyadı: **Şakir EREN**

Kod adı: **Nurbak**

Doğum yeri ve tarihi: **Sason, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991, Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1999, Geliye Karika-Tatvan**

☉ Adı, soyadı: **Numan**

KEMALOĞLU

Kod adı: **Hamza**

Doğum yeri ve tarihi: **Tekman, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992, Fransa**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1999, Geliye Karika-Tatvan**

☉ Adı, soyadı: **İrfan BOZKIR**

Kod adı: **Sıpan**

Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993, Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1999, Geliye Karika-Tatvan**

☉ Adı, soyadı: **Gönül US**

Kod adı: **Ararat**

Doğum yeri ve tarihi: **Kars, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1999, Geliye Karika-Tatvan**

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Serhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Varto, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Ekim**

1999, Geliye Karika-Tatvan

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Nujiyan**

Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **Eylül 1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Ağustos**

1999, Mutki-Bitlis

☉ Adı, soyadı: **Ferdi ÖZGEN**

Kod adı: **Amed**

Doğum yeri ve tarihi: **Yeşilköy-Kulp, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **Amed eyaleti, ...**

Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran, 1999, Meratto tepesi-Garzan**

GÜNEY

☉ Adı, soyadı: **Efkan YALÇIN**

Kod adı: **Zafer Şahan**

Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, 21 Nisan 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991 Baharı, Cudi**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Mayıs 1999, Kandil**

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Dilaver**

Doğum yeri ve tarihi: **Kaxe-Kirmanşah, 1968**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Haziran 1999, Kandil kaza sonucu**

☉ Adı, soyadı: **İbrahim BELKE**

Kod adı: **Bahoz**

Doğum yeri ve tarihi: **Midyat, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Temmuz 1999, Kandil dağı**

☉ Adı, soyadı: **Hanan DOĞAN**

Kod adı: **Şoreş, Doğan**

Doğum yeri ve tarihi: **Armutalan köyü-Savur, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Şubat 1999, Mahmur kampı**

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Renzas**

Doğum yeri ve tarihi:

Süleymaniye, ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1998, Xincere**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Berdesore**

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ruha**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **Nisan 1999, Xankûrke**

☉ Adı, soyadı: **Hacı CAN**

Kod adı: **Agit**

Doğum yeri ve tarihi: **Akkuyu köyü-Adıyaman, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **Ocak**

1997, Almanya

Şehadet tarihi ve yeri: **13 (veya**

18) Nisan 1999, Xankûrke

☉Adı, soyadı: **Mehmet Emin**

EMRE

Kod adı: **Tolhîkdan**

Doğum yeri ve tarihi: **Çatak, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran 1999, Roste-Goşîne tepesi**

☉Adı, soyadı: **Mustafa**

MUHAMMED

Kod adı: **Hogir**

Doğum yeri ve tarihi: **Kaladize, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997, Kandil**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Haziran 1999, Hacı Umran**

☉Adı, soyadı: **Ahmet Rizgar**

MUHAMMED

Kod adı: **Şahin**

Doğum yeri ve tarihi:

Süleymaniye, 1968

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Haziran 1999, Hacı Umran**

☉Adı, soyadı: **Şaklawa OSMAN**

Kod adı: **Goşan**

Doğum yeri ve tarihi:

Süleymaniye, 1981

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Haziran 1999, Hacı Umran**

☉Adı, soyadı: **Hakan TAŞAN**

Kod adı: **Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **..., 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997, Yunanistan**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Temmuz 1999, Çoman**

☉Adı, soyadı: **İbrahim KAYA**

Kod adı: **Botan Ertuş**

Doğum yeri ve tarihi: **Ertuş**

Çukurca, 1976

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Temmuz 1999, Çoman**

☉Adı, soyadı: **Nura HAMİT**

Kod adı: **Ronahi**

Doğum yeri ve tarihi: **Meydana, Halep, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Temmuz 1999, Çoman**

☉Adı, soyadı: **Murat ...**

Kod adı: **Murat**

Doğum yeri ve tarihi: **Zoncık köyü-Suruç, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994, Yunanistan- 1994 ülke**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Çoman**

☉Adı, soyadı: **...**

Kod adı: **Rizgar**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman**

Mücadeleye katılım tarihi: **...**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Çoman**

☉Adı, soyadı: **Çetin AYDIN**

Kod adı: **Sertaç Dersim**

Doğum yeri ve tarihi:

Hıdıröz-Çemişgezek, 1968

Mücadeleye katılım tarihi: **1996, Almanya**

Şehadet tarihi ve yeri: **14**

Temmuz 1999, Kasre

☉Adı, soyadı: **Bagır Bayık**

Kod adı: **Bedran (Orhan)**

Doğum yeri ve tarihi: **Gündike**

Mele-Şınak, ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **14**

Temmuz 1999, Kasre

☉Adı, soyadı: **Şemo KELAŞİN**

Kod adı: **Murat Bawer**

Doğum yeri ve tarihi:

Ermenistan, 2 Ocak 1978

Mücadeleye katılım tarihi: **1996, Moskova**

Şehadet tarihi ve yeri: **20**

Temmuz 1999, Berdesor

☉Adı, soyadı: **Şehmus**

MUHAMMED

Kod adı: **Halim**

Doğum yeri ve tarihi: **Meydana-Afrin, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **...,**

Hacıbeg-Xankûrke

☉Adı, soyadı: **...**

Kod adı: **Dersim**

Doğum yeri ve tarihi: **Hewler, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: 1999,
Similan-Kelaşin

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: Azad

Doğum yeri ve tarihi:

Doğu Kürdistan, ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1997

Şehadet tarihi ve yeri: 1999,

Similan-Kelaşin

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: Tolhildan

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şehadet tarihi ve yeri: 1999,

Similan-Kelaşin

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: Welat

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1998

sonu, Avrupa

Şehadet tarihi ve yeri: 1999,

Kelaşin

MARDİN 99

☉Adı, soyadı: Çiğdem ÖZKAN

Kod adı: Dilpak Newal

Doğum yeri ve tarihi: 31 Ekim

1980

Mücadeleye katılım tarihi: 26

Ekim 1998

Şehadet tarihi ve yeri: 1999

Nusaybin'deki toplu kayıpta

☉Adı, soyadı: Necla ÇEŞME

Kod adı: Jiyan Amed

Doğum yeri ve tarihi: Lice, 1968

Mücadeleye katılım tarihi: 1995

Şehadet tarihi ve yeri: 1999

Nusaybin'deki toplu kayıpta

☉Adı, soyadı: Hazal UZAP

Kod adı: Mizgin Amed

Doğum yeri ve tarihi: İsaparlı

Bismil, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şehadet tarihi ve yeri: 1999

Nusaybin'deki toplu kayıpta

☉Adı, soyadı: İbrahim KİT

Kod adı: Ali Cenk

Doğum yeri ve tarihi: Pınar kö-
yü, Suruç, 1972

Mücadeleye katılım tarihi: 1994

Şehadet tarihi ve yeri: 15 Ocak

1999, Ömerli

☉Adı, soyadı: Mehmet Emin

AKBUDAK

Kod adı: Bager

Doğum yeri ve tarihi: Çale köyü
Mardin, 1975

Mücadeleye katılım tarihi: 1994,

Ömeryan

Şehadet tarihi ve yeri: 15 Ocak

1999, Ömerli

☉Adı, soyadı: Newroz GÖK

Kod adı: Mazlum Aşti

Doğum yeri ve tarihi: Vezirne
köyü-Hasankeyf, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: 1992,

Botan

Şehadet tarihi ve yeri: 15 Ocak

1999, Batman

☉Adı, soyadı: Hemin MUSTAFA

Kod adı: Eriş

Doğum yeri ve tarihi: Kaladize,
1977

Mücadeleye katılım tarihi: 1994,
Zele

Şehadet tarihi ve yeri: 15 Ocak
1999, Batman

☉Adı, soyadı: Selahattin

HÜSEYİN

Kod adı: Bahoz

Doğum yeri ve tarihi: Tırbesipi,
1969

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: 26 Ocak
1999, Bagok

☉Adı, soyadı: Mustafa AKTAY

Kod adı: Rojhilat Bagok

Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin,
1979

Mücadeleye katılım tarihi: 1992,
Ömerli

Şehadet tarihi ve yeri: 26 Ocak
1999, Bagok

☉Adı, soyadı: Feridun ŞERVAN

Kod adı: Dijwar Şervan

Doğum yeri ve tarihi: Xirwata-
Hewler, 1979

Mücadeleye katılım tarihi: 1995,
Gare

Şehadet tarihi ve yeri: 26 Ocak
1999, Bagok

☉Adı, soyadı: **Mehmet Emin**

ÇANKAYA

Kod adı: **Botan Çiya**

Doğum yeri ve tarihi: **Midyat, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994, Belçika**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1999, Bagok**

☉Adı, soyadı: **Muhittin DEMİREL**

Kod adı: **Agir**

Doğum yeri ve tarihi: **Başkale, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **27**

Mayıs 1998, Gap

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1999, Bagok**

☉Adı, soyadı: **Mehmet BULUT**

Kod adı: **Ciwan**

Doğum yeri ve tarihi: **Bismil, 1983**

Mücadeleye katılım tarihi: **1**

Temmuz 1998

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1999, Bagok**

☉Adı, soyadı: **Cemil ULUÇ**

Kod adı: **Fırat**

Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş-Batman, 1983**

Mücadeleye katılım tarihi: **29 Eylül 1998, Habışbina**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1999, Bagok**

☉Adı, soyadı: **Namık GÜL**

Kod adı: **Çekdar Sipan**

Doğum yeri ve tarihi: **Savur, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **Ocak 1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1999, Bagok**

☉Adı, soyadı: **Kenan YILMAZ**

Kod adı: **Cudi**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1990**

Mücadeleye katılım tarihi: **...**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1999, Bagok**

☉Adı, soyadı: **Haco AKYOL**

Kod adı: **Piling**

Doğum yeri ve tarihi: **Bakeyşe Savur, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993, Mardin**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1999, Bagok**

☉Adı, soyadı: **Abdülkerim**

ELÇİOĞLU

Kod adı: **Agit Serkar**

Doğum yeri ve tarihi: **İdil, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992, Nusaybin**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1999, Bagok**

☉Adı, soyadı: **Mustafa MUHAMMED**

Kod adı: **Cihat**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993,**

Afrin

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1999, Bagok**

☉Adı, soyadı: **Mahmut GÜVEN**

Kod adı: **Bişar**

Doğum yeri ve tarihi: **Urfa, 1955**

Mücadeleye katılım tarihi: **1976, Urfa**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1999, Bagok**

☉Adı, soyadı: **Mehmet KAPLAN**
(ya da **Abdullah ANIK**)

Kod adı: **Welat**

Doğum yeri ve tarihi: **Kerboran, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992 (ya da 1991), Kerboran**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1999, Bagok**

☉Adı, soyadı: **Selami ASLAN**

Kod adı: **Gernas**

Doğum yeri ve tarihi: **Midyat, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi:

Temmuz 1997, Romanya

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1999, Bagok**

☉Adı, soyadı: **Bülent MALKOÇ**

Kod adı: **Selim**

Doğum yeri ve tarihi: **Kars, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997, Gap**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1999, Bagok**

❶Adı, soyadı: **Metin DEMİRKAN**
 Kod adı: **Sedat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 1979**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1 Aralık 1998, Ömeryan**
 Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1999, Bagok**

❷Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Amed**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mardin**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1999, Bagok**

❸Adı, soyadı: **Mehmet ÖZAY-DIN**
 Kod adı: **Felat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Piran-Dicle, 1972**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1991, Botan**
 Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ocak 1999, Bagok**

❹Adı, soyadı: **Mahsum NURTELİ**
 Kod adı: **Cuma Özgür**
 Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1979**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ocak 1999, Bagok**

❺Adı, soyadı: **İbrahim MELEK**
 Kod adı: **Remzi**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kamışlo, 1979**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ocak 1999, Bagok**

❶Adı, soyadı: **Bilal YÜREK**
 Kod adı: **Erış**
 Doğum yeri ve tarihi: **Giremira Nusaybin, 1982**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
 Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ocak 1999, Bagok**

❷Adı, soyadı: **Hasan KARAASLAN**
 Kod adı: **Zeki**
 Doğum yeri ve tarihi: **1969**
 Dikmen köyü-Kızıltepe
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ocak 1999, Bagok çatışması**

❸Adı, soyadı: **Nurullah ERDEM**
 Kod adı: **Mazlum Erdem**
 Doğum yeri ve tarihi: **Çınar, 1980**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1995, Savur**
 Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ocak 1999, Bagok**

❹Adı, soyadı: **Ethem Mahmut İbrahim MUSTAFA**
 Kod adı: **Zinar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1972**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ocak 1999, Bagok**

❺Adı, soyadı: **Berçet OKYAR**
 Kod adı: **Şevger**
 Doğum yeri ve tarihi: **Sürt, 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **Mayıs 1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **03 Şubat**

❶Adı, soyadı: **Behçettin AKIN**
 Kod adı: **Dilbirin**
 Doğum yeri ve tarihi: **Savur, 1975**
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **29 Ocak 1999, Çiyaye Bizina**

❷Adı, soyadı: **Abdullah AKŞAR**
 Kod adı: **Reşit**
 Doğum yeri ve tarihi: **İdil, 1980**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
 Şehadet tarihi ve yeri: **29 Ocak 1999, Çiyaye Bizina**

❸Adı, soyadı: **Salih UZUN**
 Kod adı: **Kendal Tufan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Camanye köyü-Kurtalan, 1972**
 (ya da Baykan, 1974)
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993, Botan**
 Şehadet tarihi ve yeri: **3 Şubat 1999, Mava**

❹Adı, soyadı: **Cuma SÜLEYMAN**
 Kod adı: **Raman**
 Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1972**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **3 Şubat 1999, Mava**

❺Adı, soyadı: **Berçet OKYAR**
 Kod adı: **Şevger**
 Doğum yeri ve tarihi: **Sürt, 1978**
 Mücadeleye katılım tarihi: **Mayıs 1995**
 Şehadet tarihi ve yeri: **03 Şubat**

1999, Mava

Adı, soyadı: **Kemal EMEK**

Kod adı: **Berxwedan**

Doğum yeri ve tarihi: **Akkis köyü-Tatvan, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **3 Şubat 1999, Mava**

Adı, soyadı: **Hüsnü BAĞIZ**

Kod adı: **Maaz**

Doğum yeri ve tarihi: **Sixurpaşa, Beytüşşebap, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993, Gabar**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Şubat 1999, Basret-Gabar**

Adı, soyadı: **Fahri KILIÇ**

Kod adı: **Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **Taş köyü, Savur, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995, Mardin**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Şubat 1999, Cehennem deresi Kerboran**

Adı, soyadı: **Cebrail SARI**

Kod adı: **Cuma**

Doğum yeri ve tarihi: **Erçiş, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **13 Şubat 1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Şubat 1999, Cehennem deresi Kerboran**

Adı, soyadı: **Mustafa**

CANPOLAT

Kod adı: **Delil**

Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992 Gercüş**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Şubat 1999, Habısbına**

Adı, soyadı: **Vahap IŞIK**

Kod adı: **Batman Baz**

Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992, Urfa**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Şubat 1999, Habısbına**

Adı, soyadı: **Ali KILIÇ**

Kod adı: **Cuma Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **Savur, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992, Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Şubat 1999, Habısbına**

Adı, soyadı: **Mehmet KOAT**

Kod adı: **Azad**

Doğum yeri ve tarihi: **Mazıdağı, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **13 Şubat 1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **24 Şubat 1999 Kerboran**

Adı, soyadı: **Suna KILIÇ**

Kod adı: **Beritan**

Doğum yeri ve tarihi: **Savur, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Şubat 1999, Tepe Xeste**

Adı, soyadı: **Şehmus ÇİFTÇİ**

Kod adı: **Zerdeşt**

Doğum yeri ve tarihi: **Savur, 1966**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992, Kızıltepe**

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Şubat 1999 Kızıltepe merkez**

Adı, soyadı: **Mustafa ÇİÇEK**

Kod adı: **Berxwedan**

Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Şubat 1999, Gelye Gurdila**

Adı, soyadı: **Abdullah YAK-LAV**

Kod adı: **Kemal Çiya, Salman**
Doğum yeri ve tarihi: **1966, Mazıdağı-Mardin**

Mücadeleye katılım tarihi: **2 Mayıs 1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1999, Çiyaye Reş Mazıdağı-Mardin**

Adı, soyadı: **Şexo ÇOLAK**

Kod adı: **Adnan**

Doğum yeri ve tarihi: **Dergili köyü, Hafeti, 1966**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990,**

Avrupa (1992, Önderlik Sahası)

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Mart**

1999, Çeme Reşan-Mazıdağı

❶ Adı, soyadı: **Azad HÜSEYİN**

Kod adı: **Xebat**

Doğum yeri ve tarihi: **Şam, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996,**

Botan

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Hazi-**

ran 1999, Bagok

❷ Adı, soyadı: **İbrahim YAĞAN**

Kod adı: **Şahin, Salman**

Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe,**

1966

Mücadeleye katılım tarihi: **1991,**

Zagros

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Tem-**

muz 1999, Bagok çatışması

❸ Adı, soyadı: **Cangir SILO**

Kod adı: **Cemşid**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin,**

1976

Mücadeleye katılım tarihi: **1996,**

Botan

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Hazi-**

ran 1999, Bagok

❹ Adı, soyadı: **Engin BULUT**

Kod adı: **Mervan**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed,**

1976

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Hazi-**

ran 1999, Bagok

❶ Adı, soyadı: **Müslüm KAYA**

Kod adı: **Ağır**

Doğum yeri ve tarihi: **Mazıdağı,**

1980

Mücadeleye katılım tarihi: **17**

Nisan 1999

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Hazi-**

ran 1999, Bagok

❷ Adı, soyadı: **Nejdet ABA**

Kod adı: **Koçer**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin**

1976

Mücadeleye katılım tarihi: **1**

Aralık 1998

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Tem-**

muz 1999

❸ Adı, soyadı: **Aziz BAKAY**

Kod adı: **Ciwan**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 23**

Şubat 1984

Mücadeleye katılım tarihi:

Mart 1999

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Hazi-**

ran 1999, Bagok

❹ Adı, soyadı: **Cemile AKYAR**

Kod adı: **Ronahi, Fırat**

Doğum yeri ve tarihi: **Hollanda,**

1972

Mücadeleye katılım tarihi: **17**

Nisan 1993

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Haziran**

1999, Bagok

❺ Adı, soyadı: **Adnan SAVUR**

Kod adı: **Kasım Newal**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin,**

1980

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **12**

Temmuz 1999, Ömeryan

❶ Adı, soyadı: **Şemdin ACAR**

Kod adı: **Rojhat Şoreş**

Doğum yeri ve tarihi: **İdil, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994,**

Cudi

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ağustos**

1999, Tere tepe-Ömeryan

❷ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Merxas**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **24 Ağus-**

tos 1999, Kutnîs köyü-Siirt

❸ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Gabar**

Doğum yeri ve tarihi: **Şemse (Gü-**

neşli köyü), Siirt ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ağus-**

tos 1999, Çiyaye Bizina-Gabar

❹ Adı, soyadı: **Mehmet Nuri**

ASLAN

Kod adı: **Hawar**

Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin,**

1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1990,**

Botan

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Ağus-**

tos 1999, Çiyaye Bizina-Gabar

☉Adı, soyadı: **Selahattin ATA-CAN**

Kod adı: **Şiyar**

Doğum yeri ve tarihi: **Bleyder Batman, 1963**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Ekim 1999, Sine vadisi-Mava, (Beşiri)**

☉Adı, soyadı: **Mulhem RIFAT**

Kod adı: **Nasır**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Ekim 1999, Sine vadisi-Mava, (Beşiri)**

☉Adı, soyadı: **Kadri YILMAZ**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Sürt, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **3**

Ekim 1999

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Ekim 1999, Sine vadisi-Mava, (Beşiri)**

☉Adı, soyadı: **Fehmi ŞİMŞEK**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: **3**

Ekim

Şehadet tarihi ve yeri: **4 Ekim 1999, Sine vadisi-Mava, (Beşiri)**

☉Adı, soyadı: **Sabri Abdurrahman HANNAN**

Kod adı: **Kawa Cilo**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1971**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1999, Darosel köyü-Beşiri**

☉Adı, soyadı: **Abdurrahman**

BEKTAŞ

Kod adı: **Xerip**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1999, Darosel köyü-Beşiri**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Cinali (Ömer)**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993, Botan**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Ağustos 1999, Ömeryan**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Şiyar**

Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Mardin**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ferhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Mardin**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ebubekir (Rojhat)**

Doğum yeri ve tarihi: **Herbağ**

köyü, ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Bagok**

Adı, soyadı: **Mahmut**

GÜVENÇ

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Siverek**

Mücadeleye katılım tarihi: **1978,**

Ceylanpınar

Şehadet yeri ve tarihi: **9 Şubat 1999 Mardin**

GARZAN 1999

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Sipan**

Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Mart**

1999, Golav-Sason çatışması

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Fevzi**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Mart**

1999, Golav-Sason çatışması

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Fırat**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed**

Mücadeleye katılım tarihi: **1996**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Mart**

1999, Golav-Sason çatışması

☉ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Serdar**

Doğum yeri ve tarihi: **Büyük Güney**

Mücadeleye katılım tarihi: 1991

Şehadet tarihi ve yeri: 11 Mart 1999, Golaz-Sason çatışması

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Adnan**

Doğum yeri ve tarihi: **Licok köyü Lice, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: 1998

Şehadet tarihi ve yeri: 1999, Kasım Sason ovası

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Xalit**

Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney**

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şehadet tarihi ve yeri: 1999, Kasım Sason ovası

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Selim**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed**

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şehadet tarihi ve yeri: 16 Kasım 1999, Sason ovası

❖ Adı, soyadı: **Şerif SOLHAN**

Kod adı: **Reber**

Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: 1991

Şehadet tarihi ve yeri: 1999,

Ekim

❖ Adı, soyadı: **Cengiz BOZBAŞ (veya BOZKUŞ)**

Kod adı: **Alişer**

Doğum yeri ve tarihi: **Varto, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: 1992, **Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: 1999, **Ekim Tatvan**

❖ Adı, soyadı: **Krymet ASLANCA**

Kod adı: **Medya**

Doğum yeri ve tarihi: 1975

Mücadeleye katılım tarihi: 1993, **Erzurum**

Şehadet tarihi ve yeri: 8 Ekim 1999, **Geliye Karika-Tatvan**

GÜNEY 1999

❖ Adı, soyadı: **Rızzar**

MUHAMMED

Kod adı: **Şahin**

Doğum yeri ve tarihi: **Süleyman, 1968**

Mücadeleye katılım tarihi: 1981

Şehadet tarihi ve yeri: 22 Haziran 1999, **Hacımran**

❖ Adı, soyadı: **Cemil CEMİL**

Kod adı: **Ağit**

Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo, 1984**

Mücadeleye katılım tarihi: 1998

Şehadet tarihi ve yeri: 1999,

Kandil

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Şiyar**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: 1999, **Çoman**

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Haki Ertuş**

Doğum yeri ve tarihi: **Ertuş**

Mücadeleye katılım tarihi: 1993, **Çukurca**

Şehadet tarihi ve yeri: 1999, **Zerzan-Şemdinli**

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **Dersim**

Mücadeleye katılım tarihi: 1998

Şehadet tarihi ve yeri: 1999, **Çoman**

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **Çukurca**

Mücadeleye katılım tarihi: 1994

Şehadet tarihi ve yeri: 1999, **Sideka**

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Lilav**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: 1999, **Berzan**

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rojhan**

Doğum yeri ve tarihi:

Süleymaniye, 1981

Mücadeleye katılım tarihi: 1997

Şehadet tarihi ve yeri: 22 Haziran 1999, **Hacımran**

❶ Adı, soyadı: **Leyla ABET**

Kod adı: **Afrin**

Doğum yeri ve tarihi: **Halep, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Nisan 1999, Keşan**

❶ Adı, soyadı: **Cemil KIYAP**

Kod adı: **Cemil Hafızhan**

Doğum yeri ve tarihi: **Çatak, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989**

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Nisan 1999, Keşan**

❶ Adı, soyadı: **Selda**

BEHZATOĞLU

Kod adı: **Şilan**

Doğum yeri ve tarihi: **Konya, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Nisan 1999, Keşan**

❶ Adı, soyadı: **AHMET**

Kod adı: **Şahin**

Doğum yeri ve tarihi:

Süleymaniye, 1967

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Haziran 1999, Hacırumran**

❶ Adı, soyadı: **Sedat ELUBREN**

Kod adı: **Munzur, Fırat**

Doğum yeri ve tarihi: **Mazgirt 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Haziran**

1999, Deşta merge sızma eylemi

❶ Adı, soyadı: **Ahmet**

Abdurrahman YUSUF

Kod adı: **Şoreş**

Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **15**

Şubat 1997

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Ocak**

1999, Heft Tebax-Gare mayın kazası

❶ Adı, soyadı: **Hamit YÜRÜK**

Kod adı: **Doğan**

Doğum yeri ve tarihi: **Araç Kastomonu, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995 İstanbul**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Mart 1999, Reşadiye-Tokat**

❶ Adı, soyadı: **Leyla ÜZÜM**

Kod adı: **Dicle, Devrim**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993, Erzurum**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Mart 1999, Reşadiye-Tokat**

❶ Adı, soyadı: **Münevver GEZER**

Kod adı: **Dirok, Zeynep**

Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk-Batman, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994 Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Mart**

1999, Reşadiye-Tokat

❶ Adı, soyadı: **Ağa KAHRAMAN**

Kod adı: **Ayhan**

Doğum yeri ve tarihi:

Çemişgezek, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1992, Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: **Eylül**

1999, Beşdere köyü-

Niksar/Tokat

❶ Adı, soyadı: **Casım KÖK**

Kod adı: **Serdar**

Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **15**

(veya 25) Ocak 1999,

Ömeryan-Mardin

❶ Adı, soyadı: **Heybet Yusuf**

SÜLEYMAN

Kod adı: **Yılmaz**

Doğum yeri ve tarihi: **Bismil, 1963**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Haziran 1999, Bagok çatışması**

❶ Adı, soyadı: **YILMAZ**

Kod adı: **Süleyman**

Doğum yeri ve tarihi: **Qamişlo 1961**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **16 Haziran 1999, Bagok**

❶ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Baver**

Doğum yeri ve tarihi: **Kazakistan**
Mücadeleye katılım tarihi: **1996**
Şehadet tarihi ve yeri: **1999,**
Mardin

❶ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Sadık**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1999**
Mardin

❶ Adı, soyadı: **İzzet NARİN**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Kulp,**
1974

Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **Ağustos**
1999, Ankara

❶ Adı, soyadı: **Engin KİŞİN**

Kod adı: **Rojhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Dallitepe**
köyü-Bingöl, 1976 (veya 1972)
Mücadeleye katılım tarihi: **1995,**
Dersim

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Eylül**
1999, Sinekler-Ağrı

❶ Adı, soyadı: **Fatma ŞAHİN**

Kod adı: **Beritan Koçgiri**

Doğum yeri ve tarihi: **Gürün**
Sivas, 1971

Mücadeleye katılım tarihi: **1996,**
Erzurum

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Eylül**
1999, Sinekler-Ağrı

❶ Adı, soyadı: **Rojahan**

CEYLAN

Kod adı: **Harun**

Doğum yeri ve tarihi: **Kulp,**
1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Eylül**
1999, Sinekler-Ağrı

❶ Adı, soyadı: **Esra (veya Ebru)**
BOZGAN

Kod adı: **Dilan**

Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl,**
1983

Mücadeleye katılım tarihi: **1999**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Eylül**
1999, Sinekler-Ağrı

❶ Adı, soyadı: **Ruhat ADİBELİ**

Kod adı: **Zelal**

Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl,**
1981

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Erzurum

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Eylül**
1999, Sinekler-Ağrı

❶ Adı, soyadı: **Muhsin YAŞIK**

Kod adı: **Xayri**

Doğum yeri ve tarihi:

Doğubeyazıt, 1981

Mücadeleye katılım tarihi: **1999,**
Serhat

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ağustos**
1999, Eledağ-Erciş

❶ Adı, soyadı: **Ali AHMET**

Kod adı: **Şirwan Faraşın (Silvan)**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin,**
1973

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Ağus-**
tos 1999, Tiflik-Digor

❶ Adı, soyadı: **Cemil MUSTAFA**

Kod adı: **Çekdar**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ağus-**
tos 1999, Avarç suyu-Digor

❶ Adı, soyadı: **Ali Murat**

ARAMLIOĞLU

Kod adı: **Zeynel**

Doğum yeri ve tarihi: **Kars, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ağus-**
tos 1999, Avarç suyu-Digor

❶ Adı, soyadı: **Erkan TAYHAN**

Kod adı: **Yaşar**

Doğum yeri ve tarihi: **Özalp,**
1975

Mücadeleye katılım tarihi:

Haziran 1993, Zele

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Nisan**
1999, Geliye Zilan-Erciş

❶ Adı, soyadı: **Mehmet BALEN**

Kod adı: **Mahir**

Doğum yeri ve tarihi: **Digor,**
1964

Mücadeleye katılım tarihi: **1977**

Şehadet tarihi ve yeri: **29 Mayıs**
1999, Tendürek-Diyadin

❶ Adı, soyadı: **Kemal GÜL**

Kod adı: **Reber**

Doğum yeri ve tarihi: **Godek**
köyü, Aralık 1977

Mücadeleye katılım tarihi: **1993,**

Serhat

Şehadet tarihi ve yeri: 29 Mayıs
1999, Tendürek-Diyadin

Adı, soyadı: Necar Selim

İSMAIL

Kod adı: Aso Welat

Doğum yeri ve tarihi: Aliye, ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1994
Şehadet tarihi ve yeri: 05 Ağus-
tos 1999, Eleddağ-Erciş

Adı, soyadı: Abdulkерim

ERDEM

Kod adı: Rubar, Şen

Doğum yeri ve tarihi: Beşiri,
1977

Mücadeleye katılım tarihi: 1994
Şehadet tarihi ve yeri: 2 Ağustos
1999, Sinekler

Adı, soyadı: Mecit OKULU

Kod adı: Piro, Şükrü

Doğum yeri ve tarihi: Iğdır,
1973

Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 2 Ağustos
1999, Eleddağ

Adı, soyadı: Metin ALPASLAN

Kod adı: Bahoz Özalp

Doğum yeri ve tarihi: 1976
Kırçalı köyü (Hezare)-Özalp

Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 1999,
Sinekler-Serhat

Adı, soyadı: Yavuz GÜZEL

Kod adı: Selim

Doğum yeri ve tarihi: 22 Mayıs

1975, Amed

Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Amed

Şehadet tarihi ve yeri: 6 Aralık
1999, Bartın Cezaevi,
"Güneşimizi Karatamazsınız"
eylemi

Adı, soyadı: Necim AKGÜN

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: Mardin
1938

Mücadeleye katılım tarihi: 1988
Şehadet tarihi ve yeri: 24 Ocak
1999, Aydın Cezaevi

Adı, soyadı: İdris

Kod adı: Eşref

Doğum yeri ve tarihi: Kezvin
köyü-Perwari, 1980

Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 1999, Os-
maniye

Adı, soyadı: Hamza BAŞ

Kod adı: Doktor

Doğum yeri ve tarihi: Dersim,
1978

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: 19 Mart
1999, İstanbul

Adı, soyadı: Tacettin ŞAHİN

Kod adı: Ferhat Berwar

Doğum yeri ve tarihi: Hakkari
Katramus, 1972

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 1999,
Başkale-Van, fedai eylemi

Adı, soyadı: Mehmet EKİN

Kod adı: Harun Kato

Doğum yeri ve tarihi:

Güçlükonak, 1975

Mücadeleye katılım tarihi: 1991

Şehadet tarihi ve yeri: 11 Nisan
1999, Xakurke-Şehit Ahmet
Tepesi

Adı, soyadı: Abdulkерim İSA

Kod adı: Cabbar

Doğum yeri ve tarihi: Qamişlo
1972

Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 8 Kasım
1999, Xankûrke

Adı, soyadı: Neriman

KARAKUŞ

Kod adı: Deniz Yücel

(Türk Deniz)

Doğum yeri ve tarihi: Araban
Antep, 1975

Mücadeleye katılım tarihi: 1995,
İsviçre

Şehadet tarihi ve yeri: 11 Haziran
1999, Çarçela çatışması,

Adı, soyadı: Nergiz ADİL

Kod adı: Beritan Soran

Doğum yeri ve tarihi: Hewler,
1980

Mücadeleye katılım tarihi: 1996
Şehadet tarihi ve yeri: 9 Haziran
1999, Çarçela

Adı, soyadı: Xame ELİ

Kod adı: Şilan Zinar

Doğum yeri ve tarihi: Gunde

Berave-Derik, 1975

Mücadeleye katılım tarihi: 1991,

1995'te gerilla geliyor

Şehadet tarihi ve yeri: 11 Haziran

1999, Herki

❖ Adı, soyadı: Hilal ÖNEN

Kod adı: Reyhan Garzan

Doğum yeri ve tarihi: Batman,

1979 (veya 1977)

Mücadeleye katılım tarihi: 1997

Şehadet tarihi ve yeri: 11 Haziran

1999, Çarçela çatışması

❖ Adı, soyadı: Halil GÜNDER

Kod adı: Renas

Doğum yeri ve tarihi: Pazarcık,

1976

Mücadeleye katılım tarihi: 1994

Şehadet tarihi ve yeri: 29 Haziran

1999, Mergezer-Cilo

❖ Adı, soyadı: Ramazan GÜNEY

Kod adı: Mahsum Mahmut

Doğum yeri ve tarihi: Karakoçan,

1977

Mücadeleye katılım tarihi: 1995,

Almanya

Şehadet tarihi ve yeri: 29 Haziran

1999, Mergezer-Cilo

❖ Adı, soyadı: Veli DOĞAN

Kod adı: Doğan Sivas

Doğum yeri ve tarihi: Gürün,

Sivas, 1972

Mücadeleye katılım tarihi: 1994

Şehadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs

1999, Orşe köyü-Gever

❖ Adı, soyadı: Şahin ENGİN

Kod adı: Xeyri Tatvan

Doğum yeri ve tarihi: Engin,

1972

Mücadeleye katılım tarihi: 1994

Şehadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs

1999, Orşe köyü-Gever

❖ Adı, soyadı: Salih Muhammed ALİ

Kod adı: Sefkan

Doğum yeri ve tarihi: Afrin,

1975

Mücadeleye katılım tarihi: 1997,

1998'de gerillaya geliyor

Şehadet tarihi ve yeri: 29 Haziran

1999, Mergezer-Cilo

❖ Adı, soyadı: Seyit XELİL

Kod adı: Zozan Berxwedan

Doğum yeri ve tarihi: Halep,

1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1997,

1998'de gerillaya geliyor

Şehadet tarihi ve yeri: 29 Haziran

1999, Mergezer-Cilo

❖ Adı, soyadı: İbrahim Halil

ABDULAZİZ

Kod adı: Mahir Firan

Doğum yeri ve tarihi: Afrin, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 29 Haziran

1999, Mergezer-Cilo

❖ Adı, soyadı: Reyhan

KAHRAMAN

Kod adı: Reyhan Derik

Doğum yeri ve tarihi: Derik, 1975

Mücadeleye katılım tarihi: 1994

Şehadet tarihi ve yeri: 16 Haziran

1999, Pirez çatışması-Çukurca

❖ Adı, soyadı: Mine Hacı HABİB

Kod adı: Engizek

Doğum yeri ve tarihi: Afrin, 1975

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şehadet tarihi ve yeri: 24 Haziran

1999, Cilo operasyonu

❖ Adı, soyadı: Hamza

KAÇIKCIĞER

Kod adı: Bedran

Doğum yeri ve tarihi: Pazarcık,

1967

Mücadeleye katılım tarihi: 1995

Şehadet tarihi ve yeri: 21 Ağustos

1999, Esendere

❖ Adı, soyadı: Seyhan ULUALİ

Kod adı: Agiri, Azad

Doğum yeri ve tarihi: Gever,

1977

Mücadeleye katılım tarihi: 1994

Şehadet tarihi ve yeri: 25 Mayıs

1999, Begoza-Şemdinli

❖ Adı, soyadı: Turan TAŞ

Kod adı: Şahan, Raperin

Doğum yeri ve tarihi: İzmir,

1970

Mücadeleye katılım tarihi: 1997

Şehadet tarihi ve yeri: 11 Haziran

1999, Çarçela çatışması

❖ Adı, soyadı: Mustafa

Kod adı: Mazlum Tolhildan

Doğum yeri ve tarihi: Küçük

Gilney, 1969 (veya 1967)

Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 11 Haziran 1999, Çarçela çatışması

Adı, soyadı: Murat TÖREN

Kod adı: Kemal, Yılmaz

Doğum yeri ve tarihi: Urfa, 1973 (veya 1970)

Mücadeleye katılım tarihi: 1994
Şehadet tarihi ve yeri: 13 Haziran 1999, Çarçela

Adı, soyadı: Murat

SÜRÜCÜOĞLU

Kod adı: Bedran Çero

Doğum yeri ve tarihi: Şitaza
Yüksekova, ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1994 (veya 1997)

Şehadet tarihi ve yeri: 5 Nisan 1999, Besosin-Şemdinli

Adı, soyadı: Emel FERMAN

Kod adı: Hevi Haseki

Doğum yeri ve tarihi: Haseke, 1972

Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 1999, Çarçelle-Zagros

Adı, soyadı: Emel SEMAWI

Kod adı: Hevi

Doğum yeri ve tarihi: Haseke, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 1999, Çukurca

Adı, soyadı: Ömer HALİL

Kod adı: Hevi Haseki

Doğum yeri ve tarihi: Haseke, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1991
Şehadet tarihi ve yeri: 11 Haziran 1999, Çarçela çatışması

Adı, soyadı: Kemal ...

Kod adı: Kemal

Doğum yeri ve tarihi: Kışlık köyü İğdır, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: 1993, Serhat

Şehadet tarihi ve yeri: Temmuz 1999, Geniştepe-Şemdinli

Adı, soyadı: Münevver ...

Kod adı: Arin

Doğum yeri ve tarihi: Afrin, ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 25 Haziran 1999, Mergezer-Cilo

Adı, soyadı: Zeynep HÜSEYİN

Kod adı: Zeynep

Doğum yeri ve tarihi: Tilgezer Haseki

Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 1999, Başkale

Adı, soyadı: ...

Kod adı: Ferhat

Doğum yeri ve tarihi: Siverek, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: 1996
Şehadet tarihi ve yeri: 16 Nisan 1999, Xankûrke

Adı, soyadı: ...

Kod adı: Akif

Doğum yeri ve tarihi: Mardin
Mücadeleye katılım tarihi: 1990
Şehadet tarihi ve yeri: 19 Eylül 1999, Zagros

Adı, soyadı: ...

Kod adı: Aram

Doğum yeri ve tarihi: Mardin
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 1999, Herki

Adı, soyadı: ...

Kod adı: Haşim

Doğum yeri ve tarihi: Karakoçan, 1967

Mücadeleye katılım tarihi: 1998
Şehadet tarihi ve yeri: Nisan 1999 Xankûrke

Adı, soyadı: ...

Kod adı: Harun

Doğum yeri ve tarihi: Ormanlı köyü-Eruh, ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1991
Şehadet tarihi ve yeri: 1999, Xankûrke

Adı, soyadı: Oğuz YILDIZ

Kod adı: Şoreş Serxwebun

Doğum yeri ve tarihi: Çukurca, 1975

Mücadeleye katılım tarihi: Ağustos 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 2 Şubat 1999, Herki

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ağit**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999,**

Xankûrke-Helikopter tepesi

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Merxaz**

Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999,**

Xankûrke-Helikopter tepesi

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ağit**

Doğum yeri ve tarihi: **Malatya**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999,**

Xankûrke

❖ Adı, soyadı: **Mustafa ...**

Kod adı: **Cemal**

Doğum yeri ve tarihi: **Meydana,**

Halep, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

1995'te gerilla geliyor

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Şubat**

1999, Şemdinli

❖ Adı, soyadı: **Mesut ...**

Kod adı: **Rafet**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin,**

1976

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999,**

Xankûrke, operasyonunda

uçaktan atıldı

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rengin**

Doğum yeri ve tarihi: **Küçük**

Güney,

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1999,**

Şehit Sipan tepesi

❖ Adı, soyadı: **Hayri DENİZ-
HAN**

Kod adı: **Welat**

Doğum yeri ve tarihi: **Dicle,**

1974

Mücadeleye katılım tarihi:

Aralık 1998, Bursa

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Nisan**

1999, Şehit Sipan alanı-Berbizi-

na-Xankûrke

❖ Adı, soyadı: **Bahtiyar Hasan
TUFİK**

Kod adı: **Helo**

Doğum yeri ve tarihi:

Süleymaniye, 1981

Mücadeleye katılım tarihi: **5**

Mayıs 1998

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs**

1999, Xakûrke

❖ Adı, soyadı: **Leman Şex**

HÜSEYİN

Kod adı: **Beritan**

Doğum yeri ve tarihi: **Meydana-**

Afrin, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

(1996 ülke)

Şehadet tarihi ve yeri: **3 Haziran**

1999, Şehit Zinar tepesi-Cilo-

Mergezci

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mervan**

Doğum yeri ve tarihi: **Bitlis**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1999,**

Özalp-Van

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mazlum**

Doğum yeri ve tarihi: **Silopi**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999,**

Özalp-Van

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Hozan, Cudi**

Doğum yeri ve tarihi: **Tirbespi,**

...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Hazi-**

ran 1999, Gelişim boğazı

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Dersim**

Doğum yeri ve tarihi: **Hewler**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999,**

Kelaşin

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Şahan**

Doğum yeri ve tarihi:

Doğubeyazıt, ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999,**

Xınere

❖ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Şiyar**

Doğum yeri ve tarihi: **Ziver köyü**

Palu, ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1992,
Avrupa katılım

Şehadet tarihi ve yeri: 12 Ağus-
tos 1999, **Kox dağı-Bingöl**

⊙Adı, soyadı: **Şehmus**

KARAKOYUN

Kod adı: **Firat Amed**

Doğum yeri ve tarihi: **Çevrebiye**
Berwarsevdin-Başkale, 1965

Mücadeleye katılım tarihi: 1994
Şehadet tarihi ve yeri: 26 Mart
1999, **Haçort-Van**

⊙Adı, soyadı: **Yasin RESUL**

Kod adı: **Reber Koçer**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik,**
1975

Mücadeleye katılım tarihi: 1994
Şehadet tarihi ve yeri: 14 Mayıs
1999, **Zawite-Çukurca**

⊙Adı, soyadı: **Hikmet TURGUT**

Kod adı: **Cudi Gabar**

Doğum yeri ve tarihi: **Kusta**
köyü-Başkale, 1981

Mücadeleye katılım tarihi: 1994,
Zagros

Şehadet tarihi ve yeri: 1 Şubat
1999, **Hoşap tepesi-Esendere**

⊙Adı, soyadı: **Haydar**

AYDOĞAN

Kod adı: **Umut**

Doğum yeri ve tarihi: **Ankara,**
(aslen Çorumlu), ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1995,
Dersim

Şehadet tarihi ve yeri: 1999 ya-
za-Karadeniz. Silahını temizler-
ken kaza kurşunu ile kendini
vuruyor

⊙Adı, soyadı: **Mehmet ...**

Kod adı: **Med**

Doğum yeri ve tarihi: **Pülümür-**
Dersim, ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1993,
Dersim

Şehadet tarihi ve yeri: **Eylül**
1999, **Niksar-Tokat, Tilki or-**
manları

⊙Adı, soyadı: **...**

Kod adı: **Ferhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Arguvan,**
Malatya, ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1996
Şehadet tarihi ve yeri: **Eylül**
1999, **Niksar-Tokat, Tilki or-**
manları

⊙Adı, soyadı: **...**

Kod adı: **Azad**

Doğum yeri ve tarihi: **Eski Erub**
...

Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 6 Haziran
1999, **Başkale**

⊙Adı, soyadı: **Havva ŞAHİN**

Kod adı: **Özlem Kato**

Doğum yeri ve tarihi: **Kilitaş**
köyü-Digor, 1975

Mücadeleye katılım tarihi: 1997,

Botan

Şehadet tarihi ve yeri: 6 Haziran
1999, **Başkale**

⊙Adı, soyadı: **...**

Kod adı: **Çiyazan**

Doğum yeri ve tarihi: **Gever, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şehadet tarihi ve yeri: 1999,
Başkale

⊙Adı, soyadı: **...**

Kod adı: **Şerafettin**

Doğum yeri ve tarihi:

Özbekistan, 1966

Mücadeleye katılım tarihi: 1994,
Kazakistan

Şehadet tarihi ve yeri: ..., **Zag-**
ros Eyaleti

⊙Adı, soyadı: **Devrim İNCEDAL**

Kod adı: **Ruken Malatya**

Doğum yeri ve tarihi: **Malatya,**
1976

Mücadeleye katılım tarihi: 1993,
Avrupa

Şehadet tarihi ve yeri: 29 Ocak
1999, **Avaşin**

⊙Adı, soyadı: **İdris TEMES**

Kod adı: **Serdar Şeker**

Doğum yeri ve tarihi: **Çukurca,**
1979

Mücadeleye katılım tarihi: ...,
Zagros

Şehadet tarihi ve yeri: 1 Şubat
1999, **Hoşop tepe-Esendere**

☉Adı, soyadı: **Tacettin ÇOBANOĞLU**

Kod adı: **Serhat Gever**

Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998, Zagros**

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Şubat 1999, Zerzan**

☉Adı, soyadı: **Leyla Menan CAFO**

Kod adı: **Ruken Afrin**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992, 1995'te gerillaya geliyor**

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Haziran 1999, Çarçela**

☉Adı, soyadı: **Mustafa AHMET**

Kod adı: **Mazlum Tolhildan**

Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney, 1969**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **11 Haziran 1999, Çarçela**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Hogir**

Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, ...**

Mücadeleye katılım tarihi:

1992/1994

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Haziran 1999, Gelişim boğazı**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Nurhak**

Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **Temmuz 1999, Geniştepe-Şemdinli**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Bingöl**

Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1999,**

Xakürke

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, ...**

☉ Adı, soyadı: **Ahmet AKDOĞAN**

Kod adı: **Cigerxwin**

Doğum yeri ve tarihi: **Perwari, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994**

Şehadet tarihi ve yeri: **17 Haziran 1999, Deştika Çiya-Haftanın**

☉ Adı, soyadı: **Celal Memedov İSAYEVİÇ**

Kod adı: **Hayri**

Doğum yeri ve tarihi: **Azerbeycan 1976**

Mücadeleye katılım tarihi:

Canbol-Kazakistan

Şehadet tarihi ve yeri: **1999**

Kandil

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mazlum Soran**

Doğum yeri ve tarihi: **..., 1982**

Mücadeleye katılım tarihi: **1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999**

☉Adı, soyadı: **Hüseyin KAYSAVUK**

Kod adı: **Dersim**

Doğum yeri ve tarihi: **Mazgirt, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **...**

Şehadet tarihi ve yeri: **29 Kasım 1999**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Erdal**

Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1986**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999**

☉Adı, soyadı: **Ahmet HAMZA**

Kod adı: **Ömer Can**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1967**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Ağustos 1999, Sada alanı**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Kazım**

Doğum yeri ve tarihi:

Doğubeyzıt, ...

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **1999, Oramar-Cilo**

☉ Adı, soyadı: **Ahmet HAMZA**

Kod adı: **Ömer Can**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1967**

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **14 Ağustos 1999, Sada alanı**

1998 YILI ŞEHİT SİCİLLERİ

❶ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Kamil**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin,**
...
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998,**
Gomikan köyü-Adıyaman

❷ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şahin**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Şubat 1998, Ape Musa kampı-Amed eyaleti**

❸ Adı, soyadı: **Mevlüt KUTLU**
Kod adı: **Cemşid**
Doğum yeri ve tarihi: **Navyan köyü-Şırnak, 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **1998 Kelxase köyü-Guleman, Pusu-da**

❹ Adı, soyadı: **Hüsamettin GÜMÜŞ**
Kod adı: **Zana**
Doğum yeri ve tarihi: **Ömerli ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1995, Amed**
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Ekim 1998 Yukarı Xeylan köyü -Genç**

❺ Adı, soyadı: **Burhan İLHANLI**
Kod adı: **Mazlum Fırat**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **14 Ekim 1998 Yukarı Xeylan köyü-Genç**

❻ Adı, soyadı: **Nevzat ÇİFTÇİ**
Kod adı: **Cengiz**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **21 Ekim 1998 Şingirik-Piran**

❼ Adı, soyadı: **İlhan BARAL**
Kod adı: **Azad**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Ekim 1998, Genç-Haşber eylemi**

❶ Adı, soyadı: **Ekrem BOZKURT**
Kod adı: **Cahit**
Doğum yeri ve tarihi: **Sason, 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1998, Hasandin-Kulp**

❷ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rızgar**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1998 Hasandin-Kulp**

❸ Adı, soyadı: **Kahraman ÖZEN**
Kod adı: **Kahraman**
Doğum yeri ve tarihi: **Silirt, 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1998, Hasandin-Kulp**

❹ Adı, soyadı: **Hasan Ali BİNDAL**
Kod adı: **Hasan**
Doğum yeri ve tarihi: **Halfeti, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998**

Şehadet tarihi ve yeri: 11
Kasım 1998, Hasandin-Kulp

☉Adı, soyadı: **Hasan TARLA**
Kod adı: **Ferhat Azad**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: 11
Aralık 1998 Peşi Kevir-Lice

☉Adı, soyadı: **Muhyeddin EDEMEN**
Kod adı: **Cudi**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: 15
Kasım 1998, Kırka-Kozluk

☉Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Bese**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: 12
Aralık 1998, Seferan tepesi
-Genç

☉Adı, soyadı: **Medeni DEMİRCAN**
Kod adı: **Abbas**
Doğum yeri ve tarihi: **İzmir, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: 17

Aralık 1998, Kızılağaç-Muş
☉Adı, soyadı: **Muhyettin DEMİR**
Kod adı: **Hamza Jıyan**
Doğum yeri ve tarihi: **Bulanık, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: 17
Aralık 1998, Kızılağaç-Muş

☉Adı, soyadı: **Sinan KOÇAL**
Kod adı: **Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **Slirt, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: 17
Aralık 1998, Genç-Karat dağında

☉Adı, soyadı: **Abdulkadir KAYA**
Kod adı: **Xebat**
Doğum yeri ve tarihi: **Bismil**
Mücadeleye katılım tarihi: **1973**
Şehadet tarihi ve yeri: 26
Aralık 1998, Kulp

☉Adı, soyadı: **Hatun KESKİN**
Kod adı: **Neval**
Doğum yeri ve tarihi: **Ulu-dere, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: 28
Aralık 1998, Goma Dayika-Kulp
☉Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Delal**
Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: 28
Aralık 1998, Goma Dayika-Kulp

☉Adı, soyadı: **Gülcan MENGÜÇ**
Kod adı: **Koçerin**
Doğum yeri ve tarihi: **Kahkık köyü-Genç, 1994**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: 28
Aralık 1998, Kulp-Berbihiy boğazını
geçerken donarak

☉Adı, soyadı: **Kenan GEZMEZ**
Kod adı: **Agit Doğan**
Doğum yeri ve tarihi: **Adana, 1982**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998**
Şehadet tarihi ve yeri: 28
Aralık 1998, Kulp-Berbihiy boğazını
geçerken donarak

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Dılar**

Doğum yeri ve tarihi: **Kulp**

Mücadeleye katılım tarihi:

1998, Amed

Şehadet tarihi ve yeri: **28**

**Aralık 1998, Kulp-Berbihiyv
boğazını geçerken donarak**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Merwan**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi:

1998, Amed

Şehadet tarihi ve yeri: **28**

**Aralık 1998 Kulp-Berbihiyv
boğazını
geçerken donarak**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Çekdar**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi:

1998, Amed

Şehadet tarihi ve yeri: **28**

**Aralık 1998, Kulp-Berbihiyv
boğazını geçerken donarak**

☉Adı, soyadı: **Sefni MUSA**

Kod adı: **Mahsum**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin,
1970**

Mücadeleye katılım tarihi:

1993

Şehadet tarihi ve yeri: **28**

**Aralık 1998 Kulp-Berbihiyv
boğazını
geçerken donarak**

☉Adı, soyadı: **Zübeyir AV-
ŞİN**

Kod adı: **Hozan, Serdan**

Doğum yeri ve tarihi: **Sürt,
1979**

Mücadeleye katılım tarihi:

1998
Şehadet tarihi ve yeri: **28**
**Aralık 1998 Kulp-Berbihiyv
Boğazını geçerken donarak**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Araz**

Doğum yeri ve tarihi: **Mar-
din**

Mücadeleye katılım tarihi:

1998 Amed
Şehadet tarihi ve yeri: **28**
**Aralık 1998, Kulp-Berbihiyv
Boğazını geçerken donarak**

☉Adı, soyadı: **Ramazan GÜ-
CEN**

Kod adı: **Xelas**

Doğum yeri ve tarihi: **Silvan**

Mücadeleye katılım tarihi:

1993, Amed
Şehadet tarihi ve yeri: **28**
**Aralık 1998, Kulp-Berbihiyv
Boğazını geçerken donarak**

☉Adı, soyadı: **Reşat ...**

Kod adı: **Salih Kendal**

Doğum yeri ve tarihi: **Koba-
ne (Reka), 1970**

Mücadeleye katılım tarihi:

1989
Şehadet tarihi ve yeri:
1998, Amed

☉Adı, soyadı: **Suat KAR-
ÇIK**

Kod adı: **Şiyar**

Doğum yeri ve tarihi: **Uzun-
dere-Çatak, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi:

1998
Şehadet tarihi ve yeri: **10**
**Aralık 1998 Karat dağı-
Genç**

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Warşin**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik
...**

Mücadeleye katılım tarihi:

1993
Şehadet tarihi ve yeri: **1998
Metina**

☉Adı, soyadı: **Nergiz ME-
RETO**

Kod adı: **Necah**

Doğum yeri ve tarihi: **Qa-
mişlo, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi:

1991
Şehadet tarihi ve yeri: **13**
Ekim 1998, Garê

☉Adı, soyadı: **Ruken Dij-
war**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Qa-
mişlo, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi:

1993
Şehadet tarihi ve yeri:

1998, Gare

☉Adı, soyadı: İhsan HASAN
Kod adı: Ali Hasan
Doğum yeri ve tarihi: Haseki ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1994
Şehadet tarihi ve yeri: Ağustos 1998, Gare, Düşediği mayının patlaması sonucu

☉Adı, soyadı: ... Nufa
Kod adı: Rukn
Doğum yeri ve tarihi: Kamışlo Xerbi
Mücadeleye katılım tarihi: 1991
Şehadet tarihi ve yeri: 13 Ekim 1998, Xere alanı-Gare, Muselleka nokta baskınında

☉Adı, soyadı: ...
Kod adı: Aryan
Doğum yeri ve tarihi: Elazığ ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 1998, Botan

☉Adı, soyadı: Orhan ...
Kod adı: Mordem
Doğum yeri ve tarihi: Hakkari 1978
Mücadeleye katılım tarihi: 1995
Şehadet tarihi ve yeri: 30

Haziran 1998, Hakkari

☉Adı, soyadı: Rahime SEY-HAN
Kod adı: Agiri
Doğum yeri ve tarihi: Midyat, 1975
Mücadeleye katılım tarihi: 1995 Almanya
Şehadet tarihi ve yeri: 1998 Mayıs operasyonu, Cudi'de kendinde bombayı patlatarak

☉Adı, soyadı: Tefik ŞEXO
Kod adı: Kendal, Berxwedan
Doğum yeri ve tarihi: Afrin 1966
Mücadeleye katılım tarihi: 1991
Şehadet tarihi ve yeri: 22 Ekim 1998, Beytüşşebap

☉Adı, soyadı: Esengül KAYA
Kod adı: Amara Serbilind
Doğum yeri ve tarihi: Mamorek(Elmalı)-Malatya, 12 Ekim 1977
Mücadeleye katılım tarihi: 1994
Şehadet tarihi ve yeri: 13 Mart 1998 Taşova-Amasya
☉Adı, soyadı: İsa ESMER
Kod adı: Sabir
Doğum yeri ve tarihi: Gire Reş

Derik, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1994 sonu, Haftanın Şehadet tarihi ve yeri: 1998 sonu, Tayasare-Deşta Haya-te-Zagros

☉Adı, soyadı: Erdal ÖZEL
Kod adı: Botan
Doğum yeri ve tarihi: Hanoglu köyü-Bulanık, ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 1998, Beytüşşebap

☉Adı, soyadı: Mehmet FİDAN
Kod adı: Şernas
Doğum yeri ve tarihi: Amed, ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 1998, Metina

☉Adı, soyadı: Kenan DOĞU
Kod adı: Dilovan
Doğum yeri ve tarihi: Amed, 1993
Mücadeleye katılım tarihi: 1993, Amed
Şehadet tarihi ve yeri: 11 Eylül 1998, Gorse dağı-Pirani

1997 YILI ŞEHİT SİCİLLERİ

⊙ Adı, soyadı:

Kod adı: **Serhildan TOROS**

Doğum yeri ve tarihi: **Kağızman ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **1994 Güneybatı**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Erzin-Göl noktasında devriye dönüşü pusuda**

⊙ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ferhat Suruç**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Dört Yol, komplo sonucu**

⊙ Adı, soyadı: **Cemal ...**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Erzin-Göl noktasında devriye dönüşü pusuda**

⊙ Adı, soyadı: **Kemal**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Erzin-Göl noktasında devriye dönüşü pusuda**

⊙ Adı, soyadı: **Mehmet Şirin ÖNEN**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Payas-Toptaş Kar tepesinde pusuda (İskenderun Cezaevinden firar edip gerillaya gelen bir arkadaşır)**

⊙ Adı, soyadı: **İsfendiyar YÖRÜK**

Kod adı: **Welat (Türk)**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Kastamonu, ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

1992

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Amanos**

⊙ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mehmet**

Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl (veya Karakoçanlı), ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

1994 Avrupa

Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Antalya**

⊙ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Dersim**

Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman (Aslen Türk)**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **1997 Antalya**

⊙ Adı, soyadı: **Kurdistan ...**

Kod adı: **Seyran**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **1990**

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Gare, (KDP operasyonu)**

⊙ Adı, soyadı: **Mizgin ...**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Şeladizê ...**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

1996

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Gare**

⊙ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Zaman**

Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

1994, Zelê

Şehadet tarihi ve yeri: **1997, Kaniya Ga**

⊙ Adı, soyadı: **Sabri ALİ**

Kod adı: **Leheng Kubani**

Doğum yeri ve tarihi: **Kubani, 1979**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

1993

Şehadet tarihi ve yeri: **12 Haziran 1997, Hacıürman**

⊙ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rojda**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi:
1992
Şehadet tarihi ve yeri: **1997,**
Dargeçit

⊙ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Sozdar**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi:
Ermenistan
Şehadet tarihi ve yeri: **1997,**
Zap hastane baskını

⊙ Adı, soyadı: **Abdullah ARAS**
Kod adı: **Gundike Remo-**
Şırnak, 1974
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi,**
1993
Mücadeleye katılım tarihi:
1993, Silopi
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Ni-**
san 1997, Kerboran

⊙ Adı, soyadı: **Serdar Önder**
AYDIN
Kod adı: **Şivan**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi:
1993, Dersim
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Hazi-**
ran 1997, Dersim merkez

⊙ Adı, soyadı: **Siyamend CE-**
MAL
Kod adı: **Şahin**
Doğum yeri ve tarihi:

Süleymaniye, 1978
Mücadeleye katılım tarihi:
1995, Boti
Şehadet tarihi ve yeri: **Ağustos**
1997, Kadişçe-Metina

⊙ Adı, soyadı: **Hiwa CEMAL**
Kod adı: **Xemgin**
Doğum yeri ve tarihi:
Süleymaniye, 1970
Mücadeleye katılım tarihi:
1992, Zelê
Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim**
1997, Avaşin

⊙ Adı, soyadı: **Sibel AKGÜL**
Kod adı: **Devrim**
Doğum yeri ve tarihi: **Bismil,**
1981
Mücadeleye katılım tarihi:
1996, Dersim
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Ka-**
sum 1997, Şakak-Dersim

⊙ Adı, soyadı: **Nazım KARA-**
TAŞ
Kod adı: **Ağit**
Doğum yeri ve tarihi: **Çayırılı**
Erzincan, 1976
Mücadeleye katılım tarihi:
1994, Dersim
Şehadet tarihi ve yeri: **1997,**
Dersim

⊙ Adı, soyadı: **Nevzat AMOKA**
Kod adı: **Nevzat**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik-**
K. Güney, 1972
Mücadeleye katılım tarihi:

1987, Derik
Şehadet tarihi ve yeri: **4 Aralık**
1997, Demirkapı-Dersim

⊙ Adı, soyadı: **Mürüvvet**
KARATAŞ
Kod adı: **Rahime**
Doğum yeri ve tarihi: **Çayırılı,**
Erzincan, 1976
Mücadeleye katılım tarihi:
1994, Dersim
Şehadet tarihi ve yeri: **1997,**
Koçgiri

⊙ Adı, soyadı: **İsmail GÜL**
Kod adı: **Fikret**
Doğum yeri ve tarihi: **Erzin-**
can-Çayırılı, ...
Mücadeleye katılım tarihi: **...,**
Dersim
Şehadet tarihi ve yeri: **1997,**
Dersim

⊙ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dibxwaz**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre,**
1972 (veya 1975)
Mücadeleye katılım tarihi:
1991, Cizre
Şehadet tarihi ve yeri: **1997,**
Kasre

⊙ Adı, soyadı: **Yusuf Serhat**
ERSOS
Kod adı: **Orhan**
Doğum yeri ve tarihi: **Amed,**
1972
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: **1997,**

Gerdîya

⊙Adı, soyadı: **Erdal AYTAÇ**
 Kod adı: **Vahap**
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şehadet tarihi ve yeri: **1 Nisan 1997, Aliboğazı-Dersim**

⊙Adı, soyadı: **Nadîre ÇELİK**
 Kod adı: **Berivan Êrîş**
 Doğum yeri ve tarihi: **Gerçûş, 1977**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
 Şehadet tarihi ve yeri: **9 Ekim 1997, Kurejaro-Zap**

⊙Adı, soyadı: **Abdulgafur TURHALI**
 Kod adı: **Kazım**
 Doğum yeri ve tarihi: **Genç-Amed 1975**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993, Amed**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997 baharında, Gorton-Lice**

⊙Adı, soyadı: **Hüseyin ...**
 Kod adı: **Şerîf Sipertî**
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılım tarihi: **1988, Botan**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Kasım 1997, Mîla Kere-Şîrnak**

⊙Adı, soyadı: **Medîhe ALTIN-DAĞ**
 Kod adı: **Redar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, 1968**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
 Şehadet tarihi ve yeri: **24 Nisan 1997, Şele dağ-Lice**

⊙Adı, soyadı: **Nîdal HASAN**
 Kod adı: **Bedran Renas**
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1997**

Değişik yer ve tarihlerdeki yayınlanmamış künyeler

⊙Adı, soyadı: **Ergin YURTEVER**
 Kod adı: **Kendal**
 Doğum yeri ve tarihi: **Körker, Bingöl, 1968**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran 1994, Amed**

Adı, soyadı: **Hacı KARTAL**
 Kod adı: ...
 Doğum yeri ve tarihi: **Karapınar köyü-Varto, 1976**
 Mücadeleye katılım tarihi: **15 Ağustos 1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **1993**
 ⊙Adı, soyadı: **Abdullah AK-MAN**
 Kod adı: **Jehat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Deştê Dare, Îdil, 1979**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1992, Cudî**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1992, Haftanin**

⊙Adı, soyadı: **Akîf TOSUN**
 Kod adı: **Haydar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Gülyüzî (Beju)-Uludere, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1989, Botan**
 Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1993, Haftanin**
 ⊙Adı, soyadı: **Emin ...**
 Kod adı: **Mirza**
 Doğum yeri ve tarihi: **Îdil, 1972**
 Mücadeleye katılım tarihi: **Ağustos 1989, Çatak**
 Şehadet tarihi ve yeri: **1993, Kerboran**

⊙Adı, soyadı: **Hikmet YILDE-NİZ**
 Kod adı: **Alzaddin**

Doğum yeri ve tarihi: **Demirli (Tenura) köyü-Kulp, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990, Botan**

Şehadet tarihi ve yeri: **2 Haziran 1994, Gire Sor-Amed**

☉Adı, soyadı: **Meki BAYRAM**
Kod adı: **Çiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Demirli (Tenura) köyü, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994, Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran 1994, Erzurum**

☉Adı, soyadı: **Mehmet KURT**
Kod adı: **Cemşit**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil, 1971 (veya 1972)**
Mücadeleye katılım tarihi: **Ağustos 1989, Çatak**
Şehadet tarihi ve yeri: **1994, Botan**

☉Adı, soyadı: **Adil KAYA**
Kod adı: **Adil**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **Ağustos 1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **1994, Sere Seve-Çukurca**

☉Adı, soyadı: **Düzgün KURDO**
Kod adı: **Mahir**
Doğum yeri ve tarihi: **Çayırli, Erzincan, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi:

1994, Dersim
Şehadet tarihi ve yeri: **1995, Erzincan**

☉Adı, soyadı: **Gülşah GÜL**
Kod adı: **Bengl**
Doğum yeri ve tarihi: **Çayırli, Erzincan, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **..., Dersim**
Şehadet tarihi ve yeri: **1995, Dersim**

☉Adı, soyadı: **Ertan SÖYLEMEZ**
Kod adı: **Brusk**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990, İzmir**
Şehadet tarihi ve yeri: **1995, Sason**

☉Adı, soyadı: **Erol GÜNDOĞAN**
Kod adı: **Sefkan**
Doğum yeri ve tarihi: **Nazmiye, 26 Ağustos 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **Haziran 1994, Amed**
Şehadet tarihi ve yeri: **(Haziran) 1995, Güneybatı**

☉Adı, soyadı: **Zeynep YUSUFOĞLU**
Kod adı: **Rojin**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi:

1992, Cudi
Şehadet tarihi ve yeri: **1995, Sinaht-Cudi**

☉Adı, soyadı: **Hasan Ali KARATAŞ**
Kod adı: **Erdal**
Doğum yeri ve tarihi: **Çayırli, Erzincan, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994, Dersim**
Şehadet tarihi ve yeri: **1995, Dersim**

☉Adı, soyadı: **Yılmaz FIRAT**
Kod adı: **Sipan**
Doğum yeri ve tarihi: **Çayırli, Erzincan, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994, Dersim**
Şehadet tarihi ve yeri: **1995, Dersim**

☉Adı, soyadı: **Gökmen ALDIRMAZ**
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Arpaçayır, Ardahan, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **3 Ekim 1995, Dersim**
Şehadet tarihi ve yeri: **08 Mart 1996, Dolubaba-Dersim**

☉Adı, soyadı: **Mehmet GÜLER**
Kod adı: **Murat**
Doğum yeri ve tarihi: **Bolu Mengene, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **3 Ekim 1995, Dersim**

Şehadet tarihi ve yeri: 8 Mart
1996, Dolubaba-Dersim

❶ Adı, soyadı: **Abdurrahman
DUMAN**

Kod adı: **Amed**

Doğum yeri ve tarihi: **Keferze
köyü-Midyat, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi:
1993, Dersim

Şehadet tarihi ve yeri: **Tem-
muz 1996, Ovacık**

❷ Adı, soyadı: **Metin GÜL**

Kod adı: **Bager**

Doğum yeri ve tarihi: **Çayırılı,
Erzincan, 1975**

Mücadeleye katılım tarihi:
1994, Dersim

Şehadet tarihi ve yeri: **1996,
Dersim**

❸ Adı, soyadı: **Salih KORKMAZ**

Kod adı: **Kendal**

Doğum yeri ve tarihi: **Suruç,
...**

Mücadeleye katılım tarihi:
1994, Avrupa

Şehadet tarihi ve yeri: **1996,
Zap**

❹ Adı, soyadı: **Abdulsalam
AĞIRMAN**

Kod adı: **Felat**

Doğum yeri ve tarihi: **Beverze
köyü-Kerboran-1975**

Mücadeleye katılım tarihi: **Şu-
bat 1992, Kerboran**

Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran**

**1994 (veya Temmuz), Kerbo-
ran-Batere Köyü**

(Ablası Gülsüm Ağırman
(Şılan) 1997'de Zap'ta şehit
düştü)

❶ Adı, soyadı: **İsmet ÇELİK**

Kod adı: **İsmet**

Doğum yeri ve tarihi: **İğdır,
1979**

Mücadeleye katılım tarihi:
1993, Serhat

Şehadet tarihi ve yeri: **1995,
Doğu Kürdistan**

❷ Adı, soyadı: **Zeynep ...**

Kod adı: **Beritan**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin,
...**

Mücadeleye katılım tarihi:
1992 (veya 1993) Amed

Şehadet tarihi ve yeri: **23 Şu-
bat 1996, Akdağ-Sekamerg
(Genç)**

❸ Adı, soyadı: **Şener KAZICI**

Kod adı: **Ledan**

Doğum yeri ve tarihi: **Ferhen-
de köyü-Silvan, (1977)**

Mücadeleye katılım tarihi:
1993, Amed

Şehadet tarihi ve yeri: **1996,
Amed**

❹ Adı, soyadı: **Hüseyin ÖZCAN**

Kod adı: **Rubar Cilo**

Doğum yeri ve tarihi: **(İğdır),
1976**

Mücadeleye katılım tarihi:

1993, İğdır

Şehadet tarihi ve yeri: **20 Hazı-
ran ..., Berdenaze**

❶ Adı, soyadı: **Abdullah SARI**

Kod adı: **Fırat**

Doğum yeri ve tarihi: **Eleşgirt-
Ağrı, 1974**

Mücadeleye katılım tarihi: **...**
Şehadet tarihi ve yeri: **Gülbah-
çesi-Adana, ...**

❷ Adı, soyadı:

Kod adı: **Bruske Sor**

Doğum yeri ve tarihi: **1973,
Kurtalan-Batman**

Mücadeleye katılım tarihi:
1992 Botan

Şehadet tarihi ve yeri: **15 Eylül
İslahiye alanı-Amanos**

❸ Adı, soyadı: **...**

Kod adı: **Welat**

Doğum yeri ve tarihi: **...**

Mücadeleye katılım tarihi: **...,
Kazakistan**

Şehadet tarihi ve yeri: **...**

❹ Adı, soyadı: **...**

Kod adı: **Ruken**

Doğum yeri ve tarihi: **...**

Mücadeleye katılım tarihi:
1996, Ermenistan

Şehadet tarihi ve yeri: **...**

❶ Adı, soyadı: **...**

Kod adı: **Medya**

Doğum yeri ve tarihi: **...**

Mücadeleye katılım tarihi:

Dağıstan (Abhaz'dır)

Şehadet tarihi ve yeri: ...

❶ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Piling**

Doğum yeri ve tarihi: **Afgandır**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: ...

❶ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Serhat**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi:

Ermenistan

Şehadet tarihi ve yeri: ...

❶ Adı, soyadı: **Rıdvan MAT**

Kod adı: **Ferhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Baykan, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: ...

❶ Adı, soyadı: **Halime BELGİÇ**

Kod adı: **Rojda**

Doğum yeri ve tarihi: **Garısan, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: ...

❶ Adı, soyadı: **Ramazan HACI**

Kod adı: **Demhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Dêrik-K. Güney, 1970**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: ...

❶ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Serpil**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ocak**

2001 veya 2002

not:yazısı var

❶ Adı, soyadı: **İsa ÇELİKEL**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Okçular köyü-Palı**

Mücadeleye katılım tarihi: **Şubat, 1999, Almanya-Hamburg**

Şehadet tarihi ve yeri: ...

❶ Adı, soyadı: **Bekir Kerim**

MUHAMMED

Kod adı: **Mitan**

Doğum yeri ve tarihi:

Süleymaniye, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **Mitan arkadaş yaralı olarak ele geçiyor sonrasında bilgi alınamıyor**

Daha önce yayınlanmış sağ olanlar

❶ Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Doktor**

Doğum yeri ve tarihi:

Kamışlo, ...

Mücadeleye katılım tarihi:

...

Durumu: **04 Ocak 2000, Lice'de teslim oldu**

❶ Adı, soyadı: **Derya ...**

Kod adı: **Derya Dêrsim**

Doğum yeri ve tarihi:

Dêrsim-Xozmerik, 1984

Mücadeleye katılım tarihi:

1997, Dêrsim

Durum: **9 Mart 2000 İsa arkadaşın şehit düştüğü**

çatışmada ele geçti daha sonra kontralaştı

❶ Adı, soyadı: **Ali Gezer**

Kod adı: **Zerdeşt**

Doğum yeri ve tarihi:

Elbistan, 1970

Mücadeleye katılım tarihi:

1993

Durum: **Ağustos 2000**

Beytüşşebap'ta kopuyor,

şimdi gerillada

❶ Adı, soyadı: **Reşit**

Bekirhan

Kod adı: **Şivan**

Doğum yeri ve tarihi: **Sürt, 1978**

Mücadeleye katılım tarihi:

1991

Durum: **Ağustos 2000**

Beytüşşebap'ta kopuyor,

şimdi gerillada

❶ Adı, soyadı: **İbrahim**

Mehmet Yusuf

Kod adı: **Agir Dêrik**

Doğum yeri ve tarihi:

Dêrik, 1981

Mücadeleye katılım tarihi:

1999

Durum: **04 Aralık 2000, Dola Şehidan da yaralı**

esir düşüyor, daha sonra bırakılıyor, şimdi geriladadır

☉Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mahir Mirzo**

Doğum yeri ve tarihi:

Iğdır, ...

Mücadeleye katılım tarihi:
1992

Durum: **2000 Kandil** çığ düşmesi sonucu denilmiş (Doğrusu: Mayınla kolu kopuyor, tedavideyken firar ediyor.)

☉Adı, soyadı: **Bekir Kerim Muhammed**

Kod adı: **Mîtan**

Doğum yeri ve tarihi:

Süleymaniye, 1978

Mücadeleye katılım tarihi:
1999, Süleymaniye

Durum: **03 Aralık 2000'de Karux'ta eylemde teslim oldu**

☉Adı, soyadı: **Şemsettin Bulut**

Kod adı: **Şoreş**

Doğum yeri ve tarihi: **Silrt, 1982**

Mücadeleye katılım tarihi:
1998

Durum: **09 Aralık 2000, Doğu Qendil Zecle yolu**

YNK Karagah eyleminde eylem başlar başlamaz içiçe giriliyor, akabeti bilinmiyor

☉Adı, soyadı: **Cemil İbrahim**

Kod adı: **Ferhan Basya**

Doğum yeri ve tarihi:

Halep, 1982

Mücadeleye katılım tarihi:
1999

Şehadet tarihi ve yeri: **04 Aralık 2000, Dola Şehidan, Kayıp denilmiş, akabeti bilinmiyor**

1999-2003 YILI

RESİMLİ

KÜNYELER

Fidan KÜÇÜKKAYA
(Çiçek) 2003 Xînerê Çag

Stera ÖMER (Peyman)
2003 Kaza île

Meryem SEVO (Dirole)
2003 Xînerê Çag

Erol BUL (İsa) 2003
Kızılağaç-Bingöl

Hasan ERTUĞRUL
(Hüseyin) 2003 Karadeniz

Hevraman ALİ (Xelat)
2003 Kandil

İsmet BAYCAN () 2003
Cezaevi

Hüseyin GÜL (Munzur)
2003 Tokat

Güneş SİÇAK (Nujrîyan)
2003 Xînerê Çag

Fatma SAĞLAMGÖZ
(Sema) 2003 Göteburg

Ali BULUT (Arges) 2003
Dola Koke Çag

Kezban FIRAT (Bengîn)
2003 Xînerê

Kadir ÇİN (Botan) 2003
Xinere

Cudi- (Mehmet) 2003

Savas EREN (Seyit Rıza)
2002 Xinere

Filiz YERLİKAYA
(Gulan) 2003 Kandil

Mazlum M... 2003

Salman AKBAS (Zamani)
2003 Dola Koke

Elmira GALAŞOVI
(Sarya) 2003 Xinere

Selmaç SAİT (Zozan
Derik) 2003 Xinere

Fikret Demir (Seyfi)
2003 Ape Musa alani

Xebat ark. Cigda 2003

Xebat 2003

Engin SİNCER (Erdal)
2003 Kandil

Cemil TUNÇ (Aslan Yenilmez) 2002 Behdınan

Bahtiyar Botan 2002 Gabar

Sacide KARA (Bernal Kardelen) 2002 Behdınan

Abdullah KARA (Berswedan) 2002 Akademi

Mahmut ÖLÇER (Cigerxwin) 2002 Silvan

Kaya KILIÇAK (Cilo Gever) 2002 Ape Musa

Sena XELİL (Dilar Hasan) 2002 Maxmur

Faysal MUHAMMED (Dilşa) 2002 Hasan keyf

Sayas EREN (Seyit Rıza) 2002 Xınere

Bahtiyar 2002 Gabar

Sener ELHAMAN (Mahir Arned) 2002 Merina

Nesim BASAN (Mahmut Simak) 2002 Hasankeyf

Mahsunî NESİMİĞİL
(Nesimi) 2002 Ximere

Ali DEMİR (Tekin Akiri)
2002 Kandil

Masik TEKİN (Yılmaz
Erdal) 2002 Mava

Selda ÇETİNKAYA (Zelal
Koçer) 2002 Metina

Remzi GİÇEK (Selim)
2002 Kandil

Ali ALI (Adnan) 2001
Kandil-Çığda

Ayten Afrinli 2001
Yedisu

Fevzi KARADAĞ (Azad
Erzincan) 2001 Haftanin

Engin Doğan (Baran)
Vartolu 2001 Yedisu

Bedran Diyar Hazrolu
2001 Karat-Genç

Bedri Kulplu 2001
Yedisu

Mehmet EKİNCİ (Botan
Amed) 2001 Kulp-Özbek

Şoreş AHMET (Cihat)
2001 Pülümür-Balpayam

Rüstem ŞEXO (Diyar)
2001 Kandil

Ferhat Süleymaniyeli
2001 Şehit Remzi

Sait REŞO (Givara7) 2001
Silvan merkez

Mehmet Beşir BEKİR
(Gigerxwîn) 2001 Pülümür

Cengiz URTEKİN (Gılap
Ağrı) 2001 Yedisu

Necdet DEMİRKANDAN
(Hamza) 2001 Silvan

Tekin POLAT (Harun
Paşur) 2001 Kulp-Özbek

Helin Lileli 2001 Yedisu

Herdi Ömer HEMDİN
(Ari) 2001 Kandil

Högir Erganili 2001
Şehit Remzi

Hıdır Özgen BİNGÖL
(İsmail) 2001 Yedisu

Selahattin KIPÇAK
(Kawa) 2001 Cilo

Bülent ÖMEROĞLU (Mahir
Pazarıcı) 2001 Başya

Sakine Kırıncıçek Sevak
(Melsa) 2001 Yedisu

Mervan Gaştı Kurtalanlı
2001 Gare-Ergeni kaza

Dilbirin MUSTAFA
(Merxas Afrin) 2001

Zinar ÖZALP (Rabun)
2001 Yedisu

Ahmet ... (Rencber)
Liceî 2001 Yedisu

Seyfeddin AND (Rezan
Lokman) 2001 Ximere

Rifat Afrinî 2001
Hakkari-Farasin

Gûlgin AKIN (Şehmus)
2001 Haftanin

Zeynel YÜRÜR (Nizar
Zagros) 2001 Cîlo

Vedat BOĞA (Welat
Boğa) 2001 Herkî-Basya

Ömer BULUT (Zana)
2001 Herkî-Basya

Zeki ALBAYRAK (Ali)
Rizeli 2001 Dersin

Felat DEMİR (Zerdeşt)
Amedî 2001 Bingöl

Rober Kobanî 2001
Hakkari-Farasin

Yedigir EREN (Ağır
Kartewin) 2000 Yedisu

Osman MUSTAFA (Akif
Engizek) 2000 Güney

Abdurrahman MUHAM-
MED (Alan) 2000 Güney

Naif YÜKSEL (Amed)
2000 Pülümür-Kızılmeçit

Baran Elbistanlı 2000
Genç-Gelye Kuvya Çığ

Bilal Süleymaniyeli
2000 Pülümür

Gekdir Güzreli
2000 Gare

Fatih KAVİS (Celeng
Ağır) 2000 Kaşura

Erhan ÖZMEN (Çemsit
Çiya) 2000 Karlıova

Ciger 2000 Haftanın

Dilsoz Küçük Güneyli
2000 Kutuderesi

Yasir YAŞAR (Diyar
Amed) 2000 Adaklı

Rüstem SEXO (Diyar)
2000 Kandil

İzzettin FATİME (Doktor
Azad) 2000 Kandil

Doktor Sason Kanişlo
2000 Karlova

Murat ESER (Dilges)
2000 Adalrı-Çavres

Kemal KAPICI (Faik
Wehr) 2000 Genc

Saban YILMAZ (Faik
Cilo) 2000 Kandil

Ferman Afrin 2000Ş
Şehidan

Ferman Kızıltepe 2000

Hamza DURMUS (Firat
Dicle) 2000 Karlova

Firaz YUNUS (Firaz
Baz) 2000 Kani Genge

Sefim SERDAR (Gever
Oramar) 2000 Kigi

Mahfuz DEMİR (Haki
Hakkari) 2000 Metina

Fazıl MUHAMMED (Haki
Telli) 2000 Hazro

Halit ASLAN yok. Halit
KRAL (Aslan) var.

İzzet SARIYILDIZ
(Hamza) 2000 Haftanın

Sedat BATUR (Hebun)
2000 Piran

Ergün AYDIN (Herkol)
2000 Kani Genge

Kader ERGÜN (Doğan)
2000 Kutuderesi, Dersim

Kadriye ACAR (Mavi
Çirav) 2000 Bengare

Davut YILDIZ (Kajin
Gürpınar) 2000 Kani Genge

Leyla YAŞAR (Zekiye
Çiya) 2000 Serê Metina

Feridun COSKUN (Mahsun
Amanos) 2000 Genge

Neşe YÜKSEL (Pınar)
2000 Dersim, Kutuderesi

Veciha İBRAHİM (Perwin
Goran) 2000 Kani Genge

Erkan DEMİR (Sabri)
2000 Kani Cenge

Orhan YILDIZ (Reber)
2000 Kani Cenge

Orhan ÖZTÜNCÜ (Reber
Oramar) 2000 Daxelî Vadisi

Selim SERDAR (Geyer
Oramar) 2000 Kîgî

Ömer ÇOMBERCİ
(Serkeftin) 2000 Genç

Hulusi YILDIZ
(Serxwebûn) 2000 Yedisû

Hasan Genç (Sipar)
2000 Karhova

Cemil YAMAN (Diyar
Gıyî) 2000 Kaladize

Zeliha BUDAK (Sosin
Gahar) 2000 Kani Cenge

Ebru GÜNEŞ (Tanya)
2000 Karadağ-Güney

Saif BASKIN (Vedat)
2000 Adaklı-Cavres

Emine BENEK (Yekbun)
2000 Haftanin

Agit Malatyali 1999
Xakurke

Abdulkemir ELÇIOĞLU
(Agit Serkar) 1999 Bagok

Barış MERT (Alıklar)
1999 Gene

Ferdi ÖZGEN (Amed)
1999 Garzan

Aram 1989 Zagros

Gönuş US (Ararat) 1999
Tatvan

Münevver ... (Arin) 1999
Cilo-Mergezer

Cemile AKYAR (Ronahi
Firat) 1999 Bagok

Ajda ... (Azime Bingöl)
1999 Metina

Azad Çukurca 1999

Ruken COSKUN
(Beritan) 1999 Baskale

Halime Çetinkaya
(Ruken) 1999 Karlrova

Sadegül ÖKMEN (Rojbin
Serhat) 1999 Metina

Şahin HÜSEYİN (Akit)
1999 Duhok

Salih Muhammed ALI
(Sefkan) 1999 Cilo

Kazım YILDIRIM (Sefkan
Zaga) 1999 Bingöl

Nezahat HARACI (Şehri-
stan) 1999 Batman

Şervan Dersimli 1999
Dersim

Sami AKSU (Şerzat
Xwinrej) 1999 Gare

Fahri KILIÇ (Botan)
1999 Kerbora

Murat DEMİRHAN (Sinan
Amed) 1999 Metina

Sipan (Xoy-Rojhilatlı)
1999 Çatak

Aydın KILIÇ (Şirhat
Şirwan) 1999 Aşağı köy

Bedrettin ALDAN (Fırat)
1999 Piran-Gore

Behzat ERASLAN
(Yılmaz) 1999 Gare

Bîlal YÜREK (Eriş) 1999
Bagok

Tacettin SAHİN (Ferhat
Berwar) 1999 Başkale

Tayhan Umut 1999
Moskova

Tola B.Güneyli 1999
Lice Sele dağı

Mehmet Emin EMRE
(Tolhildan) 1999 Goshine

Aziz Quling Malazgirtli
1999 Kulp-Dorsin

Abdulkerrim EKİNCİ
(Vedat) 1999 Genç

Welat EBUBEKİR (Ağit)
1999 Metina

Mehmet Kaplan (Welat)
1999 Bagok

Xebat Kamışlo 1999
Baskale

Sahin ENGİN (Xeyri
Tatvan) 1999 Gever-Orşe

Selva BUZDAĞ (Xwində Serzəm) 1999 Cudi-Bilika

Murat AKGÜN (Bahoz) Adiyamanlı 1999 Gare

Edip Meric (Yasar) 1999 Bingöl-Simsor alanı

Yavuz GÜZEL (Selim) 1999 Bartın-Cezaevi

İkrām POLAT (Yılmaz) 1999 Tercan-Ağveren

Zana Gever (Geverli) 1999 Van-İrcek

Efkān YALÇIN (Zafer Sahan) 1999 Kandil

Nebahat KARATAŞ (Zelal) 1999 Sere-Metina

Elif BİNDAL (Zeynep Pazarıcı) 1999 Gare

Zinar Muş-Hasköylü 1999 Lice-Mahme köyü

Fatih KAYA (Zuhat Berxwedan) 1999 Genç

Metin ALPASLAN (Bahoz Özalp) 1999 Serhat

Selahattin HÜSEYİN
(Bahoz) 1999 Bagok

Mehmet AKTAS (Battal)
1999 Gare-Çemenke

Ahmet KELEŞ (Bedran
Hadid) 1999 Kulp

Bedran Konyalı 1999

Zekeriya MUHAMMED
(Berbang) 1999 Batman

Fatma ŞAHİN (Beritan
Kocgiri) 1999 Ağrı

Berivan Dersin 1999
Gare

Kemal FMEK
(Berxwedan) 1999 Mava

Recep KARAOĞLAN
(Brusk) 1999 Piran

Abdulkemir İSA
(Cabbar) 1999 Xakurke

Cemil MUSTAFA
(Çekdar) 1999 Digor

Lokman BEDİRHANOĞLU
(Çekdar) 1999 Gare

Yılmaz ÖZOĞLU (Çeko
Çiya) 1999 Piran-Gorse

Semir HİKMET (Celal
İntikam) 1999 Lice

Cemil KIYAP (Cemil
Hafızhan) 1999 Keşan

Cin Ali (Ömer) Kobanlı
1999 Ömeryan

Necmettin TAŞ (Delil)
1999 Bingöl-Kox dağı

Nesime YAMAN (Delila
Guyi) 1999 Genç

Hüseyin AYDIN (Delil
Kocer) 1999 Kulp

Mustafa CANPOLAT
(Delil) 1999 Habishna

Neriman KARAKUS
(Deriz) 1999 Çarçella

M.Emin TURAN (Doğan
Glidağ) 1999

Davut KARAKOYUN
(Esref) 1999 Garzan

Mehmet AKGÖNÜL
(Esref) 1999

Rasim KAYRA (Esref)
1999 Dört Yol-İskenderun

Muhammed KADİR
(Felat) 1999 Gever

Ferhat Batmanlı 1999
Mardin

Gabar Sürt-Şemse köylü
1999 Gabar-Ciya Bizina

Garip Afrinli 1999 Lice-
Sele dağı

Selami ASLAN (Gernas)
Mardinli 1999 Bağok

Bahattiyar ABDURAHMAN
(Goran) 1999 Behdinan

Muharrem OK (Huki)
1999 Tekman-Çevirme

Halime KAYAAL (Çiçek
Rengin) 1999 Baskale

Halit SANRI (Xalit
Balveren) 1999 Botan

Hamza Rewanduz 1999
Genç-Şakaran Ayı orni.

Harun Eruli-Ormanici
köylü 1999 Xakurke

Nesihî ANSÎN (Hasan)
1999 Aşağı köy

Haşim (Karakoçanlı)
1999 Xikurke

Tûrkan KURT (Hevidar)
1999 Sason-Golav

Emel FERHAN (Hevi
Hasekî) 1999 Zagros

Mustafa MUHAMMED
(Hogir) 1999 Hacımîran

Hozan Caidî Tîbespîlî
1999 Gelisim Bogazi

Lezgîn Ahmet HACI
(Kani) 1999 Metîna

Kemal (Kemal)
Igdirî 1999 Semdinli

Sönmez BUDAK
(Kendal) 1999 Karhova

Rûş Baskale 1999
Van-Ereek

Kûçûk Salîne

Leyla Menan CAPO
(Rûken) 1999 Carçella

İbrahim Halil ABDÜLAZİZ (Mahir) 1999 Çelo

Mehmet BALİM (Mahir) 1999 Diyardin-Tendürek

Hidayetullah KARTAN (Mahsum) 1999 Mutki

Mazlum Silopili 1999 Van-Özalp

Kıymet ASLANCA (Medya) 1999 Tatvan

Mihan HASAN (Doktor Mihan) 1999 Menna

Medine GÜMÜŞ (Mizgin Sipan) 1999 Kulp-Arkatın

Murat ... (Murat) Suruçlu 1999 Çoman

Neçvan Zaxo 1999 Hizan yaylaları Avaherx

Cihan ŞEHMUS (Olin) 1999 Serê Metina

Mordem AKAN (Pale) Mardinli 1999 Bestler

Piling 1999

Leyla MAHMO (Kahsan)
1999 Baskale

Yasin RESUL (Reber
Koçer) 1999 Çukurca

Remzi AVCI (Remzi)
Siverekli 1999 Tatvan

Halil GÜNDER (Renas)
1999 Cilo-Mergezer

Renas Süleymaniyeli
1999

Renas Xanekimli 1999
Urmiye

Rengin Küçük Güneyli
1999 Şehit Sipan tepesi

Hilal ÖNEN (Reyhan
Garzan) 1999 Çarçella

Nidal KARA (Rezan)
1999 Gabar-Çiya Bizina

Canan AKTAS (Rojbin)
1999 Karlova

Engin KİSİN (Rojhat)
1999 Ağrı-Sinekler

Semdin ACAR (Rojhat
Söres) 1999 Ömeryan

Hilmiye SEYHAN
(Ruken) 1999 Moskova

Murat TÖREN (Kemal
Yılmaz) 1999 Çarçella

Baydar ALPARSLAN
(Kemal Zıp) 1999 Dersim

Hacı AKYOL (Piling)
1999

Servet KALIN (Palo) 1999

Halime KAYAAL (Çiçek)
1999

Agiri 1998 Botan-Besta

Rahime SEYHAN (Agiri)
1998 Cudi

Aryett 1998 Botan

Aulla TASTAN (Erdal
Söylemez) 1998Berivan Gever 1998
KelasinEkrem BOZKURT
(Cahit) 1998 Kulp

Ferhat Afrin 1998 Herki

Fuat Hewler 1998

Haki Ertus 1998 Zagros

Welat Gürcistan 1998

Kalender 1998 Cudi

Zeki 1998 Erzurum

Murat 1998 Amed

Selmus Hasandin 1998

Ramazan GÜÇEN
(Xelas) 1998 Kulp

Çekdar 1997

Hasan-Şınak 1997
Beytüşebap

Hesinkar-Kamışlo-1997

Newroz 1997 Amed

İsfendiyar Yörük(Welat)
1997 Armanos

Welat Urfa 1997 Yedisu

Xelil 1997

Avdar 1997

Erdal AYTAÇ (Wahap)
1997 Dersim

önderliğe

seslerim yoksanmış

dersim ey

yılan içeceği kanımı ağula

içmesin hiç kimse

okundu bir kış vakti keklik sesinden

gecenin intiharı

ufkun sarısı gün ışıyor gözlerimde

bilmesin kimse

iğneyle kuyu kazar gibi önce

ve fısıltıyla “kürdistan sömürgeci”

duydun mu sen de .

otuz sekizinci bir zamanın yörünge-

sinde

gündönümü intikam nidalarıyla buluş-

tuk mu

Nuri Dersim’inin sesi şavkıyor

bu kaçınıcı ölüşüm

bu kaçınıcı dirilişim

kaç kere söylemiş olmalıyım, kabul

görün

bilmiş olun

doksan dokuz defa en az ahdımı duy-

du mu rab

duyabilir ilahimi şeytan

ülkem

kervanların yol uğrağı

özgürlüğün kafiri

çöle seferde bir kervan başı

önce onu vurun

o vurulsun önce

ahdımın depreminde azrailin cesedi

bulundu

bense ölmüyorum bir türlü

dövüşken kanım deli şaha kalkar hır-

çın Munzurla

harlanıyor öfkem

yağmur suskun

dereler küskün, akamaz denize

deniz o uzak ada

kalbimden daha yakınlarda

sınırlarında yabancı sevinçler

hanın yağmalarında soykırımlarım

tuz birikmiş yaralarım

deşiliyorum düşman bıçaklarla yeni-

den yeniden

süngü ucunda benim bebem

azrailin defterinden kaydı silinmiş ha-

yatım

kendini ağacın yeşilinde yaprak san-

mış

şu ağacın kurdu da olmazsa

herhalde hiç ölmem

şubat 2003

şimdi ölüp de dirilme- gök yurdundan olmuş- ne çok işgal ediyorlardı
mek var bir daha lar sandım yaz(g)ılarımızı
oysa bulmuştuk künye- yıldızla aramıza insan işgal altındaydık
mizi o kilitli sandıktan yaşı kadar yıl saydım ama hep unuttuk
üstelik ne çok uzakmış yanıl- bizle beraber diğerleri-
doruktayken bile bu dım ni
serüven sandığımız sonra mesela murada ermiş-
yaşamın heyecanı her yanılığımla çocuklu- lerin suyunu
kurban edebilirdik öf- ğumun kapıları kapandı ya da ermemişlerin mi
kemize görmek istediğimiz gibi sebebi bizdendi her ır-
tarihin ödenir hesabını değilmiş her şey mağın adı
hiçe sayıp bizse tarifini aradığımız küçük büyük fark eder
karıştırarak tanrının her buluşa miydi
cennet vaadiyle kendi mührümüzü bas- ama biz unuttuk öykü-
tekerrürlerin boşuna tık lerini
söylenmemiş olduğunu şehirler kurduk yangın ortasıydık
kanıtlamak istercesine biri diğerini taşımaz çatlamışken susuzluk-
bir gaflet içinde (depremle ancak anlaşı- tan kalbimiz
kendimize sırt çevirdi- lırdı) şaha kalkmış at sırtın-
ğımız binalar üst üste da, o hırçın su
anlara gerekçeler bulup kuşun kanatlarında soluğu rüzgar can ver-
ne çok zamanı yorduk uçamazdık meye geliyordu
hesapsızdık göklere varacağımız bizse habersizdik
ateşböcekleri uçaklar yaptık bu yüzden hep kader
çocukluğumun kaymış ihtiyacımızı karşılaya- sandık her çıkmaz yolu
yıldızları cak kadardı dünya yazdığım her şiir uzun-
ya da ben öyle sanmı- gerisini sattık luğunda
şım sonra, mekansız kaldık bir ömür diledim za-
belki de anlam arayı- ruhumuzu temizleye- mandan
şimdi onlar cek zamansa yolcusunu
ateşböcekleri bir çok ırmak adı bili- bulmuş o han
büyümüşlüğümün hayal yorduk
kırıklıkları duru

haziran 2001

Sükran YILDIZHAN (Sarya Binevs) 1999 Metina

Yücel ZEYDAN (Rüstem) 2000 Kani Cenge

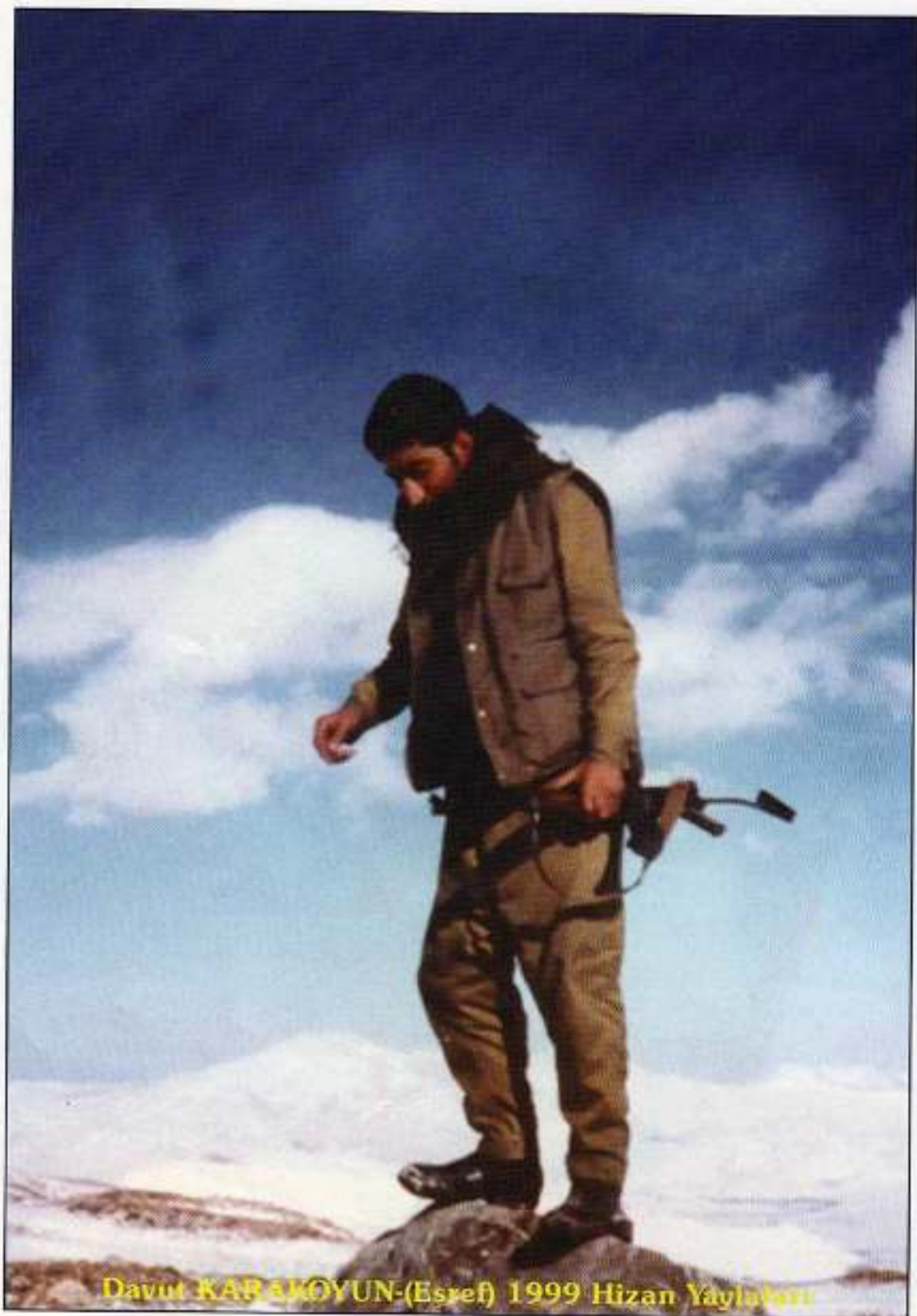
Stera ÖMER (Peyman) 2003 Kandil

Ebru GÜNEŞ (Tanya) 2000 Güney

Elif BİNDAL (Zeynep Pazarcık) 1999 Gare

Davut KARAKOYUN-(Esref) 1999 Hizan Yaylaları

Ağa KAHRAMAN (Ayhan) 1999 Tokat

Neriman KARAKUŞ-(Deniz Yücel) 1999 Çarçela

**"Şehitler tarihinin ve gereklerini yerine getirilmesi olaganüti
güç isteyen en oylu ve en gerçek yaşamı temsil eden değerlerdir.
Bir anlamda her şey bu değerlere verilecek karşılıkla bağlantılı
olmaktadır... Her türlü ihanete, alçaklığa, şerefsizliğe ve onursuzluğa
egemenlerin tüm imha seferlerine karşılık verilmeye çalışırken,
şehitlere olan borçluluk asla gözardı edilemez."**

Başkan APO

